

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روشنیبری

*

خاوه‌نی ئیمتیا: شهوکت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران شه‌مه‌د شه‌یب

***

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولتیر

س. پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

سه‌رجه‌می به‌ره‌می

شاكر فه‌تاج

کتیپی سییه‌م

سەرجه می به رهه می

شاكر فه تاح

کتیبی سییه م

رێکخستن و لیکۆلینه وه ی
ئه حمه د سه ید عه لی به رزنجی

ناوی کتیب: سه رجه می به رهه می شاكر فه تاح- کتیبی سییه م
رێکخستن و لیکۆلینه وه ی: ئه حمه د سه ید عه لی به رزنجی
بلاوکراوه ی ئاراس- ژماره: ۲۷۶
ده رهینانی هونه ری و به رگ: ئاراس ئه کره م
هه له گری: ئه حمه د سه ید عه لی به رزنجی + دلشاد مسته فا
سه رپه رشتیبی چاپ: ئاوپه حمانی حاجی مه حموود
چاپی به که م، هه ولیتر- ۲۰۰۴
له کتیبخانه ی به رپه وه به رایه تیبی گشتیبی رۆشنیبیری و هونه ر له هه ولیتر ژماره (۳۱۴) ی سالی
۲۰۰۳ ی دراوه تی

ئاكرى

نووسراوئىكى مېژووويىيە. لە سالى ۱۹۵۱د دانراوه، لە بابەت ئاكرى و مېژوو و كۆمەلايەتى و باري ئابوورى و لى ھاتوويى و شارستانىتى و زانست و زەويناى و ئازار و ھاواري و بەزمورەزىمى و ھۆي دواكەوتنى و پيشنياز بۆ چارەسەرکردنى گېروگرفتهكانى و پيشكەوتن و گەشەکردنەو دەوئ.

شاكر فەتاح

سەرنجىك لەم كىتەبە

نووسراوى (ئاكرى) كاتى خۆي بەشيكى فراوان و گەورەي بۆ خۆي گرتووه لە رۆژنامە و گۆقارە كوردى و عەرەبەكاندا، ئەو كاتەي مامۆستا خۆي بۆ جارى دووھ ۱۹۵۰ لەو شارە قائىقام بووه.

بۆيە دەبينىن لە رۆژنامە و گۆقارەكانى:

الأيام - بغداد، الفجر - الموصل، المثال - الموصل، جريدة أربيل، مجلة الحكم الذاتي - أربيل.

ژين - سليمانى، هيووا - بەغدا، رۆژى نوئى - سليمانى.

جگە لەوھى كە باسەكانى ناو ئەو رۆژنامە و گۆقارانەي لە دووتوتى كىتەبىكدا بەناوى (قضاء عقرة) وە لە سالى ۱۹۵۱د بەعەرەبى^(۱) چاپ كەردووه، بەلام باشتري كاريك لەم رووه كە كەردوويه ئەو بووه كە سەرجهم ئەو وتار و نووسيناى كە لەملا و لەولاي بلاوى كەردوونەو، كەردونى بەكوردى و لە فايلىكدا پاكنووسى كەردوون (سالى ۱۹۸۶) و ئامادەي كەردوون بۆ چاپ.

جا بەم كارەي گەلئ ئەركى لە كۆل ئيمە كەردووه و بيري ئەوشمان لە مېشك دەر كەرد كە كىتەبى (قضاء عقرة) ديسان چاپ كەينەو.

لېرەدا ئەوھى دەبى بوتري ئەو سەرنج و تېبينە وردانەي مامۆستايە دەربارەي ژيانى ھەمەلايەنەي ئەو قەزايە لەو سەردەمەدا و تۆماركەردنى گەلئ زانبارى بەترخى مېژووويىيە كە (ئىستا) ھەمووى دەبنە ژيەدريكى سەنگين بۆ ھەر نووسەر و ليكۆلەرەوھەك كە بيهوئ دەربارەي ئاكرى و دەرەكەي بنووسى.

ديارە پلەي لىپرسراوى خۆشى وەك قائىقامىك، يارمەتيدەريكى سەرەكى بووه بۆ بەدەستخستنى زۆرەي زانبارىيەكان، جگە لە پەرۆشى خۆي بۆ بەرپاكردى كۆمەلئ چاكسازى فرە بابەت و لاين لە قەزاکەدا.

(۱) لە كىتەبى (دەسنووسىكى شاكر فەتاحى شەھيد) مامۆستا لە لاپەرە (۶۴)دا دەلئ كە ۱۹۵۱ دامناو، لە لاپەرە (۷۴)دا لە لىستى چاپكراوھەكاندا ھاتووه.

(پروانە ئەو سەرچاوەیە - وەزارەتی رۆشنایی - ھەولێر ۱۹۹۸ - لە ئامادەکردنی ئەوە کە دین کاکەیی و مەحمود زامدار - زنجیریە ژمارە ۳۲).

ئاكرى دەبیتە ھاوینەھەوار

شارى ئاكرى وای لى دیت كە ببیتە ھاوینەھەوارىكى جوانى رىكويىكى ناوژە و نایاب، كە كەلك و فەرپەخشى بەھاوینىشتمانەكان. خودا يارىئ ئەمەيش بەم زووانە پىك دیت...

پيشكەشكەردنى نووسراوھە

بۆ ئەو كەسانەي گۆي زەوى بەنیشتمانى خۆيان دادەنن و، خيزانى مرۆقايەتى بەنەتەوھى خۆيان دەزانن و، لە ھەر كويەك بن و، بۆ ھەر نەتەوھەك بن، بەدلئىكى پر خۆشەويستىيەو بۆ كەلك و فەرپەخشين و، مرۆقايەتى و خوداناسى تئ دەكۆشن و خەبات دەكەن... بۆ پياوانى مەرد و چاكەخواز، ئەم نووسراوھە بچووكەم پيشكەش دەكەم.

(شاكر فەتاح)

پيشەكى

پيش ئەمەي بگەمە ناوچەي ئاكرى، وەك جى نوشينئىك (قايقام) فەرمانى تيدا بىينم، زۆر كەس ئامۆزگار بىيان كەردم، كە خۆم لە دانىشتوانى ناوچەكە بيارئيم و، تا زوو خۆميان لى دووربەخەمەو. لە زۆر كەسيشەو كەوتە بەرگوئم، كە ناوچەي ئاكرى ھەتا بلئيت خراپە و، خودا ئەو كەسە بيارئيت كە لەویدا تووشى فەرمانكەردن دیت.

كە لە رۆژى (۱۱/۶/۱۹۵۰)يشدا گەيشتمە ئاكرى و دەستم كەرد بەفەرمان كەردن، (ناوچەي ئاكرى)م وا ھاتە پيش چاوكە يەجگار پاشكەوتو و سەرگەردان و دارزبە، چ لە رووى بېروباوەر و وروھ، چ لە رووى شارستانىتيەو. منيش كە ئەو بۆ دەرکەوت، زانيم رازى چيە كە ناوچەي ئاكرى لەناو كەسانى تردا ناوبانگى بەو جۆرە بەخراب دەرچووه!... بەلام كە باش لىي وردبوومەو، بۆم دەرکەوت: دانىشتوانى ناوچەكە، لە باري سروشتى خۆياندا، ھىچ جياوازيەكيان نيبە لە دانىشتوانى ناوچەكانى ترى عىراق. ئەوانە لە باري ئىستاياندا، بەھەموو كەم و كورپيەكيانەو كە ھەيانە، بەزۆرى بەھۆي فەرمانبەرانى خراپەو تووشيان ھاتوون. چونكە ئەو فەرمانبەرانە، بەپيشەوانەي فەرمانى سەرشانى خۆيان جوولانەتەو، ناوچەكەيان بۆ كەلكى ناپوختەي خۆيان چەوساندۆتەو، و، رووتاندۆتەو، بىجگە لەوھ كاروبارىشيان بەرەللا كەردووه، و، كەمتەرخەميان لەگەلدا نواندووه. لەبەر ئەو ناوچەكە تا ھاتووه ويران و سەرگەردان بووه، تا گەيشتۆتە ئەم بارە خراپە كە ھەموو كەس سەرى لىي سوردەمىنئ. تەنانەت ئەو فەرمانبەرانە، ئەمەندە لە راستى و دادپەرورەي لايان داو، ھەر كەسئىك لە دانىشتوانى ناوچەكە سكالائى دەردى خۆي كەردبى و لەسەر مافى پەواي خۆي ھەلئىدائى، بەبەدگۆ و چەنەبازيان داناو. بەوھيش وازيان نەھيتاوه داخى دلئ خۆيان بەھەموو كەسانئىكى ناوچەكە رشتووه. تەنانەت كە لە ناوچەكەيش گوتراونەتەو، ھەموو دەم توانج و پلاربان گرتۆتە دانىشتوانى ناوچەكە و، چاوراويان لى كەردوون و، ھاش و ھۆشى خراپيان دەربارەيان نواندووه. بەلام لە راستيدا ئەو فەرمانبەرانە، خۆيان شايستەي ئەو

جوړه توانج و پلار و قسه ناشیرینه بون، که وهک نهشته دل بریندار دهکن. راستی قسه کانیسمان بهوهدا دهردهکویت، که گه لیک جار هندی له کاربه دهستانی عیراق، که کردهوه و کاری تهو جوړه فرمانبهره خراپانه یان لی ناکریتی کولت له باره دا دهژیا. هرچه نده چند جاریک تهو باره، بههوی کردهوه و سدان سالان، ناوچه ی ناکریتی کولت له باره دا دهژیا. هرچه نده چند جاریک تهو باره، بههوی کردهوه و کاری هندی که فرمانبهره مرؤقه برهوه، رووی دکرده چاکي و دهگوزا، بهلام داخه کم تهو سهردهمه بچووکانه، بهکم داده نرتین له چاو ته مه نه دريژه که ی ناوچه که دا که پری بووه له تازار و هاوار و سهرگردانی.

نیتر ته مه نده و، هرهوه که له لاپه رکه کانی ته نو سراوهدا دهردهکویت (ناوچه ی ناکریتی) له ناوچه هره گه وره کانی عیراقه و، بهیه کیک له هره ناوچه جوانه کان و چاکه کان و گرنه کانی داده نرتی. هرهوه ها دانیشتوانی ناوچه که ییش تا نه اندازه به کی گه وره زیرهک و بلیمه تن و ناماده ییش بؤ پیشکه وتن و بهرزبونوه و سهر به رزی. کردهوه و کاریان جوانه و رهوش و خویشیان په سنده. حمز به چاکي دهکن، چ بؤ نیشتمانه که ی خوینان و، چ بؤ نیشتمانانی تر. ناماده ییش بؤ ریکه وتن و خو شوه ویستی و دوستایه تی له گه ل تهو که سانه دا که دل سوزی خوینان بؤ تهوان دهردهخن، نازی میوان دهکتیشن و ریز له داماو و کز و لیقه و ماو دهگرن و، یارمه تی ناواره و بیچاره ییش دهکن. سهر بؤ که س دانانه وین سهر به رزی خویشیان دهپارتین به هرچه ندیکتیش له سهریان بکهویت مافی خوینان دهپارتین. که واته کاربه دهستانی دل سوز ی بیان دهکری، له گه ل بیاندا ریک بکه ون و، ناراسته ییشیان بکه بؤ که لک و چاکه ی گشتی. چونکه دانیشتوانی ناوچه ی ناکریتی، تینووی پیشکه وتن و سهر به رزی و گه شه کردن. که واته، ناوچه یه ک کردهوه و رهوشی دانیشتو کانی وهاب، هه لنگرئی ته مه نده له پاشکه و تووی و دامووی ناسوردا بینیته وه. جا هر له بهر ته مه یه که ته نو سراوه بچووکم نووسیوه و، پیشکه شی خوینده واران به ریزم کردهوه له گه ل کاربه دهسته هیزاکاندا، تا تهو راستیانه ی پتویست له بابت (ناوچه ی ناکریتی) وه، به پیتی توانایی خؤم، بؤیان دهر بخم. جا نه گهر توانییتم، هه ست و یارمه تیب به نرخه کانیان ده ست بخم بؤ تهو ناوچه سهرگردانه، تهو خؤم به به ختیار ده زانم، به چه شنی دانیشتو کانی، که له کانگای دلایانه وه تاوات دهخوانن، ناوچه که یان بگاته تهو ته اندازه به ی خؤی به خؤشگوزهران و رورشنییر و کامهران بزانیته. هرهوه ها سوپاسگوزاری که سایه تیب به ریزه کانیان ده ب، که تهو یارمه تیب به نرخه ی پیشکه شی (ناوچه ی ناکریتی) دهکن. نیتر ته مه نده و له خودا دهپارتمه وه له خه باته ماندا سهرمان بخت.

شاکر فه تاح

جینوشینی ناوچه ی ناکریتی
ناکریتی: ۱۹۵۱/۳/۲۴^(۱)

میژووی ناوچه ی ناکریتی

شاری ناکریتی

(ناکریتی) شاریکی زور کونه. به پیتی تهو سهرگوروشتانه ی له ده می دانیشتوانی ناکریتی وه گوتمان لیبان ده بی، ناکریتی له لایه ن فرمانداریکی زهرده شتیبه وه دروست کراوه، که ناوی (زهد) بووه. تهو دروستکردنه پینج سالی پی چوو. تهو ویش له نریک سه ده ی حوته می پیش زابیندا رووی داوه. نیتر شاری ناکریتی چوته ژیر چنگی فرمانرپه وایی (میدیا) ی کورده وه، که له باکوری ناکریتی چوته ژیر چنگی فرمانرپه وایی (میدیا) ی کورده وه، که له باکوری خاکی نییراندا دامه زرابوو. پایته ختی تهو فرمانرپه وایی کورده ییش ناوی (ته کباتان) بووه، که له جیگه ی (هه مه دان) ی نیستا دابوو. فرمانرپه وایی میدیا توانی له گه ل فرمانرپه وایی کلدانییه کاند که پایته ختیان (بابل) بوو، دهوله تی (تاشور) له ناو بیات و، هرچه یه کیشی هیه له ناو هردووکیاندا دابه شی بکن. فرمانده کورده که ییش که ناوی (زهد) بووه نارویتی به شوتین پیغه مبه ریکی کوردها، که ناوی (زهرده شت) بووه. تهو ویش هاتووه ته شاره تازه که و، سی رۆژ تیبیدا ماوه ته وه. له سهر پوپه کانی شاخه که ی چوار لای (ناکریتی) ناگری زهرده شتی کردوته وه وه به ناوی پیروزباییسه وه. نیتر بهو بونه یه وه شاره که ناو نراوه (ناگری). که واتای (ناگر) ده به خشی و، رووناکي سرووشی باورکردن به خودا و پاکي و چاکي ده خاته دلی تهو که سانه وه که تیبیدا نیشته چی ده بن. تهو جوړه بیروباوهرانه ییش له نایینی زهرده شتیبه وه هه لده قولین. دواي تهو ناوی شاره که ورده ورده دهگورئی و ده بیته (ناکریتی). هر بهو چه شنه ی که نیمرؤ ناکریتییه کان خوینان ناوی ده بن. نیتمه ییش نازانین تهو سهرگوروشته یه تاج ته اندازه یه ک باوهری پی دهکری. چونکه هیچ به لگه به کی میژوو بییمان له به رده ست دانییه پشتی تهو قسه یه بگری. تهو ونده هیه که سهرنج له چونیته دروستکردنی جوگه له کان و سارداوه کان و بیره کان و ژووره کان ده دین، که له سهر لوتکه کانی تهو شاخن که دهروانیت به سهر شاری ناکریتی نیسته دا و له بهر ده لکه ندراون، تهو هه مان بؤ دهردهکویت، که تهو شاره زور کونتره له سهردهمه کانی نیسلام و مه سیحی. تهو جوړه جیماوانه ییش له لایه ن تهو ته و به کی واوه دروست کراون و ماونه ته وه، که زور کونن و، له شارستانیتیشدا ده ستیکی بالایان بووه. دیاره زور خاوه ن باوهر و خاوه ن خواست و به چنگیش بوون، بویه کا توانیویانه تهو شاره یان له پال تهو شاخه سه خته سهره ولیژه به رکه گردها دروست بکن، نهک له دهشتاییه کی پان و فراوان و ئاساندا. سا بویه شاره که جیگه به کی جهنگی داگیر کردهوه، له گه ل شوتیتیکی بایه خداره، بنکه یه کی بازگانی گه وره و گرنگدا. تهو ویش سهرسورمانی پی ناوی. چونکه شاری ناکریتی، هه موو دم، داگیرکه رانی پارتیگاری مووسل، چاویان تی برپوه، بیگرن. چونکه بههوی داگیرکردنی تهو وه توانیویانه چنگ بگرن به سهر تهو هه موو خاکنه دا که هه وتوونه ته ناوه ند (زتی گه وره) و (رووباری خازر) هوه.

(۱) تهو پیشه کییه وهک سهره تایهک بؤ زنجیره باسیک - له ژماره (۴) ته مووزی ۱۹۶۰ ی گو فاری (روژی نوی) دا له لاپه ره ۱۹۵۹ د بلاوکراوه ته وه، به لام له کوتاییه که یدا بهرواری ۱۹۵۱/۱/۱۵ ی پتویه!.

ناوچهی ئاکرئ

هەرچۆنیک بێ، ئەو لە ناو مێژوودا جێگیر بوو، ئەو ناوچهی ئاکرئ، یەک لە دوا یەک، لە ژێر چنگەکاندا هەرمانەرەوایییەکی مێژوویییدا بوو، کە بە ناویانگەکانیان ئەمانەن: میتانی کوردی، ئاشوری، کلدانی، میدیای کوردی، فارسی، یونانی، رۆمانی، ئیسلامی، لەمەداوەیدا هەرمانەرەوایی (خلفاء الراشدین)، (ئەمەوی)، (عەباسی)، (ئەبووی کوردی)، (میرنوشینی بادینانی کوردی) کە نزیکەیی شەش سەد ساڵ ژیاو، (میرنوشینی رەواندزی کوردی) کە لە ساڵی ۱۸۳۳ی زایینیدا و لەسەر دەستی (محەممەد پاشای گەورە) دا ئاکرئ گرت. دووبارە (میرنوشینی بادینان). لە دواوە لە ناوچوونی میرنوشینی سۆرانیش لە رەواندزدا، لەسەر دەستی (عوسمانی) یەکاندا، لەشکری تورکی عوسمانی کە لاتنی ئاکرئ گرت و لە ساڵی (۱۸۴۳ز) دا خستیه ژێر چنگی خۆیەو. وەک ئاکرەبیبەکان دەبێتێنەو، لە گردیکەو کە تا ئێستایش پێی دەلێن (گری تۆپی)، کە لاتەکانیان داوێتە بەر تۆپ. ئیتر لەو ساکەو (ئاکرئ) کراو بەبەنکە ناوچهیەک کە لە دوو لای پێکھاتوو، واتا (لادیی سورچی) و (لادیی عشانر السبعه)، کە جێنوشینی (قائمقام) یکی تورک کراو بەسەرداری لەژێر فرماندە (والی مووسل) دا.

بەژێرەرایەتی ئاسایش

ئەوئەندە هەبە، هەر لەو ساکەو تا دەگاتە سەردەمی داگیرکەرانی بەریتانیا ناوچهی ئاکرئ هەموو دەم لە ناو شەڕ و شۆڕ و ئاژاوە و شۆرشدا ژیاو، لەبەر خرابی کردەو و کارەکانی فەرما بەرەکانی تورکی عوسمانی. بەلام فەرمانەرەوایی عوسمانی توانیوتی (شیخ عەبدولسەلام) ی شۆرشگێری بارزانی بگرئ، و لەسەر دەستی (سلیمان نظیف) ی والی مووسلدا بیکات بەداردا^(۱).

ئێتر لەو ساکەو ناوچهی ئاکرئ تا ئەندازەبەک بێ دەنگ و سەنگی بێ پراو. بەلام کە لەشکری بەریتانیا خاکی عێراقی لە ساڵی ۱۹۱۸دا داگیر کرد. ناوچهی ئاکرئیش لە ساڵی ۱۹۲۰دا چوو ژێر چنگیەو. سەردارێکی ئینگلیزیان بەسەر ناوچهی ئاکرئ دا. سەردارە کە دەبووست بەتوندوتیژییە کەو فەرمانداری بکات. هۆزەکانی ناوچه کە لێی ورووژان. (زێباریبەکان) و (بارزانیبەکان) لێی راست بوونەو سەرداری (ئاکرئ) و (سەرداری زێبار) بان کوشت. هۆزەکان بەسەرکردایەتی (شیخ ئەحمەدی بارزانی) یەو توانی یانی شاری (ئاکرئ) بگرن. چەند کەسێک لەو هۆزە ناوچە دانیشتوانی شارەکان دا. بەلام دواوە هەر لەو ساڵەدا، لەشکری بەریتانیا توانیبان شارە کە بگرنەو، بێ ئەمەیی بەرەنگاری بکری. دوا بەدوا ئەم شۆرشە، یاخی بوونی شیخەکانی سورچی دەستی پێ کرد کە هۆبە کە یەوئەندی بەکەسایەتی سەرکردەکانیەو بوو، وەک (شیخ رەقیب) و (شیخ عوبیدوللا) و (شیخ قیوم) کە لە کورانی (شیخ محەممەد) بوون. ئەوانە پەنایان بردە بەر خاکی هەولێر، و لەگەڵ (ئۆزدەمیر) ی

(۱) بۆ زیاتر دەرباری شیخ عەبدولسەلامی بارزانی و شۆرشە کە دزی داگیرکەرانی عوسمانیبەکان ۱۹۰۸ - ۱۹۱۴/۱۲/۱/۲، پوانە: (پێرەش - بارزان وحرکه الوعی القومي الكردی ۱۸۲۶ - ۱۹۱۴ مطبعة - ؟ - ۱۹۸۰).

سەرکردەیی لەشکری (تورکی کەمالی) دا دەستیان خستە ناو دەستی یەکتەرەو، و لە دژی فەرمانەرەوایی عێراقی ژێر دەستی بەریتانیا، تا نزیکەیی سێ ساڵ شەڕ و شۆڕیان کرد. بەلام کە فەرمانەرەوایی عێراقی، چاوپۆشی لەیاخی بوونە کە بیان کرد، و کەمەکتیکیش جەریمەیی کردن، بەپەشیمانیبە کەو گەرانهو شۆینی خۆیان.

لە سەردەمی فەرمانەرەوایی عێراقیشدا، تا ئەندازەبەک ناوچهی ئاکرئ بێ دەنگ مایەو. بەلام بەهۆی کار و کردەوی سەرە ک هۆزەکانیەو، لە ئاژاوە و شەڕ و شۆڕی ناوچۆرگاری نەبوو. لە ساڵی ۱۹۴۵دا ئەم هۆزە بوونە پالێشتی فەرمانەرەوایی عێراق لە کۆژاندنەو شۆڕشی بارزاند. لە ساڵی ۱۹۴۴دا (لادیی بێرە کە پرە) خرایە سەر ناوچهی ئاکرئ. پێویستە ئەویش بگوتئ کە هۆزی زێباری کە لەم لادییەدا نیشتەجێ بوون، لەسەر تە شۆرشە کە بارزاند لەگەڵ (شیخ ئەحمەد) و (مەلا مستەفا) ی بارزانییدا کە ئەوساکە سەرکردەیی شۆرشە کە بوون، هاوێمان بوون، بەهەردوولایان زینتیکی زۆریان لە فەرمانەرەوایی عێراقدا، کەچی لە دواوە لەژێر سەرکردایەتی (محەممود ئاغای زێباری) و خزمەکانیدا، هۆزە کە لە بارزانیبەکان هەلگەرانهو و لەگەڵ لەشکری فەرمانەرەوایی بارزانیبەکانیان کرد. لە ساڵەکانی ۱۹۴۷ و ۱۹۴۸ و ۱۹۴۹یشدا ئاژاوە و شەڕ و شۆڕ و خۆتێرێتی لە ناوئەندە هۆزەکانی (هەرکی) و (گێژ) و (سورچی) دا، دواوە ئەو لە ناوئەند (سورچی) یەکان خۆیاندا، و لە ناوئەند (زێباری) یەکان خۆیاندا بەرپا بوون. زیان و مەترسی و خەم و خەفەتییکی زۆر کەوتە ناوچهی ئاکرئ. بەلام لە پراوئەو ساڵی ۱۹۴۹دا، سەرۆکەکانی ئەو هۆزە، هۆشیان هاتەو سەر خۆیان. کە فەرمانەرەوایی عێراق دەستی کرد بەچارەسەرکردنی بارە کە، لە رێی تاییەتی خۆیەو ناوچهی ئاکرئ لە ساڵەکانی (۱۹۵۰) و (۱۹۵۱) دا گەیشتە پۆیە هیمنی و ئاسایش و ئاسوودەیی و خوشگۆزەرائی، وەک هەموو لایەکی خاکی پارێزگای مووسل.

ئابووری

شاری ئاکرئ لەمەو پێش بێکە یەکی بارزگانی گرنگ بوو. بارزگانییە کە دەگەیشتە شارە گرنگەکانی (عێراق) و (ئێران) و (تورکیا) و (سوریا). جاری وایش هەبوو دەگەیشتە شارەکانی رۆوسیای قەیسەری. هۆزەکانی ناوچهی ئاکرئ و هەندیک ناوچهی دراوسێیش پێویستیە کە خۆیان لە شاری ئاکرئ دەکری و دەست دەکوت. بەلام لە ئەنجامی گرتنی سنوورەو بارزگانییە کە کەوتە نوشوستیبەو. کردنەو رێگا گشتیبە کانی بۆ ئۆتۆمبیل و دامەزراندنی رێگای ئاسن، ئەوئەندی ترکاری خرابی کردە سەر بارزگانی شاری ئاکرئ. چونکە هۆزە دراوسێکانی شاری ئاکرئ راستەوخۆ دەستیان کرد بەهینانی پێویستیە کە خۆیان لە شارەکانی تری عێراقەو. هەرەو ها بێ ئەمەیی پەنا بەرنە بەر بارزگانی شاری ئاکرئ، بەرەبووم و کەلوپەلەکانی خۆشیان راستەوخۆ دەبردە ئەو شارانە و لەویانەدا دەیانفرۆشتن.

پێشەسازیبە کە ئاکرئیش بەهۆی پەیدا بوونی دەستکردەکانی خاکی بێگانە لە بازارەکانیدا لە شۆبە کە زۆر و زەبەندەدا، و هەرزانێ نرخیەکانیان لەچاو نرخی کەلوپەل و دەستکردەکانی ئاکرئدا، و

نه گۆران و گهشه نه کردنی پیشه سازیبه کانی ئاکرتیبش به پیتی رۆژگاری تازه و پیتوبستییه تازه کانی کورده واری، تا دههات کز و لاوازتر دهبوو.

کشتوکاله که ی ئاکرتیبش، له رووی شیوهی بهره مهیتان و نامبیر و که لویهلی کشتوکال و، دابه شکردن و فرۆشتنی به رووبوومهوه، هبچ گۆران و گهشه کردن و بهره سه ندنیتکی نه کرد، ههروه کو سه دهه کانی سه ره تای ژیبانی ئاده میزاد مابوو هوه...

له نه نجامی نه مانیش هوه - واتا داماوای زۆر له سه ره به رووبووم و که لویهل و، که مبوونی به رووبووم و که لویهل، یا خود زۆروونی که لویهل و بهره می بیگانه و که مبوونی فرۆشتنی بهره هم و که لویهلی خۆمالی به بیگانه - هبچ پهیدا نه بوو نه بهی که له ناو نه ته وه که ماندا (هه ژاری) و (نه خوینده واری) و (نه خۆشی) و (زۆرداری) که مارۆیان داین!...

به لām له هاوینی سالی (۱۹۵۰) وه ناوچه که دهستی کرد به پیکه خستنی هاوینه هه واره کانی خۆی و، بانگه وازیشی به هه موو لایه کدا بۆ راهیشت بۆ نه مه ی گهشتیارانی بۆ کیش بکات. جا نه گه نه مه سه ری گرت، بیگومان (باری ئابووری) ی ناوچه که به ره و چاکی ده ورات. هه ره به و پیتیه شه باره کانی تری ناوچه که بيش تا دیت پيش ده که ون.

ئاوه دانی

له پاش سه ره گهردانی به کی زۆر که له ژیر سیبه ری فه رمانداری عوسمانیدا تووشی ناوچه ی ئاکری هات،^(۱) له بهر (زۆرداری) و (که م ته رخه می) ی، سه رده می فه رمانه وایی عیراق هاته پیتیه وه. له م سه رده مه دا چه ند ریتگایه کی گشتی کرایه وه بۆ ئۆتۆمبیل، چه ند پردیک دروست کرا، چه ند ساختمانی کیش له بنکه ی ناوچه که و لادیکانیدا دروست کران. ئامبیرانی گفتوگۆ کردنی نویتیش دامه زرتیران.^(۲)

چه ند خویندنجا و نه خۆشخانه به کی سه ره به فه رمانه وایش کرانه وه. پڕۆژه ی ئاو و کاره بایش دامه زرتیران ساختمانه کانی شاره وانی و سه یرانگه هه کانی شاری ئاکرتیبش دروست کران. له بهر نه وه ناوچه که تا نه دازه یه ک رووی کرده ئاوه دانی. به لām هیشتا زۆری ماوه نه و پڕۆژانه ی ئاکری داماو له سه ریان، تیبیدا دامه زرتین. نه وه ی شایانی باسه، دانیشتوانی ناوچه که، به تایبه تی شاری ئاکری، له ساله کانی ۱۹۵۰ و ۱۹۵۱ دا له جووله ی ئاوه دانکرده وه ی ناوچه که دا هاو به شیبه کی زۆریان نواند له گه ل جینوشینی به که یاندا. هه ندیک له و پڕۆژانه ی رایانه پهراندن له سه ره ئه رکی خۆیان بوو. هه ندیکیشیان بۆ یاریده دانی شاره وانی ئاکری و فه رمانه وایی بوو.

(۱) ههروه ها له ژیر ده سه لاتی حوکمی حوکمه ته که ی به عداوه که داگیره ی ئینگلیز پیتکیه وه نا و باشووری کوردستانی کرده به شیک له و.

(۲) مه به ستی راکیشانی هیتلی ته له فۆن، وه دامه زراندنی فه رمانگه ی پۆسته و گه یاننده.

ئاشی ئاو و ئاشی هه لمی

له ناوچه ی ئاکرتیدا (۳۴) ئاشی ئاوی و (۳) ئاشی هه لمی هه به. له مانه:

(۷) ئاشی ئاوی و (۱) ئاشی هه لمی له شاری ئاکرتیدا دامه زراون.

(۸) ئاشی ئاوی له لادیی بیره که پر دایه.

(۱۰) ئاشی ئاوی له لادیی سورچی دایه.

(۹) ئاشی ئاوی و (۲) ئاشی هه لمی له لادیی (عشائر السبعه) دایه.

دامه زراوه کان و کارگه تازه کان

بیتجگه له ئاشه هه لمی به کان و، مه کینه ی کاره با و پڕۆژه ی ئاو له ئاکرتیدا، هبچ مه کینه یه ک بۆ کشتوکال یا خود بۆ پیشه سازی له ناوچه ی ئاکرتیدا دامه زراوه. هه رچی کشتوکاله له سه ره شیوه ی کۆن بهره هم ده هینری. جاروبار مه کینه ی کشتوکال بۆ کیتلانی زه وی و دروینه له شاری مووسله وه، له لایه ن مووسلییه خاوه ن زه وی به کانه وه ده نیریتته ناوچه ی ئاکری. به لām هه ره بۆ ماوه یه ک ده میتنه وه.

به رووبووم

به ره مه گرنگه کانی ناوچه ی ئاکری له با به ت کشتوکاله وه نه مانه ن: (برنج، جو، گه نم، کونجی، نیسک، نۆک، ماش، تری، شووتی، کاله ک، سه وزه کان هه موویان، لۆکه، هه نار، هه نجیر، زه یتوون، سیو، قۆخ، قه سی، به هی، توو، ته خته ی دارتوو، سپیندار). بهره مه سه روشتی به کانیش نه مانه ن: (گۆیژ، مازوو، به روو، قه زوان، که تیره، جه وی، دار، قامیش، به فر، سه هۆل، بنیش، قیر، ترش، هه نگوین، گه چ، به ردی خانوو).

به رووبوومی گیانله به رانیس که مالی ده کترین نه مانه ن: (مه ری، بز، گاومانگا، که له شیر و مریشک و قه له گه ل نه و بهره مه مانه که له و گیانله به رانه په یدا ده بن، یان له و بهره مه مانه دروست ده کرتین، وه ک شیر و، ماست و، په نیر و، فرۆ و، که ره و، رۆن و، پیتسته و، خوری و، مو و، هیلکه).

نه و گیانله به ره ده شته کی و، ئاوی و، نه و په له وه رانه بيش، که دانیشتوانی ناوچه که راویان ده که ن، له بهر گۆشته کانیان، یا خود له بهر که وله کانیان، یان بۆ به زموره زم و رابواردن، نه مانه ن: (ئاسک، مامز، بز، که رویشک، رتی، چه قه ل، که متیار، سه گی ئاوی، به راز، ماسی، که و، پۆی، سویتسه، قاز و قولنگ، گورگ، جاروباری کیش که که م هه لده که وی پلنگ و ورچ و فیله گیتزه و ژیشک).

پیشه سازی

گرنگترین پیشه سازی ناوچه ی ئاکری بریتیه به له دروستکردنی رۆن و په نیر و ماست و هه موو بهره میتکی تر که له شیر دروست ده کرتین. ههروه ها دروستکردنی (میتوژ و، دۆشاو و، سابوون و، دۆشاوی هه نار (رپه نار) و، مه ی و، سرکه و، باسووق و سجووق و، جاو و، خام و، شالی خوری بۆ شهل و شه بک و، گۆره وی و، هه گبه ی خوری و، خووج و، به ره و، قالی و، رایه خ و، سنگی هه لئوسین و،

دارجگه‌ره‌ی ته‌خته و، دارجگه‌ره‌ی به‌رد و، که‌وش و، که‌لاش و، په‌شک و، کاسه و، که‌چک و، شه‌کردانی ته‌خته و، چه‌قۆ و، خه‌نچه‌ر و، خشلی زیر و زیو و، ئامپیرانی کشتوکالی کۆنه‌بابه‌ت و، په‌ژوو و، کلاو) یش له‌ ناوچه‌ی ئاکری باون.

به‌ته‌نش‌ت ئه‌وانه‌پیشه‌وه، هه‌موو جۆره‌ وه‌ستایه‌ک له‌ بازاره‌کانی ئاکریدا ده‌ست ده‌که‌ون، وه‌ک: دارتاش و، به‌رگدوروو و، خانوو دروستکه‌ر و، ئاسنگه‌ر و، ته‌نه‌که‌چی و، سه‌رتاش و، چیشته‌که‌ر و، په‌نگ‌کار، که‌ ئاماده‌ن دانیشته‌وان چیمان پیتویست بی بۆیان بکه‌ن. سه‌بر ئه‌وه‌به‌ زۆریه‌ی ئه‌م پیشه‌سازیبانه، به‌تایبه‌تی گرنه‌گه‌کانیان چ له‌ شاری ئاکری و چ له‌ گونده‌کانی ناوچه‌ی ئاکریدا، به‌ده‌ست ده‌کری‌ن و، ئافره‌تانیش هه‌لی ده‌سوورپین و دروستی ده‌که‌ن. وا شاری ئاکری خۆی ئاماده‌کردوو به‌جی هه‌تانی گه‌وره‌ترین پیشه و ناوازه‌ترینی، که‌ ئه‌ویش بریتیه‌یه له‌ پیشه‌ی هاوینه‌هه‌وار پیکه‌پیتان و پیکه‌خست و رازاندنه‌وه‌ی. ئه‌گه‌ر خودا بکات و، ئه‌مه سه‌ریگر، که‌لک و فه‌رپکی زۆر ده‌ست دانیشته‌وانی ناوچه‌که ده‌که‌وی له‌گه‌ل هه‌موو عیراقیه‌کانی تردا. له‌ هاوینی سالی (١٩٥٠) وه‌ دانیشته‌وانی شاری ئاکری، له‌گه‌ل فه‌رمانه‌رانی مهربیدا خه‌ریکن، له‌ رووی ئاوه‌دانی و، روژنسیبری و، پیکه‌خست و، رازاندنه‌وه، شاره‌که‌ پیتش ده‌خه‌ن و، ئاماده‌ی ده‌که‌ن که‌ بیسته‌ هاوینه‌هه‌وارپکی ناوازه و نایاب. له‌م بابه‌ته‌وه له‌ لاپه‌ره‌کانی پیتشوی ئه‌م نووسراوه‌دا دووردریژ دوواوم، پیتویست به‌دوو باره‌کردنه‌وه ناکات.

بازرگانی

ناوچه‌ی ئاکری ئه‌م بابه‌تانه‌ ده‌فرۆشی به‌ده‌ره‌وه: برنج، مه‌ر و بز، پۆن، په‌نیر، موو، خوری، دار، خه‌لۆوز، که‌ول، قه‌زوان، ترش، که‌تیره، به‌روو، مازوو، جه‌وی، تری، هه‌نجیر، قۆخ، مپۆژ، دۆشاو، لۆکه، کونجی، زه‌یتون، هه‌نار، په‌نار، توتیکه‌ هه‌نار.

له‌ ده‌ره‌ویش ئه‌مانه‌ ده‌کری: کووتال و بابه‌تی خواره‌مه‌نی و که‌ره‌سته‌ی خانوو دروست کردن و که‌لوپه‌لی ناوماڵ.

کانه‌کان

له‌ لاپه‌له‌کانی شاخه‌کانی (پیرس) و (ئاکری)دا، به‌تایبه‌تی له‌ (ئاکری) و (شه‌هی) و (باشقال ئاغا) و (بیخمه‌)دا کانی خه‌لۆزی به‌رد و، قیبر و، گه‌چ و، ئاوی گۆگرداوی گه‌رم هه‌ن. ئه‌وه‌نده هه‌یه دانیشته‌وانی ناوچه‌که له‌ رووی بازرگانیه‌وه هه‌ر له‌ قیبر و گه‌چه‌که‌ی که‌لک وهرده‌گرن. به‌ئاوه گۆگرداوییه‌که‌یشی خۆیان ده‌شۆن، بۆ ئه‌مه‌ی له‌ نه‌خۆشی پیتست رزگاریان بیی.

زانست

جاران زانست له‌ ژێر چنگی پیاوانی ئایینیدا بوو، که‌ هه‌تا سه‌ره‌تای ئه‌م سه‌ده‌یه‌یش جیگایان هه‌بوو له‌ دلاندا و پتیزی ته‌واویان لێ ده‌گیرا: تیکرا له‌ ناو هه‌موو گوندیکی گه‌وره و گرنگدا خۆپندنایانی خۆمالی له‌ ناو مزگه‌وته‌کانیاندا دامه‌زرا بوون. به‌لام ئه‌و جۆره‌ زانسته‌نه‌ی که‌ له‌و خۆپندنایاندا ده‌خۆپندران، به‌زانستی وشک هه‌لاتوو داده‌نران. چونکه‌ به‌پیتی گۆزان و گه‌شه‌کردنی ژبان و، داماوپیه‌کانی نه‌ته‌وه‌ی

کورد له‌ ئاکریدا، که‌ هه‌موو ده‌م له‌ گۆزاندنا بوون، نه‌ده‌گۆزان و به‌پتوه نه‌ده‌چوون و گه‌شه‌بیشیان نه‌ده‌کرد. بابه‌ته‌کانی خۆپندن، به‌زۆری یان ئایینی بوون، یان په‌یوه‌ندیان به‌زمانه‌وه هه‌بوو. که‌لکیان هه‌ر بۆ خۆپنده‌واره‌کان خۆیان هه‌بوو، نه‌ک بۆ گه‌ل. ته‌نانه‌ت خۆپنده‌واره‌کان خۆبیشیان، ئه‌ندیشاوی بوون، دووربوون له‌ رووداوی ژبانیه‌وه. ئه‌و جۆره‌ خۆپنده‌واره‌نه‌ زۆرتر بایه‌خیان به‌توتیکلی ژبان ده‌دا، نه‌ک به‌کاکلی. ته‌نانه‌ت بۆ گۆزه‌ران و ژبانی خۆبیشیان له‌ ده‌ستیان نه‌ده‌هات خۆیان خه‌ریک بکه‌ن به‌کار و پیشه و فه‌رمانیکه‌وه. ئه‌وانه هه‌ر چاویان له‌ ده‌ستی گه‌له‌که‌یان بوو، پارهیان پتێ به‌خشن و بارووبویان بکه‌ن. هه‌یج کاتی خه‌باتیکی شایسته‌یان نه‌ده‌کرد بینه‌ پیشه‌وای نه‌ته‌وه‌که‌یان و پیتشیان به‌خه‌ن. واتا فه‌رمانی سه‌رشانی خۆیان به‌رامبه‌ر گه‌له‌که‌ی خۆیان به‌جی نه‌ده‌هیتا. له‌به‌ر ئه‌وه‌ چاره‌نووسی خۆیان توش هات که‌ ده‌بوو له‌ سه‌ره‌تای ئه‌م سه‌ده‌یه‌وه هه‌تێز و ده‌سه‌لات و گۆزه‌رانیان ده‌ست بکات به‌کزی و نه‌مان، به‌تایبه‌تی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خۆپندنایانی میری هاته‌نه‌کایه‌وه. له‌ راستیدا ئه‌و خۆپنده‌واره‌نه‌ بۆیه‌ وایان لێ هات که‌ له‌سه‌ر یاسای گه‌شه‌کردن، یاخود ده‌ستوری پیتشکه‌وتن و به‌رزبوونه‌وه، یان یاسای خودایی نه‌ده‌پیتش به‌پتوه. ئه‌نجامیشیان به‌وه‌ ده‌گه‌بشت، په‌نجیان به‌باچوو و، ژبانیشیان له‌ ئه‌ندازه‌ ده‌رچوو! له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشدا له‌ ناوچه‌ی ئاکریدا گه‌لیک پیاوی گه‌وره و په‌سه‌ند پیتگه‌یین، جی ماوه‌کانیان له‌ نووسراوانی زانیاری و وێژه‌یی و ئایینیدا جیگای ریز و ئافه‌رین. نه‌ته‌وه‌ی کورد له‌ ئاکریدا هه‌تا ئیستایش به‌ریز و خۆشه‌ویسته‌یه‌وه ناویان ده‌هه‌تی. له‌ سه‌رده‌می ئیسلامیدا ئه‌مانه هه‌ندیکیان: (محهمه‌د کوری فضلون، مه‌لا ئه‌بوهره‌کر، مه‌لا محموود، مه‌لا یوسف، مه‌لا محهمه‌د که‌ به‌ناوی سه‌یدا مه‌جزویه‌وه ناوبانگی ده‌رکردوه، مه‌لا سه‌عید) له‌ دانیشته‌وانی شاری ئاکری. (شیخ شه‌مه‌دین، شیخ یونس، شیخ عه‌بدووللا، شیخ عه‌بدولستار) له‌ دانیشته‌وانی گوندی (شۆش)ن. (شیخ مسته‌فا، شیخ محهمه‌د، مه‌لا محهمه‌د ئه‌بوژید. مه‌لا عه‌بدووللا) له‌ زیباریه‌کان. (جه‌لالی سیتوتی) له‌ لادیتی (عشائر السبعه)^(١)یه... هه‌تا ئیستاکه‌یش هه‌ندیک له‌و زانایانه‌مان له‌ ئارادان. په‌کیکیان ناوی (هبه‌ الله‌ی مفتی)یه که‌ ئه‌ندامیکه‌ له‌ کۆری ریش سپیانی عیراقدا^(٢) و، مامۆستای مزگه‌وتی گه‌ره‌ی ئاکرییه. په‌کیکیان ناوی (خالید حه‌کیم)ه که‌ کاتی خۆی دادگه‌ر بووه و ئیستا خانه‌نشینه و، ئامۆژگاری کاریکی ئایینییه. گه‌لیک هۆنراوه‌ی نیشتمانی و دلداری و ده‌روونی نایابی هه‌یه به‌زمانی کوردی، که

(١) له‌ راستیدا نه‌ک هه‌ر ئه‌مانه‌ی مامۆستا باسیان لێوه ده‌کات، به‌لکو ده‌یان زانای تزمان هه‌بووه و ناویان ون بووه، وه‌ک مامۆستا (محهمه‌د قزلی) ده‌لی: «... ومع هذه المقدمة العلمية والتفوق الباهر، للأسف ضاعت تراجمهم ونسبت أسامیهم واحوالهم بتأریخ صحیح مفصل الا جمعاً من الذين عاشوا في ابا ن الحضارة الإسلامية عند اتصال المواصلات واستمرار الرحلات العلمية والتعارف بين العلماء، فأولئك لهم اسم مذکور وذكر مشهور كالدينوريين والشهزوريين والأربليين... وعبدالرحيم العراقي البارزاني استاذ الحافظ ابن حجر العسقلاني...» (محمد القزلي، التعريف بمساجد، السليمانية ومدارسها الدينية، مطبعة النجاح، بغداد ١٩٣٨ ص ٨).

(٢) واتا (مجلس الاعیان) که‌ کاتی خۆی هه‌بووه.

نه ته وهی کورد ناراسته ده کهن بۆ چاکی و بهرزی و پیرۆزی و پیتشکه وتن. ئەمه نده و گه لیک چیرۆکی نه ته وهی و نیشتمانی و ئامۆژگاری و دلداری ههن، چ به هۆنراوه و، چ به په خشان له گه ل جی ماوانی تر، که به کوردی نووسراون و گوتراون، وهک به یته میژوو بیسه پر ساز و ئاوازه کان و، په ندی پیتشینان و قسه نه سه ته قه کان و، مه ته له کان، که له ناوچه ی ئاکریدا ده بیسترتین، ئه وانه هه لده گرن و کۆکرینه وه و لیکۆلینه وه بیان له سه ر بکری، بۆ ئەمه ی که لکیان لێ وه ر بگیری. داخه که م زۆری ه ی ئه و که له په ورا نه ناوی دانهره کان بیان نازائری. چونکه سالانیان به سه ردا تپه په ریوه و، رۆژگاری خرابیش به رهنگاری کردوون. به لام نه وه له نرخیان که م ناکاته وه، که به که له په وریکی نه ته وه یی رۆشنبیری به نرخ دا بترتین. نیشانه یشن بۆ ئەوه ی که نه ته وه ی کورد له ناوچه ی ئاکریدا بایه خینکی زۆری داوه به په روه رده کردنیکی دروست و به هیز و، گیانیککی پاک و پیرۆز و، چیتکه به کی بی وهی و ته و او.

ئهو خوتیندنگایانه ییش که فه رمانه وه یی عبیراق کردوونیه ته وه له ناوچه ی ئاکریدا هه رچه نده له چاو دامای دانیشتووانی ناوچه که دا به ژماره یه کی که م داده نرتین به لام که لیککی زۆریان به خشیوه به نه ته وه که مان له ئاکریدا. داخه که م له بهر که مه ترخه می خۆمان و بی کاره یی هه ندیک فه رمانه رانی میری هه ندیک له و خوتیندنگایانه داخرا بوون. له (۱۱) خوتیندنگای سه ره تایی (۵) یان ماونه ته وه.

نایین

نه ته وه له سه ر تایینی خونکاره کانی خۆی بووه. ^(۱) له پیتشدا (تایینی زه رده شتی) له ناوچه که دا بلا و پۆته وه. تایینی مه سیحیش که که م ییک له کوردستاندا بلا بوو بووه وه به شی ناوچه ی ئاکرتیش تیدا بوو. تایینی ئیسلامیش که له سالی (۲۰) ی کۆچیدا و له سه رده می پیتشه وای مه زن (عو مه ر کوری خه تاب) دا له ناوچه ی ئاکریدا بلا بووه وه، له لایه ن دانیشتوانی ناوچه که وه به رهنگاری به کی زۆر نه کرا. ئەمه ییش سه به رته به وه بوو که زۆری ناوه رۆکی (تایینی زه رده شتی) و (تایینی ئیسلام) یه ک ده گرنه وه. هه ردوولایان باوه ریان به خودا و، به نووسراوه تایینی سه کانی خودا و، به پیتغه مه به رانی خودا و، به فریسته کانی خودا و، به رۆژی چه ندو چون کردنی خودا له رۆژی زیندو کردنه وه ی مردووه کاندای هیه. هه ردوولایشیان هۆگری چاکه ن و دژی خراپه ن. له هه ر دوولایشیاندا مرۆقی چاک له لایه ن خودا وه پاداشتی ده دریتتی و، مرۆقی خراپیش سزای ده درتی. له هه ردوولایشیاندا به هه شت و دۆزه خ هیه و، ئامانجی خودایش له تایینه کانی و له پاداشت و سزاکانی چاکه ی مرۆقه و، ده یه وی مرۆق له درنده یی به وه بگه ییتیتته پله ی فریسته یی، یاخود مرۆقی ته و او. ئیستاکه ییش زۆریه ی دانیشتوانی ناوچه که موسلمانن و له سه ر پیره یی (شافعی) ن. به شه که ی تریش له دانیشتوانی ناوچه که مه سیحین. له م سه دانه ی دوا ییه دا ریتچه که ی (قادی) و (نه قشه بندی) له ناو موسلمانانه کاندای بلا بوونه وه. هه روه ها مه سیحیه کانیش دایه شبوون له ناوه ند ریره یی (کاتۆلیکی) و (نه ستووری) و (ئۆرتۆدۆکسی) دا. (شپه خه کان) و (قه شه کان) ده سه لاتیککی تایینی به هیزیان هه بوو. به لام که کوران و جینشینانی ئه و خاوه ن ده سه لاتانه له

(۱) له سه ر ئه و په نده عه ره بییه ی (الناس علی دین ملوکهم)

فه رمانی سه رشانی خۆیان لایاندا و ده ستیان دایه ده سه لاداری به کی جیهانی پر زه برزه نگ و زۆرداری، نه ته وه که له م سالانه ی دوا ییه دای لیبیان ته که بنه وه و، ده سه لاته کانیان به ره به ره کزیوو و نه ما. ئیتر له وه دوا ئازاد یخوازه کانی ناوچه ی ئاکری له و زۆروسته م و به نده یی به رزگاریان بوو.

له سه ره تای سه ده ی ئیستایشدا بیروبا وه رپه کانی (نیشتمانی) و (نه ته وه یی) و (پیتشکه و تنخوازی) له ناوچه که دا سه ریان ده ره ینا. به کورتی بزوتنه وه و جموجۆلیان و کارگوزاریان بریتیه به به رهنگاری کردنی ئه و بیروبا وه رپه پرپو و چانه ی هه ندیک پیاوانی تاییین و قه شه کان نووساندوویانه به تایینه کانه وه، به مه سه ستی رووتانده وه و چه وساندنه وه ی نه ته وه که یان له گه ل به رهنگاری کردنی (نه خوتینه واری) و (زۆرداری) و (نه خۆشی) و (هه ژاری)، که له سه ر ده ستی زه ویداره کان و فه رمانه وه یی به زۆرداره کاندای توشی نه ته وه ی کورد هاتوون له ناوچه ی ئاکریدا... جووله که کانیش که له هه زاران سالانه وه په وویان کردووه و گه یشتوونه ته ئەم ناوچه یه، له م دوا یییه دا، له سالانی (۱۹۵۰) و (۱۹۵۱) دا چوونه وه بۆ خاکی فه له ستین.

جیمای کۆن

له شاری ئاکریدا که لاه ی گه لیک که لات و ساختمان و جۆگا و سارداو و بیر و ژوور ههن که له به رد دروست کراون و هه لکه ندراون، که ته مه نیان ده گه ریته وه بۆ هه زاران سالان. کلێسای یه عقووبیه کانی مه سیحی و، که نشته ی جووله که کان و، مزگه وته گه وره که ی موسلمانان و، مزگه وتی (تولیتان) و، ئارامگای (شیخ عه بدوله زیز) ییش له و جیمایه کۆنانه ن.

به ته نیشته دیتی (گوندک) ییشه وه که له لادیتی سورجی دایه، چه ند وینه یه ک کیشراوه، که له سه ر به رد هه لکه ندراون، شپوه ی خونکاریک و کاربه ده سه ته کانی و سه ربازه کانی پیتشان ده دن له کاتی راوکردا...

له گوندی (شۆش) ییش جیمای که لاتیک و چه ند نووسینیک به شپوه ی بزما ری و، چه ند ئارامگایه کی زۆر کۆن ههن، ته مه نیان ده گه ریته وه بۆ پیتش له دایکیبونی پیتغه مه به ر مه سیح.

له گونده کانی (که لادیر) و (که لاتی) و (سوسناوا) و گرده کانی لادیتی (عشائر السبعه) دا، جی ماوی که لات و بابه تانی تر ههن که هه موویان میژوو یین و هی سه رده می کۆنن.

که له سالی (۱۹۵۰) و (۱۹۵۱) ییشدا جووه کانی ئاکری گه رانه وه فه له ستین، کۆمه لیککی گه وره مان له پیتسته ئاسکی نووسراو به شپوه ی نووسینی (عییرانی) دۆزی به وه، له ژیر زه مینی که نشته که یاندا، ناردمانن بۆ ده سگای جیمایانی کۆن له مووسل بۆ پاراستنیان.

شارستانی و رۆشنبیری

ئه گه ر باش وردبینه وه له و جیمایه میژوو ییانه ی که ههن له ئاکری و شۆش و گوندکدا و، سه رنج له چۆنیتی دروستکردنیان بده یین و، هه روه ها ئه گه ر ته ماشای جۆر و ژماره ی ئه و کار و پیتشانه بکه یین که له ناوچه که دا باون و، سه یری شپوه ی دروستکردنی ساختمان و ناوه دانی ناوچه که بکه یین و، له باری ژبانی کۆمه لایه تی و، شپوه ی گوزه ران و لێ هاتوویی مێشکی دانیشتوانی ناوچه ی ئاکری وردبینه وه، ئه وه مان

بۆ دەرددەكەوئى كە ئەم ناوچەيە لە سەردەمانى رابردووى خۆيدا، تا چ ئەندازەيەك خاوەنى شارستانىتى و پيشكەوتووى بوو، كە مافى ھەيە پيشانەو بنازرى. چونكە لەگەل ئەو ھەموو مەرگەسات و سەرگەردانى و مالتۇرانىيەدا كە بەسەر ئەم ناوچەيەدا ھاتوو، لە سەردەتاي ميژووو ھەتا ئىستا، ھىشتا دانىشتووھەكەنى گيانە پاكە خاوتنەكەى خۇيان پاراستوو، كە تىنووى پيشكەوتن و بەرزبوونەويە. ئەم گيانەيش بەلای مەو، ھەر لەو شارستانىتى و رۆشنىبىيەو پەيدا بوو كە لە سەردەمانى پيشووياندا ھەيانىوو. جا منيش ھەر پشت بەم گيانە بەھىز و ھەرتە و، گەشە كار و، ھەلمەت بەرە دەبەستم، كە پيشبىنى بەكم، كە ناوچەى ئاكرى لە توانايدا ھەيە گەروەبىيەكەى پيشووى خۆى لە شارستانىتى و رۆشنىبىرى بەرز و پيرۆزدا بگيترتەو بۆ خۆى.

زەويىناسى ناوچەى ئاكرى

سنوورەكەى

باكوورى: رووبارى زىي گەورە. ئەم سنوورە ناوچەى ئاكرى لە ناوچەكانى رەواندز و زىيار و ئامىدى جيا دەكاتەو.

رۆژھەلاتى: رووبارى زىي گەورە. ناوچەكە لە ناوچەكانى ھەولير و رەواندز جيا دەكاتەو. رۆژئاواى: رووبارى خازر. ناوچەكە لە بەشىكى ناوچەى ئامىدى، ئىنجا دھۆك و شىخان جيا دەكاتەو. باشوورى: رووبارى خازر. ناوچەكە لە بەشىكى ناوچەى (موسل) و ھەولير جيا دەكاتەو.

پيتوانەى

پيتوانەى ناوچەى ئاكرى دەگاتە (۲۸۹۱) كىلۆمەترەى چوارگۆشەيى. لەم پيتوانەيە نزيكەى دوو بەشى بەزەويى كشتوكال دادەترى.

سەرژمىرى

سەرژمىرى ناوچەى ئاكرى بەپيى دوامين (ژمارە سەرکردن) كە لە سالى ۱۹۴۷د كراو، ھەروەھا بەپيى پەراو تۆماركراوھەكەنى دەسگاي سەرژمىركردن (كە پەيوەندى بەھۆزى ھەركىيەو ھەيە، كە ئەوان لە كاتى سەرژمىركرەكەدا لە ھاوينەھەوارەكانى ئيراندا بوون) دەگاتە (۳۵۸۱۸) كەس.

ئەويش بەم رەنگەيە

نيترينە	ميتينە	ھەمووى
۲۹۶۴	۲۶۲۷	۵۵۹۱ ئاكرى
۴۰۱۰	۴۸۴۵	۸۸۵۵ لادىيى بىرەكەپرە
۳۰۶۷	۴۵۲۸	۷۵۹۵ لادىيى سورچى
۴۲۳۶	۶۰۹۷	۱۰۳۳۳ لادىيى عشائر السبعە

۱۵۵۵	۱۸۸۹	۳۴۴۴ ھۆزى كۆچەرى ھەرىكى
۱۵۸۳۲	۱۹۹۸۶	۳۵۸۱۸ ھەمووى

ئەوئەندە ھەيە لەم ژمارە سەرە، ھەزار كەسىكى جوولەكەى لى رۆيشتوو ھەلەستين. كەواتە ئىستا سەرژمىرى ناوچەى ئاكرى دەگاتە (۳۴۸۱۸) كەس.

ژمارەى گوندەكان

ناوچەى ئاكرى بەشارى ئاكرى وە لە (۲۲۲) گوندى ئاوەدان پيشكەاتوو (۷۲) گونديان لە لادىيى بىرەكەپرەدان. (۸۳) گونديان لە لادىيى سورچيدان (۶۷) گونديشان لە لادىيى (عشائر السبعە) دان.

گوندەكانى ميرى

لەم ھەموو گوندانە (۴۴) گونديان ھى ميرين. (۲۷) گونديان كەوتوونەتە لادىيى سورچىيەو. (۶) گونديان كەوتوونەتە لادىيى (عشائر السبعە)و. (۱۱) گونديشان كەوتوونە لادىيى (بىرەكەپرە)و.

گوندە ويرانەكان

لە ناوئەندە نىوہ سەدەى رابردوودا ژمارەى ئەو دييانەى ويران بوون لەم ناوچەيەدا دەگاتە (۸۱) دى. لەمانە (۵۵) دييان ھى ميرى بوون. (۲۶) دييشيان ھى كەسانى تر بوون. بەم پيشە لە پيش پەنجا سالىدا، ژمارەى گوندەكانى ناوچەى ئاكرى گەيشتوتە (۳۰۳) گوند. كەچى زۆرتەر لە چواربەكيان ويران بوون. ھۆيەكانى ئەم بارە ناھەمواردەيش ئەمانە بوون: بەرپۆبەردنە خراپەكەى فەرمانرەوايى عوسمانى، نەبوونى و گرانى سەردەمى شەرى جىھانى بەكەم، ھەروەھا پشيوى و ئازاو و شۆرشەكانى ناوچەكە

كەش

كەشى ناوچەى ئاكرى لە ھاويندا مام ناوئەندىيە لە گوندەكانى سەر شاخدا بەلام لە زستاندا ساردە. ھەرچى گوندەكانى ناو دۆل و دەشتەكانن وەك ئەوانەى لە بەشىكى لادىكانى بىرەكەپرە و سورچى و، بەشى زۆرى لادىيى (عشائر السبعە)دان، لە ھاويندا گەرمترن و، لە زستانيشدا وەك ئەوانى تر ساردن. ئەوئەى سەرنج رادەكيشيت ئەو گوندانەى لەسەر شاخەكان دامەزراون و روويان لە رۆژە و، ئاويان كەمە، ياخود دوورن لە تەووژمەكانى بارەشەو، يان شاخەكان دەوربان گرتوون، لە گوندەكانى تر گەرمترن، وەك ئەو گوندانەى كەوتوونەتە بنارى ئەو شاخانەى روو و باشوورن لە شاخەكانى (پيرس) و (ئاكرى)دا. بەلام پۆيەكانى شاخەكان و ئەو جىگايانەى كەوتوونەتە سەريانى شاخەكان، لە ھاويندا فينكاييەكى وەھايان ھەيە كە مۆف دەگەشيتتەو. بەلام لە زستاندا كەس ناتوانى تيباندا نيشتەجى بى، چونكە سەرمايەكى توندوتىژ و بەفريكى زۆريان لى دەبارى.

سروشنی زهوییه کهی

شاخه‌کانی ئاکرئ و پیرس و ئەو بان و گردانه‌ی لیبیان بۆته‌وه نزیکه‌ی نیوه‌ی پیتوانه‌ی زهوی ناوچه‌ی ئاکرئ داگیر ده‌کەن. جا لەم جۆره زهوییه بەردەلانا ئەدا ماوه‌یه‌کی ته‌سک هه‌یه بۆ چاندنی دانە‌وێڵه. بە‌لام بۆ‌روواندنی باخ و رەزی دارودرەخت زۆر بە‌کار‌دێن. بێ‌جگ له‌وه جێ‌گای جە‌نگه‌ل و دارستانی سروشتین، که‌ دانیش‌توانی ناوچه‌که بۆ‌داری سووتاندن و خه‌لووز دروست‌کردن و پێ‌شه‌سازی و که‌لوپه‌لی خانوو دروست‌کردن بە‌کار‌بان ده‌هێن و که‌ل‌کێکی زۆریان لێ‌ ده‌بین. دیاره‌ ته‌گه‌ر ئەم شاخه‌ بلتاندانه‌یش نه‌بوونایه، نه‌ به‌فرمان بۆ‌که‌له‌که‌ ده‌بوو، نه‌ ئەم هه‌موو سه‌رچاوه‌ ئاوه‌ زۆرانه‌‌یشمان بۆ‌په‌یدا ده‌بوو، تا بتوانین ئەو زهوییه‌ ده‌شتایی و به‌رز و زمه‌ی لادێ‌کانی (عشائر السبعه) و (سورچی) و (بیره‌که‌پره) ئا و بدین، نه‌ ئەو هه‌موو به‌روبووم و به‌ره‌مانه‌‌یشمان ده‌ست ده‌کوت که‌ پرن له‌ دانە‌وێڵه و میوه و سه‌وزه و به‌ری دار. ئەمه‌نده و هه‌روه‌ک سه‌رنجی راکیشاوم پۆ‌په‌ی شاخه‌کانی ناوچه‌ی ئاکرئ و به‌شێکی گه‌وره‌یش له‌ لاپاله‌کانیان که‌ به‌ره‌و رۆژن و رووه و باشوورن، به‌رده‌لانن و هه‌یچان تێ‌دا نه‌رواوه و زۆر سه‌ختیش بۆ‌ پێ‌دا رۆ‌یشتن. که‌چی به‌شی زۆری زهوییه‌کانی لادێ‌ی (عشائر السبعه) ده‌شتایی‌ین یاخود هه‌وراز و نشیوییه‌کی که‌میان تێ‌دایه، بریتین له‌ گ‌لێکی رووت و زۆر که‌م به‌ردیان تێ‌دا ده‌بینیت. ئەوه‌نده هه‌یه ئەم جۆره زهوییه‌که بریتین له‌ گ‌ل که‌م ئاون. که‌واته‌ چاره‌ هه‌ر ئەوه‌یه که‌ توروهمیای ئاوه‌ له‌کیشان به‌کار به‌هێنن بۆ‌ ئەمه‌ی تێ‌روته‌سه‌ل له‌ ئاوی رووباره‌کانی (زێی گه‌وره) و (خازر) ئەو زهوییه‌ ده‌شتاییانه ئاو‌بدرین. به‌پێ‌چه‌وانه‌ی ئەو زهوییه‌، ئەو دۆ‌لانه‌ی له‌ نزیک هه‌ردوو شاخه‌که‌وه‌ن، ئاویان زۆره، وه‌ک (دۆ‌لی نه‌هله) که‌ له‌ لادێ‌ی بیره‌که‌پره‌ دایه و، به‌راستی له‌ هه‌موو به‌شه‌کانی تری ناوچه‌ی ئاکرئ ده‌وله‌مه‌ندتر و به‌پێ‌تتره و، زۆر‌تریش به‌که‌لکی کشتوکال دیت.

په‌نگه‌ له‌ هه‌موو جێ‌گایه‌ک تینوتر بۆ‌ ئاوه‌ زهوییه‌که‌ بیت که‌ نزیک به‌ لاپاله‌کانی شاخه‌ی پیرس بن که‌ رووه‌و باکوور هه‌له‌که‌وتوون و به‌رامبه‌ر رووباری زێی گه‌وره. چونکه‌ هه‌رچه‌نده نزیکن له‌و رووباره‌ گه‌وره‌یه که‌ ناوم برد، ئەوه‌نده‌ی نه‌ماوه که‌ له‌تا و تینووه‌تی بمرن. هۆی ئەوه‌یش ئەوه‌یه که‌ ئەو زهوییه‌که‌ له‌ بارستایی ئاوی رووباره‌که‌ زۆر به‌رزترن. بریتین له‌ گ‌ل و خۆ‌ل له‌ شێ‌وه‌یه‌کی ده‌شتایی پر به‌رز و زمی‌دا. ئێ‌ستا که‌ هه‌یج کشتوکال‌تێ‌کیان تێ‌دا نارووت، کشتوکالی زستانه‌ نه‌بیت، که‌ مه‌مه‌ومه‌ژی ده‌که‌ونه‌ ژێ‌ر به‌ختی بارانه‌وه. به‌کوورتی زهوییه‌کانی ناوچه‌ی ئاکرئ بۆ‌ کشتوکال زۆر به‌کار‌دێن. ئەوه‌نده هه‌یه که‌ ل‌ک و فه‌ر ده‌سته‌که‌وتن له‌م زهوییه‌که‌ به‌خه‌باتی فه‌رمان‌په‌واییه‌وه که‌ له‌ کۆ‌ری نامۆ‌گاری کردن و ئاراسته‌کردنی لادێ‌یه‌کاندا بیکات له‌گه‌ل پش‌تگرتن و یارمه‌تێ‌دانیان و ده‌ست‌گیرۆ‌یی کردنیان. هه‌روه‌ها به‌ن‌دیشه‌ به‌هه‌ول و تێ‌کۆ‌شانی خاوه‌ن زه‌ویوزاره‌کان و جووتیاره‌کانه‌وه، که‌ ئەم زه‌وییه‌کان له‌سه‌ر شێ‌وه‌یه‌کی نوێ به‌رهم به‌هێن.

شاخه به‌ناوبانگه‌کان

گرن‌گترین شت له‌ ناوچه‌ی ئاکرئدا که‌ هه‌ن دوو شاخه‌ی درێژن له‌ رۆژه‌ه‌لاتی ناوچه‌که‌وه ده‌کشین بۆ رۆژئاوای، له‌ ناوه‌ند رووباری زێی گه‌وره و رووباری خازردا. ئەوه‌نده‌ی نه‌ماوه که‌ بلتین هه‌ردوو شاخه‌که به‌رامبه‌ری یه‌کتتری جووت ده‌کشین. (دۆ‌لی نه‌هله) ی‌ش که‌ به‌چاوه‌ئە‌ندازه‌ جوانه‌کانی و، گونده ئاوه‌دانه‌کانی و به‌روبوومه‌ زۆره‌کانی و سه‌رچاوه‌ ئاوه‌ تێ‌روته‌سه‌له‌کانی به‌ناوبانگه، که‌وتووته‌ ناوه‌ند ئەو هه‌ردوو شاخه‌وه. ناوی یه‌کتیک له‌و شاخانه (شاخه‌ی ئاکرئ) یه‌ که‌ لادێ‌کانی بیره‌که‌پره و سورچی له‌ یه‌کت‌ر جیا ده‌کاته‌وه. ناوی شاخه‌که‌ی تریشیان (شاخه‌ی پیرس) ه که‌ که‌وتووته‌ ناو لادێ‌ی بیره‌که‌پره‌وه و (دۆ‌لی نه‌هله) و (دۆ‌لکه و دۆ‌ل‌تیار) له‌ یه‌کت‌ر جیا ده‌کاته‌وه. ئەو شوێ‌نانه‌ی لێ‌ ده‌ری‌چێ‌ که‌ که‌وتوونه‌ته‌ سه‌ر پۆ‌په‌ی شاخه‌کان و، ته‌نیش‌ت گونده‌کان که‌ دارپین و خه‌لووز دروست کردنیان تێ‌دا به‌کار ده‌هێنن، ئێ‌تر هه‌ردوو شاخه‌که‌ به‌دارودرەختی به‌روو و، مازوو و، گۆ‌ژ و، دره‌ختانی سروشتی‌تر داپۆ‌شراون. ئەو رێ‌گایه‌یش که‌ له‌ شاری ئاکرئوه‌ ده‌روات بۆ‌ بیره‌که‌پره‌ به‌سه‌ر ئەم هه‌ردوو شاخه‌دا هه‌له‌گه‌رێ‌، رێ‌گاکه هه‌تا بلتیت سه‌خته. له‌ سالانی سه‌ختدا به‌هۆی به‌فری زستانه‌وه، ده‌به‌ستری که‌س ناتوانی ها‌تو‌چۆ‌ی تێ‌دا بکات. هه‌رچی شاخه‌ی ئاکرئیه‌ چە‌ند گه‌لییه‌ک که‌رتی ده‌کات که‌ زۆر به‌ناوبانگن. گه‌لییه‌کان ئە‌مانه‌ن: (حه‌سه‌ن ماما، گوندک، شرتا). شاخه‌ی (پیرس) ی‌ش ئەم گه‌لییه‌که‌رتی ده‌کەن: (مار، دۆ‌له‌ده‌ر و سپیندار).

جا له‌ لاپاله‌کان و بناره‌کانی ئەم دوو شاخه‌دا زۆریه‌ی گونده‌کانی لادێ‌ی بیره‌که‌پره‌ لادێ‌ی سورچی دامه‌زراون. هه‌روه‌ها زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌ ئاوه‌ سارده‌ سازگاره‌کان هه‌له‌ده‌قۆ‌لین، که‌ له‌ شوێ‌نی خۆ‌یاندا لیبیان ده‌دوێ‌م.

رووباره به‌ناوبانگه‌کان

ناوچه‌که، له‌ لاکانی باکوور و رۆژه‌ه‌لات و، زۆریه‌ی لاکانی رۆژئاوا و، باشوورییه‌وه، ئاوه‌کانی رووباری زێی گه‌وره و رووباری خازر، ده‌ره‌ی ده‌دن. ئەم دوو رووباره‌ هه‌رچه‌نده ئێ‌ستا که‌ له‌کیان بۆ دانیش‌توانی ناوچه‌که‌ که‌مه، له‌ رووی کشتوکاله‌وه، که‌ هۆیه‌که‌ی ئە‌وه‌یه مه‌کینه و ئامێ‌رانی کشتوکالی نوێیان تێ‌دا به‌کارنا‌هێن بۆ‌ ئاوه‌ له‌کیشان، به‌لام له‌ داو‌رۆ‌ژدا که‌ لادێ‌یه‌کان هۆ‌گری شێ‌وه‌ی کشتوکالی نوێ بوون، که‌ل‌ک و فه‌رێ‌کی زۆریان له‌م دوو رووباره‌ ده‌ست ده‌که‌وێ‌ت. چونکه‌ هه‌ردوو رووباره‌که به‌ته‌نیش‌تیانه‌وه گه‌لیک زه‌وی بێ‌ ئاوی پان و فراوان هه‌ن، که‌ له‌وان به‌رزتر هه‌له‌که‌وتوون و، ئێ‌ستا که هه‌یج که‌ل‌کێکی ئە‌وتۆ‌یان لێ‌ ده‌ست ناکه‌وێ‌ت.

له‌گه‌ل ئەم باره‌یشدا، ئاوی سه‌رچاوه‌ ئاوه‌کان که‌ یه‌کت‌ر ده‌گره‌نه‌وه و، گه‌لیک ئاویان لێ‌تراوه وه‌ک چه‌مه‌کانی (سووسه، بریشوو، گبیل، شیفا لاله‌یی و که‌شتا)، که‌ له‌ زه‌ویوزاری گونده‌کان ده‌چنه‌ ده‌ره‌وه، لادێ‌یه‌کان که‌ل‌کێکی ئە‌وتۆ‌یان لێ‌ نابین، هه‌ر له‌ رێ‌ی خۆ‌یانوه‌ ده‌رۆ‌ن تا ده‌گه‌نه (رووباری خازر) یان (زێی گه‌وره) و، ده‌رۆ‌ینه‌ ناویانه‌وه.

شار و گونده به ناوبانگه کان

۱- ناکری: بنکه‌ی ناوچه‌که‌یه. له بناری شاخی ناکری و لاپاله‌کانیدا دامه‌زراوه. به‌ناوه‌دانی و ره‌زوباخ و، چاوئه‌ندازی سروشتی جوان و، ئاو و بای سازگار و میوه‌ی چاک و خوئشه‌وه به‌ناوبانگه. له راستیدا له هه‌موو هاوینه‌هه‌واره‌کانی ناوچه‌که جوانتر و خوئشتره. ژماره‌ سه‌ری دانیش‌توووه‌کانی ده‌گاته (۵۰۰۰) که‌س. چاکیی شارستانی و چاکیی لادیی له خویدا کوژدۆته‌وه. ته‌مه‌نی ده‌گه‌رپتته‌وه بۆ چه‌ند سه‌د سالتیک پیش له دایکبونی مه‌سیح. جی ماوی وه‌های تیدایه که یه‌جگار کوژن. وا له خواره‌وه هه‌ندیک زانیاری له بابته ناکریوه ده‌نوسم که هی ئەم سه‌رده‌مه‌یه‌تی:

ژماره	ژماره
۱۱۵۸ خانوو	۸ میس گه‌ره‌کان
۲۴۶ دووکان	۴ دارتاشه‌کان
۳۸ کووتالفرۆش	۱۸ به‌رگر دووه‌کان
۷۳ ناوازه‌فرۆش	۳ ئاسنگه‌ره‌کان
۱۲ چاپچی	۳ که‌باب فرۆش
۹ دانه‌ویله‌فرۆش	۳ چیشته‌خانه
۲ میوانخانه	۲ ته‌نه‌که‌چی
۵ سه‌وزه‌فرۆش	۶ پینه‌چی
۱۰۷ پیشه‌گه‌ران	۳ سۆل دوروو
۴ نالبه‌نده‌کان	۶ سه‌رتاشه‌کان
۷ نانه‌واکان	۳ به‌رد شکیین
۳ لۆکه‌شیکه‌ره‌وه	۱۰ رۆن زه‌بتوون خانه
۴ که‌وش دوروو	۱ خوتین گر
۷ که‌لاش دوروو	۱ یانه
۳ کوپان دوروو	۵ سه‌یرانگه‌ی گشتی
۵ زپه‌نگه‌ر	۸ مزگه‌وت
۱۰ زپه‌نگه‌ر	۱ مزگه‌وتی گه‌وره
۹ کوشتیار (قصاب)	۲ کلێسا
۸ وستای خانوو به‌به‌رد و کسل	۳ خوتیندنگا
۱ وه‌ستای خانوو به‌به‌رد و گه‌ج	۵۰۰ باخه‌کان
۶ به‌رد هه‌له‌که‌ن	۳ گه‌ره‌که‌کان
۲ گه‌ج سوتین	۲ نووسراوخانه‌ی گشتی

۶ کسل سووتین

۱ ئوتۆمبیل خانه

۱ گه‌رماو

- له چه‌ند جیگایه‌کی تری ئەم نووسراوه! زانیاری تریش له بابته شاری ناکریوه پیشکه‌ش کراوه.
- ۲- بجیل: بنکه‌ی لادیی سورجییه، به‌هاوینه‌هه‌وارتیکی جوان دانراوه. گوندیکی بچوکه، که‌وتووته‌ بناریکی شاخی ناکریوه، که پتی ده‌لین (سه‌ری ساده). ده‌لین کاتیکی وه‌های به‌خۆیه‌وه دیوه که زۆر گه‌وره و فراوان بووه. ته‌نانه‌ت شاری ناکرییه‌ش له‌ژیر چنگی ئەودا بووه. سه‌د سالتیک ده‌بێ کراوه به‌مه‌له‌به‌ندیک بۆ شپه‌خه‌کانی لادیی سورچی. له‌لایه‌ن په‌رپه‌وه‌کانیانه‌وه، گوژدۆکانی شپه‌خه‌کانی سورچی دیدنی ده‌کرین.
- ۳- که‌لاتی: گوندیکی بچوکه. که‌وتووته‌ سه‌ر بناریکی شاخی ناکری که له‌و شوپنه‌دا ناویان ناوه (شاخی به‌رات). ئەمیش به‌هاوینه‌هه‌وارتیکی خوئش و جوان داده‌نرت. جی‌ماوی که‌لاتیکی میژوویی تیدایه که میره‌ زه‌ویداره‌کان به‌کاریان هیناوه.
- ۴- شۆش: گوندیکی گه‌وره‌یه. له‌سه‌ر بناریکی شاخی ناکری دامه‌زراوه. به‌میوه‌ی ناوازه و نایابی جوژ جوژ و، ئاووبای سازگار و فینک و چاوئه‌ندازی سروشتی جوان ناوبانگی ده‌رکردوه. ژماره‌ سه‌ری ده‌گاته (۷۰۰) که‌س، جی ماوه‌ی زۆر کوژن و، جیگایانی پیروزی تیدایه، که نیشانه‌ی ئەوه‌ن له سه‌رده‌می کوژیدا ئاوه‌دانی و شارستانیته‌ی تیدا بووه له‌گه‌ڵ به‌چنگیدا. ژماره‌یه‌کی گه‌وره‌ییش له زانایان و، وێژه‌وانان و، سه‌رکردانی ناو‌دار تیدا په‌یدا بووه.
- ئەم گوندانه‌ی له‌سه‌روه‌ ناومان بردن له‌گه‌ڵ شاری ناکریدا که‌وتووته‌ سنووری لادیی سورجییه‌وه.
- ۵- به‌رده‌په‌شی گه‌وره: گوندیکی گه‌وره‌یه. به‌لام ئاوی که‌مه و له‌ هاوینیشدا گه‌رمه. که‌شه‌که‌ی سازگاره. که‌وتووته‌ ناو زه‌وییه‌کی ده‌شتاییه‌وه. بنکه‌ی لادیی (عشائر السبعه)‌یه. که‌وتووته‌ باشووری ناوچه‌ی ناکریوه. نزیکه له‌ ریگه‌ی ناکری و مووسله‌ وه‌که ده‌میکه‌ قیرتاو کراوه.
- ۶- داره‌توو: گوندیکی گه‌وره‌یه. که‌م ئاوه. که‌شه‌که‌ی سازگاره. له‌ هاویندا گه‌رمه. که‌وتووته‌ باشووری ناوچه‌که‌وه له‌ لادیی (عشائر السبعه)‌دا. به‌دانه‌ویله‌ به‌ناوبانگه.
- ۷- زه‌نگه‌نان: گوندیکی گه‌وره‌یه. ئاوی که‌مه. له‌ هاویندا گه‌رمه. به‌لام که‌شیکی سازگاری هه‌یه. که‌وتووته‌ باشووری ناوچه‌که‌وه له‌ لادیی (عشائر السبعه)‌دا. به‌دانه‌ویله‌ به‌ناوبانگه.
- ۸- بیسه‌که‌په‌ر: گوندیکی بچوکه. نزیکه له‌ شاخی پیترس و رووباری زبی گه‌وره‌وه. بنکه‌ی لادیی بیسه‌که‌په‌ر. ئاوی که‌مه. له‌ هاویندا که‌شیکی سازگاری هه‌یه. چاوئه‌ندازانی سروشتی جوان ده‌وره‌یان داوه. شۆپه‌کانی بارزانییه‌کان له‌ نزیکه‌وه قه‌وماون. بۆیه‌کا ناوبانگی ده‌رکردوه. سه‌رده‌میکیش کرابوو به‌بنکه‌ی ناوچه‌ی زبیار.
- ۹- دینارته: گوندیکی بچوکه. چاوئه‌ندازانی سروشتی جوان چوارلایان گرتوو له‌ دۆلی (نه‌هله)‌دا. که‌وتووته‌ ناوه‌پاستی ئەو دۆله‌ی له‌ ناوه‌ند شاخی ناکری و شاخی پیترس دایه. له‌ چه‌قی ئەو ریگایه‌یشدایه که له‌ ناکریوه ده‌کشی بۆ بیسه‌که‌په‌ر. له‌ هاویندا که‌شه‌که‌ی سازگاره. ئاویشی زۆره.

زەویەییکی زۆربەشی ھەبە کە بۆ کشتووکاڵ دەست بەدەن. بەمییەوی رەنگاوپرەنگیەو ناویانگی دەردکردووە. ئەمیش بەھۆی شۆرشەکانی بارزانییەکانەو ناویانگی دەرجوووە. بەلبازخانەییکی تێدایە لەگەڵ نەخۆشخانە (مستوصف) یک، لە سنووری لادیی بیریەکەرە داہە.

۱- سەری سادە: جیگایەکی جوان و ھاوینەھەوارێکی خۆش و ناوازیە. کەوتووەتە سەر پۆیە زنجیرە شاخی ئاکرێ، لە نزیک گوندی بجیلەوہ. لە ھاویندا کزەباہیەکی فینکی خۆشی ھەبە. شوپنەکی وا ھەلکەوتووە، دەروانیت بەسەر دۆلی نەھلە و لادیی سورچیدا، لەگەڵ زۆریە زەویەییەکانی ناوچە ئاکرێ و ناوچەکانی دراوسیتی. جەنگەلستان و دارستانی دار بەروو و، دار مازوو چوارلایان تەنبیوہ. گەلیک سەرچاوی ناوی سارد و سازگاری تێدایە. سەردەمیک گوندی تێدا بووہ. لەلایەن گوندەکانی دراوسیتیەو کراوہ بەھاوینەھەوارێکی دەمدەمی و سەیرانگاہیەکی ھەموو دەمی لە کەشەکانی ھاوین و پایز و بەھاردا.

رێگا گشتییەکان

رێگای ئاکرێ و مووسل: گرنگترین رێگای بازرگانییەکە ناوچە ئاکرێ دەبەستێ بەمووسلەوہ. رێگاکە قیرتاو کراوہ، درێژیی دەگاتە (۹۵) کیلۆمەتر کە نزیکە (۵۰) کیلۆمەترە لە سنووری ناوچە ئاکرێ داہە. بەپانی لادیی سورچی دەپرێ. بەدرێژی لادیی (عشائر السبعۃ) دەپرێ.

رێگای ئاکرێ و بیریەکەرە: ئەم رێگایە بەناو شاخە سەختەکاندا دەروات. درێژیی (۳۰) کیلۆمەتر دەبێ. دانیشتوانی لادیی بیریەکەرە و زۆریە دانیشتوانی ناوچە زێبار و بەشیک لە دانیشتوانی ناوچە رەواندز پیتیدا دەوێ. لە زۆریە سالاندا، لەبەر بەفر و بارانی زۆر، ئەم رێگایە لە ریبوار بەریەست دەبێ. لە گەلیک سالانەوہ نامەکاری لە ئاراداہە بۆ کردنەوہی رێگای ئۆتۆمبیل لە ناوہند بنکە ناوچە ئاکرێ و بنکە لادیی بیریەکەرەدا. بێ گومان ئەم رێگایە نرخیکی بەرپۆیەبەرایەتی و سەریازی و بازرگانی و ئاوەدانی گەورە ھەبە بۆ ناوچەکە. دانیشتوانی ناوچەکە بەئاواتەوہن رۆژتیک زووتر بکریتەوہ. چونکە ئەوان پاشکەوتووی دەستی ئەوہن کە نەکراوہتەوہ. نەبوونی ئەو رێگایە پەکی ھەموو کاریکی گرنگی خستوون.

رێگای ئاکرێ و بجیل: ئەم رێگایە بەناو شاخدا دەروات، بەلام سەخت نییە. درێژیی (۱۵) کیلۆمەترە. لە سالی ۱۹۴۳دا دەست بەکردنەوہی کراوہ بۆ ئۆتۆمبیل. بەلام پاشان وەستینراوہ. دوای ئەو لە برانەوہی سالی (۱۹۵۰)دا دەست کرایەوہ بەکردنەوہ و تەواوکردنی. بەم زووانە تەواو دەبێ. ھیچ نەماوہتەوہ لە رێگاکە بکری پەریک نەبێ لەسەر چەمی (گبیل) کە ئاوەکی لە تەنگی (حەسەن ماما) وە تێپەر دەکات. ئەم تەنگەیش بەناو شاخی ئاکریدا پەیدا بووہ. زۆریە گوندەکانی لادیی سورچی کە کەوتوونەتە بەر رۆژھەلاتی ناوچەکەوہ لەم رێگایە کەلکیان دەست دەکەوێ.

رێگای ئاکرێ و بەردەپەشی گەرە: لە رێگای (ئاکرێ و مووسل) ھوہ لە ئاستی گوندی (شیتوہرێ)دا، لکیک جوێ دەبیتەوہ دەچی بۆ گوندی (بەردەپەشی گەرە) کە بنکە لادیی (عشائر السبعۃ)یە. ئەم

رێگایە درێژیی نزیک (۲,۵) کیلۆمەترە. کیلۆمەترەییکی لێ کراوہتەوہ و بەردرێژیش کراوہ. ئەمە لە برانەوہی سالی (۱۹۵۰)دا. رەنگە لە سالی (۱۹۵۱)دا تەواو بێ.

ئێتر ئەمەندە پیتووستە ئەوہیش پیتشان بەدین کە ئۆتۆمبیل دەتوانی بۆ ژمارەییکی زۆر لە گوندەکانی لادیکانی (عشائر السبعۃ) و سورچی پروات، چونکە ھەرچەندە رێگاکان خوداکردن و سروشتین، بەلام بەتیکۆشانیکی کەم تەخت دەکری.

پردەکان

گەرەترین پردی ناوچەکە پیتی دەلین (پردی مەندان) کە کەوتووتە باشووری ناوچەکەوہ و لەسەر رووباری (خازر) دروست کراوہ. ئەم پردە لە سنووری لادیی (عشائر السبعۃ)دا دامەزراوہ. ناوچە ئاکرێ و ناوچە مووسل دەبەستێ بەبەکتەرەوہ. ئەمیش بەشیکە لە رێگای ئۆتۆمبیلی ناوہند ئاکرێ و مووسل. لە نزیک شاری ئاکرێ وە دوو پردی بچوک ھەبە. ھەرەھا دوو پردی تریش ھەن لەسەر چەمی (لالەیی) و چەمی (کەشتا) کە کەوتوونەتە سەر رێگای ئۆتۆمبیلی ئاکرێ و مووسل.

پردە بچکۆلەکان

لەسەر رێگای ئاکرێ و مووسلدا، لەناو سنووری ناوچەکەدا گەلیک پردە بچکۆلە (قنطرە) ھەن، گرنگەکانیان ئەوانەن کە لە نزیک گوندەکانی (عامیانۆ، قۆرەبەک، جووجەری گەرە و جووجەری بچوک) ھوہن.

لەسەر رێگای (ئاکرێ و بجیل)یشدا کە تازە کراوہتەوہ، چوار پردە بچکۆلە ھەن کە نزیک لە شاری (ئاکرێ، جوونا، باشقال ناغا و باشقال رەوہند) ھوہ. لەناو شاری ئاکریشدا سێ پردە بچکۆلە ھەن.

بوارەکان

سێ بوار (مەجر) لەسەر رووباری زێی گەرە ھەن:

۱- بوارى بلە: ئەم بوارە نزیکە لە گوندی بیریەکەرەوہ. لەسەر ئەم بوارەوہ دەپەرنەوہ بۆ بنکە ناوچە زێبار. کەوتووتە باکوری ناوچە ئاکرێوہ.

۲- بوارى سەرکەفرۆک: ئەم بوارە لە گوندی (سەرکەفرۆک) ھوہ نزیکە کە لە سنووری لادیی سورچیداہە و کەوتووتە رۆژھەلاتی ناوچەکەوہ. لەسەر ئەم بوارەوہ دەپەرنەوہ بۆ لادیی (دێرە حەریر) کە بەشیکە لە ناوچە (رەواندز) (*).

۳- بوارى گرد مامک: ئەم بوارە لە نزیک گوندی (دەحەلەرێ)وہ دامەزرتراوہ کە لەناو سنووری لادیی (عشائر السبعۃ) داہە و کەوتووتە رۆژھەلاتی ناوچەکەوہ. لەسەر ئەم بوارەوہ دەپەرنەوہ بۆ لادیکانی (دێرە حەریر و ھەولێر).

(* لادیی دێرە حەریر لە سالی ۱۹۵۲دا خرایە سەر ناوچە شەقلاوہ. (ش. ف)

هۆی گواستنەوه

دانیشتووانی ناوچه که له پێش هه موو هۆیه کدا بۆ گواستنەوهی خوێان و که له یه لیان گیانله بهر به کار دههێنن وهک ئیستەر و بارگیڕ و کهڕ و گا. ئەمەیش لهو شوێنانه دا روو ده دات که ریگا کانیان شاخاوی و سهختن. بهلام له ههڕ جیگا یه کدا ئۆتۆمبیل بتوانیت بروت، ئۆتۆمبیل به کار دههێنن. زۆریه ی ئەو ئۆتۆمبیلانه ی له ریگا گشتیه کانا به کار دههێنن، ه ی که سانیکن که له دانیشتووانی ناوچه ی ئاکری نین. ئەو ئۆتۆمبیلانه ییش که ه ی دانیشتووانی ناوچه کهن بریتین له شهش ئۆتۆمبیلی (پیکاب) که بۆ کرئ دانراون. دوو ئۆتۆمبیلی (جیپ) و سێ ئۆتۆمبیلیش هه ن، ه ی که سانیکن که بۆ خوێان به کاریان دههێنن، نهک بۆ کرئ. بێجگه له وانه، ئۆتۆمبیلیکی (جیپ) ی چه کدار هه یه ه ی بالبازان ه یه. ئۆتۆمبیلیکی (لۆری) ی گه و ره ییش هه یه ه ی سه ربازان ه یه. هه ر ئەوهنده ریگا گشتیه کانی ناوچه که ته و او کران، ژماره ی ئۆتۆمبیل له کن سه رهک هۆزه کانی لادیی (عشائر السبعه) و (بیره که پره) و (سورچی) زۆر ده بن، چونکه ئەوانه چ بۆ که لکی خوێان بێ و، چ بۆ خوێان رابواردنی خوێان، ئاره زووی کرپیان ده که ن.

بواره کانی میرییش که له سه ر رووباری زێی گه و ره ن، له گه ل بواره کانی ئەو که سانه دا که له سه ر ده می هاتوچۆی هۆزه کوچه ره کانی هه رکی و سورجیدا به کار دههێنن، که لکیکی زۆریان هه یه بۆ دانیشتووانی ناوچه که له کاتی گواستنەوه و هاتوچۆیاندا بۆ پارێزگای هه ولێر.

هۆی گفتوگۆکردن

له ناوچه ی ئاکریدا (۳۲) ئامیری ته له فۆن هه یه. له مانه (۲۰) ئامیریان له فه رمانگه کانی میریدا به کار دههێنن. (۱۲) ئامیری شیان له خانوو و جیگا فه رمانه کانی دانیشتووانی ناوچه که دا به کار دههێنن. ئەوانه به م شێوه یه دا به ش بوون:

له شاری ئاکریدا: (۱۰) ته له فۆن له فه رمانگه کانا و، (۱۲) ته له فۆنیش له خانووکان و جیگا فه رمانه کانی دانیشتووانی شاره که دا دامه زرتراون.

له لادیی بیره که پره دا: (۴) ته له فۆن له فه رمانگه کانا کار ده که ن.

له سورجیدا: (۳) ته له فۆن له فه رمانگه کانا کار ده که ن.

له (عشائر السبعه) دا: (۳) ته له فۆن له فه رمانگه کانا کار ده که ن.

بێجگه له مانه ته له فۆنی بیتهل و ئامیری گفتوگۆکردنی تر له بنکه ی لادیکان و هه ندیک بالبازان ه و سه ربازان ه ی ئاکریدا هه ن که هه موویان سه ر به میرین.

رادیۆ

له ناوچه که دا (۵۶) ئامیری رادیۆ هه یه. له مانه (۵۰) ئامیریان له شاری ئاکریدا به کاره یا ده که و نه گه ر، ئامیریکی شیان به پاتری ئیش ده کات. دوو ئامیری رادیۆیش له لادیی بیره که پره دا هه ن که به پاتری

کار ده که ن له لادیی سورجیشدا دوو رادیۆیان هه یه که به پاتری ده که و نه گه ر. به لام لادیی (عشائر السبعه) هه ریه ک رادیۆی تیدا یه ئەویش به پاتری ئیش ده کات. هه رچی گرامه فۆنه، له بهر ئەوه ی رادیۆ بووه به باو، به کارهێنانی له کزبووندا یه. هه ر ئەوانه به کاری دههێنن که ده ستیان کورته و رادیۆیان بۆ ئاکری.

دهسگایانی کارگیڕی

بنکه ی ناوچه که بریتیه له شاری ئاکری. ئەم شاره هه رچهنده به ناو که و تۆته ناو سنووری لادیی سورجیه وه، به لام له رووی کارگیڕیه وه به سه ره خۆ داده نری، راسته وخۆ له ژیر چنگی جینوشین (قایقام) دا یه. هه ره وها بیهست گوندیش هه ن که نزیکن له شاری ئاکریه، له گه ل بالبازان ه ی (گرده ستین) و (باکرمان)، له رووی کارگیڕیه وه له ژیر چنگی بالبازان ه ی شاری ئاکریدان، نهک بالبازان ه ی سورچی. ناوچه ی ئاکری بریتیه له سێ لادی (ناحیه): بیره که پره، بنکه که ی ناوی بیره که پره یه. لادیی سورچی، بنکه که ی ناوی (بجیل) ه. لادیی (عشائر السبعه)، بنکه که ی ناوی (به رده رپه شی گه و ره) یه.

هه ر لادییه ک له م سێ لادییه، کارگیڕیکی لادیی کاروباری هه لده سوو پرتنی که هه رسیکیان له ژیر فه رمانی جینشین دان. وا له خواره وه ناوی ئەو فه رمانگایانه ده به ین که له ناو سنووری ئەو جینشینی و لادییانه دان:

له ئاکریدا: جینشین، یاریده ده ری بالباز، کارگیڕی سامان، دادگاه، شاره وانی، تاپۆ، کشتوکال، سه ربازگیڕی، به یتالی، خویندنگای کوران، خویندنگای کچان، ته رخانکردنی سامان (أوقاف)، پۆسته و بروسکه، نه خۆشخانه (مستوصف)، له شکرگاه (حامیه)، (استه لاک)، نووسینگه ی پارخانه (کتابه الصندوق)، ئاو و کاره با.

له لادیی بیره که پره دا: فه رمانگه ی کارگیڕی، فه رمانه ری بنکه ی بالباز: له بیره که پره دا، له دینارته دا، له هه شته که دا. نه خۆشخانه: له بیره که پره دا، له دینارته دا. خویندنگا: له هۆکیدا.

له لادیی سورجیدا: فه رمانگه ی کارگیڕی، فه رمانه ری بنکه ی بالباز، نه خۆشخانه، بالبازان ه ی باکرمان، بالبازان ه ی گرده ستین.

له لادیی (عشائر السبعه) دا: فه رمانگه ی کارگیڕی، فه رمانه ری بنکه ی بالباز، بالبازان ه ی جووچه ر. خویندنگای کوران: له به رده رپه شی گه و ره دا، له زهنگه نانا. نه خۆشخانه، بالبازان ه ی مه ندان.

نایین

زۆریه ی دانیشتووانی ناوچه ی ئاکری ئیسلامن له سه ر پیره وی (شافعی) ئەوانی تریش مه سیحین و دا به شبوون به سه ر پیره وه کانی (کاتۆلیکی و نه ستووری و ئۆتۆدۆکسی) دا.

نهته وه یی

دانیشتووانی ناوچه ی ئاکری هه موویان کوردن و ئاری نه ژاد. به لام جووه کان که له ره گه زی (سامی) بوون له ساله کانی (۱۹۵۰) و (۱۹۵۱) دا له ناوچه که وه باریان کرد بۆ فه له ستین.

زمان

ئەو زمانەى كە ھەموو كەسىك لە ناوچەى ئاكرىدا قسەى پى دەكات (زمانى كوردى) يە، بەھەردوو شىتوھەكەپەو كە برىتەن لە (سۆران و بادىنانى). زمانى كوردىش دەستور و پىنووسى خۆى ھەبە كە لە ھەموو لاىەكدا ناسراو و، ساز و ئاوازىكى خۆشى ھەبە.

بىجگە لەو كە كۆتەرىن زمانانى ئارى دادەنرى. لە ھەزاران سال لەمەوپىشەو ھەموو جۆرە نووسراوئىكى پى نووسراوئەو لە بابەت زانىارى و ھونەر و وىژەو، تا ئىمپروۆ زمانىكىشە فېرپوونى ئاسانە. ھەرچى مەسىحىيەكانن بەتەنىشت ئەم زمانە نەتەو ھەبىبەى خۆشىانەو، زمانى ئايىنى كلدانىش دەزانن. ھەرچى رۆشنىبەركانىش بىجگە لە زمانى كوردى زمانى ھەربىش دەزانن لەگەل ئىنگلىزىدا. لە پىاو ھەبەركانىشياندا ھى واپان تىدا ھەبە زمانى فارسى و توركىش دەزانن.

شۆنە پىرۆزەكان

دانىشتوانى ناوچەكە ئەم ئارامگا و گۆرانە بەپىرۆز دادەنن. لەبەر ئەو لەكاتى خۆيدا دەچنە دىدەنىيان، بۆ مەبەستىك لە مەبەسەكانى خۆيان:

لە شارى ئاكرىدا:

۱- ئارامگاى (شىخ عەبدولعەزىز كورپى شىخ عەبدولقادرى گەيلانى): ئەم ئارامگاى كە وتووەتە شۆنەكى واو كە بەھاوینەھەوارىكى جوان و خۆش دادەنرى. گەلىك پەزوباخ و خانوو و دووكانىيان لەسەر تەرخان كەدوو.

لەلایەن دەسگاى (تەرخان كراوھى قادرى)^(۱) يەو كە لە شارى (بەغدا) ھەكاروبارى بەرپووە دەبرى. تەمەنى دەگەرتەو بە نۆزىك سالى (۷۰۰) ى كۆچى. ئەم ئارامگاى بۆ خۆپىرۆز كەردنى دىدەنى دەكرى.

۲- ئارامگاى سەبدا (مەجذوب):^(۲) وەك دەلەن دەبى لە سالى (۱۲۵۵) ى كۆچىدا مەردبى. يەكەك بۆو لە جىگەرەكانى (شىخ خالىدى نەقشەندى) ى بەناوبانگ. (شىخ خالىد) خۆى لە دانىشتوانى شارى سلىمانى بۆو^(۳). بەلام لە شارى (دەمشق) دا نىترراو. پىاوئىكى گەورە بۆو لە خوداناسى و

(۱) تەرخانكراو: بەماناى (وقف)، كەواتە (دائرة، ادارة، الوقف القادرية في بغداد).

(۲) شىخ محەمەد مەجذوبى عىمادى: يەكەكە لە خەلىفەكانى مەولانا خالىدى نەقسى، كە مامۆستا شىخ محەمەدى خال لە (الشيخ معروف النودهي) يەكەيدا بەر لە ناوھىتەنى دەلن: «انتشرت طريقتة - النقشبندية. أ. ب - و خلفاؤه في اكثر الممالك سابحون عابدون، لا يدرك كثرتهم العادون، ولكن أذكر للتبرك نموذجاً، منهم...» لەناوينا ناوى ئەم زاتەش دەبات.

(۳) (ضياءالدين خالد بن احمد بن حسين من عشيرة جاف، ينتهي نسبه الى الوالي الكامل پيرميكائيل) ناسراو بە: مەولانا خالىدى نەقشەندى، لە ۱۷۷۹ لە قەراغ ھاتۆتە دنياو و لە ۱۸۲۶ لە شام وەفاتى كەدوو. بۆ زياتر دەربارى بوانە (يادداشتەكانى شاكرفەتاح) - كىتەبى يەكەم) لەم پەرزەبە. ل: ۱۵۷-۱۵۸ ھەروا: محمد الحال، الشيخ معروف النودهي، مطبعة التمدن، بغداد ۱۹۶۱، ص ۳۸ - ۵۳.

زانايىدا. ئەمەيش ھەر بۆ خۆپىرۆز كەردن دەچنە سەرى.

۳- دىدەنىگاى (محمودى فضلون): دەلەن لە يارەكانى (پىغەمبەر - محمەدى دىو. بۆ ئەو دەچنە سەرى كە لە نەخۆشى (پۆمنى كەلەشىرى) رزگاربان بى.

۴- دىدەنىگاى (شىخ رەجەب): ئەم شۆنە زۆر كۆنە.

۵- دىدەنىگاى (شىخ باپىر): بۆئە سەرى لى دەدەن كە لە لەرزوتا رزگاربان.

۶- دىدەنىگاى (مەلا ھەسەن) ى زىبارى. دەچنە سەرى بۆ ئەمەى لەو نەخۆشىيە رزگاربان كە جانەوھرى ھەفتا و ھەف تووشيانى دەكات. كاتى كە دەتتە ناو گۆيانەو. (ھەزار پىي لای خۆمان - أ. ب).

۷- دىدەنىگاى (شىخ سەندان).

۸- دىدەنىگاى (شىخ محەمەدى زىبار).

۹- دىدەنىگاى (سەبىد مەولى). ئافرەتەكان دەچنە سەرى بۆ ئەمەى شىريان زۆرتەر بىت بۆ مندالەكانىيان.

۱۰- دىدەنىگاى (شىخ مەف). ئافرەتەكان دەچنە سەرى بۆ سەك پەروون.

۱۱- دىدەنىگاى (مەلا ئەحمەدى سورچى).

لە دەروھى ئاكرىدا:

۱۲- دىدەنىگاى (شىخ محەمەدى شىخ ئەحمەدى بىجىلى). نۆزىكە لە گوندى بىجىلەو كە بنكەى لادىي سورچىبە. لە سالى ۱۳۲۶ ى كۆچىدا نىترراو. بۆ پىرۆزى دەچنە سەرى.

۱۳- دىدەنىگاى (شىخ ئەحمەدى) لە گوندى (كولەكا) لە لادىي سورچىدا. ئەم خوداناسە باپىرە گەورەى شىخەكانى سورچىبە. لە سالى ۱۲۷۳ ى كۆچىدا نىترراو. جىگرى (مەولانا خالىدى نەقشەندى) بۆو. بۆ پىرۆزى دەچنە سەرى.

۱۴- دىدەنىگاى (شىخ سەرگول) لە گوندى (كولەكا) دا. بەلای دانىشتوانى لادىي سورچىبەو لەو دوو خوداناسەى پىشوو پایەى بەرزترە.

۱۵- دىدەنىگاى (شىخ ئىسماعىل) ى وليانى. دەلەن لە سەبەكانى بەرزنجەبە كە لە خاكى پارىزگاى سلىمانى داىە. لە گوندى (رووقى) دا كە لە لادىي (عشائر السبعة) داىە لە سالى ۱۱۰۴ ى كۆچىدا نىترراو. بۆ پىرۆزى سەرى لى دەدەن.^(۱)

(۱) لىرەدا بەپىوئىستى دەزانن كە شتت دەربارى (شىخ سمايلى وليانى) بۆ خۆنەرى ھىژا بنووسن، كە چۆن لە ناوچەى شارباژىرەو ئاوا كەوتۆتە ئەم دەقەرە. بۆ ئەمەش لە كىتەبە بەنرخەكەى جەنابى مامۆستا مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىسمان بەباشتر نەزانى (بەئەلەى زانىاران): پوختەى باسەكەى دەربارى ئەم شىخە خاوەن پایە و پىرۆزىيە ئەوھە كە (شىخ ئىسماعىل يەكەكە لە كورەكانى شىخ محەمەدى نۆدى كە ئەوئىش ئەوھەكى پىرۆزى شىخ عىسا بۆ شىخ مەوساى بەرزنجەبە، شىخ محەمەد پىنج كورپى بۆو: شىخ ئىسماعىل، ھەسەن، عەلى، ئەحمەد و محەمەدە سوورە. ئەمانە ھەربەكە لە ناوچەبەكى دەقەرى سلىمانى نىشتەجى دەبن، شىخ ئىسماعىل و شىخ ھەسەن دەچنە قەرەداغ لە دىي - وليان - دادەنىش، شىخ سمايلى =

۱۶- دیده‌نیگای (شیخ حه‌سەن). له گوندی (خیتلافت)دا که ده‌که‌وێته ناو لادێی (عشائر السبعه) وه نیتزراوه. بۆ پیرۆزی سه‌ری لێ ده‌ده‌ن.

۱۷- دیده‌نیگای (شیخ شه‌مه‌دین). له گوندی (شۆش)دا نیتزراوه که سه‌ر به‌لادێی سوورجییه. بۆ پیرۆز بوون ده‌چنه سه‌ر گوێه‌که‌ی.

۱۸- دیده‌نیگای (شیخ جبرائیل). له گوندی (شۆش) دایه. ئه‌میش بۆ پیرۆزبوون ده‌چنه سه‌ری.

۱۹- دیده‌نیگای (ئووریا)ی کوژراو له پیناوی خودادا. ده‌لێن: به‌کێک بووه له کاربه‌ده‌ستانی (داود) پیغه‌مبه‌ر، که له نزیک گوندی شۆشه‌وه کوژراوه له‌گه‌ڵیدا بووه. جووله‌که‌کان له پێش په‌وکرده‌نیاندا زۆر ده‌چوونه دیده‌نی.

۲۰- دیده‌نیگایه‌کیش له خواری باخه‌کانی گوندی (شۆش)دا هه‌یه، دانیشتیوانی ناوچه‌که‌ له‌و باوه‌په‌دان که (دانیال) پیغه‌مبه‌ر له‌ویدا نیتزراوه. جارێان جووه‌کان ده‌چوونه دیده‌نی.

به‌رستگاکان

جارێان به‌شێوه‌یه‌کی تێکرای، له‌ناو هه‌موو گوندێکی موسڵمانه‌کاندا مرگه‌وتی ساکار هه‌بوو، گوندییه‌کان نوێژیان تێدا ده‌کرد. به‌لام ئیستاکه‌ وانیه‌یه. هه‌موو گوندیک. مرگه‌وتی تێدا نییه. ئه‌وه‌نده هه‌یه هیتشتا په‌رستی خودا له ئارادایه و زۆری لادیییه‌کان نوێژ و پارانه‌وه‌ی خۆیان ده‌کهن. له شاری ئاکرتیشدا هه‌شت مرگه‌وتی به‌جۆله‌ و، به‌ک مرگه‌وتی گه‌وره‌ی کۆن هه‌یه. ئه‌م به‌که‌یان له کاتی دروستکردنیدا بایه‌ختیکی زۆری پێ دراوه. ده‌لێن له سه‌رده‌می جینوشین (خلیفه‌)، (عومه‌ری خه‌تاب)دا دروست کراوه. نوێژی رۆژانی هه‌ینی له‌ویدا ده‌کری. سامانی ته‌رخانه‌کرا (أوقاف)ی به‌ره‌و رووکراوه‌ته‌وه

= له ئیرشادا ده‌رده‌که‌وێ و ناوبانگی ده‌رکرد، ده‌چینه‌ زیاره‌تی شیخی گه‌یلانی له به‌غدا و سوود له ئیرشادی شیخ (ئه‌حمه‌د الاحسانی) وهرده‌گرت. جا له خزمه‌ت ئه‌ودا سلوک ده‌کا و ئیجازه‌ی خه‌لافه‌تی له پێبازی قادریدا لێ وهرده‌گرت. ده‌گه‌رته‌وه قه‌رده‌اغ و له دێی قازانقایه‌ داده‌نیشخ، شیخ سمایل زۆر خاوه‌ن ته‌سه‌وفی پۆچی بووه و گه‌لێ که‌راماتی لێ ده‌گێرته‌وه، له دوابی ژیا نیدا قازانقایه‌ جێ ده‌هێلێ و ده‌چینه‌ ده‌قهری بادینان له گوندی -گرد پتوی- داده‌نیشخ خه‌ریکی ئیرشاد ده‌بێ، سه‌ردانی شام ده‌کات له گه‌رانه‌وه‌یدا ده‌چینه‌ موسڵ، لێره نه‌خۆش ده‌که‌وێ و وه‌فات ده‌کات، ته‌رمه‌که‌ی ده‌به‌نه‌وه بۆ گونده‌که‌ی خۆی و له‌وێ به‌خاک ده‌سپێری. شیخ سمایل له ۱۰۸۱ کۆچیدا له نۆدی له دایکبووه و له ۱۱۵۸ کۆچی وه‌فات ده‌کات، حه‌وت کوری له پاش جیماوه: عه‌بدولپه‌زاق، عه‌بدولسه‌لام، عه‌بدولکه‌ریم، مه‌حمود، مه‌عروف و عه‌بدوللا. عه‌بدولپه‌زاق له دیلیزه‌ بووه (شیخ په‌زاق دیلیزه)، به‌لام له گوندی گرده‌ پتوی - رووفی، شیخ په‌جیای کوری ماوه‌ی بیست ساڵ ئیرشاد ده‌کات، دوا ئه‌م دیوانه‌ خه‌لیفه‌ مه‌لا مسته‌فا له ته‌که‌یه‌که‌ داده‌نیشخ و ماوه‌یه‌کی زۆر ئیرشاد ده‌کات. نه‌وه‌کانی تری له دیکانی: قازانقایه‌ و گوێته‌په‌ و شه‌ه‌ژین و قه‌ره‌جیوار داده‌نیشن و ئیرشاد ده‌کهن. بۆ زیاتر به‌وا‌نه: مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌پیس: به‌نه‌ماله‌ی زانیاران، چ په‌ک ۱۹۸۴ چاپخانه‌ی شه‌فیع، به‌غدا. ل ۳۰۹ - ۳۲۷.

زانسته‌ ئایینییه‌کانیشی تێدا ده‌خوێندری. هه‌روه‌ها گه‌لێک مرگه‌وتی تریش هه‌ن له گونده‌کاندا وه‌ک: (خیتلافت، باکرمان، گوندک، بجیل، باشقال تاغا، باشقال په‌وه‌ند، جوونه، به‌رده‌په‌شی گه‌وره، شۆش، بیره‌که‌په‌ره، هه‌رن، چاریۆت، هۆکی، بانێ، پناخی، گوبلان، سوسنا، رووفیسا، داره‌توو، زه‌نگه‌نان، گوێمه‌زه‌رد و گرده‌پان). له شاری ئاکرتیشدا دوو کلێسا هه‌ن، په‌کیکیان هه‌ی (په‌عقوبی) په‌که‌نه‌ که له سه‌ر پتیه‌وی (ئۆرتۆدۆکس)ن. ئه‌م کلێسایه‌ زۆر کۆنه. له به‌رد هه‌له‌که‌ندراوه. له‌ناو ورگی شاخه‌که‌ی ئاکرتیدا دروست کراوه. کلێساکه‌ی تریشیان هه‌ی کلدانییه‌که‌نه‌ که له سه‌ر پتیه‌وی (کاتۆلیک)ن. ئه‌مه‌ی دوابیان چه‌ند ساختمانیکی تازه‌ بابه‌تی له ته‌نیشته‌وه دروست کراوه که له چاوشاری ئاکرتیدا به‌ناوازه‌ داده‌نری، هه‌ریه‌که‌یان بۆ مه‌به‌ستی ته‌رخانه‌ کراوه وه‌ک: خوێندنگا، و، میوانخانه‌ و، جێی ژیا نێ (مه‌تران) و (له خوداترسه‌کان)، چ ئافه‌ت بن، چ پیاو. ئه‌م کلێسایه‌ له‌ژێر چنگی (پاپا) دایه، که له (فاتیکان)ی ناو خاکی ئیتالیا دا جێگر بووه، که وه‌ک فه‌رمان په‌واییه‌کی سه‌ره‌به‌خۆ ریزی لێ ده‌گیری. بێجگه‌ له‌مانه‌ چه‌ند کلێسایه‌کی ساده‌ و ساکاری تریش هه‌ن، که له‌م گونده‌دان: (خه‌په، شه‌رم، خه‌ردس، خه‌رجاوا). دوو که‌نشته‌ی جووله‌که‌یش له ناوچه‌که‌دا هه‌ن: په‌کیکیان له شاری ئاکرتی دایه‌ و، ئه‌وی تریشیان له گوندی (شۆش) دایه. هه‌ر دووکیان په‌جگاری کۆتن. به‌لام ئیستاکه‌ که‌سیان تێدا نه‌ماوه، چونکه‌ جووه‌کان له سالی ۱۹۵۰ و ۱۹۵۱دا له ناوچه‌که‌ په‌ویان کردووه بۆ فه‌له‌ستین.

ته‌که‌یه‌کان

له شاری ئاکرتیدا ته‌که‌یه‌ی (شیخ عبده‌لعزیز)، له گوندی شۆشدا ته‌که‌یه‌ی (شیخ شه‌مه‌دین)، له گوندی رووفیادا ته‌که‌یه‌ی (شیخ ئیسماعیلی و لیا نێ). له گوندی (گه‌وبلان)یشدا ته‌که‌یه‌ی (شیخ به‌دیعی سوورجی) هه‌ن و تا ئیستایش له کاردان.

له هه‌وینه‌هه‌واره‌کانی ئاکرتیدا

چاوه‌نده‌زه‌ سروشتییه‌کانی ئاکرتی

به‌شی سه‌رووی شاخه‌ به‌رزه‌که‌ی پشت شاری (ئاکرتی)، هه‌رچه‌نده‌ به‌دیه‌نه‌ ره‌ق و ته‌ق و توندو تیه‌زه‌کانی و، که‌له‌به‌رده‌ گه‌وره‌ رووت و قووته‌کانی، که هه‌ر ده‌لێی خۆیان ئاماده‌ کردووه بۆ په‌لاماردان، به‌رۆزی نیسه‌رۆ گه‌وره‌یی و سامناکی و مه‌ندیی خۆیان پێشان ده‌ده‌ن، به‌لام له ده‌می رۆژه‌ه‌لات و رۆژئاوا دا، به‌جۆریکی و هه‌ا ده‌گۆزی، په‌یتا په‌یتا په‌نگه‌کان و سێبه‌ره‌کانیان، گه‌لێک چاوه‌نده‌زی سروشتی جوان جوان دروست ده‌کهن، که هه‌روه‌ک زه‌رده‌خه‌نه‌ت بۆ به‌کن و، روو خۆشیت له‌گه‌ڵدا بنویتن و، خۆشه‌ویستی به‌رامبه‌ر پێشان بدن، وه‌هایه. ئیتر کاتییک به‌خۆت ده‌زانیت، گه‌شکه‌دار بوویت و چاوه‌به‌ست کراویت و، به‌رامبه‌ر ئه‌و شاخه‌ شۆخ و شه‌نگه‌ وه‌ستاویت و، نیشانه‌ی دل‌خۆشی و سوپاس و رێزگرتنی خۆتی پێشان ده‌ده‌یت. هه‌رچی په‌ز و باخه‌کانی شاری (ئاکرتی)یشن و که‌وتونه‌ته‌ بنار و دامپنی ئه‌و شاخه‌وه‌ له راستیدا ئه‌مه‌نده‌ ناوازه‌ و پازاوه‌ن، دامپنه‌کانی شاری ئاکرتیان وه‌ک گوێ رازاندۆته‌وه. بێجگه‌ له‌وه‌ وه‌ک

شاه کلاویک که له زه‌مرووت دروست کرابیت، چوارلایی سهری گرده‌کە‌ی ناوهر‌استی شاره‌کە‌یان جوان کردوو و هیناوته فه‌ر. ئەم سهری گرده‌یش ئەو جیگایه‌یه که له لاپاله‌کانیدا ژماره‌یه‌کی زۆر له خانوو‌ه‌کانی ئاکرتی له‌سەر دروست کراوه، به‌تایبه‌تی (سه‌یرانگای سهری گری) که هەر له دوو‌پێکی بریسکه‌دار ده‌کات به‌سەر ئەوسهری گرده‌وه و ناویکی شایسته‌ی خۆیان لێ ناوه، که پیتی ده‌لێن: «مرواریه‌که‌ی ئاکری». ئەم ناوه‌بیشیان له‌بەر ئەوه لێ ناوه، که سه‌یرانگه‌که به‌گه‌لێنک چرای ره‌نگاوهر‌نگی جوان و پرشنگ‌دار رازینراوه‌ته‌وه که جوانی و روونایی پێ به‌خشن. له راستیدا ئەم ره‌زوباخه‌ خۆشه‌ به‌خشنده، که رووخۆشی و پێکه‌نین و که‌لک و فه‌ر په‌خشان ده‌کەن، کاتیک به‌خۆت ده‌زانیت چاوه‌سه‌ست ده‌کەن. که به‌رۆژ ده‌چیتسه‌ ناویانه‌وه، ده‌مێک به‌هاژه و هووری ناوه‌ روونه‌ پاکه‌کانیانه‌وه خه‌ریکت ده‌کەن که له قه‌له‌به‌زه‌کانی شاخه‌کانه‌وه دێنه‌ خواروه و به‌ناو جوگاکانیاندا گه‌شت ده‌کەن، ده‌میکیش به‌کزه‌با بۆنه‌ خۆشه‌ فیتکه‌کانیان له شت ده‌بووژینه‌وه و، به‌ناوه‌ خۆشه‌ سارده‌کانیان و، میوه‌ ره‌نگاوهر‌نگه‌ جوانه‌کانیان، خۆشی ده‌خه‌نه‌ دلته‌وه و، ده‌میکیش به‌سیبه‌ره‌ فراوانه‌کانیان و چاوه‌ندازه‌ جوان و ره‌نگینه‌کانیان چاوه‌سه‌ست ده‌کەن.

که شه‌ویش دیت و مانگ له‌ناو جه‌رگی ئاسماندا ده‌رده‌که‌وێت و، ئەستێره‌ گه‌شه‌کانیش له‌ناو شیناییه‌که‌یدا وه‌ک زێر ده‌بریسکینه‌وه و، سه‌ره‌تاکێ ده‌کەن له ئەستێره‌ ده‌ستکرده‌کانی شاره‌ هه‌ل‌واسراوه‌که‌ی ئاکری، واتا چرخانه‌کانی، که به‌رسنگی شاخه‌کان و باخه‌کانیان رازاندووته‌وه، هەر له‌و ئەستێرانه‌ ده‌کەن که له ئاسمانیکی سه‌ره‌ره‌وه‌ خوارداین و ده‌ستی مروژ داپرشتن... به‌لێ له شه‌ودا، هه‌لگه‌رێ به‌سەر ئەو گردانه، له‌ناو ئەو بێ دنگی و سه‌نگیه‌ نازه‌نینه و پیرۆزه‌دا، ته‌ماشای گه‌وره‌یی گه‌ردوونی مه‌زن بکه‌ له‌ناو ئەم پارچه‌ زه‌وییه‌ نازداره‌دا... دواي ئەوه گوێ بگره‌ له‌ ساز و ئاواز و گۆرانییه‌ خۆشانه‌ی که له خانوو هاونییه‌کانی ناو باخه‌کانه‌وه دێنه‌ ده‌ری که له کانگای دۆله‌ قووله‌که‌ی ئاکریدا بلابوونه‌ته‌وه...

پشوویه‌ک بده... نارامیک بگره... کاتیک ده‌زانیت چەند تیشکیکی ناو‌ازه و نایابی خودایی هاته‌ ناو دلته‌وه و، ناوه‌ند دلی تۆ و خودای گه‌وره‌ی پاکي بێ هاوتای به‌ست به‌یه‌که‌وه. که ئەوه‌یش پێک هات، خودات له‌به‌رده‌م دل و ده‌رووندا دیتته‌ پیش چاو، به‌هه‌موو ده‌سه‌لات و میه‌ره‌بانی و جوانی و به‌خشنده‌یی و گه‌وره‌ییه‌که‌یه‌وه... ئینجا خۆشی له‌وه‌ ده‌بینیت که لێی نزیک بوووته‌وه و، هینیش له‌وه‌ ورده‌گری که ناسیاوی له‌گه‌لیدا په‌یدا ده‌کەیت، ئەنجامیش به‌وه‌ ده‌گات، هیوا و ئاواته‌کانت تازه‌ ده‌بنه‌وه و، چست و چالاکیه‌یه‌کانیش گوێ ده‌به‌ستنه‌وه و، زۆرتیش له‌ جارێ باوه‌ به‌خۆت ده‌کەیت. ئینجا که ئەوانه‌ت بۆ پێک هات، به‌توندوتیژی و هینز و هه‌ره‌تیکي نوێوه‌ به‌ره‌نگاری ئەو ته‌نگ و چه‌له‌مه و گیروگرفتانه‌ ده‌بیت، که له‌ رێی ژبانندا ده‌بنه‌ کۆسپ له‌به‌رده‌متدا، وازیش ناهینیت تا به‌سه‌ریاندا زال ده‌بیت!...

وا تۆ له‌ په‌رستگا مه‌زنه‌که‌ی سروشتدا نوێزه‌کانی خۆت ته‌واو کرد. هه‌موو شتیکت وا دیتته‌ پیش چاو که بێ ده‌نگ و سه‌نگ و بێ وه‌ی و جوان و مه‌ند و سه‌نگینه. که‌واته‌ هەر له‌ جیته‌ خۆتدا بنوو. دلته‌

دانه‌چله‌کێ، دلنیابه‌ له‌ خۆت، گه‌شبین به، ده‌روون خاوین به، باوه‌رت به‌دواوژۆی گه‌ش و خۆشی خۆت هه‌بێ، هیچت لێ نایه‌ت. بنوو به‌دلخۆشییه‌که‌وه هه‌تا به‌یانی...

وا شه‌وه‌ له‌ ئاهه‌نگه‌ پر چاکه و فه‌ره‌که‌ی خۆی بووه‌وه. موژده‌ی به‌ره‌به‌یانی ناسک و ناوازه‌یش سهری ده‌ره‌ینا. وا تۆیش به‌شی خۆت پشووت دا و سه‌هوتت پێ گه‌یشت. وا ده‌نگی بلبله‌کان و، خوره‌ی ناوه‌ هه‌لقوڵیوه‌کان و، بانگی که‌ل هه‌شیره‌کان و، جریوه‌ جریوی په‌له‌وه‌ره‌کان و، خسه‌خشی گه‌لای داره‌کان، به‌بۆنه‌ی خه‌به‌ریوونته‌وه ئاهه‌نگت بۆ ده‌گێرن. که‌واته‌ هه‌سته‌ره‌ سه‌ر پێ و خۆشی له‌ بێینی چاوه‌ندازه‌ جوانه‌ ناوازه‌کانی به‌ره‌به‌یانی بێینه!... گوێ بگره‌ له بانگه‌ری مزگه‌وت که ده‌لێ: «خودا گه‌وره‌تره‌ له هه‌موو که‌س!». ئای له‌ وشانه‌ چەند گه‌وره‌ن! ئای له‌ ئاشکرا کردنه‌ چەند گه‌وره‌یه‌! ئای له‌ بانگه‌وازه‌ چەند گه‌وره‌یه‌ که داوامان لێ ده‌کات باوه‌ر به‌و گیانه‌ گه‌وره‌یه‌ به‌پێن، که هەر به‌ته‌نیا خۆی له‌ توانایییدا هه‌یه‌ سه‌ره‌ستی و چاکه و سوودمان بپاریزی و، ئاره‌زووه‌ په‌سند و دروسته‌کانیشمان به‌پێنیه‌ دی! ئەگه‌ر ئاره‌زووت کرد نوێژی خۆت بکه‌. دواي ئەوه‌ چێژکه‌ی ناشتاکه‌ت بکه‌ له‌ یه‌کیک له‌م سه‌ی سه‌یرانگه‌هه‌دا: (سه‌ری گری، سیپه‌ و کانی زه‌ر)، که له‌و جیگایانه‌دا له‌ باوه‌شی دایکه‌ سروشتی جوان و شه‌نگ و شوخ و خاوه‌ن به‌زه‌بیدا نان ده‌خۆیت. پشوویه‌ک بده. ئینجا دوام که‌وه‌ بته‌مه‌ بۆ شاره‌ هه‌ل‌واسراوه‌که‌، ئاکری، تا به‌رۆژ هەر که‌سیکی تێدایه‌ و هەر شتیکی تێدایه‌ پێشانته‌ بده‌م.

شاری ئاکری و دانیشوو‌ه‌کانی

شاره‌ والا‌که‌ی ئاکری وا له‌به‌ر ده‌متدایه. ئەم شاره‌ بریتیه‌ له‌ چەند چینه‌ خانویه‌ک که له‌ بناری شاخه‌کانه‌وه هه‌ل‌ده‌کشین بۆ سه‌روه‌ه‌ تا ده‌گه‌نه‌ لاپاله‌کانیان. هەر وه‌ک له‌سه‌ر پلیکانه‌یه‌ک بووبن و پله‌ به‌پله‌ سه‌رکه‌وتنه‌ سه‌روه‌ه‌ واته‌ ئەم چینه‌ خانووانه‌ ژماره‌یان ده‌گاته‌ بیست چین. تۆیش هه‌تا ده‌گه‌یته‌ چینی هه‌ره‌ بالایی پتووستیت به‌خه‌باتیکی زۆر هه‌یه‌. به‌لام که‌ گه‌یشته‌ته‌ ئه‌و و ته‌ماشای ئەو هه‌موو ره‌زوباخانه‌ی ئاکریت کرد و، زه‌وییه‌کانی ناوچه‌ی ئاکری و زه‌وییه‌کانی ناوچه‌کانی دراوستی ئاکریت چاو پێکه‌وت په‌نج و ماندویتییه‌که‌ت له‌بیر ده‌چیتته‌وه. کلێسای مه‌سیحیه‌کان و ساختمانه‌ ناوازه‌کانیشت چاو پێ ده‌که‌وێ وه‌ک میوانخانه‌ و خانوو‌ه‌کانی له‌ خوداترسه‌کان، چ پیاویان و، چ ئافره‌تیان و، خۆت‌دنگای کوران و کچانی مه‌سیحیه‌کان که خوداناسییان فیر ده‌کەن. ئینجا له‌وێه‌ سه‌ه‌ریکی پێشده‌می خۆت بکه. که ته‌ماشای ده‌کەیت له‌ لاپاله‌کانی ئەو گرده‌ی به‌رامبه‌رته‌ و سه‌ره‌که‌یدا گه‌لێنک ساختمان دروست کراون، وه‌ک سه‌را و شاره‌وانی و فه‌رمانگه‌ی کاره‌با و ئاو و، خۆت‌دنگای کوران و بازاری تازه‌که‌ شه‌قامیکی گه‌وره‌ی به‌ناو‌دا ده‌روات که له‌ مووسله‌وه‌ دیت. هه‌روه‌ها چاوت به‌ (سه‌یرانگای سه‌را) و (سه‌یرانگای به‌هه‌شتی مندالان) و (سه‌یرانگای سهری گری) و (میوانخانه‌ی باکور) و (میوانخانه‌ی سورچی) و چایخانه‌ گشتیه‌کان و خانووی (بانه‌ی فه‌رمانبه‌ران) یشت چاو پێ ده‌که‌وێ، که هه‌موویان له‌ ساختمانه‌ ناوازه‌کانی شاره‌که‌ ده‌ژمێرن. ئینجا له‌ ده‌روپشتی خۆت ورد به‌روه‌ه‌ که ته‌ماشای ده‌کەیت هه‌رسێ گه‌ره‌که‌که‌ی شاری ئاکری له‌به‌رده‌مت دان که ئەمانه‌ن: (گۆراو، قاپه‌کی، چوسته‌یی). ئەمانه‌ به‌هه‌رسێکیان (١١٥٨) خانوویان تێدایه، که ژماره‌ سه‌ه‌ریکی (٥٠٠٠) پینچ هه‌زار

کەسییان لەناودا دەژی. دواى ئەوه وەرە خوارەوه بۆ ناو ھەردوو بازارە کۆن و تازەکەى ئاکرئ. کە تەماشاش دەکەیت (٢٤٦) دووکانیان تێدایە، لەناو ئەو دووکانانەیشدا ھەموو جۆرە کەلوپەل و بەرھەم و دەستکردىکی خۆمالتى و بېگانە نامادە کراون بۆ فرۆشتن. ھەرھەھا گەلیک جۆر کار و پیشە و دەستکردیشیان تێدا دەبینیت. کە دەگەیتە دواى بازارى کۆنەوه، (مژگەوتى گەرە)ى ئاکرئت چا و پى دەکەوت، کە لە کۆنترین مژگەوتانى عىراق دەژمىردرئیت. مژگەوتەکە لە شىوہەیکى جواندا دروست کراوہ. کەلوپەلى ناو ژوور و ھۆلەکەيشى ناوازەن. لە خوارەوه. مژگەوتەکە پەرسنگایەکیشە و خۆئىندنگایەکی ئایىنیشە، دەزگای تەرخانکارى (أوقاف)، لەگەڵ ھەشت مژگەوتى تر کە لەناو شارەکان، بەرەز و باخەکانیانەوه کاروباریان ھەلەدسووپنئ. کە سەرکەوتیتە سەرھەدیش بۆ ئەوپەرى بازارە کۆنەکە و بەلای چەپدا لاتدا بۆ ناو گەرەکەکە ساختمانى نەخۆشخانە و، خۆئىندنگای کچان و، گەرماوى باوت چا و پى دەکەوت. ئەم گەرماوہ تازە دروست کراوہ، شىوہى دروست کردنەکەى و رێکوپێکىیەکەى یەجگار ھونەرى ئەندازىبارى و کۆمەلایەتى تێدا بەکارھىتاروہ. جا ھەر کاتى دیدەنىی ھاوئىکانى خۆت کرد، لە بازارگانان و فەرمانبەرەکان، لە نزیك نىوہرۆدا ھەستت بەگەرما کرد، دەتوانیت راستەوخۆ بچیتە (سەیرانگای کانى زەر).

سەیرانگای کانى زەر

لێرەدا دەتوانیت لە (ئەستىرکى مەلەکردن)دەکەیدا مەلە بکەیت. ئاوى ئەستىرکەکە لە سەرچاوہ ئاویکی ساردەوہ دئیت، کە ھەلەدقولىتە دەرەوہ بۆ ناوہوى. تۆ دەتوانیت نانى نىوہرۆانت لەبەن ئەو کە پەردا بخۆیت کە دەرۆانئیت بەسەر ئەو ھەموو رەز و باخ و کانیاوانەدا کە لەژىر سایە و سىبەرى شاخە سامناکەکەى ئاکرئدان. ھەرھەھا دەشتوانیت لەوئى بنووت. دواى ئەوہ ئارەزوو بکەیت بەناو ئەو رەز و باخانەدا دەرۆیت کە دەتەن بۆ ناو (سەیرانگای سىپە).

سەیرانگای سىپە

کە گەيشتیتە سىپە چاوت بگەشئینەرەوہ بەتەماشاکردنى تاقگە ناوازەکەى کە لە بلندىیەکى سى گەزىیەوہ دەرۆیتە خوارەوہ. چای ئىوارئ لەوئى بخۆرەوہ. ھەست دەکەیت بەخۆت لەناو فینکایىیەکى وا خۆشدا دانىشتووت کە بەتەواوہتى لەش و ھۆشت دەبووژئىتەوہ. ئەمەيش سەبارەت بەوہە کە تاقگەکە دەرۆیتە ناو ئەستىرکەکەى سەیرانگاکەوہ کە لە شىوہى سىوئىکدا دروست کراوہ، ئاوەکەى بەرز و نزم دەبیتەوہ بەسەر ئاوى ناو ئەستىرکەکەوہ، ھەرھەک ھەلپەرکئ و سەما بکات وایە. جا لەو ھەلپەز و دابەزەوہ کە ئاوى تاقگەکە دەبکات پىشکە ئا و دەپرۆت بەھەموولایەکدا، تەوژمى ھاتنە خوارەوہى تاقگەکە و ئەو پىشکە ئاوانەيش وەک باوہشئین، باى ئەو ناوہ دەبزوئین و فینکى دەکەنەوہ. ئەو بايە فینکەيش خۆى دەدات لە لق و پۆپى ئەو دار و درەخت و گژوگىيا و گولانەى لە چوارلای تاقگەکەیا گرتوہ. ئەوانەيش بەچەشنى باوہشئىنئىکى گەرە کزەبايەکى فینکى بۆنە خۆشەکانى ئەو گول و رىحانە و گژوگىيانە دەدەن بەلووتتدا، کە بەوہ دەتخەنە سەرەوت و ئارام و کامەرانییەوہ.

سەیرانگای سەرا

لە نزیکەى بانگى شىواندا کە گەرما رووہ نەمان دەچئ، دەتوانیت بەناو ئەو رىگایانەدا برۆیت کە ئەم لاو ئەولایان جۆگە ئاوە سارد و روونەکان و درەختە سىبەرەدارەکان پازاندوویانەتەوہ، تا دەیکەیتەوہ ناو شار. لەناو (سەیرانگای سەرا)دا دەگەیت بەدۆست و برادەرەکانت لە فەرمانبەرەکان و کەسانى تر. دەتوانیت لەوئى لەسەر یەکئىک لە تەختەکان دابىشئیت و، لە بەرامبەرەتەوہ بەتەماشاکردنى ئەو سوپک و ئەستىرکە چاوت بگەشئىتەوہ کە ئاوەکەى بۆ ئاسمان بەرز دەبیتەوہ و، کە دەرۆیتەوہ خوارەوہيش بەپىشکەکانى ئەو چىمەن و گول و رىحانانە ئا و دەدات و زىندووى دەکاتەوہ، کە لە ھەر چوارلایدا رووون. ئىنجا کە تىر و پى سەرى ئەو چاوتەندازە جوانانەت کرد، تەماشایەکى دەروپشتى خۆت بکە، دەبینیت رىگا گشتىیەکانى ھەر چوار لای سەیرانگاکە ھاتوچۆکەرى شارەکان پىدا دەروات. لە دواى ئەوانىشەوہ کۆمەلئىک ساختمانى جوانت چا و پى دەکەوت لەگەڵ چایخانە گشتىیەکاندا.

بەھەشتى مندالان

سەپرکە لە نزیکتەوہ سەیرانگایەکى تر ھەيە کە بەتایبەتى بۆ مندالان دروست کراوہ. لە ناوہراستى ئەستىرکئىکى واوہ کە لە شىوہى گولە نىترگسىکى رەنگاوہرەنگدا دروستکراوہ، سوپکئىک ئا و بەرەو ئاسمان بەرز دەبیتەوہ و، دەرۆیتە خوارەوہ و، پىشکەکانى بەسەر چىمەن و گول و رىحانەى جوان و نازەنبندا پەخشان دەبئ، سەیرانگاکە فینک دەکاتەوہ. لەناو ئەو سەیرانگایەدا چەند کەلوپەلئىکى یارى مندالان لە شىوہەیکى دل کىشکەر و رەنگاوہرەنگدا دامەزرىتارون، لەگەڵ نووسراودانىکى بچووکدا کە پرە لەو نووسراو و کۆفارانەى بۆ مندال بەکەلک دئین. بەرووى نووسراودانەکەيشەوہ رۆژنامەيەک ھەلواسراوہ کە بەتایبەتى بۆ مندالانى ناوچەکە دەرھىتاروہ ناوى نراوہ: (مندالانى ئاکرئ). بەسەر نووسراودانەکەيشەوہ رادىوئەک بۆ مندالەکان دانراوہ. ئەگەر مندالت لەگەڵ خۆتدا ھىتاوہ، بىنئىرە بۆ ئەو سەیرانگایە تا لەلایەن مامۆستای سەرپەرشتىکەرى سەیرانگاکەوہ رپئى بدرئ یارى لەوئىدا بکات خۆىشت بەتەماشاکردنى ئەو مندالە جوانانە چاوت بگەشئینەرەوہ، کە ھەر لە گول دەکەن و، دەبزوون و یارى دەکەن و بەزمورزم و ئاھەنگ دەگىرن و، مەشق دەکەن و، وەرزش دەکەن و، لە شىوہەیکى پاک و بىتگەرد و بى تاوانىشدا ھەواى بالئى خۆیان دەدە. لەوانەوہ پىشکى خۆشەويستى و دلخۆشى و کامەرانى پەخشان دەبئ، تۆيش دەتوانیت بەشپکئت لەو پىشکە بەرکەوئ.

رۆژنامەى «ئاکرئ»

چاوت لئىبە لە (سەیرانگای سەرا)دا، لەلای سەررویدا، تەختەيەکى چوارگۆشەى گەرە ھەلواسراوہ؟ لەوئىدا سندوقئىکى بچووک بەتەختەکەوہ داکوتراوہ و، کلپل و کلزمىش کراوہ. لە ناوہراستى سنووقەکەدا درزئىک ھەلکەندراوہ. لەو درزەوہ دانىشتوانى ناوچەى ئاکرئ پىشنىيازەکانىيان لە بابەت چاککردن و رىکخستنى کاروبارى ناوچەکانەوہ کە لەسەر قاقەزئىک نووسىووانە دەخەنە ناو سنووقەکەوہ. ھەندىکىشيان لە بابەت گىروگرفتەکانى خۆیانەوہ ياخود لە بابەت ئەو زانىارىيانەوہ کە بەپىتوبستيان

ده‌زنان بیزانن، قاقه‌ز فری دده‌نه ناو سنووقه‌که‌وه. له‌سه‌ر رووی ته‌خته چوارگوشه‌که‌یش رۆژنامه‌یه‌ک هه‌لۆاسراوه‌که ناوی نراوه (ئاکری). ئەم رۆژنامه‌یه، له‌لایهن (شاره‌وانیی ئاکری)وه، هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک جارێک و به‌یه‌ک دانەیش دەده‌هه‌نرێ. مه‌به‌سی شاره‌وانییش له‌م رۆژنامه‌یه‌مه‌یه‌که دانیش‌توانی ناوچه‌ی ئاکری و ریا بکاته‌وه و ئاراسته‌ی‌ش‌یان بکات بۆ که‌لکی گشتیی. جا له‌و رۆژنامه‌یه‌دا هه‌ج پرسێک کرابێ له‌لایهن دانیش‌توانی شاره‌که‌وه له‌لایهن ده‌سته‌ی نووسه‌رانه‌وه وهرام ده‌دریته‌وه. بێجگه له‌مه، له‌ رۆژنامه‌ی ئاکریدا، هه‌روه‌ها ده‌نگوباسی ناوچه‌ی ئاکری و قسه‌ نه‌سته‌قه‌کانی رۆشن‌بیرانی ناوچه‌که، و چاره‌سه‌رکردنی گیروگرفته‌کانی و، مێژوووی جوولە‌ی ناوه‌دانی و رۆشن‌بیری و بازرگانی و کۆمه‌لایه‌تی و گه‌لیک‌بابه‌تی تری ناوچه‌که ده‌خویتیته‌وه. (بروانه‌کتیبی یه‌ک له‌م پرۆژه‌یه، ل: ۴۹۵ - ۵۳۹) ۱. ب.

بیانه‌ی فه‌رمانبه‌ران

تۆ ئیستا ته‌وانیت یه‌کێک له‌ فه‌رمانبه‌ره‌کانی هاوڕیت به‌یت له‌گه‌ڵ خۆتدا و بچیته‌ ناو (بیانه‌ی فه‌رمانبه‌رانی ئاکری)ی هاوینه‌به‌وه، که یه‌گجار شه‌نگ و جوان و رازاوه‌یه، هه‌روه‌ک چاوت پێده‌که‌وی ئەندامانی بیانه‌که له‌ شێوه‌یه‌کی زۆر شیریندا پێشوازی هه‌موو میوانێک و ئاواره‌یه‌ک ده‌که‌ن. بێجگه له‌وه، یاری پاک و بێگه‌رد و، ساره‌مه‌نبی خۆش و، نووسراو و رۆژنامه و گۆفارانێ چاک و به‌که‌لک و، (ساز و ئاوازی په‌سه‌ند و گۆرانی به‌جۆش)یش ده‌خه‌نه به‌رده‌ست پێیان رابووێ. هه‌روه‌ها له‌ویدا جاروبار کۆری هه‌له‌په‌رکی و ساز و ئاواز و، زانست و وێژه و کۆمه‌لایه‌تییش، له‌گه‌ڵ وتاره‌ هه‌فته‌یه‌یه‌کاندا ده‌بینیت.

له‌ بیانه‌ی فه‌رمانبه‌رانی ئاکریدا، نه‌قوما‌ر هه‌یه و، نه‌شه‌پوشۆر و، نه‌جوولە‌ی زرنگ کاری. دروشمی گشتیی ئەندامه‌کانی بریتیه‌یه له‌ (خۆشه‌ویستی) و (برایه‌تی) و (یه‌کسانی) و (پاوه‌ی گشتی) و ئاراسته‌کردنی دانیش‌توانی ناوچه‌که بۆ سه‌ره‌زی و پێشکه‌وتن. تۆماری کرده‌وه و کاره‌کانیشیان به‌لگه‌یه بۆ راستیی قسه‌که‌مان.

سه‌یرانگای سه‌ری گری

ده‌ته‌ویت نانی شێوانت له‌ بێده‌نگ و سه‌نگیی شه‌و و جوانی و شیرینییه‌که‌یدا بخۆیت؟ هه‌ر له‌ پێگاکه‌ی خۆته‌وه که لیبه‌ی هاوئوت، بگه‌رپه‌وه. ئینجا هه‌لگه‌ری به‌لاپاڵی گرده‌که‌دا تا ده‌گه‌یته (سه‌یرانگای سه‌ری گری). ئەم سه‌یرانگایه هه‌ر له‌ دووره‌وه. ده‌بریسکیته‌وه. له‌سه‌ر ئه‌وه گرده‌ دروست کراوه که که‌وتۆته‌ ناوه‌راستی (شاری ئاکری)وه. تۆزێک پشوو بده. دوا‌ی ئه‌وه چاری خۆت بگه‌شینه‌روه، به‌ته‌ماشاکردنی ئه‌و سوپه‌که سه‌ماکه‌ره پڕ به‌زمه که له‌ ناوه‌راستی ئه‌ستێرکه‌ جوان و رازاوه‌که‌یدا هه‌لده‌قولتی و به‌رز ده‌بێته‌وه به‌ره‌ ئاسمان. بۆنی ئه‌و که‌زبا بۆنخۆشه‌ بکه که له‌ گوڵ و رێحانه‌کانی ناو سه‌یرانگاکه‌وه دێت. گوێ بگره له‌ ساز و ئاوازه‌ نهرم و خۆشانه‌ی که له‌ رادیۆکه‌ی سه‌یرانگاه‌که‌وه دینه‌ ده‌روه. دوا‌ی ئه‌وه ته‌ماشای ده‌روپشست بکه: شاخه‌ بلنده‌کان و، باخ و په‌زه

ناوازه‌کان و، چرخانه‌ په‌نگاوه‌نگه‌کانی شاره‌ چاو به‌ستکاره‌که بینه، که چۆن رازاوه‌ته‌وه. ئنجا له‌ بیروباوه‌ره‌ چاکه‌ خوازه‌کانت و، ئاواته‌ نازه‌نینه‌کانیش خۆشی بچێژه، له‌ ناوه‌ند ئه‌و بێده‌نگ و سه‌نگییه ناوازه‌به‌دا، تا کاتی نوستنت دیت.

سه‌یرانگای شیخ‌عه‌بدو له‌ه‌زیز

رۆژی سه‌یه‌م ده‌توانیت بچیته (گه‌لی شیخ‌عه‌بدو له‌ه‌زیز). ئه‌ویش بریتیه‌یه له‌ سه‌یرانگایه‌کی جوان، که پڕه له‌ په‌ز و باخ و، کانیای سازگار و که‌پر و سابات، که چوارلای ئارامگاکه‌ی (شیخ‌عه‌بدو له‌ه‌زیز)ی کوری (شیخ‌عه‌بدو له‌قادی گه‌یلانی)یان رازاندۆته‌وه، تۆ ده‌توانیت هه‌تا ئیوارێ به‌خۆت و خێزانته‌وه له‌ویدا پشوو بده‌یت و، سه‌ره‌وتی ته‌واو به‌خۆتان به‌خشیت. چونکه تۆ له‌ویدا بێجگه له‌ چێژکه‌ی خواردن و مه‌له‌کردن و سه‌ره‌وت به‌خۆدان و ته‌ماشاکردنی چاو ئه‌ندازانی جوان، چێژکه‌یه‌کی گیانییش ده‌که‌یت، له‌و هاوینه‌هه‌واره شه‌نگوشۆخه‌دا، له‌به‌رده‌م گیانه‌ پاکه‌ چاکه‌که‌ی ئه‌و (شیخه‌گه‌وره)یه‌دا.

ئه‌و سه‌یرانگایانه‌ی له‌مه‌ویش ناوم بردن هه‌موویان کشت لایی بوون. به‌لام ئیستا که تۆ ده‌توانیت خۆشی له‌ بینه‌ی ئه‌و سه‌یرانگایه‌ تایبه‌تیانه‌یش بینه‌یت که گه‌وره‌ پیاوانی شاره‌که و رۆشن‌بیره‌کانی هه‌یانه.

پێوست به‌وه ناکات خاوه‌نی ئه‌و سه‌یرانگایانه‌ بناسیت. چونکه ئه‌و پیاوه‌ ناسراوانه، له‌وانه‌ن، به‌ناسینی هه‌موو که‌سی گه‌شتوگوزار کار و، هه‌موو پێزی لێ بگرن و، میوانداری بکه‌ن. که سه‌ره‌نجیان لێ ده‌ده‌یت، به‌ته‌نیشته‌ ره‌وشت و خوه‌ بلنده‌کانیانه‌وه و، کرداره‌ شیرینه‌کانیانه‌وه، خاوه‌نی چێژکه‌یه‌کی بلیمه‌تی و راست و دروست له‌ دامه‌زراندنی سه‌یرانگایاندا و رێکخستنیان و رازاندنه‌وه‌یاندا.

هه‌روه‌ها هه‌ر کامیکیان بگریته‌ ئه‌وه‌نده لیه‌هاتووی و زه‌ره‌کی و رۆشن‌بیری له‌باردا هه‌یه، که ده‌توانیت هه‌موو جۆره‌ گه‌توگۆیه‌ک و هه‌موو لێدوانی بابه‌تیکی به‌که‌لک و خۆش پێشکه‌ش به‌میوانه‌کانی خۆی بکات. که سه‌رنج ده‌ده‌یت هه‌موو ئاگیان له‌ پێوستیه‌ گشتیه‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌مان و گیروگرفته‌کامان هه‌یه، له‌گه‌ڵ شێوه‌ی چاره‌سه‌رکردنیان. ئه‌وه‌نده‌ی‌ش‌یان له‌باردا هه‌یه که به‌هه‌موو کۆلی دلیانه‌وه نازایانه و چالاکانه و چاکه‌خوازانه یارمه‌تی ئه‌و که‌سانه‌ بدن که به‌که‌لکی نیشتمان و نه‌ته‌وه‌که‌یان دین. ئه‌و پیاوانه له‌راستیدا هه‌له‌بژاردی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆیان و جێی شانازییان. ئه‌و که‌له‌ پیاوانه‌م وا هاته‌ پێش چاو که به‌راستی یاریده‌ی شاره‌وانیه‌که و جێنشینییه‌که‌ی خۆیان دا له‌ پێشکه‌شکردنی رازه‌دا بۆ ناوچه‌که‌یان، به‌تایبه‌تی بۆ شاری (ئاکری)، که زۆر خۆشیان ده‌وی. ئه‌وانه‌ زۆر په‌نجیان دا و سامانی خۆیان به‌ختکرد و، یاریده‌یان دا له‌پێناو پێشکه‌وتنی ناوچه‌که‌دا. زۆریه‌ ئه‌م سه‌یرانگایه‌ گشتییانه و ئه‌م شه‌قامانه و ئه‌م پێوستیه‌ گشتییانه، به‌سایه‌ی یارمه‌تی و خۆبه‌ختکردنی ئه‌و پیاوانه‌ پێکها‌توون.

بهره‌نگاری نه‌خوینده‌واری

یه‌کیتک له‌و هاریکاربانه (بهره‌نگاری کردنی نه‌خوینده‌واری) یه‌که له‌لایه‌ن سڅ لای خوینده‌واری ئاکرتیبیه‌وه جیبه‌جی ده‌کری. وده له‌گه‌ل‌مدا بۆ خویندن‌گاکه‌یان. ته‌ماشاکه‌ ئه‌و لاوانه‌ چۆن هه‌موو شه‌وئیک دینه‌ ئه‌وئ و به‌خۆزایی به‌دانیش‌توانی شاره‌که‌ی خۆیان ده‌خوین، بئ‌ئهمه‌ی خه‌می سه‌ره‌وت و کات و فرمان و که‌لک و چاکه‌ی خۆیان بخۆن! له‌ راستیدا، خودا راستیان بۆ بکات، کرده‌وه‌که‌یان له‌ کرده‌وه‌ی پیاوچاکان و خوداپه‌رستان ده‌کات. له‌ یارمه‌تیه‌که‌یاندا مه‌ردابه‌تی و مرۆفایه‌تیه‌کی گه‌وره‌ ده‌رده‌که‌وئیت. که‌م که‌س هه‌ن شتی و هه‌ا به‌خه‌نه‌ ئه‌ستۆی خۆیان. سوپاس بۆ خودا، له‌ شاره‌ خوشه‌ویسته‌که‌ی (ئاکری) دا زۆری وه‌ک ئه‌وان هه‌ن. له‌ زۆریه‌ی چینه‌کانی نه‌ته‌وه‌ و ده‌سگاکانی می‌ریدا، زۆر که‌س له‌و جۆره‌ پیاوانه‌ هه‌ن، که‌ هه‌ر به‌چه‌شنی ئه‌و سڅ لاوه‌، رازه‌ گشتیه‌که‌کان بۆ ناوچه‌ی ئاکری پیشکەش ده‌کهن. له‌ راستیدا هه‌ر کار و فرمانیک له‌ سالانی (۱۹۵۰) و (۱۹۵۱) دا جیبه‌جی کراون، وه‌ک و شکردنه‌وه‌ی فرمیسیکی هه‌زاران و لینه‌وماوان و بیچاران و، دۆزینه‌وه‌ی کار و فرمان بۆ بیکاران و، گه‌شه‌کردن به‌زانست و هونه‌ر و پیشه‌سازی و، ئاوه‌دان‌کردنه‌وه‌ و ریک‌خستن و رازاندنه‌وه‌ی شاره‌که‌و ناوچه‌که‌، ئه‌وانه‌ هه‌موویان یان به‌شی زۆریان به‌سایه‌ی یارمه‌تیی ئه‌و پیاوه‌ چاکانه‌وه‌ پیکهاتوون. بیگومان ئه‌وانه‌ رازه‌ی چاکیان پیشکەشی نیشتمانه‌که‌ی خۆیان کردووه‌. هه‌روه‌ها بیگومانیشم له‌وه‌ که‌ خودای مه‌زن پاداشی چاکیان ده‌داته‌وه‌.

سه‌یرانگاکانی نری ناوچه‌که‌

نه‌که‌یت وه‌رس بییت له‌وه‌ی که‌ له‌ هاوینه‌هه‌واره‌کانی شاری ئاکریدا ماوئته‌وه‌. چونکه‌ هیشتا ماوته‌ چهند گوند و چهند هاوینه‌هه‌وارتکی تریش له‌ ده‌وری ئاکری بیینیته‌ و به‌خۆشی تییاندا رابووئیت. هه‌روه‌ها چهند که‌سانیککی خاوه‌ن ریزیشت ماوه‌ له‌ ناوچه‌که‌دا بیانیینیته‌ که‌ ناسیت پییان دلخۆش ده‌بیته‌. بیجگه‌ له‌وانه‌ گه‌لک‌ک باه‌تانی تریش هه‌ن ده‌توانیت پییان رابووئیت. بیته‌ خوشه‌ به‌سواری بگه‌رئیت، یان به‌سه‌ر شاخدا هه‌ل بگه‌رئیت؟... چه‌ز ده‌که‌یت راوه‌ بالدار یاخود راوه‌ ماسی بکه‌یت؟ ئاره‌زوی بیینی کۆنه‌ شوئینه‌وار ده‌که‌یت، یان ده‌ته‌وئ دارودره‌خت و گژوگیا و گولئ سه‌یر سه‌یر بدۆزیته‌وه‌؟... ئه‌ی دلت ناچن به‌بیینی په‌رستگاکان ئاراماگ پیرۆزه‌کاندا؟... له‌وانه‌ هه‌ر کامیکیانته‌ ده‌وئ بیینیته‌ ده‌توانیت به‌ئاسانی بۆی بچیت. ده‌توانیت بچیت بۆ سه‌ر شاخه‌کانی (ئاکری) و (پیرس) و (هاوینه‌هه‌واری سه‌ری ساده‌) و، گونده‌کانی (بجیل) و (که‌لاتی) و (شووش) و (سه‌رده‌ریان) و (گوندک) و (گه‌لی سولئ) و (دفری) و (زیراڤ) و (سوسناوا) و، روبره‌که‌کانی (زئی گه‌وره‌) و (خازر). ده‌توانیت بۆ ئه‌م هه‌موو شوئانه‌ برۆیت، که‌ نزیکن یان به‌ئۆتۆمبیل یان به‌سواری ئه‌سپ، یان به‌پ. ده‌توانیت رابواردنیککی خۆشی بیگه‌ردیان تیدا رابووئیت و که‌لک‌یشته‌ پ. بگات. ده‌توانیت هه‌ر ئه‌و رۆزه‌ یاخود رۆژی دوایی بگه‌رئیته‌وه‌ ئاکری.

کۆمه‌لایه‌تی ناوچه‌ی ئاکری

دلدارئ و ژن و می‌ردئ

به‌زۆری، له‌ ناوچه‌ی ئاکریدا، ژنه‌پیان له‌سه‌ر بنچینه‌یه‌کی خوشه‌ویستی دوولایی داده‌م‌زۆی له‌ ناوه‌ند کوپ و کچدا، که‌ هه‌ردوولایان سه‌ره‌سته‌ی خۆیان به‌کارده‌هین له‌ کاتی ماره‌کردندا. به‌لام خۆیان چه‌ز له‌وه‌ ده‌که‌ن که‌ کوپ و کچ خزمی یه‌که‌ترین. ئه‌مه‌یش ژیری تیدا، بۆ ئه‌مه‌ دانراوه‌ که‌ له‌لایه‌که‌وه‌ خزمایه‌تی بیاریزۆی، له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ مافی خیزان یاخود هۆز و تیره‌ بیاریزۆی له‌ ده‌ستکاری بیگانه‌ له‌ زه‌وی و خانوو و دووکان و سامانی یه‌کیتک له‌ ژن و می‌رده‌که‌، کاتیک که‌ ده‌مرئ یاخود له‌ناوه‌ده‌چی. نه‌بوونی په‌چه‌ و بالاپۆشیش له‌ئارادا، له‌گه‌ل تیکه‌لبوونی بچ‌گه‌رد له‌ ناوه‌ند هه‌ردوو ره‌گه‌زدا، که‌ به‌بۆنه‌ی هه‌ره‌وه‌زی کشتوکال و دارپین و ئاهه‌نگه‌کانه‌وه‌ پیک دیت، ئه‌و هه‌لانه‌ ده‌ست کوپ و کچ ده‌خه‌ن که‌ یه‌که‌تر بیین و بناسن و دلی خویشیان بۆ یه‌که‌تر بکه‌نه‌وه‌ بۆ ئه‌مه‌ی بینه‌ هاوسه‌ری یه‌که‌تری.

کچ فراندن

ئه‌گه‌ر کوپ و کچه‌ که‌ هه‌سته‌یان کرد باوک و دایکیان ناهیلتن ژن و می‌ردیه‌که‌یان سه‌ره‌گری، هه‌ردوکیان خۆیان ده‌رباز ده‌که‌ن بۆ لایه‌کی زانراو و، که‌سایه‌تیه‌کی به‌رئیزی ناسراو، لای ئه‌و یه‌که‌تری ماره‌ ده‌که‌ن بۆ ئه‌مه‌ی پیش ماره‌کردنه‌که‌ کارتکی وایان کردین که‌ فری به‌سه‌ر داوینپییسی و بئ‌ ئابرووییه‌وه‌ هه‌پ. له‌ ناوچه‌ی ئاکری فراندن بریتیه‌ له‌ شوپشیک دژی ده‌سه‌لاتی ناهه‌مواری باوک و دایک که‌ ده‌یانوه‌ئ ئه‌و دلداریه‌ پاک و بچ‌گه‌رده‌ی له‌ناو^(۱) ئه‌و کوپ و کچه‌دا په‌یدا بووه‌ له‌ناوی بینه‌، که‌ له‌ راستیدا له‌ ئاستی یاسای سروشتی و یاسای خوداییدا هه‌لده‌گه‌رئنه‌وه‌!. چونکه‌ ئه‌و کچ فراندنه‌ داوینپییسی و به‌دخوویی تیدا روونادات. ئه‌م جۆره‌ ده‌ستکاری کردنه‌یش له‌ ئه‌قبنی هه‌ردوو دلداردا، له‌ناو خیزانه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان و ده‌سه‌لاتداره‌ لووت به‌رزه‌کاندا رووده‌دات. چونکه‌ ئه‌و باوک و دایکانه‌ به‌دوای دلخۆشی و که‌لکی ناپوخته‌ی خۆیاندا ده‌گه‌رئین، نه‌ک دلخۆشی و که‌لکی رۆله‌کانیان. ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ ئه‌م جۆره‌ ده‌ستکاری کردنه‌ به‌سایه‌ی خوداوه‌ له‌ ناوچه‌ی ئاکریدا که‌م رووده‌دات.

یاسای دلدارئ پیرۆزه

لیره‌دا ژنه‌پیان زوو جیبه‌جی ده‌کری. له‌مه‌یشدا زرنگی هه‌یه‌، بۆ ئه‌مه‌ی کچ و کوپ له‌ داوینپییسی دوور بخرتنه‌وه‌. ژنه‌پیانیش، له‌ناو چینی ده‌وله‌مه‌ندان و ده‌سه‌لاتداراندا نه‌پ، زۆری تی ناچ. هۆی ئه‌مه‌یش ئه‌وه‌یه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان و ده‌سه‌لاتداره‌کان به‌دوای مایه‌ و سایه‌ و پایه‌دا ده‌گه‌رئین، به‌دوای باه‌تی گیانیدا ناگه‌رئین. له‌به‌ر ئه‌وه‌، ژبانی ژن و می‌ردی له‌ناو ئه‌م جۆره‌ چینه‌دا، زۆری پ. ناچن تیک ده‌چی و، شه‌روشه‌ر و خوینیشتن و سه‌رگه‌ردانی ل. په‌یدا ده‌پ. ئه‌مه‌یش سزایه‌که‌، له‌لایه‌ن سروشته‌وه‌ ئاراسته‌ی ئه‌و که‌سانه‌ ده‌کری، که‌ ریز له‌ یاساکانی ناگرن، که‌ یه‌کیتک له‌و یاسایانه‌ و له‌سه‌روو هه‌موویانه‌وه‌،

(۱) راستتر (له‌ نیوان).

(ياسای دلداری) یه. چونکه (دلداری) دسه لاتیکی ای هه یه، که کسه ناتوانی بهرنگاری بکات. یاساکه یشی هه موو دم سهرده گری و سهرده که وی به سهر ئه و کسه سانه دا که ده یانه وی بهر به سستی بکه ن. به لام خۆشبه ختانه له م ناوچه یه دا، زۆریه ی دانیشتون ریز له یاسا پیروژه که ی دلداری ده گرن، سا له بهر ئه مه یه که زۆریه ئه و خیزانانه ی له ناوچه که دا په یدا ده بن و، پیک دین، په یوه ندییان به یه کتره وه به هیزه و، بنجینه یان پته وه و، به روویه کی خۆش و سنگیکی فراوانیسه وه بهرنگاری هه موو کاره ساتیکی ناهه موو و سهرگهردانی ده که ن له ژیاناندا.

لیره دا سروشت کاری کردۆنه سهر دلداری و جوانی

په نگه جوانی سروشتی ناوچه که و، سازگاری ناو و بایه که و، ژیانه سروشتیه پ تهندروستیه که ی، که پره له وهرزش و، خۆدانه بهر رۆژ و، بای پاک و، خواردنی خۆرشتی ساکار و به که لک، بوینه خۆتندنگایه کی ههره چاک که کوران و کچان رابه یخن به خۆشه ویستی و دلداری به کی پاک و بنگه رده وه. لام وایه ههر له بهر ئه م خۆشه ویستییه پاک و پیروژه یسه که نه ته وه ی کورد له ناوچه ی ئاکریدا، له رووی کۆمه لایه تی و، تهندروستی و، رهوش و خوری باشه وه. به هیز و ههره ته وه ده ژی. منیش به م بۆنه یه وه ده لیم: که سروشته جوانه که ی ناوچه ی ئاکری، که سانی جوانی لیره دا دروست کردوه، چ ژن بن چ پیاو. له راستیدا جوانی ئافره تی کورد له م ناوچه یه دا، جوانیه کی سروشتیه، پیتیستی به سووراو و سپیاو و، کوتانی دم و چاو و، په نگکردن و نه خش و نیگار نییه. خشلشی پیتیستی نییه. ئه مه یش پاداشتی سروشته، خودا به و کسه نه ی ده به خشکی که ریز له یاساکانی ده گرن.

پایه ی که ییانوو

ژن به ناوی کوری ههره گه وره یه وه بانگ ده کری. جله وی مال راگرتن و، رازاندنه وه ی و، به رتیه بردنی، به ده ست خۆبه وه یه. خۆی که ییانوو ماله. جا چونکه ژن بۆ خیزانه که، خۆی له پیاو زۆرتتر ده رنجیخت و، له هه موو که سیکیش زۆرتتر یاریده ی میترده که ی خۆی ده دات له پیکه یاندنی به رهه م و ده رامه تدا، بی گومان شایسته ی خۆی له میترده که یه وه ریزی ده ست ده که وی. ژن له راستیدا کۆله که ی ماله و، جیبی شانازی خیزانه که پتیه ی بکات. چونکه ئه و بیکه له فه رمانه کانی ماله وه ی، وه ک په ره وه ده کردنی مندال و، ناماده کردنی چیش و خۆرشت و، مال راگرتن و، خیزان به رتیه بردن و، میوان به رتکردن، هاریکاری میترده که ی خۆی ده کات له فه رمانکردن و نان په یداکردن. ته نانه ت ه ی وایان تیدا یه، وه ک ئافره ته سورچی و هه رکیه که کۆچه ره کان، به زه بری کوه ک و چه کی کوشنده یش وه ک پیاوان، خیزان و مال له دوژمن ده پاریزی. جا له بهر ئه م هۆیانه یه که ژنانی ئه م ناوچه یه مافی خۆیان ده ست که وتوه و، سهر به سستیان چنگ که وتوه و، نازایانه و سهر به ستانه ده جوو لینه وه. هه ره وه ها شان به شانی میترده کانیان له کاروباری خیزان و ماله کانیاندا بیروباوه ری خۆیان ده رده برن و ریزیشیان لی ده گری!

گه لیک جار که سهرنج له ژیانانی ئافره تانی ئه م ناوچه یه ده دا، بۆیان خه مبار ده بووم. چونکه که ییانوو به سه زمان له گونده کانی ناوچه که دا به هۆی ئه و کار و فه رمانه زۆرانه یانه وه که ده یکه ن، هه یچ کاتیکیان بۆ نامیتینه وه که سه روتی تیدا بدن و بچه سیننه وه. ئه م به ره یش ده بیته هۆی ئه وه ی که به شیکی زۆر له

جوانی و تهندروستی خۆیان زوو به زوو، له پاش شووکردن، له ده ست بچن. که واته چینی خۆتنده وارن پیوسته له سه ریان چاودیری ژنه کانیان بکه ن و، دلیمان رابگرن و، چه ندیان له ده ست دی خه می خۆشگوزهرانی و کامهرانی و سه ره رزیان بخۆن، تا تۆله ی ئه و په نچ و خۆبه ختکردنه یان بۆ بکه نه وه. ههر له بهر ئه م هۆیانه یسه که گه لیک ژن هه م گوی ناده نه ئه وه ی میترده کانیان ژنی تر به یخن. چونکه به هۆی ئه و ژنه تازانه وه هه ندیک چه وسانه وه و ماندویتییان له کۆل ده بیته وه. ته نانه ت هه ندیک ژنی وایش هه ن که میترده کانیان نامیتن هه یچ باکیان نییه. چونکه توانایی ئه وه یان هه یه به رنجی شانی خۆیان و به پشسه ی سه ره رزانه نانی خۆیان و منداله کانیان په یدا بکه ن و منداله کانیشیان به باشی په ره رده بکه ن. ه ی وایشیان تیدا هه یه که بوون به بیته ژن، جاریکی تر شوو ناکه نه وه، ههر له بهر ئه وه ی چاکه ی میترده مردوه کانیان بده نه وه.

نایاکی ژن و میردی

نایاکی ژن و میردی، یاخود داوینییسی، ئه وه نده ی نه ماوه بلیم یه جگار که مه، یاخود ههر نییه له م ناوچه یه دا. چونکه نه ریتی نه ته وه ی کورد، لیره دا وه هایه، که ژن و پیاوی داوینییسی هه ردووکیان بکوژین. له بهر ئه وه ئافره تی داوینییسی ناتوانی له ناوچه که دا بمنتیه وه. پیاوی داوینییسی به چاویکی سوکه وه سه بری ده کری، ناوی به خراب ده بن و که نه فتیشی ده که ن، پیتشیدا رانا په رمون هه یج کاریکی پی بسپین.

پایه ی میرد

میرد سه رۆکی خیزانه و هه رچی بلتی ئه ندامانی خیزان به قسه ی ده که ن. ژنی و منداله کانی و ئه ندامه کانی خیزانه که ی، هه موویان له کار و فه رمانه کانیاندا یارمه تی ده دن و، ههر راپوتیکیشی پیوست بی بۆ هه لسه وراندنی کاروباری ماله که پیکه ی ده که ن. به لام که هاتوو لایدا له به چی هینانی پیتیستی سه رشانی به رامه بر خیزانه که ی، خیزانه که ی لپی هه لده گه رینه وه و به گوپی ناکه ن.

ژنه که یش و میترده که یش هه ردووکیان به زۆری منداله کانیانه وه شانازی ده که ن، به تایبه تی به کوره کانیانه وه. هه ردوو لایشیان به وه زۆر شادمان ده بن که منداله کانیان تا دوارۆزی ژیانان له مالتیکدا له گه لپاندا بمنتیه وه، ته نانه ت له پاش ژنه ینانیشیان و مندالوونیشیان به وه یسه وه که هاو به شیان بن له نان په یداکردن و ده رامه تدا و، له چیتکه ی ئه و ده سه که وتانه دا. ئه مه یش سه باره ت به وه یه که ده یانه وی له رووی ئابورییه وه که لکی خۆیان به ریزن و، هۆگری خیزانیشیان وه ک خۆی بمنتیه وه، له گه ل پایه ی خیزانیدا.

هۆز

چۆنیتی دروستیونی هۆز له تیره و خیل و ده سه ماله که ئه مانیش هه ربه که یان له خیزانه کان پیک دین، بابه تیکی زانراو و ئاشکرایه، پیوست ناکات لپی بدویم. به لام په یوه ندی تاکه کانی هۆزه که، به سه رۆکی هۆزه که وه و، هه ردووکیشیان به هۆزه که خۆبه وه به گشتی، به پیتیستی ده زانم لیان بدویم.

ناکهکانی ھۆز و سەرۆکی ھۆز

چونکہ ئەو کارە گەورە و گزنگانەیی بە کوێخادێ یاخود بەسەرەکی تیرە، یان بەسەرۆکی خێل چارەسەر ناکرێن، تاکەکانی ھۆز بەناچاری دەچنە لای سەرۆکی ھۆز چارەسەریان بکات. ئەمیش یان پەشت و نەریتی ھۆز لە چارەسەرکردنیاندا بەکار دەھێنێت، یاخود یاساکانی نایین بەکار دەھێنێت، ھەرچی کێشەیی سەرۆک خۆبەتی و، پەییوھندی بەرز دەوێ خۆبەتی ھەبە، یاخود بە ئابوو و ژباڵەبە، سەرۆک لە چارەسەرکردنی خۆی بەھێچ پەشت و نەریتیکی ھۆزەکیبە، یاخود بە یاساکانی نایینەو نەبەستیتەو، نە لەگەڵ تاک و تەرایانی خێزانی خۆیدا، نە لەگەڵ خەزانیدا، نە لەگەڵ تاکەکانی ھۆزەکییدا، نە لەگەڵ کەسانی تەدا. چونکہ تۆڵەسەندنەو، کە خۆبەستی و خۆبەسەندی و خۆنەواندن پالێ پێوھ دەنێن بێتە کایەو، لە لای ئەو جۆرە سەرەک ھۆزانە، تاکە یاساکی کاربگەرە و بەکار دەھێنێ ئەگەر ھێزێکی گەورە لە بەرامبەریاندا نەوھستێ، دەستبەرداری نابن. جا لێرەوھەبە کە دەستدریژی و دەستوھەشاندن و زۆرداری روودەدەن. لەمانەیشوھەبە کە مالتوێرانی و سەرگەردانی تووشی سەرەک ھۆزەکە و ھۆزەکی دێن. داخەکەم سەرەک ھۆز و کەم ھۆز ھەن، کە لەم جۆرە بارە ناھەموارە پڕ ئازارانە بزگاریان بێت!... لە راستیدا راستیان گوتووە: «دەسلاتداریی پیاو تیک دەدات. دەسلاتداریی بەرەللاش تیکدانیتکی بەرەللا تووشی خاوەنی دەکات!» ھەرچی سەرەک ھۆزەکانن، دەسلاتەکانیان یەجگار فراوانن، بگەر ئەوھندەیان نەماوھ بگەنە دەسلاتە خۆنکارە زۆردارەکانی سەردەمانی کۆن. ئەوانە لەناو ھۆزەکانی خۆیاندا بریتین لە سەرۆکی فەرمانرەواییەکی سەروشتی. ئەگەر ھێزێکی گەورە پێگایان لێ نەگرت و لێی نەترسین، باکیان نییە لە کەس، ھەرچی ئارەزوو بکەن و لە دەستیان بێت دەیکەن. بەلام خوداوارستان زۆر جار ئەو ھێزە گەورەییەیان دیتە بەرامبەر، وەک ھۆزێکی وا کە بەرەبەرەکانییان بکات، یاخود فەرمانرەواییەکی کە بەدوای دادپەروریدا بگەرێت، یاخود کۆمەڵێک کە لەناو ھۆزەکە خۆیدا پەیدا بووب و بەھێز و ھەرپەتەو بەرەنگاریی بکات لەسەر زۆر و ستەمەکانی. سەرەک ھۆزەکان باج لە تاکەکانی ھۆزەکانی خۆیان دەسێن، چ لە بەرھەمی سەروشتی بێ، چ لە بەرھەمی کشتوکال بێ، چ لە بەرھەمی گیانلەبەران بێ. تەنانەت کە ئەو تاکانە ژنیش بەیتن یان سکالایان بێنە بەر بۆ برینەوھێ کێشەکانیان، باجیان لێ دەسێن. سەرۆکی وەھام دیوھ کە لادییەکانی ژێردەستی کە بریتین لە ھۆزەکی خۆی و کرێکارییان کردبێ بۆ میری سەرانی لە کرێکارەکان سەندووە!... بێجگە لەوھ و لە بێگاریش سەرۆکەکان تاکەکانی ھۆزەکی خۆیان ناچار دەکەن چەکی کوشندە بکەن، بۆ پاراستنی ھۆزەکە و پاراستنی خۆیان. جاری وایش ھەبە بەزۆر بێگاریان پێ دەکەن، لە دارپەین و کشتوکال و گواستەوھەدا. ھەر کەسیک لە ھۆزەکە لێیان یاخی بێ، بە پێی پلەیی یاخیبوونەکی بەرپەشم و تووڕەیی سەرۆکەکی دەکەوێ، سا یان سەرەنشەت دەکری یان لێی دەدرێ. یان جەرگە دەکری، یان دەکوژی.

جا سەرۆکەکانی ھۆزەکانی (زیبایی، ھەری، گێژ و سورچی) بەم شێوھ دەستوورەو، بەرپەتەو دەچن.

لێ پرسینەوھ لە سەرۆک ھۆز

بەلام ئەگەر سەرەک ھۆزەکە لە لایەن فەرمانرەواییەکی بەھێزی دادپەرورەوھە چەند و چوونی لەگەڵدا بکری، بێ گومان دەسلاتەکی کز دەبێ و، تۆڵەسەندنەوھکانیشی بەنەپتیی جێبەجێ دەکری. ئەویش بە پێی رۆژ رفتار دەکات و، لەگەڵ فەرمانرەوایییدا گۆزەران دەکات، بەنەرمییەکیشەوھ داوای یارمەتی و ھەرەز لە ھۆزەکی خۆی دەکات. ئەمەیش پێتووستە بگوتری، کە تاکەکانی ھۆزەکە سەرۆکەکی خۆیان دی دادپەرور و دلسۆز و خاوەن بەزەبیبە لەگەڵیاندا، ئەوانیش فەرمانەکانی بەجێ دەھێن و، کەل کی پێ دەگەبیتن و، دلسۆزی لەگەڵدا دەنۆین. تەنانەت لە چارەسەرکردنی کاروبارەکانیشیاندا بۆ لای ئەو دەچن، نەک بۆ لای میری. چونکہ ھۆزەکە ئەو بەسەرۆکی فەرمانرەواییە سەروشتییەکی خۆیان دادەنێن، کە لە باریدا ھەبە کار و فەرمانیان زوو جێبەجێ بکات و، کێشەیان زوو بپەتیتەوھ و، بەناسانی تەواویان بکات و، ساکارانە و بەئەریکیکی زۆر کەم رایان بپەرتێن. بەلای ئەوانەوھ، بۆ چارەسەرکردنی گێروگرت و کێشەکانیان، ئەو سەرۆک ھۆزەکی خۆیان چاکترە لە فەرمانگەکانی فەرمانرەوایی، کە کات و سامان و پەنجیکی زۆریان پێ بەخت دەکەن، کە ئەوانەیش لە وزەیی ئەواندا نین پێیان ھەلسن.

بەلام ئەگەر سەرەک ھۆزەکە، بەرامبەر ھۆزەکی خۆی فەرمانی سەرشارنی خۆی بەجێ نەھێنا، ھۆزەکە ھەر ھەلیکی دەست بکەوێ، لێی یاخی دەبێ و، روو دەکاتە سەرەک ھۆزێکی تر کە کار و کردووە و پەشت و خووی سەرۆکەکانە بەکار بەھێنێت. جا ئەگەر لە ھەردوولا رەنجەرۆ و بەشی براووبوون لە دادپەرورە، ئیتر روو دەکەنە فەرمانرەوایی و ئەو لە جیبی سەرەک ھۆزی خۆیان دادەنێن. جا لێرەدا کە پێتووستە بلتیم: ئەگەر فەرمانرەواییەکی دادپەرورە بەھێز لە ئارادابێ و، چەند دادگاییکی وایش داھەزێنێ کە کاروباری نەتەوھ زوو رابپەرتێن و، ئەریکیان زۆر نەبێ بەسەر خاوەن سکالاکانەوھ و، باپەخیش زۆر بەدەن بەکەلک و چاکەیی ھەموو ھاوئیشتمانیتک، ھیچ ھۆزێک پەنا ناباتە بەر سەرەک ھۆز تا برینەوھێ کاروباری خۆی پێ بسپێرێ و بەندەبەتی بکات.

فەرمانەکانی سەرەک ھۆز

سەرەک ھۆز لەسەرھەتی مافەکانی تاکەکانی ھۆزەکی خۆی و ھۆزەکی خۆی بەگشتی، لە زۆرۆستەمی ناوخوا و دەرەوھە بپارێژی. بەلام ئەوھ لە ئەستێدایا نییە کە خەمی پێشکەوتنی ھۆزەکی خۆی بخوات، لە رووی ئابووری و کشتوکال و خۆبەندەواری و تەندروستی و ئاوەدانییەوھ. ھەرۆھا سەرەک ھۆز لەسەرھەتی، لە کاروباری گزنگدا کە پەییوھندی بەگشت ھۆزەکەبەوھ ھەبە، وەک شەروشۆر و، ھەوار گۆتزانەوھ و، نواندنی ملکہچی بۆ فەرمانرەوایی، یاخود یاخیبوون لە فەرمانرەوایی، راویژ بەکەلەپیاوھکانی ھۆزەکی خۆی بکات. ھەرچی ھۆزەکیە کە سەرەک ھۆز فەرمانی دەکرێ، بەجیبی دەھێنێ، بەرپەرجی نادانەوھ، بەمەرجی ئەو فەرمانە مەترسی و زبانی بۆ ھۆزەکە تێدا نەبێ. بەلام لە کاروباری ئاساییدا، سەرەک ھۆز، پرس بەکەس ناکات، ھەرچیەکی گوت ھۆزەکە بۆی جێبەجێ دەکات.

كۆلى ئاكاكان

ئەگەر تەماشای بارى تاكاكان بىكەين كە لەم شىئەيەدا گوزەران دەكەن لە خەم و خەفەت بەولاولە ھىچى ترمان بۆ نامىنەتەتە. چونكە ئەو لەژىر چىنگى فەرمانرەوايىيەكى ناو فەرمانرەوايىيەكدايە!... بۆ ھەردوو فەرمانرەوايىيەكىش، لە رەنجى شانى خۆى و ئاورەگى ناوچەوانى خۆى، پارە دەردەھىتى و بەناوى باج و سەرئانە و بىيگاھە و پىشكەش دەكا!.. جا ھەتا تاكاكانى ھۆزەكان لە رووى ئابورىيە، لەم بارە ناھەموارەداين و رووبەكەنە كزى، ھەژارى و برسەتتى بىانگەزىن و، نەخۆشى تووشىيان بىي و، نەخۆتىندەوارى سەريان لى تىك بەدات و، ھىچ كەسىكىش فرايايان نەكەوئ لەم كزى و نەبوونى و بى دەسلەتتى و چارەپەشەيە رىگاربان بىكات... واتا ھەتا ھۆزەكان لەم شىئەيەدا بژىن و گوزەران بىكەن، ئەو ھىچ گومانى تىدا ناى، كە ئەو ھۆزانە دەپنە نىچىرى ئەو (فەرمانرەوايىيە) دەستە و كۆمەلانە (دەیانەوى ئازارى (فەرمانرەوايىيە) نەتەو) بەدەن و زىيانىيان پى بگەيئەن!..

چارەسەر كۆردنى بارى لادىكان

دەترسم لە بايەت لام دابى. بەلام بىانوم ئەو ھەيە كە تىكا لە پىشكەوتنخووزە مەردەكان بىكەم و، بلىيم: كات بەبەريەو نەساو؛ پىئوسستە راستكۆردنەو ھى بارى گوزەرانى لادىكانى ناوچەى ئاكرى و ھەموو ناوچەيەكى تر بىخىرتە پىش ھەموو راستكۆردنەو ھەيەكى ترەو. چونكە راستكۆردنەو ھى بارى لادىكان بەبىنجىنەى ھەموو راستكۆردنەو ھەيەكى تر دادەنرى، كە لەلايەن دەولتەتەو دەبى بىكرى. لە دلى دلسۆزانى گەلەكەماندا تۆزىك ئارام نەساو، تا لەمە زۆرتر چاودەروانى راستكۆردنەو ھەيە چاكەخووزى بن!... راستكۆردنەو ھى بار و چاكەكارى، دەبى لە ئىستائە دەست پى بىكرىت!... ئەگەر دەستىش پى كرا، دەبى لە پىش ھەموو شوئىيەكدا و، ھەموو شىئەكدا لە لادىئە دەست پى بىكرى!..

تاكاكانى ھۆز فەرمانرەوايىيەكى بەھىزى دادپەرورەيان دەوى

لەمەپىش چەند جارىك گوتم: نەتەو ھى كورد لە ئاكرىدا پى بەدل چاودەروانى فەرمانرەوايىيەكى بەھىز دادپەرورە و خاوەن بەزەبىن، كە خەمى پىشكەوتنىيان بخوات و بايەخىيان پى بەدات. ئىستاكەيش وام پى خۆشە بلىيم: تاكاكانى ھۆزەكان لە كانگاي دلىانەو دەيانەوئ لەم جووتە ياسايە - واتا لە (ياساي فەرمانرەوايىيە) و (ياساي ھۆزەكى) - رىگاربان بىي!... ئەوانە ياساي فەرمانرەوايىيەكى بەھىزى دادپەرورەيان پى خۆشترە لە ياساي ھۆزەكى، كە ھەر بەو دەكرى لەم رىگاربان بىكات. ئەمەيش سەبارەت بەو ھەيە، كە ھەموويان وەرس بوون لەم ژيانەيان كە پىرتى لە (ھەژارى و نەخۆتىندەوارى و نەخۆشى). دەيانەوئ ئەو ژيانەيان بىگۆررى و بىكرى بەژيانىكى پى كامەرانى و تەندروسستى و سەركەوتن و خۆشگوزەرانى، وەك ھى جىگا پىشكەوتنەو ھەيەكى جىھان!.. ئەوانە دەيانەوئ لە ژيانى كۆمەلايەتلىاندا ھەلگەرانەو ھەيەكى بەرپا بىي!... ئەم جوۆرە ھەلگەرانەو ھەيەش پىئوسستى بەلەناو بىردنى سەركە ھۆزەكان و خۆتىر شىئە بىيە. ھەر ئەو ھەندەى پى دەوى كە (دادپەرورەى كۆمەلايەتى) بىكرى بەياسايەك و بدىرتە دەست كەسانى و ھەا بەكارى بەيئەن، كە لى ھاتوو و كارامەبىن و، خاوەنى كۆردەو و رەوشتى بلىندىن. واتا لەو

جوۆرە فەرمانبەرانەبىن كە بتوان ھۆزىش و سەركە ھۆزىش وا لى بىكەن كە (ياساي ھۆزەكى) يان لەبىر بىجىتەو، بى ئەمەى ھىچ لايەكىيان ئازارى بىكات، ياخود زىيانى لى بىكەوئ.

رۆژگارىش ئەو ھى دەرخستووە كە ئەو تاكانە جارى وا ھەبووە ملىيان بۆ پىياوانى ئايىن كەچ كۆردو، بى ئەمەى ئەو شىئەخانە بەزەبى چەك و كوتەك ملىيان پى كەچ كۆردىن!... چونكە ئەو جوۆرە شىئەخانە نە لەشكرىيان ھەبوو، نە تۆپ و تەفەنگ و، نە گەلە كەشتى جەنگ. ھىچ كاتىك ھىزبان لەگەل بەكار نەھىتان و، زۆريان لى نەكۆردو، تا ملكەچىيان بىكەن. ئەو شىئەخانە ھەر بەوە ملكەچىيان فىر كۆردو، كە كار و كۆردەو ھەيە گەلەلىاندا باش بوو، بەتەنگ كەلەك و چاكە و دلخۆشى و سەربەزىيانەو بوون و، كۆردەو و رەوشتى بلىند و گىيانى مەوۇقاىەتى گەورە و گىرنگىيان لەگەلدا بەكارھىتان. ئەمەيش سەبارەت بەو ھەيە كە ئەم ھۆزانە ھەرچەندە ھۆگرى سەربەستى و بەرەللايىن و، لە ھەموو كۆتە و زىجىر كىش خۆ رادەپسكىئەن كە پىو ھەندى بەماف و سەربەستىيانەو ھەبىت، ھەروەھا بەرەنگارىيە ھەموو كەسىكىش دەكەن كە ئازارى سەربەزىيان بەدات و پىزىيان لى نەگىت، بەلام لە راستىدا لە كەلەك و چاكەى خۆيان ئاگادارن و، تەنھا مل بۆ ئەو كەسە دەدەن، كە دەتوانن پىشتى پى بەسەت بۆ پاراستنى (ماف و سەربەستى و سەربەزى) يان. جا لەمەو ھەيە كە ئەوانە بەسەر راستى و دلسۆزىيەو بۆ ئەو شىئەخانە بوون بەپەپرەو و پىشتىيان و ملىيان بۆ كەچ كۆردو. تەننا ئەو دلسۆزى و سەر راستىيەيان بۆ كۆرئانى ئەو شىئەخانەيش نواندو. جارى وا ھەبوو چاويان لە گوناھ و زۆردارى نەو و وەچەى ئەو شىئەخانەيش پۆشەو ھەر لەبەر ئەو ھى كە باوكىيان لە ژيانى خۆيدا لەگەللىاندا باش بوو!.

كەواتە راستكۆردنەو ھى كاروبار و چاكەكارى لەناو ئەم جوۆرە ھۆزانەدا ئاسانە. ھىچ زىيانكىشى لى پەيدا ناى. ھىچ سەركىكىش لە مىرى ناوورۆتىن. چونكە نەتەو ھى كورد لە ئاكرىدا، بەخۆتىندەوار و نەخۆتىندەوارىيانەو، لە كانگاي دلىانەو ئارەزووى راستكۆردنەو ھى كاروبار و چاكەكارى گىشتى و پىشكەوتن دەكەن. گەلەكى لى ھاتووشىن بۆ پىشوازى كۆردنى ھەموو پىشكەوتن و بەرزبوونەو ھەيەك كە بۆ گىشت لا بىت. چونكە ئەو، ھەر لە زووەو، ئاواتى ھەرە گەورە و گىرنگىيانە، كە رۆژىك لە رۆژان خۆيان بەكامەرانى و سەربەزى و سەركەوتن و خۆشگوزەرانىيەو بىيەن لە ژيانىاندا.

ئارەزوو و گىيانبازى

(ئارەزوو و گىيانبازى) ئايىنى ھۆزىيەتى و نەتەو ھەيەتى و نىشتەمانىيەروەرى، گەلەكى جار لە سەردەمانى راپردوودا، ھاتوونەتە ناو ھەو و خۆيان دەرخستو. ئەمانەيش لەو كاتەندا روويان داو و بەرپابوون كە زۆرستەم روويان داو، ياخود ئاژاو و دووبەرەكى خراوتە ناوچەكەو، بەلام فەرمانرەوايىيەكانى ئەو سەردەمانە، خۆيان پىيانەو ماندو نەكۆردو، بەشىرىنى و زىنگى و شىئەبى چارەسەرى ھۆيەكانىيان بىكەن و، نەھىلن جارىكى تر رووبدەنەو. ئەنجامىش بەو گەبىشتو ناوچەكە پى بوو لە كارەساتى كەتن و تاوان و خۆتىر پىرتى، كە زىيانكى زۆريان گەياندو بەنەتەو ھەيەش و بەفەرمانرەوايىش!.. بەسايەى خوداوە لە رۆژانى ئىستادا ئەو جوۆرە رەقەبەرى و دوژمنىيەتى و ئاژاو و فىت نەوانە نەماون ياخود روويان كۆردتە كزى. لە رۆژانى ئاسايىدا، كە شەروشور لەناو ھۆزەكاندا، لە ئارادا

نه بن، نه پښه بهری هه یه و، نه بهر بهر کانتی و، نه ننگه ویستی. ئیستر ناوچه که وای لڼ دڼ، له ناو هۆزه کاند، کرپن و فرۆشتن و، ژن و ژنخوازی و، تیکه لڼی په یادابینه وه وک جارن. چونکه هه موویان وها ههست به خۆیان ده کهمن که له یهک ره گهز و یهک نه توه و یهک نیشتمان و یهک نایین. جا له بهر نه وه له ناو نه م هۆزانه دا ژن و ژنخوازی و خزمایه تی زۆر بهرچاو ده که وئ، بام جوئ جوئیش بن. نه م باره له ناو شاری ئاکریشدا، له ناوه ند خیزان و ماله جوئ جوئیکاندا ههروه هابه. به لام نه توه ی کورد له ئاکریدا، ئیستا که ههستیان کردوه به زبانی هه موو ده مارگیری و بهر بهر کانتیه ک، بۆ (راستی و دروستی و دادپهروه ری و سه ربهستی) نه بن پشنگیری ناکه ن. بۆیه کا سه رۆکه کان و خۆینده واره کان بیان ده بینرین، به هه موو جوړه هۆز و ئایین و پرته و پیکانیه وه، دهستیان خسته توه ناو دهستی به کتری و فه رمانه وای به هه موو کولئ دلپانه وه خه بات ده کهن بۆ که لک و چاکه و پیتشکه وتنی ناوچه که یان. نه وانه ئیستا که خۆیان له هه موو ده مارگیری به کی نارپه سه ند ده پارێزن. راستیه که هه هه نه م بهیروباوه رپیکي راست و دروسته، که ده بن هه موو خاوه ن دل و ده روونیکي چاک و پاک هۆگری بی. وها یشم دپته پیتش چاو، که سه رده می خۆپه رسته کان و پوله رسته کان و چه وسینه ره وه کان خه ریکه به سه ربه چی، که له ژیر په رده ی ده مارگیری نایینی، یان نه توه یی، یان هۆزه کیدا، خۆینی نه توه ی به سه زمانیان ده مژئ!... ههروه ها سه رده می نه و فه رمانه به رانه ییش خه ریکه به سه ربه چی، که دووبه رده کی و ئاژاوه یان ده نایه وه له ناو نه توه وه که ماندا بۆ که لکی نا پخته و گه نگ و نا په سه ندی خۆیان!... خودا یاری ئیتر نه و سه رده مه ره شه جاریکی تر ناگه رپته وه ناو ناوچه که مان!... پیتوست و هه هابه که هه موو لایه ک (که لکی گشتی) بکه ن به ئامانجی خۆیان، نه ک (که لکی نا پخته ی تایه تی). ههروه ها له گه ل کار به ده ستانی مه ریشیدا ده ست بخه نه دهستی به کتری و، یارمه تی به کتری به دن بۆ که لک و چاکه ی گشتی ناوچه که یان، نه وهنده ی پیمان ده کړئ.

هۆزه کانی ناوچه که

له ناوچه ی ئاکریدا نه م هۆزه گرنگانه نیشته جی بوون:

۱- هۆزی زیبایی: نه م هۆزه له هه ردو لادتی بهی ره که پره و سو رچیدا نیشته جی بووه. ژماره سه ری به (۱۱۳۰۳) که س داده نرئ. سه رۆکه ناسراوه کان بیان نه مانه: (مه محمود ناغا و نه حمه د ناغا) کورانی (مه حمه د ناغا، شه وکته ناغا کوری حه سه ن ناغا، جه واد ناغا ی عه لی ناغا و مسته فای عوسمان ناغا).

۲- هۆزی سو رچی: له هه ردو لادتی سو رچی و (عشائر السبعه) دا نیشته جی بووه. ژماره سه ری به (۵۲۵۰) که س داده نرئ، به شیکي که می هۆزه که به کوچه ر داده نرین، که ته نیا له وه رزی پاییز و زستاندا له ناوچه که دا ده میننه وه. سه رۆکه ناسراوه کان بیان نه مانه ن: (شیح ره قیب و شیح قه بیوم) کورانی شیح مه مه د. (شیح توفیق و شیح که ژۆ) کورانی (شیح عوبیدوللا). (شیح نه حمه د) و (شیح سه رده دین) کورانی (شیح به دیع).

۳- هۆزی هه رکی: له لادیکانی سو رچی و (عشائر السبعه) دا نیشته جی ده بی. چونکه کوچه ره هه ر له

وه رزی پاییز و زستاندا له ناوچه که دا ده بی. ژماره سه ری به (۳۴۴۴) که س داده نرئ. سه رۆکه ناسراوه کانی نه مانه ن: (سهیدی خانی حاجی ناغا و محیدین جیهانگیر ناغا).

۴- هۆزی گیت: له لادتی (عشائر السبعه) دا داده نیشی. ژماره سه ری ده گاته (۱۷۰۰) که س. سه رۆکه ناو داره کانی نه مانه ن: (نه حمه د ناغا و مشیر ناغا) کورانی (ئیسما عیل ناغا ی روو فی).

۵- هۆزی ره ئی که ری: له لادتی (عشائر السبعه) دا داده نیشی. ژماره سه ری به (۳۵۰۰) که س داده نرئ، له سه رۆکه ناسراوه کانی: (نه مین نه حمه د ناغا) ی داره توه و، (قادر ناغا) ی زهنگه نانن.

پیتوسته نه وه ییش بگوترئ، که نه م هۆزانه له ناوچه کانی تریشدا، دهسته و تیره و خزم و که سو کاریان هه یه، نه گه ر شتیکان لڼ بقه ومیت یاریده ی به کتری ده دن.

که مایه تیه هۆزه کان

بیتجگه له مانه، گه لیک پۆله هۆزی بچوکی تریش هه ن، که له هۆزه جوړ له جوړه کان که وتونه ته وه، وه ک هۆزه کانی (بۆت، شارک، خدری، گومار، شیح بزینی، زهنگه نه، مو سه یی و هه مووز) که له لادتی (عشائر السبعه) دا نیشته جی بوون. یان وه ک هۆزی (جافه تی) که له لادتی سو رچیدا نیشته جی بوون. ههروه ها وه ک (کلدانی، تیاری و ئاشووری) که له لادیکانی سو رچی و بهی ره که پرده دا نیشته تون. نه م جوړه پۆله هۆزانه نه ریتیان و هه هابه که له گه ل هۆزه گه وره کانی ده و رو پشتیاندا تیکه ل ده بن. کو مه له ی سه ر ژمیری نه مانه ییش خۆی ده دات له (۵۰۳۰) که س. له م کو مه له ژماره سه ری مه سیحیه کان ده گاته (۱۵۰۰) که س. هه رچی دانیشته وانی شاری (ئاکرئ) یشن به بنه چه ده چنه وه سه ر نه م هۆزانه ی که له ناوچه که دان، یا خود له جیگایانی تره وه ها تون. نه وهنده هه یه شارستانیتی و تیکه ل بوون و ژن و ژنخوازیان له ناو به کتردا ده ماری هۆزه رسته کی کردوون. ناسراوه کانی شاری ئاکریش نه مانه ن: (هه به توللای مو فتی، مسته فای مه لا جبرائیل، وه هاب ناغا ی یاسین ناغا، شیح ئیبراهیم کوری شیح باقر و خالید حه کیم).

ره وشت و خو و نه ریت له ناوچه ی ئاکریدا

خواردن و خواردنه وه

دانیشته وانی ناوچه که له چیتشته چه وره کان بیاندا نه مانه به کار ده هین: گه نم و جو و برنج و نیسک و نوک و روژن و سه وزه و نه و گوشتانه ی که ئایین په سه ندی ده کات وه کو گوشتی مه ر و بز و گا و مانگا و ماسی و که و و کوتر و پۆر و مریشک و که له شیر و که رویشک، له گه ل به ره مه می گیانله به راندا وه ک شیر و ماست و په نبیر و فرۆ و که ره و هیلکه، ههروه ها میوه و به ری دار و، به ره مه می هه ندیک جروجانه ور، وه ک گه زۆ و ههنگوین. مه سیحیه کان بیتجگه له وانه گوشتی به رازیش ده خۆن. نه وهنده هه یه هه رچی گوشته ناو به ناو ده خورئ. چینی هه ژاران، نه وهنده ی نه ماوه بلتیم، خورشته کان بیان بریتیه له نان و چاو و هه ندیک میوه و سه وزه و به ره مه می گیانله به ران. به لام هه رچه ند ده رامه تیان زۆرتی لڼ بی، نه وانیش زۆرتی با به خ به خواردنه مانی خۆیان ده دن چ له رووی زۆریه وه، چ له رووی جوړیه وه، چ له رووی شیدوی

دروستکردنیه‌وه. به‌لام له شاری ئاکریتدا گوشت زۆر ده‌خۆن. له چیشته‌کانیشیاندا هونه‌رمه‌ندی زۆر ده‌نوێن. له‌سه‌ر خوانه‌کانیان شیرینی و ترشبات و ناو و ماست و خو‌شاو و بابه‌تی هه‌ویرکاریش ده‌بینیت له‌گه‌ڵ سه‌وزه و میوه‌دا. به‌لام هه‌ژاره‌کانیان هه‌روه‌ک هه‌ژاره‌کانی لادیکان ده‌خۆن. چینی ده‌وله‌مه‌ندانی ئاکرئ و سه‌ره‌ک هه‌ژه ده‌وله‌مه‌نده‌کانیش وه‌ک یه‌ک ده‌خۆن. لیته‌دا هه‌ر باسی خواردن و خواردنه‌وی دانیشتوانی ناوچه‌که‌م کرد.

پێزگرن له میوان

به‌لام له‌گه‌ڵ میواندا. به‌گه‌وره و بچووکیان و ده‌وله‌مه‌ند و هه‌ژاریانه‌وه، په‌وشتیان وه‌ک یه‌ک: پێز له میوانه‌کانیان به‌جۆرتیک ده‌گرن و، خو‌شه‌ویستی به‌جۆرتیک به‌رامه‌ریان پێشان ده‌ده‌ن، هه‌رچه‌ندیکیان له ده‌ست بیت خواردن و خواردنه‌وی ناوازه و نایاب و خو‌شیان پێشکه‌ش ده‌کهن. ئەم ئه‌رکه‌یش که له مه‌یدانی نیوان نه‌وازیدا ده‌یخه‌نه ئەستۆی خو‌یان زۆر له‌سه‌ریان ده‌وستێ. خو‌شه‌ بلیم: ئەم په‌وشته مه‌ردانه‌یه سه‌ری ناوچه‌ی ئاکرئ به‌زکردۆته‌وه و، مافیشیان هه‌یه پێوه‌ی بنازن.

تۆیش وات دیته پێش چاو که (میوانپه‌روه‌ری) له‌سه‌روو هه‌موو ده‌ستووریکێ نه‌ته‌وه‌پیه‌وه، له ناوچه‌که‌دا، راگیراوه، به‌هه‌موو دلتسۆزیه‌که‌وه، پێز و خو‌شه‌ویستی به‌رامه‌به‌ری ده‌نوێنێ و، به‌هه‌موو وردبینی و دووربینیه‌که‌وه به‌کارده‌هێنێ. داخه‌که‌م وه‌هام دیته پێش چاو که سامانی نه‌ته‌وه‌که، ئەوه‌نده که‌مه، یارمه‌تی گه‌شه‌کردنی ئەم کرده‌وه و په‌وشته‌بلنده‌ نادات. چونکه‌ تاک و تووکیک نه‌بیت، که‌س له ناوچه‌ی ئاکریتدا به‌رژد و ده‌ست قووچاو دانانێ. تۆیش به‌ته‌نیشته‌وه هه‌موو خواردنه‌مه‌نیانه‌وه که له ماله‌کانیاندا ده‌خه‌رتنه به‌رده‌مت بیانخۆیت، به‌ئاشکرا هه‌ژاری به‌ئه‌ندامانی خه‌زانه‌که‌وه و هه‌ا ده‌بینیت، که هه‌روه‌ک ئەژدیهایه‌ک بیت و قووتیان بدات و ایه. ئەمه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه، که لادیییه‌کانی ئەم ناوچه‌یه و هه‌ا راهاتون: له‌ده‌می خو‌یان ده‌گه‌یته‌وه، به‌ده‌ستیاو پاره‌ له‌م و له‌وه‌رده‌گرن، به‌هه‌ژاری و برستی و شر و پریه‌وه خو‌یان را‌ده‌هێن، به‌لام هه‌موو شتیک له‌ پیناوی میوانداریدا به‌خت ده‌کهن و، ناهیتلن که‌س توانج و پلار له‌ پیاوه‌تی و مه‌ردایه‌تیان بگه‌یت. چونکه‌ (ده‌ستووری میوانداری) به‌لایانه‌وه به‌رز و پیرۆزه، نایانه‌وێ بیشکین. به‌راستی ئەم کرده‌وه جوانه‌یان، مرۆقاپه‌تیه‌کی ناوازه‌ی تیدا ده‌بینێ، له ژبانی ناوچه‌که‌یشدا وه‌ک گه‌وه‌ریکی شه‌وچرا ده‌بریسکیته‌وه. پره له شیرینی و ده‌ست په‌نگینی و پیاوه‌تی و سه‌ره‌ری. بۆ نه‌ته‌وه‌ی کورد له ناوچه‌ی ئاکریتدا، بووه‌ته جیگای شانازی و، نیشانه‌ی نه‌ژادی و جوانی و زنده‌گانی. به‌لام داخه‌که‌م دانیشتوانی ناوچه‌که‌ی و لێ کرده‌وه بگه‌نه ئەوه‌په‌ری هه‌ژاری و هه‌ناسه‌ ساردی. جا هه‌تا ناوچه‌ی ئاکرئ ده‌گاته. ئەو رۆژه‌ی ژبانی ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی و زرنج کاری پێش بکه‌وێ و، خو‌شگۆزه‌رانی ده‌ست بکه‌وێ و، زانست و هونه‌ر و پێشه‌سازیش دانیشتوانی ناوچه‌که‌ بگه‌یتن به‌ژبانیکی پر خو‌شی و کامه‌رانی، پێویسته له‌سه‌ر خه‌لکه‌ به‌رپه‌رکه‌ی ناوچه‌ی ئاکرئ ئەم نه‌رته مرۆقاپه‌تیه‌ پیرۆزه‌ی خو‌یان ببازین و، ئەنجامی‌شی هه‌رچۆتیک بیت، به‌ئارام و نازایه‌تی و خۆراگرتنه‌وه، پێشوازی بکه‌ن. له‌وه‌یش دلتیان که هه‌ر رۆژتیک دیت خودا ده‌روویان لێ بکاته‌وه.

جلوبه‌رگی ئافره‌ت

جلوبه‌رگی لادیییه‌کان و هه‌ژه‌کانی ناوچه‌ی ئاکرئ، ساکارتر و که‌م ئه‌رکترن له‌ هی دانیشتوانی شاری ئاکرئ، به‌تایبه‌تی ده‌وله‌مه‌نده‌کانیان. ئافره‌تی هه‌ژه‌کان جلوبه‌رگیان بریتیه‌ له: کراس، ده‌ریخ، کۆلوانه، کلاو و پۆشی، پشتینیکی ساکار، که‌وشی خو‌مالی. هه‌ندێ جاریش چهند خشلێک به‌خو‌یاندا ده‌کهن وه‌ک: که‌مه‌ره و هه‌یاسه و گواره‌ی له‌ زیو دروست کراو. پاره‌ی زیویش به‌کلاوه‌کانیان‌وه ده‌دروون. لووته‌وانه یاخود خه‌زیمیش به‌لووتیاندا هه‌لده‌واسن، گواره‌یش ده‌کهنه‌ گوتیان. هی وایشان تیدایه‌ که چه‌ناگه‌یان ده‌کوئن و، بازن ده‌کهنه‌ ده‌ستیان ملوانکه‌ی کاره‌با یاخود شووشه‌ی په‌نگاوپه‌نگ ده‌کهنه‌ ملیان.

کراس و شه‌روالی ئافره‌ته سورچیه‌کان زۆر گه‌وره و فراون، له‌ سیپالی لۆکه‌ دروست ده‌کرتن، که له په‌نگدا به‌شینی خومی داده‌نێن. ئەمانه له‌ گه‌وره و بچووکیدا له‌ ئەندازه‌یان ترازاندوه، به‌کاری ئابووری نایه‌ن. که‌چی سیپالی جلوبه‌رگی ئافره‌تی هه‌ژه‌کانی تر وه‌ک (زبیری) و (هه‌رکی) و (عشائر السبعة)، په‌نگاوپه‌نگ و چاکترن. له‌ رووی ئابووری‌شه‌وه باشترن. زۆریه‌ی ئافره‌ته‌کانی ئاکرئ به‌م جۆره‌ی دوایی ده‌پۆشن. ئەوه‌نده هه‌یه ئافره‌ته‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کانی شاری ئاکرئ و ناو هه‌ژه‌ کۆچه‌ره‌کان، زۆرتر بایه‌خ ده‌ده‌ن به‌جلوبه‌رگی خو‌یان، چ له‌ بابته‌ چۆنیتیه‌وه، چ له‌ بابته‌ چهندیتیه‌وه، چ له‌ بابته‌ چاکی و نرخ گرانیه‌وه! ئەم جۆره ئافره‌تانه له‌ ژبانی ساده و ساکار زۆر دوور ده‌که‌ونه‌وه. باری ئابووری مه‌ترده‌کانیشیان زۆر گران ده‌کهن، که له‌ ئەندازه‌ تیده‌په‌رێ. چونکه‌ بیجگه‌ له‌و جلوبه‌رگانه‌ی ناومان بردن، ئەمانه‌یشیان له‌گه‌ڵدا ده‌پۆشن: که‌وا، کلتۆجه، سوخمه، بالاپۆش، گۆره‌وی، که ئەمانه هه‌موویان له ئاوریشم یاخود سورمی نایاب و نرخ گران دروست ده‌کرتن، له‌گه‌ڵ گه‌لیک خشلی گران و به‌نرخ که له‌ زێر دروست ده‌کرتن. جا ئەم باره‌ ناهه‌مواره له‌ رووی ئابووری‌شه‌وه هه‌ر به‌ئه‌ندامانی خه‌زانی ئەو ئافره‌ته‌ زیا نابه‌خشێ، هه‌روه‌ها کاری خراب له‌ ته‌ندروستی و جوانی و ژبانی خه‌زانی و کۆمه‌لایه‌تی ئافره‌ته‌که‌ خو‌بشی ده‌کات. چونکه‌ له‌ راستیدا روویه‌که له‌ رووه‌کانی شارستانیتنی درۆ! شاری ئاکرئیش له‌ شاره‌کانی دراوسیه‌وه و هه‌ریگرتوه له‌به‌رئه‌وه لاره‌ هۆشیاره‌کانی ئاکرئیش ده‌ستیان کردوه به‌به‌رنگاری کردنی ئەم جۆره‌ جلوبه‌رگ و خشله‌ زبان به‌خشانه، که له‌ ئەندازه‌ به‌ده‌ر ئابووری خه‌زان ته‌نگه‌تاو ده‌کهن. وا خه‌ریکی ئەوه‌ن یان راسته و راست بیگۆرن و بیه‌کن به‌جلوبه‌رگی شیوه‌ی رۆژتاوایی و جیهانی، یاخود بیه‌خنه شیوه‌یه‌کی واره‌ که به‌کاری فرمان کردن بیت و، ئەمه‌نده‌یش پاره‌ی تی نه‌چێ که‌ زیان به‌ئابووری خه‌زانی بگه‌یتنیت. بیجگه‌ له‌ چینی ده‌وله‌مه‌ند و ده‌سه‌لاتداران هه‌موو ئافره‌تانی ناوچه‌ی ئاکرئ سه‌ره‌سه‌تن، په‌چه و بالاپۆش ناپۆشن. له‌ راستیدا ناوچه‌ی ئاکرئ پێویسته به‌ئافره‌ته‌کانیه‌وه شانازی بکات. چونکه‌ له‌ پێشه‌سازی خو‌مالی‌دا بوونه‌ته‌ کۆله‌که‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورد له‌ ئاکریتدا. ئابووری خه‌زانیش هه‌ر به‌هۆی ئەوانه‌وه پارێزراوه.

جلوبه‌رگی پیاوان

هرچی پیاوانن جلوبه‌رگیان بریتیبه له‌مانه: شهل و شه‌پک (په‌شم و به‌رگوز)، سوخمه، پشتینی چیت، کلاو و جامانه یاخود کلاو و مشک، گۆزه‌وی و پیتلاوی خۆمالتی و اتا که‌وش و که‌لاش. هر ئه‌وه‌نده‌ی ماوه که بلتیم ئهم جلوبه‌رگانه له‌شپوه و رتیک‌خستن و رازاندنه‌وه‌دا زۆر له هی رۆژئاوایی ده‌کات. له شپوه‌ی گشتیباندا به‌جوان داده‌نرتین. له نه‌خش و نیگار و رهنگدا، رهنگا‌وره‌نگی تیدایه. له وه‌زی زستاندا په‌سته‌کیش له‌به‌ر ده‌که‌ن. ئه‌مه‌یش جۆره‌ چاکه‌تیکه، کورته و بالئیشی پتوه‌ نییه. له خوری په‌ستراو دروست ده‌کرت. زۆریه‌ی ئهم جلوبه‌رگانه ناکرتیبه‌کان خۆیان دروستی ده‌که‌ن. به‌لام هۆزه‌کانی لادیتی (عشائر السبعه) و هه‌ندی‌ک له ده‌وله‌مه‌ندانانی هۆزه‌کانی تر له‌گه‌ل دانیشوانی شاری ناکرت، له‌گه‌ل په‌لاسه‌ نیشتمانییه‌کانی خۆیاندا په‌لاسی بیگانه‌یش تیکه‌ل ده‌که‌ن. هه‌روه‌ها پیتلاوی شپوه‌ی بیگانه و هه‌ندی‌ک نیشتمانییه‌کانیاندا به‌کاریان ده‌هینن. پیاوان و ژنانیش به‌کراسه‌کانیانه‌وه‌ فه‌قیانه‌یان هه‌یه، جلوبه‌رگه‌کانیانی پین ده‌به‌ستن له‌سه‌ر مه‌چه‌کیان. له ناوه‌ند کلاو و جامانه‌کانیاندا که‌میک جیاوازی هه‌یه چ له رووی رهنگیانه‌وه، چ له رووی شپوه‌ی و به‌ستنیانه‌وه. هه‌روه‌ها له‌بابه‌ت شه‌رواله‌کانیشیانه‌وه‌ ئه‌و جیاوازیانه‌ ده‌بینن له ناوه‌ند هۆزه‌کانی زبیری و هه‌رکی و سورچی و (عشائر السبعه) دا. به‌لام له هه‌موو باریکیاندا، ئه‌و جلوبه‌رگانه له‌گه‌ل که‌شه‌کانیاندا و ده‌وربه‌ریاندا و باری ده‌ورونییاندا سازاون. ئه‌وان چه‌کی کوشنده‌یش وه‌ک خه‌نجهر و ده‌مانچه و تفه‌نگ به‌پتوبستی ته‌واوکردنی جلوبه‌رگه‌کانیان داده‌نرتین هونه‌رکاریشیان تیدا ده‌نوینن چ له جۆره‌کانیدا و چ له به‌رگه‌کانیاندا و چ له شپوه‌ی هه‌لگرتیاندا.

راستی په‌رستی جلوبه‌رگی کوردی

کورد، چ ئافره‌تی و چ پیاوی، هه‌رچه‌ند ده‌ستیان ب‌روات و بتوانن ب‌کرن، ئه‌وه‌نده‌ رووه‌و خۆرازانده‌وه و جوانی و هونه‌رکاری، یاخود ورده‌کاری ده‌رۆن له جلوبه‌رگ و پۆشینیاندا. به‌لام به‌شپوه‌یه‌کی تیکرایی، جلوبه‌رگه‌کانیان جوانن، رازاون، دل کیش ده‌که‌ن، چونکه دلته‌پری و که‌لک و فه‌ریان پتوه‌ دیاره. ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ماوه بلتیم له‌گه‌ل ئه‌ندامانی له‌شدا سازاون و چه‌سپاون. ئه‌و جلوبه‌رگانه، به‌پیتی پتوبستی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری و رۆشن‌بیریان هاتونه‌ته‌ کایه‌وه، ئه‌وانه‌یش به‌شی خۆیان راستی په‌رستییه‌کی تایبه‌تی خۆیان هه‌یه. چونکه له‌بنه‌چه‌دا، پتوبستی ژبان دایه‌یتوان، به‌پیتی گۆرانی ژبانیش ده‌گۆرتین. گه‌وره‌ترین به‌لگه‌یش بۆ ئهم قسه‌یه، ئه‌وه‌یه که گه‌لیک له رۆشن‌بیره‌ لاهه‌کان ده‌بینن چ فه‌رمان‌به‌ربن، چ که‌سانی تر، جلوبه‌رگی رۆژئاواییانه له‌به‌رده‌که‌ن، به‌پیتی باوی نوێ. ته‌نانه‌ت هی وایشیان تیدایه، هه‌لگه‌راوه‌توه‌ له‌ ریش و سمیل، ده‌یان‌تاشی، هه‌ر له‌تۆله‌ی ئه‌وه‌دا، که گه‌لیک ریش و سمیلیان ده‌دی، تا ماوه‌یه‌کی نزیکیش له‌مه‌وپیش ناپاکی گشتیبان له‌ژیر مووه‌کانیاندا ده‌شارده‌وه!... هی وایشیان تیدایه له‌ دژی کلاو و جامانه‌ شۆرشی هه‌لگیرساندوه، به‌سه‌ری رووته‌وه‌ ده‌گه‌رت، یاخود شه‌پقه‌ له‌سه‌ر ده‌کات بۆ ئه‌مه‌ی له‌ سه‌رما و گه‌رما سه‌ری خۆی بپارێزی و چاوی خۆیشی له‌ تیشکی رۆژ دوورخاته‌وه. ئه‌وانه له‌ راستیدا باکیان نییه له‌ که‌س، له‌ توانج و پلاری کۆنه‌په‌رسته‌کانیش ناترسن.

جووله‌ی جلوبه‌رگ گۆرین

ده‌باره‌ی جلوبه‌رگی پیاو و ژن، لاهه‌ خوتنده‌واره‌کانی ناکرت، ده‌بانه‌وی بگۆرت و، هه‌ولیش بۆ ئه‌و گۆرینه‌ ده‌ده‌ن. وایان پین خۆشه‌ جلوبه‌رگی رۆژئاوایی له‌به‌ر بکه‌ن که له‌ناو هه‌موو جیهانی پیتشکه‌وتوو‌دا بلاوبۆته‌وه. له راستیدا ئه‌وانه باش بۆی چون. چونکه وه‌ک لیکیان داوه‌ته‌وه، جلوبه‌رگی ئه‌وروپایی، له‌م رۆژگاره‌ی ئیستایه‌دا، باشتر ده‌گۆنجی له‌گه‌ل باری ئابووری و ته‌ندروستی و کۆمه‌لایه‌تیباندا. راستیت ده‌وی جلوبه‌رگی ئه‌وروپایی، باشتر بۆ کار و فه‌رمان و چست و چالاک و گورج و گۆلی و تیکۆشان و پیتشکه‌وتن ده‌ست ده‌ده‌ن، به‌لام به‌مه‌رجه‌ی هه‌ندی‌ک له‌و پارچانه‌ی فری بدرتین که زیان به‌ته‌ندروستی ده‌گه‌یتن، یاخود په‌کی جوولانه‌وه‌ ده‌خه‌ن، وه‌ک یه‌خه‌ی داخراو و، (بۆمباغ) و، (ناسقی) و، گۆزه‌وی و، (پالتو) و، (پانتۆل)ه‌ پان و پۆر و درتیه‌کان!... ئه‌مه‌یه‌ رازی ئه‌وه‌ی لاهه‌ خوتنده‌واره‌کانی ناکرت ئاره‌زووی پۆشینیی پۆشاکیی ئه‌وروپایی، یاخود جیهانی ده‌که‌ن. چونکه ئهم پۆشاکانه به‌کاری ئه‌وه‌یان دیت، که له شپوه‌یه‌کی راست و دروست و گورج و گۆل و چست و چالاکیدا رازیه‌ی گه‌وره‌گه‌وره‌ پیتشکه‌شی نه‌ته‌وه و نیشتمانه‌که‌یان بکه‌ن. منیش له‌مه‌دا پشتگیرییان ده‌که‌م. ئه‌وه‌نده هه‌یه به‌پتوبستی ده‌زانم هه‌ریه‌که‌یان ده‌ستی‌ک جلوبه‌رگی کوردانه‌ی خۆمان لای خۆی بپارێزی، بۆ ئه‌مه‌ی له‌ رۆژانی جه‌زنی نه‌ته‌وه‌یی و ئاهه‌نگاندا^(۱) وه‌ک یادگارێکی ناوازه له‌به‌ریان بکات. چونکه پاراستنی که‌له‌پووری نه‌ته‌وه‌یی به‌کاریکی به‌رز و پیرۆز داده‌نرت، که شایسته‌ی ئه‌وه‌یه له‌وان بوه‌شیته‌وه.

خانوبه‌ره

له‌ نیشته‌جیتی لادیتی (عشائر السبعه) و به‌شی باشووری لادیتی سورچیدا هۆزه‌کان له‌ خانووی وادا داده‌نیشن که له‌ خشتی کال و قور دروست کراون. سه‌ربانی به‌شیکیشیان که‌وانه‌یی دروست کراون تا باران کاریان تین نه‌کات^(۲).

به‌شه‌کانی تری ناوچه‌که له‌و خانووانه‌دا داده‌نیشن که له‌ به‌رد و گه‌چ یاخود له‌ به‌رد و کسل دروست کراون. هه‌رچی به‌شی کۆچه‌ری هۆزه‌کانی هه‌رکی و سورچین، له هه‌موو وه‌زه‌کاندا له‌ناو ره‌شمالدا ده‌ژین. خانووه‌کان هه‌رچه‌نده زۆریه‌یان له‌سه‌ر شپوه‌ی کۆن دروست کراون و، رووناکی ته‌واویان ناییتته‌ ناو، به‌لام ده‌رگا و په‌نجه‌ره و کلاو رۆژنه‌یان تیدایه. که‌چی له هه‌ندی‌کیشیاندا هونه‌رکاری به‌کاره‌یتراوه له شپوه‌ی دروست کردن و، رهنگ کردن و، ته‌راودان و، رتیک‌خستندا. ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ماوه بلتیم خانووه‌کان وه‌ک خانووه‌کانی رۆژئاوایی وان، چونکه نه‌حه‌وشیان هه‌یه، نه‌ دیواری ده‌ره‌وه که رۆژه‌لا‌تیه‌کان به‌کاریان ده‌هینن. به‌جۆزیکه‌ی تیکرایی خانووه‌کانیان له شپوه‌دا ساده و ساکارن، له‌ ده‌یندا جوانن، له‌ دووره‌وه به‌سامن. زۆریه‌یان له‌ جیگایانی وادا دروست کراون که به‌رزن و ده‌روان به‌سه‌ر چاوه‌ندازه‌ جوانه‌کانی سروشتدا. رووشیان له‌ رۆژه و پشتیشیان کردۆته‌ ره‌شه‌با و گیتۆلوکه. به‌لام زۆریه‌یان بۆ باه‌تی خوشتن

(۱) راستتر: ئاهه‌نگه‌کاندا.

(۲) راستتر: تا باراناویان پتوه‌ نه‌وستن.

و خۆ پاککردنەوه ژووریان تیدا دروست نەکراوه. چونکە لە شاری ئاکری خۆی بەولاه، گوندەکان پرۆژە ی ئاویان بۆ دانەمەزرێنراوه، تا بتوانن ئەو جۆرە ژووورە تەندروستیانە لە خانووەکانیاندا دروست بکەن. ئەمە لەلایەکی تریشەوه ئەم شوێنە بەردەلانا، کە زۆر سەختن بۆ هەلکەندن، بەپارەیهکی زۆر نەبێ ناتوانی بیر و، کۆتا و، جۆگایان تیدا هەل بکەندرێ، کە ئەوهیش لە وزە زۆرەیی لادێیەکاندا نییە بێجگە لە هەژارەکانیان.

خانوی دەولهەندەکان

پێویست بەگوتن ناکات کە ئاکرەبییەکان، بەتایبەتی دەولهەندەکانیان، هەروەها ئاغا و شیخە دەولهەندەکانی ناو گوندەکان، چاکترین خانوی جوانیان لە ناوچەکەدا هەیە. لە زۆریەیاندا باخچە ی پاراوه، و، ئاوی سازگار و باخی بەردار هەن. تەنانهت کەسانی و هەیان تیدایە ئەمەندە دلتەرە و، گرفتاری جوانی سروشتە، لە خاکانی دوورەوه شەتڵ و قەلەمی گۆل و دار و درەختی ناوازه و نایابی هیتاوهتە خانووهکی خۆی و پرواندوونی و، بەوانە باخ و باخچەکانی خۆی و هەا پازاندۆتەوه، کە هەر لە دوورەوه دەبیینیت دەلتی بەههشته و خۆشی و سرهوت و کامەرانی دەخاتە دلتەوه.

هی وایشیان تیدایە خانووهکی خۆی لەسەر باوی نوێ نەبێ دروستی ناکات. تەنانهت هەندیکیان لە زوووه دەستیان پێ کردووه، چەند خانوویەکی جوان و ناوازه و بەکەلکیان دروست کردووه، چاوی پیاو دەگەشتنەوه. هەندیکێ تریشیان خەریکی خۆئامادەکردن بۆ دروستکردنی جوانترین خانوو و، پاراوهترین سەیرانگا و باخ و باخچە ی ناوازه و نایاب.

جولە ی ئاوهدانکردنەوه

ئەوهی دڵ خۆش دەکات و، دەبیتە نیشانە بۆ ئەوهی کە نەتەوهی کورد لە ناوچە ی ئاکریدا تینوی پێشکەوتن و سەرەرزبیه و، هەموو دەمیکیش بۆیان لە خەباتدایە، دوو کەس لە سەرۆکەکانی هۆزی هەری، یەکیکیشیان ئۆتۆمبیلیکی ناوازه یی بۆ خۆی کڕیوه. هەردووکیشیان دەستیان کردووه بەکڕینی شایستەترین و جوانترین کەلوپەلی ناو مال کە خانووەکانیان پێ برازیننەوه. هەروەها نیازیشیان و هەایە کە هۆزەکی خۆیان بەیئینە سەر پێ، واز لە ژبانی کۆچەری بەیتنی و، بکەوتنە ناو ژبانی ئاسایش و ئارام و دامەزراوییهوه و، هۆگری کشتوکال و پێشەسازی بیت و بەئامیزی میکانیکی تازوه خەریکیان بیت. لە زەوییهکانی ئەو (۲۶) گوندەدا کە فەرمانەرەوایی، لە سالی (۱۹۳۸) هەوه، بەرهو پرووی کردوونەتەوه خانوو بۆ خۆی دروست بکات و تیبیدا بژی و نانی خۆشی لەو شیوه جوانەدا بەرهم بەیتنی. جا ئەگەر هۆزی هەری، کە ژمارە سەریان بەپیتی سەرژمارە ی دوامین جار گەشتۆتە (۳۴۴) کەس، ئەمە ی بۆ چوووه سەر، بێ گومان گەشەکردنێکی گەوره و گرنگ و زۆر لە ژبانییدا پەیدا دەبێ، کە لەوانە یە کەلکیکی زۆر بەخۆی و بەدانیشتوانی ناوچەکە بگەیتنی.

ئەمە لەوی و، لەسەریکی تریشەوه، دانیشتوانی شاری ئاکرییش زۆری ئەماوه گۆران و گەشەکردنێکی زۆریان دەست بکەوێ. هەرچەندە ئەم گۆران و گەشەکردنە لە هی هۆزی هەری لە شیوهدا جیاوازه، بەلام

لە کاکلی ئەنجامدا لەیەک دەکەن. ئەمانیش بۆ خۆیان پڕیاریان داوه کە خانوو بەرهو دەسگا و دووکانی گشتی لەناو باخەکانیاندا دروست بکەن و بیدەن بەکری بەوانە ی بەهاوین دینە ئاکری بۆ پشوووان و هەسانەوه و خۆش رابوواردنی بێ گەرد. نیازیان و هەایە ئەو خانووانە لە تەنیشت خانووەکانی خۆیانەوه دروست بکەن کە لە هاویندا دینە ناویان. هەر لە ئیستایشەوه دەستیان بەپرۆژەکیان کردووه. شتی وایشیان دروست کردووه و بەرهم هیتاوه، دلی هەمووانیان پێ خۆش کردووه. جا ئەگەر ئەمەیش سەری گرت، بێ گومان لە ژبانی ناوچەکەدا شوێشیک بەریا دەکات. واتا هەژارییهکی دەگۆرێ و دەبیتە دەولهەندی. هەناسە ساردییهکی دەگۆرێ و دەبیتە کامەرانی. نەخویندەواریهکی دەبیتە رۆشنبیری. نەخۆشییهکی دەبیتە تەندروستی. تەنانهت لەوانە یە کار بکاتە سەر ژبانی عیراقیهکانی تر. چونکە سامانیکی زۆریان بۆ دەگێریتەوه، کە هەموو سالییک لەسەر دەستی ئەوانەدا کە دەچوون بۆ هاوینەههوارەکانی بیتگانە، بەفیرۆ دەچووا!...

ئاھەنگەکان

ئاھەنگی لەدایکبوون: لە شەوی شەشەمی لەدایکبووندا ئاھەنگ دەگێرن. نان و چیشت پێشکەشی خزم و کەسوکار و دۆست و یار دەکەن. لە ناوەند بەزمورەمدا رادەبوێرن هەتا بەیانێ. بەلام ئەو پرۆژە ی کورەکی یاخود کچەکی لە دایک دەبێ پارە و خۆرشت بەسەر هەژاراندا دەبەشنەوه. ئەوهی شایانی باسە، ئەو خزم و کەسوکار و دۆستانەیش، هەتا ماوهی پانزە رۆژ نانی ئیوارە دەنێرن بۆ ئەو مالە ی مندالی بووه. ئەوهیش هەر لەبەر ئەوهی کە دایکەکی بیپەرژیتە سەر مندالەکی و خەمی خواردن و شت و پاراستن و سرهوت و ئارامی بخوات. هەروەها بۆ ئەوهی بەئەرکی مالەکەوه گێرنەخوات تا هیتز و هەرەتی دینەوه جیتی خۆیان. ئەم شتە ی گۆقان تاییه تیبیه بۆ مندالە نێرینەکان. چونکە بەبۆنە ی لەدایکبوونی کچەوه ئاھەنگ ناگێرن! ئەمەیش بابەتیکی و هەایە کە سەرنج رادەکێشێ. جا لەبەر ئەوهی هیچ جیاوازییهک نییه لە ناوەند کور و کچدا لە پرووی گرنگییانەوه لە ژبانی کۆمەلایەتیدا، لە لاوهکانی ناوچە ی ئاکری، بەتایبەتی خویندەههوارەکانیاندا هیوا دەکری کە خەریکی ئەوهین ئەم جۆرە نەریته نارەواپە هەلبگرن و، بۆ مندالانی کچانیش کە لەدایک دەبن. وەک کوران ئاھەنگیان بۆ بگێرن، تا کۆمەلایەتیبە کەمان دووبەرەکی و ناکوکی تی نەکەوێ.

ئاھەنگی چووک برین: لە رۆژدا، بەبۆنە ی چووک برینی مندالانەوه، ئاھەنگ دەگێرن. دەست دەکەن بەبەزم و زورنا و شمشال لی دەدن. خواردەمەنیش بەسەر خزمان و دۆستان و هەژاراندا دابەش دەکەن. جاری وایش هەیه دیای بۆ مندالە چووک براوهکە دەنێرن.

ئاھەنگی ژن هینان: هەرەوه کە لەمەوپێش پێشماناندا بەبۆنە ی ژن هینانیشەوه ئاھەنگ دەگێرن. ئاھەنگەکی سێ رۆژ درێژە دەکێشێ. لەم جۆرە ئاھەنگەدا بەتفەنگ ئاگردان و گرەکردن لەسەر غارکردنیش بەئەسپ، خۆشی بەدلی خۆیان دەگەیتن. هەروەها دیاری بۆ خزم و دۆستانی (زاوا) دەنێرن. هەروەها لەوانە ییشەوه کە دیارییان بۆ نێرراوه، بۆ (بووکی) دیاری دەنێرن. جاری وا هەیه (ژن بەژن) لە ژن هینانەکاندا دەکری. هەردوو کچەکی لەیەک کاتدا مارە دەکێرن! بۆ وینە ئەم خوشکی خۆی لەم مارە

دەكات!... جا ھەر لەو رۆژەدا كە ئاھەنگ بۆ لایەکیان دەکرێ، ئاھەنگ بۆ ئەم لایش دەکرێ.

ئەمەیش سەیرەكە بېگپیریمەو: دانیشتیوانی شاری ئاکرێ نەرتیبیان وەھایە كە (زاوا) فرې بەدەنە ناو ئەستیرکی كانییەكەو، كە پیتی دەلێن: «كانیا بووک و زافا). دواي ئەو خۆشیشیان دەست دەكەن بەخۆشان لەگەڵ ئەودا. گوايە ئەمەیش لەبەر ئەو یە كە زاواكە جلویەرگەكانی خۆی داكەن، بەدیارى پیتشكەشی ھەژاریكی بكات و، خۆیشی جلویەرگی تازه لەبەر بكات. پیتووستە ئەویش بلێم كە ئەم جۆرە بەزەمە دەبی لەو رۆژەدا بكرێ، كە شەوی (زاوا و بووكی) بەدوايدا دیت. بەلام ئاھەنگیكی شەو تا بەیانی پیتش رۆژی خۆشتنەكە دەكەوێ دوو رۆژیتیش پاش رۆژی خۆشتنەكە ئاھەنگەكە درێژە پێ دەدریت. ئەركی ئاھەنگی شەوی یەكەم لەسەر (زاوا) دەبێ. بەلام ئەركی ھەرسێ رۆژی ئاھەنگەكان لەسەر خیتزانی (بووكی) دەبێ. ئەمەیش لەبەر ئەوە كە (بووكی تازه) بەكار و فەرمانی تازهكە یەو خەریك نەبیت، ھەتا لەو سێ رۆژەدا بەتەواوێ سەرەوتی پێ دەگات و دەحەسیتەو، خۆی بۆ ئەركی مائی تازهی نامادە دەكات. شەوی بووك و زاوايش، یاخود شەوی پەردە، دەبێ بەر شەوی ھەینی بکەویت، ھەر لەبەر ئەوەی كە بەشەوێکی پیرۆز دادەنریت.

ئاھەنگی جەژن: بەبۆنەي جەژنە ئاییینیەكانی ئیسلا مەو، وەك (جەژنی مانگی رۆژوو) و (جەژنی كوشتی)، ھەرۆھا بەبۆنەي جەژنی نەتەوێبی كوردەو، (نەورۆز)، كە لە ۲۱ی مانگی ئاداری ھەموو سالتێكدا دەست پێ دەكات، ئاھەنگ دەگێرن. بەھار لەو رۆژەدا شەنگ و شوخە، ئەوئەندە تر ئاھەنگەكە پر دەكات لە خۆشی و شادمانی بۆ ھەمووان، كە لەو رۆژەدا دەچنە سەیران. ھەرۆھا بەبۆنەي لەدايێكبوونی پیتغەمبەرىشەو، لەگەڵ شەوی چوونی پیتغەمبەردا بۆ ئاسمان و، شەوی بەرات و، مانگی رۆژوویشدا ئاھەنگ دەگێرن.

راستی پەرسنى ئاھەنگەكان: لە ناوئەند ئەم ئاھەنگانەدا كە دەكێن، پیاوانی چاكەخواز و رەوشت بلێن دەكەونە ناوئەو و خەبات دەكەن، بربایەتی و، خزمایەتی و، دۆستایەتی و، دراوسیتی تی لە ناوئەند كەساندا تازه بكەنەو، و، بنج بەست بكنەن، كەسانى دل شكوانییش لەگەڵ یەكتر ناشت بكنەنەو، و، ناخۆشيو ناكۆکی و دوژمنایەتی لە ئارادا نەھێلن. بەتەنیشت ئەمانەیشەو دەستگىرۆبی ھەژار و داماو و لی قەوماوی دانیشتیوانی ناوچەكە بكنەن. كەواتە ئەم ئاھەنگانە و ئەم بەزەمەزمانە، لە ناوچەي ئاكردا لەگەڵ گیانی مۆفقەپروردیدا و چاكەخوازیدا بەتەنیشت یەكترەو دەپۆن بەرپۆه. چونكە ئەنجامی ئەو كرددو پیرۆز و بەرزانه، ئەمەندە گرنگ و بەنرخن، ئەوھیان لێ دەوھشیتەو، كە تەندروستی پر بكنە لە ھینز و ھەردت و، كامەرانی بەرھەم بەیتن بۆ ھەمووان و، خۆشەویستییشیان تازه بكنەنەو. بېجگە لەوانە ھەژاریش تا ئەندازەيەكی گەورە لەناو بیەن و، رقبەبری و پشم و قین و بەریرەكانی و دوژمنایە تیش لەناوئەنھێلن. كەواتە بام تۆماری بكنەن لە دلئاندا، ئەم ئاھەنگ و زەماوئەندانە، و، ئەم بەزەم و رەزمانە، تا چ ئەندازەيەكی گەورە، بەرز و پیرۆز و نەژاد رادەگىرن. ئەم كرددەوانەیشیان لە كەلەپوورە بەنرخەكانی باووباپیرە چاكەخوازەكانیانەو بۆ ماوئەتەو، كە ماىەي شانازین بۆ گەلەكەمان.

ئاھەنگ بۆ سەرووشت: لە وەرزى بەھاردا، كە ژیان لە ھەموو ئافەرىدەكراوێكدا لەسەر زەوى

نیشتمانەكەماندا تازه دەبیتەو، سەیران و گەشتوگوزار لە رۆژانی چوارشەمە و ھەینییدا، بۆ سەیرانگاكان دەست پێ دەكەنەو. دانیشتیوانی ناوچەي ئاكردیش بەگەورە و بچوو كەو، و، بەدەولەمەند و ھەژارەو، و، بەژن و پیاو، دەست دەكەن بەخۆش رابووردن. خۆیان بەگەلێك یاری و وەرزی بێ گەردەو خەریك دەكەن وەك گرەوی راكردن و، مەلەكردن و، ھەلپەرین و، غار كردن بەئەسپ، ھەلگەیان بەسەر شاخ و درەختدا و، نیشان نەو، و، گۆزانی گوتن و، ساز و ئاوازلیدان. لەناو ئەو بەھەشتی سەرزەمینەیشدا، كە پرە لە گۆل و گۆلزار و چیمەن و لالەزار، لەژێر تیشكە زێرینە بەكەلێك ناوازەكەي رۆژدا و، لەناو ئەو كزەبا پاك و خاوینە بۆن خۆشەدا نان و چیشتنە نایاب و ناوازەكانیان دەخۆن. جا یەكێ لەم ئاھەنگانە كە لەبەر خۆشی سەرشت دەكێن، رۆژی (جەژنی نەورۆز)ە كە بەر ۲۱ی مانگی ئادار یاخود نەورۆز دەكەوێ.

شین و شەپۆر

كە یەكێك دەمرێ، دانیشتیوانی ناوچەكە پشم و قینى دل فرې دەدەنە لاو، و، لە بیسەر خۆیانى دەبەنەو. ھەموو لایەك خۆیان دەكوتن بۆ یاریدەدانی مائە مردوو كە لە كاروباری ناشتنی مردوو كەدا. بېجگە لەو ھەتا سێ رۆژیش پاش رۆژی ناشتنی مردوو كە، سەرخۆشی و دلدانەو لەگەڵ مائە مردوو كەدا دەكەن ھەرچی خزمەكانی مردوو كەن، ناھیتلن مائە مردوو كە چیشت بۆ خۆیان لی بنین بەدریژایی ئەو چەند رۆژە پرسە بەنان و چیشتیان بۆ دەنیرن، تا مائە مردوو كە بەئەركی چیشت لی نانەو ماندوو نەبن و سەرەوتیش بەلەش و دلپیان بگات. لە پرسەكەدا (قورئانی پیرۆز) دەخۆیتندرتەو. وتارانى چاكەخوازەنیش دەدرێ بەگوتی مائە مردوو، و، ئەوانەدا كە ئیپیان كۆبوونەتەو. بەلام ئەم جۆرە بایەخ پێ دانە بۆ ئەو مندالانە ئاكردی كە تەمەنپان لە دوو سال كەمتر بێ. خواردەمەنی و پارە بەسەر ھەژاراندا زۆر دابەش دەكێ. نەرتیشیان واىە ئافرەتی مائە مردوو كە لە ئیبوارانى ھەموو رۆژیكى پیتنج شەمەدا دەچنە سەر گۆرى مردوو كەیان و، بۆ گیانی مردوو كە (فاتیحە) دەخۆیتن و بۆی دەپارێنەو لە خودا كە لە گوناھەكانی چاو پیوشتن. ئینجا دەست دەكەن بەبەشینیو ھەي خواردەمەنى بەسەر ھەژاراندا. پیاوانییش لە بەیانپانی رۆژانی ھەینییدا ھەر بەو جۆرە رەفتار دەكەن. ئەم جۆرە خەمخۆریبە كە بۆ مردوو كە دەكێ جاری وا ھەییە تا سالتێك درێژە دەكیشی. تەنانتە لە یەكەم رۆژی ھەموو جەژنیكیشدا پیاوگان، لە دواي ئەوانیش ئافرەتەكان سەرلەبەیانى دەچنە سەر گۆرى مردوو كە پارانەو بۆ دەكەن و بەخشن دەبیش لەگەڵ ھەژاراندا دەكەن.

پێزگرتن لە مردوو

لەلای دانیشتیوانی ناوچەي ئاکرې مردوو یەجگار ریزی لێ دەگىرن. تەنانتە دوژمنەكانییشیان خۆیان دەپاریزن لەو ھەي جیتیوبان پێ بدن یاخود داشۆرییان بكنەن. ئەو دارستانانەي پیاویكى گەورەي تیدا نیوزابێ ئەو درەختانەي لەسەر گۆرەكان روویتنابن، ئەو رەز و باخانەي تەرخان كرانب بۆ گۆرى پیاو گەورەكان، كەس توخنیان ناكەوێ زیانپان پێ بگەیتنی، بام یاسا و لییشیان لە دەور نەبێ!...

بەلگەیش بۆ ئەوەی کە کار و فەرمانکردنیان پێی خۆشە و خۆش دەوی و، هۆگری نان پەیداکردنیکی سەر بڵندانەن و، هەر کەسەیان پشت بەخۆی دەبەستێ لە نان پەیداکردن و هەموو کاروباریکدا و، هەستیش دەکەن بەفەرمانی سەرشارانی خۆیان بەرامبەر خیتزانیان... بەلگەیش بۆ ئەوانە ئەوەیە، کە مندالەکانیان هەر لە تەمەنی پیتنج سالییەوه دەست دەکەن بەلەوه‌راندنی بەرخ و کارژۆلە لە پاوانەکاندا. لاوان و ئافرەتانیش خەریکی دارپڕین و فرۆشتنی دار و سەوزە و میوه و شیر و بەرھەمانی شیرن لە شار و باژێرەکاندا، هەرەھا خەریکی کشتوکال کردن و ئازەل لەوه‌راندن بەچەشنی پیاوان!...

دەبێ ئەوەیشمان لەبیر نەچێ کە لایەنی پیشەسازی لە ئابوریی ئەتەوه‌یی کورددا، کە لەم ناوچەیدا لە ئارادایە، لە پێش هەموو کەسێکدا بەسەرشارانی ئافرەتەوه‌یە. بەم بۆنەیه‌وه دەلێم: رێزگرتنی دانیشتوانی ناوچەیی ئاکرێ بەرامبەر (ئافرەت) و (مندال) گەیشتۆتە رادەپەکی وەھا: کە زۆر کیشە و گیروگرفت دێنە پیتشەوه، لەسەر دەستی ئەو دوو چینه‌دا چارەسەر دەکرێن. ئەویش بەم شێوه‌یە: کە ئافرەتێک یاخود مندالێک دەنێرنە ماتی خاوەن ماف، ئیتر هەر ئەوه‌ندە تکایان لە خاوەن مافەکە کرد لە مافی خۆی خۆش بێ، بێ بەک و دوو لە هەموو مافەکانی خۆی، یاخود لە بەشێکی مافەکەیی وازدەهێنی و لە کابرای سکالا لێ کراو خۆش دەبێ!.

هۆگر بوون بە ئایین و کردەوه و پەوستی جوانەوه

دانیشتوانی ناوچەیی ئاکرێ هۆگری ئایین و، کردەوه و پەوستی چاک و، خوری شیرین و، نەرتیتی جوانن. نوێژ و پۆژوو و (حەج) دەکەن و سامان پاکژە (زەکات) دەدەن و، چاکەخواز بەپیتی وزەیی خۆیان رادەپەڕێن. کە تەماشای رەوشتیان دەکەیت لەگەڵ سەرۆکەکان و، هاوڕێکان و، بێگانە و، ئاوارەکاندا، یاخود لە کاتی هەلگیرسانی جەنگ و، بلاویوونەوه‌ی دەرد و، پەیدا بوونی مەرگەسات و کارەساتدا، بەئاشکرا ئەم جۆرە کردەوه و پەوستە جوانەیان پێتە دیارە و ئاشکرا دەبن، وەک: راستگۆیی و، دڵسۆزی و، قەسەکردنی راستەو‌راست و، ئازایی و، ئارام و، نازار هەلگرتن و، لە چاکەکردن هاریکاری و، میوانداری و، رێزگرتن لە ئاوارە و بێگانە و، بەزەیی هاتنەوه بەکز و لاواز و بێ دەسه‌لاتدا. بەلام لەگەڵ دوژمنەکانیاندا کردەوه و پەوستیان توندوتیژە و لە ئەندازە بەدەر دەرەقانه‌یە. چونکە سروشتیان وەهاپە، زوو هەلدەچن و توورە دەبن، زووبیش تۆلەیی خۆیان دەکەنەوه. کە توورە دەبن کۆ لە هیچ ناکەنەوه. ئە گۆی دەدەنە هۆ و نە گۆی دەدەنە ئەنجام. لە راستیدا هەرچەندە لەگەڵ دۆست و ناسیاو و بێگانەدا رەوشت بڵندن، بەلام لەگەڵ دوژمنەکانیاندا دادپەروەر نین. ئەوه‌ندە هەپە کە دوژمنەکانیان خۆیان دەدەنە دەستیان، یاخود لەگەڵیاندا ناست دەبنەوه، هیچ لە دلیاندا نامیێن. تکاکردنی دوژمنەکانیان و خۆدانیان بەدەسته‌وه بەلایانەوه پەسەندن، تەنانەت بەخۆشییەوه پیتشوازی دەکەن. چاوپۆشین لە پاش خۆدان بەدەسته‌وه، یاخود رێزگرتن لە دیل و بەزەیی پێت هاتنەوه‌ی، لە سەر و هەموو کردەوه شیرینەکانیانەوه. بەلام نازکردن بەخۆوه و، پاراستنی سەر بەرزی و، سەر بەستی خۆیان، یەجگار بەهێز و هەرەتەوه دەنێن. زۆر جاری وا هەپە ئەم جۆرە کردەوه و پەوستیانەیان تووشی تەنگ و چەلەمە و ئەنجامی ناخۆشیان دەکەن. ناکۆکی و

جاری وا هەپە خۆشەویستی نەتەوه بەرامبەر پیاوه ئایینییه چاکەکان لە پاش مردنیان زۆرتری لێ دیت. دانیشتوانی ناوچەکەیش دەچنە سەر گۆرەکانیان بۆ ئەمەیی پیتی پیرۆزین، یاخود بۆ ئەمەیی داوای یارمەتی لە گیانیان بکەن، بەلگۆ ئەو نەخۆشییە تووشیان هاتوو، یان ئەو سەرگەردانییەیی پێتەوه‌ی خەریک ماوان لە کۆلیان بپیتشەوه. لەبەر ئەوه دەست دەکەن بەباربووکردنی دەسگای ئەو گۆرانه. بۆ دڵخۆشکردنی گیانی ئەو پیاوه گەورەپە کە لە گۆرەکە دایە، پارە بەفەرمانەری دەسگاکە دەدەن، نان و چیتشت بەسەر هەژاراندا دەبەشنەوه. باوهریان وایە کە ئەوه‌یان کرد، پیاوه گەورە مردوووه‌کە لای خودا بۆیان دەپارێتەوه کە لەو نەخۆشی و سەرگەردانییەیانە رزگاریان بکات!.

جاری وایش هەپە ئەمەندە خۆشەویستییه‌کەیان بەرامبەر پیاوه ئایینییه مردوووه‌کان گێ دەستین، بۆ کوپ و نەوه‌کانیان یارمەتی نانی و گیانی پیتشکەش دەکەن. تەنانەت ئەگەر ئەو کوپ و نەوانە زۆروسته‌میشیان لێ بکەن و، دلێشیان نازار بدەن، لەبەر دلی مردوووه‌کە، چاویان لێ دەپۆشن!.

دوور نییە ئەم نەرتەیی ناوچەیی ئاکرێیه، لەوه‌وه هاتیێ کە مرۆف، لە پیتش داھانتی ئایینە ئاسمانییەکاندا، باپیرانی خۆیان پەرس‌توو. ئینجا ئەمانەیش رێزی ئەم پیاوه ئایینیانە، لە جیگای ئەوان دەگرن.

بەزەیی هانتەوه‌یان بەهەژار و داماو و پەککەونەدا

دانیشتوانی ناوچەیی ئاکرێ بەزەبیان زۆر دیتەوه بەهەتیو و بیوێژ و پیر و پەککەوتە و مندال و ئافرەت و هەژار و نەخۆشاندا. چ بەدەم، چ بەدەست، چ بەپارە یارمەتیان دەدەن و، رێزیشیان لێ دەگرن و نازیشیان دەکێشن. تەنانەت ئەگەر ئەوانە نازاری دلێشیان دان و زبانیشیان پێت گەیاندن، چاویان لێ دەپۆشن و تۆلەیان لێ ناکەنەوه!... بەلام خوازەلۆکی پەسەند ناکەن. لەبەر ئەوه خوازەلۆک لەناویاندا کەم پەیدا دەبن و، مەگەر لە دەرەوه هاتین. تەنانەت زۆر کوپ و پیر و پەککەوتەیی هەژارم دیوه سەختی ژبان و بەش پراوی لە گوزەرانی خۆشیان پێت باشتر بووه لەوه‌ی دەست پان بکەنەوه کە سانی تر و، خۆیان بشکێن، خەباتیان کردوو بەرەنجی شانی خۆیان و ئاوپه‌گی ناوچەوانیان نان پەیدا بکەن!...

بەلگەیش بۆ ئەوەی کە دانیشتوانی ناوچەکە بێز لە خوازەلۆکی دەکەنەوه و، کە نەفتی دەکەن، کە بیانەوی قەسەیی سووک بەپەکیک لە پوولپەرستان بڵین، پیتی دەلێت: «خوازەلۆک»!... دەهۆل ژەن و زورنا لیدەریش بۆبە بەچاوی سووک تەماشای دەکەن، چونکە ئەوانیش وەک خوازەلۆکەکان لەوانەیی هەلدەپەرن پارە داوا دەکەن!.

ئافەرین بۆ ئەم کردەوه و پەوستە مەردانەییە، کە دانیشتوانی ناوچەیی ئاکرێ هەپانە، کە هەموویان لەسەر بنچینەیی بیروباوەری پیاوتی و مرۆفایەتی دامەزراون. لە راستیشدا هەر ئەم کردەوه و پەوست و خوو و نەرتە بەرز و پیرۆزانەن کە ئەم نەتەوه‌ی کوردەیان لە ئاکرێدا پاراستوو، لەناو ئەو هەموو کارساتە خۆتینیانە و ئەو لێ قەوماوی و سەرگەردانییانەدا کە هەزاران سالە تووشیان هاتوون.

دووبه‌ره‌کی و شه‌پوشوږ و جه‌نگ که له ناوه‌ندیاندا ده‌قه‌ومیتن و زیان به‌دل و دهرورن و ته‌ندروس‌تیبیان ده‌گه‌بیټن، ئه‌وانه هه‌موویان لهم ره‌وشت و خووه‌بیانه‌وه په‌یدا ده‌بن، که پرن له مالتویرانی و سه‌رگه‌ردانی. باریان هه‌ر چۆن‌یک بیټ، ئه‌وانه له نه‌ته‌وه‌یه‌کن که هه‌زاران سالانه به‌م کرده‌وه و، ره‌وشت و خووه و نه‌ریتانه‌وه ږاهاتون. هه‌تا ئیستاکه‌یش کرده‌وه و ره‌وشتی سوارچاکی به‌مونه‌ی بالای خۆیان داده‌نیتن، وانا هه‌روه‌ک له سه‌ده‌کانی ناوه‌راستداین وها ده‌ژین!

گله‌بیه‌ک که له جی‌ی خۆدایی

جا ئه‌وانی که ده‌لټین ئه‌م ناوچه‌یه، دانیش‌تووه‌کانی، خۆشی له زۆروسته‌م و، تیبکدانی کۆمه‌لایه‌تی و، شه‌پوشوږ و، ئاژاوه و، خراپه‌کاری ده‌بیټن، پټیان ده‌لټیم: زۆریه‌ی ده‌رگای خانووه‌کانی ناو ناوچه‌که کلیل و کلۆمی نییبه، کیلۆن یاخود قفل‌یان پتوه نییبه. گوندییه‌کان زۆریه‌یان خانووه‌کانیان، که پرن له خوارده‌مه‌نی و که‌لوپه‌ل، بټی ئه‌مه‌ی کیلویان بکه‌ن یاخود، قفل‌یان لټی بدن، به‌جیبیان ده‌هیلن و، خۆیان ده‌چن بۆ ناو که‌په‌ره‌کانیان له هاویندا، ته‌نانه‌ت یاساوتی‌شیا بۆ پارێزگاری به‌سه‌روه‌ه دانانین. ته‌نانه‌ت جاری واهیه به‌شه‌و یاساوتی به‌سه‌ر کشتوکال و پوان و خه‌رمانه‌کانیانه‌وه دانانین. زۆریه‌ی شوانه‌کانیشیا یان مندالن، یان ئافه‌ت، یان کور، هیچ کام‌یکیشیا چه‌کی کوشنده‌ی بټی نییبه. هۆزه کۆچه‌ره‌کانیشیا جاری واهیه پټسته په‌نیره‌کانیان له‌ناو ئه‌شکه‌وته‌کانی ناوچه‌که‌دا، یاخود له‌ناو بیره ووشکبووه‌کاندا داده‌نیتن به‌بټی یاساوتی، چه‌ند مانگیک به‌سه‌ریاندا تپه‌په‌ ده‌کات، ئینجا له کۆتستانه‌وه ده‌گه‌رینه‌وه بۆ هه‌واره زستانیه‌کانیان و، هه‌لټیان ده‌گرنه‌ ده‌روه‌ه و ده‌بیانه‌وه بۆ مالتی خۆیان. هه‌روه‌ها زۆریه‌ی په‌یمانامه‌ی کرپن و فرۆشتنیا و ده‌ستیاوه‌کانیان، به‌بټی پروانامه‌ی نووسراو گری ده‌دنه‌ن. ته‌نانه‌ت جاری واهیه، کرپار و فرۆشیا خۆیان نه‌بن، که‌س له کاتی په‌یمانامه‌کاندا که‌ گرتیان ده‌دنه‌ن، به‌دیاریانه‌وه نییبه!

جا من له‌و که‌سانه‌ ده‌پرسم: ناخۆ بیروباوه‌ریان چیه‌یه‌ ده‌باره‌ی ئه‌م کرده‌وه و کارانه، که‌ گه‌وره‌ترین به‌لگه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی که‌ نه‌ته‌وه‌ی کورد له ناوچه‌ی ئاکریدا باوه‌ری به‌خۆی هه‌یه و، پشت به‌خۆشی ده‌به‌ستنی و، سه‌ره‌زیسه‌ به‌وه‌وه که‌ باوه‌ری به‌که‌سانی تر هه‌یه. هه‌روه‌ها باوه‌ری به‌چاکه‌کردن هه‌یه و، دل‌ی‌شی پاکه و، رټیش له ماف و سه‌ره‌به‌ستی که‌سانی تر ده‌گری؟! دیسانه‌وه لټیان ده‌پرسمه‌وه: ئایا نه‌ته‌وه‌یه‌ک سته‌مکار و ئاژاوه‌خواز و دۆستی خراپان بټی، له باریدا هه‌یه ئه‌م جۆزه کرده‌وه و کار و ره‌وشته‌ جوان و بلتدانه‌ی لټی بوه‌شیتیه‌وه؟!... ناخۆ ئه‌وه ده‌گونجی (باوه‌رکردن به‌خودا) که خۆشه‌ویستی چاکه‌کردن و ئاسایش و دامه‌زراوی لټی ده‌وه‌شیتیه‌وه، له‌گه‌ل (ترس)دا که خۆشه‌ویستی خراپه‌کاری و یاخی بوون له خودا و ئاژاوه‌گری لټی ده‌وه‌شیتیه‌وه، هه‌ردووکیان، له‌یه‌ک کاتدا و، له‌ناو یه‌ک دلدا، کۆبینه‌وه!؟

من نالټیم له‌ناو نه‌ته‌وه‌که‌دا خراپه‌کار و تاوانبار نییبه. چونکه‌ گه‌لټیک کاره‌ساتی ناساز و ناشایسته و که‌تن له ناویاندا روو ده‌دات. ته‌نانه‌ت رۆژگاری وایان به‌خۆبیانه‌وه دیوه، هیچ ئاسایش و ئارام و سه‌ره‌وت‌تیبکیان نه‌چیتسه‌وه، به‌لټی دان به‌مانه‌دا ده‌نټیم. به‌لام هه‌رگیز له‌گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌دا نټیم که‌ ده‌لټین نه‌ته‌وه‌ی کورد له ناوچه‌ی ئاکریدا حه‌ز به‌ئاژاوه و شه‌پوشوږ و خراپه‌کاری ده‌کات. ئه‌و راستییه‌ش که‌ هیچ

گومان‌یک‌ی تیدا نییبه، ئه‌وه‌یه که‌ دانیش‌توانی ناوچه‌ی ئاکری ئه‌وه‌نده‌ی زۆروسته‌م و که‌مه‌ته‌رخه‌می له سه‌رۆک و فه‌رماندارانی خۆیان بیټن، ئه‌وه‌نده‌ تینووی (راستی و دروستی و دادپه‌روه‌ری) ده‌بن و خۆشیا له پټیاویاندا به‌خت ده‌که‌ن!.

دادپه‌روه‌ری کۆمه‌لایه‌تی تاوان له‌ناو ده‌بات

جا هه‌روه‌ک (تاریکی) به‌ده‌رکه‌وتنی (رووناکی) له‌ناو ده‌چټ، هه‌ر به‌و ره‌نگه‌یش (تاوان)یش به‌ده‌رکه‌وتنی (دادپه‌روه‌ری کۆمه‌لایه‌تی) له‌ناو ده‌چټ، به‌لام ته‌نیا له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌و سه‌ردار و فه‌رماندارانه‌دا پټیک دټی که‌ (دادپه‌روه‌ری) ده‌که‌ن و بایه‌خ به‌خۆشی و خۆشگۆزه‌رانی نه‌ته‌وه‌ ده‌دنه‌ن. جا ئه‌گه‌ر که‌سیک له‌ناو فه‌رمانداران که‌سی وای نه‌دۆزییه‌وه، په‌نای به‌ریته‌ به‌ر بۆ ئه‌مه‌ی مافی خوراری بۆ بسیتیتیه‌وه و، دادپه‌روه‌ری بۆ بخاته‌ گه‌ر، ئه‌وه‌ دیاره یان به‌ده‌ستی خۆی تۆله‌ی خۆی ده‌کاته‌وه، یاخود دادگه‌ران له‌ناو سه‌ره‌ک هۆز و شیخ و سه‌رکار و کویخاکاندا بۆ خۆی دروست ده‌کات، بۆ ئه‌مه‌ی مافی داگیرکراوی خۆی بسیتیتیه‌وه!... جا ئه‌گه‌ر کارگێرییه‌کی به‌هیزی کارامه و زرنگ له ئارادا هه‌بټی و، (ماف و سه‌ره‌به‌ستی) بۆ هه‌موو که‌سیکی ناو ناوچه‌که‌ بیاریزټی و (دادپه‌روه‌ری کۆمه‌لایه‌تی)یش له‌ناو دانیش‌توانی ناوچه‌که‌دا دابه‌ش بکات، ئیتر هیچ ده‌سه‌لات‌داریکی ناوه‌موار له‌ناو ناوچه‌که‌دا په‌یدا نابټی، نه‌ له سه‌ره‌ک هۆزه‌کان و، نه‌ له سه‌رکاره‌کان و، نه‌ له شیتخه‌ نایینییه‌کان!

زیانی کارگێری سته‌مکار

که‌ هاتوو فه‌رمانه‌رواییش (دادپه‌روه‌ری)ی بۆ پیاوانی ساکار و نه‌خوینده‌وار به‌جټ هیتت، ئه‌وه‌ دیاره که‌ تۆله‌سه‌ندنه‌وه ده‌ست پټی ده‌کات و، که‌تن و تاوانیش روو ده‌دنه‌ن و، له‌ناو دانیش‌توانی ناوچه‌که‌ خۆشیدا مه‌رگه‌سات و کاره‌ساتی ناخۆش و سه‌رگه‌ردانی و مالتویرانی روو ده‌دنه‌ن! ئه‌مه‌ هه‌ر ئه‌گه‌ر فه‌رمانه‌روایی فه‌رمانی سه‌رشانی خۆی بخاته‌ پشت گۆپوه‌ ئه‌ی ئه‌گه‌ر فه‌رمانه‌رانی میری، خۆیان، زۆرداری له‌ دانیش‌توانی ناوچه‌که‌ بکه‌ن، ده‌بټی ناوچه‌که‌ چی لټی بیټ؟! ئه‌ی ئه‌گه‌ر ئه‌و فه‌رمانه‌رانه هه‌ندیک له‌ دانیش‌توانی ناوچه‌که‌یان هاندا تاوانکاری له‌ دژی یه‌کتر بکه‌ن، یان له‌ دژی فه‌رمانه‌رانی تر بکه‌ن، ده‌بټی ناوچه‌که‌ چی به‌سه‌ر بیټ!؟

ئه‌و فه‌رمانه‌رانه‌ی له‌ناو ناوچه‌ی ئاکریدا (دادپه‌روه‌ری)یان به‌کاره‌یناوه و، پیاوانه و مه‌ردانه له‌گه‌ل دانیش‌توانی ناوچه‌که‌دا کار و فه‌رمانی خۆیان به‌جټ هیناوه هه‌تا ئیستاکه‌یش دانیش‌توانی ناوچه‌که‌ به‌خۆشه‌ویستییه‌وه یادیان ده‌که‌ن و، به‌چاکیییه‌وه ناویان ده‌به‌ن. به‌لام داخه‌که‌م له‌ ماوه‌ی ئه‌م هه‌زاران سالانه‌دا که‌ به‌سه‌ر ناوچه‌که‌دا تپه‌په‌وه، دانیش‌توانی ناوچه‌که‌، فه‌رماندارانی دادپه‌روه‌ریان ئه‌مه‌نده‌ که‌م دیوه، که‌ ژماره‌یان له‌ ژماره‌ی به‌نجه‌کانی ده‌ست‌تیک تپه‌په‌ ناکات!... جا باری ناوچه‌که‌، که‌ه‌بوو بټی، ناوچه‌که‌یش له‌ هه‌موو لایه‌کیه‌وه ئاژاوه‌گری چواره‌وری گرتبټی و، که‌مه‌ته‌رخه‌می فه‌رمانه‌روایییه‌کانی پیتشویش تووشی (هه‌ژاری و نه‌خوینده‌واری و نه‌خۆشی و زۆرداری)ی کردبټی، ئیتر هۆی روودانی که‌تن و تاوانکاری و خراپه‌کردن بۆ چ نه‌خه‌ینه‌ سه‌ر ئه‌ستۆی ئه‌م باره‌ ناوه‌موارانه و، بۆ چ بیخه‌ینه‌ سه‌ر ئه‌ستۆی دانیش‌توانی ناوچه‌که‌!؟

كۆلى بەسەر ئەوانەدا دېت كە قىن لە دنن

كەواتە كاتى ئەو ھاتووھ كە بەو جۆرە كەسانە و، بەو جۆرە فەرمانبەرەنە بۆلۈم كە دانىشتوانى ناوچەى ئاكرىيان چەوساندۆتەوھ و، روتاندۆتەوھ، بۆكەلگى ناپوختەى خۇيان: ھەرچىيەكەيان دەربارەى دانىشتوانى ئەم ناوچەيە گوتووھ و نووسىوھ، بە(ھەلە)، تەنيا لە دوو شتەوھ پەيدا بووھ. يان ئەوھتا لە بىرناوچەى دۆل و دەررون و گىيانى دانىشتوانى ناوچەكە تى نەگەيشتورن و لەسەر بىچىنەيەكى زانستى لە بارودۆخى ناوچەكەيان نەكۆلىوھتەوھ و، ئاگادارى نەبون، يان ئەوھتا پىشم و قىن و مەبەسى خراب دۆلى داگىرکردون! جا ئەو جۆرە كەسانە و ئەو جۆرە فەرمانبەرەنە، لە ھەر دووباردا زىيانى بەدانىشتوانى ناوچەكە و بەفەرمانرەوايش گەياندووھ. چونكە راستىيان گۆرپوھ و سەرھوژىر كىردووھ!... چونكە وەك بۆم دەرگەوتووھ، لەم ناوچەيەدا ھىچ شتېك ئەوھندەى ئەوھ خۆشەويست نىيە بەلایى دانىشتوانى ناوچەكەوھ، تەننەت بەلایى سەرۆك و دەسەلاتدارەكانىشىيەوھ، كە فەرمانرەوايىيەكى بەھىزى (دادپەرورە)، فەرماندارىيان بەسەرھوھ بىكات و، ئاراستەيىشان بىكات بۆ چاكەى گىشتى!... لەم ماوھ دىرئەيىشدا، كە لەم ناوچەيەدا فەرمان دەبىنم و، دانىشتوانى ناوچەكەم تاقى كىردۆتەوھ، بۆم دەرگەوتووھ كە ھەموويان چاكتىر يارىدەدەن بۆ فەرمانرەوايى لە دامەزراندنى ئاسايش و خۆشگوزەرانى و كامەرانىدا بۆ ھەمووان. ئاواتى ھەرە گورەيىشان ئەوھيە، كە فەرمانرەوايى ماوھيان بداتى، راژە و كەلگ و چاكە، پىشكەش بەگىشت دانىشتوانى ناوچەكەى خۇيان بىكەن. جا كەوايى، ئەوھ زۆرورستەمى تىدا نىيە، كە نەتەوھەك و ھەبىي. تىوانج و پلارى تى بگىرىئ و پىتى بگوتىئ: ھۆگرى كەتن و تاوانبارىيە؟!... راستەوراست دەيلىم: ئەو دلرەشەنە، كە ئەو قىسانە بەدەمياندا دى، لە راستىدا خۇيان گوناھبار و تاوانكارن! ھەر كارەسات و مەرگەساتىكىش لە ناوچەكەدا روويان داوھ، چ تاوان و چ شەرپوشۆر و چ شۆرپ لە سەرھەمى فەرماندارى ئەواندا، ئەستۆى دەرگىتەوھ و، بەرپرسيارىش خۇيانن. بىن گومانىشم لەوھ، كە لەسەر دەستى خودادا، پەندىكى و ايان بىن دەرئ، كە شايستەى كىردوھ و كارى خۇيان بى؟!...

خۇشراپووارەن لە ناوچەى ئاكرىدا

خۇشراپووارەنەكانىيان زۆرن

دانىشتوانى ناوچەى ئاكرى رووخۆش و قسەخۆشن. لە كاتى سرەوت و پشودانىياندا بەوھ كاتى خۇيان بەسەر دەبەن كە خەرىكى: گىپرانەوھى فەرموودەى شىرىن و قسەى نەستەقى پەسەند و، ھۆنراوھى ناوازە و، پەندى پىشيانان و، مەتەل و، چىرۆك و بەيتى پر لە گۆرانى و دلدارى بىن گەرد و، نازايەتى بىن ھاوتە و، نىشتەمانبەرەرى راستەقىنە و، كىردوھ و رەوشتى جوان و پاك و پىرۆز دەبن. ھەرەھا بەوھىشەوھ رادەبوئىن كە خەرىكى ھەلپەركىتى و گۆرانى گوتن و، ساز و ئاواز لى دان و، راو و، لاسايى كىردنەوھى پىكەنن ھىنەر و، گرەوى غاردانى بەئەسپ و، گرەوى نىشان نەوھ و، گەشتوگوزار و، سەيرانكىردن دەبن. جا تۆكە سەرنج لەم جۆرە خۇشراپووارەنە دەدەيت، تى دەگەيت دانىشتوانى ناوچەكە تا چ ئەندازەيەك خاوەنى گىيانى پاك و، دللى چاك و، چىژكەى تەر و تازە و، زىرەكى ناوازە و، لى ھاوتويى

بەئەندازەن و، رەوشتى جوان و كىردوھى شىرىيان ھەيە. وا لە خوارەوھ لە بابەت ھەندىكىيانەوھ دور و درىژ دەدويىن.

پەندى پىشيانان و قسەى نەستەق

لە خوارەوھ ھەندىك لە پەندى پىشيانان و قسەى نەستەقى كوردى كە لە ناوچەى ئاكرىدا باون دەنووسم. سەير ئەوھيە بەسەدان سال بەسەر ئەم قسە و پەندانەدا تىپەرپون، كەچى ھىشتا ھىز و ھەرەتى خۇيان پاراستووھ و، بەكاردەھىترىن و، كەلكيان لى وەرەدەگىرىئ:

- ۱- ھىچ جەنگەلستانىك بىن شىر نابى.
- ۲- لە پاشملە قسەى خراب دەربارەى كەس مەكە. ھەرچەندە شاخ ناگات بەشاخ. بەلام ھەموو كەس بەرەو رووى يەكتر دەبنەوھ.
- ۳- لە ئەنجامى چاكەكردن بىن ھىوامەبە، تەننەت بىخەيتە ناو ئاويشەوھ چاكەكەت دىتەوھرىئ.
- ۴- بىيەتە (قاروون) يش، دەست بلاوى مەكە، لە ئەندازەى خۇيدا بەخت بىكە.
- ۵- شەر لە بەتالى چاكتەر.
- ۶- ھەر كەس گوى لە پىياوى ژىر نەگرئ، خۇى تووشى تىز پىن كىردن دەكات.
- ۷- بۆ بەرامبەرى خۆت دەستت نەقوچى. چونكە سامانى پىياوى رژد، رۆژىك دىت دەبىتە پاروويەك و زۆردارىك قوتى دەدات.
- ۸- ئەگەر بەشىرىنى بىجولئىينەوھ، دەتوانىن مار لە كون بىننىنە دەرەوھ.
- ۹- چاكەت لەبەرچاوا بىت و بىشى دەرەوھ. نەكەيت ئەو سفەرەيەى نانى لەسەر دەخۆيت بىدريت.
- ۱۰- ھەموو دەم بەھارىكارىيەوھ فەرمان بىكە. چونكە بەسوارىكى تەنيا تۆزى وا ھەلئاستى!

مەتەل

ئەمانەيش چەند مەتەلئىكن، كوردى، كە لە ناوچەى ئاكرىدا بەكاردەھىترىن:

- ۱- بىرىكە و پرە لە ناو. مارىكى مردووى تىدايە، كەچى بەسەر سەرى مارەكەوھ ئافرەتتىكى سىپى شۆخ و شەنگ وەستاوھ.
- ئەمە چرايە-
- ۲- ھەردو لای پەرژىنە. لە ناوھراستىشدا دور و مەرجان ھەيە.
- ئەمە چاوە-
- ۳- ئەشكەوتىكى تارىكە و پىرتى لە دور.
- ئەمە دەمە-
- ۴- وەك تىر شىرىنە. نابى خاوەنەكەى لى بىخوات. كەچى بۆكەسانى تر، بەپىي ياسا دەشى لى بىخوات.
- ئەمە كچە-

۵- له بڼه چهدا له حوشر دريژتره، له شه کربش شيرنتره، له دهنکي ههرزنيش بچووکتره.

-نهمه دهنکي هه ناره-

۶- زمزم! زهوی کون بکه!

-نهمه دلنويه-

۷- کاسه بهکي چينبیه و پر له دوو جزره ناو، که کهوتنه ناو ناوی گهرمه وه دهمه پيټن.

-نهمه هيلکه يه-

۸- له کوشکيک هاتمه دهره وه که دوو دهرگای هه بوو.

-نهمه کراسه-

۹- نهرمه و گهرمه. که بڼه خوټنه که ی رابکيشيت شورده ييبه. که دهستيشت پيدانا له شکرکيکي بڼ

شومارت چاو پڼ ده که وئ.

-نهمه گيپه يه-

گوراني

گوراني کوردي له ناوچه ی ناکرېدا، خوښه، رهنگا ورهنگه، شيرينه، پر له سوز، ههست و تاسه و ته زووی دانېشتوانی ناوچه که له هه موو روويه کی ژياناندا پيشان ددهات. هی وایان تيدايه دايکه کان به جوړتیکي تاييه تی له کاتي مه مکدانا بو منداله کانی خوایانی ده پلټين. هی وایشیان تيدايه، که بيانوه کان ده پلټين له کاتي شير دوشيني مهر و بز و مانگا کانا. هی وایشیان تيدايه په يوه ندي به جوړتیاره کانه وه هه يه، بهژن و پياووه، که کاتي دروټنه، ياخود دارپرين، يان ساوه رکوتاندا. هه نديکيشيان په يوه نديان به شين و شه پوره هه يه، که بو سهرک هوز و پالنه وانانی جهنگ و، شه روشور ده کرين، ياخود بو دلداري بڼ گهر و، چيروک و بهيتی ميژووی و يژويی ده کرين، چ له بابت دلداري به کی رهوش و کرده هه جوانه وه بڼ وهک چيروکه کانی (مهم و زين، ستي و فخي، خه ج و سيامه ند، شار و بڼه فش، همک، مه تران، جلی و کهژا گولی سور) چ له بابت نيشتمانپه روه ريبه کی خوټين گهرمانه وه بڼ وهک: (دمدم، هه سپی رهش و خانه ی له پ زيرين)، چ له بابت شين و شه پوره بڼ وهک چيروک و بهيته کانی: (سيدک، له فنه ندي برا، زيارچه تو و گولی جهوه ر ناغا).

گوراني نهم ناوچه يه، هه روه ها پر له به سته و گوراني به زموره م و هه لپه رکي وهک: (نارينگ، سه ری زافا و خودا خالی و مالی) که په يوه نديان به شه وی زاوایيبه وه هه يه.

هه روه ها گوراني پيکه نين و گالته وگه پيش هه ن وهک له چيروک و بهيته کانی: (قاندی، بووک و خه سوو و کيچ) دا ده گوترين. هی وایشیان تيدايه په يوه ندي به تايينه وه هه يه وهک بهيته کانی: (شېخی سهنعانی، نافدل نومه را و سيسه بان).

به کورتي گوراني کوردي له ناوچه ی ناکرېدا يان (دلداري) يه، يان (نيشتمانی خوټين گهرمانه) يه، يان (تاييني) يه، يان (پيکه نين هينره)، يان به بايه تی (کار و فهران) ه. نهم گورانيان يه يان به تهنيا ده گوترين يان به کومه ل، به پيټي بابت و توانستيان. جاری وایش هه يه تاکه گوراني پيټرک گوراني ده لی و

نهمانی تريس به کومه ل بو دی ده سيننه وه.

جا له م گورانييه جوړجوړ و رهنگا ورهنگانه دا، هه ريه که يان راستی په رستی (فلسفه) يهک هه يه، يان مرؤث ناراسته دهکات بو رهوش و خووی چاک و کرده وی بلند، يان دلای مرؤث خوښ دهکات و ده پيټيټه پيکه نين، يان فيری زانباری دهکات، يان ده ماری مه ردايه تی و نيشتمانپه روه ری و خوداناسی ده بزوينی، يان له ش ده خاته گهر و، گيان ده گه شينيتته وه، بو نهمه ی به کولی دلوه و به راستی و دروستييه وه کار و فهران بکه ن.

بيجگه له مانه نهم (بهيت) و (چيروک) انه به سامانيکی کوردي ويژويی و زمان و ميژووی دادنه رين که نرخی نه ته وه ييان هه رگيز ته واو نابي.

چيروک و بهيته کان

نهم و چيروک و بهيته پر گورانيان هی له سه روه ناوم بردن، چ هی دلداري و نيشتمانی، چ هی تاييني و ميژووی، چ هی ويژويی و پيکه نين و فهران، خوایان له خوایاندا، بریتين له چيروک و بهيت، ده توارين بڼ گورانيش بخوټيند ينه وه. هه روه ها چيروک و بهيت تريس هه ن که زورن، له شه وانی ناههنگدا ده خوټيند ينه وه و گوټيان لي ده گيرئ. هه رچی مندالانن، به تاييه تی چيروکي کورتي خوایان هه يه وهک: (دهندک هه نار، زهنگ و بهنگ، دووری، پيرنه دهر و مام رووی)، که مندال ناراسته دهکهن بو خوښ رابواردن و، فيرېوونی زانباری و، کرده وه و رهوشتی بهرز و پيروز.

ساز و ناواز

دانېشتوانی ناوچه که له نامير و که لويه لی ساز و ناواز بيبه ش نه ماونه ته وه. هه نديکيان له کاتي هه لپه رکييدا ته پل و، دهوژل و، زورنا و، دووزه له و، شمشال، لي ده دن. له گه ل گورانييه تاييني به کانېشدا، يان نای به تهنيا لي ده دن، يان دهف، يان شمشال، له و کاته دا که کوټوونه بڼ دهنگ و سه نکه کانيان دهکهن. واده رده که وئ، که شوانه کانېش، له م ناوچه يه دا هه ستيان به وه کرده وه که ساز و ناواز کار له دلای گيانله به ره کانيان دهکهن و، ناراسته يشيان دهکهن. که ته ماشا دهکيت، شمشاله کانيان لي ده دن و، مهر و بزنه کانيان کو دهکهنه وه و ناراسته يشيان دهکهن بو نهم و جتگايانه ی خوایان به باشيان ده زانن. دانېشتوانی ناوچه که، نهمهنده ساز و ناوازيان پڼ خوښه، هه رچهنه د گيروگرفانيان ياريدنه يان بدات، گرامه فون و راديو ده کړن و ده ست خوایان ده خن. هی وایشیان تيدايه به کرين و ده سته که وټنی نهم و ناميرانه وازناهيټن، ده چن ناميرانی به زموره زميش ده کړن، وهک تار و که مانچه و عود و ناميرانی تر. به دواي ماموستايانی ساز و ناواز فيرکړد نيشدا ده گهرين، فيری نوته کانی رورژتاوی و رورژه لاتييان بکه ن. ئيستاکه يش له ناکرېدا، کومه ليک ساز و ناوازاوان هه ن که (يانه ی فهرانپه رانی ناکرئ) له نهمه کانی خوی پيکی هيتان، سي (عوود) و دوو (که مانچی) و (جونبوش) يک و (نه کورديون) يک يان کريوه، خاوه نه کانيان هه وټی نهمه ده دن تا نه ندازه يه کی گه وره فيری ساز و ناواز بڼ و هونه رهندي تيدا بنويتن.

هه‌لپه‌رکیتی

هه‌لپه‌رکیتیش به‌شیکه له خۆش رابووردنی دانیشتوانی ناوچه‌ی ئاکری و به‌زموره‌زمیان. ئەمیش یان به‌ته‌نیا ده‌کرێ، یان به‌کۆمه‌له‌. هه‌رچی هه‌لپه‌رکیتی کۆمه‌له‌یه، یان پیاو و ژن پیکه‌وه ده‌یکه‌ن، که ئیمه پیتی ده‌لێن: (ره‌شه‌له‌ک)، یان پیاوان به‌جیا ده‌یکه‌ن و، ئافره‌تانیش به‌جیا. هه‌رچی هه‌لپه‌رکیتی تیکه‌له له‌ناو ئه‌و پیاو و ئافره‌تانه‌دا ده‌کرێ که خزمی به‌کترین، یاخود له‌و که‌سانه‌بن که پشت به‌کرده‌وه و ره‌وشتی بلتدیان به‌سه‌رتی. ئەگینا هه‌ر ره‌گه‌زه به‌جیا هه‌لپه‌رکیتی خۆی ده‌کات. له هه‌لپه‌رکیتی تیکه‌لێشدا هیچ جۆره نه‌نگیبه‌ک نییه. هه‌تا ئیستاکه‌یش هه‌رگیز له هه‌لپه‌رکیتی تیکه‌لدا، شتی نه‌نگ و ناپه‌سه‌ند رووی نه‌داوه. چونکه هه‌ر که‌سه‌ی پێچه‌وانه‌ی ده‌ستووری ره‌وشت و خوری بلتد جوولایه‌تته‌وه به‌کوشان نه‌بی وازی لێ نه‌هێنراوه!... کاتیکیش ئافره‌ته‌کان هه‌ست به‌وه ده‌کهن که که‌سانی ناپیاو و نامه‌رد و به‌دخوو بۆ ئه‌وه هاتوونه‌ته جێ هه‌لپه‌رکیتیه‌کان، تا به‌ته‌ماشاکردنیان زاخاوی چاوی خۆیان بده‌ن، به‌نیازی خراپه‌وه، ده‌م و ده‌ست واز له هه‌لپه‌رکیتیه‌کان ده‌هێن و ده‌چنه جێگایه‌کی دوور، له‌وێ هه‌لپه‌رن، بۆ ئه‌مه‌ی ئابرووی خۆیان بیاریزن. هه‌لپه‌رکیتیش له‌و کاتانه‌دا ده‌رده‌که‌وێ که رۆژی خۆشی و شادمانی بێ، وه‌ک ئاهه‌نگه‌کانی ژنه‌پێنان و جه‌ژنه‌کان و چووک برین^(١) و نه‌ورۆز و، سه‌یرانه‌کانی وه‌زی به‌هار، که دانیشتوانی ناوچه‌که له رۆژانی چوارشه‌موانی هه‌موو هه‌فته‌یه‌که‌دا ده‌چنه سه‌یرانگه‌هه‌کان بۆ سه‌یران گه‌شتوگوزار، تا هه‌واپه‌کی بالی خۆیان بده‌ن و، چهند ساتی به‌خۆشییه‌وه رابووێرن. هه‌رچی منداله‌کان، هه‌ر کاتیک، ئاره‌زوو بکه‌ن و له‌هه‌ر شوێنیک کۆبینه‌وه، ده‌توانن هه‌لپه‌رکیت بکه‌ن. که‌سه به‌ریه‌ستیان ناکات. هه‌لپه‌رکیتی کوردیش له‌م ناوچه‌یه‌دا، له‌سه‌ر چهند بنچینه‌یه‌کی وه‌رزشکاری دامه‌زراوه. به‌که‌له‌کی له‌ش دیت، به‌هێزی ده‌کات. به‌که‌له‌کی دلێش دیت پری له‌شادی ده‌کات. ناویانگی که‌سیش به‌خراپه نازرین. له‌ راستیدا هه‌لپه‌رکیتیه‌کی وایه که پره له‌ ره‌وشت و خوری پاک و چاک و بێ گه‌رد. جوانی و، ریکویتیکی و، چێژکه‌ی دروست و په‌سه‌ندی تیدا راده‌گیرێ. به‌کینک له‌ بنده‌کانی ده‌ستوره‌که‌ی ئه‌وه‌یه، که هه‌لپه‌رکیتیه‌که‌کان. به‌کینک چ پیاوین چ ژن، باشترین جلویه‌گی خۆیان به‌پۆشن له‌ پاک و خاوینی و ریکویتیکی و جوانیدا: بۆنی خۆشیش به‌کاره‌پێنانی په‌سه‌نده، به‌ریه‌ست ناکرێ. به‌ندیکه‌ی تری ده‌ستوره‌که‌یشی ئه‌وه‌یه که له‌گه‌ڵ که‌سانی وه‌هادا هه‌لپه‌رکیت ده‌کرێ که له‌ رووی کرده‌وه و ره‌وشتی به‌رز و پیرۆزه به‌باش دابنرین. بێجگه له‌وه‌ی ده‌بێ هه‌لپه‌رکیتیه‌که له‌ جێگایانی رووناک و، به‌ر به‌رله‌لا و، خاوه‌نی بای پاکژدا بکری و، هه‌ر چوار لای جێگاکانیش پری له‌ چاوه‌ندازانی سروشتی جوان. هه‌روه‌ها ده‌بێ له‌و کاتانه‌یشدا بکری، که به‌رۆژانی شادمانی دابنرین. ده‌بێ ساز و ئاواز، یاخود گۆرانیبێژیشیان له‌گه‌ڵ بێ. ده‌بێ گۆرانیبه‌کانیشی یان باه‌ته‌ی دل‌داری بن، یاخود پیکه‌نین. به‌کیت له‌ نه‌ریه‌ته‌کانی هه‌لپه‌رکیتیش ئه‌وه‌یه که له‌لایه‌ن ئه‌وانه‌وه هه‌لده‌په‌رن، یاخود سه‌یری هه‌لپه‌رکیتیه‌که ده‌کهن، باربووی ساز و ئاواز لێده‌ره‌کان، یاخود گۆرانیبێژه‌کان بکه‌ن، چونکه بۆ دل‌خۆشی کردنی ئه‌وان خۆیان ماندوو ده‌کهن...

(١) خه‌ته‌نه سوران. (چووک برین: خه‌ته‌نه‌کردن).

هه‌لپه‌رکیتیش له‌م ناوچه‌یه‌دا گه‌لێک جۆره. گرنه‌که‌کانی ئه‌مانه‌ن: (له‌یۆک، شێخانی، بردی باسا، ئایشۆک، دولوتی، سه‌مه‌دانی، سێ پین، سوارک و مه‌میان).

جاری وا هه‌یه ئه‌وانه‌ی هه‌لده‌په‌رن، له‌ کاتی هه‌لپه‌رینه‌که‌دا به‌ریه‌ره‌کانیتی به‌کتر ده‌کهن یان له‌ باه‌ته هونه‌رمه‌ندییه‌وه له هه‌لپه‌رینه‌که‌دا، یاخود له‌ باه‌ته ماوه‌ی هه‌لپه‌رینه‌که‌وه. هه‌ر که‌سه‌ی له‌و نه‌به‌رده‌دا سه‌ریکه‌وێ و، گره‌و بیاته‌وه، به‌رپه‌ربردنی که‌مه‌ره‌ی هه‌لپه‌رکیتیه‌که و سه‌رچۆبیکیتیشی هه‌لپه‌رکیتیه‌کی وه‌ک پاداشتیکی ده‌دریتێ. ئه‌و که‌سه له‌ که‌مه‌ره‌ی هه‌لپه‌رکیتیه‌که‌دا ده‌بیتته‌یه‌که‌م که‌س و سه‌رچۆبیکیتیش، مافی هه‌یه ده‌سه‌سریکی جوان بگرتی به‌ده‌ستی راستییه‌وه و، به‌یه‌رزیه‌وه و، به‌چست و چالاکییه‌که‌وه هه‌لی بسووړینتی، هه‌روه‌ک به‌نیشانه‌یه‌ک دانرابی، بۆ گره‌و بردنه‌وه و سه‌رکه‌وتن و هونه‌رمه‌ندی له‌ناو هه‌لپه‌رکیتیه‌که‌دا!...

راوکردن

راوکردن به‌لای دانیشتوانی ناوچه‌ی ئاکریه‌وه له‌ به‌زمه هه‌ره گه‌وره‌کان ده‌ژمیرێ. چونکه راو بێجگه له‌و که‌له‌کانه‌ی هه‌یه‌تی وه‌ک خواردنی گۆشتی ئه‌و گیانله‌به‌ره‌ی راوده‌کرێ، یاخود ده‌فرۆشی، یان که‌وله‌که‌ی که ده‌خه‌رتته بازاره‌وه بۆ فرۆشتن، هه‌روه‌ها له‌به‌ر ئه‌وه‌یش راو ده‌کرێ که مرۆف خۆی و، کشتوکاله‌که‌ی و، گیانله‌به‌ره‌ مالییه‌که‌ی وه‌ک ئاژده‌ و په‌له‌وه‌ران، له‌ گیانله‌به‌رانی درنده‌ بیاریزی. هه‌روه‌ها ده‌بیتته‌ هۆی به‌هێزکردنی له‌ش و هۆش و ره‌وشت و خو و، دل و، ده‌روون. راوکه‌ر هه‌ست به‌وه‌یش ده‌کات که خاوه‌نی هێز و هه‌رده‌ته و، له‌به‌ر ئه‌وه سه‌رده‌که‌وێ و مه‌ردایه‌تی خۆشی ده‌نووتی. گۆرانی ژبان و به‌زمی بێ گه‌رد و، گیانی یارمه‌تیدان و کۆبوونه‌وه‌یش که له‌ راوه‌که‌وه په‌یدا ده‌بن، خۆشی و کامه‌رانی ده‌خه‌نه‌ دلپه‌وه.

دانیشتوانی ناوچه‌که که‌رویشک و، پۆر و، که‌و و، سوێسکه و، چێرگ و، قاز و، قولنگ و، مراوی و، چۆله‌که و، ریشۆله و، ماسی و، مه‌ره‌کینوی و، بزنه‌کینوی و، ئاسک و، مامز و، فیله‌گێژه و، ژیشگ و، گورگ و، چه‌قه‌ل و، به‌راز و، ورچ و، که‌مستیار و، مار و، دووپشک و، پلنگ راو ده‌کهن. شیبوه‌ی راوکردنه‌که‌یشیان به‌پیتی سروشتی زه‌وییه‌که، یاخود سروشتی گیانله‌به‌ره‌که ده‌گۆرێ. که‌ راوی ده‌کهن، یان به‌پیتوه ده‌یکه‌ن، یان به‌سواریه‌وه، یان له‌ناو ئاودا، یان به‌سه‌رده‌اره‌وه، یان خۆیان ده‌شارنه‌وه، چ به‌ته‌نیا بن، چ به‌کۆمه‌ل.

له‌ کاتی راوکردنیاندا گه‌لێک جۆر ئامییر و ده‌رمان و گیانله‌به‌ران و که‌لوپه‌لی راو به‌کارده‌هێنن وه‌ک: دار و، تۆر و، خه‌نجهر و، تفه‌نگ و، رم و، بۆمبا و، ژه‌هر و، سه‌گ و، باز و، ته‌له‌ و، تیتلا. جاری وا هه‌یه چهند شه‌و و رۆژتیک له‌ناو ئه‌شکه‌وت و، که‌له‌به‌رد و، دۆلدا ده‌میتنه‌وه و، ناگه‌رینه‌وه مالی خۆیان، تا نیتجیریان ده‌ست ده‌که‌وێ. نه‌ گوی ده‌ده‌نه سه‌رماوسۆله و به‌فر و باران و ره‌شه‌با و، نه‌ گوتیش ده‌ده‌نه ته‌پووتز و گه‌رما. له‌ناو ئه‌شکه‌وته‌کانیشدا به‌به‌زمه‌رم و ئاهه‌نگه‌وه راده‌بوێرن. که‌ ده‌یش گه‌رینه‌وه مالی خۆیان، ئه‌و نیتجیرانه‌ی ده‌ستیان که‌وتوون، له‌ شیبوه‌یه‌کی پیاوانه و، خۆشه‌ویستانه و دادپه‌روه‌رانه‌دا له‌ناو خۆیاندا به‌شیان ده‌کهن. ئینجا له‌ناو ئه‌ندامانی خیزان و هاوڕیکانی‌شاندا، کاتیکه‌ی ناوازه راده‌بوێرن

به گیترا نه وهی شیتوی راوکرده که بیان و، نه و کاره ساته سه رسور هینه رانه ی له کاتی راوکرده که یاندا روویانداوه. نه وانیش هه مووی به دلستوزی و راستگویی و دلپاکیبه وه، بی پیچ و پهنا، هه ر بق خوش رابواردن و پیکه نین ده گیترا نه وه.

قسه خویش: عیسا ده لان

یه کیتک له پیاوه قسه خویشه کانی ناوچه ی ئاکری، که ناوبانگی به ویتزه ران و، قسه ی نه سته ق ده رچووه و، ده نگویاس و چیرۆک و گالته وگه پی هه تا ئیستاکه یش له ناوچه که دا ده گیترا نه وه: ناوی (عیسا ده لان) ه. نه م پیاوه یه کیتک بووه له دانیشتوانی گوندی (ده لان) که له لادیتی بیرده که پره دایه. عیسا بوو بووه هاو ده می یه کیتک له فرمانداره کانی (بادینان)، که له جیاتی میره کانی (نامیدی) فرمانداری به سه ر ناوچه ی ئاکریدا ده کرد. (عیسا ده لان)، له شیتوه یه کی سه یردا، ژنتیکی زیره کی تیتگه یشتووی ویتزه وان ی قسه خویشی وه ک خو ی ماره کرد. وا ریکه کوت، له پیتش ژهنیانانه که یدا، عیسا له گه ل باوکی ژنه که یدا به سه ر شاخیکدا هه لده گه رپین. له باوکی ژنه که ده پرسن: مامه هه تا ده توانین نه م رینگابه بیرین تو من هه لده گریت و ده مخه بته سه ر شانت، یان من تو هه لبرگم و بتخه مه سه ر شانم؟... باوکی ژنی دوا رۆژیشی وهرامی ده داته وه ده لی: «نه مه له هوشه وه دووره که من بتوانم تو بخه مه سه ر شانم و به سه ر نه م چیا سه خته دا هه لبرگه رپیم، یاخود تو بتوانیت من بخه بته سه ر شانت و به سه ر یردا هه لبرگه رپیت، چونکه هه ر کامیکمان بگریت، به گران، به ته نیا پیتیدا هه لده گه رپیت، نه ی چۆن ده توانیت یه کیتی تریش بخاته سه ر شانی و پیتیدا هه لبرگه رپیت؟!» عیسا یش ده ستنی کرد به پیکه نین و بی ده نگ بوو، که گه یشته ناو گوند هه ریه که بیان بو جیتی خو ی جیا بووه وه. عیسا که رپسوار بوو چووه مزگه وت. پیاوه بیرده که یش چووه مالی خو ی. که گفتوگۆی بز کچه که ی خو ی گیترا یه وه، کچه که پیکه نی و به باوکی گوت: «بابه! وا دیاره نه و پیاوه ی له رینگادا له گه لندا بووه، ویتزه وانیتی قسه خویش بووه. نه و که نه و قسه یه ی کردووه، مه به سی نه وه نه بووه، که تو له شی نه و بخه بته سه ر شانت و هه لی بگریت، یاخود نه و له شی تو بخاته سه ر شانی و هه لت بگریت. مه به سی نه وه بووه که تو و نه و قسه ی خویش و، قسه ی نه سته ق و، گالته وگه پ و، چیرۆکی ناوازه و سه یر، له رینگادا بو به کتر بگیترا نه وه و خوتانی پتوه خه ریک بکه ن، تا ماندوویتی رینگاتان له بیر بچیتته وه و به ئاسانی سه ریکه ونه سه ر پۆیه ی شاخه که. که واته تکات لی ده که م بچۆ بانگی بکه بو ماله وه، تا بتوانین میوانداری بکه ین، بو نه مه ی تیژی بکه ینه سه ر ویتزه و قسه خویشه که ی. که باوکیشی چوو به دوا ی (عیسا ده لان) دا و هینایه ماله وه، باوک و کچ هه ر دووکیان میوانداری به کی جوانیان کرد. ئینجا له ناوه ند (عیسا ده لان) و (کچه که) دا گه لیک گالته وگه پ و قسه ی نه سته ق و قسه ی خویش هاتو چۆ بیان کرد، زۆری پی نه چوو نه نجام به وه گه یشته که هه ر دووکیان بوون به ژن و میتردیکی کامهران!... هه تا ئیستاکه یش گالته وگه پ و قسه ی نه سته ق و قسه ی خویش نه و ژن و میترده له گه ل فرمانداری نه وسای ناوچه ی ئاکریدا و، له گه ل که سانی تردا، له کۆره تایبه تیبیه کانی ناوچه که دا به دانسقه ده گیترا نه وه.

لاسا یی که ره وه ی پیکه نین هینه ر: ده رویش خه مو

له کانگای نه ته وه وه و، یه کیتک له وانیه ده توانن ئازار و ناواتی نه ته وه ی کورد به ته واوه تی ده برین، له شیتوه ی چیرۆکی لاسایی کردنه وه ی ویتزه یی و پیکه نین هینه ر و کورتدا، به راستی و دروستیبیه کی ته واوه وه، پیاویکی نه خوینده واری کورته بنه ی له ش بچووک و، دل وریا و، دل ناسک و، خوش وهرام و، روو به پیکه نین و، سه ره رز و، هه ست پیروژ هه یه ناوی (ده رویش خه مو) یه، که بریتیبیه له جووتیاریتی ویتزه وان و، پینه چیبیه کی پیشه زان. (ده رویش خه مو) له دانیشتوانی شاری ئاکریته. به لام جار جار نه م گوند و نه و گوند ده کات بو نان په یدا کردن. چاکه ی نه و سه ره رک هۆزانه یشی له به رچاوه، که له مندالیدا ریزبان لی گرتوه و چاودیر بیان کردووه. هه موو دم به هه ژار داده نری. به لام چیرۆکه پیکه نین هینه ره کانی خو ی نه کردووه به هۆبه ک بز پاره ده سته که وتن. نه وه نده هه یه گیان سووکه، هه ز ده کات دۆست و ناسیاوه خویشه ویسته کانی خو ی، له کۆره کانیا نندا، به لاسایی کردنه وه پیکه نین هینه ره کانی خو ی دلخویش بکات، بی نه مه ی داوا ی سوپاسیک یاخود پاداشیکیان لی بکا.

بیجگه له وه زۆریه ی چیرۆک و به ینه کانی کوردی له به ره، که پرن له ویتزه و میژوو و، دلداری و، گۆزانی و، هه رچه ند له کۆره کاندایا داوا ی لی بکه ن، بو یان ده گیترا نه وه. جاری وا هه یه به گۆزانی شه وه بو یان ده گیترا نه وه. لاسایی کردنه وه هه ره گرنه کانی، به وردیبیه که وه، له و که سانه ده دۆین که خراپه کاریان له دل و ده روونی کردووه. نه ویش به تواج و پلار و تیز پیکردنیتی پیکه نین هینه ر و کاریگه ره وه لاساییان ده کاته وه. مه به سیشی له ره خنه لی گرتنی نه و که سانه نه وه یه، از له خراپه ی خو یان به ین و، روو بکه نه کردووه و ره وشتی به رز و پیروژی ته واو. نه و بابه تانه یش که لییان ده دوی، هه ره گرنه کانیان نه مانه ن: (چاوبرستی، پوولپه رستی، توندوتیژی، به رتیل خواردن، زۆرداری، لووت به رزی، به چاوی سووکه وه سه یرکردن، ریزنه گرتنی ئاواره و نه ناسیاو و، رپسوار، ترس و له رز، ره گه ز به رستی، په یوه ندی خاوه ن زه وییه کان به سه ر کاره کان و، به هۆزه کانه وه، چه نابازی، تی نه گه یشتووی و نه خوینده واری و خو هه لکیشان...) (ده رویش خه مو)، لاسایی کردنه وه کانی هه ر خو ی به ته نیا ده بانکات. دم و چاوی خو ی ناگۆری. هه ره ها جلوه به رگ و چاوه نده یش ناگۆری. که چی له گه ل نه وه یشدا، نه وه نده هونه رمه نده، نه و که سه یش ده یه وی لاسایی بکاته وه، کاریکی وا ده کات، به ته واوه تی بیته به رچاوت. هه ره ها بیروباوه ری نه و که سیش له گه ل ئامانجه کانیته به ته واوه تی بو ده رده بری و ده رده خات. تویش چاره ت نامین ده ده بته قاقای پیکه نین. هه ره ها سه ریشته سورده میتنی که (ده رویش خه مو) ده بینن نه مه نده بلیمه ت و شاره زایه له پیتشان دانی کاره سات و، نواندنن که سایه تیبیه کاندایا، له گه ل ده برینی نه و بیروباوه ره به رز و پیروزانه یشدا که کردوونی به ئامانجی خو ی.

جا نه گه ر (ده رویش خه مو) یش وه ک (به رناردشو) بو ی بلوایه خویندن و رۆشنیبری تازه ی ده ست بکه وی و، له خاکیتی پیشکه وتووی وه ک (به ریتانیا) دا بری، له هونه ره که ی خویدا له و ویتزه وانه گه وره یه که مته ر نه ده بوو. چونکه له راستیدا (ده رویش خه مو)، له رووی بیروباوه ری و کاکلی

هونه ره که یه وه، له گه ل (به نارادشؤ) دا جیاوازیبه کی ئه وتوی نیبه^(۱).

به لآم له رووی زانایی و، رۆشنیری و، شیتوی دهر برین و، ناوچه و، دهوروبه ره وه، زۆر جیاوازه. ئه گهر له م مهیدانه ییشدا پهنه گرتن بگونیج، ئه وه ده لیم: «که ئه گهر (ده رویش خه مۆ) وازی له ناوبردنی ئه وه که سانه به پینایه که لاساییان ده کاته وه، هونه ره که ی به رزتر و پیرۆز ده بوو. ههروه ها خویشی و هاویرتکانیشی له گه روگنچه ئیکی زۆر رزگاریان ده بوو!!».

جا (ده رویش خه مۆ) هه رچۆنیک بچ، ئه وه له راستیدا به (ویژه وان) داده نری و، بۆ که لک و چاکه ی نه ته وه و نیشتمانه که ی خۆی تی ده کوشی. چونکه ئه و ژبانه که یان هه لده سه نگی تی و، چاکی و خراپییان ده رده خات و، بۆ ئه و بیروباوهره به رزانه ییش ئاراسته یان ده کات که پینوسته پیتی بگهن.

رۆشنیری ناوچه ی ئاکری

پژهی خوینده واران

ژمیرکاریه کی ورد و پوختم له م بابه ته وه ده ست نه که وت. به لآم که له که سانی شاره زا و ئاگادارم پرسی، گو تیان: ژماره ی خوینده واران له ناوچه ی ئاکریدا به م جوړه دیتته به رچاو:

ناوی لادی	ژماره سه ر	ژماره ی خوینده واران
بیره که پره	۸۸۵۵	۵۰
سورچی	۱۰۶۳۰	۸۰ (له گه ل هه رکیبه و کۆچه ره کانا)
(عشائر السبعه)	۱۰۳۳۳	۱۲۰
شاری ئاکری	۵۰۰۰	۱۲۵۰
کۆی	۳۴۸۱۸	۱۵۰۰

که واته ریژه ی نه خوینده واری له بنکه ی ناوچه که دا ده گاته ۷۵٪. له ناوچه که ییشدا به گشتی ده گاته نزیکه ی ۹۶٪!...

خویندنگانی میری ئیستا

۱- ئیستا که له شاری ئاکریدا یه ک خویندنگای کورانی ته واه هه یه که شه ش پۆلی تیدایه له گه ل هه شت مامۆستا و (۲۶۰) شاگردا. زۆر تر بیر بۆ ئه وه ده چن که له سالی ۱۹۰۸ دا کرابیتته وه، له سه رده می

(۱) جۆرج برنادشؤ: ۱۸۵۶ - ۱۸۵۰، رۆمان و شانۆنووسیکی ئیرله ندی بوو، له (دبلن) له دایکبوه، به قۆشمه یی و ره شبینی ناوی دهر کردبوو. له به ره مه کانی: پیاوی چاره نووس، قوتابی شه یتان چه ک و پیاو. له ۱۹۲۵ دا پاداشتی نۆبلی له ئه دبه دا ده ستخست، یه کیکه له فه یله سوفه ده گمه نه کانی نیوه ی یه که می سه ده ی بیست.

فه رمانه وایی عوسمانیدا. ژمیرکاری میری ئه وه دهر ده خات که له ناوه ند ساله کانی (۱۹۲۲) و (۱۹۵۱) دا ژماره سه ری ئه وانه ی له شاگردان ناویان تۆمار کراوه ده گاته (۹۲۹) شاگرد. له و ماوه یه دا (۱۴۰) شاگردیان له م خویندنگایه دهر چوون. زۆریه ی ئه و شاگردانه ئیستا کار و پیشه ی نازادیان هه یه. چه ند شاگردیکیشیان توانییان خویندنی بالاییان ته واه بگهن. یه کیکیان بوو به پزیشک و چواریشیان بوون به ئه فسهر و، نۆ شاگردیشیان بوون به مامۆستا. دوانیشیان له خویندنگای ئاماده یی دهر چوون و، یه کیکیشیان له خویندنگای پیشه سازی شاگردیکیان له زانستگای ماف ده خوینی و، یه کیکیان له زانستگای ئه ندازه و، پینج شاگردیان له خانووی مامۆستایانی لادی^(۱) و، یه کیکیان له زانستگای کشتوکال و، یه کیکیش له زانستگای پیشه سازی له شاری (له نده ن) دا ده خوینی.

۲- ههروه ها له شاری ئاکریدا خویندنگایه کی کچان هه یه که بریتیه له پینج پۆل و سی مامۆستای نافرته و، په نجا شاگرد. له سالی ۱۹۳۶ دا دامه زراوه.

۳- له گوندی (به رده رشی گه وره) دا که بنکه ی لادی (عشائر السبعه) به خویندنگایه کی سه ره تایی هه یه که شه ش پۆل و دوو مامۆستا و (۳۲) شاگردی تیدایه. له سالی ۱۹۳۶ دا (بۆ دووم جار) دامه زراوه ته وه.

۴- له گوندی (زهنگه نان) ییشدا که له لادی (عشائر السبعه) دایه، خویندنگایه کی سه ره تایی شه ش پۆلی هه یه دوو مامۆستا و (۳۰) شاگردی تیدایه. له سالی ۱۹۴۳ دا دامه زراوه.

۵- له گوندی (هۆکی) ییشدا که له لادی بیره که پره دایه خویندنگایه کی سه ره تایی هه یه که ته نیا یه ک پۆلی تیدایه و مامۆستایه ک و (۳۰) شاگرد. له سالی ۱۹۵۰ دا دامه زراوه.

ئه و خویندنگا میرییانه ی داخراون

۱- خویندنگایه کی سه ره تایی له دیتی (شۆش) دا، له لادی سورچیدا له سالی ۱۹۴۳ دا دامه زرابوو، له سالی ۱۹۴۸ دا داخراوو.

۲- خویندنگایه کی سه ره تایی له دیتی (بجیل)، بنکه ی لادی سورچیدا، له سالی ۱۹۳۶ دا دامه زرابوو، له سالی ۱۹۴۵ دا داخراوو.

۳- خویندنگایه کی سه ره تایی له ناو هۆزی هه رکی کۆچه ردا له سالی ۱۹۳۷ دا دامه زرابوو، له سالی ۱۹۳۸ دا داخراوو.

۴- خویندنگایه کی سه ره تایی له دیتی (داره توه) ی لادی (عشائر السبعه) دا، له سالی ۱۹۳۶ دا دامه زرابوو، له سالی ۱۹۴۴ دا داخراوو.

۵- خویندنگایه کی سه ره تایی له دیتی (بیره که پره) ی لادی بیره که پره دا له سالی ۱۹۲۵ دا دامه زرابوو، له سالی ۱۹۴۵ دا داخراوو.

(۱) دار المعلمین الريفية.

۶- خوتیندنگایه کی ناوختی (داخلی) بۆ بی باوکان له شاری ئاکریدا، له سالی ۱۹۲۴دا کرابوهوه، له سالی ۱۹۲۵دا داخرا بوو.

بهم پیتییه ریژهی خوتیندنگا داخراوهکان بۆ کۆمهلهی خوتیندنگا دامهزراوهکان دهگاته (۶:۱۱)، واتا زۆرتر له نیوهی ژمارهی خوتیندنگاکان داخراون.

نههیشتنی نهخوتیندهواری

لهناو هه موو ته مهنه درێژه که ی ناوچهی ئاکریدا، بۆ یه کهم جار دوو پۆل بۆ نههیشتنی نهخوتیندهواری، له سالی ۱۹۴۶دا کرابوهوه. بهلام له پاش پینچ مانگ ههردوو پۆله که داخرا بوون!

له سالی (۱۹۵۰) یشدا، له پشووای هاوینه دا، دوو پۆل، له سههه خواستی جینشینی ئاکری، له لایه ن سه مامۆستاوه، بۆ نههیشتنی نهخوتیندهواری کرانهوه. مامۆستاکان له رووی نیشتمان پهروه ریبا نهوه بهخۆزایی وانه یان تیدا دهگهتهوه. که له پایزدا خوتیندنگاکان کرانهوه، ههردوو پۆله که داخرا. بهلام بۆ جاری دووهم له برانهوی مانگی بهفرانبار (کانوونی یه کهم) ی سالی (۱۹۵۰) دا، له لایه ن سه مامۆستا یانه خۆزاییانهوه، کرانهوه... (کارگێری زانستی) که دهسگایه کی له شاری (مووسل) دا بوو، پر یاری بۆ مامۆستاکاندا هه ندی پاداشتیان بداتی به ناوی ئافه رینه وه.

خوتیندنگا ئایینییهکان

ههتا په نجا سالتیکیش له مه ویتیش تیکرا له هه موو گوندی کی ناوچهی ئاکریدا مزگه وتیک هه بوو، له سههه ئه رکی دانیشتوانی گونده که، پینشویژ (امام) یک کاروباری هه لده سووراندا، ئامۆزگاری ئایینی شی ده کرد و، مندالانیشی فیری خوتینده وه و نووسین ده کرد. بهلام رۆژگار وای هینا ئه و مزگه وت و خوتیندنگا ئایینی یانه به ره به ره لیبان که م بووه وه، تا گه یشتنه راده یه کی وه ها که له شاری ئاکریدا ته نیا سه م خوتیندنگای ئایینی ماونه ته وه. له م گونده یه شدا هه ر یه که یان خوتیندنگایه کی ئایینی ماوه ته وه: (باشقال ئاغا، هۆکی، هه رن، چاریۆت، به رده ره شی گه و ره و شۆش). ئه مانه په یوه ندی یان به موسلمان ه کانه وه هه بوو. هه رچی مه سیحییه کانن ته نیا خوتیندنگایه کی ئایینی یان هه یه ئه ویش له شاری ئاکری دا به.

هۆی داخستن خوتیندنگاکان

من له و باوه ره دام که هۆی داخستن ئه م خوتیندنگایانه سیانه:

۱- خوتیندنگاکان له گه ل باری لادیتییه هه ژاره کانداناسازین. چونکه ئه وان پتویستییان به کوره کانیان هه یه بۆ یاری ده دانیان له کار و فه رمانی رۆژانه یاندا.

۲- زۆریه ی مامۆستاکان له لاوانی شاره کانن که ناتوانن له ناو ئه م گونده دوورانه دا بژین، که به ش براون له شارستانیته ی و ئاوه دانی و له زۆر روویشه وه به دلایان نه ی. له به ره ئه وه ئاره زوو و، هپز و هه ره ته ی ته و او یان نییه ژماره ی شاگرده کانی خوتیندنگاکانیان زۆر بکه ن، یاخود هه ر هپج نه ی وه ک خۆیان بیانه ی نه وه!...

۳- کارگێری ناوخت، یاخود کارگێری زانست، په له یان کردوه له داخستنیاندا، بی ئه مه ی هه ولتیک بده ن چاره سه رتکی گه روگرفته کانیان بکه ن.

چاره کردنی ئه م باره

جا به م پیتییه چاره هه ر ئه وه یه که خوتیندنگایانی ئه م جۆره گونده نه بیجگه له بنکه کانی لادیتییه کان بکرتن به خوتیندنگایانی ئیواران. ته نانه ت ئه گه ر بکرتن به خوتیندنگایانی نههیشتنی نهخوتینده واریش گه لیک چاکتره!... هه روه ها ده بی مامۆستا کانیسه له مامۆستایانی خۆجی هه ل ببژیرین. جا ئه گه ر له و جۆره مامۆستایانه ده ست نه که وتن، بام له مامۆستا ئایینییه کان هه ل ببژیرین. چونکه ئه وانه له به ره ده ستکورتی و هه ژارییان به مانگانه یه کی که میش بی ئه و فه رمانه به جی ده هپن، بام له چاو مانگانه ی مامۆستا کانی تریشدا یه جگار که م بی!... چونکه ئه و پیاوه ئایینی یانه، له پاش ئه وه ی چه ند مانگیک له خوتیندنگایه کی تاییه تیدا خوتیندیان و فیری شیوه ی پخ خوتیندی تاز ه بابه ت بوون، له توانا یاندا هه یه، فه رمانه کانی پخ خوتیند و په روه ده کردن، له مه ی دانی به رنه گاری کردنی نهخوتینده واریدا، باشتر له مامۆستا تاز ه پتگه یشتوه کانی میری به جی به یتن. ئه مه یه سه یاره ت به وه یه که لادیتییه کان له به ره پیشه ئایینییه کانیان رتێزکی زۆریان لێ ده گرن. بیجگه له وه ئه و مه لایانه، له به ره ئه وه ی له م جۆره گونده دا به سه ختی ژبان ه وه راهاتوون ئه و مامۆستا ییه یان به ئاسانی بۆ راده په رتێزی. ئه مه یه سه یاره ت به لێ یان، که له هه ر گوندیکدا خوتیندنگایه ک کرایه وه، پتویسته (یاسای خوتیندی به زۆری) تیدا به کار به یترن. چونکه دل و ده روونی گوندییه کان وه هایه، ده بی بۆ ماوه یه ک، تا رادین به خوتیندنگه وه، توندوتیژیان له گه لدا بنویترن، ئه گه یان پخ خوتیندنگه سه رنا گرن. من خۆیشم له چه ند ناوچه یه ک ئه م جۆره کردارم تاقی کرده وه، تا ئه ندازه یه کی گه و ره تیبیدا سه رکه وتم. بیجگه له وه پاداشت دان به شاگرده باشه کان، یاخود دیاری هینان بۆ هه موو شاگرده کان، چه ند هۆیه کی ترن بۆ تیتێکردنی شاگرده کان بۆ سه ر خوتیند.

دانیشتوانی ناوچه که چه ز له خوتیندهواری ده که ن

ئه و که سه ی ده لی لادیتییه کان چه ز له خوتیندنگا نه به هه لده ده چی. منیش بۆ یه که ئه و هه موو ژمیرکاری یانه م له بابه ت خوتیندنگا کانه وه پیتشاندا تا ئه وه به خمه دلی هه مووانه وه که گوندییه کان به دانیشتوانی شاری ئاکری شه وه هه رچه ند هه لیکیان بۆ هه لکه وتی، به کولی دله وه چونه ته به ر خوتیندنگا. بهلام هه رچه ند ته وژی برسیته ی و هه ژاری و ده ستکورتی کاسی کردین، ناچار بوون واز له خوتیندنگه یان به یتن و خۆیان بکوتن بۆ نان په یدا کردن!... منیش که ئیستا خه ریکی نووسینی ئه م نووسراوه م هیشتا له یادم ده رنه چوه و له به رچاومه که له سالی ۱۹۵۰دا، زۆر که سه له که سایه تییه ناو داره کانی ناوچه ی ئاکری هاتنه لام و داوای کردنه وه ی خوتیندنگایان لێ کردم له گونده کانیاندا. هه مو یان خانووشیان ئاماده کردبوو، چ بۆ خوتیندنگاکان و، چ بۆ مامۆستاکان. (مه حمود ئاغا، شه وکه ت ئاغا و سدیق ئاغا) له زیتبارییه کان و، (شیخ ره قیب، شیخ ته قیدین، شیخ سه دره دین و شیخ که بیر) له سورچییه کان، له و جۆره پیاوانه بوون. هی وایشیان تیدا بوو خۆی ئاماده کردبوو له گیرفانی

خۆی مانگانەى ئەو لاوه خۆیئەندەوارە بەدات كە دیتە گوندەكەى و دەست دەكات بەنەهیشتنى نەخۆیئەندەوارى. (شېخ سەدرەدین و شېخ رەقىب) لەو جۆرە كەسانە بوون. ھەرودھا باوكانى زۆرتەر لە بیست شاگردى خۆیئەندەگای ئاكرى ھاتنە لام و بەلئیشیان دا كە ھەر سالە لە دە دینار كەمتر نەدەن لە جیاتى ھەر شاگردىك كە لە خۆیئەندەگایەكى ناوەندى ئیواراندا بخۆیتى، بەلام بەمەرجى فەرمانپروایى خۆیئەندەگایەكى ناوەندى لە شارى ئاكرىدا بكاتەوہ.

ھیچ بەلگەبەكیش لەوہ گەورەتر نیبە بۆ ئەوہى كە ھۆزەكانى ناوچەى ئاكرى لە كانگای دلەوہ ھەز لە خۆیئەندەگەن، كە (ئەحمەد ناغای زىيارى)، كە خۆیئەندەگایەك لە گوندەكەیدا (ھۆكى)، كرايەوہ نەبەشت مامۆستای خۆیئەندەگاگە بۆ خواردن و نووستنى خۆى پارەى لە دەست بچى، كرى بەمىوانى خۆى، ھەتا ئیستاكەبىش وەك یەكێك لە خۆیانى خۆى تەماشای دەكات و بەكەلكى دیت. ئەویش ھەر بۆ ئەمەى ھەموو ھیز و توانایى خۆى تەرخان بكات بۆ پێگەیاندى مندالانى گوندەكەى!. جا ئەگەر ھەژارى و دەستكورتى بەرەستى گوندیەكانیان نەكردایە لە خۆیئەندەگەن، ژمارەى ئەو شاگردانەى لە خۆیئەندەگا بالاكاندا چوونە بەر خۆیئەندەگەن، لە دەیەكى ژمارەى دەرچوانى خۆیئەندەگای سەرەتایى ئاكرى كەمتر نەدەبوو!

فەرمانى سەرشانى كاربەدەستى زانست

جا لەبەر ئەوہ ھیوا وا دەكرى كە كاربەدەستان تەماشای ئەم جۆرە بابەتانە بەكولى دلەوہ بكەن. زوو بەزوویش دەست بكەن بەلئىكۆلئینەوہ لە بابەت ھۆى سەركەوتنى ئەو خۆیئەندەگایانەوہ كە دەیانەوى لەم ناوچەبەدا بیانكەنەوہ. ھەرودھا بەپێى ئەنجامى ئەو لئىكۆلئینەوانە بارى ئیستای خۆیئەندەگاگان چارەسەر بكەن. چونكەى بارى ئیستای خۆیئەندەگەن لە ناوچەى ئاكرىدا زۆر خراپە، پیاو دلەنگ دەكات. باشیش نیبە بەرەللا بكرى، یاخود وازى لئى بەنێرى. چارەسەرکردنى ئەم بارەبىش خەم خواردنىكى گەورە و زوى دەوى. جا ئەگەر ئەمە پێك نەبیت، دەبى ئەو خۆیئەندەگایانە بەكەلكى چى بێن، كە لەگەل بارى نەتەوہكەیدا نەسازن، كە پێیانەوہ پانەھاتووہ!؟

ھۆى دواكەوتنى ناوچەى ئاكرى و چارەسەرکردنى

پروەكانى دواكەوتن

پروەكانى دواكەوتنى ناوچەى ئاكرى لەم سى شتەیدا بەدى دەكرین: (ھەژارى و نەخۆیئەندەوارى و نەخۆشى). ئەم سى دەردەبىش لەوہوہ پەیدا بوون كە فەرمانپروەایىبەكەنى پێشوو فەرمانى سەرشانى خۆیان بەجى نەھیناوە بەرامبەر بەدانیشتوانى ناوچەكە. ھەرودھا لەوہیشەوہ پەیدا بوون كە لە ناوەند فەرمانپروەایى و دانیشتوانى ناوچەكەدا (يارمەتیدان) و (لەبەگەبەشتن)، بۆ چارەسەرکردنى تەنگ و چەلەمە و گىروگرفتەكانى ناوچەكە و، بەجى ھینانى پێبۆستىبەكەنى ناوچەكە، لە ئارادا نەبوون. ئەنجامى ئەم بارانەبىش بەوہ گەبىشتووہ كە بەرەللاى و ئاژاوہ و زۆروسەم و كاوول بوون، لەناو ناوچەكەدا پەیدا بوون تا ناوچەكەیان گەیاندووہتە ئەم دواكەوتنە بى ئەندازەبە.

ھۆى ھەژارى

ھەرچى ھەژاریبە، ھۆبەكانى ئەوہتان كە پێگای ئۆتۆمبیل لە ناوەند زۆریەى گوندەكان و بنكەكانى شارستانی و ئاوەدانیدا نیبە. نە دەسگا و، نە ئامپىرى كشتوكاڵ و، نە ھى پێشەسازى پێشكەوتوانە لە ئارادا نین، تا دەستگىرۆبى جووتیار و پێشەساز و كرىكاران بكەن و، پێگای فەرمانكردنىكى پێشكەوتوانەیان پێشان بەدەن و، بەپارە و، بەتۆو و بەئامپىر و مەكینە یارمەتییان بەدەن. بەمەبەسى زۆرکردنى بەرھەم و، گەشەپێكردنى و، دابەشکردنى و فرۆشتنى لەسەر دەستورى دادپەرودەرى كۆمەلایەتى.

ھۆى نەخۆیئەندەوارى

ھەرچى نەخۆیئەندەوارىبە ھۆبەكانى بریتىن لە كەمى (خۆیئەندەگایان) و (پەیمانگایانى زانىارى) و (خۆیئەندەگایانى نەھیشتنى نەخۆیئەندەوارى) لە ناوچەكەدا، تا بتوانن دانیشتوانى ناوچەكە بۆ ژيانىكى پاك و پىروۆز و بلند ئاراستە بكەن.

ھۆى نەخۆشى

ھەرچى نەخۆشیشە، ھۆبەكانى بریتىن لە كەمى پێكخراوان و دامەزراوانى تەندروستى، بۆ نەھیشتنى نەخۆشى و، خۆپاراستن لە نەخۆشى، یاخود بۆ ئاراستەكردنى دانیشتوانى ناوچەكە بۆ ژيانىكى تەندروستانەى پاك و پوختە كە شاىستەى دلتەرى بىت.

چارەسەرکردنى دواكەوتنوبى

یەك و دووى پى ناوى، فەرمانپروەایى ئیستا^(۱)، لە ھەموو فەرمانپروەایىبەكەنى پێش خۆى زۆرتەر بايەخى بەكاروبارى ئەم ناوچەبە داوہ و، چاودێرى كردووہ. دوور نیبە بیانوشى ھەبى، كە نەبتوانیوہ لەمە زۆرتەر كاروبارى ناوچەى ئاكرى بەرەو چاكى بەرپۆتە ببات. بەلام داخەكەم ئەو چاكەكارىبەكەنى كراون، لەچا و پێبۆستىبە جۆر بەجۆرەكانى ناوچەكەدا بەكەم دادەنێن!... كەواتە پێبۆستە فەرمانپروەایى خەمى ئەم لایەنە بخوات و بايەخىكى تەواویشى پى بەدات. ھەرودھا لەسەر دانیشتوانى ناوچەى ئاكرىبىش پێبۆستە كۆمەكى و یارمەتیبەكى تەواوى فەرمانپروەایى بەدەن لە پرۆژەكانیدا كە بۆ كەلك و چاكەى ناوچەكەمان داچەزاندوون. لە پێش ھەموو شتێكدا ناوچەى ئاكرى پێبۆستى بەزۆرکردنى خۆیئەندەگایانى ھەبە، كە دەبى بەپێى پێبۆستىبە جۆر بەجۆرەكانى بكرتەنەوہ. بەتایبەتى ئەو خۆیئەندەگایانەى بەرەنگارى نەخۆیئەندەوارى دەكەن. ھەرودھا كردنەوہى خۆیئەندەگایەكى ناوەندىش لە پێبۆستىبەكەنى ناوچەى ئاكرىبە یەكێك لەو كار و فەرمانەبىش كە پێبۆستە بكرتەن، بەستنى بنكەى ناوچەكەبە بەبنكەى لادێكانەوہ، بەرپێگای قىرتاوكرداو كە بۆ ئۆتۆمبیل لئى خوړین بەكاربیت. ئەویش بەمەبەسى ئاسانكردنى بازگەنى و ھاوچۆ و خۆشكردنى گوزەرانى بەكرتیبەكى كەم بەدرى بەجووتیاران بۆ ئەمەى لە دەست كرىنى ئامپىر و

(۱) مەبەستى دەسلاننى حوكمەتەكەى عىراقى ۱۹۵۰ - ۱۹۵۱.

گیانله بهران که بۆ کیلان به کارده هیتین، یاخود کریکاران که بۆ دروینه کاربان پین ده کری، پزگاربان پین و، کاتیکی باشیشیان بۆ کۆبیتته وه بۆ به رههم زۆرکردن و خه مخۆری بۆ خۆبان. ههروهها چه ند کیلگه یه کی کشتوکال و گیانله بهران دابه زرتیرئ بۆ ئاراسته کردنی جووتیاره کان و خاوهن کشتوکاله کان بۆ به کارهیتانی شیوهی کشتوکالی نوئی و په روره کردنی نوئی گیانله بهران و په له وه ران و ماسی، که ههنگ و کرمی ئاوریشم ده گرنه وه. نابی ئه وه شیمان له بیرچی که چه ند گارگه به کیش پیتوستن بۆ ناوچهی ئاکری بۆ دروستکردنی په نیر و ماست و، که ره و، سه رتوئی و، شیریت و، فرۆ و، رۆنه جوړبه جوړه کان و، دۆشاو و، خۆشاو و، ترشیات و، وشکه میوه، به مه رجی له سه ر شیوهی پیشه سازی نوئی به خرتنه ناو پاکهت و سندووق و شووشه و قوتووه وه. ههروهها بریاریش بدریت شاری ئاکری بکری به هاوینه هه وارپکی شهنگ و ناوازه و، له لایه ن فه رمانه روه اییبه وه هه رچی ده سگا و، دوکان و، میوانخانه و، باخچه و سه یرانگا و بازار و، سینه ما و، به زمگا^(۱) و، نووسراوخانه ی گشتی و، هۆلی کۆبوونه وه و، ریگای قیرتاو کراو و، زێرابی سه رگیراویکی پیتوست پین، بۆ رازانه وه و، ریکخستنی جیبه جی بکری.

هه ندیک له و پزۆرانه یش ئه وه یه نه خۆشخانه کان زۆر بکرتن و، به رهنگاری کردنی نه خۆشییه نیشته جیکانیش به خرتنه شیوهیه کی هه موو ده میبه وه، که نه خۆشی له رزوتا له سه روو هه موو یانه وه یه. ههروهها خه سته خانه یه کی گه وره یش له شاری ئاکریدا دروست بکری، که له گه ل پیتوستی ناوچه که دا ریککه وئ. هیج به لگه یه کیش له وه گه وره تر نیبه بۆ پیتوستی ده سگایانی ته ندروستی به ناوچه ی ئاکری، که (مه حمود ئاغا) و (سدیق ئاغا) ی زبیری و (شیخ سه دره دین) ی سورچی، هه ره به کیان چه ند جار پیک داوای کردنه وه نه خۆشخانه یه کی کردوه له گونده که ی خۆیدا و، به لیتیشی داوه که هه ر ساختمانیکی پیتوست پین له سه ر ئه رکی خۆی بۆی ئاماده بکات.

هه رچی (داده روه ربی کۆمه لابه تی) یه، له مه وه پیتیش دوور و دریت لیبی دووام پیتوست ناکات دووباره ی بکه مه وه.

ئه مانه ی لیره دا لیبیان دووام بریتی بوون له باری تایبه تی ناوچه ی ئاکری. هه ندیک باری گشتی هه ن، نه مویت ناویان به م، چونکه ناوچه ی ئاکری و ناوچه کانی تری کورده واری تیبیدا هاو به شن. داواکردنی چاره سه رکردنی ئه وانه، ده بی به گشتی پین بۆ هه موو لایه کی کورده واری.

کاربه ده ستانی نازه که وتوونه ته گه ر

خۆشبه ختانه کاربه ده ستانی ئیستا ده ستیان کردوه به راستکردنه وه ی هه له کانی فه رمانه روه اییبه کانی پیتشو، خه ربکن باری خا که که چاک ده کن. هه ر له ئیستایشه وه ده ستیان به چا که کاری^(۲) کردوه.

ناوچه ی ئاکرییش له و جوړه ئاواکردنه وه و راستکردنه وه و چا که کاریبانه هه ندیکیان پین برا. ده سترکا به کردنه وه ی دوو ریگا: (ئاکری - بجیل) و، (شیه وری - به رده رپشی گه وره). ههروهها ده ست کرا

(۱) به زمگا: شاری باری (مدینه الألعاب).

(۲) چا که کاری: چاکسازی (اصلاحات).

به دا پۆشینی زێرابه کانی ئاکری و، فراوانکردنی پزۆره ی ئاوی ئاکری. کارگێری ناوخۆ تا ئیستا (۱۸۰۰) دیناری تیدا به خت کردوون، ههروهها ده سگای کار و فه رمانیش ئه وه نده ی تیدا به خت کردوون. نامه کارییش له ئارادایه بۆ کردنه وه ی ریگای (ئاکری - بیره که پره) و، ته واکردنی ئه و کار و فه رمانانه و، ئه و پیتوستییانه ی له مه وه پیتیش ناویان برا. هیوایش وا ده کری که فه رمانه روه ایی بریار له سه ربان بدات که جیبه جی بکرتن. ئه و کار و فه رمانانه ی ئیستا له ئارادان بۆ که لک و چا که ی ناوچه ی ئاکری، هه رچه نده له چا و پیتوستییه کانییدا به زۆر که م داده نرتن، به لام من دلّم رۆشنایی تی که وتوه، که بزوتنه وه ی ئاوه دانی و شارستانی له ئارادایه. له خودای پاک ی بیا هه و تایشم ده وئ، یارمه تی پیاوانی چا که خواز بدات له ته واکردنی پیتوستییه کانی ناوچه ی ئاکریدا، بۆ ئه مه ی ئه نجامی ئه و کرده وه و کارانه به چا که بگه رپین بۆ هه ردوولا: بۆ نه ته وه یش و بۆ فه رمانه روه ایییش.

باشکۆ

بیروباره ی رۆشنییران ده رباره ی نووسراوی ئاکری

له لایه ن پیتشکه وتنخوازان و نیشتمانه په روه ران و رۆشنییرانی (کورد) و (عه ره ب) ه وه، به تایبه تی خاوه ن رۆژنامه کانیان، گه لیک پیاو ته ی و یارمه تیم ده سته کته و، له پشتگیری کردنی ئه و بابه تانه ی که په یوه ندیبان هه بوو به پیتشکه وتنی ناوچه ی ئاکریه. وتاره کان و نامه کانی ئه و جوړه پیاوه به رپز و خۆشه ویستانه م له ناوازه گاهی نووسراودانه که مدا پاراستوه، هه تا ده مینم چا که یانم له بیر ناچیتته وه و، پر به دلش هه موو ده م سوپاسم کردوون و سوپاسیان دووباره ده که مه وه. به لام داخه که م ماوه نه بوو، وتاره کانی هه موویان بنووسم، یاخود ته نانه ت ناوی هه موویشیان بنووسم له م نووسراوده دا. ته نیا ئه وه نده م له ده ست هات بۆ ئه و نه چه ند پارچه به ک له و وتارانه ی که له رۆژنامه کانی مووسل و هه ولیر و به غدادا بلاو کراونه ته وه، له گه ل نامه که ی خودالیتخۆشبوو (دکتۆر ناجی الاصلیل) دا لیره دا پیتشکه شی خوتنده واره به رپزه کان بکه م.

له گه ل ئه مانه یشدا سوپاسی پین ئه ندازه م بۆ ئه وانه ی یارمه تییبان دام له کۆکردنه وه ی زانیاریدا که له بابته ناوچه ی ئاکریه کرا، که زۆریه یان له ئه ندامانی (پانه ی فه رمانه رانی ئاکری) بوون، به فه رمانه ر و که سانی تره وه.

رئاسة المجمع العلمي العراقي

في أثناء زيارتي الأخيرة الى قضاء عقرة بلواء الموصل أطلعني قائمقامها السيد شاکر فتاح على كتاب له وضعه حديثاً عن (قضاء عقرة) وصف فيه أحوال هذا القضاء وتكلم على تأريخه وجغرافيته واقتصادياته وعاداته وتقاليده وعشائره وأشهر مواضعه معزراً ذلك بالأرقام والأمثلة. فأكبرت في الرجل همته ومبادرته الى تحشم مثل هذا العناء، وتمنيت لو أن زملاءه من رؤساء الوحدات الإدارية يحزون حزوه ويفعلون فعله، إذن لأجتمع من ذلك لدينا ثروة علمية ثمينة ولكان لنا من ذلك كله مصدر عميم النفع. وترائ لي أن في تشجيع الموما إليه على طبع كتابه نكون قد كافأناه على خدمته وجعلنا منه قدوه طيبة لغيره من زملائه. ولهذا القصد أخذت منه كتابه المذكور الذي أبعثه إليكم للتفضل بعرضه على هيئة المجمع المحترمة لأبداء ما تراه في شأن مساعدة مؤلفه على طبعه. ومما يحسن أن أبينه أن مؤلفه قد افضى لي بأنه سيعيد النظر فيه وينقح لغته ويجيد تنسيقه وترتيبه. هذا الى أن بين موظفي مديرتنا من هو مستعد لمعاونته في العمل وفي كتابه تأريخ العصر من أصوله العلمية وإضافة ما عرف من مواقعها الأثرية الى أبحاثه. فأرجو أن يحقق المجمع هذه الرغبة بتقديم مساعدة مالية كافية الى مؤلفه لينجز طبعه. وتفضلوا بقبول فائق الاحترام.

ناجي الأصيل

المدير العام

المرفقات: مخطوط كتاب (قضاء عقرة) لشاكر فتاح.

صورة منه الى: قائمقام قضاء عقرة: وإشارة الى المحادثة الشفهية حول الموضوع وسنوافيكم بالنتيجة في حينه.

***

بريد الأيام

جهود قائمقام عقرة

تتوارد على إدارة هذه الجريدة سبيل من الرسائل من قضاء عقرة وماجاورها كلها ثناء وتقدير وإعجاب على سعادة الأستاذ شاكر فتاح قائمقام قضاء عقرة للجهود التي يبذلها سعادة في ميدان الإصلاح الاجتماعي والثقافي بين أبناء القضاء المذكور. ويستدل من هذه الرسائل مبلغ تعلق أهالي القضاء بهذا الرجل الفذ الذي يستبان من إجماع الناس مبلغ تمتعه بالخلق الرفيع وشدة تمسكه بما يؤول على القضاء من نتائج حسنة وثمرات طيبة. ونحن في الوقت الذي نكبر هذه الروح الأنسانية التي يتحلى بها سعادته نفخر بأن يكون بين ظهرانينا رجال أفذاذ كسعاداته يؤمل فيهم كل خير لبلدنا

75

الحبيب. ولم تكتفى هذه الجريدة التي آلت على نفسها أن تعكس مرآة أعمال الشخص مهما كانت منزلته بروح مستقيمة دون محاباة أو تزلف. أجل لم تكتفى هذه الجريدة بتقيديم هذا الشكر وإنما ستعرض للقراء وصفا موجزاً عن هذا القضاء والأعمال التي قام بها سعادته منذ توليه المسؤولية لكي تودع التحكيم الى قرائها الكرام. فالى ذلك العدد نستودعكم الله.

صاحب جريدة الأيام في بغداد

المحامي فريق عقراوي

(من جريدة الأيام - بغداد - العدد: (٤) في ١٤/٤/١٩٥١)

***

«السيد شاكر فتاح قائمقام قضاء عقرة جمع بين الإدارة والأدب. وها هو يرسل لنا فصلاً من مولفه (قضاء عقرة) ننشر تباعاً ليطلع عليه القراء الكرام. ويا حبذا لو حذا حذوه بقية الموظفين الإداريين، فيكتبوا عن مناطقهم مظهر منها وما يطن، ليطلع عليها المواطنون ويعرفوا عن بلادهم ما خبا عنهم». -التحرير-

عن (جريدة الأيام - بغداد - العدد: (٥) في ٢١/٤/١٩٥١)

***

«بدأت طلائع الصيف متحفزة، وأخذ الأفراد يفكرون في المصائف التي سيرتا دونها تهرباً من القيظ الغائر. لذلك طلبنا من سعادة الصديق الأستاذ شاكر فتاح قائمقام قضاء عقرة أن يتحفنا بمقال عن المصائف العراقية. فاختار لنا هذا المقال القيم عن مصائف عقرة من كتابه الذي أنجزه حديثاً عن هذا القضاء. والمقال بمجموعة صورة وصفية رائعة للقضاء بأسلوب أدبي فيه سلاسة وطرافة وعذوية، توفر لقارئه القراءة الماتعة وتشبع رغبته للاستطلاع واننا في الوقت الذي نقدم فيه هذا المقال للقراء، نوجه أنظارهم الى هذا المصيف الجميل. فالصيف على الأبواب».

(صاحب جريدة (المثال) عبدالباسط يونس)

عن جريدة المثال - الموصل - العدد: (٣)، في ١/٤/١٩٥١.

***

... «لوتنقلت في عقرة ونواحيها وجبالها ومسالكها لكان إسم شاكر فتاح يسعى الى سمعك أينما حللت وحيثما نزلت. فلقد ملك زمام الأمور وبسط أجنحة السلام على المناطق التي قلما كانت تتمتع بنعمة الراحة والأستقرار. فهو مؤمن كل الأيمان بعظمة الرسالة التي يعمل لتحقيقها. وهو واثق كل الثقة أن النجاح حليفه مازال العدل رائدة والحقيقة مبتغاه.

هذا شيخ من شيوخ الجبال السماء كان في زمن مضى لا ينفك عن الثورة وبث الشقاق. إنه يحدثنا بلسان صادق فيه نغمة الأسي على ما أفرط في سبيل هذه الأرض المباركة فهو يقول: «كنت ناثراً، ولكنني الآن أمنت بأنني كنت على خطأ وبادرت للتكفير عن ما أقترفته نحو بلادي فأبديت رغبتي في

76

المساهمة بالخدمة العامة. وأنا اعترف أن نصائح القائم مقام شاکر فتاح كانت الحافز الأهم في توجيهي نحو هذا الاتجاه الصائب». هذا هو الكلام الذي نطلق به مثير الثورات سابقاً، والمتعطش للأصلاح لاحقاً. فلقد عرف الأستاذ شاکر فتاح السبيل الى قلبه وقادة ال موطن الرشاد...»

- (عن مقال الأستاذ عبدالباسط يونس المنشور في جريدة (الفجر) - في الموصل - العدد: (٤٧) في ١٩/١/١٩٥١).

***

«الأستاذ الأديب السيد شاکر فتاح قائم مقام قضاء عقرة من شبابنا المثقف الذي نعتز به ومن اصدقائنا الكرام. وقد كان لنا شرف الأعجاب والأكبار بأدبه وتأليفه في اللغة الكردية. ويسرنا أن نقدمه إلى قراء جريدتنا في مقالة القيم عن التعليم والثقافة في قضاء عقرة، هذا القضاء الذي كان من حظه السعيد أن يتولي هذا الشاب الفاضل والأدري الحازم، إدارته إدارة سديدة.»

(هيئة التحرير)

- عن (الجريدة - أربيل - الصادرة في أربيل من قبل نقابة المعلمين في أربيل العدد: (٢٢) في ١٢/٥/١٩٥٢).

***

سەرچاوهی نووسراو

- ١- دهسگاكانی میری له ناوچهی ئاکریدا.
- ٢- پرسیارکردنم له رۆشنییرانی ناوچهی ئاکریدی و زاناکانیان.
- ٣- گهڕان و بینین و پشکنینی خۆم له ناوچهی ئاکریدا.

پرسه

پرسه گرتن لهم شتوبه دا که ئیستا ههیه بریتیبه له خوویهکی رزبوی کۆمه لایه تی. که پیتویسته له ڕهگ و ڕیشه وه دهی بهینین!

پرسه ی جارن:

پرسه ی جارن ساکار و ساده بوو. که مردوویهک ئەمرد خزمان نه یان ئەهیتشت ماله مردووه که به چیتشت لێنان و ئەرکی پرسه که وه خه ریک بین و پاره بهخت بکهن. تا حهوت رۆژی خشت نانیان بۆ ئەو ماله مردووه ئەنارد. ئەگه ره له مزگه وتییکا یاخود له شویتنیکیشدا بۆ مردووه که دابنیشستنايه له هه ره ماله گه وره یه کی خزمی مردووه که وه نان و چیتشت ئەهینرایه ئەو جیگا پرسه یه، تا ده رخوا ردی ئەو که سانه بدری که بۆ پرسه له ویدا کۆیونه ته وه. بێجگه له م یارمه تیبه، دیارییان بۆ ماله مردووه که ئەنارد. باربوویشیان ئەکرد. به هه مسوو جوژیک دلێ مردووه که یان ئەدایه وه. تا ئەو ئیش و ئازاریان له دل ده رئه کردن. بۆ منالێ ساوا پرسه نه ئەگیرا. بۆ سه رۆک و که له که هه ی هۆزیش که له شه ری هۆزایه تیدا ئەکوژان، هه ره ها پرسه نه ئەگیرا. نه وه ک دوژمنه کانیان پیتیان خۆش بین. ته نانه ت ئەیان کرده ده وۆل و زورنا لێدان و شاییش. هه ره بۆ ئەمه ی دلێ دوژمنه کانیان پێ ته نگ بکهن. ئەم ره وشته کۆمه لایه تیبه کۆن و به ترخه مان، که بریتیبه له گیانی یارمه تی و خۆشه ویستی راسته قینه و هاوبه شی له شیندا، که بریتیبه له مه ردا یه تی، تا ئیستا که یش له هه ندی دێهات و باژێره کانی ناو کوردستاندا ماوه و راگیراوه و رێزیشی لێ ئەگیرێ. چونکه له ئەنجامدا ماله مردووه که زامی ده روونیان سارپێژ ئەبێ و، دلێان به هیتز ئەبێ و، خه میان ئەره ویتته وه و، هه ستیش به خۆشه ویستی و یارمه تی و هاوبه شی که سوکار و خزمانیان ئەکهن له شیندا.

پرسه ی ئیستا:

به لام داخه که م پرسه ی ئیستا که به زۆری له شاره کافمان و له ناو ماله گه وره کافماندا باوه، ماله مردووه که کاول ئەکات، دلێان ته نگ ئەکات، سه رگه ردانیان ئەکات. چونکه ماله مردووه که توشی ئەرکیکی زۆر و پاره به ختکردنیککی زۆر و، بینینی دوو پرووی و پرواله تی و کهش و فشیککی زۆر دین و هه ست به هیچ یارمه تی و دلدا نه وه یه کی راسته قینه یش ناکه ن. ماله مردووه که ماندوو ئەبن، نابوو ئەبن، پرستیان ئەپرێ، ئەوه نده ی تریش کۆستمان ئەکه وێ!...

ماله گه وه ی وام دیوه، که ئەرکی پرسه که یان خۆی داوه له دوو هه زار و سێ هه زار دینارا!... ئەرکی پرسه ییش که به رچینی ناوه راست و خواروو ئەکه وێ هه ره له سه د دیناره وه هه تا شه ش سه د دیناری تی ئەچی!...

هۆی پرسه ی ئیستا:

ئیمه یش که له هۆی ئەم پرسه ی ئیستا یه ورد ئەبینه وه و لێ کۆلینه وه ی تیا ئەکه بین، بۆمان ده رئه که وێ: که ئەم ده رده له خۆیه رستی دوو چینی کۆمه لایه تیمانه وه په یدا بووه:

۱- لووت بهرزه‌کان و که شوفش پەرسته‌کان حەز بەم پەرسەییە ئەکەن و بایەخی پێ ئەدەن. هەر لەبەر ئەوەی که کەسانێکی زۆر بێتە پەرسەکیانەوه، لەم و لەویش بکەن بەچاوپاواو که کۆمەڵایەتییه‌کەمان بەگەرە و گرنگیان دانەنێ. بۆیکە بەپەرسەکیانەوه دێ. کەچی لە راستیدا زۆر کەسی وا هەن لەبەر چاویکەری، یاخود لە ترسی گله‌یی، یا بۆ دلخۆش کردنی خۆیان بەنازا و زبانی خاوەن مردوو یا بۆ کات کوشتن هاتوونەتە پەرسەکیانەوه. جا ئەو لووت بەرزانه بەلای خۆیانەوه وایە که بەم جۆرە پەرسەییە پایە کۆمەڵایەتیان بلێتە بێتەوه، لەناو ئەتەوه‌دا رێژ و سامیان زۆرتری لێ دێ.

ئەمەیش شتێکی دیارە که ئەم جۆرە کەسانە لەبەر ئەوەی لە کانگای دلی خۆیاندا هەست بەکەم و کوری خۆیان ئەکەن و، خۆیان بەسووک دیتە پێش چا، بەم جۆرە رووکەش و بابەتی رووالت و کەشوفشەوه، تۆلێ ئەو کەم و کورییە خۆیان ئەکەنەوه چونکه ئەوانە که کاریکی نەتەوه‌یی دیتە پیشەوه، ئامادە نین (۵) دینار بیه‌خشن بۆ کەلکی گشتی!...

خاوەنی ئەم نەخۆشییە بەزۆری دەولەمەندەکانی جەنگ و تەنگانه و، هەلپەرستەکان و ئەوانەن که بەدووی کلاودا ئەگەرێن. ئەم دەردەیش لەوانەوه بەچینه‌کانی ناوه‌راست و خوارو گە‌یشتووه!...

۲- چینی پیاوه ئایینییه‌کان: ئەم چینه‌یش خۆی هەرچەندە ئەوه باش ئەزانێ که پەرسە گرتنی بەم جۆرە پێچەوانە‌ی یاسای خۆاییه، بەلام خۆپەرستییه‌کە‌ی خۆی پالێ پێوه‌نەنێ که لێی بێ دەنگ بێ و بەرنگاریش نەکات. ئەوه‌ک نانی خۆی بێرێ!...

چونکه هەموو پەرسە‌یک کەلکی بۆ پیاوه ئایینییه‌کان تیا، بەگەرە و بچوکیانەوه. هەتا پەرسە‌کە‌یش پارە‌ی زۆرتری تیا بەخت بکری و زۆرتەر بایەخی پێ بدری، کەلکی ئەو پیاوه ئایینیانە‌ی زۆرتەر تیا ئەبێ. لەبەر ئەوه پیاوه ئایینییه‌کان، خۆشیان بەپێچەوانە‌ی فەرمانی کۆمە‌ڵایەتی و ئایینی خۆیان، دەولەمەندەکان و خاوەن کەشوفشەکان، تەنانەت چینه‌کانی تریش تیژ ئەکەنە سەر بایەخدا بەپەرسە‌گرتن تا گە‌یاندیانە ئەم رادە‌یه که لە هەموو مەزگە‌وتیکدا هۆلێکی گەرە و شەنگ و شوخی تاییه‌تی دروست بکری بۆ پەرسە‌گرتن!... بەتەخت و کورسی و پەردە و ئاوێزە و کەلوپەلانی تری نایابەوه پراژینرێتەوه تا شایانی پەرسە‌گرتن بێ! لەگە‌ڵ ئەمە‌یشدا پێوسته‌ پێی لێ بنێین که هەندێ بیوانی ئایینی راسته‌قینه‌ و سەر‌بەرز و دەروون نازاد هەن ئەوانیش وەک ئیمه‌ بێر لەم رەفتاری پەرسە‌گرتنە‌مان ئەکەنەوه.

ئەوانیش وەک ئیمه‌ حەز ئەکەن ئەم باره‌ چەوت و پووجه‌ راست بکریتەوه. بەلام داخه‌کەم ژماره‌یان کەمه‌، خەباتیان کزه‌، کەشیش گوێیان لێ ناگری!... (*)

(*) ئەو کاتە‌ی ئەم وتارە لە سالی ۱۹۶۸دا بۆ یه‌کەم جار لە گۆڤاری (سلیمانی)دا بلاوکرایه‌وه، باری مە‌لا بەرێژکامان وابوو... بەلام بەسایه‌ی کاربه‌ده‌ستانی (شوێشی گەرە‌ی کورد)هوه، ئەم باره‌ لە مانگی بەخته‌بارانی سالی ۱۹۷۳دا بەتەواوه‌تی گۆرا. چونکه (زانایانی ئایینی کوردستان) هێرشێکی خاواناسانه‌ و مە‌ردانە‌یان برده‌ سەر ئەم پەرسە‌گرتنە (سلیمانی)دا و بریاره‌ مێژوویییه‌ بەنرخه‌کە‌ی خۆشیان بەهەموو لایه‌کدا بلاک‌کرده‌وه. نەتەوه ئەم بزوتنە‌وه‌یه‌ی زۆر پێ خۆش بوو. (پارتی دیموکراتی کوردستان) و هەموو رێک‌خراوه‌کانیشی بە‌دڵ پش‌ت‌گێرییان کرد. ئەم بریاره‌ کاریکی تەوا‌ی کرد، سوپاس بۆ خوا پەرسە‌گرتنە‌کانی ئێستا خەریکن بەتەواوه‌تی بەره‌و چاکی و دروستی ئە‌رۆن. (ش.ف)

لەمە‌دا نەتەوه‌ چەواشه‌کراوه. چونکه ماله‌ مردووه‌که بەم جۆرە پەرسە‌گرتنە، دلخۆش نابێ. هەر‌وه‌ها خۆیايش که فەرموویه‌تی بەرامبەر بەسەرگە‌ردانی و بەسەر‌هاتی دلشکێن و سامناک ئارام بگرن و پشت بەمیه‌ره‌بانی خۆی بیه‌ستین و، لە رۆژی تەنگانه‌ و ناخۆشیدا دلی خۆمان بەخۆی خۆش بکەین... هەر‌وه‌ها بەم جۆرە پەرسە‌گرتنە‌مان دلی خۆش نابێ!... هەرچی هۆشیسه‌، هەرگیز ئەوه پەسە‌ند ناکات، که ماله‌ مردوو لەباتی ئەوه‌ی یارمه‌تی بدری و باربوو بکری ئە‌رک و مانه‌دویتی بخریتە بەر و باری نابووتی بخریتە سەر!.

مردن بەلای خواوه، بەلای هۆشه‌وه‌ کاره‌ساتیکی سروشتیه‌. هەموو کەس تووشی ئەبێ. ئەبێ هەر‌وه‌ک بەله‌دایکبوونی مندالییک دلخۆش ئەبێن، که خوا پێی بەخشیوین، هەر‌وه‌ها دلته‌نگ نەبێن که خوا خۆشه‌ویسته‌کە‌مانی بردۆتەوه‌ بۆ خۆی!...

بەلێ مردن کاره‌ساتیکی سروشتی و ساکاره‌. بەلام کە‌لک پەرسە‌کان لێیان کردوون بەخۆتێکی درنده‌ و زەنده‌قیان پێ بردوون!

ئەگەر مردن نەبایه‌ له‌ دەست پیاوخراپ رزگارمان نە ئەبوو. نە لەدەست نەخۆشی و دەردە‌داری چانه‌کراو و پە‌ک‌کە‌وتوو رزگارمان ئەبوو... نە له‌ دەست ئە‌رک و نازاری دەرد و نەخۆشی هەندێ جاری رۆژگاریش رزگارمان ئەبوو!...

کەواته‌ مردن بەخشیینیکی گرنگی خۆاییه‌ پێوسته‌ دلی پێ خۆش بکەین. نەک پێی دلته‌نگ بێن. پێوسته‌ بەروویه‌کی خۆش و هەستیکی مە‌ردانە‌وه‌ بەپیرییه‌وه‌ بچین نەک لێی بترسین.

پاش ئەوه، ئەگەر خۆپەرستی خۆمان لە‌ئارادا نەبێ، له‌ مردن بۆچ بترسین؟! ئە‌ی ئەم شین و شه‌پۆرە‌ی بۆچییه‌!

ئەم کەشوفشه‌ و پەرسە‌گرتنە‌ی بۆچییه‌!

ئە‌ی ئەم بێزاری پێشاندا‌نە‌ی له‌ کاری خوا بۆچییه‌!

مردن کاره‌ساتیکه‌ سروشتی، خۆایی. پێوسته‌ بە‌دلنیا‌یی و ئارامیکی مە‌ردانە‌وه‌ بەرێژگرتنێکە‌وه‌ بەرامبە‌ری بوه‌ستین. تەنانەت پێوسته‌ بە‌روو‌خۆشی و دل خۆشییه‌کە‌وه‌ بەپیرییه‌وه‌ بچین. (محە‌مه‌دی پیغه‌مه‌بر) (د.خ) وای کرد. (سوکرات)یش پێش ئەو بەهەزار سال هەر‌وای کرد. هەردووکیان مە‌ردانە‌ و سەر بلتدانه‌ پێشوازی مەرگیان کرد.

ئیمه‌ نابێ له‌ مردن وەر‌س بێن. نابێ له‌ مردن بترسین. چونکه له‌ بریتی مردوویه‌ک ده‌ منال دیتە جیهانە‌وه. ئەگەر خۆشه‌ویسته‌تیکشمان بمری زۆری تر هەن له‌ جیهاندا که جیگای ئەو بگرنه‌وه!... بێجگه‌ له‌وه جیهانی پاش مە‌ردنیشمان له‌ جیهانی پێش مە‌ردمان خۆشتر و پایه‌دارتره‌! چونکه جیهانییک پرپه‌تی له‌ خۆشی و ئاسایش و ئاشتی و خۆشه‌ویستی!

تێگه‌یشتووانی کورد لەم پەرسە‌یه‌مان وەر‌س بوون

له‌ سه‌دان له‌ خۆپێنده‌واران و تێگه‌یشتووانی کوردم بیستووه‌ که گە‌لێک له‌ پیاوه ئایینییه‌

بڵندەکانیشیان لەناوادی، کە ئەم پرسەییە ئێمە ئێستە ئەیگەری - پێچەوانەی فرمودەی خوا بێ، پێچەوانەی بێ و هۆشی مرۆفە پێچەوانەی کەلک و خۆشی خاوەن مردوو! هەموویشیان لە کانگای دڵیانەوه حەز ئەکەن - ئەم پرسەگرتنە بەتایبەتی لەم شتێوەدا کە هەبە، نەبایە. بەلام هێچیان ناوێرن بەرپەرستی ئەم خووە رزبوەی کۆمەڵایەتیەمان بکەن!

هێچیشیان ناوێرن بیروباوەرەکی خۆیان لە پرسەیی خۆیاندا بەکاربھێنن. ئەوانە لەو ئەترسن کە نەتەوه لێیان بوورووژێ، ئەترسن لەوێ ئەم و ئەو پێیان بڵێن لەبەر پارە گیرانەوه پرسە ناگرن! رزدی ئەکەن دڵیان نایە پارە لە پرسەدا بەخت بکەن.

ئەمەیش جێی داخە کە ئەو رۆشنیرانە، بەتایبەتی پیاوێ ئایینیەکانیان تا ئێستا هەولێکیان نەداوە کە (کۆگرە) یەک بگێرن بۆ لێ کۆڵینەوه و بریاردان لەسەر هەلگرتنی پرسە. یاخود هەر هێچ نەبێ پرسەگرتنیکی ساکار و پەسەند کە خوا و هۆش گلەبیمان لێ نەکەن، کە زیان بەکەلک و خۆشی خاوەن مردوویش نەگات. (*).

پێشنیاز بۆ پرسە لاپردن

لەبەرئەوه منبیش بەپێوستم زانی کە ئەم پێشنیازانە پێشکەش بەکوردە تێگەشتووکان بکەم. تا چاکێ مەردانە بکەن بەلادا و بێنە کۆری کۆمەڵایەتیەوه بۆ نەهێشتنی ئەم خووە رزبوەی کۆمەڵایەتیە کە پێی ئەلێن پرسە:

(*) ئەم وتارە بۆ یەکەم جار لە سالی ١٩٦٨دا لە گۆفاری (سلیمانی)دا بڵاوکراوە. دیسان لە سالی ١٩٧١دا لە کۆرتیکی گەورە (یەکییتی نووسەرانی کورد)دا - لقی سلیمانی - خۆتندرایەوه.

دیسان لە ١٩٧١/٤/٥دا لە کۆرتیکی گەورە زانکۆی سلیمانیدا خۆتندرایەوه. جا هەتا ئەم رۆژەیش باری رۆشنیران و ابوو. بەلام لە مانگی پێنجەمی ١٩٧٣دا کۆمەڵی زانایانی ئایینی کوردستان هەرەکو لە دامینی پێشوویدا لێی دواین هورۆژمیان برده سەر پرسە و بریاریان بۆ دەکرد، کە بەجۆرتیکی تێکپارایی بیروباوەرەکان و پێشنیازەکانی ناو ئەم وتارە گرتۆتەوه، لەگەڵ جیاوازییەکی کەمدا.

بەلام پێش (کۆمەڵی زانایانی ئایینی کوردستان) لە سالی ١٩٦٨دا لەلایەن مامۆستای بەرپێز و کوردپەرە (کەریم زەند) و پانزە مامۆستای هاوڕێیەوه کە لە (خۆتندنگای کوردی)دا فێرکاربوون بەنامەیک کە نیرا بۆ گۆفاری (سلیمانی) پشتگیری ئەم وتارە کرا هەرەوه لەلایەن خوشکە (ملیحە مەلا کەریم)ی بەرپێز و پانزە فێرکاری (خۆتندنگای نزاری کچان)ەوه پشتگیری ئەم وتارە کرا و نیرا بۆ گۆفاری سلیمانی. زانای ئایینی بەرپێزیش مامۆستا شیخ مستەفا شیخ مەرفی قەرەداغی بەوتاریکی جوان و نایاب پشتگیری ئەم وتارە لە (گۆفاری سلیمانی)دا کرد. بەم پۆنەیهوه نووسەری ئەم وتارە پێ بەدڵ سوپاسی ئەم برا و خوشکە بەرپێزانە و کۆمەڵی زانایانی ئایینی کوردستان ئەکات. پایەدارین. شایانی دڵخۆشی و سوپاسە کە لەو کۆراندەدا کە لەسەر ئەم پرسەیه وتارم ئەدا لە کۆری نووسەرانی کورد و کۆری زانکۆی سلیمانیدا زۆر لە نووسەر رۆشنیرەکان پشتگیریان ئەکردم. مامۆستایانی خۆشەویست و بەرپێز (حوسین رەشوانی) (تەها بابان)، (کەریم زەند)، (محەمەد سەلح سەعید)، (مەلا رەئوف) چەند کەسیکن لەوان. (ش.ف)

١- لەبەرئەوهی خوا بۆ ریزگرتنی مردوو فرمانی داوه، ئەوه هێچی تیا نییە کە کەسوکار و خزم و دۆست لەگەڵ لاشەی مردوو کەدا تا گۆرستانە کە بچن. ئێستە لە پاش ناشتنی مردوو کە هەر لەوێدا، لە گۆرستانە کەدا، بام سەرەخۆشییەک لە خاوەن مردوو کە بکەن و بڵاوی لێ بکەن. پاش ئەوه بام هەر کەسە بچیتەوه مانی خۆی.

٢- خاوەن مردوو نە لە مرگەوت، نە لە مانی، بام دانەنیشی بۆ پرسەگرتن. هێچ کەسیکیش هەل نەکووتیتە سەر خاوەن مردوو بۆ دلدانەوه و پرسە لێ کردن.

٣- خاوەن مردوو بەخۆی و خێزانەوه، لە پاش ناشتنی مردوو کە بۆ چەند رۆژێک بچیتە گەشتیک بۆ شارێکی تر، یان بۆ ماله خزمیک یان بۆ ماله دۆستیک خۆی، تا خەم و نازاری دلی لە شتێوەیهکی سروشتی راستەقینەدا پرۆیتەوه.

٤- هەر خزم و دۆستیک نەچوووه سەر گۆرستان لە کاتی ناشتنی مردوو کەدا، لە جیاتی سەرلێدان و پرسە لێ کردن، بام نامەیهکی دلدانەوه بۆ خاوەن مردوو کە بنێری بەلام پێوست ناکات خاوەن مردوو، یەک بەیهک وەرانی ئەو هەموو کەسانە بداتەوه. هەر ئەوه نەدی بەسە کە وەرانیکی گشتی لە رۆژنامەیه کەدا بداتەوه بۆ هەمووان.

٥- خاوەن مردوو ئەگەر خۆی ئارەزووی کرد و لە توانیدا بوو، بام هەندێ پارە بیهشتەوه بەسەر کۆمەڵە چاکەخوێزەکاندا وەک:

(خۆتندنگای هەتیوان) یاخود (کۆمەڵی داماووان و پەکەوتوووان)... تا بەو پارەیه دەستی هەزاران و هەتیوان و لێ قەوماوان بگیری و ئەو چاکە کردنە بێستە هۆی ساپرتیوونی زامی دلی خاوەن مردووکان. هەرەها بێستە هۆی لێ خۆشیوونی خوا لە گوناھانی مردوو کە.

٦- دیاری ناردن بۆ خاوەن مردوو یاخود باربووکردنی یەجگار پەسەندە. پرسە راستەقینەیش هەر ئەمەیه.

٧- خۆ ئەگەر ئەمانەیشمان، جاری، لە دەست نەیت، هەر هێچ نەبێ، بام چوونە پرسەکانمان بکەین بەیهک جار. کە چووبین بۆ پرسە لێ کردن بام چارە کە کاتی زۆرتر دانەنیشین. بام واز لە چوونە پرسەیی دێ و شارێکی تر بھێنن. بام خاوەن پرسەکان تکا لە کەسانی تر بکەن کە بە پرسەیانەوه لە شاران یاخود دێهاتی دوورەوه نەین. بام دانیشتنی پرسە کە بکەین بەیهک رۆژ. بام ژانیش لە شیوەن و گریان و قورپێوان و جلی رەش لەبەرکردن بەرپێز بکری. بام دانیشتنی پرسە کەیش کورت بکەینەوه بۆ ماوهی دوو کات.

٨- ئەمانە و هەر دەماری پیاوێتی و خواناسی بمانگری. لە تواناماندا هەیه کە بەگەلیک شتێوی تر لە ئەرک و ئاوازی پرسە و زبانی پرسە بۆ خاوەن مردوو و بۆ خزم و کەسوکارەکانی خاوەن مردوو کەم بکەینەوه.

٩- تکا لە مەلا بەرپێز تێگەشتووکانمان ئەکەم، هەرەها لە هەموو سەرۆکیکی کۆمەڵ و دەستە (حزب)ەکان، هەرەها لە هەموو دەسەلاتدار و کاربەدەستەکان کە پەیتا پەیتا کۆگرە و کۆبوونەوه پێک

چۆن رابویرین

له گۆفاری (بهیان) ژماره (۱۹) تشرینی دووهمی ۱۹۷۴، ۲۶۷۴ی کوردی. ل ۹ - ۱۱، بلاوکراوه تهوه. خۆشهویستترین کاتمان، کاتی بێ فهرمانیمانه. به لکو ئهم کاته مان له کاتی فهرمانیان گرنگتره!... چونکه لهم کاته دا چالاکیمان دینینه وه جیتی خۆی. له کۆری بیرکردنه وه بشدا، ئه توانین پهنگی دوارۆژمان دارێژین. ههروهها ئه توانین، لهم کاته دا، خۆشی له ژیاومان ببینین. ئینجا له بهر ئه وهی کلیلی دهرگای بهختیاری و سههرگهردانیمان، هه میشه به دهست خۆمانه وهیه، ئه توانین کاتی بێ فهرمانیمان بکهین به کاتی شادی و کامه رانی، به کاتی دامه زانندی دوارۆژیکی رووناک و پاک، به کاتی خۆ پیگه یانندن و بهرزبوونه وه گه وره یی. ههروهها ئه ییش توانین ئه و کاته مان، بکهین به کاتی سههرگهردانی و دلتهنگی و مالتویرانی!... به کارهێنانی کاتی بێ فهرمانی شیمان به جۆرێکی خۆش و به که لک بهنده به توانامانه وه له گۆراند، به پیتی کاره ساتی رۆژگار و کات و جیتگا. ههروهها به ندیسه به پلهی خۆتنده واری و پیگه یشتوویی و دل تهری و چاکه خوازی و راستی په رستی و چه زکردمانه وه له جوانی. که واته کامه رانی و سههرگهردانیمان بهنده به چۆنیتهی به کارهێنانی کاتی بێ فهرمانیمانه وه.

***

داخه کهم، ۹۹٪ مان، نازانی چۆن کاتی بێ فهرمانی خۆی به کار بهێنێ!... له مه یسه وه تی ئه گه یین که ۹۹٪ مان خۆشی له ژینی خۆی نابینێ. چونکه کاتی بێ فهرمانی خۆی باش به کارنا هێنێ!...

***

جیتی داخه، که له ژیا نی رۆژانه ماندا، ئه م کاته خۆشهویستمانه مان، کورتین. چونکه ئه گه ر له ۲۴ کاته که ی رۆژانه مان، ئه و کاتانه دهر بکه یین که فه رمانیان تیا ئه ببینین، تیا یاندا ئه نووین، ئه خۆین، ئه پۆشین، خۆ ئه شوین، که له یه ل ئه کپین، لای پزیشک ئه چین، فریای خه یزان و دراوسێ و خزم و ناسیابو ئه که وین... له شه و و رۆژێکا هه یچمان بۆ نامێنیتته وه، چوار کات، یاخود شه ش به کی نه یێ!... ئه مه ییش ئه وه ئه گه یینێ که ئیتمه، هه ر شه ش به کی ته مه مان، ئه توانین به خۆشی رابویرین، ئه ویش به مه رحێ باش به کاری به یین!... هه میشه که بتوانی له مه زۆر تر به خۆشی رابویرێ. هه ی وا هه یه، خۆشی له فه رمانیش ئه ببینی، له خواردن و نوستن و پۆشین و یاری ده دانیش ئه ببینی، جگه له خۆشی ببینن له کاتی بێ فه رمانی. به لام داخه که م ئه و جۆره که سانه که من!... له بهر ئه وه پێویسته به چاویکی گرنگه وه سه یری کاتی بێ فه رمانیمان بکه یین. بۆ ئه مه ی هه ر هه یچ نه یێ، شه ش به که که ی ته مه مان به خۆشییه وه رابویرین. تا ئێره، له چۆنیتهی کاتی بێ فه رمانی و، گرنگی کاتی بێ فه رمانی و، نرخی له ژیا ندا تی گه یشتین. ئیتر بام له وه بدوین: که چۆن کاتی بێ فه رمانیمان به کار به یین.

***

هه رکه سه مان، له ژیا نی خۆیدا، جۆره ئاوات و هه یوایه کی هه یه. جۆره بیهروباوه ر و دلخواست و هه ست و ئاره زوویه کی هه یه. جا ئه یێ، له کاتی بێ فه رمانیماندا، ئه و ئاواته مان به یینینه دی، به و

به یینن بۆ رابویرکردن و به رباردان له سه ر (په سه هه لگرتن) یاخود له سه ر سووککردنی په سه، به و جۆره ی که له سه ره وه پێشان دراوه، یاخود به هه ر جۆرێک که له مه باشتی رێ. ههروهها تها له نووسه ره به رێزه کافان ئه که م که به و به م با به تی (په سه هه لگرتن) ه بدن. تا بیهروباوه ری نه ته وه رۆشن بیه ته وه و بکه وینه سه ر هه لگرتنی ئه م په وشته ی رزیه و کۆمه لایه تییه مان که پیتی ئه لین (په سه).

جا ئه گه ر راست ئه که یین و بۆ که لکی گشتی تی ئه کوشین، فه رموون ئه م کۆری نیشتمانی په ره ریبه، بام تی بکوشین. بام هه موو کوردیکی دل سوۆز له جیتگه ی خۆیه وه بیزوی و تی بکوژی بۆ (هه لگرتنی په سه) که زیانیکی زۆر گه وه و گرنگی له کۆمه لایه تیمان داوه.

خۆبشم به رنه نگاری په سه ئه که م

ئه وه نده ی که یینه وه یه نه ی (په سه هه لگرتن) په یه ونده ی به خۆمه وه هه یه، تها یه خۆتنده وارانێ به رپێز باوه ریم یێ بکه ن، که زۆرم له سه ر گوتوه که زۆریشم له سه ر نووسیوه، که زۆریش به رنه نگاریم کردوه. وازی شی لی نا هێتم تا سه ر ئه نگری ئه که م.

ئه وا هه ر له ئیستایشه وه بلاوی ئه که مه وه - که مرده م خه یزانه که م و خۆم و که سوکار یاخود دۆست و یار نه په سه م بۆ بگرن، نه بش ه یلنن که س به هۆی مرده نی منه وه مان دووبی. ئه وانه ئه گه ر ئه یانه وێ گیانم شادی بێ:

بام دلی خۆیان شاد بکه ن به مرده نه که مه وه که بۆ لای که س ناچم، بۆ لای گه وه مه یه ره بانێ خۆم (خوا) نه ی. ئه وه نده ی له وه ی سامانه که یشما هه یه، لیبی به شه نه وه به سه ر (کۆمه له چاکه کار) هکاندا. به سه ر ئه و زانا و نووسه رانه دا که له به ر بێ په ری ناتوانن به ره مه به نر خه کانی خۆیان له چاپ بدن. تا بتوانن نووسراوه کانیان له چاپ بدن. ههروهها بیه شه نه وه به سه ر ئه و شاگرده هه ژاران ه ی که به دل ده ستیان داوه ته خۆتنده واری. ههروهها له چاپکردنی پاشماوه ی نووسراوه کانی خۆشما به ختی بکه ن که هیشتا له چاپ نه دراون. ئه م ییش بۆ ئه مه یه تا ئه وه نده ی له وه ی خودایه له گونا هه کانم خۆش بێ. که هه ندیک له وانه په سه گرتنه کانی پێشوومن، که به پێچه وان ه ی ئاره زووی دل م پیم گیرا و!...

جا هیوادارم به خوا که هاو نیشتمانه به رپێزه کانم ئه م ئاواته گشتییه به ییننه دی.

ئامانجانەمان بگەين، ئەو بېروباو ۋە پانەمان دەربېرىن، ئەو دلتخوستانەمان پېتك بەھينين، بەكامى خۆمان بگەين، چەشەي ئەو ھەست و ئارەزووانەمان بدەين، دلتى خۆمان دامركىننەوہ. لەلايەكەوہ: نووسراو و گوڤار و رۆژنامەي خۆش و بەكەلك ھەن. لەلايەكى ترەوہ: وەرزشى بەجۆش و فەرى ھەن، وەك گەپان و بەشاخدا ھەلگەپان و سواری و مەلەكردن و نېشاننانەوہ و یاری و گەمەكردن. لەلايەكى ترېشەوہ ماوہ ھەيە بۆگوى گرتن لە ساز و ئاواز و گۆرانى و ھەوال و وتار؛ بۆ مەشكردن لە وینە كېشان و پەيكەر تاشين و نووسين و سازلیدان و گۆرانى گوتن و ھەلپەرىندا. ماوہ ھەيە بۆ چاندن و پرواندن و، ئازەل و دپندە بەخيتوكردن. سېنەما ھەيە. جىگای لاسايى كردنەوہ ھەيە. كۆرى زانست و ھونەر و ویتە ھەيە. سەرلیدانى خزم و كەسوكار و دۆست و یار ھەيە... ئەمانە ھەمويان، بابەتى راپوارنیتكى خۆش و ناياب و بەكەلكن. ئەتوانين لەكاتى بى فەرمانیماندا پیتیانەوہ خەرىك ببين... ئەوہ ھەيە، پیتوستە، ئیمە لەسەر پیتەوېيەك برۆين بەلام بەرپەكۆپتەكېيەوہ پیتوستە كاتى بى فەرمانیمان لەسەر ئەو پیتەوېيە بەخت بكەين. ئەتوانين پیتەوېيەك دابنیتين بۆ ژيانى رۆژانەمان، بۆ ژيانى ھەفتانە و مانگانە و سالانەيشمان. بۆ ئەمەي وەرپس نەبين و گلاروى و دلتەنگيش پروومان تى نەكەن. چونكە لەم ژيانەدا، ھەموو شتتیک لەسەر ياسا ئەروات. ئەبى، ئیمەيش لە بەكارھیتانى كاتى بى فەرمانیماندا، بەرپەكۆپتەكى لەسەر ياسايەك برۆين. ئەگینا كامەرانیمان ئەبى بەسەرگەردانى.

داخەكەم، زۆر بەمان، ئەم كاتى بى فەرمانییەي خۆي، خراپ بەكارئەھیتنى!... سەيرى كۆبونەوہ كامان كەن! چى ئەبىين؟!... لە زۆر بەماندا كەم و كورى ئەم و ئەو ئەگىرپیتەوہ. ئاپرووى كەسانى تىبا ئەبى. بەدناو ئەكرين بەخۆپاى. دانىشتوان خۆشى لەوہ ئەبىين: پشم و قين و دوژمنايەتى و دووزمانى و بەدگوىي خۆيان بنۆين. ياخود جنىوفروشى بكەن. ھى وايشمان تىبايە، تەنانەت لەناو كۆرى خيزان و خزمان و يارانیشدا، بەلكو لەسەر خوانى نان خواردنیش، تا لە بابەت كارەسات و تاوان و كردەوہ نەنگى و رەوشتى بى فەرمانە و ناشىرىنەوہ، نەدوى، دلتى ئۆخەي ناكات!...

ھى وايشمان تىبايە، ھەرچى خەم و خەفەتى ناو سكى ھەيە، لەگەل پشم و قين و شەروشۆر و سەرچلتى خۆي، لەبەر دەمى خيزان و خزم و دۆستەكانیدا نەبى، ھەلى ناپتۆئى!... بىر بەكەنەوہ: چەند جارى وا ھەبوو كە ئاھەنگى خۆشەويستانى خۆمان بەچەقە چەق و شاتە شاتى نەنگ و بى كەلكەوہ تىكداوہ، كە زۆر جارى وا ھەبوو، گەيشتوونەتە شەرە جوتين و لیدان و كوشتن و برين؟!...

ھەلبەت خويتەدوارانى بەرپز، لەگەلمدان، كە بلتيم: ئەم جۆر رەوشت و كردەوانە لە بەكارھیتانى كاتى بى فەرمانیدا، نېشانەي بەدخويى و كردەوہ نەنگين! چونكە زۆردارىيەكى ئاشكرا و ديارن، لە ئازادى و سەربەستى مرۆڤ و پز و سەرەت و كامەرانیيان ئەكرين!... لە كۆمەلە پەن گەيشتووہ تىگەيشتووہ كانى جىھاندا: كاتى بى فەرمانى پزى زۆرى لى ئەگىرئى. ھەروەھا پزىش لە ئاھەنگ و كۆبونەوہ و سەرەت و سەربەستى و كامەرانى و سەربەرزى مرۆڤيش زۆر ئەگىرئى.

سەير ئەكەيت، ھەموو كەسەيكیان، بەفەرمانى سەرشانى خۆي ئەزانئى: كە رق و پشم و قين و دوژمنايەتى لە كاتى ئاھەنگى و كۆبونەوہكاندا لە دلتى خۆي فرئى بدا. بەفەرمانى مرۆڤايەتى خۆي ئەزانئى: كە گەش و رووخۆش بى لەگەل دانىشتووہكاندا، كە قسە شىرىن و رەوشت رەندىن بى لەگەل

ھەمووياندا. بەلكو ھى وايشيان تىبايە، كە ئەو كۆبونەوہ و ئاھەنگانە بەھەل ئەزانئى: لەبەر دلتى دانىشتوان، ھەر دوژمنايەتییەكى كۆنى ھەبى لەگەل بەكيتك لەو دانىشتوانە لەناوى ئەبا!...

***

ئەگەر لە رەوشتى باووباپىرمان وردبىينەوہ: بۆمان دەرئەكەوئى، كە ئەوان لە ئیمە خۆشتريان راپواردووہ لە ژياندا. لە ئیمە زۆرتر پزىيان لە ئاھەنگ و كۆبونەوہ و كۆمەلان گرتووہ. ھەروەھا لە ئیمە زۆرتر فەرمانى سەرشانى خۆيان بەجى ھیتاوە بەرامبەر دانىشتوانى ئەو كۆمەل و ئاھەنگ و كۆبونەوانە.

***

ئەگەر سەرنجىك لە ئايينەكەمان بدەين، ئەگەر وردبىينەوہ لە رەوشتى پتەمبەران و پىاوپچاكان ئەبىين: كە لە بەكارھیتانى كاتى بى فەرمانیاندا لە دەستورى خويى نەچوونەتە دەرەوہ. لەگەل ئەو پىشا ئەو كاتى بى فەرمانییەي خۆيان يەك جار بەجوانى و خۆشى و فەرى بەخشىيەوہ راپواردووہ. لە كۆبونەوہكانياندا: مېژووى ژيانى پىاوپچاكان و گەورە پىاوان ئەخويتندرايەوہ. گوئى لە دەنگى خۆش و ساز و ئاوازی شىرىن ئەگىرا. چىرۆكى پىر كەلك و ھۆنراوئى بلند ئەخويتندرايەوہ. بەقسەي نەستەق و گالئەوگەپ ومەتەلەوہ رايان ئەبوارد. رايان ئەكرد. سەيرى چاوتەندازە جوانەكانى سروسشتيان ئەكرد. ئەگەر ان. سەيرانيان ئەكرد. گەشتوگوزاريان ئەكرد.

بەلام، قسەي پاش ملە و چەقە چەق و شاتە شات. ياخود ھەوالى ناخۆش و بەدگوىي... لەناو كۆبونەوہكانياندا دەرئەكەوتن. نەيش ئەھىلئەدرا دەرکەون!...

لەبەر ئەوہ ژبىنىكى خۆش ئەژيان كە پىر بووہ لە سەربەرزى و كامەرانى و تەندروسىتى. تەنانەت خۆشيان لە كار و فەرمانى رۆژانەيشيان ئەبىينى. چونكە لە كار و فەرمانەكانيشياندا ھەر لەسەر ئەو رەوشتە ئەرۆيشتن. كەچى، ئیمەيش، لەم سەدەي گەرد (دزە) و كارەبايەدا كە ھەزاران شتى داھاتوو، ھاتوونە مەيدانەوہ، ھەزاران شوئىنى خۆش راپواردن و يارمەتى و گەمە و يارى پەيدا بوون، نازانين چۆن لە ژين خۆشى وەر بگرين. نازانين چۆن بەكاتى بى فەرمانیمانەوہ دلشاد و كامەران ببين!؟...

چارى ئەمە ئەوہبە كە زۆرتر بەتەنگ رېكخستنى كاروبارى ژيانمانەوہ بىن. كە زۆرتر، پزى لە خۆمان و لە مرۆڤ و لە ژين بگرين. پتوستە لە سەرمان، خۆمان دلشاد بكەين. خۆمان كامەران بكەين.

ھەروەھا پتوستە لەسەرمان، ئەم و ئەويش دلشاد و كامەران بكەين و، يارمەتیشيان بدەين لە دلشادكردنى خۆياندا. جا ئەگەر ئەم دوو فەرمانەمان بەجى ھیتا، بەرامبەر بەخۆمان و مرۆڤايەتى، ئەو ساكە، ئەتوانين كاتى بى فەرمانیمان لە كاروبارى خۆش و بەكەلكا بەخت بكەين. ئەوساكە تەمەفان دريژتريش ئەبى. چونكە كامەرانى ھەموو ژيانمان ئەگرپتەوہ، چ لەكاتى بى فەرمانیماندا، چ لەكاتى فەرمان و ژيانى خيزانیمان و كۆمەلايەتیماندا.

كە واى لى ھات، بام ژيانى خۆمان وا بەچاكى و جوانى و رازاوھى، رېك بەخەين، كە بتوانين كاتى بى فەرمانیمان لە شتى خۆش و بەكەلكدا بەخت بكەين. تا خۆشمان و كۆمەلەيش ھەميشە كامەران و شادمان بىن. ئەميش نامانجى ژيانە. ياخود نامانجى يەزدان!...

یهزیدییه‌کان و ئایینی یهزیدی

یهزیدییه‌کان خوا په‌رستان، دێو په‌رست نین

چونکه بنچینه‌ی ئایینه‌که‌یان زه‌رده‌شتیه

له یه‌زه نووسراوانی ئایینی ژماره: ۲

۱۹۶۹

پیشه‌کی

رهنه‌گه هه‌موو کوردێک ئه‌وه بزانی که (یهزیدی) و (ئایینی یهزیدی) هه‌ن. به‌لام که‌میان شاره‌زای میژووی پرکاره‌ساتی گرنه‌گ و سامناکی تیبیره‌ی^(۱) (یهزیدی) و چلۆنیی ئایینی (یهزیدی)ن. له راستیدا له‌بابه‌ت برا یه‌زیدییه‌کانمانه‌وه، به‌زمانی کوردی، له هه‌ندێ و تار به‌ولاوه داخه‌که‌م. هیه‌چی تر نه‌نووسراوه‌ته‌وه، که‌چی به‌زمانانی بیگانان به‌سه‌دان نووسراوان هه‌ن. له‌به‌ر ئه‌وه به‌په‌تویستم زانی که نووسراویک له‌سه‌ر میژووی یه‌زیدییه‌کان و ئایینی یه‌زیدی دا‌بنه‌م و، په‌تسه‌که‌شی خۆپه‌نده‌وارانی کوردی به‌که‌م هه‌رچه‌نده له‌وه دانیانیم که نووسراوه‌که‌م له هه‌له و که‌م و کورپییه‌وه دووری به‌لام هیوادارم به‌خوا که که‌لینیک له نووسراوه‌خانه‌ی کوردیدا پر بکاته‌وه و خۆپه‌نده‌وارانیش له میژووش ژبان و چلۆنیی ئایین و کورده‌وه و په‌وشتیان و هیوا و ئاواتیان و خه‌باتیان ئاگادار بکات. هه‌روه‌ها نووسه‌رانی کوردیش بخاته سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌م و کورپییه‌کانی نووسراوه‌که‌ی من ته‌واو بکه‌ن.

برا یه‌زیدییه‌کانمان به‌پاشماوه‌ی کورده زه‌رده‌شتیه‌کان دانه‌نرین. نزیکه‌ی نۆسه‌د سالییک له‌مه‌وپه‌ش له‌سه‌ر ده‌ستی (شیخ عدی) دا بوون به‌ئیسلاام. به‌لام پاش مردنی شیخ عدی به‌سه‌د سالییک له ئیسلاامه‌تیه‌وه و هه‌رگه‌رانه‌وه سه‌ر ئایینه‌که‌ی خۆیان. به‌لام له‌وه ماوه‌یه‌دا چهند به‌شیک ئه‌و ئایینه‌یان لێ ون بووبوو. له‌چهند ئایینییک و چهند راستی په‌رستیه‌که‌وه گه‌لیک بیروباوه‌ر و ئاینکاری بیگانه که پیچه‌وانه‌ی ئایینی زه‌رده‌شتین هاتنه‌ ته‌نیشته‌ ئایینه‌که‌یانه‌وه. له‌م کۆمه‌له‌ به‌شه‌ ئایین و راستی په‌رستیه‌یه‌یه‌ (ئایینی یه‌زیدی) په‌یدا‌بوو. له راستیدا له ئایینی یه‌زیدیدا، به‌شیک گه‌وره و گرنه‌گی ئایینی زه‌رده‌شتی ماوه‌ته‌وه و هه‌ک باوه‌رکردن به‌خواه‌کی پاک و تاک و ته‌نیا و، حه‌وت فربه‌شته‌کان و پیغه‌مبه‌ران و، مردن و زیندووبونه‌وه و، چهند و چوون کردنی خوا له‌گه‌ل مرۆفدا و، پاداش و سزای خوایی و به‌هه‌شت و دۆزه‌خ هه‌روه‌ها ئه‌وه‌بیشی تیا ماوه‌ته‌وه که پێژ له‌ گه‌وره‌ی خۆیان بگرن و به‌زه‌بیان به‌هه‌ژار و داماو و لێ قه‌وماودا بیه‌ته‌وه. پێژ له‌ ئاو و ئاگر و با و چرا و گل بگرن نازاری هیه‌چ که‌سیک و

هیه‌چ گیانله‌به‌ریکیش نه‌ده‌ن، دۆستایه‌تی په‌سارین و گه‌ت و به‌لینیش رابگرن. هه‌روه‌ها یه‌ک بن و کۆک بن و هۆگری یه‌کتیریش بن... به‌لێ ئه‌مانه و گه‌لیکی تریش له ئایینی زه‌رده‌شتی له ئایینی یه‌زیدیدا نه‌یه‌نرێ. به‌لام شوپنه‌واری ئایینه‌کانی (سروشته‌ په‌رستی) و (بوراهامی) و (مانی) و (بت په‌رستی) و (ئیسلاام)ی تیا په‌یدا بووه، که زۆریه‌ی بیروباوه‌ر و کورده‌وه ئایینه‌یه‌کانیان له‌گه‌ل ئایینی زه‌رده‌شتیدا پێکه‌که‌ون و زیانیشیان گه‌یاندوه به‌کۆمه‌لایه‌تی و ژبانی تیبیره‌ی یه‌زیدی. جا برا یه‌زیدییه‌ رۆشنه‌بیره‌کانمان که ئه‌لین بنچینه‌ی ئایینه‌که‌مان زه‌رده‌شتیه‌یه. بێ گومان رۆژێک دێ ئه‌که‌ونه سه‌ر ئه‌و خه‌باته‌ی که ئایینی یه‌زیدی به‌ته‌واوه‌تی پاک بکاته‌وه له‌وه بیروباوه‌ره‌ بیگانه و ناسازانه‌ی که زیانیکه‌ی یه‌جگار گه‌وره‌یان گه‌یاندوه به‌ناوبانگی یه‌زیدییه‌کان و ئایینی یه‌زیدی و به‌ژبانی کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری و خۆپه‌نده‌واری برا یه‌زیدییه‌کانمان. هه‌ر کاتیکیش ئه‌وه‌یان کرد و بۆیان چوه سه‌ر ئایینه‌ پاکه‌ روونه‌ بێ گه‌رده‌که‌ی زه‌رده‌شتیه‌یان له شیه‌یه‌کی شه‌نگ و شوخ و ته‌واودا بۆ دیته‌وه به‌ره‌م. که ئه‌گه‌ر پێره‌ویی بکه‌ن بێ گومان له هه‌موو دهرد و نازاریک رزگاریان ته‌کات و پۆژ به‌رژویش به‌ره‌ نازادی و کامه‌رانی و پێشکه‌وتنه‌یان ته‌بات. ئه‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه که ئایینی زه‌رده‌شتی. وه‌ک له نووسراوی (زه‌رده‌شت) دا پێشانم داوه، ئایینیکی خواییه‌ و، به‌سه‌رچاوه‌ی هه‌موو ئایینه‌ ناسمانیه‌یه‌کانی پاش خۆی دانه‌نرێ هه‌روه‌ها شوپنه‌واری ئه‌و له گه‌لیک راستی په‌رستی و وێژه‌کانی جیهانیشدا دیاره، بێجگه‌ له ئایینه‌ ناسمانیه‌یه‌کان.

ئیمه‌ر ژماره سه‌ری برا یه‌زیدییه‌کانمان خۆی ته‌دات له سه‌د هه‌زار که‌سیک. بریتین له چهند هۆزیکه‌ی جوێ جوێ، که ئایینی یه‌زیدی له‌ژێر سته‌به‌ری خۆیدا کۆی کردوونه‌ته‌وه. به‌هه‌موو لایه‌کی کوردستانی گه‌وره‌یشدا بلا‌بوونه‌ته‌وه. یه‌زیدییه‌کان له هه‌موو کوردیک پتر خۆپنی خۆیان و، ئایینی با‌وباپیری خۆیان پاراستوه. له سه‌ر ئه‌م ئایینه‌یه‌که‌ی ته‌ستا هه‌یانه، حه‌وت سه‌د سالی خشت له‌ناو دۆژمنایه‌تی و ته‌نگانه و شه‌ر و شوژ و کاره‌ساتی سامناک و خۆپه‌نیدا ژیاون، به‌هۆی زۆرداری یه‌گه‌وره‌کانی خۆیان و سته‌مکاری دراوستیکانیانه‌وه. ته‌نیا له‌م چه‌رخه‌ی بیسته‌مه‌دا پشویه‌کیان داوه.

به‌لام یه‌زیدییه‌کان سه‌رده‌میکی وایان به‌خۆیانوه دیوه که ژماره سه‌ریان گه‌یشته‌ته‌ ملیۆنه‌ که‌سیک که خاوه‌نی چهند سه‌ردارنشینیه‌کی به‌هێز و هه‌ره‌ت بوون، له چهند جیه‌یه‌کی کوردستاندا. ئه‌وه‌ی لیبیشیان کوزراوه له ماوه‌ی ئه‌م حه‌وت سه‌د ساڵه‌دا به‌دوو ملیۆن که‌س دانه‌نرێ. ئه‌مه‌ بێجگه‌ له تالان و برۆ و سه‌رگه‌ردانی و مالتیرانی و ریسوارییه‌ش که به‌سه‌ریان هاتوه، که له ژماره نایه‌ن و له هه‌موو روویه‌کیشه‌وه پاشی خستون.

ئه‌مه له‌بابه‌ت دیوی دهره‌وه‌ی ژبانیه‌یه‌وه.

به‌لام له‌بابه‌ت دیوی ناوه‌وه‌ی ژبانیشیه‌یه‌وه، به‌هۆی نه‌خۆپه‌نده‌واری و ده‌سکاری ئایینه‌که‌یانه‌وه له‌لایه‌ن هه‌ندێ پیاوانی ئایینی خراپی خۆیانوه و، داوانه‌وه و ته‌له‌که‌بازی بیگانانه‌وه به‌مه‌به‌سی داگیرکردنی خاکه‌که‌یان و پچرینی به‌روبوومیان، باری کۆمه‌لایه‌تیه‌یان ته‌واو تیکچووه‌ و، بارستایشی ته‌واو نزم بوته‌وه. به‌واتایه‌کی رۆشنتر به‌شی هه‌ره گه‌وره‌ی تیره‌که‌ چه‌وساوه‌ته‌وه و رووت کراوه‌ته‌وه بۆ

(۱) تیره: قه‌بیله، هۆز، عه‌شیره ده‌گرته‌وه، دیاره ئیزدییه‌کان قه‌باره‌یه‌کی وا بچوکیان نییه، کۆمه‌لیکی گه‌وره‌ی خاوه‌ن باوه‌ریکی تابه‌تن له گه‌لی کورد.

جا به‌م پێیه ئه‌وان (طائفه‌)ی عه‌ره‌بیان پر به‌پسته، سه‌یر له‌وه‌دایه‌ وشه‌ی (تایه‌فه) له کوردیدا بۆ کۆمه‌لیکی بچووکتر له هۆز و عه‌شیره و تیره به‌کارده‌ی؛ چهند خه‌زانیکی نێزیک.

که لکی ناپوخته به شی هره به چووی تیره که و بۆ که لکی ناپوخته هه فرمانداره بیگانه کان. به کورتی هه چوار دهرده که به بریتیه له زۆرداری و هه ژاری و نه خوشی و نه خوینده واری، به ته و اوته له ناو ئه م کلۆلانه دا رهگ و پشه یان داکوتاه و له که لکی خستون، سه ره رای ئه مه یه بیگانه ی دل ره ش و کرده وه نه نگ، هه رچی ناووناته و ره و قسه ی ناشیرین و پروپوچ هه یه ئه وه ی دواخستون. داخه که م هه ندی کورده واری خویشمان به سه ره کرده ی هه ندی له ده سه لانه دارانی جیهانی و نایینییه وه، له و بیگانه خراپترین پچ گوتون، خراپترین پچ گوتون!.

جا ئه م نووسراوه ی منیش هه ره به ته نیا میژوو نییه و ناگادارکردن له چاره ره شی و تازار و هاواری چه ند ساله ی ئه م برا کورده مان. هه روه ها ویتیه شه و ناراسته کردن. بۆ ئه مه ی ده ماری مه ردایه تیه هه موو کوردیکی سه ره ره ز و دهررون تازادیش بیزوینم بۆ ئه وه ی ده ستی یارمه تی بۆ ئه م برا کلۆلانه مان، به زیدیه کان، درتیه بکه ن و چیشیان له ده ست بی له پینا و گوێزانه وه یاندا بۆ ژبانیکه ی باشتتر و پاکتر و رۆشنتر دریغی نه که ن.

برا به زیدیه کانمان، گوناهیان هه ره ئه وه نده بووه که ویستویه نه تازادیه ی بیروباوه رپه ی خویمان به بارتین و هه ست به مه رۆقایه تیه ی خویمان بکه ن و، ناوچه وان به رزانه بژین. ئه مه راسته که خویشیان هه ندیک هه له و تاوان و گوناهیان هه به دهرباره ی خویشیان و دهرباره ی دراوسێکانیشیان. به لام تازابه تی و مه ردایه تیه یان، ئارام و به رگه گرتیه یان به رامبه ر دۆزمنانی دل ره ق و درنده و به هیز، وره به رنه دان و کۆل نه دانیان به رامبه ر کاره ساتی سامناک، به کیتتی و کۆکییان له ناو خویندا. دلسوژی و خوێه خترکردنیان له پینا و نایینیان، له میژوو کورده واریدا به سه رکه فی ژیر نووسراوه ته وه.

نزیکه ی سال و نیویک له ناویاندا ژبام، له چاکه ی و پاکه ی و مه ردایه تی به ولاره هه یچی ترم لی نه دین. دیسانه وه ئه یلیمه وه: بنجینه ی نایینه که یان (زه رده شی) یه. خوای پاک و تاک و ته نیا نه ناسن، نه ک دیو (شیطان) چه ز به چاکه کاری نه که ن، نه ک خراپه کاری، هه رچی کرده وه و په وشتی گه وره و بلند له ئیمه دا هه یه له وانیشدا هه یه. هه موو ده م ئاماده ن بۆ دۆستایه تی. هه موو ده م ئاماده ن بۆ براهه تی و چاکه خوایی. هه موو ده م تینووی پیشکه وتن به لام داخه که م، وه ک له مه ویتیش پیشانم دا، نایینه که یان ده ستکاری کراره هه ره هۆی ئه وه یه شه که باری کۆمه لایه تیه یان و نزم بۆ ته وه!. ئیمه چه ند بتوانین ئه و برا نازدارانه مان پیش بکه یین. ئه وه نده خویمان پیش نه ه یین. جا ئه گه ر ئه م نووسراوه م بیته هۆی ئه وه ی رۆشنیرانی کورد و برا به زیدیه تیگه یشتووه کانمان ده ست بده نه ده ست یه ک و ده ست بکه ن. به راسته کردنه وه ی باری کۆمه لایه تی و ئابووری و خوینده واری و نایینی ئه م به شه گرنه گ و به نرخه ی کورده وارییه، خویم به به ختیار ئه زانم.

۱۹۶۹/۱۰/۸

شاگر فه تاح

شیخ عدی (۱)

به پیتی قسه ی هه ندی له میژوو نووسانی عه ره ب:

له سه ده ی پینجه می کۆچی دا (شیخ عدی کوری مسافری ئه مه وه ی) که زانایه کی دهرویشکار (متصوف) و خواناسیکی بلیمه ت بوو، په نای برده به ر یه کی له شاخه کانی کوردستان و له ناو دیریکه ی چۆلی گاوه کانه دا، که که وتبووه ناو شاخی (لاش) ه (۲) وه له ناوچه ی شێخاندان ئارامی گرت و ده ستی کرد به گۆشه گیری و خواناسی خۆی هه روه ها هه روه ک هه ندی میژوو نووسانی عه ره ب ئه لێن: ئه م پیاوه به چه ند پشتیک ئه چیته وه سه ر (مه روان کوری حه که م) که چواره م جنشین (خلیفه ی) (ئه مه وه ی) یه کان بوو له ویدا، له ناو کورده کانی هه کاریدا ده ستی کرده وه به بلاو کرده وه ی نایین ئیسلامه تی و ژماره یه کی زۆری له و کورده انه خستووه ته سه ر پیره و (طریقته ه که ی خۆی که پیتی ئه لێن (پیره ی عدوی) کورده کان به جگار خویشیان ویستووه به جگار فه رمانی میوانداری و جوامیری کورده انه ی خویمان له گه ل نوواندوه و یارمه تی خۆی و که سوکاریان داوه تا هیز و ده سه لانه ی ئه و خیزانی (ئه مه وه ی) یه گه یشتووه راده یه کی وه ها که له پاش سه د سالیک، (شیخ حه سه ن) ناویکیان تیا په یدا بووه، که که له ی دامه زرانده وه ی فه رمانه وایی (ئه مه وه ی) ی که وتوووه ته که لله وه و کۆششی بۆ کرده وه (*).

له بابته ر پیره وه که ی (شیخ عدی) یه وه. میژوو هه یچ توانج و پلاریکی نییه تیه بگری. به لکو به پیتچه وانه ی ئه وه دلسوژی و ده سپاکی (شیخ عدی) به رامبه ر ئیسلامه تی پیشان ئه دات. نه ناوی (یه زیدی) هه یه، له سه رده می ئه ودا و نه ناوی بۆ (شیطان) په رستی. هه تا ما بانگی دا بۆ کرده وه و ره وشتی جوان و دهروونی پاک. میژوو ته نیا ئه وه نده له سه ر (شیخ عدی) ئه ژمیری که (ئه مه وه ی) یه کانی بنه مه اله ی خۆی به جگار خویش ویستووه (**). هه موو ده م پیاوه لداون و له سه ری کرده ونه ته وه. ته نانه ت (یه زیدی کوری معاویه ی) یه یی پاک کرده ته وه له هه موو گوناوه کانی، کورده کانی هه کاریش ئه مه نده بروایان به (شیخ عدی) بووه. خوێه ویستی (یه زیدی کوری معاویه) به جاریک چوه ته دلپانه وه. به لام به جوړیکه ی وا که له پاش ساوه یه کی (۱۰۰) سالی، پاش (شیخ عدی) ئه و (یه زید) دیان گه یانده وه ته پایه ی خوایی و په رستویه نه.

به پیتی سه رگورشته کانی ناو (یه زیدی) یه کانیش ئه م (شیخ عدی) یه وه ک یه کیک له دهرویشکاره

(۱) عدی: عوده ی، شیخ ئادی.

(۲) راستتر: لالش.

(*) به پین نووسراوی (الیزیدیة)، صدیق الديمولوجی، سالی ۱۹۴۹ به لام (رامیشوع) و (مسیونو) ئه لێن شیخ

عدی کورد بووه و له سه ر نایینی زه رده شیش بووه (ش. ف.).

(**) دوامین جینشینی ئه مه وه ی (مه روانی دووه م کوری محمه د کوری مه روان کوری حه که م) ه، دایکی کورد بووه

و له کورده ستانیشدا له دایک بووه و پیتگه یشتووه. به سایه ی کورده کانیشه وه پایه ی جینشینیه ده ست که وتوووه،

دوور نییه باپیرانی شیخ عدیش له دۆسته کانی ئه و بووین که کورد بوون (ش. ف.).

گه وره کان. ناموژگاری کردوون که جنیو به کس نه دن، هه تا به دیتو (شیطان) یش به لام تا کو ئیستایش به لگه به کی میژووی و امان دست نه که وتوو که پشتی هم سه رگورشته به بگری. همیش له پیاویکی خواناسی وه که نه ووه دووره سهیر نه ووه له پاش شیخ عدی به سه د سال که ئایینی به زیدی له سه د دستی (شیخ حه سن) دا دامه زرا، هم شیخ عدیه له گه ل (به زیدی کوری معاویه) و (شیخ حه سن) دا هه ره به که وه که خواجه که له لایه نه به زیدیه کانه وه نه په رستران!*) ئیستا که یش به زیدیه کان گوزی (شیخ عدی) یان کردوه به مه لبه ندی په رستگاهی خویان. هم مو سالتی سهری لی نه دن و (حج) له وی نه کن!.

مردنی (شیخ عدی) له سالی (۵۵۵) کوچیدا بووه.

ئایینی کورده کان له و سه رده دا

پیش همی ده ست بکه بن به میژووی ژبانی (شیخ حه سن کوری ئه بی نه لفاخر شیخ عدی دووه م) یاخو شیخ عدی کوردی که به دامه زرتنه ری (ئایینی به زیدی) دانه نری، پیوسته سه رنجیک له ئایینی کورده کانئو نه ناوچه به بده بن که (شیخ عدی) له ناویاندا ژباوو. وه که له ره وشتی به زیدیه کانئو ئیمرووه بومان دهر نه که وی چ له روی ئایینه وه، چ له روی کومه لایه تیه وه هه روه ها وه که له ناوهرۆکی هه ردو نوو سراوه ئایینیبه کانئو به زیدیه کانه وه بومان دهر نه که وی، (جیلوه) و (مصحفارده ش)، ئه بی کورده کانئو نه ناوچه به ئه سه رده مه، له پیش ئیسلامه تیاکاندا له سه د دستی (شیخ عدی) دا له سه ر ئایینی زه رده شتی بووین (**). به لام به جوړتیکی وا که تیکه ل بووی به (ئایینی مانی) و (ئایینی سه روست په رسته کان) ی هیند و ئیرانی و هیند و ئه وروپایی بیتجگه له وه شوینه واری گه لیک ئایینی تریشی تیا به وه که ئایینی (بورا همایی) و (ئیسلام). ئایینی مانی و ئایینی سه روست په رستیش، هیچیان له گه ل ئایینی زه رده شتیدا ریک ناکه ون. چونکه له ئایینی زه رده شتیدا هه ر یه که خوا هه به به لام له دوو ئایینه که ی تر دا له خواجه که پتر هه به. خوی چاکه هه به و خوی خراپه. خواکانی هیزه سه روستیه کان هه ن وه که: رۆزو و مانگ و ئه ستیره و باو فه له که و ئاسمان.

خوی ئاسمان له ئایینی (سه روست په رسته کان) دا له هه موو خواکان گه وره تر بووه پتیاکان گوتوه. (دیاوس). به پیتی لیکو لینه وه کانئو ماموستا (توفیق وه بی) (***) هم وشه به به ره گوراوه و تا بووه به (تاووس) که همیش له لای به زیدیه کان پیتی نه لاین: (تاووسی ملک). که خواجه کی گه وره یانه (***)

هه رچی (زه رده شت) پیغه مبه ر بوو، ئه وانه ی (ئه هریهن)، واتا خوی خراپه کاریان نه په رست، پیتی

(*) هم به پیتی قسه ی نوو سه رانی بیتگانه به به لام له راستیدا به زیدیه ره شنبیره کان له خوا خوی به ولاره که سی تر به خوا ناسن. له و س که سه هه ر ریز نه گرن. (ش. ف).

(**) خلاصه تاریخ الکرد وکردستان، محمد امین زکی. (ش. ف)

(***) ته ماشای ژماره کانئو گه ل و پز بکه، سالی ۱۹۴۰، و تاره کانئو ماموستا توفیق وه بی. (ش. ف)

(****) هم به پیتی قسه ی نوو سه رانی بیتگانه و ئه و جیلوه به ی له به ره ده سماندیه به لام به زیدیه ره شنبیره کان فریشته تاووس هه ر به فریشته به کی خوشه ویستی خوا دانه نین نه که خوا. (ش. ف)

نه گوتن ده ئیقه به سه نه). که و اتاکه ی به کوردی ئمیرو (دیتوپه رست) نه گرتیه وه هه رچی هیتزه سه روستیه کانیشی نه په رست. به لای (زه رده شت) وه هه ر به (دیتوپه رست) دانه نران، که (شیطان په رست) نه گرتیه وه. جا به پیتی لیکو لینه وه کانئو ماموستا (توفیق وه بی) دوو نیبه که وشه ی (ده ئیقه یسه نه) به ره به ره گوزابی تا بووی به (داسنی) به و اتا یه کی تر هم (داسنی) یانه ی که هه تا نه ماوه ی دواییه ش کورده واری به (به زیدی) یه کانیا ن نه گوت، له پیش ئیسلامه تیه که یاندا له سه ر ئایینی سه روست په رستی بوون، و یه که کورده کان له سه ر زمانی (ئاویستا) هه ر به ناوی (داسنی) یه وه ناویان بر دوون له راستیشدا به زیدیه کان، به لای پیاوانی ئایینه ئاسمانیه کانه وه به (دیتوپه رست) دانه نری نه پویه کا تا هم ماوه ی دواییه ش هه ر پتیاکان نه گوتن (داسنی). شاخی (داسن) یش هه ر به ناوی ئه و داسنی یانه وه ناو تراوه. که که وتوته ناوچه ی ده سه لاتی (شیخ عدی) یه وه له ناو (هه کاری) دا.

بیتجگه له مه میژوویش نه وه مان بۆ دهر نه خات که (دیتوپه رستی) ئایینی که بووه، هه تا دهر که وتنی ئیسلامیش هه ر بووه له خاکی ئیراندا. به لام ره شنبیرانی به زیدی، خویان نه لاین، ئایینی به زیدی. له بنچینه دا (ئایینی زه رده شتی) به به لام له به ره همی خومان که تهر خه میمان به رامبه ری نوواندوه و زور له نوو سراوه ئایینیبه کانئو خومان نه نوو سپوه ته وه و، بایه خمان نه داوه به خویندن، ده سکاری تیا کراوه تا وای به سه ردا هاتوه که هاتوه. له راستیشدا ئایینی زه رده شتی، له گه ل نه ویشدا که له بنچینه دا به ئایینی فه رمانه وایی (میدیا) و (فارس) دانرا بوو به لام تووشی گه لیک کاره ساتی گرنه گات، که به هو ی نه ووه به ته نیشت نه ویشه وه ئایینه کانئو پیشووی کورده واری وه که (سه روست په رستی) و (دوو خوا په رستی) دوو باره هاتنه وه کایه وه. له سه رده می ساسانیبه کاندا (ئایینی مانی) یش هاته ناوه وه. ئیتر له ناو گیتراوی کاره ساتی سامناکی ره ژگاردا، نه مانه هه موو به ته نیشت یه که وه له ناو کورده وارییدا بلا بوونه وه. زوری ئایینی زه رده شتیان له بیر چوو بووه وه. جا هه ر له به ره همیشه که زوری نه نوو سه ره بیتگانه کان به هه له دا چون و نه یان زانیوه که ئایینی زه رده شت جیا به و نه و ئایینه کونانه یش جیا وازن (*).

هه رچی ئایینی زه رده شتیبه، له کونترین ئایینی یه کیتسی خواجه له پایه دا وه که هه ر سئ ئایینه ئاسمانیه کانئو تر، و اتا ئیسلام و مه سیحی و موسایی وایه جا قسه ی به زیدیه کان راسته، که نه لاین ئیمه ئایینه که مان له بنچینه دا زه رده شتیبه و اتا خوا نه په رستین و دیتو (شیطان) ناپه رستین نه و نه ده هه به پیوسته ئایینی به زیدی ئیستیاکان له بیترنگ بدن. تا هه رچی بیرو باوه رتیکی بیتگانه ی تیا به لینی بکه و پته خواره وه. هه ر ته نیا ئایینه پاکه روونه پیرۆزه که ی (زه رده شتی) ی تیا میتیتته وه که ئایینیکی خواجه. نه و سا که یش که وایان لی کرد، ئیتر که س ناتوانی گله بیان لی بکات نه گینا ئایینی به زیدی، له شپوه ی ئیستادا که هه به له زور رووه وه، بیتجه وانه ی ئایینی زه رده شتیبه.

(*) نوو سه رانی بیتگانه له مه دا زور به هه له دا چون: چونکه له راستیدا به زیدیه کان دیتو (شیطان) ناسن و له ئایینه که یشیاکاندا نه ماوه (فریشته تاووس) یش سه رچاوه ی کرده وه و ره وشتی چاکه و دادپه روه ری نه که سه رچاوه ی خراپه. (ش. ف)

که واته نایینی یه زیدی ئیمیرۆ بریتیبیه له پاشگه زبونونه و دهیه که له ئیسلامه تی، بۆ نایینه کۆنه که ی باو و باپیریان که بریتیبیه له زه ده شتی بیجگه له وه له نایینیبه کانی تریشه وه گه لیک بیروبا و هری تری تی که وتوه وه که نایینی مانی و (بوراهمایی) و سروشت په رستی و (ئیسلامی) له گه ل ئه مانه بشدا هه مووی نایینی یه زیدی، نایینیکی سه ره به خۆیه، له شێوهی گشتیدا له نایینانه، له هه موویان جیا و اه.

شیخ حه سه ن

ئه م پیاوه یه زیدیبه کان (شیخ شه مس) یشی پت ده لێن. له نه وهی برازی (شیخ عدی) ی گه وره یه (*) له سالی (۵۹۱) ی کۆچیدا له دایک بووه. پاشان که خوتندنی ته و او کردوه و باوکی مردوه، له جیتی نه و بووه به شێخی (پتپه وی عدوی) خاوه نی زیره کی و بلیمه تیبیه کی ته و او بووه. زرنگ و مه ند و زۆرزان بووه. زانا و وێژه وان و هونه رمه ند بووه.

خاوه نی گه لیک نووسراویش بووه له زانست و ده رویشکاریدا. شه ش سالییک له سه ره به ک چووه ته په ناوه و خه ریکی دانانی نووسراویک بووه، که ناوی ناوه (الجلوه لاهل الخلوه). هه رچی بیروبا و هریکی خۆی هه بووه تیبی فری داوه، که پتچه وانه ی ئیسلامه تیبیه: به لام نه و نووسراوه تا ئیستایش و ونه و نه دۆزراوه ته وه.

«نایینی یه زیدی» ئه م پیاوه دایناوه، که له زۆر پوه وه له ئیسلامه تی و زه رده شتی ته و او جیا و اه. به لام دۆسته کانی «شیخ حه سه ن» ئه م نایینه یان به لاهه خوش بووه په سه ندیان کردوه با و هریان پت هینا وه. پایه ی خۆشیشان ئه مه نده بلتد کردبووه له ژوور پایه ی مرۆقه وه دایانابوو. دوا یی کردیان به یه کییک له و ههوت خویانه ی که ئه یان په رستن. ناویان نا (ده ردابئل) که فریسته به ک بوو له فریسته کانیان (**);

میژوو نووسه کان ئه مه یان له سه ره (شیخ حه سه ن) ژمار دووه. ته نه انه ت یه کیکیان توانجی تی گرتوه. گوتوویه تی دا وای خوا به تی ئه کات!. (شیخ حه سه ن) یش که خۆی به و جوژه ها توته پیش چا و که کۆمه لیک زۆری له و ده رویشانه لئ کۆبووه ته وه که با و هری پت هینن، خوتوکه ی پت که وتوه بۆ کلا و بازی! و یستوتی ته و تا وانی چه ند ساله یه ی که له دلپابوو بۆ دامه زرانده وه ی (ته ختی ئه مه وی) ده ست بکا به هینانه دی. و یستوتی هه لگه رانه وه یه کی گه وره به ییتته گۆرئ وه له نایین و با و هرو و زرنگ کاری (سیاسه ت) و هه موو شتییکا چونکه مه به سی له دانانی (نایینی یه زیدی) یش هه ره به ییتانی ئه م ئا واته بووه! به لئ.

(شیخ حه سه ن) له سه ریکه وه ئه یو یست هه لگه رانه وه یه کی نایینی فراوان به ریا بکا و شیعیه تی له

(*) باوکی ئه م (شیخ حه سه ن) ه ناوی (شیخ عدیی دووه م) ه که پتی ئه لئین شیخ عدیی کوردی ره نگه ئه م پت که یه زدیبه ره شنبیره کانی شیخان ئه لئین یه زیدی بووه و زه رده شتییش بووه بۆ یه کا خوشمان نه وی نه ک شیخ عدیی یه که م ره نگه هه ره ئه میش پت که (رامیشوع) ئه لئ کورده و زه رده شتییشه. (ش. ف)

(**) بێگانه کان به لاینا وه وایه که یه زیدیبه کان ههوت خویان هه یه. به لام له راستیدا هه ره خویه کی تاک و ته نیا ئه ناسن و ههوت فریسته که ئه و خویه دروستی کردوو. (ش. ف)

به ره ته وه تیک و مه کان بدات. هه ره ها ئه یو یست فه رمانه وای به خاته ژیر چنگی خۆیه وه، «له خاکی (جزیره) و شاخه کانی (هه کاری) دا شه نگ و شوخیی فه رمانه وای (ئه مه وی) یه (*) کانی با پیریانی خۆی زیندوو بکا ته وه و به ره به ره په ره ییش به ده سه لاتی خۆی بدات» به لام (شیخ حه سه ن) ما وه ی نه دا به خۆی تا ته و او ئاماده یی ئارامی نه گرت. زوو نیازی خۆی ئاشکرا کرد. (بدرالدین لؤلؤ) یش که خاکی (موصل) ی له ژیر چنگا بوو، به هاریکاری (ده سه تی شیعیه کان) وه که دوژمنیکی خوتینی (ئه مه وی) یه کان بوون، توانیی (شیخ حه سه ن) له ته که یه که ی موسلیا بگرت و پاشان له نا و دژ (قه لای) ی موسلدا بیخنکیتی و بزوتنه وه که ی له بیشکه دا گۆر بکات نه و ده مه سالی ۶۴۴ ی کۆچی بوو. (بدرالدین) به مه ییش وازی نه هینتا، گه لیک هه لمه تی برده سه ره که سوکار و په ی ره وانی (شیخ حه سه ن) له (لالش) دا.

له دوا هه لمه تیدا که له سالی (۶۵۲) ی کۆچیدا بوو، گه لیک لئ کوشتن و گه لیکیشی لئ گرتن به دیل سه د که سی لئ کردن و به دارا و سه د که سیشی لئ سه ره برین. سه ره وکه که ییشانی پارچه پارچه کرد و، به سه ره ده رگا کانی موسله وه پارچه کانی هه لواسین گالیشیدا گۆری (شیخ عدی) یان هه لگتیرایه وه و ئیسه که کانی شیان سو تاندا!

(بدرالدین لؤلؤ) ی ئه رمه نی ره گه ز و (شیعه) بازی نا ئیسلام، به م که تنه گه و رانه ی که ه یچ درنده یه ک ئه و نه ده سو کی له ده ست نایه ت بیکات ده رگای شه ر و کوشتار و دوژمنایه تیبیه کی ههوت سه د ساله ی له نیوان یه زیدیبه کان و ئیسلامه کاندان کردوه. که هه تا کورده واری ئه میتن نه و مه رگه ساتانه یان له بیبر ناچیتته وه!

که سوکاری (شیخ حه سه ن) یش له تا و گیانی خۆیان هه ره یه که به لایه کی کورده ستان و جینگایانی تر دا بلا و بوونه وه هه ندیکیان نایینی یه زیدییان بلا و کرده وه. هه ندیکیشیان هه ره به دوا ی کلاوی با رده وه وه بوون. له ژیر په رده ی ناییندا بۆ ده سه لاداری خۆیان خه باتیان نه کرد. به لام ئه مه یان، بۆ که سیان سه ری نه گرت.

(شیخ حه سه ن) ئه مه نده رتپه وه که ی خۆی به ته وایی دامه زرانده بو ئه مه ههوت سالی پتری به سه را تیتپه ریوه، به م هه موو کاره ساته سامناک و درنده ییشه وه که به سه ره یه زیدیبه کاندان ها توه، ه یچی به سه ره نه ها توه!...

داخه که م نووسراوه راسته قینه که ی (الجلوه لاریاب الخلوه) مان نا که ویتته به رده ست. چونکه دوور نییه که له نا و نه و هه موو شه ر و شوژ و کوشتار و تالاناندا له نا و برا بئ، بئ گومان پر بووه له بیروبا و هری به هیز و ئامانجی گه وره گه وره ئه گینا ئه م جوژه شوژشه ی له نا و ئه م کورده نده بوو به ریا نه ئه کرا، کئ ئه لئ نووسراوانی تریشی نه بووه و له نا و نه و هه لمه ت و په لامارانه دا له نا و نه چون؟!.

(*) ئه مه به لای هه ندئ له نووسه رانی عه ره به وه وایه به لام له راستیدا (شیخ حه سه ن) گیانیک ی پاک و به هیز و هه ره تی کوردا یه تی بووه نه ک (ئه مه وی) خوازیب. ئه مه ییش له (مصحفاره ش) دا که به شتیکه له نووسراوه نایینیبه که ی نه و به ئاشکرا دیاره. (ش. ف)

بەم پەنگە ئایینی (یەزیدی) لە (شیخ حەسەن) ەو دەستی پێ کرد لە کوشتنی ئەویشەو کارەساتی مێژوویی ئەم ئایینە دەستی پێ کرد (*).

تۆ بایی شیخ عەدی کورد بووی؟

- صدیق الدملوچی و هەندێک لە نووسەرانی عەرەب ئەلێن شیخ عەدی عەرەب بوو و ئەمەوی.

- مێژوونووسان (رامیشوع) و (مسیونو)یش ئەلێن کورد بوو و زەردەشتی.

- شیخ سلیمان یەزیدی کە خۆی لە بەرهەمی شیخ عەدی دوو مە بە منی گوت ئیمە کە یەزیدیین شیخ حەسەمان بۆه خۆش ئەوئ چونکە یەزیدی بوون و زەردەشتی. نەتەوێ یەزیدییش سەرچاوەی کوردەوارین لام وایە قسە کە شیخ سلیمان (شیخ عەدی دوو م) ئەگریتەو.

- (مەروانی دوو م کورێ محەمەد کورێ مەروانی کورێ حەکەم) کە دوامین جێنشینی ئەمەوی بوو، دایکی کورد بوو. لە کوردستاندا لە دایکبوو و پێگە یشتوو و سەرداریشی لە باوکێو بۆ ماوەتەو لە کوردستاندا بە یارمەتی لە شەری کوردیشەو شامی گرتوو و جێنشینی ئەمەوی دەستکەوتوو دور نییە باپیرانی شیخ عەدییش لە دۆستە کوردەکانی ئەو بووبن کە لە پاش نەمانی فەرمانێوایی ئەمەوی گەراوەتەو بۆ کوردستان.

- (شیخ عەدی دوو م کوردی) و (عزالدین یوسفی کوردی) و (شیخ محەمەدی کوردی) هەرسێکیان لە سەردارە گورەکانی یەزیدین و لە نەوێ برازای شیخ عەدی یەکەمن پاش ناوی کوردی بەناوەکانیا نەوێ.

- بە پیتی مصحفارەش سەردارەکانی یەزیدی لە نەوێ شاپووری یەکەم و شاپووری دوو م ئەم دووانەیش کوردن و لە شاهەکانی ساسانین بێجگە لەو زەردەشتیش.

- شیخ حەسەن کورێ شیخ عەدی دوو م، لە نووسراوە کە یا مصحفارەش گیانێکی کوردا یە تیبی پەتیبی بەهێز و هەپت ئەبیرئ. مصحفارەشی بەزمانی کوردی نووسیوەتەو.

- بەفەرمانی سەرداری شێخان (شیخ محەمەدی کورێ ئەریلی) ناوی شیخ حەسەن گۆرا و کرا بە (حسن البصری) کەواتە ئەگۆنچی کە شێخە یەزیدیەکان بۆ مەبەسیکی تاییبەتی و خۆیان ناوی بنەمالە کە ی خۆیان گۆریبێ و کردبیتیان بە (ئەمەوی).

- لەبەر ئەمانە هەمووی من لەو باوەردام کە بەرهەمی شیخ عەدی کورد بوون و هیچی تر!!

(*) بە پیتی قسە ی لە خواترس (رامیشوع) کە لە سالی (٨٥٦) ی کۆچیدا نووسراوە کە ی خۆی نووسیوەتەو، (دیری لالش) بە دەست گاورەکانەو بوو. گاورەکان مەزەکانی خۆیان دا بوو دەست (مسافر)ی باوکی (شیخ عەدی) کە بە خێو بکات. بەلام دوا ی ئەو شیخ عەدی کورێ دێرە کە ییش و زەویەکانی دێرە کە ییشی لە گاورەکان داگیر کرد. سەرداری مەزەلەکان (باطو)یش لە سەر ئەمە (شیخ عەدی کورێ مسافر)ی گرت و کوشتی!... ئەو دەمە سالی (٦٢٠) ی کۆچی بوو... هەرچی (شیخ عەدی یەکەم) ه لە سالی (٥٥٥) ی کۆچیدا مردوو، جا بە پیتی قسە ی مێژوونووسی کورد (محەمەد ئەمین زەکی بەگ) پەنگە ئەم (شیخ عەدی) یە کە کوزراو (شیخ عەدی دوو م) بێ کە باوکی (شیخ حەسەن) ه نەک شیخ عەدی یەکەم. (ش.ف)

ناوی یەزیدی

- یەزیدیەکان بە خۆیان ئەلێن (ئێزدی)، نەک (یەزیدی). پەنگە مەبەسیشیان ئەو بێ کە خۆیان خواپەرستان، نەک دێو پەرستان.

- پەندێکی پێشینانی یەزیدی هەبە، پشتی ئەو راستییە ئەگرێ کە ئەلێ: ئەم (ئێزدی) نە ئپ قەتی نانی جەهی ئت رازی نە».

- نووسەری شۆرشگێری کورد (ئیحسان نوری پاشا) لە نووسراوە بەنرخە کە یا: (تاریخ ریشە نژاد کورد) کە بەزمانی فارسی دایناو ئەلێ:

«ئێزدی تیرە یەکن لە کورد، کە لە هەموو تیرەکانی تری کورد زۆرتر هۆگری ئایینی خۆیان بوون و لەسەری ماوەتەو. ناویان بە ئێزدی دەرچوو. کوردهکان خۆشیان بەناوی (ئێزدی) یەو ناویان ئەبەن بەلام نەتەو کانی تر ئەو وشە یەیان گۆریو و کردوویانە بە (یەزیدی).

شاه پووری دوو م لەسەر بەردێک کە لە (حاجی ئاباد) دا بە یادگار دایناو، خۆی وا پێشان ئەدات.

«منم پەرستگاری (موزدا)، بەگی (هورمزد)، شاه پووری (ئێزدی) نەژاد، شاهەنشاهی (ئێران) و (ئەتیران)!!»...

- شاه پووری دوو مەیش وەک مێژو پێشانی ئەدات شاهێکی ساسانییە و لە بنەمالە یەکی کوردی ئێرانە. زەردەشتیییش بوو.

- هەر وەک لە نووسراوی (مصحفارەش) یشدا پێشان دراو، ئەم شاه پووری دوو مە لە شاهەکانی (یەزیدی) بوو و سەردارەکانی ئێستای (یەزیدی) لە نەتەوێ ئەون. ئەمەیش ئەو ئەگە ی پیتی کە یەزیدیەکانیش زەردەشتین.

- لە نووسراوی (مصحفارەش) دا ئەلێ نەتەوێ یەزیدی لە (یەزدان) ناویک کەوتۆتەو، کە کورەزای (بابە ئادەم) ه.

- بە پیتی لیکۆلینەو کانی (ماموستا توفیق وەهی): لە (ئاقیستا) دا کە نووسراوی خواپە و بۆ (زەردەشت) پێغەمبەر هاتوو تە خوارو، وشە ی (یەز) هەبە کە ماناکە ی ریزگرتن و پەرستان ئەگریتەو.

لە کۆری ئایینی شدا مانای پێشکەش کردنی سوپاس و کوشتی، پیا هەلدان ئەگریتەو بۆ خوا، لە ئایینی (مەزەسنی) یاخود (زەردەشتیی تازە) یشدا وشە ی (یەزەتە) بۆ گیانە ئاسمانییەکان دانراو. ئەگۆنچی ئەم وشە ی گۆریبێ و بووبێ بە (یەزەت)، ئینجا بە (یەزەد) یاخود بە (ئێزەد) ئینجا بە (یەزد)، ئینجا بە (یەزدان) کە ریزگرتنێکی فرە ئەگریتەو کە بۆ پایە بلند و گەورە یەکی وەک (خوا) شایستە بێ.

- لە زمانی کوردیدا (ئێزەد)، چ (یەزدان) هەردووکیان بەخوا ئەلێن.

- جا لەبەر ئەم هەموو هۆیانە ی سەرەو من لەو باوەرە دام کە یەزیدیەکان یان بەناوی (یەزدان) ی باپیرە گەورە یانەو ناونراون (ئێزدی) یاخود (یەزیدی)، یاخود بەناوی ئەو هەو خۆیان ناو ناو (ئێزدی) کە خواپەرستان، نەک دێو پەرستان.

- به واتایه کی تر ناوی (یهزیدی) ناچیتته وه سهر ناوی (یهزید کوری معاویه)*

نووسراوه ئایینییه کانی یهزیدی

یهزیدییه کان ههر دوو نووسراوی ئایینیان ههیه^(۱):

(جیلوه) و (مصحفارهش) ههر دوو کیشیان به زمانی کوردی نووسراونه ته وه ههرچی نووسراوی (جیلوه) یه، به شپوه یه کی ئاسمانی نووسراوه ههر وهک په رستراوی گه وره یه زیدییه کان، له شپوهی سروش (وحی) دا بۆ به نده کانی خۆی که یه زیدییه کانن قسه ی کردبێ وایه. لیره دا خوی یه زیدییه کان له کۆنیهی خۆی و نه مردنی خۆی و به لێن و ههره شه ی ئه دوو. ههر وه ها له بابهت گواستنه وه ی گیانه کانی شه وه (تناسخ) قسه ئه کات که چۆن له چهند کات و له چهند جیگادا ده رته که ون، هه ندێ ئامۆژگاری یه زیدییه کانیش ئه کات بۆ به کگرتن و براهه تیبان تا بتوانن به رهنگاری ئه وانه بکه ن که له سه ر ئایینی یه زیدی نین. ههر وه ها ئامۆژگاریان ئه کات که له نووسراوانی ئایینی بیگانه که پیچه وانه ی ئایینی یه زیدین خۆیان دوور بخه نه وه، چونکه ده ستکاریان کراوه و وهک خۆیان نه ماونه ته وه. پێیان ئه لێ نه ناوی خۆی به تین نه له کرده کانی شی بدوین. نووسراوه ئایینییه کانی خۆشیان به که س نه دن، نه وهک بیانگۆرن. زۆریه ی شتومه کیش وهک خۆی به پێلنه وه. هه ندێ له میژوونووسانی بیگانه و تیکه یشتوون که خاوه نی ئه م (جیلوه) یه ویستتویه تی یه زیدییه کان به نه خوتنده وارییه وه بمیننه وه^(۲) به لام له راستیدا مه به سی (شیخ حه سن) ئه وه بووه که ئایینی یه زیدی و یه زیدییه کان پیا ریزێ له تیکه چوون. ئه گینا که سی له خوتنده واری یه به ربه ست نه کردوه.

ههرچی (مصحفارهش) یشه، بریتیه له نووسراویکی میژوویی تیره ی یه زیدییه کان. ئه م به پیچه وانه ی (جیلوه) هه ندێ به سه رهاتی تیره ی یه زیدی پێشان ئه دات؛ له گه ل هه ندێ په وشت و خوویان که واته

(جیلوه) له شپوهی نووسراویکی ئاسمانیدا و (مصحفارهش) یه له شپوهی نووسراویکی زه مینیدا نووسراوه ته وه. ههر دوو کیشیان خۆیان له (قرآن) نزیک خستته وه. به لام له ئامانجا دا یهک ناگر نه وه. کاتی دانانیشیان یهک نییه. دانهریشیان ههر وهک یهک که س نییه... وایه دباره ده سکارییان کراوه، بێ گومان ئه مانه (نووسراوه) راسته قینه کان نین په نگه سه د و په نجا سالیکی له مه وه پیشیش نووسرا به نه وه وهک ئه لێن گاوریکیش ههر دوو کیانی نووسیه ته وه؛ له نووسراوی (مصحفارهش) دا ئه مانه نووسراوه: دروستکردنی ئاسمانه کان و زهویه کان و به رزی شاخه کان و دار و دره خته کان که له ناویدا ن. دروستکردنی فریشته کان و ته ختی کردگار و ئاده م و حه و، نار دنی (شیخ عدی کوری مسافر) له شامه وه بۆ (لالش) نیشته وه ی فریشته تاووس بۆ سه ر زهوی و دامه زان دنی خۆنکاران بۆ یه زیدییه کان و، به رهنگاری کردنی جووله که و گا ور و موسلمان و عه جه مه کان به رامه ر یه زیدییه کان. ههر وه ها و ئه نوسی که ههرچی نه ته وه کانی مرۆف ههیه له نه وه ی بابه ئاده م و دایه حه وان. به لام باووباپیرانی پیشووی یه زیدییه کان ته نیا له نه وه ی ئاده مین. یه زیدییه کانیش له به رهی سکیتک په یدا بوون که بریتی بووه له کورپیک و کچیک، که له شپوه یه کی سه رسره تیه ردا له دایک بوون. له پاش لافا وه که ی (نوح) لافاویکی تر یه زیدییه کانی گرتته وه. تا ئیستا حه وت هه زار سال به سه ر ئه و لافا وه دا تیه په رپوه. ههر هه زار سال جاریک خواجه کیان بۆ ها تۆته خوار، ده ستوور و رپه روی بۆ دانا ون. یه کیتک له و حه وت خویانه ئه و (یه زید) یه که په پره وی ئه که ن. ههرچی سه رۆکه که یانه و یه که م فریشته یانه که س نییه (فریشته تاووس) نه بێ^(۱) که (شیطان) ئه گر تیه وه. پایه ی ئه و فریشته انه یه ل خوار پایه ی خوی ههره گه وره یه، که تاک و ته نیا و به زه بر و زه نگه و ههرچیشی به وه ی ئه یکات».

وهک مل په راندنی گایه کی سوور و سه ربړینی مه ر و بز و نان و چیشته به شینه وه به سه ر هه ژاره کان و سه ردان له گۆره کان.^(۲)

بیروباره ی هه ندێ له رۆشنیران ده رباره ی ئه م نووسراوه

هه ندێ له رۆشنیران له و باوه رده ان، که ئه م دوو نووسراوه ی له به ر ده ستماندان، ئه و نووسراوانه نین که له بنچینه ی دامه زان دنی ئایینی یه زیدیدا نووسراونه ته وه. چونکه ئه و شه ر و کوشتاران ه ی که (بدرالدین لؤلؤ) له یه زیدییه کانی کردووه، ئه و نووسراوانه یان له ناو بر دووه بۆ یه کیتکی وهک (شیخ حه سن) یه که زۆر زانا و ویتزه وان بووه: دووره بابه تی وا چرووک و ئه مه نده یه که م و کورتی بنوسی. گوایه ئه م چهند لاپه ره یه به ری له و شه ش ساله یه که خۆی پتیه خه ربیک کردووه!؟

ئو رۆشنیرانه که (أحمد تیموری) میسری یه کیتکه له وان له و باوه رده ان که ئه م دوو نووسراوه ی له به رده ستماندان تازه نووسراونه ته وه که ته مه نیان ناگاته سه د و په نجا سال له مه وه پیش. (صدیق

(۱) خۆیان، یه زیدییه کان ناوی (شیطان) نابه ن، پتی ئه لێن (تاوسی مه له ک) و اتا تاووسی فریشتان (ش. ف).
(۲) بیگانه کان و تیکه یشتوون که (یهزید کوری معاویه) خواجه که له خواکانی یه زیدییه کان له راستیدا (یهزید کوری معاویه) به لای یه زیدییه کانه وه، پیاویکی چاکه و پیزی لێ نه گرن. (ش. ف).

الدملوجی) له نووسراوه که پيدا (اليزيدية) ته لتي: «بیر زۆرتر به لای نه وهدا نه چت که دانه رانی هم دوو نووسراوانه موسلمان نه بچ، مه سیحی بن، له گاوردکانی دی (به حزانی) یا خود که شیشه کانیا بن له پاش همهی هه ندی سهرچاوه بیان له شیتخه یه زیدیه کان وه رگرتوه و نهو زانیاریا نه بیان لئ هه له تیناوه، نووسراوه کۆنه کانیا بن له ناو بردوو، تا هینه کانی دهس نووسی خۆیان بئینه وه نه مایش به وهدا دیاره که به نووسینیکی عه ره بیی خوارو خیتج و هیج و پوچ دایاناوه»^(۱).

(نوری بهگ) له نووسراوه که پيدا (عبده ابلیس) و پیتشان نه دات که دانه ری (جیلوه) خواناس (راهب) یکی (نسطوری) بووه. که له (دیری له لگوش) هه رای کردوو به درۆ بووه به موسلمان. پاشان په نای بردۆته بهر (یه زیدیه کان).

(صدیق الدملوجی) دیسانه وه ده لتي: «هه چه نده یه زیدیه کان زۆر به ته نگ شار د نه وهی بهر بو او هه ره کانی خۆیا نه وهن له گه ل نووسراوه کانیا نندا له که سانی تر که یه زیدی نین، که چی ئیستاکه هیج نووسراویکیان له نووسراوانه له لا نه ماوه (جیلوه) و (مصحفارهش) بیان لئ ده رباز کراوه خۆشیا بن به ئاسته م شتیکیان لئ نه زانن!...».

له بابته دزینی هم دوو نووسراوه هه گه لیک سهرگوروشته هه یه، که به لگه مان بۆ راستیی هیچیان له لا نییه. به لام بچ گومان له گه لیک لا وه هه ول بۆ دزینیا ن دراوه، له بهر گرنگیا ن.^(۲)

چاپکراوانی (جیلوه) و (مصحفارهش)

نهو که سانه ی که له بابته هم دوو نووسراوه وه نووسراو یا خود و تاریا ن نووسیوه نه مانه ن:

۱- میسته ر - ئیف. فورس: و تار یکی له سه ر یه زیدیه کان دا وه له گو قاری جیو گرافیا ی خونکاری^(۳) دا له سالی ۱۸۳۹ دا.

۲- جی. ب. بادگه ر: له نووسراوه که پيدا (باوه ری نه ستووریه کان) سالی ۱۸۴۲.

۳- ئی. ه. لایارد: له نووسراوه که پيدا (نهینه وا و شوپنه وارده کان) سالی ۱۸۴۹. هه روه ها له نووسراوه که ی تریشیا (نهینه وا و بابل) سالی ۱۸۵۳.

۴- جی. جی. فرایزه ر: له نووسراوه که پيدا (چلی زترین) سالی ۱۹۱۱.

۵- ئی. بی. سو ن: له نووسراوه که یا (بومیزوپوتامیا و کوردستان به خو شارد نه وه وه) سالی ۱۹۱۲.

(۱) نووسراوه ئایینییه کانی یه زیدی له بنچینه دا به زمانی کوردی نووسراونه ته وه مصحفارهش خویشی و ته لتي. (ش. ف)

(۲) به پتی قسه ی (یه زیدخان کوری ئیسماعیل بهگ) ی یه زیدی (مصحفارهش)، به هو ی پیاویکی مالی سهرداری شیتخانه وه له مالی میری شیتخان دزراوه بۆ کابراهی کی ته لمانی ئیسته نهو نووسراوه له ناوازه گاهی (کوه ر) دا دانه وه له شاری (به رلین) دا به لام شیتخ سلیمان ته یگوت له مالی پیاویکی دزراوه که له ناو چادردا ژباوه. (ش. ف)

(۳) المجلة الجغرافية الملكية.

۶- واگرام له نووسراوه که پيدا (بیشکه ی مرۆقا یه تی) سالی ۱۹۱۴.

۷- ه. ر. درایور: له وتاره که یا له نووسراوی (چاوپیتخشان دینیک به باوه ری یه زیدیه کورده کاند) سالی ۱۹۱۷.

۸- و. ب. و. یی هود: له وتاره که یا له گو قاری دامه زراوی زانستی سروشتی خونکاری) سالی ۱۹۱۱.

۹- ئای. دیر: له نووسراوه که یا (مرۆقا یه تی). سالی ۱۹۱۸.

۱۰- ئای. جوزیف: له نووسراوه که یا (باوه ری دتیو) سالی ۱۹۱۹.

۱۱- بی. ه. سپرلکت: له نووسراوه که یا (راز و نه پیتی تیره کانی سوریا و لبنان) سالی ۱۹۲۲.

۱۲- له لایه ن (براو) یشه وه هه ردوو نووسراوه کان (جیلوه) و (مصحفارهش) گو زراونه ته سه ر زمانی ئینگلیزی. پاش نهو رۆژهه لاتناس (باری) یش دامینتیکی بۆ نهو نووسراوانه نووسییه وه له سالی ۱۸۹۵ دا له شاری له نده ن چاپی کردن.

۱۳- رۆژهه لاتناس (ئه لیزیا جوزیف) یش نووسراوه راسته قینه کانی له عه ره بییه وه گو زیه سه ر ئینگلیزی و، نووسراویکیشی له سه ر دانا ن ناوی نا (نووسراوه ی یه زیدیه کان)، پاشان له گو قاری (زمانه سامیه کان) ی ته مریکا دا چاپی کردن.

۱۴- رۆژهه لاتناسی فه ره نسه بی (ف. نو) یش نووسراوی (جیلوه) و (مصحفارهش) و نهو هه له به سته ی که ته لین (شیخ عدی) گو تیتی، له گه ل نوپۆه کانی یه زیدیه کان و نهو سکالا یه ی که یه زیدیه کان له سالی ۱۸۷۲ دا بوویان به فه رمانه ره وایی (عوسمانی) تا له سه ربازی ره ش بگیر بیان به خشی... نه وانه ی هه مو له ناو نووسراویکا کۆکرده وه که ناوی نابوو (کۆمه له نووسراو و به لگه کان بۆ پیتشان دانی یه زیدیه کان)، په راویزی له سه ر نووسییه وه که پیاوی لیکۆلینه وه ناتوانی وازی لئ به پتی.

۱۵- (اب انستانس الکرملی) یش (مصحفارهش) ی گو پریه سه ر زمانی فه ره نسه ی و له گه ل نووسراوه کانی خۆیا نندا چاپی کردن. له گو قاری (المشرق) ی بیرو تی و گو قاره کانی نه ورو پایشدا و تار یکی زۆری له بابته باوه ری یه زیدیه کان و ره وشت و خوویان و ده ستووری ئایینه که یا نه وه بلا وکرده وه.

۱۶- نه مانه یش هه مو له بابته ئایینی یه زیدیه وه لیکۆلینه وه بیان کردوه: (مسیو سیوفی) شاهه نده ری کۆنی فه رمانه ره وایی فه ره نسه له (موصل) دا. (مسیو پۆراؤکلینان). (سیرمارک سایکس). (مۆنسنیۆر سامۆئیل جمیل) (جۆزه فه رلانی) ی ئیتالیایی، (میکائیل نه نجلو) ی ئیتالی. (مامۆستا مه نزل). (ئه مپسن) نووسه ری ئینگلیز. (عباس العزازی)، (احمد تیمور پاشای مصری)، (صدیق الدملوجی)، (محمد امین زه کی)، (توفیق وه هبی)، (جلادته بدرخان)، (مینوربسکی)، (باسیل نیکیتین)، (کامه ران بدرخان).

۱۷- (عیسی یوسف) ناویک که له شاری (نیویۆرک) دا دانه نیشت هه ردوو نووسراوه که ی، (جیلوه) و (مصحفارهش) ی به زمانی عه ره بی دۆزیوه و له پاش نه وه ی گو پریو نیه سه ر زمانی ئینگلیزی له

گۆقاری (زمان و ویتەزە سامییەکان)دا که لە ئەمریکا دەرئەچوو عەرەبی و ئینگلیزییەکی هەردوو نووسراوەکی چاپ کردبوو، بەلام وەک (احمد تیمور پاشا) لە نووسراوەکیا (الیزیدیه ومنشأ نحلتهم) ئەلێ: لەگەڵ دانەوێ راسنەقینە نووسراوەکاندا جیاوازییەکی زۆریان هەیە.

۱۸- بەپیتی قسە (احمد تیمور پاشا) یەکیک لە زانا پۆژەهلاتناسەکانی (نەمسا)، دانەرەکی لە هەردوو نووسراوەکە بەزمانی کوردی و عەرەبی دۆزیبۆوه، هەردووکیانیشی بەخۆیان و بەگۆراویبۆوه بۆ سەر زمانی خۆیان لە (قیبەنا)دا چاپ کردبوو.

بێجگە لەمانە گەلێک کەسی تریش لە ئایینی یەزیدیەکان داوان بەلام کەمیان لیکۆلینەوێ تەواویان تیا کردوو، یاخود تەنیا بەنیازی زانین و مێژوووه لەسەر یان نووسیبوه، چونکە زۆریان لە نووسینەکانیان مەبەسیکی تریان بۆوه نەک راستی و زانست. لەوانە لە هەموویان باشتر (عباس العزازی) (احمد تیمور پاشا): (صدیق الدملوجی) (امین زکی)، (توفیق وهەبی) و (جەلادەت بەدرخان)، (کامەرەن بەدرخان)ە بەلامی منبشەوه وایە کە زانینی تەواوی مێژووی ئایینی یەزیدی و ئایینی یەزیدی هەر ئەبێ لەسەردەستی پۆشنبیرانی کورددا پێک بچن، بەتایبەتی پۆشنبیرانی یەزیدی، کە هەر ئەوان ئەتوانن چاک لەگەڵیان تیکەڵ بن و بچنە بنج و بناوانی رەوشت و خوی گەلەکەوه و، ناوهرۆکی ئایینەکیانەوه و لەناو خاکەکیاندا بژین و لیکۆلینەوه بکەن. ئەمەیش داخەکەم تا ئێستا بۆ کەسمان نەلواوه. مەگەر لە پاشەپۆژتیکێ چاکتردا ئەمەمان بۆ بگۆنچێ. خۆیشم کە لە سالێ (۱۹۴۸)هوه لە -شێخان- بووم و فەرمانم ئەکرد بۆ فەرمانرەوایی. ئەوئەندە دەستم پەرژا لیکۆلینەوه لە ئایینی یەزیدیەکاندا کرد و تیکەڵ بەیەزیدیەکان بووم بۆ پرسی و سەرنجدان، بەلام داخەکەم پۆژگار ماوهی ئەدام کە بچمە -سەنجا- و جێگاکانی تری (یەزیدیەکان)، تا بەکامی دلێ خۆم پرسی و پشکنین و لیکۆلینەوهکەم تەواو بکەم. لەبەر ئەوه خۆیشم دوور نابینم لە هەلەوه. جا ئەگەر هەلەم کردبوو تکای لێ بوردن ئەکەم.

جێی داخە کە نووسراوەکانی (جیلوه) و (مصحفارەش) وەک خۆیان هەبوون، دەسمان ناکەون. دوورنیبە دانە راسنەقینەکانیان دەس ئەوروپاییەکان کەوتن. جا ئەم چەند لاپەرەیهی کە لە هەردوو نووسراوەکە لە خواروه ئەینوووسمەوه لە نووسراوی (الیزیدیە)کە (صدیق الدملوجی)م وەرگرتوو، لە زمانی عەرەبییەوه گۆزیبۆومەتە سەر زمانی کوردی. تا خۆتێندەوارانی بەپێز لە بابەت هەردوو نووسراوەکەوه پۆشنا بیبەک بچیتە مێشکیانەوه^(۱) بام نووسراوه راسنەقینەکانیش نەبن.

(۱) ئەم (صدیق الدملوجی)یە زۆر لەناو یەزیدیەکاندا ژیاوه هەرچەندە کە زۆر لە بیروباوەرەکانی بەدلێ من نین بەلام نووسراوەکی بەچاکترین نووسراوی عەرەبی دانەرێ کە لە بابەت یەزیدیەکان نووسراوە. (ش. ف)

نووسراوی جیلوه

نووسراوی (جیلوه)، لە پێش هەموو ئافەریدەکراویکدا لای (تاووسی مەلەک) بووه. هەر ئەم (فریشتە تاووس)یش بوو کە (عبطوس^(۱))ی نارده ناو ئەو جیهانەوه کە بۆ نەتەوه تاییبەتییەکی خۆی چاک و خراب لە یەک جوی بکاتەوه و ئەم ئایینەشیان تێ بگەینێ. ئەمیش لە پێشەوه بەفێرکردنیان بەدەم، پاشە جارێش بەفێرکردنیان بەم (نووسراوانە) کە لە یەزیدیەکان بەلواوه نابێ کەسی تر ببینی و بێخۆتییەتەوه.

بەشی یەکەم

- ۱- من بووم و ئێستاکەیش هەم، بۆ من ئەمان نیبە، بەسەر ئافەریدەکراوەکاندا زالم، هەرچی لەژێر چنگیشمایدە کاروباریان بەدەست منەوه هەل ئەسوورێ.
- ۲- ئەوانە ی باوەریان پێم هەیە و هاوار بۆ من دێنن، زوو بەدەمیانەوه دێم.
- ۳- من لە هەموو شوێنیکدا هەم.
- ۴- ئەو کارەساتانەیش کە بێگانەکان پێی ئەلێن خراپە چونکە بەدلێ ئەوان نین. من دەستم تیا یاندا بە.
- ۵- هەموو سەردەمیک، کارگێڕتیکێ هەیە، بەلام ئەویش لەژێر سەرپەرشتیی مندا بە.
- ۶- هەموو پشستیک گۆرانی بەسەردادێ، تەنانەت سەرۆکی ئەم جیهانەیش ئەو گۆرانی بەسەردادێ. سەرۆکەکانیش هەریەکیان لە سەردەمی خۆیدا فەرمانی خۆی جێبەجێ ئەکات.
- ۷- هەر کەس بەپیتی خۆی ماوهی ئەدەمی کار بکات.
- ۸- هەر کەسی بەرەنگاریم بکات، لە خەفەت و پەشیمانی بەلواوه هیچی بۆ نامیتیتەوه، خواکان، هیچیان مافیان نیبە پەنجە فرێ بدەنە کاری منەوه، هیچیشیان مافیان نیبە من بەرەست بکەن لە هیج کاریک کە ویستیتیم بیکەم.

(۱) لە نووسراوی (الیزیدیە ماضیهم وحاضرهم)دا کە هی (عبدالرزاق الحسنی)یە نووسراوه (عبد طاووس) بەلام بەپیتی لیکۆلینەوهکانی (مامۆستا توفیق وهەبی)، (عبطوس) بریتییە لە (ا.ب. طاووس) کە واتاکە (بابە تاووس) ئەگرتەوه هەر وهه (فریشتە تاووس) و (عبطوس)یش هەر یەک فریشتەن خۆیشم لەو باوەرەدام کە ئەم (جیلوه)یە دەستکارییەکی زۆری تیا کراوه چونکە هۆش ئەوه پەسەند ناکات کە ئەم قسانە هی (تاووسی فریشتان) بن. ئەبێ لە راستیدا قسە خۆی هەرە گەوره بوون کە ئەو فریشتە تاووسی دروست کردوو. ئەبێ هەر ئەویش فریشتە تاووسی ناردبیتە سەر زوی بۆ ئەم مەبەسە، لەبەر ئەوه من لەو باوەرەدام کە ئەبێ لە راستیدا (بابە تاووس) بۆ خۆی هەرە گەوره دانرابێ، (فریشتە تاووس)یش (بابە تاووس) دروستی کردبێ ئەمیش هەر وەک باوکی گیانیی هەموو ئافەریدەکراویکە، باوکی گیانیی ئەویشە. هۆشیش وای پەسەند ئەکات کە (بابە تاووس) فەرمانی دابێ بە (فریشتە تاووس) کە نووسراوی (جیلوه) لەگەڵ خۆیدا هەلگێرێ و بچیتە خواروه بۆ سەر زوی؛ تا چاک و خراب بۆ نەتەوهکە خۆی کە یەزیدیەکان لە یەک جوی بکاتەوه و ئەم ئایینەشیان تێ بگەینیتێ. (ش. ف)

۹- هەر نووسراویک لای بیگانه‌کانه، بام پیغهمبه‌ران و راسپیراوانی خوایش نووسیبتیانوهه. گۆریویانن و ده‌ستکاریشیان کردوون. هه‌ریه‌که‌یان کاری ئه‌وی تریانی پوچ کردۆته‌وه.

۱۰- راستی و ناراستی لای من دیارن. ئه‌مه‌یش له تاقی کردنه‌وه‌دا ده‌رئه‌که‌وئ.

۱۱- ئه‌وانه‌ی پشت به‌من ئه‌به‌ساق، به‌لئینی خۆمیان ئه‌ده‌می و بیروباوه‌ریکی شاره‌زایانه‌یان پێ ئه‌به‌خشم، چونکه من ئه‌وانه‌م بۆ چهند کاتتیکی دیاری کراو داناوه، که له جیاتی من کار بکه‌ن.

۱۲- من له کاتی پتووستا شتم بیر ئه‌که‌وتیه‌وه و، کاروباری پتووستیش رانه‌په‌رتیم.

۱۳- ئه‌وانه‌ی په‌یره‌ویم ئه‌که‌ن سه‌ریه‌رشتییان ئه‌که‌م و کاروباریان فیه‌رئه‌که‌م جا ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ گوی دیرین و به‌راویژی من بکه‌ن، خۆیان دل خۆش ئه‌ن و خۆشی ئه‌چێژن و که‌لک وه‌رئه‌گرن.

سه‌رنج: له به‌ندی (۸)دا ناوی (خواکان) هاتوه. لام وایه نووسراوی جیلوه لیه‌ده‌دا ده‌ستکاری کراره. چونکه به‌زیدیه‌کان هه‌ر یه‌ک خاویان هه‌یه. (نووسه‌ر)

به‌شی دووهم

۱۴- من نه‌وه‌ی ئاده‌م به‌چهند شیوه‌یه‌ک که خۆم ئه‌یزانم، سزا ئه‌ده‌م و پاداشیش ئه‌ده‌مه‌وه.

۱۵- هیز و ده‌سه‌لام هه‌یه به‌سه‌ر هه‌موو زه‌ویدا: هه‌ر له‌سه‌ریه‌وه تا خورئ.

۱۶- نامه‌وئ له‌گه‌ل هه‌ندئ که‌سا تیک بچم^(۱)

۱۷- ئه‌وانه‌ی به‌دلی من ئه‌جوولینه‌وه له چاکه‌یان پێ به‌ش ناکه‌م.

۱۸- ئه‌وانه‌ی دلنیام لیبیان و به‌راویژی من ئه‌که‌ن، به‌هه‌موو جوړیک خۆمیان پێشان ئه‌ده‌م.

۱۹- به‌پیتی ده‌م و جی و ری و وه‌رئه‌گرم و ئه‌به‌خشم. ده‌وله‌مه‌ند ئه‌که‌م و هه‌ژار ئه‌که‌م، دل خۆش ئه‌که‌م و دل ته‌نگ ئه‌که‌م.

۲۰- که‌س مافی ئه‌وه‌ی نییه که ده‌س بخاته کاری منه‌وه.

۲۱- ئه‌وانه‌ی دوژمنایه‌تیم ئه‌که‌ن تووشی ده‌رد و ئازاریان ئه‌که‌م.

۲۲- ئه‌و که‌سه‌ی سه‌ر به‌منه وه‌ک ئاده‌میزاده‌کانی تر نامرئ.

۲۳- ناهیلیم که‌س له‌و ماوه‌یه زۆرتر مینیتیه‌وه له‌م جیهانه‌دا که بۆم دیاردی کردوه. ئه‌گه‌ر به‌وه‌ی بینیره‌مه ئه‌م جیهانه یاخود جیهانیکی تر گیانه‌که‌ی له له‌شیکێ ترده‌رئه‌خه‌م.^(۲)

به‌شی سێهه‌م

۲۴- من به‌پیتی نووسراو: ری پێشان ئه‌ده‌م. هه‌رچی ئامۆژگارییه‌که‌م هه‌یه به‌ده‌م به‌ته‌واوی ئه‌یه‌به‌خشم به‌دۆسته‌کانم و هاوده‌مه‌کانم.

(۱) لیه‌ده‌دا مه‌به‌سی خوا تاک و ته‌نیایه. که پێ ریدانی ئه‌و فریشته تاووس هیچی پێ ناکرئ، لیه‌ده‌دا وه‌ک (فریشته تاووس) قسه بکات وایه؟! (ش. ف)

(۲) باوه‌ری گواستنه‌وه‌ی گیان له له‌شیکه‌وه بۆ له‌شیکێ تر، ئه‌گه‌ریته‌وه بۆ پێش ئایینه‌کانی ئاسمانی (تناسخ الارواح) به‌مه ئه‌لێن. (ش. ف)

۲۵- هه‌ر که‌سه‌ی پێچه‌وانه‌ی ده‌ستوره‌کانی من بجوولینه‌وه، به‌پیتی پتووست له‌و جیهانه‌دا جه‌ززه‌یه‌یان پێ ئه‌گه‌یێنم.

۲۶- هه‌رچی ئاده‌میزاده، له کاری جیهان شاره‌زانی، زۆر جاری وا هه‌یه به‌هه‌له‌ ئه‌چێ.

۲۷- هه‌رچی گیانله‌به‌ریک هه‌یه له‌سه‌ر زه‌ویدا و، هه‌رچی په‌له‌وه‌ریک هه‌یه له ئاسماندا و، هه‌رچی ماسیه‌کیشی هه‌یه له‌ناو زرتیدا هه‌موویان له‌ژێر چنگی مندان.

۲۸- هه‌موو گه‌نج و باه‌تیک که له ژێر خاکدایه و شاره‌وه‌ته‌وه. لای من ئاشکران هه‌ر که‌سه‌ی به‌وه‌ی بۆی به‌جی ئه‌هیلیم.

۲۹- هه‌ر که‌سه‌ی، له کاتی خۆیدا، داوای کاری سه‌رسوهرینه‌ر و نه‌بینه‌روم لی بکات و لیمی وه‌رگرئ. پێشانی ئه‌ده‌م.

۳۰- ئه‌وانه‌ی بیگانه‌ن و پێچه‌وانه‌ی ئاره‌زووی من ئه‌جوولینه‌وه. ئه‌وه نازانن که هه‌ر خۆیان زیان ئه‌که‌ن، هه‌رچی گه‌وره‌یی و سامان و ده‌وله‌مه‌ندی هه‌یه له چنگ مندان. هه‌ر منیشم که له نه‌وه‌ی ئاده‌م ئه‌وانه هه‌ل ئه‌بژێرم که له‌وانه‌یان پێ به‌خشم.

۳۱- هه‌رچی دامه‌زاندنی جیهانه‌کانه و، هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌کانه و، گۆرانی کارگه‌یه‌کانیا، هه‌ر له کۆنه‌وه دانراوه.

به‌شی چواره‌م

۳۲- من مافی خۆم ئاده‌م به‌خواکانی تر.^(۱)

۳۳- من ریم داوه به‌په‌یداوونی چوار گه‌وه‌هه‌ر و، چوار سه‌رده‌م و، چوار که‌نار. ئه‌ویش بۆ ئافره‌یده‌کراوه‌کان که پتووستیان هه.

۳۴- نووسراوانی بیگانه‌کان که هی جووله‌که و ئیسلام و گاوره‌کانن هه‌رچییه‌کیان تیاوو که له‌گه‌ل ده‌ستوره‌کانی مندا ریک بکه‌ون وه‌ری بگرن، به‌لام ئه‌وانه‌ی پێچه‌وانه‌ی ده‌ستوره‌کانی من وه‌ریان مه‌گرن چونکه گۆریویانن.

۳۵- سه‌ شت هه‌ن دژی من، منیش هه‌رسێکیانم خۆش ناوی.

۳۶- ئه‌وانه‌ی رازی من ئه‌پۆشن، به‌لینه‌کانی خۆمیان بۆ ئه‌هینمه جی.

۳۷- ئه‌وانه‌ی له‌پیناوی مندا تووشی سه‌رگه‌ردانی دین، من له جیهانیکی له جیهانه‌کانا تۆله‌یان بۆ ئه‌که‌مه‌وه:

۳۸- ئه‌مه‌وئ په‌یره‌وه‌کانم هه‌موو یه‌ک بن، تا بیگانه تیکیان نه‌ده‌ن و له که‌لکیان نه‌خه‌ن.

۳۹- ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان به‌من هیناوه، په‌یره‌ویی ئامۆژگارییه‌کانم و فه‌رمانه‌کانم بکه‌ن، ئه‌و

(۱) به‌پیتی قسه‌ی مامۆستا (توفیق وه‌هبی) له نووسراوه‌که‌یدا: (The RemMantsr of Mithraism) له راستیدا به‌زیدیه‌کان له خوی گه‌وره به‌ولاوه هیچ خویه‌کی تریان نییه. ته‌نیا ئه‌و حه‌وت فریشتانه‌یان هه‌یه که (تاووسی فریشتان) یه‌کێکه له وان به‌هه‌موویشیان یه‌ک که‌سایه‌تی ئه‌گه‌ر نه‌وه.

قسانه‌ی که له دهم بیگانه‌کان دینه دهره‌وه و من نایانزنام و له هی من نین بهرپرچیجان بده‌نه‌وه و کاربان پی مه‌کن.

۴- نه ناوم بهیتن، نه ناوی کرده‌وه‌کانیشم، نه‌وه‌ک گوناهارین چونکه ئیوه نازانن بیگانه چییان له‌دهست دئ.

۴۱- ئه‌ی ئه‌وه که‌سانه‌ی که باوه‌رتان پی هیناوم، ریز له وینه‌که‌م و له که‌سایه‌تییبه‌که‌م بگرن. چونکه ئه‌وانه منتان بیر ئه‌خه‌نه‌وه.^(۱)

۴۲- ده‌ستور و یاساکانی من بخه‌نه دلتانه‌وه و بیانباریزن.

۴۳- به‌گویتی ده‌سوپیته‌نده‌کانم بکه‌ن، هه‌رجیتان پی ئه‌لین گویتیان لی بگرن، به‌لام نه‌که‌ن ئه‌و شتانه‌ی که پیتانی ئه‌لین لای بیگانه‌کان وه‌ک جووله‌که و گاور و ئیسلامه‌کان ناشکرایان بکه‌ن. چونکه ئه‌وانه له ئاموژگارییه‌کانی من هیچ تی ناگن، له نووسراوه‌کانی خویشتان هیچیجان مه‌خه‌نه به‌رده‌ست نه‌وه‌ک بیانگۆرن و به‌خۆتان نه‌زانن.

۴۴- زۆریه‌ی شتومه‌ک وه‌ک خۆیان به‌یتله‌وه لای خۆتان نه‌وه‌ک سه‌رتان لی تیک بچن.

چهند پارچه‌یه‌ک له مصحارەش

(دروستبوونی جیهان به‌لای یه‌زیدییه‌کانه‌وه)

ئهم ئاسمانه‌ پان و فراوانه بریتی بوو له تاریکییه‌کی چۆل و هۆل ئاو له‌زیریا شه‌پۆلی ئه‌دا. گێژهلوه‌کی تیا ئه‌گه‌را. که‌سی تیا نه‌بوو خوی تاک و ته‌نیا نه‌بی. که‌ خوایش ویستی ئه‌م ئافه‌ریده‌ کراوانه‌ دروست بکات، له‌ رۆشنایییه‌ هه‌موو ده‌مییه‌که‌ی خۆی دو‌پتکی سپیی دروست کرد و خستییه‌ سه‌ر پشتی تووتییبه‌ک، چل هه‌زار سال له‌سه‌ری دانیشته‌. دوا‌ی ئه‌وه‌ قیژاندی به‌سه‌ر دو‌په‌که‌دا. قلیشایه‌وه. ئه‌م زه‌وییه‌ی لی هاته‌ دهره‌وه‌ که‌ له‌ویش رووباره‌کان و ده‌لیاکان هه‌ل قولان.

ئهم جیهانه‌یش له‌پیشدا ریکوپیتک نه‌رازابۆه، به‌لام خوا (جبرائیل)ی له‌ شتیه‌ی بالنده‌یه‌کدا نارده‌ سه‌ری. ئه‌ویش به‌باشی ریکی خست و پازاندیه‌وه هه‌ر چوار لاییشی بۆ دامه‌زراند.

«خوا که‌شتییبه‌کی دروست کرد، له‌ناو زریکاندا سی هه‌زار سال پیتی گه‌را: پاشان گه‌یشته (لالش)^(۲) زه‌وی که‌وته له‌رینه‌وه. خۆی پی نه‌گیرایه‌وه تا خوا شاخه‌کانی دروست کرد و کردنی به‌سنگ بۆ زه‌وی.

پاشان خوا فه‌رمووی به‌ (جبرائیل) دوو پارچه‌ دووری سپی له‌ ئاسماندا هه‌لواسی، یه‌کیکیان بوو به‌رۆژ، یه‌کیکیشیان بوو به‌مانگ، له‌وه‌ که‌رتانه‌یش که‌ له‌ پارچه‌ دووپه‌کان به‌ربوونه‌وه له‌ناو ئاسماندا چرای دروست کرد که‌ (ئه‌ستیره‌کانن).

(۱) ساهه‌ر له‌به‌ر ئه‌م فه‌رمانه‌یه‌ که‌ یه‌زیدییه‌کان تاووسیتی له‌ مس دروست کراویان کردووه به‌نیشانه‌ی (تاووسی فریشتان) ئه‌میش وه‌ک به‌ته‌رسنی وایه‌ که‌ پێچه‌وانه‌ی ئایینی زه‌رده‌شتییبه‌. (ش. ف)

(۲) لالش شاخیتی جوان و په‌نگینه‌ که‌وتۆته‌ ناوچه‌ی شتخانه‌وه له‌ خاکی کوردستانی عیراقدا.

هه‌روه‌ها دار و دره‌خت و میوه‌هات و گژوگژیایی دروست کرد و زه‌وی پی پازاندنه‌وه، ته‌خت له‌سه‌ر ته‌خت داینا و سه‌رکه‌وته سه‌ره‌وه له‌وێه رووی کرده‌ فریشته‌کان و پیتی گوتن من ئاده‌م و حه‌وا دروست ئه‌که‌م بۆ ئه‌مه‌ی بینه‌ باپیر و نه‌نکی مرۆف، نه‌ته‌وه‌ی (یه‌زیدی)یش له‌ وان ئه‌که‌وێته‌وه، که‌ پیتی ئه‌گوتری (نه‌ته‌وه‌ی عه‌زازیل) یاخود نه‌ته‌وه‌ی (تاووسی فریشتان).

خوا له‌ رۆژی یه‌ک شه‌مه‌دا فریشته‌یه‌کی ئافه‌راند ناوی نا (عه‌زازیل) که‌ ئه‌ویش (تاووسی فریشتان)ه‌.

له‌ رۆژی دووشه‌مه‌یشدا فریشته‌یه‌کی دروست کرد، ناوی نا (ده‌ردائیل) که‌ ئه‌ویش (شیخ شه‌مس)ه‌.

له‌ رۆژی سێشه‌مه‌دا فریشته‌یه‌کی دروست کرد، ناوی نا (ئیسرافیل) که‌ ئه‌ویش (شیخ حه‌سه‌ن)ه‌.^(۱)

له‌ رۆژی چوارشه‌مه‌دا فریشته‌یه‌کی دروست کرد، ناوی نا (میکائیل) که‌ ئه‌ویش (شیخ ئه‌بویه‌کر)ه‌.

له‌ رۆژی پێنجشه‌مه‌دا فریشته‌یه‌کی دروست کرد، ناوی نا (جبرائیل) که‌ ئه‌ویش (شیخ سجادی)ه‌.

له‌ رۆژی هه‌ینیدا فریشته‌یه‌کی دروست کرد، ناوی نا (شمنائیل) که‌ ئه‌ویش (شیخ ناصرالدین)ه‌.

له‌ رۆژی شه‌مه‌یشدا فریشته‌یه‌کی دروست کرد، ناوی نا (نورائیل) که‌ ئه‌ویش (شیخ فخرالدین)ه‌.

خوا (تاووسی فریشتان)ی کرد به‌سه‌رۆکی هه‌موویان دوا‌ی ئه‌وه‌ خوا دابه‌زییه‌ سه‌ر زه‌وی پیتووسیتی گرت به‌ده‌سته‌وه و ده‌ستی کرد به‌نووسینی ئافه‌راندرنا و (مخلوقات)ه‌کان، ناوی شه‌ش خوی نووسی، له‌ رووناکی خۆی و له‌ که‌سایه‌تی خۆی^(۲) دروست کردنی ئه‌و خویانه‌ به‌چه‌شنیکی وه‌هابوو هه‌روه‌ک چرایه‌ک به‌چرایه‌کی تر دابه‌گرستی واپوو.

پاش ئه‌وه‌ به‌خواکانی گوت: ئاسمان من دروستم کرد. بام هه‌ریه‌کیکیش له‌ ئیوه‌ شتیک دروست بکا. خوی یه‌که‌میان رۆژی دروست کرد. خوی دووه‌میان مانگ^(۳) خوی سێهه‌میان گه‌ردوون (فه‌له‌ک)؛ خوی چواره‌میان ئه‌ستیره‌ی به‌یان. خوی پێنجه‌میان به‌هه‌شت، خوی شه‌شه‌میان دۆزه‌خی دروست کرد.

(تاووسی فریشتان) له‌پیشدا فریشته‌یه‌ک بوو له‌ فریشته‌کان به‌لام له‌ دوا‌ییدا خوا خستییه‌ سه‌روو هه‌موو فریشته‌کانه‌وه‌ کردی به‌یاریده‌ده‌ری خۆی به‌فریشته‌کانی تریشی گوت که‌ فه‌رموده‌کانی ئه‌و به‌جن بیتن. به‌لام که‌ فریشته‌ تاووس له‌ خۆی بایی بوو سه‌رکیتی کرد له‌ خوا، خوا لیتی توره‌بوو فری دایه‌ ناو ئاگری دۆزه‌خه‌وه (فریشته‌ تاووس) تا حه‌وت هه‌زار سال له‌ناو ئاگری دۆزه‌خدا مایه‌وه. هه‌موو ئازار و ئیشیتیکی چیشته. هه‌ر ئه‌گه‌ریا به‌سه‌ر خۆیدا. تا حه‌وت کۆجه‌له‌ی پر کرد له‌ فرمیستی خۆی. ئیتر خوا له‌ گوناخی خوش بوو. گه‌را‌ندیشیه‌وه به‌هه‌شتی بالا. به‌لام فریشته‌کانی تر هه‌ر له‌سه‌ر تیز و توانجی خۆیان مانه‌وه به‌رامبه‌ر (فریشته‌ تاووس)... تا ئه‌میش لای خوی گه‌وره‌ دادی کرد له‌ ده‌ستیان. خوایش له‌سه‌ر

(۱) شیخ شمس و شیخ حسن هه‌ریه‌ک که‌سن، دیاره‌ هه‌له‌ی تیا کراوه. (ش. ف)

(۲) له‌ راستیدا ئه‌م خویانه‌ که‌س نین ئه‌و فریشتانه‌ نه‌بن. لیته‌دا ده‌ستکاری کراوه. (ش. ف)

(۳) سه‌یره‌ که‌ لیته‌دا ج پێچه‌وانه‌یی یه‌ک ده‌رئه‌که‌وی له‌ نووسراوی (مصحفاره‌ش)دا. لیته‌دا ئه‌لئی خویه‌ک مانگی دروست کرد. که‌چی له‌وه‌ پیش فریشته‌ جبرائیل رۆژی و مانگیشی دروست کرد. (ش. ف)

ئەو سكالايە لە فریشتەکانی تر تورەبوو دەستی کرد بەسەر زەشت کردنیان. پایە (فریشتە تاووس) یشی بلتد کردەو بە بارستانی پیاوچاکان و دۆستان. خوا نژیکی خستەو لە خۆی و کردی بەهاو دەمی خۆی، هەر و هەر کردیشی بەهاو بەش لە سامانی خۆیدا. «خوا فەرمووی هەر حەوت کۆجە لەکان کە پر بوو بوون لە فرمیتسکی (فریشتە تاووس) لە پەنایەکی دۆزەخدا دابترین، تا هەر کاتی (شیخ عدی) لە زەویبەووە گەراپەو، بەو فرمیتسکانە ناگری دۆزەخ بکوژینیشتەو و نەتەووەکی خۆی لێ بپاریزی.»^(۱)

***

کاتیکیش خوا ویستی مەرۆف دروست بکات و لەناو ئەو زەویبەدا کە بۆی نامادە کردوووە نیشته جیتی بکات، هاتە خوارەو بە سەر زەویی (قودس). فەرمووی بە (جبرائیل) لە هەر چوار لای زەویبەووە گلی بۆ بهیتنی. بەهۆی ئاو و با و ئاگرەو شیتلای و کردی بەهەویر. لەو گیانیتکی دروست کرد. ناوی نا (ئادەم). لە پەراسوی چەپی (ئادەم) یش (حەوا)ی دروست کرد. پاشان هەردووکیانی لەسەر زەویی دامەزراند. سک و زایان کرد و زۆر بوون. هەموو سەر زەوییان پر کرد لە خۆیان. پاشان خوا داينا کە لە پاش دەهزار سال هەموویان لەناو بەری. قەلاچۆی تی خست. کەسی نەهیتشتەو ختەکان^(۲) نەبن هەر ئەوان سوپاسیان ئەکرد و ئەیانپەرست.

پاش ئەو تا پینچ پشیتیش هەر دروستی ئەکردنەو، لە ناوی ئەبردنەو.

لە پشیتی شەشەمدا (ئادەم)ی دروست کرد، کە باپیرە گەورە ئەم مەرۆقانی ئیستاکە یە. خوا ئەویش و (حەوا) یشی لە بەهشتدا دامەزراند و ماوەیشی دانێ کە تیروپر خۆشی تیا بچیتن و لەهەر و بوومیشی بخۆن بەلام خوا خوارەو گەمی لێ بەر بەست کردن.

خوا کە ئادەمی دروست کرد بە (فریشتە تاووس)ی گوت کړنوشی بۆ بکیتس بەلام فریشتە تاووس لوت بەرزی نوواند و سەرکیتشی کرد. بیانوشی ئەو بوو کە خۆی لە رۆشانیی دروست کراو و (ئادەم) لە گل^(۱) لەبەر ئەو کړنوشی نەوازش بۆ بەکیت ناکیتس کە لە خۆی کەمتری. خوایش قینی لیتی هەلسا و ویستی بۆ جاری دوو هەمیش دەری بکاتەو.

بەلام زوو هەستی بەکزی و بی دەسلاتی فریشتە تاووس کرد. چاوی لێ پۆشی و لە شوینی خۆیدا هیتشتیەو. (فریشتە تاووس) ویستی لە (ئادەم) تۆلە خۆی بکاتەو. ئادەمیش گەلیک خۆش باو و بەسەر زمان بوو فریشتە تاووس. ئادەمی چەواشە کرد و لە خستەو برد. هانی دا کە لەو درختی گەمە بخوات کە خوا پیتی گوتوو لیتی نەخوات. پیتی گوت ئەو داری زیندویتییبە. خستیبە سەر ئەو باو پەری کە هەتا لیتی نەخوات بەزیندوویی نامیتیتەو. ئادەم کەوتە داوی فریشتە تاووسەو. لەو درختەو

خوارد. بەلام زۆری پێ نەچوو سکی بای کرد. پاشان بالندەبەک هات و دندووکی لە لەشی دا هەتا کونکی تی کرد. ئیتەر ئادەم لەو سک ئاوسانە رزگاری بوو و لەشی سووک بوو.

ئادەم لەسەر ئەوێ کە فەرمانی خۆی شکاندبوو تا سەد سالی خشت گریا و خەفەتی خوارد. بەلام ئەو گریانە بەکاری نەهات. خوا فەرمانی دا لە بەهەشت دەریان کرد. بەخۆی و (حەوا) و هینایانە خوارەو بە سەر زەوی و پیتی دا لەویدا بژی و لە (حەوا) یش کەلک وەر بگری حەوا سەد و چل سکی کرد، هەموو جاری جووتیتی ئەبوو.

کە بریتی بوو لە کورپیک و کچیتک، تەنیا (شەهید کوری جزه) بەتەنیا یی لەدایکبوو. ئەمەیشی پازیتکی خویایی بوو خوا بۆیە وای دروست کرد کە نەتەووەکی خۆی کە (یەزیدیەکان) ه لە نەتەووەکانی تر جیا بکاتەو هەر براپە خوشکی خۆی ماره کرد کە بەسکیتک لەگەڵیا لەدایکبوو بوو، بەلام (شەهید کوری جزه)، پەریبەکی ماره کرد: کە (فریشتە تاووس) لە بەهەشتەو بەو بۆی ناردبوو. کورپیتی لەو پەریبە بوو: ناوی نا (یەزدان)^(۱) جا (یەزیدی) یەکان لەبەری ئەو (یەزدان) دن (مرج میران) کوری (نوح) کوری (یەزدان) یش یەکیتکە لە باپیرە گەورەکانی پیتشوویان. وەک ئەلین لەسەر ئەو گۆرە دەمەقالیبەک لە ناوەند ئادەم و حەوادا پەیدا بوو ئەخۆ کورە کە لە کامیان پەیدا بوو؟ (جبرائیل) لە ئاسمان هاتە خوارەو. ئاوی هەردووکیانی، هەریکە خستە ناو گۆزەبەکەو و دەمەکانی گرتن و مۆری کردن. لەپاش نۆ مانگ هاتەو، کە گۆزەکی لەمەر (حەوا)ی کردەووە لە کرم و قالۆجە بەلاو هبچی تری تیا نەدۆزیبەو بەلام لە گۆزەکی لەمەر (ئادەم) دا کورپیک و کچیتکی تیا دۆزیبەو جا لە سک و زای ئەو دوانە تیرەو یەزیدی پەیدا بوون، خوا دوو مەمکی بۆ ئادەم دروست کرد بەسەر سنگیەو بە ئەمەو ئەو دوو منالەو کە لە خۆی بوون و لە حەوا نەبوون. شیریان پێ بدات. جا جووتە مەمکی هەموو پیاو پیک، کە هەیه پاز و نەینیبەکی ئەندامیبە، لەو ئافەرانەو خاوە پەیدا بوون.

جا هەرچی پیتەمبەران راسپیتراوانی خوا و پیاوچاکان و خواناسان و زانایان و چاکەخوازن هەن لەبەری ئەو (شەهید کوری جزه) یەن کە تیرەو (یەزیدی) لەو کەوتوو نەتەو (شیخ عدی کوری مسافر)، یەزیدی کوری معاویە^(۲) حسن البصری، شیخ عبدالقادری گیلانی، شیخ محمد الحنفیه، شمس الدینی تبریزی، قضیب البان) و گەلیک کەسی تر لەو جۆرە پیاوانەن. بەلام (محمد) کە پیتەمبەری ئیسلامەکانە، لە نەوێ کورەکانی تری ئادەمە کە هەریکە بان خوشکی خۆی کردبوو بەژنی خۆی. جا کاتی گەینە و بەینەو دروست کردنەکان تەواو بوو خوا لە فەرمانی خۆی بوو، گۆشەگیری کرد بەپیشە بۆ خۆی.

(۱) سەیرکە وشەو (یەزیدی) یاخود (ئیزەدی) لە وشەو (یەزدان) دەو چەند نژیکە. (ش. ف)

(۲) لیتەدا یەزیدی کوری معاویە بەپیاوچاک دانراو، نەک بەخوا. جا ئەوانەو کە ئەلین (یەزیدی معاویە) بەلای یەزیدیەکانەو بەخوایک دانراو. ئەم نووسینە بەدرویان ئەختەو ئەم قەسە لە ئاست شیخەکانی تریشدا راستە. (ش. ف)

(۱) واتای ئەمەیش ئەو یە کە (شیخ عدی) یش خواپە کە لە خاوانی یەزیدی!... بەلام لە راستیدا شیخ عدی وەک خاوانسیتی گەورەو یەزیدیەکان پیتی لێ ئەگرن. (ش. ف)

(۲) ختو: جنۆکە.

(۱) سەیرکە فریشتە تاووس، لیتەدا لە رۆشانیی دروست کراو؛ نەک لە ئاگر وەک (ابلیس). (ش. ف)

کاروباری هم‌موو جیهانیسی دایه دست (فریشته تاووس) که تا ئەو دەمه تەواو هیتز و دەسه‌لاتی پەیدا کردبوو. هەرچی مرۆف هەبوو لیتی ئەترسان، خۆیان لە هەلەمەت و توورەیی ئەو ئەپاراست.

(فریشته تاووس) بێش لەو ساکەوه دەستی کرد بەفەرمانی خۆی. پیتغەمبەران و پاسپیراوانی ئەنارد بۆ سەر زەوی. تا مرۆف فێری فەرموودەکانی ئەو بکەن و چاوشیان بترسێن بەسزاکانی ئەگەر سەرکیشیان کرد لە جیبەجیبی کردنی فەرموودەکانی. جا ئەوانەیی که باوەریان بەفریشتە تاووس هینا و پەیره‌وییان کرد، خۆشەویستییه‌کی گەورەیان لێ دێ. ئەوانەیش که فەرموودەکانیان شکاند، هەتا ئیستاکەیش هەر بەوه سزایان ئەداتی که تووشی دەرد و نەخۆشییان ئەکات»^(١).

لافاو بەلای یەزیدییه‌کانه‌وه

یەزیدییه‌کان باوەریان وایه که دوو لافاوی گەوره له‌سەر زه‌ویدا پەیدا بووه.^(٢) لافاوتکیان له سه‌رده‌می (نوح) پیتغەمبەردا رووی داوه خوا به‌و لافاوه هم‌موو ره‌گه‌زی ئاده‌میزادی سزا داوه له‌سەر به‌دکاریان لافاوه‌که ئەو نەتەوانی گرتۆتەوه که له‌ نه‌وه‌ی (ئادهم) و (حه‌وا)ن وه‌ک موس‌لمانەکان و گا‌وره‌کان و جووله‌که‌کان. به‌لام یەزیدییه‌کانی نه‌گرتۆتەوه که له‌ ره‌گه‌زێکی جیا‌واز و تابه‌تین.

به‌لام لافاوه‌که‌ی دووهم یەزیدییه‌کانیش و نەتەوانی تریشی گرتۆتەوه. لافاوه‌که له‌ کانییه‌که‌وه پەیدا بووه که له‌ گوندی (عین سفنی: شێخان)دا بووه، که که‌وتۆته پۆژه‌ه‌لاتی شاری (موس‌ل)ه‌وه. که‌شتیه‌که به‌سه‌ر لافاوی ئەو ئاوه‌وه سووراه‌تەوه تا گه‌یشته‌تۆته شاخی (سنجار) له‌وێ له‌ لوتکه‌ شاخیکی به‌رز که‌وتوو، کونی تی بووه. ئەگەر ماریک پیتی نه‌خواردايه و به‌ده‌می ئەو کونه‌وه مۆلی نه‌خواردايه، که‌شتیه‌که نوقوم ئەبوو. دوايی که‌شتیه‌که له‌سه‌ر شاخی (جودی) که له‌ناو جه‌رگی کوردستاندايه نیشته‌وه. دواي ئەوه ماره‌کان زۆر بوون و په‌ریان سه‌ند. ده‌ستیان کرد به‌نازاردانی مرۆف و گیانله‌به‌ران. له‌به‌ر ئەوه گیانله‌به‌ران کۆیان کردنه‌وه و سووتاندیان. له‌ خۆله‌میشه‌که‌یان کیتج پەیدا‌بووه! هەرچی یەزیدییه‌کانن له‌ نه‌وه‌ی (نعمی)ن که له‌ به‌ره‌ی (مه‌له‌ک میران)ه. به‌لام نەتەوانی تر له‌ به‌ره‌ی (حام)ن که باوکی خۆی پيسوا کرد.

ئەمه‌ حه‌وت هه‌زار سا‌له ئەو لافاوه قه‌مواوه. هەر هه‌زار سا‌له جارێک خوايه‌ک له‌ حه‌وت خواکان ئەهاته خواره‌وه بۆ سه‌ر زه‌وی. کاروباری تیکچووی یەزیدییه‌کانی راست ئەکرده‌وه و گيروگرفته‌کانیشی

چاره ئەکردن. بێجگه له‌وه ده‌ستوورانی ئایینیسی بۆ دانه‌نان. به‌لام له‌م هه‌زار سا‌له‌ی دوايیه‌دا. خوا زووتر ئەهاته خواره‌وه بۆ سه‌ر زه‌وی خوا به‌زمانی (کوردی) قسه‌ی ئەکرد. هەر به‌زمانی (کوردی)یش یاساکان و ده‌ستوره‌کانی دانه‌نا.

یەزیدی کۆری معاویه‌ی ئەمه‌وییان به‌خوا داناوه

به‌پیتی قسه‌ی (صدیق‌الدملوجی) یەزیدییه‌کان ئەلین: (یەزیدی کۆری معاویه‌ی ئەمه‌وی) خواي گه‌وره‌مانه. بروایان وایه که وینه و په‌یکه‌ری (یەزید) له‌ شتیه‌ی که‌له‌شیر یاخود تاووسیتک دایه که له‌ مس دروست کراوه که هه‌تا ئیستاکه‌یش لای خۆیان پاراستوویانه و ئەپه‌رستان!^(١)

فریشته تاووس خونکاری بۆ داناوان

به‌پیتی نووسراوی (مصحفاره‌ش): کاتی که پشتیوی و ئاژاوه به‌ناو مرۆفدا بلا‌و‌بووه‌وه، (فریشته تاووس) له‌ ئاسمانه‌وه هاته خواره‌وه بۆ سه‌ر زه‌وی و خونکاری بۆ نەتەوانی خۆی که (یەزیدی)ه‌کانن دامه‌زراند. به‌لام خونکاری ئاسوورییه‌کانی کۆن له‌و خونکارانه نین هه‌ندیک له‌و خونکارانه ئەمانه‌ن: (نه‌سروخ) که بریتییه له‌ (ناصرالدین). (تاموش) که بریتییه له‌ (فخرالدین). (نه‌رتیموس) که بریتییه له‌ (شمس‌الدین). دوو خونکاری تریشی بۆ داناوان که ناویان (شاپووری یه‌که‌م) و (شاپووری دووهم)ه^(٢). ئەم دوو خونکاره تا سه‌د و په‌نج‌ا سا‌ل فەرماندارییان کرد. جا سه‌رکرده‌کانی یەزیدییه‌کانی ئیمرو له‌ نه‌وه‌ی ئەو دوو خونکاره‌ن.

یەزیدییه‌کان خونکاریکیان له‌ (بابل)دا هه‌بووه، ناوی (بختنصر) بووه. له‌ ئیرانیشتا خونکاریکیان هه‌بووه، ناوی (حشوارش) بووه. خونکاره‌که‌ی (قسطنطنیه)یشیان ناوی (ئه‌غریق‌الوس) بووه.

جا له‌ پیتش په‌یدا‌بوونی (مه‌سیح) پیتغەمبەردا به‌ئایینی یەزیدییه‌کان گوتوو (ئایینی پتپه‌رستی). خونکاره‌کانی (تاحاب) که (بلعزوب: پیریوب) له‌وانه له‌سه‌ر ئایینی یەزیدی بوون.^(٣)

ده‌سه‌لاتی فریشته تاووس

(قوال) یاخود گۆینه‌ده‌کان سه‌رگوروشته‌یه‌ک ئەگه‌په‌نه‌وه که له‌ (مصحفاره‌ش) یاخود (نووسراوه ره‌ش)یشدا نووسراوه‌ته‌وه. گوايه خواي گه‌وره له‌ (عیسی) پیتغەمبەر دلێ شکاوه له‌ناو زیندانیتکا دایناوه. که‌له‌به‌ردیتکیشی خستۆته سه‌ر ده‌می زیندانه قووله‌که (عیسی) هەر هاواریکی کردووه له‌به‌رده‌م

(١) که‌واته یەزیدی کۆری معاویه، جیگای فریشته تاووسی گرتۆتەوه!! به‌لام وا نییه: به‌لام له‌ راستیدا یەزیدییه‌کان (یەزیدی کۆری معاویه) به‌خوا دانانین ته‌نیا وه‌ک پیاویکی چاک پزێی لێ ئەگرن. ئەمه‌یش له‌ نووسراوی (مصحفاره‌ش)دا به‌ناشکرا پیتشان دراوه. (ش. ف)

(٢) ئەم هه‌ردوو (شاپووره) له‌ شاهه‌کانی ساسانین، هه‌ردوو کیشیان کوردن و له‌سه‌ر ئایینی زه‌رده‌شتیش بوون. ئەمه‌یش به‌لگه‌یه‌که بۆ راستی قسه‌ی یەزیدییه‌کان که ئەلین ئیتمه زه‌رده‌شتین. (ش. ف)

(٣) الیزیدیة: صدیق‌الدملوجی. (ش. ف)

(١) جا لێره‌دا که‌سایه‌تییه‌ی راسته‌قینه‌ی (فریشته تاووس) ده‌رئه‌که‌وێ که خوا نییه، سه‌رۆکی فریشته‌کانه، به‌فەرمووده‌ی خوا و له‌سه‌ر رێدانی خوايش کاروباری جیهان به‌رپه‌وه‌یه‌ت. یه‌کێک له‌و فەرمانانه‌یش نارذنی پیتغەمبەران و پاسپیراوانه بۆ سه‌ر زه‌وی. یاداشدانه‌وه به‌چاکان و سزادانیش به‌خراپانه. جا ئەم فریشته تاووسه، که لێره‌دا بووه‌ته سه‌رچاوه‌ی چاکه بۆ مرۆف، ئەو دیوه نییه که ئایینی زه‌رده‌شتی و ئیسلام و موسایي و عیسايی به‌سه‌رچاوه‌ی خراپه و شه‌ر و ئاژاوه‌ی دانه‌نین، که‌واته نووسه‌ره‌کانی بێگانه به‌هه‌له‌دا چون که ئەلین یەزیدییه‌کان دیو (شیطان) په‌رستان. له‌ راستیدا یەزیدییه‌کان خواپه‌رستان نه‌ک دیو په‌رست. (ش. ف)

(٢) الیزیدیة: صدیق‌الدملوجی. (ش. ف)

پیتغه مبه‌ران و راسپیترراوه‌کانی خوادا که‌سیان به‌ده‌نگیه‌وه نه‌هاتوون که بوی بیارپینه‌وه له خوا و له‌وه زیندانه بییه‌تینه‌وه ده‌روه. پاشان ناسیاویتیکی هاتوته سهر ده‌رکی زیندانه‌که و ناموژگاری کردووه که په‌نا به‌ریتنه بهر (فریشته تاووس). که (عیسی) یش هاواری بو (فریشته تاووس) بردووه، ده‌ست به‌جی به‌ده‌نگیه‌وه هاتووه و که‌له‌به‌رده‌که‌ی له ده‌رکی زیندانه‌که لابر دووه و (عیسی) ی‌به‌ره‌للا کردووه!

خوای گوره‌بیش که له ناسماندا به (عیسی) گه‌یشتووه، لیتی پرسپوهه کنی له زیندانه‌که ده‌ری هیناوه؟ نه‌ویش پیتی گوتووه: فریشته تاووس، کاتتی که خوای گوره‌وه نه‌وه قسه‌یه‌ی به‌رگوئی که‌وت، چاوی پویشی و ورتی نه‌کرد و ملی نا به‌رپگای خو‌به‌وه!

نه‌ستیره‌ی کاکیشان

له‌ناو یه‌زیدیه‌کاندا سه‌رگوروشته‌یه‌ک به‌سه‌ر زمانه‌وه‌یه به‌کورتی نه‌لی: خوای گوره‌وه رۆژتیکیان (شیخ عدی) و ده‌رویشه‌کانی بانگ کرده سهر نان خواردنیک له ناسماندا. به‌لام که زانییان. له ناسماندا کا ده‌ست ناکه‌وئ، بو‌ئه‌سه‌په‌کانیان، (شیخ عدی) فه‌رمووی به‌یه‌کیک له ده‌رویشه‌کانی خوئی، بچیتنه خواری بو‌سه‌ر زه‌وی و له خه‌رمانه‌که‌ی خوئی کا به‌یتنی. ده‌رویشه‌که‌ش کا‌که‌ی هینا، هه‌ندیکی لئ که‌وته خواره‌وه سهر رپگاکه. که تاکو ئیستایش شوئینی نه‌م کایانه به‌ناسمانه‌وه دیاره جا له‌به‌ر نه‌مه‌یه که پیتی ده‌لین (رپگای کاکیشان)!^(۱)

تاووس

له‌سه‌ر ناوی (تاووس) مقو‌مقو‌ زۆر کراوه. ههر که‌سه‌ی به‌لای خوئی دا دانه‌تاشی. به‌لام به‌پیتی لیک‌کۆلینه‌وه‌کانی مامۆستا‌ی به‌رپتر (توفیق وه‌هبی): ناوی (تاووس) نه‌چیتنه‌وه سهر (دیواس) که خوای ناسمان بووه لای سه‌روشت په‌رسته‌کانی (هیند و ئیترانی) یه‌کان^(۲) که نه‌ته‌وه‌ی کوردیش برپیکه له‌وان. ههر وه‌ک به‌پیتی نووسراوی جیلوه (فریشته تاووس) خوای گوره‌ی (یه‌زیدی) یه‌کانه، (دیواس) یش خوای گوره‌ی نه‌وه سه‌روشت په‌رستانه‌ی باووباییرانمان بووه که له‌پیش په‌یدا بوونی (زه‌رده‌شت)، پیتغه‌مبه‌ری کورددا. دوو جوژه‌ خویان په‌رستووه: (خوای چاکه‌کار) و (خوای خراپه‌کار). زه‌رده‌شت له نایینی خویدا ههر خویه‌کی هیشته‌وه که ناوی ئاهورامازدا بوو. (دیواس) ی له خویه‌تی خست له‌گه‌ل خواکانی تردا کردنی به‌سه‌رچاوه‌ی خراپه‌کاری و ناوی نان (ده‌ئیفه) یاخود دپو که واتاکه‌ی (شیطان) نه‌گریتنه‌وه. ئیتر له‌وه ساکه‌وه زه‌رده‌شتیه‌ی‌کان به‌سه‌روشت په‌رسته‌کانیان نه‌گوت (دپو په‌رستان) که واتاکه‌ی (شیطان په‌رستان) نه‌گریتنه‌وه، هه‌روه‌ها نه‌وانه‌بیش نه‌گریتنه‌وه که له‌سه‌ر نایینی زه‌رده‌شتی نین. هه‌روه‌ها به‌لای مامۆستا (توفیق وه‌هبی) یه‌وه وایه که په‌رنگه‌ وشه‌ی (داسنی) که تا ئیستاکه‌یش کورده‌کانی خو‌مان به‌دپو په‌رسته‌کانی نه‌لین، له وشه‌ی (ده‌ئیکه‌یه‌سنه) وه هاتب‌ که (زه‌رده‌شت) به (سه‌روشت په‌رست) ده‌کانی

گوتووه. له‌م نه‌نجامانه‌یسه‌وه مامۆستا (وه‌هبی) تی نه‌گات که په‌رنگه نایینی یه‌زیدی ئیستا له نه‌نجامی تیک‌چوونی باوه‌رپی ئیسلامه‌تی نه‌وه کوردانه وه په‌یدا بوئی که له پیشدا په‌یره‌ویی (شیخ عدی) یان کردووه و پاشان له پرته‌وه‌که‌ی نه‌وه لایان داوه له‌گه‌ل تیکه‌ل‌بوونیان به‌وه کوردانه‌ی که له‌سه‌ر نایینی (داسنی) بوون و کاریان تی کردووه بو‌یه‌کا یه‌زیدیه‌کان له‌سه‌ر تیکه‌وه دپو (شیطان) نه‌په‌رست و له‌سه‌ر تیکه‌ی تریشه‌وه (یه‌زید کوری معاویه نه‌مه‌وی) به‌خوا دانه‌نن^(۱) منبش وام دیتنه پیش چاو، که هه‌رچه‌نده نایینی یه‌زیدی له هه‌ندی پوه‌وه له نایینی زه‌رده‌شتی و نایینی ئیسلام نه‌کات، به‌لام له راستیدا هه‌لگه‌رانه‌وه‌یه‌که له هه‌ردوو نایینه‌که، له زۆر پوه‌وه له هه‌ردوو نایینه‌که جیا‌وازه.

په‌له‌وه‌ری تاووس، جوان و شه‌نگ و شو‌خه. به‌نازه‌وه نه‌روات به‌رپگادا. فیزی هه‌یه و به‌خوئی نه‌نازی، له خو‌یایی نه‌ب‌ و له خوئی نه‌گۆری. نه‌خش و نیگار و گوله‌کانی ناو په‌ره‌کانیشی، به‌هه‌موو لایه‌کدا پرشن‌گیکی په‌رنگا‌ورده‌نگ و دل‌گیر نه‌ده‌ن، که دل‌ی پیاو کیش نه‌کات. نه‌وه خوا گوره‌به‌بیش که به‌پیتی قسه‌ی بیگانه (یه‌زیدی) یه‌کان نه‌په‌رستن و ناویان ناوه (فریشته تاووس)، بو‌یه‌کا وایان ناو ناوه چونکه خوای مه‌زن نه‌مه‌نده جوان و شیرین و په‌نگینی دروست کردبوو له چاو فریشته‌کانی تردا له (تاووس) نه‌چوو!... نه‌وه‌بوو کردی به‌سه‌روکی فریشته‌کانی تر و ده‌سه‌لاتیک زۆریشی دایه. به‌لام که خوای هه‌ره گه‌وره (ئادهم) ی دروست کرد، نه‌م (فریشته تاووس) ه قسه‌ی خوای شکان‌دووه له به‌هه‌شت ده‌ری کرد و ده‌ستیشی له فه‌رمان کیشایه‌وه و به‌دناوی کرد. تا ئیتره نایینی یه‌زیدیش وه‌ک ههر چوار نایینه ناسمانیه‌کانی تر: زه‌رده‌شتی، موسایی، عیسایی، محمه‌دی، به‌م که‌ینه و به‌ینه‌یه برپای هه‌یه. به‌لام له‌مه‌ دو‌اوه لیتیان جیا نه‌بیتنه‌وه. چونکه به‌لای یه‌زیدیه‌کانه‌وه خوا له پاش هه‌وت هه‌زار سال نازاردانی (فریشته تاووس) چاوی له گونا‌هی پویشی و سه‌رله‌نوئی کاروباری جیهانی پت سپارده‌وه و خو‌شه‌ویستی خوئی پت به‌خشیه‌وه. که‌چی به‌پیتی نایینه ناسمانیه‌کان (دپو) تا جیهان دوا‌یی دیت به‌که‌نه‌فت کراوه‌یی و به‌دنا‌وییه‌وه نه‌میتنه‌وه. نه‌وساکه‌بیش سهر نه‌نگری نه‌کری و له‌ناو نه‌چی!

جا یه‌زیدیه‌کان نه‌م تاووسه له مس دروست کراوه‌ی که کړنۆشی نه‌وازی بو‌ئه‌کیشن، به‌نیشانه‌ی خو‌شه‌ویسته گه‌وره‌که‌یانی دانه‌نن که (فریشته تاووس) ه، یه‌زیدیه‌کان هه‌وت تاووسی له مس دروست کراویان هه‌یه ریزیان لئ نه‌گرن به‌لام ههر هه‌وتیان نیشانه‌یه‌کن بو‌ فریشته تاووس. فریشته‌کانیش چونکه هه‌ریه‌که‌یان به‌ش‌کن له رۆشایی خوایی به‌هه‌ر هه‌وتیان له‌گه‌ل خوادا یه‌کایه‌تیه‌ک دروست نه‌کن. یه‌زیدیه‌کان به‌وه تاووسانه نه‌لین (سه‌نجه‌ق). به‌ناوی نه‌وه‌وه که ههر تاووسه‌یان داناوه بو‌ شوئیتیک له‌وه هه‌وت شوئانه‌ی که نه‌ته‌وه‌ی یه‌زیدیان تیا‌یه. یه‌زیدیه‌کان برپایان وایه که خوا دروستی کردوون^(۲).

سه‌روکی نایینی یه‌زیدیه‌کان بو‌ یه‌زیدیه‌کان نه‌پارتری؟ نه‌م سه‌روکه هه‌موو تاووسه‌کان له ژوورپ‌کدا

(۱) هه‌روه‌ک له‌مه‌وپیش پیتشانمان دا، یه‌زیدیه‌کان نه‌دپو په‌رستن. نه (یه‌زیدی معاویه) یشی به‌خوا، نه هیچ

خو‌ش‌تیکه‌ی خو‌ش‌بیا‌ن به‌خوا نه‌زانن. (ش. ف)

(۲) الیزیدیة: صدیق‌الدملوجی. (ش. ف)

(۱) سه‌رچاوه‌ی نه‌م باوه‌ره پرپو‌چانه نه‌خوئینه‌واریه‌یه، نه‌ک نایینی یه‌زیدی. نه‌م جوژه باوه‌رانه‌بیش له‌ناو هه‌موو

خاوه‌ن کتیبیکدا هه‌ن... (ش. ف)

(۲) وتاره‌کانی مامۆستا توفیق وه‌هبی له ژماره‌کانی سالی ۱۹۴۰ ی گو‌فاری گه‌لاویژدا. (ش. ف)

دائنه نى و ئه يانپاريزى، كه پيى ئه لىن (خانه ي تاووس). هر ئه ميشه كه فه رمان ئه دات ده ريان ئه هيتنه ده روه له ژوروه و ئه يان ده نه ده ست گف تو گو كار (قوال) ه كان تا بيانگيتر بناو به زيدييه كاندا بو پاره كو كرد نه وه.

تاووس گپران

له پاش ئه مهي تاووسه كان به ناوى پيرۆز كه له گو رستانى (شيخ عدى) دا به، پيرۆزكران و به ناوى ترش ژه نكيان لى كرايه وه و به رۆنى زه يتونيش چه وركران، گف تو گو كار (قوال) ه كان له هه ندئى خو لى نزيك گو رى شيخ عدى به ناوه پيرۆزه كه ناو گو رستانه كه قورپك هه ل ئه شيلن و تفه نكي بچكوله بچكوله لى دروست ئه كه ن... تا هه ر كاتى به زيدييه كان هاتنه سه ردانى (تاووس) به ديارى بيانه نه نى. ئينجا گف تو گو كار ه كان تاووسه كه هه ل ئه گر له ناو هه گبه يه كدا و ئه يدن به كو لياندا و روو ئه كه نه ئه شو ئه ي كه ديارى كراوه بو ي بچن. ناواييه كه به يباو و ژنبا نه وه دى به پيربا نه وه. چا كترين به رگى خو يان ئه بو شن. گو رانييه نه ته وه ييه كان و ئايييه كانى خو يان ئه لىن. ئا فره ته كانيش بو يان ئه ستيننه وه و تيلى ليلى ئه كه ن. ده وله مه نده كانيان له سه ر ئالا كه ئه كه ونه به ربه ره كاتى وه. كاميان پاره زو رتر بدات تاووسه كه ئه برتته مالى ئه وه كه سه. جا ئه گه ر كه سى بي گانه له وى نه بو، تاووسه كه له خو رجه كه ده ر ئه هپن و له شو ئه ي تاييه تيبى خو زيدا داى ئه نين ئينجا دانيش توانى گو نده كه به تاك تاك و به كو مه له كو مه له دپنه به رده م تاووسه كه و خو يانى بو ئه نو شيننه وه و ما چى ئه كه ن و هه رچييه كيان بى بى پيشكه شى ئه كه ن پاشان له تاووسه كه ئه پارينه وه كه له گو نا هيان خو ش بى و خو يان و مناله كانيان له گه ر و گپه ل و پشم و قينى خو يى پاريزى^(۱) دواى ئه وه گف تو گو كار ه كان ئه وه ستن و ده ست ئه كه ن به ده ف و دوو زه له ليدان له سه ر ئاوازيكى دلگير، ئه وانى ترش ده ست ئه كه ن به جو ره هه لپه ركيبه كى ئاييى. هه ست و ده روونيان ئه جو شى و له نا وه ند ترس و هيوادا شه رزه ئه بن. جارى وايش هه به ئا گايان له خو يان نامبى نى (تاووس) ه كه يش هه ل ئه گر و له گه ل خو ياندا هه لى ئه په رپن!...

به زيدييه كان ئه مه به رۆزى پيرۆز دا ئه نين، له شه وا سو م و چرايه كى زو ر دا ئه گير سين، گياى بو ن خو شيش زو ر ئه سو تين، ئيشك ئه گر و به ديار (تاووس) ه كه وه ئه وه ستن، نه وه ك بي گانه يه ك بيدزى. خا وه ن ماله كه كه (تاووس) ميوانيه تى. به ناوى ريزگرتن له وه وه گا يا خود مانگايه ك سه ره ئه پرى. دانيش توانى گو نده كه يش نان و چيش تى كى زو ر بو خو يان دروست ئه كه ن ئه و رۆزه تير و پر ئه خو ن و ئه خو نه وه و به زموره م ئه كه ن، كه رۆزى دوايى هات گف تو گو كار ه كان تاووسه كه ئه خه نه وه ناو تووره كه كه ي خو يانه وه^(۲) و روو ئه كه نه گو ندى كى تر.

(۱) به كار هينانى تاووس له م شيوه يه دا، نه ك هه ر پيچه وانه ي ئاييى زه رده شت ييه كه دژى بت په رست ييه، پيچه وانه ي ئاييى به زيدييه كه خو شيشيه تى به لام ئه مه سه ره ئه نجامى نه خو ئنده وارييه. (ش. ف)
(۲) ئه وى هو ش به سدى بكات ئه وه يه كه ئه م تاووسا نه برتين له ئالا يه ك كه ده رتته ده ست گو ئنده كان كه به لگه بى بو ئه وى له لايه ن سه ردارى شى خا نه وه نيراون بو پيتاك و باج كو كرد نه وه. ئالا يش له ناو هه موو نه ته وه يه كدا رپزى لى ئه گيرى. (ش. ف)

دزىنى تاووسه كان

هه روه ك له مه و پيش ده رمان خست (تاووس) به لاي به زيدييه كانه وه نيشانه يه كه بو فريشته تاووس. هه روه ها ئالا يه كيشه. جا چونكه به زيدييه كان به په رۆشه وه بوو بي پاريزن له بينن و دزىنى له لايه ن بي گانه كانه وه، گه لىك واته وات كراوه له سه ر دزىنى ئه و تاووسا نه و برديان بو ماله ده وله مه نده كان، يا خود بو ناوازه گاه (متحف) ه كانى ئه وروپا. به لام تا ئيس تا ئه م وتوو ئيزانه له راست ييه وه دوو ريوون. ئه وه نده هيه (فه ريق عومه ر وه هبى پاشا) كه سه ركر ده يه كى تو ركى (عوسمانى) بووه له سالى ۱۸۹۲دا به خو ي و له شك ره كه يه وه هه لى كو تا وه ته سه ريان تا به زو ر بيانكا ته وه به ئيسلام. به لام به گو ئيان نه كر دو وه. ئه ويش چوار (تاووس) له تاووسه كانى دا گير كر دو وه و نار دوى بو (به غدا). له وى له كو گاي له شكردا پاريزاون. به لام له سالى ۱۹۰۸دا هه ر چوار تاووسه كه يان دا ونه وه.

شته پيرۆزه كانى ترى به زيدييه كان

به پتى نووسراوى (عه بده ي ئيبليس) كه هى (نورى پاشا) ي سه ردارى (موصل) ه، له چاخى (عوسمانى) دا، به زيدييه كان بي جگه له (تاووس) ه كان، ئه م شتانه شيشان لا پيرۆزه؛ سه ره كى تيره كه يان لاي خو ي ئه يانپاريزى:

- ۱- به رانى ئيسماعيل، كه له مس دروست كراوه.
  - ۲- دار ده ستى مووسا، كه له مس دروست كراوه.
  - ۳- مار ده ستى مووسا، كه له مس دروست كراوه.
  - ۴- رست (ته زيبح) ي شيخ ئه حمده دى به ده وى.
  - ۵- شانە ي ريشى شيخ جنيدى به غدادى.
  - ۶- دار ده ستى شيخ عه بدولقادرى گه يلانى.
  - ۷- تاسى سليمان كه له مس دروست كراوه.
  - ۸- پشتينى شيخ ئه حمده دى په فاعى.
- به لام (صديق الدملاجى) كه خا وه نى نووسراوى (اليزيديه) يه ئه لى: ئيستاكه ئه م شتانه نه ماون و به زيدييه كانيش هيجيان لى نازانن و ناو شيشان نا هپن. په نكه بووبن و له ناو چووبن.
- ۹- چرايه كى په نگا و په نكيشى لاي (ئيسماعيل به گ كورى عه بدى به گ) هه يه، كه خو ي له خيزانى سه رۆكه كانه، ئه لى ئه مه (شيخ عدى) به كارى هينا وه. به زيدييه كانيش ئه چنه سه يرى و وه ك مو فه رك ده ستى لى ئه ده ن.
  - ۱۰- چوار چيوه يه كى په نجه ره يش لاي (شيخ برىم كورى شيخ په مه زان) له گو ندى بازانى (بحزانى) پاريزا وه. به زيدييه كان ريزى زو ر لى ئه گر، با وه ريان وا يه كه (شيخ عدى) له سه رى دانيش تو وه.
  - ۱۱- له با به ته هه ره پيرۆزه كانيش (قاليجه) يه كه هه يه، با وه ريان وا يه كه هى (شيخ عدى) يه، له لاي (بابه شيخ) ئه پاريزى ئه ويش كاتى سه ر لى دانه كانى به زيدييه كان ده رى ئه هپن. يا خود كاتى، ته نگانه يان.

نهم پرايه‌خه له‌ناو په‌غدانيتيكي كلييل و كلنوم كراودا هه‌ل گيراوه. له پارچه سيپالتيكي ته‌ستور پيچراوه، له يه‌زيبديه‌كان به‌ولاوله ناهيتلن كه‌س بيبيبن. له خوربييه‌كي ره‌شي سوورباو دروست كراوه. موزانه هه‌ردوو په‌راويتزه‌كه‌ي خواردووه. دريژي ده بست و پانيشي چوار بست و نيوه. هه‌رچه‌نده پرايه‌خكي كونه، به‌لام به‌لاي (صديق دملوجي) يه‌وه وايه كه تمه‌ني ناگاته سه‌رده‌مي (شيخ عدي)، كه نه‌مه هه‌شت سه‌د ساله مردووه. بيچگه له‌وه نه‌مهنده سه‌رگه‌رداني به‌سه‌ر يه‌زيبديه‌كاندا هاتووه پروا ناكړي كه هيچيان لي مابيتوه...! له‌گه‌ل نه‌ميشا نه‌م قسه‌يه‌ي (صديق الدملوجي) به‌لگه‌ي نه‌وي تا بچه‌سپيتيه‌وه دلته‌وه. چونكه له ميژوودا به‌هزاران شتي وا كوني هه‌نه و نه كوني و نه سه‌رگه‌رداني نه‌يانتوانيوه له‌ناويان به‌رن!...

سكالاي يه‌زيبديه‌كان

نهم سكالايه له ۱۸۲۷/۲/۲۸ دراوه به‌فرمانه‌وايي عوسمانی بو نه‌مه‌ي له سه‌رياز لي گرتنيان وا‌زيه‌يني: «نيمه كه روله‌ي يه‌زيبدين، له‌به‌ر نه‌وي ناتوانين سه‌رياز به‌فرمانه‌وايي بده‌ين، وامان بي باشتره كه له باتي نه‌وه پاره پيشكه‌شي فرمانه‌وايي بكه‌ين، و دك مه‌سيحيه‌كان و جووله‌كه‌كان هزي نه‌ميش كه بومان ده‌ست نادات سه‌رياز بده‌ين زوره له‌وانه چوارده هو پيشان دهبن كه نه‌مانه‌ن:

۱- پيويسته له‌سه‌ر هه‌موو يه‌زيبديه‌ك، گه‌وره بي يان بچووك، ژن بي يان كچ، سالي سچ جار بچيته پيش ده‌مي په‌يكه‌ري (فريشته تاووس) واته له مانگه‌كاني گولان (نيسان) و مشتاخان (ايلول) و په‌له (تشرين ثاني) دا، هه‌ر كه‌سي له‌مه‌دا كه‌مته‌رخه‌مي بكات به‌يه‌زيبدي دانائي.

۲- نه‌گه‌ر يه‌زيبديه‌ك، به‌لاي كه‌مه‌وه سالي جارتيك گوري (شيخ عدي كوري مسافر)، خوا ريز له رازي بگري، سه‌ر لي نه‌دات؛ له (۱۵ - ۲۰ ي مشتاخان) دا؛ به‌لاي نيمه‌وه به‌خوانه‌ناس دانه‌نري.

۳- پيويسته له‌سه‌ر هه‌موو يه‌زيبديه‌ك كه هه‌موو به‌يانيا نيكي. له‌كاتي گزنگي رژدا^(۱) جيگايه‌كي په‌نا بو خوي بدوزينه‌وه. نه‌وه‌نده‌ي كه هه‌تاوي ليتوه بيبيبن سه‌ر بو رژ بچه‌ميټينه‌وه. نابي له‌ويدا موسلمان ياخود جووله‌كه‌كان يان مه‌سيحي هه‌بي؛ يان هيچ خواناسيكي. نه‌گه‌ر نه‌وي نه‌كرد به‌خوانه‌ناس دانه‌نري.

۴- پيويسته له‌سه‌ر هه‌موو يه‌زيبديه‌ك كه ده‌ستي براي هه‌تا هه‌تايي خوي. ياخود پياوي (مهدي). ده‌ستي شيخه‌كه‌ي خوي و پيره‌كه‌ي خوي ماچ بكات. نه‌گه‌ر نه‌وي نه‌كرد به‌خوانه‌ناس دانه‌نري.

۵- نه‌مه‌ش كاريكه كه به‌پتي ناييني نيمه دروست نيبيه: هه‌رچه‌ند موسلمانه‌كان به‌يانيان نويز نه‌كهن نه‌لين «اعوذ بالله من...» جا نه‌گه‌ر يه‌كيكي له نيمه نه‌وي گوي لي بي. يان نه‌بي نه‌وه كه‌سه بكوزي كه نه‌وه به‌ده‌ميا دي يان نه‌بي خوي بي به‌كوشت بدات هه‌ر كه‌سي نه‌وه نه‌كات به‌خواناس دانه‌نري.

۶- كه يه‌كيكي له نيمه مري پيويسته براي هه‌تا هه‌تايييه‌كه‌ي و شيخه‌كه‌ي و پيره‌كه‌ي بينه سه‌ر لاشه‌كه‌ي. يه‌كيكي له گفوتوگوار (قوال) ه‌كانيش نهم واژه‌يه‌ي نه‌دات به‌گويدا: (نه‌ي نه‌وه كه‌سه‌ي كه

(۱) بيگانه‌كان نهم به‌رژ په‌رست نه‌ميرن له‌سه‌ر يه‌زيبديه‌كان. به‌لام له راستيدا په‌رست نيبيه. ريزگرته: كه پيويسته هه‌موو زرده‌شتييه‌ك ريز له ناو و با و ناگر و چرا و گل بگري. (ش. ف)

كړنوش بو فريشته تاووس) نه‌كيشيت، تو به‌و نايينه نه‌مريت كه نه‌وي نه‌پيره‌رستيت له‌سه‌ريه‌تي. مه‌به‌سم ناييني نه‌وه خوا گه‌وره‌يه‌يه كه پتي نه‌لين (فريشته تاووس)^(۱) نه‌ك نايينيكي تر جا نه‌گه‌ر يه‌كيكي هاته سه‌رت و پتي گوتيت بيبت به‌ئيسلام؛ يان به‌مه‌سيحي ياخود به‌جووله‌كه‌كان. يان به‌نايينيكي تر. باوه‌ري پي نه‌كيت و په‌يره‌وي. نه‌كيت. چونكه نه‌گه‌ر تو له ناييني (تاووسي فريشته) به‌ولاوله كه خوتي بو نه‌چه‌ميټينه‌وه نايينيكي تر بناسيت و په‌يره‌وي بكه‌يت؛ به‌خوانه‌ناس دانه‌نري.

۷- نيمه شتيكمان هه‌يه پتي نه‌لين (موفه‌ركي شيخ عدي). كه نه‌ويش بريتييه له‌وه گله‌ي كه له گوري شيخ عدي نه‌په‌نين. جا هه‌ر يه‌زيبديه‌ك هه‌نديكي له‌وه گله‌ه‌لگه‌ل خوي هه‌لنه‌گرتي و هه‌موو به‌يانيه‌كيش توزيك له‌وه گله‌ه‌لگه‌ل خوات به‌خوانه‌ناس دانه‌نري. هه‌ر كامه‌يكيشمان مرد و نه‌وه گله‌ه‌لگه‌ل پيروزي پي نه‌بي به‌خوانه‌ناسييه‌وه نه‌مري.

۸- پيويسته له‌سه‌ر نه‌وانه‌ي كه رژووه نه‌گرن. تا له نيشتمانه‌كه‌ي خوياندا نه‌بي رژووه نه‌گرن. چونكه پيويسته له‌سه‌ريان له هه‌موو به‌يانيه‌كي رژواني رژووه‌گرتندا بچه‌مالي شيخ ياخود پيره‌كه‌يان و له‌ويدا ده‌ست بكه‌ن به‌رژووه‌گرتنه‌كه‌يان. هه‌روه‌ها نيواره له مالي يه‌كيكي له‌وه دوواندا رژووه‌كه‌يان بشكيبن. كه له‌ويدا مه‌يه پيروزيه‌كه‌ي شيخ ياخود پيره‌كه‌يان نه‌خونه‌وه^(۲) هه‌ر كه‌سيكيان جامي دوو جام له‌وه مه‌يه نه‌خواته‌وه رژووه‌كه‌ي به‌چي ناگات نه‌وه كه‌سه‌ش به‌خوانه‌ناس دانه‌نري.

۹- نه‌گه‌ر يه‌زيبديه‌ك كوچي كرد بو شاريكي بيگانه و به‌لاي كه‌مه‌وه ساليك له‌ويدا مايه‌وه نينجا گه‌رايه‌وه نيشتمانه‌كه‌ي خوي ناتواني جاريكي تر له‌گه‌ل ژنه‌كه‌ي خوي بڅينه‌وه. كه‌سيش له نيمه ژني ناداتي ماري بكات. هه‌ر كه‌سيكيش له نيمه نه‌وي كرد به‌خواناس دانه‌نري.

۱۰- نه‌مه له باهت پوښاكه‌وه‌يه. هه‌روه‌ك له به‌ندي چواره‌مدا گوتان هه‌ر يه‌زيبديه‌ برايه‌كي هه‌تا هه‌تايي هه‌يه هه‌روه‌ها خوشكيكي هه‌تا هه‌تايي هه‌يه. كه يه‌كيكيشمان كراسه‌كه‌ي خوي نه‌دروي، له خوشكي هه‌تا هه‌تايي به‌ولاوله نابي كه‌سي تر مليونه‌كه‌ي بري. جا نه‌گه‌ر خوشكه هه‌تا هه‌تايييه‌كه‌ي نه‌وه مليونه‌ي بو نه‌بري، نابي كراسه‌كه‌ي له‌به‌ر بكات. نه‌گه‌ر هاتوو نه‌وه كراسه‌ي له‌به‌ر كرد به‌خوانه‌ناس دانه‌نري.

۱۱- نه‌گه‌ر يه‌زيبديه‌ك كراسيكي ياخود شتيكي تازه‌ي دروست كرد و له ناوه پيروزيه‌كه‌ي ناو قسنه‌كه‌ي (شيخ عدي) دانه‌يست نابي له‌به‌ري بكات. هه‌ر كه‌سي وا بكات به‌خواناس دانه‌نري.

۱۲- نابي نيمه به‌رگي شين له‌به‌ر بكه‌ين. نايشتوانين به‌شانه‌ي موسلمان ياخود گاور يان جووله‌كه‌كان

(۱) به‌لام من له روشنيران يه‌زيبديه‌كانم بيستوهه كه (تاووسي فريشته) به‌سه‌رزي فريشته‌كان و خوشه‌ويستي خوي تاك و ته‌نيا دانه‌نن نه‌ك به‌خوا، واتا (تاووسي فريشته) هه‌رچييه‌ك بكات به‌ناوي خوي خويه‌وه نه‌يكات نه‌ك به‌ناوي خويه‌وه كه تافه‌ريده‌كراوتيكي نه‌وه. (ش. ف)

(۲) مه‌ي خوارنده‌وه له ناييني زرده‌شتيدا به‌گونه‌ه دانه‌نري. نهم ره‌وشته نه‌چيته‌وه سه‌ر ناييني پيش زرده‌شتي؛ كه بريتييه له سروشت په‌رستي. (ش. ف)

سهرمان دابهينين. نايشتوانين سهرمان به گوتزاني خوانه ناسيتک بتاشين تا به ناي پيروزي (شيوخ عدي) نه يشوين جا هه رکه سیتکمان نه وهی کرد به خوانه ناس دانه نری.

۱۳- نايی هيج به زيديهک بچيته پيشاو يا خود گه رماو (حمام) نايشبي که وچک يا خود کاسه يه کی و به کاره پيني که موسلمانتيک، يا خود بي تايينتيک به کاری هيناي.

۱۴- هه رچی له بابهت خوارده مه نيشه وهيه؛ له ناوه ند ئيمه و خاوه ن تايينه کاني تردا جيا وازيهه کی زور هه يه. چونکه ئيمه نه ماسيمان پي نه خوري؛ نه ناروو (خه يار)، نه بامي؛ نه کوله که، نه فاسوليا، نه که له رم، نه کاهوو.

سهرۆکی تيرهی به زيدي	سهرۆکی تيرهی به زيدي
سهرکردهی شيوخان	سهرکردهی شيوخان
حوسين	حوسين
سهرۆکی گوندي مام ره شان	سهرۆکی گوندي مام ره شان
سليتمان	سليتمان
سهرۆکی گوندي خه تاره	سهرۆکی گوندي خه تاره
ئه يوب	ئه يوب
سهرۆکی گوندي ده هکان	سهرۆکی گوندي ده هکان
حوسين	حوسين
سهرۆکی گوندي باقه سره	سهرۆکی گوندي باقه سره
علي	علي
سهرۆکی گوندي بعشيقه	سهرۆکی گوندي بعشيقه
علو	علو
سهرۆکی گوندي سينا	سهرۆکی گوندي سينا
عبدو	عبدو
سهرۆکی گوندي که به رتوو	سهرۆکی گوندي که به رتوو
طاهر	طاهر

ليته دا به زيديه کان قسه کانيان زور له راستيه وه دوورن. چونکه باوه ريهه کانيان ناگاته نه وه نه ندا زانهی که نه وان پيشانيان داوه. نه وان مه به سيان نه وه بووه که له سه ربا زيی زرگارين. به لام فه رمانه وايی تورک هه ر به ئيسلامي دانان؛ نه وه بيانو وهی لي په سهند نه کردن. دوايي بوو به گيروگرفتتيکی زور گرنگ و گه وره له به رده م فه رمانه واپيدا؛ نه وانيش پيی که وتته ته نگانه يه کی هه ره گه وره وه.

(۱) نه م سکا لايه له نووسرا وه کی (موسيو ف. نو) وه گورا وه ته سه ر زمانی عه ره يی، منيش له نووسرا وه کی (صديق الدملوجي) م وه رگرتوه که نايی (اليزيديه) يه. به لام له وه بي گومانم که ده ستکار به يه کی زوری تيا کراوه. به تاييه تي له سه رچا وهی دوژمنه موسلمانه کانيانه وه وه رگيرا وه که تورکه کاني عوسمانين. (ش. ف)

ردهشت و خووی به زيديه کان

ناههنگ و زه ماوه ند

به بونهی جه رته تايينيه کانيانه وه، که به جگار زورن، به تاييه تي له کاتي سه ردان له گزری شيوخ و پيره کانياندا؛ هه روه له کاتي ژنه يناندا به زيديه کان ناههنگ و زه ماوه ند نه گيترن. له ناههنگی ژنه يناندا دانيشتوانی گونده کاني دراوسيشيان له گه ل هی گونده دووره کاندا کو نه بنه وه و تا سح شه و سح رور نه دن له ده هول و زورنا. که شاييش گه رم بوو کوران و کچان ده ست نه کهن به ره شبه له ک و هه لپه رين: به زيديه کان چ به مهی خوارده وه، چ به شاييه که نه کونه خوشی و کامه رانييه وه؛ سه رخوش نه بن بيتجگه له وه ده ست نه کهن به گره وي نه سپ تاودان؛ که موسلمانه کانيش له مه دا ها وه شيبان نه کهن.

هه لپه رکي و سه ما کردن پر به دلي ئافره ته کانيانن. چ به تاک تاکی چ به کو مه له سه ما نه کهن، هی وايشيان تيا هه يه که له سه ما کردن زور شاره زان له گف تو گو کاره کانيانه وه که له هونه ری هه لپه رکي و سه ما دا ده ستيان هه يه فيري ره شبه له ک و هه لپه رين و سه ما کردن نه بن. چه ند کچي تيان کو نه بنه وه و به کو مه له؛ به ده نگي کي کار يگه ر و ناسکه وه گوراني نه ته وه يی نه لين؛ کار له دل و ده روون و ميتشکی پياوان نه کهن. به لام نايی هيج موسلمانتيک له وي بي و گوتيان لي بگري.

کاتي که تاو وسه کانيش نه گه نه ناو دي؛ لاديه يه کان ده ست نه کهن به به زم و شايی. له کو رتيکی پان و فراواندا به کو مه له و به ته نيا ده ست نه کهن به سه ما و هه لپه رين. شاييه کان به زوري له و سالانه دا نه کرين، به بونهی ژنه ينانه وه، که ده گل و دانيان پرشتی باش بي. چونکه نه گه ر وانه يی به زيديه کان ده ره قه تي نه و پاره به خت کردنه نايه ن.

هيوای دوا رور

به زيديه کان به هيوای نه وه رورنه که له ده ست زور داري و به دکرداري موسلمانه کان زرگاريان بي و بکه ونه سه روت و ئاسايش و کامه رانييه وه. ژيانتيکی سه ره رزانه و پوخته رابو ترن. باوه ريان وايه که رورتيک له رورن دي رورگار به ده ميانه وه پي نه کهن، (به زيدي کوري معاويه) له ئاسمانه وه ديته خا وه بو سه ری زه وي و کاروباری جيهان راست نه کاته وه و سه ريشيان به رز نه کاته وه.^(۱) هه ر که سي په پره ويی بکات سه ری نه خات، هه ر که ستيکيش سه رکيشی بکات له ناوی نه بات.

سه ردار، نه بيتته فه رمانداری ده ست به ره لايی به چنگ به سه ر خاکی به زيدي چا وه ريان کرا وه وه. هه رچی نه ته وه يه که هه يه له سه ر زه ويدا نه کونه ژير ده ست يانه وه به زيديه کانيش تو له ی خو يان له دوژمنه موسلمانه کانيان نه کهنه وه، هه روه ک (به خت نه سر) با پيريان تو له ی له جو له که کان کرد بو وه وه. پس سه رداره کان نه بنه کار ده به ستي سه رداري (امير). (پي سه ر) کان و شيخه کانيش نه بنه سه رکاری. گف تو گو کاره کانيش نه بنه پياواني راسپي تررا وي (کو چه ر) ه کانيش نه بنه پاره کو که ره وه ی. هه ژار

(۱) اليزيديه: صديق الدملوجي. (ش. ف)

(فەقىر)ەكانىش ئەبنە سەربازى. (باعذرە)ىش ئەبىتتە پايتەختى ئەو فەرمانرەوايىيە شارى (شام)ىش ئەبىتتە شارى ھەرە گەوردى خاكى يەزىدى. ديارە ئەم باوەرئەيان لەتاو زۆرۆستەمى موسلمانەكان ھاتووتە مېشكەو. ھەر بەو ئاواتەيشەو ئەژىن كە سەرلەنوئى پايەى گەوردەيى (ئەمەوى)يەكان زىندوو بگەنەو. (۱)

كريف چىيە؟!

(كريف) بەدۆست و برادەر ئەلەين. يەزىدىيەكان كريفىتەيان زۆر بەگرنگ گرتووه. ھەرۆهكو يەزىدىيەك و يەزىدىيەك ئەبن بەكريف. ئەگۆنجى يەزىدىيەك و سولمانىكىش بىن بەكريف ئەویش ئەو پىك دئ كە يەكەيان منالى ئەوى تريان بخاتە باوھشى خۆبەو لە كاتى چووك برىنيا ئەوان بەو ئەلەين «كريف خونى» و اتا دۆستى خوتى. يەزىدىيەكە پر بەدل ئەم دۆستايەتییە ئەپاريزئى و خۆشى لەپىناويا بەخت ئەكات. ئەگەر كريفىتەيەكە كەوتە ناوئەند دوو يەزىدىيەو، ھەتا پىنج پششىش نەويان وەك براى شيرىي دانەنرئەن.

لە (شەخان)دا كريفىتى ناوئەند موسلمانەكان و يەزىدىيەكان كزىبو وەك خۆى نەمايەو. تاوانىش ئۆيالى بەئەستوى موسلمانەكانە. نەك يەزىدىيەكان. بەلام لە (سنجار)دا پىچەوانەى ئەوى ھەردوولايان ريز لە دۆستايەتییەكەيان ئەگرن و يارمەتییەكەتر ئەدەن و سەر و سامانى يەكترىش ئەپاريزن.

كەنەفت كردن

مەبەس لەم كەنەفت كردنە، پاراستنى ئايىنى يەزىدىيە، لە دەستكارىي كردن و شكاندنى فەرموودەكانى و ترساندى نەتەوئەى يەزىدىيە لە شكاندنى بەندەكانى ئايىنەكەيان. ھەر سەردار (ئەمير)ەكان ئەتوانن ئەم دەسلەتە بەكاربەتەن، سەردار لە كەس كۆ بكاوتە ھەر كەسكى كەنەفت كرد، لە ھەموو مافىكى شارستانىتى و ئايىنى خۆى بەش پراو ئەمىنەتەو. بەچاوى سووك سەيرى ئەكەن. تەنانەت ژن و مندالى خۆشى خۆيانى لئ دوور ئەخەنەو. ھەتا ئەمىر، ياخود سەردارى يەزىدىيەكان نەبەخشى لە دەست ئەو سزايە رزگارى نابئ. سەردارەكان لە پاش كزبوونيان ئەم فەلەيان دۆزىيەو ئەویش بۆ گيرائەوئەى ھيز و دەسلەتەى خۆيان.

موفەرپك

ئەم موفەرپكە ئەوئەندەى مورويەك ئەبئ؛ گفوتگۆكارەكان لە گلكەى سەر گۆرى (شەيخ عدى) دروستى ئەكەن. پاشان لە كاتى ھاتنى يەزىدىيەكاندا بۆ ريزگرتنى تاووسەكان، بەديارىي ئەياندەنئ. پىويستە ھەموو يەزىدىيەك يەكەك لەم موفەرپكانەى پى بئ، تا لە تەنگانەدا خۆى پى بپاريزئ.

(۱) رەنگە (صديق الدملوجى) ئەم سەرگوروشتەى لە نووسەرانى بىگانە ياخود لە بۆرە پىوانى نەخوتندەوارووه وەرگرتبئ. ئەگىنا رۆشنىيرانى يەزىدى ھەر خەو بەكوردايەتییە خۆيانەو ئەبىن، (شەيخ ھەسەن)ىش ھەر وای كردووه. (ش. ف)

پىويستە بەيانيان و ئىواران ماچى بكات. جارى وا ھەيە بەھۆى ئەم موفەرپكەو دوو ھۆزى بەگۆرەكدا چوو، شەر ئەوئەستىن و ئەو شەر وەستاندەنى خۆيان ئەپاريزن. ئەمەيش بەو جىبەجئ ئەبئ، ھەر ھۆزە (موفەرپك)ەكەى خۆى ئەدا بەوى تر. بۆ ئەمەى لەو دلتىبەكە جارىكى تر بەگۆرە ناچىتەو، جارى وايش ھەيە (موفەرپك)ەكە، پىچەوانەى ئەم مەبەسە كار ئەكات، وا ئەبىتتە نىشانەى كوشتار دەست پىن كردنەو. ئەمەيش كاتىك روئەدات كە ھەر ھۆزە موفەرپكى خۆى لەوى تر بسىتتەو.

ئەگەر دوژمنىك بەسەر دوژمنىكى خۆيدا سەركەوت، و زانى دوژمنەكەى خۆى ئەو موفەرپكەى ھەلگرتووه، لەوانەيە ھىچ نازارىكى نەدات، لەبەر ريزگرتن لە موفەرپكەكە؛ ئەگەر باوك و برا و كورپشى كوشتبئ، ھىچى لئ ناكات. ئەم رەوشتە زۆتر لەلای يەزىدىيەكانى (سنجار) باو.

بەم رەنگە (موفەرپك) ئەبىتتە ھۆى پاراستنى ئارام و ناسايش و ئاشتى و بەھىزكردنى كۆكى و برايتەى كە ھىچ ھىزىكى تر ئەوئەى لە دەست نايەت.

يەزىدىيەكان ئەو رەوشتەيان لا باو نىيە كە لە باتى كەسىكى كوزراويان پارە وەرگرن. ئەوان ئەو بەترسۆكى و بئ دەسلەتەى دانەنئەن. باوەريان واىە كە (شەيخ عدى) بەرەستى كردووه. گۆرپەوئەى موفەرپك لەلایەن ھەموو يەزىدىيەكەو ئەكرئ.

ئوى پىرۆز

يەزىدىيەكان كە منالىان ئەبئ ھەوت رۆژ لەو ئاوه پىرۆزەى كە لە گۆرستانى (شەيخ عدى) داىە ئەيشۆن، بۆ ئەمەى لە پىسى مندالدىن پاك بىتتەو. ھەرۆھا ھەر شتىكىش كە دەستى موسلمانەكانى لئ كەوتبئ لەو ئاوه پىرۆزەدا ئەيشۆن و پاكى ئەكەنەو. بەلام ئىستا ئەم رەوشتە كزبووه، لە ترسى ئەوئەى منالەكان بەو ئاوه ساردە بمرن.

چووك برىن

لە پاش لە داىكبوون بەھەوت رۆژ چووكى كورەكانيان ئەبئ^(۱) ھەندئ جارىش لە پاش دوو سال و ايان لئ ئەكەن. بەپىتى قسەى (صديق الدملوجى) خاوەنى نووسراوى (اليزىدە)، يەزىدىيەكان ئەم رەوشتەيان لە ئىسلامەو وەرگرتووه.

ژن زۆر ھىنان و بەرەللاكردن

بەپىتى ئايىنى يەزىدى پىياو ئەتوانئ تا چوار ژن بەيتنئ. ھەر كاتىكىش ويستى ئەتوانئ بەرەللايان بكا. ھەرچى سەردارى يەزىدىيەكانە، ئەویش ئەتوانئ، چەند ژنى بوئ، لە سنورى ئايىنيدا ماردى بكات. بەلام ناتوانئ ھىچيان بەرەللا بكات. چونكە ناشئ كەس لە پاش ئەو ماردەيان بكات. پىويستە ئەو ژنانە، ھەر لەناو مالى سەرداردا بىتتەو تا ئەمرن. تەنانەت لە پاش مردنى مئردەكانىشيان ناتوان شوو بەسەردارى تازە بگەن، يەزىدىيەكان ئەو ژنە سەردارانە بەدايكى خۆيان دانەنئ. وەك داىكى

(۱) چووك برىن: (خەتەنەكردن)

خۆشيان بانگيان ئەكەن، بام لە ئەمەنیشدا لەوان بچووكترين.

جا ھەر ئەوئەندە پىياوھە بەژنەكەى بلتى: بەرەللام كرديت^(۱). ياخود پىتى بلتى تۆ شىخى منى، تۆ پىرى منى. ژنەكە بەبەرەللاكراو دائەنرانى. لەگەل ئەوئەيشا ھەر كاتى رىتكەوتنەو، ئەتوانى مارهى بكاتەو، بام لە سى جار پترىش بەرەللاى كرديت. بەلام چىنى ئايىنى، كە خۆشيان بەچىنىكى ناوازه و جىباواز دائەننىن؛ رىز لەو برىارى بەرەللاكردنە ئەگرن ئەگەر سى جار لەسەرىك بەسەر زمانى مېتردەكەدا ھاتىن مارهى ناكاتەو. ئەوئەيش لای يەزىدىيەكان باو نىبە كە پىياوئ ژنەكەى خۆى بەرەللاكردبوو، پەنا بەرپتە بەر پىياوھ ئايىنىيەكان، بۆ ئەمەى برىارى گىرانەوئەى ژنەكەى بۆ بەدەن تا مارهى بكاتەو. لەمەدا يەزىدىيەكان پىچەوانەى ئىسلامن. يەزىدىيەكان گوئى نادەن، مارهى بەرەللاى. ژن و مېترد وەك يەك لە جىباوونەوئا ئازادن... پىياو لەوئە دلتيا نىبە كە دەستىكى ناپاك بکەوئتە ناوئەند خۆى و ژنەكەىوھ و ژيانى ژن و مېتردىيان لى تىك بدات. ئەمەيش لەوئە پەيدا بوو كە شىوئەكى ئايىنى و فەرماندارىيان نەداو بەژن مارهكردن؛ تا ژن لە جىباوونەوھ لە مېتردەكەى خۆى بەرپەست بكات. بەواتايەكى تر رىز لە سەرىستى زۆرتر ئەگرن.

ئەوئەندە ھەيە ئەم بارە لە (شىخان)دا گوڤاوه و بەرەو چاكى ئەچىت. چونكە زۆر جارى وا ھەيە پىياو و ژنەكە دىنە كن دادگەرى ئايىنى و لەسەر دەستى ئەوا يەكتىرى ماره ئەكەن، نەوئەك ژيانى خىزانى يان لەوھ دواتىك بچى يان تىك بدرى. ديارە ئەمەيش ھەنگاوىكى تازەيە بەرەو پىنشكەوتن ئەنرى لە ئايىنى يەزىدىدا، كە ھەموو دەم ئامادەيە بۆ گوڤان و گەشەكردن.^(۲)

خۆشيان

ھەموو يەزىدىيەك، پىئوستە لەسەرى، لە دواى جووت بوون لەگەل ژنەكەيدا، خۆى بشوات، يەزىدىيەكان خۆيان لە خۆياندا ھەز لە پاكى و خاوينى ئەكەن. ھەر ھىچ نەبىن ھەفتەى جارىك خۆيان ئەشۆن بەبۆنەى جەژنەكان و پەيداىبونى كەشەكان و، سەرلېدان لە گوڤى (شىخ عدى) يەوھ ھەرەھا بەبۆنەى كۆچ كردنەوھ بۆ جىگايەكى دوور، بەتايبەتى لە رۆژانى رۆژووگرتنەندا يەزىدىيەكان ھەموويان خۆيان ئەشۆن. ھەرچى ئافرەتەكانىشيانە، ئەم رەوشتە جوانە زۆرتر ئەپارتىزن.

كە ژن لە كاتى مندالبونىيان، ياخود نۆرەى خوين پزانى بى يا مندالدىانى ھاتىن، پىياو نابىن توخنى بکەوئ، بەنىيازى جووت بوون. ماوھى پاش منالبونەكەيشى چل رۆژە، كە تەواىبوو و ژنەكەيش خۆى شت، ئەوساكە رى بەپىياوھە كە دراوھ بەنىيازى جووتبوونەوھ توخنى بکەوئ.

براىەنى نا سەر بۆ رۆژى پاش مردن

رەوشتى يەزىدىيەكان واىە، ھەموو يەزىدىيەك ئەبى، براىەك و خوشكىك لە چىنى ئايىنى بۆ خۆى ديارى بكات، كارى خۆى بەرەو رووى ئەوان بكاتەو، لە رۆژى پاش مردنیشدا ئەو دوانە بۆى بپارپنەوھ لە خوا كە بىبەخشى لە گوناھەكانى و بەنىيازى خۆيشى بگەيەنى. پىئوستە ھەموو بەيانىانىك دەستى ئەو خوشك و براىەى خۆى بگوشى و خۆشەويستىشيان لەگەلدا بنوئىن. ھەر كاتىك كراسىكى بۆ خۆى دوورى، ئەبى خوشكە تا سەرەكەى مليوانەكەى بۆ ھەل بدرى. لە كاتى مردنیشيا پىئوستە خوشك و برا تا سەرەكانى لەسەرى راوہستان و يارمەتییى (شىخ) و (پىرە)كەيشى بەدەن لە لەش شتن و پىچانەوھى لەشيا بەسىپال. ئەمەيش لای يەزىدىيەكان باوھ: كە ميلوانى كراسەكانيان ئەبى خرىئى چ ژن بى چ پىياو لەمەيشدا ئەچنەوھ سەر رەوشتى زەردەشتىيەكان.

مردوو شتن

يەزىدىيەكان لاشەى مردووھەكانيان ئەشۆن، ھەندى جار بەئاوى گەرم و سابوون. ئەوان لەمەدا لە ئىسلامەكان ئەكەن بەلام لە دەست نوئى پىشتنا لە ئىسلامەكان ناكەن. ئەوى مردووھەكە ئەشوات (شىخ)كەى و (پىر)كەيەتى. خوشك و برا تا سەرەكەيشى يارمەتییان ئەدەن (شىخ)كەيشى ھەندى پارانەوھى بۆ ئەكات، لە كاتى شتنيا.

مردوو ناشتن

كە لە شتنى مردووھەكە ئەبنەوھ، ھەموو كوئىكى لەشى بەلۆكە ئەگرن. تۆزى لە خۆلى گوڤى (شىخ عدى)يش لەسەر ناوچەوان و چاوەكانى دائەننىن. بەرەو رۆژەلانىش ئەبىننىن^(۱) لە رۆژى يەكەم و دووھم و سىبەم و چل و ھەوتەمى پاش مردنیشيا لەبەر گىيانى ئەو پارە و خاوردەمەنى و بابەتانى تر ئەبەشەوھ بەسەر ھەژاراندا. ژمارەيەكى زۆر مەر و مانگاش سەرئەبرن و ئەيدەن بەھەژاران و داموان.

وا باوھ لای يەزىدىيەكان كە مردووھەكە بەسىپالنىكى دەستكردى خۆمالى پىچنەوھ. نابى ھىچ سىپالنىكى تر بۆ ئەم مەبەسە بەكاربەئىرى. بەلام ئىستاكە ئەو رەوشتەيان بەرداوه. چونكە ھەموو دەم ئەو سىپالە خۆ كوردەيان دەست ناكەوئ، كە كەم دروست ئەكرىن و كەمىش بەكارئەھىترىن.

رەوشتى يەزىدىيەكانى (سنجار) واىە، ژن بى يان پىياو، كە مرد، قژ و پرچى ئەبرن و بەكىلى گۆرەكەيەوھ ھەلى ئەواسن تا ئەرزى و لەناو ئەچى. ھەر كىچى لە ھەرەتى شووكرندابى؛ ياخود تازە شووى كرديت، جوانترىن بەرگى خۆى لەبەر ئەكەن، ئىنجا ئەبىننىن. ھەندىكىيان بەخشلىش ئەى رازپننەوھ، ئىنجا تەنگى بۆ ئاگر ئەدەن.

ھەنىكىشيان رەوشتىيان واىە، كە مردووھەكە مرد جلوبەرگەكانى لەبەر ئەكەن؛ ئىنجا ئەبىننىن. كە ناشتىشيان ئەيخەنە ناو پىچەفەكەوھ كە لەناو گۆرەكەدا داياناوه.

(۱) لەم رەوشتەياندا چوونەتە سەر ئايىنى رۆژپەرسىيى ھەرەكۆنەيان. (ش. ف)

(۱) واتە: تەقلاقمدايت.

(۲) شىربايى وەرگرتن وەك لەناو كوردە موسلمانەكانى لادىدا باوھ لەلای يەزىدىيەكانىش باوھ. بەلام لەم دوايىبەدا نرخی شىربايىيان كەم كردهوھ. (ش. ف)

په‌شتمان له پاش ناشتن

خو ته‌گهر مردووه‌که خاوه‌ن سایه و پایه‌بې و پیاوړیکې گه‌وره‌بې، له دار په‌یکه‌رېکې بو ته‌کهن، کام جلوپه‌رگی باش و ناوازه‌به نه‌ووی له‌بهر ته‌کهن، پاشان نه‌و په‌یکه‌ره له شویتنیکې به‌رز دانه‌نېن و له‌م لا و لای کوته‌بنه‌وه. گفتوگوکاره‌کان گوزانیه‌کانی خو‌بان له‌بهرده‌میا نه‌لین. نافره‌ته‌کانیش له خو‌بان نه‌ده‌ن و شینی بو ته‌کهن. به‌تاواریکی شیرین و کاریگه‌ره‌وه بوی نه‌لاویننه‌وه. هه‌تا سې روژ له‌سه‌ریه‌ک هه‌ر کرده‌وه چاکه‌کانی نه‌و مردووه ته‌گېر نه‌وه. به‌لام ته‌گهر مردووه‌که هه‌ژار و ده‌سکورت بو، گفتوگوکاره‌کان هه‌ر نه‌ونده کاره نایینیه‌کان دهر باره‌ی جیبه‌جی ته‌کهن تا نه‌نیترئ. که‌سوکاری مردووه‌که ناو به‌ناو دینه‌ه سهر گورپه‌که‌ی و به‌سه‌ریا ته‌گرین.

مردو و لای یه‌زیدیه‌کان ریزی زور لې ته‌گیرئ، به‌لام که پرسه‌که‌ی ته‌واو بوو زور بوی ناگرین. هه‌رچه‌نده ناویشی ته‌هېن؛ له خوا ته‌پارینه‌وه که له گونا‌هه‌کانی خو‌ش بې. له شه‌وه جه‌ژنه‌کان و که‌شه‌کاندانان و چیشتی بو دروست ته‌کهن و ته‌بینه‌ه سهر گورپه‌که‌ی، له ویتی دانه‌نېن و ته‌گه‌رینه‌وه بو مال‌وه. که سهر له‌به‌یانی هاتنه‌وه بو نامانی چیشته‌کان بیسه‌نه‌وه مال‌ئ، بو‌بان دهر ته‌که‌وئ که هیچ خوارده‌مه‌نیسه‌کیان تیا نه‌ماوه. به‌م جوړه یه‌زیدیه‌کان له ریگای ریزگرتنی مردووه‌کانیانه‌وه، ده‌ستی هه‌ژاران ته‌گرن و یارمه‌تیبیان نه‌ده‌ن.

گورې پېشه‌وا و شیخه‌کانیان

«یه‌زیدیه‌کانیش وه‌ک هه‌موو خاوه‌ن نایینه‌کانی تر، هېشتا له ده‌ست ریزگرتن و په‌رستنی پیاوه گه‌وره‌کانیان رزگاریان نه‌بوو به‌پتی به‌قسه‌ی هه‌ندئ بېگانه که نه‌چنه سهر گورې نه‌و پېشه‌وا و شیخانه‌یاتن، پروایان وایه که خویه‌تی له ناویاندايه^(۱)، له‌بهر نه‌و له‌بېان ته‌پارینه‌وه که لای (فریشته تاووس) بو‌بان بېارینه‌وه تا لیبیان خو‌شې و له دهر و سهرگه‌ردانی بېانپارینه‌وه». ته‌بې هه‌موو یه‌زیدیه‌ک، گورپک له‌و گورانه بو خو‌ی دیاردی بکات، که ئیواران و به‌یانیان سهری لې بدات و به‌هه‌ر چوار لایدا بسورپینه‌وه و لیبی بېارینه‌وه که خو‌شی بوئ و یارمه‌تیبی بدات و بوی بېارینه‌وه له خوی گه‌وره که بیسه‌خشی و بېارینه‌وه له دهر و سهرگه‌ردانی^(۲) له‌بهر نه‌وه هه‌موو نیشته‌جیبه‌کی یه‌زیدی له‌و گورانه‌ی تیا یه. نه‌م گورانه زورن؛ له ژماره‌ نایه‌ن، سه‌یر نه‌ویه هه‌ندیکیان له‌سه‌ر نایینی یه‌زیدی نین. بېجگه له‌وه یه‌زیدیه‌کان ریز له هه‌ندئ دار و په‌ردویش ته‌گرن. جیگا گرنه‌کانی نه‌م گورانه (لالش) و (عین سفنی) و (بعشقیه) و (بحزانی) و (گونده‌کانی سه‌رشاخی سنجان). نه‌م گورانه هه‌ندیکیان وه‌ک خسته‌خانه به‌کاری چاک‌کرده‌وه‌ی هه‌ندئ نه‌خوشیش دین!...

له‌م شوینه‌واری گورانه له هه‌موویان گرنه‌تر به‌لای یه‌زیدیه‌کانه‌وه په‌رستگای (شیخ عدی) یه. نه‌م

(۱) به‌لام له راستیدا یه‌زیدیه‌کان شیخه‌کانیان نا‌په‌رستن به‌خویشیان نازان. ته‌نیا ریزبان لې ته‌گرن. (ش. ف)

(۲) نه‌م په‌وشته له‌ناو کورده ئیسلامه‌کانیشدا هه‌یه. به‌لام پېچه‌وانه‌ی نایینی پاکي ئیسلامه. هه‌روه‌ا پېچه‌وانه‌ی نایینی پاکي زه‌ده‌شتیه. (ش. ف)

په‌رستگایه که‌وتوته ناو چپای (لالش) وه‌که به‌هه‌شتیه‌که له به‌هه‌شته‌کانی کوردستان. جیگایه‌کی پر له دار و دره‌خت و چیمه‌ن و لاله‌زار و کانیوای سارد و سازگار و کزه‌بای فیتکه له هاویناندا هه‌ر که پیاو گه‌یسته سهر (پری سیرانئ) نه‌بې پیتلاوه‌کانی خو‌ی دا‌کهنی چونکه گه‌یشتوته ناو جیگای پېروز. له‌ویوه به‌ناو دارستان و چروچنوردا نه‌روا: تا ته‌گاته سهر گورې (شیخ عدی). یه‌زیدیه‌کان هه‌موو سالتیک نه‌چنه سهردانی نه‌م گورپه‌به‌ناوی (حج) وه. به‌پیتلاوه‌وه به‌ناو نه‌م شوینه‌دا نارون. توخنی ژنه‌کانی خو‌بان ناکه‌ون. مه‌ی ناخونه‌وه هیچ داریکیش نا‌په‌نه‌وه. ته‌نیا به‌شی چیشته‌خانه‌ی (شیخ عدی) نه‌بې. په‌له‌وه‌ر و ناسکه کیتویش ناکون به‌جوړیکې تیکرایي هه‌رچی که‌وتیبته ناو (لالش) وه‌که به‌لایانه‌وه به‌رز و پېروزه. ناوی پېروزیش له‌ناو ژوریکدا هه‌ل ته‌قولئ، که له‌وی چووه دهره‌وه به‌پېروز دانارنئ، هه‌موو شتیکی تیا نه‌شورئ.

هه‌موو شه‌ویک مجبوره‌کان چرا له باره‌گای (شیخ عدی) دا و له گورستانه‌کانی ناو لالش و ریگاکانی رووه‌و گورې (شیخ عدی) دا و له‌سه‌ر که‌له‌به‌رده‌کان و ساختمانه‌کان دا نه‌گیرسین. شه‌وانی جه‌ژنه‌کان و که‌شه‌کان نه‌م چراخانه زورتری لئ دئ... ئیره‌یش به‌لای یه‌زیدیه‌کانه‌وه (کعبه) یه‌که بو خو‌ی، که نه‌ک هه‌ر گورې (شیخ عدی) باره‌گای گه‌لیک له شېخه‌گه‌وره‌کانی ئیسلام و یه‌زیدیشی تیا یه، وه‌ک (شیخ عبدالقادی گه‌یلانی) و (شیخ حسنی بصری) و (شیخ شمس الدینی تبریزی) و (منصور الحلاج) و (قضیب البان)، و اتا نه‌وانه‌ی که هاوچهرخ و هارپتی (شیخ عدی) بوون.^(۱)

جه‌ژنه‌کان و که‌شه‌کان

یه‌زیدیه‌کان جه‌ژنیان زوره. (جه‌ژنی مانگی روژوو) و (جه‌ژنی مانگی کوشتی) و (ناهنگی لیله القدر) یان هه‌یه، وه‌ک موسلمانه‌کان ریزبان لې ته‌گرن. هه‌روه‌ا جه‌ژنی (بیلنده) یان هه‌یه، که هه‌ر له‌هی (مه‌گوس) ه‌کان ته‌کات وه‌ک مه‌سیحیه‌کان و موسلمانه‌کانیش (جه‌ژنی خضر الیاس) یان هه‌یه (روژوی هه‌ینی) یش به‌روژتیکي پېروز نه‌زانن فه‌رمانی تیا ناکه‌ن ته‌مانه‌یش هه‌ندیک له جه‌ژنه‌کانیان.

جه‌ژنی روژوو

روژووی یه‌زیدیه‌کان سې روژه، نه‌ک سې روژ، له سه‌ره‌تای مانگی دوانزه هه‌می روژه‌ه‌لا تیدا (کانوونی اول) سې روژ به‌روژوو نه‌بن، دواي نه‌و ته‌یکه‌ن به‌جه‌ژن. ناهه‌نگیکي گه‌وره‌ی بو ته‌کهن و وه‌ک جه‌ژنه هه‌ره گرنه‌کانی خو‌بان دانه‌نېن. له‌م جه‌ژنه‌دا سهر له‌یه‌کتر نه‌ده‌ن. گه‌رده‌ن نازادیی ته‌کهن. خو‌شه‌ویستی خو‌بان بو یه‌کتر تازه ته‌که‌نه‌وه. سهر له گورې مردووه‌کانی خو‌بان نه‌ده‌ن. بو‌یشیان ته‌پارینه‌وه له خوا که له گونا‌هیان خو‌ش بې. ده‌ستگیرویه‌کی زوریش له‌گه‌ل داماوان و هه‌ژاراندا ته‌کهن.

(۱) روژنیبانی یه‌زیدی هه‌ر ریز له‌و گورانه ته‌گرن؛ نا‌په‌رستن. (ش. ف)

جهزنی ییاندە

ئەمە جهزنی لەداکیوونی خونکار (بزید)ە. شیبوی جهزنی ئەچیتەوه سەر جهزنی مەگوسەکان. لە شیبوی کەلوپەلی جووت کردندا؛ نان دروست ئەکەن. ئەبەشەشەوه بەسەر هەژاراندا دەرخواردی گاجووتەکانی خۆیانیشی ئەدەن. ناگری نیلە نیل لەناو خانووەکان و یانەکانیان و چشتیرەکانیاندا ئەکەنەوه و، بەم لا و بەولایدا ئەسوورپینەوه.

جهزنی مردووان

ئەم جهزنی بەر رۆژی دەهەمی دوانزەهەمی رۆژەلاتی ئەکەوێ. جۆرە کولێچەیهکی تیا دروست ئەکەن و ئەبەشەشەوه بەسەر هەژاراندا. جۆرە ئەستورکێکی گەورەیش دروست ئەکەن و دەنکە مێوژێکی تی ئەخەن لەپاش حەوت رۆژ ئەنێرن بەشۆین پیاوێکی بیتگانەدا.

ئەستورکەکە ئەخەنە سەر پشتی یەکیک لە کورەکانیان. ئەو کابرا، ئەبێ ئەستورکەکە هەلگرتی و پارچە پارچە بکات و بێبەشیتەوه بەسەر خاووختیانی مالهەدا. هەر کەسێ دەنکە مێوژەکە بەرکەوت، بەختی یار ئەبێ و دواڕۆژێکی پر کامەرانی تووش دێ.

جهزنی خضر الیاس

بەر یەکەم پینج شەمەمی مانگی رەشەمبێ رۆژەلاتی ئەکەوێ. هەندێ جار سێ رۆژ، هەندێ جار یەک رۆژێکی تیا بەرۆژوو ئەبن.

جهزنی چله

کە چل رۆژ لە زستان رۆشت ئەو جهزنی ئەکەن. بۆ چلهی هاوینیش جهزنی هەیە. ئەم دوو جهزنی لە شێخ عدیبەوه داهاوتوون کە هەر جارە چل رۆژ بەرۆژوو بوو.

جهزنی سەر سأل

بەر یەکەم رۆژی چوارشەمەمی مانگی گولان (نیسان)ی رۆژەلاتی ئەکەوێ. واتا ۱۴ی مانگی گولانی رۆژئاوایی. ئەم جهزنی وەک جهزنی سەری سالی کوردی وایە. جهزنی بەهارە، جهزنی نەورۆزە. لەم جهزنی کورانی و کچان گولانکە سووری ناودەشت ئەچنەوه و ئەیکەن بەدەسکە گول و هەلی ئەواسن بەسەر دەرگای خانووەکانیانەوه. مەبەسیان لەمە ئەوێهە کە لەگەڵ خرای خۆیاندا رێککەون، لەم جهزنی خواردەمەنییەکی زۆر بەسەر هەژاراندا ئەبەشەوه. بەجلی ئالووالا و رەنگاوپەنگەوه کورانی و کچان ئەگەرپین و سەیران ئەکەن و هەلپەرکێ ئەکەن و گۆرانی ئەلین. ئەم مانگی گولانە سەرتاپا بەجهزنانی تریشەوه رانەبوێرن. میوانداری تیا ئەکەن و دیاریشی تیا پیتشکەش بەیەکتەری ئەکەن.

جهزنی کوشتی

یەزیدییهکان بەم جهزنی ئەلین (جهزنی حاجیان). کە لە جهزنی (قوربان)ی موسلمانەکان ئەکات. لە

رۆژانی حەوتەم و هەشتەمی مانگی (قوربان: ذي الحجة)دا یەزیدییهکان کۆمەل، کۆمەل دینە سەر گۆری (شیخ عدی) لە ئیبارە رۆژی نۆهەمدا سەر ئەکەونە سەر شاخی (عرفات) کە پێی ئەلین (شاخی حج). ئەم شاخە کەوتووەتە رۆژەلاتی گۆرەکەوه سەرۆکی پیتشەوا (پیش ئیمام) و هەموو پیاو و ئایینییهکان پیتشیان ئەکەون هەموویان لە (شیخ عدی) ئەپارینەوه کە (حج)کەیان پەسەند بکات و لە گونا و هەلەکانیشیان خۆش بێن، لە کاتی رۆژئاواووندا لە شاخە کە دینەخوارەوه. سەرێک لەبەردە رەش (حجر الاسود) ئەدەن و ماچی ئەکەن. پاش ئەو دینە ناو هەوارگەمی پیرۆزی (شیخ عدی)یەوه دەست و دەموچاویان بەناوی (زمزم)ی پیرۆز ئەشۆن^(۱) لە دوا ئەم فەرمانانە، دەست ئەکەن بەبەزموردەمی خۆیان تا بەیانێ. لەبەرە بەیانەوه دەست ئەکەن بەجهزنی پیرۆزی لەیەکتەری و دەست گوشتین و گەردن ئازادی. دەستی پیاو و ئایینییهکانی خۆیان ماچ ئەکەن. هەندێ پارەیشیان پیتشکەش ئەکەن. پاشان ئەچنەوه مالتی خۆیان.

جهزنی کۆمەل

ئەمە لە جهزنی گەورەکانیانە^(۲) بەر سەرەتای کەشی پازن ئەکەوێ لە (۱۵) وە تا (۲۰)ی مشتاخان (ایول)ی رۆژەلاتی لە هەموو ناوچەکانی یەزیدییهکانەوه، دین و لە گۆرستانی (شیخ عدی)دا کۆ ئەبنەوه تا پینج رۆژی خشت بەبەزموردەمەوه رانەبوێرن. شەو و رۆژ بەگۆرانی گوتن و هەلپەرکێ و سەماوێ خەریک ئەبن تا لە پەلۆپ ئەکەون. هەر کۆمەلە یاخود دانیشتوانی هەر گوندیک، هەموو سالی لە جیتی تاییهتی خۆیاندا جیگیر ئەبن. کەس جیگا گۆرکێ ناکات، هەر کۆمەلێک گەیشتە نزیک گۆرەکەوه؛ تەفەنگ ناگر ئەدات. ئەوانی پیتشوو ئەچن بەپیریانەوه. (بەری شەباکی) کە پروایان وایە (شیخ عدی) لەسەر ئەو تەختە دانیشتوو، لە شیبوێهەکی شێخ و شەنگدا ئەهیننە دەرەوه و بەپیریەوه ئەچن و ئەیخەنە شۆینی دیاریی کراوی خۆی.

(بابە شیخ) کە گەورە شێخەکانیانە، لەناو مالتیکی تەنیشت گۆرەکەدا دانەنیشی، یەزیدییهکان دین و دەستی ماچ ئەکەن و دیاریی خۆیان پیتشکەش ئەکەن.

سەرلێدان لە (بابە شیخ) بەهۆی چەند کەسیکی دیاریی کراوێه پیتک دێ، کە لە یەزیدییهکان پارە وەرئەگرن، هەر کەسێ لە دلی خۆیدا نیازیکی دانابێ، پارچە سبپالێک ئەدات بەو پیاوێ کە مام ناوەندی ئەکات؛ ئەویش لەناوی (زەمزم)ی^(۳) پیرۆزی هەل ئەکیشی و ئەبەستێ بەسەرەوه.

ئەم (لالش)ە جیگایەکی پیرۆزە. نابێ کەس بەپیتلاووه بەناویا بگەرێ. هەرودەها لەویدا کەس لەگەڵ ژنی خۆیدا ناوێ، مەسی ناخۆنەوه. بەلام ئازادیی بۆ هەموو کەس راگیراوه. لایان باو: ئەگەر یەکیک

(۱) ناوی راستەقینەیی ئەو کانییە ئەم ناوێ لێ هەل ئەقولێ (کانیا سپی)یە. (ش. ف)

(۲) ئەم جهزنی ئەچیتە سەر جهزنی (مبەرەگان) کە زەردەشتییەکان بەبۆنە کەشی پاییزەوه ئەیکەن. رۆژ پەرسەکانیش ئەم جهزنیان هەبوو. (ش. ف)

(۳) کانیا سپی، لەوێ هەل ئەقولێ. یەزیدییهکان لە جیگای ناوی (زمزم) دایانناوه. (ش. ف)

کچیتکی فراند سزا نادری چونکه فراندنکه له نهجامی ریککه تنه و په، بۆ مه بهسی ژن ومیردییه، نهک بۆ داوین پیسی. ئیریدیش لهو کاته دا جیگای ناشناپه تی و یهک ناسینه که له جیگایانی تر دا سهر ناگری. جار انانی نهو هممو که سانه له سهر چیشته خانه ی (شیخ عدی) بوو. بهلام ئیستا که ههر که سى بیهوی نان بۆ خوی لهوئ دروست نهکات. له چواره م رۆژی نهو جهژنه دا مهر پیک نهکرن و سهری نه برن و نه یکه نه به چیشته. چهنده که سیک له دانیشتهوانی (عین سفنی) کوته گوشته کان له مه نجه له که درنه هینتی و نه بیهنه بهردهمی سهر دار (نه میری شیخان). نهویش هندیکی لئ نه خوات و نهوانی تریش میوانه کان نه بخۆن.

یهزیدییه (فائد) یهکان سهر نه که ونه سهر پۆیه ی شاخه که. چالاکانه وهک تیزکه ی تفهنگ سهر نه که ون. ههروهها بهو رهنه گیش نه که رینه وه خواره وه تفهنگه کانیشیان ناگر نه دهن، نهوسا مجبوری گوژه که گایه کیان نه خاته بهردهم. نهوانیش توند گایه که نهگرن و جار تیکی تریش بهوه وه، سهر نه که ونه وه بهسهر شاخه که دا، له ریگادا بهزهری تیبلا نه بیه نه پۆیه. پاشان دای نه گبیره خواره وه و پيشکهشی سهر دار (نه میری) نه کهن. سهر داریش پالتو یاخود جامانه یان بالاپوش (عبا) تیکیان پئ نه به خشی. میوانه کان له هه موو لایه که وه هیرشیان نه به نه سهر. مه بهسیان نهو یه دیاریه که ی سهر دار یان له دهست بسین. نهوانیش به تیبلاکانیان خویان له دهستیان نه پار تیزن و به هه له داوان نه رۆن تا نه گه نه بهردهرگای گوژی (شیخ عدی). ئیتر لهو بهولوه میوانه کان وازیان لئ نه هین.

نهگوئجی مجبوره که گایه که یان لئ وه رگری و بۆیان بکات به شپو تا میوانه کان لینی بخۆن.

یهزیدییه کان رهوشتیان وایه، ههر که سى لهو جهژنه دا و لهو شوینه دا، له لایه یه کیتک لهو هۆزی (قائیدی) یانه وه بریندار بکری، یاخود بکوژری، خوینی داوا ناکه ن. (کوچهک) هکانیش هه موو رۆژ تیک نه چنه سهر نهو شاخه و به گوریسه رهنگا وره که کانی خویان کۆله دار له سهر پشتی خویان نه هین بۆ سووته مه نیی چیشته خانه ی (شیخ عدی). هه موو ئیواران تیکیش دهس و پتیه نده کان چرا هه له نه گبیر سین و بلاویان نه که نه وه به ناو (لالش) ی پیرۆزدا، بهسهر گومه زه کانه وه و بهسهر که لاهه کانه وه و له سهر چه فی ریگاکان دایان نه نین، نهو ناوه نه کهن به چرا خان.

که رۆژی شه شه م هات و میوانه کان نه گه رینه وه بۆ گونده کانی خویان. (تازی) یه کانیس که بریتین له دانیشتهوانی گونده کانی (باشیک) و (بازان) دهست نه کهن به پاک کردنه وه ی گوړستانه که له پووش و په لاش و گلیشی نهو چهنده رۆژه که له میوانه کانه وه داکه وتوون. جا نه مانه، هه موو، ئایینین، نابجی هه یج کامیکیان به جی نه هینری. ^(۱)

سهامی ئایینی

ههر لهم جهژنه دا هه ندی کاروباری ئایینی تر هه ن، بهلام به نه ئییه کی زۆره وه نه کرىن. نابجی هه یج بێگانه یهک ناگای لئ بئ. خویان به مه نه لئین (سه مایئ). بهلام نهو سه مایه، جوژه کار تکی ئایینییه، بهو مه بهسه رانه په رینری که له ناسمانه وه خوا نیازی خوی بخاته دلایه وه و ریگای راستیان پیشان بدات و یارمه تیشیان بدات له چاره کردنی گیرو گرفته کانیاندا و رزگار بوون له تهنگانه کانیان.

یهزیدییه کان لهو کۆردها کۆنه به وه که بهرام بهر گوړستانی (شیخ عدی) یه. مۆمدانییک دانه نین، که پئی نه لئین (چقالتوو) ئامانیکیان له سهر داناوه، پر په تی له رۆنی زهیتوون.

لهم لا و لهولای مۆمدانه که وه حهوت شاپلئیه دانه نین. که له ناوه راستیاندا له شپوه ی گوړ تکی گه وردها شاپلئیه یهک دانراوه. ^(۱) یهزیدییه کان نهو شاپلئیه دانه گبیر سین. له شپوه ی که مه ره به کدا له ههر چوار لای نهو شاپلئیه نه وه نهو وستن. یه کهم که سیان نهو پیاو یه که کاروباری گوړی (شیخ عدی) ی پئ سپیراوه. نهو پیاوه به ته نیا نهو وستن. جلوه رگه ئایینییه کانی نهو رۆژه ی خوی له بهر نه کات. شاه کلاوه که ی (شیخ عدی) نه کاته سهری و پالتۆکه ی (شیخ نه به بهر) یس نه کاته بهری. دوا ی نهو پيشه وای بالا (پیش ئیمام) دئ. ئینجا (میر حه ج) وانا سهر کردی حه ج که (سهر داری شیخان) دایناوه بۆ هه لئ سوورانندی کاروباری کارگتیری و ئاسایش له گوړستانه که دا؛ له رۆژانی کۆبوونه وه ی یهزیدییه کاند. پتووسته نهو (میر حه ج) ه خیزانی سهر داره کان بئ یه که میان له ته نیشته راسته وه، دووه میشیان له ته نیشته چه په وه رانه وه ستن. له دوا ی نهو دووانه یسه وه (بابه شیخ) رانه وه ستن، له گه له پيشه وای (ئیمام) که یدا؛ که نه بئ له خیزانی «شیخ شرف الدین» بئ. له دوا ی نه مانیش هه (کوچهک) هکان جوت، جوت نهو وستن، دوا ی نهوانیش (بابه کوچهک) به ته نیا نهو وستن. نه مانه هه موویان نه گه نه بیست که س، به هیواشییه که وه، له سهر خۆ؛ له شپوه یه کی ملکه چانه و خواناسانه دا، به هه چوار لای مۆمدانه که دا نه سوور پینه وه. به هه مووی سئ جار نه سوور پینه وه بهلام ماوه ی سوورانه وه که چوار کاتی ته وای نه کیشن، گفتوگو کاره کانیس که له بهردهم ده رگانه ی شیخ عدیدا دانه نیشن. دهست نه کهن به گۆرانی گوتن و دهف لئ دانئیکى نهرم و شمشال لئ دانئیکى شیرین و ناسک و کاربگر، نهو جوژه خوا په رستن، وا په سه نده، که هه تا دوا ی نیوه ی شه و بخایینن، چونکه ههر نهو ده مه یه که خوا نزای مرۆف گبیرا بکات و نیازی پیرۆزی خۆیشی بخاته دلئ نهوانه وه که رووی تئ نه کهن و لئنی نه پار پینه وه.

له به ره به یانی هه موو رۆژ تکی نهو جهژنه دا، پيشه وای بالا (پیش ئیمام) و سهر داری حه ج (میر حه ج) له نزیک ده رگای سهر دار (دهری میر) وه دانه نیشن، یه که میان له لای راسته وه دانه نیشی، دووه میشیان له لای چه په وه. له چیشته خانه ی (شیخ عدی) یه وه چیشته یان بۆ دئ. چیشته که یس بریتیه له شله (شۆریا) یه که له ناو دوو کاسه ی داردا که بۆ پيشه وای بالا (پیش ئیمام) ی دانه نین کولتیره یه کی

(۱) پیاو وای دیته پیش چاو که شاپلئیه گه وره که ی ناوه راستیان نوینه رى رۆژین، حهوت شاپلئیه که ی تریش نوینه رانی حهوت نه ستیره که بئ. (ش. ف)

(۱) لهم جهژنی کۆمه لیدا؛ گه لیک رهوشتی ئایینی نه نوینری، که له بنچینه دا نه چیته وه سهر (ئایینی سروشت په رستی) ی پيشه وایان. (ش. ف)

له گه لدايه. ئه ویش پارچه يه كه له كولتوره كه نه كاته وه و نه يداته دهست سهردارى حه ج. ئه ميش يه كه دوو پارووى لى ته خوات، پاشان كوچه كه كان دىن، ههردوو كاسه كه هه ل ته گرن ئبتر كوچه كه كان و گفتوگو كاره كان هه موويان هوروژم ئه به نه سه ئه و دوو كاسه يه، هه چيان تبا ناهيتلنه وه، هه موو چيشته كه نه خۆن، جا هه ر كه سه سى هه ندىكى له و چيشته بهر كه وتبى خۆى به كامهران نه زانى.

جهزنى ليله القدر

ئهم جهزنه بهر شهوى پازنه هه مى مانگى (شعبان) ئه كه وى، پىنى ئه لىن (ليلا القدر)، له و شه ودا يه زىديه كان له گۆرستانى (شېخ عدى) دا كوئه به نه وه. (سهردارى شېخان) و كوئه لىك له پياوانى ئايىنى له پيشه وه به، نوپزه كهى خۆيان نه كه ن. سهردارى پيشه واکان (پيش ئىمام) ئه بپته پيشه واکان يان روو ئه كاته رووگه (قىبله) شهش تاك (ركعات) نوپزيان له گه لدا ئه كات. نوپزه كه يان نوشتانه وه (ركوع) تبا نيبه. تبا يه كه جارىش سهربان له زوى ئه دن. له هه موو تاكه نوپزه (ركعه) تىكا سه د جار (سورة الاخلاص) ئه خوئنه وه. پاش ئه مهى نوپزه كه ره كان و چانتيك ئه دن و چيشته و ميوه يان ئه دريتى و نه يخۆن، دهست ئه كه نه وه به نوپزه. به چه شنى پيشه و شهش تاك نوپزه (ركعات) تى تر نه كه ن. به م رهنگه نوپزه كه يان نه كه ن. يه زىديه كان باوه ريان و ايه كه ئه م نوپزه جىگاي نوپزه سالىكى ته و اويان بو ئه گرته نه وه. له به يانىى دووه روژدا ئه گه رپنه وه مالى خۆيان.

يه زىديه كان ئه م شه وه به شه وىكى پيروژ دانه نىن و ريزيشى زور لى نه گرن. له و شه ودا به گه وره و بچووك و ژن و پياويان وه له م لا و له ولا كوئه به نه وه، به گفستوگوى خۆش و ئاههنگه وه رانه بوئىن، گفتوگو كاره كان گۆرانىبه ئايىنىبه كانيان بو ئه خوئنه وه، له بابته دروست كردنى جيهان و ئافه ريه كراوانه وه، ههروه ها له بابته كاره ساته سه رسوپه ريه كانى شىخه كانى خۆيان وه قسه يان بو ئه گپنه وه. تا به ره به يان به و جوژه رانه بوئىن خاوه ن ماله كه يش كه له مالىا كوئه به نه وه نان و چيشتيان پيشكه ش ئه كات، نه يخۆن. پاشان بلاوه لى نه كه ن.

ئهمه ره وشتى يه زىديه كانه له (شېخان) دا، به لام له (سنجار) دا نوپزه كردنى تبا نيبه، (پيشه واکى بالا) له مالى خۆيدا، هه ندى كهس له دهرويشه كان و خاوه ن ئايىنه كان، كوئه كاته وه، په يكه رى (تاووسى فرىستان) له بهر ده مياندا دانه نىن. گۆرانى ئه لىن. شمخال لى نه دن، كه به يانى گزنگى دا دهست و ده موچاويان نه شۆن. (پيشه واکى بالا) نان و چيشتيان ئه داتى، پاش نان خواردن هه ريه كه هه ندى پاره ياخود ديارى ئه دات به پيشه واکى بالا، ئبتر هه ر كه سه ئه گه رپنه وه مالى خۆى، ئه و روژه هه موويان به روژوو ئه بن. جا هه روه ك لىره دا درنه كه وى دامه زرينه رى ئايىنى يه زىدى ويستويه تى بارى ئايىنى يه زىديه كان سووك بكات، ههروه ها به جوژىكى وايش ئه و كاروباره ئايىنىبه دانه زرتىن، كه كه لكى بو يه زىديه كان تبا بى و، دلپان پى خۆش بى. ⁽¹⁾

(1) لىره دا شوئنه وارى (ئايىنى ئىسلامى) به ته واهه تى دياره؛ به لام ههروه ها شوئنه وارى (بت په رستى) و (سروشت په رستى) يش تبا دياره. (ش. ف)

ئاھهنگ له سه ر گۆره كان

يه زىديه كان بو هه ريه كىك له شىخه گه وره كان ياخود پياوچا كه كانيان، له شىبه يه كى گرن گدا گۆرستانى كانى دروست كر دووه، به ناوبانگه كانيان هه و تن كه له م شوئانه دان: (باشىك)، (بازان)، (جهروانه)، (دوغات)، (باعه ذره)، (خه تاره)، هه موو سالىك له روژتىكى ديارى كراودا له و گۆرستانانه دا كوئه به نه وه؛ به هه ر چوار لا ياندا ئه سوورپنه وه سهربان لى نه دن، هه روه ك بچن بو (حج) يك وه ها يه، بو وىنه ئاههنگى گۆرستانى (شېخ مه حه مده دى حه نيفه) كه له (باشىك) دا به يه كه م روژى هه ينىى پاش سه رى سالى يه زىديدا دهست پى نه كات، كه بهر روژى هه ينىى پاش يه كه م چوار شه ممه ي مانگى گولان (نيسان) ي روژه لائى ئه كه وى يه زىديه كان هه ستى ريزگرتنى خۆيان به رامبه ر ئه م پياوه چا كه يان درنه بوئى له و شه وه گفتوگو كاره كان شمخال لى نه دن. له ده ف ئه دن. يه زىديه كانيش به ژن و پياو و گه وره و بچووكه وه ئه سوورپنه وه به هه ر چوار لاى گۆرستانه كهى (شېخ مه حه مده دى حه نيفه) دا. تا به ره به يان كه روژه گزنگ ئه دات. (باشىك) له و روژه دا پر ئه بى له ژنان و كچان كه هه موويان به رگى سه پى بى گه رديان له بهر كر دووه و به مملوانكهى مووروو و زنجىرى زيو خۆيان رازاندۆ ته وه. له ويدا (سهردارى شىخان) و هاو ده مه كانى و ريش سه پى و پياوه گه وره كانى يه زىديه كان به ناوباندا دىن و ده چن. پرشنگى كامه رانى له ده موچاوى هه موو لايه كياندا دياره. لىره دا گره وى (گۆقه ند) ياخود گوئه ند دهست پى نه كات. ئه وانه ي يه زىديش نه بن ئه توانن له م به زمه دا هاو به شبن. به لام له يه زىديه كانى گوندى (باشىك) به ولاوه نابى كهس گره وه كه ببا ته وه. جا هه ر كه سه گره وه كهى برده وه، كه برىتبه له به خشىنى پاره يه كى هه ره زور له ويدا؛ مافى هه يه ده ستى بو هه ر كچىك كىشا، له گه ل ئه و كچه دا هه لپه ره كى بكات. كچه كه ناتوانى بى دلپى بكات. به مچىورى كوره كه، ئه و پاره يه ئه درى. له گرن گرتن كارى ئه م ئاههنگه ئه وه به كه ره شه لىك بكرى. يه زىديه كان حه ز له هه لپه ركى زور نه كه ن. به تايه تى كچه كانيان، كه ئه توانن به م بوئه يه وه هه ستى دلدارى خۆيان به رامبه ر خۆشه ويسته كانيان ده رپىن. گفتوگو كاره كان كارى ئه م ره شه لىك ئه به ن به رپوه. ده هو ل و زور نا يان بو لى نه دن. يه زىديه كانيش وه ك برا كورده كانيان به جگار دلپان به م هه لپه ر كىبانه ئه كرىته وه، زورىش تبا ياندا شاره زان. ئه مه نده هه ل ئه په رن له په لوپۆ ئه كه ون. يه زىديه كان له م ئاههنگه دا نان و چيشتيكى زور و ناوازه پيشكه ش به ميوانه كان نه كه ن، كه جارى وا هه يه له ئه ندازه ي دهست بلاوى تى نه په رى.

له (سنجار) يشدا ئاههنگى كورى (شېخ شرف الدين) له هه موويان گرن گرت. هه زه كانى (جوانا) و (خوركان) و زورىش له مو سلمانه كان تبا به شدار ئه بن. ئه وانيش به چه شنى (شېخان) بيه كان كاروبارى ئاههنگه كه ئه به ن به رپوه. سه ير ئه وه به، له م هه موو ئاههنگه چرو پرانه دا، تا ئبستا ئاژاوه و پشيوى يه ك رووى نه داوه. هه چ كاره ساتىكى ناخۆش و تهنگ نه قه وماوه. به لكو به پىتچه وان وه زور جارى وا هه يه يه زىديه كان ئه م ئاههنگه ئه كه ن به هو به ك بو ئاشوونه وه دۆرمنان و به ستنه وه دۆستايه تى و برايه تى، ئه وىش به ناوى ريزگرتنبا نه وه له خاوه ن گۆره كان. منيش له دوژمنه كانى يه زىديه كان ئه پرسم ئه لىم: ئه گه ر نه ته وه يه ك ديو په رستبى كارى وا چاك ئه كات؟!.

چینه ئایینییهکان

سەرداری شیخان

سەرداری شیخان (میر شیخان)، لە خیزانتیکە زۆر خاندانە؛ کە ئەگاتوو سەر (شیخ عەدی ئەمەوی)^(۱).

دەسلاتیکی بێ ئەندازە هەبە بەرامبەر یەزیدییهکان. سەرکردە ئایینی و جیهانیانە. بەهەلبژاردە خیزانەکە خۆی دێتە سەر تەخت. نە نەتووە، نە پیاووە ئایینییهکان دەستیان لەم هەلبژاردنەدا نییە. لە جیگای (شیخ عەدی) دانەنیشی. لەبەر ئەوە هەموو یەزیدییهک ملکەچە لە بەردەمیایا. سەردارەکە گۆرستانی (شیخ عەدی) ئەپارتی و کاروبارەکانی هەل ئەسوورپێتی. هەر ئەوەیەشە کە تاووسەکان ئەپارتی و ئەنیری بۆ ناوچە یەزیدییهکان. زەوییهکانی سەردار نووینییەکە ئەو بەرەمیایا ئەهینتی. هەرچی پارەیکیش لە یەزیدییهکان کۆ ئەکریتەووە ئەدریتە دەست ئەو کەس هاوێشیی ناکات، کە چەندوچوونیشی لەگەڵدا ناکات. لە بەرامبەر ئەم هەموو نیاز و جیازەدا؛ پێوستە لەسەر سەردار بۆ خزم و کەسوکەرەکانی بەرەمی خۆی دەستی یارمەتی درێژ بکات و بیان بووژیتیتەووە و بکەوێتە فریایان لە رۆژی تەنگانەدا.

هەر وەها هەر کارەساتیکیش روویدات لەناو یەزیدییهکاندا ئەو ئەی بریتیتەووە. ئەتوانی بەدخووەکان، یاخود ئەوانە یاسای ئایینەکە ئەشکێن. کە نەفتیان بکات، یاخود جەریمەیان بکات. کە سەرداری شیخان مرد، هەر سەرداریک هاتە جیگای، سامانەکە سەرداری مردوو بەرەمی رووی ئەو ئەکریتەووە. بەلام جلوبەرگەکانی سەردار ئەدرپێن بە (بابە شیخ). تا چەرخیکیش لەمە پێش هێت و دەسلاتی ئەمانە گەیشتبوووە ئەندازەیهکی وەها کە مەگەر لە خونکارەکان وەشابتەووە، سەر هۆزەکان ئێیان ئەترسان، دلێان رانەگرتن. ئەگەر ئەم سەردارانە لە دوژمنایەتیاندا بەرامبەر موسلمانەکان، ئەمەندە ئە ئەندازە نەیانتراندا، نە تووشی تەنگانە ئەبوون، نە هێت و نە دەسلاتیان لە دەست ئەچوو... سەرداریکی شیخان سەد و چەند سالیکی لەمەو پێش؛ سەرەک هۆزیکێ کوردی موسلمانێ بەنارەوا کوشت.

موسلمانەکانیش تۆلەیان لێ سەندنەووە. ئەمە بوو سەرتای سەرگەردانی سەرداری شیخان. ئێستاکە ئەمەندە دەسلاتیان نەماو. هەتا یەزیدییهکانیش بەرەمی پێشکەوتن بچن، ئەو سەردارانە، تووشی بەرەنگاری و گێرگرفت زۆرتر دێن. بەلام ئەگەر بەپێی چەرخی هەلبسوورپێن و لەگەڵ نەتووەی هێت و دەسلاتەکە خۆیان بپارتین.

ئێمە کە تەماشای مێژووی ژبانی ئەم سەردارانێ شیخانە ئەکەین. کەسی وایان تیا نابینن کە بۆ پێشکەوتن و سەرکەوتنی نەتووەی یەزیدی تیکۆشایی و اتا بەرەنگاری نەخوێندەواری و هەژاری و

(۱) نووسەرانی عەرەب و ئەلێن. کەچی بەپێی نووسراوی (مصحفارەش) سەردارەکانی شیخان لە نووی شاپووری یەکەم و شاپووری دوومی کوردی ساسانین. (ش. ف)

دەردەداری کردی لەناو نەتووەکە خۆیدا. هەر تەنیا بایهخیان بەژبانی تاییه تیی خۆیان داو. خۆشیان زۆر جار بەکوشتن لەناوچوون. تیکرا زۆرەمی ژبانی خۆشیان و نەتووەی یەزیدییش پڕ بوو لە شەر و شۆر و ئاژاوە، چ لەناو خۆیاندا. چ لەگەڵ بێگاناندا. لەگەڵ ئەمەیشدا پیاوی بەچنگ و گەورە گەورەیان تیا هەل کەوتوو. بەلام لە کۆری جەنگا. نەک لە کۆری شارستانیستی و پێشکەوتندا. یەکیکی لەوانە (سەرداری عەلی بەگ)ە. کە هەرچەندی (فەریق عومەر وەهیبی پاشا)ی تورکی عوسمانی زۆری بۆ هینا، نەیتوانی (عەلی بەگ) بکات بەئیسلاام. گوتی بکۆژن لە ئایینی خۆم لانا دەم. تا سێ سالی دوور خرایەووە بۆ شاری (سیواس). دواوی بەسەر بەرزبێهەو هاتەووە خاکی خۆی. دەستی کرد بەچاککردنەووە و راست کردنەووەی ئەو کاروبارانە کە (فەریق عومەر وەهیبی پاشا) تیکێ دابوون. لە ماوەیهکی کەمدا گۆرەکانی سەرلەنوێ دروست کردووە گۆری (شیخ عەدی)یشی لە فەرمانرەوایی سەندەووە و خستبێهەو ژێر چنگی یەزیدییهکان. بەلام داخەکەم دواوی کۆژا. هەر وەها (میان خاتون)یش یەکیکە لە ئافەرەتە گەورەکانی خیزانی سەرداری تا ئەم دوایبێهەش ماوو. ئافەرەتیکێ زرنگ و وریا و بەچنگ بوو سامیکێ هەبوو لە دلێ یەزیدییهکاندا. یەزیدییهکان پێزیان زۆر لێ ئەگرت هەر لە سەردەمی (عەلی بەگ)ی مێردبێهەو نیشانە یەکیکی دەرکەوت و کاروباری سەردارییهکە لەگەڵ مێردەکەیدا ئەبرد بەرپۆرە لە کاتی دەردەدری مێردەکەیدا (سیواس)دا میان خاتون، دلێ مێردەکە خۆی ئەدا یەو یارمەتیشی ئەدا.

تا سێ سالیکی لەوێدا لەگەڵیا مایەو. نیشانە یەکیکی بێر دروستی و کارامەیی و دوور ئەندیشیی تیا دیاربوو. گەرەبی لێ ئەو شایەووە سەری لە هەموو کاروباری دەرئەچوو. بێ نامان بوو. هەرچی لە بەردەمیایا بوو دەستایە بەرەنگاری بکردایە لەناوی ئەبرد. تا ماوەیهکی درێژیش سەرداریتیی شیخان بە دەست خزیهەو بوو. چونکە سەردەمیک (سەعید بەگ)ی کوری سەردەمیکیش (تەحسین بەگ)ی کورەزای کە هەردووکیان سەرداری شیخان بوون و بەتەمەن بچووک بوون و هیشتا پێ نەگەیشتبوون، هەتا گەورە بوون و پێ گەیشتا کاروباری سەردارییهکە بە دەست (میان خاتون)ەو هەل ئەسوورا. تاما؛ هۆش و زرنگیهەکە لە دەستاما. بەلام لەم دوایبێهەدا جوانبێهەکە و تەندروستییهکە شێبووون و لە ئەماندا بوون. ئەم سەردارە ئێستایشیان کە ناوی (تەحسین بەگ)ە، تا بلێی سەرداریکی ئێسک سووک و رووخۆش و زیرەک و رەوشت جوانە. بێجگە لەو نەرم و نیانیشه. لەوانەیه کە هیوای لێ بکری، لەگەڵ کارەساتی رۆژگاردا بسازی و لەسەر بنچینهیهکی نوێش ماو بەدات بەهۆزەکە خۆی بۆ پێشکەوتن و ژبانیکی باشتەر. سەرداری شیخان، هەر لە جیگای خۆیدا ئەمیتیتەووە، نە هەل ئەگیرێ، نە لاتەرێ. دانانیشی بەهەلبژاردنی نەتووە نییە. سا لەبەر ئەمەیه، کە گۆرانی سەرداری ناشیی و خراپ، هیچ چارێک نەماو تەووە کوشتنی نەبێ کە ئەمەیش بەگران ئەکەوێتە سەر یەزیدییهکان!.

(پس سەردارەکان) یاخود (پسمیرەکان) لە هێت و دەستەلاتدا لە دوا سەردارەکانەو دەین. ئەوان و سەردارەکان لە بەرەبێکن، کە ئەچنەووە سەر (شیخ ئەبوێکر). جارێ وەکو پراوێتکار و کاربەدەست و بوون بۆ سەردارەکان. سەردارەکان ئەیانخستتە کار بۆ پاراستنی کەلک و کاری خۆیان بۆ هەر گوندیک یەکیکیان لەو پس سەردارانە دانەمەزاند بۆ هەلبسوورانندی کاروباری گوندەکە و پاراستنی ئاسایشی. رەوشتیان وابوو؛ هەموو رۆژیکێ هەینی لە گوندی پایتەخت (باعذرە)دا کۆ ئەبنەووە لەگەڵ سەردارا بۆ

راویژکردن له بابته ټو کاروباره گرنګانهوه که په یوه نډیپان به نه ته وهی یه زیدیه وه هه بوو. بریاری خوځان له سهر ټدا. ناشخ کس له م پس سهردارانه بیته سهردار. که چی سهرداره کان ژن و ژنخوازیپان له گه ټدا ټکه ن. پس سهرداره کان له چاو پیاووه کانی ترده دست کورتن. له سالانه ی دواییدا به ته وای کزبووون. په رت و بلاووونه وه. هه نډیکیان گه یشتنه کوردستانی روسیا. له دواییده (یوسف بهگ) ټکیان تیا په دابوو، له زانستګو (جامعه) ی (ټجمازین) خوځندن ته وواو کرد بیجگه له زمانی کوردی، زمانی (ټهرمه نی) و (چهرکه سی) و (رووسی) یشی ټه زانی. له (کوډماری ټهرمه نستان) دا بوو به نوځینه ری کورده کانی ټوئ له کوږی نه ته وه (پارله مان) دا.

پیشه وای بالا

ټم پیشه وای بالا یه؛ ټب ټه به ری (شېخ حه سمن کوری شېخ عدی دووم) ب، له پیشا سهرداریی (ټمارات) و خوځنده واری، هه دروویان بوو ټم به ریبه ترخان کرابوون. که له به ری (شېخ حه سمن) به واولوه هېچ په زیدیه ک مافی ټوه ی نه بوو بیته سهرداری شېخان؛ یاخود دست بداته خوځنده واری. به لام له به ری (شېخ ټه بوه کر)، یه کیک په دابوو، ناوی (شېخ محه مده ی کوردی ټه ربیلی) بوو. چو به گز به ری (شېخ حه سمن) دا و گه لیک لئ کوشن و گه لیکیشی لئ ته فروتوونا کردن. بو خوځان ته ختی سهرداریبان داگیر کرد. ته نانه ت گفتوگوکاره کانیشیان ناچار کردن که ناوی (شېخ حه سمن) نه هین، یه زیدیه کانیتربشیان وا لئ کرد که به ناوی (شېخ حسن البصری) یه وه ناوی بهین، تا ناوی راسته قینه ی (شېخ حه سمن) یان له لیر بچیته وه، که چی له گه ټ ټمه یشدا به ری (شېخ حه سمن) هه تا ئیستا که یش ټو فه رمانه ی دامه زرتیه ری ټایینی یه زیدی بوئ ترخان کردوون له بابته کاروباری ټایینی یه وه، ټک سهرداریی، هه به ده ستیا نه وه ماوه؛ وهک: خوځنده وه و فیربونی خوځنده واری، پاراستنی نووسراوه ټایینی یه کان، ماره کردن، پیشه وایی له نوځی (لیله القدر) دا له گوږستانی (شېخ عدی) دا!!!

بابه شېخ

بابه شېخ ټموونه یه ک بو شېخه کان، سهر وکیکه بو پیشه وای (امام) هکان. بریاری ټو به یه دادپه روره انه ټه ژمیرری. به ریبه چ نادرته وه. گوئ له قسه ی ټگرن. فه رمانی به چی ټه هین. تیره که یش. هه موو چاوی لئ ټکه ن. ټه بی له به ری (شېخ فخر الدین) بی، که برا بچووی (شېخ حه سمن) بووه. ټم به ریبه به خواناس به ناویانگن، هه رگیز ده ستوری ټایینی یه زیدی ناشکین. ټم جیگایه هه له لایه ن تاک و ته رای ټم به ریبه وه پر ټه کریتته وه. به لام (سهرداری شېخان) په سندی نه کات سهرناگری. (سهرداری شېخان) راویژ به (بابه شېخ) ټکات. له کاروباری ټایینیدا، به قسه ی ټه جوولیتته وه (بابه شېخ) به پیچه وانه ی یه زیدیه کان مه ی خوځی له خوځی به ریبه ست ټکات. ناخواته وه، له چله کانی هاوین و زستاندا رږوو ټه گری. خوځی دوور رانه گری له ټیکه لئ و گفتوگوکردن له گه ټ که سانی ترده. به لام بوئ هه یه لای یه کیک له ده وله مه نده کان رږوووه که ی بشکین، هه به و باوه وه که نانه که به ناوی (شېخ عدی) یه وه کراوه.

به رمالی (شېخ عدی) هه به و سپیتراره بیپاریزی. ټویش ته نیا له چهنه رږوځی دیاری کراودا نه بی ده ری ناخات.

بووینه له (جهځنی کوډمالی) دا ده ری ټخات، که له گوږستانی شېخ عدیدا ټاهنگی بو ټه کری. یه زیدیه کان خوځان ټه کوتن بو بینینی ټو به رماله و باربوکردنی (بابه شېخ).

ټه گه (کوچک) ټکیش توانی بو (بابه شېخ) ټوه ده ریخات که ده ستی هه یه له فرین به ټاسماندا و له رږویشتن به سهر ناودا یاخود له شاه کارانی ترده، ناچار ټه بی ټو به رماله ی بداته دست و لایشی میټینه وه تا نوره ی خوځی ته وواو ټکات. فه رمانیکی تریشی ټه وه یه که سهر په رشتی کوچه ی (شېخ عدی) بکات و هه ر شوځیک لئ رووخا دروستی بکاته وه. هه روه ها کار و فه رمانی (کوچه ک) دکانیش دانه مه زرتی و ناراسته یشیان ټکات بو ټو فه رمانانه ی که پیان سپیتراره. بابه شېخ پرسینه وه یان لئ ټه کات.

شېخه کانی به ری (شېخ فخرالدین) ده رویشی خوځان هه یه. که له وان سال به سال پیستاکی خوځان کو ټه که نه وه. ټه مانه، بیجگه له شېخه کانی به ری شېخ حه سمن پیش هه موو شېخه کانی تر ټه که ون.

شېخه کان

«شېخه کانی ناو یه زیدیه کان به بنه چه ټه چنه وه سهر (شېخ عدی دووم) کوری (شېخ ابو البرکات صخر) که به پیچ پشت ټه کاتوه سهر (مه روان کوری حه کم). چواره م خوځکاری (ټمه وای). شېخه کان بریایان وایه که له (یه زید کوری معاویه) که وتونه وه؛ که به خوی خوځان دانه نین و، له ویشته به شیک له خوی که وتوته ته له شیانوه^(۱) له بهر ټوه له توانایاندا هه یه ری به ژین بگوون و ده ستکاری کاروباری جیهانیش بکن»... ټم شېخانه له چهنه خیراتی کدا کوږونه ته وه هه ر خیزانه یان، جوړه توانایه کی هه یه، دامه زرتیه ری ټایینی یه زیدی پی به خشیه وه. ټم خیزانه؛ هه موویان راز هه لگری ټه ون پارزیه ری ده ستوره کانی ټه ون. پیشه وای تیره که ی ټه ون. ری پیشانی یه زیدیه کان ټه دن. کار له هوش و گیانین ټه کن. هه رچی ټاره زوه بکن ریپان ټه دن بیکن. هه رچی ټاره زوه نه کن ریپان لئ ټه گرن نه یکن په ریبه وی و یاسایان بو دانه نین و بانگیان ټه کن بو په ریبه وی کردن و کار پیکردن یان. هیز و ده سلانی خوی شیان تی ټه گه یه نن که تا چ راده یه ک فه رمانه وایه به سهر گشت مرؤفدا. (به پیشکه شکردنی پاره و خوارده مه نی و که لویه لیش نه بی له سهر ده ستی ټو شېخانه دا بو خواکه یان؛ له دست بازار و زبانه خشی ټو خویبه رگاریان نابی^(۲) هه روه ها شېخه کان چیروکی دروستکردنی جیهان و ټاسمان و نه ته وه کان یه زیدیه کان ټه گرتنه وه، وایش ټه خه نه میسکی یه زیدیه کانه وه، که (تیره ی یه زیدی)، وهک نه ته وه کانی تر په پیدا نه بووه. کرده وه و کاری یه زیدیه کان له هی نه ته وه کانی تر به هیزتر و بلندترن، هه رچی شه ر و ناشتی و، به ره م زوری و بی به ره میبه زوی و، کامه رانی و هه ناسه ساردی و، ژین و

(۱) نووسه رانی عه رب و ټه لین. که چی له نووسه رای (مصحفاره ش) یشدا ټه لئ؛ سهرداره کانی یه زیدی له نه ته وهی (شاپوری یه کم) و (شاپوری دووم) ی ساسانین. (ش. ف)

(۲) ټم ره وشته یان پیچه وانه ی ټایینی زرده شتیبه. (ش. ف)

مردن ههیه... هرچی شتییک له ژبانی په که می مرؤفدا توشی دئ... ئەمانه هه موویان دستکردی خوای به زیدین... «هه شتیخه کان خۆیان ئە توانن ئەو بارانه بگۆرن»؟!... بۆ هه به رهه میتیکی هۆشییی مرؤفیش بگه پتیت، له وانهی تا ئیستا شارستانیتی دۆزبویه ته وه یاخود له لایه ن زانایانه وه دا هیتراوه؛ نووسراوه کانی (جیلوه) و (مصحفاره ش) ناوی بردوون و لییان داوه. ئە گه ر ئەم دوو نووسراوه ش نه بو نایه رۆژئاوا ییبه کان ئە مه نده پیتش نه ئە که وتن؟!...^(۱)

شتیخه کان بریتین له چەند خیزانیکیک، ئەمانه، ناویان: ۱- خیزانی شتیخ هه سه ن. ۲- خیزانی شتیخ فه خره دین. ۳- خیزانی شتیخ شه ریفه دین. ۴- خیزانی شتیخ سجادین. ۵- خیزانی شتیخ نامادین. ۶- خیزانی شتیخ ناسره دین. ۷- خیزانی شتیخ شه مسا. ۸- خیزانی شتیخ ئە بویه کر. ۹- خیزانی شتیخ مه ند. به لام به پیتی ره وشتی یه زیدیه کان ئە وانه هه موویان ئە چنه وه سه ر سئ بنه چه: ۱- ئادانی. ۲- شه مسانی. ۳- قانانی.

هرچی سه رداره کانی شتیخان و پس سه رداره کان، له گه ل خیزانی (شتیخ ئە بویه کر) دا له (قانانی) یه کان ئە ژمبیرین.

به پیتی ئایینی یه زیدی ئەم سئ بنه چه به نابئ ژن و ژنخوازیی له گه ل یه کتردا بکه ن.

وه ک زانراوه گه لیک کهس له خیزانه کانی (شتیخ هه سه ن) و (شتیخ ئە بویه کر) و (شتیخ فه خر) و (شتیخ سجادین) له شاره کانی (تفلیس) و (باطوم) و (ئه لیکستانه ایال) دا دانه نیشن؛ له ژن و ژن خوازییدا په پره ویی ئایینی خۆیان ئە که ن.

ره وشتی یه زیدیه کان وایه که هه ر یه زیدیه ک ئە بئ شتیخیکی هه بئ، تا ببئ به ده ره ویشی و له وه وه نیازی چاک و گیانی پاک و هه سستی خاوین بینه دل و گیان و هۆشیه وه شتیخه که بیش پتیه سته ده ره ویشه که ی خۆی خۆش بوئ و یارمه تیی بدات له دلخۆش کردنی خوای خۆیدا، له خۆپاراستن له تور کردنی ئەو خوایه دا. به خششی ده ره ویشه که بیش بۆ شتیخه که ی به پیتی ئە وه یه که هه ر ساله له سایه ی شتیخه که یه وه چه ندی ده ست که وتوو و چه ندیش له سه رگه ردانی دوور که وتوو ته وه. هه ر کاتی ده ره ویشه که بیش له مردنای شتیخه که ی دپته سه ری؛ پیتی ئە لئ که په پره ویی ئایینی (تاووسی فریستان) بکات له ئایینی خۆبشی لانه دات، هه ر شتیخه که بیشه که ئەو ده ره ویشه ئە شوات و سیپالی تئ ئە پیتچی و ئە یبیرئ.

پییر

پییر به لای ده ره ویشکاره کانه وه بهو که سه ئە لئین که نه ته وه پئ ئە گه بیئتی و رتیگای باش پیتانی نه ته وه ئە دات. پایه ی ئایینی ئە مانه بیش بریتین له چەند خیزانیکیک که به چەند پستییک ئە چنه وه سه ر پیاوه گه وره و چاکه کانی ئیسلام. ئە وانه ی که یارمه تیی (شتیخ عدی) یان داوه به که سوکاره کانیه وه، له کاتییکا که

(۱) قسه ی وا پرپوچ له ناو هه موو نه ته وه یه کدا هه یه تنانه ت له رۆژئاوا ییدا نییه. (ش. ف)

هیتستا ئایینه که یان بریتی بووه له ئیسلامه نیه کی په تی. خیزانیکیک لهو پییرانه ئە چیته وه سه ر (شتیخ قضیب البان) که له نه ته وه ی پیتشه وا (عه لی کوری ئە بو تالیب) ه. (پییر محمه ده ره شان) و (پییر هاجیبال) و (پییر مام ششان) و (پییر جه روانه) و (پییر حاجی محمه مه د) و (پییر قضیب البان) لهو پییرانه ن.

هه موو شتیخیک پییریکی هه یه؛ ئە بیتیته ده ره ویشی. هه موو پییریکیش شتیخیکی هه یه ئە بیتیته ده ره ویشی.

یه زیدیه کیش، ئە بئ شتیخیک و پییریکی هه بئ و، بیتیته ده ره ویشیان تا کاروباری ئایینی خۆی به وان بسپییرئ و له رۆژی پاش مرنیشدا، و اتا له وه جیهاندا، تکایان لی بکات بۆی بیارپتیه وه له خوا تا له گونا هه کانی خۆبئ.

پییره کان ده سه لاتیکی زۆریان هه یه له هه ل سووراندنی کاروباری ژبانی یه زیدیه کاندا. ده سه لاتیکی زۆربیشیان هه یه به سه ر گیان و ده روونیاندا. جاری وا هه یه نه خۆش و شیت به نوشته و نزا خویندن چاک ئە که نه وه، درد و په ککه وته یی ئە ندامه کانیش بهو گلانه چاک ئە که نه وه که له سه ر گۆری پیاو چاکه کانیانه وه ئە یه یئین. یارمه تی شتیخه کانیش ئە ده ن له شتنی مردووان و ناشتنیاندا. هه ره ها ئە چنه سه ر گۆری ئەو مردووانه بیش له رۆژانی جه نه کانیاندا تا له خوای گه وره یان بۆیان بیارپتیه وه بۆ ئە مه ی له گونا هیان خۆش ببئ. ئەم پییرانه بیش به هه موو لایه کی خاکی یه زیدیدا بلا بوونه ته وه.

هه ژار

چینیکیکیش هه ن هه ژار (فه قیر) یان پئ ئە لئین، به زۆریی له سنجار دان. وازیان له جیهان هیتاوه په لاسیکی ره شی خوری له بهر ئە که ن بالا پۆش (عه با) یک و که ولتیکیشی له زستاندا، به سه ردا له بهر ئە که ن چ له خواردندا، چ له نوستندا، به دوای خۆشیدا ناگه رپن. هه موو کاتیکی خۆبیشیان بۆ په رستنی خوا به خت ئە که ن. هه موو کهس به زه یی پیا یاندا دپته وه. له بهر ئەو یه زیدیه کان هاتوونه ته سه ر ئەو باوره که هه رچی هه ژار (فه قیر) یک لهو هه ژارانه تازار بدات تاوانیکی و اگه وره ئە کات که هه رگیز خوا لیبی خۆش نابئ. هه تا ئەم چه ندانه بیش هه ژار و ناسرابوو. که چی له م سالانه ی دوا ییدا هه ژاره کان بوون به کۆمه لتیکی به چنگ و زه بر به ده ست. یه زیدیه کان لییان ئە ترسان (حه مۆ شیرۆ) که هه ژاریک بوو لهو هه ژارانه و له گوندی (خانک و قیغ) ه وه که له ناوچه ی (شتیخان) دایه، کۆچی کردبوو هاتبووه ناوچه ی سنجار، کاتیک زانرا. سه ری به رز کرده وه و هه موو ناوچه ی سه رداری گرته ژیر ده ست خۆی و بوو به سه رداری ناوچه ی سنجار. ئە مه له سه رده می داگیر که ربی ئینگلیزه کاندا رووی دا. هه موو یه زیدیه ک مافی هه یه ببیته هه ژار، به مه رجی سه رداری شتیخان پیتی خۆش ببئ و به ده سستی خۆبشی په لاسی هه ژاریی له بهر بکات. هه ر که سیکیکیش پیتچه وانیه فه رمانی هه ژاریی ببزوتیه وه؛ سه رداری شتیخان په لاسی هه ژاریی لی ئە سیئیتیه وه و سزایشی ئە دا.

هه ژاره که به سه ر سیپاله په لاسه که ی خۆیدا پستتینیکی سووری خوری ئە به سستی، که پتی ئە لئین (مه ک). ئە لقه یه کی زه ردی پتیه وه، که پتی ئە لئین (خادم). ئەم دووانه بیش به ریزن وه ک سیپاله

په لاسه که. په تینکی باریکش نه کاته گهردنی خوځی. پتی نه لټن (توقی یزید)، ته قیله یه کیش نه کاته سهری. پتی نه لټن (کوللیک) هم کلاوه به نمونوی شاه کلاو (تاج) دکهی (شیخ عدی) دانه نټن. یه زیدیه کانش کلاوه که ماچ بکه ن یاخود سپاله په لاسه که، وهک یهک فهری پتو دهیه.

نه ونده هه یه هم کوللیکه، ههر تاییه ته نیسه بؤ پیاوه هه ژاره کان. پیاوه نایینیسه کانش، به لکو گفتوگو کاره کانش نه توانن له سهری بنټن، که سپاله په لاسه که و کوللیکه که له که لک نه که ون. نه یخه نه ژووریکه وه، نه پارټیزین، پتی نه لټن (خانه ی خه رقی) و اتا ژووری سپالی په لاس. که نه ویش شوتنه که له گورستانی (شیخ عدی) دایه، له ناوچه ی سنجاریشدا له شوتنیکی نریک به (کانی پیر ناخایی) دانه نټن که له گوندی (کوللیکان) دایه. له په نایه کدا دانراوه و که له بهر دیکش به سهردا نوخون کراوه ته وه نه و پارچه په لاسانه له ویتدا نه میننه وه تا نه رزین و نه بن به خول.

یه زیدیه کان نه مهنده ریز له م بهرگه په لاسه نه گرن، ماچی نه که ن و سوتندیش به سهری نه خون، نه گهر هه ژاریک له یه زیدیه ک تورپه بو، ته نانه ت نه گهر له پیاوانی نایینش بټ، نایټ به رامبهری بکات، ته نانه ت نه گهر لټیسی بدات. نه گهر لټی پاست بو وه به هیچ کلوچیک چاوی لټ نا پوشری^(۱) یه زیدیه ته و اویش به که سه نه لټن که په پره ویی سی شت بکات. ۱- نایینی یه زیدی. ۲- رټره و. ۳- ریزگرتن له په لاسی هه ژار. ههرچی نایینی یه زیدیه. نه وه یه که نایټ یه زیدیه که بیسته هاو دهم و هاو رتی یه کیکیتر که له سهر نایینی یه زیدی نیسه نه بی ته و اوته ی خوځی لټ بیارټیز.

له رټره ویش مه بهس نه وه یه، که دهر ویتسه که له سنووری فهرمانی دهر ویشی خوځی دهر باز نه بی. فهرمانی خوځی بکات و دس و په نجه نه خاته فهرمانی کهسانی تره وه.

گوټرانه ویش فهرمانی شیخ و پیره که ی خوځی به جټی بهټنی! مه بهس له ریزگرتنی په لاسه که ویش نه وه یه، که زور به ته نگ نه و په لاسی هه ژار یه وه بی و ریزیشی لټی بگری.

به پتی نایینی یه زیدی، ههر هه ژاریک بری، نه بی به په لاسه که ی بهری خوځیه وه بنټیز. کوره کانشی بام بچو و کیش بی. که باوکی مرد، نه بی له په لاسیکی هه ژارانه وه بیټیچری.

نه بی هه ژار ریشی خوځی شوټر نه کاته وه نایټ برنگ و گوټرانیش به کار بهټنی بؤ ریشی. ههر مو یه کیش له ریشی که و ته خواره وه، نه بی بیخاته درزی دیواریکه وه، یاخود شوتنیکی او وه که دهستی لټی نه درټی و نه یسکه و یته به ریټی.

ههر وه ها به کارهټنای گوتزان و برنگ له هه موو پیاوه نایینیسه کانی یه زیدی به ریه ست کراوه. ته نیا نه و چینی (پس سهردار) و (سهردارانه) نه توانن به کاریان بهټن، که خوټان بؤ (سهرداری شیخان) ناو نووس نه کردوه.^(۲)

(۱) هم رهوشته ویش به لگه یه که بؤ نه وه یه که یه زیدیه کان. خواپه رست نکه دتوپه رست. چونکه ریزگرتن له هه ژار فهرموده ی خواپه، نکه دتوپه. (ش. ف)

(۲) که ریم بهگ کوری نیسماعیل بهگ، له بهر ی سهرداری شیخان بو، به لاس چونکه روشن بیر بو، که نامؤگاریم کرد ریشی خوځی تاشی و جلو بهرگی روتنا و ایشی پوځی. (ش. ف)

زوری هه ژاره کان له دهر ویتسه کان. له پیاوه نایینیسه کانشی هی وا ههن که بووین به هه ژار و بوون به په لاس پوځ له بهر خواپه رستی و گوښه گیری و خوځو ورخسته وه له خوځی ژیان. جا له بهر نه وه، که هه ژاره کان ژنیان هټنا، نه بی له پیتش هه موو شتیکا ته ماشای پایه نایینی خوټان بکه ن و له و سنووری که نایین بؤی داناون نه چنه دهره وه.

له پیتش نیسلامه تیدا ههر که سی دهستی بدایه ته خواپه رستی و گوښه گیری بهرگیکی خوری زبری له بهر نه کرد. که نیسلامه تیبش داهات هم رهوشته له ناو گوښه گیر و خواناسه کانیا نندا بو به باو، یه زیدیش به و بونه یه وه که له په پره وانی (شیخ عدی) ن که خاوه نی رټره ویکي دهر ویشکاری (تصوف) بو وه، هم باوهریان له وه وه وهرگرتوه. هم رهوشته ویش زور کونه له جیهاندا، له هه موو چه رخیکیشدا هه بو وه له کوردستاندا^(*).

گفتوگو کار

گوټنده یاخود گفتوگو کار (قوال)، له تاهه نکه نایینیسه کانا گورانی نه لټی، ههر وه ها له کاتی کوټونه وه کانا له سهر گوری پیاوه گوره کان، یاخود له کاتی ناشتنی مردو و اندا. له گهل (سنجهق) یاخود (تاووس) دکانشدا نه چټی بهم لا و به ولادا. هه والی پیاوه گوره کانی یه زیدی و میژووی ژنیان له دم گفتوگو کاره کانه وه نه گاته بهرگوټی یه زیدیه کان. نه مانه شاره زان، زیرهک و زمان لووسن. حه ز بکه ن «جو» به دیواردا ههل نه گټرن! نه زانن چوټن پاره له گیرفانی یه زیدیه کان ده بهټن!... (سهرداره کانی شیخان) نه مانه یان کردوه به راسپیترای خوټان لای یه زیدیه دووره کان، پشت به مانه نه به ستن، نه مانه به دهمان (مزایده) تاووسه که له سهرداری شیخان وه نه گرن. نیسجا ده ست نه که ن به کوټر دهنه وه ی پیتاک له نه ته وه که، که زور جاری وا هه یه نه بیته نه رک به سهریانه وه.

هم گفتوگو کارانه له بنه چه دا عهره بن^(۱) له شاری شامه وه هاتون، له گهل (شیخ عدی) دا. پیاوی بوون. نه مانه به بوره پیاو دانه نټن. له چینی نایینی دانانرتن. کورده کان پیتان نه لټن «تازی»^(۲).

له سهره تادا بریتی بوون له دوو خټزان، له چینی خوټان نه بویه ژنخوازیان نه نه کرد. به لاس که خه ریک بوون له ناوبچن، (بابه شیخ) بریاری دا که بتوانن ژن له چینی دهر ویش (مرید) هکان بهټن، نه مانه له کاتی کوټونه وه کانا فهرمانیان نه وه یه چلکاو و خوټل و گلش فری بدن.

دهر ویش

ههر که سی له بوره پیاوان بی و له چینی نایینی به دهر بی! یه زیدیه کان پتی نه لټن دهر ویش یاخود (مرید). نه مانه زورتر له که نه فته کراوه کانی هیندستان نه که ن که پیتان نه لټن (که نه فته کراو)، نایینی یه زیدی له هه موو چینیکی که متر داناون، پتو هندی گرانی خسته توه پیتانه وه. له زور مافیش بهش برای

(*) سوټیگره لی له نایینی مه سیحی و جووله که و نیسلام و زور باوهره کانی تردا هه یه.

(۱) الیزیدیه: صدیق الدملوجی. (ش. ف)

(۲) تازی: عهره ب. (ش. ف)

کردون. پیاوه ئایینییهکان به چاوی سووکهوه سه‌یریان ئەکەن. ژن و ژنخوازییان له گەڵ ناکەن. ملکه‌چی و که‌ساسییان بریوه به‌سه‌ریاندا. نه‌ئەهێلن له‌ باره‌ی ئایینه‌که‌وه‌ قسه‌ بکه‌ن، نه‌ ئەیش هێلن بیری لێ بکه‌نه‌وه. (١) خستووایانه‌ ته‌ مێشکیانه‌وه‌ که‌ هه‌تا دلێ ئه‌وان له‌ خۆیان خۆش نه‌کەن به‌تیره‌ی (یه‌زیدی) نازمیرین به‌م رهنه‌گه‌ ئه‌و کلۆلانیه‌یان کرده‌وه‌ به‌دارده‌ستی خۆیان، چۆن خۆیان ناره‌زوو بکه‌ن وا به‌کاربان ئەهێنن. تا چەند سالتیکیش له‌مه‌ویه‌ر ئه‌و ده‌رویشانه‌ له‌م باره‌دا بوون، به‌لام ئیستاکه‌ و نه‌ماون. سه‌رکیشی ئەکەن. دلێ شیخ و پیره‌که‌ی خۆیان رانه‌گرن. ژنیش به‌چینی خۆیان نه‌بێ ناده‌ن. به‌لام له‌وه‌ به‌ولاوه‌ گوێ ناده‌نه‌ هیچ فه‌رمانیکی ئایینی تریان. به‌م رهنه‌گه‌ چاوچۆکی و چاوبرسیستی شیخه‌کان بوونه‌ هۆی سه‌رکیشیی ده‌رویشه‌کان. شیخ ئه‌توانێ به‌روبوومی ده‌رویشه‌که‌ی خۆی به‌فرۆشی به‌شیخیکی تر. ئیتر له‌وه‌ به‌ولاوه‌ به‌روبوومی ده‌رویشه‌که‌ به‌ره‌و رووی ئه‌و که‌سه‌ ئەبێته‌وه‌ که‌ به‌روبوومی ده‌رویشه‌که‌ی کپیه‌. ئەگەر ده‌رویشه‌که‌ شیخه‌که‌ی مرد و که‌سیک نه‌بوو له‌ کورانی ئه‌و شیخه‌ یاخود له‌ که‌سوکاری ئه‌و که‌ بیکات به‌شیخی خۆی، تا یارمه‌تی بده‌ت له‌ دل‌خۆش کردنی خوادا و له‌ ته‌نگانه‌کانی رزگاری بکات، په‌نا ئەباته‌ به‌ر (سه‌رداری شیخان)، ئه‌ویش شیخیکی بو‌ئەدۆزیته‌وه‌ و له‌ باتی ئه‌وه‌ شتیکی بو‌خۆی لێ ئەچرێ! جا هه‌ر کاتیک رۆشنبیرانی یه‌زیدی که‌وتنه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ئایینه‌که‌ی خۆیان بژار بکه‌ن و راست بکه‌نه‌وه‌؛ پتیبسته‌ له‌ پێش هه‌موو شتیکی باری کۆمه‌لایه‌تی ئه‌مانه‌ راست بکه‌نه‌وه‌ و بیسخه‌نه‌وه‌ جی خۆی. واتا وایان لێ بکه‌ن که‌ مافه‌کانیان وه‌ک مافه‌کانی چینه‌کانی تری لێ بێ.

کۆچه‌ک

کۆچه‌ک له‌ بۆره‌ پیاوان ئەژمیرێ (*). بو‌ به‌جی هێنانی کاروباری (شیخ عدی) دانراوه‌. له‌ ژێر ده‌ستی (بابه‌شیخ) دا کارو و فه‌رمانی ئایینی به‌جی ئەهێنێ بابه‌شیخ که‌ یه‌کیکی هه‌لژارد بو‌ فه‌رمانی کۆچه‌کایه‌تی و دایمه‌زراند. پشتینی ئه‌به‌ستیتنه‌ پشتی که‌ ئەلقه‌یه‌کی مسی پتویه‌. هه‌رچی تیره‌که‌یشه‌ ناچاره‌ هه‌رچی کۆچه‌ک بیلێ باوه‌ری پێ بکات. چونکه‌ ئه‌و به‌ده‌م (شیخ عدی) و (خوای گه‌وره‌) و پیاوچاکانه‌وه‌ قسه‌ ئەکات که‌ گوايا خه‌وی بینیه‌ پتیه‌نه‌وه‌ و قسه‌یان پیاو راسپاردوه‌ بیکات. که‌ گرانییه‌ک داگه‌وێ، یاخود ده‌ردێک په‌یدابێ، بابه‌شیخ کۆچه‌که‌کان له‌ جیگایه‌کدا کۆ ئەکاته‌وه‌. پتیه‌یان ئەلێ نوێز بکه‌ن و بپارێنه‌وه‌ له‌ خوا. جاری وا هه‌یه‌ تا سه‌ کات، جاری وایش هه‌یه‌ تا به‌ره‌به‌یان به‌و جوژه‌ ئەمپینه‌وه‌. سه‌ر ئه‌نووسیتن به‌زه‌وییه‌وه‌ بو‌ ئه‌مه‌ی به‌هۆی گیانه‌وه‌ بکه‌ن به‌خوای بالا و رازی ئه‌و گرانی و ده‌رده‌یان پێ بگوترێ. ئینجا ئه‌وانیش بابه‌شیخ له‌ ئەنجام تی ئەگه‌بێنن. تا ئه‌ویش به‌شی خۆی چاره‌ی ئه‌و گرانی و ده‌رده‌ بکات. یه‌کیکیش له‌ کاری ئه‌و کۆچه‌کانه‌ ئه‌وه‌یه‌ چاره‌ی ئه‌و گرانی و ده‌رده‌ بکات. یه‌کیکیش له‌ کاری ئه‌و کۆچه‌کانه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌هۆی گیانه‌وه‌ بزانه‌ن مردووه‌کان چیبیان به‌سه‌ردێ.

(١) ئەم ره‌وشتی چینه‌تیه‌یه‌یان پتیه‌وانه‌ی ئایینی زه‌رده‌شتیه‌یه‌. شوتنه‌واری ئایینی بوراهماییه‌. (ش. ف)

(* له‌ نێزیک هه‌له‌ به‌جه‌وه‌ دتیه‌ک به‌ناوی (باوه‌ کۆچه‌ک) ده‌هه‌یه‌، ده‌بێ ئەم ناوه‌ له‌ چیه‌وه‌ و هاتبێ له‌م ده‌ره‌دا!؟

گیانه‌کانیان بو‌ کوێ ئەچن. له‌ خۆشی و ناخۆشی چیبیان تووش دێ. ئینجا ئەنجامی ئه‌وه‌ به‌که‌سوکارییان ئەلێن. کۆچه‌ک تا شتیکی نه‌قه‌ومه‌ی و فه‌رمانی پێ نه‌درێ، ناتوانێ ئەم کاره‌ له‌ خۆیه‌وه‌ یاخود له‌ هه‌موو کاتیک بکات. به‌لام جاری وا هه‌یه‌. کۆچه‌ک کاروباری خراب له‌ ده‌ستی ئه‌وه‌شیته‌وه‌، ده‌ست ئەداته‌ فرۆشێ و چه‌واشه‌کردنی تیره‌که‌ بو‌ که‌لکی ناپوخته‌یی خۆی و که‌سانی تر! له‌مه‌یشه‌وه‌ نازاوه‌ په‌یدابه‌ن، جوین و خوین په‌یدا ئەبن. له‌ سالی (١٩٢٠) دا (کۆچه‌ک سلیمان) یک په‌یدابوو؛ ده‌ستی دایه‌ جادووه‌گه‌ری و چاوپراوکردن و خۆی کرد به‌پتیه‌مه‌ریک. له‌ کار و کرده‌وه‌کانیه‌وه‌ گه‌لێک سه‌رگێژی په‌یدابوو بو‌ (بابه‌شیخ نیسماعیل) و (سه‌رداری شیخان سه‌عید به‌گ) بابه‌شیخ به‌داخی ئه‌و کۆچه‌که‌وه‌ سه‌ری نایه‌وه‌. کۆچه‌کیش له‌ هاوینی ١٩٢٣ دا کوژرا! نه‌ته‌وه‌یش به‌هۆی ده‌ست پرینی ئه‌وه‌وه‌، گه‌لێک ئه‌رک و ماندووتی و پاره‌ به‌خت کردنی تووش بوو!...

ئهمه‌ جارانه‌ شتی وا رووی ئەدا. به‌لام ئیستا که‌ وا نیبه‌. یه‌زیدییه‌کان زۆریان چاویان کردۆته‌وه‌ و ناهیلن شتی وا سه‌ر بگرێ!...

هه‌ندێ له‌ ره‌وشتی چاکیان

* نابێ یه‌زیدی سه‌یری ده‌موچاوی ژنیکی بکات که‌ له‌سه‌ر ئایینی یه‌زیدی نه‌بێ. نابیت ده‌ست بازی له‌ گەڵ ژنیکی بکات که‌ یه‌زیدی نه‌بێ و پتیه‌ ره‌وا نه‌بێ به‌لام ژن و مێردیه‌یان له‌سه‌ر بنچینه‌ی خۆشه‌ویستی دانه‌مه‌زێ.

* نابێ تف له‌ ناچه‌وانی هه‌یج مرۆفیک و هه‌یج گیانه‌به‌ریک بکات.

* نابێ بچیت به‌زمگه‌هه‌کانه‌وه‌؛ وه‌ک تیاترۆ و جی سه‌مای ناو شاره‌کان.

* باوه‌ریان وایه‌ هه‌موو شتیکی له‌ سه‌ره‌نادا پاکه‌. هه‌ر دل پاک بێ، هه‌موو شتیکی پاک ده‌رته‌چن.

* به‌رامبه‌ر هه‌ژار (فه‌قیر) ده‌کان خه‌نجه‌ر هه‌لناکێشێ.

* تا کاره‌ساتیکی ئاشکرای لێ نه‌بینێ که‌ نه‌نگ و ناپه‌سه‌ندبێ. پیاو نابێ له‌ هه‌یج روویه‌که‌وه‌ دل له‌ ژنه‌که‌ی خۆی پێس بکات.

* که‌ بووک ئەگه‌وێنه‌وه‌ مالی زاوا. به‌سه‌ر سه‌ریه‌وه‌ نانێک ئەشکێنن، تا هه‌ژار و به‌ش پراوی لا خۆشه‌ویست بێ.

* نابێ یه‌زیدی به‌رامبه‌ر هاوده‌مه‌که‌ی خۆی پێ رابکێشێ، نابێ تفیش بکاته‌ سه‌ر زه‌وی. نابێ تف له‌ چرا و ناگریش بکات.

* ئەبێ یه‌زیدی خۆی له‌ جویندان و زمانپێسی بپارێزێ.

* دوژمنیشی بێ که‌وتبیت به‌رده‌ستی؛ که‌مووروه‌ گله‌که‌ی سه‌ر گوێ شیخ عدی پێ بوو، یه‌زیدییه‌که‌ وازی لێ ئەهێنێ.

* یه‌که‌ته‌ی و برایه‌تی و هۆگری و رتیزگرتن به‌ئاشکرا له‌ناویاندا دیاره‌.

هه‌ندی له ږه‌وستی خرابیان

* ناشی یه‌زیدیه‌کی بۆره‌پیاو ژن له خیزانه ئایینییه‌کان به‌یتنی. هه‌روه‌ها نابی ئه‌مانیش له وان ژن به‌یتن.

* سه‌رداری شیخان هه‌ر چۆنیک بی، هه‌رچی بکات، بام خرابیش بی نابی یه‌زیدی تواجیبی تی بگری و قسه‌ی پی بلتی و دلی خراب بکات. هه‌تا می‌رده‌که که‌سیکی نیرینه‌ی مابن هیچ ئافره‌تیک، له پاش مردنی ئه‌و هیچ که‌له‌پووریکه‌ی به‌رناکه‌وئ. هه‌روه‌ها هیچ ژنیکیش له می‌رده‌که‌یه‌وه که‌له‌پووری بۆ نامیتته‌وه. ژنیش خۆی وه‌ک که‌له‌پوور دیتته ژماره‌وه.

* یه‌زیدیه‌کان کراون به‌چین چینه‌وه هیچ چینیک ناتوانی بگورئ بۆ چینیکه‌کی تر. پشت به‌پشت ئه‌و چینایه‌تیانه ئه‌پارتین.

* نابی یه‌زیدی بچیتته سه‌ر پیتساو (ئاوده‌ستخانه)، یاخود بچیتته ناو گه‌رماو (حمام) وه‌ه. یان مزگه‌وت و خوتندنگای ئیسلامه‌وه که‌ قورناتی تیا بخوتیرئ. نابی به‌ئاو ناو گه‌لی خۆی بشوات.

* نابی هیچ یه‌زیدیه‌ک کاهو و که‌له‌رم بخوات. نابی هه‌ندیکیشیان گۆشتی که‌له‌شیر و کۆتر و ئاسک و که‌رویشک و ماسی و فاسولیا و لۆبیا بخۆن!

* جارن له خیزانی (شیخ حه‌سه‌ن) به‌ولاوه که‌س فیری خوتنده‌واری نه‌ئه‌بوو هیچ یه‌زیدیه‌کیش ئایینه‌که‌ی خۆی لای بیگانه‌ ئاشکرا نه‌ئه‌کرد به‌لام ئه‌مه‌ سی سال پتره‌ ده‌رگای خوتنده‌واری بۆ هه‌موو یه‌زیدیه‌ک کراوه‌ته‌وه. یه‌زیدیه‌کانیش تا نه‌نده‌زه‌یه‌ک ئایینه‌که‌ی خۆیان لای که‌سانی باش ئاشکرا نه‌که‌ن.

* نابی ئافره‌تی یه‌زیدی جلوه‌رگی ره‌نگاوه‌رنگ یاخود هی ئاوریشم له‌به‌ر بکات. ئه‌بی جلوه‌رگیان له خامی سه‌پی بی. ئه‌بی له‌چکیش بکات. که‌چی ئافره‌تانی خیزانی (سه‌رداری شیخان) نه‌توانن هه‌موو جۆره‌ جلوه‌رگیکی ره‌نگاوه‌رنگ له‌به‌ر بکه‌ن ته‌نانه‌ت ئاوریشمیش.

* نه‌ته‌وه‌ی یه‌زیدی مافی ئه‌وه‌ی نییبه (سه‌رداری شیخان) هه‌ل بژیرئ، یاخود ئه‌گه‌ر خراب بوو چه‌ندوچوونی له‌گه‌لدا بکات. یان لای بیات. ده‌رویش (میرد) که‌ زۆریه‌ی نه‌ته‌وه‌ی یه‌زیدی له‌وانه به‌روبوومی بۆ شیخه‌که‌یه‌تی که‌ تا سه‌ر پشاپوشت هه‌روا ئه‌مینتته‌وه. شیخ نه‌توانی به‌روبوومه‌که‌ی بفرۆشی به‌شیتیکه‌ی تر!...

تیره‌ی یه‌زیدی له‌لایه‌ن چینه ئایینییه‌کانه‌وه ئه‌چه‌وسینرتته‌وه که‌چی له به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌دا چینه ئایینییه‌کان خه‌میکیان ناخۆن ژینیکه‌ی باشتریان بۆ پیک به‌یتن!...

سه‌رنجیک له ئایینی یه‌زیدی

ئه‌بی له پیتش هه‌موو شتیکه‌ ئه‌وه بزاین که ئایینی یه‌زیدی له شتیه‌ی ئیستایدا که هه‌یه ئایینیکه ئاسمانی نییبه. ئایینیکه له‌لایه‌ن که‌سێکه‌وه دانراوه، نه‌ک خوا. وه‌ک (صدیق الدملوجی) ئه‌لئ: به‌م مه‌به‌سه‌یش دانرا، که هیزیکه‌ گه‌وره له کورده‌واری دروست بکات و به‌هۆی ئه‌و هیزه‌وه فه‌رمانه‌وایی (ئه‌مه‌وی) زیندوو بکاته‌وه. پایته‌خته‌که‌ی (باعذره‌) بی و سنوره‌که‌ی شاری (شام) بگریته‌وه. په‌ره‌یش بسیتنی به‌هه‌موو لایه‌کدا تا ئه‌گاته‌وه ئه‌و سنوره‌ی که (فه‌رمانه‌وایی ئه‌مه‌وی) هه‌بیه‌وه... هه‌روه‌ها وه‌ک ده‌ملوجی ئه‌لئ: خیزانی (سه‌رداری شیخان) و (شیتخه‌کان)، هه‌رچه‌نده ئیمروکه‌ خۆیان به‌ کورد دانه‌نین و به‌کوردایه‌تیی خۆشیانه‌وه ئه‌نازن، به‌لام که‌ لییان بپرسیت، راسته‌و راست پیت ئه‌لئین: ئیمه‌ به‌چه‌ند پشتیک ئه‌چینه‌وه سه‌ر (شیخ عدیبه‌ ئه‌مه‌وی) بیجگه‌ له‌وه (یه‌زیدی کوری معاویه‌ی ئه‌مه‌وی) که‌ دووهم جیشین (خلیفه‌) ی (ئه‌مه‌وی) یه‌کان بووه، یه‌زیدیه‌کان وه‌ک خواجه‌ک له‌ حه‌وت خواکه‌ی خۆیان ئه‌په‌رستن. هه‌ر به‌هۆی ئه‌م (یه‌زید) په‌رسته‌نیشیانه‌وه‌یه که‌ بیگانه‌ ناویان ناون (یه‌زیدی)^(١) ئه‌گینا خۆیان له راستیدا (داسنی) ن ئیمه‌یش که‌ کورده‌واریین هه‌ر به‌ناوی (داسنی) یه‌وه بانگمان کردوون.

ئه‌م ئایینی (یه‌زیدی) یه، له هه‌ندی ږوه‌وه، وه‌ک هه‌ر چوار ئایینه ئاسمانیه‌کان وایه. ئایینی یه‌زیدیش وه‌ک ئایینه‌کانی (زه‌رده‌شتی) و (موسایی) و (عیسایی) و (محمه‌د). دان به‌وه دانه‌نی که‌ خواجه‌کی تاک و پاک و گه‌وره و به‌توانا هه‌یه و، ئه‌م هه‌موو جیهان و ئاسمان و مړۆف و گیانه‌به‌رانه و، گژوگیا و داروده‌رتخانه، ئه‌و دروستی کردوون. هه‌روه‌ها هه‌ر حه‌وت فریشته‌که‌یش، له‌گه‌ل به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و چه‌ندوچوونکردنی ږۆزی پاش مردن و، بابه‌ ئاده‌م و دایه‌ حه‌وا و ناردنی پیغه‌مبه‌ران و لاقاوه جیهانییه‌ گه‌وره‌که‌ و، پاداشدانه‌وه‌ی خوا، سزا دانیشی؛ وه‌ک هه‌ر چوار ئایینه ئاسمانیه‌که‌ تیا پیتشان دراوه.

به‌لام ئایینی یه‌زیدی له‌وه‌دا له‌و ئایینه ئاسمانیه‌کانه‌ جوی ئه‌بیتته‌وه که‌ سه‌رۆکی فریشته‌کان (عزازیل)، له‌پاش ئه‌وه‌ی قسه‌ی خوی شکاند و کرپووشی نه‌وازشی نه‌کیشا بۆ (ئاده‌م)، خوا له‌ به‌هه‌شت ده‌ری کرد و تا حه‌وت هه‌زار سال له‌ دۆزه‌خدا نازاری دا. به‌لام له‌پاش ئه‌وه‌ی (عزازیل)، په‌شیمان بووه‌وه له‌ کاری خۆی و هاوار و فه‌ریادی کرد؛ خوالیتی خۆشبوو. سه‌رله‌نوێ هیتز و ده‌سه‌لات و پایه‌که‌ی پیتشوی پی به‌خشیه‌وه. خوی گه‌وره‌ خۆی له‌ په‌نایه‌کدا کرد به‌گۆشه‌گیر و کاروبار هه‌لسووړاندنی هه‌موو جیهان و ئاسمانه‌کانیشی به‌و سپارد. که‌ هه‌تا ئیستایش هه‌ر له‌ کاردايه. به‌واتایه‌کی تر ئه‌م (عزازیل) ه که‌ یه‌زیدیه‌کان خۆیان پیتی ئه‌لئین (تاووسی فریستان) جیشینی خوايه و له‌جیاتیی ئه‌و و، به‌فه‌رمانی ئه‌و کاروباری هه‌موو جیهان و ئاسمانه‌کان هه‌ل ئه‌سووریتنی. به‌لئ یه‌زیدیه‌کان له (مصحفارده‌ش) دا تاووسی

(١) به‌لئ نووسراوی الیزیدی (صدیق الدملوجی) وا ئه‌لئ به‌لام بۆ زانیینی راستیی ئه‌مه‌ ته‌ماشای دامینه‌کانی پیتشو بکه. (ش. ف)

فریشتان وا پیشان نه‌دن. که‌چی له نووسراوی (جیلوه) دا وه‌ک خواجه‌کی ته‌واو و سه‌ره‌خۆ و خاوه‌ن هیتز و توانا و ده‌سه‌لاتدار خۆی پیشان نه‌دات، نه‌ک وه‌ک (سه‌رۆکی فریشته) یه‌ک که‌ خوا دروستی کردووه. هه‌روه‌ها له (جیلوه) دا، ددان نه‌نی به‌چهند خواجه‌کی تریشدا که‌ هه‌ن^(۱) له یه‌زدیبه‌کانیش داوا نه‌کات که‌ ناوی خۆی نه‌هیتن نه‌وه‌ک بیگانه‌کان وه‌ک (موسایی و مه‌سیحی و محمه‌دی) به‌دکارییان له‌گه‌ل بنویتن!، به‌لێ یه‌زدیبه‌کان (عزازیل)، یاخود (تاووسی فریشتان) وا نه‌ناسن که‌چی هه‌ر چوار ئایینه ئاسمانیبه‌کان ئه‌م (عزازیل) ه‌ به‌سه‌رچاوه‌ی خراپی دا‌ئه‌نیتن و پیتی نه‌لین دپۆ یاخود (شیطان) که‌ تا‌کو ئیستاکه‌یش له‌لایه‌ن خاوه‌ که‌ نه‌فت کراوه و له‌ برانه‌وه‌ی جیهاندا خوا له‌ناوی نه‌بات.

به‌واتایه‌کی تر (تاووسی فریشتان) ی یه‌زدیبه‌کان که‌ به‌هه‌ره‌ خۆشه‌ویستی خوی گه‌وره‌ی خۆیانی دا‌ئه‌نیتن، لای خاوه‌ن ئایینه ئاسمانیبه‌کان له‌ په‌ستترین پایه‌دا دانراوه و وه‌ک دوژمنیتیکی خوا و دوژمنیتیکی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی خواناسان دانراوه.

هه‌رچی ئایینه ئاسمانیبه‌کانه، هه‌ر خواجه‌ک نه‌ناسن که‌ تاک و ته‌نیا و توانایه. هه‌رچی ئایینی یه‌زدیبه‌ خواجه‌کی گه‌وره‌ی هه‌یه و حه‌وت فریشته که‌ یاریده‌ی نه‌دن، فریشته تاووسیش یه‌کتیکه‌ له‌وان. هه‌مووشیان هه‌ر خۆی دروستی کردن. به‌لام دپۆ یاخود (شیطان) نییه و نه‌ماوه (تاووسی فریشتان) به‌پیتی نووسراوی (مصحفاره‌ش) سه‌رۆکی فریشته‌کانه. به‌پیتی نووسراوی (جیلوه) خواجه‌کی گه‌وره و سه‌ره‌خۆیه و هه‌موو ئافه‌ریده‌ کراویکیش له‌ژێر چنگی ئه‌و دایه^(۲) که‌چی ناوی فریشته‌یش هه‌ر به‌ته‌نیشته ناوه‌که‌یه‌وه نووسراوه‌وه پیتی نه‌لێ: (تاووسی فریشتان) به‌لام له‌ ئایینه ئاسمانیبه‌کاندا دپۆ (شیطان) ماوه و هه‌ر ئه‌میتنی تا برانه‌وه‌ی جیهان که‌ ئه‌وساکه‌ خوا له‌ناوی نه‌بات. که‌واته ئه‌و کرده‌وه و هیتز و توانا و ده‌سه‌لاتانه‌ی که‌ له‌ نووسراوی جیلوه‌دا دراوه‌ته پال (تاووسی فریشتان) که‌ به‌خواجه‌کی گه‌وره‌ دانراوه هه‌یج له‌گه‌ل ئه‌و کرده‌وه و هیتز و توانایی و ده‌سه‌لاتانه‌ی که‌ له‌ نووسراوی جیلوه‌دا دراوه‌ته پال (تاووسی فریشتان) که‌ به‌خواجه‌کی گه‌وره‌ دانراوه‌ته پال (تاووسی فریشتان) که‌ به‌خواجه‌کی گه‌وره‌ و هیتز و توانایی و ده‌سه‌لاتانه‌ی جیاوازی نییه که‌ ئایینه ئاسمانیبه‌کان داویانه‌ته پال خوی گه‌وره و پاک و بێ‌هاوتا، دروستکردنی ئافه‌ریده‌کراوه‌کان نه‌بێ. ئه‌وه‌نده هه‌یه له‌ ئایینه ئاسمانیبه‌کاندا ته‌نیا یه‌ک خوا هه‌یه. به‌لام له‌ ئایینی یه‌زدیبه‌دا خواجه‌کی گه‌وره هه‌یه و حه‌وت فریشته‌که تاووسی فریشتان یه‌کتیکه‌ له‌وان. شوینه‌واری (ئایینی زه‌رده‌شتی) له‌ ئایینی یه‌زدیبه‌دا دپاره: وه‌ک په‌رستنی حه‌وت فریشته‌کان و، جه‌ژنی (نه‌وورۆز) و جه‌ژنی (میه‌ره‌گان) و، کراسی سه‌پیی بێ به‌رۆک له‌به‌رکردن. شوینه‌واری (ئایینی ئیسلام) یش له‌ناو ئایینی یه‌زدیبه‌دا ئه‌مه‌یه که‌ (جه‌ژنی مانگی پۆژوو) و (جه‌ژنی کوشتی) یاخود (جه‌ژنی قوریانی) و جه‌ژنی (لیله‌ القدر) و (حه‌ج) کردنیان هه‌یه، بام له‌ شیبه‌یه‌کی تایبه‌تی کوردانه‌ی خۆیشیاندا بکرتین. وشه‌ی

(۱) له راستیدا ئه‌و شه‌ش خواجه ئه‌بێ حه‌وت خوابن. چونکه‌ بریتین له‌ هه‌ر حه‌وت فریشته‌کان که‌ خوی هه‌ره گه‌وره دروستی کردوون. لێ‌رده (نووسراوی جیلوه) ده‌ستکاریی کراوه. (ش. ف)

(۲) له راستیدا یه‌زدیبه‌کان هه‌ر خواجه‌کی تاک و ته‌نیا نه‌په‌رستن له‌ حه‌وت فریشته‌کانیش به‌ولاوه هه‌یجی تریان نییه. (ش. ف)

(ملک) یش که‌ ناویانه‌ته پیش (تاووس) ه‌وه و بووه‌ته (ملک تاووس)؛ دیسانه‌وه وشه‌یه‌کی ئیسلامییه. هه‌میسان ناوی شیخه‌کانیان ناوی ئیسلامین.

شوینه‌واری ئایینی (بوراهامی) یش له‌ ئایینی یه‌زدیبه‌دا ئه‌وه‌یه که‌ یه‌زدیبه‌کان کراون به‌چین چینه‌وه، هه‌رچینه‌یش پیتوه‌ندی کران و توندی خۆی کراوه‌ته پێ. به‌لام به‌چینی شیخ و پیره‌کان جو‌ره‌ نازوجیا‌زیک به‌خسراوه که‌ به‌شیتکه‌ له‌هی خوا که‌ پاشماوه‌ی یه‌زدیبه‌کانی تری کردووه به‌به‌نده بۆ نه‌وان!... ئه‌م یاسایه ئه‌مه‌نده به‌گران که‌وتوووه‌ته سه‌ر یه‌زدیبه‌ کله‌کان (مه‌به‌سم به‌شی نه‌ته‌وه‌یه)؛ ئه‌مه‌نده سه‌خت و سه‌هنده‌یه یه‌زدیبه‌کانی له‌ که‌لکی مرۆفایه‌تی خستوووه!... ئه‌م یاسایه ئه‌مه‌نده دووره له‌ دادپه‌روه‌ریبه‌وه، منی خستوووه‌ته سه‌ر ئه‌و باوه‌رێ که‌ ئایینی یه‌زدیبه‌ ده‌ستکردی مرۆقه. نه‌ک ده‌ستکردی خوا. چونکه‌ زۆرداری وا و چه‌وساندنه‌وه‌ی وا له‌ کرده‌وه‌ی خواوه‌ دوورن، له‌ خوا ناوه‌شیتته‌وه!...

شوینه‌واری (ئایینی مانی) یش له‌ ئایینی یه‌زدیبه‌دا ئه‌وه‌یه که‌ یه‌زدیبه‌کان خۆیان له‌ جلوه‌یه‌گی جوان و په‌نگاوپه‌نگ له‌به‌رکردن و، له‌ خوارده‌مه‌نیی خۆش و پوخته‌ خواردن نه‌پارێزن. ژبانیکی ده‌رویشانه‌ی هه‌ناسه‌ ساردانه‌ ئه‌ژین. خۆیان له‌ خۆشیی ژبان بێ به‌ش نه‌کن. له‌ چاویلکه‌یه‌کی په‌شه‌وه سه‌یری جیهان نه‌کن. به‌لایانه‌وه وایه که‌ جیهان په‌ر له‌ نازار و هاوار و سه‌رگه‌ردانی. چهند خۆشیشان له‌ خۆشیی ژبان دوور بخه‌نه‌وه، ئه‌وه‌نده باشه بۆ جیهانی پاش مردنیان که‌ خوی هه‌ره گه‌وره‌یان لێیان خۆش نه‌بێ و کامه‌رانیشیان پێ نه‌به‌خشی.

ئه‌م ژبانه‌یشیان له‌گه‌ل ژبانه‌ ده‌رویشکاری (الصوف) یه‌که‌ی که‌ (شیخ عدی) ی گه‌وره‌یان بۆی دامه‌زراندین به‌ته‌واوه‌تی گونجاوه. هه‌ر په‌نگه‌ تف نه‌کردنیشان له‌ دپۆ (شیطان) و ریسوا نه‌کردنیشی، هه‌روه‌ها تف نه‌کردن و جینۆ نه‌دانیشیان به‌کوس و به‌هه‌یج گیانله‌به‌ریک، له‌ رووی کارتیکردنی پیره‌وی ده‌رویشکاریبه‌وه بووبێ که‌ پیتشینی هه‌ندیک له‌ زاناکانیان وایه مام دپۆ یاخود (شیطان)، هه‌لتاگرێ ریسوا بکری، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ له‌ هه‌موو که‌س زۆرتتر پێزی له‌ خوی گه‌وره‌ گرتوووه و به‌تاک و ته‌نایی ناسیوه، بۆه‌کا له‌ خۆی به‌ولاوه‌ کړنووشی نه‌وازشی بۆ (ئادهم) نه‌کیشاوه!...

شوینه‌واری (ئایینی سروشت په‌رستی) یش له‌ ئایینی یه‌زیدا ئه‌وه‌یه، که‌ یه‌زدیبه‌کان به‌پیتی مصحفاره‌ش خواجه‌کی هه‌ره گه‌وره‌یان هه‌یه و چهند فریشته یاخود چهند خواجه‌کی بچووک.^(۱) پێز له‌ مانگ و پۆژ و با و ئاسمان و فه‌له‌ک و ئه‌ستیره‌ی گه‌لاوێژ نه‌گرن و نه‌بانه‌رستن. (تاووس) یش که‌ به‌پیتی نووسراوی جیلوه خواجه‌کی گه‌وره‌بانه بریتیه‌یه له‌ (دیاس) که‌ خوی هه‌ره گه‌وره‌ی سروشت په‌رسته‌کان بووه. (زه‌رده‌شت) به‌خواکانی سروشت په‌رسته‌کانی گوتوووه (ده‌ئیشه). یاخود دپۆ. دپۆیش به‌زمانی (ئاوێستا) واتای (بریسکانه‌وه) یه (شیخ هه‌سه‌ن) ی دامه‌زرینه‌ری ئایینی یه‌زدیبه‌ش ناوی نووسراوه‌که‌ی (جیلوه) یه، که‌ واتاکه‌ی بریسکانه‌وه‌یه... (زه‌رده‌شت)، ئه‌وانه‌ی ئه‌و دپۆانه‌یان په‌رستوووه، پیتی گوتون (ده‌ئیشه یه‌سه‌ن) و اتا (دپۆ په‌رست)، یاخود (شیطان) په‌رست چونکه‌ له‌ خواجه‌کیان زۆرتتر ناسیوه، که

(۱) هه‌رچهند وا ناوبراون به‌لام له‌ راستیدا یه‌زدیبه‌کان هه‌ر حه‌وت فریشته‌بان هه‌یه و خواجه‌کی گه‌وره. هه‌ر به‌ته‌نیا خوایش نه‌په‌رستن. (ش. ف)

ئەو ەيش ئەبىتتە سەرچاۋە يەككى خراپە كارىي. ئەم وشەي (دەئىشە يەسنە)؛ لە پاش تىپە پاندنى ھەزاران سالان بەسەريا؛ ورده ورده گۆراۋە و بوۋە بە (داسنى). جا ئەم داسنىيانە بوون، لام وايە، كە تىكەل بە پەپرە ۋە كانى (شېخ عدى) بوون و لە سەر دەمى (شېخ ھەسەن) دا بە ھەردوولايان ئەم ئايىنە يان پىكەتپانە كە بىگانە ناۋى ناۋن (يەزىدى). وشەي يەزىدى نە لە سەر دەمى شېخ عدى دا ھەبوو، نە لە پىش سەر دەمى ئەودا. نووسەرانى ئىسلام لە سەر تەئە سەدەي ھەشتەمى كۆچىدا بەسەرياندا سەپاندوۋە^(۱) ئەگىنا خۇيان ناۋى كوردە وار بىيە كە يان (داسنى) يە. شاخى (داسن) يش ھەر بە ناۋى ئەوانە ۋە ناۋراۋە. جا ئەم داسنىيانە خۇيان بە خواپەرست دائە نىن، ئەك بە دىتو (پەرست)، بە ۋا تايەي كە ئىمە پىيان ئەلئىن. نووسراۋانى (جىلوۋە) و (مصحفارهش)، كە لە بەر دەستماندان، لە ھەندى رۋوۋە پىچە وانەي بە كترن. منىش ھەر زوۋ گوتومە كە نووسراۋە راستە قىنە كان رەنگە لە دەست چوۋىن و نە ماين، ئەمانىش كە نووسراۋە تەۋە، ۋەك خۇيان نە ماۋنە تەۋە، دوور نىيە دەستكارىيان زۆر تىا كرابى. چونكە ۋاژە و رستەي و ايان تىايە لە پىاۋىكى زانا و تىگە يشتوۋى ۋەك (شېخ ھەسەن) ناۋە شىتەۋە كە نووسىيىتى، رۆزگار تا ماۋەي ھەوت سەد سال بەرەنگارىي نە تەۋەي يەزىدى كوردوۋە. لە كوشاق و تالان و سەرگەردانى بەۋلاۋە، لە ھەموو شتىكى تر بەش براۋ بوون ئەم نووسىنە ۋە يەيش لە دەمى شىخە كانىيانە ۋە ۋەرگىراۋە. رەنگە بىگانە يش نووسىيە تەۋە، ئەك خۇيان. نە خوتىندە وار يش باۋ بوۋە لە ناۋياندا، لە خىزانى شېخ ھەسەن بەۋلاۋە، باۋ ۋا بوۋە لايان، كە كەس فىرى خوتىدن و نووسىن نەبى. ياخۇد بەھىلتى كەس لە ئايىنى يەزىدى شازەزا بىت... لە بەر ئەم ھەموو ھۆيانە لە نووسراۋە كانى (جىلوۋە) و (مصحفارهش) ئىستادا ئەم ھەموو پىچە وانەيى و نارىك و پىكى و ھەلە يە ئەبىن^(۲) لە گەل ئەمە يشدا پىتو سىستە پىتى لى بىنن كە ئايىنى يەزىدى ئەگەر لە سەر تەادا، گرنك و پەسەند نە بوۋى و، دروست و رەۋا نە بوۋى؛ نە ئەتوانى بەم جۆرە پەرە بسىتى، نە ئەيشى تۋانى ئەم ھەوت سەد سالە ۋا بەرگەي دۆزمايە تى موسلمان و جوۋلەكە و گاۋرە كان بگرى، كە ھەرچى پىاۋى دەرۋون پاك و ئازاد بىزى لى بكا تەۋە، بەسەر ئەم نە تەۋە كلۆلە يان داھىناۋە!...

يەككىتى و خەبات و ھۆگرىي يەزىدىيە كان، خۇياراستن و ئايىن پاراستنە كە يان، لە گەل ئارام و ئازار ھەلگرتنى ناخۇشىي ژيانە كە يان ئازايە تى و دلئسۆزىي و مەردايە تى و سەر بىلندى بۆ يەزىدىيە كان لە مېژودا تۆمار كوردوۋە!... ھەرۋەھا شەرەزە زارىي و پەشيمان بوۋنە ۋە يشى بۆ دۆزمنە كانىان تۆمار كوردوۋە! ھەر ئايىنىك. ماۋە يەككى زۆرى پىن چوۋ، سالانى دوور و درىژى بەسەرا تىپە رىي؛ بىروباۋە رى پىروبوۋچى تىكەل ئەبى. پەنجەي خۋاى گەۋرە يش لە ئارادايە، لە ھەموو دەمىكا، يەككىك ئەرە خسىتىن بۆ تازە كوردنە ۋەي بىروباۋە و ئايىن، تا مەۋق لە دەست ژيانى ھەوت و ناپوختە رزگار بكات. منىش ھىوادارم بەخۋا كە لە زوۋيەككى زوۋدا لە ناۋ برا يەزىدىيە كاماندا، پىاۋانى زىنگ و رۆشنىرى ۋا پەيدا

(۱) لە نووسراۋى (مصحفارهش) دا، وشەي (يەزدان) ھەيە كە باپىرە گەۋرەي يەزىدىيە كانە. ھەندىك ئەلئىن وشەي (يەزىدى) لە وشەي (يەزدان) ۋە ۋەرگىراۋە. (ش. ف)
(۲) جا ھەر لە بەر ئەمە يشە كە نووسەرانى بىگانە دەر يارەي ئايىنى يەزىدى ۋا بە ھەلە داچوون. (ش. ف)

بىن، كە بە شىنە يى و رىكۋىكىكى ژەنگ و ژازى چەند سالە لەم ئايىنە بىكە نەۋە كە تەپوتۆزى جەنگ و دۆزمايە تى چەند سالەي لى بسىر نەۋە. ھەر چە وتىيە كى تىا پەيدا بوۋە، بە ھۆي دەسكارىي پىاۋانى ئايىنى خراب و بىگانەي ناپاكەۋە راستى بىكە نەۋە. بەزە بىيە كىيان بە نە تەۋە كەي خۇياندا بىتەۋە و لە سەر رىگايە كى راست و رەۋان ئاراستەي بىكەن؛ كە لەم ژيانە تەنگە ناخۇشە يەۋە بگوتىرتتەۋە بۆ ژيانىكى پى كامەرانى و تەندروستى و خوتىندە وارىي و دەۋلە مەندىي و ئازادىي. ئىمە يش كە برا كوردى ئەۋ يەزىدىيانە يىن پىتو سىستە ھەر يارمە تىيە كىيان پىتو سىست بى پىشكە شىيان بىكە يىن. ھەر شەر مە زار بىيە كى مېژوۋىشمان ھەيە بەرامبەر ئەۋان، بە كوردە ۋەي كوردانە و مەردانەي گەۋرە گەۋرە بىسرىنەۋە. يەزىدىيە كانىش كوردىكەن ۋەك ئىمە. بگرە لە ئىمە باشتەر خۇيان پاراستوۋە و لە ئىمە يش زۆرتەر بە كوردايە تىي خۇيانەۋە ئەنازن. خۇيان بەسەرچاۋەي مەۋقايە تى دائە نىن. خۇيان بەسەرچاۋەي ئايىنە كان دائە نىن. لە ناۋ ئايىنە كە ياندا كە بەزمايى كوردى دانراۋە ناۋى زمانى كوردىيش ھەيە كە خۋا لە گەل كوردە كاندا قسەي پىن كوردوۋە. ھەرۋەھا ناۋى (لالش) و (جودى) ھەيە، كە دوو بە ھەشتان لە كوردستاندا. بىجگە لەۋە ھەستى نىشتمانبە رۋە رىي ۋا لى كوردوون كە (حەج كوردن) لە (مەكە) ۋە بگوتىرتتەۋە بۆ (لالش). تا ھەموو سالىك ھۆگرى و يەككىتىي يەزىدىيە كان تازە بىتەۋە و، بەرۋوبوۋمى يەزىدىيە كانىش نەچىتتە دەرەۋە، ھەر بۆ خۇيان بىننىتەۋە. بىجگە لە مە رىز لە ھەزار و داماو و لى قەۋماۋ، رىز لە خواناس زۆر ئەگرن. ژن و مېردىشيان لە سەر بنجىنەي خۇشەۋىستىي دوۋلايى دائە مەزىتىن. ئازاردانى كەس رەۋا نايىن؛ تەناھت تەفكر دىش لە مەۋق و لە گىانلە بەر و لە چرا و لە ناگر و ئاۋ؛ ھەرۋەھا جىنو پىدانىيان بە گوناۋە بە دكارىي دائە نىن. ھەرۋەھا خەۋ بە ئازادىيشەۋە ئەبىن. سال و نىوتىك لە ناۋ يەزىدىيە كانى شىخاندا ژيام، لە چاكى و دلپاكى و جوامىرىي و دۆستايە تى و مەردايە تى بەۋلاۋە ھىچم لى نە دىن كەۋاتە ھەرچەندى يارمە تىي ئەم برايانە مان بدەين، يارمە تىي خۇمان ئەدەين. ھەرچەندى ئەم يەزىدىيانە لە كلۆلى و سەرگەردانى؛ لە نە خوتىندە وارىي و ھەزارىي و نە خۇشى و زۆردارىي رزگار بىكە يىن، ئەمەندە خۇمان پىش ئەخە يىن. باۋوباپىرمان، داخەكەم بە ھۆي فەرمانپەرۋا يانى خراپەۋە، ھەرۋەھا بە ھۆي ھەندى پىاۋانى ئايىنى خراپەۋە، دەمارى ناشىتىيان بزوتىبو و كە وتىبوۋنە كوشتارى ئەم كلۆلانە ئەۋىش بە بىانۋى پاراستنى ئايىنى ئىسلام، ياخۇد بە بىانۋى بلاۋ كوردنە ۋەي ئايىنى ئىسلامەۋە كە لە راستىدا ئايىنى ئىسلام لەۋ كوردە وانە مان بىز ئەكاتەۋە!... بەلام ئىمە كە رۆلەي ئەۋ باۋوباپىرمانە يىن و لە چەرخى بىستە مدا ئەژىن، پىتو سىستە تۆلەي ئەۋ خراپىيانە بۆ يەزىدىيە كانى برامان بىكە ينەۋە، چەند چاكە مان لە دەست دى، چەند يارمە تىيمان لە دەست دى؛ دەر يارە يان بىكە يىن. چونكە يەزىدىيە كان مەردن، مەردىش ھەلگە گرى كە ھەموو يارمە تىيە كى بدرى، رۆشنىرانى خۇشيان، كە ئەلئىن بنجىنەي ئايىنە كان، ئايىنى زەردەشتىيە ئەتۋانن سەرلە نوئى ئايىنە كە يان پاك بىكە نەۋە لەۋ بىروباۋە رە ناپەسەندانە كە بە ھۆي تىكە لىۋونىيان بە بىگانە و زۆردارىي بىگانەۋە تىكە لى بوون. ئەتۋانن بە يارمە تىي برا زەردەشتىيە كانىيانەۋە دوۋبارە بىخەنەۋە سەر ئايىنى پاكى زەردەشتى، كە ئەۋىش ئايىنىكە ۋەك ئايىنى ئىسلام.

میزووی یه زیدیه کان له شیخاندا

له ژیر سببهری فرمانداری هیزه داگیرکهره کانی رۆژهلاندا که په پیتا په پیتا هیرشیان نه برده سر کوردستان. وهک (مه غۆله ئیلخانیه کان) و (جه لایریه کان) و (ته میووری له ننگ) و (قهره قوویونلییه کان) و (ناق قوویونلییه کان) و (سه فه ویه کان) و (عوسمانیه کان)، نیشتمانیه که مان کاوول و ویران بوویو، نه ته وه که مان شیرزه و که ساس و بیچاره بوویو، نه ئاسایش مابوو نه ئارام، بارستایی ره وشت و کردار و سهره زبیه به جارێ هاتبووه خواره وه. سهرده میکی تاریک و نووتهک بوو. نه پیز له خوینده واریی ته گیرا و نه له ماف و دادپهروهری.

ههرچی به هیز بوویه و خاوهن کوتهک، چاوی ته بریه کلاری فرمانداری نهک بۆ که لکی نه ته وه بۆ که لکی تایه تیبی نا پوختهی خۆی، هه موو هیز و ده سه لات و زبره کی خۆی به کار نه هیتا. تا بگاته سهر ته ختی فرمانه وایی. نه ته وهی کوردیش که له و په ری سهرگهردانی و په ریشانی دا بوو. له بهر دلپاکی و خۆش باوه ری خۆی، دامایی له سهر پیتشه وایه کی دل سوژ و نیشتمان په رست، نه مه نده وهرس بوویو له گیانی خۆی ههر که سه س بهانایه پیتشه وه و خۆی و پیتشان بدایه که پرگاری نه کات له ده ست نه و سهرگهردانییه، بچ نه مه ی لیکی بداته وه و لیکنۆلینه وهی تیا بکات؛ وهک هه موو ده میکی خۆی، ده موده ست پروای پچ نه کرد و دوا ی نه کوه و خۆیشی له پیناویا به خت نه کرد. که چی له پاشه جاردا ههر به و نه نجماه ناخۆشه نه که بشت که هه زاران جار ان له وه پیتش پیتی گه بشتبوو! کوردستان تا سه ده ی نۆه می کوچیش ههر له و ناخۆشیه دا بوو! (خیزانی عه ده وی) یش که به پچ قسه ی نو سه رانی عه رب^(۱) عه رب بوون و نه چوونه وه سهر (نه مه ویه کان) ای شام، ته نگه تا و بوویو به ده ست کرداری (عه باسی) په کان و (عه له وی) په کانی دوژمنیا نه وه. بچ هیوا مابوونه وه له یارمه تی و پشتگرتنی نه ته وهی عه رب، له تا و که ساسی و بچ ده سه لاتی و سهرگهردانیی خۆیان، په نایان برده بهر کورده واریی و له (لالش) دا که نه که ویتته رۆژئاوای شاخی (هه کاری) په وه له نا و جه رگی کوردستاندا جیگیر بوون. (شیخ عدی) که سه رۆکی نه و خیزانه بوو، پیاویکی خواناس و زنگ و زانا بوو، چو به دلی کورده کاندانا. کورده کان وهک هه موو دهم که دهستی یارمه تیبیان بۆ پیاوی بیچاره و ئاواره و به سه زمان دیز کردوو نه مجاره یش نه م ره وشته بلنده یان به رامه ر به شیخ عدی نوواند.

له راستیدا (شیخ عدی) یش هه لئ ته گرت که نه و پیزه ی لی بگیری. چونکه له رینگای ئایینی ئیسلام و پرته وه که ی خۆیه وه به که لکی نه و کوردانه نه هات. زۆری پچ نه چوو، کورده کان خۆشیان ویست. لیبی کوپوونه وه. دوا ی قسه کانی که وتن. هه موو یارمه تیبیه کیشیان دا، تا سالی (۵۵۵) ی کوچی گیانی پاکی خۆی سپارد به خوا.

(۱) ته ماشای باه تی (تۆ بلتی شیخ عدی کورد بووی) بکه، له م نو سه روا ده بیجگه له وه که نه و خیزانه له نا و کورده وارییدا تووا نه ته وه، له بنچینه دا کورد بووی یان عه رب؛ ههر له (شیخ عدی دووم) وه تا کو ئیستا ههر به کورد ناویان ده رکروه وه. (سهرداری شیخان سه عبید بهگ) نه یگوت نه گه ر کوردی راسته قینه هه بچ ئیمهین!... (ش. ف)

به لام له نه وهی برای (شیخ عدی)، یه کتیک په پیدابوو ناوی (شیخ حه سه ن) بوو. که ته ماشای کرد هیز و ده سه لاتی هه به و جیگای گه رم بووه که لکه له ی فرمانداریی که وته سه ره وه، «ویستی گه وهره یی (نه مه ویه کان) بگیری ته وه بۆ خۆی. هات نه م (ئایینی یه زیدی) یه ی دانا و کردی به دار دهستی خۆی بۆ گه یشتن به م مه به سه. به لام پیتش نه مه ی خۆی ته وا و ناماده بکات، مه به سه ی خۆی ئاشکرا کرد. موسلمانه کانییش که نه م ئایینه یان به سه رگهردانییه کی گه وره دانه نا بۆ ئایینی ئیسلام و موسلمانه کان؛ به رنه گارییان کرد. نه وه بوو (شیخه کانی موسل) کاریان کرده سهر (بدرالدین لؤلوی فرمانداری موسل) و (شیخ حه سه ن) گیرا و خنکیترا و بزوتنه وه که یان له به رنه دتا تیک دا... کوشتار و تالان و برۆ له تیره ی یه زیدی ده ست پچ کر... نه و ده مه سالی (۶۴۴) ی کوچی بوو. (شیخ شرف الدین محمد) له پاش شیخ حه سه نی باوکی چووه وه (لالش) که مه لبه ندی بانگ کرده ئایینییه که یان بوو. پاشان نه ویتی به جیه شت. چووه بن دهستی (عزالدین کیکوسی سه لجوقی) یه وه. به لام مه غۆله کان له سالی (۶۵۵) ی کوچیدا کوشتیان. (شیخ زین الدین یوسف) ی کوپیشی چووه شام، ریزی زۆر لی گیرا. ته نانه ت فرمانه وایی پایه به کی سهرداری گه وهره دایه، به لام وازی لی هیتا. چووه وه گوندی (بیت فار) که مه لبه ندی کوئی خیزانه که یان بوو له ناوچه ی (بعلبک) دا خونکارانه نه ژیا. به لام ترسا و چووه (قاهیره). گوتیان بۆ ته ختی فرمانداری تی نه کوشتی. گرتیان، له پاش سه سال به دردا. له سالی (۶۹۷) ی کوچیدا مرد. به لام (عزالدین) ی کوپی کرا به سهرداری (دیمه شق)، پاشان به سهرداری (صفد). دوا یی وازی هیتا و چووه (مزه). کورده کان هه موو دهم یارمه تیبیان نه دا. ده نگ بلا بووه وه که بۆ ته ختی شاهی تی نه کوشتی. گرتیان. له به ندیخانه دا مایه وه تا مرد. به م ره نگه ره نجی که نه م خانه دانه بۆ سه ندنه وهی ته ختی فرمانداریی دای به با چوو. به لام بۆ بلا و کرده وهی ئایینه که یان له ده ست نه که وتن. له شامدا بلاویان کرده وه ههروه ها له قاهیره بیه شدا. چه ند که سیکی تریشیان کوچیان کرد بۆ خاکی (حه له ب). په رهیان دا به ئایینه که یان له نا و هۆزه کورده کاندانا؛ که زۆر دل سوژیان بۆ نه نواندن. تا گه یشته (انطاکیه) یه کتیک له شیخه کانیان که ناوی (عزالدین یوسفی کوردی) بوو (میرنیشینی قه سیر) ی گرتنه ده ست خۆی له برانه وهی فرمانداریی (چه رکه س) هکان و سه ره تایی فرمانداریی (عوسمانی) یه کاندانا بوو به (سهرداری خاکی حه له ب). له سالی (۹۴۸) ی کوچیدا مرد. نه م (عزالدین) ه له مالی (شیخ مه ند) ه که له گه وره کانی خیزانی (عه ده وی) یه. نه وه که یان ئیستا که یش له (شیخان) و (سنجار) دا ماون. به م ره نگه به رهی خیزانی (عه ده وی) ماوه به ک به ناخۆشیه وه ژیان. به لام په رهیان به ئایینه که ی خیزان دا، له نا و کوردستاندا. دووباره ده رکه و تنه وه. ئایینه که له نا و شاخه کانی (جزیر) و (دیاره کر) و (سعد) و دۆلی (بوتان) دا جیگیر بوو. له (حه له ب) یشه وه په رهی سه ند تا گه یشته (ویران شهر) و (ماردین) و (نسیبین) و گه یشته وه (جه زیر) و ئینجا (شیخان) که سه رچاوه که یه تی.^(۱)

به م ره نگه گه وهره ی نه م ماله که سه رده میک پیتیان نه گوت (شیخ) و سه رده میکیش پیتیان نه گوت

(۱) له کاتیکه که نو سه رانی ئیسلام نه لئین به ماله ی شیخ عدی عه ربین و نه مه ویین که چی ناوی (کوردی) به ناوی (شیخ محمه د) وه دیه! (ش. ف)

(سەردار) بوو بەخواوەن هێز و دەسەڵاتیکی وەها کە هەر لە شاھێک ئەچوو، لە هەموو لایەکەوە یەزیدییهکان دیاری و دەرامەتی خۆیان بۆ ئەهێنا. بلاویوئەوێ ئەم ئایینە هەتا نزیکەی سەد و پەنج سالتیک وەستابوو. بەلام لە پەر، لە شێوەیەکی وا پان و فرەواندا بلاویوئەوێ؛ کە پیاو ئەهێنیتە سەرسورمان، کۆچەرەکان، کە هێشتا ئایینی ئیسلامیان بەتەواوەتی تیا بلاویوئەوێ، زوو هۆگری ئەم ئایینە بوون. هەر بەهۆی ئەوانیشەوێ و گورج بلاویوئەوێ. هۆزەکانی (دوئەلی) و (محەمەد) کە نیشتهجیتی خاکی (بۆتان) بوون و زۆر بەناوبانگن لە مێژووی کوردەواریدا زۆر چوونە سەر ئەم ئایینە. بەپیتی نووسراوی (شەرەفنامە) کە دانەرەکی (شەرەفخان) ییدلیسی، کوردە، هۆزی (دوئەلی) کە بەناچاری کۆچیان کرد بۆ (نازرایجان) لە (خۆی) و (سەگەم) دا بوون بەنیشتهجی، لە سەردەمی شاھەکانی (سەفەوی) دا بوون بەسەرداری گەلیک بەندەر و باژێر لەو ناوەدا. هۆزی (محەموودی) یش چەشنی ئەو گەیشته (نازرایجان) و لەگەڵ سەردەمی (عوسمانی) یەکانیشدا زۆر لەوودا بوون. بەم رەنگە بەهۆی ئەم دوو هۆزە گەورەییە هۆزەکانی تری ئایینی یەزیدییهکان تیا بلاویوئەوێ، تا گەیشته ناو خاکی (ئێران) و (قەفقاس) دەو. سەردار ئیسلامی یەزیدی، لەم چەرخێ نۆهەمی کۆچییدا، بەناوی (قلب و بطنان) دەو بەگرنگی، لەسەر کەناری رووباری (بۆتان) دامەزرا، ئەم شوێنە گرنگ بوو بەنیکەییەکی گەورە لە ناوەراستی یەزیدییهکانی رۆژھەلات و رۆژئاوا و باکور و باشووری کوردستاندا. هەر لە سەرچاوی رووباری (بۆتان) دەو کەوتە ژێر چنگیەوێ تا ئەگاتە (دیاربەکر) و (جزیرە)، لەوێشەوێ هێز و دەسەڵاتی ئایینەکە کشتا تا گەیشته شاری (زاخۆ) و (موسڵ).

لە خاکی (سۆران) و (هەولێر) ییشدا. بەگورجی ئایینی زەردەشتی بلاویوئەوێ. ئەو دەمە رەنگە چەرخێ دەهەمی کۆچی بوو. هێز و دەسەڵاتی ئیسلامی ئەمەندە پەردی سەند، یەکیک لە سەردارانێ یەزیدی لە یەک کاتدا سێ سەردار ئیسلامی ئەبرد بەرپەر.

لە پێشدا ئیسلامەکان و یەزیدییهکان رێک بوون. بەلام کە یەزیدییهکان هێز و دەسەڵاتیان زۆر بوو لەگەڵ ئیسلامەکاندا تێک چوون. هۆی ئەمەیش وەک دەرئەکەوێ ئەوئەوێ کە یەزیدییهکان ئیتر لەو بەلواوە ملیان نەئەدا بۆ سەردارە زەویدارە گەورەکانی کورد کە ئەیانویست بیانچەوسیتنەوێ بۆ کەلکی ناره‌وای خۆیان و بیانکەن بەگژ دوژمنەکانی دراوستیاندا. ئەم ناکۆکییە بوو بەدوژمنایەتی و شەرەشۆڕ لەناو هەردوو لادا. موسڵمانەکان بەوێ بەدناویان ئەکردن کە خوانەناس و هەلگەراوەن لە ئایینی ئیسلام. هەندێ لە مەلاکانیش پریری کوشتیان دەرکردن لەگەڵ تالان کردن و تافرەت داگیرکردنیاندا. یەزیدییهکانیش دوژمنایەتی خۆیان بەرامبەر ئیسلامەکان تاشکرا کرد. بەبۆنەی کوشتنی (شیخ حەسەن) ی سەرۆکیانەوێ لەلایەن (بدرالدین لؤلؤ) دەو. شەر و کوشتاریکی زۆر بەرپاوی لە (شیخان) و (سنجار) و (طور عابدین) و (جزیرە) و (ماردین) و (دۆلی بۆتان) دا. سەرگەردانییەکی زۆریان هێنا بەسەر یەزیدییه کلتۆلەکاندا. تەنانەت تا سێ جار یش گۆزی (شیخ عدی) ی بێ تاوان هەلدرابەوێ و تێکۆمەکان درا و ئیسکەکانی سووتینرا!...

بەراستی جیتی دلشکان و دلسووتانە، کە پیاوانی ئایینی کورد و موسڵمان و پیاوانی فرمانداری

کورد بکەوئەوێ یەک بۆ ئەناوێردنی برا کوردەکانی خۆیان کە یەزیدییهکان!... بێ گومان مێژوو چەندوچوون لەگەڵ (مەلا جەلالەدین محەمەدی عەزەدین یوسف) و کوردی ئێران و سەرداری (جزیر)، (عزالدین بەختی) و سەرداری (شەرانش) و، سەردار (توکلێ کوردی) و، (سەرداری حەسەنکیفا) و، (شمس الدینی جەردەقلی) دا ئەکات کە ئەو کوشتارە گەورەییان لە یەزیدییهکانی شاخی (هەکاری) کرد و تالانیشیان کردن و گۆزی شیخ عەدیشیان تێک دا... کە ئایینی پاکێ ئیسلام ئەم کەتنە یەوایییەوێ کە ئەمانە کردوویانە؟!... جا ئەم کارەساتە نەنگ و ناپەسندانە بوو کە یەزیدییهکانی لە ئیسلامەکان و ئیسلامەتی ئەکرد بەدوژمن!... ئەوانیش کەوتنە خۆیان و، بەچەندان تۆلەیی خۆیان لە ئیسلامەکان سەندنەو!... دلپان لە کۆمەڵایەتی رەش بوو. جیهانیان لەبەرچاوی تاریکی بوو!... ئاوات و هاواری هەموو دەمێکیان بوو ئەوێ کە لەسەر ئایینەکی خۆیان شێرگیرترین و تۆلەیی خۆشیان بسیتن.

بەم رەنگە لە چەرخێ نۆهەم و دەهەمی کۆچیدا هێز و دەسەڵاتی یەزیدییهکان گەیشته ئەو پەردی. هەموو لایەکی ئێران ئەترسان. لە (سنجار) دا هەرچی ئایین و پێرەویک هەبوو لەناویان برد و ئایینی یەزیدییان لەجێ دانا. وەک لەو پێش پێشمان دا گەلیک سەردار ئیسلامی لە گەلیک شوێنی کوردستانی گەورەدا دامەزراند. بەلام لەمە بەدواوە کارەساتی گرنگ و سامناک روویان دا، یەزیدییهکانیان خستە نووشتییهوێ. لەم چەرخێ دەهەمی کۆچییدا چەند کوشتاریک کر لە یەزیدییهکان لە چەند جێیە کدا کە کەوتبوونە (جزیر) و (بۆتان) و (دیاربەکر) دەو. ئەمە سەرەتای نووشتییه یەزیدییهکان بوو بەلام ناوچەیی (شیخان) هێشتا هەر لە هێز و گۆزی خۆیدا ماوئەوێ و پەردی ئەسەند. بەشێکی گەورەیی (خاکی بادینان) ی گرتەوێ. (سەرداری شیخان) یش هەردوو دەسەڵاتی جیهانی و ئایینی لە چنگ خۆیدا کۆکردبوو. فەرمانرەوایی (عوسمانی) هیچ دەسەڵاتیکی بەسەریندا نەبوو. تەنانەت لە سالی (١٢٠٠) ی کۆچیدا سەرداری موسڵ (حاجی عبدالباقی پاشای جلیلی) بەلەشکرتکی هەزار کەسییەوێ هورۆژی برده سەر چل مائی یەزیدی لە هۆزی (دەنادیە). کەچی (تەمرئاغای یەزیدی) لەگەڵ پێنج سواردا لە پەنایە کدا خۆی بۆ سەدان، لە ناکاویکا کە ئەوان خەریکی راووروت بوون پەلاماری دان سەرداری موسڵ و براکەیی و سەد سەربازی لێ کوشتن و ئەو لەشکرە گەورەییی شکاند و کەلوپەلی جەنگ و خوار دەمەنیشی لێ داگیرکردن! سەیر ئەوێ، پیاوخرابەکانی شاری موسڵیش پرپان دایە ئەو لەشکرە شکاوەی موسڵمانانە؛ لێیان کوشتن و لێیان رووت کردنەوێ و تالانی دیهانە موسڵمانەکانیشیان کرد و بەندییهکانیشیان لە زیندانی موسڵ بەردا!...

لە سالی (١٢٠٥) ی کۆچیدا بەپارمەتی و داو نانهوێ ئەم (تەمرئاغا) یەوێ، سەرداری بادینان (ئیسماعیل پاشا) لە پایتەختەکی خۆیەوێ؛ کە (ئامێد) ی بۆ هاتە خوارەوێ و لە مائی (نەمرئاغا) دا سەرداری شیخان (چۆلۆ بەگ) و چەند خزمیکی بەفیتل کوشت. (خەنجەر بەگ) ی لە جیتی ئەو کرد بەسەرداری شیخان. پاش سالتیک ئەمیشی لایرد و (حەسەن بەگ کوری چۆلۆ بەگ) ی کرد بەسەرداری (شیخان). جا ئەم (حەسەن بەگ) ه پیاویکی فرۆفیتل باز بوو، لە سەردەمی ئەودا نێوانی یەزیدییهکان و کوردەکانی ناوچەیی (مزووری) تێک چوو. کوردەکانی بەرپەرست کرد کە ئەبەنە ناو دەشتەوێ، بۆ فرۆشتنی بەرھەمەکانیان. لەسەر ئەوێ هۆزی (ئەلکوشی) کە ئەو ساکە زۆر بەهێز بوو، هورۆژی برده سەر

یەزیدییه‌کان لە گوندی (کاباره) دا و سەد کەسیکی لێ کۆشتن و گۆزی شیخ (عدی) ییشی لێ داگیرکردن و پێی بەست لە ھەموو کەسیک کە بێتە سەر ئەم گۆرە. لە پاش ھەشت مانگ یەزیدییه‌کان و موسڵمانە کوردەکان ناشتبوونەو و گۆرە کەیان لێ سەندنەو.

لە سالی (۱۲۱۴) ی کۆچیدا فەرمانەرەوایی عوسمانی کەوتە جوولە جوولە. بەلەشکرێکی گەورە و چەند ھۆزێکی عەرەبەو ھورۆمی بردە سەر یەزیدییه‌کان. سەرداری شیخان (حەسەن بەگ) بەخۆی و خێزانەو ڕای کرد بۆ ناو شاخ. لەشکری موسڵمانەکان پانزە ھێرمان تالان کرد؛ ئافرەت و منالەکانیان بردن بۆ فرۆشتن بەموسڵییەکان چل و پینچ کەسیشیان لێ کۆشتن و سەرەکانیان ناردن بۆ (بەغداد)!

لە سالی (۱۲۲۲) ی کۆچیدا سەرداری موسول (نوعمان پاشای جەلیلی) کۆشتاری لە یەزیدییه‌کان کرد و سەرکێشییە کەیانێ دامرکاندەو! سەبەر ئەمە یە (سەرداری بەغدا)، لەژێرەو ھانە (سەرداری شیخان) ی ئەدا کە ئازاوە بێتەو لە خاکی (موسول) دا، بۆ ئەوەی (سەرداری موسول) ی پێ پیاو خراب بێن! بەلام (سەرداری شیخان) بەگوتی نەکرد. کە (عەبدی بەگ) ی برای دەستی دا یە پیاو خرابی دەری کرد. کەچی (زوبێر پاشا) ی سەرداری (ئامیدی) ئەو (عەبدی بەگ) دز و تالانکەرە ی بانگ کردە لای خۆی و پەنای دا یە. ھەر بۆ ئەمە ی (سەرداری موسول) تەنگەتاو بکات!...

تا بەم ڕەنگە ییش بوو، کارگێری ئەو سەردار و سەرکردە موسڵمانانە کە کەتە کە خۆیان ئەیانکرد و کەچی ئەو یەزیدییه‌ کۆلۆنەیان پێ پیاو خراب ئەکرد و بەکۆشت ئەدا! ھەر ئەمانە ییش بوون کە خۆیان وا ئەواند ئایینی ئیسلام ئەپارتین، بۆ بەکا کۆشتار لە یەزیدییه‌کان ئەکەن! کەچی لە راستیدا بۆ تالانی سامان و فراندنی کچان و ژنانی جوان ئەو شەرەیانە ھەل ئەگێرساند! لە ناو ڕاستی چەرخێ سیانزە ھەمی کۆچیدا کارساتی گەورە و سامناک بەسەر یەزیدییه‌کاندا ھات. (محەمەد رەشی پاشا) و (حافظ پاشا) کە لە کاربە دەستانی (عوسمانی) بوون، کۆشتاریکیان کرد لە یەزیدییه‌کانی ناوچە ی (شنگار)، نزیکە ی سێ بەشی ژمارە سەربان لێ کۆشتن. (محەمەد پاشای رەواندزی) ییش کە سەرداری فەرمانەرەوایی (سۆران) بوو کۆشتاریکی یەجگار گەورە لە یەزیدییه‌کانی ناوچە ی (شیخان) کرد. لەم شەرە ییشدا دیسان دەستی پیاوانی ئایینی خرابی تیا بوو. (مەلا یەحیا مزوری) لەسەر کۆشتنی (عەلی ئاغای بالته) کە سەرۆکی ئەلکوشییەکان بوو لەلایەن سەرداری شیخان (عەلی بەگ) ەو بەنامەردیی کۆژرا و بۆ تۆلە سەندنەو ی خۆینی ئامۆزاکە ی خۆی پەنای بردە بەر (سەرداری بەغدا) ئینجا بەر (سەرداری رەواندز). ھانە ی دان کە ھەلکۆتە سەر یەزیدییه‌کان. (مەلا محەمەد خەتیی رەواندزی) ییش پریاری دەرکرد بۆ کۆشتنی یەزیدییه‌کان. (محەمەد پاشای گەورە) دڵ رەقانە لە سەد ھەزار یەزیدی لە ئافرەت و منال بەلواوە تیکرا کەسی لێ نەھێشتنەو نەیانکوژی. ئەمە بێجگە لە تالانکردن و بەدیگرتنی ئافرەت و منالانیان بۆ فرۆشتنیان لە باژێرەکانی خاکی سۆراندا. ئەم کەتە گەورە یە کە (محەمەد پاشای رەواندزی) کردی بەرامبەر بە یەزیدییه‌کان لە سالی (۱۸۳۲) ی پاش زاییندا، ئازار و ئیشی لە دلی ھێچ کوردیکی دلسۆز دەرناچن. ئەو کە ئەم جەنگە سامناکە ی بەناوی ئایینی ئیسلامەو ە کرد، لە راستیدا نەبۆ تۆلە سەندنەو ی خۆینی (عەلی ئاغای ئەلکوشی) بوو، نەبۆ پاراستنی ئایینی ئیسلام بوو، (مەلا یەحیا مزوری) لە پاش ئەمە ی پەنای بردە بەر (ئیسماعیل پاشا) ی سەرداری

(ئامیدی) و ئەمیش دەستی نا بەروویەو کە بەباشی نازانی کۆشتار لە یەزیدییه‌کان بکات، توانی دەمی (محەمەد پاشا رەواندزی) چەوور بکات کە ئەگەر لەم کارەیدا سەرکەوت ئەتوانی خاکی بادینانیش لە (ئیسماعیل پاشا) داگیر بکات... جا پەلامارە دڵ رەقانە کە ی (محەمەد پاشا) بۆ سەر یەزیدییه‌کان ھۆبە کە ی چاوبرسیتی و گیانی داگیرکاری بوو، نەک ئیسلا مەتی و دادپەرورە یی! پاش ئەم کەتە ھەلکۆتایە سەر (ئامیدی) ییش داگیری کرد بەلام خوایش کە ھەرگیز لە زۆرداری بێ دەنگ نابێ نەبھیشت زۆر بە کامەرانییەو ە بێتینەو، تۆلە ی خۆینی ئەم ھەموو کوردە یی تاوانانە ی لێ کردەو کە لە کوردی موسڵمان و لە کوردی یەزیدی بوون. تووشی جەنگ و ھێرشبردن و داوانانەو و ناپاکیی تۆرکەکانی عوسمانی بوو، دیسانەو بەتەلە کە یازیبەکی (مەلا محەمەد خەتی) ە فریبوی خوارد و خۆی دا بە دەست لەشکری تۆرکەو و، نیررایە ئەستەمۆل و گەرایەو بۆ جیتی خۆی، بەلام لە ڕیدا تۆرکەکان بەنامەردیی کۆشتیان. بەم ڕەنگە ھەرۆک سەردارنشینییەکی لە (ئامیدی) دا سەرنەگرتی کرد، سەردارنشینییەکی خۆیشی سەرنەگرتی کرا. (عەلی بەگ) ی سەرداری یەزیدییه‌کانیش سزای نامەردیی و ناپاکیی خۆی لە خوا وەرگرت، خاوەن تۆلەکان لە شاخەکاندا دۆزیانەو بەفەرمانی سەرداری موسول (ئینجە بایر قدار محەمەد پاشا) کۆژرا. یەزیدییه‌کانیش کە ئەم کارەساتە پیر ئازار و ھاوارەیان بەسەر ھات، لە رووی زۆرداری و ناشیستی و لەخۆیایی بوونی خۆیانەو بوو. ئەگینا ئەوان کە ئەیانزانی موسڵمانەکان بەعەرەب و تۆرک و کوردیانەو بەسەردار و مەلایانەو لە شوین سەربان ئەگەرین، چۆن بەرەوایان زانی بەنامەردیی سەرەک ھۆزێکی موسڵمان کە میوانی خۆیان بوو، بەو شێو ناشیرینە بیکۆژن!؟

دوای ماوہبەک کە چەند جەنگاوەرێکیان لە دەست (محەمەد پاشا) رزگاریان بووبوو گەرانیەو نیشتمانەکی خۆیان. تازە پەییان بەم راستییە بردبوو کە لە سەرەو دەرمانخست. بەلام لە پاش چی؟! لە پاش ئەو ی کە کۆشتیان کەوتبوو، بپرستیان بپرابوو، مالبان کاول بووبوو، لە تەوقە سەری گەورە ییشیانەو کەوتبوونە خوارەو بۆ بنی نوشوستی. بەپیتی ئەو پێرەویبە ی کە فەرمانەرەوایی (عوسمانی) لە سەری ئەرویشت سەردار نوشینییه‌کانی کوردستان یەک لە دوای یەک لەناو بران. بەلام لە دوای ماوہبەک سەردەمیکی ئاسایش و ئارام و بیروباوەرێکی دادپەرورە یی و دیموکراتی ھاتە ناوہو. بەفەرمانی (سولتان عەبدولخەید) ی (عوسمانی) بوو کە ئەم بارە گۆژرا بوو جا لەم سەردەمەدا یەزیدییه‌کان پشوو یەکیان دا. ئەو (عەلی بەگ) ە ی کە کۆشتیان کۆرێکی ھەبوو ناوی (حوسین بەگ) بوو. (جاسم بەگ) ی خزمی؛ سەردارنشینییەکی لێ داگیر کرد. بەلام ئەمیش کە گەورەبوو، لە (جاسم بەگ) ھەلگەرایەو و کۆشتی، (شیخ گوندور) ی پیاویشی کە یارمەتیی دا بوو لە کۆشتنی (جاسم بەگ) دا لەجیاتیی ئەو ی چاکە ی بداتەو، کۆشتی!... سەردارەکانی شیخان ھێت و دەسەلاتەکیان بۆ گەرایەو. لە سەردەمی ئەم (حوسین بەگ) ەدا ئازاوە کەوتە ناو شیخانەو، ھەرچەندە کە چوو بوو (ئەستەمۆل)، خونکاری تۆرک (سلطان عبدالعزیز) رووی دا بوو بەو و خۆشەویستی خۆی بەرامبەری پیتشان دا بوو، بەلام کە گەرایەو شیخان گیرا و سێ سالی خرایە زیندانەو حوسین بەگ پیر بووبوو. گرتە کە ییشی ڕێژە ی زۆر کیشابوو. منالەکانی لە نەھاتنە دەرەو ی لە بەندیخانە وەرپس بووبوون. کاتیک

زانرا کوره گه وره که بيش (هادی بهگ) له گه ل (حوسین بهگ) ی برای دا ریکه کوه و سهرداریتیی خوی
ناشکرا کرد. سه نجه قه کان و شوینه ئایینییه کانی گرته دهست خوی. پاش ئه وه دهستی کرد به باربوو
کۆکردنه وه. خیزانی سهرداریتیییه که ئه مه یان بچ ناخۆش بوو. (عهیدی بهگ) ی مامی بۆ هاته مهیدان.
ههروه ها (سلیمان بهگ) و (عهلی بهگ) که ههردووکیان کوری (حوسین بهگ) بوون و برای خوی بوون
لیی راپه رین. (هادی بهگ) و (حوسین بهگ) و چهند دوس و پیتوهندیکیان له گوندی (خه تاره) دا
کۆژان. شوینه ئایینییه کان و سه نجه قه کانیا ن لی سیترا یه وه.

ئهم کاره ساته ناخۆشانه ییش ئه وه مان بۆ دهرته خهن که ئهم سهرداره یه زیدییانه، له بهر گیانی زۆرداری
خۆیان و خۆپه رستیی خۆیان، به م هه موو سهرگه ردا نییه وه که به سه ریاندا هاتوه ژیر نه بوون و هۆشیا ن
نه هاتۆته وه بهر خۆیان. تا له دهستیان هاتوه، خراپه یان کردوه، ته نانه ت له خیزانی خۆشیا ن
نه په رمووته وه! له راستیدا ئهم دهره هه رهی یه زیدییه کانی برامان نییه. ئهم دهره، دهردی هه موو
کوره وارییه له بهر ئه وه تا خۆیتنده وارییه کی راسته قینه له نا وماندا جی گیر نه بی و، خوا ناسییه کی ته و او
له دلماندا بنج به ست نه بی، نیشتمان په روه ریی راسته قینه له ئیمه نا وه شپته وه و هه روا به سه رگه ردا نی و
مالۆترانییه وه هه روا به کزی و که ساسیییه وه ئه مه ییتته وه!... ئه مه تا دهردی هۆزایه تی و ناشیتیی!
سهرداریتیی (حوسین بهگ) چل سالیکی خایاند. به سایه ی زرنگی و دوورینی و کاردروستی و
کارامه یی خۆیه وه توانی نه ته وه که ی خۆی کۆ بکاته وه و سه رله نوێ بیانیه ییتته وه کایه وه.

دوای مردنی (حوسین بهگ)، کوره که ی چوه سهر ته خت ناوی (میرزا بهگ) بوو. له سه رده می ئه مدا
(فه ریق عومه ر وه هبی پاشا) ی تورکی (عوسمانی) سهرگه ردا نییه کی گه وری به سه ر یه زیدیه کاند هینا
چ له شنگاردا چ له (شێخان) دا کوشتاریکی زۆری لی کردن. ئه یویست به زۆر بیانکات به ئیسلام...
(میرزا بهگ) و (به دیع بهگ) ی برای به ناچار یی ئیسلام بوون!... به لām ئیسلامه تیه که یان له سن هه فته
زۆرتری نه خایاند! پاشگه زبوونه وه بۆ سه ر ئایینه که ی خۆیان! (میرزا بهگ) له سالی (۱۸۹۴) ی پا.
ز. دا مرد (عهلی بهگ) ی برای چوه جیگای. هه فده سالی خشت به سه ردار یی مایه وه. به لām سه رده میکی
زۆر ناخۆش بوو بۆ خۆی و بۆ یه زیدیه کان. پر بوو له ته نگانه و سه رگه ردا نی. پر بوو له نازار و هاوار.
نه ته وه که دهستیان کورت بوو بوو. به ره مه میان که م بوو بوو. بی ده سه لات بوو بوون که چی فه رمانه وایی
(عوسمانی) ییش گه ریان بچ ئه کردن و ته نگه تاویان ئه کردن و پر سوایان ئه کردن. هه ر بۆ ئه مه ی پوول و
پاره یان له ده ست بیچرن. بیجگه له وه (فه رمانه وایی عوسمانی) پیتی لی نابوونه که وش، ئه یگوت ئه بی
سه ر یازم بده نی. نه ته وه ی یه زیدیش ئه مه ی بۆ ده ست نه ئه دا به ییچه وانه ی ئایینه که ی خۆی دا ئه نا.
سهردار ی یه زیدیش ویستی به به رتیلی گه وره گه وره سه رکرده تورکه کان ده مکوت بکات. به لām بۆی نه چوه
سه ر. له سالی (۱۹۱۳) ی پا. ز. دا ئهم سهرداره یه زیدیه ی کۆژا. له و کاته دا له پیخه فدا بوو. (میا ن
خاتوون) ی ژنیشی له پالیدا نوستبوو، (سه عبید بهگ) ی کوری هاته سه ر ته خت که ته مه نی دوانه سال
بوو. (میا ن خاتوون) چاودیری ئه کرد به لām له ره وشتا به دلی یه زیدیه کان نه بوو. خووی دا بووه به زمه رزم
تیره ی یه زیدی چهند جار ییک له (شنگار) و له (شێخان) دا لیتی راست بوونه وه. ویستیان له ته خت
به یه ننه خواره وه، به لām نه یان توانی. له سالی (۱۹۴۴) ی پا. ز. دا مرد. (ته حسین بهگ) ی کوری هاته

سه ر ته خت. ته مه نی سیا نزه سال بوو. به لām ئه مییش له ژیر سه ره رشتیی (میا ن خاتوون) دا کاری ئه برد
به رتیه. ئیستاکه ییش ماوه. لاویکی نه رم و نیا ن و له سه ر خۆیه. چونکه لاوه هیوای چاکیی زۆر لی
ئه کری.

میژوی یه زیدیه کان له شنگاردا

شنگار یاخود (سنجار)، شاریکی گه وره و زۆر کۆنی کورده. چ له رووی میژووه وه؛ چ له رووی
سه ختی جیگا وه، چ له رووی ئاو و بای سازگار و چاونه ندازی جوان و میترگ و میترغوازه وه، چ له رووی
پیت و به ره مه ی زه وییه که یه وه. شاری شنگاریش و شاخی شنگاریش بایه خ و نرخ و گرنگیه کی ته وای
هه یه. گه لیک پیوای گه وره گه وری له کۆری زرنگاری و زانست و وێژه و جه نگدا تیا په یدا بووه.
ههروه ها گه لیک کاره ساتی خۆینیشی تیا روودا وه. گه لیک جار گه شه یان کردوه و ئاوه دانی و
پیشکوه تیا تیا دهرکه وتوه؛ گه لیک جار ییش تووشی سه رگه ردا نی و کاوولبوون هاتوون.

کاتی که (ته میووری له نگ) به خۆی و له شکره بی شو ماره که یه وه هوروژی هینا یه سه ر خا که کانی
ئیسلام؛ خاکی کوردستانی یه کی که بوو له و خا کانه ی که له ژیر پیی له شکره زۆرداره خۆینیه که ی ئه ودا
پلیشایه وه. له گه ل ئه ویشا کورده کان تا دو هه ناسه یان به ره نگاری له شکره که ی (ته میووری له نگ) یان
کرد و له زۆر شه ریشدا سه ریان بچ دا نه واند. ئه وانیش که بۆیان نه ئه کرا به ره نگاری بکه ن، له ده ستی
هه لائن، تا بتوان له شوینیکی سه خت تر دا خۆیان بیاریزن و به ره نگاری بکه ن. شاری شنگاریش که ئه و
ساکه (۳۵۰۰۰) مالی تیا بوو، به سایه ی زۆرداری و دلپه قیی له شکره که ی (ته میووری له نگ) وه
سه ره و ژیر بوو، کاول بوو، که سی تیا نه ما...!

جا له م کاته دا که سالی (۶۹۷) ی کۆچی بوو، به پیتی سه رگوروشته ی ده می ئه م و ئه و. چوار سه د
خیزانیکی له یه زیدیه کانی (شێخان) په نایان برده بهر شاخی شنگار. له (جزیر) و (دیاره کر) و
(بیدلیس) و ده ستی (ده جله) و جیگایانی تریشه وه گه لیک له یه زیدیه کانیان دا که وت. تا هه مو یان
له و شاخه سه خته پوخته و په نگینه دا جی گیر بوون. به م په نگه باری شنگار له پر گۆرا و زۆریشی
نه خایاند بۆ ئه مه ی که نیشته نییه کانی شاخی شنگار به گاور و موسلمانه کانیانه وه، به زۆری و
به خواهیش یچه سه ر ئایینی یه زیدی. فه رمانه وایی (عوسمانی) ییش هه ر به نا و گه وری ئه م شاخه بوو.
هیچ ئاگای له خۆی نه بوو. که وریای ئه م کارساته گرنگه بی، روو نه دا. تا وریا بووه ئه مان کاری خۆیان
ته و او کردبوو. یه زیدیه کان هه ر که سیکیان له شاخه که دا ئه دی ئه یان کرد به یه زیدی. هه چی نه بویه
به یه زیدی ده ریان ئه په راند. به لām به مه ییش وازیا ن هه ینا. په لیان هاویشت بۆ موسلمانه کانی دراوسی
خۆیان. ته نگه تاویان کردن و کوشتاریان لی کردن تا به سه ر زۆره یاندا زال بوون. زۆر له م هۆزانه عه رب
نه ژاد بوون. کاریان تی کردن و بوون به یه زیدی. هه رچی نه ییشی توانی بهر گه یان بگری، یاخود بی
به یه زیدی په وی کرد له دهستیان. تا یه ک دوو رۆژ ریگایش به بی دوور له شاخی شنگار ده سه لاتیان
وه شان. دیهاتیان ویران کرد. دانیشته وه کانیان ته فروتونا کرد. هه ترش بردن و په لاماردانیان گه یشته
(ده جله) و (خابور). کاروانه کانیان رووت ئه کرده وه و ئاسایشیان تیک ئه دا.

ئەمەيش بۆ ھۆزە موسلمانەكان دەستى نەئەدا، ئاراميان لەو ھەولەو نەگرت. سەردارە كوردە بەھێزەكانى نەیانتوانى لەم كارە بى دەنگ بىننەو، بەلەشكرى گەورە گەورە ھوروزمیان برده سەريان. كوشتارىكى زۆريان لى كردن.

بەكەك لەو سەردارە كوردە (عەلى سەيدى بەگ) بوو كە لە خاكى (بۆتان) ھەو ھاتبەو سەريان. ئەوساكە سالى (٩٩٣)ى كۆچى بوو. شەش كەسى لى كوشتن، ژمارەيەكى زۆرىشى لە ئافرەت و كورن لى بەدیل گرتن و بردنى بۆ فرۆشتن ئەم كوردەو نەنگە بەباھۆى پرپاردانى مەلاكانەو بوو. ئەگىنا لە ھۆزايە تەيدا ئافرەت و كورن بردن و فرۆشتن لە كوردەوارى ناوھەشەتەو. بەزىدییەكان ھەرگىز لە تۆلەسەندەو ھى خۆيان وازيان لە موسلمانەكان نەئەھىتا لە رووى ئەم ئافرەت بردن و فرۆشتنەو بوو، كە برىتەك بوو ناسۆرى لە دلپان ھەرگىز دەرنەئەچوو. كەچى لە ھەموو مېژووئى يەزىدەدا شتى وا رووى نەداو كە درنەدییەكى وا بەكن دەربارەى ئافرەتانى موسلمانەكان!.

لە سالى (١٠٤٨)ى كۆچىدا (مەلىك ئەحمەد پاشا)ى توركى (عوسمانى) یش ھىرشى برده سەريان. لە (دىيارەكر) ھەو ھات سىانزە ھەزار كەسى لە يەزىدییەكان كوشت. دوانزە ھەزار ئافرەت و كورپىشى لى گرتن بەدیل و بردنى بۆ فرۆشتن. ديارە ئەمەيش لە زاواى (سولتان مرادى چوارەم) و نەوئى (جەنگىز خان) و (ھۆلاكو) ھەو دوور نەبوو كە شتى وا درنەدانە و نەنگ و ناپەسەندى لى بوھشەتەو.

لە سالى (١١١٩)ى كۆچىدا؛ سەركردە كوردەكانى رەواندز بەكۆمەلەكى گەورەو لە ھۆزەكانى خۆيان و زىيار ھىرشىيان برده سەر يەزىدییەكانى (شنگار)، كوشتارىيان كرد و دىھاتيان سووتاند و بەخۆيان و سامانى تالانىشەو گەرانەو. ئەمەيش دىسانەو لە ھاندانى پىوانى ئابىنەو رووى دا. ئەگىنا ئەم كوردانەى رەواندز چ پەيوەندىيەكىيان ھەبوو بەم يەزىدییە كلۆلەنەو!.

لە سالى (١١٢٧)ى كۆچىدا. (حەسەن پاشا)ى سەركردەى (بەغدا) ھىرشى برده سەريان. كوشتارىكى زۆرى لى كردن، تالانىكى زۆرى لى بردن ژمارەيەكى زۆرىشى لە ئافرەت و مندالانىان گرت بەدیل و بردنى بۆ فرۆشتن. تەنانەت لەشكرەكەى (حەسەن پاشا) داوین پىسەشيان كرد لەگەل ئافرەتە دىلەكاندا!... سەير ئەوئە نووسەران و بوژانى موسل و بەغداد بەم سەركەوتنە نەنگ و ناپەسەندەيانەدا ھەل ئەدا. ئافەرىنيان لەگەل ھەندى پىوانى ئابىنييدا لە (حەسەن پاشا) ئەكرد!...

جار ئەگەر ئەمە دەروونى موسلمانەكان بى و رەواى شتى وا نەنگ و ناپەسەند بەدات، ئىتر گەلەى لە يەزىدییەكان بۆ چ بكرى كە خۆيان بەدو پەرسەتەيان دائەنن!؟.

ژىرى و تىگەشتووبى فەرمانرەواى (عوسمانى) یش بەم رەنگە بوو، لە پاش ئەم ھەموو كەتن و كوشتارە گەورە، لەجىياتى چارەكردنى گىروگرفتەكە و راست كردنەوئى بارى زىنگارى و ئابورى و كۆمەلەيە تىبى نەتەوئى يەزىدى، لە جىياتى ھەموو چاكە و فەرتەكە دەربارەيان بەكات كاروبارى خاكى شنگارى دا بەدەست سەركە ھۆزىكى عەرەبى (طى)، كە خۆى لە ھەموو كەس پتر پىبوستى بەخۆ پاراستن بوو!؟. ئا ئەمەيش بوو كوردەوئى (خاقان البرىن و البحرىن).

لە سالى (١١٦٧)ى كۆچىدا، سەردارى بەغدا (سلىمان پاشا) ھوروزمى ھىتا بەسەر يەزىدییەكان

يەزىدییەكان كە لەسەر بەلئىنى ئەو خۆيان دا بەدەستەو نامەردانە دەستى لى كردنەو. ھەزار پىواى لى كوشتن و ئافرەتە جوانەكانىشى برد بۆ فرۆشتن. (خاقان البرىن و البحرىن) یش ئەم كوردەوئەى (سلىمان پاشا)ى ئەمەندە پى جوان بوو كەوئىكى ناوازەى بەدىارى بۆ نارد!... يەزىدییەكان لە گۆرانىيە نەتەوكانىياندا ئىستەيش ئەم سەركەساتە نەنگ و نارەوايەى توركەكانى (عوسمانى) ئەگىرنەو... سەردارى موسل (ئەمىن پاشا جەلىلى) یش لەم ھەلەتەدا يارمە تىبى توركەكانى دا!...

ھەر ھەو لە سالى (١١٨١)ى كۆچىدا، لەلايەن (سلىمان پاشا)ى سەردارى موسلەو ھىرشى براىە سەريان. لە پاش كوشتن و تالان و بەدىلگرتنى يەزىدییەكان گەرانەو.

لە سالى (١١٨٧)ى كۆچىدا، سەردارى موسل (سلىمان پاشا) ھەلەكوتايەو سەريان، مەركەكانى تالان كردن، سى كەسى لى گرتن سى كورپىشى لى داگىر كردن!.

لە سالى (١١٩٣)ى كۆچىدا (مەمەد پاشا)ى سەركردەى لەشكرى موسل ھەلەكوتايە سەريان، شىنايەكانى خواردن و پىتەكەسى لى گرتن و گەرايەو لای سلىمان پاشاى جەلىلى براى! ئەمانە چەند نمونە بەكى ئەو ھەلەتەتە بوون كە برانە سەر يەزىدییەكان. لە سالىكانى (١٢٠٦) و (١٢٠٧) و (١٢٠٨) و (١٢٠٩) و (١٢١٥) و (١٢١٧) و (١٢١٨) و (١٢٢٤) و (١٢٥١) و (١٢٥٢) و (١٢٥٤) و (١٢٦٠) و (١٢٦٣)ى كۆچىشدا لە (بەغدا) يان لە (موسل) ھەو يان لە شوئەتە تروھ ھەلەتە ئەبراىە سەر يەزىدییەكان و ئەوپەرى درنەدییەكان لەگەلدا ئەنوئەرا. لەم شەرەى دوايىيەياندا (طيار پاشا)ى تورك بەخۆى و ھەزار سەربازەكەيەو ھەلەكوتايە سەر يەزىدییەكانى شەنگار. بەلام كە زانىى ھەزار يەزىدییەكان لە دەرەندى (پىرنى)دا دووسەد سەربازى لى كوشتن؛ لە ترسى شكان و ئابرووچون، دادى برده بە يەزىدییەكان، كە داللاى بەدن و شەر بوھستەين تا سەربازەكانى ئەنئىزى و ئەگەرتەو (موسل). ئەوانىش پىيان دا! ئىتر تا پەنج سالى تر شەر ھەلەنگەيرسايەو بەم رەنگە لەگەل ئەم ھەموو كارەساتە سامناك و گرنگانەدا كە بەسەرياندا ھات، يەزىدییەكان كۆلپان نەدا و، ورەيان بەرنەدا. بەلام فەرمانرەواى (عوسمانى) كۆلى دا و ھۆشى ھاتەو سەرخۆى. ئىتر ئەبوست بەشەوئەكى زىنگانە و دادپەرورانە لەگەل يەزىدییەكاندا بچوئەتەو! لەمەدا دەستى ئىنگلەيزەكانى تيا ھەبوو ئەوان بەزەبىيان بەيەزىدییەكاندا ئەھاتەو. لای (سولتانى عوسمانى) تىكايان بۆ ئەكردن كە ئىتر كوردەوئى نارەوا و نامەردانەيان لەگەل نەكرد! ئەو دەمە سەردەمى (سولتان عەبدولخەمىد) بوو كە ئەبوست لەگەل خاوەن دەسەلات و ھىزارە سەركىشەكاندا ھۆش بەكار بەئىترى، نەك ھىز!... بەم رەنگە يەزىدییەكان كەوتنە سەرەو و ئارامەو؛ كەوتنە ئاسايشەو ئەمە لەلايەن فەرمانرەوايەو. بەلام لە تۆلەسەندى خۆيان وازيان نەئەھىتا. بەلام لەو ھۆزە موسلمانانەى، كە ھەرچەندە لەگەلئاندا سوئند خوار بوون كە دەست لەبەكترى نەوھشەين، كەچى ھەرچەند فەرمانرەواى ھەلە ئەكوتايە سەريان ئەوان گفوتگۆ و بەلئىنى خۆيان ئەشكاند، يارمە تىبى فەرمانرەوايىيان ئەدا بۆ شپەزەكردنى يەزىدییەكان. شەر و شۆرەكانى ئەم ھۆزانە لەگەل يەزىدییەكاندا؛ درنەدییەكان زۆر تيا ئەنوئەرا. بەلام ھىچ لايەكىان دەستيان بۆ ئافرەت نەئەبرد وەك سەركردە و سەردارەكانى فەرمانرەواى ياخود سەردارنىشە كوردەكان. يەزىدییەكان

له تۆله سەندەنە وەدا، یەجگار دلّ رەقییان ئەنواند. جاری وا هەبوو دڕندەییەکی له ئەندازە بەدەریان ئەنواند بەرامبەر دۆژمنەکانیان. ئەم رەوشتەیان، ترس و لەرزیکێ زۆری خستبوو دلی ھۆزە ئیسلامییەکانی دراوستیانەو. فەرمانبەرانی فەرمانرەوایی عوسمانی له ترساندا، ھەزار کارەساتی سەرکێشی و ئاژاوە له یەزیدیەکانەو ھەرووی بەدایە خۆیان تی ئەئەگەیاندا. بەراستی ئەو ناوچەپە تەواو ناخۆش بوو. گوزەرانیش تەواو تیا سەخت بوو. ئەوانیش ئۆبالی بەئەستۆی فەرمانرەوایی عوسمانی بوو. چونکە فەرمانبەرەکانی زۆبەیان دز و درۆزن و زۆردار بوون. بۆکەلکی گشتی تی ئەکۆشان. بۆکەلکی ناپوختە خۆیان تی ئەکۆشان. ئەم ھەرا و کوشتارانەیش کە پەیدا ئەبوون ھەمووی له ھەرووی بەدکاریی ئەو فەرمانبەرەکانەو بوو.

پیش ئەمە عیراق له دەست فەرمانرەوایی (عوسمانی) دەریچیت له ۱۰/۹/۱۹۱۸ دەھیرشیکێ تری بردووە سەر یەزیدیەکان. ھەرچی کاری خراب بوو دەربارە یەزیدیەکان کردیان. بەلام کاتیگ زانرا له ۱۳/۱۱/۱۹۱۸ دە فەرمانرەوایی (عوسمانی)، کۆچی کرد بۆ گۆری تا سەری خۆی. چونکە شاری (موسول) کەوتە دەست ئینگلیزەکان، کە نەک ھەر عیراکیان له چنگ دەھینا ھەموو خاکە ئیسلامییەکانی تریشیان له دەست دەھینا. بەلێ یاسای خوایی کاری خۆی کرد. ھەر فەرمانرەواییەکی ناپاک بی لەگەڵ نەتەویدا، کەمتەرەم بی لەگەڵ گەلدا، توانای پاراستنی دادپەروەری نەمیتێ له خاکەکی خۆیدا، سروشت ماوەی نادا مینیتەو، پەتۆ نابات، زوو ئەتۆین!... ئیتر لیتر بەدواو له چاوانیاندا، یەزیدیەکان یەجگار ماندوویمان ھەسایەو. ھەرچەندە ناو بەناو شەر و ئاژاوە له شەنگاردا رووی ئەدایەو، بەلام ھیچ جارتیک نە له سەردەمی ئینگلیزەکاندا نە له سەردەمی فەرمانرەوایی عیراقتا ئەو جۆرە کەتن و تاوانانە پیشوو روویان نەئەدایەو. له سالەکانی (۱۹۵۰ - ۱۹۵۸) دە فەرمانرەوایی عیراق بەتەواوەتی خەمی پیشکەوتنی یەزیدیەکانی ئەخوارد چ له (شێخان) دا، چ له (شەنگار) دا. یەزیدیەکانیش بەرامبەر بەو رەوشتە نەرم و شیرینە فەرمانرەواییە، زۆرتەر ئەسازان لەگەڵ فەرمانرەوایییدا زۆرتیش چاک ئەبوون لەگەڵ دراوستیاندا. کاشکی ئەم بارە تا سەر ھەر له پیشکەوتندا بوایە!.

دواڕۆژی ئایینی یەزیدی

کەس بەتەواوەتی ئەو نازانێ کە نووسراوەکانی (جیلو) و (مصحفارەش) له بنچینەدا چ ناوەرۆکیکی ناوازە و نایابیان ھەبوو. کە بەو رەنگە له ماوەیەکی کەمدا ژمارە سەری پەپروەکانی ئایینی یەزیدی گەشتووەتە نزیکە ملیۆنیک. لەگەڵ ئەم ھەموو کوشتار و تالان و ریسواکردنەیشدا کە بەسەر یەزیدیەکاندا ھاتوو له ماوەی ئەم ھەوت سەد سالەدا. کەچی ھیشتا ئایینەکی خۆیان بەرئەداو و تا یەت پتر له جارێ خۆشیان ئەوئ و نازیشی ئەکیشن و له پیناویشیا خۆیان بەخت ئەکەن!... ژمارە سەری یەزیدیەکانی ئیمرۆ ھەر بەسەد ھەزار کەس دائەنرێ کە له ھەموو لایەکی کوردستاندا بلابوونەتەو. بەراستی جیتی داخە کە ئەم نەتەو کۆلە ھەوت سەد سالی خشت بی، خۆشیی ژیانی بەخۆیەو نەدی، ھەموو ھاورەگەز و ھاوئیشتمانیکی خۆشی لەم ماوە درێژەدا دۆژنی بوو. له شەر

و کوشتار و تالان و برۆشیدا نەبی، له ھیچ شتیکی تردا ھونەری نەنوادبێ!...

پیاو کە نیشتمانی یەزیدیەکان ئەبیین، کە کوردستانە، سەری سورئەمیتێ کە ئەم خاکە بەھەشتە، بۆ چ وا زۆرداری و ھەژاری و نەخۆتندەواری و نەخۆشیی تیا بەرجەستەبی؟!.

چوار سەد سالی خشت (تورکەکانی عوسمانی) و (سەردانیشینیەکانی کورد) ھورۆمیان بردە سەر یەزیدیەکان و لیبیان کوشتن و لیبیان تالان کردن و کچ و کوربان لی بەدیل گرتن بۆ فرۆشتن، نەیانتوانی یەزیدیەکان له ئایینی خۆیان وەرگێرن، نەیانتوانی سەر بەیەزیدیەکان دا بنەوین، ئەوان کۆلیان دا، بەلام یەزیدیەکان کۆلیان نەدا و له فاک و فیکێ خۆشیان نەکووتن!.. بەلام ئەمە پەلەپەکی ریسواییە بەسەر شانی ئەو فەرمانرەواییانەو. کە له باتی ئەمە چارە گێروگرتەکان بەکن و کۆمەکیان بەکن له راستکردنەو ی باری کۆمەلایەتی و ئابووری و خۆتندەواریان، له جیاتی ئەمە گۆی له سکالایان بگرن و دادیان بپرسن، ویستوانە بەزەبری کۆتەک و بەزۆری ناگر و ئاسن بیانھیتنە سەر ری، له کاتیگدا ئەو فەرماندارانە ئەو یان ئەکرد بەبیانوو کە یەزیدیەکان بی ئایین و پیتوستە بکرتن و بەئیسلاام، خۆیان ھەرچی پێچەوانە ئایینی ئیسلاامە له دزی و درۆزنی و زۆرداری و له داوین پیسی، ئەو یان دەربارە ئیسلاامە ئەکرد!.. تا باری تەنگانە و سەرگەردانی و ناخۆشی گەشتە رادەپەکی و ھا! کە بەکلور لەو یەزیدیە کلۆلانە کۆژرا و بەکلوریش له موسلمانەکانی ھاورەگەز و ھاوئیشتمانیان کۆژرا!...

بەلێ ھۆش و تیگەبشتنی ئەو فەرماندارانە لەم ئەندازەبەدایو. بۆیە کە گێروگرتی یەزیدیەکان ماوەو تا ئیمرۆ ھەرچارە نەکرا... بەلام پیتوستە پیش لەو بنی، کە یەزیدیەکان خۆشیان له روودانی ئەم مەرگەساتانەدا دەستیان ھەبە و تاوانباریشن. ھەرچەند دەستیان بوو، تۆلە خۆیان بەچەندان له ئیسلاامەکان کردۆتەو. ھەرچەند دەسلاتیان بوو، زۆرداریان له دراوستیان خۆیان کردوو. ئەوانیش وەک فەرمانرەواییەکان. ئەوانیش وەک ھۆزەکانی دراوستیان زۆرداریان کردوو، و، ناشیتیبیان له چارەکردنی گێروگرتەکانیاندا نوواندوو. ئەو سەردەمەیش نە دلسۆزیک ھەبوو، بەکووتتە ناویانەو و لەسەر شتوویەکی زانستی و خواناسی و دادپەروەرە گێروگرتی ناوئەدیان چارە بکات، نە سەرۆکەکانی ھیچ لایەکیشیان ئەو ھۆشەیان بوو کە بەزەبیان بەنەتەوکانی خۆیاندا بیتەو و بەرەستییکی ئەو خراپییە بەکن، نە نەتەویش ئەوئەندە ھۆشیار و کارامە بوو کە راست بیتەو له ھەردوولایان و ھەردوولایش ناچار بکات کە سنووریک بۆ ئاژاوە و شەرۆشۆر و کەتن و کوشتنی تالان دا بنین!.

داخە کەم سەردەمیکی تاریک و نووتەک بوو، ھەر کەسە خەریکی دامرکاندەو ی ئالۆشی خۆپەرستی خۆی بوو، نە له خوا ترسان و نە خەمی کەسیشیان خواردوو!... ئەجمعی بەویش گەشت کە ھەموو خاکەکەمان کاوول و وێران ببی، و، ئەو فەرمانرەوایی و سەردارنشینانەیش یەک لەدوای یەک سەرئەنگری بین و نەتەویش کز و شپرزە و داماو و ھەژار و ریسوایی!.

ئیمەیش ناتوانین ئەو بزاین کە ئایینی یەزیدی له دواڕۆژدا چۆنی لی دئی؟ یاخود چی بەسەر دئی؟. ھەر ئەوئەندە ئەتوانین بلین کە پیتوستە فەرمانرەواییەکان، ھەرکە یان یاسایەکی تاییەتی دا بن بۆ پیشخستنی یەزیدیەکان، بۆ راستکردنەو ی باری کۆمەلایەتی و ئابووری و خۆتندەواری و

تەندروسىتىيان. بىخ ئەمەى دەست لە ئايىنەكەيان بەدات، ياخود لەسەر ئايىنەكەيان چەندوچوونيان لەگەلدا بکات. ئايىن خۆى بەپىتى بارى زىنگىكارى و ئابوورى و خوتىندەوارى و مروۆت ئەگۆزى، بەزىدەبەكەن زۆربەيان هېشتا لە ژيانىكى كۆچەرەيتى و نىوہ نىشتەنىدا ئەژىن. ياساى زەویدارى (اقتاعى) تا ئىستا فەرمانرەوایى بوو بەسەرياندا. نە ھونەر و نە پىشەسازى و نە خوتىندەوارى، نە بازار و بازىرگانى لە ناوياندا پەيدا نەبوو. ھەروا بەساکارى ماونەتەو لە ژياندا، ئەللى نەوونەى كوردەكانى پىش مېژوون!. جا بۆ ئەمانە لەپىش ھەموو شىتىكا خوتىندەگا پىوستە لەگەل پىشتگرتنى خوتىندەواراندا، بەلام لە شىتوہەكى وادا كە لە ماوہەكى چەند سالىدا نەخوتىندەوارىيان تىا نەھىلرئ. ھەروہا كوردنەوہى كارگە و كارخانە پىوستە، بۆ ئەمەى بەكونە كاروہ و نانى خۆيان بەجوانى و باشى پەيدا بەكەن و وريا بىنەوہ. كوردنەوہى رىگای تەختكراو و، نەخۆشخانە و، دامەزراندنى پىژۆزى ئاو و ئەلەكترىك و كوردنەوہى بازار و، دامەزراندنى ھاوینەھەوارانىش چاكتىرەن ھۆن بۆ پىخستى ژيانى بەزىدەبەكەن ھەروہا پىوستە دەستگىرۆپىش بكرىن لە كشتوكالدا. چەند بەزىدەبەكەن ھەست بەدل پىخ سووتاندن و خۆشەووستى و يارمەتیی فەرمانرەوایى بەكەن ئەوئەندە ئامادە ئەبن بۆ دۆستايەتى و چاكەخووزى لەگەل فەرمانرەوایى و نەتەوہدا. بەزىدەبەكەن (قەفقاىيا) ئىستاكە نەخوتىندەوارىيان تىا نەماوہ^(۱).

بىخ كار و فەرمانىيان تىا نەماوہ، تەنانەت پىاوانى گەورە گەورەپىشان تىا ھەلەكەوتوون، كە لەناو دەزگای فەرمانرەوایى ئەوئەدا پاىەى بلنديان ھەيە. نە پىر و سەردار و شىخ دەسەلاتىيان ماوہ بەسەر نەتەوہدا و نە كۆچەك و گۆتوگۆكار. ھەر كەسە بەرەنجى شانى خۆى ئەزى و كەس كەس ناچەوسىتتەوہ و كەسپى خوتىنى كەس نامرئ. ئەمىش ھۆى ئەوہە كە فەرمانرەوایانى ئەو شوئانە لەسەر بنچىنەبەكى زانستى و مروۆفایەتى و گىروگرفتەكانى ئەو بەزىدەبەكەن چارە كوردوہ. كاشكى فەرمانرەوایىبەكەن تىش كە بەزىدەبەكەن لە خاكىاندان بەم جۆرە رەفتارىيان لەگەل بەزىدەبەكەندا بەكردايە، ئەوساكە دلئيا ئەبووین لە دواړۆزى خۆمان كە جارىكى تر ئەو سەرگەردانىيانە لە نىشتمانەكەماندا روو نەدەنەوہ.

ئايىنى ئىستاى بەزىدەبەكەن وەك ھى ھەوت سەد سال لەمەوپىشيان لەگەل ژيانى كۆچەرەيتى و ھۆزايەتى و رۆژگارى ناھەموارىياندا گونجاوہ. بەلام ئەگەر بىتو ھۆى پىشكەوتنىيان بۆ ئامادە بكرئ، بەو جۆرەى كە لە سەرەوہ پىشمانان دا؛ ئايىنەكەيان خۆى لە خۆبەو ئەگۆزئ و راست ئەبىتتەوہ و ئەسازئ لەگەل ژيانىكى پىشكەوتتووانەدا. ئىمىرۆ سەردەمى رۆشنايىبە. سەردەمى زانست و ھونەر و پىشەسازىبە پىوستە گىروگرفتى بەزىدەبەكەن برايشمان لەسەر ئەو بنچىنە چارە بەكەن. ئەگەر بەو رەنگەپش چارەمان كرى؛ ھەر بەزىدەبەكەن كەلكى لئى وەرناگرن. خۆشيمان كەلكى لئى وەرئەگرن. چونكە بەزىدەبەكەن رەگەزىكى ئازا و توانا و مەردن و ناوچەوان بەرزى. بىخ گومان كەلەكەلەى واپان تىا ھەل ئەكەوئ، كە ئەمەندە كەلكمان پىخ بەخشن؛ سەرمان پىى بەرزىتتەوہ!

شۆرشىك بۆ پىشكەوتن

كە (سەعەيد بەگى عەلى بەگ) ھاتە سەر تەختى سەردايى، تەمەنى دوانزە سال بوو، (مىيان خاتوون)ى داىكى سەرپەرشتىبى كاروبارى ئەكرد، جارەن كە سەردارى شىخان بىردايە، كئ لە بنەمالەى سەردارىبە ھەيئەت و توانا بوايە ئەو كەسە بەزۆر خۆى ئەچەسپاندا و ئەبوو بەسەردار^(۱) بەلام (مىيان خاتوون) ئەم دەستوورەى تىك دا، بەيارمەتیی فەرمانرەوایىبەوہ، توانى وا لە سەردارىبە بکات، كە لە باوكەوہ بىتتەوہ بۆ كور!. ئەمەيش ھەموو جارئ بەگران ئەكەوتە سەر (مىيان خاتوون). رەنج و تەقەللایەكى زۆرى ئەدا، ئىنجا ئەمەى بۆ ئەچوہ سەر!... جا لەم كاتەدا چ لە (شىخان)دا چ لە (شىنگار)دا، (حوسىن بەگ) و (ئىسماعىل بەگ) كە ھەردووکیان لە خىزانى سەردارن، لەسەردار (سەعەيد بەگ) راستبوونەوہ، گەلئىك سەرەك ھۆز چوہ پالىانەوہ، ھەرە گەورەيان (حمۆشرو) بوو؛ كە سەرۆكى ھۆزى ھەژاران (فەقىران) بوو. ئەو ساكە سالى ۱۹۳۱ بوو، فەرمانرەوایى تەواو بەم ھەرا و ئازاوەبەو گىژ بوو. دواى لەسەر خواستى شۆرشگىرەكان فەرمانرەوایى ناچارما، لە دەزگای (متصرفى لوى موصل)دا ئەنجومەنىكى ئايىنى لە سەرەكى (بنەمالە ئايىنىبەكەن بەزىدى) كە شەش كەس بوون كۆ بکاتەوہ (حمۆشرو)يش كە سەرەك ھۆزى (فەقىران) بوو، بەناوئ نەتەوہو لەگەلئاندا كۆ بىتتەوہ. مەبەسى فەرمانرەوایى ئەمە بوو كە بەھۆى ئەم (كۆرە ئايىنى)بەو ھەم گىروگرفتى سەردارىتتى (سەعەيد بەگ) چارە بکات، ھەم ياسايەكىشى دامەزرتى بۆ ئەم جۆرە كارانە. كە فەرمانرەوایىش بتوانئ بەپىتى ئەو ياسايە پرپار لەسەر دامەزاندنى سەردارى بەزىدى بەدات؛ ھەروہا بۆ لەوہ دوايش ھەرچى كاروبارىكى ئايىنى و ھۆزايەتیی بەزىدەبەكەن بىتتە كايەوہ، بەپىتى ئەو ياسايە بەرپۆبەبىرئ و گىروگرفتەكانىشى چارە بكرىن. ئەمىش بۆ ئەمەى لەمەوپاش لەسەر (تەختى سەردارى) گەر و گىچەل پەيدا نەبىتتەوہ و سەرى فەرمانرەوایشى پىتوہ گىژ نەبىتتەوہ، لە ئەنجامى لئىكۆلئىنەوہدا بۆم دەرکەوت كە (متصرفى موصل) لە سالى ۱۹۳۱دا كۆبوونەوہبەكى پىك ھىناوہ. ھەموو سەرەك ئايىنى و سەرەك ھۆزەكانى بەزىدى تىا بووہ. ھەموو بىروباوہرىكى ئايىنى رەوشت و كردارىكى كۆمەلایەتیی لئى پرسىوون. پاشان لەسەر بنچىنەى ئەو زانبارىبە، لەگەل (قايەقامەكانى مووسل و شىخان و سنجار)دا، لە سالى ۱۹۳۳دا گەلئەى (قانوونى تىرەى بەزىدى) و (ياساى تىرەى بەزىدى)يان رىكخستوہ ناردوويانە بۆ كاربەدەستى ناوخۆ (وہزارەتى داخلىە). تا ئەویش پەسەندى بکات.

بەلام وەرەمى كاربەدەستى ناوخۆمان تا ئىستا بۆ دەرئەكەوتوہ. لە گەلئەكەى (قانوون) و (ياسا)ى تىرەى بەزىدىدا گىبانىكى دىموكراتى ئەبىرئ. چونكە چوار شىوہى دىموكراتى تىايە، كە لەسەر دەستورى دىموكراتى لەگەل يەكا ئەجوئىتتەوہ. تىاشياندا ماوہ دراوہ كە زۆردارى لە كەس نەكرئ. ئەگەر (سەردارى شىخان) خراب بزوتوہو چەندوچوونى لەگەلدا بكرئ، پاشان سزایش بدرئ؛ يان بەدەرچوون ياخود بەدەرکردن. لئىرەدا بەپىچەوانەى جارەن؛ دامەزاندنى (سەردارى شىخان) بەدەست گەلى بەزىدەبەوہ.

(۱) ئەمە لە سەردەمى (شىخ محەمەدى كوردبى ئەربىلى)بەوہ واى لئى ھات ئەگىنا لەوہ پىش سەردارى شىخان لەلایەن خىزانى سەردارىبەوہ ھەل ئەبژئرا. (ش. ف)

(۱) بەزىدەبەكەن قەفقاىيا ژمارە سەريان ئەگاتە ۲۵،۰۰۰ كەس لە ناوچەكانى (تفلىس) و (ئەرىقان) و (ئەلكساندراپول) و (باكو) و (باتوم)دا ئەژىن. (ش. ف)

(کۆرە گشتی) یەكەى، نیوهى ئەندامەکانى تیرهى یەزیدى ھەلیان ئەبژیرئى. (کۆرە ئایینی) یەكەیش، ئەندامەکانى لەلایەن (کۆرە گشتی) یەكەیهوه ھەلى ئەبژیرئى. جا (کۆرە گشتی) یەكەیه، كە ئەتوانى (سەردارى شىخان) ھەل بژیرئى و داھەزیرئى، یاخود چەندوچوونى لەگەڵدا بکات و لە (سەردارىتى) دەرى بکات. ئەندامەکانى (کۆمەلئى ئایینی) ییش لەلایەن (کۆرە ئایینی) یەكەنەوه ئەپالئۆرتین و لەلایەن (کۆرە گشتی) یەكەوه ئەو پالائوتنە پەسەند ئەکری.

کەواتە چوارچیتۆدى ھەلسووراندنى کاروبارى ئایینی و جیھانىی یەزیدییەکان بەدەست ئەم کەسانەوھە:

- ۱- سەردارى یەزیدییەکان (امیر الشیخان).
- ۲- کۆرى ئایینی (مجلسى روحانى) كە سى كەسە، یەكیكى سەردارى شىخان. دوانیشى لە سەرۆكى بنەمالە ئایینیەکان ھەل ئەبژیرئین.
- بەلام دوو ئەندامى تریش لە سەرۆكى بنەمالە ئایینیەکان دائەنرئى، بەناوى پیتۆستییەكى ناکاوهوه. كە لە دواژۆدا روو بدات. پیتۆستە ئەم ئەندامانە ھەموویان لە سەرۆكى بنەمالە ئایینیەکان بن.
- ۳- کۆرى گشتى (مجلس العموم)، كە بریتییە لە شانزە كەس. یەكیكى سەردارى شىخانە. ھوت كەسى لە سەرۆكەكانى بنەمالە ئایینیەکانە ھەشت كەسیشى گەلى یەزیدى ھەلیان ئەبژیرئى.
- ۴- كۆمەلە ئایینیەکان (الجمعيات الروحیه)، كە ئەبئى لە (قەزاكانى مووسل و ھۆك و زاخۆ) داھن. واتا بۆ ھەر ناوچەيەك لەو سى ناوچەيە (كۆمەلئىكى ئایینی) دائەمەزیرئیت. ئەمیش لە سى كەس دیتە بوون. پیتۆستە ھەرسێكیان لە سەرۆكە ئایینیەكانى ئەو ناوچەيەبن.

***

(سەردارى شىخان) كاربەدەستى ھەموو یەزیدییەکانە. بەلام نابى خۆى فەرمانى كەسانى تر بپیتۆستەوه. پیتۆستە ھەر فەرمانە بەھاتۆتتە سەر (کۆر) یاخود (کۆمەل)ى خۆى. ئینجا بەپیتى بپیارەكانى ئەو كۆر و كۆمەلانە فەرمان دەركات بۆ جیبەجى كردنیا.

لە راستیدا ئەم قانون و یاسایە، فەرمانپەرەییەكى دیوکراتى بۆ سەردارنشینى شىخان دروست ئەكات. ئەوئەندە ھەبە ئەمانە ھەموویان، یان زۆریان لەژێر سەرپەرشتی فەرمانپەرەییە ئێكرین. بۆ وینە سەردارى شىخان ئەبئى لە پاش ھەموو شتێك لە سەرۆكى فەرمانپەرەییەوھە فەرمانى پەسەندکردنى ھەلبژاردنەكەى بۆ دەریكری. ئەگینا ئەوھى لى دەریكەیت، (سەردارى شىخان)، لە شاھێكى دەستوورى ئەكات، (کۆرى گشتى) ییش لە كۆرى بۆرەپیاوان و گەورەپیاوان ئەكات، (کۆرى ئایینی) ییش لە كاربەدەستى داد ئەكات بەخۆى و دادگاكانیەوه. (کۆمەلئى ئایینی) ییش شتێكە وەك (کۆرى ئایینی) بەلام دەسلالەتی بچووتكرە و كۆمەلئىكى تاییەتیشە بۆ ناوچەيەكى تاییەتى. لێرەدا وەك دەستوور و یاسای ھەموو فەرمانپەرەییەكى دیوکراتى گەلێك كورتى و ناتەواوی ھەبە. بەلام ھەرچى چۆنێك بئى یەزیدییەکان ئەخاتە سەر رۆ و شوپنێكى ناسراو و زانراو، جگەھى كاریشنیا ئەداتە دەست فەرمانپەرەییە. كە ئەمیش ئەگەر ھەست بەفەرمانى سەرشانى خۆى بکات و بیبەوئى دلسۆزبیا ئەگەڵدا

بنوئین، بەزۆویەكى زوو ئەیانخاتە سەر رێگای پیتۆستەوتن. بەلام ئایا ئەم قانون و یاسایە لەناو یەزیدییەکاندا سەرئەگرئى؟! بەلای منەوه وایە كە سەر بگری، بەو مەرجە فەرمانپەرەییە تا چەند سالیك و تا ئەندازەيەك خۆى پیتۆ مەندوو بکات. چونكە یەزیدییەکان خۆئەندەواریان كەمە پیاوى گەل پەرودەر و نیشتمان پەرودەریشیان ئەوئەندە نیبە كە راست و رەوان ئەم دەستوور و یاسایە بۆ كەلكى گشتى بیات بەرپۆتە. بەراستی خۆپەرستى و پوولپەرستى و نەخۆئەندەواری بەرھەلستییكى گەورەن لەم رێبەدا... ئەشئى فەرمانپەرەییەكى دادپەرودەر بەتەواوھتى بەتەنگیانەوھبئى، ئینجا بەم دەستوور و یاسایەوھ رانەھینرئین!... ئەم دەستوور و یاسایە شتۆدى كاروبارى یەزیدییەكانى پاراستووه بەلام خستوشییەتە شتۆدیەكى دیوکراتییەوه. بەكورتى تەنیا لایەنى كارگێرى (ادارە) ی گرتووه. خەمى پیتۆستەوتنى تری یەزیدییەكانى نەخواردووه. چونكە ھەموو مافێكى بۆ سەردارى شىخان و بۆ كەسوكارى سەردارى شىخان و، بۆ گۆرى شىخ عەدى پاراستووه. بەلام نەيكردووه بەبار بەسەر سەردارى شىخانەوه كە لەو پارانەى كە لە یەزیدییەكانى كۆى ئەكاتەوه؛ ھەندىكى بۆ كەلكى گشتی یەزیدییەکان بەخت بکات. وەك خۆئەندەواری و تەختکردنى رێگا و بەرەنگارى كردنى نەخۆشى و خەمخواردنى كشتوكال و ئاژەل!... ھەرەكو گوتمان بەكارھینانى ئەم دەستوور و یاسایە بۆ ئەمرۆى یەزیدییەکان زۆر بەكەلكە. بەلام ئەو دەستوور و یاسایە ئەوپەرى مەبەس نیبە. پیتۆستە بەپیتى پیتۆست ھەر چەند سال جارێك بژارى تیا بکرتت و راست بکرتتەوه، تا پیتۆستەوتنى یەزیدییەکان ھەموو دەم ھەر لەبرەودابئى.

***

ئەوئەندە نەمابوو، شۆرشە بئى خۆتەكەى (ھوسین بەگ) و (ئیسماعیل بەگ) و (ھمۆشۆ) لە سالى ۱۹۳۳دا سەرگری و دەستوورێكى رێكۆپتیک بۆ تەختى سەردارنشینى یەزیدییان داھنرئى؛ تا بەئارەزووى دلى ئەتەوھى یەزیدى (سەردارى نوئى) لە ھەموو دەمیکا داھنرئى. بەلام داخەكەم چاوتۆكی ناوخیان نەبەھتت تا سەر بەیەكەوه بئینتەوه. سەرۆكەکان لەناو خۆیاندا تێكچوون. ھەر كەسە لەژێرەوه بۆ كەلكى خۆى تئ ئەكۆشا. (سەعید بەگ) ییش لەژێر سەرپەرشتی (میان خاتون) دا، ئەم ھەلەى لە دەست نەدا. ھینای لەگەل دۆزمنى ھەرە گەورەیا كە (ھوسین بەگ) بوو خۆى رێكخست. (ھوسین بەگ) بەئاشكرا وازى لە سەردارى ھینا. چونكە (ھمۆشۆ) و ھۆزەكەى پشتى بەردابوو. سەرەك ھۆزەكانى تریش لئى تەكببونەوه. بئجگە لەوھە ناخۆشیش لەگەلئیا ئەبزووتنەوه. (ئیسماعیل بەگ) ییش: كەوتە ناوھند (میان خاتون) و (فەرمانپەرەیی) یەوه، ئەوانە ھەردوولایان یارمەتیی (سەعید بەگ) یان ئەدا. (ئیسماعیل بەگ) دەرەقە تیان نەھات. داخەكەم شۆرشەكە كۆژاھەوه. بەمەیش سەردارنشینى یەزیدییەکان كەوتە كزی و بئى ھتییەوه. ئەم ئەنجامەیش بەدلى نیشتمانپەرەرانى یەزیدى نەبوو. ئیستاكەیش بەداخوھ ئەیگێرنەوه! چونكە گەل ئەم ھەلەى لە دەست چوو!.

ئەم (سەعید بەگ) ھ پیاویكى نیشتمان پەرودەر بوو. شۆرشێكى تریشى بەرپا كرد كە ئەویش پیتۆگەیاندى كۆرەكانى و كچەكانى بوو لە خۆئەندەنگاكانى ئیسلام و گاورد. ئەمەیش بەندىكى رەوشتى كۆمەلایەتیی یەزیدى بوو شكاندی و بەم كارەیش دەرگایەكى لە یەزیدییەکان كردوھ بۆ خۆئەندەواری!.

دوای ئه وه فه زمانه یایی چه ند خویندنگایه کی بۆ یه زیدییه کان کرده وه. هه چه نده له پیتشا ئه م کاره سه ری نه گرت و فه زمانه یایی ناچار بوو زۆریانی داخست. به لآم له سالێ ۱۹۴۹ به دووه به ره به ره کرانه وه و خویندنگایانی باشتر و گه وره تریشیان بۆ کرایه وه. ئه مه ییش؛ ئه توانم بآیم، به رتیکێ ئه و شوێشه بێ خویننه بوو که (ئیسماعیل به گ) و هاوړتیکانی به رپایان کرد، که پتویسته سوپاس بکړین. خو ش به ختانه که له سالێ ۱۹۴۸ دا گه یشتمه (شیتخان) که کاروباری ئه وئ هه ل بسوورپتیم، کورپتیکێ ئه و (ئیسماعیل به گ) ده دبئی، که ناوی (که ریم به گ) بوو، له خویندنگای (عین سفنی) دا وانه ی به مناله یه زیدییه کان ئه گوته وه. (که ریم به گ) ییش وه ک باوکی خۆی دلسوژی یه زیدییه کان بوو، پیاوړتیکێ گیان سووک و رۆشنبیر بوو، گیانیتیکێ پاکێ کوردا یه تیبی هه بوو. له به ره ئه وه زۆر ریزم لێ ئه گرت، به هۆی ئه مپیشه وه، له باره ی یه زیدییه کانه وه گه لیک زانیاریم ده ست که وت. که پتویسته له سه رم سوپاسی بکه م.

له هه ر چه گه لیک

«ئیمه خوا په رستین نه ک دتو په رست»

(شیتخ سلیمان) له ریش سه پیه تیکه یشتوه کانی یه زیدی شیتخان بوو. له بنه ماله ی (شیتخ فخرالدین) بوو، که به کتیکه له شه ش بنه ماله ئایینییه کانی یه زیدی. پایه ی (باباشیتخ) ی به م بنه ماله یه دراوه. به لآم له میژوه له گه ل بنه ماله ی سه ردارێ شیتخاندا ناکوکیی په یدا کردبوو. گله یی ئه و له وان ئه وه بوو، که هه ر خه می خۆیان ئه خۆن، خه می یه زیدییه کان ناخۆن. له گفوتگۆیه کا که له گه ل ما کرد به م جوژه وه رامی دامه وه، گوته ی:

«ئیمه که یه زیدیین، بنچینه ی کوردین، ئایینی راسته قینه ی ئیمه (زه رده شتی) یه. پاشان که زله ی رۆژگار به ر ئیمه که وتوه، به ره به ره، سه رمان لێ شیتواوه. بنچینه ی ئایینه که ی خۆمان له بیه ر چۆته وه. وه ک ئیمه رۆمان لێ هاتوه، که لیمان هاتوه.»^(۱)

هۆلاکو، ته یووری له نگ، له شکرێ عه باسییه کان له شکرێ عوسمانیه کان، له شکرێ محمه د پاشای ره واندر، ئه مانه هه مو یان هاتوون، له یه زیدییه کان کوشتوه و ته فروتو نایان کردوون. هه روه ها به زۆر ئایینیان پین گۆربون، خۆ زۆرداریی (فه ربق عومه ر وه بی) پاشای تورک ئیستایش له بیه ر نه چۆته وه. (شیتخ عدی) ییش بۆیه کا یه زیدییه کان ئه مه نده یان خۆشویسته وه؛ چونکه خۆی به یه زیدی و زه رده شتی داناوه. (شیتخ حه سه نی به سه ری)^(۲) ییش خۆی یه زیدی و زه رده شتی بووه. زه رده شتی ئایینی کۆنی هه مو کورده. ئیمه دتو نا په رستین خوا ده په رستین. خوا گه وره ی هه مو وانه تاک و پاک و بێ هاوتایه. به لآم (تاووسی فه ریشتان) خۆشه ویستی خوا بووه گه وره ی هه مو فه ریشه کانییش بووه. ئیمه پرومان وایه که

(۱) نووسراوه ئایینییه کانی زه رده شتی، دوو جار سووتیتراون، جارێکیان له لایهن (ئه سه کهنده ری گه وره) وه، جارێکیان له لایهن له شکرێ ئیسلامه وه. (ش. ف)

(۲) ناوی راسته قینه ی ئه م (شیتخ حسن البصری) یه (شیتخ حه سه ن کورێ شیتخ عدیی دووه م) ه. له دامینتیکێ تریشا ئه مه مان پیتشان داوه. (ش. ف)

به هه شت و دۆزه خ هه یه. له پاش مه ردنیش خوا زیندوو مان ئه کاته وه. پاش چه ندو چوون که ردنیش له گه لماندا چاکمان ئه نیریتته به هه شت و خراپیشمان ئه نیریتته دۆزه خ... به لآم خۆیشمان گونا همان زۆره... خه می خۆمان نه خواردوه... نه مان هیتشتوه (مصحفاره ش) و (جیلوه) له به ریان بنووسریتته وه. تا بنچینه ی ئایینه که مان له بیه ر نه چیتته وه... پیتشکه وتیمان و چاکبوونه وه مان به نده به و رۆژه وه که بۆ خۆمان تێ بکو شین و له گه ل کورده کانی تریشدا جیاواری نه که یین... ئه وانیش یارمه تیمان بده ن و هه موویشمان پیتکه وه بۆ هه موو کورد هه ول بده یین».

نوێری رۆژهه لات

گۆفاری (هاوار) له سالێ ۱۹۳۳ دا نووسراوێکی چاپ کردبوو به ناوی (نقیژین ایزیدیان) وه. ئه مه یه کتیکه له و نوێژانه که له ده می (ئیسماعیل به گ چواو) ی یه زیدییه وه وه رگیراوه. گۆرپوما نه ته سه ر شتوه ی سوێرانی^(۱): «خوایه! تۆ هه یه ت و من نیم. تۆ میه ره بانی. من گونا هبارم تۆ خاوه ن مافیت، منیش ئه تپه رستم و به قسه ت ئه که م. که سه به ته واو ده تی له گه وره یی تۆ تێ ناگات تۆ بلندی. تۆ هه ی. ناوی تۆ هه موو شتیک ئه گریتته وه.

هه موو شتیک گرتۆته وه. تۆ جیهانت ئافه ریده کردوه. تۆ ئاده م پیتغه مبه رت ئافه ریده کردوه. به لآم تۆ لیت نا په رسریتته وه. خوایه! تۆ خوی نوێژ و پارانه وه یه ت. تۆی که گیان له له ش جوێ ئه که یته وه. هه موو شتیک ئه بینیت. تۆی که گیان ئه خه یته وه له ش.

خوایه! تۆ خوی منیت. خوی هه موو جیهانیت. هه ی هه موو شاهانیت. تۆی که که سه گوته ی له ده نگت نای و نابیرتیت تۆ خاوه ن مالتیت. تۆ خاوه ن په رده یه ت. له هه موو شویتیکدا هه یه ت، تۆ خوی منیت. خۆشی له و که سه ی به گه وره ت ئه گری تۆی شایسته ی ستایش. که سه نازانێ تۆ چۆنی. تۆی هه موو که سه چاک ئه که یته وه له نه خۆشی. تۆی گه وره ی شاه و گه دا.

خوایه! توی ناوی خۆت ناگات له کورده ستان بێ. ناگات له یه زیدییه کان بێ هه ر له رۆژهه لاتوه هه تا رۆژئاوا».

قه سه ی پیتشینان

(شیتخ حاجی) یه کتیک بوو له پیاوه نه رم و نیانه تیکه یشتوه کانی یه زیدییه کانی شیتخان. ئه م په ندانه که له ناو یه زیدییه کانا باون، له وم وه رگرتوون:

۱- صبر و عقل حصارن؛ خودا بۆ ویت هه نارن
بیته خه به ری نرانا دخوازان^(۲)

۲- هه رده مه ک بده می را، هه ر وه خت بخودێ را

(۱) ئه مه ییش خه باتیکێ تری (ئیسماعیل به گ) ه. که پیتچه وانه ی فه رمانی ئایینی یه زیدی، ئایینی یه زیدی له که سانی تر ئاشکرا ئه کات. (ش. ف)

(۲) له م په نده دا گیانی زه رده شتی به ئاشکرا دیاره.

۳- ههژدهی ئاداری، مه له که زین هاته خوارئ
دهنگ کرن به هارئ، هه تا بیست و چوارئ
سه رئ داری خه مئلی، بنی داری که مئلی.

فسه نهسته ق

له لاوتیکی یه زیدی شیخانی شه وه ئەم قسه نهسته قانه م دهست کهوت، ئەمانه هه موو دهم، به دهم
یه زیدی به کانه وهن:

- ۱- ژنا جوان دهردی بی دهرمان، نتج کوشتن، نتج بهردان.
- ۲- جیناری خراب توژئ خه لاس نابئ، بی قهر ئو بی عه زاب.
- ۳- مروژ نه بی نانی سیلن، ئل هه قالی خۆ بقولپین.
- ۴- ئەم ئیزدینه، ئیقه تئ نانی جه هی ئت رازینه (۱)

استرانا دهرویشی عه قدی

(بشاره شو) بالبازیکی یه زیدی بوو، پیاوتیکی شهنگ و جوامبیر و دهنگ خۆش بوو، چاکه ی زۆر
له بهرچاو و، زۆر دلسوژ و فه رمانپه روه ر بوو، تا ماوه ی بیست سالیس پتر، له پاش جیا بونه وه مان،
نامه کاری له گه لدا ئه کردم ئەم گۆزانیهم له دهم ئەوه وه وەرگرتوه که له بابەت دلدارییە که وه ئەدوئ:

(۱)

لۆلۆ دهرویشو بهرکی (۲) سوارت مه دیرانی (۳)
سوارت جوانئ (۴) چلی دقانی (۵)
عدلانا زۆر ته مر پاشا (۶)
دهرکه فتی دهری کونی (۷) کوچکانئ (۸)
قیرکا (۹) عهردی ئەکی عه زمانا (۱۰)

- (۱) لیره دا شوینه واری ئایینی (مانی) دیاره.
- (۲) بهرکی: پیتشهنگ، پیتشه ره.
- (۳) دیرانی: به سه زمان.
- (۴) جوانی: جوانوو.
- (۵) دقانی: دقان ناوی دهشتیکه.
- (۶) عدلانا زور ته مر پاشا: عدله ی کچی زور ته مر پاشا.
- (۷) کونی: ره شمال.
- (۸) کوچکانی: دیوه خانه.
- (۹) قیرکا: بانگ که.
- (۱۰) ئەکی عه زمانا: هه تا ئاسمان.

هانا خۆ ئەهه نیم ملکی عزمانا
بری دهرویشی عه قدی که فش سپی (۳) جردی جردی گرانا (۴)
ئیکی فتحایا (۵) ئیکی ملانا (۶)
یادی تریا زگی رویتی (۷) ملک (۸) ویرانا (۹)

خودی بکم دهرویشی عه قدی
ژئ بفقینت (۱۰) ترشی ئو تالانا
ترسا من ژ کیژانه (۱۱)
ترسامن ئژ پیره کی (۱۲) ملانه
ئیرۆسه ژ نوبکا (۱۳)
زگئ من لی بخین
ژی ئدیژن عه دلانه زور ته مر پاشا
دهرویشی عه قدی ریشینگه (۱۴) خوازگینی (۱۵) دلانه
شه بهت (۱۶) هه قاله؛ ژ شه پئ هاته ماله».

- (۳) که فش سپی: سه ریچی سپی.
- (۴) جردی جردی گرنا:؟
- (۵) ئیکی فتحانه: یه کیکی شه ر و شوژه.
- (۶) ئیکی ملانه: یه کیکی له هۆزی ملانه.
- (۷) یادی تریا زگی رویتی: ئەوی تر زگی پرووته.
- (۸) مالک: مال.
- (۹) ویرانا: ویران.
- (۱۰) بفقینت: دوور بخاته وه.
- (۱۱) کیژان: کچان.
- (۱۲) پیره کی: ژن
- (۱۳) سه رژنوئیکا: سه رله نوئ.
- (۱۴) ریشینگه: ریبواره، خوئریبه.
- (۱۵) خۆزگیتی: خوازگینی.
- (۱۶) شه بهت: هه ره کو.

«لۆلۆ دەرۆیشۆ بەرکی سواریت مه
 دیراتی سواربوون بگو تکا
 بەری قان سوارا کهفتیه گهڙی^(۱) کیکا^(۲) خاپووری دگه‌ریا^(۳)
 ئل به‌حرا خاتوونی دهریاز بوونه
 قان سوارا هه‌سپێ خو ئاڤدانه بەردی بکومکا، بجوتکا،^(۴) بتاتکا،^(۵)
 عه‌دلانه زور تهر پاشا ئب سێ دهنگا گازی دکر^(۶)
 دەرۆیشۆ سهری من ئیچرانۆ^(۷) ئەڤی چەند جارە
 ئدبیرمه ته‌بابێ من زور تهر پاشا ئل گه‌ل ته‌ ئی خاینه
 عمری فندی چلبی ابراهیم اغا شیخ العجیل
 هه‌زار و هه‌فسه‌د سوارى کیکا ئوملا^(۸)
 کمینکا^(۹) گران ئل ملا قوچی^(۱۰) دانینه
 «تۆ که‌ره‌مه‌که دەرۆیشۆ کونی چاره‌ نه‌ستونی به‌ری خۆن ده‌ملا قوچی ژنیڤانی^(۱۱) شه‌ڤی^(۱۲)
 بقولپیه^(۱۳) تاخمی^(۱۴) دیم^(۱۵) گۆلی صۆر دووچاڤی ره‌ش ئو به‌له‌ک دا خو شیه‌ت شه‌ری سمبیل^(۱۶)
 صور سوسه‌نی تیڤکه‌دانا^(۱۷) جوتی زهر مه‌مکا»

(۱) گه‌ڤزی: گه‌وزا.

(۲) کیکا: هۆزێکی یه‌زیدییه.

(۳) گه‌ریا: ئەگه‌رایه‌وه.

(۴) بجوتکا: به‌جووت جووت.

(۵) بتانکا: به‌تاک تاک.

(۶) گازی دکر: بانگی ئەکرد.

(۷) ئیچرانۆ: قژ رووتاندنه‌وه.

(۸) ملا: هۆزه.

(۹) کمینکا: بۆسه.

(۱۰) ملاقوچی: جینگایه‌که.

(۱۱) نیڤانی: نیوهی.

(۱۲) شه‌ڤی: شه‌و.

(۱۳) بقولپیه: وه‌رگه‌ڤی.

(۱۴) تاخمی: تاخمی.

(۱۵) دیم: ده‌موچاو.

(۱۶) سمبیل: سمبیل.

(۱۷) تیڤکه‌دانا: تیڤکدان.

«لۆلۆ دەرۆیشۆ صویه‌یا^(۱) به‌ینا به‌ینی^(۲)
 م خه‌یالا^(۳) خودا بیست دهنگی
 «قاش» ئو به‌ر قاش^(۴) ئیت
 گوستیلکا^(۵) دەرۆیشی عه‌ڤدی
 ئل گه‌ل ڤری^(۶) که‌ بای غه‌ری^(۷) سه‌ردارا حوری چینی^(۸)
 عه‌دلانه زور تهر پاشا ئب سێ دهنگا گازی دکر
 دەرۆیشۆ: سهری من ئب حه‌یرانۆ تو وه‌ره^(۹) بقولپیه تاخمی دیم
 گۆلی صور دوو چاڤی ره‌ش و به‌له‌ک
 قیامه‌تا^(۱۰) دوره^(۱۱) مرن^(۱۲) پیرا کیتی تی^(۱۳)»

شیخ که‌له‌شیر!!!

(محمد خضر عثمان) لایکی یه‌زیدی خوتنده‌وار و وریا بوو. فه‌رمانیه‌ر بوو له‌ شیخان، ده‌زگای
 سه‌رنوسین (دایره‌ی نفوس) ی به‌ده‌سته‌وه‌بوو. جارێکیان ویستم تاڤی بکه‌مه‌وه، داوام لێ کرد چەند
 لاپه‌ریه‌کم له‌ نووسراوی (تاریخ الموصل) بۆ بنووسیته‌وه، که‌ له‌ یه‌زیدییه‌کان ئەدوا. هه‌رچه‌نده‌ گه‌لیک
 جار ناوی (شیطان) یشی تیا نووسرابوو، به‌لام (محمد خضر) ئەم‌نده‌ رو‌شنی‌بوو، به‌ده‌ستی خۆی بۆ
 نووسیمه‌وه، جا له‌م لاره‌ هۆشیاره‌وه‌ گه‌لیک زانیاریم ده‌ست که‌وت له‌ باب‌ه‌ت یه‌زیدییه‌کانه‌وه: ئەمه‌یش
 به‌شیکه‌ له‌وانه: (پیر دیکل) یاخود (شیخ که‌له‌شیر)؛ له‌ بنه‌ماله‌ی (پیری جه‌روانه) یه‌ که‌ خۆی له‌ (عین

(۱) صویه‌یا: به‌ری به‌یان.

(۲) به‌ینا به‌ینی: له‌به‌ره‌به‌یاندا.

(۳) م خه‌یالا: له‌ خه‌یالی خۆما.

(۴) قاش ئویه‌ر قاش: جار به‌جار.

(۵) گوستیلکا: ئەموستیله.

(۶) ڤری که: بیه‌تیره.

(۷) بای غه‌ری: شه‌مال.

(۸) حوری چینی: فریشته‌ی چینی.

(۹) دوره: دووره.

(۱۰) قیامه‌تا: روژی زیندوو بوونه‌وه.

(۱۱) دوره: دووره.

(۱۲) مرن: مردن.

(۱۳) پیرا کیتی تی: به‌بیری کێدانی.

سفنی) دانه‌نیش. هم‌مو سالتی نه‌گه‌رئ به‌ناو یه‌زیدیه‌کاندا. کن له بنه‌ماله‌ی (شیخ نامادین) بی، که‌له‌شیرتکی لی نه‌سینتی!... له‌م که‌له‌شیرانه چند که‌له‌شیرتکی لی نه‌دا به (سهرداری شیخان). نه‌وانی تریشی نه‌هینیتنه‌وه بو‌خوی نه‌یان فرۆشی. یه‌زیدیه‌کانی بنه‌ماله‌ی (شیخ نامادین) و ده‌رویشه‌کانیان گۆشتی که‌له‌شیر ناخۆن!... ئینجا نه‌وانه نه‌وه که‌له‌شیرانه نه‌دهن به (پیر دیکل). (دیکل) یش. به‌زمانی یه‌زیدی به‌که‌له‌شیر نه‌لین: «پیر دیکل) یش (شیخ که‌له‌شیر) نه‌گریتته‌وه!...»

باج له‌ناو یه‌زیدیدا

(محمد خضر عثمان). به‌دلێکی سوتاو‌وه‌وه، چه‌وساندنه‌وه‌ی یه‌زیدیه‌کانی بو‌ نه‌گپرامه‌وه له‌لایه‌ن چینه‌ن ئایینییه‌کانه‌وه، که له سالتیکا چند جار باجیان لی نه‌سینتی. گوتی:

له هه‌ر یه‌زیدیه‌ک: پتویسته چوار که‌سی هه‌بی که نه‌مانه‌ن:

۱- شیخ؛ که نه‌بی یه‌کێک بی له بنه‌ماله‌ ئایینییه‌کان.

۲- پیر. که نه‌بی یه‌کێک بی له بنه‌ماله‌ی یه‌کێک له چل پیره‌کانی ناو یه‌زیدی. وه‌ک بنه‌ماله‌ی (پیری هاجیال)، (پیری بوال)، (پیری فاد)، (پیری جهروانه)، (پیری هه‌سه‌ن مه‌مان). سه‌رۆکی هه‌ر چل پیره‌که (هه‌سه‌ن مه‌مان)ه.

۳- په‌روه‌رده‌کار (مری). نه‌میشیان نه‌بی له شیخه‌کان بی یاخود له پیره‌کان.

۴- برای نه‌وه جیهان. نه‌میش نه‌بی یان له شیخه‌کان بی، یان له پیره‌کان.

فه‌رمانی شیخ و پیر و په‌روه‌رده‌کار نه‌وه‌به که یه‌زیدیه‌کان له کاره‌سات و کاروباری ئایینیدا راوێژیان بی نه‌که‌ن، پرسیاریان لی نه‌که‌ن، پرسیان بی نه‌که‌ن تا تییان بگه‌یه‌نن، واتا نه‌مانه، مامۆستای ئایینی یه‌زیدیه‌کانن. به‌لام فه‌رمانی برای نه‌وه جیهان نه‌وه‌به، له کاتی زه‌ماوه‌ندی ژنه‌پێناندا به‌ته‌نیششت زاواوه‌بی تا زاوا نه‌چیتته په‌رده‌وه. پتویسته هه‌موو یه‌زیدیه‌ک سالتی یه‌ک جار به‌م چوار که‌سه پیتاک بدات.

له کاتی هاوین یاخود پایزدا نه‌م چوار که‌سه؛ خۆیان نه‌گه‌رئ به‌ناو ده‌رویش -مرید-ه‌کانیاندا و نه‌م پیتاکانه‌یان لی کو‌ نه‌که‌نه‌وه.

خاوه‌ن خیزان له‌باتی هه‌موو خیزان نه‌وه چوار پیتاکه‌یان نه‌دات. به‌لام ته‌نیا ژنی خاوه‌ن مالم (خوشکی نه‌وه جیهان)ی هه‌یه؛ له‌جیاتی (برای نه‌وه جیهان)، به‌و پیتاک نه‌دات.

(برای نه‌وه جیهان) بو‌ نه‌وه‌به که له رۆژی زیندوو‌بو‌نه‌وه (قیامه‌ت)دا با پیره‌گه‌وره‌ی نه‌وه یارمه‌تیی نه‌وه ده‌رویشه‌ بدات.

هه‌روه‌ها (شیخ) و (پیر) و (په‌روه‌رده‌کار) یش له رۆژی زیندوو‌بو‌نه‌وه‌دا یارمه‌تیی نه‌وه ده‌رویشه نه‌ده‌ن.

به‌لام بیجگه له‌م چوار باجه نه‌بی هه‌رچی یه‌زیدیه‌ک هه‌یه نه‌م باجانه‌ی تریش بدات:

۱- نه‌بی سالتی سنج جار باج بدات به (سهرداری شیخان)، له‌و کاتانه‌دا که (تاووس) نه‌نیریتته ناویان،

له به‌هار و هاوین و پایزدا. سهردار له‌مه به‌شی (چیشته‌که‌ری شیخ عدی) و (پیر) و (سه‌رکرده‌ی گۆینه‌ده‌کان) و گۆینه‌ده‌کان (قوال) نه‌دات.

۲- نه‌بی سالتی سنج جار باج بدات به (بابه‌شیخ) له به‌هار و هاوین و پایزدا. بابه‌شیخ له‌مه به‌شی پیشه‌وای (پیش امام)ی خوی نه‌دات.

۳- نه‌بی سالتی سنج جار باج بدات به‌پیشه‌وای بالایی سهرداری شیخان. له به‌هار و ناوین و پایزدا.

۴- نه‌بی سالتی سنج جار باج بدات به (شیخ وه‌زیر)، که یه‌کێک له ده‌مان (مزایده‌ی گۆری شیخ شمس)دا که له گۆرستانی (شیخ عدی)دا نیتراوه، سه‌رکه‌وتوو به‌ ماوه‌ی سالتیک، نه‌میش له به‌هار و هاوین و پایزدا.

۵- نه‌گه‌ر شیخیک یاخود پیریک یان هه‌ژار (فه‌قیر)یک ده‌ستی ته‌نگ بوو، نه‌توانی دئی به‌دئ بگه‌رئ و نه‌بی هه‌موو یه‌زیدیه‌ک به‌وانیش شتیک بدات.

۶- هه‌ر ساله جاریک، له کاتی دروینه‌دا؛ بو‌ مالمی سهرداری شیخان -ته‌نیا له ناوچه‌ی شیخاندا- هه‌ر مالمیک تیا چنگ که‌وئ، پتویسته (۲۵۰) فلس بدات به‌ناوی نه‌زیا (بێگاره‌)وه. به‌لام نه‌م باجه به‌باجیکی هۆزابه‌تی دانه‌نئ. نه‌ک ئایینی.

۷- نه‌گه‌ر یه‌زیدیه‌ک له جه‌ژنه‌کاندا چوه‌ گۆرستانی شیخ عدی پتویسته باجیک به‌چیشته‌که‌ر (مطبجی)ی شیخ عدی بدات.

۸- هه‌روه‌ها چیشته‌که‌ری شیخ عدی، به‌سه‌ره‌خۆیی سالتی دوو جار به‌ناو یه‌زیدیه‌کانی ناوچه‌ی شیخاندا نه‌گه‌رئ و مالم به‌مال باجیان لی نه‌سینتی. نه‌ویش له پیش جه‌ژنی (چله‌ی هاوین) و (جه‌ژنی کۆمه‌لی)دا...

ئینجا یه‌زیدیه‌ک هه‌موو سالتیک نه‌م هه‌موو باجانه‌ بدات؛ نه‌بی چیی بو‌ بێنیتته‌وه بو‌ ده‌می مالم و مندالی خوی؟! نه‌بی چۆن ده‌وله‌مه‌ند بی؟ یه‌زیدیه‌کان زۆر وه‌رسن له ده‌ست نه‌م باجانه، گه‌لێک جار یش بو‌له‌ بو‌ل نه‌که‌ن له به‌خت و ناوچه‌وانی خۆیان!

بنچینه‌ی ئایینی یه‌زیدی زه‌رده‌شتیه

نوسه‌ری گه‌وره‌ی کورد خوالێخۆشبوو (جلادت به‌گ به‌درخان) له پیشه‌کییه‌که‌ی نووسراوی (نقیژین ئیزیدیان)دا ده‌لتی:^(۱)

ئیمه‌ چاپ کردنی نه‌م نووسراوه‌مان کرد به‌بیانوو، تا بتوانین چند قسه‌یه‌ک له باره‌ی ئیزیدیه‌کانه‌وه بکه‌ین. له‌ بابته‌ نه‌م کورده‌ نه‌ژاد و سه‌ر راستانه‌وه، تا ئیستا گه‌لێک قسه‌ی خراپ و ناشیرین کراوه که له راستیه‌وه دوورن.

(۱) سه‌یرکه (جلادت به‌درخان) لێرده‌ا به‌ (یزیدیان) نه‌لتی (ئیزیدیان) یه‌زیدیه‌کان خۆشیا‌ن هه‌ر نه‌لین (ئیزیدی) نه‌ک (یه‌زیدی) مه‌به‌سیان نه‌وه‌به که خواره‌ستن. (ش. ف)

«ئیزیدییه‌کان نه بت په‌رستان، نه هه‌روه‌کو کهسانی تر ئەلێن شتیکی تر ئەپه‌رستان.

ئیزیدییه‌کان هه‌موو نه‌توه‌کانی تر خاوه‌ن نووسراون و خواپه‌رستان و باوه‌پیشیان به‌وه هه‌یه که خواپه‌که و ته‌نیا به. له راستیدا ئیزیدییه‌کان له خواپه‌رستان؛ له هه‌موو نه‌توه‌کانی تر کۆنترن، چونکه (ئایینی ئیزیدی) پاشماوه‌یه‌کی (ئایینی زه‌رده‌شتی) به. ئایینی زه‌رده‌شتیش له په‌رستی خوی تاک و ته‌نیا له هه‌موو ئایینه‌کانی تر کۆن تره... ئیزیدییه‌کانیش هه‌تا ئیستا که هه‌ر له‌سه‌ر ئەو ئایینی زه‌رده‌شتیه‌ ماونه‌توه و به‌ریان نه‌داوه. ئەوه‌نده هه‌یه، ئەوان له سه‌رده‌می (بابلی) به‌کانه‌وه و ناوی خۆیان به‌ناچارایی گۆزیوه. جا له‌و گۆزانه‌یه‌وه به‌که ئایینی ئیزیدی وای به‌سه‌ر هاتوه!...».

یه‌زیدییه‌کان کوردیان خۆش ده‌وی

له نووسراوی (ژینی من) دا، که بریتیه‌یه له یادنامه‌یه‌کی خۆم و هیشتا چاپ نه‌کراوه، که دێته سه‌ر بابه‌تی (ناوچه‌ی شیخان) ئەمه‌ی تیا نووسراوه: «یه‌زیدییه‌کان به‌ناشکرا ئه‌یانگوت: ئیمه‌ حه‌زه له فه‌رمانبه‌رانی کورد ئەکه‌ین. چونکه هه‌ر ئەوان که به‌زه‌بیان پیاماندا بیته‌وه و ریزیشمان لی بگرن!»*

یه‌زیدییه‌کان دێو په‌رست نین

مامۆستای زانا و وێژه‌وانی به‌رێز (توفیق وه‌هه‌بی به‌گ) له نووسراوه به‌نرخه‌که‌یا که به‌ئینگلیزی چاپی کردوه و ناوی ناوه: (پاشماوه‌ی رۆژپه‌رستی) ئەلێ: «له راستیدا یه‌زیدییه‌کان، ناتوانن به‌وه باوه‌ر بکه‌ن که دێو (شیطان) هه‌یه.

سه‌ره‌کی گۆینه‌ه‌کان (قواله‌کان) له وه‌رامی (لیدی دراوه) دا که گوتبوی (تاووسی فریشتان) بریتیه‌یه له دێو (شیطان)، گوتبوی: «ئهو نیازه خراپه‌ی که له‌ناو پیاواندا هه‌یه له تاووسی فریشتانه‌وه په‌یدا نه‌بوه و نه‌که‌وتوه‌ته دلێانه‌وه، هه‌ر له خراپه‌ی خۆیان‌وه په‌یدا بوه.».

له راستیدا یه‌زیدییه‌کان دێو په‌رست نین، رۆژ په‌رستیکی نه‌هێنن!».

(خۆینه‌واری له یه‌زیدییه‌کان به‌رهبست نه‌کراوه)

(صدیق الدملوجی) له نووسراوه‌که‌یدا (الیزیدییه)، (شیخ دامه‌زێنه‌ری ئایینی وا به‌دنا و ئەکات که گویا خۆینه‌واری به‌رهبست کردوه له یه‌زیدییه‌کان و هه‌ر بۆ خێزانه‌که‌ی خۆی هیشته‌توه‌وه. له راستیدا نه له نووسراوی (جیلوه) دا، نه له نووسراوی (مصحفاره‌ش) دا فه‌رمانیکی وا نییه که خۆینه‌واری له یه‌زیدییه‌کان به‌رهبست بکات. ئەوه‌نده هه‌یه پاراستنی ئەو نووسراوه‌ و خۆینه‌واری به‌زۆری خستۆته ئەستۆی، خێزانه‌که‌ی خۆی و یه‌زیدییه‌کانیشی به‌رهبست کردوه له‌وه‌ی که نووسراوه‌کانی خۆیان به‌خه‌نه به‌رده‌ست بێگانه‌کان. نه‌وه‌ک ده‌سکاریان بکه‌ن. ئەمیش بۆ که‌لکی یه‌زیدییه‌کان و پاراستنی ئایینی یه‌زیدی بوه. که هه‌موو خاوه‌ن ئایینیکی ئەمه‌ی کردوه. نه‌خۆینه‌واری به‌رهبست هه‌ر له‌ناو یه‌زیدییه‌کاندا باو

(*) یه‌زیدییه‌کان، وه‌ک له نووسراوی (مصحفاره‌ش) یشدا دیاره، هێزتیکی نه‌توه‌ایه‌تی ته‌واو له دل و ده‌روونیاندا به. (ش. ف)

نه‌بوه. له‌ناو ئیسلامه‌کان و گا‌ور و جووله‌کانیشدا هه‌ر با‌وبوه چ له کوردستان و چ له خا‌که ئیسلامه‌کاندا. سه‌ره‌تای بلا‌وکردنه‌وه‌ی خۆینه‌واری به‌رهبست له‌سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌دا ده‌رکه‌وتوه، که یه‌زیدییه‌کانیش ئارام و ئاسایشیان پێ پرا، ئەوانیش وه‌ک برا ئیسلامه‌کان و گا‌ور و جووله‌که‌کان ده‌ستیان دا به‌خۆینه‌واری، ئەگینا ئەگه‌ر ئایینی یه‌زیدی به‌رهبستی بگردانیه له نووسین و خۆینه‌واری، هه‌رگیز پێچه‌وانه‌ی ئەو فه‌رمانانه نه‌توه‌جوولانه‌وه.

یه‌زیدییه‌کان رۆژ په‌رست نین

نووسه‌ری گه‌وره و خه‌باتکاری کوردیش (دوکتۆر کامه‌ران عالی به‌درخان) ئەلێ: یه‌زیدییه‌کان رۆژ په‌رست نین. ته‌نیا پیاوه خوا ناسه‌کانیان که رۆژ ئەکه‌وی له دار و دره‌خت ماچی ئەکه‌ن.^(۱)

به‌یادی شیخانه‌وه له‌گه‌ڵ سه‌رداری شیخاندا

که له ۱۳/۱۱/۱۹۴۸دا گه‌یشتمه شیخان، بۆ ئەوه‌ی کاری ئەوی به‌م به‌رته‌وه، (ته‌حسین به‌گی سه‌عید به‌گ)، سه‌رداری شیخان تازه‌کرا بوو به‌سه‌ردار. تازه ته‌مه‌نی گه‌یشتبووه هه‌ژده‌ ساڵی... به‌لام دوو که‌سی ژیر و زۆرزان و کارامه له پشته‌وه بوون، ئامۆزگاریان ئەکرد و سه‌ره‌رشتی کاروباریان ئەکرد! یه‌کتیایان (میان خاتون) ی نه‌کی بوو، یه‌کتیایان (ده‌رویش مجبۆر) بوو که یه‌که پیاو و یه‌که کاربه‌ده‌ستی (میان خاتون) بوو.

له پاش چه‌ند مانگی‌ک که برا یه‌زیدییه‌کان، شاره‌زای دل و ده‌روونم بوون، زۆریان بوون به‌ده‌دۆستم. وه‌ک یه‌کتیک له دل‌سۆزانی خۆیان دا‌یان ئەنام. هه‌موو رازتیکی دل‌ی خۆیان بۆ ئەگه‌ی سه‌ره‌وه. هه‌ر یارمه‌تیه‌که‌یشم پێوست بوا به‌ بۆ که‌لکی گشتی یارمه‌تیبان ئەدام. ماوه‌ی سا‌ل و نیوێ که له‌وی بووم له چاکی و پیاوه‌تی و پاکی به‌ولاوه هه‌یچم لێ نه‌دین. تا ئیستا که‌یش هه‌ر به‌دۆست و برای خۆمیان ئەزانم. لام وایه ئەوانیش به‌رامبه‌ر من هه‌ر وه‌هان. مه‌به‌ستیشم له‌م پێش وتاره‌ ئەوه‌یه، که له فه‌رمانبه‌رانی فه‌رمانه‌وایی بگه‌یتم که ئەگه‌ر پیاو له‌گه‌ڵ یه‌زیدییه‌کاندا دل‌سۆزانه بجوولیته‌وه و ریزیان لێ بگرن و که‌لکیان پێ به‌خه‌ش، ئەتوانن به‌ناسانی بیانخاته سه‌ر رێ و هه‌موو گه‌رگه‌فتیکیش به‌سایه‌ی خۆیان‌وه چاره بکات.

فه‌رمانه‌وایی خه‌ریک بوو (خۆینه‌واری با‌عذر) دا‌خات. چونکه شاگردی که‌م تیا ما‌بووه‌وه، (گوندی با‌عذر) یه‌ پیاوه‌کتی یه‌زیدییه‌کانه. سه‌رداری شیخان له‌وی دانه‌نیشتی. که رۆوم له سه‌رداری شیخان نا، نه‌ک هه‌ر هه‌یشتنه‌وه‌ی خۆینه‌واری که‌ی په‌سه‌ند کرد، بیست دیناریشی بۆ پیتاکی شاگرد هه‌ژاره‌کان به‌خشی له‌گه‌ڵ خانووه‌ی که‌ی خۆیدا که خۆینه‌واری که‌ی تیا دا‌مه‌زێنری. بێجگه له‌وه، له‌وه‌ی پشته‌ی گرتم که هه‌رچی نه‌هاته به‌ر خۆینه‌واری؛ به‌جهریمه‌ کردن بێ، یاخود به‌به‌نده‌یی کردن، باوکی سزا به‌ده‌م ته‌نانه‌ت له‌به‌ر چاوی دانبه‌ستوانی گونده‌که‌یش برا‌که‌ی خۆی دا‌یه ده‌ستم؛ گوتی: ئەگه‌ر نه‌هاته به‌ر خۆینه‌واری ئەم له‌پێش هه‌موو منالێکدا به‌خه‌ره به‌ندێخانه‌وه!

(۱) ته‌ماشای نووسراوی (الاکراد) بکه، هی (باسیل نیگیتین). (ش. ف)

خواوړاستان، منیش کاربه دهستانی مووسل و به غدام بۆ خرایه سهر ئه وهی که خویندنگا که هه لنه گرن و دهسه لاتی سزا دانیشم بده نۆ بۆ ئه و که سانه ی که کورپان نانیرنه بهر خویندن. خویندنگا سهر له نوێ دامه زرایه وه. ژماره ی شاگرد هه کانی له په نجا کهس تپه پری کرد وه که خویندنگا یه کی سهر که وتوویش تا له وێ مام، ژیا... کاتێ که (صدیق الدملوجی) نووسراوه که ی خۆی (الیزیدیه ی) له سالی ۱۹۴۹ دا چاپ کرد و بلاو کرده وه؛ یه زیدیه کان، به تایبه تی سهر داری شیخان و جینی ئابینی زۆر پیتی وروژان خهریک بوون به هه موویان، نازاری (صدیق الدملوجی) بدهن و که تنی خرابی ده باره بکه ن. به لام که رووم له (سهر داری شیخان) ناو نامۆژگاریم کرد و ئه نجامی خرابی ئه و نیاز ه یانم تنی گه یاند؛ وازی له تۆ له سه نده وه ی توندوتیژ هیتا. ته نیا له لای کاربه دهسته گه وره کانی به غدا سکالای له دهست کرد، ئه وانیش دهست به جی بلاو کرده وه ی نووسراوه که یان وه ستان و فه رمانیان دا دهستی به سه را بگرن... به م په ننگه، ناگره که کوژایه وه... (صدیق الدملوجی) یش به رامبه ر ئه و رزگار بوونه وه ی نامه یه کی پر سوپاسی بۆ من نارد.

(که جه ژنی کۆمه لێ) ی یه زیدیه کان له سالی ۱۹۴۹ دا نزیک بووه وه، (ته حسین به گ) خۆی و هه ندێ له کاربه دهسته ئابینییه کانی هاتنه لام، بانگیان کردم که هاویه شیبان بکه م له و جه ژنه دا... منیش به گالته وه پتیم گوتن. «به مه رجیک دیم؛ له جباتی ئه و بهرگه بیگانه یه ی له بهر تاندا یه، جلکی کورده واری خۆمان. شه لوشه پک. له بهر بکه ن... ههروه ها ریشه کانیشتان بتاشن».

(ته حسین به گ) یش گوتی: «هه رچی گوژینی بهرگه که یه به سه ر چا و ئه یگوژین... به لام تاشینی ریشه که مان بۆ نالوێ چونکه ئه وه پتجه وان ه ی ئابینه که مانه!». قسه هه ر ئه مه نده بوو، ده ستمان کرد به پتکه نین و براه وه...

که جی له پاش چه ند شه ویتک کاتیکم زانی له خه وتناندا له ده رگایان دا گوتیان (ته حسین به گ) به خۆی و چه ند تفه نگیسیه که وه هاتوه بۆ لات... منیش دل م داخوړیا؛ ترسام له وه ی شتیکی گه وره قه وما بێ ئه گینا سهر داری شیخان به و شه وه دره نکه بۆ چ دێ. له جیگا که م هاته م ده ره وه و، تا جلم گوژی، ئه وان له نا و باخچه که دا دامه زران. کاتیک که چووم پتیشوا زیم کردن، گوتیان: «ئه و ئیمه له سه ر قسه ی تۆ هه موومان جلکی کرمانجیمان له بهر کرده وه، تۆیش ئه بێ وه ک ئیمه جلکی کرمانجی بگوژیت و به یانی له گه لماندا بییت بۆ جه ژنی کۆمه لێ، بۆ سه ر گوژی شیخ عدی...»^(۱)

تومه ز ئه و رۆژه چووبوونه (ئه لکوش)، به پاره یه کی زۆر چه ند ده ستیک رانکوچو غه و سه ره پتیه ی کور دیبان کرپیو، هه ر بۆ ئه مه ی دلێ من خۆش بکه ن و ئه و جه ژنه شیان به شادیه وه بکه ن. منیش تا به یانی به هه رچی چۆنیک بوو ده ستی جلی کور دیم په ida کرد و تفه نگ و فیشه کدانم له خۆمدا و پتکه وه چووینه (لالش) تا هاویه شیبان له و جه ژنه خۆشه، پر به زموره زمه دا بکه م و له و شویتنه شه نگ و

(۱) سهر داری شیخان ههروه ها بۆ چه ند جه ژنیکه تریش بانگی کرده بووم و به چاوی خۆم شیوه ی جه ژنه کانیانم دیبوو. (ش. ف)

شۆخه یشدا که هه ر ئه لێی به هه شته چه ند کاتیکه پر شادمانی و کامه رانی رابووێرم... به راستی دلپاکی و مه ردا یه تی و دۆسته یه تیبی ئه و یه زیدیه کانم له و رۆژه دا بۆ ده رکه وت، که پر بوو له خۆشه ویستی و یه کیتی و کامه رانی... که هه رگیز خۆشیه که بم له بهر ناچیتته وه...

له گه ل میان خاتووندا

(میان خاتوون) له مێژووی ئافره تی کورده دا؛ پایه یه کی بڵندی هه یه. که دیم له ته مه نی هه فتا و پینج سالی دا بوو. له له شا کز بوو بوو. به لام نیشانه ی جوانیه ی کۆنی هیشتا پیوه دیار بوو. له هۆش و چالاکیه شدا هیشتا هه ر سام و گه وره یه یه که ی جارانی ما بوو. به راستی سهر داری تیبی لێ ئه وه شایه وه. ئه م ئافره ته دوو جار ناگر له جه رگی به دردا: (عه لی به گ) ی مێردی کوژرا. (سه عید به گ) ی کور ی کوژرا. ئاوی سوێر و تال و ده ره ده ری و ناواریه ی چیشته. که چی له گه ل ئه وه یشدا کۆلی نه دا و وره ی به رنه دا نزیکه ی په نجا سالی خشت له پشت مێرد و کور ه که ی و کور ه زا که یه وه بوو. له هه لسه و راندنی کاروباری یه زیدیه کان و، پاراستنی سهر دار نشینی شیخان و، چاره کردنی گیرو گرتی یه زیدیه کاندا بێ پشو و بێ وچان یارمه تیبی ئه دا و کارگو زاری ئه نواند. له بهر ئه وه (میان خاتوون) جیتی رێزگرتنی هه مووان بوو، چ له لایه ن فه رماندارانه وه، چ له لایه ن سهر هک هۆزه کان و نه ته وه ی یه زیدیه وه.

هه رچه ند با و ابو و که ژنه یه زیدیه ی مالی هه یچ فه رمانبار تیکه فه رمانپه وایی نه چن، به لام به بۆ نه ی نه خۆشی خه یزانه که مه وه چل رۆژ بوو له نه خۆشخانه ی مووسلدا که وتبوو. ههروه ها له مالمیشه وه له (شیخان) دوو جار؛ وه ک دا یکیکی دل سۆز و میه ره بان بۆ سه ر لیدان هاته لامان.

کاتیکیش که له شیخانه وه گوژرامه وه بۆ (ناکرێ)، ده مه ده ست نامه یه کی دا یکانه ی بۆ ره وانه کردم. زۆر به جوانی ئه زانم، که وه ک به لگه یه کی مێژووی بۆ چاکی و پاکی یه زیدیه کان، ههروه ها بۆ نوواندنی گه وره یی و لێ هاتووی (میان خاتوون)^(۲).

ئه و نامه یه له زمانی عه ره بیه وه بگوژمه سه ر زمانی کوردی و له خواره وه وه ک خۆی ببنوسم:

باعزه: ۱۹۵۰/۶/۶

«خاوه نی رتیز باوکی شیرکو

له پاش چاک و چلۆنییه کی گه رم. هیوادارم که ته ندروستیتان له جیتی خۆیدا بێ. له خواشیم ئه وێ که بتان هیلێ بۆ خۆمان و خۆتان.

باوکی شیرکو! رۆژی یه کشه ممه ی ۱۹۵۰/۶/۵ بیستم ئیوه بان لیره گوژراوه ته وه. خوا ناگاداره، ئه وه تی ئه مه م بیستوه وه ک نه خۆشم لێ هاتوه. جا نازانم ئه م ده نکه راسته یان نا.

خۆشه ویستی خۆم! تۆ ئه گه ر ئاره زوو ناکه ییت که له ئیمه جیا بیته وه له (ناوچه ی شیخان) ده کی خۆبشته جیا بیته وه. هه ر له ئیستاهه ئاماده م که له بهر تۆ. بجمه (مووسل) و بۆ جارتیکه تریش وا بکه م که لیره بته یلته وه.

(۲) وه ک له پاشدا زانیم (میان خاتوون) له سالی ۱۹۵۶ دا گیانی پاکی به خاک سپاردوه. (ش. ف)

خۆشه‌ویسته‌که‌م! ئیمه همومومان به‌بیستنی ئەم دەنگه دلتەنگین. تکات لێ ئەکەم به‌هه‌لگری نامەدا وەرمام بەدەرەوه. له‌که‌ینه‌وه‌ینه‌ی ئەم جیابوونه‌وه‌یه‌یشت تاگادارم بکه. هه‌ز ئەکەم ئەوه‌یش بزانیته‌که (ته‌حسین)ی هاوڕێت ئیستا له‌مال نییه.

سلاوی من به‌دایکی شێرکۆ بگه‌یینه. چاوه‌کانی شێرکۆ ماچ ئەکەم. ئیتر بژین تا سه‌ر به‌گه‌وره‌یی و سه‌ره‌رزیه‌وه.

چاکه‌خاوتان:

میان خاتون: (دایکی سه‌رداری شیخان).

(میان خاتون)ی ڕووسوور و سه‌ربلند به‌مه‌یش وازی نه‌هینا له‌ پاش وهرامدانه‌وه‌که‌م هاته سه‌ردانمان، (ته‌حسین به‌گ)یش به‌خۆی و سه‌رۆکه‌ ئایینییه‌کانی شیخان‌ه‌وه‌ هاتنه سه‌ردانم.

پۆژی جیابوونه‌وه‌م له‌ شیخان، به‌دلیکی ته‌نگه‌وه‌ ئاوڕیکم له‌ ناچه‌که‌ دایه‌وه. به‌دلیکی پر له‌ هیواوه له‌ خوا پارامه‌وه، که‌ ڕۆشنایی زانست و هونه‌رویه‌یه‌ سازیشه‌ بخاته ناچه‌ی یه‌زیدییه‌کانه‌وه و له‌سه‌ر ده‌ستی ڕۆشنییه‌کانی خۆیاندا چاره‌ی هه‌موو گیروگرفتییکی زنگکاریی و ئایینی و کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری و خۆتنده‌وارییان بکات.

سه‌رچاوه‌ی نووسراو

- ۱- الیزیدیه - صديق الدملوجي.
- ۲- الیزیدیه ومنشأ نحلتهم - احمد تیمور پاشا.
- ۳- تاریخ الیزیدیه واصل عقیدتهم - عباس العزاوي.
- ۴- الأکراد - مینوریسکی.
- ۵- الأکراد - باسیل نیکیتین.
- ۶- خلاصه تاریخ الكرد وکردستان - محمد امین زکی.
- ۷- الیزیدیه ماضیهم وحاضرهم - عبدالرزاق الحسني.
- ۸- ژماره‌کانی گوڤاری گه‌لاوێژ له‌ سالی ۱۹۴۰ - وتاره‌کانی توفیق وه‌بی.
- ۹- The Remnants of Mithraism Tewflq Wehbi.
- ۱۰- زه‌رده‌شت - احمد الشنتاوی - گوڤرینی شاکر فه‌تاح.
- ۱۱- لیکۆلینه‌وه‌کانی خۆم له‌ ناو یه‌زیدییه‌کاندا - (ده‌ست نووس).
- ۱۲- یادنامه‌ی خۆم له‌ شیخاندا - (ده‌ست نووس).
- ۱۳- تاریخ الموصل - سلیمان الصائغ.
- ۱۴- تاریخ ریشه‌ء نژاد کرد - احسان نوری پاشا.
- ۱۵- Pecok Angel - Lady Drower.

چیرۆکی مه‌م و زین له‌ ته‌رازوودا

نووسراویکه: میژووی ژبانی (ئه‌حمه‌دی خانی) و، میژووی چیرۆکی (مه‌م و زین) و، لیکۆلینه‌وه و، شیکردنه‌وه و، نرخی وێژیه‌ی چیرۆکه‌که‌ پێشان ئەدات

ئهم نووسراوه

له‌م کاته‌دا که‌ خاکی کوردستان ڕووی کردۆته‌ وێرانی و سه‌رگه‌ردانی و که‌رت که‌رتیش کراوه له‌ ناوه‌ند پینج فه‌رمانه‌وه‌اییدا. له‌م ده‌مه‌دا که‌ ئازاوه و ناکوکیی ناو خۆمان، زۆرداریی ناو خۆمان که‌مه‌ترخه‌می و ڕقبه‌ری و دوژمنایه‌تی ناو خۆمان، هه‌لا هه‌لای کردووین. به‌لێ له‌م کاته‌دا هیچ نووسراویکه له‌ لیکۆلینه‌وه‌ی چیرۆکی (مه‌م و زین)ی (ئه‌حمه‌دی خانی) باشتر نادۆزمه‌وه که‌ پێشکه‌شی نه‌ته‌وه‌ی به‌پێری کوردی بکه‌م.

داخه‌که‌م هه‌روه‌ک سێ سه‌د ساڵ له‌مه‌وپێش (ئه‌حمه‌دی خانی) به‌زه‌یی به‌شپه‌زه‌یی و سه‌رگه‌ردانی و مالتێرانی کورده‌وارییدا هاتۆته‌وه و، ئاوازی بلند کردوه بۆ یه‌که‌تی و کۆکی و براهه‌تی و ئاشتی و ئازادی له‌ ناوماندا. ئیمه‌رۆکه‌یش هیچ له‌وساکه‌ پێش نه‌که‌وتین. هه‌شتا هه‌ر پێسته‌یمان به‌و ئاوازه شیرین و پاکه‌ی (ئه‌حمه‌دی خانی) یه‌هه‌یه، که‌ له‌ گوتماندا بزنگیته‌وه و، مێشکمان ڕۆشن بکاته‌وه و، ده‌رووتمان زیندوو بکاته‌وه و، ده‌ست و بازوو و ده‌ماری مه‌ردایه‌ تیمان بزوین و دلێشمان پر له‌ ئاوات و هیوا بکات، بۆ دوا ڕۆژیکی پێشنگدار، که‌ له‌ پاش ڕه‌نج و ته‌قه‌للایه‌کی زنگانه و مه‌ردانه‌ نه‌بێ و، له‌سه‌ر بنچینه‌یه‌کی زانست و هونه‌ر و پێشه‌سازی نه‌بێ و، له‌سه‌ر ڕینگای خواناسیی نه‌بێ ده‌ستمان ناکه‌وێ!

مامۆستای به‌رێز (مه‌مه‌د سه‌عید ڕه‌مه‌زانی بۆتی)، که‌ کوردیکی ڕۆشنییه‌ی کوردستانی سوڤیه‌یه، له‌ سالی ۱۹۵۷دا چیرۆکه‌ به‌نرخه‌که‌ی (مه‌م و زین)ی (ئه‌حمه‌دی خانی) که‌ به‌هۆنراوه‌ دانراوه به‌شپه‌وه‌ی بۆتانی له‌ شپه‌وه‌ی په‌خشانداندا کردوه به‌عه‌ره‌بی له‌ به‌رگ و شپه‌وه‌یه‌کی جوان و باوی ئەو چه‌رخه‌دا ڕازاندووتیه‌وه. من که‌ به‌راوردم کرد له‌گه‌ڵ چیرۆکه‌که‌ی (خانی)، خۆیدا، بۆم ده‌رکه‌وت که‌ مامۆستا (مه‌مه‌د سه‌عید) تا ئەندازه‌یه‌کی گه‌وره له‌ گۆڕینه‌که‌یدا سه‌رکه‌وتوه... هه‌روه‌ک خۆی ئەلێ ناچار بووه، له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌ هونه‌ری چیرۆک نووسین به‌په‌خشان وای پێ ئەوێ، ئەو چال و چۆل و بۆشاییانه‌ی که‌ به‌هۆی هۆنراوه‌ که‌وتونه‌ته‌ ناوه‌ند و اتاکانی ناوه‌رۆکی چیرۆکه‌که‌وه، پر بکاته‌وه و، هه‌ندێ باهه‌تی ڕیک‌خستن و ڕازاندنه‌وه‌ی وایشی بخاته سه‌ر به‌لام وریای ئەوه‌یش بووه که‌ زیان به‌راستی گیان و بیروباوه‌ر و ناوه‌رۆکی چیرۆکه‌که‌ نه‌گه‌ییتن. به‌لکو به‌پێچه‌وانه‌وه‌ باشتر ڕۆشنی بکاته‌وه، له‌ راستیدا هه‌ندێ ده‌ستکاری له‌ چیرۆکه‌که‌دا کردوه. دایه‌نه‌که‌ی (زین) و (ستی) که‌ ناوی خۆی (حه‌یزه‌بوون)ه‌ ئەو ناوی ناوه (هیلانه). له‌جیاتیی (گورگین) که‌ کوری (زین الدین)ی خونکاری بۆتانه. ئەلێ: (کرکون). ئەو پیاوه‌لدانانه‌ی که‌ (ئه‌حمه‌دی خانی) ده‌رباره‌ی (زین الدین) و (گۆرگین) و (مه‌م)ی گوتوه، زۆری لێ که‌م کردونه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها ناوی (ئه‌سه‌که‌نده‌ر)یشی نه‌هه‌تانه‌ که‌ باوکی هه‌ر سێ

پالنه‌وانه‌که‌ی (زین الدین) شاهه و باوکی (تازدین و عارف و چه‌کو)‌یه.

بی‌جگه له‌وه نووسراوه‌که‌ی ماموستا (محهمه‌د سعید) له پیشه‌کی چیرۆکه‌که له له چیرۆکه‌که خۆی گرنگ تره بی به‌ش مابووه. ده‌ریاره‌ی ژبانی بوژی مه‌زن (ئه‌حمه‌دی خانی) و به‌سه‌ره‌اتی ته‌واوی (چیرۆکی مه‌م و زین)‌یش، له‌گه‌ل ئامانجی خانی له دانانی چیرۆکه‌که‌یدا هیچی وای نه‌نووسیه.

له‌به‌ر ئه‌وه به‌پیتوستم زانی که ئه‌وه‌نده‌ی له ده‌ستم بی، لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی کورت بکه‌م له باهت ئه‌حمه‌دی خانی و چیرۆکه‌که‌یه‌وه. تا خوینده‌وارانی به‌رێز باشر که‌لک له چیرۆکه‌که‌وه وهر بگرن.

له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشدا، به‌پیتوستی ئه‌زانم که بلیم؛ چیرۆکه‌که له‌م شتیه‌ی په‌خشانه‌یدا، چاکترین شتیه‌یه، که تا ئیستا پیتی نووسراوی. چونکه خوینده‌وار له هه‌موو شتیه‌کانی تری، باشر تیی ئه‌گات. بی‌جگه له‌وه پارچه‌یه‌کیشه له په‌خشانی وێژه‌یی و پر هونه‌ری کوردی، که ئه‌بی به‌م بۆنه‌به‌وه ده‌ست‌خۆشی له ماموستا (محهمه‌د سعید) بکه‌ین.

کوردستان له سه‌رده‌می ئه‌حمه‌دی خانی‌دا

که (ئه‌حمه‌دی خانی) چاوی کرده‌وه نزیکه‌ی سه‌د و سی سال پتر بوو کوردستان له ناوه‌ند فه‌رمانه‌وایی (ئێران) و فه‌رمانه‌وایی (عوسمانی)‌دا کرابوو به‌دوو که‌رته‌وه...^(۱) له هه‌ردوو که‌رته‌که‌یشدا هیشتا سه‌ردارنشینیان (امارات)، یاخود زه‌وی دارانی خاوه‌ن سامان و ده‌سه‌لاتی کورد هه‌ر مابوون فه‌رماندارییان ئه‌کرد به‌سه‌ر کورده‌وارییدا. به‌لام ئه‌م سه‌رکرده‌ کوردانه له‌ناو خۆباندای کۆک نه‌بوون هه‌موو ده‌م له شه‌ر و ئازاوه‌ داوون.

له‌پیناو رزگارکردنی کوردستاندا له‌ده‌ست زۆرداران هه‌رگیز یه‌کیان نه‌ئه‌گرت به‌ده‌م زۆرداری داگیرکه‌رانی بیگانه و زۆرداری فه‌رمانداری ناو‌خۆه به‌ده‌م شه‌ر و ئازاوه و ناکوکی و ناو‌خۆه کورده‌وارییه‌که ئه‌ینالاند هه‌ژاری و نه‌خوینده‌واری و نه‌خۆشی به‌جۆرتیکی خراپ به‌ناو نیشتمانه‌که‌یدا بلا‌و بوو‌ونه‌وه.

که‌سی نه‌بوو به‌زه‌ییبه‌کی به‌نه‌ته‌وه‌که‌یدا بینه‌وه و چاکی دامینی مه‌ردانه‌ی لێ بکا به‌لادا و راپه‌رێ و نه‌ته‌وه‌که یه‌ک به‌خات و خه‌بات بکات بۆ رزگارکردنی کورد و کوردستان له ده‌ست ئه‌و سه‌رگه‌ردانی و مالتویرانییه. له ده‌ست ئه‌و دیلیتی و چه‌وساندنه‌وه‌یه. له ده‌ست ئه‌و دهرده‌ گه‌ورانه‌ی که به‌ره‌نگاری سه‌روسامان و گیانمان بوو بوون...

(خانی)‌یش که له سروشتی خودا بوێژانه و بلبمه‌تانه هه‌لکه‌وتیو خاوه‌نی ده‌روونیتکی ئازاد و دل‌تکی مه‌ردانه‌بوو، خاوه‌نی هه‌ست و هۆشیتکی ته‌واو و دروست بوو، له کاتگای جه‌رگه‌وه هه‌ستی به‌ئازار و هاواری نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی کرد، به‌زه‌یی پیا هاته‌وه و پر به‌دل سه‌ربه‌ستانه و ئازایانه ئاواتی نه‌ته‌وه‌که‌ی

(۱) ئه‌مه‌ش له ئه‌نجامی هیرشه‌که‌ی سولتان سه‌لیم یاوز بۆ سه‌ر ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی فارس و به‌رپا‌یونی شه‌ری چال‌دیران - ۱۵۱۴ که رووداوه‌ خویناوییه‌کانی ئه‌و شه‌ره هه‌مووی له‌سه‌ر خاکی کوردستان بوون و ئه‌نجامیش کوردستان له نیوان ئه‌و دوو ده‌وله‌ته‌دا دا‌ه‌شبوو.

خۆی ئاشکرا کرد و ده‌نگی بل‌ند کرده‌وه بۆ بانگ‌کردنی گه‌وره و کاربه‌ده‌ستانی کورد بۆ یه‌کیتیی و بۆ خه‌بات کردن له‌پیناو رزگارکردنی کوردستاندا له‌و ته‌نگ و چه‌له‌مه‌یه و بۆ دامه‌زراندنی فه‌رمانه‌واییه‌کی گه‌وره‌ی یه‌کگرتوو له کوردستانی گه‌وره‌دا تا خوینده‌واری به‌زمانی کوردیی بلا‌و بکاته‌وه و با‌یه‌خ به‌زانا و وێژه‌وانان و تیگه‌یشتووانی کورد بدات و ده‌سه‌لاتیان بدات و یارمه‌تیشیان بدات له رزگارکردنی کوردستاندا له هه‌رسێ دۆژمه‌ گه‌وره‌که‌ی: له هه‌ژاری و له نه‌خۆشی و له نه‌خوینده‌واری...

جا له‌م هه‌سته و بیروبا‌وه‌ره به‌رز و پیروژانه‌وه له‌م گیانی نیشتمانه‌په‌روه‌ریه‌ پاکه‌ی (ئه‌حمه‌دی خانی)‌یه‌وه ئه‌م چیرۆکی (مه‌م و زین)‌ه‌ په‌یدا بووه. (ئه‌حمه‌دی خانی) نه‌ته‌وه‌ی کورد له شتیه‌ی (مه‌م و زین)‌دا پيشان داوه، ئاواتی پێگه‌یشتنی هه‌ردوو کیشیان که بریتی بوو له ئاواتی ده‌ست که‌وته‌وه‌ی سه‌ربه‌ستی و ئازادی و سه‌ندنه‌وه‌ی مافی خورا له‌جباتی ئاواتی کورد و کوردستان بۆ ئازادی و کامه‌رانی و سه‌ربه‌ستی پيشان داوه.

سا هه‌ر له‌به‌ر ئه‌م نرخ و وێژه‌یی و کۆمه‌لایه‌تی و زنگ‌کاریه‌یه‌تی که (چیرۆکی مه‌م و زین) ئیمپرو له‌لایه‌ن زانایانی جیهانه‌وه شان به‌شانی (شاهنامه‌ی فیرده‌وسی) و (ئیلیاده‌ی هۆمیرۆس) دانه‌تری له‌لایه‌ن رۆشنیسانی کوردیشه‌وه له‌و دوانه له هه‌ردووکیان بل‌ندتر دانه‌تری.

هۆی دانانی ئه‌م چیرۆکه

چیرۆکی (مه‌م و زین) هه‌رچه‌نده چیرۆکتیکی دل‌داریه‌، به‌لام (ئه‌حمه‌دی خانی)، هه‌روه‌ک خۆی ئه‌لێ، کردی به‌بیانویه‌ک بۆ ئه‌مه‌ی دهردی دل‌ی خۆی پێ برێژێ. که ئه‌ویش وریاکردنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورده‌ بۆ خه‌باتکردن له‌پیناو رزگارکردنی خۆی و کوردستاندا هه‌روه‌ها ئه‌م چیرۆکه‌ییشی بۆیه‌کا دانا: که وێژه و زمانی کوردیی پێ بل‌ند بکاته‌وه، که دۆژمانی کوردیش رایه‌یان نه‌که‌وێ و بل‌تین: کورد دووره له خوینده‌واری و شارستانیتیه‌یه‌وه، به‌زمانی خۆی نووسراوانی نییه، هه‌روه‌ها نه‌لێن کورد له راستی و دل‌داریه‌وه دووره‌!.

خویندنگایه‌ک ئه‌گانه‌وه بۆ مندالانی کورد

ئه‌حمه‌دی خانی نرخ و با‌یه‌ختکی زۆری ئه‌دا به‌زمان و وێژه‌ی کوردیی هه‌روه‌ها به‌خوینده‌واری. واتا به‌زانیاری راسته‌قینه و به‌ره‌وشت و خوری باش و، به‌کرده‌وه‌ی مه‌ردانه. ئه‌و له‌و با‌وه‌رده‌دا بوو که رزگارکردنی کورد به‌نده به‌وه‌ که هه‌موو کوردتیک له زمانی خۆی دا، به‌ته‌واوته‌ی شاره‌زا بیخ و به‌م زمانه چیرۆک و به‌یت و هۆنراوه و مێژووی خۆی بخوینیت و شاره‌زای زانسته پیتوستیه‌کان و کارووباری نیشتمانه‌که‌ی خۆی و جیهانیش بی. هه‌روه‌ها خه‌باتی مه‌ردانه‌یش بکات بۆ یه‌کگرتن و بۆ به‌ره‌نگاری کردنی دۆژمانی کورد که بریتین له زۆرداری و هه‌ژاری و نه‌خۆشی و نه‌خوینده‌واری.

جا بۆ گه‌یشتن به‌م مه‌به‌سه‌ پیروژه‌ی، له‌سه‌ر ئه‌رکی خۆی خویندنگایه‌کی کرده‌وه. له‌و خویندنگایه‌دا زمان و وێژه‌ی کوردیی فیتری مندالانی کورد ئه‌کرد. به‌ره‌وشت و خوری بل‌ندیشه‌وه مندالانی کوردی پێ ئه‌گه‌یان.

ههروهه بۆ گه‌يشتان بهم مه‌به‌سه فه‌ره‌ه‌ه‌نگۆکيکيشی دانا بۆ زمانی (کوردی) و (عه‌ره‌به‌ی) ناوی نا (نۆبار) یاخود (نهبه‌هار) ئەم فه‌ره‌ه‌ه‌نگۆکه‌یيش بۆ ئه‌وه‌بوو که مناله‌کان له پاش فێریونی زمانه‌که‌ی خۆیان فێری زمانی عه‌ره‌بیش ببن که زۆریه‌ی زانسته‌کانی ئه‌وده‌مه‌ به‌و زمانه‌ نووسرا‌بوونه‌وه.

په‌گه‌يشتنی ئەحمه‌دی خانی

(ئه‌حمه‌دی خانی) کوری (شێخ الیاس) ه له هۆزی خانیه‌نه که له نزیک شاری (باهه‌زید) هه‌مه‌له‌به‌ندی دابوو له‌ناو جه‌رگی کوردستانى تورکیادا (شێخ الیاس) له پێش له‌دایکه‌بوونی (ئه‌حمه‌دی خانی) دا هاتبووه شاری (باهه‌زیدی) به‌لام په‌یه‌به‌ندی خۆی له هۆزه‌که‌ی خۆی نه‌په‌چری بوو ئەم ماله‌ به‌مه‌اله‌یه‌کی گه‌وره‌بوو خانه‌دان بوو خاوه‌ن مېوانخانه و دیواخان بوو له‌به‌رئه‌وه ئه‌حمه‌دی خانی که نازدار و تاقانه‌ی باوک و دایکی خۆی بوو به‌جوانی په‌روه‌ده ئه‌کرا له منداڵیدا که خۆیندنه سه‌ره‌تاییه‌کانی ته‌واو کرد نێررايه مزگه‌وت خۆیندنه ئایینه‌کانیشی ته‌واو کرد له‌گه‌ڵ زمانه‌کانی عه‌ره‌به‌ی و فارسی و تورکیدا هه‌روه‌ها بۆ خۆیندن چووه (ئورفه) و (ئه‌خلات) و (بتلیس) سه‌ری له (سووریه) و (میسر) يش داوه له‌دوای ته‌واوکردنی خۆیندنه‌که‌ی له مزگه‌وتی (مردایه) له شاری (باهه‌زید) دا ده‌ستی کردووه به‌ وانه‌ گوته‌وه. وه‌ک ئەلێن له‌سه‌ر فه‌رمانی خونکاری (عوسمانی) چووبوو (ئه‌سه‌مه‌بۆل) يش.

(ئه‌حمه‌دی خانی) زانایه‌کی ته‌واو بووه هه‌روه‌ها وێژه‌وان و بووژتیکى ته‌واویش بووه شاره‌زاییه‌کی زۆری له به‌ره‌مه‌کانی (نظامی) و (جامی) دا هه‌بووه بێجگه‌ له‌وه به‌ره‌مه‌کانی (مه‌لای باتی) و (مه‌لای جزیری) و (عه‌لی چه‌ری) و (فه‌قی ته‌یران) يش کارتیکى ته‌واویان کردۆته سه‌ر دڵ و ده‌روونی. خانی خاوه‌نی گه‌لێک به‌ره‌مه‌ به‌زمانی کوردی و عه‌ره‌به‌ی و فارسی و تورکی.

په‌وشت و سه‌روشتی ئەحمه‌دی خانی

ئه‌حمه‌دی خانی پیاویتیکی ده‌سته و که‌له‌زل بووه چاوه‌کانی جوان و توورسکه‌دار بوون پشیکى تۆشی پێوه بووه پیاویتیکی مه‌نگ و له‌سه‌رخۆ بووه که‌م تووربه‌ بووه دلتسه‌ر و ته‌رپۆش بووه به‌رگه‌کانی له‌هی ده‌ست کردی خاکه‌که‌ی خۆی بوون شۆزه‌سوار و لاوچاک بووه خاوه‌نی ده‌س و بازوو بووه په‌ر به‌دڵ وه‌رزشکار و راوکه‌ریبووه که چووته‌ راو به‌رگی راوی پۆشیه‌ پیاویتیکی پوو‌خۆش و قسه‌ شیرین و به‌رپۆز و خاوه‌ن ده‌سه‌لات بووه ده‌نگتیکى نێر و به‌رزشی پێوه بووه.

خانی له دوو سه‌روه‌ه جیگای به‌رز بووه یه‌کیکی هی زانسته‌ی. یه‌کیکیکی هی بنه‌مه‌اله‌یی. له‌ گه‌فتوگۆدا له‌ کۆری خواناسیدا قسه‌کانی کاریه‌گر بوون.

هه‌روه‌ک له هۆنراوه‌کانی خۆیدا ئەلێن ئەبێن له سالی (١٦٥٠) ی پا. ز.^(٢) دا له‌دایک بووبین به‌لام رۆژی مردنی هێشتا به‌ته‌واوه‌تی ده‌رنه‌که‌وتوو هه‌ر که‌سه جۆره‌ قسه‌یه‌کی لێوه ئه‌کات ئەو لێکۆلینه‌وانه‌ی تا ئێستا کراون ته‌مه‌نی خانی ئەگه‌یه‌ینه (٥٦) سال به‌لام ئەم ئه‌نجامه هێشتا به‌لگه‌ی تری ئەوی، به‌م پێیه

(٢) پا. ز.: پاش زاينی، واته (زاینی).

ئه‌گه‌ر راست ده‌رچێ ئەبێن خانی له سالی (١٧٠٦) ی پا. ز. دا گیانی پاکى به‌خاک سپاردین. خانی هه‌ر له‌و مزگه‌وته‌دا مردوو و نێژراوه که له شاری (باهه‌زید) دا بۆی دروست کراوو.

به‌ره‌مه‌کانی خانی

خانی سین به‌ره‌مه‌می کوردی بۆ به‌جێ هێشتووین:

١- فه‌ره‌ه‌ه‌نگۆکی (نۆبار) که له سالی (١٦٨٣) ی پا. ز. دا ته‌واوی کردوو ئەمه‌ به‌و زمانی عه‌ره‌به‌ی و کوردیه‌به‌ به‌هۆنراوه‌ دایناوه تا ئێستا دوو جار چاپ کراوه.

٢- نووسراوی (عه‌قیدا ایمانی)، که بریتیه‌به‌ له (٧١) هۆنراوه تا ئێستا دوو جار چاپ کراوه.

٣- (چیرۆکی مه‌م و زین): له سالی ١٦٩٤ ی پا. ز. دا ته‌واوی کردوو. ئەمه‌یش به‌هی بینگانه و رۆشبه‌یرانی کوردیه‌وه (١٨) جار هه‌مووی یان هه‌ندیکي چاپ کراوه. ئەم چیرۆکه‌ به‌زمانه‌کانی ئەلمانی فه‌ره‌نسی، تورکی، عه‌ره‌به‌ی، فارسی، ئەرمه‌نی، به‌شپه‌وه‌ موکریانی چاپ کراوه.

هۆی بووژتیکى خانی

خانی خۆی له نه‌ژادا پیاویتیکی خاوه‌ن هه‌ست و تاسه‌ بووه. پیاویتیکی دلتسه‌ر بووه و ده‌ستی بووژتیکى بووه. به‌لام سین شت کارى تێ کردوو؛ تا بووه‌ته ئەو بووژه‌ گه‌وره‌یه‌ی که هه‌یه.

١- سه‌روشته جوانه‌که‌ی کوردستان.

٢- زۆرداریی تورکه‌کانی (عوسمانی) له کورده‌کانی ناوچه‌که‌ی خانی.

٣- خۆیندنه‌وه‌ی هۆنراوه‌کانی (عه‌لی چه‌ری) و (مه‌لا جزیری) و (مه‌لای باتی) و (فه‌قی ته‌یران). که په‌ر بوون له راستی په‌رستی و په‌ند و نیشتمانه‌په‌ره‌ری و دلداریی و خواناسی.

چیرۆکی مه‌م و زین

چیرۆکی (مه‌م و زین) زۆر له پێش (ئه‌حمه‌دی خانی) دا بووه. به‌لام ئەم چیرۆکه‌ خاوه‌نی دیار نه‌بووه. نه‌نووسرا‌بووه‌وه. له زمانی چیرۆک بێژه‌کانه‌وه ئەگه‌یه‌یه‌وه. له‌م ده‌مه‌وه بۆ ئەو ده‌م، له‌م پشته‌وه بۆ ئەو پشت ئەگه‌یه‌یه‌وه.

چیرۆکه‌که هه‌رچه‌نده به‌زمانی بۆره‌ پیاوان دانراوه. هه‌رچه‌نده په‌ر له ئەفسانه و قسه‌ی هیچ و پوچ، به‌لام ئەمه‌نده چیرۆکیکی خۆشه‌وێست و نازدار بووه له‌لای کورده‌واریی تیکرا هیچ شپه‌یه‌کی زمانی کوردی نه‌ماوه، ئەم چیرۆکه‌ی پێ نه‌گوترابین. هه‌ر له خاکی جزیر و بۆتانه‌وه تا ئەگه‌ته‌ خاکی موکری و لۆر و که‌لووره‌کان، ئەم چیرۆکی مه‌موزینه‌یان تیا بلاو بۆته‌وه. چیرۆکه‌که به‌شپه‌وه‌ زمانه‌کانی بۆتانی، هه‌کاری، زازایی، بادینانی، موکریانی، لۆری، که‌لووری، گۆرانی ئەخۆیدرتیه‌وه.

به‌لام وا ده‌رنه‌که‌وه‌ی له سه‌رده‌می (ئه‌حمه‌دی خانی) دا، چیرۆکه‌که له شپه‌وه و ناوه‌رۆکه‌دا له واتا و بیروباوه‌ر و ئامانجدا، زۆر گۆران و تیکچوونی به‌سه‌ردا هاتیب.

(خانی) یش که مرۆڤتیکی نیشتمان پهروهه و دلتهر بووه، ئەمە ی پێ ناخۆش بووه. هەستی بزوتوو و دلی هاتۆتە جۆش لەسەر شیبووهکی نوێ و بیروباوەر و گیانێکی تازە؛ سەرلەنوێ چیرۆکەکی دارشتۆتووه بۆ ئەمە ی چیرۆکی (مەمی ئالانی و زینی بۆتانی) بسۆزیتووه. (خانی) خۆی ئەمە ی له هۆنراوهکانیا دەرپرپوه.

(مەم و زین) ی خانی بریتییە له (۲۶۷۳) بەیت که دابهشکراوه بەسەر (۹۵) بەنددا. هەر بەندهیش له (۱۰) هۆنراوه که متر نییە، له (۹۷) هۆنراوه ی پتر نییە.

چوار بەندی یە که می بەستایشی خوا و پیغەمبەرەوه پراندۆتووه له گەل پارانه ودا.

دوو بەنده که ی دوا ی ئەویشی بە پیتساندانی رهوشت و کردووه و باری زرنگکاری و کۆمەلایەتی و سەرگەردانیی نەتووه ی کوردەوه پراندۆتووه لێرەدا بێ کەسی و دامایی کوردەواری پیتسان ئەدات. هۆی پاشکەوتن و هۆی سەرکەوتنیان پیتسان ئەدات. هەر وها ئاواتی گەوره گەورە ی نیشتماننیان دەرئەخات وەک پیتکەیتانی فەرمانرەوایییەکی گەوره بۆ کوردستانی ئازاد و یەگرتوو. وە بلاوکردنەوه ی خۆتێندەواری و دادپەرەری و سەرئەفرازی. وەک رێزگرتن له زانا و بوێژان و تێگەبشتوان و دەسەلات پێ دانیان بۆ کەلکی گشتی.

بەندهکانی تریشی له چیرۆکە دلدارییەکه، (مەم و زین)، خۆی ئەدوتین (مەم و زین) ی (ئەحمەدی خانی) له سەر بنچینە ی رووداوی ژبانی کوردەواری دامەزراوه.

وەک ئەلێن کارەساتەکه له سالی ۱۳۹۳ ی پا. ز. دا رووی داوه.

وەک سینەما پەردە بەپەردە؛ هەموو ژبانی کوردەواری پیتسان ئەدات هەموو سروشت و رهوشت و کرداری کوردان پیتسان ئەدات له گەل خاکی کوردستاندا.

جیاوازی هەردوو چیرۆک

له راستیدا چیرۆکی (مەم و زین) ئەحمەدی خانی) و (چیرۆکی مەم زینی بۆ پیاوان) زۆر له یهک جیاوازی. جیاوازی له وێنە و شیبو و ئامانج و بیروباوەر و هەندیک ناوەرۆکدا. کیش (وزن) و سەروا (قافیە) ی مەم و زینی خانی ئەچنەوه سەر دەستووری هۆنینهوه ی هۆنراوه ی (دە برگەیی کوردی)، له شیبو ی جوت جوتدا. بەلام کیش و سەروا ی (مەم و زین) یه که بەرەللا، سەر یهسته، هەندێ جار پهخشانیکی رووتە؛ بێ کیش و سەروا، پاش ئەوه ئەبیتە هۆنراوه یه که پهخشان، هەر جاره ی چەند تاکێکه، خۆی بههیچ دەستوورێکهوه نابهستی، مەگەر سەروا ی هەرچەند تاکه یان چهشتیک بگرتیوه. تەنانەت ژماره ی تاکه کانیش وەک یهک نین. ئەمە ییش بابهتی کوردەوارییە، جۆره شیبو یه که چیرۆک نووسینی کوردی پهتیبە. زۆرتر له چیشکه ی وێژە ی کوردەواریی نزیک ئەبیتەوه له (مەم و زین) که ی خانی) دا ئامانجێکی گشتیی کوردایەتی و نیشتمان پهروهری هەیه. ئەمە ییش له پیتسه کییه که یدا باشتەر دیاره. بەلام له مەم و زین) یه که کییه که دا ئەو ئامانجە نییە. له هەندێ جیگا ییشدا پیتسه وانه ی ئاواتی نیشتماننییە، بەند و باوه و هەلبەستراوه، دووره له رووداوهوه.

له (مەم و زین) که ی خانی) دا گەلیک وشه ی عەرەبی و فارسی هەیه و ژهکانیان زۆر رهقن دوورن له تێ گەبشتنی زۆریه ی کوردەوارییەوه بەلام له (مەم و زین) که یه که ی) دا وشه ی بێگانه زۆر که م هەیه ئەوه ی تیاشیا پهتی سەرگویتلاکی شکیتراوه ئەوه ی تری کوردی پهتیبە له تێ گەبشتنی بۆره پیاوانهوه زۆرتر نزیکه.

بێ گومان له رووی هونەری وێژە یی و بیروباوەری پهسند و بههتیهوه له رووی پاراوی زمان و واتا ی گرنگ و بایه خدارهوه له رووی رووداوهوه له رووی نزیکییهوه بهژبانی کوردەواریی له رووی واژه ی پر له راستی پهستی و تێگەبشتوویییهوه (مەم و زین) که یه که ی) ئەحمەدی خانی) گەلیک بههتتر و جوانتر و دلکیتشکەرتره له (مەم و زین) کۆن) هکه.

هۆی ئەمەش ئەوه یه بێجگه لهوه ی که نازانین (مەم و زین) یه که له بنج و بناواندا چۆن دانراوه وه که ی دانراوه و کێ دایناوه ئەمەندە سەرزاری چیرۆک بێژی نەخۆتێندەوار کهوتوو و گتیاوه تەوه. گەلیک دەستکاری کراره گەلیک و اتا و ناوەرۆک و وشه ییش لێ گۆراوه تا بهجۆرێکی وای لێ هاتوو له هەندێ جاردا پالەوانهکانی چیرۆکه که به پیتسه وانه ی رهوشت و کرداری خۆیان خۆیان پیتسان ئەدەن و اتا بهخۆرای خۆیان کزوانشی و لاواز ئەنوێن!

له (چیرۆکی کۆن) دا ناوی ئەم پالەوانانەدئ:

برایم ئاغای یه مەن پهری، مهلهک، ریحان، بهنگینه. (سهگ) که ئەمانه هیچیان له چیرۆکی تازه دانین.

هەر وها ئەم پالەوانانە ییش له چیرۆکه تازه که دا ناویان دئ (چاوبهست کاری لم گەر، گورگین، حەیزه یون) که له (چیرۆکه کۆن) هکه دانین. له چیرۆکی تازه دا خاکی جزیر و بۆتان خاکی سەر به خۆیه، که چی له چیرۆکه کۆن هکه دا به خاکیکی داگیرکراوی (پادشای یه مەن) دانراوه؟! ئەم که م کوپری و هەلانه ییش به ئاشکرا له (چریکه ی مەم و زین) ه ره مە کییه که ی) ئاوه رحمان بهکر) دا دەر دکه وئ که خۆی گۆران بێژیکی نەخۆتێندەوار و چیرۆک بێژیکی ناشی بووه بەلام دەستی بوێژی هه بووه چوه گەلیک وشه ی ناشیرین و اتا و رسته ی ناروا و ناپه سەندی فری داوه تە ناو چیرۆکه که وه و بهو رەنگه بۆ (اوسکارمان) ی ئەلمانی گتیاوه تەوه که ئەویش له پاش نووسینهوی له سالی ۱۹۰۵ دا له شاری (بەرلین) دا له چاپی داوه.

دوور نییە ئەم چیرۆکه ره مە کییه ییش له بنج و بناواندا زۆر دروست و ریکو پیک بووی دوور نییە ئەمیش وێژە و انیکی زانای کورد داینا بێ بهلام گیتزه لووکه ی رۆژگار نووسراوی چیرۆکه که ی له ناو بردنی ئینجا به هۆی دەستاو دەست یاخود دەماو دەمی چیرۆک بێژە نەخۆتێندەوار هکه واه وای به سەر هاتین میژوو ده ی ئەخات که هەندێک له ئایینه به ناو بانگه کانیش یاخود فرموده ی پیغەمبەرانیست به دەست نەخۆتێندەوارانهوه یاخود به دەست دل ره شانهوه وایان به سەر هاتوو.

وا بۆ نمونه چەند بهیتیک له (مەم و زین) ی (ئەحمەدی خانی) و له (مەم و زین) ی دەم ئاوه رحمان بهکر پیتسان ئەدەین. تا خۆتێندەواری خۆشه ویست خۆی به جۆرێکی تیکرایی له هتزی وێژە یی هەردوولا تێ

بگات و نرخیش بۆ ھەر دوولا دابنیت.

ئەوندە ھەبە لەگەل ئەمەیشدا کہ تا ئیستا نزیکەى سى سەد سالاھ بەسەر (مەم و زین) ەکەى (ئەحمەدى خانى) دا تىپەریوہ لەگەل ئەو ھەموو پایە بلتدەبیەیشدا کہ لە کۆرى وئزەى جیھاندا ھەبەتى کہچى ھىشتا جىگەى بە (مەم و زینە رەمەکیبەکە) چۆل نەکردووہ ھىشتا جىگای ئەوى پى نەکردۆتەوہ لەناو بۆرەپیاوانى کورددا.

لام وایە ھۆى ئەمەیش ھەر ئەوہبە کہ تا ئیستا ھەر نەخویندەوارى باو بووہ لەناو کوردستاندا ھۆى ئەمەیش زەبروزەنگى چەرخى کہ چ رەفتار بووہ بۆبەکا ھۆتراوہکانى خانى لەبەر نەکراون و بلاونەکراونەتەوہ لە شىوہیەکی پىتوبست و تەواودا لەسەر زمانى چىرۆکبیتە نەخویندەوارەکاندا.

چونکہ لە راستیدا (مەم و زینە رەمەکیبەکە) چ پەخشانەکەى چ ھۆتراوہکەى بۆ کوردیكى ئاسایى یاخود نەخویندەوار ئاسانترە تىبى بگات لە (مەم و زینەکەى ئەحمەدى خانى) کہ بەشىكى زۆرى وشەکانى عەرەبى و فارسین و رەقىش بىجگە لەوہ زۆر بىرى ورد و وردەکارى وئزەبى و واتای راستى پەرسىشى تىباہ کہ نەخویندەوارانى کورد تىبان ناگەن و بۆشيان لەبەر ناكرىن کہ زۆرىەى چىرۆکبیتەکان خۆشيان لەو نەخویندەوارانەن تەنانەت ئەتوانم بلتیم کہ ھەندى رستە و واژەى وايشى تىباہ کہ بۆ پىاوى خویندەوارىش سستەمە تىبان بگات مەگەر بۆى رۆشن بکرتتەوہ یاخود بۆى لىک بدرتتەوہ.

ھۆى ھەرە گرنكى ئەمەیش کہ من ئەم چىرۆکەم گۆرىبە سەر پەخشانى کوردى ئەمەبوو کہ چىرۆکەکە لە وانا و ئامانج و ناوہرۆکدا لە چىرۆکەکەى (ئەحمەدى خانى) بگات لە ئاسانى و سووکى و رەوانىیشدا لە چىرۆکەکەى دەم (ئاورەحمان بەکر) بگات تا ھەموو کوردىک بەخویندەوار و نەخویندەوارە بەئاسانى تىبى بگات.

وئزەبەک لە ناوہرۆكى مەم و زینەکەى خانى

- خانى ئەلئى: بۆبەکا ئەم (مەم و زین) دەم بەکوردى نووسىبەوہ:

دا خلق نەبىژتن کو اکراد
بى معرفتن بى اصل و بنیاد
انواعى ملل خودان کتیبین
کرمانج تەنى دبی حسین

- بەلام راستىبەکەى ئەوہتا کہ:

کرمانج نەپر دبی کمالن
اماد یتیم و بى مجالن
فى الجملہ نەجاھل و نەزانن
بلکى دسفیل و بى خدانن

- خانى ئەلئى: لەبەر ئەوہ بىبارم دا کہ:

نەغمى وەژ پەردەى دەرتىنم
(زینا و مەمى) ژ نوئ وەژىنم

- ئەلئى: بەلام لە راستیدا ئامانجى من ئەمە بوو کہ:

شرحاً غەمى دل بکەم فسانە
(زینى و مەمى) بکەم بەھانە

- خانى بەلاپەوہ کورد وایە:

جوامبرى و ھمت و سخاوت
مىرىنى و عىزەت و جلاوت
ئەو ختمە ژ بو قبىلى اکراد
وان دانە بەشىر ھمت و داد
ھىندى ژ شجاعى غىورن
ئەو چەند ژ منتى نفورن
ئەف غىرت و ئەف علوى ھمت
بو مانعى حملى بارى منت
لەو پىکشە ھەمىشە بى تفاقن
دائم بە قرد و شقاقن؟!

- خانى سەرى لە کارى خوا سورئەمىنتى کہ ئەلئى:

آيا بە چ وجە مانە محروم؟
بالجملہ ژ بۆچى بونە محکوم؟

- خانى ئۆپالى سەرگەردانىمان ئەخاتە ئەستۆى گەورەکامان ئەلئى:

أما ژ ازل خودى وەساگر
ئەف رۆم و عجم لەسەر مەراگر
تبعىتى وان ئەگەرچى عارە
ئەو عارە لە خلقى نامدارە
ناموسە لە حاکم و امیران
تاوان چىہ شاعر و فقیران؟!

- خانى ئۆپالى مال وىرانىمان ئەخاتە ئەستۆى داگیرکەرانى ئىران و تورکىش، کہ ئەلئى:

ھەردوو طرفان قبىلى کرمانج
بۆ تىرى قضا کرىنە ئامانج!

- ئىنجا بەدو دلبیبه کهوه دوا رۆژی کورد له خۆی ئەپرسی ئەلێ:

قەت مکنه ئەف ژ چەرخى لولب
طالع ببیتن ژ بۆمه کوکب؟
یەختى مه ژ بو مه رابیت یار؟
چارەک ببیتن ژ خواب هوشیار
شیری هونەرامه بێته دانین؟
قدری قلمما مەبیتته زانین؟
دەردی مه ببیتن علاجی؟
علمی مه ببیتن رهواجی؟

- دواى ئەوه خانى چاره ئەدۆزیتتهوه بۆ دەرەکاغان ئەفهرموی:

گەردى هەبوا مە اتیفاقەک
شیکرا بکرا مە اتقیادەک
روم و عرب و عجم تەمامی
هەمیان ژ مەرا دکر غلامی*
تکمیل دکر مەدین و دولت
تحصیل دکر مەعلم و حکمت
تمیز دبون ژ هەف مقالات
ممتاز دبون خودان کمالات

نەوونەى چیرۆکی مەم و زینە رەمەکیهکه

(برایم پاشا) ی یەمەنى هیچ کورێکی نەبوو دەگەڵ وەزیری خۆی هەلستان رۆین بۆ ماله خۆلای دوازدە مەنزلان رۆین خولا رحمی کر وەیسەل قەرەنبی ماھی دەشتی نارده کن ئەوان.

بگەرێنەوه و سیتوێکی بەهەشتی پێدا نارد نووستیوون له پشت سەری وانى دانا ئەوان بگەرێنەوه نەبەنە بەیتوللایه ئەوانه بۆ کورێ هاتوون بچنەوه ماله خۆیان ژنی وان زگیان پێ دەبێ ایشالایهکی کورێکیان دەبێ کورێ (برایم پاشا) دەبێ نیتوی (کاکه مەم) بێ کورێ وەزیری نیتوی (بەنگین) بێ نیتویان لێ نان (آغا) و (نۆکەر)!

خالق هەر ئەتوێ لەسەر هەمووانه

دیتە پرووی زەمبێتی سێ پەری دەتەرلانه

(*) دەروون نازادێکی وەک (ئەحمەدی خانى)، دووره لەوهوه که بەندەپەتیبی بوێ بۆ هیچ نەتەوێهەک. لێرەدا تەنیا مەبەسی ئەوێهە که ئەگەر کوردهواربى یەک بن نەتەوێهەکانی رۆم و عەرەب و عەجەم ناچار ئەبن پزیران لێ بگرن!. (ش. ف)

لەسەر کۆشکی کاکه مەمى کورێ برایم پاشای یەمەنى دەیاندا سەیرانه.

***

خوشکی چکۆله گوتی: بەخوشکانه

ئەمن بېم بەقوربانە!

ئەمەبا (یای زین) ئی هەلگەین بېهینە یەمەنى گەوره و گرانه.

بزانین (کاکه مەم) زەریفه یان (یای زین) زێدە جوانه.

***

«یارەبى (رەحمان بکر) نەمرئ!»

بەچوار رۆژان ئەو بەندەى بۆ ساحیبی ئەلمانی کردە تەواوه.

عیسا روح الله لەسەر ساحیبی ئەلمانی راوەستاوه!

آغای ساحیب بەساغ و سلامتی له هەموو دەریابان (ب) پەریوه.

له دایک و خوشکی خۆت بکەى سلاوه!

سەرئنج:

هەر وهک لێرەدا دەرئەکهوێ تەنیا نەخوێندەوارەکان لەم جۆره چیرۆکه خۆشی ئەچێژن خوێندەواران هیچ خۆشییەکی لێ وەرناگرن.

کەچی بەپێچەوانەى ئەمەوه چیرۆکی (مەم و زینى خانى) خوێندەواران پیتی دلخۆش ئەبن نەخوێندەوارانیش بەمەرجی تیبی بگەن هەر پیتی دلخۆش ئەبن...

مەم و زینى بەدەستا نووسراوه

کۆنترین و تەواوترین نووسراوه که لەبەر (مەم و زینەکهى ئەحمەدى خانى) که بەپیتنوس خۆی نووسراوئەوه نووسراوئەتەوه ئەمانەن:

۱- (مەم و زینى ئەحمەدى خانى) ی بەدەست نووسراوه که بەپیتنوس و خەمخۆزایی (عەزیز کورێ شیر مام زیدی) له سالى ۱۱۶۵ ی کۆچیبی مانگیدا نووسراوه.

۲- «مەم و زینى ئەحمەدى خانى» ی بەدەست نووسراوه که له نووسراوخانەکهى خوالیخۆشبوو (سەید حوسین حزنى موکریانى) و (گیبوی موکریانى) دایه ئەم نووسراوه هیشتا دەرئەکهوتوووه که بەدەستی کێ نووسراوئەتەوه له سالى (۱۱۷۳) ی کۆچیبی مانگیدا نووسراوئەتەوه.

۳- (مەم و زینى ئەحمەدى خانى) ی بەدەست نووسراوه.

بەلام نازانین بەدەستی کێ نووسراوئەتەوه وەک ئەلێن ئەم دانەپه زۆر ناوازیه له هەموو دانەکانى تریشى کۆنتره و راستتره دەست زانای پایه بلند (مەلا عەبدللهادى محەمەد) ی دانیشتووی گوندی (دریاسیه) ی کوردستانی (سوریه) کهوتوووه ئەم زانایه ئەم دانەپه بەیارمەتیبی (میرانى هەمزە بەگ) هوه راست ئەکاتەوه پاشان ئەیگۆرێتته سەر زمانى عەرەبى وشەى گران و واژەى نادیارى ناوەرۆکهکهیشی

لیک ئەداتەوه. زانای ناوبراو نووسراوهکەى خۆى و دانە گۆزراوهکەى وه لیکدانەوهکەىشى (که بەزمانى کوردییە) بەدیاریی ناردووێه بۆ (گیوی موکریانى) له (ههولێر) ئیستا که ئەم دانەیه له نووسراوخانه تاییه تیبیهکەى مامۆستای وێژەوان و خەباتکار (گیوی موکریانى) دایه.

۴- (مەم و زینی ئەحمەدى خانى) ی بەدەست نووسراوه نازانین کى نووسیویەتەوه ئەم دانەیه له سالى (۱۳۲۳) ی کۆچى رۆژیدا له شارى (مههاباد) له لایەن مامۆستای بەرێژ (عبدالله ایوبیان) خاوەنى نووسراوى (چریکەى مەم و زین) هه بەدەست (مهلا عەبدوللای داودى) یه وه بێنراوه ئەم دانەیه زۆر جوان و پاژاوه نووسراوهتەوه داخه کهم لاپهه کانى سهههتا و دواى نووسراوه که رزبون.

مەم و زینی چاپ کراو

۱- له ناوهند سالا کانى (۱۸۵۵ - ۱۸۶۰) ی پاش ز.دا شابه ندهرى^(۱) روسیا (ئهلیکساندەر ژاپا) له شارى (نهرزپۆم) ی کوردستانى تورکیادا دانە نیشته. بهیارمه تى زاناکانى کوردى شارى (بايه زید) هوه گه لیک نووسراوانى بهدەست نووسراوى کوردی کۆکرده وه ئەو نووسراوانه ی برد بۆ باژێرى (پهترسبورگ)، که هه ندىک له وانه چیرۆکى (مەم و زین) ی (ئەحمەدى خانى) بوو. له گۆقارى... (Melange Asiatique) دا، بهرگى ۳، ناوه رۆکى (مەم و زینی ئەحمەدى خانى) به کورتى به زمانى فه رەنسزى چاپ کراو بلاو کرايه وه.

۲- له سالى ۱۸۹۰ دا له لایەن (ئۆژەن پریم) و (ئهلبه رت سوسان) ی ئەلمانىیه وه گۆزراوه ته سه ر زمانى ئەلمانى و چاپ کراوه.

۳- له سالى ۱۹۰۳ دا له لایەن ئا. ئون لى کوک) هوه چاپ کراوه.

۴- له سالى ۱۹۰۵ دا له لایەن رۆژهه لاتناس و کورد شوناس (ئۆسکارمان) هوه به زمانى کوردى چاپ کراوه و گۆزراویشه ته سه ر زمانى ئەلمانى. ئەم (مەم و زینه) ی له دەمى ناوهرحمان به کر وه رگرتوه که بریتىیه له وێژهیه کى نه ته وه یى (فۆلکلۆر).

۵- له سالى ۱۹۲۶ دا له لایەن (ههگو ماکاس) هوه به کورتى چاپ کراوه.

۶- له لایەن (ماکلەر) ناویکیشه وه چاپ کراوه.

۷- له سالى ۱۹۳۶ دا هه ندى هۆنراوه ی چیرۆکى (مەم و زین) ی (ئەحمەدى خانى) له (به ره وان)^(۲) دا چاپ کراوه.

۸- له سالى ۱۹۴۲ دا له لایەن (رۆژهه لیسکو) ی فه رەنسزىیه وه چاپ کراوه و گۆزراویشه ته سه ر زمانى فه رەنسزى. ئەم رۆژهه لاتناسه زانایه لیکۆلینه وه یه کى فراوان و قوولى له بابته هه ردوو چیرۆکى مەم و زینه وه کردوه که به ناى باترىن به ره م گه یشتوته. وێژه ی فه رەنسزى ئەم به ره مه ی گرت ه باوه ش.

۹- له سالى ۱۹۶۲ دا له لایەن (م. ب. رودینکو) وه چاپ کراوه و گۆزراوه ته سه ر زمانى رووسى.

(۱) شابه ندهر: کۆنسۆل.

(۲) به ره وان: بێرىقان، پایته ختى کۆمارى ئەرمینیا - ئەرمه نستان - ی ئیستا.

پیشه کى ئەم نووسراوه له لایەن مامۆستای خەباتکار و بهرێژ (قانات کوردۆ) وه نووسراوه، که خۆى له کوردستانى رووسیا له دایک بووه و له زانستکۆى لىنینگرادا وێژه ی کوردى ئەلێته وه.

۱۰- له سالى ۱۹۲۰ دا له ئەسته مۆل له لایەن (میرانى حمزه بهگ) هوه چاپ کراوه. ئەم چاپه له سه ر (مەم و زین) ه بهدەست نووسراوه کەى (مهلا عەزیز کورى شیرمام زیدى) چاپ کراوه.

۱۱- له سالى ۱۹۴۷ دا له شارى (حلب) له سه ر ئەرکى (بشیرى شێخ سه سه نى هاشمى) چاپ کراوه.

۱۲- له سالى ۱۹۵۴ دا له سه ر ئەرکى (گیوی موکریانى) چاپ کراوه، له شارى (ههولێر) دا.

۱۳- له سالى ۱۹۶۰ دا له لایەن بوێژى به ناویانگى کوردستانى ئێران مامۆستا (هه ژار) هوه گۆزراوه ته سه ر شێوه ی موکریانى، به هۆنراوه و، له (بهغدا) دا به وێنه و نىگار هوه چاپێکى جوان کراوه.

۱۴- له سالى ۱۹۶۳ دا له لایەن مامۆستای بهرێژ و هۆشيار (عبدالله ایوبیان) هوه که له کوردستانى ئێراندا به ناوى (چریکەى مەم و زین) هوه، مەم و زینه نه ته وه بیهیه که چاپ کراوه و گۆزراویشه ته سه ر زمانى فارسى. ئەم نووسراوه له (ته ورێژ) دا چاپ کراوه. لیکۆلینه وه یه کى نایابى تیا کراوه.

۱۵- له سالى ۱۹۵۷ دا له لایەن مامۆستای بهرێژ و هونه رمه نده وه (محمهد سه عبید ره مه زانى بۆتى) که به کێکه له رۆشنبیرانى کوردى (سوریه) له شێوه ی په خشانى کى جوان و ره نگیندا گۆزراوه ته سه ر زمانى عه ره بى. خۆیشم ئەوه م به په خشان گۆرپیه سه ر زمانى کوردى.

۱۶- نیشتمان په روهر و وێژه وانى به ناویانگ (جه لادته به درخان) يش له گۆقاره نایابه کەى خۆیدا (هاوار) هه ندى له چیرۆکى مەم و زین به کوردی لاتینى له چاپ داوه. ته نانه ت ئەم مامۆستا مه زنه وانەى زمانى کوردی به رۆژهه لاتناس (رۆژهه لیسکو) گوتۆته وه و له م رووه يشه وه که لکى به و گه یاندوه، ئەم گۆقاره له سالى (۱۹۳۲) دا ده رکه وتوه له (شام) يشدا به پىتى لاتینى کوردى و پىتى عه ره بى له چاپ دراوه.

۱۷- له سالى ۱۹۳۵ دا پیره مێرد به ده سکارى به کوه (مەم و زینه کەى ئەحمەدى خانى) ی له شێوه ی چیرۆکێکى کورتدا به په خشان به شێوه ی زمانى ناوچه ی سلیمانى له چاپ دراوه هۆنراوه يشى تیا به.

۱۸- بێجگه له نووسه رانه ی که له سه ره وه ناومان بر دوون ئەم نووسه رانه يش ده ربارەى (مەم و زین) و (ئەحمەدى خانى) و تارىان داوه؛ (ضیاء الدین خالدى، أمین زه کى بهگ، دکتور بله چ شیرکوه، کامه ران به درخان؛ علاء الدین سجادى، پ. نرخ، ئى. ئا. اوربلى ف. نىکیتین).

۱۹- مامۆستا (عبدالله ایوبیان)، خاوه نى نووسراوى (چریکەى مەم و زینی) ئەفه رموئى: [شاكر فه تاح که نووسه رێکى ئەم چه رخیه، پارچه هۆنراوه په خشانه کەى که ناوى (فرمیتسکى کاکه مەم) ه، و، له به رزترىن به ره مى وێژه یى ئەو ئەژمێرێ، سروش (الهام) هکەى له (چیرۆکى مەم و زین) هوه وه رگرتوه].^(۱)

(۱) به دواى ئەمه دا مامۆستا (فرمیتسکى کاکه مەم) ی دووباره نووسیوه تەوه، جا له بهر ئەوه ی هه ر ئەو پارچه په خشانه له جیبه کى تری ئەم کتیبه دا دانراوه به باشمان زانى لێره دا هه لى به رگین.

پېشنگی بهرامبهر چیرۆکی مەم و زین

(مەم و زینی خانی) چیرۆکیکی نەتەوہیبیہ (خانی) گیانی نیشتمانپەروری و خواناسی و مەروئ پەرورەیی پالتی پتوہ ناوہ کہ گیسوگرتفی کۆمەلایەتییەمان تەنگوچەلمەمی زنگکاری (سیاسەت)مان ئازار و ئاواتی نەتەوہکەمان لە شێوہی ئەم چیرۆکەدا دەربخات.

ھەرودھا چاوتەندازە جوانەکانی کوردستان و جوانی و شەنگوشوخیی کچ و لاوہ کوردەکان و ژبانی پر شادیی چینی بالا و ژبانی پر ئەرک و ئازاری چینی خواروی لەگەڵ کردوہ و پەوشتە شیرینەکاغان و کردوہ و پەوشتە ناتەواوەکاغانی بەبەرچەستەیی پێشان داوہ.

(مەم) و (زین) کە کوپ و کچیککی جوان و کردوہ شیرین. کە خاوەنی دەروونی ئازاد و بییری سەرەسەن نەتەوہی کورد پێشان ئەدەن لە جوانی و ئازایەتی و مەردایەتیدا لە ئەقین و خۆشەویستی و دۆستایەتیدا لە چاکەدانەوہ و خۆبەخت کردندا ھەرودھا لە ھیوا و خەباتیاندا بۆ ئازادی و کامەرانی.

ھەرودک (مەم) و (زین) تووشی نەخۆشی و سەرگەردانی و مالتویرانی بوون بەدەست زۆرداریی خونکاری (جزیر و بۆتان)، (زین الدین) ھوہ کە سەرەستی بۆ نەھیشتبوونەوہ دلدارییەکیان بەبەنە سەر و ببەن ژن و مێردی یەکتری و ھەردووکیانی بەو داخوہ لەناو برد ھەرودھا نەتەوہی کوردیش لە سەردەمی (ئەحمەدی خان)دا بێگانەمی داگیرکەر و سەرکردە ستەمکارەکانی ناوخوا سەرەستییان بۆ نەھیشتبوونەوہ تا بەکامی خۆی بگات و ژینیککی پر لە ئازادی و کامەرانی بژی.

جا ئەو ھەژاری و نەخۆتەندەواری و نەخۆشییەکی کە تووشی کوردەواریی ئەوساکە ھاتبوون (خان) پەیی پێ بردبوون کە ھەرسێکیان بەھۆی زۆرداریی ئەو داگیرکەرە و ئەو سەرکردە خۆبیانەوہ پەیدا بوون، لەبەر ئەوہ (خان) لە شێوہیەکی تەواو رۆشن و ئاشکرادا ئەو زۆردارییە دەردەخات زۆرداریی و دل رەقی و تی نەگەیشتوویی و خۆپەرستی و ترسۆکیی خونکار (زین الدین) لە ئازاردان و دل پەنجاندنی (زین و مەم)دا بەتەواوەتی دەرتەخات ھەرودھا بەتەوژم و تیرییەکیشەوہ خەباتی یەکگرتن و کۆکی خۆشەویستی و یارمەتی، بەرەنگاریی کردنی ئەو زۆردارییە، لەسەر دەستی پالەوانە جەنگاوەرەکاندا: (تازەدین) و (عارف) و (چەکو) و دۆستە دلسۆزەکانیاندا: (مەم) و (زین) و (ستی) و (حەیزەبون) و (گورگین) و، پشتیوانەکانیاندا کە چاکەخوازانی نەتەوہ بوون پێشان ئەدات.

ئەو (زین الدین) ھە کە گوتی لە پیاوی جوامبەر و مەرد و ئازا و تی گەیشتووی وەک (تازەدین)ی سەرکردە و زاوای خۆی نەئەگرت و، ئەچو گوتی لە بەدگۆ و نیاز خراپ و ناپاکیتی خۆپەرستی وەک (بەکر مەرگەوەر) ئەگرت، کە خۆشیی ھەر لەوہ وەرئەگرت کە شەڕ و ئاژاوە بێتەوہ و، زبان بەکەسانی تر بگەیی.

ئەو (زین الدین) ھە کە ئەمەندە دل رەق و خوانەناس بوو، ئەوہندە دوور بوو لە دادپەروری و پەوشتی زانیانەوہ، لە کەبنە و بەینەکی خۆی و (مەم و زین)دا، لە کەبنەوہبەینەکی ناوہند خۆی و (تازەدین)دا... نە پرسیتی کرد لە کەس، نە راویتی کرد بەکەس، بەبێ چەندوچوون کردن و لیکۆلینەوہ و پرسیار،

(مەم)ی کۆلی خستە ناو زیندانەوہ، (زین)ی بەسەزمانیسی کەنەفت کرد، لە ژوورەکی خۆیدا، تا سالیکی لێی نەپرسیبەوہ. ھەردووکیان بەناھو نالە و رەنجەرۆیی و پێ نەگەیشتەوہ کوشت.

بەلێ ئەو (زین الدین) ھ، بەزەبری شۆرشی نەتەوہ کە لەژێر سەرکردەیی (تازەدین)دا سەری گرت ناچار ئەبێ: ملکەچ ئەکات بۆ راستی و دروستی، بۆ دادپەروری. ناچار ئەبێ: سەرەستی و ئازادی ئەبەخشیتەوہ بە (مەم) و (زین). ناچار ئەبێ: پێ لە گوناھی خۆی بنی و داوای لێ خۆش بوونیش لە (مەم) و (زین) بکات. ناچار ئەبێ. ئەو گوناھی خۆشی بەدەستی خۆی بشواتەوہ، بەمارەکردنی (زین) لە (مەم) لە دوا ھەناسە سەرەمەرگیاندا ناچار ئەبێ: بەپێی ئارەزووی (زین)، لە دواى مردنیان. لاشەکی (زین) بەدەستی خۆی بخاتە ناو گۆری (مەم) ھوہ. ناچار ئەبێ: حەوت شەو و حەوت رۆژ ئاھەنگ و زەماوەند بۆ ئەو ژن و مێردییە (مەم) و (زین) ھ بگێری. ناچار ئەبێ: تا سالیکی لەگەڵ ھەژار و داماو و لێ قەوماو و دل بریندار و بەندییەکاندا چاکە و پیاوہتی و دلدانەوہ و بەخشندەیی بکات. تا خواستەکانی (زین) بەبێتەوہ!

(زین الدین) ھەرچەندە لە خۆیدا پیاویکی گەورە و زنگ و ئازا و نان بەدە و بەخشندە و دلپاک ھەلکەوتبوو، بەلام لەبەر سەرگەرمی و تی نەگەیشتوویی و خۆپەرستی خۆی، جاروبار ھەلەئە کرد: فەرمانبەری خراپی دائەمەزاند. کە یەکیک لەوانە (بەکر ئاغا) بوو، کە کردبووی بەپەرەداری خۆی. بیانویشی ئەوہبوو، کە فەرمانداریی، جاروبار فەرمانەکانی بەم جۆرە پیاوہ خراپانە ئەبێ ھەل ناسوورێ!

راستیەکییەکی ئەمەیە کە فەرمانبەری خراپ، بۆ ھیچ فەرمانەرایی یەک دەست نادات و کەلکیشی نابێ. بەلکو بەپێچەوانە زبانی لێ ئەوہشیتەوہ، خراپەیش بەکۆمەلایەتی ئەگەینێ. ئەم دەردەیش نەک ھەر لەناو ئێمەدا ھەبە، لەناو ھەموو جیھانیشدا ھەبە.

جا خونکاری (بۆتان) کە (بەکر ئاغا)ی کردبوو بەدەست نێژی خۆی لە کۆشکی شاھانیدا، ئەنجامی خراپ و سزای ئەم ھەلەیی خۆی ھاتەوہرێ. بەواتایەکی تر: ئەوہی چاندبووی ھەر ئەوہی ئەچنیوہ! لە ئەنجامدا خوشکە نازەنینە بێ وینەکی خۆی، (زین) و، پازنووسە لاوچاکە دلسۆزەکی خۆی، (مەم)ی لە دەست چوو!

ھەرودھا خۆشەویستی و پزیزگرتن سەرکردە (تازەدین) و براکان و کەسوکار و دۆست و یاری (تازەدین)یشی لە دەست چوو لەگەڵ ھی نەتەوہدا!.

تەنانەت کە ھاتیشەوہ ھۆش خۆی، لە دەست ریسواکردن و سووککردنی (مەم) و (تازەدین) و تاونج و پلاری (زین) و (ستی)ی خوشکەکانیشی پزگاری نەبوو!.

ئەنجامی (بەکر مەرگەوەر)یش بەوہ گەیشت کە لەلایەن (تازەدین) ھوہ کوژرا!.

زۆریشی نەمابوو کە ژیان و دواڕۆژی خونکار (زین الدین) خۆشی بەکویتە تەنگ و چەلمەمەوہ!.

جا (ئەحمەدی خان) لەم چیرۆکەدا ئەم پەندەمان پێ ئەبەخشێ کە تا سەردار و سەرکردەکانی خۆمان

وا خوځپه‌رست بن، دهرگای ناکوکی و شهر و نازاوه‌مان، هه‌موو دهم لځ نه‌کړیته‌وه. که به‌ره‌نگاری به‌کتریبش بووین، بیگانهای داگیرکهر، به‌یارمه‌تی سته‌مکارانی ناو خوځمانه‌وه به‌ناسانی دپنه ناو خاکه‌که‌مانه‌وه و داگیری نه‌کهن. چنگیش نه‌هاوپیژنه کاروبارمانه‌وه و سره‌گردانمان نه‌کهن. که بیگانهای و سته‌مکارانی ناو خوځیش داگیری کردین، ههرسې دهرده‌که، وه‌ک: هه‌ژاری و نه‌خوځی و نه‌خوځینه‌وایی، له خوځانه‌وه له‌ناوماندا بلاوځنه‌بڼه‌وه و، له‌ناویشمان نه‌بڼ!

جا یو ټه‌مهی کوردستان له ده‌ست ټه‌م سهره‌گردانی و ویرانییبه رزگار بکه‌ین و ژبانیکی پر له نازادی و کامهرانی یو کورده‌واری پینک به‌پین، پیوسته له پیش هه‌موو شتی‌کدا خه‌ریکی چاره‌سهرکردنی فه‌رمانداری ناو خوځین و له‌سهر بنچینه‌یه‌کی دادپه‌روهری دایه‌زیتین. دواي ټه‌وه‌یش خه‌ریکی به‌کگرتن و کوکی و خوځه‌ویستی و یارمه‌تی بڼ له ناو‌ند هپزه‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کوردا، به‌جوړتیکی وا که هه‌موومان ملکه‌چ بکه‌ین یو یاسایه‌کی دادگهرانه و، یو پیشه‌وایه‌کی نیشتمان په‌روهر و خواناس و تیگه‌یشتوو و دادپه‌رست. دواي ټه‌وه به‌ره‌نگاری دوژمنه‌کانی گشتیمان بکه‌ین و کوردستان له ده‌ست زوړداری رزگار بکه‌ین ههر کاتی گه‌یشتین به‌م نامانجه‌یش ټینجا ده‌ست بکه‌ین به‌به‌ره‌نگاری کردنی هه‌ژاری و نه‌خوځی و نه‌خوځنده‌واری. تا نه‌ته‌وه‌ی کورده‌ژبانیکی پر له کامهرانی و نازادی بڼی و کوردستانیش ناو‌دان بپیته‌وه.

(به‌کر مه‌رگه‌وهر) نیشانه‌ی ټه‌و ناپاکی و پوول په‌رستی و خوځه‌رستی‌یه‌که له‌ناو نه‌ته‌وه‌که‌ماندا بلاو‌بوونه‌ته‌وه و نه‌ته‌وه‌کانی تووشی سهره‌گردانی و ریسووی کردوه. نیشانه‌ی فریول‌بازی و ته‌له‌که‌بازی و داوانه‌وه‌ی دوژمنانی نه‌ته‌وه‌که‌یه بریتین له داگیرکهران و له سهرکرده‌ خراپه‌کانی ناو خوځمان.

کوشتنی (به‌کر مه‌رگه‌وهر) یش له‌لایه‌ن سهرکرده‌ی شو‌رشه‌وه که (تاژدین) ه‌نیشانه‌ی سهرکه‌وتنی دهررون نازادانی نه‌ته‌وه‌ی کورده به‌سهر خراپه‌کاراندا. نیشانه‌ی زال بوونی دادپه‌روهریبه به‌سهر زوړداری و نیشانه‌ی ده‌ستکه‌وتنی نازادی و کامهرانی گشتیبه یو هه‌موو کورده‌واری.

ټه‌مه‌یش هیوایه‌ک ټه‌به‌خشی به‌نه‌ته‌وه‌که‌مان، که ټه‌گهر: «تی بکوځی چه‌شنی مه‌رد، زو ټه‌گاته ته‌خت و به‌خت!»، په‌شیمانپونه‌وه‌ی خونکار (زین الدین) یش له کرده‌وه‌کانی خوځی، به‌زه‌بی هاتنه‌وه‌ی به‌(مهم و زین) دا و، ده‌ستکردنی به‌به‌دیی هپنانی ناواته‌کانی ټه‌و دوو جوانه‌مه‌رگه، نیشانه‌ی ټه‌وه‌یه، که ټه‌گهر په‌نج و ته‌قه‌لالای مه‌ردانه‌ی نه‌ته‌وه له نارادا هه‌بڼ، سروشتی ده‌سه‌لاتاران و کاربه‌ده‌ستانیش، ناچار ټه‌بی، به‌پتی خواست و پیوستی نه‌ته‌وه، بگوړی و بیته سهر باری چاکی.

به‌م په‌رنگه‌ چیروکی (مهم و زین) ی (ټه‌حمه‌دی خان) چ له کوځی زرن‌گارییدا چ له کوځی و پیژدی و خوځنده‌وارییدا، چ له کوځی کو‌مه‌لایه‌تیدا، نرخ و بایه‌خ و گرنگیمان یو دهر‌ته‌که‌وئ.

چیروکی‌که هه‌موو دهم چه‌شنی گوتی هه‌میش به‌هار چاومان نه‌گه‌شپینیته‌وه، دل‌مان ټه‌بوو‌پینیته‌وه. چیروکی‌که تا سهر ټه‌توانین که‌لک و چاکی لځ وهر‌بگرین. کرده‌وه‌ی شیرین و ره‌وشتی جوان و گیانی نیشتمان په‌روهری و خواناسی و مرو‌فایه‌تیشی لټوه فی‌بڼ.

دواړو چیروکی مهم و زین

چیروکی (مهم و زین) ټه‌حمه‌دی خان) له روویه‌که‌وه چیروکی‌کی ناوازه و نایاب و به‌هپزه مه‌رگه‌ساتیکی کاربگه‌ره و هه‌ستی پیاویش ټه‌بزیټی له‌لایه‌کی تریشه‌وه روویه‌کی نیشتمانی و نه‌ته‌وه‌ی کورد و کوردستان پیشان ټه‌دات نازار و ناواتی نه‌ته‌وه‌ی کورد دهر‌ته‌خت. ټه‌مه‌یش هه‌مووی له شپوه‌یه‌کی راست و دروست و ته‌ر و تازه و پر سوزدا دهر‌ته‌برئ که دل‌ی پیاو کیش ټه‌کات و، کاریش ټه‌کاته سهر هوش و دهروونی.

(خان) به‌دانانی (چیروکی مهم و زین) له‌م شپوه‌یه‌دا که هه‌به‌تی خوځندن‌گایه‌کی تازه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کردو‌ته‌وه بو‌پته‌ی کوردی.

که له دواي ټه‌وه‌ه گه‌لیک بو‌پژان و وپزه‌وانان له‌سهر ریگای ټه‌و رویشتون... (حاجی قادری کوځی، پرت‌ه‌ویه‌گی هه‌کاری، زیور، فائق بی‌که‌س، ټه‌حمه‌د موختار، هه‌ژار، جلادته به‌درخان، جگه‌رخوین، کامهران به‌درخان، کامیل به‌سیر، کامهران ټه‌حمه‌د)... ټه‌مانه هه‌موویان له‌سهر پرت‌ه‌وی ټه‌و رویشتون.

جا ههر له‌به‌رته‌وه‌یه که ټه‌م چیروکی ټه‌مه‌نده دل‌کیش که‌ره و ټه‌مه‌نده کورده‌واری به‌دل‌باندا چووه که له ژبانی ر‌ژانه‌ی خوځاندا کورده‌کان ناوی پاله‌وانانی چیروکی‌که له‌کاتی گتوگو‌دا به‌ویته ټه‌هپنه‌وه.

له ټاهه‌نگه گه‌وره‌کانیشدا کاتی ههره خوځشیان ټه‌مه‌یه که گوی له چیروکی‌پرتیک بگرن و به‌ناهه‌نگ و گورانییبه‌وه (چیروکی مهم و زین) یان یو بخو‌پینیته‌وه.

بی‌جگه له‌وه چیروکی‌که کاری له دل‌ی جیهانیش کردوه.

هه‌روه‌ها له‌ناو چیروکی ههره گه‌وره و گرنگه‌کانی جیهانیشدا جیگای بلندی یو خوځی کردو‌ته‌وه، ټه‌وه‌یشی خستو‌ته می‌شکی رو‌شن‌بیرانی جیهانه‌وه که نه‌ته‌وه‌ی کورد خاونه‌ی گه‌نجینه‌یه‌کی گه‌وره‌یه که پریه‌تی له گه‌وه‌هرانی و پیژدی کوردی.

چیروکی (مهم و زین) ی خان) له ری‌زی (ټیلیاده‌ی هومیروس) ی یونانی و (شاهنامه فی‌رده‌وسی) ی ټیرانی و (رمیانا) ی هیندستانیدا دانراوه. چیروکی (مهم و زین) یو سهر گه‌لیک زمانی گه‌وره و زیندووی جیهانی گ‌واوه وه‌ک زمانی: فه‌ره‌نسزی و ټه‌لمانی و رووسی، تورکی و ټه‌رمه‌نی و عه‌ره‌بی و فارسی. هه‌روه‌ها چ به‌ه‌ژانراوه چ به‌په‌خشان، چند جار‌تیکیش گ‌واوه‌ته سهر شپوه‌ی موکریانی. بی‌جگه له‌وه (چیروکی مهم و زین) کاری کردو‌ته دل و دهروونی بو‌پژ و نووسه‌ره‌کانیش. که به‌هانه‌دانی ټه‌وه‌وه گه‌لیک ه‌ژانراوه و په‌خشانیان له‌سهر (مهم و زین) به‌ره‌هم هپناوه.

ټه‌م چیروکی چند جار‌تیک له‌لایه‌ن هونه‌رمه‌ندانی کورده‌وه له‌سهر ته‌ختی لاساییکردنه‌وه له شاره‌کانی کوردستاندا وه‌ک (سلیمانی) و (ناکری) لاساییکراوه‌ته‌وه. به‌لام له شپوه‌یه‌کی ساکاردا، نه‌ک له شپوه‌ی چیروکی‌که‌ی خانیدا. چیروکی (مهم و زین) دواړو‌تیکی گه‌وره‌ی له پیشه‌وه‌یه

رو‌ژتیک دی: له شپوه‌یه‌کی یه‌جگار ناوازه و جواندا به‌ویته و نیگاری ره‌نگاوپه‌رنگه‌وه په‌ره په‌ره‌ی ټه‌م چیروکی له چاپ بدرئ.

پۆژتیک دئ: چیرۆکی (مەم و زین) لە زانستگۆکانی جیهاندا ئەخوێندری و لیکۆلێنەوێ قوولتری تیا ئەکری.

پۆژتیک دئ: لە شیبوێ زۆر ورد و شەنگ و شوخدا، لەلایەن هونەرمانەکانەوە ئەم چیرۆکە ئەخوێنتە شیبوێ چیرۆکی لاسایی کردنەوێ و هێ سینه ماوێ. لەسەر تەختی لاساییکردنەوێ یاخود لەسەر پردەوێ سینه ما لاسایی ئەکریتەوێ.

تا هەموو ژبانیکی کوردەواری سەرەدەمی چیرۆکەکە، بەهەموو شیرینی و تالییەکیەوێ بەهەموو جلویەرگ و خواردەمەنی و ناھەنگ و بەزمیکیەوێ بەهەموو ژبانیکی ساکارانەنی نەتەوێ و ژبانیکی دەولەمەندانەنی چینی بالاوێ بەهەموو ھەلپەریکی و گۆزانی و ساز و ئاوازیکیەوێ، بەهەموو چاوەندازە جوانەکانی (جیزیر و بۆتان) ھوێ بەرزکردنەوێ پایەنی نەتەوێ کورد لەناو نەتەوێکانی جیهاندا لە کۆری نیشتمانی و وێژە و میژوو و شارستانی دلتەری و کردەوێ بۆند و جواندا.

ھەرھەرا پۆژتیک دئ: کە وێژەوانەکانمان لە شیبوێکی تەری و تازەدا و لە کۆریکی گەرە و فراواندا، دەست ئەدەنە زیندووکردنەوێ چیرۆکە نەتەوێیەکانی ترمان کە لە ژمارە نایەن و، بەھەزاران سالا نیشان بەسەردا تیپەریوێ، کەچی ھێشتا ھەر لەناو سنگی چیرۆکیژەکانی نەتەوێ کورددا ماونەتەوێ.

وا بۆ ئۆنۆنە ناوی ھەندێ لەو چیرۆکانە و لەو چیرۆکیژەکانە پێشکەش بەوێژەوانە بەرێژەکانمان ئەکەم ھیوادارێشم بەخوا کە ئەوانیش پەریوێی مامۆستای مەزمان (ئەحمەدی خانی) بکەن و ئەم چیرۆکانەیش لە شیبوێکی ناوازە و نایاب و باودا سەرلەنوێ داپێژنەوێ، و پێشکەش بەنەتەوێ کوردی خوێشەوێستی بکەن.

ناوی چیرۆکە بەناویانگەکانی کورد

ناسکۆلە، ناگری، ئاغای بەمێزەریان، نایشەگۆل، ئەحمەد شەنگ، ئەودال ئۆمەر ئەوسانە، عەلی ھەری، عەودالی، عەزیز داسنی، بابکو، باپیرە، باوانم، بارام و گۆلندام، باشوی زوزانان، بەھارە بەیتا بولبول، بەیتی عەلی بەردەشانی، بەیتی سالی قاوہچی، بلە براجمۆک، بۆری میرسیفدینی، مەلا زیندینان، بوھاری کوردی بۆزبەگ، بیلندانە، بێمالە، بەدرخان پاشا، جانۆ، جەغفەر ئاغا، جمبالی، جمجمە سولتان، جوائمیر و دایکی، جولندی، عەبدوڵقەمان بابان، عوسمان پاشای بەبە، خەج و سیامەند، مائە فارس ئاغا، دادوہرە، دەلالو، دمدەم، دوانزە سواری مەریوان، رۆنۆ مامۆ، فەرھاد و شیرین، فەرھەت ئاغا، فریشتە، گۆران گاسمۆ، گەلباغی، گەنجۆ، گەنج خەلیل پاشا، گەلو، گولان گولان، گۆزانی، گۆرانشا، گولناز و کەلاش، گولەزەرد، گولن و کابەنگەرۆ، گولن گولن، ھاوینە، ھەلپەرینەوێ کورمانجەتی.

ھەلۆی کوردەواری، ھەسپی رەش، ھەورامانی، ھەمەتەیار، ھەنێفە، ھەوت دەرویش، ھەتەم، ھەوسەت.

عەزەدین شیر، ئیمامی ھەمزە، کاکۆ، کاکەسوار، کاک ھەمزە، کاکە میر و کاک پیر، کاک سەلیمی نازاد خانی، کاک باپیری مەنگور، کاک ھەمزە مەنگور، کاک برایم دەشتی، کاک سەعید کوری قۆج، عوسمان بەگی بەبە، کانبەبی، کانبەبی و خوازی کانبەبی و نوسمان، کورمانجی، کەل و شیر، کەلە ئەسپ، کەویار، کویستانی کوردستان، کورد و گۆران، کورکەمالی (بەختیار)، کورە کەچەلە، کولینگۆ، لاس و کەژال، لایلی، لەشکری، لەیلە و مەجنون، لاوی سوربەش، لور و سۆران، مایینی شی، مەلای گورەمەری (مەلا خەلیل) مەم و زین، مەمی ئالان، مەھمەد خان، مێرامە، مېھەر و وەفا، مېری رەوہندی، مېری موکریان، نادر شا، ناسر و مالمال، پیر فەرخ و یای ئەستی پیرۆز، پیری ژیر، پیریژن و سەی بۆد، پیروبایز، قەبری، قوچی و قەمان قە و گولەزەرد، راوہ پلنگ، رەشەراو، رۆزوی یای گولن، بۆ ھۆزی برینداری، رۆستەم، رۆستەم بەگ، رۆستەم و زۆراو، رۆلە دایکی رۆلە رەوادی، رۆلە نەبەز، رۆبیل (کرمانج)، سایل، سترانا جاسمۆ، سترانا فەرخۆ، سەگی کورمانجەتی، سەیدەوان، سەمکۆ مەزن، سنور، سوارۆ، سوارە، سواری جوانۆ، سورەگۆل، سیاپۆش، سیاپچەمانە، شاریار، شاپازی موکری، شاکەومەسور، شارپاژ، شازادە شادی، شاھەلۆی رەوہندی، شامەمۆن، شەرەتۆلە، شەرە ھای شەرە، شەری ئوسەزانی، شەریفە، شەنگە، شەم و شەمزین، شەمەج، شەوونبۆشەو، شووہلاو، شیت و ژیر، شینی جوائمیر، شیرۆ (سەید تەھای شەمزینانی)، شیر و شەپال، شیرنی نەبەز، شیخ عەبدوڵلای غازی (شەمزینان)، شیخ عەبدوڵقادر، شیرکۆ، شای زەند، شووہلاوی زەند شوانە، سەلاھەدین، تاقەسوارە، ترکانە، تیری گەروماری، خانی بەقەیغان، خالید ئاغا، خەزال، خەزیم خەیاڵ، خوازی، خورشید و خاوەر، یاری یای ئەستی، یوسف بازاری، یوسف و سەلیم، یوسف و زولەیخا، زازایی، زالم زەردەھەنگ، زەردوشتی، زەمبیل فرۆش، زەینەل، زستانە زۆزانا کورمانجی».

ناوی چیرۆکیژەکانی کورد

لە سنگی ئەم چیرۆکیژەکانەدا زۆریەکی گەنجینەکی وێژە کوردی پارێزراو: «عەلی بەردەشانی، برایمە گۆج، عەبدوڵلا دەرویشی، فەقیمی تەیران، عەبدوڵلا رەشی گەنجالی، ھەلکەتی، ھەمزە بەگ، ئەحمەد ھەلوا، عەلی ھەری، مەلای جزیری، راوکەوان، رەحمان بەکر، کاک رۆستەم سەید عەبدوڵلای بوپھانی، خرنال».

پوور، پەرزادە لەشکری، بای کابان، بای ناز، پوورزەلەخا، زلەخانەستی.

کاک مەلا، گللیر عەلی، برایمی بایز گولوی، کاک ھەباس خەری مەریوکران و کوێخا سالیح، میرزا قاسم قازی، میشۆ، سەبری، سورە مەھمەد ئامانی، زالە.

سەرئێخ:

ئەم چیرۆکیژەکانە ھەندیکیان خوێندەوار و زانا بوون. وەک (فەقیمی تەیران) و (مەلا جەزیری)... خاوەنی بەرھەمی بەناویانگن.

وتەى پۆشنىبرانى جىپهان

دەربارەى چىپۆكى مەم و زىن و ئەحمەدى خانى و وئەزەى كوردى

* لە سالى ۱۵۱۸۴۰ ف. دىستىل) كە زاناىەكى پرووس بوو، بەناو پۆژەهەلاتى نىبكدا گەشتىكى كوردو، لە كوردستان گەلىك نمونەى وئەزەى كوردى چاوپىكەوتوو. لە نووسراوئەكەى خۆىدا ئەلئى: «من هەرگىز ئەو بەمىشكما نەئەهات كە هۆزەكانى كورد؛ كە خۆئىندەوارىيان لەناودا كەمە، ئەمەندە زۆر و بئ شومار بەرھەمى وئەزەى دەستنووسىيان هەبووبى بەزمانەكەى خۆيانش».

***

* (ئى. ئا. ئوربلى) كە پۆژەهەلاتىناسىكى پرووسە ئەلئى:

«ئەحمەدى خانى»، لە رىزى (روستاولى)ى گورجستان و (فىبىردەوسى)ى ئىيران داىە. ئەم بوئانە هەرسىكىيان دۆست و دلسۆزى نەتەوئەى خۆيان بوون».

***

* دىسانەوئە (ئى. ئا. ئوربلى) ئەلئى:

«ئەحمەدى خانى لەناو هەموو كوردستاندا ناوبانگى بلابووتەو. تىكرا هەموو كوردىكىش ئەحمەدى خانى بەبوئ و وئەزەوان و دۆستى نەتەوئەى كورد دائەنئى».

* خاوەن لىكۆلىنەوئەى ئەوروپاىى (پۆل ئابى بەىدار) ئەلئى:

«زمانى كوردى، لە بنچىنەدا زمانىكى بوئانەىە. كوردەكانىش بەجۆرىكى تىكراىى خاوەن هەست و تەرزوو تاسەن، هۆنراو خاوەن. هەر كە لە داىك ئەبن ئارەزووى چىپۆك خاوانى ئەكەن. گۆرانى ئەلئىن پەيوەندىبەكى زۆرىشيان بەهۆنراو و ساز و ئاواز و هەلپەركىتو هەىە. چىپۆكبىزەكانىيان خۆش ئەوئى و رىزىشيان لئ ئەگرن».

* (قانات كوردۆ) كە مامۆستايەكى وئەزەى كوردىبە لە زانستگۆى (لىنىنگراد)دا، لە پىشەكىى نووسراوى (مەم و زىن)دا كە لەلاىەن (م. ب. رودىنكو)وئە چاپ كراو و كراو بەزمانى پرووسى، ئەلئى: «لە سالى ۱۹۳۳دا لە (پەرىشان)دا كۆگرەىەكى كوردناسان گىرا و پرارىيان دا كە چىپۆكى (مەم و زىن)ى ئەحمەدى خانى بەتېبى لائىنى پۆ كوردەكانى سۆقىتت لە چاپ بدەن».

* (دوكتۆر بلەچ شىركۆ)، لە نووسراو بەنرخەكەىدا، (القضىە الكردىە) سالى ۱۹۳۰ ئەلئى:

«ئەحمەدى خانى، زاناىەكى گەورە و بوئىتىكى دلدار بوو. بىجگە لە هۆنىنەوئەى هۆنراو، هۆگرىبەكى تەواوئىشى بەهونەرە جوانەكانەوئە بوو چىپۆكى (مەم و زىن)ىش كە زۆر بەناوبانگە و بئ وئەبە لە بابەتى خۆىدا، مەگەر (ئىلىيادى هومىروس)ى بگاتئى، هى ئەو».

برانەوئەى وتار

جا ئەگەر گىيانى بوئىزى مەزن و مامۆستاي وئەوانى بەرئىز، (ئەحمەدى خانى) بەم وتارەى من شادمان بىئ، خۆم بەكامەران ئەزانم. ئەمەندە و بەئاواتەوئەم لە دەرفەتتىكى تردا دەست بكەم بەچاپ كردنى چىپۆكە گىرنگ و بەنرخەكەى (مەم و زىن)، كە گەوھەرىكە لە گەنجىنەى كوردەوارىى و هىوادارىشم بەخوا كە چاپ كرا لە شىئوئەى تازەىدا نەتەوئەى كوردى بەرئىز تەواو كەلكى لئ وەربگرئى*).

سلىمانى: شاكەر فەتاح

۱۹۶۹

(*) كەرسەئەى ئەم وتارەم لەم نووسراوانە و لە گەلىك لئ كۆلىنەوئەى ترەو وەرگرترەو.

- ۱- چرىكەى مەم و زىن - عبىدالله ائوبىيان.
- ۲- مئىژووى ئەدەبى كوردى - علاءالدىن سجادى.
- ۳- مەم و زىن - گىبوى موكربانى.
- ۴- مەم و زىنى خانى - هەزار.
- ۵- مەم و زىن - م. ب. رودىنكو. پىشەكى قانات كوردۆ.
- ۶- القضىە الكردىە - دوكتۆر بلەچ شىركۆ.
- ۷- دىبارىى لاوان - لاوانى كورد.
- ۸- مەم و زىن - محمد سعىد رمضان البوطى.

داماوی موکریانی

نووسراویتیکه:

چیرۆکی ژبانی زانا و میژوونوس و بیژهوان و نیشتمان پهروه‌ریکی گه‌وره‌ی کورد (سه‌ید حوسین حوزنی موکریانی) پیتشان ئەدات

پیشه‌کی

(داماوی) یاخود (سه‌ید حوسین حوزنی موکریانی). وه‌ک ئەستیره‌یه‌کی گه‌ش له (سابلاخ)ه‌وه به‌سه‌ر شاخه‌کانی کوردستانی گه‌وره‌دا کشا و گه‌یشته ناسمانی شاره به‌ناوبانگه جوانکیلانه‌که‌ی (په‌واندز). ئەو ناوچه‌یه‌که گه‌لیتک سالن بوو شه‌وه‌زه‌نگی نه‌خوینده‌واری و به‌دکاری تاریکی کردبوو، (داماوی) به‌بیروباوه‌ریه‌ی پرشن‌گداره‌کانی و، نووسراوه کوردیه‌یه‌ی نرخداره‌کانی و، چاپخانه خنجیلانه‌که‌ی خۆی رۆشنی کرده‌وه. بیروباوه‌ری پێ و پوچ و خواروخیچی بیگانه په‌رستی له میشتکی هه‌زاران کوردی (په‌واندز) کرده‌ ده‌روه و، له جیبی ئەو بیروباوه‌ری پیرۆز و به‌زری (کوردایه‌تی)ی دامه‌زاند. ئەو کاته سالی ۱۹۲۶ بوو. (داماوی) که له شاری (حه‌له‌ب)دا به‌نه‌پینی هاوکاری شۆرش‌گێڕه‌کانی (کوردستانی ژووروو)ی ئەکرد له دژی (تورکه که‌مالیه‌کان)، که

له به‌لئینی خۆیان په‌شیمان بووونه‌وه و مافی کوردییان خستبووه ژیر پیتوه، له‌لایه‌ن ئەوان و فه‌ره‌نسه‌زانه‌کانی دۆستیه‌نه‌وه ته‌نگه‌تاو کرابوو، تووشی به‌ندیخانه کرابوو، نازار و زبانی پێ گه‌پیندرا‌بوو، کاتێ که له به‌ندیخانه رزگاری بوو، نه‌وه‌ستا ده‌موده‌ست به‌خۆی و چاپخانه‌که‌یه‌وه ده‌ریازوو و خۆی گه‌پانده (په‌واندز). تا سالی ۱۹۴۳ له‌وئ مایه‌وه. پاشان له‌لایه‌ن هه‌ندێ که‌سانی خراپ و فه‌رمانه‌رانی ناپاکه‌وه نازاردراو خرایه ته‌نگانه‌وه. ده‌ریازوو و، په‌ره‌وازه بوو، بۆ (به‌غدا) تا سالی ۱۹۴۷ یش هه‌ر به‌نووسین و چاپ کردنه‌وه خه‌ریک بوو، تا گیانی پاکی به‌خاک سپارد.

(داماوی) له بنه‌ماله‌ییکی خوینده‌واری هه‌ژاری شاری (سابلاخ)دا له‌دایک بوو. ئەوساکه سالی (۱۳۱۱)ی کۆچی بوو. هه‌ر که چاری کرده‌وه، نیشتمانه‌که‌ی خۆی له‌ژیر چنگی زۆرداریدا دی، ویرانی کردبوو. له باوکی و نه‌نکی و خاله‌ خوینده‌واره‌کانیه‌وه نازار و هاوار و ئاواتی (کوردستان) تی گه‌یشت. به‌وه گیانی (کوردایه‌تی)ی کرا به‌به‌ردا. هه‌ندێکی خویند و له ته‌مهنی دوانزه سالییه‌وه له نیشتمانه‌که‌ی خۆی جیا بووه‌وه و، که‌وته دواي خویندن و فیروبوون و پیشه‌سازی، له‌ناو کوردستانی گه‌وره و خاکه دراوسێکانیدا. دوايي به‌کامی خۆی گه‌یشت و بوو به‌ (زانایه‌کی نیشتمان په‌روه‌ر) و (ویژه‌وانیکی رێ پیتسانده‌ر) و (پیشه‌سازیکی ده‌ست رهنگین) و میژوونوسیه‌کی هونه‌رمه‌ند. ژبانیکی ساکارانه‌ی

هه‌ژارانه ژبا، پێ له کوله‌مه‌رگی. جاره‌به‌جاریکیش ئەحه‌سایه‌وه و ئەبووژایه‌وه. به‌لام سامانیکی گه‌وره‌ی نرخداری له نووسراوانی خۆی و که‌سانی تر پیتشکه‌شی (گه‌نجینه‌ی زانست و هونه‌ر و ویژه‌ی کوردی) کرد. (داماوی) ئەوه‌نده‌ی بۆم ده‌رکه‌وتوه: (۴۷) نووسراوی کوردیی داناه. له‌مه (۱۷) نووسراوی چاپ کردوه. (۱۰) گو‌ف‌ار و رۆژنامه‌شی ده‌ره‌یتناوه. (۱۲) نووسراوی که‌سانی تریشی له‌سه‌ر ئەرکی خۆی چاپ کردوه. وه‌ک مامۆستا گیوی برای ئەلێ نووسراوانی تریشی هه‌بوون، نه‌مان، له‌بیر چوونه‌ته‌وه. ئەمانه و وه‌ک بۆم ده‌رکه‌وتوه، (داماوی) یارمه‌تی ده‌ری کۆمه‌له‌ شۆرش‌گێڕه‌کانی کورد بووه. ده‌ستی داماوی و لێ قه‌وماوانی کوردی گرتوه، چ به‌پاره، چ به‌کار.

داخه‌که‌م (حوزنی) تاما ژبانیکی تالی رابووارد، نرخێ خۆی پێ نه‌درا. ریزی ته‌واوی لێ نه‌گیرا. به‌پیتچه‌وانه‌وه نازار درا. زبانی پێ گه‌پینرا. به‌لام له هه‌موو ده‌میتکا نمونه‌ی زرنگی و مه‌ردایه‌تی و شۆرش‌گێڕی و نیشتمانپه‌روه‌ری بوو. بۆ بیروباوه‌ری (کوردایه‌تی) ئەژبا، نه‌ک بۆ خۆی.

(داماوی) توانی به‌ژبانی خۆی، ژبانی هه‌زاران کورد بگۆڕی و ئاراسته‌ییشی بکات بۆ سه‌ر ریتگی نیشتمان په‌روه‌ری. پیاوی و شایسته‌ی ئەوه‌یه (په‌یکه‌ری) بۆ بکری. (پاشماوه‌ی نووسراوه ده‌ستتوسه‌کان)ی بۆ له چاپ بدری. خانوو و باخچه و نووسراو‌خانه و که‌لوپه‌له‌کانیشی بکری به‌ناوازه‌گه‌هتیک بۆ ئەوانه‌ی دینه (په‌واندز) و (داماوی) و (کورد)یان خۆش ئەوی. ئیتمه‌یش ئەگه‌ر ئەمه‌مان له ده‌ست بێ بۆ (حوزنی)ی بکه‌ین، گیانی شاد ئەکه‌ین، هانه‌ی هه‌موو نووسه‌ر و زانا و هونه‌رمه‌ندیکی کوردیش ئەده‌ین که وه‌ک ئەو خۆی به‌خت بکات له‌پیتناو (کورد) و (کوردستان)دا. دروود بۆ گیانی پاکی (حوزنی) که سه‌ری خۆی و ئیتمه‌یشی به‌رز کرده‌وه.

سلیمانی: ۱۹۷۲/۱/۶

شاکر فه‌تاح

په‌گه‌یشتنی داماوی

ناوی خۆی (حسین کوری سه‌ید عه‌بدو‌لله‌تیف کوری شیخ ئیسماعیل کوری شیخ له‌تیف)ی خه‌زاییه‌. گه‌لیتک نازناویشی بۆ خۆی به‌کاره‌یتنا، وه‌ک: (حوزنی)، (خدۆک)، (داماوی) (بیتزن). به‌لام له‌م دوا‌ییبه‌دا، (داماوی)که‌ی له هه‌موویان زۆتر به‌کاره‌یتنا.

له رۆژی پینج شه‌مه‌ی ۲۲ مانگی (ربیع الاول)ی سالی (۱۳۱۱)ی کۆچیدا، له شاری (سابلاخ)، له گه‌ره‌کی (حاجی حه‌سه‌ن)دا له‌دایک بووه.

هه‌ر له منالییه‌وه نیشانه‌ی وت و وریایی و زیره‌کی و ژیری و گورج و گۆلی پیتوه دیاربوو. ته‌نیا لای باوکی و خاله‌کانی خۆی خویندنه‌ سه‌ره‌تاییه‌یه‌کانی به‌فارسێ و به‌کوردی و به‌عه‌ره‌بی خویندوه. له ته‌مهنی دوانزه سالییه‌وه له مالی باوکی دوور که‌وتۆته‌وه و ئاواره‌ بووه. به‌ناو گه‌لیتک شار و دێهاتی

(۱) ۱۳۱۱ک: ۱۸۹۰.

کوردستانی گه‌وره و خاکانی تردا گه‌راوه. له‌هه‌ر شوپنه شتییک فیترووه. له زۆر کاتی‌شدا خۆی خۆی فیترووه. تا وای لێ هاتیوو، له‌م دواییه‌دا، به‌ته‌واوه‌تی له زانسته‌کانی ئاییین و مێژوو و وێژیه‌ کوردی و فارس‌ی و عه‌ره‌یی و تورکی‌دا قالم بووبوو. هه‌روه‌ها له زمانه‌کانی رووسی و فه‌ره‌نسزبیشدا شاره‌زا بووبوو. بیججه‌ له‌وه‌ فیتری گه‌لێک پێشه‌سازایی به‌نرخیش بووبوو، وه‌ک: (چاپگه‌ری) و (مۆره‌لکه‌ندن) و (خۆش نووسی) و (نووسین له‌سه‌ر مس و زه‌رد و شووشه و به‌ردی نرخی‌دار و دار) و (مۆری لاستییک) و (زینکو‌غراف) و (وێنه‌گری) و (کلێشه‌هه‌لکه‌ندن).

ئه‌رک و ئازاری ئاواره‌یی و، ناخۆشی ژیان و گۆزه‌رانی ناو کوردستان، به‌هۆی زۆرداری داگیرکه‌ران و زۆر و سته‌می ناو کورده‌واریه‌که، خۆیه‌وه، (داماو) ی ته‌واو پێ گه‌یاندبوو. که له سالی ۱۹۳۴ دایم، (داماو) پیاویکی زرنگ و مه‌ند و نه‌رم و نیان و تیگه‌بیشته‌وو و ژیرم هاته‌ پێش چاو. دلێ پێ بوو له‌ خه‌م و خه‌فه‌ت بو‌نه‌ته‌وه و نیشتمانه‌که‌ی خۆی، دلێ پێ بووبوو له‌ گلاره‌وی بۆ که‌ساسی و ره‌نجه‌ڕۆیی خۆی به‌ده‌ست ناشیستی و به‌دخوویی هه‌ندیک له‌ هاو‌نیشتمانه‌کانی خۆیه‌وه. هه‌ندێ جاریش رۆژگار لایه‌کی ئه‌کرده‌وه، له‌ ده‌ستکورتی و نوشوستی و به‌ندیخانه و ئاواره‌کردن رزگاری ئه‌بوو، پشوو‌یه‌کی ئه‌دا و ئه‌حه‌سایه‌وه، به‌لام هه‌رگیز نیشتمان و نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی له‌بیر نه‌هه‌چوووه. به‌و پارانه‌ی ده‌ستی ئه‌که‌وتن و به‌و ناز و جیازه‌ی ئه‌هاته‌ به‌رده‌می، به‌که‌لک کورده‌ لیقه‌ما‌و و بیچاره و هه‌ژاره‌کان ئه‌هات، وه‌ک له (سوریه) و (لوینان) دا کردی. هه‌موو ده‌میکیش تا ده‌ستی رۆشیتبێ به‌نه‌ینی فه‌رمانی گرنگ گرنگی ئه‌بینی له‌گه‌ل شو‌رشگه‌یه‌کانی کوردستاندا. له (حه‌له‌ب) و (ره‌واندز) و (هه‌ولێر) و (سلێمانی) و (به‌غدا) یشدا، بێ ووچان خه‌ریکی نووسین و چاپکردن و بلا‌وکرده‌وه‌ی نووسراوانی کوردی بوو.

ره‌وشتا و سروشتی داماو

(داماو) ئۆقره‌ی به‌خۆی نه‌هه‌رت. پیاویکی ره‌هه‌نده‌بوو. به‌دوای زانیاری و کۆکردنه‌وه‌ی نووسراوانی کوردی و ئه‌و نووسراوانه‌دا ئه‌گه‌را که له (کورد) و (کوردستان) ئه‌دوان. بیججه‌ له‌ کوردستان به‌خاکی (رووسییا) و (تورکییا) و (ئێیران) و (ئه‌فغان) و (سوریه) و (لوینان) و (میسر) و (حیجاز) و (فه‌ره‌نسه) یشدا گه‌را و گه‌شتی کرد^(۱). وه‌ک هه‌نگ که له هه‌ر گوله‌مژتیک ئه‌کات و له‌و گۆل ئاوانه هه‌نگووییێن دروست ئه‌کات، (داماو) یش له هه‌ر خاکه هونه‌رێک و به‌هه‌یه‌ک فیترووه، و زانستیکی وه‌ده‌ست خۆی ئه‌خست. پاشان که هاته‌وه کوردستان ئه‌و هه‌موو کۆمه‌له‌ زانست و هونه‌ر و وێژانه‌ی له شێوه‌ی وتار و نووسراو و گۆفار و رۆژنامه‌کاندا. وه‌ک چه‌پکه گۆلێک پێشه‌کشی کورده‌واری کرد.

(داماو) پیاویکی که‌له‌گه‌تی چوارشانه‌ی قژ زه‌ردی خورمایی دهم و چاو سوور و سپی بوو. ریشیکی تۆپی پێوه‌بوو. له چاوه‌ گه‌شه‌ جوانه‌کانیه‌وه پڕشنگی زانیین و شاره‌زایی ئه‌هاته‌ دهره‌وه. رووخۆش بوو. قسه‌ شیرین بوو. هه‌رگیز پیاو له‌ هاوده‌می تیری نه‌هه‌خوارد. کانییک بوو بۆ شاره‌زایی و هونه‌رمه‌ندی و

ره‌وشتا و خووی بلند. دل فراوان بوو. ده‌ست بلاو بوو. دلشه‌ر و ده‌ست ره‌نگین بوو. له هه‌ر کۆرتیکاً بتدییا به‌که‌لکی لێ وه‌ئه‌گیرا. ئه‌و هه‌سته نیشتمان په‌روه‌رییه‌ی ئه‌مه‌نده‌ کلپه‌ دار و به‌تین بوو، له‌ ماوه‌ی چهند سالییکاً توانی ناچه‌ی ره‌واندز له‌ بیگانه په‌رستییه‌وه وه‌رگه‌یتر بۆ کورد په‌رستی. (داماو) هه‌موو ئامانجیکی ژیاینی: (پێشه‌خستی کورد) و (ئاواکرده‌وه‌ی کوردستان) بوو. جا به‌و زۆر زانی و شاره‌زایییه‌وه که هه‌بیه‌وه له کاروباری ژیاندا توانی گه‌لێک پیاوی گه‌وره‌ گه‌وره و ناودار، چ له‌ناو کورده‌واریدا، چ له‌ناو بیگانه‌کاندا بکات به‌دۆستی خۆی، هه‌ر بۆ ئه‌و ئامانجی که رۆژتیک له‌ رۆژان ئه‌و دۆستایه‌تییه‌ی ناوه‌ند خۆی و ئه‌وان به‌کار به‌یتنی بۆ که‌لکی کورده‌واری. له‌مه‌ی‌شا زۆر سه‌رکه‌وت.

(داماو) پیاویکی به‌ئارام بوو. به‌رگه‌ی کاره‌ساتی ناخۆشی جیهانی به‌سنگیکی فراوانه‌وه ئه‌گرت. جا چونکه سه‌ربلند و خاوه‌ن ئاییین بوو، له ژیاینی رۆژانه‌ی خۆیدا ساکار و هه‌ژارانه‌ گۆزه‌رانی ئه‌کرد. به‌لام له به‌رامبه‌ر ئه‌رک و ئازاردا؛ کۆلی نه‌هه‌دا وه‌ی به‌رنه‌هه‌دا، تا نه‌گه‌یشته‌یه ئامانجه‌کانی خۆشی وازی نه‌هه‌یتنا.

گه‌ر و گه‌چه‌ل له‌ کۆلی نه‌ئه‌هه‌بووه‌!

(داماو) بلیمه‌تییک بوو بۆ خۆی. به‌هه‌موو هه‌یز و ته‌ووژمیکیه‌وه خه‌باتی ئه‌کرد. ئه‌و له‌گه‌ل ئه‌مه‌ی‌شدا که به‌ته‌نگ خۆشه‌گۆزه‌رانیی خۆیه‌وه نه‌بوو. ژیاینیکی کوله‌مه‌رگی ئه‌ژیا و پێشییه‌وه ئارامی گرتبوو، به‌لام له‌سه‌رێکه‌وه دۆژمانی کورد له‌سه‌ر ئه‌و خه‌باتانه‌ی که ئه‌ی کرد، گه‌ریان پێ ئه‌کرد و تووشی مه‌ینه‌تیبیان ئه‌کرد. له سه‌رێکی تریشه‌وه ئه‌وانه‌ی به‌به‌رزبوونه‌وه و رێژگرتن له‌وه‌وه، چاویان به‌رابی نه‌هه‌دا ببییان، هه‌موو جۆره ته‌له‌که‌بازیه‌کیان له‌گه‌لدا ئه‌کرد و تووشی سه‌رگه‌ردانییان ئه‌کرد. جاری وایش هه‌بوو هه‌ردوو جۆره دۆژمنه‌کانی له‌ دژی ئه‌و به‌کیان ئه‌گرت و تووشی به‌ندیخانه و ئاواره‌کردن و هه‌ژاری و ئازار و ریسوااییان ئه‌کرد. هه‌ندێ جار فه‌رمانداره‌کانی (ئێیران) و (تورکییا) و (عیراق) و (سوریه) و ده‌سه‌لاتداره‌کانی (فه‌ره‌نسز) و (ئینگلیز) و نۆکه‌ره‌کانیان له فه‌رمانبه‌ران و مه‌لاکان و سه‌ره‌ک هۆزه‌کان، له پێ شوینی سه‌ری ئه‌گه‌ران، هه‌ریه‌که‌یان له شویتیکی و له شپوه‌یه‌کا و له تافییکا ئازاری ئه‌دا و زیاینی پێ ئه‌به‌خشی. (داماو) جاروبار ئه‌و ته‌نگ و چه‌له‌مانه‌ی خۆی به‌دلێکی پێ له ئاگره‌وه ئه‌گه‌ی‌په‌وه. دلێ پیاوی ئه‌سووتاند. وه‌ک چه‌ره دووکه‌ل هه‌ناسه‌یه‌کی سارد و ره‌نجه‌ڕۆیی له‌ دل و دهروونی و ده‌می ئه‌هاته دهره‌وه. که‌چی ئه‌وه‌نده‌ی پێ نه‌هه‌چوو، ده‌ستی ئه‌دایه‌وه خه‌باته به‌نرخه‌کانی خۆی، وه‌ک: (دانانی نووسراو) و (گۆڕینی نووسراو به‌زمانی کوردی) و (چاپکردنی گۆفار و رۆژنامه و نووسراوان به‌زمانی کوردی) و (بلا‌وکرده‌وه‌) یان به‌کوردستان و هه‌موو جیهاندا، له‌گه‌ل (یاریده‌دانی هه‌موو خه‌باتیکی شو‌رشگه‌یانه له‌ کوردستاندا). هه‌ر به‌و خه‌باتانه‌ی خۆی له‌بیر نه‌هه‌چوووه‌!

(۱) جیگای گومانه ئه‌م شوپنه‌انه چووین، د. کوردستان موکریانی‌ش له (رووناکی) دا ته‌نیا باس له (روسیا و ئه‌سته‌مبول) ده‌کات که سه‌ری لێ داو.

داماوی بویژ

(داماوی) جار به جار دخی دلی خوئی له شیوهی هونراوه دا هه ل دهرشت. ئەمه چەند دیریکه له و چامه (قصیده) یه که له ناو به ندیخانهی (موصل) دا هه لئ به ستووه، له ۲۱/۵/۱۹۴۱ د:

«أدیب و زانای قومی به خسته وەر
تازاد ئەژین و ناکیشن که دەر
هه موو خاوه ندی ناو و نیشانن
به مەلک و ثروت، به ریز و شانن
چۆن هه ل بسوورین بۆیان ثنایه
قسه بیان فه نه و په نده و دوعایه
ئەمن که تاریخ نویسی کوردم
به برسی و رووتی و رذیلی مردم
خه و و خۆراکم ئاه و حسرته
رۆژی دلشادیم حیسی و ذلته
به دناو و ریسوا، بێ پشت و په نا
بێ یار و هاو ده بێ ریز و دلخوا
له بهر بێ کەسی دایم ملکه چم
ئامانجی به لا و فتنه ی بێ وه جم
من بێ جگه له وهی ادیبی کوردم
تاریخ نویسی زه مانی کوردم
تاوانم چییه؟ کوانی گونا هم؟
ماکینه ی گه رت بشکینن ئاهم!
(داماوی) وه کو کورد بێ سووچه و تاوان
له خوا به ولاره نیه تی خاوان».

***

هه ندی له مه لاکانی ره واندزیش که ئەوپه ری تازاریان ئەدا، (داماوی) له م شیوه یه دا دخی دلی خوئی به رامبه ر شاره که بیان دهرده بری:

«خراپیکی که تو له منی ده بینی
دوو پیتته پیت بلیم با دانه مینن
یه کن کوردم، دووردم راسته وتارم
له وه م زیاتر نییه سووچی نهینی

له وی رۆژی وه به ده بخت و که نه فتم
که هاتمه شاریکی وا؛ مه رگه ژینی
گرفتاری خه م و دهر دیکی وا بووم
نییه رزگاری تو مه رگم بیینی
له ده ست (کوردان) برا ژینم به لایه
خۆراکم تاله، کارم دل برینی
خه م و دهر د و به لا و گیتچه ل و شه ر
به ریزه ن دی به سه رما ده م که وینن
وه ها (داماوی) ده ستی جه لی کوردم
که نه فتی و نا هو میتدیم که س نه بینی»

***

هه ره وه ها (داماوی) دادی بوو له ده ست کار به ده سه ته نه زانه کان، ئە یگوت:

«ئە گه ر رووت و نه دار و بێ که وایم
وه گه ر برسی و گرفتاری هه وایم
له خویش و نیشتمان ئاواره مایم
له ده ست یار و نه یارا سه ر شیوایم
له ژیر جه ور و جه فا و توهمه ت رزایم
له نیو تاریکی کونجی غه م خزایم
وه کو (مه م) به ندی زنجیری به لایم
وه کو (بیرهن) له چالای قولا بم
اسیری ظلم و استبدادی وایم
له خاکی خو م غریب و بێ نه وایم
له نیو بیتگانه دامای قضا بم
به بێ خزم و که س و باب و برابم
ئوه م بێ چاتره، نه ک سه ر نه وی که م
له پیش گه وه ری نه زان گه ردن که چی که م!»

***

که چی له سالی ۱۹۵۳دا، بهرامبهر به وینه یه کی خۆی گوتویه تی: (۱)

«وینه ی وقار و عزم و ثباتم
راوه سته هه تا هاتی ولاتم!»

له م وینه به دا (حسین حزنی موکریانی)، که له نووسراوی (وینه گهری و کۆلین) دا چاپی کردوه، (۲)
به جلویه گی کوردییه وه، له شتیوه یه کی شهنگ و شوخدا، گۆچانه که ی گرتوه به دهسته وه و، په پ
راوه ستاوه، رووی کردۆته ئاسۆ، چاوه روانیی دوارۆژیکی پرشنگذار ئەکات بۆ (کورد) و (کوردستان).

شاکاره کانی داماو

ئه م نووسراوانه ی (سهید حوسین حوزنی) یاخود (داماو) دایناون و له چاپی داون ئەمانه ن:

- ۱- غونچه ی به هارستان.
- ۲- پیتشه وای ئایین.
- ۳- دیرتیکی پیتشکه وتن. میژووی دوو بنه ماله ی کورده که له ئاووربايه گان و دياربه کردا فه رمان
ره واپون.
- ۴- میژووی دهوری ئەماره ت له کوردستان سالی ۲۵هـ - ۶۵۶هـ.
- ۵- ئاورتیکی پاشه وه حکومه تی به رزه کانی له حلوان و دینه وه ر.
- ۶- ئاورتیکی پاشه وه حکمدارانی کورد له هه ولیر.
- ۷- ئاورتیکی پاشه وه پادشای چهنه بنه ماله یه کی کورد.
- ۸- ئاورتیکی پاشه وه حکمدارانی بابان.
- ۹- خۆشی و ترشی (بزۆکه و مه رۆکه).
- ۱۰- ناودارانی کورد له (۱۲۰۰هـ) هه تا (۱۳۰۰هـ).
- ۱۱- میژووی شاهه نشاهانی کوردی زهنه له خاکی ئیراندا.
- ۱۲- میژووی کورد و نادرشاه.
- ۱۳- وینه گری و کۆلین (زه نگۆغراف).
- ۱۴- به کورتی میژووی (میرانی سۆران).
- ۱۵- میژووی کوردستانی موکریان/ ۱
- ۱۶- گه وه هری یه گانه (به شتیکی پچکۆله ی له حه له ب چاپ کراوه).

۱۷- میژگی دلان (میژووه له حه له ب چاپ کراوه).

۱۸- دهسته گۆلی بویتزان (له ره واندرز چاپ کراوه).

۱۹- به کورتی هه لکه وتی دیرتیکی (میژووه له به غدا له سالی ۱۹۴۷دا چاپ کراوه).

***

ئه م نووسراوانه ییش، هی کهسانی ترن، به لام (داماو) له سه ره ئه رکی خۆی چاپی کردوون:

- ۱- مه م و زین - ئەحمه دی خانی.
- ۲- عه قیدا ئیمانی - شیخ عه بدوللا نه هری.
- ۳- دیوانی آدب - مصباح الدیوان.
- ۴- دیاری مه لا محه مه دی کۆبی.
- ۵- که له باب - عیسا.
- ۶- دیاری بۆ پچووکا کوردان - فه می زرگی.
- ۷- ترازن - سه ید ته ها شه مزینی.
- ۸- باوه ری ئایین - شیخ سه میعی بانه بی.
- ۹- ئەحمه دی - شیخ مه عرفی نۆ دییی.
- ۱۰- سه ما و زه مین.
- ۱۱- شیرین و به فه رهاد.
- ۱۲- مسئله ی کورده کان - عه بدولقادر حشمت.
- ۱۳- ده ستووری خوو بۆ کچ و کور - چهنه خوتنده وارێک.

***

ئه م نووسراوانه ییش که (سهید حوسین حوزنی) دایناون و هیشتا چاپ نه کراون ئەمانه ن: (*)

- ۱- ناودارانی کورد/ ۱
- ۲- میژووی بارامی چۆین.
- ۳- میژووی کوردستان/ ۱ و ۲ و ۳.
- ۴- میژووی سلیمانی و شاعیره کانی.
- ۵- رووناکی ده ری دل و ده روون.
- ۶- جغرافیای دیرتیکی کوردستان (موکریان و نه رده لان و لوړستان).
- ۷- ددانسازی.
- ۸- میژووی دزه بییان

(*) لای مامۆستا گیوی موکریانی برای پارتیزاون. (ش. ف)

(۱) حوزنی موکریانی به پیتی کورته یه ک له ژبانی، که د. کوردستان موکریانی نووسیویه، له ۲۰/۹/۱۹۴۷دا

کۆچی دواپی کردوه، دهین ئەم پارچه شیعه ری پیتشتر وتی. برهانه: کوردستان موکریانی، رووناکی یه که مین
گۆفاری کوردی هه ولیر - ده رگه ی ئاراس، هه ولیر، سالی ۲۰۰۱، ل ۲۱.

(۲) نامیلکه ی (وینه گهری و کۆلین) له سالی ۱۹۳۴ له ره واندرز چاپ کراوه.

۹- میژووی کۆبه

۱۰- میژووی سمکۆ و سهید ته‌های شه‌مزینی

۱۱- میژووی هه‌ولتیر

۱۲- میژووی کوردستانی باکوور و به‌هه‌شتی شیخ عه‌بدولقادر و شیخ سه‌عیدی شه‌هید.

۱۳- میژووی که‌رکوک

۱۴- میژووی ئیمردانی کوردی عیراق له (۱۲۰۰) هه‌تا (۱۲۲۵) ه.

۱۵- میژووی نامیدی و بادینان و یه‌زیدی و بابان.

۱۶- میژووی کورد و سه‌فه‌وی.

۱۷- میژووی ئیعلانی سه‌فه‌ر به‌ر واستبدادی تورک و بیگانان له کوردستاندا.

۱۸- دوو ساله‌ی کوردستانی جنوبی له په‌رتوکی (۱. ج. ولسن) وه‌رگیراوه.

۱۹- سابلاخ و هیتز و توانای شیخ عه‌بدوللای نه‌هری.

۲۰- میژووی ئه‌فسه‌ری شاهان (میژووی بنه‌ماله‌ی سولتان سه‌لاحه‌دینی ئه‌یویی) به.

۲۱- میلیله‌تی کورد.

۲۲- رزگاری له نه‌زانین (کۆمه‌لایه‌تی) به.

۲۳- ئاوینه‌ی بالانوتین (میژووی شاره‌زوور و ناو‌داره‌کانیان) ه.

۲۴- په‌رده‌ی سینه‌مای ئایین.

۲۵- بارزان و مه‌لا مسته‌فای بارزانی.

۲۶- میژووی ئاسووریان و شه‌ری بارزان و عیراق.

۲۷- میژووی ئیران له ئه‌رده‌شیری پایه‌کانه‌وه تا په‌زا شای په‌هله‌وی.

۲۸- خه‌وانینی هه‌ورامان و مه‌ریوان.

۲۹- میژووی په‌واندز.

۳۰- پادشایانی ئه‌یوییان و هه‌زیانان.

۳۱- میژووی جاف و دزه‌یی و خۆشناو.

پۆژنامه و گۆفاره‌کانی داماو

۱- گۆفاری کوردستان: ئه‌م گۆفاره‌ی له ئه‌سته‌موولدا له‌گه‌ل (محهمه‌د مه‌هری) دا ده‌ره‌یتناوه. (۳۷)

ژماره‌ی ئێ ده‌رچوو. زرنگ کاری (سیاسی) و کۆمه‌لایه‌تی و وێژه‌یی و زانستی بووه. حه‌فته‌ی جارێک ده‌رچوو. به‌زمانی تورکی و کوردی بووه. له سالی ۱۹۱۷ دا ده‌ستی پێ کراوه. له سالی ۱۹۱۸ دا داخراوه.

۲- گۆفاری ئارارات

۳- گۆفاری کوردستان

۴- گۆفاری بۆتان

۵- گۆفاری چیا کرمانج

۶- گۆفاری دیاره‌که‌ر

۷- گۆفاری سۆران

ئه‌مانه له شاری (حه‌له‌ب) دا ده‌ره‌ته‌هینران، به‌نه‌یتی له دژی تورکه‌کان و فه‌ره‌نسزه‌کان، که ئه‌و ده‌مه دژی شوێشی شیخ سه‌عید وه‌ستا بوون. له هه‌ریه‌که‌یان چهند ژماره‌یه‌ک ده‌رچوو پێشیان زانرا. داخرا. وا دیاره له سالی ۱۹۲۵ دا ده‌ره‌یترا.

۸- گۆفاری زاری کرمانجی: له سالی ۱۹۲۶ دا له په‌واندزدا ده‌ری ئه‌هیتنا. تا سالی ۱۹۳۲ ما. (۲۴) ژماره‌ی ئێ ده‌رچوو. (۱)

۹- پۆژنامه‌ی ژبان: ئه‌م پۆژنامه‌یه‌ی هی (پیره‌مێرد) بوو. له سه‌ر خواستی خۆی (سه‌ید حوسین حوزنی) له سالی ۱۹۳۴ دا هاته‌ سه‌له‌مانی، ده‌ستی کرد به‌پارمه‌تی دانی. تا گه‌شه‌ی پێ دا. له (۲۳ / ۷ / ۱۹۳۴) هه‌تا (۱۵ / ۱۱ / ۱۹۳۴) پێکه‌وه بوون. پاشان (داماو) به‌دڵشکاوییه‌وه لیتی جیا بووه‌وه و له سه‌له‌مانییه‌وه چوووه‌وه په‌واندز.

۱۰- گۆفاری رووناکی: گۆفاری وێژه‌یی و میژوویی و کۆمه‌لایه‌تی بوو. له هه‌ولتیردا مانگی جارێک ده‌ره‌تچوو. له ناوه‌ند ساله‌کانی ۱۹۳۵ و ۱۹۳۶ دا ژیا (۱۱) ژماره‌ی ئێ ده‌رچوو. (شیت مسته‌فا) هه‌ر به‌ناو خاوه‌نی گۆفاره‌که‌ بوو. ئه‌رکه‌که، هه‌مووی به‌سه‌ر شانی (سه‌ید حوسین حوزنی) به‌وه بوو. (۲)

۱۱- ده‌نگی گیتیی تاز: گۆفاریکی زرنگ کاری و میژوویی و وێژه‌یی بوو. له (به‌غدا) له ناوه‌ند ساله‌کانی ۱۹۴۳ و ۱۹۴۵ دا (۲۴) ژماره‌ی ئێ ده‌رچوو. هه‌ر مانگی جارێک ده‌ره‌تچوو. دوایی که بوو به‌هه‌فته‌یی له ناوه‌ند ساله‌کانی ۱۹۴۵ و ۱۹۴۶ دا (۳۶) ژماره‌ی تری ئێ ده‌رچوو. ئینجا بوو به‌پۆژنامه‌یه‌کی هه‌فته‌یی. له ناوه‌ند ساله‌کانی ۱۹۴۶ و ۱۹۴۷ دا (۳۴) ژماره‌ی تری ئێ ده‌رچوو. بالۆی‌خانه‌ی به‌ریتانیا ئه‌رکی ده‌ره‌یتانی ئه‌م گۆفاره‌ی خسته‌بوه‌ سه‌ر ئه‌ستۆی خۆی. به‌لام له‌ژێر سه‌ره‌شته‌یی (داماو) دا بوو. (مامۆستا توفیق وه‌ه‌بی به‌گ) یش پارمه‌تی ئه‌دا (۳).

***

له راستیدا شاکاره‌کانی (داماو)، هه‌ر ئه‌مه‌نده نه‌بوون. گه‌لێک شاکاری نه‌یتیشی له ده‌ست وه‌شایوووه. به‌لام زانیارییه‌کی ته‌واوم له‌و رووه‌وه ده‌ست نه‌که‌وت. بۆیه‌که‌ جارێ به‌مه‌نده وازم هیتنا.

(۱) بۆ زیاتر به‌روانه: د. کوردستان موکریانی؛ زاری کرمانجی یه‌که‌مین گۆفاری کوردی رواندز - ده‌زگه‌ی موکریانی - هه‌ولتیر ۲۰۰۲ چاپی یه‌که‌م.

(۲) بۆ زیاتر به‌روانه: د. کوردستان موکریانی؛ رووناکی یه‌که‌مین گۆفاری کوردی هه‌ولتیر - ده‌زگه‌ی ئاراس - هه‌ولتیر، چاپی یه‌که‌م ۲۰۰۱.

(۳) بۆ زیاتر به‌روانه: د. شوکریه‌ ره‌سول، گۆفاری ده‌نگی گیتیی تاز... سه‌ده‌هه‌لدان و ده‌وری... هه‌ولتیر ۲۰۰۳ چاپی یه‌که‌م.

که سایه نایی داماو

ئه وهنده هه به له ناو شاکاره کانی حوزنیدا:

(پیتگه باندنی خۆی) و (دامه زرانندی چاپخانه کهی) له (حه له ب) و (ره واندز) دا، له هه موویان گزنگ ترن. چونکه (حوزنی) به هۆی ئه وه دوو شته وه توانی بیروباوهری کورده واری بگۆرێ و بیخاته سه ره ئه وهی که هه ره چهندی مرۆف هه ژار و بێ ده سه لات و بێ که سه و ناوهره بێ، له توانایدا هه به چاره نووس و ژبانێ خۆی سه رتا پیا بگۆرێ و بیسی گه ییتیتته پۆه ی هه ره به رزی مرۆفایه تی و نیشتمان په روه ری و سه ربلندی. له راستیدا (حوزنی) هه رچه نده هه ندی هه له ی ئه کرد، هه رچه نده خۆی هه موو ده می له به خت و چاره نووسی خۆی به گله یی بوو، به لام به پیاویتی که هه وره و، به نیشتمان په روه رتی که چاک و پاک و کارگوزار و، به زانا و وێه وانیتی که به نرخ دانه نرێ، که پیتوسته نه ک هه ر خۆی به خۆیه وه گیانی کامه ران بێ، به لکو نه ته وه ی کوردیش پیتیه وه سه ره به رز و کامه ران بێ.

نایا راسته داماو نایاک و دز بووه؟!

که چی داخه که م له لایه ن دوژمنانی کورد و دوژمنانی خۆیه وه گه لێک به ند و باوی بۆ رێک خرا. گه لێک توانج و پلاری تی گه ر گه لێک داویشی بۆ نرایه وه. که له ئه نجامی ئه وه شتانه دا زۆر نازار و زبان و سه ره گه ردانی و به ندیخانه و ناوهره یی و هه ژاری و ده رده واری چیتشت. پیتیان ئه گوت: نایاکه و بۆ که لکی ئینگلیزه کان ئه جوو لیتته وه. پیتیان ئه گوت: خۆفرۆشه و بۆ که لکی نا بوخته ی خۆی که لکی گشتی ئه خاته ژیر پیتیه وه. پیتیان ئه گوت: به لیتشاو پاره له ئینگلیزه وه ره ئه گری و نوکه رتی که له نوکه ره گزنگه کانی ئینگلیز!...

جارتیکیان هه ندی له مه لاکانی ره واندز بریاری خوانه ناسی و کوشتیان دا. جارتیکیان مه رسه برتیکیان لێ هان دا تیر و پر جنیو و قسه ی ناشیرینی پێ ئه گوت. جارتیکیان کردیان به دز و توندیان کرد له به ندیخانه و دایشیان به دادگا و دووریشیان خسته وه له ره واندز!... تا ماوه یه ک (سه یه ده ته ها) ی سه ردارێ ره واندز ئه ییپاراست. به لام داخه که م زۆری پێ نه چوو، له ده سته ی چوو.

ئینگلیزه کان له وه سه رده مه دا ده سه لاتیان زۆر بوو به سه ره عیراقدا. به لیتشاویش پاره یان ئه دا به پیاوه کانی خۆیان. جا ئه گه ر (حوزنی) پیاوی ئه وان بووایه، بۆ چ له م هه موو سالانه دا به هه ژاری و ده سته کورتی و نابوو تیتیه وه ئه ژیا؟!... یاخود چۆن فه رمانبه رانی عیراق ئه یان وێرا به و جوړه ته نگه تاو و ریسوا و سه ره گه ردانی بکه ن؟!... پیاویتی که ئه گه ر خه ریکی کار و فه رمانی داگیرکه رانی ئینگلیزی، بۆ چ خۆی به نووسین و چاپ کردن و بلاوکرده وه ی نووسراوانه وه خه ربیک ئه کات، که تا ئیستاکه یه هه یچ نووسه رتی که، به و باه تانه وه، ژبان و گوژه رانی بۆ به رپوه ناچن؟!.

له سه رتی که تریشه وه ئه گه ر (حوزنی) بۆ که لکی تایبه تیبی خۆی بگه راپه و، به ته نگ چاکه ی خۆیه وه بووایه، ئه یوانی زۆر به ناسانی بپیتته فه رمانبه رتی که شایسته ی خۆی، که بتوانی به مووچه یه کی شایسته وه، خۆی و خیزانه که ی له وه پهری خۆشگوزه رانیدا بژی. چونکه ئه وه سه رده مه خۆتنده وار و تی

گه یشتوو و جیهان دیدی وه ک ئه وه که م هه بوو. فه رمانه روه ایی عیراق خوا خوا ی بوو، یه کیتی که وه ک ئه وه بپێ به فه رمانبه ر، تا که لکی لێ ببینی. ئه وه له سالی ۱۹۲۶دا گه یشته ره واندز. گه لێک پیاوی گه وره ی ئه ناسی، له ناو کورد و له ناو بێگانه دا، که ئه یان توانی بۆ تی بکۆشن و دا به زری ن له ده زگایه کی نایابی میریدا. به لام (حوزنی) خۆی له فه رمانبه رتی نه گه یاندا. چونکه ناواتی هه ره نازداری ئه وه ئه وه بوو که له رتیگای نووسراو دانان و نووسراو چاپ کردن و نووسراو بلاوکرده وه، هه روه ها له رتیگای وتار دانه وه، له ناو کۆزه نه ته وه بیسه کاند، کورده وار بیسه که ی له خه و راپه رتی و زیندووی بکاته وه و، بیریشی رۆشن بکاته وه و رتیگای سه ره به سته ی و کامه رانی و سه ره به رزیسی پیتشان بدات، تا روو بکاته پیتشه کوه تن و ئه ویش وه ک هه موو گه لێک به سه ره به رزیسه وه بژی. به واتایه کی تر (حوزنی) بۆ بیروباوهره کانی ئه ژیا، بۆ خۆی ئه ژیا. گوئی نه ئه دابه پیتوستیه کانی کامه رانی و خۆشگوزه رانی خۆی، گوئی نه دابه تامانجه گشتیه کانی خۆی که بریتی بوون له رزگار بوونی کورد له ده ست هه ژاری و نه خۆتنده واری و نه خۆشی و ژیره سته ی. جا پیاویتی که: ئه مانه ناوات و تامانجی بووین و، ئه مانه رتیگای خه باتی بووین، ئه چن ئه یین به پیاوی ئینگلیز یاخود داگیرکه رانی نیشتمانه که ی خۆی؟!.

له راستیدا (حوزنی) وه ک هه موو رۆشنی رتی که شوێرگه ی، به ناشکرا و به نه یینی تی ئه کۆشا بۆ ئه وه ی دۆست په یدا بکات بۆ نه ته وه که ی خۆی، له گه وره پیاوانی خۆ و بێگانه، تا له کاتی پیتوستا بۆ که لک و چاکه ی نیشتمانه که ی خۆی، ئه وه دۆستایه تیه یان به کار به یینی. له ناو ئینگلیزه کانی ئه وه سه رده مه یشدا هه ندی دۆسته ی په یدا کردبوو، وه ک (ئه دمۆندس) که ئه وساکه راپۆزکاری کار به ده سته ی ناوه وه، واتا (مسته شاری وه زاره تی داخلیه) بوو. ئه مانه که ئه ها تته ره واندز (حوزنی) یان وه ک پیاویتی کوردی زانا و رۆشنی رته ها ته پیتش چاو. ئه ها تته سه ردانی چاپخانه که ی و باخچه جوانه که ی له ره واندزدا و، ئه بوون به ناشنای. له شاره زاییه که ی له وێژه و مێژوو و کۆمه لایه تیبی کوردا، که لکیان وه ره ئه گرت، جا (داماو) که فه رمانبه رانه کانی عیراق ته نگه تاویان ئه کرد، به ناچاری په نای ئه برده به ره ئه دۆسته ئینگلیزه ی تا رزگاری بکه ن. ئه وانیش له سنووری ده ست رۆیشتنی خۆیان و یاسادا یارمه تییان ئه دا. چونکه خۆیشیان له فه رماندارانی عیراق بوون!.

(حوزنی) له ناو رووسه کانی شدا گه لێک رۆژه له لاتناسی گه وره گه وره ی ئه ناسی و نامه کاریشی له گه لدا ئه کردن. وه ک؛ (ف. مینورسکی) و (ب. نیکیتین). هه روه ها رۆژه له لاتناسی که ئه مانیشی ئه ناسی. ناوی (کارل هه ده نگ) بوو. نامه کاریی له گه لدا ئه کرد. له ناو کورده کانی شدا (جلادته به درخان، کامه ران به درخان، فه ره جو للا زه کی کوردی، محمه ده ئه مین زه کی، توفیق وه هبی، ربه فیک حلمی، مه لا گچکه کی هه ولیر، مه لا محمه دی کۆبه، شیخ محمه دی مه زن، شیخ محمه دی بارزانی، مه لا مسته فای بارزانی، سه یه ده های شه مزینانی، قازی محمه دی سابلاخ)، که هه موویان پیاوی که له که له و رۆشنی ریبوون، داماو یان خۆش ئه ویت و رتیزیان لێ ئه گرت و، ئه گه ر کارتیکیشی بکه و تابه لایان یارمه تییان ئه دا.

بیتجگه له مه من وام دیتته پیتش چاو که (داماو) تیتکه لیبی له گه ل زۆره ی بزوتنه وه نه یینه کانی کوردا هه بوو. دوور نیبه که ئه ندامیش بووین له ناو هه ندی له و کۆمه له نه یینیانه دا. جا پیاویتی که وه ک

ئەو ئەگەر پەيوەندىيى لەگەل گەورە پىپاوان و دەسەلاتدارانى كورد و بېگانەدا پەيدا نەكات، چۆن كار و فەرمانە گشتىيەكانى خۆي و كۆمەلەكانى خۆي پىن جىيەجىن ئەكرى؟!

جا لە پىش شەرى يەكەمى جىهانى و پاش شەرەكەيشدا هەتا ئەم چەند سالەي دوايىيە رۆشنىرەكانمان لەو باوەردا بوون كە لە توانادا هەيە كەلك لە فەرمانەرەوايىيە بېگانەكان وەرەگىرئى بۆ كاروبارە گشتىيەكانى كورد و كوردستان. لەبەر ئەمە نەك (حوزنى)، زۆرىەي رۆشنىرەكانى تىش تىكەلئىيان لەگەل ئىنگلىزەكان و فەرەنسزەكان و پرووسەكان و ئەمرىكايىيەكاندا ئەكرە بۆ مەبەستى گشتىيە كوردەوارى. جا لەبەر ئەم هۆيانە، هەموويان، من لەو باوەردام كە (داماو) هەر تىكەلئىيەكى لەگەل ئىنگلىز ياخود بىگاندا كرەبئى، بەنيازى پاك بوو، نەك خراپ. واتا بۆ كەلكى كوردەوارى بوو، نەك بۆ كەلكى ناپوختەي خۆي...! يانە پەرەك و ئازار و هاوارەكەي و، بەرەمە گەورە و گرنەكانىيەي بەلگەن بۆ ئەو كە (حوزنى) يەكەيك بوو لە نىشتمانپەرورە گەورەكانى كورد، كە بلىمە تىيەكەي خۆي و وێژەوانى و زاناىيەكەي خۆي، تا ما، بۆ كەلكى كوردەوارى و كوردستان تەرخان كرە.

جىيا پىپاويك كە وابئى، دوورە لەو كە دزبئى، ياخود ناپاك و تا ئىستاكەيش بەلگەيەكم دەست نەكەوتوو كە ئەو تاوانانەي خستبوويانە پالئى راست دەرىچن.

مردنی حزن

حوزنى لەتاو تەنگەتاوكرەنى دۆژمنەكانى كورد و خۆي نەيتوانئى لە رەواندزدا بمىنئەتەوه. چونكە داويان بۆ نايەوه و بەدزىتئىيە سئى كەلەلە شەكر و دوو گورىس و سئى باتمان خورىيەوه بەدناويان كرە و خستيانە بەنديخانەوه!...

لەبەر دەم دادگاشدا برىبارى بەسەردا درا!... لەمەدا هەندئى لە مەلاكانى رەواندز بەناپەرە لە رووى دادگادا تاوانەكەيان خستە ئەستۆي. كەچى لە پاش پرانەوهي چەندوچونكرەنى دادگە بەماوەيەك، هەر ئەو مەلایانە خۆيان هاتنە لای بۆ مەلەوه و پەشيمانبوونەوه و داواي چاوپۆشى و لئى خۆش بوونىشيان لئى كرە!... گوتيان: «بمان بەخشە بەزۆر پىيمان كرا؟!» (حوزنى) يش لەسەر ئەو كەتن و رىسوايىيە، دلئى لە رواندز هەلگەندرا و لەسەر نامۆژكارى دۆستەكانى گواستىيەوه بۆ بەغدا. ئەو كاتە ۱۸/۱۱/۱۹۴۳ بوو. ئەم كارەساتە كارىكى زۆرى لە (حزن) كرە. بەسەزمانە، هەموو دەم لئىكى ئەدایەوه و خەفەتى پىن ئەخوارد. هەستى بەسپەلەيى و دلرەقى و ناھەموارىيە كۆمەلەلەيە تىيە رزىو كەمان ئەكرە. هەر بەجارىك ژيان و جىهانى لەبەرچا و كەوت. داويى ئەمە كارى كرە سەر تەندروستىيە لەش و هۆشى و لە ۲۰/۹/۱۹۴۷دا لە شەودا كوتوپر كەوت بەدەما و مرد.

لەسەر مردنى (حوزنى) گەلئىك مقۆ مقۆ كرا. هەندىك ئەيانگوت: ژنەكەي دەرمانخوارى كرەوه بەپەنجەي ئىنگلىزەكان. هەندىكيش ئەيانگوت لە داخانا مردوو. ئەمەيش بۆ ئىمە بەتەواوتى راستىيە دەرەكەوتوو. بەلام راستىيەكەي هەرچۆنىك بئى، نەتەوهي كورد بەمردنى (سەيد حسين حزن) زاناپەكى گەورە و نىشتمان پەرورەيكى سەربلەند و وێژەوانئىكى خاوەن بەرەمەي گەورەي لە دەست چوو، كە پىويستە لەسەر هەموومان چاكەكانى بەدەينهوه. با لە داوي مردنىيى بئى، تا گىيانى شاد بکەين. ئەویش

بەم جۆرە كە كار بەدەستانى كورد بەخەينه سەر ئەوهي (پەيكەر) ئىك بۆ (حوزنى) دروست بكرئى و لەسەر چەقى رىگاي شارى (رەواندز) دا داينرئى - بەمەرجئى شىوئەي كۆمەلە نووسراويكى گەورە و چاپخانەيەكيش لە پەيكەرەكەدا دياربئى. هەرەها پىويستە نووسراوه چاپ نەكراوەكانىيە چاپ بکەين.

بىجگە لەمە خانوو كەي (حوزنى) - ئەگەر ما بئى - بىبارئىزئى و هەر نووسراو و كەلوپەلئىكيش لئى بەجئى ماوه، لەو خانوو دا داينرئى. بۆ ئەمەي هەر دۆستئىكى كورد و خوتئندەوارئى رووى كرە شارى (رەواندز) سەرىك لە خانوو كەي (حوزنى) و نووسراو كەي و كەلوپەلەكانى و چاوى خۆي پىن رۆشن بكاتەوه. تا هەر هىچ نەبئى داماو كە لە هەموو ژيانى خۆيدا خۆشيشەكى واى نەدى، لە پاش مردنى گىيانى بەم رىزگرتن و كار پەسەندكرەنەمان شادبئى.

(داماو) كە گىيانى پاكى بەخاك سپارد، هەر ژنىكى لئى بەجىما، بەسەزمانە منالئى نەبوو جىيە بگرئەتەوه. ئەيگوت: «منالەكانم نووسراوه كوردىيەكانمە. بەوان چاوى خۆم رۆشن ئەكەمەوه».

برايەكيشى لە پاش بەجئى ماوه، ناوى (مامۆستا گىوي) ه. كە ئەمەيش چەشنى كاكى هەر لەسەر ئەو رىگايە ئەروات كە ئەو پىبارۆيى بوو. بىجگە لەو بەرەيەكى دلئسۆزى بوو. لە تەنگانە و خۆشيدا لەگەلئىابوو. ئىستاكەيش شەو و رۆژ شادى ئەكات. هەر بەچەشنى ئەویش رازەي گرنە گرنە پىشكەشى نەتەوه كەي خۆي ئەكات. بئى گومان (مامۆستا گىوي) يش كە چەشنى خوالئىخۆش بووى كاكى خەبات ئەكات، شايستەي هەموو رىزگرتن و يارمەتى و خۆشەويستىيەكى هەموومانە. لە دانانى ئەم نووسراوەدا، بەشى هەرە گەورەي زانباربىم لەو وەرگرت. لەبەرئەوه پىر بەدل سوپاسى ئەكەم و لە خوام ئەوئى لەم كۆششە پىرۆز و بەرزەيدا كە بەدرئىزايى تەمەنى خۆي خەرىكىتئى سەر كەوئى و بەخۆشى و كامەرانىيەوه بئى.

دروود بۆ گىيانى پاكى (داماو) و خۆشى لە كەسوكارە بەرئىزەكانى و نەتەوهي كوردىيش كە پىپاوى وايان تىا هەلگەوتوو.

سلىمانى: ۱/۶/۱۹۷۲

شاکر فەتاح

دەربارەي داماو

«ئەم فاضلە بەھمنە - مەبەسى سەيد حسين حزن - بەغبرى دوام كردن لەسەر نشرى (زارى كرمانجى) لەژئىرئى انواعى عنواندا گەلئى مباحثى بەقىمەت و نەزانراوى تاريخى كوردى نشر كرە و بۆ تنوير و تشويقى لاوانى كوردى عىراق همت غىبرىتئى زۆر گەورەي صرف كرە و ئەيكا».

(محەمەد ئەمىن زەكى)

خاوەنى نووسراوى (خلاصىيەكى تاريخى كورد و كوردستان) جلدى اول، جزمى دووهم، لاپەرە

(۳۱۸) سالى ۱۹۳۱.

(تەواو)

مهلا كاكه هممه

چيرۆكى ژباني زانا و ويژهوان و نيشتمان پهروهريكي هه ره گه وهرى كوردستان

پيشهكي

(مهلا كاكه هممه) له سالى ۱۸۸۴د له سليمانيدا له دايك بووه له سالى ۱۹۶۱د، له سليمانيدا گياني پاكي به خاك سپاردووه، به لام به ژباني خۆي شوو شپيكي له كوړي خوینده واریدا نایه وه، بۆ كه لکی كوردو واری كه له پيش نه وه كه س نه وه نه كرده بوو نه ویش نه وه بوو: له (خوینده واری كۆن) و له (خوینده واری نوێ)، جوژه خوینده واری به كی داتاشی و دروست كرد، كه له ماوهی چوار پینج سالیکدا شاگردەكانی له خوینده واریدا نه گه یشته بارستایی شاگردە هه ره باشه كانی ناومزگه و ته كان. جا بۆ پیکه پینانی نه م مه به سته دهستی كرد به گۆرپین و، به كورت كرده وه و، به دانان: (۴۴) نووسراو بۆ شاگردەكانی خۆی به زمانی كوردی ناماده نه كرد. پینج زمان و هه موو جوژه زانست و هونه ره و

ويژه به كی پيوستى فير نه كردن. بيجهگه له وهرزش و ساز و ئاواز و یاری و یاساكانی فه رمانه وایی. ههروهها به ژبانیکی وایشه وه نامادهی نه كردن، كه پشت به خویمان به ستن و مه ردا نه بژپین و سه ریش بۆ هیچ كه سیک و هیچ گيروگرفتیک دانه نه ویتن.

نه مه و كه چی هه ر چوار پینج ساله و له گوندیکدا نه مایه وه. سنووری خه بات كرده نیشی بۆ وریا كرده وهی كوردو واری و روشن كرده وهی بیریان هه ره له (باقوویه) وه نه كشا به ناو ناوچه كانی سیروان و كه ركوك و سليمانی و موكریاندا تا نه گه یشته (سه قز) و اتا هۆزه كانی نه و ناوچانهی هه موو نه گرت ه وه. نه م خه باته یشی بۆ نه وه بوو، كه پیاوانی دواوژ دروست بكات بۆ نیشتمان هه كی، كه نه وانیش وه ك خۆی، سه ر و سامانی خویمان به خت بکه ن بۆ رزگار كردهی كورد له دهست هه ر چوار ده رده كی: (زۆرداری و هه ژاری و نه خوینده واری و ده رده واری). كوردستانیش ئاوه دان بکه نه وه به كشتوكال و پیشه سازی و شارستانی پراسته قینه وه.

شاگردەكانی خۆی رانه هینا به خوا ناسین و سه ره رزی و نیشتمان په روه ری و مرۆف دۆستییه وه. به رنجی شانی خویمان نانی خویمان پهیدا نه كرد، به دهستی خویشیان خواردن و هه موو جوژه پيوستیه كی ژبانیمان بۆ خویمان ناماده نه كرد وهك: جل شتن و جی راخست و گه سك لیدان، ههروهها وایشی رانه هینان كه هه رچییه ك نه كهن بۆ كه سانی تر، چاو نه برنه پاداش و ناویانگ و پایه و سامان. بۆ خوی بکه ن. بیجهگه له وه (مهلا كاكه هممه) گه نجینه به كی ويژه یی و زانستی وای بۆ به جی هیشته تین، له گه ل جوژه خویندن گابه كی تا قانه و پیتی ره و بیبه كی ناوازی وهها، كه نه وه پری توانای زانستی (پهروه رده كردن)

و (فیر كردن) ی نه م رۆژه ئینجا نه یگاتی. بیجهگه له وه (نه لف و بی) په كی كوردی وایشی بۆ داهینان له مه نده ئاسان و په وانه، هه موو نه خوینده واریك به زوویه كی زوو فیتری نه بی، نزیكه ی (۳۶) سالی خشت (مهلا كاكه هممه) ره نجی دا و خه باتی كرد بۆ روشن كرده وهی بیرویا وه پری كوردو واری و ئاراسته كرده یان بۆ ژبانیکی به رزتر و باستر و خوشتتر. به رهنگاری (نه خوینده واری و زۆرداری و هه ژاری و ده رده واری) ی كرد له ناویاندا نه و به م ژبانه ی ده ستووریکی به نرخ و گرنگی دامه زاندا بۆ كوردو واری كه شایسته ی نه وه به هه موو خوینده واریکی روشنییری كورد له سه ری بروات. كه چی له گه ل نه وه یشا خه می ژبانی خۆی نه بوو! نه و كامه رانی له و خه بات و تینكۆشانه نه چیشته كه نه ته وه كه ی خۆی پین پین بخت و دلای خوی خۆی پین خویش بكات، نه و هزی له (به خشین) نه كرد، نه ك (پچرین)! جا خویشی له خۆی كه وا سه ریلند ژبا. خویشی له خویشمان كه پیاوی وا سه ریلند و گه وهره مان تیا پهیدا بووه.

پیاویکی وهك (مهلا كاكه هممه) شایسته ی نه وه به كاریه ده سته به ریزه كانی كوردستان نووسراوه كانی له چاپ بدهن. به نووسراوه كانیشی ئاوازه گاهه كامان براژیننه وه. په یكه ره یكیشی بۆ بکه ن، له گه ره كی (ده رگه زین) دا دای به زرتین، له شاره كه ی خویدا، كه له ژتیریا بنووسری:

«له نه ته وهی كوردو وه ریز و خوشه ویستی پيشكه شی (مهلا كاكه هممه) بی، نه و كه سه ی كه تا ژبا، به كرده وه و ره وشته بلنده كانی سه رمانی بلنده كرده وه».

***

پیش نه مه ی وتاره كه م ته واو بکه م پر به دل سویاسی خوالیخو شیبو (مهلا جه لال كوری مه لا كاكه هممه) و كوره كانی (مهلا جه لال) كاك (نه و زاد) و كاك (به ختیار) و كاك (شاسوار) و به (به هی خانی كچی مه لا كاكه هممه) نه كه م كه یارمه تییه كی زۆریان دام له كوكرده وهی نه م زانیاریانه دا.

دروود بۆ گیانی پاکی (مهلا كاكه هممه) و، ریز و خوشه ویستی بۆ كور و كچ و نه وه كانی. شاکر فه تاح

(خاوه نی پرۆژه ی خوینده واری كورد)

سليمانی: ۱۹۷۲/۱/۱۱

پیکه یشتی مهلا كاكه هممه

(مهلا كاكه هممه كوری حاجی سه یفوللا كوری حاجی سه یفوللا كوری مه لا میرمه لیک) ه. له سالی ۱۸۸۴د له سليمانی له گه ره كی (ده رگه زین) له دایك بووه. (حاجی سه یفوللا) سه ره كی هۆزی (تالشی دۆلابین) بووه له كوردستانی ئیراندا. بۆ نه مه ی گه له كه ی خۆی رزگار بكات له ده ست زۆروسته می فه رمانه وایی ئیران، جووه به گژ له شكری ئیراندا. له پاش شه رپکی خوینین شكاهه. خۆی و كوره كه ی (سه یفوللا) كه نه وساكه له ته مه نی پانزه سالیدا بووه، به پاره به كی زۆروه خویمان ده ریا ز كرده وه. (سه یفوللا) ی له (سابلاخ) دا شار دۆته وه. خویشی چوووه بۆ (حه ج). به لام له وئ گیانی پاکی به خاك سپاردووه. (سه یفوللا) یش كه به وهی زانیوه كوچی كرده وه بۆ شاری (سليمانی). له وئ (موفتی

چاومار) برزای خۆی لی ماره کردوو که کچی (مهلا محهمه دی چاومار) بووه. ئەم ئافره تەیش وهک مێرده کهی زانا بوو، ناوی (مهلا فاتم) بوو. به ههردووکیان به (مهلا کاکه حهمه) ی کورپان خویندوووه. (مهلا کاکه حهمه) نووسراوه ئایینییهکان و زمانی فارسی و عهرهبی له سهردهستی مهلاکانی (سلیمانی) و (سنه) و (سابلاخ) و (سهقز) و (سهردهشت) و (کۆیه) دا تهواو کردوووه. کاتێ که (سهیفوللا) ی باوکی مردوووه، تههمهنی سیانزه سال بووه. جیگه ئهوی گرتۆتهوه و وهک ئهویش دهستی کردوووه به بازرگانی. له تههمهنی پانزه سالیدا دایکی به زۆر ژنی پێ هیناوه. بهلام (کاکه حهمه) له پاش پینج سالیک خۆی له دهست بازرگانی و مال و ژن و منال و دایک و خوشک و برا پرژگار کردوووه و چۆته دهرهوه بۆ کوردستانی ئیران و، هاتۆته ناو کوردستانی عێراق بۆ خویندن. له (کۆیه) دا له سهردهستی (مهلا به هانه دین) دا کراوه به (مهلا). شایب بۆ کراوه و پاداشیسی پێ به خسراوه. ئینجا گهراوه تهوه (سلیمانی) بۆ ناو مال و منالی خۆی.

بهم پهنگه (مهلا کاکه حهمه) له خیزانیکی خویندوووه و دهوله مهنده و دهسه لاتدار، بهلام کۆست کهوتوو و ئاواره کهوتۆتهوه و، له ناو ئهوان و مزگه وتهکانی کوردستاندا گهوره بوو و پێ گه یشتوووه. ئەو کاتهی بووه به (مهلا) تههمهنی نزیکه بیست و پینج سالان بووه.

پهوشت و ژیان و سروشتی مهلا کاکه حهمه

(مهلا کاکه حهمه) له ههزده کاریدا لاویکی بالا ناوهنجی دارپژراوی توندوتۆلی شوخ و شهنگ بووه. له سهردهستی توندوتیژ بووه. کۆی نه کردۆتهوه له کهس. له چاوهکانیا تروسکهی راستی په رستی و کاردروستی خواناسی پرشنگی ئه دا. که به تیلابی چاوی ته ماشای پیاوی ئه کرد وهک پلنگیکی به چنگ سامی ئه خسته دلی دانیشتووانهوه. بهلام پلنگیکی درنده نا، پلنگیکی خویندوووه. پلنگیکی خواناس و نیشتمانپهروه، که له سهردهستی مافی گشتی باکی نه بوو په خه ی هه موو کهس بگرێ. له راستیدا (مهلا کاکه حهمه) تا ژیا وهک پلنگیک هوروزمی ئه برده سهردارداری و نه خویندوواری و ههژاری و نه خووشی. له پینتاو ئازادکردنی کوردا، لهو چوار دهرده، هه موو سهرد و سامان و سهروته و کامه رانی و گیانی خۆی بهخت کرد. له ژین نامه یهکی خۆیدا که له ۱۹۵۸/۱/۱۱ نووسیبوه، ئه لێ:

«... جا من له ههوت سالییه وه هه موو کاتێ مبه کزایی باپیرم له میشکابوو... به و ماخولیا به وه نه متهوانی له شاردا بژیم، رام کرده لادێ، که که متهر هیزی به سه ره وه بوو. دووباره هه مووانم به جن هیشته وه. که ئه وه خته عومرم (۲۵) سال بوو. له پاش به یئنی گهیرام بۆ عه سه که ری. له (بیرووت) و (وان) و (باشقه لا) و شه ره کانی (سه لمان پاک) و (به غدا) و (سامه را) دا تا (هودنه) (۱) ده وامم کرد. دووباره نه چوومه وه شار. هاته وه لادێ...».

(۱) ئەو کاتهی سه ربازی له شکری عوسمانی بووه، لهو شوپانه، مه به ستیشی له (هودنه) ئاگره به ست و شه ر و هستانێ جهنگی جیهانی یه کهم بووه له ۱۱ نۆفامه ری ۱۹۱۸، بهلام دهوله تی عوسمانی له ۳۱ ئه کتۆبه ردا شکا و چهکی فریدا.

(مهلا کاکه حهمه) گیانیکی شوژگیترانه ی هه بوو. ئەو ئەم گیانه ی له باپیره وه وه درگرتیوو. پێ گومانم له وه ی که باوکی چه رۆکی سامناکی ئه و شه ره شوژ و دهره ده ری و ئاواره بییه ی (حاجی حه بیوللا) ی باوکی و خۆی بۆ گه ترانه ته وه. بۆ به کا هه ر له منالییه وه، تۆوی نیشتمانپه ره ری چۆته دلایه وه. هه ره وه ئاره زووی خویندوواری و خو په ره درده کردنیشی هه ر له دایکی و باوکی و گیانی باپیرانییه وه وه درگرتوووه. له راستیدا ئەم بنه ماله یه هه ر له سه رده می (مهلا مبه رمه لیک) وه تا ئیستا هه ر به خویندوواری و خانه دانی و په وشت و سه روشتی بلنده وه ناویان دهر کردوووه.

(حاجی سه یفوللا) ی باوکی (مهلا کاکه حهمه) وهک ده وله مه ندیکی مه لای بازرگانی، سه ر راست و چاکه خواز و مه رد ناویانگی رۆیشتوووه. (مهلا فاتم) ی دایکیشی وهک ئافره تیکی خویندوواری زانا و سه ربلند، خویندنی فیژی سه دان کوران و کچانی سلیمانی کردوووه.

جا (مهلا کاکه حهمه) ئه و په وشت و خووه سه ربلنده ی که هه بیوو، له بنه ماله که ی خۆی و خیزانه که ی خۆیه وه وه درگرتیوو.

(مهلا کاکه حهمه) پیاویکی دهر وو ئازاد بوو. ئازا و پێ باک بوو، چاکه خواز و خواناس و کارگوزار بوو. خۆبه ختکه ر بوو. لێ بۆرده و دل فراوان و سه راست و دل سوژ بوو، (۱) نه له خواردندا، نه له پۆشیندا، نه له سایه و مایه دا به ته نگ خۆیه وه نه بوو. چ بۆ دادگه ری سلیمانی، چ بۆ مفتیستی سلیمانی، دوو جار ویستیان دای به زرتین، به ره ره چی دانه وه، چونکه ئه و ته نیا یه ک ئامانجی هه بوو که ئه ویش هه ره وهک خۆی ئه لێ: «خزمه تی زانیاری که ساس و هه یچ ده ست نه که وتوو ده کان و هه یچ نه زانه کان بوو». ئه میش (مهلا کاکه حهمه) یه که ئه لێ:

«ئامۆژگارییم، جگه له واجباتی دینی ئه وه یه؛ به خویندن انسان له باقی رۆح له بهر جیا ئه کرتیه وه. وه نابی خویندن بۆ ئه مه لای بیی که خۆی به خه لق بژینیی، یان ببیته مأمور، حوریه یه ته که ی به فو تی، ئه پێ بۆ ئه وه خه ریک بی:

«فیژی زانیاری و سه نه عت بیی، تا ئه توانی. ئه و سایه خزمه تی قه ومه که ی بکات». هه ره ها (مهلا کاکه حهمه) یه که ئه لێ: «که سم خۆش ناوی ئه وانه نه بن که له سه ر فکری من بن. ئه وانه ی خزمه تی بیره که م بکه ن رۆحم فییدا یانه... ئه مه وئ خزمه ته که م دوا ی مر دنم لاسایی بکرتیه وه. ئه گه ر بیه کن نامه وئ بناسریم... یا بۆنی بۆ خۆ هه ولدانی لێ نه بی!».

(۱) شیخ محهمه دی حاسلی بۆی گه ترانه وه: له پاش شکسته که ی ئاوباریک ۱۹۳۱، شیخ له ئاوبایی (بانی مورد) وه فرمانی گرتنی مه لا کاکه حهمه دهر ده کات، به وه ی که ده ستی هه بووه له زانیاری دان دهر باره ی شیخ به حوکمه ت. مه لا له دئی کرچه نه ده بی، که ئه مه ده بیستی بریاره دا خۆی بچن بۆ لای شیخ، هه رچه نه ده موچارێ ده که ن که لکی نابی، له ته ک شیخ حسینی شیخ قادر، برای شیخ عه بدولکه ریم، ده چنه لای شیخ و پێ تاوانی خۆی روه ن ده کاته وه و شیخ ده هینیتیه وه سه ر خۆی و لئی ده بوورئ و پزینیکی زۆریشیان ده گری... مه به ست لیره دا پاک و راستی و نه ترسی مه لا کاکه حهمه به و خرابی و ناله باری ناحه زانی بووه که ویستوبانه داوی بۆ بنینه وه.

کهواته نامانجی (مهلا کاکه حه مه) کوردایه تییهک بووه که له سهه ر بنچینهی (زانست) و (هونه ر) و (پیشه سازی) و (خواناسین) دا مه زری. (۱)

جا هه ر ئه م ئامانجه بوو که پالئی پیوه نا تیکه ل به شیبخه کانی (کرپجنه) و (کۆپ ته په) بیئی... تا هتیز و دهسه لاتیان به کار بهیتی بۆ که لکی کورده واری... ماوه بیک لای (شیخ قادری شیخ که ریمی کهس نه زان) و (شیخ حسینی) ی کوری مایه وه. له سه رده می فه رمانداریی (شیخ مه محمودی گه وره) دا کرا به دادگه ر و اتا (قازی) (سه نگاو). کاروباری لادیکه ی بۆ کارگیتی لادیتی سه نگاو (شیخ قادری گۆپ ته په) هه ل ئه سووراند. پاش تیکچوونی (شیخ مه محمودی گه وره) یه له گه ل ئینگیزدا کرا به دادگه ری ناوچه ی (قه رده داغ). هه میسان کاروباری هه موو ناوچه که (مهلا کاکه حه مه) سه ره رشتیی بۆ (شیخ قادری گۆپ ته په) ئه کرد. به لام له سالی ۱۹۲۵ دا (شیخ عه بدولقادر) گیرا و ده رده در کرا. (مهلا کاکه حه مه) یه پاش تا چوار مانگ له سلیمانیدا خرا به ژیر گیر و گاز و لی پرسینه وه و دهس به سه ربه وه. تا بارمه تی (۳۰,۰۰۰) روپیه ی به فه رمانه روایی نه دا، به ره لالا نه کرا... (مهلا کاکه حه مه) له شار ده رباز بووه وه. ئه م جاره چوه ناو تیره ی هۆزه کانی جافه وه. تا دوو سالی خشت له گه ل ئه واندا گه رمیان و کویتستانی کرد. هه ر له نزیک (باقوویه) وه تا نزیک (سه قز) له گه لئاندا گه را. (مهلا کاکه حه مه) له م رووه وه ئه لی: «جا به هه موو جوژی خه ربیک بووم... به نفوذی ئه وانیش هه یج نه کرا. جا قراری ئاخری و باوه ریم هاته سه ر ئه وه که قه ومه که مان تا له سه د شه سه تی خوینده واری ته واه نه بێن، که وایه: زاینه که یان له خو ش رپاوردن و خوینده واری ئاندا خه رج نه که ن. به هه یج نابین... جا مه جبوور بووم که ژیانم به ده رس و تنه وه خه رج به کم، به وانه ی که له ده ره ون و ده رسیان دهس ناکه وئ... له وه دخته وه خه ربیکی ئه ودم. ئه ویش بۆ حریت فرۆشتن به معاش و، خو به مه لا مه شه وور کردن و، خو ژیاندن به خلق نا... به لی ئاخ، سه د ئاخ! وتم نامرم... ئه ما ئه م مرین!». پاش ئه وه (مهلا کاکه حه مه) ئه لی: «علمه دینییه کان هه موو فیرووم و خوینده ووم. به وه هتزه وه له مدنییه کانیش ئه وانه فیرووم که کتیم تیا دروست کردوون. وه کو له داوه نو سراوه».

له راستیدا ئه مه هه ر له پیاویکی راستی په رستی خواناسی زانای وه ک (مهلا کاکه حه مه) ئه وه شیته وه، که له هه ره تی هه رزه کاربیدا، خوئی له ژن و منال و دایک و خوشک و برا دووکانی بازرگانی و سامان، دوور بخاته وه، هه ر بۆ ئه وه ی خوینده که ی خوئی ته واه بکات و خوئی بکات به (مرۆف). ئه وه خوینده وارییه ی خویشی بکات به چه که ی بۆ رزگارکردنی کورد و کوردستان له ده ست هه ر چوار ده رده که ی، که بریتین له (زۆرداری و هه ژاری و نه خو شی و نه خوینده واری).

لیردها (مهلا کاکه حه مه) په نجه بۆ ژیانی خوئی ئه کیشی له شاری (سلیمان) دا که ئه لین: «دونبام لا

(۱) مهلا کاکه حه مه له نامه یه کیدا بۆ مامۆستا شیخ محمهد حاسلی که یه کتیک بووه له قوتابییه کانی، ئاوا ده لی: «... ئیتر له بیرت نه چ هه ر کهس خزمه تی قه وم و به شه ری بۆ مقابله ی ئاره زووی شه خسی لا واجب نه بێن داوای به شه ری کردنی غه له ته؛ ئیستیحقاقی کابرا بۆ خزمه تکردن شه رت نییه، ئه گه ر فرۆتن و کرێکاریه، شه رت به زبوی پهاهاتنی خراپه کانه و ئه وان موسته حقه قتری خزمه تن». (سه ردان مامۆستا شیخ محمهد حاسلی - سه رچار، دووشه مه ۲۰۰۲/۹/۱۶).

بووبوه زیندان... له و زیندانه فرارم کرد، به ناوی فه قتییه تییه وه بۆ ناو کوردستانی ئیران».

کاتیکی که (مهلا کاکه حه مه) ئه لی: «بیری کهس ناکه م. سه ر له کهس ناده م. کهس سه رم لی نادات. لای زۆرتی خلق وایه هه یج که سم نییه. هه روایان دیووم!». بیری به لای ئه وده دا ئه چی که پیاویکی دل ره ق بووه و، خه یزان و کهس و کاری خوئی که نه فت کردووه... که چی که چاوتیکم خشانده به نامه کانی که له ناوه ند خوئی و کورپه گه وره که یا (مهلا جه لال) هاتوون و چوون، ئه وپه ری نازگرتن و خو شه و بیستی و ریزگرتنیان تیا هه ست ئه کرئ. (مهلا کاکه حه مه) چاک و چلۆنی بۆ هه موو ئه ندامانی خه یزانه که ی خوئی نووسیوه. وینه ی له گه لدا گرتوون، قسه ی خوئی بۆ نووسیون. دلی داوه ته وه که لی ئه ره نه یجین له به ر لی پرسینه وه ی و که مه ترخه می له گه لئاندا... داوای به خشیینی لی کردوون.

جاری وایش بووه هاتۆته وه لایان بۆ لای خویندنگا و شاگرده کانی بۆ لای نووسین و نووسراوه کانی.

سالانی وایش بووه، خه یزانه که ی بر دووه بۆ لای خوئی، یاخود هه ندیکانی بر دووه بۆ لای خوئی.

(مهلا کاکه حه مه) سه ئی ژنی هه یناوه. له هی یه که میان دوو کور و دوو کچی بووه. له هی دووه میان دوو کوری بووه. له هی سه ئی هه میان سه ئی منالی بووه. به لام له مانه هه موویان هه ر کورپیک و کچیکی ماوه، له گه ل نه وه کانی. (مهلا کاکه حه مه) که ژنی یه که می ده مرئ تا چه ند سالیکی دوور و دریز بێ ژن ئه مینیتته وه ئینجا ژنی دووه می له (قه رده داغ) دا پێ ئه هین!

که ئه میش ئه مرئ ئینجا ژنی برا که ی خوئی، خوالیخو شبوو (مهلا نوری) ماره ئه کات، هه ر له به ر ئه مه ی که پاداشی برا که ی و برا ژنه که ی بداته وه، که کاتی خوئی چاودیری مناله کانی ئه وایان کردبوو. ئه یوبست چاودیری ژنه که و هه ر سه ئی کچه که ی (مهلا نوری) ی برای بکات.

بێجگه له مه (مهلا کاکه حه مه) ئه گه ر پشت ئه ستور نه بووایه به دایکی و خوشکی و براکانی و ئه و سامانه ی که بۆ به جی هه شتیبوون چۆنی ئه توانی ئه و منالانه ی خوئی واه به ره لالا بکات و لیبیان نه پرسیتته وه؟!.

له گه ل ئه مه یشدا ئه و نامانجه پیرۆزه ی (مهلا کاکه حه مه) بۆ خوئی دانابوو، که (په روه رده کردن) و (فیرکردن) ی منالانی بۆ خاوه نی نه ته وه که ی خوئی بوو، نه ک ئه و، هه ر زانا و راستی په رست و خواناسیکی تریش له جیتی ئه و بوایه، هه ر ئه وه نده ی ئه و له دهس ئه هات، که بیکات بۆ خه یزانه که ی خوئی، پیاوی واه که خوئی له بیریچیتته وه و خوئی له هه موو خورشتیکی نایاب و جلوه رگیکی جوان و سایه و پایه و مایه یه ک، له هه موو ناویانگیکی بۆ به ش به یلئیتته وه، چۆن ئه بێن که سیکی تر گله بی لی بکات، له سه ر که م ته رخمه می، بام خه یزانیسی بۆ. له راستیدا (مهلا کاکه حه مه) هه موو هتیز و توانا و بیری و هۆشیکی خوئی خستبووه سه ر خویندنگا کانی و نووسراوه کانی که (۳۶) سالیکیان پیتوه خه ربیک بووبوو. له به ر ئه وه نه ماوه ی بۆ ما بووه وه، نه ده ستیشی ئه په رژا خه ربیکی هه یچی تر بۆ. وه ک له مه وده و را رۆشنی ئه که مه وه.

مه‌لايه‌کی شۆرشگير

له سالی (۱۹۲۵) هه‌وه تا سالی (۱۹۶۱)، واتا نزیکه‌ی سی و شه‌ش سالی خشت، مه‌لا کاکه (همه‌هه) په‌نجی دا و، کۆششی کرد و، خه‌باتی کرد له‌ناو هۆزه‌کانی (جاف) و (داووده) و (زه‌نگه‌نه) و ديهاته‌کانی تری کوردستانی عیراق و ئیراندا، هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی (خوینده‌واری) به‌ناو (کوردواری) دا بلاو بکاته‌وه و نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی، هه‌روه‌کو خۆی له‌ هه‌موو شویتینیکا ئه‌یگوت: «له‌ ریزی گیانله‌به‌ریبه‌وه بگۆزیتته‌وه بۆ ریزی مروّقا‌یه‌تی، تا به‌پیشه‌سازی و کشتوکاڵ و بازرگانیه‌وه، که له‌سه‌ر بنچینه‌ی زانست و هونه‌ر دامه‌زرایی، ژبانیکی مروّقانه‌ بژین». جا بۆ پیکه‌یتانی ئه‌م مه‌به‌سه (مه‌لا کاکه‌ همه‌هه) دوو ریتیگی شۆرشگيرانه‌ی گرت. به‌که‌م: (۴۴) نووسراوی بۆ شاگرده‌کانی خۆی به‌زمانی کوردی ناماده‌ کرد. ئه‌مانه‌ هه‌ندیکانی له‌ زمانی عه‌ره‌بیه‌وه گۆزیه‌وه سه‌ر زمانی کوردی. هه‌ندیکیشیان خۆی داینا‌بوون. هه‌ندیکیان هی خویندنی ناو مزگه‌وت بوون، هه‌ندیکیشیان هی خویندنگاکانی فه‌رمانه‌وایی بوون. جا هونه‌ری (مه‌لا کاکه‌ همه‌هه) له‌وه‌دا‌بوو، که سالانی خویندنی له‌ ده‌ پانه‌ سه‌له‌وه که‌م کردبووه‌وه و گه‌یاندبوویه‌ چوار پینج سال به‌مه‌رحه‌تی، بارستایی خوینده‌واری شاگرده‌کانی. له‌ بارستایی شاگردیکی خویندنگای (ناماده‌یی)، به‌لکو به‌ره‌و ژوورتریش که‌مه‌تر نه‌بێ. له‌ راستیدا بارستایی خوینده‌واری شاگرده‌کانی خویندنگاکانی (مه‌لا کاکه‌ همه‌هه) له‌ بارستایی خوینده‌واری هه‌ردوو جوړه‌ خویندنگاکانی (کۆن) و (نوێ) باشتربوو. چونکه‌ ئه‌م خۆی به‌هه‌موو شاگردیکیه‌وه ماندوو ئه‌کرد. نه‌ک هه‌ر ئه‌مه، که زانیاریان بخاته‌ میتشکه‌وه، به‌ره‌وشت و خوویه‌کی خواناسانه و نیشتمانپه‌روه‌رانه و مه‌ردانه‌یشه‌وه رای ئه‌هێنان. خه‌می خواردن و جلوه‌رگ و ته‌ندروستی و خۆش رابو‌وارد و سه‌روه‌ت و پیکویتیکی و پاک و خاوینی نوستنی ئه‌خواردن و، له‌سه‌ر یاسایه‌کی راست و دروست ژبانیانی ئه‌برد به‌ریته‌وه.

له‌ هاویناندا که کاتی پشوو‌دانیان بوو، (مه‌لا کاکه‌ همه‌هه) کشتوکاڵی به‌شاگرده‌کانی خۆی ئه‌کرد، ئازته‌لی پێ به‌خێو ئه‌کردن، به‌ره‌مه‌ی ئه‌و په‌نجانه‌یشه‌ی بۆ خۆی و شاگرده‌کانی خۆی به‌کاره‌هێنا، جیتیگی نوستنیانی به‌خۆیان رانه‌خست، چیشتی خۆیانی به‌خۆیان لی ئه‌نا، جلی خۆیانی به‌خۆیان ئه‌شوست، پاک و خاوینی خۆیانی به‌خۆیان پیک ئه‌هێنا. هه‌ر رۆژه‌ یه‌کیکیان بانگی ئه‌دا هه‌ر رۆژه‌ یه‌کیکیان پيش نوێژی بۆ هه‌موو شاگرده‌کان ئه‌کرد گۆزانی و به‌زمه‌رزم و ئاهه‌نگیان هه‌بوو. گه‌شت و سه‌یران و وه‌رز و یاری و مه‌له‌کردنیان هه‌بوو. خویندنه‌وه‌ی وتاری دروست و سه‌ره‌ستیان هه‌بوو. به‌کورتی خویندنگاکانی (مه‌لا کاکه‌ همه‌هه) شاگردیان ئه‌کرد به‌پیاویتی رۆشنبیری کوردپه‌روه‌ری و ربا و چست و چالاک، که هه‌ر پشت به‌خۆی به‌سه‌ستی. که سه‌ری به‌نده‌ییش بۆ هه‌یج که‌سه‌یک و بۆ هه‌یج ژۆرداریک و بۆ هه‌یج گروگرفت و ته‌نگ و چه‌له‌مه‌یه‌ک دانه‌نوێتی! که ژبانیکی پێ له‌ پاک و چاکی و کامه‌رانیش بژی.^(۱)

(۱) هه‌ر له‌م روه‌وه مامۆستا (شیخ محمه‌د حاسلی) که قوتابییه‌کی خۆبووه‌ بۆی گترامه‌وه: «هه‌ر قوتابییه‌ پله‌کانی خویندنی ته‌واو کردایه‌ ده‌بوو لایه‌ره‌یه‌ک له‌ شتیه‌ی فۆرمدا پێ بکاته‌وه به‌وه‌ی په‌یمان بدا که له‌مه‌ودوا درتیگی نه‌کات له‌ گه‌یاندنی ئه‌و زانیاریانه‌ی وه‌ری گرتوون به‌منالانی کوردی نه‌خوینده‌وار و کۆشش بکات قوتابخانه‌ بکاته‌وه» هه‌روه‌ها وتی: «سالی ۱۹۴۹ - ۱۹۵۰ چومه‌ دبی حاسل له‌ شاره‌زوور، له‌و ناحیه‌ی =

جا ئه‌م خویندنگایانه‌یش ریتیگی دووه‌می شۆرشگيرانه‌ی (مه‌لا کاکه‌ همه‌هه) بوون. پتوبسته ئه‌مه‌یش بلیتین، که (مه‌لا کاکه‌ همه‌هه) له‌پیتاوه‌ گه‌یشتن به‌م نامانجه‌ پیرۆز و به‌رزهدا گه‌لیک کۆسپ و به‌ره‌له‌ستی ئه‌هاته‌ به‌رده‌م. گه‌لیک ئه‌رک و نازاری ئه‌چیشت، گه‌لیک زیانی لی ئه‌که‌وت، به‌لام ئه‌و هه‌رگیز وه‌ی به‌رنه‌ئه‌دا، کۆلی نه‌ئه‌دا، تا ئه‌هات ژۆرتتر خه‌باتی ئه‌کرد. ژۆرتتر گه‌شه‌ی ئه‌دا به‌ (نووسراوه‌کان)ی و به‌ (خویندنگاکان)ی.

په‌وشتی وابوو، هه‌رچه‌ند سه‌له‌ له‌ گوندیکدا ئه‌مایه‌وه، جاری وا هه‌بوو، ژماره‌ی شاگرده‌کانی ئه‌گه‌یشته‌ په‌نجی، شه‌ست شاگرد، که فه‌رمانی له‌و گونده‌دا ته‌واو ئه‌بوو، ئینجا روه‌ی ئه‌کرده‌ گوندیکی تر که به‌شپرا‌وبوویی له‌ خویندنگای فه‌رمانه‌وایی یاخود مزگه‌وت.

(مه‌لا کاکه‌ همه‌هه) له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌م هه‌موو په‌نجهدا سه‌ری خۆی به‌رز رانه‌گرت، پاداشی له‌ که‌س داوا نه‌ئه‌کرد. خۆی و شاگرده‌کانی خۆی به‌و نانه‌ ئه‌ژیاندا که به‌ره‌نجی شان و خوه‌ی^(۱) ناوچه‌وانی خۆیان په‌یدا‌یان ئه‌کرد، یاخود به‌و یارمه‌تیه‌ی که گوندیه‌کان، به‌ئاره‌زووی خۆیان سه‌له‌ و ساڵ له‌ به‌ره‌مه‌کانی خۆیان ئه‌یاندانی. ئه‌و ئه‌یویست شاگرده‌کانی خۆی و رابه‌یتنی که وه‌ک خۆی ده‌ربچن. وه‌ک خۆی خۆیه‌خته‌ر و دل‌سۆز و نیشتمانپه‌روه‌ر و خواناس بن. ئه‌یویست ئه‌وانیش خۆیان بۆ بلاو‌کردنه‌وه‌ی خوینده‌وارییه‌کی راسته‌قینه‌ ته‌رخان بکه‌ن، بۆ که‌لکی کورده‌واری و ئاواکرده‌وه‌ی کوردستان.

بیتجگه‌ له‌ خویندنگا به‌رتوه‌بردن و نووسراو دانان و نووسراو گۆرین (مه‌لا کاکه‌ همه‌هه) چالاکییه‌کی تریشی ئه‌نواند. ئه‌ویش ئاراسته‌کردنی دانیش‌توانی گونده‌کان و گه‌وره‌کانیان بوو، بۆ کاروباری چاک و پاک بۆ که‌لکی هه‌مووان. هه‌روه‌ها تا ئه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره‌یش له‌ کاری خراب و زبانه‌خس په‌شیمانێ ئه‌کردنه‌وه. به‌م په‌نگه‌ (مه‌لا کاکه‌ همه‌هه) شۆرشگيرانه‌ ئه‌بزووته‌وه. وه‌ک چرایه‌کی پڕشنگدار مایه‌وه،

= واره‌وه‌یدا قوتابخانه‌ له‌ هه‌یج دێیه‌کدا نه‌بوو، به‌پیتی ئه‌و ته‌عه‌هودی دا‌بووم به‌مامۆستا مه‌لا کاکه‌ همه‌هه پتوبستی کردنه‌وه‌ی قوتابخانه‌یه‌کم ناماده‌ کرد، حاجی همه‌هه ناغاش دیوه‌خانه‌که‌ی خۆی کرده‌ جیتیگی خویندن، قوتابی له‌ گونده‌کانی تریشه‌وه ده‌هاتن... ناحه‌زان گومانیان له‌م کاره‌ کرد و گه‌یاندیانه‌ لای حکومه‌ت که ئه‌مه قوتابخانه‌یه‌کی سیاسیه‌، حکومه‌ت که‌وته لی‌کۆلینه‌وه‌ی ئه‌مه، همه‌هه ناغا ناوتیک قایمقامی هه‌له‌بچه‌ بوو، هاته‌ لاما‌ن تا بزانی ئه‌م قوتابخانه‌یه‌ چیه‌ی و چۆنه‌، به‌لام که راستی کاره‌که‌ی بۆ ده‌رکوت پيشنباری کرد - به‌نووسراوی ژماره‌ ۴/۴۲۸ له‌ ۱۲/۳/۱۹۵۰ که ئه‌م قوتابخانه‌یه‌ بکریته‌ په‌سه‌می و منیش بیه‌ مامۆستا تیا‌یدا-. موه‌سه‌ره‌ی سلیمانی به‌نووسراوی ۲۱۶۸ له‌ ۱۳/۳/۱۹۵۰ دا‌پرایری دا و په‌روه‌دی سلیمانی مامۆستا سالح سه‌عه‌یدی موفه‌تیشی نارد و قوتابییه‌کانی تا‌قی کرده‌وه تا راده‌ی خویندنیان دیاری بکات. ئه‌ویش پرایری دا که ئاستیان ژۆرباشه‌ و پۆلی چواری بۆ دیاریکردن و یه‌که‌م مامۆستاش که تیرا بۆ حاسل مه‌جید ئه‌فهن‌دی حاجی مه‌لا ره‌شید بوو وه‌ ژماره‌ی قوتابییه‌کان گه‌یشته‌ ۷۰ قوتابی له‌ گونده‌کانی: قه‌له‌زه، ئالان، ته‌په‌که‌ل، مالوان، کانی که‌وه، مه‌یره‌دی، چنار، قلیجه‌، ناو جاف. خۆیشم له‌ په‌نا زرعاتکردندا رۆژی چوار ده‌رسم ده‌وته‌وه به‌پێ پاره‌ - له‌ سه‌ردانی رۆژی دووشه‌مه‌ ۲/۹/۱۶ - له‌ سه‌رچنار-.

(۱) خوه‌: ئاره‌قی له‌ش. (ش. ف)

له ناو دپهاتەکانی کوردستاندا میتشک و دل و دەرروونی (پەش) و (پووت) و (دەسەلاتدار) و (هەژار) و (دەولەمەند) ی نەتەوێکەمانی ڕۆشن ئەکردهوه. کەچی لەگەڵ ئەوەیشتا نەئەوێست بناسرێ، یاخود ناویانگی بۆ دەریکری. یاخود بۆ سایه و پایه و مایه بگهڕێ. چونکه (مەلا کاکە حەمە) نیشتمانپەرورەرییهکە لە خۆناسییەکیهوه وەرگرتوو. هەرچیبهکی ئەکرد، بۆ خۆی ئەکرد، پاداشی له کەس نەئەوێست. له خۆی ئەوێست. که له پیناو ئەم کردوه رەنگینانهیشدا گیروگفتیکی ئەهاته بهر و، دهرد و ئازاریکی تووش ئەبوو، رووی ئەکردهوه خوا و داوای ڕیگا پیتشاندانی لێ ئەکرد، بۆ ئەمە ی ئەو فەرمانه گهروهیهی خستبوویه سەر شانی خۆی باشتر به پیتیهوه بیات.

جاریکیان له دێیهک له دپهاتەکانی (داووده) رنجی چوار سال و سێ مانگی بهبا چوو! شاگردەکانی لیتی تهکینهوه و بلاوهیان لێ کرد!. (مەلا کاکە حەمە) له پاش سکالایهکی دوور و درێژکه بهههناسه بهکی ساردوه نووسبووه، له ژین نامه که یا، ئەلێ: «لەبەر ئەوەی زانرا ئەمانه نابنه ئەوهی معاشیان دەس کهوێ زهکات و سهرفترهیان بدریتێ، سهرفقه له مانه وەرگرن، تیکیاندا. منیشیان له غایه کهم محروم کرد! سهرگهردانیان کردم!. پهنا به خوا...».

ئەمە له سالی ١٩٤٤ دا رووی دا. کەچی (مەلا کاکە حەمە) زۆری پێ نهچوو، چوو گوندیکی تر، سهرله نوێ خوتندن گایه کی تری دامه زاندهوه!.

شاکارهکانی مەلا کاکە حەمە

(مەلا کاکە حەمە) بۆ شاگردەکانی ئەم نووسراوه کوردییانهی ئاماده کردوه. هه نديکي کردوه به کوردی. هه نديکيشی به کورتکراوهی و پوختهی گۆپوه و دارشتوه به کوردی. هه نديکيشیانی داناوه و داھیناوه به کوردی^(١).

١- تفسیری قورئان به کورتی هەر سی جزئه که.

٢- منهاج له سهروتهی ئیمامی (نووی)^(*) به ته حقیقاتی پیتویستی (ابن الحجر) وه و هی تر له مه زهه بی (شافعی) دا. ئەمە (٨٠٠) لاپه رهی گه وره یه.

٣- نحوی عربی

٤- صرفی

٥- وضع

٦- إستعاره له علمی منطقد

٧- إيساغوجی

(١) ئەمە له نووسراویکی خۆی وەرگیراوه. خۆیشم زۆریه ی ئەم نووسراوانه م لای کورده کی (مەلا جهلال) دیوه. (ش. ف).

(*) نووی: نه وه ی: یه حیای کوری شه رف، له ١٢٧٧ ز کۆچی کردوه، له نه وای خۆران له شام له دا ی کبوه و مردوه، گه لێ دانراوی له هه دیسا هه یه: (ریاض الصالحین، الأربعون النوویه، تهذیب واللغات...).

- ٨- شمسیه
- ٩- گلنبوی برهان
- ١٠- گلنبوی آداب
- ١١- شرحی عقائدی مه لا سه عید
- ١٢- جمع الجوامع
- ١٣- مختصر له علمی بلاغت
- ١٤- تلخیص تهذیب الکلام
- ١٥- تشریح الافلاک
- ١٦- رساله حساب^(١)
- ١٧- جغرافیای عمومی^(٢)
- ١٨- تاریخی عمومی
- ١٩- قواعدی کوردی
- ٢٠- معلوماتی مدنیه
- ٢١- خو و ره وشت
- ٢٢- ته ندروستی (صحه)
- ٢٣- علمی دین
- ٢٤- میادئی هندسه
- ٢٥- کیمیا
- ٢٦- قانونی عقوبات
- ٢٧- قانونی اصول محاکمات
- ٢٨- قانونی عشائر

(٢١) ئەم دوو بابەتەم لەلای مامۆستا شیخ محەمەد حاسلی خەریانی دیوه، بەسویاسەوه چەند رۆژی لەلام بوو، حساب) هکه به کوردییەکی پوخت و خەتییکی جوان ڕاڤه کراوه و بابەتەکانی شیکراونه ته وه و دەیان نمونەیان له سه ر هینراونه ته وه و حەل کراون. باسه کانی: جه زری ژماره ی ساغ، که سر، دۆزینه وه ی نامه علوم به ئه ربه عه ی مۆته ناسیبه... به داخه وه ده فته رده که په رهی لێ فه و تا وه.

(جوغرافیای عمومی) (٤٦) لاپه ریه، کوردییەکی ره وان، باسه کانی: پیتناسه ی جوغرافیا، به شه کانی، هه ساره کان، چوار لایه که، گه رانی زه وی - رۆژی و سالی - ئوفوق، جیهانی ئه ساسی، خطی طول و عرض، مه نطیقه، مانگ و رۆژگیبان، ریاح - با -، ئاوره نگ، ته م، باران، به فر و ته رزه، گۆزانی سطحی ارض، تیاراتی بحری، استلاحاتی جغرافی، قاره کان، ئه وروپا: سطحی، حاصلاتی ریتگیه ی، ولاته کانی، جزیره ی به ریتانیا.

۲۹- قانونی اساسی

۳۰- قانونی تسویه

۳۱- قانونی زراعت

۳۲- قانونی عقر

۳۳- قانونی لزمه

۳۴- ئەلف و بیتی کوردی... ئەم ئەلف و بیتیە زۆر سەیره. زۆر ئاسانیش فێر ئەکری. خۆی دایهیتناوه. لەسەر بنچینهی (ده) ژماره، که له (یهک) هوه دەست پێ ئەکات ههتا (ده) لهگهڵ (سهر) و (بۆر) و (ژێر) و (زهنه) دا. (مه‌لا کاکه حه‌مه)، (۳۸) پیتی بۆ فیتروونی (ئەلف و بیتی زمانی کوردی) داناوه، که له‌مانه (۲۸) پیتیان له‌ زمانی کوردی و عه‌ره‌بیدا وه‌ک یه‌کن. (۱۰) پیتیشیان تابه‌تین بۆ زمانی کوردی. (ئەلف و بیتی) یه‌که له‌ راسته‌وه بۆ چه‌پ ئەنووسری. ئەویش پسته بزوتنه‌ره‌کانی (ه) و (و) و (ی) خۆی به‌کار ئەهێتی، له‌ جیاتنی (سهر) و (بۆر) و (ژێر) ی عه‌ره‌بی.

***

ئەمانه و هه‌روه‌ک له‌ یادنامه‌یه‌کی تری خۆیدا ده‌رئه‌که‌وێ چه‌ند نووسراویکی تریشی به‌کوردی داناوه، وه‌ک: (ئەلفبای فەره‌نسزی) (لغتی فەره‌نسزی)، (نصیحتی زمانی کوردی)، (تاریخ کورد)، (ریاضتی بدنیه، وازی، یاری)، (گۆزانی)، (فیربای)، (مبادتی طبیعت)، (تاریخی طبیعی)، (جغرافیای عیراق)، که ئەمانه‌یشی به‌وانه (درس) به‌شاگرده‌کانی خۆی گوتۆته‌وه، به‌م پیتیە نووسراوه‌کانی (مه‌لا کاکه حه‌مه) خۆیان ئەده‌ن له (۴۴) نووسراو.

***

ئەمانه به‌شی زۆریان که بریتیه‌ له (۳۰) سی نووسراو، لای کورپه‌کانی (مه‌لا جه‌لالی کورپی مه‌لا کاکه حه‌مه) پارێزراون^(۱). وه‌ک خۆی ئەلێ: «بێجگه له‌وانه نووسراوانی تریش هه‌ن». به‌لام هه‌تا ئێستا بۆ ئیمه‌ ده‌رئه‌که‌وتوون.

خویندنگایه‌کی تاقانه

هه‌روه‌کو له‌وه‌په‌یش گوتمان: سنووری خه‌باتکردنی (مه‌لا کاکه حه‌مه) هه‌ر له‌ نزیک (باقووبه‌ره) بوو ئەکشا به‌ناو کوردستانی عیراق و ئێراندا تا ئەگه‌یشه‌ نزیک شاری (سه‌قر). ئەمانه ناوی چه‌ند گوندێکن له‌و گوندانه‌ی که (مه‌لا کاکه حه‌مه) خویندنگا تاقانه‌کانی خۆی تیا کردوونه‌ته‌وه و له‌ناویشیاندا مثالانی کوردی فێری خوینده‌واری و ره‌وشت و خووی بلێند کردووه:

(گرېچنه، فقی مصطفی، مه‌لا هۆمه‌ر، کۆیک، مه‌سوه‌بی، خان ابراهیم خانچی، دار به‌روو، قه‌رده‌اغ، قزابات، چه‌وری، دوراجی، نه‌په‌سی، غه‌ره، سیامنصور، چیا ره‌زا، باقووبه‌ره) له‌ یادنامه‌یه‌کیا که له‌ناو

(۱) خوالبۆخۆشبوو (مه‌لا جه‌لال کورپی مه‌لا کاکه حه‌مه) سی کورپی هه‌یه: کاک نه‌وزاد و کاک به‌ختیار و کاک شاسوار. (ش. ف.).

نووسراوه‌کانیا دۆزیمیه‌وه و بریتی بوو له‌ چوار لاپه‌ره، (مه‌لا کاکه حه‌مه)، له‌ بابه‌ت خویندنگایه‌کیه‌وه که له‌ناو هۆزی (داووده) دا له‌ سالی (۱۹۴۰) دا کردویتییه‌وه به‌م جوژه هه‌ست و بیروباوه‌ری خۆی ده‌رپه‌وه: «له (۱/۸/۱۹۴۰) هوه تا (۱/۱۱/۱۹۴۴) یه‌عنی چوار سال و سی مانگ له (داووده) ده‌رسه‌کانی خواره‌وه‌م به (۲۴) قوتابی گوت، که کورپی ئاغا و مسکین بوون، له‌ هی ئەم ئاوابییه‌انه: (دوراجی، چه‌وری، غه‌ره، قه‌لا، په‌لکانه، قورپی چای، زنا، قه‌لخانو، هۆمه‌ر صوفی، ئاوابی لفتی ئاغا). به‌خۆراییی ده‌رسم ئەگوته‌وه. خدمتم ئەکرد. چونکه هیچ قومیتی نه‌زان به‌هیچ نابیی، نه‌ بۆ دین، نه‌ بۆ دنیا. غایه‌م ئەوه‌بوو که ئەمانه له‌ زانینی دینی و مه‌ده‌نی به‌قه‌د تاقه‌ت و توانا شتی وه‌رگرن. ئەوسا به‌رۆح خه‌ریکی مکافحه‌ی نه‌زانی قه‌ومه‌که بن. بینه بناغه بۆ ئەوه‌ی طاقمیتی گه‌وره بینه زانیار. تا به‌زانیه‌وه، به‌صنعت و زراعت و کاسبی، ژیانیتی به‌شهرییان ده‌سکه‌وێ».

ئینجا (مه‌لا کاکه حه‌مه) له‌ پێه‌وه‌یی خویندنگا ئەفلاتوونیه‌که‌ی خۆی ئەدوێ. ئەلێ: «منه‌جی درس وابوو:

۱- هیچ وه‌ختی تیکه‌لی غه‌یری خۆیان نه‌بن.

۲- خه‌و، خواردن، استراحت، پاک، عبادت، ده‌رسیان دایم له‌ژێر مرقه‌به‌یه‌کی فنیابن.

۳- به‌ش کردنی شه‌و و رۆژیان به‌سی به‌شی وه‌ک یه‌ک بێ؛ یه‌که‌م بۆ خه‌و. دووه‌م بۆ خویندن. سییه‌م بۆ ره‌حه‌تی و عیباده‌ت و خواردن و وازی و یاری.

۴- غایه‌یان ته‌نها ده‌سکه‌وتنی زانین بێ، که بتوانن مکافحه‌ی نه‌زانیی قه‌وم بکه‌ن و هیچی تر.

۵- شه‌و و رۆژ پینچ نوێزه‌ فه‌رزه که به‌جه‌ماعه‌ت بکه‌ن. که به‌نۆبه بانگ به‌دن. ئیمامه‌تی بکه‌ن.

۶- له‌ ره‌حه‌تیا حورین. نه‌وعه رابواردنیتی و خۆشیا بێ که فکری هیچی تر نه‌که‌نه‌وه.

۷- له‌ زراعه‌تدا، له‌ شتی تریشدا، به‌قه‌د توانا ئەوی ئەیخوینن بیه‌شیکه‌ن.

۸- هه‌موو رۆژی به‌قه‌د توانا ریازی به‌ده‌نییه‌یان بێ.

۹- لباسیان هه‌موو یه‌ک نه‌وع بێ.

۱۰- لایان وابێ و وابن که له‌یه‌ک باوک و دایکن.

۱۱- به‌نۆبه دایم خوتبه‌ی مه‌عقول بخوینن به‌سه‌ره‌سته‌ی.

۱۲- هه‌موو رۆژی ئیمتیحان بێ.

۱۳- وه‌خت و مقدار و نه‌وعی خواردن و خواردنه‌وه و خه‌ویان مه‌علوم بێ.

۱۴- هه‌موو وه‌ختی مقدار پێش به‌یانی له‌خه‌و هه‌لسن.

۱۵- له‌شه‌ویشدا ده‌رسیان بێ.

۱۶- زۆر به‌دقه‌ت له‌ تۆز و پیه‌سی خۆیان به‌پارێزن».

***

ئینجا (مه‌لا کاکه حه‌مه) ئەلێ:

«به‌م نه‌وعه (۵۱) مانگ سه‌عی کرا. به‌قه‌د توانا خه‌ریکی سه‌رکه‌وتن و پێشکه‌وتن بوون».

شاگردەکان ئەم وانایانەیان^(۱) ئەخویند

پاشان (مه‌لا کاکه حه‌مه) ناوی ئەو وانایانە ئەنوسێ کە لەو خۆپێندن‌گایه‌دا به‌شاگردەکانی خۆی گوتۆتەوه. به‌م جۆره‌یه‌ کە له‌ خواره‌وه نووسراون:

- ۱- ئەلفبا هه‌موو نه‌وعه‌کانی.
- ۲- نووسین؛ کوردی، عه‌ره‌بی، تورکی، فارسی، فه‌ره‌نسزی.
- ۳- حساب به‌کوردی.
- ۴- قورئان
- ۵- جغرافیای عێراق به‌کوردی.
- ۶- جغرافیای عه‌مومی به‌عه‌ره‌بی.
- ۷- جغرافیای عه‌مومی به‌کوردی.
- ۸- تارىخى عه‌مومی به‌کوردی.
- ۹- تارىخى کورد به‌کوردی.
- ۱۰- تارىخى اسلام به‌تورکی.
- ۱۱- تارىخى عه‌ره‌ب به‌عه‌ره‌بی.
- ۱۲- مبادئى طبيعه‌ت به‌کوردی.
- ۱۳- تارىخى طبيعه‌ت به‌کوردی.
- ۱۴- هه‌نده‌سه طبيعى به‌کوردی.
- ۱۵- اشياء طبيعى به‌کوردی.
- ۱۶- اشياء طبيعى به‌عه‌ره‌بی.
- ۱۷- علمى کيميا به‌کوردی.
- ۱۸- علمى فيزىا به‌کوردی.
- ۱۹- علمى صحه به‌کوردی.
- ۲۰- قانونى عقوباتى بغدادى به‌کوردی.
- ۲۱- قانونى اصولى محاکمات به‌کوردی.
- ۲۲- معلوماتى مدنيه به‌کوردی.
- ۲۳- علمى اخلاق به‌کوردی.
- ۲۴- ئەلفبای فه‌ره‌نسزی به‌کوردی.
- ۲۵- ئەلفبای خصوصى تازەى خۆمان (ه‌ی کوردی).

(۱) راستتر: ئەم وانانەیان...

- ۲۶- علمى هېست و نجوم به‌کوردی.
- ۲۷- نشيد (گۆرانى) به‌کوردی.
- ۲۸- رياضتى بدنیه، وازى، يارى به‌کوردی.
- ۲۹- علمى طلاق و نکاح به‌کوردی.
- ۳۰- باسى طلاق و نکاح به‌کوردی.
- ۳۱- نحوى عربى به‌کوردی.
- ۳۲- صرفى عربى به‌کوردی.
- ۳۳- قواعدى کوردى به‌کوردی.
- ۳۴- لغتى عربى به‌کوردی.
- ۳۵- لغتى فه‌ره‌نسزی به‌کوردی.
- ۳۶- علمى فرائض، به‌شکردنى ماله‌ مردوو، به‌کوردی.
- ۳۷- علمى منطق به‌کوردی.
- ۳۸- علمى عقائد به‌کوردی.
- ۳۹- علمى مباحثه به‌کوردی.
- ۴۰- عملى بيان واستعاره به‌کوردی.
- ۴۱- علمى وفق به‌کوردی.
- ۴۲- نصيحتى زمانى کوردى به‌کوردی.
- ۴۳- تفسيرى قرآن به‌کوردی.

نمونه‌یه‌ک له ئەلفباکەى مه‌لا کاکه حه‌مه

پاش ئەوه (مه‌لا کاکه حه‌مه) بۆ نمونه چەند دێرێکی به‌ (ئەلفا) کەى خۆی نووسیبوه، بۆ مه‌شق، کە به‌شاگردەکانی خۆی بکات. ئەمه چەند دێرێکیی:

» رێی	بۆ	پوهنی	نه	کین
٧٧٢	٩٤	٩٦٤٧٣	٧٧	٧٧٧١
به	ده‌شه	کی به‌کان	که	له
٧٤	٧٤٧٤	٧١٧٧٧٧٧١	٧١	٧١
هد	زه‌وه‌ دى	قه‌مه‌ که‌ مان		
٢٧٣	٧٤٧٧٧٧	٧٧١٦٧١٧٧١٧٧١		

هەر سی و ههشت پیتتهکه‌ی (ئه‌لف و بێ) یه‌که‌ی (مه‌لا کاکه‌ حه‌مه) یش ئاوها یه:

ا	ب	ت	ث	ع	س	م	خ	د
آ	ب	ت	ث	ع	س	م	خ	د
ز	ر	ز	س	ص	ص	ص	ص	ط
ز	ر	ز	س	ص	ص	ص	ص	ط
ط	ع	ع	ف	ف	ف	ف	ف	ل
ط	ع	ع	ف	ف	ف	ف	ف	ل
ن	و	و	ی	ی	ی	ی	ی	ق
ن	و	و	ی	ی	ی	ی	ی	ق
ک	ل	ل	ی	ی	ی	ی	ی	ن
ک	ل	ل	ی	ی	ی	ی	ی	ن

به‌پیتی ئەم جۆره (ئه‌لف و بێ) یه، ناوی خۆی وها نووسیبوه:

[مه‌لا کاکه‌ حه‌مه]
 ٧٩٧٩ ٧٩٧٩ ٧٩٧٩

کۆچی دواویی

(مه‌لا کاکه‌ حه‌مه)، ئەو ئەستێره‌ گه‌شه‌ی که‌ نزیکه‌ی سی و شه‌ش سالی خشت له‌ به‌شێکی گه‌وره‌ی خاکی کوردستاندا پرشنگی زانست و هونه‌ر و خواناسی و نیشتمانپه‌روه‌ری بلاو کرده‌وه، له‌ به‌ر نه‌خۆشی له‌ گوندی (باقویه‌ره)^(١) وه‌ که‌ له‌ لادی (هۆرتین و شیخان) دایه، هینایانه‌وه (سلیمانی). له‌ رۆژی ١٠/٥/١٩٦١دا له‌ (سلیمانی)، له‌ تاو نازاری نه‌خۆشیه‌که‌ی گیانی پاکی به‌خاک سپارد. به‌مردنه‌که‌ی ئەو کسیه‌ له‌ جهرگی هه‌موو کوردێکی نیشتمانپه‌روه‌ر و دلسۆزه‌وه هات، به‌تایبه‌تی له‌ هی شاگرده‌کانیه‌وه که‌ هه‌تا ئەمێن ئه‌ویان له‌ بېر ناچێته‌وه. نه‌ته‌وه‌ بۆی که‌ وته‌ شینه‌وه و، له‌ په‌ری رێژدا به‌ پیتی کرد بۆ لای خوای خۆی. له‌ سه‌ر خواستی (مه‌لا کاکه‌ حه‌مه)، خۆی، هه‌رچی که‌ له‌ په‌ل و نووسراویکی لێ به‌جێ ما بوو - بێجگه‌ له‌ نووسراوه‌ کوردیه‌که‌ی - هه‌موو به‌ره‌و رووی مزگه‌وته‌ی (باقویه‌ره) کرایه‌وه. تا شاگرده‌کانی ئه‌ویی که‌ لکیان لێ ببینن.

(مه‌لا کاکه‌ حه‌مه) هه‌تا ما، وه‌ک راستی په‌رست و خواناس و زانا و نیشتمانپه‌روه‌رێک ژیا. دَل و

(١) باقویه‌ره: گوندێکه‌ له‌ ناحیه‌ی مه‌یدان.

زمان و ده‌ستی یه‌ک بوو. به‌شێوه‌ی ژبانی و به‌نووسراوه‌ نایابه‌کانی و، به‌خوێندنه‌گا ئه‌فلاتوونیه‌که‌ی، سه‌ری نه‌ته‌وه‌که‌مانی بلێد کرده‌وه.

ئێستا زۆریه‌ی نووسراوه‌کانی که‌ بریتین له‌ سی نووسراو، چوونه‌ته‌ گه‌نجینه‌ی وێژه و زانست و هونه‌ری کوردیه‌وه. له‌ خانووی خوالێخۆشبوو (مه‌لا جه‌لال) ی کورپا پارێزراوه، لای خێزانه‌که‌ی (*).

جا هه‌یوادارم که‌ خوا ئه‌و رۆژه‌مان پێشان بدات، که‌ ئه‌و نووسراوانه‌ له‌ لایه‌ن کاربه‌ده‌ستانی کوردستانه‌وه، به‌ چاپ کراوی ببینن هه‌روه‌ها په‌یکه‌رتیکیشی بۆ دروست بکری و دا به‌ زرتیری، له‌ گه‌ره‌کی (ده‌رگه‌زێن) دا.

خۆشی له‌ گیانی پاکی (مه‌لا کاکه‌ حه‌مه)، که‌وا به‌ سه‌ره‌به‌ری و پوسوورییه‌وه گه‌له‌که‌ی خۆی به‌جێ هێشت و، چو بۆ لای خوای خۆی.

هه‌روه‌ها خۆشی له‌ نه‌ته‌وه‌ی (کورد) یش که‌ پیاوی وا گه‌وره‌ی تیا هه‌لکه‌وتوووه، که‌ سه‌ری بلێد کردۆته‌وه. (**)

(*) (مه‌لا جه‌لال) که‌ چووه‌وه لای خوای خۆی، ژنه‌که‌ی و کچیک و سێ کورپا هه‌بوو. ناوی کورپه‌کانیمان له‌مه‌وه‌پێش نووسیبوه. کچه‌که‌یشی ناوی (بێ گه‌رد). (ش. ف).

(**) به‌شی زۆری ئەم نووسراوه‌م له‌ ١٦/١١/١٩٧٠دا به‌ ناوی (یه‌کی‌تیی نووسه‌رانی کورد) ده‌وه، (لقی سلیمانی) له‌ سه‌ر (ته‌له‌فزیۆنی که‌رکووک) خوێندده‌وه. (ش. ف)

زێوه

(چیرۆکی ژبانی ویژهوان و بوێژ و نیشتمانپه‌روه‌ری هه‌ره‌ به‌ناوبانگی کوردستان

مامۆستا زێوه‌ر پێشان ئەدات)

پێشه‌کی

پیاو که ته‌ماشای میژووی ژبانی کورده‌واری ئەکات، زوو به‌زوو بو‌ی ده‌رئه‌که‌وێ: که ئەوانه‌ی زانای به‌کار و ویژه‌وانی لیته‌اتوو بوون، هه‌مووده‌م له‌ ئازار و هاواردا بوون، له‌ ته‌نگوچه‌له‌مه‌دا بوون. له‌ گیروگرفتا بوون. (نه‌ته‌وه) یان که‌مه‌ترخه‌می نواندوو به‌رامبه‌ریان، یاخود به‌ره‌نگاری کردوون. له‌م کاره‌ ناهه‌مواره‌یشه‌وه‌ ئه‌وه‌ په‌یدا‌بووه‌ که‌ به‌شیک‌ی زۆر له‌و زانا و ویژه‌وان و رۆشن‌بیرانه‌ی‌شمان کوژراون و له‌ناوچوون، یاخود ته‌فروتوونا بوون بۆ خاکه‌ بێگانه‌کان! هه‌ر که‌سه‌یک‌ش‌شان ماوه‌ته‌وه‌، چرای هیوای کوژاوه‌ته‌وه‌ و، ده‌سته‌وه‌ئۆ دانیشتوو و، وازی له‌ هه‌موو جوژه‌ خه‌باتیک‌ی نیشتمانی هێناوه‌!

سه‌یر ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و زانا و ویژه‌وانانه‌مان که‌ گه‌یشته‌وه‌ته‌ خاکه‌ بێگانه‌کان، به‌پێچه‌وانه‌ی ئێمه‌، نرخیان دراوه‌تی و پێریان لێ‌ گیراوه‌ و، بایه‌خیان پێ‌ دراوه‌، تا گه‌یشته‌وه‌ راده‌یه‌کی وه‌ها کورد و کورده‌ستانه‌که‌ی خۆیان له‌بیر چۆته‌وه‌ و خۆیان له‌پێناو پێشکه‌وتن و سه‌رکه‌وتنی ئه‌و خاکه‌ بێگانانه‌دا به‌خت کردوووه‌...

که‌واته‌ له‌ باری ناهه‌مواری ئێمه‌ و به‌دکرداریمان‌ه‌وه‌ بووه‌، که‌ هه‌رچی زانا و ویژه‌وان و رۆشن‌بیریک‌مان هه‌بووه‌، یان له‌ناوچوون یان سارد بوونه‌ته‌وه‌ له‌ خه‌بات، یاخود بوون به‌پیاوی بێگانه‌ و به‌وان که‌ل‌کیان به‌خشیوه‌وه‌!... که‌ ئه‌مه‌یش، داخه‌که‌م، ئه‌وه‌په‌ری باری نابووتیبه‌ له‌ پێشکه‌وتن و شارستانیتیدا؛ که‌ له‌سه‌ر گه‌له‌که‌مان تۆمار کراوه‌!... جا له‌به‌ر ئه‌مه‌ بوو که‌ تاریکیه‌کی شه‌وه‌زنگ، ئاودامان کورده‌ستانی داگیر کرد بوو، تا ئه‌م چه‌رخ‌ی بیسته‌مه‌ش کورده‌وارییه‌که‌، خۆی به‌ده‌ست خۆیه‌وه‌ نه‌ینالاند. که‌ ئه‌توانم بلێم تا ئێسته‌که‌یش، تا ئه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره‌، ئه‌م باره‌ ناهه‌مواره‌ له‌ زۆریه‌ی شوێنه‌کانی کورده‌ستاندا فه‌رمان‌په‌رایه‌!...

له‌مه‌یشه‌وه‌ ئه‌مه‌ په‌یدا بوو بوو، که‌ هه‌مووده‌م -مه‌گه‌ر به‌ده‌گه‌من- کاروباری گشتی ئه‌که‌وته‌ ده‌ست پیاوی بێ‌ کاره‌ و ناهه‌مواره‌وه‌!... نه‌ته‌وه‌که‌ی‌شمان تا ئه‌هات نوقمی زۆرداری و هه‌ژاری و ده‌رده‌داری و نه‌خۆینه‌داری ئه‌بوو!...

ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ له‌م چه‌رخه‌دا، جوژه‌ که‌سانیک‌ په‌یدا بوون به‌رگه‌یان گرت و خۆیان راگرت له‌به‌ر کرداری چه‌وتی چه‌رخ‌ی که‌چه‌فتاردا، نیشتمانه‌که‌ی خۆیان به‌ج‌ نه‌ه‌یشت کۆلیان نه‌دا و، وره‌یان به‌رنه‌دا... هه‌زار زۆروسته‌م و ناخۆش‌ییان هاته‌ به‌رده‌م. به‌لام له‌ خه‌باتی گشتی نه‌که‌وتن. ئه‌وانه‌ زانا و ویژه‌وانی ته‌واو، خواناسی ته‌واو، نیشتمانپه‌روه‌ری ته‌واو بوون... که‌ پێسته‌ چیرۆکی ژبانیان به‌سه‌ر که‌فی زێر بنووسرێته‌وه‌...

یه‌که‌تیک له‌و جوژه‌ که‌سانه‌ (مامۆستا زێوه‌ر) بوو.

***

(مامۆستا زێوه‌ر) له‌ سالی ١٨٧٥دا، له‌ سلیمانیدا، له‌ دایک بووه‌. له‌ سالی ١٩٤٨دا، له‌ سلیمانیدا، گیانی پاک‌ی به‌خاک سپاردوووه‌، له‌ شاره‌کانی کورده‌ستاندا خۆینه‌دی ته‌واو کردوووه‌ و بووه‌ به‌مه‌لایه‌کی ته‌واو، چوار سالیکیش له‌ ئه‌سته‌موولدا گیرساوه‌ته‌وه‌. به‌هۆی ئه‌و گه‌شتانه‌یه‌وه‌ که‌ بۆ خۆینه‌دی کردوویتی، تیکه‌ل به‌ویژه‌وانان و کاربه‌ده‌ستان بووه‌ و شارستانیتی ئه‌و ناوچانه‌یشی چێشته‌وه‌. له‌ زمانی کوردی و عه‌ره‌بی و تورکی و فارسیدا ته‌واو شاره‌زا بووه‌. له‌ کاروباری زنگکاری کورده‌ستان و جیه‌انی‌شدا ئاشنایه‌تییه‌کی ته‌واوی په‌یدا کردوووه‌. بووه‌ به‌بوێژ و بووه‌ به‌نوسه‌ر و بووه‌ به‌نیشتمانپه‌روه‌ریکی کارگوزار و به‌نرخ. بێجگه‌ له‌ هۆنراوه‌ پر و اتا و به‌هێزه‌کانی که‌ کۆمه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یان لێ‌ پیکه‌اتوه‌، نۆ نووسراوی نایابی تریشی پێشکه‌شی گه‌نجینه‌ی زانست و هونه‌ر و ویژه‌ی کوردی کردوووه‌.

(زێوه‌ر) مامۆستایه‌تی کرد بوو به‌پیشه‌ بۆ خۆی. نزیکه‌ی ٣٠ سی سالی خشت منالانی خاکه‌که‌ی خۆی پێگه‌یاندا له‌ خۆینه‌نگاکی کورده‌ستاندا... بۆ وریاکردنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یش و رۆشنکردنه‌وه‌ی بیری‌شان تیکۆشا، به‌ره‌نگاری نه‌خۆینه‌واری و ریزگاری کرد. چوو به‌گژ زۆرداران و به‌دکرداران... له‌ ژبانی خۆشیا بووه‌ نمونه‌یه‌کی خواناسی و نیشتمانپه‌روه‌ری و کرده‌وه‌ و په‌وشتی بلند و رۆشن‌بیری.

(زێوه‌ر) ژبانیکی کوله‌مه‌رگی ژبا. ژبان بۆ ئه‌و سه‌خت بوو. له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشا سه‌ره‌زانه‌ ژبا. سه‌ری بۆ هه‌یج که‌سێک و بۆ هه‌یج گیروگرفتیک دانه‌نه‌واند. که‌مه‌ترخه‌می نه‌ته‌وه‌ دلێ سارد نه‌کرده‌وه‌. تا ما‌یش له‌ خه‌باتی خۆی وازی نه‌هێنا.

پیاویکی وه‌ک مامۆستا (زێوه‌ر)، شایسته‌ی ئه‌وه‌یه‌، که‌ له‌ لایه‌ن کاربه‌ده‌ستانی کورده‌ستانه‌وه‌، نووسراوه‌ ده‌سنوسه‌کانی بۆ له‌ چاپ بدرێ. په‌یکه‌ریکی نایابی‌شی له‌ گه‌ره‌که‌ی خۆیدا، (کانیسه‌کان)، بۆ دا‌به‌زێنێ. تا ئه‌و ریز و خۆشه‌ویسته‌یه‌ی شایسته‌یه‌ی که‌ له‌ سه‌رده‌می ژبانی لێ‌ بێ‌ به‌ش بوو بوو، له‌ پاش مردنی تۆله‌ی بۆ بکریته‌وه‌ و گیانی پێ‌ شاد بکری...

ئه‌مه‌نده‌ و چیرۆکی ژبانی ئه‌م بوێژ و ویژه‌وان و نیشتمانپه‌روه‌ره‌ گه‌وره‌یه‌، له‌ لایه‌ره‌کانی دواییدا پێشکه‌شی خۆینه‌واره‌ به‌ریزه‌کانمان ئه‌که‌م. هیوادارم به‌دلایان بێ‌ و که‌ل‌کیشی لێ‌ وه‌رگیرن.^(*)

سلیمانی: ١٩٧٢

شاکر فتاح

(*) : به‌شی زۆری ئه‌م نووسراوه‌م، له‌ رۆژی ٨/١١/١٩٧٠دا، له‌ ته‌له‌فیزیۆنی که‌رکوکدا خۆینه‌ده‌وه‌. (ش. ف.).

پښگه‌یشتنی زټوهر

(زټوهر)، ناوی خوځی (مه‌لا عه‌بدوللای کورپی محمه‌د نه‌فندی کورپی مه‌لا په‌سول) ه. له سالی ۱۸۷۵د له سلیمانیدا له دایک بووه. له سالی ۱۹۴۸د له سلیمانیدا گیانی پاکي به‌خاک سپارده‌وه. له مزگه‌وته‌کانی سلیمانیدا، هه‌روه‌ها له مزگه‌وته‌کانی (مه‌ریوان) و (بانه) و (موکریان) و (سابلاخ) و (په‌واندز) و (هه‌ولیر) و (که‌رکوک) دا خویندنی ته‌واو کرده‌وه. چوار سالی‌کیش له (نه‌سته‌موول) دا ژباوه و به‌هری له تیکه‌لی به‌ویژه‌وانان و کاربه‌ده‌ستان و شارستانیتی نه‌و ناوچانه وهرگرتوه. کاتی که نه‌گه‌ینه سالی (۱۳۲۴) ی پرومبی، (زټوهر) نه‌بینین بووه‌ته (مه‌لا) یه‌کی ته‌واو. قال بووه له هه‌ر چوار زمانه‌کاندا: کوردی و فارسی و عه‌ره‌بی و تورکی. شاره‌زاییه‌کی ته‌واویشی هه‌یه له بابه‌ت باری کورد و کوردستانه‌وه. هه‌روه‌ها له بابه‌ت نیسلا‌مه‌تی و جیهانه‌وه. بووه‌ته پیاویتی که‌له‌گه‌تی چوارشانه. دوو چاوی گه‌شی پتویه، له تیشکه‌کانیا‌نه‌وه وربایی و ناگاداری و زانین و مه‌ندی و زرنگی تیتیه‌گه‌ین. له قسه شیرینه‌کان و روه خو‌شه‌که‌یشییه‌وه، نه‌وه دیته دل‌مانه‌وه که (زټوهر) خاوه‌نی هه‌ستی‌کی نیشتمان‌په‌روه‌رانه و بیر و هوشی‌کی رۆشن‌بیرانه‌یه، که خه‌بات نه‌کات بۆ کورده‌واری، به‌و هیوايه‌وه که رۆژتیک له رۆژان نه‌ته‌وه‌که‌ی خوځی به‌نازادی و کامه‌رانییه‌وه ببینی.

له ناوچه‌وانه پانه به‌رزه‌که‌یشییه‌وه، نه‌وه نه‌خاته می‌شکه‌مانه‌وه، که پیاویتی خواناس و پر باو‌په به‌نه‌نجامی چاکی (مه‌ردایه‌تی) و (مرو‌فایه‌تی) و (کوردايه‌تی) و (په‌وشت و خووی جوان) و (کرده‌وی بل‌ند).

کار و فرمانی زټوهر

جا له‌م ده‌مه‌دا بوو که زټوهر کرا به‌ماموستایه‌ک له خویندنگای (رشیدی عسکریه) دا له سه‌رده‌می تورکدا. له سه‌رده‌می عیراقیشدا کرا به‌ماموستایه‌ک له خویندنگای (ده‌ری سعادت) دا. له سه‌رده‌می خونکاری (شیخ مه‌حمودی مه‌زن) یشدا کرا به‌ماموستایه‌ک له (اعدادی ملکی) دا. پاش نه‌ویش هه‌ر ماموستایی کرده‌وه له خویندنگای سلیمانی و دیپاته‌کانی ناوچه‌ی سلیمانیدا. تا له پاش وانه گوتنه‌وه‌یه‌کی ۳۰ سی سالی له ماموستایی وازی هی‌ناوه و بووه به‌خانه‌نشین له مالی خزیدا. نه‌وده‌مه سالی ۱۹۴۲ بوو.

په‌وشت و سروشتی زټوهر

نم مه‌لا کورده، له گه‌لیک روه‌وه له زۆریه‌ی مه‌لاکانی سه‌رده‌می خوځی نه‌نکرد. جاری وایش هه‌بوو هیرشی نه‌برده سه‌ریان له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که خو‌یان دوور رانه‌گرت له خه‌باتی گشتییه‌وه بۆ که‌لکی کورده‌واری. یاخود به‌واتایه‌کی رۆشنتر له‌به‌ر نه‌وه‌ی که ئایینی پاکي نیسلا‌میان به‌کار نه‌نه‌هینا له ژبانی رۆژانه‌ی‌اندا بۆ که‌لکی نه‌ته‌وه‌که‌ی خو‌یان. نه‌و نه‌بو‌یست مه‌لاکان یه‌ک بگرن و بینه هیرتی‌کی گه‌وره بۆ به‌رنگاری کردنی زۆروسته‌م. بۆ رۆشنکردنه‌وه‌ی می‌شکی نه‌خویندنه‌واره‌کان له ریگای وتاردان و نووسین و فیرکردن و په‌روه‌ده‌کرده‌وه. زټوهر رقی له ساز و سه‌ودای نوشته‌ نووسین و زه‌رگ له‌خودان و های و

هوویی ده‌رویشان نه‌بووه‌وه. حه‌زی نه‌کرد نه‌ته‌وه نازاد بی له ده‌ست چه‌وساندنه‌وه‌ی شیتخه درۆزنه‌کان و، بازرگانه ده‌ست پره‌کان و، فه‌رمانیه‌ره دزه‌کان، هه‌روه‌ها به‌رهنگاری نه‌و کۆلکه نه‌فنه‌ندیانه‌یش نه‌بوو که به‌دره‌ ناوی خو‌یان نابوو (منور) یاخود رۆشن‌بیر. که‌چی هه‌ر خه‌ریکی خومار و قومار و داوین پیسی و شه‌ره جوین و خوانه‌ناسی بوون! به‌دره‌ لاف و گه‌زافی نیشتمان‌په‌روه‌ریبان لی نه‌دا، که‌چی کاریکی وایان نه‌نه‌نواند که نه‌ته‌وه‌که‌یان که‌لکی‌کی لیبی ده‌ست که‌وئ... له سه‌ری‌کی تریشه‌وه (زټوهر) خه‌می هه‌ژار و جووتیار و لادیی نه‌خوارد. به‌ته‌نگیانه‌وه بوو که رزگار کرین له ده‌ست زۆر و سته‌می نه‌خویندنه‌واری و نوستوویی. تا هه‌تا سه‌ر له ده‌ست هه‌ژاری و نه‌خویندنه‌واری و ناله‌باری و نه‌خویشی له‌ش و دل و ده‌روون رزگاریان بی و خا‌که‌که‌مان ناوهدان بیته‌وه و، نه‌ته‌وه‌که‌یشمان به‌ده‌وله‌مه‌ندی و کامه‌رانییه‌وه بژی.

ته‌نانه‌ت، زټوهر، خه‌می نه‌وه‌یشی نه‌خوارد که سامانی گشتیمان به‌ره‌م به‌پینین و خو‌مان له ده‌ست داگیرکه‌ری سه‌رمایه‌داری بیگانان رزگار بکه‌ین.

هه‌روه‌ها زټوهر به‌ته‌نگ نه‌وه‌یشه‌وه بوو، که شاگرده‌کانی خویندنگاکانمان، گۆزانییه‌کانیان به‌زمانی کوردی بی. هه‌روه‌ها به‌گیانی کوردايه‌تیشه‌وه په‌روه‌ده بکرین. زۆریه‌ی گۆزانییه‌کانی نه‌و ۳۰ سی ساله که زټوهر ماموستا بوو له خویندنگاکاندا، هی زټوهره. ته‌نانه‌ت هه‌ندئ له زانسته‌کان و چیرۆکه‌کان و په‌ند و نامۆ‌گاری و راستی په‌رستییه‌کانیشی بۆ نه‌و شاگردانه کرد بوو به‌هۆنراوه. تا له ریگایه‌کی خو‌ش و ناسانه‌وه کار له دل و ده‌روونیان بکات و گیانیان په‌روه‌ده بکات، بۆ که‌لکی نه‌ته‌وه و نیشتمانه‌که‌مان.

به‌کورتی (زټوهر) هه‌ر ماموستایه‌ک نه‌بوو له خویندنگایه‌کدا ماموستایه‌ک بوو، بۆ هه‌موو خویندنگاکانی کوردستان. ماموستایه‌ک بوو، بۆ هه‌موو خاکی کوردستان، چ له سه‌رده‌می خو‌یدا، چ له سه‌رده‌مانی پاش خو‌یدا. له سه‌ری‌که‌وه نامانجی (زټوهر) رۆشنکردنه‌وه‌ی بی‌ری کورده‌واری بوو. زیندووکردنه‌وه‌ی ده‌روونیان بوو. هه‌روه‌ها پال پتوه‌نان و ناراسته‌کردنیشیان بوو، بۆ خه‌باتکردن له پینا و پیشکه‌وتن و نازادی و سه‌ریه‌زی کورد و کوردستاندا. له سه‌ری‌کی تریشه‌وه نامانجی: په‌روه‌ده‌کردنی دل و ده‌روون و گیانی کورده‌واری بوو، بۆ نه‌مه‌ی مه‌ردانه و سه‌ریه‌رزانه برین و پاپه‌رین و، نازادی و سه‌ریه‌ستی خویشیان به‌کرده‌وه‌ی بل‌ند و، په‌وشت و خووی جوانی خو‌یان ده‌ست خو‌یان بخهن.

گه‌لیک جار که هۆنراوه به‌ناوبانگه‌که‌ی (زټوهر)، (نه‌ی شه‌مال) نه‌خوینمه‌وه، ماموستا زټوهرم وا دیته پیش چاو، که له‌سه‌ر پۆیه شاختی‌کی بل‌ندی کوردستان به‌بالا که‌له‌گه‌ت و شه‌نگوش‌وخه‌که‌یه‌وه و، به‌ده‌موچاوه گه‌ش و روه خو‌شه‌که‌یه‌وه، هه‌روه‌ها به‌ناوچه‌وانه به‌رزه‌که‌یه‌وه، گه‌وره و به‌رجه‌سته به‌پتوه وه‌ستاوه و، نالای خویندنه‌واری و خواناسی به‌ده‌سته‌وه‌یه، کزه با فینکه خو‌شه‌که‌ی چیاکانی کوردستانیش نه‌یشه‌کینیته‌وه. زټوهریش چاوی برپوه‌ته ئاسۆیه‌کی دوور، به‌هیوا‌ی ده‌رکه‌وتنی (رۆژی نازادی) یه‌وه بۆ کوردستان، چاوه‌روانی نه‌کات، که کورد رزگاری بی له ده‌ست (زۆرداری) و (نه‌خویندنه‌واری) و (هه‌ژاری) و (نه‌خویشی).

(زیتوهر)، هەر وهک پیاویکی بویتژ و هونهرمه‌ند بوو، ژیانه‌که‌یشی هونه‌رمه‌ندانه بوو. له‌پیناو سه‌رکه‌وتنی بیروباوه‌ه‌کانی خۆیدا، تالیبی هه‌ژاری و ئاواره‌یی و په‌و و سه‌رگه‌ردانی زۆر چیشته. به‌لام نه‌ سه‌ری دانه‌واند بۆ زۆردار و، نه‌ کۆلی دا بۆ چه‌رخێ که‌چه‌فتار... تا ما وازی له‌ خواناسی خۆی نه‌هیتنا. نه‌ قوماری هه‌بوو، نه‌ خومار. نه‌ داوین پیسی و نه‌ دزی و درۆزی و دوورویی. نه‌ بۆ کلاو هه‌ولی دا و، نه‌ بۆ دراو. نه‌ خۆی له‌ ده‌سه‌لاتداران هه‌لسوو، نه‌ خۆیشی له‌ داگیرکه‌ران برده‌ پششه‌وه. ئه‌مه‌ راسته‌ ده‌ستکورت بوو. به‌لام پیاویکی دل‌کراوه‌ و په‌ند بوو. پیاویکی هۆشمنه‌ند و سه‌ربلند بوو، وریا و چالاک و کرده‌وه‌ په‌سه‌ند بوو. هه‌میشه‌ وه‌ک هه‌میشه‌ به‌هار گه‌ش و روو خۆش بوو. سه‌ر و زمانی شیرین و دلی به‌جۆش بوو. دل‌ته‌ر بوو. چه‌زی له‌ پیکه‌نین و سه‌یران و گه‌شتوگوزار نه‌کرد. سوارچاک بوو. له‌ جلوه‌رگا ساکار بوو. چه‌زی له‌ خواره‌مه‌نی و جگه‌ره‌ و چایی نه‌کرد، له‌ یاری دامه‌ و شه‌تره‌نجیسا شاره‌زا بوو.

جوانی سروشت و جوانی کچه‌ کورد

(زیتوهر)، هه‌روه‌ک کوژراوی جوانی سووروستی کوردستان بوو، کوژراوی جوانی کبیژه‌ کوردیش بوو. به‌لام دل‌دارییه‌که‌ی (زیتوهر) پاک بوو، بێ گه‌رد بوو. دوور بوو له‌ داوین پیسییه‌وه. جارێکیان گرفتاری ئه‌قینی یاریکی وای بوو، که‌ هه‌رچی رۆشنییری و زمان پاراوی و ورده‌کاری وێژه‌وانانه‌ی خۆی هه‌یه‌ له‌ چامه‌یه‌که‌دا بۆی به‌کار هیتنا. چامه‌که‌ی ناو نا (تکاندی ئابرووی چه‌مه‌ن). وا دیاره‌ (زیتوهر) له‌ کاتیکی ئه‌م چامه‌یه‌ی نووسیوه، که‌ له‌ هه‌رته‌ی هه‌رزه‌کاریدا بووه. چامه‌که‌ ئه‌مه‌نده‌ پره‌ له‌ ساز و ئاواز، پیاو که‌ ئه‌یخوینیته‌وه، هه‌ست و هۆشی پیتی دیتته‌ جۆش. ئه‌مه‌ چامه‌که‌یه‌:

تکاندی ئابرووی چه‌مه‌نه‌ن به‌رووی ئابداره‌وه
شکاندی نرخی نه‌سته‌ره‌ن به‌زولفی موشکباره‌وه
چه‌مه‌ له‌ مه‌ی، له‌ نه‌ی، له‌ جام. ئه‌گه‌ر به‌له‌نجه‌ بیه‌ته‌ لام
به‌رووی ئابداره‌وه، به‌چاوی پر خوماره‌وه
عه‌ره‌ق نییه‌ له‌ عاله‌ما، که‌ لابه‌ری له‌ دل‌ غه‌ما
جگه‌ له‌ قطره‌ ئاره‌قی له‌ رووت که‌ دیتته‌ خواره‌وه
نیشانی من جمالی تو، به‌راتی من وصالی تو
خه‌پالی من له‌ خالی تو، به‌عیشوه‌ لیم مه‌شاره‌وه
عزیزه‌که‌ی حبیبی من، نیگاره‌که‌ی طبیبی من
با شه‌ق به‌ری ره‌قیبی من، وه‌ره‌ به‌سه‌د و قساره‌وه
فیدای خد و قدی^(۱) تو چه‌مه‌ن به‌فه‌وجی گۆلیه‌وه
به‌بلبل و به‌چلیه‌وه، به‌قومری و هۆزاره‌وه
فه‌ره‌نگ روو و زه‌نگ موو، عه‌جه‌م سیاق و رووس خوو
ئه‌ناسری که‌ کورده‌ زوو، به‌پیتی لار و خواره‌وه

(۱) خد و قد: خه‌دد و قه‌دد.

فدای زولفی عنبری، هه‌موو ولانی گۆل عومه‌ر
به‌عه‌رد و به‌رد و داره‌وه، به‌ئای سه‌ه‌رچه‌ره‌وه
ئه‌من گه‌یاندمه‌ (انوری)، فونوی شعر و شاعری
ئه‌تۆش گه‌یانده‌ (سامری)، به‌چاوی سه‌رکاره‌وه

زیتوهر و نیشته‌انپه‌روه‌ری

که‌چی که‌ (زیتوهر) ته‌مه‌نی ئه‌گاته‌ نزیکه‌ی چل سالی گرفتاری ئه‌قینی کورد و کوردستان ئه‌بێ. سه‌یر که‌ له‌م هۆنراوه‌یه‌یدا چۆن له‌ ده‌ست چه‌رخێ که‌چه‌فتاری سه‌رده‌می (تورک) دا ئه‌نالینی و بیزاری خۆیشی ده‌رئه‌بۆی به‌رامبه‌ر فه‌رمانپه‌روایی و کۆمه‌لایه‌تی ئه‌وده‌مه‌:

ئه‌م وه‌خته‌ که‌ پر فتنه‌ و ری به‌ستنه‌ ئیستا
خۆشی که‌ بێی مردنه‌، یا نووستنه‌ ئیستا
دوو یاری وه‌فادار و به‌بێ غش نییه‌ هه‌رگیز
هه‌رچی که‌ ته‌ماشای ئه‌که‌م دوژمنه‌ ئیستا
ئاشووب و به‌لا و فتنه‌ وه‌کو ته‌رزه‌ ئه‌باری
هه‌ر جه‌رده‌یی و هه‌ر دزی و کوشتنه‌ ئیستا!

زیتوهر دژی زۆردار بوو

ئنجبا بام گۆی له‌ مامۆستا زیتوهر بگه‌ین که‌ چی به‌زۆرداره‌کانی سه‌رده‌می خۆی ئه‌کات:

ظاهر فقیر و سالم، به‌ره‌نگ و به‌رگ عالم
أما له‌ناو ده‌رووندا، ماریکی زه‌رداری!
چۆن پیت بلیم موسولمان، یا فه‌ردی نوعی انسان؟!...
دووری له‌ خیر و احسان، مه‌ستی مه‌ی و قوماری!
ئه‌ی تاجرانی صادق، وه‌ی کاسبانی لایق
په‌حمی له‌گه‌ل خلاتق، ده‌ به‌دوازه‌ تجاری؟!...
هه‌ر مشته‌ری که‌ دیتته‌ به‌رده‌م دوکانی ئیوه
صابون مه‌ده‌ن له‌ژیر پیتی، نه‌شته‌ر له‌ شاده‌ماری!

کورده‌وارییه‌که‌مان سه‌رزه‌نشته‌ ئه‌کات

ئنجبا سه‌یر که‌ن (مامۆستا زیتوهر) چۆن وه‌رس بووه‌ له‌ ده‌ست کورده‌واری و، چۆنیش سه‌رزه‌نشتمان ئه‌کات له‌سه‌ر خراپیمان و، چۆنیش هاتمان ئه‌دات بۆ خۆتنده‌واری:

(اقوامی زه‌مین صاحبی ئالتوون و قصورن
ئه‌م کورده‌ له‌به‌ر زۆری قصور مالکی توونن

سهر رای ئەوه دوژمن بهیهکن جمله عشیرت
حقیانە ئەلین کورد هەموو محکومی جنون!
(ئەم حالە دوامێکی طبیعی هەبە بۆ کورد
تا غافل و بێ بەهەرە لە علم و لە فنون!)^(۱)

هەمان ئەداتە سەر زانست و کردەوی بلند و پیشەسازی

ئنجای مامۆستا زیوەر، روومان تی ئەکا و ئامۆژگاریمان ئەکات بۆ خۆ پێگەیاندن لەسەر بنچینەیهکی
زانست و هونەر و پیشەسازی و پەروەشت و کردەوی بلند ئەلێ:

معارفە کە بلندی ئەدا بەقومی هەژار
جەهالته کە دەکا محوی سلسلە ی تاتار
فنون و علمە کەوا بۆتە باعشی اقبال
جەهالت و حسدە بۆتە منشای ایدار
برادەران و رفیقانی خۆم مەبن غافل
لە تەریبە و ئەدەب و علم و صنعتیکی بەکار

زیوەر دەروونمان زیندوو ئەکاتەوه

ئنجای زیوەر روو ئەکاتە دەولەمەند و پیاووە گەورەکانمان، دەروونیان زیندوو ئەکاتەوه بۆ کەلکی
کوردەواری ئەلێ:

وطن وە کۆ کۆو کۆوی کۆترە باریکە
ببێتە وێردی زبان و دلت بەلیل و نهار
بەمال و دەولتە تی دنیا مەنازە ئەی (حاجی)
بنای مکتب و پردی حسابه رۆژی شومار
حیاتی ئیمە حوالە ی سخای اشرافە
کە گەورە لطفی نەبێ قور بەسەر سفیل و صفار!

هونەرمانەندی زیوەر

چاوا! لە هونەرمانەندی و تیگەیشتوویی مامۆستا زیوەر. هەر بۆ ئەمە ی کەلکی زانست و هونەر و
پیشەسازیمان تیگەیهن، لە ج شێوێهێکی جوان و ڕەنگین و سەرسوڕهێنەر دا لە فێرکە ئەدوێ:
(دێتێکە گیانی تیا نیبە ئەکشێ بەچەشنی مار
بێ دەست و قاچ و خۆتێه بەبێ گۆشت و بێ دەمار

(۱) ئەم هەلبەستە لە دیوانە کەیدا - بەشی بەکەم - بەناوی - ئەم کوردە! - وەبە؛ پروانە (سۆزی نیشتمان
چاپخانە ی معارف ۱۹۵۸ بەغدا. ل ۱۰۶.

(ناوجەرگی پر لە ئاگرە هەردەم کە دیتە ئیش
خۆراکی ئاوه بێ دەم و دان و سمیڵ و ریش
هەرچەندە بێ پەپە کە لە گەل کەوتە ئاسمان
چەند رۆژە رێگە زوو دەبرێ ناگەری و چان
نالین و گرمە گرمیە لە هەستان و رۆینا
هەر و بروسکە یە کە بەسەر گیانی دوژمن
ئەم دێوێ گەورە یە بەچکە ی زانیبە ئە ی هەژار
زانینە دێو لە ئاسن ئەکا بەلە کە ی لە دار
زانینە گیان ئەخاتە لەشی دار و بەردەوه
زانینە زێر و زیو کە دەرتینی لە هەردەوه
زانینە شاخی گەورە وەکو لۆکە شێ ئەکا
زانینە جەرگی شەو کە لە روونایکی پر ئەکا
دەریا کە بوو بەرێگە ی رۆژ و شەوی هەموو
زانین نەبێ کە هێزی ئەو ی بێ مەگەر چ بوو؟
زانستییە چرایە وەکو زێری باخەلە
گیانی ولاتە بۆ سەر و گویی دوشمنی پەلە!...)

لێرەدا بۆ یە کەم جار مامۆستا زیوەر ئەبیین هەول ئەدات کە بە (کوردی پەتی) بنوسێ، کەچی لە بەشی
زۆری هۆنراوه و پەخشانه کانیان لەم رووهوه کەمتەرخەمی نوواندوو. کە ئەگەر وای نەکردایە، وانا وشە ی
پەقوتە قی بیگانە ی زۆر بەکار نەهێنایە هۆنراوه و پەخشانه کانی ناسکتر و پر ئاوازتر و خۆشتر
دەرئەچوو. لە گەل ئەمە ی شای قوولێ واتای نووسینه کانی و هێز و هەرەتی دەرشتیان ئەو خەوشە ی
شاردۆتەوه.

***

چاوت لەم دەست ڕەنگینیە بێ کە زیوەر چۆن هونەرمانەندی لە دارشتنی ئەم هۆنراوه بەدا نوواندوو:

(کتیبە تا سەر لە فضا ی دەرد و غەما بێ، مایێ؟
ئەوه هەر کوردە کە چاوی لە هەوا بێ، وای
هەر سلێمانییە عفیریتی حسد سواری بووه
هەدی خۆش خیرم گەر لە (سبا)^(۱) بێ، با بێ

(۱) سبا: ولاتی (سەبە) لە یەمەن. نیشانه بۆ بالندە ی هودود کە لەوێه هەوالە کە ی بۆ حەزەرەتی سلێمان هێنا،
وەک لە قورئاندا یە.

راستی پتگه‌ی راستت (ادب) و (اخلاق) ه
نمدی هه‌رگیز له کهسه‌ی پرووی له که چا بئ، چا بئ
ماره بۆ‌گه‌ردن و مالت چ قومار و چ خومار
گه‌رچی باوه، ئەوه پساوه، به‌شهره‌پا، رابی
(ئهی وطن په‌روه‌ری تهن په‌روه‌ری پر لاف و گه‌زاف
اثری خدمتی تۆ چین؟ به‌حسابی، سابی!).

راستی‌ه‌رستی زۆه‌ر

له‌م هۆنراوه‌یه‌ی خواره‌و‌ه‌یشدا، راستی په‌رستی زۆه‌رمان بۆ‌ده‌رته‌که‌وئ له‌بابه‌ت پیری و جوانییه‌وه:

دقتم ک‌کرده‌ حاداثاتی فلک
هاتوچۆی فصلی مانگه‌کان یه‌ک یه‌ک
لیم عیان بوو که جنت و دۆزه‌خ
عه‌دی جوانی و پیرییه‌ بئ شه‌ک

***

هه‌روه‌ها ئە‌لئ:

پیری بچیتته‌ مجلسی جوانانه‌وه‌ که‌ره
جوانی بچیتته‌ مجلسی پیران منوره

***

له‌بابه‌ت هه‌ژارییه‌سه‌وه‌ که‌ ئە‌دوئ ئە‌مه‌ راستی‌ه‌رستییه‌که‌به‌تی:

حیزی و دزی و خیانت، محکومی و آسیری
هیچیان ده‌ماغ شکین نین وه‌ک عیल्ली فقیری

هۆنراوه‌ی پتگه‌نین

له‌م هۆنراوه‌یه‌یشیا که (زۆه‌ر) له‌ وزه‌ی ده‌رکردوه‌ له‌ هه‌ست ده‌رپیندا، خوتوکه‌ی پتگه‌نینمان
دئ: (١)

سه‌ری می‌رووله‌یه‌ک گه‌ر بیی بتاشی
له‌ سه‌د جئ ئە‌ییرئ ده‌للاکی ناشی!

***

هه‌روه‌ها له‌م هۆنراوه‌یه‌یشیا که‌ باسی خه‌رقه‌که‌ی خۆی ئە‌کات، زۆه‌ر هونه‌رمه‌ندییه‌کی وا ئە‌نوێنی که
ئهمانه‌یتته‌ سه‌رسورمان و پتگه‌نین، ئە‌مه‌ سه‌ره‌تاکه‌یه‌تی:

(١) دئ: راستتر (ده‌دات).

خه‌رقه‌یینکم هه‌یه‌ په‌فیقی سفر
ماوه‌تی خاصی شاری مانجسته‌ر

***

ئهمیش تاکه‌ هۆنراوه‌یه‌که‌ له‌و چامه‌ پتگه‌نین هه‌ینه‌ره‌ی که (زۆه‌ر) هه‌لئ به‌ستبوو به‌بۆنه‌ی سه‌یرانیکی
نه‌ته‌وه‌یی پر به‌زموره‌زمه‌وه‌ له‌ (سه‌رچناردا) که‌ به‌سه‌ر سه‌ره‌ک کۆماری سه‌رچنار (حه‌مه‌ی میرخان) دا
هه‌لئیدا بوو:

به‌لووتا سه‌لکه‌ ترخینه‌ ملی پانه‌ حه‌مه‌ی میرخان

هۆروژمییک بۆ سه‌ر مه‌لاکان

پاش ئە‌مه‌، به‌بۆنه‌ی ناو‌بردنی (خه‌رقه‌که‌ی زۆه‌ر) هه‌و بام سه‌رنج له‌م راستی په‌رستییه‌ جوانه‌ی تری
بدین که‌ له‌ راستیدا هۆروژمیکی ئاشکرایه‌ بۆ سه‌ر مه‌لاکانی هاو‌پیتی خۆی. زۆه‌ر ئە‌لئ:

ئهی مدرس: (علمی دین) و (فنی دنیا) م پئ بلئ
تا په‌واجی بئ له‌ لای ئە‌م خه‌لکه‌ (جبه‌) و (میزه‌رت)
پتگه‌یینکم پئ نیشان ده‌ پئی بژیم له‌م (عصر) ه‌دا
وه‌رنه‌ من باوه‌ر ئە‌که‌م (زاهد) به‌رۆژی (محشر) ت
پئی ده‌لئین ئە‌م عصره‌ (عصری إنتباهه‌ و إرتقا)
تۆیش که‌چی هه‌ر نووستنه‌، هه‌ر راکشانه‌ جوهرت!

ئاراسته‌کردنییک بۆ پتگه‌وتن

(زۆه‌ر) که‌ خه‌مخۆری پتگه‌وتنی کورد بووه‌، سه‌یر که‌ چۆن روو ئە‌کاته‌ جووتیار و په‌نجبه‌ر و خاوه‌ن
زه‌ویوزاره‌کانی کوردستان له‌ لادیکانماندا و، چۆن هوشیاربان ئە‌کاته‌وه‌ و، چۆنیش پتگه‌ی پتسخستی
خۆیان و کوردستانیان بۆ رووشن ئە‌کاته‌وه‌:

مامه‌ هۆمه‌ر سه‌د شکر تۆ قووه‌ت و چاوت هه‌یه
هه‌ر له‌ دپییک چه‌ند په‌ز و عه‌رد و زه‌وی و ئاوت هه‌یه
تووتنه‌که‌ت قیمت نه‌کات سه‌د ئیشی تر بۆت قابله
دیبه‌رت زرعی په‌مووکه‌ی ئاوه‌رئیس جاوت هه‌یه
تووتنه‌که‌ت قیمت نه‌کا مازوو و گه‌زۆ و پیسته‌ و خوری
شالی زۆر جوان و نجیبی ده‌شتی خوشناوت هه‌یه
قۆل له‌ په‌سته‌ک هه‌ل بکیشه‌ و بچووہ کینۆ بۆ شکار
بۆ تجارت وه‌ک ده‌له‌ک، وه‌ک پتیو سه‌گلاوت هه‌یه

مصرفت گەر زۆره چایی لى مهنى بۆ داعيه
 باسوق و سنجوق و گوپز و ميوزه خۇلات ههيه
 ههچى ميوهى ناو بههشته تو له بهردهستا ههيه
 كالهك و ههرمى و بههچى و ههنجيرى پيژاوت ههيه
 عادت و چاوليكيهري وا چاي به حرمت كردهوه
 فضلته به بيخويتهوه، دوشاو و خوشاوت ههيه
 قوندره و پوتين نه بى كهوشى سليتمانى و كه لاش
 وهختى به فريش كالهى گا زهره و پيستاوت ههيه
 تووتنه كهت قيمت بكا ئه و پارهبش بۆ تو نيهيه
 قرضى كووتال و شهكر توپش رهنجى ناو تاوت ههيه

نرخ داناييک بۆ ويژهکەى

(زێوه)ى خوا ليخوشبوو، هه رچه نده له رووى كيش و سهرواوه، له رووى بهكارهينانى وشهى
 بېگانهوه، به يه كيك دائه نرئ له بوژه كانى كۆن، و اتا بوژه (كلاسيكى) يه كان، به لام له ههست و
 بيروباوه پيدا، له تامناج و تاوات و خهباتدا، زۆر له زۆرهيه ئه و بوژهانه جياوازه. بابته تهر و تازه
 كردهوه به با و له ناو ويژهى كورديدا، كه ئه توانم بلتيم ويژهى كوردي تازه كردهوه ته وه و، گه نجيكي
 ته واو بيشى خستۆته ناو گه نجينهى ويژهى كورديهوه، سامانى ويژهيه نه ته واو به تيمانى فره كردهوه و،
 گه شهى پي كردهوه و، په رهى پيداوه. به وا تا يه كى تر به مامۆستايه كى پيشه واى ويژهى كوردي دائه نرئ له م
 چه رخي بيسته مه دا. (زێوه) هه ر وهك له دلدارى و كۆمه لايه تي و راستى په رستى و زانست و هونه ر و
 پيشه سازى و ئابوورى دو واوه، هه ره ها له زرنگكاري (سياسهت) يش دو واوه بېجگه له وه ژيانى خو بيشى
 برىتى بو له هونه رمه ندى. كه به جو ريكى وا بوو سه رمانى به رز كرده وه... (زێوه) هه ل ئه گرئ بگرئ
 به نمو نه يه ك بۆ بو ژانئى هه موو چه رخي كمان... چونكه ئه و هونه رى ژيانه كه ي و، مرۆف دۆستيه كه ي و،
 نيشتمان به ره ربه كه ي و، گه له ره ربه كه ي، له سه رچاوه ي (ئايينى پاكي ئيسلام) وه وه رگر تبه و، كه
 پشتى (ئايينى با و با پيرامان) ئه گر ت كه (ئايينى زه رده شتى) يه.

چامه يه كى شو رشي گيرانه

جا له پيش ئه مه دا كه و تاره كه م ته وا و بكه م، چامه يه ك له جوان ترين چامه كانى (زێوه) تان بيشكه ش
 ئه كه م، كه هه ر مه گه ر له خو ئى بووه شيسته وه، كه به مجۆره رهنگين و ناگريته له (شو رشى كورده ستانى
 زو ورووى سالى ۱۹۲۵) بدو ئ:

ئەى شەمال، ئەى شەمالئى شاخى شمال
 ئەى فدای سروه كه و شنهت سهرومال

حرمت و حسرتى منى بهد حال
 بگه يينه به شاخى باغ مثال
 جارى ايفاي رهسمى تعظيم كه!
 بو سه بى لا تناهى تقديم كه!

***

(چونكه ئه و شاخه ذوقى مليت
 عشق و سودا و خه يالى حریت
 تيا ده ئى فكري به رزى كوردیت
 له به هه شت زياتره به قدسیت
 چونكه ئه و شاخه به رزه گولگه و نه
 معدنى روحه شاخى ئالتو و نه

***

تورك ئه لئ: قبرى كورده ئه و شاخه
 بام بلئ، چونكه باطنا باخه
 باخى مهردانى چوست و گوستاخه
 جیى وطن پهروه رى جگه ر داخه
 توركه كان نشئه يان دهر اغوش كرد
 بو چى تاريخيان فه رامۆش كرد؟!...

***

(هه ر فيدايئ له انقلابا چوو
 پتى مه لئى مردووه بلئ زيندوو
 چونكه بئ شهبه مه مدتيكى زوو
 شپى رى غران له نسلى په يدا بوو
 قه ره مان و دلا وه رانى په سين
 وطن احيا ئه كهن به عزمى متين.

***

گول و بهرد و درهختى خوون الوود
 ملتىكى جسيم ئه خاته وجود
 ناصرى كورد و حضرتى معبود
 كورد و مظلومى دهستى توركى عنود!؟

مال و مندالی کوردی بی چاره
بام په‌ریشان کرین و ناواره!...

***

ئەو شەمال پیتی بلن له بعدی سلام
بەرزتری تو له عرش و کورسی له لام
لاقی تۆیه حرمت و اکرام
نوری تو نوری مانگ و پۆزه تمام
مأمنی خاصی قومی کوردانی
آبدی منزلی شهیدانی

***

(افقت ئەرغەوانییە که به‌هار
په‌نگی سوورت شفق ئەکا اظهار
إنعکاسی تصادمی انوار
تاجی قوس و قزح ئەکا به‌نشار
لاله زارت که سوور و په‌نگینه
عکسی خوینی شهیدی ریتی دینه

***

ئەو مقامە مقامی لاهوته
سورمە ی چاوی قومی مبهوته
جیبی زیاراتی اهلی ناسوته
ئەو گلە بۆ حیاتی دل قوته
کورد نه‌په‌نجی له خوینی پیژراوی
نقشی سەر روچه بەردی خویناوی!...

***

قومی صاحب متانت و به‌ثبات
چونکه بی قدره لای هوایه حیات
حرمت و غیره‌تی ئەکا اثبات
باقییه عزمی تاکو پۆزی ممت
عاقبت شاخی به‌رزی کوردستان
(علمی کوردی تیا ئەکا جولان!)

ژیانی نایبەتی زێوهر

(زێوهر) دوو ژنی هیناوه. له ژنی یه‌که‌میان کورپیک و دوو کچی بووه. که ئەو ژنە ی مردووه، ژنی دووهمیان هیناوه. له‌میش دوو کور و سێ کچی بووه. له‌ منالەکانی هەر (فاتح) یان مردووه. هه‌میشه له‌گه‌ڵ ژن و منالەکانیا به‌جوانی و دادپه‌روه‌رانه‌وه په‌فتاری کردووه، به‌لام له‌به‌ر ده‌ست ته‌نگی و خه‌زان زۆری هه‌یج ده‌می‌ک نه‌بتوانیوه گوزه‌رانیکی خۆش رابوێت: به‌کوله‌مه‌رگی ژباوه مووچه‌که‌ی له‌ هه‌ره پۆیه‌که‌یا گه‌یشه‌ نو دینار. له‌ خانه‌نشینییه‌که‌یشیا که بی فرمان مایه‌وه، مووچه‌که‌ی هاته‌ خواره‌وه بۆ سه‌ر چوار دینار و نیو^(١). له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی‌شا که که‌سی نه‌بوو، خه‌می ده‌ست‌کورتی بخوات، نه‌ له‌ چینی ده‌وله‌م‌ندان و نه‌ له‌ چینی ده‌سه‌لاتدارانی‌شدا، که‌سی ده‌ستی یارمه‌تی بۆ درێژ نه‌کرد، (زێوهر) هه‌ر به‌سه‌ر بلندییه‌وه ژیا تا مرد. جارێکیان به‌کیک له‌ ئینگلیزه‌کان که خاوه‌ن ده‌سته‌لاتیک بوو له‌ سلیمانیدا، ناردی به‌شوینیا مووچه‌یه‌کی بۆ به‌ریته‌وه زمانی کوردی پێ بخوینێ. به‌لام هه‌رچه‌ندی کرد دلی بروایی نه‌دا ئەو یارمه‌تییه‌ په‌سه‌ند بکات. به‌خه‌زانه‌که‌ی خۆی گوت: (پاسته‌ ده‌ستم کورته. به‌لام نامه‌وی بۆ پاره ناوی خۆم خراب بکه‌م و پیم بلین بووه به‌نۆکه‌ری ئینگلیز!...) (زێوهر) نه‌چووه لای ئینگلیزه‌که. به‌سوپاسی‌که‌وه ده‌ستی نا به‌روویه‌وه و خۆی لێ پرگار کرد!...

رابواردنی (زێوهر)، ساکارانه و ده‌رویشانه‌ بوو. چه‌زی له‌ خواردن زۆر نه‌کرد. که ده‌ستی به‌هه‌رژایه له‌گه‌ڵ هاو‌پێکانی به‌یاسی وێژه و زانست، یاخود به‌دامه و شه‌تره‌نج کردن، کاتی به‌سه‌ر نه‌برد.

(شیخ محمودی مه‌زن) هاو‌پێ منالی بوو. یه‌کتريان زۆر خۆش نه‌ویست. له‌گه‌ڵ یه‌کا هاو‌بیروباوهری کوردایه‌تی بوون. کاتی که (شیخ محمود) گیرا، (زێوهر) بوو که له‌گه‌ڵ خه‌زانه‌که‌ی ئەودا خۆی ده‌رباز کرد بۆ ناو خاکی کوردستانی ئێران. (شیخ محمود) جارێکیان په‌زێکی به‌ره‌و پروو کرده‌وه له‌ دبی (خه‌مه‌زه) که که‌لکی لێ ببینن. به‌لام ئەو ده‌رامه‌ته‌ی له‌و په‌زه‌ ئەهاته‌ ده‌روه‌وه دادیکی خه‌زانه‌ گه‌ره‌که‌ی (زێوهر) ی نه‌دا. هه‌ر ئەوه‌نده به‌که‌لکی (زێوهر) هات که نیشانه‌یه‌کی خۆشه‌ویستی و پێزگرتن بوو له‌ پیاویکی گه‌وره‌ی وه‌ک (شیخ محمود) هه‌و بۆ ئەو. کاتی که له‌ به‌رنجه‌ بوو، خانویه‌کی به‌چوکی ده‌رویشانه‌ی له‌وی دوروست کرد. له‌پاش ده‌رچوونی له‌ فرمانی فه‌رمانه‌روایی، هاو‌بینان ئەچووه‌وه ناو ئەو خانووه. له‌ویدا رای نه‌بوارد.

(١) له‌م رووه‌وه زێوهر ده‌لی:

موه‌زه‌ف گه‌وره و به‌چووک نه‌ده‌ن په‌نج
هه‌موو ئەجولین وه‌ک به‌ردی شه‌تره‌نج
با (ئیسراف) نه‌کرێ، (ئینساف) بیته‌ پێش
(په‌نجایی) چل بی (چوار دینار) پێنج!

مامۆستا مه‌لا نه‌جمه‌دین له‌ په‌راوێزیدا ده‌لی:

مه‌رامی ئەوه‌بوو ئەوانه‌ی مانگانه‌که‌یان زۆره‌ لینی که‌م بکریته‌وه به‌دری به‌وانه‌ی مانگانه‌یان که‌مه. پروانه: (سۆزی نیشتمان: ل ٩٩).

کاره گهوره‌کانی زټوهر

- ۱- به‌شی یه‌که‌می کۆمه‌له هۆنراوه‌کانی، له‌پاش مردنی خۆی، له‌سالی ۱۹۵۷دا چاپ کرا.
- ۲- به‌شی دووهمی هۆنراوه‌کانی. هیشتا چاپ نه‌کراوه.
- ۳- (خټیوی ناو مزگه‌وت). ئەم چیرۆکه له‌سالی ۱۹۴۶دا چاپ کرا.
- ۴- (له‌عمانه‌وه بۆ عمادیه). ئەم په‌رچمه (ترجمه) یه‌ده‌ستنووسه.
- ۵- (زټوهری). فه‌ره‌ه‌نگی‌کی گه‌وره‌یه. له‌زمانی عه‌ره‌بیه‌وه بۆ کوردیه‌یه. ده‌ستنووسه. له‌سالی ۱۹۴۱دا ته‌واو بووه.
- ۶- (گه‌نجینه‌ی مه‌ردان). له‌بابه‌ت گه‌وره‌پیاوانی کورد و جیهانه‌وه‌نووسیه‌یه... ده‌ستنووسه.
- ۷- (ده‌سته‌گۆلی لاوان). سه‌رووده. له‌سالی ۱۹۳۷دا چاپ کراوه.
- ۸- (دانانی حکومه‌تییکی خه‌پالی). په‌یوه‌ندی به‌کوردستانه‌وه هه‌یه. ده‌ستنووسه.
- ۹- (داستان سوزناک کربلا). له‌بابه‌ت کوشتنی (حسن و حسین) هوه به‌هۆنراوه، به‌زمانی فارسی دایناوه. ده‌ستنووسه. هیشتا چاپ نه‌کراوه.

***

بێجگه له‌مانه‌گه‌لیک وتار و بابته‌ی تریشی هه‌یه. که له‌یه‌کی‌کیاندا له‌سالی ۱۹۲۳دا، له‌رۆژنامه‌ی (رۆژی کوردستان)دا، ژماره (۹)، به‌ئاشکرا گوتویه‌تی:

کوردستان مائی کوردانه، چه‌رامه له‌بێگانه!

ئه‌نجامی وتار

ئا به‌م په‌رنگه (مامۆستا زټوهر)ی زانا و وێژه‌وان و راستی په‌رست و نیشتمانیه‌روه‌ر. په‌نجی داوه و تیکۆشاهه و خه‌باتی کردوه. بۆ پێشکه‌وتنی کورد و ئاوه‌دانیه‌وه‌ی کوردستان. بچ‌ئهمه‌ی له‌به‌رامبه‌ر ئەم هه‌مسو کار و کردوه گه‌وره و گرنه‌گ و جوانانه‌یدا، داوای پاداشتی‌ک له‌ته‌وه‌که‌مان بکات. به‌لام جیتی داخه، که ئەم پیاوه گه‌وره‌یه له‌لایه‌ن ئیمه‌ی کورده‌واریه‌وه که‌مه‌ته‌رخه‌می له‌گه‌لدا بکری. نه‌خوێنریته‌وه و، ده‌ستی نه‌گه‌ی. پاداشی نه‌دریته‌وه و یارمه‌تی نه‌دری. (زټوهر) ئەگه‌ر له‌ناو جیگایه‌کی وه‌ک ئه‌وروپادا بژیا، به‌کلور پارهی چنگ ئەکه‌وت. وه‌ک شازاده‌یه‌کیش ئەژیا. به‌لام داخی به‌جه‌رگم له‌ناو ئیمه‌دا به‌هه‌ناسه‌ ساردی و هه‌ژاریه‌وه ژیا. ئەگه‌ر گه‌وره‌کانه‌ و ئەگه‌ر ده‌وله‌مه‌نده‌کانه‌مان، به‌هه‌زاران دیناریان، به‌فیسرۆ له‌شتی پرۆپوچدا به‌خت کرد، هه‌ر بۆ ئهمه‌ی دلێ بێگانه و زۆردار خۆش بکه‌ن و خۆبانی لێ به‌رنه‌پێشه‌وه. که‌چی پیاویکی وه‌ک (مامۆستا زټوهر)، که‌خۆی له‌پیتاوی نه‌ته‌وه‌که‌یاندا به‌خت ئەکرد، ئەیانخسته‌پشتگۆتیه‌!

(زټوهر) به‌هه‌ژاریه‌وه ژیا. به‌لام گه‌نجینه‌یه‌کی گه‌وره‌ی له‌وێژه و زانست و هونه‌ر به‌ئیمه‌ به‌خشی. بێجگه له‌وه به‌سه‌ر بلندی خۆی سه‌ری ئیمه‌پیشی به‌رز کردوه...

(مامۆستا زټوهر) تا ئەمێنێن یادی له‌ناو ده‌روونماندا ئەژی... دروود بۆ گیانی پاکي. که هه‌یوادارم به‌م قسانه‌م که له‌ دلێ شاگردی‌کی دل‌سۆزی خۆیه‌وه دپته‌ ده‌روه شادمان بێ... سوپاسی‌کی زۆریش بۆ کاک محمود زټوهر و خوشکه‌ ئامینه‌ زټوهر که له‌بابه‌ت مامۆستا زټوهره‌وه گه‌لیک زانیاریان بچ‌به‌خشییم و زۆریه‌ی نووسراوه‌کانیشیان پیشان دام.

هه‌یواداریشم به‌خوا که کاربه‌ده‌ستانی کوردستان رۆژتیک له‌ رۆژان پاداشی (مامۆستا زټوهر) بده‌نه‌وه: نووسراوه‌ده‌سنووسه‌کانی بۆ له‌چاپ بده‌ن^(۱) و، په‌یه‌که‌ریکیشی له‌گه‌ره‌کی کانیسکاندا بۆ داپه‌زێتن، تا ئه‌وه‌ی به‌زیندوویتی نه‌بدي، هه‌ر هه‌یچ نه‌بێ گیانی پاکي، له‌پاش مردنی بیهینی...

ته‌واو بوو

سه‌رچاوه‌ی نووسراو:

- ۱- میژووی ئه‌ده‌بی کوردی (مامۆستا علاءالدین سجادی).
- ۲- پرسی و لیکۆلینه‌وه‌ی خۆم له‌خیزانی مامۆستا زټوهر و دۆست و ئاشناکانی. سه‌ره‌نجدانی خۆم له‌که‌سایه‌تی خۆی، کاتێ که مامۆستا بووه له‌خوێندن‌گه‌ماندا له‌سلیمانی.
- ۳- دیوانی زټوهر - نووسراوه‌خانه‌ی زټوهر.
- ۴- کۆمه‌له‌ رۆژنامه‌ی: پێشکه‌وتن، بانگی کوردستان، رۆژی کوردستان، امیدي استقلال، ژبانه‌وه، ژین، گۆفاری گه‌لاوێژ.
- ۵- شعر و ادبیاتی کوردی/ به‌رگی دووهم - مامۆستا رفیق حلمی.

(۱) جیگای باسه که ئیستا سه‌ره‌جمی دیوانه‌که‌ی مامۆستا زټوهر که گشت به‌ره‌مه‌ شیعریه‌کانی گرتوته‌ خۆی و نووسینه‌کانی تری له‌ (ده‌زگه‌ی ئاراس) له‌ هه‌ولتیر کاری تیا ده‌کری و له‌ به‌رگیکی شیاودا ده‌خړتیه‌ به‌رده‌ستی خوێنه‌ران... کاره‌که له‌ ئاماده‌کردنی کاک مه‌حمود زټوهره. وه هه‌روه‌ها دیوانه‌که‌ی به‌ختیار زټوهری کورپ.

بیکهس

میژووی ژبانی بوژی بهناویانگی کوردستان

فاتح بیکهس و هۆنراوه‌کانی به‌شیکردنه‌وه و روونکردنه‌وه‌یانه‌وه

پیشه‌کی:

(بیکهس)، ناوی (فاتح کوری عبدالله بهگ کوری کاکه‌حه‌مه کوری ئه‌لیاسه قووجه) یه. له دێی (سیتکه) که بنکه‌ی ناچه‌ی (شارباژێر) بووه له خاکی (سلیمانی)دا له ساڵی ۱۹۰۵دا له دایک بووه. له ساڵی ۱۹۴۸دا له (هه‌له‌بجه)دا مردووه. له سلیمانییدا به‌رێژێکی زۆره‌وه نێژراوه. له ساڵی ۱۹۵۸دا، له سلیمانییدا ئاهه‌نگی‌کی گه‌وره‌ بۆ یادکردنه‌وه‌ی ده‌ ساڵه‌ی مردنی کراوه. هه‌روه‌ها له ساڵی ۱۹۷۰یشدا ئاهه‌نگی‌کی تری بۆ کراوه.^(۱)

باوکی ئه‌فسه‌رێکی گه‌وره‌ بووه له له‌شکری تورکا. خێزانی باپیرانی له (قه‌لاچولان)ه‌وه هاتووه‌ته سلیمانی. دایکیشی له ئاگانانی سلیمانییه. به‌م پێیه (بیکهس) له خێزانیکی خانه‌دان و ده‌وله‌مه‌ند و ده‌سه‌لاتداردا له دایک بووه و گه‌وره‌ بووه. به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌نده (بیکهس) دوو ساڵه‌ی ته‌واو کرد له (سیتکه)دا، ناز و جیازه‌کی ده‌ستی کرد به‌کزیوون. کاتێ که گه‌یشته ته‌مه‌نی نۆ ساڵی سێ جار کۆچی پێ کرا بوو، ئاوه‌ چاویکی کوێر کرد بوو، باوکی تا سه‌ر لێی دوور که‌وتبووه‌وه، برا گه‌وره‌که‌ی و دایکی و لالۆکه‌ی یه‌ک له‌دوای یه‌ک مردبوون. به‌سه‌رگه‌ردانی و مالتوێرانییه‌وه که‌وتبووه ده‌ست ئافه‌رتی‌کی بێگانه. به‌هه‌جی ماوه‌ی^(۲) سامانه‌که‌ی باوکیان (فاتح) و (طاهر)ی برای به‌خێو ئه‌کرد!^(۳)

(بیکهس) خۆیندنیکی سه‌ره‌تابی له سلیمانی و به‌غدا و که‌رکووکدا ته‌واو کرد. به‌لام وازی لێ هێنا. له‌جیاتیی ئه‌وه‌ خۆی خۆی پێ گه‌باندا. له هه‌موو جۆره نووسراویکی به‌دلی خۆی ئه‌خۆینده‌وه. هه‌روه‌ها ده‌رد و نازاری هه‌تیسی و بیکه‌سی و هه‌ژاری و خه‌م و خه‌فه‌تی کزی و بێ ده‌سه‌لاتی (بیکهس)ی پێ گه‌یانده‌وه. له زمانی کوردی و عه‌ره‌بیدا باش شاره‌زا بوو. له فارسی و تورکیشدا ئاشنا بووه.

(بیکهس) ژبانیکی کوله‌مه‌رگی ژباوه. بووه به‌دوکاندار و به‌ورده‌ فرۆش و به‌سه‌رکاری^(۴) کرێکار و، به‌فێرکار (معلم)ی منال و، به‌مامۆستای خۆیندنگای زانستی و، خۆیندنگاکی میبری. ناو به‌ناوی‌کیش به‌ر زیندان و نازاردان و ته‌فرووتوناکردن که‌وتووه. به‌لام له چاو سه‌رگه‌ردانی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆیدا، (بیکهس) سه‌رگه‌ردانی خۆی له‌بیر چۆته‌وه. هه‌مووده‌م بییری له هۆی پاشکه‌وتن و رێگای پێشکه‌وتنی کورد کردۆته‌وه.

(۱): نووسه‌ری ئه‌م نووسراوه به‌ناوی نووسه‌رانی کوردیه‌وه له‌م ئاهه‌نگه‌دا به‌شدار بووه. (ش. ف)

(۲) واته: میرانی (ترکه).

(۳) ده‌ریاره‌ی (کاک تایه‌ر بیکه‌س)ی برای، پروانه یه‌که‌م (ئاوینیه‌ی ژینم) لاپه‌ره (۵۸۰) په‌راوێزی ژماره (۱)

(۴) (مراقب عمل).

به‌لای (بیکه‌س)ه‌وه هۆی پاشکه‌وتنی کوردیه‌واری بریتییبه له (ئه‌خۆینده‌واری) و (به‌دخوویی). وه‌ک (خۆپه‌رستی)، (ناکوکی) و (خه‌بات نه‌کردن)، بۆ پێشکه‌وتن. که‌ی ئه‌مانه چاره‌ کران کورد نازادی و سه‌ربه‌خۆیی خۆی ده‌ست ئه‌که‌وتینه‌وه.

(بیکه‌س) به‌هۆنراوه‌کانی، نه‌ته‌وه‌ی وریا ئه‌کرده‌وه. هوروزمی ئه‌برده سه‌ر داگیرکه‌رانی بێگانه. به‌ره‌نگاری سته‌مکارانی ناوخۆ ئه‌بوو: وه‌ک خراپانی سه‌رداره‌کان و ده‌وله‌مه‌نده‌کان و شیخ و مه‌لا و کۆلکه ئه‌فه‌ندییه‌کانمان، که هه‌ر خه‌ریکی چه‌پ و گوپی خۆیان ئه‌بوون و خۆشگوزه‌رانی خۆیان، نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆیان بێر نه‌ئه‌که‌وته‌وه. داوای چاکبوون و خۆ راستکردنه‌وه‌ی لێ ئه‌کردن و خه‌باتکردنیش بۆ که‌لکی نیشتمان.

له هۆنراوه‌کانی (بیکه‌س)دا بابه‌تی زرنه‌نگاری (سیاسه‌ت) و کۆمه‌لایه‌تییه‌کانیان زۆر گه‌رنگ و کاربگه‌رن. شاکاره‌کانی (بیکه‌س) ئه‌مانه‌ن:

(ئه‌ی وطن مفتونی تۆم)، (بیست و هه‌وت ساڵه‌)، (هه‌ردوو گویم پر بوو)، (داری نازادی)، (قومی کورد ئیباتی کرد)، (ئه‌ی مانگ)، (شاخی ره‌نگاو په‌نگی گۆژه‌). ئه‌م دوو بابه‌ته‌ی دوایی راستی په‌رستی (فه‌لسه‌فه‌ن).

(بیکه‌س) له بزوتنه‌وه نیشتمانییه‌کاندا ده‌ستی هه‌بووه. یارمه‌تییه‌ کۆمه‌له‌ی (ژ. ک) و (پارتی دیموکراتی کوردستان)ی داوه. له‌سه‌ر کوردایه‌تی چه‌رمه‌سه‌ری به‌سه‌ر هاتووه.

(بیکه‌س) پیاویکی کرمۆلی ناشیرینی زه‌لام و قه‌له‌و بوو. له خواردن و خواردنه‌وه و کردندا بێ ئه‌ندازه بوو. به‌لام له‌شیکیی به‌تینی هه‌بوو، به‌رگه‌ی نه‌خۆشیی زۆر ئه‌گرت. له جلویه‌رگا پنتی بوو. به‌لام قسه‌ خۆش و له‌ناو یارانیا پر به‌زموره‌زم بوو. لای تێگه‌یشته‌ووان خۆشه‌ویست بوو. یارمه‌تییه‌شیا زۆر ئه‌دا. له هه‌ردوو ژنه‌پێنه‌که‌یدا ده‌ستیان گرت و باربوویان کرد. له‌گه‌ڵ خێزانه‌کانیا خۆشی را‌ئه‌بوارد. که ژنه‌که‌ی مرد به‌هۆنراوه‌ شینی بۆ کرد. که کوره‌که‌ی بوو، به‌هۆنراوه (لای لایه‌)ی بۆ دانا.

(بیکه‌س)، ۴۳ ساڵ ژیا. به‌هه‌ژاری مرد. به‌لام گه‌نجینه‌کی به‌نرخیی له هۆنراوه‌کانی پێشکه‌شی نه‌ته‌وه‌ی کورد کرد. ژبانه‌که‌ی مه‌ردانه و هونه‌رمه‌ندانه بوو. هه‌تا ما نمونه‌ی سه‌ربلندی و نازایی بێ باکی و نیشتمانییه‌وه‌ری بوو. به‌هۆنراوه‌کانی ئابرووی دوژمنانی کوردی برد، رێگای نازادییه‌شی بۆ کورد پۆشن کردوه و ئاراسته‌ییشی کردن بۆ خه‌باتی گشتی، بۆ که‌لکی کوردیه‌واری. چه‌ند جارێک کۆمه‌له هۆنراوه‌کانی چاپ کراون.

خوا به‌گه‌وره‌یی خۆی له (بیکه‌س) خۆش بێ. چونکه سه‌رمانی بلتد کرده‌وه. (بیکه‌س) شایسته‌ی ئه‌وه‌یه په‌یکه‌ریکی بۆ بکری و له گه‌ره‌کی گۆژه‌دا بۆی دا‌به‌زرێت.

سلیمانی ۱۹۷۲

شاكر فتاح

خیزانیکی سەرگەردان

كاتىنى كە (فائق) لە دىيى (سىتەك)، لە ناوچەى (شارباژىر)، لە ساالى (١٩٠٥) دا لە دايك بوو، خيزانهكەى لەو پەرى خۆشيدا بوو. چونكە (عبدالله بەگ) ي باوكى، ئەفسەريكى ناودار بوو لە لەشكرى (تورك)دا، گوزەرانىكى خۆشىشى بۆ خيزانهكەى خۆى پىكهيتنا بوو. بەلام هەر ئەواندە (عبدالله بەگ) گوترايەوه بۆ (بەغدا)، زۆرى پىن نهجوو، دواى فەرمانى لەشكرى تورك كەوت و گەيشتە ناو جەرگى (ئەنادۆل)، ناچار ما خيزانهكەى لە (بەغدا) بەجى هيشت، كە ئىتر هەتا مرد نەيتوانى چاوى پىيان بەكويتەوه!... (ناولە) چاويكى فائقى كويز كرد... برايهكى فائق لە ناوى (ديجلە)دا خنكا... دايكيشى بەسوتى ئەو ئازارەوه تلابەوه و مرد... لالۆيشى پاش ئەو بەچار مانگ لەناو چوو!... (فائق) و (طاهر)ى براى بى كەس مانەوه... چونكە نە باوك و، نە دايك و، نە برا و، نە لالۆ و، نە گوزەرانى خۆش، نە سايه و، نە مايه و، نە پايه، هيچيان بۆ ئەمان نەمانەوه!... جا لام وايه هەرەك لەم و لەويشم بىستوهه، هەر لەبەر ئەمەيه كە (فائق) ناوى خۆى ناوه (بىن كەس)!...^(١)

ئەم هەموو سەرگەردانىيە بەسەر خيزانى (فائق)دا هات. كەچى هيشتا ئەو منال بوو. تەمەنى لە نۆ سالى تىپەرى نەكرد بوو!...

بەم رەنگە ئەو خيزانه كامەرانه، لە ماوهى چەند سالىكا سەرگەردان بوون و، كۆلۆى و تەنگانە و هەژارى و بى خاوهنى سەرى تىكردن.

ياخى ئەبى لە مامەكانى

ئەمە راستە كە مامەكانى (فائق) تا ئەندازەيهكى باش خەمى ئەو و براكەيان ئەخوارد، چ لە پاراستن و، چ لە گوزەران و، چ لە خويتندندا... بەلام دل و دەروونى (فائق) بەو جۆره يارمەتییانە شاد نەئەبوون. زۆرى پىن نهجوو (فائق) هەموو پىتەند و كۆتەيهكى خزمایەتى و كۆمەلايهتیی پىچراند و ئازادى خۆى لە دەستيان رزگار كرد. نە لە مالى مامەكانيا مايهوه و نە لە خويتندنگاكانى ئايينى (كەركووك) و (بەغدا) داگيرسايهوه و، نە لە سايه و پەناى ناغاكانى خزمى دايكيشيا حساياهوه!... ئەوانەى هەموو بەجى هيشت و هاته كايەى گوزەرانىكى سەرەست و ئازادەوه، كە تەنيا بەرەنجى شانى خۆى بۆى... دەمىك جگەرە و چەمىچەى ئەگبىرا و ئەفرۆشت. دەمىك بەمنالانى ئەخويتند... دەمىك بەسەر كرتكارانەوه ئەوهستا... دەمىكيش لە شىوهيهكى پىچر پىچرا، وەك مامۆستايەك لە (خويتندنگاى زانستى) و خويتندنگاكانى فەرمانرەواييدا و انەى ئەگوتهوه....

ژيانىكى سەخت

(بىكەس) ژيانى بۆ ئاسان نەبوو. پى بوو لە ئەرک و ئازار. پى بوو لە ئاخ و ئۆف. گەليك تەنگوچە ئەمەى بەسەر هات. گەليك جار كەوتە تەنگانە و هەژارى و دەست كورتىيەوه. ئاوارهى و

(١): لە هۆنراوهيهكى (بىكەس)دا ئەمە ديارە. (ش. ف)

دەرەدەرى و بەنديخانه و ليدان و ئازاردانىشى زۆر چيشت... لە راستيدا ژيان بۆ ئەو سەخت بوو. پى بوو لە كوله مەرگى و دەرد و هاوار!...

خەم ئەبى بەمامۆستانى

بەلام ئەو خۆشى هەستى بەوه نەئەكرد، كە خوا ئەم بەشەى بۆيه پى بەخشى بوو، كە پىي بەگه پىينى و بىكات بەبووتىكى شىربىن زمان و بەرۆشنىريكى دلۆسى نىشتمان، كە تا ئەمىنى تى بكۆشى و خەبات بكات بۆ سەر بەرزى كورده وارى و ئاواكرده وەى كوردهستان.

بەلئى (خەم) بۆ پىاوى خۆى (مامۆستا) يەكى شارەزا و چاكە. پىي ئەگه پىينى!... (بىكەس) ييش، بەسەر پەرشتى خواوه، (خەفەت) پىي گەياندا!... لە بەرئەوه سوپاسى (خوا) ئەكەين كە (خەفەت)ى كرد بە (هۆ) و (فائق)ى پىگەياندا!...

چونكە تا ما لە پىي راستى نىشتمان پەرودەرى، لای ئەدا. ئىنگليزهكان چەند جارىك وىستيان (فائق) بكرن بەلام نەيانتوانى. دەسى نا بەروويانەوه!... نە هەژارى، نە بىن نەوايى، نە ئەرک و ئازارى نان پەيداكردن، نە ليدان و بەنديخانهى كار بە دەستانى ميرى، ئەمانە هيچيان (بىكەس) يان لە هەول و تەقەلای نىشتمانى نەخست! نە كۆليدا و، نە ورەى بەردا. نە خۆى لە كار بە دەستان برده پيشەوه و، نە خۆشى فرۆشت بە پارەى بىگانهى داگيركەرا!... هەتا ما بەوتارە خۆشەكانى و، بەهۆنراوه ناوازهكانى هۆش و دل و دەروونى هاو نىشتمانەكانى زىندوو كردهوه و، هانىشى داین بۆ خەبات كردن، بۆ رزگارى نىشتمانەكەمان لە دەست (زۆردارى) و (هەژارى) و (نەخۆشى) و (نەخويتندە وارى)...

هەژارىكى دەوله مەند

(فائق) هەرچەندە تەمەنئىكى كەمى هەبوو، لە پاش چل و سى سال ژيان، لە ساالى ١٩٤٨ دا مرد، بەلام بە (هونەرى ژيانى) و بە (هۆنراوهكانى)، گەنجىيەيهكى گورەى ويژه پى بەخشىن. لاپەرهى ژيانى (بىكەس) سىپى و بىن گەردە. پاك و پىرۆزه. تا ما نمونەيهكى نىشتمان پەرودەرى و سەر راستى بوو. بووتىكى سەربلند بوو.

بىكەسى شۆر شگىر!...

لە هەراكەى بەردەركى سەرادا، لە سلىمانى، لە ١٩٣٠/٩/٦، (فائق) يەكىك بوو لەوانەى كە سەركردايەتى شۆرشى ناو شارى سلىمانىيان ئەكرد، بۆ سەندنەوهى مافى نەتەوايه تىمان گىرا و، لىي درا و، سەرى برىندار كرا و، خرايه بەنديخانهوه. بەلام هيشتا ئەو لە زىنداندا بوو كە ئەم هۆنراوهيهى پيشكەشى نەتەوهكەى خۆى كرد، تا چاويان نەترسى و زۆرتر هۆگرى خەباتى نىشتمانى خۆيان بن. هەستى هەموومانى پى بزواند. ئەمە چامەكەيه:

ئەى وطن مفتونى تۆم و شىوهتم بىر كەوتەوه

وختى بەندى و آسارت پى بەتەوق و كۆتەوه

من له ذكر و فكري تو غافل نه بووم و اتج نه گهه
 حيس و تي هه لدان و ذلت تو ي له بيس برده و ته وه
 (به و خودايه ي بئ شهريك و لامكان و واحده
 عشقي تو نوعي له دلما ناگري كرده و ته وه
 ناگريكي و اهزار سال ناوي برژينيته سهر
 قط گر و كلپه و بليسه ي تا ابد نه كورژيته وه
 باسي محزوني و كه ساسي خوت نه كه ي توخوا وطن
 چونكه نه و باسه برين و زامه كه م نه كوليته وه
 ماته ميني تابه كه ي، ده ي پيكنه و سهر هه لپه
 مفتخر به شهرت و اعاليه مي گرتوته وه
 نه گبه تي لاچوو سعادت بوته پشتيواني تو
 كوكي به خت و فريشتهت به رزه نه دره وشيته وه
 گهرچي به ينيكه ذليل و ديلي دهستي ظالمي
 نوبه تي شاديته نه مجا ناحه زت بتليته وه
 لافي مليت به دهم له م عصره دا كه لك ي نيبه
 روي هه وله ههر به همت گوي هونه نه برپيته وه
 بي قصوره چوند جسوره سه د شكر اولاده كه ت
 و له رتي تودا له خوتنا سه يري چون نه تليته وه
 به سيه طعنم لي مه ده ههر روله كه ي جارانتم
 هينده حلمت بي هه تاكو دست و پيم نه كريتته وه
 (شرطه شرطي پياوه تي بي گهر خودا دهستم بدا
 دوزمنت پت كه م وه كو سه گ بيخمه ژيرپيته وه!...)

هیرش نه باته سهر ئینگیز

له ئاهه نگیكیشدا كه بو راپوژگار (مستشار) ی کاربه دهستی (وزارت) ی کاروباری ناوه وه، (میچهر
 نه دموندس) نه کرا له (سلیمانی) دا، له نه ورۆزی سالی ۱۹۴۵، به بۆنه ی گه رانه وه یه وه بو (به ریتانیا)
 بیكه مس بو، كه بی پرس و بی په روا، بی باکانه له تۆله ی (كورد و كوردستان) دا كه (۲۷) سال بو
 نه پینالاند به دهست (فه رمانزه وایی به ریتانیا) وه، هورۆمی برده سهر (نه دموندس) و فه رمانزه وایی به یه كه ی!
 نه م چامه (قصیده) یه، (فاتق)، نه مه نده هۆش و دل و ده روونی خۆی تیا سووتاندووه، نه مه نده دهس
 ره نگینی تیا نوواندووه، ئیستایش كه نه یخوتینه وه کار له دلمان نه كات و هۆش و ده روومان نه بزوینی.
 فه رموو؛ بۆت بخوتینه وه:

(۱)

بیست و ههوت ساله من ره نجبه ری تو م
 به نان و ئاو و جلویه رگی خو
 خزمه تم کردی له ئیران و رۆم
 له پیناوی تو شکاوه نه ستو م
 كه چی هیشتا ههر دیل و ره نجبه رۆم
 گوناهم چی بو به م ده رده ت بر دم؟!
 بوچی به ناحق و اسو وکت کر دم!؟

(۲)

بیست و ههوت ساله من نه ره تینی
 به فری و فی شال نه م خه له تینی
 رۆزی نوعی یکم هه له نه په رینی
 بو مه رامی خو ت مله نه شکینی
 كه ئیشت نه ما وازم لی دینی
 گوناهم چی بو به م ده رده ت بر دم؟!
 بوچی به ناحق و اسو وکت کر دم!؟

(۳)

بیست و ههوت ساله من تووشی تو بووم
 له رتی ژيانا هیچ پیش نه كه و تووم
 لات و په ژمور ده م، ههر وه كو مردووم
 (قسه ی خو مان بی حشرت پی کر دووم)
 هیوام نه ماوه، تازه له ده ست چووم
 گوناهم چی بو به م ده رده ت بر دم؟!
 بوچی به ناحق و اسو وکت کر دم!؟

(۴)

بیست و ههوت ساله تاله ژیانم
 له ژیر دهستی تو زور په ریشانم
 له انسان ناچم، عینی حیوانم
 كه ی رزگار نه بم مالی ویرانم؟
 و به خو ت نه لیتیت (حامی) ی گه لانم

گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بوچی به ناحق وا سووکت کردم؟!

(۵)

بیست و ههوت ساله من به ته ماتم
چاوه پتی نه ختی لطف و خه لاتم
ببووژیت ههوه خاکی ولاتم
هیچ گوئی نادهیتسه دهرد و ناواتم
چونکه ئه یزانی بی دهسه لاتم
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بوچی به ناحق وا سووکت کردم؟!

(۶)

بیست و ههوت ساله زوخواو ئه نوشم
له ظلم و جورته ههه چاو ئه پوشم
بو رضامه ندی تو تی ئه کوشم
له بهر تو ضریم داوه له خوشم
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بوچی به ناحق وا سووکت کردم؟!

(۷)

بیست و ههوت ساله تهرهه خوم داوه
وازم له هه موو کهسیک هیئاوه
توم گرتووه و، دنیام خستوته لاوه
بوئه پیتم ئه لین کهه و ریژگاو
ئهووی توئی ناسی ملی شکاوه
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بوچی به ناحق وا سووکت کردم؟!

(۸)

بیست و ههوت ساله دهم به هاوارم
چارئ ناپرسی له حالئی زارم
سووتام، پرووکام، زور بی قهرارم
(ئه زانی له تو بوچی بی زارم؟

شاره زای دهردمی، ناکهه تیمارم
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بوچی به ناحق وا سووکت کردم؟!

(۹)

بیست و ههوت ساله به بی زیاد و کهم
ئه پاریمه وه، ههه هاوار ئه کهم
یاخوا کافریش نه بی به جهسته م
ویل و سهرگهردان بی تین و خهسته م
هیچم پی ناکرئ، دیل و دهس بهسته م
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بوچی به ناحق وا سووکت کردم؟!

(۱۰)

بیست و ههوت ساله دلیم لیت پره
أحوالم به دهست تووه زور شره
سهه به لین بدهی له لای من (...ه
به سیه تی ئیتر ئه وره، وره
نوکه ریت ناکهه ورگم هه لدره
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بوچی به ناحق وا سووکت کردم؟!

(۱۱)

من ره نجبه ریکم پاک و به سه زمان
ههولم بو داوی به دل و به گیان
به سیه تی ئیتر درؤ و تهرهردان
وا ئه بی عدل و انصاف و وجدان
ئهمکهه به دیلی عیراق و ئیران
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بوچی به ناحق وا سووکت کردم؟!

***

له سهه ئه مه (بیکهس) خرایه گیر و گازه وه و ئه نجامیشی به وه گه یشت که به ئاواره بی گه یاندرایه
(حله) و، له ویشه وه بو (عماره). که ئه ویش وه رامه کهه ئه وه بو وازی له ماموستایی هیئا و،

گهرايوه بو نيشتمانه كهی خوئی!... بو ئەمهی سه‌رله‌نوئی سه‌ركرداياه تی بیروباوه‌ری گه‌له‌كهی خوئی بکاتوه!

هوروژم ئەباته سه‌ر مه‌لاكان

(بیكه‌س) له كۆری كۆمه‌لايه تیشا هوروژمی ئەبرده سه‌ر ئەو مه‌لایانهی كه خوێبان دوور ئەخستوه له خه‌باتی گشتی. سوێندیشی ئەدان و تكايشی لێ ئەكردن كه سه‌ركرداياه تی كوردایه تیشه كه‌مان بکه‌ن و نایینه كه‌یشیان له سه‌ر شێوه‌یه‌کی نوێ به‌كار به‌یێن بۆ كه‌لك و چاكه‌ی نیشتمانه‌كه‌مان. ئەمه چامه‌كه‌یه:

(هه‌ردوو گویم پێ بوو له باسی وعظ و سرفطره و زكات هه‌ر هه‌والی حشر و نشرم پێ ئەلێتی تاكوم مات به‌سیه‌ له‌م موضوعه‌ لاده‌ فیتری نوێژ بوو كائنات خطبه‌یێکی اجتماعیم پێ بلتی بۆ پێی حیات ئەمی مه‌لا توو بی خوا له‌م فكره‌ كوۆنه‌ت لابه‌د فنی تازه‌م پێ نیشان ده‌ بۆ ترقی و پێی نجات

***

(اطلبوا العلم ولو بالصین) گه‌ر تی گه‌ی تمام قطعیا تحصیلی فن و معرفت ناكه‌ی حرام فائده‌ی چی (قام زید) كه‌لكی چی دی؟ په‌شمه‌ لام (عالمه‌م كه‌ر كرد مه‌لا خوا لیت بسیتنی إنتقام ئەمی مه‌لا توو بی خوا له‌م فكره‌ كوۆنه‌ت لابه‌د تۆی به‌راستی مانعی به‌رزی و ترقی و إنتظام!

***

چاو له‌ ده‌قنه‌ و نانی راتوو مه‌به‌ره‌ دائم مل قه‌وی خوا به‌لات لێ دا هه‌تا كه‌ی هه‌ر له‌ خوژاك و خه‌وی ته‌مه‌لی، مردووت مرئ، به‌سیه‌ له‌ كن خوژت پیشره‌وی هه‌سته‌ تشویقی بکه‌ بۆ ئیشی دین و دنیوی ئەمی مه‌لا توو بی خوا له‌م فكره‌ كوۆنه‌ت لابه‌د واسطه‌ی تۆ بوو كه‌ دینی به‌رزی اسلام بوو نه‌وی

***

هه‌ر كه‌سه‌ت هات و به‌زۆلی میزه‌ری نا سه‌ر سه‌ری عاله‌م و مسموعه‌ قولی گه‌ر كه‌ریش پێ و سه‌ر سه‌ری

حاصلی خلقی ئەبیته نوکەر و عیب و که‌ری مائی ئیسلامی به‌قور گرت و له‌ دینی کرد به‌ری ئەمی مه‌لا توو بی خوا له‌م فكره‌ كوۆنه‌ت لابه‌د خائنی گه‌ر وا دوام كه‌ی رووسیااهی محشری

***

(ئه‌وروپا پاپای له‌ناو برد ده‌ستی دایه‌ علم و فن بێ ته‌ل و كه‌شتی دوروست كرد طوب و طیاره و تفه‌نگ قه‌ومی اسلامیش (مه‌لا) گه‌ر بێتو زوو إصلاح نه‌كهن دائما دیل و أسیرن، سووک و پرسوا و نا په‌سه‌ن^(١) ئەمی مه‌لا توو بی خوا له‌م فكره‌ كوۆنه‌ت لابه‌د باسی قسیر و مار بگۆره‌ و بیره‌ سه‌ر باسی وطن

***

خوایه‌ یه‌ك (لوته‌ر)^(*) بنیتری بۆ گه‌لی كوردی فقیر تا نجاتی دا له‌ ژێر ده‌ستی مه‌لا و شیخان و پیر ئەم شه‌وی ده‌بجووره‌ تا كه‌ی؟ ده‌ر كه‌وی رۆژی منیر ئەوروپایی بوونه‌ حاكم ئیمه‌ هه‌ر دیل و أسیر ئەمی مه‌لا توو بی خوا له‌م فكره‌ كوۆنه‌ت لابه‌د كۆن بووه، باوی نه‌ماوه، باسی فردوس و سعیر!...

***

ئەم هه‌له‌سه‌سته هه‌ر چه‌نده، له هه‌ندێ جییا (بیكه‌س) له ئەندازه‌ی ترازاندوو و، له وه‌زی كرددۆته ده‌روه، به‌لام ئەوه ئەو له‌ هه‌لانه ئەبه‌خشیت، كه‌ له‌ پشت ئەم قسانه‌ به‌وه هه‌ستیگی پاكی بی گه‌ردی هه‌بووه، به‌رامبه‌ر گه‌ل و نیشتمانه‌كه‌ی خوئی، كه‌ ویستوو یه‌تی مه‌لاكانمان، رپه‌وی مه‌لا به‌رپزه‌کانی ترمان

(١) : مه‌بسی (په‌سه‌ند)... (** ش. ف)

(*) مارتین لۆسه‌ر: ۱۴۸۳ - ۱۵۴۶ قه‌شه‌یه‌کی لاهوتی مه‌سیحی و نووسه‌ریکی ئالمان بوو، به‌توندی به‌ره‌ره‌کانی - صکوک الغفران -ی ده‌کرد و بووه رابه‌ری بزوتنه‌وی چاکسازی له‌ سه‌رجه‌م نایینه‌که‌ و ده‌سه‌لات و به‌رپه‌ردنی کاره‌کانی پاپا و که‌نیسه‌ و پیاوانی دێر و که‌نیسه‌کاندا؛ به‌لام به‌شپه‌ڕه‌یه‌کی له‌ سه‌ره‌خۆ و دوور له‌ توندوتیژی. جا ئەوه وای کرد پڕۆتستانتی په‌رە بسیتنی و بجه‌سه‌پن. ته‌وراتی وه‌رگێرا بۆ سه‌ر زمانی ئالمانی.

(**) به‌لكومانای وشه‌که (ناپه‌سه‌ن) له جییا خویدا یه‌ و به‌نیوه‌ی یه‌که‌می دپه‌رکه‌دا/ ده‌رده‌که‌وئ.

بگرن و نایینه که بیان له پیناو که لکی کورده واریدا به کار بهینن. واتا وهک: (احمدی خانی) و (حاجی قادری کۆبی) و (مهلا محمدي کۆبی) و (زیتوهر) و (مهلا کاکه حه مه) بکهن. چونکه نایینی پاکي ئیسلام و هه موو نایینیکی ناسمانی، فه رمان به چاکه کردن ئه دا بۆ که لکی نه ته وه و نیشتمان، نه ک به نوستن و راکشان!. بېجگه له مه (بیکهس) گه لیک هۆنراوه ی تریشی هه یه له دژی سهردار و دهوله مه مند و کۆلکه خوینده واره کاغان.

بانگ ئه دا بۆ ئازادی

(بیکهس) له لایه ن نیشتمانپه روه رانه وه خو شه ویست بوو. دهستی ته گیرا. هه ندیک ئه لێن ئه ندام بووه له کۆمه لێ (ژ. ک) دا. ههروه ها له (پارتی دیموکراتی کوردستان) دا. من ته مه م بۆ راست نه کرایه وه. به لام بیه زۆرتر به لای ئه وه دا ئه چۆ جاروبار به نه پیتی ئه ندامتیک له ئه ندامانی ئه و کۆمه لانه گه فوگۆیان له گه لدا کرد بۆ و داوای به ره مه می شوێشگێرانه یان لێ کرد بۆ. چونکه (فاتق) له وانه نه بوو، پاز له دلێ خویدا به ئه لێته وه و ئاشکرای نه کات. به تابه ته لێ کاتی سه ره خو شیدا که زۆری ئه خو ارده وه، گوئی له که س نه ئه گرت، هه موو شتیکی به ره و رووی دوژمنه کانی کورد و نۆکه ره کانیان نه گوت. دیاره ئه م خو وه بیه بۆ کاروباری کۆمه لانی نه پیتی ئه و سه رده مه دهستی نه ئه دا. ئه م چامه یه بیه که وا له خو ارده وه ئه ینووسم، له سالی ۱۹۴۸ دا گو توو یه تی، که هه ر له برانه وه ی ئه و ساله دا گیانی پاکي به خاک سپاردوه. پرپه تی له گیانی پاک و ههستی بلن د و بیه و با وه پری بهرز و پیه رۆز بۆ که لکی کورده واری. چامه بیکه له شا کاره کانی (بیکهس) ئه ژمیترێ. گر و کلپه ی شوێشگێرانه ی ئه و سه رده مه پێشان ئه دات له کورده ستاندا، که بانگیکه به ئاشکرا بۆ ئازادی.

ئه مه چامه که یه:

(داری ئازادی به خوین ئا و نه درێ قهت بهر ناگرێ
سه ره به خو بی بۆ فداکاری اهد سه ر ناگرێ
پیا و ئه بۆ بۆ سه نندی حقی له کوشتن سل نه کا
هه ر (پروخی) بهس نییه تاکو نه سه ندرێ نادرێ
کورد ته گه رچی مدتی که دیل و داماره، به لام
باوه رت بۆ پۆخی میللی هه ر ئه مین نامری
تۆ ته گه ر اصلاحی قوم و نیشتمانی خو ت ئه و ی
لیت محقق بۆ به بۆ شوێش محاله ناگرێ
بیه ری ئازادی جیهانی گه رته وه، توخوا به سه
ئه م نظامه کۆنه تا که ی؟ هیمه تی که ن لایری
قهت مه لێن دوژمن به هیه زه تۆپ و طیاره ی هه یه
إتفاقتان گه ر هه بی زۆر زه حمه ته خو ی راگرێ

ئه م عراقه خو شه ویسته خاکی گولگورون بوو به خوین تا حقی دسگیر نه بی له و خوینه دهس هه لئاگرێ نیه ر و می هه ردوو به جووته بۆ وطن هه ولێ نه ده ن دووره ده رچوونی له دیلی، مه ل به بی بالێ نافرێ هه ولێ راستی هه ردوو لا ئامانجی ملت سه ر ئه خا چونکه معلومه به یه ک دهس چه پله قهت لێ نادرێ وا گه لۆله ی که وته لیتری باوی (استعمار) نه ما هیه چ که سی ئیتر به زورنا و ته پلی ئه و هه لئاپه ری دۆستی کورد و عه ره ب زۆر کۆنه تاریخ شاهده ناحهزی روو ره ش له داخا با یه خه ی خو ی دادری.

شین نه کات بۆ ئه فسه ره کوزراوه کاغان

به بۆنه ی هینانه وه ی لاشه کانی چوار ئه فسه ره کورده کاغانه وه: (مصطفی خو شناو)، (محمد قدسی)، (خیرالله عبدالکریم)، (عزت عزیز)، که له (بغداد)، له سالی ۱۹۴۷ دا به په تا کران، له سه ره ئه وه ی که به شاری شوێشی بارزانیان کرد بوو له سالی ۱۹۴۳ دا بیکهس گر له دهروونی بهرته بی و ئه م چامه یه یان بۆ ئه لێ:

(قومی کورد إثباتی کرد بۆ عاله می سه ر رووی زه مین ملتیک قاره مانن هه ر ئه بی سه ره به ست بژین ملتێ لاوی له ریگه ی سه ره به خو بی نیشتمان بیته بهر سیداره بی ترس، ده م به خه نده و پیکه نین قومی وا نامری ئه ژی، با دوژمنی هه ر شه ق به ری صاحبی رۆله ی نه به رده، خاوه نی عزمی متین ئه و که سه ی گیانی له ریگه ی نیشتمانا به خت ئه کا پیتی مه لێن مردوو، شه هیده وا له فیرده وه سی به رین لاوی کورد مه رده، له مردن قطعیا باکی نییه په ندی پیشینانه، راسته: (به رخی نیی بۆ سه ربیرین) وا وطن دیسان به محزونی ئه لێ: ئه ی لاوه کان بۆچی وا ماتوملولن، به سیه تی شین و گرین پۆژی تیکۆشانه، ساده ی همتی تاکو زوو به شکو له م حاله نجاتمان بۆ و له دیلی ده رچین گه رچی هه ندی که س خه ریکن ورگ و گیرفان پر ئه که ن شه و به بی خه م سه ر ئه نینه سه ر سه رین، هه ر سه ر سه رین

پیاو ئه بئ دایم خه می قوم و ولانی خوئی هه بین
 ئه و کسانه ی بئ خه من حاشا نه وه ی ئه م خاکه نین!

مانگ ئه کا به هاوده می خوئی

(بیته کس) جارتکیان بۆی گیترا مه وه: که گه لیک شهوی هاوین به سه ر گازی پشتا راته کشیم و روو
 ئه که مه ئاسمان و مانگ و ئه ستیره کان. لییان ورد ئه مه وه و له کلۆئی و سه رگه ردانیی خووم و کورده واری
 ئه کۆلمه وه، خه وم له چاو ناکه وی تا به یان. جاری وا هه یه له تاو دلته نگی و (خه م و خه فته ده ست ئه که م
 به گریان...) ئه یگوت: (جا که من فیتری خوار نه وه ی مه ی بووم، هه ر له به ر ئه مه یه که خه وم لی بخت و
 بنووم، خووم و خوومانم له به یه ر بچیتته وه، بام بۆ چه ند تاو تیکیش بئ!).

جا بام سه یه ری ئه م چامه یه ی (بیته کس) بکه ین، که چ راستی په رستی (فه لسه فه) به کی له نیوانی باری
 خوئی و باری مانگدا ده ره یناوه. (بیته کس)، شا کار یکی تری خویمان له م چامه یه دا په یشکه ش ئه کات:

ئهی مانگ من و تو هه ردوو هاوده ردین
 هه ردوو گرفتار به ک ئاهی سه ردین
 تو ویل و ره نگ زه رد به ئاسمانه وه
 منیش ده ره ده ره به شـارانه وه
 ده خیلتم ئهی مانگ قیبله ی دلداران
 ده رمانی ده ردی دلله ی بیماران
 شه ویته و ئه مشه و بگه ره فه ریام
 بئ یار و هاوده م عاجز و ته نیام
 دلزار و بیزار په ست و غه مگینم
 گییڕۆده ی داوی یاری شیریمن
 (دلبه ندی عشقی ئه و به لکه چاوه م
 شیته و شه یدای ئه و ئه گریچه خاوه م
 له و ساوه ئه وم که وتۆته خه یال
 گریانه په یشه م بوومه کوئی زووخال
 ئهی مانگ تو شعله ی عشقی پیروزی
 تو نه شه به خشی دللی به سووزی
 من سویتد ئه ده م به عشق و جوانی
 به نه سیمه که ی به ری به یانی
 به سه ره اتی خوت بۆ من بیان که
 ده ردی گرانم نه ختن ئاسان که

دوو چاری چی بووی وا په شیواوی؟
 له بهر چی په ست و مات و داماوی؟
 پیم بلتی توخوا چه ند جوانت دی؟
 چه ند جووته یاری ده س له ملانت دی؟
 چه ند کووری به زمی عاشقانت دی؟
 چه ند ته خت و به خت و خانومانت دی؟
 چه ند قاره مان و سلطانت دی؟
 چه ند قوم و ملت، چه ند شارانت دی؟
 چه ند شه رو شوۆری بئ نامانت دی؟
 چه ند بووردومانی کورده ستانت دی؟
 چه ند کفنی ئالی شه هیدانت دی؟
 چه ند بئ که سانی په ریشانت دی؟
 چه ند ده ره ده ره و مال و پیرانت دی؟
 چه ند چاوی سووری پر گریانت دی؟
 ئهی مانگ ئه وه نده سه یه ری دنیات کرد
 سه یه ری نفاق و ظلم و ریات کرد
 بزیه به م ره نگه کاری لی کردی
 ره نگ و شعوری به جاری بردی!).

له گوێزه سروش وه رنه گری

له مه وه پیتش گوتمان خه م (فاتق) ی پیگه یاند. خه م (بیته کس) ی ئه خسته سه ر بییرکده وه له هه موو
 شتییک. تا هۆ و ئامانج و سه ره نه نجامی تی بگات. که له شاخی (گوێزه) یش ورد بووه وه ئه م سروش
 (وحی) به ی وه رگرت، که ئه مه نده جوان و ته ی و تازه بوو، ئه مه نده راستی په رستی به کی ناوازه بوو، کرا
 به گوژانی و له خویندنگا کانا ئه خویندرا یه وه. سه ر ده میکیش له لایه ن هونه رمه ندانی کوردی (کوژماری
 مه هاباد) وه، خرایه سه ر ساز و ئاوازیکی شه نگ و پر جوش و له سه ر بالی (ئه تییه ر)^(۱) بلاو ئه کرایه وه
 به هه موو کورده ستان و جیهاندا.

ئهمه چامه که یه:

شاخی ره نگا وره نگی گوێزه باعشی که یف و سرور
 هه ر ده مه به رگتی ئه پۆشی گاه سپی، گاه سه وز و سوور

(۱) واته له ئیستگهی رادیۆوه.

وصفی قومی کورد ئەکەوی تۆ بەم هەموو ڕەنگانەوه
 ڕەنگی سوورت شاهده بۆ کورد که قومێکن جسور
 بەرگی بێ گەرد و سپیشت ظاهراً ھاوار ئەکا
 قومی کورد دل صاف و پاکن ملتێکن بێ قصور
 بەرگی سەوزیشت ئەلێ ئەم خاکە ھەر شینایییە
 پڕ لە دەغل و دان و کانی، سەر بەرزق و پڕ لە نوور
 ئەوی وطن شایانی فخری واجبە مدحت بکەم
 دار و بەردت عینی گەوھەر، خاک و خۆلت وەک بلوور

خەمی ئافرەت و منال ئەخوات

(بێکەس)، لە ھۆنراوەکانیا داوای گێڕانەوی مافی ئافرەت ئەکات. بانگ ئەدات بۆ یەکسانی ئافرەت
 لە گەڵ پیاویدا لە ماف و سەربەستیدا، لە خۆیتگەیاندا، لە خەباتکردن و فرمانکردندا بۆ ئەکەوی خۆی و
 نیشتمانەکە. لە چامە (نەسرین) دا ئەمە ئەلێ:

خشل و جوانیی تۆ حیا و فێربوونە
 پاشا ھەر پۆژیشت ھەر بەوان روونە
 کچی بێ علم دیل و زەبوونە
 ھەستە تیکۆشە تا خۆیت گەرمە
 سەرپۆش فری دە چ وەعدە شەرمە؟

بۆ منالانیشت گەلێک ھۆنراوەی کورتی داناو لە چیرۆک و لە پەند و ئامۆژگاری و سروود و لە
 بابەتی یاری تا بەلەبەرکردن و خۆیتدەوێن و دلخۆش و کەلکەوێر بن. ئەمە چەند دێرێکە لە چامە
 (ئەسپە ئاسنێنە):

(بۆ کەسیکی ورد و وریا زێرەک و صاحب عقل
 ھەل بەیتێ ئەم سۆالە و ھەم بدا جوابم بەدل
 ئەسپی من دایم لە غارە و باکی ھیلاکی نییە
 مەیتەر و زین و تەویلە ئەوی برا لازم نییە)

بێجگە لەو بەزمانی ژنەکە یەو (حەلاو)، بۆ کوردەکی (شێرکۆ)، ھۆنراوەیەکی بەناوی (لایە لایە) وە
 داناو، ژنی یەکەمیشی کە ئەمرێ بەپارچە ھۆنراوەیەک شینی بۆ ئەکات.

جەژن بەلای بێکەسەو

ئەمەیش راستی پەرسێیەکی تری بێکەسە لە بابەت جەژنەو:

ھەر زەمانێ قومی کورد دەرچوو لە ذلت بوو بە پیاو
 جەژنی من ئەو ڕۆژە، نەک جەژنی قوربانی و پلاو

(ھۆی دواکەوتنمان ئەدۆزیتەو)

(بێکەس)، بەلایەو وایە ھۆی دواکەوتنمان (ناشیتێ) و (بەدخوویی) یە وەک (پولپەرستی) و
 (خەبات نەکردن) و (خۆپەرستی) و (نەبوونی خۆشەویستی). لە دوا دێری چامە (کورد) دا ئەلێ:

(ملتی بێ علم و اخلاق چۆن بە استقلاال ئەگا؟
 واسطە بەرز و ترقی ھیممتی مەردانە یە!...)

لە چامە یەکی تریشیا: (خوا کێو نەبێنی بەفری تێ ناکا) لە دوا دێری ئەلێ:

(ئێمە کوژراوی دەستی نفاقین
 محتاجی پاره و علم و اخلاقین
 بۆ یە و پەستین، بێ اتفاقین
 کاکە خوا ئیشی نابەجێ ناکا
 تا کێو نەبێنی بەفری تێ ناکا!)

لە چامە یەکی تریشیا (سەرم سوپاوە) ئەلێ:

(لە لام و باشە ئیستاکە بەکەس پشتی نەبەستی تۆ
 لە خزم و دۆست و ئاشنایان ھەتا ئەتوانی ھەر راکە
 ئەگەر پارەت نەبوو بەخوا ھەزار خزمەت بێی پەشمە
 کە پارەت بوو ھەموو عالەم براتە و پیت ئەلێ کاکە)

لە چامە یەکی تریشیا: (قومی کورد)، ئەلێ:

(گەرچی ھەندێ کەس خەریکن و رگ و گیرفان پڕ ئەکەن
 شەو بەبێ خەم سەر ئەنێنە سەر سەری، ھەر سەر سەری
 پیاو ئەبێ دایم خەمی قوم و ولاتی خۆی ھەبێ
 ئەو کەسانە بێ خەمن حاشا ئەوێ ئەم خاکە نین!).

نرخ دانانیک بۆ وێژەکە

(بێکەس) ھەرچەندە لە ھۆنراوەکانیا وشە زل و ناشیری بێگانە بەکارھێناوە، ھەرودە لە کیش
 (وزن) و سەروا (قافیە) یشدا رپی کۆنی گرتووە کە بەزۆری سەر بەبێگانەن، بەلام چونکە بیروباوەر و
 ئامانجەکانی بەرز و پیرۆزن و لە شێوێکی تەر و تازەیشدا، بەھێز و ھەرەتێکی خاوەن پرواوە دەرپیریون،
 بەسامانیکی نرخداری وێژەیی کوردی داتەنرین... بێجگە لەو لە زۆر (بابەت) یش دوواوە کە لەو پیتیش
 لەو شێوێدا و بەو جۆرە نەگوتراوە، وەک: (عەییە، عەییە)، (تیا ترۆ)، (قومار)، (خومار) (دروژنیی
 کاربەدەستانی بێگانە)، (شێخ و مەلا و دەرویش)، (بەھەشت)، (مانگی رۆژوو)، (مەسی گێر)،
 (دەردی راستی پەرستی)، (پارە پەرستی)، (کەرەکانی شێخ سلام)، (بۆمبای ئەتۆم)، (دەردی دانایی و
 زانایی)... کە ئەمانە ھەموویان سەرنج راکێشەر و سامانیکی تازەن بۆ گەنجینە و وێژەکەمان... ئەمەندە و

ئەو شاكارانەيش كە لە لاپەرەكانى پيشوودا پيشانم داو، ھەموو سامانى نوێن بۆ وێژەى كوردى...

(بێكەس) ژين و گوزەرانەكەى تال و ناخۆش بوون، لە چر و چاو و بەژن و بالاكەيدا ئەياننوواند، كەچى خۆى و نالى. لەسەر خۆى ئەكاتەو. گوێ بگرە بەوێنەكەى خۆى چى ئەلى:

(سىمام بۆيە و ماتە و پر مەينەت

كورد سەر شىواو و كوردستان لەت لەت!)

لەگەڵ ئەمەيشا لە لەتە چاوەكەيا، تروسكەيەكى رۆشنايى ھەبوو، پر بوو لە خواناسى و دادخوای و خۆشەويستى بەرامبەر مرۆفایەتى و كوردایەتى. دلای پیاوی كیش ئەكرد. خوا ھیز و ھەرەتییكى وايشى بەلەشى بەخشی بوو، كە باكى لە دەرد و نەخۆشى و ستەمى رۆژگار نەبوو. جارێكىيان پیتی گوتم: (من بايەخ نادەم بەداو و دەرمان و پزىشك، كە نەخۆش ئەكەوم. خۆم لە خۆمەو چاك ئەمەو!) لە راستیيشدا وا بوو. كە نەخۆش ئەكەوت پارتیژى نەئەگرت. كەچى زوو بەزوو لە خۆيەو چاك ئەبوووە!... بەم پەنگە ئەو خوايەى كە توانیوتى لە مەگەزىكى وەك ھەنگ ئەو ھەنگوینە شىرىنەمان بۆ دەریھێنى و، بەخواردنى ئەو ھەنگوینەيش تەندوروستیمان پێ ببەخشی، ھەرەھا لەو لەشولارە نارێكۆپێكە و لەو ژینە تالەى (بێكەس) یشەو، ئەم كۆمەلە ھۆنراو شىرىنە و ئەم كەسايەتییە پر لە ھونەرمەندییەى بۆ بەرھەم ھێناوین كە ھەتا ئەمێن بەخوێندنەو و لێ وردبوونەو دیان تەندوروستى بەلەش و ھۆش و دل و دەروغان ئەگات و سەرىشمان پیتی بەرز ئەبێتەو.

ژيانى تايهەتى بێكەس

(فائق) دوو ژنى ھێناو. ژنى يەكەمیان مرد. زۆرى پێ ناخۆش بوو، پر بەدل شینی بۆ ئەكرد. كچێكى لەپاش بەجى ماو. لە ژنى دووھەمیشى كۆرپىك و دوو كچى ھەرەھا ماو.

(بێكەس) لە بەرگ و پۆشەنىدا پنتى بوو. لە كۆرپى ياراندا بەبەزم و پێكەنەن بوو. لە زۆر لاوھ خۆشەويستى دى. لە زۆر كەسیشەو يارمەتى دى. بەلام چونكە لە كردن و خواردن و خواردنەو دا پێ ئەندازە بوو، لە سەرەوت و رابواردندا پێ شىرازە بوو. لەتاو ئیشى دلای مەى بوو بوو ھاو دەمى. دەمیشى لە دەم و پێ دەمیدا، خۆى ئەئەپاراست. گەلێك جار تووشى گەرۆگێچەلێ ئەكرد!... كە لەسەر مەى خۆرىش پلارى تێ ئەگىرا لەسەر خۆى ئەكردەو و لەسەر مەى ئەكردەو!... ئەویش پەلێ ئەگرتە وشكە صۆفییەكان!...^(۱)

(بێكەس) لەم دوایییەدا، يەكجار قەلەو بوو. تووشى نەخۆشى تەوژمى خوێن بوو. لە پر دا يە دلای و سەرى پێ نايەو. ئەو كاتە سالى ۱۹۴۸ بوو كە ھېشتا تەمەنى (۴۳) سالان بوو!.

(۱) ھەر تەنيا وشكە سۆفى و سۆفییەكان پەخنەيان لەو خواردنەو يەى نەدەگرت. بەلكو دۆست و خوێشانیشى كە بەتەنگ گوزەران و بارى تەندوروستییەو بوون. وە يا كە دەباندى ئەو خووھ دەبێتە ھۆى شىواندنى بار و ناستى كەسايەتى ئەو پیاوھ لە كۆمەلەكەيدا.

كۆچى دوایى

(بێكەس) مرد. پالەوانیكى نیشتمانیمان لە دەست چوو!... بەلام تا ئەمێن ژيانە بەرز و پىرۆزەكەى و بەرھەمە ناوازەكەيان لەبىر ناچیتەو. شایستەى ئەو یشە كە پەيكەرێكى لە گەرەكى گۆرژەدا بۆ دا بەزىترى.

دروود بۆ گیانى پاکی و سوپاس و سەركەوتنىش بۆ ئەندامانى خێزانەكەى كە لە كۆكردنەو دەى ئەم زانیارییەدا يارمەتییان دام.

تەواو بوو

کاکه حمەدی مەلا کەریم هاتۆتەووە مهیدان^(١)

نووینی: هەلگورد

لەم پۆژانەدا (کاکە حمەدی مەلا کەریم) نامیلکە یەکەمی بچوکی بەدیاری ناردوووە بۆ خوێندەواران، ناوی ناو: (هەندئ لای ئەو دیوێکی بیری قانێح)^(٢).

دیسانەووە کەوتۆتەووە خۆی، بەرەنگاری (کوردایەتی) و (نیشتمانپەرەرە نەتەوویبەهە کانی کورد)

(١) کە ئێمە ئەم نووسینە مامۆستا دەخەینە پال بەرەمە ئەدەبیبەهە کانی تری و بەرچاو دەکەوێ، هیچ مەبەستمان هەلئانەووە و پێشوە نییە و خاوەنە زویرکردنی ئەم و ئەو نییە، چونکە بابەتەکە و ئەو نامیلکە بەش کە بەهۆیە نووسینەکە نوسراوە - وەک ناوەرۆک - کاتیان نەما و بەسەرچوون، رووداوە کانی رۆژگاره کانی داها توویان هەموو راستیەیان ئاشکرا کرد و پووی راستی بۆ دۆست و نەیار دەرکەوت، ئیدی مەن وای بۆ دەچم برای گەوهره و بەپێژ کاکە حمەدی مەلا کەریمیش بۆ خۆی ئێستا چاویکی بەبۆچوونە کانی جاریندا گێژاوتەووە و ئەو تێڕوانینە پەڕاوییە ئەوسای بۆ مەسەله کە ئەماو، هەرۆک هەموومان رۆژگار زۆر شتی بۆ راستکردنەووە و سەرجهەم تێفکری لە ناوەرۆکی نووسینی لەم بابەتە چۆنەتە خانە کە لەهه پوو و پاشماوەو... بەلام خۆ بەشیکن لە سامانی کەلچەری و رۆشنبیریان. بەلام ئینکار ناکرێ کە لە دووتویی ئەم نووسینەدا مامۆستا بەئاشکرا بەندەری گیرسانەووی خۆی ئاشکرا کردووە، لەو سەرەدەمە کە پووکە شەکان بەری چاوی زۆر کەسی گرتبوو، ئەم بۆ پەروا بەرگری لە بیری نەتەوویی و کوردایەتی دەکات و خۆی بەهەلگرتیکی دلسۆزی ئەو ریتازە دادەنێ. سەرەدەمە کەش وا ئەماو کە تەنیا ناوێتانی (ناوی، زاراوە، پەسەندکردنی هەلئۆتۆستی) ئیتر خاوەنە کەسی وای لێبکات کە بەکوڵ و دڵ سەر بەولایەنە، ئەگین ئەگەر ناوا بۆ ئەمە بچین دەبێ (قانێح) ی بەهەشتی بەکەینە پیاوی ئینگلیز بەر لەو دەمە مێژەری داگرین و کراسی سووری لە بەر بەرین!! (بۆ زیاتر پڕوانە شیعرە کانی کە بۆ ئینگلیز و بەریتانیای وتوو لە: ئەحمەد سەید عەلی بەرزنجی - پیتۆستی ئەو شیعرە ئیستێن، چاپخانە سلیمانی ۲۰۰۰، ۳۹۹-۴۵).

(٢) محەمدی مەلا کەریم: هەندئ لای ئەو دیوێکی بیری قانێح، لە ژماره ۱۲ و ۱۳ ی پۆژانەمی - بیری نوێ - دەرھێتارو. (دیاری نووسەر بۆ خوێندەواران) بەغدا- چاپخانە (دارالحاظ) ۱۹۷۲... نامیلکە کە ۳۲ لاپەرەبە بەقەبارە ۱۳×۱۶ سم. برای نووسەر کاک فوئاد محەمد ئەمێن سەراج دەلێ: ئەم نووسینە =

(*) کاک فوئاد محەمد ئەمێن سەراج لە جوارشەمەمی ۲/۷/۳۱ د ۲۰۰۲/۷ دەرپاری ئەو گۆنارە پیتی وتم کە: دەنگی دەرۆن بە دەست دەنووسراو، لە سالاتی ۱۹۷۲ - ۱۹۷۳ لە سلیمانی لە لایەن چەند رۆشنبیرتیکی گەنجووە وەک: فوئاد محەمد ئەمێن، سەمۆ ناکام، هەمزە عەلی سەلح و خوالێخۆشبوو ئەکرەمی مام عەلی ئامادە دەکرا، ئەمانە هەرچەند بیری بۆچوونی جیاوازیان هەبوو بەلام توانیمان پێکەووە ۱۳ ژمارە لێ دەرکەین و دوایی دەسەلاتی ئەوسا قەدەغەمی کرد، بیروباوەری نەتەوویی زیاتر بە نووسینە کانییەو دیا روو. ئەم بابەتە مامۆستا بۆگەلێ لە گۆنار و پۆژانە ئەو سالە نارد بوو لە بەغدا، بەلام هیچیان نەیانوتراو بۆلاوی بکەنەو. د. کاوتس عەزیز فەرەج، برای کاک شەوکتی سەیدەلی، ئەو کاتە مەلەکیان بەرامبەر مامۆستا بوو، هاشمۆتیکی گەرمی دەکرد؛ باسی ئەم وتارە بۆ کردبوو، بەهۆی ئەووە وتارەکە مان بە دەست گەشت و لە ژماره ۹(د) لاپاومان کردووە.

ئەکات. فەلجە یەکی سووری بە دەستهووە گرتوو خەریکە رەنگی (سوور) لە مامۆستای کورد پەروەری رۆشنبیر، خوالێخۆشبوو (قانێح) ئەدات.

بە کوردییەکی پەتی؛ کاکە حمەدی مەلا کەریم خەریکە قانێح بکات بە (شیسووی)، هەرۆها بەبۆنە (قانێح) ی شەووە نیشتمانپەرەرە نەتەوویبەهە کانی کورد بکات بە (ئینگلیز پەرستیکی بۆ هۆش و گۆش)، کە هەر بەهێوایی ئەووە بوون کوردستان لە سەر دەستی ئینگلیزدا سەر بە خۆی دەستکەوێ.

ئێمەش کە لە دەمێکەووە شارەزای کاکە حمەدی مەن و ئەزانین ریتی چ کۆتیکە، سەرمان لەم کردەو یە سوو نامینێ، چونکە بیستوو مانەتەو شیعێبەهە کانی ئاشنا بۆیان داو بەلووتیا کە ئەبێرن بۆ مۆسکۆ بۆ خوێندن و (دکتۆرا وەرگرتن لە پیشەری پۆژنامە گەری) دا.

کەچی خۆی، کە لێی ئەپرسن، ئەمە بەرپەرچ ئەداتەو، ئەلێ: بۆ چاککردنەووی (گوێچە) م ئەچم؟! جا بۆ ئەمە هەر لە ئێستا، لە مۆسکۆدا جینگایەک بۆ خۆی خۆشبات، پیتۆستە دیاریکە پێیت، بۆ کۆمۆنیستی کانی ئەو، ئەویش ئەم نامیلکە یە کە تازە چاپی کردووە، بام نامیلکە کەیش لە راستیەو دەووبن و بام کرپراگی گوێچەکی کورد پەروەره کانی نەتەووە کە خۆشی بۆ بکشێنێ... هەر کاکە حمەدی خۆی پیتی سەرکەو، بەسیهەتی!

***

کاکە حمەدی لە لاپەرە (۱۶) ی نامیلکە کەیدا ئەلێ:

«قانێح بە پیتۆستە و ئەو نیشتمانپەرەرە نەتەوویبەهە کوردانەووە کە هیچ عیبرەتیان لە رووداوی مێژوو وەر نەگرتبوو، ئەوەیان لەیاد نەمابوو کە بەریتانیا دەوریتکی چەند نامەردانە دی لە پیتۆستە کردنی مافە کانی گەلی کوردا و، هیتشا هەر بەتەماي ئەو بوون کە - ساحیب - مافیان بۆ دا بێن بکا، ئەبزانێ رینگای رزگاری نەتەوویی کورد ئەو دەتە خەباتی خۆی بێستێ بە خەباتی بەرە سۆشیالیزمەووە و لە ریزی ئەم بەرەبە تیبیکۆشت بۆ مافی خۆی: چونکە هەر ئەم بەرە یە مەعناي پاشەکشە لە بەردەمی ئیمپریالیزمدا نازانێ و هەرگیز پشت لە ماف و داخوایی گەلان هەلئاکات:

= مامۆستا شاکر کاتی خۆی لە گۆناری دەسنووسی (دەنگی دەرۆن - ژماره ۲) دا لاپاومان کردووە (*). بەلام مەن بۆ خۆم نەمدیو، لە ناو دەسنووسە کانییدا پۆژەهە بۆ ۲۶/۷/۲۰۰۲. شێرکۆ کورپیدا بەر دەستمان کەوت. حەز دەکەم سەرنجی ئەو دەش بەدەن کە هەندئ وشە و دەستەواژە کە پیتۆست نەبوون لێم هەلگرتوون یان بە (.....) ئیشارەم داوون.

محمدی مەلا کەریم

هەندئ لای نووسەر کەریم بیری

قانێح

لە ژماره ۱۲ و ۱۳ ی پۆژانەمی (بیری نوێ) دەرھێتارو

(دیاری نووسەر بۆ خوێندەواران)

بەغدا - چاپخانە (دار الحاظ)

۱۹۷۲

ئەى كوردە! بەسە قورپەسەرى و گرىبە و نالىن
تاكەى بەكزى و لارەملى عاجز و غەمگىن
سوودىكى نىبە بتيەرىستى و خزمەتى (چەرچل)
راستۆبە دەسا رووكەرە دەربارى (ستالين)

وا ئىمەيش لىرەدا بەند بەبەند وەرامى ئەدەبىنەو.

كوردپەرورە برۆاى بەهيج داگىركەرىك نىبە

كاكە حەمە كە ھەندى لە كوردپەرورە كائان تاوانبار ئەكات بەئىنگلىزبەرىستى، قسەكەى لە راستىبەو ەو زۆر دوورە. چونكە پىاو كە كوردپەرورە بوو، ئىنگلىزبەرىست نابى.

شىخ مەحمودى مەزن، لە سەرەتادا لەو باوەرەدا بوو كە كورد ئەتوانى بەھۆى ئىنگلىزەو سەرەخۆبى دەستكەوى. كە زانى ئىنگلىز ئەو سەرەخۆبى نادانى، لىبى راست بوو ەو و خۆى سەرەخۆبى كوردستانى ئاشكرا كرد. ھەموو شىمان ئەزانىن كە لەپىناو سەرەخۆبى كوردستان چ رەنجىكى دا و چەند جارىش چوو بەگژ ئىنگلىز و نۆكەرەكانىيا، بەلام ھەر شىخ مەحمود خۆبىشى بوو كە داواى يارمەتى لە رووسەكانى سۆقىەت كرد، ھىچى دەستكەوت؟

مەلا مستەفاى بارزانى، كە يەككە لە كوردپەرورەكان، كە زانى ھىچ لە ئىنگلىزەكان ھەتتاوەرئى بۆ كورد، چوو بەگژياندا و شۆرشەكانى خۆى بەرامبەر ئەوان و بەرامبەر نۆكەرەكانىيا بەرىاكد.

قازى مەمەدى سەركۆمارى مەھابادىش ھەر لە سەرەتاو ەو ئىنگلىزەكان و ئەمىركاىبەكان بوو. كەچى رووسەكانى سۆقىەتى دۆستى، پشتيان بەرەللا كرد بۆ (ئىنگلىز و ئەمىركا و ئىترانىبەكان)، تا بەگورگانخواردويان دا.

ئەمە سى كەس لە نىشتمانپەرورەرانى كورد، كامىيان سەر بەئىنگلىز بوون؟! كامىشىيان بەھىواى ئىنگلىز بوون?... كەى مامۆستا رەفىق حىلمى كە سەرۆكى (كۆمەلى ھىوا) بوو سەر بەئىنگلىز بوو؟ كەى ھىواى بەئىنگلىز بوو؟

كەى ئەمىن زەكى بەگ، مەحمود جەودەت، حاجى مستەفا پاشا، سالىح زەكى بەگ، ئەمىن رەواندزى، كامىل حەسەن و دەيانى تر لە كوردپەرورەران ئىنگلىزىيان پەرسووە و ھىوايان بەئىنگلىز بوو؟

لە راستىشدا، كوردپەرورەكان، نە برۆاىيان بەئىنگلىز ھەبوو و نە برۆاىيان بەرووس و ئەمىركا ھەبوو. نە برۆاىشىيان بەھىچ داگىركەرىك ھەبوو، ئەو پىاو نىشتمانپەرورەرانە لە كاتى خەباتا ھاوارىيان بۆ ھەموو لاىەك بردوو تا لە رزگارکردنى كوردستاندا يارمەتىيان بەدەن، بەلام كە زانىبووانە ئەو لاىانە بەھاوارىيانەو نەچوون و لەجىاتى ئەو زۆردارىيان لىكردوون؛ بەپىنووس بووبى و بەشىر بەگژياندا چوون.

ئەم ھەموو شۆرشانەيش كە لە كوردستاندا بەرىابوون بەرامبەر بەتوركىيا و ئىيران و عىراق و دۆستەكانىيان كە ئىنگلىز و ئەمىركا و رووس بوون، لەم دوو چەرخەى دوایىبەدا راستى ئەم قسەىھەمان دەرتەخەن.

كوردپەرورەران پەندىيان لە مۆزوو زۆر وەرگرت

من لەگەل كاكە حەمە دام كە ئەلىت: ئىنگلىزەكان زىانىتىكى زۆرىيان لە مافەكانى نەتەوہى كورد دا.

لە راستىدا ھەر لە سالى ۱۸۲۶ ەو تا ئىستا، ئىنگلىزەكان لەگەل فەرمانرەواىيانى ئىيران و توركىيان بەكىان گرتوو و لەسەر و پۆستمان ئەدەن، نە ئەھلىن بەسەسىنەو و نە ئەيش ھىلن بىبىنە گورەى خۆمان.

بەلام ھەرگىز لەو ەدا لەگەلتا نىم كە ئەلىت: كوردپەرورەران پەندىيان لەو مۆزوو وەرنەگرتبوو بەھىواى ئىنگلىز بوون سەرەخۆبىيان دەسگىر بكات. چونكە كوردپەرورەران ھەر لە سالى ۱۹۳۵ ەو ھەستىيان بەئىنگلىز كرد كە (كۆمۆنىستى)يان لەناو دا بلاو ئەكاتەو؛ تا ھەر لە يەك كاتدا زىان بە (كۆمۆنىستى) و زىان بە (كوردایەتى)ش بگەبەنى.

چى بى لە تۆ نەئىنى بى، ھەر ئىنگلىزەكان بوون كە لە سالى ۱۹۴۶ دا لە ھاوہىشى -شركە، كۆمپانىيا. ۱. ب-ى نەوتى كەركووكەو چەند كۆمۆنىستىكىان گەياندە مەھاباد و ئازاوىيان ناىەو لە دژى (كۆماری مەھاباد) و (چاپخانە)كەى!...

ھەر ئىنگلىزەكانىش بوون كە ئەو كۆمۆنىستانەيان ھاندا دژى (كوردایەتى) بوو، ستن، لە كوردستانى عىراقدا، لە سالەكانى ۱۹۵۸-۱۹۶۳.

خۆ ئەو ەىشت نابى لەبىر نەبى كە يەكەم گوللەى تۆبى (عەبدولكەرىم قاسم) لە سالى ۱۹۶۱ دا لەسەر دەستى ئەفسەرىكى كۆمۆنىستىدا بوو كە لە دەربەندىخاندا نرا بەلەشكرى پىشمەرگەى كوردەو!... ھەر ەو ھەوانەى ئازاوىيان خستە نىوان (عەبدولكەرىم قاسم) و (كورد) ەو، لە سالى ۱۹۶۱ دا، ھەر كۆمۆنىستەكان بوون!...

كۆماری مەھابادىش كە دامەزرا، لەسەر خواست و ئارەزووى (حزبى دىموكراتى كوردستان) دامەزرا نەك لەلاىەن لەشكرى سوورى رووسىەو كە بەناپەدلى ئەو دامەزرا.

كورد لەسەر دەستى كۆماری مەھابادا چوو بەر دەرگای (ستالين)، بەلام داخەكەم ستالين لەگەل (قوام السلطنە)ى سەرەك وەزىرانى ئىران رىككەوت و كوردى فرۆشت بەئىران، نەنەوتى كوردستان... كوردى لەبىر چوو ەو و داى بەگورگان خواردوو، بەدوژمنەكانى كورد و رووس كە ئەمىركاىبەكان و ئىنگلىزەكان بوون... لەگەل ئىراندا.

بەلئ... ئىمە كە نىشتمانپەرورە نەتەوہىبىبەكانى كوردىن، ئەم ھەموو پەندەمان لە مۆزوو وەرگرتوو، بەدەمىشىەو نەماو ئەگىنا ھى ترىشمان بۆ ھەل ئەرشتىت... كەواتە بام ئەو پەندانەت پى بلیم:

ئىمە كەوتووبنەت ئەو باوەرەو كە ھەموو فەرمانرەواىبىبەك بۆ كەلكى خۆى ھەول ئەدات، كە زۆرىەى ناپوختەبە. لەبەر ئەو نە پشت بەبەردى سەرمايەدارى ئەبەستىن و نە بەبەردى سۆشىالىستى؛ چونكە ئەوانە ھىچ لاىەكىان بۆ (خوا) كار ناكەن، بۆ (خورما) كار ئەكەن، ئىمەيش ئەگەر خۆمان بەكبىن رىگای خواناسى بگرىنەبەر، ھىچ ھىزىك دەرتەقەتمان ناىەت.

(سه‌لاحه‌دین ئه‌یوبی) که کوردتیک بو؛ وایکرد، بۆه‌کا له‌شکری (۲۲) فه‌رمانه‌یوایی ئه‌وروپای شکاند و به‌رئیس‌واییه‌وه له‌خاکه‌ی خۆی کردنیه‌ ده‌ره‌وه!... ئیمه‌یش که کوردین و له‌و که‌متر نین ئه‌گه‌ر وه‌ک ئه‌و بکه‌ین. له‌و که‌متر ناکه‌ین و له‌و که‌متریشمان ده‌ستناکه‌وت؛ واتا نازادی و گه‌وره‌یی و کامه‌رانی له‌خۆبانه‌وه دینه‌ به‌رده‌ستمان!

قانیع شیوعی نه‌بوو!

هه‌رچه‌نده قانیع ئه‌و جوژه هۆنراوانه‌ی هه‌لبه‌ستوه که ناوی (لینین و ستالین و سۆشیالیزم) ی تیا به‌لام من له‌و باوه‌ردا نیم که (شیوعی) بوو. چونکه من جارتیکیان له‌سالی ۱۹۵۹دا دیم، به‌هه‌موو کولی دلیه‌وه گله‌یی له‌کرده‌وه و کاری شیوعییه‌کانی شاره‌زور ئه‌کرد و جنیوی پێ نه‌دان. ئه‌یگوت: ئه‌مانه ئه‌مه‌نده... و... نن چوونه‌ته سه‌ر مه‌لا (...). که پیاویکی زۆر خۆپنده‌وار و زانا و چاکه و له‌گوندی (...). دا دانه‌نیش له‌ ناوچه‌ی شاره‌زوردا. پێیان گوتوه: .....

مه‌لای به‌سه‌زمانیش له‌تاو ئابرووی خۆی هه‌ر به‌و شه‌وه به‌دزیه‌وه له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا باری کرد و رووی کرده ئێران!... قانیعیش که به‌چاوی خۆی کرده‌وه و کاری رووسه‌کانی دیبوو له‌گه‌ل کۆماری مه‌هاباددا، له‌سالی ۱۹۴۶دا، ئیتر ئه‌و رێز و باوه‌ردی نه‌مابوو به‌کۆمۆنیستی و کۆمۆنیسته‌کان. هه‌موو جارێ دلی خۆی به‌و جوژه هه‌ل ئه‌رشت بۆ دۆست و هاوڕێکانی خۆی.

ئیمه‌یش وه‌ک قانیع له‌ساله‌کانی دوایی جه‌نگی دووه‌می جیهانییدا باوه‌رمان به‌به‌رده‌ی سۆشیالیزمی بوو، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که له‌ به‌رده‌ی سه‌رمايه‌داری و داگیرکهری ئینگلیز و ئه‌مریکا و هاوڕێکانی تریان بێ هیوا بووین... به‌لام که له‌ساله‌کانی ۱۹۴۶هه‌تا ۱۹۶۳هه‌ ئه‌و کرده‌وه و کارانه‌مان له‌شیوعییه‌کانی رووس و عێراق دی ئیتر باوه‌رمان پێیان نه‌ما و هه‌ناسه‌ ساردی جارتیکی تریش دای گرتینه‌وه.

ئه‌مه‌نده هه‌یه (سۆشیالیزمی) که ئیمه‌یش هه‌ر به‌چه‌شنی قانیع به‌شتیکی به‌که‌لکی دانه‌نێین بۆ دواڕۆژی کورده‌واری؛ به‌مه‌رج له‌سه‌ری ئه‌رۆین که له‌ سنووری (دیوکراتی و ئیسلامه‌تی و کوردایه‌تی) نه‌چیته‌ ده‌ره‌وه، چونکه ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر (کوردایه‌تی) یه‌که‌مان بگاته‌ پله‌ی (مه‌رۆقایه‌تی) و (جیهان په‌روه‌ری) یش بکه‌ین، ئاینی پاک‌ی ئیسلام له‌گه‌ل ره‌وشته‌ نه‌ژاده‌که‌ی کوردایه‌تییه‌که‌ماندا به‌سن بۆ ئه‌مه‌ی رێگامان پێشان بدن و هه‌موو گیروگرفتییکی خۆمانیان پێ چاره‌ بکه‌ین.

جا (قانیع) یش هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌م مه‌رجانه، بێ گومان، سۆشیالیزمی په‌سه‌ند کردوه. ئه‌گینا خواناسیکی کوردپه‌روه‌ری وه‌ک ئه‌و زۆر دووره‌ له‌ (شیوعیتی) یه‌وه که دژی چوار شتی پیرۆزمان وه‌ستاوه: «ئاین و خێزان و گه‌له‌په‌روه‌ری و نیشتمانپه‌روه‌ری...»

ته‌نیا، که‌لکی گشتیی کورده‌واری، ئه‌مانجه‌مانه

ئیمه‌ی کوردستان په‌روه‌ری نه‌ته‌وه‌یی، ئاماده‌ی دۆستایه‌تین له‌گه‌ل هه‌موو فه‌رمانه‌یوایییه‌که‌ که دۆستانه‌ له‌گه‌لماندا بجووتیه‌وه. ئیتر به‌ته‌نگ ئه‌وه‌وه نابین که ئه‌م فه‌رمانه‌یوایییه‌ له‌به‌ری دیوکراتی بێ یان له‌ به‌ره‌ی دیکتاتۆری، له‌ به‌ره‌ی سه‌رمايه‌داری بێ یان له‌ به‌ره‌ی سۆشیالیزمی.

ئه‌وه‌نده‌ی (یه‌کیته‌ی سۆقیه‌ت) دالالی (مه‌لا مسته‌فا بارزانی) و هاوڕێکانی دا و چاکه‌ی له‌گه‌ل کردن له‌خاکه‌کانی سۆقیه‌ت دا، ئه‌وه‌نده پتر و چاکتر (مه‌لا مسته‌فا) دالالی کۆمۆنیسته‌کانی دا و یارمه‌تی دان له‌ سنووری کوردستاندا.

(عه‌بدولکه‌ریم قاسم) تا دۆست بوو له‌گه‌ل کورددا، به‌سه‌ری ئه‌و سوێندمان ئه‌خواد، به‌لام که به‌ته‌فرده‌دانی کۆمۆنیسته‌کانی عێراق لێمان هه‌لگه‌رايه‌وه، چووین به‌گژیا تا سه‌رگه‌ردانمان کرد.

به‌لام سه‌روشتی فه‌رمانه‌یوایییه‌کان، ده‌م ده‌مییه، هه‌ر رۆژه له‌سه‌ر ته‌لیک یاری ئه‌که‌ن، له‌سه‌ر ده‌ستی ئینگلیزه‌کاندا له‌سالی ۱۸۲۰ (یۆنان) له‌تورکیا جیابووه‌وه و بوو به‌فه‌رمانه‌یوایییه‌کی سه‌ربه‌خۆ، هه‌روه‌ها (عێراق و ئه‌ردن و حیجاز و کویت و یه‌مه‌ن و هیندستان و پاکستان و حه‌به‌شستان و) گه‌لیک خاکی تر له‌ ئاسیا و ئه‌فریقا و ئه‌وروپا، له‌سه‌ر ده‌ستی ئینگلیز و دۆسته سه‌رمايه‌داره‌کانیاندا سه‌ربه‌خۆییان وه‌رگرت.

له‌سه‌ر ده‌ستی رووسیای قه‌یسه‌ریشدا (بولغاریا و رۆمانیا) و گه‌لیک خاکی تر له‌ (تورکیای عوسمانی) جیابوونه‌وه و سه‌ربه‌خۆییان وه‌رگرت، له‌سه‌ر ده‌ستی فه‌ره‌نسه‌یشدا (سووریه و لوینان) سه‌ربه‌خۆییان له‌تورکیا وه‌رگرت. که‌چی رووسیا و فه‌ره‌نسه و به‌ریتانیا له‌ پێش شه‌ری گه‌وره‌ی یه‌که‌مدا به‌نه‌تی له‌سه‌ر لاک‌ی ئیمه‌ رێکه‌وتبوون: کوردستانیان کردبوو به‌سه‌ی به‌شه‌وه؛ هه‌ر به‌شه‌ی بۆ یه‌که‌تیکیان دانرابوو! (۱)

یه‌کیته‌ی سۆقیه‌ت یارمه‌تی فه‌رمانه‌یوایی تورکیایدا له‌سه‌رده‌می لینین دا، که‌چی یارمه‌تی (شۆرشێ کوردستانی ژوورو) ی نه‌دا له‌ دژی که‌مالیه‌ تورکه‌کان.

له‌ راستیدا، ئه‌گه‌ر قسه‌ی کۆمۆنیسته‌کان راستی به‌یاسا و بیروباوهره‌که‌ی خۆیان بچن به‌رپه‌وه، ئه‌بێ ئیمه‌ی کورده‌واری هه‌ر ئه‌وان به‌دۆستی خۆمان دابنێین و هه‌ر ئه‌وانیش یارمه‌تیمان بدن له‌ رزگاری و نازادیماندا، که‌چی داخه‌که‌م ئیمه‌ کردمان و ئه‌وان نه‌یانکرد، ئه‌مه‌ نزیکه‌ی (۵۵) سالی خسته‌ فه‌رمانه‌یوایی (یه‌کیته‌ی سۆقیه‌ت) دامه‌زراوه و کورده‌کان داوای دامه‌زاندنی کۆماریکیان لێ ئه‌که‌ن (له‌ کوردستانی سۆقیه‌ت) دا، که‌چی ئه‌وان هه‌ر ئه‌مرۆ به‌سه‌بێنیان پێ ئه‌که‌ن و گوێی خۆبانی لێ ئه‌خه‌فین!... ده‌توخوا پێم بلێ یه‌کیته‌ی سۆقیه‌ت له‌م ره‌وشته‌یدا چ جیاوازییه‌کی هه‌یه له‌گه‌ل ئێران و تورکیادا که ئه‌مانیش هه‌ر به‌چه‌شنی ئه‌و پێ ئه‌مالن به‌مافی کورددا و ئه‌پیلیشینته‌وه؟!

فه‌رمانه‌یوایی یه‌کیته‌ی سۆقیه‌ت و ئێران هه‌ردووکیان ناوه‌ناو هاتمان ئه‌دین بۆ سه‌ندنی ما‌فی کورده‌واری له‌ فه‌رمانه‌یوایی (عێراق) و بگره‌ پشتگیریشمان ئه‌که‌ن، که‌چی له‌ کوردستانه‌که‌ی لای خۆیاندا هیچ ما‌فیکی نه‌ته‌وه‌یی و زرن‌گکاری (سیاسی) به‌کوردده‌واره‌که‌مان ناده‌ن!!

جا که وای لێهات، ئیمه‌ی کوردستان په‌روه‌رانی نه‌ته‌وه‌یی ما‌فمان هه‌یه، هه‌ر فه‌رمانه‌یوایییه‌که‌ ده‌ستی

(۱) مه‌به‌ستی رێکه‌وتنامه‌ی سایکس - بیکۆی ۱/۹/۱۹۱۶ه‌.

يارمه تيمان بۆ درتيز بکات، به سوپاسه وه لپي وهر بگرين.

بام ئه وه فه زمانه و ايبه له سه ره بيرو با وه ريشمان نه بي. به لام ئيمه يش خو مان سه ره شو ري ئه وه ده ستگير ويه ناکه ين و خو مانى پي نافر وشين؛ چاکه ئه ده ينه وه و له تن گانه يدا يارمه تى ئه ده ين.

خو ئه گه ره قسه که ي تو راست بو وايه، نه ئه بوو (فه زمانه و ايبه چين) ي کو مونيست و (فه زمانه و ايبه يه کيتى سو قبيت) شه ره جو ين و شه ره خو نيمان بگر دايه^(۱).

هه ره ها نه ئه بو ايه يه کيتى سو قبيت خا کى چي کو سلو فا کيا ي کو مونيستى له سالى ۱۹۶۸ دا گير بگر دايه،^(۲) ئه ي به مه ئه لپي چي که (ئه لبانيا ي کو مونيست) به يه کيتى سو قبيت ئه لى: «ئيمپير يالى سوور!!».

هه ره ها نه ئه بو ايه يه کيتى سو قبيت يارمه تى چه ک و خو ار ده مه نى و پو وشه نپي له (ئه مريکا ي سه رمايه دار) له سالى ۱۹۴۲ دا بخو استايه بو ئه مه ي به رگه ي له شکرى (هيتلر) ي بگر تايه!

که واته هه موو فه زمانه و ايبه ک دوا ي که لکى خو ئى ئه که وى، ئيتر بو چ بو کور ده وارى نا ره وايه يارمه تى و که لک و چاکه له فه زمانه و ايبه سه رمايه دارى يا خود دپوکراتى داوا بکا و وه ر بگري؟!

کاکه حه مه، په ند تو وه ري بگره، نه ک ئيمه

که واته که م هه ل مه به. تو له سينه وه و قبين له دل مه به، دل ره شى و دل ره ق مه به. له سالى ۱۹۶۰ دا هور و زم ت بر ده سه ره کور دپه ره و ران و کور دايه تى، ته نانه ت (حاجى قادرى کو ئى) ش له ده ست پز گارى نه بوو، ئه وه بوو کور دپه ره و ران له بيشه بو ت ده رپه رين و نوو سرا وى (کور دايه تى) يان بو (وه لام ده وه ت) ئاماده کرد.

که چى و ا ئيستاکه، که با ي شه مالى کو مونيستى له که لله ي دا وپته وه، له پاش (۱۲) سالى خشت^(۳)، په ندت له وه هه موو شه ره دم و قيره قيره ي له گه لتا کرا، وه ر نه گرت.

(۱) ئه و کاته نا کو کبه که ي نيوان ئه و دوو جه مه ره کو مونيستيه ناو ده برا به (خلاف عقائدى). خو ئه وان ه ي خو بان له کو مونيستيه کان به کو مونيستتر ده زانى و سه ره به به ره ي چين بوون (ما و يه کان) و ايان چه ز لپبوو به يه کيتى سو قبه ت بلين: (ريشنيو سته کان - ته حر يفه يه کان) گوايه مارکسيه ت و لينيني ه تيان به پتي به رزه وه ندى خو بان وه ر گتير او ده!!... (ئه لبانيا) ي (ئه نوهر خو جه) ي ئه و کاته سه ره به چيني به کان بوو!.

(۲) راپه ر نه که ي ۱۹۶۸ ي حيزبى شيوعى چي کو سلو فا کيا به راپه ر ينى (دو پتشيک) و ته نگه تا وى مو سکو لپي و رو دا وى (به هارى پراگ) له لايه ن قوتابيانى ئه و ولاته وه و اى له سو قبيت کرد که به ناگر و ئاسن بکه ونه گيانى خه لکه که و ولاته که دا گير که ن.

(۳) ئيشاره يه بو ئه وه ده مه ته قبييه ي به رپا بوو له ئه نجامى بلا بوونه وى ناميلکه شيعري به که ي مامو ستا کامل ژير (کور دايه تى - ۱۹۶۰) و وه لامى کاکه حه مه به ناميلکه ي (کور دايه تى له ژير نه شته ري يه کاللا کرد نه وه دا) و دا و اجاره وه لامى (زه ر ده شت) به ناميلکه ي (نه شته ره کوله که ي حه مه ي مه لا که ريم...)، له راستيدا جمو جوتکى ئه ده يى و فيکرى به پيتر بوو.

ئهم ده مه ت به هه ل زانى که يه کيتى سو قبيت بو ته وه به ها و ده مى (عيراق)^(۱)، دوو باره په لامارت دا وپته وه.

ئيمه هه ر چه نده ئا شتي خو از ين و چه ز له شه ر ناکه ين، به لام که شه ر يه خه ي گرتين باشى ئه که ين - باش ده يکه ين. ا. ب-، ئايا ئه م قسانه له ه ي خو ته وه بي، يان له ه ي ده سته ي کو مونيسته کانه وه. بي، ئو يال به ئه سته ي خو ت...

۱۹۷۲/۱۱/۲۳

سينه ما کانمان^(۲)

فليمه کان

زۆريه ي فليمه کان له وانه ين نه ته وه ئاراسته بکه ن بو کر ده وه و ره وشتى جوان و په سه ند. يا خود بو هه ست و تاسه و ته زو وى پاک و بلند. يان واتا ي (خو اناسى) و (ني شتمانپه ره و رى) و (نه ته وه دو سته ي) و (مر و ف خو شو يستن) و (ديموکراتى) و (سو سياليستى) رو ن بکه نه وه بو ته ماشاکه ران و تتيان بگه يتين. زۆريه ي فليمه کان با به تى باز رگانين. يان بي که لک و بي فه رن و، بينه ر هيج سو وى دپيکيان لي وه ر نا گريت. يا خود نه ته وه ئاراسته ي کر ده وه و ره وشتى خراب ده که ن. هه نديکيش له فليمه کان نا وازه و نايابن بي جگه له وه ي باش ده ره يترا و ن و، چيشکه ي مر و فى دلته ر و وريا تير ده که ن، نه ته وه ديبش ئاراسته ده که ن بو مر و فقا يه تى و ني شتمانپه ره و رى و گه ل دو سته ي و ديموکراتى و خو اناسى و سو سياليستى.

(نه ته وه ي کور د)، که پاشکه و تو وه، له راستيدا، داما وى ئه و فليمانه يه، که زانيار بيه که ي ته و اوى پي ده به خشن له با به ت و ژيان تى پاکتر و چاکتر و خو شتر وه. که له ميژو وى شو ر شه گه وره کانى جيهانى ئا گادار ده که ن: وه ک شو ر شى گه وره ي فه ره نسه و، شو ر شى پيشه سازى ئينگليز و، شو ر شى گه وره ي رو و سيا و، شو ر شى گه وره ي هيندستان و، شو ر شى مه زنى چين.

هه ره ها (نه ته وه ي کور د)، داما وى ته ماشا کردنى ئه و فليمانه يه که ژيانى گه وره پيا وانى جيهان پيشان

(۱) له ۱۹۷۱ - ۱۹۷۲ دا وه ک سيا سه تى کى (کاتيبى) حکو مه ت و حيزبى به عس له عيراق به شيوه يه که ي به رچا و به سه رو رکايه تى (سه دام حوسين) چوه مو سکو، لپره زور لپک نيزيک بو نه وه، له ۱۹۷۳/۴/۱۰ - شاندتيكى سو قبيتى به سه رو رکايه تى (ئه ليکسى کو سگين) ئه ندامى مه کته بى سيا سى حيزبى شيوعى سو قبيتى و سه ره ک وه زيرانى ولات بو به شدارى کردن له يزيلى زيوني دامه زراندنى حيزبى به عس له ۷ نيسانى ۱۹۷۳ دا، گه بيشته به غدا، ئه نجام هه ردو ولا پتکه وه ناههنگى ده ره يتانين نه وتى (روومه يله) يان پيروز کرد و (په يمانتيكى دو ستايه تى و ها و کارى - معاهده الصداقه و التعاون) له نيوان هه ردو ولا دا به زه ما و نه نديكى گه وره وه مو ر کرا. لپره دا حيزب و حکو مه ت له عيراق ته نيا خو ئى به خا وه نى ئه م دو ستايه تى و ها و کار بيه ده زانى، به لام کو مونيسته کان له ولا وه پتي شا گه شکه بيون و ده سته سپريان بو با ده دا.

(۲) ئه م با به ت له کتبيى (ها وارى پيشکه و تن) دا به که مى کور تکر او ده يى بلا کو ر او ته وه. شا کر فه تاح - ها وارى پيشکه و تن ۱۹۷۹ دار الحريه - بغداد ص ۳، من منشورات الأمانة للثقافة والشباب.

ئەدەن: وەك نوح و ئیبراهیم و یوسف و موسا و عیسا و موحمەد و زەردەشت و كۆنفۇشیۆش و كرىشنا و غاندی و نەھرۆ و سەلاحەدینی ئەیووبی و ماركۆنى و ئەدیسن و گۆتەمبەرگ و تۆلستۆی و ئەحمەدی خانى. تا چاۋ لە خەباتە شوخ و شەنگەكانیان و كردهو و كارە بلتەدەكانیان بكات لە پىشخستنى خۆیدا. هەرەھا (نەتەوەكەمان) داماوێ تەماشاكردنى ئەو فەلیمانەیه كە مێژووێ پىشكەوتنى مرۆف پىشان ئەدەن لە خاكە نازادە پىشكەوتووەكانى جیهاندا: لە رووی خۆپىندەوارى و هۆنەرەكانى و تىكنىك و چاپەمەنى و ئاوەدانى و كشتوكال و پىشەسازى و بەرگ و پۆشەنى و شىئەى خواردن و هەلسان و دانىشتن و كاروبارەلسووراندن و رابواردنەو، تا چاوى بكرىتەو، و، وریا بىتەو، دەست بكات بەپىنگەیاندن و پىشخستنى خۆى.

هەرەك بۆ هەموو رۆشنبىرێك دەرکەوتوو، هەندىك لە فەرمانرەوايىبە داگیركەرەكانى جیهان، بەيارمەتیی هابویشى (شرکە) یە پوولپەرستەكانەو، ژمارەیهكى زۆر فەلیمان دەرهێناو بۆ تىكدانى رەوشت و خووى بلتەدەناو نەتەوەكانى رۆژەلاتدا. مەبەستىشان لە پىشاندانى ئەو فەلیمانە بەنەتەو رۆژەلاتىبەكە ئەو، كە لە رىگای تىكدانى رەوشت و خوویانەو، ئەو نەتەوانە لە خەبات و تىكۆشانى نەتەوەبى بۆ نازادى و سەرەستى و پىشكەوتنى خۆیان، دووربەخەنەو. بۆ وینە زۆرەى ئەو فەلیمانە: ئالۆش و خرۆشى لەشى پىاو و ژن پىشان ئەدەن بۆ پوولپەرستى و دزى و درۆزنى و ناپاكى و شەر و شۆر و جۆرین و خۆین. فەلیمى واش دەرەهێن، كە بەنەپىنى لە یانەكان و لە مالهكاندا پىشان دەدرىن. ئەوانە بەنرخىكى زۆر گران دەفرۆشێن و بەسینەما بچووكەكانى ناوماڵ پىشان دەدرىن. ئەو فەلیمانە هەر بەیهجگارى دەستبازى و داوین پىسبىهكى رووت و ئاشكرا پىشان دەدەن!...

جا كەواتە، پىوستە فەلیمە خراپەكان، لە سینەماكانمان دوور بەخەینەو. لە جىنى ئەوانە فەلیمى زانستى و هونەرى و رۆشنبىرى دلدارى و پاك و بى گەرد و مێژووێ بەكەلك و سوود بەهێن و پىشانیان بدەین. تا نەتەوەكەمان بۆ ژيانىكى باشتەر و بلتەدر و خۆشتر ئاراستە بكەین.

جا بەم بۆنەیهو، لە پىش هەموو كەسىكدا تەك لە خاوەن سینەما بەرێزەكانمان دەكەین، كە بايەخ بەفەلیمەكانیان بدن، كە لە هەندەرانەو دەپانەپێن. هەر فەلیمىك نەتەو ئاراستە نەكات بۆ كردهو و رەوشتى بلتەدە و هەستى بەرز و پىرۆز و رۆشنبىرى وەرى نەگرن و پىشانى نەدەن.

سینەمای راستەقینەش، لە راستیدا، دەبێ خۆپىندەگایهكى ئەفلاتونى بێ، كە لە شىئەیهكى شىرىن و خۆشدا، مرۆف فەلیمى زانست و هونەر و وێژە و مېژوو رەوشت و خووى بلتەدە و چىشكەى شارستانىبەهێنەكى راستەقینە و پىشكەوتووانە بكات. هەرەھا وریای بكاتەو و ئاراستەبى بكات بۆ ژيانىكى باشتەر و پاكتر و بلتەدر و خۆشتر.

دواى خاوەن سینەماكان، تەك لە كاربەدەستانىش دەكەین، كە بەپى هێز و دەسەلاتى خۆیان، ئەوانىش بايەخ بدن بەهەلپژاردنى ئەو فەلیمانەى كە بەكەلكمان دێن و واتاى: «نازادى و سەرەستى و براپەتەى و دىموكراتى و سۆسىالیستى و مرۆف دۆستى و دادپەرەرى و خواناسى» مان فەلیمەكەن. هەرەھا لەم روووە سەرپەرشتى سینەماكان، لەسەر ئەو پىرەویبەى لەسەرەو نووسیمان، پەیتا پەیتا بفرموون تا

سینەماكانمان لە (راپەرىنى تازەى نىشتمانى) ماندا جىگای زانستگاکانمان بۆ بگرنەو.

ئەمەیش خواستىكە، هەرەك گرنگ و بەنرخ و بەكەلك بۆ نەتەوەكەمان، جىبەجى كردنىشى ئاسانە، چ بۆ خاوەن سینەماكان و چ بۆ كاربەدەستان. فەلیمى باش هەتا بلتەیت زۆرن. سەرچاوەكانى دەرەهێنانىشان هەتا بلتەیت زۆرن. هەر ئەو نەدەى پى دەوێت داواى فەلیمى پاك و پوختە و بەكەلكى ديارىكراو لە بازرگانى فەلیمەكان بكرىت!

پىوستە فەلیمەكان بكرىن بەكوردى

ئەمەیش بەدوو شىئە جىبەجى دەكرىت: یەكەمیان لە دامىنى فەلیمەكەو پەرچە (ترجمە) ی قسەكان شارەزا و هونەرمەندانى كورد، بەدەنگ قسەكانى لاسایى كەرەوكانى بىگانە بەزمانى كوردى بلتەن. ئەوساكە هەر وەك فەلیمەكە لە بنەرەتدا بەزمانى كوردى پىك هێنرابىت وها دەرەدەچىت.

لام وایە ئەگەر هەول و تىكۆشنىك لەلایەن خاوەن سینەماكانەو بەدرىت و كاربەدەستانى مېرىبىش پشتگىرىیان بفرموون ئەمە زۆر بەئاسانى پىك دىت. چونكە خاوەن فەلیمەكانى بىگانە، لەسەر خواستى ئەوان، ناچار دەبن، بۆ كەلكى خۆیان، ئەو پەرچەنە چ بەنوسىن بىت، چ بەدەنگ لە بەرامبەر هەندىك پارەى تردا جىبەجى بكەن. بەم بۆنەیهو بەپىوستى دەزانم ددانى پىدانىبىم كە خاوەن سینەماكانى (تاران) چاك دەكەن، كە هېچ فەلیمىكى بىگانە پىشانى نەتەوێ ئىران نادەن، تا بەزمانى فارسى پەرچەى نەكەن، چ بەنوسىن بىت، چ بەدەنگ. هەرەھا خاوەن سینەماكانى توركیا و عەرەبستانىش لە دامىنى فەلیمە بىگانەكانەو بەزمانەكانى خۆیان پەرچەى قسەكانى ناو فەلیمەكانیان نووسىو.

لە بىرم دى، چەند سالتىك لەمەوبەر، فەلیمىكى فارسى خۆش، كە كارەساتەكانى لە ناوچەى كوردستاندا روویان داوو، لە بەغدا و لە سلیمانى پىشان درا، لە دامىنەكەیدا بەزمانى كورد پەرچە كرابوو. خەلكەكە چ بەهۆى ئەووە كە فەلیمەكە ژيانى كوردەوارى پىشان دەدا، چ بەهۆى ئەووە كە پەرچە فەلیمەكەیان بەزمانى خۆیان كە كوردىبە دەخۆپىندەو، بەتەماشاكردنى چىرۆكەكە گەلێك شادمان بوون. جا هەتا وامان لى دىت، خۆمان بەزمانى كوردى فەلیمى سینەمایى و دەرەكەین بچىنە رىزى نەتەو پىشكەوتووكانەو بەم هەر لە ئىستناو هەولێ بەدەین فەلیمە بىگانەكان، لەو رىگایانەو كە لەسەرەو پىشانمان دان، بەنوسىن بى، یان بەدەنگ، بەزمانى كوردى پەرچە بكرىن. تا نەتەوەكەمان كەلك لەو فەلیمانە زۆرتەر وەرېگرێ.

ئەمەیش (خواستىكى نەتەوێ) مانە، چاوەروانى كارامەبى و مەرداىبەتیبى خاوەن سینەماكان و پشتگىرى مېرى و یارمەتیبى لاسایى كەرەو و هونەرمەندەكانى خۆمانە.

پاك و خاوینى سینەماكان

بۆ خوا قسە دەكەم، خاوەن سینەماكان لە پاككردنەوێ سینەماكانیاندا درىغى ناكەن. بەلام چونكە نەتەو یارمەتیبان نادات ئەو پاكى و خاوینبە هەر ئەو نەدە دەپارێزىت تا بىنەران دىنە سینەماكانەو ئىتر لە پاش ساتىك، داخەكەم، ئەو پاكى و خاوینبە لە سینەماكاندا نامىن. هۆى ئەمەیش ئەوێ:

ئهوانه‌ی دینه سینه‌ماکانه‌وه بۆ ته‌ماشاکردنی فلیمه‌کان، زۆریه‌یان له جیگای ته‌ماشاکردنی فلیمه‌کاندا جگه‌ره ده‌خۆن، ساره‌ده‌منی ده‌خۆن و ده‌خۆنه‌وه، سوپه‌مه‌نی ده‌خۆن؛ وه‌ک برێشکه و ده‌نگه‌ کوله‌که و قه‌زوان و چه‌قاله و ناوکی گوله‌به‌رۆژه. که ئه‌و شتانه‌بیش ده‌خۆن و ده‌خۆنه‌وه، توپک‌ل و قنگه‌جگه‌ره و پارچه‌ قاقاز و چۆره‌ خۆشاو (شه‌ربه‌ت) فری ئه‌ده‌نه سه‌ره‌زه‌ویی سینه‌ماکان. کاتی‌ک ده‌زانیت زه‌ویی سینه‌ماکه ده‌بیته سه‌ره‌نۆلکێکی ناشیرین و پیس و بۆن ناخۆش، خاوه‌ن سینه‌ماکانیش بیان نایانه‌رژیت، یان بۆ یان نالۆیت شه‌و و رۆژی چه‌ند جارێک ئه‌ردی سینه‌ماکه پاک بکه‌نه‌وه، له‌به‌رئه‌وه ئه‌و پیسی و پۆخلییه له زۆریه‌ی سینه‌ماکاندا له ماوه‌ی شه‌و و رۆژه‌که‌دا هه‌ر له جیتی خۆیدا ده‌مینیتنه‌وه و تا دیت زۆرتیشی لێ دیت. جا ئه‌م باره، به‌راستی ئه‌مه‌نده نه‌نگ و ناپه‌سه‌ند و ناهه‌مواره، بووه‌ته په‌له‌یه‌کی گه‌وره به‌سه‌ر شارستانیتیمان‌وه که پێوسته هه‌موو کوردێکی دلسۆز خه‌بات بۆ لا‌بردنی بکات. داخه‌که‌م، پێشاهه‌کانی سینه‌ماش، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا که ئاوی پاکیان تیدا ئاماده‌ کراوه و له‌سه‌ر شێوه‌یه‌کی نوێش دامه‌زێران، که‌چی به‌پاکی و خاوتینییه‌وه راناگیرین. له‌مه‌یشدا تاوان تاوانی خاوه‌ن سینه‌ما نییه، تاوانی نه‌ته‌وه‌یه.

چاره‌کردنی ئه‌مه‌یش ئاسانه: به‌کیک له‌لایه‌ن خاوه‌ن سینه‌ماوه راده‌گیریت بۆ چاودێری کردن و پاراستنی پاکی و خاوتینی ئه‌و پێشاه و ده‌سشۆزانه. له‌خاکه‌ پێشکه‌وتوه‌کاندا ئه‌و که‌سه‌ی بۆ ئه‌وی داده‌نریت، که‌ پیاو له‌ پێشاهه‌که‌ دیته‌ ده‌روه و ده‌س و پلی خۆی به‌سابوون و ئاو ده‌شوات، هه‌ندێ بۆنی خۆش به‌ده‌ستیدا ده‌کات. ئه‌میش له‌ پاداشی ئه‌وه‌دا چه‌ند پوول و پاره‌یه‌کی ده‌دات، به‌ناوی ده‌ستگیرۆیی ره‌نجبه‌ریکی هه‌ژاره‌وه. جا له‌و جۆره سینه‌مایانه‌دا ئه‌و پێشاه و ده‌ش شۆزانه هه‌موو دم به‌پاکی و خاوتینییه‌وه ده‌پارێزین. چونکه له‌لایه‌که‌وه ئه‌و کارگه‌ری بۆ ئه‌و پێشاه و ده‌ست شۆزانه داده‌نریت په‌یتا په‌یتا پاکی ده‌کاته‌وه. له‌لایه‌کی تریشه‌وه ئه‌وانه‌ی ده‌چنه ئه‌وی بۆ خۆ پاک‌کردنه‌وه، پاکی و خاوتینی ئه‌و شۆینه، به‌شی خۆیان، ده‌پارێزن.

رازاندنه‌وه‌ی سینه‌ماکان

ئیمه له سه‌رده‌میکی شۆرشگیرانه‌ی سو‌سیالیستی و نه‌ته‌وه‌یی داین. راپه‌ریوین و ده‌مانه‌وێت وه‌ک پێشکه‌وتوان پێشکه‌وین. که‌واته بام هۆله‌کانی سینه‌ماکانمان به‌وینه ره‌نگینه‌کانی چاوه‌ندازه‌ جوانه‌کانی کوردستان و، شۆینه‌واره‌ میژوو‌یییه‌ گرنگه‌کانی کوردستان و، گه‌وره‌پیاوانی کورد پرا‌زینییه‌وه. له‌ژێر هه‌ر وینه‌یه‌که‌یشدا به‌کورتی له‌و چاوه‌ندازه‌ بدوین، له‌بابه‌ت ئه‌و شۆینه‌واره‌وه بنوسین، له‌بابه‌ت کرده‌وه و کاره‌ گه‌وره‌کانی پیاوه‌ گه‌وره‌کانیشمانه‌وه بنوسین له‌گه‌ڵ رۆژی له‌دایکه‌بوون و مردنیاندا. تا نه‌ته‌وه‌که‌مان خۆی بناسێ و نه‌ته‌وه‌کانی جیهانی‌ش بیناسن. هه‌روه‌ها تا نه‌ته‌وه‌که‌مان به‌و چاوه‌نداز و شۆینه‌وار و گه‌وره‌پیاوانه‌ی خۆیه‌وه بنازێ و چاوشیان لێ بکات له‌چاکه‌کاریدا.

به‌کورتی ئه‌گه‌ر خاوه‌ن سینه‌ماکان خه‌م بخۆن و کاربه‌ده‌ستانی سه‌ره‌رشته‌ییان بکه‌ن و هونه‌رمه‌نده‌کانیشمان یارمه‌تیبیان بدن، سینه‌ماکانمان، له‌م باره‌ ناشیرینه‌ی ئیستایانه‌وه ده‌گۆرین و ده‌بنه‌ ناوازه‌گه‌انی وه‌ها که نه‌ته‌وه‌که‌مان و شاره‌کانمان شانازیان پێوه بکه‌ن.

پاراستنی ره‌وشتی گشتی

زۆر جاری وا هه‌یه، منالی ساوا و مناله‌ وردکه‌ ده‌هێنینه سینه‌ما. به‌ده‌نگه‌ ده‌نگ و قاوو‌قیژ و فیکه‌فیک ئارام و سه‌ره‌وتی ته‌ماشاکارانی فلیمه‌که‌ تێک ده‌ده‌ن. جاری واش هه‌یه تف و چلم و باه‌تانی تر فری ده‌درینه سه‌ر زه‌وی سینه‌ماکه. هه‌ندێ جارێش گه‌نجی وا ده‌بینیت شه‌رم له‌ خۆی ناکات هه‌ردوو قاچی ده‌خاته سه‌ر سه‌رووی ته‌خته‌که‌ی پێش ده‌می خۆی. زۆری نامیتیت پێشاهه‌کانی له‌ شانی دانیشتوانی پێش ده‌می خۆی بکه‌وێت. هه‌روه‌ها بۆگه‌نی گۆره‌ویی نه‌شۆراو و قاچ و قۆل و بن باخه‌ل و ناوده‌می هه‌ندیکیش که تازه له‌ پیاز و سپر خواردن بوونه‌ته‌وه دانیشتوانی ناو سینه‌ماکه‌ نازار نه‌ده‌ن و وه‌رس ئه‌که‌ن و ده‌یانخاته‌ بێ ئارامییه‌وه.

چاره‌کردنی ئه‌مه‌یش ئاسانه: دیسانه‌وه به‌هۆی کارگوزاری و هاریکاری خاوه‌ن سینه‌ما و شاره‌وانی و بالباز و دادگاوه‌ قه‌لاچۆ له‌م جۆره ره‌وشت و خووه‌ پیس و ناپه‌سه‌نده‌ ده‌توانرێ بکرت. هه‌ر بۆ ماوه‌یه‌ک و چه‌ند جارێک جه‌زه‌به‌ بگه‌یتریت به‌و جۆره‌ که‌سانه‌ که سه‌ره‌وتی گشتی له‌ناو سینه‌ماکاندا تێک ده‌ده‌ن، له‌گه‌ڵ چاوتی (مراقب)یه‌کی هه‌موو ده‌میدا، به‌ره‌ به‌ره‌ ئه‌و جۆره ره‌وشت و خووه‌ ناهه‌موارانه‌ که‌م ده‌بنه‌وه و له‌ناویدا نامیتن.

له‌ رۆژه‌لاتی ناوه‌راستدا گه‌لیک سینه‌مام دیوه. له‌ رووی خۆشی و رازاوه‌یی و پاک و خاوتینی و بێ ده‌نگ و سه‌نگییه‌وه، سینه‌ماکانی بیرووتم له‌ هه‌موویان باشتر هاتۆته‌ پێش چاو. به‌راستی شاری بیرووت مافی هه‌یه، له‌و رووانه‌وه، نه‌ک له‌ رووی فلیمه‌کانه‌وه، شانازی به‌سینه‌ماکانی خۆیه‌وه بکات.

وشه‌ی دوا‌یی بۆ نه‌ته‌وه‌یی:

ئینجا ئه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کوردی به‌رێز، هه‌ر وه‌ک له‌ هه‌ندی‌ک رووه‌وه‌ کرده‌وه و ره‌وشتی وا جوان و بلندت هه‌یه، له‌ناو نه‌ته‌وه‌کانی جیهاندا به‌دانسقه‌ ده‌یگێرنه‌وه: وه‌ک نازایی و میوانداری و دلپاکی و دۆستایه‌تی. تکایه‌ بام له‌ رووی راگرتنی پاک و خاوتینی و رازاوه‌یی و پێکی و پێکی ناو ساختمانی سینه‌ماکانیشته‌وه و، بێ ده‌نگ و سه‌نگی و کرده‌وه په‌سه‌ندی ته‌ماشاکه‌رانی فلیمه‌کانیشته‌وه و، ناوازه‌یی و به‌که‌لکی فلیمه‌کانی سینه‌ماکانیشته‌وه، ناویانگت به‌چاکی له‌ جیهاندا ده‌ریکه‌یت.

ئیمه‌ سه‌رده‌می دیوکراتی و سو‌سیالیستییه. هه‌ر روو بکه‌یته‌ خودا و رێگای راست بگریته‌به‌ر. هه‌ر مه‌ردانه‌ تێ بکۆشیت و خه‌بات بکه‌یت، هه‌موو کارێکی چاکت بۆ ده‌چیته‌ سه‌ر. گۆزین و گه‌شه‌کردنیش به‌سینه‌ماکان، که‌ بیانگه‌ییتیه‌ یزی زانستگیا‌ن بۆ هه‌مووان، کارێکی پێشکه‌وتن خاوازه‌یه‌ و به‌ره‌و پێشکه‌وتنت ده‌بات. ئه‌میش تاقی کردنه‌وه‌یه‌که‌ بۆ خۆت، که‌ شارستانیتیه‌کی راسته‌قینه‌ی خۆت ده‌خه‌یته‌ پێش چاوی جیهان. جا هیوادارم که ئه‌مه‌یش و له‌مه‌ گه‌وره‌تریش له‌ ده‌ست بیت. پێشیان گوتوویه‌: «ده‌ست له‌ ده‌س و هێز له‌ خودا»!...^(١)

(١) به‌یان - گ: ده‌زگای هاوکاری بۆ چاپ و بلا‌کردنه‌وه‌ی کوردی - به‌غدا، ژ (٢٩) ئه‌یلوولی ١٩٧٥.

اتحاد الادباء الاكرد
 بغداد السعدون ۵۰/۲/۱
 ت: ۶۳۸۷۹
 التأريخ: ۱۹۷۲/۱۲/۱۱

مامۆستای خوڤه و بوست

پاش ههوال پرسینیکی گهرم و ناواتی تهندروستیتان.

بئ گومان له مهیدانی چیرۆکنووسیدا به کیتیکی له پشیرهوان، ئیمهیش بۆ ئهوهی میژووی داهاتی چیرۆکی کوردیمان بۆ روون بیتنهوه و بۆ ئهوهی لیکۆلینهوهی ئهدهبی دهسمایهیه کمان لا هه بیته، وامان به چاک زانی چهند پرسیارکتان بخهینه بهردهم، هیوادارین ئهگهر دهستان پهرژا وهلامی تهواومان بدنهوه تا له ژمارهی داهاتووی گۆفاری نووسهری کورددا بلاوی بکهینهوه.

۱- تکایه کهمیک باسی بیرهوهی دهوری چیرۆکنووسیمان بۆ بکهیت، ئهوهی پالی پیهوان سهر بهم دهگره یه دا بکه.

۲- دهبارهی ئاگاداریتان به سهر چیرۆکنووسه کورده هاوتهمهمن و هاوچهرخه کانتان و پيش خوتان، کهمی زانیاری لهم رووهوه.

۳- نایا چیرۆک نووسین لای ئیوهی به پرتیز هه ئهجمای به ههه یا خولیا بهکی ئهدهبی بوو یا باریکی تایبهت چ کۆمه لایه تی چ روشنبیری چ بیروباوه و ای کرد ئهوهی له دلتانه به چیرۆک دای ریتن؟

۴- چ بار و زهمینه بهکی تایبهتی بووه هۆی دوورکهوتنهوتان له مهیدانی چیرۆکنووسیندا... له کاتیکیدا - تا ئیستاش- هیوامان بوو هیوامانه نک هه کورته چیرۆک به لکو روومان و چیرۆکی درتیش بنوسن.

۵- به پروانیکی رهخه گرانهوه به لای ئیوه چیرۆکی کوردی به چهند دهوریان قوناغدا تی په پیه، چ له بابهت شیهوهه چ له بابهت ناوه رهۆکهوه و ئه مرۆ چیرۆکی تازه چۆن ئه بیتهن؟

تیبینی: مامۆستا گیان، سه ره به ستن وهلامه که پر به پری پرسیاره کافمان بیت یان تاک تاک، یان هه چۆنیکی ئیوه به باشی ئه زانن. تکابشمان وایه وهلامی جه نابتان وه کو ده لاین: (به بوون و نه بوون) کهمی زوو پیمان بگاتهوه.

له جیاتی دهستهی نووسهرانی گۆفاری

(نووسهری کورد) دلسۆزتان

عه بدول په زاق بیمار

له پهراویزی نامه که دا مامۆستا ئه مهی نووسیوه:

دوینی هات... ئیمرۆ وهرامی درایهوه.

شاکر ۱۹۷۲/۱۲/۲۱

ئهمهش وهلامه کانی مامۆستایه وهک له گۆفاری نووسهری کورددا بلاو کراوه تهوه:

«من وازم له چیرۆک نووسین نه هیناوه»

* ئهوهی پالی پیوه نام بۆ چیرۆک نووسین، روشن کردنهوهی بیهری نه تهوه و ورباکردنهوهی ناراسته کردنی بوو بۆ خهباتکردن له پیناوه پشخستنی خۆیدا. له پاش لیکۆلینهوه بهکی زۆر و دۆزینهوهی ده رده کانی (کوردهواری) و هۆی ئهوه دهردانه و چۆنیتهی چاره کردنیان، پرپارم دا ئهوه بیروباوه پانهی همم بوون، له چهند چیرۆکیکی دیاریکراودا، له شیوه بهکی سووک و ئاسان و پهواندا دایان برپژم و پشکهشی خۆینده وارانیا بکه.

یه کهم چیرۆکیان (بهههستی ژین) بوو له سالی ۱۹۳۴ دا بلاو کرایهوه، ئهوانی تریشیان له سالی ۱۹۴۷ و پاشتردا بلاو کرانهوه.

* چیرۆکی (له خهوما) که هی خوالیخو شیبوو (جمیل صائب) بوو له ژماره کانی روژنامهی (ژیانهوه) دا که له سالی ۱۹۲۵ و پاشتردا دهرته چوون کاریکی تهواوی کرده سهر دل و هۆشم. ههروهها چیرۆکی (پیشمه رگه) (دکتۆر رحیمی قاضی) یه که له سالی ۱۹۶۰ دا دهرچوو زۆر به دللم بوو به لام له ههروهوکیان گرنگتر چیرۆکی (مهم و زین) (احمدی خانی) بوو که تا ئیستاکه یهش کار له بیر و هۆش و دل و دهروونم دهکات.

* به لای منهوه (چیرۆک): هۆبهک بوو لهوه هۆیانهی که واتاکانی (مرۆقشایه تی) و (نه ته وایه تی) و (خواناسی) و (نیشتمانپه رهوه ری) و (دیموکراتی) و (دادپه رهوه ری) و (پراستی) و (دروستی) و (ژیانیکی پر له ئازادی و کامه رانی) م پین روشن ئه کردهوه بۆ (کوردهواری). بۆ ئه مهی وربایان بکه مه وه و بیان خه مه سهر رتگی (پشکهوتن) و ژیا نیکی باشتر.

* من تا ئیستاکه یهش وازم له چیرۆک نووسین نه هیناوه. هیشتا گه لیک چیرۆکم ماوه بلاوم نه کرده و نه تهوه. چاوه پروانی کاتی خۆیان ئه کهم تا بلاویان بکه مه وه. ئه وه نده هه یه، بۆ بلاو کردنه وهی خۆینده واری به کی به که لک و کاریگر له زووترین کاتدا بۆ (نوئ - خۆینده وار) هکان ئه مه م به چاکتر زانی که بایه خ بدهم به (وتار) و (نووسراوی) زانستی و هونه ری و ویتیهی. تا له ماوه به کی که مدا نووسراوخانه به کی (۱۳۵) نووسراوی کوردی له به ره مه کانی خۆم و ئه وانه ی که کردوومم به کوردی بۆ (لاوه خۆینده واره کان) پیک به یتم. ئه مه ناواتی هه ره کۆنم بوو، که ئه گه ریتته وه بۆ سالی ۱۹۴۸ که ئه وه ده مه ته مه نم ۳۴ سالان بوو. تا ئیستاهه ره ئه وه ندهم توانیوه که (۲۴) نووسراویان لئ له چاپ بدهم، هیوادارم به خوا که بتوانم ئه وانی تریش، به ره به ره، له سالانی داهاتوودا، له چاپ بدهم. ئیستاهه ئه وه م ناو ناوه: (پروژهی خۆینده واری کورد) که ئه وه (۱۳۵) نووسراوهی تیا دانراوه، هه ندیکی به چاپکراوی و زۆریشی به (دهس نووس).

جا له ناو ئه م نووسراوانه دا که بریتین له ۱۸ زنجیره، زنجیره به کی ته رخان کراوه بۆ چیرۆک که بریتیه له چهند نووسراویک، که هه ندیکیان چیرۆکه کانی خۆمیان تیا به و هه ندیکیان ته رخان کراون بۆ

چیرۆکی ژبانی (گهواره پیاوان) له هه موو لایه کی (جیهان) دا، که میژوو یه کن له شیتوهی چیرۆکدا. ئە گه ر دهرفه تیکیشم دهستکەوت بۆم لوو دوور نییە (چیرۆکی درێژ) یش دابنیم بە لکو ئەو هیوا و ئاواته تان بهینمه دی.

* زۆریه ی چیرۆکه کۆنه کافان به هۆنراوه دانراون. که میکیشیا ن به هۆنراوه و په خشان، یاخود به هۆنراوه ی په خشان دانراون، بابه ته کانیان به زۆری: دلدار ی و خواناسی و میژووی و شه ر و شۆرن. وه ک (مه م و زین) ی کۆن و (ئه سپی ره ش) و (یوسف و زوله یخا) و (دمدم) و (به هه سا) و (شیرین و فه رهاد). که میکیشیا ن تیکه لن له دلدار ی و نیشتمانپه روه ری، وه ک (مه م و زین) ه که ی ئەحمه دی خانی که له سه ر شیتوه یه کی نو ی و ناوازه نزیکه ی ۳۰۰ سالیک پتر له مه و پیتش دایناوه.

به لām له م سه ده ی بیسته مه دا، چیرۆکی کوردی زۆریه یان به په خشان دانراون. که میکیان به هۆنراوه. ئەمانه زۆر تر له ده رده کانی کۆمه لایه تی و چاره کردنیان ئە دوین. ئاما جیا ن پیتشکه وتنی کورده و ارییه. چیرۆکه کانی کۆن هی سه رده می ژبانی (زه ویداری) و پاشکه وتووی گه له که مانه، که بۆ ئەو سه رده مه دهستی داوه، زۆر تر بۆ کات پێ رابواردن دانراون بۆ جینی بالا به کار ئەهاتن.

به لām چیرۆکه کانی ئەم سه ده ی بیسته مه بۆ وریا کردنه وه ی (کورده واری) و ئاراسته کردنی بۆ ژبانیکی پاکتر و خۆشتر و چاکتر دانراون، هه موو چینه کانی نه ته وه که مان که لکیان لێ وهر ئەگرن. هه یه، چیرۆکه تازه کانی ئەمڕۆ هه رچه نده له (ئامانج) و بیرو باوه ردا زۆر ناوازه و بلندن، به لām له شیتوه ی دارشتمدا، نه گه یشتوونه ته ئەندازه ی خۆیان. به واتایه کی تر پیتو یسته برا نو سه ره کافان زۆر تر بایه خ بده ن به چیرۆکه کانیان تا زۆر تر که لک بیه خشن به خۆتینده واران، زۆر تر یش کار له دلایان بکه ن.

شا کر فه تاح

۱۹۷۲/۱۲/۲۱

(نووسه ری کورد - گ: یه کیتی نووسه رانی کورد، خولی یه که م ژ - ۷ نه ورۆزی ۱۹۷۳ به غدا)

حاجی قادری کۆبی

نووسراویکە:

میژووی ژبانی بوژی به ناوبانگ و مامۆستای نیشتمانپه روه ری کوردان،

حاجی قادری کۆبی پیتشان ئەدات، له گه ل ویتزه که ییدا

ئەم نووسراوه

(حاجی قادری کۆبی)، له سه ده ی نۆزده هه مدا ژبا، که پری بوو له کاره ساتی گه وره گه وره و، گۆرانی گه وره گه وره و، داهیتان و دۆزینه وه و، گرسه ندنی گیانی نیشتمانپه روه ری و گه لپه روه ری، له ئەندازه یه کی گه وره و فراواندا، که هه موو جیهانی گرتبووه وه. هه روه ها پری بوو له شه ر و شۆر و زه بر و زه نگ و داگیرکه ری. له هه موو لایه کیشه وه خه بات و شۆرش له ئارادا بوون بۆ ده ستکه وتنه وه ی ئازادی و سه ره به ستی... (حاجی) له مزگه وته کانی کورده ستاندا پێ گه یشت. هه رچه نده له خیتزانیکی هه ژار و بێ که س له دایک بوو بوو، به لām ئاغا کانی کۆیه دالایان به خۆی و دایکیدا بوو، به هه تیبوی له ته مه نی حه وت سالییه وه، له ژێر سیته ری ئەواندا گه وره بوو. له ناو جه رگه ی جینی ره نجبه ر و هه ژار و چه وساو ه یشدا ماوه یه کی درێژ ژبا و رای بوارد و تیکه لیبی کرد. له مانه و له حه یاتی خۆیه وه و، له ئەرک و ئازاری ژبانییه وه که لکیکی زۆری وهرگرت. پێ گه یشت و هاته وه (کۆیه). له ویتدا (مه لا عه بدوللای جه لی زاده) و (حه مه ئاغای کۆیه) و (که یفی) ها وده م و ها ورازی بوون. خۆشیا ن رانه بوارد. له بهر زیره کی و بلیمه تی و دل ناسکیی خۆی. له بهر خواناسی و نیازیاکی خۆی، هه ستی به چاکی و خرابی زوو ئەکرد. هه ر له و کاته دا، که له بهر چا که ی گشتییا ن، ستایشی ئەو ها وریتا نه ی و (ئه مین ئاغای کۆیه) ی ده کرد، به ره نگاری (شیخ) و (مه لا) و (فه رمانبه ر) و (ده و له مه ند) و (لاوه) خرا په کانی شی ده کرد، له سه ر که مه تر خه می و زۆرداری و چه و اشه کاری و به دخووییا ن. (شیخ نه بی) یه کیک بوو له و شیتخانه، که ئەویش به خۆی و ده رویش و مه لاکان و ها وریکانیه وه به ره نگاری (حاجی قادر) ی ئەکرد.

(حاجی) چونکه زمان تیژ بوو و، راسته و راست، به ئاشکرا، له دوژمنانی نه ته وه و نیشتمان ه که ی خۆی تواج و پلاری ئەگرت، ئەندازه یه ک توانییا ن بیسپار تیزن، ئیستر له وزه یاندا نه ما بوو. (حاجی) ته وا و ته نگه تا و بوو بوو. دوایی ناچار ما، ره وی کرد بۆ (که رکوک) و له ویتشه وه بۆ (هه ولیتر). که له گه ل (که یفی) بوو یه کیان گرت و له ره واندزه وه رۆشتن به کورده ستاندا تا گه یشتنه (ئه سه ته موول)، که ئەو سه رده مه جیگای زۆرو سه ته می فه رمانه وایی تورک و، مه لبه ندی شۆرشگیترا ن و رۆشنبیرانی نه ته وه چه وساو ه کان بوو. (حاجی) چ له تیکه لیدا له گه ل زانایان و رۆشنبیران و نیشتمانپه روه رانی کورد له و شارانه ی کورده ستان و ئەسه ته موولدا، چ به هۆی زه بر و زه نگ و به دخووی فه رمانه وایی تورک و ئیترانه وه له ناو کورده ستاندا، چ به هۆی خۆتینده وه ی نووسرا و رۆژنامانی جیهانیی ئەو سه رده مه وه، که به عه ره بی و فارسی و تورکی ده ر ئەچوون، تا ئەهات بیری رۆشتر ئەبووه وه و، هه ستی نه ته وایه تیشی به هیتز تر و به کارتری لێ ئەهات. بێ گومان دامه زراندنی ئەویش به مامۆستا یه ک بۆ کورده کانی (به درخان پاشا)

میرانی (جزیر و بۆتان)، که ئەوانیش له (ئەستەموول)دا ئاوارەبوون و، تیکەلبوونی بەو بنەمالەیه، کاریکی گەورە کردۆتە سەر دۆل و دەروونی (حاجی)، له رووی کوردپەرەرییەوه، که هەتا مرد هەموو هیز و توانایەکی خۆی بۆ ڕۆشنکردنەوهی مێشکی هاوئێستمانەکانی خۆی و، ئاراستەکردنیان بۆ خەبات و تیکۆشان، بۆ ئازادی و سەرەخۆیی کوردستان و پیشکەوتنی نەتەوهی کورد تەرخان کرد.

له هۆنراوەکانی (حاجی قادر)دا، بەشی هەرە ناوازه و گرنگی ئەوانەیه که له بابەت نیشتمانیپەرەری و گەلبەرەری و کۆمەلایەتییهوه دایان. بەشەکانی تری هۆنراوەکانی لهسەر شیبۆه کۆن دایان، چ له رووی ناوهرۆک و، چ له رووی کیش و سەروا و، داپشتن و بیروباوەریهوه، چ له رووی وشە و زمانهوه، ئەمانە زۆرتەر له هۆنراوەکانی (نالی) و (کوردی) ئەکەن، له هونەری هۆنراوه داناندا. هەرچەندە له پیش (حاجی قادر)یشدا زۆر کەس هۆنراوی نیشتمانی و کۆمەلایەتی داناوه، وەک (خانی) و (سالم) و (نالی) و (کوردی)، بەلام هۆنراوەکانی (حاجی) سنووریان فراوانتره، بابەتیان زۆرتەر، واتایان پڕ تره. واتا هەموو کەم و کورپیەکی کۆمەلایەتی و زرنگکاریمانیان گرتۆتەوه. بابەتەکانیان تەر و تازەن، نایاب و ناوازه، هیشتا نەگوتراون. زۆریهشیان سووک و ئاسان بۆ تیکیشتن. ئەو چامانەیه که له بابەت: (بەهاری کوردستان) و (مێژووی کوردستان) و... (مێژووی وێژە کوردی) و (پاراستنی کوردستان)هوه نووسیونی، له شاکارەکانی حاجی دەژمێرین، که هیچ بوێتیکی کورد له پیش ئەوهوه بەو جۆره و بەو شیبۆه پڕ سۆزە لییان نەداوه.

بیجگە لهوه (حاجی) له بابەت شیخ و مهلا و دەولەمەند و فەرمانبەر و لاوهکانیسهوه بابەتی تازه و ناوازه نووسیوه، که کەس له پیش ئەوهوه بەو جۆره و بەو شیبۆیهی نەگوتوه.

ئەوهنده هەیه ئەمیش وەک بوێتەکانی ئەو سەرەمه، گەلیک وشەیی بیگانەیه ناخۆش و ناشیرینی بەکارهیناوه، که بۆ چیشکەیی خۆتێندەوارانی کوردی ئیمڕۆ دەست نادەن...

هەرودها هەندێ رستهی هەیه، ئاسان نین بۆ تیکەیشتنی هەموو خۆتێندەوارێک...

بەهۆی دەستاودەست کەوتنی هۆنراوەکانیسهوه هەله و کەم و کورپی له هەندیکیاندا پەیدا بووه...

ئەمانە، مەگەر، لەدوا ڕۆژتیکا، لەلایەن لیژنەیهکی زانا و وێژەوانانی شارەزای کوردەوه، بتوانی راست بکرتێنەوه...

(حاجی) تا ما ژنی نەهینا. بەتەنگ خۆیهوه نەبوو. بەتەنگ گشتهوه بوو. دوایین قسهی ئەوه بوو که (عەبدلەرەزاق بەگی بەدرخان) نووسراوه نایابەکی: (غیرەتی ملی) بۆ چاپ بکات بەلام چونکه رەهەندەیه دەستی زۆرداری ناوخوا و بیگانه بوو، له ئاوارەبیدا مرد. نه سامان، نه خانوو، نه ژن و مال و منال، ههچی له پاش بهجی نه ما. هەر تەنیا هۆنراوەکانی لێ بهجی ما. که هەرودک خۆی ئەلێ، له جیبی کورپ و کچ و کەسوکاری بوون... بەلام ئەوهی که ماوهتەوه له هۆنراوەکانی، هەرودک مێژووی ژبانی (حاجی) خۆی، تا جیهان مابێ، وەک مامۆستایەکی زانا و وێژەوان و هونەرماند، واتای نیشتمانیپەرەری و گەلبەرەری و خواناسیمان فێر ئەکەن. هەرودها ئاراستەشیمان ئەکەن بۆ خەبات کردنیکی بێ وچان له پێناو کامەرانی و پیشکەوتنی کوردا.

بەراستی گەنجینهیهکی وێژەبین، که (حاجی) پیشکەشی نەتەوهی کوردی کردوه، که تا ئەمێنی کەلکی لێ وەرئەگرێ.

منیش که ئەم نووسراوهم داناوه هەر بەو نیازهم داناوه که کەسایەتی (حاجی قادری کۆبی) و وێژەکی بەشەنگ و شوخی و بەرجەسته بییهوه پیشانی خۆتێندەوارانی کورد بدم. هیوام بەخوا وایه که رەنجەکەم بەخۆرایێ نەرۆشتبێ و تیا سەرکەوتبم. هەرودها له خواشیم ئەوێ که ئەو خۆتێندەوارانه (حاجی)ی خۆتێندەوار و مەرد و دلیری نیشتمانی بکەن بەنمونهیهک بۆ خۆیان و... چاوی لێ بکەن.

شاکر فەتاح

سلیمانی: ۱۹۷۲/۲/۱۶

پێگەبەشتنی حاجی قادری کۆبی

ناوی (قادر) و کورپی (محەمهده) و دایکیشی ناوی (فاتیمه)یه. له سالی ۱۸۱۵د له دێی (گۆر) قەرەج) که له نزیک شاری (کۆبه) وهیه له دایک بووه. له سالی ۱۸۹۸د چۆتەوه لای خوای خۆی. که باوکی مردوه، (حاجی قادر) هیشتا منال بووه. له باوکیهوه که له پورری هەتیوی و هەژاری بۆ بهجی ماوه له تاو برستی دایکی ئەیهی بۆ (کۆبه). به یارمهتی ئاگانێ کۆبه له حەوت سالیاندا ئەیخاته بەر خۆتێندن. پاش ئەوه له مرگهوتەکانی (کۆبه) و (خۆشناوتی) و (رەواندز) و (هولتیر) و (کەرکوک) و (سلیمانی) و (سەردهشت) و (سابلاخ) و (شۆ)دا خۆتێندی ئەوساکە تەواو کردوه.

ئاگانێ (کۆبه) له پێگەیانندی (حاجی قادر)دا و پشتیوان کردنیان دەستیان هەبووه. بەلام شیبخەکانی به پێچهوانەیه ئەوانهوه دۆزناپەتیان له گەل حاجی قادردا نوواندوه. (حاجی قادر) هاوچەرخی و هاوڕێی گەلیک مەلای کوردستان بووه، وەک (حاجی مهلا عەبدوللای جەلی زاده)ی کۆبی و (کەیفی)ی جوانڕۆبی و (نالی)ی شارەزوری و (کوردی)ی سلیمانی. تا خۆتێندی تەواو کردوه و بووه بەمهلا، زۆریه ناوچه گەرەکانی کوردستان... گەراره و تیکەل بەزانیان و گەرەپیانانی کوردستان و وێژەوانان بووه و لییانەوه شارەزای وێژە و مێژووی کورد و باری ڕۆژگارەکی کوردستان بووه. هەرودها شارەزای کارساتی جیهانیش بووه. (حاجی) بلیمه تیک بوو بۆ خۆی. هۆگری تیکەیشتن و پێگەیشتن بووه. دوايي گەراییهوه (کۆبه)، بۆ ئەمەیه له ویدا و له وێه (نامە)کەیه خۆی بهجی بگەیینی و، ئەو ئاواتهیه له دلایه بۆ پیشخستنێ کورد و ئاواکردنەوهی کوردستان خەباتی بۆ بکات و بیهیتهتەدی.

هەلێی بۆ ئەستەموول

هەژاری و بێ نهوایی و هەتیوی، بۆ (حاجی قادر) بوونه مامۆستا و پێیان گەیاندا، سەرگەردانی کوردهوارییه که یهش به دەست داگیرکەرانی (ڕۆم و عەجهم)هوه، مامۆستایهکی تر بوو بۆ (حاجی قادر) که له نەتەوهی خۆی نزیک بخاتەوه و، خوشەویستی و دلۆسۆزی و خۆبەخت کردنیسی فێر بکات و بیانخاته دلێهوه بەرامبەر (کورد) و (کوردستان). (حاجی قادر)، وەک دەرئەکەوی، خۆی بهها و تازار و هاوار و ئاواتی نەتەوه و نیشتمانهکی خۆی دادەنی. بۆبەکا بەشەو و بەرۆژ، بیروباوەری کوردايهتی بوو بوونه

هاوودم و هاوړپتی (حاجی)ی لاو له (کۆبه)دا. ههروهها (حاجی) نیشتمانپهروهه و گهل پهروهه بیه که ی له (خواناسی) بیه که یهوه فیر بوو بوو. جا ئه و لاوه پیگه بشتووه تیگه بشتووه که لهو سهرده مه دا بوو بووه هاوودمی (که یفی) و (حه مه ئاغای کۆبه) و (حاجی مه لا عه بدوللای جهلی زاده)، چ بهوتار، چ بهزار، چ بههونراوه، هوروزمی ئه برده سهر ئه و که سانه ی که فه رمانی سه رشانی خو یان به جی نه ئه هینا به رامه بهر خوا و نیشتمان و نه ته وه که یان. یاخود ناپاکیان له گهل کوردا ئه کرد. توانج و پلاره کانی (حاجی) یش زۆرتر هه ندیک له (شیخ)هکان و زۆریه ی (فه رمانه بهر)هکانی ئه و سه رده مه ی (کۆبه)ی ده گرتوه. (حاجی) تافی کوړپتی له کۆبه دا بهو جوژه به رهنگاری کردنه وه رابوارد. به لام کاته که ی ناساز بوو. فه رمانه و ایبیه کی زۆردار و ده سه لاتدارانیکه ی به دکردار هه بوون له گوړپیدا. ئه و شیخ و فه رمانه بهرانه بوون به دوژمنی و ته نگه تاویان کرد. ئاغاکانی کۆبه نه یان نتوانی له وه به و لاوه بپیاریزن. (که یفی)ی هاوړپتیشی که هه روه ک خو ی بلیمه ت و وریا بوو، له بهر ئه وه ی هوروزمی ئه برده سهر ئاغاکانی کۆبه که پشتی (شیخ) په زای تاله بانایان ئه گرت، که دوژمنیکه ی بوو، ئه و یش هه روه ها به ده ست ئه و ئاغایانه وه ته نگه تاو بوو بوو: به بیانوی دلداریه که یه وه، له گهل (هه بیه تی ئاشوکی)دا، لییان هه لپتچابوو، خه ربک بوون ئازاری بده ن.

(که یفی) پیتش (حاجی) خو ی ده رباز کرد. چو بو هه ولیر. ئه م جیابوونه وه یه ی (که یفی) زۆر کاری له دلای (حاجی) کرد. زۆری پت نه چوو، (حاجی) یش به ناچار ی هه ل هات و له (کۆبه) ده رباز بوو. خو ی گه یانده هاوړپت خو شه و بیه سه ته که ی خو ی، (که یفی). پاش ماوه یه ک هه ردوو لا و به جووته، به ناو دۆلی (خو شتاوه تی)دا، خو یان گه یانده (په واندز) و له ویتشه وه به ناو هۆزی (حه بده رانی)دا تپه پریان کرد بۆ (ئه سه ته موول) و خو یان خسه ته په نای (به درخانیه کان). ئه و کاته سالی ۱۸۵۴ بوو. (به درخانی)یه کانی ش که ئه و سه رده مه به پیتشه وای کوردا یه تی دانه ران، له شپوه یه کی زۆر جواندا (حاجی) و (که یفی)یان داللا د. (حاجی)یان کرده مامۆستای تایه تیبی (کوړه کانی به درخان پاشا) و، (که یفی)یشیان خسه ته (زانستگای ماف)ه وه له ئه سه ته موولدا. تا ئه م ده مه، (حاجی) به چاوی خو ی زۆر سه ته می بچ نه ندازه ی (تورکه عوسمانیه کان)ی چه ند جاریک دیتبوو. له بهر ئه و نیشتمانپهروهه بیه که ی خو ی پالی پتوه نابوو، بچیتته لای ئه وان... چونکه شوړشی (به درخانیه کان) که له سالی (۱۸۴۳)دا به ریا بوو بوو، به شوړپتیکه ی هه ره گه وریه نیشتمانی و رو شنبیرانه دانه نری که بۆ رزگار کردنی کورد و کوردستان کراوه، له ده ست داگیرکه رانی (عوسمانی) و بۆ دامه زرانندی فه رمانه و ایبیه کی سه ره به ست و سه ره به خو و ئازاد و ده وکراتی و دادپه رست و پیتشکه وتوو له کوردستاندا... بچ گومان (حاجی) بۆیه که چۆته لای (به درخانیه کان) تا بچیتته هاوکار و هاو خه بات یان له کوړی نیشتمانپهروهه ریدا بۆ که لکی کورد و کوردستان. تا ئه و ئاواتانه ی که سالانی سال له دلایا بوون، بیان هیتیتته دی و به چاوی خو ی کورده واریه کی ئازاد و کوردستانیکه ی ئاوه دان بیینی. ئه گینا ئه گه ر هه ر بۆ که لکی تایه تیبی خو ی بوایه، (حاجی)، پتووستی به و ئه رک و ماندوو بوونه نه بوو بیکات. چونکه بچ که س و بچ سهر و سامان بوو، له هه ر شویتنیکدا بوایه ئه حه وایه وه.

حاجیه کی هه ج نه کردوو.

له زۆر که س وایه (حاجی) قادر) هه جی کردوو، بۆیه که ناوی خو ی ناوه (حاجی). که چی له راستیدا، هه ر له تافی کوړپتیه وه نازناوی (حاجی)ی له هۆنراوه کانی به کارهیناوه!. وه که له دانیشتمانی (کۆبه) یش بیستراوه، ئه بچ (حاجی) قادر) له مانگی (حاجییان)دا له دایک بوو بچ، بۆیه له سه ر په وشتی باوی ئه و سه رده مه ی کوردستان نازناویکی بۆ دانراوه و هه ر له منالییه وه ناونراوه (حاجی)... ئه گینا به لگه یه که مان به ده سه ته وه نییه که (حاجی) قادر) هه جی کرد بچ!... له گهل ئه مه یشا له تا که هۆنراوه یه کی ئه مه ده رده خات که بۆ ئه مه ی پیوا بتوانی هه ست به ئاسایش و ئارام و سه روه ت بکات، هه ج چاره نییه ئه وه نه بچ که یان بچیتته شاری (مه دینه) یاخود شاری (مه که):

«منزلی مامن نه ماوه ئیسه ته که آیامه که

راحتی ممکن نییه، نه چیتته (مدینه) یان (مه که)!»

جا ئه گه ر، (حاجی) قادر)، له گهل هه ژاری و ده ست کوړپتیشیا، بۆی لووایی، له سه ر ئه رکی که سیکه تر چووی بۆ (حه ج)، ئه وه پاش ئه وه بوو، که سالانی سال بووه، هه ر له تافی کوړپتیه وه، نازناوی (حاجی)ی به کارهیناوه له پیتش (حه ج) کردنیا!...

په وشتا و سه روشتی حاجی قادر

داخه که م له بابه ت ژبانی تایه تیبی (حاجی)یه وه، زانینیکه تیروپرمان ده ست نه که وت. به واته ی ئه م و ئه و که له کۆبه دا بیستراوه هه روه ها له هۆنراوه کانی خو به وه تی ئه گه ین که پیواپتیکه چست و چالاک و زیره ک و ئازا و نه به رد بووه. سهر و چاو جوان و قسه خو ش بووه. له به ژن و بالادا مام ناوه ندی، لووتیکه راست و دوو چاوی گه وره و گه شی پتوه بووه. پیواپتیکه گه نم په نگ بووه. توندوتیژ بووه. دل ناسک بووه. زوو هه لچوووه. په پ و راست هه موو قسه یه کی دلای خو ی کردوووه. دلپاکیش بووه. که دلنه وایی کراوه زوو ئاشت بۆتوه. پیواپتیکه ده روون ئازاد بووه. له پیناوی قسه ی په و و راستدا، خو ی له که س نه کردۆتوه. دل سوژی راستی و دروستی بووه. ئاماده بووه که له سه ر راستی و دادپه روه ری، یه خه ی هه موو زۆرداریک بگرئ، هه موو خه باتیکیش بکات. باکیشی نه بووه له ئه نجامی کاره کانی. ئه گه ر سه ر و سامانیشی له پینا و ئامانجه کانی دابنایه، کوژی نه ئه دا و وره یشی بهر نه ئه دا. ئه مه له و و که چی له سه رتیکه تریشه وه خه می خو ی نه خواردوووه. به ته نگ که لکی تایه تیبی خو به وه نه بووه. جا ئه مه تا رازی ئه وه ی که (حاجی) قادری کوژی، تا مردوووه نه ژنی هیناوه و نه مالی پتیکه وه ناوه و نه منال و سامانیشی له پاش به جی ماوه. چونکه هه رچی هیتز و توانایه کی هه بوو، بۆ گه یشتن به ئامانجه پیرۆز و به رزه کانی خو ی به خت کردوووه، که ئه و یش رزگار کردنی کورد و کوردستان بووه له ده ست: (زۆرداری) و (هه ژاری) و (نه خو شتی) و (نه خو پتنده واری). له بهر ئه و له ناو کوومه له نه پتیه کانی کوردا به شدار بووه. (حاجی) قادر) له ناو جه رگه ی کوومه لانی په نجده ر و چه وساو ده دا گه وره بووه. له بهر ئه و له هه ست و هۆش و بیرو باوه ردا نوپنه ری به شه هه ره زۆره که ی نه ته وه ی کورد بووه. جا له بهر ئه وه یه که تا گیانی پاکه ی به خاک سپاردوووه،

بۆ ئەمەى نەتەوهكەى خۆى وربا بکاتهوه و ، بیری رۆشن بکاتهوه و ، ئاراستهیشی بکات بۆ ژینییکی پاکتر و چاکتر و خۆشتر، که پر بێ له نازادیی و کامهرانی.

مێژوویهک دانهنی بۆ وێژهی کوردی و وێژهوانانی کورد

(حاجی قادر) ئەمە نده به په رۆش ئە بێن ، بۆ هه موو کوردییکی ده ریکات ، که نه ته وهی کوردیش له کۆندا خواوه نی زمان و وێژهیه کی به نرخ و گه وره پیاوانی زانست و وێژه و هونه ر بووه ، لی کۆلینه وه یه کی زۆر ئە کات و لی وردبوونه وه یه کی ته واویش ئە کات له و به ره مه کوردییا نه دا که به هه زار ئە رک و نازاره وه له م کون و قوژین و له و سووچ و په نای مزگه وته کانی کوردستاندا ئە یه وێژه وه... دوایی به سه رفرازیه کی زانا یانه وه و ، به شانازییه کی بێ ئە ندازه وه ، چامه به کی گه وره و به نرخ له بابه ت (مێژووی وێژهی کوردی و وێژهوانانی کورد) وه دانه نی ، بۆ ئە مه ی له دوا رۆژدا ناو نیشانیان له بیری نه چیته وه و کورده وارییه که بیش بۆ له مه و دوا به ته نگ زیندوو کورده وهی که له په وری نه ته وایه تیبی خۆیه وه بێ و نه هیلێ له ناو بچێ و بیانکات بنچینه یه ک بۆ سه رکه وتن و پێشکه وتنی خۆی له ژبای دوا رۆژیا . ئە مه چامه که به تی :

شاسواری بلاغتی کوردان
یه که تازی مصاحتی بابان
مصطفی یه تخلصی کوردی
غزلی کورده به ریتی کوردی
ناوی صاحب قرانی خاصی ئە وه
چونکه له م عرصه ئە سه پی ئە وه به ده وه
ئە وه که نۆشی شه رابیکی تالی
(نالی) له و عرصه دا بووه (تالی)
(نالی) ئوستاده کی گه لێ چا بوو
خضری ئابی حیاتی معنا بوو
یه کی تر بوو (محمدی فکری)
مووی ده ئە نگاوت به تیره کی فکری
یه کێ (ده نجووری اه لی کرکو وکه
فکری بیکری هه موو وه کو بوو که
یه کی تریان (امین به گی دزه یی)
دز نییه ، شاعریکی جه ره زه بی
(که یفی) حاجت نیه بکه م باسی
ئە م کتیبه بخوینی ده یناسی
(سالم) و (مشوی) (شیخ رضا) و (خه سته)
شاعرن ، هه ر چوار به رجه سته

وه ک (وه فایبی) که مه له شعرا یی
خطی وه ک به یتی چاک و ئە سه پایی
له کون و قوژینی که لاه ی دهر
چه ندی تر هه ن مثالی گه نج و گو هه ر
سه یکی (جامی) و غیره تی (سلمان)
به یتیان ون بووه وه کو خۆیان^(۱)
چه ند ئە وه نده ی که عرضی ئیوم کرد
شعرا مان هه یه به ده ست و برد
شاعری کۆن و تازه یی کوردان
که له تعدادی عاجزه انسان
ئە وی خۆم دیومه یا نه خو اثری
ئە مه یه بۆت ده لیم به مختصری
معدنی علم و عالم و عامل
قطبی ده وران و مرشدی کامل
هه ر له اول جنابی (مولانا)
نقش شبنندی رواقی الا الله
غوثی ثانی و حاتمی مذهب
(عبدالرحمانی خالصی) مشرب
وه کو (بیتووشی) شاعری عربی
تا قیامت نه که س بووه و نه ده بی
خۆ مه لا مصطفای بیساران
بێ نظیره له نظمی کوردستان
(مه لکه) مان مه لکه مه وتی معنایه
یعنی هه ر چۆنی هه ز بکا وایه
وه ک (ملا خضری روودباری) نیه
شیعری ئاوی حیاته تالیی نیه
حکمت و نظمی (میرزا یعقوب)
وه ک (فلاطونه) لفظه کان وه ک کووب
یعنی فکری له ئاسمان به ده ره
باعشی ژینه دافعی کدره

(۱) له دوا ی ئە مه وه به یتی چاپه که ی گیو موکریانی ۱۹۵۳ ، سی دیری بواردوه .

(حسن)ی باوکی (فقی ٹومہر)
 کوری ٹومہر، (محمد)ی سہرورہ
 مہنجہلی نظمی، گہورہ و گچکھن
 بڑ خیالاتی عینی سی کوچکھن
 شاعری (زندگہنہ) نیہ حدی
 وہ کو شجاعانی ناکری عدی
 چونکہ مجموعی طبعی موزونہ
 سینہیان مثلی ٹایینہ پروونہ
 انتخاب ناکرتین لہ بہر چاکی
 وہک لہ شہرہدا سوار و چالاکی
 دوو وحیدن (محمد) و (احمد)
 یہ کی (کوماسی)یہ، یہ کی (دہرہند)
 (ہمہوہند)یش کہ خزمی خومانن
 شاعری زورہ پاکی دہیزانن
 چونکہ تیژی زبانیان یہ کسہر
 کہوتہ نووکی یم و دہمی خہنجہر
 بی کتتین ٹہمہ لہ وان دوورہ
 مہردی نازا لہ ناقصان دوورہ^(۱)
 ٹہسپی رہش بہیتی تا بلتی چاکہ
 نظمی یہ کجار سوار و چالاکہ
 (ٹہسپی شہش پین) و (قہرہمانی عہجہم)
 محضی کذبہ بہ اتفاقی امم
 چونکہ نووسراوہ، خلقی دہیخوتین
 لہم ہمہ مو بہیتی ٹیمہدا کوپرن

(۱) بہیتی چاپہکی گیو موکریانی ۱۹۵۳ لہ دواى ٹہم دپڑہوہ (نق) دپڑ پھرتراوہ، کہ لہمہوہیہ:

دہشتی کہرکووک و کیتیو ہورامان
 شاعیری زورہ بی حہدد و پایان

ہہ تا کۆتایی دی بہ:

وہکو شانامہ گہر بنووسرایہ
 لیت مہعین دہبوو چ وہستایہ

بروانہ ہہر ٹہو چاپہ. لہ: ۶۶-۶۷

وہرہ ٹینجا لہ حسرتان مہمرہ
 چوارپہلی ٹہسپی سنییان مہگرہ
 وہکو بہیتی (حہتہم) لہ دعواوا
 نیہ (فیردہووسی) سہد کلک بادا
 ٹہم فصیحانہ پاکی بی ناون
 باعشی پیت بلتیم: نہ نووسراون
 دوو (عہلی)ن شاعرن وہکو (حسان)
 (بہردہشان) و (حریر)ہ مسکنیان
 یہ کی ہاونوای خوم، بہخوم دیبووم
 (شیخ وہسانی) بوو مہردیکی معلوم
 وہکو من بوو بہظاہری جاہل
 باطنا شاعریکی زور کامل
 (احمدی کور) لہ شاری (سابلآخ)ہ
 بہیتیکی داغہ، بہیتیکی باغہ
 ٹہمہ مجموعی شاعری غران
 ہہرہکو (مثنوی)ن لہ نیو کوردان
 ہہموویان بی نظیر و یہک وہزنن
 قابیلی بہزم و لائقی رہزمن
 غیر (دمدم) لہ مان بہنظمہ جدا
 بی صدا طیلی نظمی دہنگ نادا
 بہرہوانی مثالی آبی رہوان
 ارتجالین ہمہ مو بہ بی دامان
 کلی بہیتیکی دوو ہہزار فردن
 مانگتیکی پی دہوی لہ بہر کردن
 ٹہمہ ہہر کورہ لائقی تحسین
 بی کتتیب و معلوم و نووسین
 کامہ منداآ و شیستی لی بگری
 ہہر کہ بیستی بہجاری دپڑہ بہری
 ٹہستہ مہعلومی بوو ہمہ مو ملت
 ٹہی مہلای درس و مفتی امت!
 ٹیمہ بی غیرہتین و بی عارین
 ٹہوی نہیخوتیندوہ لہمہ عارین

قید و تزییب و شرح و حاشیہ کان بوونہ سدی معارفی کوردان^(۱) حاصلی ئیمہ وک دکم تخمین (کرمی ئاوریشم)ین و (میشی ههنگوین) نیه ئارام و راحتتی و خهوتن شهو و رۆژی ههتا دروستتی دهکن کهچی (رۆمی) که ئیمه دهیناسین وا دهزانی که ئیمه نسناسین!؟ یانه (ئیران)ی یهک که معلومه دایکی (متععه)، باوکی موهومه ئهمه دهیکاته کاسه دهینۆشی ئهو که وای لی دهکا و دهپۆشی»

نا بهم رهنگه، (حاجی قادری)ی دهس رهنگین، نرخیکی ویتیهی بۆ ویتیهوانان و ویتیهکهمان دائهتی و میژووی ویتیه و ویتیهوانهکانیشمان تۆمار ئەکات له پهنای ئەوهیسا هانمان ئەدات بۆ خۆتندن و نووسین و تۆمارکردنی بهرهمهکانی ویتیهکانمان. ههروهها توانج و یلاریش ئەگریته (مهلا)کامان و کاربهدهسته خۆتندهوارهکانمان لهسهر ئەم کهمتهرخهمییهیان دهبارهی تۆمارکردن و پاراستنی ئەم کهلهپووره بهنرخهی نهتهوایهتییهمان. کهچی ئیمهیش ئەمهنده سارد و سپ و کهمتهرخهمین خوومان داوهته فیتکردنی (قید و تزییب و شرح و حاشیہکان) بهزمانی بیگانگانه و، پشتیشمان کردۆته خۆتندهواری کورددهواری و، بهوانه زانست و ویتیه و هونهری کوردیمان بهرهمهست کردوو له مانهوه و گهشهکردن. که لهم بارهدا کورددهوارییهکه، ههروهی بۆ ماوهتهوه رهنج بدا و (رۆم) و (عهجهم) بهری رهنجی بخوات!؟

حاجیهکی شۆرنگێر

وهک لهمهوپیش گوتمان حاجی پیاویتیکی خواناس بوو. له خواناسییهکهیهوه بیروباوهری نیشتمانپهروهری و گهل پهروهری و مرۆفپهروهری چوو بووه دل و دهروو و میشکییهوه. ئهوهیش که ههموو گیانیکی خۆی و ههموو هیتز و توانایهکی خۆی بۆ رۆشنکردنهوهی میشکی کورددهواری و وریاکردنهوه و ئاراستهکردنیان بۆ ژبانیتکی باشتتر و خۆشتر تهرخان کردبوو، له ههموو کۆرتیکی نیشتمانی و کۆمهلایهتیدا خهباتی ئەکرد بۆ کهلکی کورد و کوردستان. جا لهو سهردهمهدا که (حاجی) تیا دهژیا کورددهوارییهکه ئەینالاند بهدهست زۆرداری داگیرکهرانی بیگانگانه و ستهمکارانی ناخۆوه. خۆپهروستی تهشهنهی کردبوو. جیگای خواپهروستی گرتبووهوه. فهمانرئهواییهکانی ناو کوردستانی گهوره، یهک لهدواییهک کهوتبوونه ژیر چنگی ئیرانییهکان و عوسمانییهکانهوه. شیرازهی ژیاغان تیک چوووبوو. ههروه

(۱) ئەم دێره له چاپهکهی گیوموکرانی ۱۹۵۳دا نییه.

کهسه خهریکی گیرفان پرکردنی خۆی بوو. دهسی نهتهپهزژایه سهه خهه خواری گشتی. ههروه چوار دهردهکه: (زۆرداری) و (ههژاری) و (نهخۆشی) و (نهخۆتندهواری)، ناودامان کوردستانی گرتبووهوه.

جا (حاجی)یش که دهروو نازادیتکی خۆتین گهرم بوو، یهک بهیهک بهرهنگاری ئهو زۆردار و ستهمکارانه ئهبوو، رووتی ئەکردنهوه بۆ نهتهوهکهی خۆی، تا خهوش و ناپاکییان دهکهوی و نهتهوه بهرهنگارییان بکات و سهه ئەنگرییان بکات. ههروهها ریتگی خهبات و چارهکردنی گیروگرفتهکانی ناو کوردستانییهی بۆ رووناک ئەکردنهوه، تا زوو بهزوو چارهسهری پاشکهوتنی خۆیان بکن و بکهونه سهه ریتگی پیتشکهوتن... جاری لهپیش ههموو چینیکا بهرهنگاری شیتخه خراپهکان بوو، که پیتچهوانهی ئایینی پاکي ئیسلام ئەجوولانهوه:

هوروژمیک بۆ سهه شیتخهکان

«شکلی تهکیه و خانهقاهی شیتخهکان
واقعا رهنگینه، اما بۆ ریان
لهم ههموو شیخ و مریدانی ریا
تاکهکی ناچیتته مرگهوتی خودا
مسجد و محراب و منبر بی کهسه
ههروه پرسه حالی چۆنه مدرسه»

ئینجا (حاجی) بهتهواوهتی لیبیان ههلهسهپته سهه پت و ئهلی:

«خانهقا و شیخ و تهکیهکان یهکسهه
پیم بلتی نفعیان چییه ئاخه؟
غیری تعلیمی تهنبهلی کردن
جمعی املاک و خهزنه کۆ کردن
دهفعهیهک امتحانیان ناکه
تی بگهن زههر یانه تریاکن
محکی لی بدن ئەگهه وهکو زهر
تی دهگهن ری گرن وهیا رهههه»

پاش ئهوه (حاجی) ئهلی:

«عشق بازی و ههواي دهرویشی
ملتی خسته فقر و بی ئیشی»

لهسهه نوشته نووسین و چهواشهکردن و جادووگه ریشیان ئەقیرتینی بهسهریاندا ئەلی:

«ئهی خهریکی ریموز و ناز و نیاز
ئهوروپا فنی گهیهوته اعجاز

قولله بی (ئیفه‌لی) (*) له ئەفلاکه
عکسی ئەو گەردوشی لەژێر خاکه
کورپه‌یی ئەم زەمینه‌یان پیاو
خاطری تۆبێ چونه‌ جه‌ووی سه‌ما»

په‌لاماری مه‌لاکان ئەدات

هه‌روه‌ها له‌سه‌ر ئەوه‌ی که هه‌ندێ له (مه‌لا) کان توانج ئەگرن له‌وانه‌ی که له خۆیتندن‌گاکاندا ئەخوینن،
(حاجی) لیبیان پاره‌په‌رێ و ئاراسته‌بشیا ن‌ه‌کات بۆ فیتروونی زانست و هونه‌ر و ژبان به‌پیاو و ژنیانه‌وه:

«چینی ناگر په‌رسن ئیستاکه‌ش
گه‌بری بێ دین و هیندوی رووره‌ش
بۆچی فه‌رموویه‌تی نبی امین:
(اطلبوا العلم ولو بالصین)؟
نیر و مین له‌م حدیثه‌ فرقی نیه
گه‌ر مه‌لا نه‌ی فه‌رموو دینی نیه
تۆ وه‌ره فن فیریه چیته‌ له‌وه
گاووره، جووه، یاخود هیندووه
لازمه‌ خول بخۆی وه‌کو به‌رداش
هه‌موو قرنی ده‌گۆرێ امری معاش»

(حاجی) هه‌رچه‌نده‌ ریزی له (مه‌لا) خۆیتنده‌واره به‌که‌لکه‌کان ئەگرت، به‌لام به‌رامبه‌ر به (مه‌لا)
خراپه‌کان هوروزمی توندوتیژی ئەبرد، ئاراسته‌بشی ئەکردن بۆ خۆ ژبان‌دن به‌پیشه‌بیکه‌وه:

«علمامان به‌قولی بێ سه‌ر و پا
پاکی خنکا له بحیری وشکی هوا
صنعتیک فیر نه‌بوون له پاش تحویل
سه‌بری چۆن بۆ مناھی بوونه دلیل؟!...
یه‌ک به‌یه‌ک بوونه خائنی ده‌ولت
خائنی ملک و دوژمنی ملت^(۱)»

(*) ئەم قولله‌یه له پاریس دایه، (۹۸۴) پێ بڵنده. له ئاسن دروست کراوه له (۱۸۸۹)دا ته‌واو بووه. بۆته
شاکارتیکی ناوازه له پاریسدا. (ش. ف)

(۱) (حاجی) مه‌به‌سی له مه‌لایانه‌یه که بوونه هۆی سه‌رئه‌نگرێ کردنی فه‌رمانه‌وه‌یابیه‌کانی کوردستان. وه‌ک
(ادریسی بتلیسی) و (مه‌لای خه‌تی) و (مه‌لا یه‌حیای مزوری)، که بۆ که‌لکی (تورک) داگیرکه‌ر و زبانی
کوردی تی ئەکوژان!

(حاجی) ئەبویست مه‌لاکانمان نووسراوه‌کانیان به‌زمانی کوردی دابنایه، هه‌روه‌ها بایه‌خیان به‌گوتنه‌وه‌ی
زمان و وێژه و میترووی کوردی بدایه به‌زمانی کوردی. بۆ ئەمه‌ی گیانی کوردایه‌تی هه‌ر به‌زیندوویی
بمیتیته‌وه و گه‌شه‌ بکات و ببیته بنچینه‌یه‌ک بۆ سه‌ره‌رزی و کامه‌رانیمان. که‌چی به‌داختکه‌وه په‌رده له
روویان هه‌ل ئەمالی و ئەلی:

«یه‌کسه‌ر علما درشت و وردی
هیچ نه‌یخویندووه دوو حه‌رفی کوردی!»

له جی‌گایه‌کی تریشدا ئەلی:

«کوردی ناخر بلتی چیه‌ عیبه‌ی؟
هه‌ر کلامی حقه‌ نییه‌ عه‌یبه‌ی...
یا له‌گه‌ل فارسی چ فرقی هه‌یه؟!...
بۆچی ئەو راسته، بۆچی ئەم که‌می؟!
با وجودی ئەگه‌ر بکه‌ی دقت
تی ده‌گه‌ی کام له کامیه‌ سرقت
چونکه ئیمه‌ قدیترین له ئەوان
به‌تواریخی جملیه‌ی ادیان»

ئینجا (حاجی) ئەم که‌مه‌ته‌رخه‌میه‌یه‌ی مه‌لاکانمان له‌گه‌ل وێژه و زمان و میترووی کوردیدا ئەگه‌بیتیته
ئوه‌ی که ناوی هه‌موو (مه‌لا) و (زانا) و (میر) و (پادشا)کانی خۆمان له‌بیر چۆته‌وه. به‌واتایه‌کی تر
که‌سایه‌تیی نه‌ته‌وايه‌تیی خۆمان ونی کردووه:

«وه‌ره با بۆت بکه‌م باسی نیه‌انی
تفنن خۆشه‌گه‌ر چاکی بزانی:
(صلاح الدین) و (نورالدین)ی کوردی
عزیزانی (جزیر) و (مووش) و (وان)ی
(مه‌له‌ل)، (ئه‌رده‌شیر) و (دیسم)ی وه‌ی
(قوباد) و (باز) و (میری ئەرده‌لان)ی
ئهمانه‌ پاکیان کوردن، نه‌ایت
له‌به‌ر بێ ده‌فته‌ری ون بوون و فانی
کتیب و ده‌فته‌ر و تأریخ و کاغه‌ز
به‌کوردی گه‌ر بنووسرایه‌ زه‌مانی
مه‌لا و زانا و میر و پادشامان
هه‌تا محشر ده‌ما ناوونیشانی»

پاشان (حاجی) ئەمەندە توورە ئەبێ لەو کەسانەى کە زمانى کوردییان خستۆتە لاوه و هۆگرى زمانانى بێگانان بوون بۆ کەلکى ناپوختەى خۆیان، دەست ئەکات بەجنێو پێدانیان ئەلێ:

«ئەگەر کوردێک قسەى بابى نەزانى

محقق دایکى حیزه و با بى زانى»

هەرودها بەو کوردانەيش کە حەز لە زمانى باووباپیری خۆیان ناکەن ئەم جنێوه ئەدات:

«لە کوردی حەز نەکا کوردی، مەلێن بۆچی وەیا چۆنە؟

لە دایکى پرسىاری کەن: کە ئەو بێچودى لە کوێ هینا!...»

(حاجى) ئەوەندە بەپەرۆش ئەبێ بۆ دامەزراندنى زمان و وێژەى کوردی، ستایشىکى خوا ئەکات بەچامەیهکى کوردی، ئاهى کوردپەرودەرى خۆى بەم جۆرە ئەگەتێت بەخوا. ئەمە دوا دێرى چامەکەیه:

«معلومە بۆچی (حاجى) مدحت دەکا بەکوردی

تا کەس نەلێ بەکوردی نەکراوه مدحى بارى»

گەلەبەک لە کوردەوارى

(حاجى) ئەمەندە وەرس بووه لە نەخوێندەوارى نەتەوهکەمان، لە داخانا ئەم تاکە هۆنراوهیهى گوتووه کە بەتەواوەتى لە ئەندازەى ترازاندووه:

«میلله تى بى کتیب و بى نووسین

غەبرى کوردان نییه لە رووی زەمین!»

هێرشێک بۆ سەر فەرمانبەرانى میرى

(حاجى) شۆرشگێر کە لە شیخ و مەلا ئەبێتەوه، ئینجا پەلامارى فەرمانبەرهکانى میرى عوسمانى ئەدات کە ئەوپەرى خراپییان لەگەڵ کورددا نوواندووه:

«ئەم سەگانه کە لەلای ئێوه وەزیر و کلان

بێنە لای تو بەخوا نایکەیه شوان و گاووان

ئەمە کەرمیزه دەلێن وارثى شرعى نبوین

هەموو عەبدى صنمن، باسى مەکە گەورەکەیان!»

لە جێبەجێ تریشدا ئەلێ:

«حاکمى رێ گرى معمورهیه، قاضیى دزی رۆژ

وزراو و وکلا گورگه، رعیت گەلەبە

ئەو گەر و گێچەلێ بۆ رعیتى خۆى داناه

زجر و تویىخى مەکە چونکە خطای گای بنهیه!»

پلار ئەگرێتە جینەکانى تری نەتەوه

ئەمەيش هەر (حاجى)یه کە هوروزم ئەباتە سەر (دەولەمەند) و (دەسەلاتدار) و (بۆرەپیاو) و (نازا) و (مسکین)هکاتمان، هەر لەبەر ئەوهى کە هێچیان بەتەنگ کوردەواربیهوه نین، هەر خەریکی بەزمورەزم و گێرفان پر کردن، یاخود نان پەیداکردن بۆ زۆردار یان کات بەفیرۆ بەختکردنى خۆیان! ئەوانه بۆ بێگانە و زۆردار بەکەلک دین، بەکەلکى کوردەوارى نایەن:

«ئەو کەسەى دەولەمەندىکى چاکه

بەندەى رۆمىيانى ناپاکه!...

هەموو مردووى میان و سمتى خرن

بەیتى مداحیان بەگیان دەکرن»

***

«ئەوى اعلايه، سەردەستەى شکاره

ئەمى ادنايه، بەستەى زولفى ياره

ئەوى نازايه، شانامه ئەخوینى

ئەمى مسکینه گەنم و جو ئەچینى

ئەمانه بى شعور و گىژ و ویتن

مطیعی لۆتەخۆر و هەرزە بێژن!»

لە جینەگایەکی تریشدا (حاجى) لە کورد وەها ئەدوئ:

«خۆ دەزانن سلاله بى اکراد

لێرەوه بگره تا دەگاته (قوباد)

هەموو عالم هەموو شیخ و میرن

زیرەک و ژیر و اهلی تدبیرن

وسطى پانى پانزه رۆژ رتیه

پر له رەشمال و خانه و دتیه

بەدریژى له (قاف) کە رابوردن

تا بە (شیراز) و (اصفهان) کوردن

شاسوارن، پێدەیان نازان

بردنیشیان وەکو لکی مەیدان

دان و بەخشینیان لە لا باوه

خوینى مەیدانیان لەکن ئاوه

بەشجاعت هەموو وەکو رۆستەم

بەسەخواهت هەموو وەکو حاتم

له وهفا (سموه ئیل) و (اسماعیل)
 عهد و پهیمانان چپای (قه ندیل)
 (گورد) ی شاهنامه پاکیان کورده
 کافی ئەم صافه، کانی ئەو ورده
 له شهرا زۆر دهغه قه و ماوه
 رۆمییانان چلۆن جواب داوه
 (حاجی) دهمریت له داخ، هاواره
 کوردی بیچاره دهبنه ئاواره!...»

میژووێک ئەنووێ بۆ کورد

له بابەت میژووێ میرنیشینییه کانی کوردستانه وه له سهردهمی ئیسلامدا (حاجی) ئەمهی نووسیوه:

«حاکم و میرهکانی کوردستان
 ههه له (بۆتان) وه ههتا (بابان)
 بهک بهیهک حافظی شریعت بوون
 سید و شیخی قهوم و میللهت بوون
 سید و شیخهکان له ترسی ئەوان
 منزوی بوون و ذاکری رحمان
 ئەو که فهوتان، پرای ئەوان ده رکهوت
 سهیری چۆن بوونه پووش و ناگر و نهوت!...»

(حاجی) له جیگایهکی تریشدا ئەلێ:

«له (قۆچ پاشا) وه تا ئیستا ئەمیرهک
 له (کۆی) پهیدانه بوو یاخود و زبرهک
 له بهر بچ ئیتحادی بوونه مسکین
 له ئاخردا وه کوو زانیومه هه ل دین
 له مابینی (کلاو سوور) و (کلاو رهش)⁽¹⁾
 په ریشانین دهبنه مثلی گای بهش!...»

له شویتیکێ تریشدا نرخێ نه ته وهی کورد ده رته خات ئەلێ:

«سهه شههه نشاه و پادشا مردن
 سهیری که کوردی ئیمه هه کوردن

(1) کلاو سوور به عوسمانیییه کان ئەلێ... کلاو رهش به ئیرانییه کان ئەلێ. (ش. ف)

میله ته باقی مابقا فانی
 ههه له (جاف) ی ههتا به (گۆران) ی
 سه سه ره تم ههه ره مه له دنیا دا
 (حاجی) دهمری به ده ورپان ناگا!

وا لیرهیشا (حاجی) میژووێ لافاوه که ی سهردهمی (نوح) پیغه مبه رمان بۆ ئە گێریته وه، که له سهه
 شاخیکێ کوردستاندا، (جوودی) که شتییه که ی نوح گیرسا وه ته وه، که ئیستا ناوی (جزیره) ه و له خاکی
 (جزیره و بۆتان) دایه، که بووه مه لبه ندی په ره سه ندن و بلا بوونه وهی مرۆف به هه موو جیهاندا:

«ئهو رۆژه به ئەمـری حی منان
 ئەو عاله مه پاکي بوو به طوفان
 تاقیکي نه ما له جنسی ذی روح
 غهیری ئەمه هاته که شتی نوح
 ئەو رۆژه گه یشته وه ختی معهود
 وه ستاوه له سهه چپاکه ی (جوود)
 ههه سی کوری کردیانه مسکن
 ئەو جی و مکانه مثلی گولشه ن
 ئیستا که (جزیره) ه بچ محابا
 معمورده یی اوله له دونیا»

هانه ئەدا بۆ کارگوزاری و چاندن و پیشه سازی و بازرگانی

(حاجی) که هه موو دهم خهوی به پیشکه وتنی کورد و ئاوا کردنه وهی کوردستانه وه ئەدی، هانه ی ئەداین
 بۆ بایه خدان به کرد و کۆشی و چاندن و پیشه سازی و بازرگانی، تا له دهست هه ژاری و کزی و بچ
 ده سه لاتنی و گێژوویتی پرگارمان ببیت.

گوێ بگره چی ئەفه رموی:

«له دهوری کلی باغی، شاری (کۆتی)،
 دووسه د مهن داری زه یتوونی به جۆبی
 له ئیوه کامتان بوو یهک دوو بارهک؟
 بیکاته کیسه یهک یاخود خه رارهک
 دوو پیتی لی دا له کۆلا مثلی دۆشاو
 وه کو رۆن، رۆنی زه یتوون بیته سهه ناو
 وه یا که ی نیژراوه سهه نه مامی؟
 له نارنج و ترنج و ههه مه قامی

بزانن: شین ده بئ، نابئ، به به ردئ؟
له جیگای گهرم و ساردی چیبی به سه ردئ؟»

له جیگایه کی تریشدا ده لئ:

«به راو و ارضی ئیوه کیمیا به
دور و گه وههر گه زۆ و مازووی چیا به
معادن خاطرئ تو بئ له گه ل کان
که فتان زیره، حتی زیوه زیوان
رهدووی پا پۆر و خوئ و نهوت و گوگرد
له کیوی ئیوه دا کۆبه وه کوگرد»

له بابهت پیشه سازیبه وه ئه لئ:

«اهلی ژاپۆن به هۆی صنعتی چاک
سه بری چۆن چینی گرت و کردیه خاک؟

له بابهت کۆشش و خه باتی (ئهرمه نییه کان) یسه وه که بۆ خو بانی ئه کهن، (حاجی) ئه م په نده مان
ئه داتئ:

«هه قیانه قومی (ئهرمن) غیرهت که شن یهک و دوو
وهک ئیمه نین له گه ل یهک دعوا بکهن به شیران
بۆ فنی حرب و صنعت، بۆ ضبط و ربطی ملت
ده نیرنه ئه وروپا گه ووه و بچووکی خو بان!

وینه به کی رهنگین ئه کیشئ بۆ به هاری کوردستان

(چامه ی وتم به به ختی خه وائوو)

ئه م چامه به یهش یه کی که له ساکاره کانی (حاجی قادری کۆبی) که ئه توانم بلیم تا ئیستایش له ناو
کورددا کهس به هاریی و ته پروتازه و پر و اتا و، نایاب و ناوازه و، ئاراسته کانی دانه ناوه. (حاجی) له
به هارییه که یدا وهک سینه ما پرده، پرده، هه موو جوانییه کی سروشتی کوردستان و هه موو جوانییه کی
ژیانی پر له ئاههنگ و ساکاری کورده واریمان پیشان ئه دات. وینه کانی (حاجی) دهست رهنگینییه کی
گه ووهی تیا دهرئه که وئ. رهن دین، رهنگا و رهنگ، شهنگ و شوخن، پر له جو ش و خرۆشن، دلگیرن،
به به رهجه سته یی دهرئه که ون. پر له جو لانه وه و بزوتن. و اتا کانی قوولن. وشه کانی پر له ساز و ئاواز.
دارشته کانی به هیتز و توند و توولن. ریک و پیک و رازاوهن. تا بیریشی لئ بکه بته وه پر له ههستی
ناسک و سوژی دهر وون. بیره کانی شی کورد ئاراسته ئه کهن بۆ کورد په روه ری و خه بات کردن بۆ ژیانیک
باشتر که دوور بئ له نازار و هاوار و زۆرداری. یان له هه ژاری و نه خو شئ و نه خو تینه واری.

له راستییدا، (حاجی)، له م به هارییه دا ئه مه نده ورد بوته وه له کورد و کوردستان و ئه مه نده یش

ورده کاری نوواند و، له دارشته که یدا، وهک هونه رمه ندیکي شارهزا و دلتهر، به هه شتی کوردستان و ژینه
پاک و خاوین و ساکاره که ی کورده واری لادیمان به هه موو جوانی و رازاوه ییه که یه وه بۆ دهرئه خات.

له لایه کی تریشه وه که ئه م سینه ما به ئه هیتته پیتش چاوی خوئ و ئاواره یی خوئ و هۆی ئاواره یی خوئ
له (ئهسته موول) دا دیتته وه یاد، هه ناسه یه کی سارد هه لئه کیشئ. پاشه جار، له سه ر ئامۆژگاری به ختی
خه وائووی، هه ر ئه وه به چاکتر ئه زانئ که چاوه روائی کوردیک بکات که له کوردستانه وه بیت و ئه م
چامه یه ی پیا بنیرئ بۆ ناو کورده واری، تا له رووی خو شه ویستییه وه له به ری بکهن و هه موو ده م یادی
بکه نه وه، به لکو (حاجی) به وه له ناو زیندووان و مردوواندا گیانی پئ شاد بئ و سه ریشی پئی
به رزیته وه، که هه ر ئه وه ی بۆ ئه مینیتته وه! له خوایش ئه پاریتته وه که چامه که ی هه ر ده ست ئه وانه بکه وئ
که نرخی زمانی کوردی ئه زانن و ریزی لئ ئه گرن، نهک ئه وانه ی ناشی و دلره ش و هه رزه گۆن و که م و
کوری له هه موو شتیک ئه گرن... له دوایی چامه که یا وای دهرئه خات که زۆر شتی نه پئی له دل یا هه یه و
بیلئ، به لام چه رخی که چ رهفتار رئ نادات بیلئ، چونکه له ژیر چنگی فه رمان په واییه کی زۆرداری وهک
(تورکی عثمانی) دایه، که له سه ر قسه ی ره وای و راستگۆبی زمان ئه برئ!... فه رموون، ئه مه ش چامه که یه،
بیخو تینه وه، که به راستی به گه نجینه به کی ویزه یی نوئ دانه نرئ که (حاجی) پیتش که شی نوو سراو خانه ی
کوردی کردووه.

کوا ئه و روژه ی هونه رمه ندان و کاربه ده ستانی کورد ببینم ئه م چامه یه به خنه چوارچیه ی فلیمیکی
سینه ما ییه وه، تا که لک و فه ری بۆ نه ته وه که مان زۆر تر بئ و گیانه پاکه چاکه که ی (حاجی قادر) پش پئی
شادمان بئ؟!...

به هارییه که ی حاجی قادری کۆبی

وتم به به ختی خه وائوو و به سه ئه تووی خوا
له خه و هه لسته زه مانئ بچینه وه ئه ولا
گورده ی به هارییه ئیستی که شاخ و داخی ولات
پره له لاله و نه سرین و نیرگسی شه هلا
له گرمه گرمی سحاب و له هاژه ی باران
چیا به پر له هه را و نه واله پر له صدا
پره له سه یل و له گولا و کانی رووی زه مین
پره له به رق و بریقه ی برووسکه جه ووی سه ما
شکۆفه دهره می شاباشی بای وه عده ئه کا
له شه وقی مه قده می، خه ملتیه دار و به ردی چیا
پیا له یی زه ری نیرگس له سه ر که فی سیمین
پره له شه وغمی وهک دور و لؤلویی لالا

گولیش به په نجهی پیروزه جامی یاقووتی له بونشاری مهیایه پر له زهری ته لاله شادی وهک صفی شایی له کینو و کهژ ازهار هوژا به خلعتی گولگون ده که ونه رقص و سه ما چه من له لاله مثالی خطی روخی دولبه ر سیاه چادری لڼ بوته خالی سهر گوننا له کن بنه وشه و خاو و هه لال و بهی بوونی هه لالی پیستهی خاوه عبیر و موشکی خه تا چیا له ته و قه سهری دارژاوه تاکه مهری چو زولفی سونبولی درهم، چو په رجه می به رها به جوش و ناگری گولناری کانی هه ل ده قولی مثالی دیدهی وامق له حسرتی عذرا قه لاتی زیوی روخواوه هه رهس به توپی نه سیم سویاهی لاله و گول چادری له جی هه لدا له گول شینن که قاز و مراوی دین و ده چن نظیری ماه وستارن له قلزه می مینا شنه ی نه سیمه صدای ناوی صافی سهر قه لبه ز به ورشه و په شه گیا شه نگی بی بووه شه بیدا خرنگ و هووپی قولینگ و قه تاری سی له سهران ده بیته و کهو ده فریت و شه هین چریکه نه کا له پیره و پیر و له سمکولی پیره گاکیتی ده له رزی گاوی زه مین و ده ترس گاوی سه ما له بست و دوو که لی شینه تفه نگی نیچیره وان مثالی سونبولی زولفی که تیک بچی به صبا چیا به شیخ و که وای سهوز و میزه ری به فره سیواکی چووزره رتواسه ته یله سانی که لاله چه من له لاله و ریحان و نه سته رهن ئیمیر شبیهی صبح و شهوه ئافتابی وقتی ضحا چنار و عه رعه ره دهف زهن هوزاره نغمه سهرای گیاش ذاکره تسبیحی شه ونفی له ملا له ژووری میگه لی هه وره، له ژیر میگه لی مهر

شبیهی گولشه نی خضرایه تووده ی غبرا له کینو و کهژ که سهر ئیواره دپته وه مالات له دهوری چادری صاحبی موجدیا، ویستا له حیلله حیللی که حیل و له باره باری مه ران له دهنگی قوړه ی گاجووت و بوړه ی مانگا له گورگه قال و چه په ی سهگ له قاره قاری بز له عکسی دهنگی دوو باره ی که دپته وه له چیا له ئوچه ئوچه ی گاوان و قییره قییری شوان له بگره به رده ی کابان ده بیته حشر و هه لالا مالاکه ی سهری تاق و په واقی مینایی ده تیبه جونبوش و له رزین ده که ونه رقص و سه ما که هه لکرا شه وئ ناگر له کلی ره شمالتیک خجل دهن له زوایای خیمه یی والا (عطارد) و (زوجهل) و (ئافتاب) و (ماه) ته مام خلاصه ثابت و سیاره تا ده گاته (سوها) صبا ده زانی ژیانم له دوورتان مه رگه؟ ده سا و ره به که زه ی خو ت خجل به (عیسا) نه گه ر منم له فراقیان که زه له جهرگه وه دئ نه گه ر دل و کهو جهرگم ده لپی نه و سووتا له پاش نه م هموو داستانه به ختی خواب الود^(۱) مثالی نه ژده ری نوستوو بهرق له خه وه هه ستا جه وایی دامه وه اما جوابیکی وارهق نه ما مجالی مقال و مباحثه له م لا وتی هه تاکو خه زان و به هار و زستانه مداری عیش و موالیدی عالمی غه برا به هاری واهه موو سالتیک ده بیته وه اما نه مانه ده چنه دیاری مالکی عقبا به کیکی نایه ته وه چونیان هه ر نه و چونه له شیخ و عالم و جاهل، له پادشاه و گه دا مکان شه وقی به عیلاته، په شمه کونه هه وار

(۱) خواب الود: خاب نالود: خه والو

حیات ذوقی به احبابه، بایه آب و ههوا
 رهفیکی کۆنه غاوان، جوانهکان پیرن
 بهشەق دەرۆن و له دووری دیاره شەق و عـ
 له دوسەدی یهکیتی زەحمەته بیناسیوه
 مه‌گەر به‌ناوونیشان و به‌خزیم و باب و برا
 که بێتو بچیه‌وه ئیستیکه بۆ ئه‌وی ديسان
 سفر ده‌که‌ی له وطن ده‌چیه شاری (جابولقا)
 خلاصه‌ی قسه ئیستیکه مصلحت ئه‌مه‌یه
 بلێ به‌وجهی نصیحت، به‌کاغذ و انشا
 ئه‌مان کورانی رفیق و براده‌رانی ولات
 به‌ئیه هەر که گه‌یشت ئه‌م کلامی بێ سه‌روپا
 له پاش ئه‌وه‌ی که تصیحه و مطالعه‌ی بکری
 به‌یادی من له‌به‌ری که‌ن له‌ پووی میهر و وه‌فا
 هه‌تا له‌ خطه‌ی بیگانه‌ فخری پێوه‌ بکه‌م
 له‌ به‌ینی زومره‌ی احیا و مجمعی موتا
 ونی مه‌که‌ن، وه‌کو آثاری (نالی) و (کوردی)
 له‌ سه‌وی دیده‌ پێۆشن گوزهر بکه‌ن له‌ خطا
 نیه‌ له‌ ممکنی امکان خطا و سه‌وی نه‌بی
 به‌غیری خواجه‌ی دیوانی علم الاسماء
 ئه‌وی حسود و عجلون: لثیم و په‌خنه‌گرن
 له‌ عیب و په‌خنه‌ی عالم به‌ری ده‌بن ئوده‌با
 ئه‌مانه‌ زاده‌ی افکار و خوشه‌ویستی مان
 ئه‌گه‌ر قبیح و کریهن، ئه‌گه‌ر شەل و اعما
 مثالی فرخه‌ی ژیشک که‌ پێی ده‌لتی دایکی:
 إلهی قاقمه‌ یاخود سه‌موره‌ یادبیا
 شبیهی جۆلا که‌ راضی نه‌بی به‌سه‌ر درێ خۆی
 مه‌لین فصاحتی کوردی به‌فارسی ناگا
 بلاغتیکی هه‌یه‌ هیچ زه‌مانی نایگاتی
 له‌ بێ تعصبی کوردانه‌ بێ په‌واج و به‌ها
 که‌ خۆتی تی نه‌گه‌یینی و له‌ نکته‌کانی ناگه‌ی
 ده‌لتی هه‌مووی هه‌یانه‌ خوا به‌لای لێدا

به‌لام ئه‌وانه‌ که‌ صرافای زێر و زیوی قسه‌ن
 چ شاه‌ ره‌وايه‌ ده‌زانن، چ سکه‌بیکه‌ په‌وا
 «چ حکمه‌تیکه‌ که‌ آثاری کورده‌ ناموسی
 نه‌ کیمیا و نه‌ عنقا له‌ بیته‌ ئیسه‌ نه‌ما
 إلهی نه‌یخه‌یه‌ به‌رچنگی مه‌نده‌ بووری لثیم
 نقودی (حاجی) که‌ نه‌یدیوه‌ (خوسره‌و) و (دارا)
 امین به‌وايه‌ نصیب و ئه‌گه‌ر یه‌کتی وایی
 به‌خیری باوک و دایکی له‌ پێی خیرا بیدا
 گه‌لتی قسه‌م له‌ دلا بوو، حکایتیم مابوو
 که‌چی له‌ به‌ختی که‌چم خامه‌ نووکی لیره‌ شکا!...»

چاپکراو له‌ به‌ره‌مه‌کانی حاجی قادری کۆبی

* (حاجی) هۆنراوه‌ی زۆره‌، به‌لام گه‌لتیکی له‌ناو چوون. له‌ سالی ۱۹۲۵دا له‌سه‌ر خواستی
 خوالێخۆشبوو (عه‌بدولپه‌حمان سه‌عید)، کۆمه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌ هۆنراوه‌کانی له‌ ده‌می ئه‌م و ئه‌وه‌ و، که
 کاتی خۆی له‌به‌ریان کردبوو، له‌لایه‌ن مامۆستا (عه‌لی شوقی) یه‌وه‌ کۆکرا بووه‌وه‌ و بۆی نیرابوو
 (به‌غداد). ئه‌ویش له‌ ۱/۱۱/۱۹۲۵دا چاپی کردبوو.

* به‌ناوی (غیره‌تی ملی) ییشه‌وه‌ کۆمه‌له‌یه‌ک هۆنراوه‌ی هه‌لبێژیراوی هه‌بووه‌، لای (عه‌بدولپه‌زاق به‌گی
 به‌درخانی) ی دانه‌تی که‌ له‌ پاش مردنی چاپی بکات، به‌لام داخه‌که‌م تورکه‌کان له‌ گه‌ل کوشتنی
 (عه‌بدولپه‌زاق به‌درخان) دا، ئه‌و نووسراوه‌یشیان سووتاندبوو.

* له‌ سالی ۱۹۶۹دا مامۆستا (گیوی موکریانی) له‌ شیبه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌تردا بۆ سێیه‌م جار
 کۆمه‌له‌یه‌ک له‌ هۆنراوه‌کانی چاپ کرد.

لاپه‌ره‌کیشی به‌زینکۆغراف له‌ ده‌ست نووسی (حاجی قادری کۆبی) خۆی له‌م نووسراوه‌یدا له‌ چاپ
 داوه‌. مامۆستا گیوی ئه‌م هۆنراوانه‌ی له‌ چه‌ند که‌شکۆلێکی به‌نرخ وهرگرتوه‌ که‌ له‌ لای خۆی
 پاراستوونی.^(۱)

* له‌ سالی ۱۹۵۲دا مامۆستا (عه‌لاه‌دین سجادی) له‌ نووسراوه‌ به‌نرخه‌که‌یدا (میترووی ئه‌ده‌بی
 کوردی) له‌سه‌ر میترووی ژبانی و هه‌ندێ له‌ به‌ره‌مه‌کانی لیکۆلینه‌وه‌ی کردوه‌.

* له‌ سالی ۱۹۶۰دا (مامۆستا هه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریم) له‌ نووسراوه‌که‌یا (حاجی قادری کۆبی)
 لیکۆلینه‌وه‌ی له‌سه‌ر به‌شیکێ زۆر له‌ هۆنراوه‌کانی (حاجی) کردوه‌.

(۱) به‌ر له‌مه‌، هه‌ر مامۆستا گیوی به‌هه‌شتی، سالی ۱۹۵۳ (دیوانی حاجی قادری کۆبی) له‌ چاپخانه‌ی
 کوردستان - هه‌ولێر له‌ چاپداوه‌، به‌ (زنجیره‌ی په‌خشیات: ۳۲).

* له سالنی ۱۹۷۱د له (کۆیه) میهرهجانیککی گهوره بۆ (حاجی قادری کۆیی) کرا، زۆر له وێژهوان و ڕۆشنبیریانی کوردستان و بیگانان تیا بهشداربوون.

* وا له سالنی ۱۹۷۲یشدا له لایهن نووسه‌ری ئەم نووسراوه‌وه ئەم لیکۆلینه‌وه‌یه له‌سه‌ر میژووی ژبان و وێژه‌که‌ی (حاجی قادری کۆیی) کراوه. هیوادارم که گیانی (حاجی)ی پێ شادبێ.

* له گه‌لیک ڕۆژنامه و گۆفاره کوردییه‌کانیشا، ناوبه‌ناو، له هۆنراوه‌کانی (حاجی) بلاوکرانه‌ته‌وه و قسه له‌سه‌ر هۆنراوه‌کانی و میژووی ژبانی کراوه. وه‌ک گۆفارانێ: (هاوار) و (گه‌لاوێژ) و (هه‌تاو). هه‌روه‌ها وه‌ک ڕۆژنامانی: (خورمال) و (ژبان‌ه‌وه).

حاجی) به‌لای ڕۆشنبیرانه‌وه

* خوالیخۆشبوو (ئهمین زه‌کی به‌گ)، میژووناسی به‌ناوبانگی کورد له نووسراوه به‌نرخه‌که‌یا (مشاهیر الکرد و کردستان) ده‌رباره‌ی (حاجی) ئەلێ:

«هه‌ر له‌ منداڵییه‌وه‌ گرفتاری خۆشه‌ویستی نه‌ته‌وه و نیشتمان و زمانی نه‌ته‌وه‌ییی خۆی بوو بوو... له‌ناو گه‌وره‌ پیاوان و ڕۆشبیروانی کوردا ناوبانگی ده‌رکردبوو... چامه (قصیده)کانی نیشانه‌یه‌کی ئاشکران بۆ نه‌وه‌ی که هه‌ستییکی نه‌ته‌وه‌ییی بێ ئەندازه‌ی بووه له‌گه‌ڵ نیشتمانپه‌روه‌رییه‌کی کلپه‌داردا. زۆریه‌ی چامه‌کانی پرن له‌ سکاڵایه‌کی پر له‌ ئازار و هاوار ده‌رباره‌ی باری نه‌ته‌وه‌که‌ی و پاشکه‌وتویی له‌ هه‌موو جۆره‌ روویه‌که‌وه، که یه‌کێک له‌وانه‌ ناکۆکی و دووبه‌ره‌کیی ناوخۆیانه‌ و، به‌کارنه‌هێنانی زمانی کوردی له‌ نووسیندا...»

* مامۆستا (ڕه‌وشه‌ن به‌درخان)یش له نووسراوه‌ ناوازه‌که‌یا: (صفحات من الادب الکردی) له‌ بابته (حاجی قادری کۆیی) یه‌وه ئەفه‌رموئ:

«(حاجی قادری کۆیی) له‌ بوێژه هه‌ره‌ گه‌وره‌کانی کورد ئەژمێرێ که له‌ سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مدا ژباون. به‌چامه‌ی کۆمه‌له‌یه‌تی پر له‌ ره‌خه‌ ناوبانگی ده‌رکردوو... له‌ کۆی سه‌نجه‌قه‌وه‌ کۆچی کرد بۆ ئەسته‌موول. بوو به‌مامۆستای کوره‌کانی به‌درخان پاشا. هه‌ر له‌ وێشدا مرد. چامه‌ نیشتمانپه‌رییه‌کانی کارێکی گه‌وره‌یان کرده سه‌ر گیانی نیشتمانپه‌روه‌ری له‌ناو کورده‌واریدا...» .

که‌شکۆلیک به‌ده‌ستی خۆی ئەنووسینه‌وه

که‌شکۆلیکی به‌نرخه‌ بوێژه‌کامان، که به‌ده‌ستی (حاجی قادری کۆیی) خۆی نووسراوه‌ته‌وه، تا ئەم سالانه‌یش له نووسراوخانه‌ی خوالیخۆشبوو، (مه‌لا محمه‌د سه‌عید)دا که به‌ (صدر العلماء)ی شاری (سابلاخ) به‌ناوبانگه، پارێزراو بوو. حاجی له هۆنراوه‌کانی (حاجی قادری کۆیی) خۆی و له هی بوێژان: (شقایب)، خه‌یالی، جامی، حریق، خاکی، خالید، خالص، رضا، ره‌نجووری، زه‌رگه‌ر، سالم، شیخ ئەبو سعید ئەبو خه‌یر، تالیب، فضولی، کاربێزی، کوردی، مه‌ستووره، محتشم، وه‌فایی) تیا نووسیه‌وه‌ته‌وه. هه‌ندیک له‌م بوێژانه به‌زمانی فارسی و عه‌ره‌بی هۆنراوه‌کانیان داناوه. ئیستاکه ئەم که‌شکۆله به‌نرخه که‌وتوه‌ته‌ لای مامۆستا گیوی موکریانی، که خوشکه‌زای (صدر العلماء)ه. (۱)

(۱) دیوانی حاجی قادری کۆیی، چاپی سێیه‌مین، گیوی موکریانی، ل (۱). (ش. ف)

که‌شکۆله که بریتیییه له (۴۴۷) لاپه‌ره. بچ گومان ئەم که‌شکۆله، هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌ی که به‌ده‌ستی (حاجی قادری کۆیی) خۆی نووسراوه‌ته‌وه، له دواڕۆژی نیشتمانیماندا جیگایه‌کی ناوازه‌ی بۆ ته‌رخان ئەکری له ناوازه‌گه‌ی کوردستاندا. هه‌روه‌ها به‌که‌لکی لیکۆلینه‌وه‌ دی بۆ زانا و وێژه‌وانه‌کامان...

حاجی خه‌می ئافه‌تی کورد ئەخوات

(حاجی)ی ڕۆشنبیر، که ئەیزانی هۆی دواکه‌وتن و سه‌رگه‌ردانیمان دوو شته:

۱- نه‌خۆینه‌وه‌اری

۲- به‌دخوویی

بانگی ئەدا بۆ نه‌ته‌وه‌که‌مان: که هۆگری خۆینه‌وه‌اری بن و فیتری هونه‌ر و پیشه‌سازی بن و خۆیشتان رابه‌پێن به‌و کرده‌وه‌ بلندنه‌وه‌ که خواناسی په‌سه‌ندی ئەکات، وه‌ک هۆگری و کۆکی و خۆشه‌ویستی و یه‌کیته‌ی و بۆ مه‌به‌ستی خه‌بات کردن له‌پیناو که‌لکی کورد و کورستاندا. هه‌روه‌ها بانگی ئەدا که زانست و هونه‌ر و پیشه‌که‌مان بۆ که‌لکی گشتی به‌کاربه‌پێن، تا خۆمان ده‌وله‌مه‌ند که‌ین و خاکه‌که‌مان ئاوه‌دان بکه‌ینه‌وه. له‌مه‌یشدا (ئافه‌ت) مافی هه‌یه‌ وه‌ک پیاو بخوێنی و خۆی پێ بگه‌پێنی و خه‌باتی نیشتمانی بکات و له‌به‌ری ره‌نجی شانی خۆی تیر بخوات:

«بۆچی فه‌رموویه‌تی نبی الامین

(اطلبو العلم ولو بالصین)؟

نێرومی له‌م حدیسه‌ فه‌رقی نییه‌

گه‌ر مه‌لا نه‌هی فه‌رموو دینی نییه‌

تۆ وه‌ره‌ فن فیتره‌ چیته‌ له‌وه

گاوپه، جووه، یاخود هیندوو»

سه‌رچاوه‌کان:

۱- دیوانی حاجی قادری کۆیی - گیوی موکریانی

۲- میژووی ئەده‌بی کوردی - عه‌لاه‌دین سجادی

۳- کۆمه‌له‌ شعری حاجی قادری کۆیی - عه‌بدولپه‌حمان سه‌عید

۴- حاجی قادری کۆیی - حه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریم

۵- خلاصه‌یه‌کی تاریخی کورد و کوردستان - محمه‌د ئەمین زکی.

۶- مشاهیر الکرد و کوردستان /ج/ ۲ - محمه‌د ئەمین زکی.

۷- دراسات فی الادب الکردی - روشن بدرخان.

۸- مقالات - رفیق حلمی.

۹- لیکۆلینه‌وه‌کانی خۆم.

پیشەکی

له ناوهند ساله کانی (۱۹۲۰) و (۱۹۳۰) دا راپه‌پینیکی گهرموگور و پاک و پیرۆز، له مه‌یدانی رۆشنبیری و هونەر و هۆنراوه و په‌خشاندا، له کۆری نیشتمانه‌په‌روه‌ری و کوردایه‌تی و مرۆف دۆستیدا له سلیمانیادا رووی دا. کۆمه‌له‌یه‌کی گه‌وره هۆنراوه‌ی نیشتمانی و رۆشنبیری له‌لایه‌ن بوێژ و وێژه‌وانه‌کامانه‌وه دانرا که زۆربه‌یان کران به‌گۆرانی و، له خۆپندنگاکانی کوردستانی عێراقدا، به‌ئاوازیکی خۆش و به‌جۆشه‌وه، له‌لایه‌ن شاگرده‌کانه‌وه ده‌خۆپندرانه‌وه. مامۆستایان (زێوهر و ره‌فیق حلمی و فائق بیکه‌س و عه‌بدلواحید نوری و شیخ نوری شیخ سالج) له‌و جۆره بوێژ و وێژه‌وانانه بوون. ئەگه‌ر به‌پیتی ژماره‌بی، (زێوهر) له هه‌موویان زۆرتری دانابوو. به‌لام ئەگه‌ر به‌پیتی نرخ و باه‌خ و گرنگیی و کاره‌گه‌ری بی، گۆرانییه‌که‌ی (شیخ نوری شیخ سالج)، که ناوی (ئنتباه) بوو له هه‌موو ئەو گۆرانییه‌نه‌ پایه‌ی بلتدتر بوو. ئەمه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌ بوو که ئەو گۆرانییه هه‌ر هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تیی (شیخ نوری) ی پێشان نه‌دابوو، هه‌ست و ته‌زوو و، تاسه و بیروباوه‌ری دل و ده‌روون و هۆشی کورده‌واریی ئەو سه‌رده‌مه‌یسه‌ی ده‌رپرسیو، که دامابوون له‌سه‌ر (دادپه‌روه‌ری) و (به‌زه‌بی هاتنه‌وه‌ی) کاربه‌ده‌ستانی جیهان و ئەوانه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌کوردستانه‌وه هه‌بوو. هه‌روه‌ها که دژی سته‌م و زۆرداری ناوخوا و، ئەو فه‌رمانه‌واپه‌یانه وه‌ستا‌بوون، که بووبونه‌وه‌ی سه‌ره‌گردانی و پاشکه‌وتوویی کورده‌واریی و کاوولبوونی کوردستان.

له راستیدا گۆرانی (ئنتباه) هی (م. نوری) نه‌بوو. هی بوێژتیکێ ئافه‌رتی فه‌ره‌نسه‌یی بوو، که ناوی (ماری ژۆزه‌ف شه‌نی) بوو. ئەم ژنه به‌بۆنه‌ی به‌کینک له‌ شۆرشه‌ گه‌وره‌کانی فه‌ره‌نسه‌وه ئەو کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌ی دانابوو. که هۆنراوه‌که‌ کرا به‌گۆرانی و له‌ شیوه‌ی (لاسابیی کردنه‌وه‌یه‌کی به‌گۆرانی)^(۱) دا،

پێشانی نه‌ته‌وه‌ی فه‌ره‌نسه‌ درا، له هه‌موو لایه‌که‌وه‌ خۆشه‌و‌یستی و رێزبان به‌رامبه‌ر گۆرانییه‌که‌ و خاوه‌نه‌که‌ی پێشان دا که به‌هۆی ئەوه‌وه‌ ناویانگیتی گه‌وره‌یشیان ده‌ستکه‌وت.

جا لیته‌ردا هونەر بۆ (مه‌حموود جه‌وده‌ت) ه، که له‌ رووی نیشتمانه‌په‌روه‌ری و ئازایه‌تی و مه‌ردایه‌تییه‌که‌ به‌وه، وێژه‌وانییه‌که‌ی خۆی خسته‌ کار و، ئەم گۆرانییه‌ی له‌ سالی ۱۹۲۵ دا له‌ فه‌ره‌نسه‌یه‌وه‌ گۆرییه‌ سه‌ر زمانی کوردی. له بوێژه‌کانیسه‌مانی داواکرد، که به‌کینکیان ئەم په‌خشانه‌ی ئەو بخاته‌ شیوه‌ی هۆنراوه‌وه و ئاوازیکیشی بۆ بدۆزیته‌وه، تا له‌لایه‌ن شاگردانی خۆپندنگاکانی کوردستانه‌وه، به‌گۆرانییه‌وه‌ بخۆپندریته‌وه.

لیته‌ریشدا هونەری (شیخ نوری) ده‌رده‌که‌و‌یت، که له‌ پێش هه‌موو بوێژتیکدا، ئەو په‌خشانه‌ی (مه‌حموود جه‌وده‌ت) ی به‌هۆنراوه‌ خسته‌ شیوه‌یه‌کی جوان و ره‌نگین و ئاهه‌نگ داره‌وه‌ و، ئاوازیکی جوانیشی بۆ

(۱) واته: ئۆپه‌ریت یان ئۆپه‌را.

دۆزییه‌وه‌ و، وه‌ک گۆرانییه‌کی نیشتمانیی زۆر خۆش و به‌جۆش و گه‌وره و گرنگیش له‌ناو خۆپندنگاکانی کوردستاندا بلاوی کرده‌وه^(*).

له‌وه‌دا ده‌ره‌که‌و‌ی که ئەم گۆرانیی (ئنتباه) ه‌یان له‌گه‌ڵ چیرۆکی (نیرۆن) و چیرۆکی (سکالانوس) دا، له‌سه‌ر شانۆی خۆپندنگاکه‌یان، به‌ (تیبی ساز و ئاواز و گۆرانی و لاساییکردنه‌وه‌)، لاساییکرده‌وه‌ که

(*) خوالیخۆشبوو (مه‌حموود جه‌وده‌ت) ئەو ئۆپه‌ریتیه‌ی له‌ فه‌ره‌نسه‌یه‌وه‌ به‌ناوی (ئینتیباه) وه‌ به‌شیتوه‌ی (په‌خشان) کردۆته‌ کوردی و له (ژبانه‌وه‌) ی ژماره (۲۱) ی ۱۹ مارت ۱۹۲۵ دا له‌ لاپه‌ره‌ چواردا به‌شیتکی بلاوکه‌راوه‌ته‌وه، به‌شی دووه‌می له‌ ژماره (۲۲) ی ۲۶ مارت ۱۹۲۵ دا بلاویته‌وه.

جا له‌ به‌ر گرنگی باسه‌که‌ و ئەو لک و پۆیانه‌ی له‌ دواپیدا لیتی ده‌بنه‌وه، وای به‌باش ده‌زانم که ده‌قی وه‌رگێرانه‌که‌ (به‌په‌خشان) وه‌ک ئەوه‌ی له‌ ژبانه‌وه‌ دایه‌ بخه‌ینه‌ به‌رچاوی خۆپه‌نەر و به‌شیتوه‌ی ریتنوسی ئیستا پێشکه‌شی که‌ین:

ئینتیباھ

دویتی شوو له‌ سکونه‌تی عه‌میقه‌ی نیوه‌شه‌وا له‌ناو ژووره‌که‌ما که به‌رۆشناپی مانگ نیوه‌ رووناک ببووه‌وه، به‌نیه‌تی نووسن راکشایووم و چونکه‌ زۆر هیلاک و ماندووبوم ئەمویست زوو خه‌وم لێ بکه‌و‌ی، فه‌قه‌ت هه‌رچه‌ندم ئەکرد و ئەکۆشام به‌هیچ کلۆجیکت خه‌و نه‌ئکه‌وته‌ چاوم. چونکه‌ خه‌یال و وه‌زعیه‌تی وه‌ته‌ن و ئاره‌زووی ته‌ئسیسی ئەمن و ئاسایش تیایدا موخه‌یه‌له‌ی به‌سوره‌تیک ئیستتیا کردبوو له‌ پاش موده‌تتیک زۆر که‌م ئەوه‌ی که‌ فکرم لێ ئەکرده‌وه‌ عاده‌تا به‌چاوه‌ ده‌بینی.

له‌م خه‌یالته‌دا وا ئەهاته‌ پێش چاوم که‌ له (ده‌شتی وه‌یس)^(۱) دا؛

پیش سبی، مندال، پیای قه‌یره، ژن، کور، کچ، حاصل گه‌وره و بچوک عه‌شاماتیکێ ئەوه‌نده‌ کۆبووبه‌وه‌ که‌ ته‌شبهه‌کردنی ئەم قه‌له‌باغ به‌شاره‌میترووله‌یه‌ک جائیز بوو، ئەم خه‌لقه‌ش به‌ئیتباری ئەکسه‌ربه‌ته‌وه‌ پێ چه‌ک و سیلاح بوون، له‌م ده‌شته‌دا که‌ له‌ به‌ر ئینسان وه‌ک به‌حریکی موته‌لاتیم وایو به‌ده‌ره‌جه‌یه‌ک سکوت و سکونه‌ت حوکم فرمایوو که‌ ئینسان عاده‌تا گوێی له‌ وه‌ی با‌ه‌ میتشوله‌ ده‌بوو.

منیش له‌ کن (گرده‌که‌ی شیخ محییدین)^(۲) وه‌ له‌ناو ئەم عاله‌مه‌دا خۆم ده‌بینی. ناگه‌هان ده‌نگ و ئاهه‌نگ و گۆرانییه‌کی زۆر موئه‌سیرم هاته‌ به‌ر گوێ.^(۳) گۆرانییه‌که‌ مه‌وزون و گه‌ته‌که‌ش موه‌بیج بوو، چاوم هه‌له‌پری که‌ ته‌ماشام کرد ئەم گۆرانییه‌ چه‌ند سیلاح به‌ده‌ستیک له‌سه‌ر گرده‌که‌وه‌ن، ئەنیوت و نه‌قه‌راتی ئەم گۆرانییه‌ به‌یه‌ک ئاهه‌نگ له‌ ته‌ره‌ف عموومه‌وه‌ تیکراره‌که‌رایه‌وه‌ و له‌ ته‌نیشته‌ ئەم سیلاح به‌ده‌ستانه‌وه‌ چه‌ند دایکیک که‌ هه‌ر یه‌که‌ ده‌ستی مندالیک به‌ده‌سته‌وه، چه‌ند مندالیکێ ده‌وازانه‌ سال، چه‌ند ژنیکێ میتردار، چه‌ند =

(۱) ده‌شتی وه‌یس: که‌وتبووه‌ رۆژئاوای شاره‌وه‌ به‌پال کارگه‌ی جگه‌ره‌ی ئیستاوه، شه‌خسکی لیبه، خه‌لکی بۆ نیاز و موباره‌کی زیاره‌تیمان ده‌کرد، به‌گۆرانییه‌وه‌ ده‌وترا: با‌چینه‌ سه‌ر (وه‌یس) وه‌یسی خۆمانه‌ له‌ وه‌یس ده‌پرسین خه‌تای کامانه.

(۲) گردی شیخ محییدین: خوار ده‌شتی وه‌یسه، ئەو گرده‌ی نیوان کارگه‌ی جگه‌ره‌ و کارگه‌ی سه‌هۆله‌که‌ی گه‌ره‌بیت، ئیستا (گه‌ره‌کی شیخ محییدین) ه.

(۳) تا ئیتره‌ له‌ ژبانه‌وه‌ی ژماره (۲۱) دایه.

به‌سایه‌ی دستک‌وتی‌ئو‌ئو‌ئو‌ئو‌ئو، که‌سی‌ش‌ه‌وی‌خ‌ای‌اند، گه‌لینک‌ئامیتری‌ساز‌و‌ئاواز‌و، که‌لوپه‌لی‌و‌هرزش‌و‌دیده‌وانیسیان‌بۆ‌خویندن‌گاکه‌یان‌کری، بیج‌گه‌له‌وه‌یش‌ده‌ست‌گیروویی‌گه‌لینک‌شاگردی

=کچیک‌کی‌چوارده‌سال‌له‌سه‌ر‌خه‌تیب‌رتیب‌راوه‌ستابوون‌و‌به‌سوره‌تیک‌کی‌حوزن‌ئه‌نگیز، جه‌ساره‌ت‌به‌خش‌ده‌سته‌ده‌سته‌به‌ریزه‌له‌سه‌ر‌ئهم‌گۆرائییه‌که‌نه‌قهراته‌که‌یی‌له‌ت‌ره‌ف‌عموم‌ه‌وه‌تیک‌رار‌ئه‌کرایه‌وه‌ده‌وامیان‌ئه‌کرد.

گۆرائیه‌که‌م‌عه‌ینه‌ن^(۱) له‌بیر‌ئهما، فه‌قه‌ت‌خولاسه‌یی‌مه‌ئاله‌که‌ی^(۲) ئه‌مه‌بوو‌که‌وا‌عه‌رزی‌ده‌که‌م.

ده‌سته‌یی‌لاوه‌گان

ئیمه‌دل‌اوه‌رانی‌کوردان‌بۆ‌ته‌ئیمینی‌سه‌عه‌اده‌تی‌میله‌ت‌ئه‌وا‌هه‌و‌هل‌هه‌نگامان‌هاو‌یت‌شت. ئالای‌زه‌فه‌ر‌به‌مه‌سروریه‌ت‌له‌پیشمانه‌وه‌ره‌فعی‌مه‌وانیعی‌ئاملمان‌ئه‌کات. بۆ‌ئیم‌حای‌زولم‌و‌ته‌عه‌سسوب‌له‌هه‌موو‌کوردستاندا. ته‌پل‌بازی‌سوارانی‌جه‌نگاوه‌ر‌ده‌ستی‌کرد‌به‌لیدن، ئه‌ی‌دوشمنانی‌کوردستان، ئه‌ی‌زالمان‌و‌خوین‌خۆزان‌بله‌رزن‌ئهمه‌میله‌ته‌که‌هه‌لساوه، ئه‌ی‌عه‌داران‌هه‌ر‌له‌ئیس‌تاوه‌کفن‌بۆ‌خۆتان‌حازر‌بکه‌ن.

«نقرات»

ماده‌ری‌وه‌ته‌مان، کوردستان، ئیس‌تیم‌ددامان‌لین‌ده‌کا. ئیمه‌که‌ئهلادی‌ئهوین‌هاتین‌به‌ئیم‌دادیه‌وه‌و‌عه‌زمان‌کرد‌که‌نجاتی‌بده‌ین‌و‌له‌ریگای‌نه‌جاتی‌ئهو‌دا‌بم‌رین. ئیمه‌هه‌ر‌بۆ‌خزمه‌تی‌ئهو‌ئهم‌ئین‌له‌پتی‌ژیانی‌ئهو‌دا‌مردن‌به‌ژیان‌ئه‌زانین.

سئ‌چوار‌دایک

ئه‌ی‌دل‌اوه‌رانی‌وه‌ته‌ن‌قه‌تعیه‌ن‌زه‌ن‌مه‌که‌ن‌که‌له‌دیده‌یی‌ماده‌رانه‌یی‌ئیمه‌به‌حوزن‌تیک‌کی‌زه‌لیلان‌ه‌وه‌فرمی‌سک‌بیته‌حواری، چونکه‌ئیمه‌ئهم‌زانین‌که‌ئیه‌ده‌ستتان‌دایه‌تفه‌نگ‌تۆفیک‌ره‌فیع‌قاتانه‌و‌زه‌فه‌ر‌یار‌و‌یاوه‌رتانه، له‌به‌ر‌ئهمه‌لازمه‌هه‌ر‌له‌ئیس‌تاوه‌زالمان‌و‌دوشمنانی‌کوردستان‌ئه‌شکر‌پێژی‌مه‌زه‌لله‌ت‌بن.

ئه‌ی‌جه‌نگاوه‌ران‌ئیمه‌ئیه‌مان‌هینا‌به‌دنیاه‌و‌له‌به‌ر‌ئهمه‌جه‌باتتان‌هی‌ئیه‌نییه. عائی‌د‌به‌وه‌ته‌نه. چونکه‌له‌پیش‌ئیمه‌دا‌ماده‌ر‌ئهو.

«نقرات»

سئ‌چوار‌باوک

ئه‌ی‌(غظنفران) ئیه‌که‌قه‌لبتان‌به‌ر‌ابیه‌ته‌یی‌ئبه‌ویه‌ته‌وه‌زه‌ره‌بات‌ده‌کا‌له‌ساحه‌یی‌جه‌نگ‌و‌جیدالدا‌ئیمه‌تان‌له‌بیر‌نه‌چیه‌وه‌بۆ‌ئهو‌ی‌رۆحی‌ئیمه‌به‌موفقه‌قیه‌تی‌ئیه‌وه‌دائیمه‌ن‌شه‌عه‌ش‌عانه‌ین، له‌هیچ‌شتیک‌سل‌مه‌که‌ن‌و‌به‌رینداری‌و‌شان‌و‌شه‌ره‌فه‌وه‌وه‌ره‌نه‌وه‌سه‌ریالینی‌ئیح‌تیزاری‌ئیمه‌و‌به‌ده‌ستی‌خۆتان‌دیده‌یی‌نوکرانی‌ئیمه‌لینک‌بنین.

«نقرات»

چه‌ند‌مندالیک

نه‌تیجه‌ی‌زه‌فه‌ر‌که‌ته‌ئیمینی‌سه‌عه‌اده‌ت‌و‌مه‌سه‌ره‌تی‌دل‌اوه‌رانی‌وه‌ته‌ن‌په‌روه‌ر‌ده‌کا، نه‌تیجه‌ی‌ئامالی‌ئیمه‌یه؛=

(۱) عه‌ینه‌ن: وه‌ک‌خۆی، کنومه‌ت.

(۲) مه‌ئال: پوخته‌که‌ی، مانا‌که‌ی. له‌(ما‌آل‌إلیه) عه‌ره‌بییه‌وه‌یه.

هه‌ژار‌بیشیان‌په‌کرد‌بۆ‌کرپینی‌جلوبه‌رگی‌وه‌رزش‌و‌دیده‌وانی. تا‌ئیس‌تاکه‌یش‌یادی‌ئهو‌کارگێری‌و‌مامۆستایانه‌له‌بیری‌نه‌ته‌وه‌که‌ماندا‌ماون‌و، به‌رپێز‌و‌خۆشه‌ویستییه‌وه‌ناویان‌ده‌هین. (سال‌ح‌قه‌فتان،

=مردن‌تیک‌که‌ته‌ئیمینی‌ژیانی‌ئبه‌دی‌دلی‌میله‌تیک‌بکا‌بگاته‌غایه‌ی‌موقه‌دده‌سی‌ئیمه‌یه.

ئهو‌ترسۆکانه‌له‌ژێر‌باری‌حه‌یاتدا‌ده‌نالین، له‌ژیان‌نه‌گه‌بشتوون، ئه‌وانه‌که‌له‌پتی‌سه‌عه‌اده‌ت‌و‌ره‌فاهی‌میله‌تی‌خۆیاندا‌ئیفنای‌حه‌یاتیان‌کردوه‌هه‌ر‌ئهو‌ان‌ژیان‌و‌ئهم‌ئین. هه‌وه‌ئ‌ده‌رسی‌ئیمه‌له‌ئاغووشی^(۱) ماده‌ردا، له‌سه‌ر‌پرحله‌ی‌مه‌کته‌ب‌ئهمه‌بوو.

«نقرات»

سئ‌چوار‌ژنی‌مێردار

بۆن‌ئه‌ی‌ره‌فیع‌قان‌دل‌اوه‌ران، شه‌ر‌جه‌ژنی‌ئیه‌یه، بۆن‌ئه‌ی‌جه‌نگاوه‌ران، بۆن‌هه‌تا‌به‌موزه‌فقه‌ره‌به‌ت‌ئه‌گه‌رپه‌نه‌وه. بۆ‌گولبارانی‌ئیه‌و‌ته‌زیینی‌تاقی‌زه‌فه‌رتان‌ئیمه‌ش‌گول‌ئه‌چینه‌وه.

ئه‌گه‌ر‌ده‌ستی‌زولمی‌زه‌مانه‌چهند‌وجودیک‌کی‌عه‌زیزی‌ئیه‌ئبه‌دیه‌ین‌له‌ئیمه‌جۆی‌بکاته‌وه، ئیمه‌ش‌به‌زه‌فه‌ر‌و‌غالبیه‌تی‌ئیه‌وه‌ئبه‌دیه‌ین‌ئهل‌او‌ئینه‌وه‌و‌فیگیری‌ئینتیقامی‌ئیه‌به‌سووره‌تیک‌ته‌لقینی‌ئهو‌شپیر‌به‌چانه‌ی،^(۲) که‌له‌باوه‌ش‌و‌سکماندان، ده‌که‌ین‌که‌هه‌ر‌قه‌تره‌یه‌کی‌خوینی‌ئیه‌ببیه‌ته‌دهربایه‌ک‌که‌سه‌ده‌هزار‌زالمان‌غه‌رق‌بکات!

«نقرات»

چه‌ند‌کچیک

ئیمه‌که‌خوشکانی‌قه‌ره‌مانین‌و‌هیشتا‌ر‌ابیه‌ته‌ی‌موقه‌دده‌سه‌ی‌ئیزدیواج‌لامان‌مه‌جهوله، ئه‌گه‌ر‌له‌گه‌ل‌حه‌یاتی‌ئیمه‌دا‌نه‌وجه‌وانانی‌وه‌ته‌ن‌ئاره‌زووی‌ئیش‌تیراک‌بکه‌ن‌لازمه‌به‌چه‌ره‌یه‌کی‌ئارایش‌و‌پرايه‌ی‌زه‌فه‌روه‌عه‌وده‌ت‌بکه‌نه‌وه‌و‌بۆ‌ئیس‌تی‌حسالی‌ئهم‌غایه‌موقه‌دده‌سه‌له‌م‌شه‌ره‌مویاره‌که‌دا‌خوینی‌خۆیان‌پژانده‌ین.

«نقرات»

تاقمی‌چه‌نگاوه‌ران

له‌ژێر‌ئهم‌چه‌ک‌و‌سیلاحه‌دا، له‌حزور‌خوای‌عاله‌میان‌و‌ئهم‌عه‌شاماته‌و‌دایک‌و‌باوک‌و‌خوشک‌و‌برا‌و‌مال‌و‌مندالماندا‌سویند‌ده‌خۆین‌که‌ریشه‌یی‌زولم‌و‌زالمان‌بکیشینه‌وه‌و‌ئهم‌ن‌ئاسایش‌له‌م‌کوردستانه‌دا‌ته‌ئسیس‌و‌ته‌ئمین‌بکه‌ین.

***

به‌نده‌به‌جامه‌ییکی‌(زرین‌فرۆشته‌نیه‌وه؟) که‌به‌ئهمانه‌ت‌لامبج‌ئهو‌ی‌خودنمایی‌بکه‌م. بینانه‌ن‌عه‌له‌یه‌ی‌ده‌ره‌ق‌ئهم‌گۆرائیه‌که‌ناوی‌(گۆرائی‌عه‌زیمه‌ت)ه، نه‌ختج‌عه‌رزی‌مه‌لومات‌به‌لازم‌ئهم‌زانم.

ئهم‌گۆرائیه‌یه‌له‌ته‌ره‌ف‌ژنه‌فرانسزیه‌که‌وه‌که‌ناوی‌(ماری‌ژۆزه‌ف‌شه‌نی)یه‌وتراوه، له‌ناو‌فره‌نسزیه‌کاندا‌بووه‌به‌گۆرائیه‌کی‌زۆر‌مه‌رغوب‌و‌مه‌شه‌وری‌میله‌ی.

به‌نده‌که‌خویندمه‌وه‌ئهم‌مه‌وزوعه‌م‌وه‌ک‌فه‌وه‌رانی‌حیسیاتیکی‌عموم‌که‌له‌م‌موحیته‌دا‌به‌رامبه‌ر‌زولم‌و‌=

(۱) ئاغووش: ئامیز، باوه‌ش.

(۲) شپیره‌چه: بپچوه‌شپیر.

زێڤەر، سه‌عید کابان، عه‌لی ناگا، فوئاد ره‌شید) له‌و جو‌ره‌ مامۆستا یانەن. هه‌روه‌ها (عه‌بدو لواحید نوری،

= ئیعتیسانی شیخ مه‌حمود و ته‌به‌عه‌ی و له‌ کوردستانی شیمالییدا به‌رامبه‌ر ئیستیبداد و وه‌حشیه‌تی تو‌رک
حاسل بووین، وا هاته‌ پێش چاوم. وه‌ فیکری مونه‌زه‌مه‌ که‌ی که‌ ئه‌ساس ته‌شکیل ده‌کا به‌نه‌زه‌ر ئه‌حوالی
روحیه‌ و ته‌مایلاتی خۆمانه‌وه‌ نه‌ختی له‌لمگێترایه‌وه‌ و به‌موقه‌دده‌یه‌که‌وه‌ عه‌رزم کرد.

له‌ ته‌رجومه‌کردنی عه‌رزى ئه‌سڵیشم. ئه‌گه‌ر به‌کۆن له‌ شاعیره‌کاتمان مه‌وزوعه‌که‌ی لا چا بوو (چاکبوو. ١. ب)
به‌زمانی خۆمان نه‌زمی به‌فرموی تاکو له‌ ته‌ره‌ف مندا له‌کانی مه‌کته‌به‌وه‌ به‌گۆرانی ببیژری، لام وایه‌ ئه‌م
هیممه‌ته‌ هه‌موو هاوخواه‌ و هاوزمانان خۆشحال ده‌کا.

مه‌حمود جه‌وده‌ت^(١)

(١) وایزانم ئه‌سڵی بایه‌ته‌که‌ی لای خۆتده‌ر ئاشکرایه‌، هه‌روا سه‌رچاوه‌ ئه‌سڵیه‌که‌، هه‌ندێخ وشه‌ له‌ کاتی گواسته‌وه‌دا،
به‌داخه‌وه‌، له‌ رۆژنامه‌که‌دا باش ده‌رته‌چوو بوو. (ژین - ژ ٢١، ١٩٢٥/٣/١٩ و دواتر).

ده‌مینیته‌وه‌ سه‌رنجه‌که‌ی کۆتایی مه‌حمود جه‌وده‌تی وه‌رگێتری ئه‌م پارچه‌یه‌ که‌ له‌ کاره‌که‌یدا (نه‌ختی) ده‌ستکاری وای
کردوه‌ تا خۆتده‌ر وا نێزیکخاته‌وه‌ له‌ ده‌وریه‌ری ئه‌و رۆژه‌ی سلێمانی بچێت یا کوردستانی شیمالی!!

له‌و رۆژه‌دا (مارتی ١٩٢٥) شیخ مه‌حمود ته‌نگ به‌شۆرشه‌که‌ی هه‌لجێترابوو و له‌ ناوچه‌ی پێنجوین بوو، که‌مالیه
تو‌رکه‌کانیش ته‌نگیان به‌شۆرشه‌که‌ی شیخ سه‌عیدی پیران هه‌لجێنبوو و ئیعلانی کورد قهرانیان کردبوو.

لێره‌دا جه‌وده‌ت ئه‌م دوو دیاره‌یه‌ی باکوور و باشوور ده‌خاته‌ یه‌ک تایی ته‌رازووه‌وه‌؛ راپه‌ری نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌ ١٩١٨ وه‌
دژی داگیره‌ری تو‌رک و ئینگلیز جه‌نگاوه‌ و ده‌به‌ده‌ر، له‌گه‌ڵ جه‌للادیکێ کورد کوژی.

(زولم و ئیعتیسانی شیخ مه‌حمود و ته‌به‌عه‌ی = ئیستیبداد و وه‌حشیه‌تی تو‌رک له‌ شیمال)... ئه‌مه‌ ئه‌گه‌ر (سوئی
فه‌م) و (جه‌هاله‌تی) ئه‌و رۆژه‌ نه‌بی یا کینه‌ و بێگانه‌ په‌رستی نه‌بی ده‌بی چی ناوێری.

(ژیانه‌وه‌) ئۆرگانی ئینگلیز و حوکمه‌ عه‌ره‌یه‌که‌ی به‌غدا بوو له‌ سلێمانی، ته‌سخیر کرابوو بۆ (راگه‌یاندنیکێ دژ
به‌کوورد و شۆرشه‌که‌ی)، بۆ مێشک ناودانی خه‌لکی و تیگه‌یاندنیان به‌ بێ هوده‌یی (شۆرش و یاخی بوون و

جه‌رده‌یی)! به‌سوود و قازانجی سام ئینگلیز و عه‌داله‌ت و مه‌رحه‌مه‌تی حوکمه‌ته‌که‌ی به‌غدا، ژیانه‌وه‌ بپوه
(وردبینی) و به‌دووی زه‌رده‌یه‌ له‌ هه‌له‌ و ناله‌باری حوکمی سه‌رده‌می شیخدا ده‌گه‌را و نه‌شیری ده‌کرد. (پروانه‌

ژماره‌کانی). به‌داخه‌وه‌ له‌و هه‌ول و کاره‌دا داگیره‌ران ده‌سه‌پاچه‌نه‌بوون، دامان نه‌بوون، هه‌ر قه‌له‌می له‌م بایه‌ته‌ زۆر
بوو که‌ (فی سبیل الله) ئه‌وه‌ی خۆیان نه‌یاندانه‌زانی و پێیان نه‌ده‌کرا ئه‌مان به‌خۆیه‌خشانه‌ بۆیان ده‌کردن.

به‌لام که‌ دوا، دوا، سێ چوار ساڵ ژیا ن له‌ژێر سایه‌ی ئه‌و (به‌یاخی عیتراق و به‌ریتانای موعه‌ززه‌مه‌یه‌دا)، ره‌ش و
سپیان بۆ ئاشکرا بوو، بۆیان ده‌رکه‌وت که‌ داگیره‌ر هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ بوو و ده‌بی... ئه‌وسا که‌، د. که‌مال مه‌زه‌ر و ته‌نی:

(زۆری نه‌برد کاتیک ئه‌وانه‌ی له‌ -ژیانه‌وه‌- دا ده‌یانوو سی له‌وه‌گه‌یشتن... بۆیه‌ به‌شیکیان ده‌ستیان له‌ نووسین
هه‌لگرت و له‌ کاری سیاسی دوورکه‌وتنه‌وه‌ و به‌شیکیشیان دا یانه‌وه‌ پال شیخ مه‌حمود).

بۆ په‌ندی زه‌مان، مه‌حمود جه‌وده‌ت به‌کۆتای بوو له‌ تا قومی دووهم که‌ دا یه‌وه‌ پال شیخ و شۆرشه‌که‌ی، (له‌ دوا ٦می
ئه‌یلوولی ١٩٣٠). بێینه‌وه‌ سه‌ر بایه‌ته‌که‌ی خۆمان. که‌ وه‌رگێتر داوای له‌ شاعیرانی کورد کرد ئه‌و پارچه‌ شیعه‌

فه‌ره‌نسیه‌ی به‌په‌خشان کردووه‌ به‌کوودی، به‌کۆتای بیکانه‌ شیعه‌ر تا له‌لایه‌ن مندا له‌انی قوتابخانه‌وه‌ وه‌ک سه‌رودی
بوێری... شیخ نووری شیخ سالح ١٨٩٦ - ١٩٥٨/١٢/٢٠ ئه‌م کاره‌ی به‌جوانی نه‌جما دا.

جا گرتی باسه‌که‌ی مامۆستا شاکیر فه‌تاح ئا لێره‌دا یه‌؛ مامۆستا محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم رای وایه‌ بێخوودی شاعیر
ئه‌و کاره‌ی کردووه‌، کاک ئازاد عه‌بدو لواحید و مامۆستا هه‌ردی و کۆمه‌لێک له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دان که‌، کردن به‌شبعه‌که‌،
له‌لایه‌ن شیخ نووریه‌وه‌ بێ. ئه‌م باسه‌ی مامۆستا به‌ده‌وری ئه‌و ته‌وه‌رده‌ دا ده‌خولێنه‌وه‌.

که‌ریم سه‌عید، مسته‌فا سانیب) یه‌ له‌ لاوانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌بوون و له‌ لاسایی کردنه‌وه‌که‌ دا یارمه‌تییان
دا. جا ئه‌وانه‌ هه‌موویان شایانی ریز و سوپاسن چونکه‌ به‌کاری نه‌ته‌وه‌که‌مان هاتن.

کاروبار به‌م ره‌نگه‌ بوو، تا روودانی کاره‌ساتی شه‌شی مشتاخان (ئه‌یلوول) و سالی ١٩٣٠. ئیتر له‌وه
به‌دواوه‌ به‌ره‌سته‌ی ئه‌و گۆرانییانه‌ کرا. به‌ره‌به‌ره‌ گۆرانییه‌کان له‌بیر چوونه‌وه‌. ته‌نانه‌ت گۆرانیی

(انتباه) یه‌ به‌خواه‌نه‌که‌یه‌وه‌ که‌ (شیخ نوری شیخ سالح) بوو تا ماوه‌یه‌کی دوور و درێژیش له‌بیر
چووه‌وه‌... که‌واته‌ ئیجه‌ ریز و سوپاس و پیرزۆریایمان له‌سه‌ره‌ که‌ پێشکه‌شی سێ نووسه‌ری تریشمان

بکه‌ین، واتا (دکتۆر کامل سه‌هن عه‌زیز به‌سیر) و (موسلیح مسته‌فا جه‌لالی) و کاک (ئازاد
عه‌بدو احتید)، چونکه‌ هه‌ریه‌که‌یان له‌ ناوه‌ند سا له‌کانی ١٩٨٠ و ١٩٨٥ دا، نووسراویکی له‌سه‌ر (شیخ

نوری شیخ سالح) و به‌ره‌مه‌کانی نووسی و هه‌ر سێکیشیان پایه‌ی گه‌وره‌یان له‌ ناو نووسه‌ران و بوێزانی
سه‌رده‌می خۆیدا، که‌ شایسته‌یه‌تی بۆ ئاماده‌ کرد. هه‌ر وه‌ها ئه‌وه‌یشیان چه‌سپانده‌ دلێ کورد په‌روه‌رانه‌وه‌

که‌ گۆرانیی (انتباه) ئه‌و دایناوه‌؛ واتا ئه‌و له‌ په‌خشانه‌که‌ی (مه‌حمود جه‌وده‌ت) وه‌ کردووه‌ به‌هۆتراه‌ و
ئاوازیکی نایابیشی بۆ دۆزیوه‌ته‌وه‌، و، فیکری شاگرده‌کانی خۆتدنگای کورانی سه‌ره‌تایی یه‌که‌می

سلێمانیشی کردووه‌، له‌وه‌یشیه‌وه‌ بلاو بۆته‌وه‌ به‌ناو خۆتدنگاکانی تری کوردستاندا.

هه‌روه‌ها له‌ لاپه‌ره‌کانی ئه‌م نووسراوه‌دا پیشان دراوه‌، نووسه‌ری ئه‌م نووسراوه‌ له‌ گه‌لێک ده‌رفه‌تدا
هه‌ولێ داوه‌ که‌ ئه‌م گۆرانیی (انتباه) و گۆرانییه‌کانی تریش، له‌لایه‌ن کاره‌به‌دستانی (خۆتدنه‌واری) و

(رۆشنیری) یه‌وه‌، هه‌روه‌ها له‌لایه‌ن تیبه‌کانی (لاسایی کردنه‌وه‌) و (ساز و ئاواز و گۆرانییه‌وه‌) سه‌رله‌نوێ
تازه‌ بکریته‌وه‌ و زیندوو بکریته‌وه‌ و به‌خێنه‌وه‌ ناو خۆتدنگاکان. چونکه‌ پرن له‌ ساز و ئاوازی خۆش و

به‌جۆش و، وشه‌ی به‌نرخ‌ نیشتمانیی و مرۆفایه‌تی. ئیستاکه‌یش دیسانه‌وه‌ تکا ده‌که‌مه‌وه‌ له‌و
کاره‌به‌دستانه‌ و له‌و تیپانه‌ که‌ ئه‌م که‌له‌پووری نه‌ته‌وا یه‌تیبه‌مان زیندوو بکه‌نه‌وه‌ و نه‌هێلن له‌ناو بچێ.

شاکر فه‌تاح

«خاوه‌نی پرۆژه‌ی خۆتدنه‌واری کورد»

(سلێمانی): (١٧/١٢/١٩٨٧)

میژووی گۆرانسی (انتباه)

جینگای دلخۆشی و سوپاسی خودایه، که له ماوهی شهش سالدا، (۱۹۸۰ - ۱۹۸۵)، سێ نووسراو له بابته (شیخ نوری شیخ صالح) و بهرهمه کانیهوه، له لایهن سێ نووسهری کوردی بهرپێژهوه چاپ کرا:

۱- شیخ نوری شیخ صالح له کۆری لیکۆلیینهوهی وێژهیی و رهخه سازیدا - د. کامیل بهسیپر، سالی ۱۹۸۰.

۲- شیخ نوری - دهنگی رهسهنی شیعر - موسلیح مستهفا جهلالی، سالی ۱۹۸۴.^(۱)

۳- دیوانی شیخ نوری شیخ صالح - نازاد عهبدلواحید، سالی ۱۹۸۵.

ههروهجهنده ئەم سێ نووسراوه نازاوه و نایابانه، له بابته ژماره‌ی لاپه‌ره و، شیوه‌ی نووسین و دارشتن و، بیروباوه‌په‌وه، هه‌ندیک جیوازان له‌یه‌کتیری به‌لام نووسه‌ره‌کانیان، هه‌موویان، له‌سه‌ر ئه‌وه یه‌کده‌نگن که (شیخ نوری شیخ صالح) سه‌رده‌سته‌ی بوێژ و وێژه‌وانانی سه‌رده‌می خۆی بووه، له‌پایه‌بێندیدا، له‌ تازه‌کردنه‌وه‌ی وێژه و هۆنراوه‌ی کوردیدا، له‌ رۆژنامه‌نووسیدا، له‌ به‌کارهێنانی ده‌ستووری زانستی له‌ ره‌خه‌سازی و نرخ دانانی وێژه‌بیدا، له‌ خه‌باتی نیشتمانییدا، له‌ به‌زکرده‌وه‌ی سه‌ری کورده‌واریدا. به‌ره‌مه‌ نازاوه و نایابه‌کانیشی به‌لگه‌ن بۆ راستیی قسه‌کانی ئه‌و سێ نووسه‌ره. هه‌روه‌ها له‌سه‌ر ئه‌وه‌یش یه‌ک بیروباوه‌په‌رن که (گۆرانی انتباه)، به‌ره‌مه‌میتکی په‌رچه‌که‌راو و، پاک و پوخته و نه‌ژادی (شیخ نوری) یه، نه‌ک هی (مه‌لا مه‌حمودی بێخود).

له‌ راستیدا (شیخ نوری شیخ صالح)، خودای گه‌وره، سێ به‌هه‌ری گه‌وره‌ی پێ به‌خشیبوو: سه‌روسیمایه‌کی جوان و پرشنگداری هه‌بوو، که‌ دلپاکی و ده‌روون نازادی و، سه‌ره‌به‌ستیی بیروباوه‌په‌رت له‌ده‌م و چاویدا ده‌خوێنده‌وه، له‌گه‌ل روه‌خۆشی و زمان شیرینی و نهرم و نیانییدا. ده‌نگی‌کی نهرم و

(۱) ئه‌وه‌ی پێویسته‌ لێره‌دا به‌رته‌ به‌رچاو، ده‌باردی ئه‌و کتیبه‌ی خوالێخۆشبوو (موسلیح جه‌لالی) ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌و کاته‌ ناوبراو به‌رته‌به‌ری گشتی ده‌زگه‌ی رۆشنییری و بلاوکرده‌وه‌ی کوردی بوو له‌ به‌غدا، هێچ سه‌ر و ساختییه‌کی له‌گه‌ل شیعر و ئه‌ده‌بیاتدا نه‌بوو؛ کاک عه‌بدولقادر عه‌لی مه‌ردان که‌ کارمه‌ندیکی هونری بووه‌ له‌و ده‌زگه‌یه‌ له‌ یه‌ک شه‌مه‌ی ۲/۹/۲۰ له‌ مالی له‌تیف هه‌لمه‌تی شاعیر بۆی باسکردم که: ئه‌و کتیبه‌ی له‌سه‌ر شیخ نوری، خوالێخۆشبوو (م. ن)‌ی شاعیر بۆی نووسیه‌و ئاماده‌یکرد و به‌ناوی (موسلیح)‌وه‌ بلاوکرابه‌وه، له‌وه‌شدا سوودیکی زۆر له‌ کتیبه‌که‌ی کاک (نازاد عه‌بدلواحید) وه‌رگیرا... نه‌ک هه‌ر ئه‌مه‌ به‌لکو کتیبی (شوراته‌کان)‌یش که‌ دیسان (م. ن) ئاماده‌یکرد و به‌ناوی ئه‌وه‌وه‌ بلاوکرابه‌وه. پروانه: (موسلیح جه‌لالی - شوراته‌کان، ده‌زگای رۆشنییری و بلاوکرده‌وه‌ی کوردی - دار الحریه‌ للطباعه، به‌غدا ۱۹۸۷ زنجیره‌ی ژماره - ۱۵۶). جا لێره‌دا هێچ ناوتری جگه‌ له‌وه‌ی زۆر جیتی داخ و مه‌خاینه‌ که‌ له‌ سه‌رده‌مه‌کاندا خاوه‌ن قه‌له‌می واپه‌یدا ده‌بێ، کار بۆ که‌سانی خاوه‌ن پایه‌ و ده‌سه‌لات ده‌که‌ن له‌ به‌رامبه‌ر سوود و ده‌سکه‌وتی‌کی کاتیی که‌مخایه‌ن و خۆیان ده‌که‌نه (اقلام تحت الطلب) و (اقلام ماجوره)... نه‌ک هه‌ر ئه‌مه‌ به‌لکو نمونه‌ی له‌م بابته‌ زۆرن، ئه‌وسا که‌ و نیستاش، که‌چی له‌ به‌ده‌ختی و چاره‌په‌شیان، کاره‌ ناپه‌سه‌نده‌کانیان هه‌ر ناشکرا ده‌بێ.

خۆشیشی هه‌بوو، له‌ کاتی گۆرانی گوتندا، دلێ پیاوی کیش ده‌کرد و کاری تێده‌کرد. بلیمه‌تی و، هه‌لکه‌وتوویی و لێ هاتووبیشتی هه‌بوو، که‌ له‌ به‌ره‌مه‌کانیدا ده‌رده‌که‌ون، له‌گه‌ل کرده‌وه و ره‌وشت و خه‌باته‌ نیشتمانییه‌کانیدا. جا ئەم سێ به‌هه‌ریه‌ بوون، که‌ (شیخ نوری)‌یان گه‌یاندا و پێیه‌ی ناوبانگی بوێژیتی و وێژه‌وانی خه‌باتی نیشتمانی و رۆژنامه‌نووسی، له‌ کورده‌ستانی عیراقدا، به‌تایبه‌تی له‌ سلێمانیدا، له‌ ساله‌کانی (۱۹۲۰ - ۱۹۳۰)‌دا.

له‌ سالی ۱۹۲۵دا، (مه‌حمود جه‌وده‌ت)، که‌ ئه‌فسه‌رێکی کورد و نووسه‌رێکی ده‌روون نازاد و نه‌به‌رد و هونهرمه‌ندیکی رهنده‌بوو له‌ وینه‌کێشاندا، کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌کی له‌ زمانی فه‌ره‌نسییه‌وه‌ گۆرپیه‌ سه‌ر زمانی کوردی، ناوی نابوو: (انتباه)^(*)

خاوه‌نی ئەم کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌ (۱)‌ ناوی (ماری ژۆزه‌ف شه‌نی)‌یه‌ که‌ ژنیکی فه‌ره‌نسی بووه. وا دیاره‌ ئه‌و ئافه‌ره‌ته‌ به‌بۆنه‌ی یه‌کیک له‌ شوێشه‌ گه‌وره‌کانی فه‌ره‌نسه‌وه. ئه‌و کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌ی هه‌لبه‌ستوووه. (مه‌حمود جه‌وده‌ت)‌یش داوای کوردبوو له‌ بوێژه‌کانمان یه‌کیک ئەم هۆنراوه‌یه، که‌ (بریتییه‌ له‌ گۆرانییه‌کی نیشتمانی)‌ش بکات به‌هۆنراوه‌ و ساز و ئاوازیکیشی بۆ بدۆزێته‌وه، تا له‌ لایهن شاگرده‌کانی خوێندنگا کوردیه‌کانه‌وه‌ به‌گۆرانییه‌وه‌ به‌خوێندریته‌وه.

(*) ته‌ماشای رۆژنامه‌ی (ژیانه‌وه)‌ بکه، که‌ له‌ شاری (سلێمانی)‌دا ده‌رده‌چوو ژماره‌ (۲۱)‌ی رۆژی ۱۹/۳/۱۹۲۵ و، ژماره‌ (۲۲)‌ی رۆژی ۲۶/۳/۱۹۲۵. (ش. ف)

(۱) به‌لکو: (ئهم هۆنراوه‌یه)‌ که‌ له‌ ئه‌سه‌له‌که‌دا چامه‌یه‌که‌ و مه‌حمود جه‌وده‌ت به‌شیوه‌ی په‌خشان گۆرپیه‌ بۆ کوردی. مه‌حمود جه‌وده‌ت له‌ ۱۹۳۰‌دا دیسان (مه‌نزومه‌یه‌ک)‌ی تری له‌ فه‌ره‌نسییه‌وه‌ به‌مجۆره‌ کرده‌ په‌خشان: (ته‌رجومه‌ی پارچه‌ مه‌نظومی - سولی پرودوم- که‌ یه‌کیکه‌ له‌ ئه‌دیپ و وطن په‌روه‌ران فرانسزه - گولی خوتین- ژبان: ژ ۲۴۳ له‌ ۵ حوزه‌یران ۱۹۳۰). ئه‌حمه‌د موختار جافی شاعیر (۱۸۹۸ - ۱۹۳۵/۲/۶) به‌زویی ئه‌و په‌خشانه‌ی کرده‌ پارچه‌ شیعرێکی به‌سۆز و هه‌ر له‌ (ژبان، ژ ۲۴۷ ی ۲۶ حوزه‌یران ۱۹۳۰)‌دا بلاوکرابه‌وه، دوادێری:

موقابیلی ئەم دهر د و به‌لایه
نازاد ته‌پشکون گولانی وطن
چهند بێ و یجدانن، ئیوه‌ ئه‌بویه
بۆ مردوو ده‌کانمان هه‌ر بکه‌ن شیوه‌ن

هه‌روا هه‌ر ئه‌و ته‌رجه‌مه‌یه‌ی به‌ناوی (ازهارى خوتین) له‌ گۆفاری زاری کرمانجیدا له‌ گۆشه‌ی (شیعر منسور)‌دا بلاوکرده‌وته‌وه. پروانه: زارکرمانجی. ژ ۲۳ سالی (۵) ۴ حوزه‌یرانی ۱۹۳۰ ره‌واندزل: ۹ - م. ج: ته‌رجمه‌ی پارچه‌یه‌کی منظومی سوللی پرۆدیۆم...

سولی برۆدوم Sully - Prudhomme (۱۸۳۹ - ۱۹۰۷) شاعیرێکی فه‌ره‌نسی به‌توانابوو، بایه‌خی زۆری به‌لایه‌نی فه‌لسه‌فی له‌ مرۆفدا دده‌ا، له‌ به‌ره‌مه‌کانی: ته‌نیاییه‌کان، چاره‌نووسه‌کان. له‌ ۱۹۰۱ پاداشتی نۆبلی له‌ ئه‌ده‌با پێ به‌خشا.

(محمود جهودهت) پش، هرهوک پیاویتیکی دلناسک بوو، بهزه بی به نه ته وه که ی خویدا دههاته وه، که نهو سه رده مه له هه موو لایه که وه نازار ده درا و زیانی لئ ده درا، و ده چه وسیتزایه وه، پیاویتیکی زیره کیش بوو. بزه کا لهو رۆژانه دا نهو کۆمه له هۆنراوه یه، به په خشان، کردبوو به کوردی، و داوای کردبوو بیکه نه هۆنراوه و به گۆرانی، که ناگادار بوو له خهباتی نیشتمانیی که له هه موو لایه کی کوردستاندا له نارادابوو، چ به جهنگ و، چ به پینووس و خهباتی بی خوتین، بۆ دهستکه وتنه وه ی مافی نه ته وایه تی بۆ کورده واری.

(شیخ نوری شیخ صالح) پش که نهو سه رده مه له هه رده تی خهباتیدا بوو، له پش هه موو که سیکدا نهو خواسته ی (محمود جهودهت) ی جیبه جئ کرد. هینای (انتباه) که ی (محمود جهودهت) ی، له شتیوه یه کی جوان و رازوه و شوخ و شهنگدا، به جلوه رگیکی کوردییه وه و به بیروباوه ر و گیانیتی کوردا یه تیبه وه، کرد به هۆنراوه و، ناوازیکی به جگار پر ناههنگ و خوشیشی بۆ دۆزیه وه که له سه ر کیشی ناوازی گۆرانیه کی فارسی بوو، که ناوی (دیشب کی مه را وضعی وطن در نظر نامه) بوو. نه مه پش هه ر له سالی ۱۹۲۵ دا پیکهات.^(۱)

له سالی ۱۹۲۵ دا، دیسانه وه، نهو کۆمه له هۆنراوه یه له گه له چند گۆرانیه کی تری کوردیدا که به هه موویان ژماره یان ده گه شته (۲۰) بیست گۆرانی کوردی، له ژیر ناوی (گۆرانی کوردی) دا، له لایه ن شاره وانی (سلیمانی) یه وه و له چاپخانه که ی خویدا، وهک نووسراویتیکی بچووک چاپ کرا. له پشته که ی

(۱) له کاتی خویدا یاس و نووسین له سه ر نهو به ره مه و کردن به شیعه ر ی زۆر نووسرا؛ ناخۆ له لایه ن بیخووده وه بووه یان شیخ نوری؟، به لام و ابزانم وتاره به پتزه پر له به لگه و راستیه که ی مامۆستا نه حمده هه ردی شاعیر کۆتایی به هه موو نهو گومان و نه گه رانه هینا و مه سه له که ی به کلایی کرده وه و خاوه نیتی شیعه ر که ی دایه پال شیخ نوری. جا له باسی ناوازی شیعه ر که شدا، مامۆستا هه ردی ده لئ: «مامۆستا گۆران له پش که ی شیعه ری - داستانی هه یاسی و کاکه عابیدین- دا ده لئ: ... نهو گۆرانیه ی به هاوکاری خوالیخۆشبوو مه محمود جهودهت و شاعیری ته رو پاراوم م. نووری پیکهات، ناوازه که ی له سه ر پارچه یه ک له ئۆپه رای - رستاخیز شهر یاران...- دائراوه که هی (عه شقی) شاعیری فارسیه، پارچه که نه مه یه:

دیشب که مه را وضع وطن در نظر آمد
دیم که زنی باکفن از قبر درآمد

... نه بی بزاین که - دلاوه ران- سه رده... واتا نه وه ی نهو سه روه ی داناوه له پش تا نهو ناوازه ی بیستوه و کاری تی کردوه و فیری بووه و نه مجاره هاتوه شیعه ر که ی له سه ر نهو ناوازه داناوه... بزه نهو قسه یه ی خوالیخۆشبوو مسته فا سائیب که نه لئ: گوايه نهو و کاک نهوهر سائیب نهو شیعه ر یان خستۆته سه ر ناوازی: دیشب که مه را... زۆرم پین ناخۆشه. ته نیا به شی دواپی نهو قسه یه به ته و او نه زمان که ده لئ شیعه ر که له سه ر ناوازی - دیشب که مه را...- یه). به دوا ی نه مه دا ئیتر مامۆستا هه ردی کۆمه لئ به لگه ی هونه ری له ناوازداناندا بۆ شیعه ر یا به پشچه وانه وه، دینئ که جیتی باوه رن. بۆ زیاتر بروانه: (هاوکاری - رۆژنامه: ۹۹۳، ۱۹۸۸/۷/۲۱ ل: ۸- نه حمده هه ردی: شیعه ری - دلاوه ران- هی شیخ نوریه).

نووسرا بوو: «له سه ر آمری عالیی متصرف و مفتشی اداری چاپ کراوه». نه وه ی شایانی باسه، نه وه یه که گۆرانی (انتباه) به ناوی (م. نوری)، واتا (شیخ نوری شیخ صالح) وه له چاپ درا بوو. هه روه ها نهو گۆرانیه مه له چند نووسراویتیکی تریشدا دیوه که به ناوی (شیخ نوری شیخ صالح) وه چاپ کراوه، وهک نووسراوه کانی: (که ریم سه عید)^(۱) و (موسلح مسته فا)^(۲) و (کوردی و مه ریوانی)^(۳) و (نازاد عه بدولوا حید)^(۴). که چی له سالی ۱۹۷۰ دا له لایه ن کاک (مه مه دی مه لا که ریم) وه، نهو گۆرانیه مه کرابوو به به ره مه ی (بیتخود) و له نووسراوی (دیوانی بیتخود) دا به ناوی بیتخوده وه چاپ کرابوو.

جا هونه ری کاک (نازاد عه بدولوا حید) له وه دایه، وهک له نووسراوه که یدا (دیوانی شیخ نوری شیخ صالح) و له کۆفاری (به یان)، ژماره (۱۳۴) ی ئابی ۱۹۸۷ دا پیشانی داوه، به ته و او ده تی بۆ هه موو لایه کی خستۆته روو که نهو گۆرانیه مه (انتباه) ه، به هه له کراوه به هی بیتخود، چونکه له راستیدا هی (شیخ نوری شیخ صالح) ه، نهک هی بیتخود.

(کاک نازاد عه بدولوا حید)، بیتجگه له گه لئیک که سی تر، وهک (کاک نوری کاکه حه مه) و کاک (نه حمده خواجه) و (مامۆستا فوئاد ره شید) که خزم و دۆست و ئاشنای (شیخ نوری شیخ صالح) بوون و چوو بووه دیده نییان، هاته لای منیش له باهت (شیخ نوری) و به ره مه که نیه وه، به تاییه تی له باهت گۆرانی (انتباه) وه پرسیا ری لئ کردم. منیش هه رچییه کم له لا بوو، له به لگه و به ره مه و زانیاری پیشکه شم کرد و، بۆم چه سپاند که گۆرانیه مه که هی (شیخ نوری) یه نهک هی (بیتخود). نهو که سانه ی له سه ر ده پش ناوم بر دووم هه روه ها له سه ر نهو سه رووون که گۆرانی (انتباه) هی (شیخ نوری) یه، نهک (بیتخود).

له سالی ۱۹۲۷ دا (شیخ نوری شیخ صالح) چند رۆژیک هاته خوتیندنگای سه ره تاییی یه که می سلیمانی، به ده نگه خۆشه که ی خۆی نهو گۆرانی (انتباه) ه که خۆی داینا بوو^(۵)، فیری کۆمه لئیکه گه وره ی شاگردانی خوتیندنگای کرد. من خۆشیم یه کیک بووم لهو شاگردانه. نهو ساکه ته مه نم له چواره سالی دا بوو که یه که می شاگردانی پۆلی شه شه م بووم. نه مه له به هاری نهو سه له دا رووی دا.

به لام له هاوینی سالی ۱۹۲۷ دا، نهو گۆرانیه مه، له شتیوه یه کی شه نگ و شوخدا و، به جلوه رگ و چهک و روخساریکی کوردا نه وه، له سه ر شانۆی خوتیندنگا که مان، له گه له چند چیرۆکیکی تری لاسایی کردنه وه دا، به گۆرانیه مه لاسایی کرایه وه.^(۶)

- (۱) گۆرانی: که ریم سه عید، سالی ۱۹۲۸.
- (۲) شیخ نوری، دهنگی ره سه نی شیعه ر: موسلح مسته فا جه لالی، ۱۹۸۴.
- (۳) گۆرانی کوردی: کوردی و مه ریوانی، سالی: ۱۹۳۷.
- (۴) دیوانی شیخ نوری شیخ صالح: نازاد عه بدولوا حید، ۱۹۸۵. (ش.ف)
- (۵) به لکو راسته ر: گۆرانی بووه سه ر ئۆپه رتیتیکی شیعه ری.
- (۶) به شتیوه ی ئۆپه رتیت پیشکه ش کرا.

ماموستا (فوتاد ره‌شید) و کاک (که‌ریم سه‌عید) له‌و لاسایی کردنه‌وانه‌دا به‌شداربوون. گۆرانی (انتباه) که له‌لایهن جه‌ماوه‌رانه‌وه زۆر په‌سه‌ند کرا. من خۆبشم یه‌کیتک بووم له‌و شاگردانه‌ی که ده‌سته‌ی مندالانیا ن پتیک هاتبوو. وه‌ک دیتنه‌وه بیرم فه‌رانبه‌ره گه‌وره‌کان و پساوه ناو‌داره‌کانی شاریش بۆ‌ئه‌و ئانه‌نگه‌ هاتبوون. لاسایی کردنه‌وه‌کانیش تا سه‌ئ شه‌و دووباره‌ کرانه‌وه. به‌پاره‌ی ئانه‌نگه‌کان گه‌لێک ئامبیری فوویی و ساز و ئاواز و، که‌لوپه‌لی دیده‌وانی و، وه‌رزشی پتیک کرا، له‌گه‌ل ده‌ستگیرویی کردنی شاگرده‌ هه‌ژاره‌کان له‌ دروستکردنی جلوه‌رگی دیده‌وانی و وه‌رزشدا. ئه‌و ئانه‌نگه‌ له‌ئێره‌سه‌ره‌شتیی سه‌رماموستا (سالم قه‌فتان) و ماموستا (زێهر) و (مه‌لا سه‌عید کابان) و (عه‌لی ناگا) و (فوتاد ره‌شید) دا پتیک هیتان.

کاک (مسته‌فا سائب) و کاک (عه‌بدولواحید مه‌جید) یش له‌و لاوانه‌ بوون که له‌ به‌غدادوه‌ هاتبوونه‌وه و، له‌ هه‌لسوو‌راندنی کاروباری ئانه‌نگه‌کاندا یارمه‌تیبیان ده‌دان. ئانه‌نگه‌کان به‌لای دانیشتوانی شاری سلیمانیه‌وه‌ ناوزه‌بوون، دلێ هه‌موو کوردپه‌روه‌رتیکیان خۆش ده‌کرد.

ئه‌وساکه‌ خۆتێندنگه‌مان له‌ مالمی (به‌هێ خان) دا بوو که هه‌وسه‌ری (شیخ محمه‌دی مه‌زن) بوو یه‌کیتک له‌و چیره‌کانه‌ی لاسایی کرانه‌وه، چیره‌کی زۆرداری (نیرۆن) بوو، که بریتی بوو له‌ شاهه‌نشاهیکی رۆمایی. چیره‌کی (سکالانوس) یشی تێدا‌بوو که هه‌موو لایه‌کی هیتنایه‌ پتیکه‌ن. شایانی باسه‌ ماموستا (فوتاد ره‌شید) و کاک (که‌ریم سه‌عید)، له‌ناو لاسایی که‌ره‌وه‌کاندا، هونه‌رمه‌ندی و شاره‌زایییان زۆر پیشان دا. هه‌ر مه‌پسه‌ که (شیخ نوری) یش ئه‌و شه‌وه‌ چهند دل‌خۆش و کامه‌ران بوو به‌ته‌ماشاکردنی لاسایی کردنه‌وه‌ی گۆرانی (انتباه) که‌ه‌و که‌ه‌و خۆی ره‌نجیکی زۆری تێدا‌بوو تا هاتبووه‌ ئه‌و شتبه‌یه‌وه.

خیزانی مالمی باوکم و خیزانی مالمی باوکی (شیخ نوری) ئاشنایه‌تی و هاتوچۆیان هه‌بوو. چونکه‌ هه‌ردوو‌لایان له‌ گه‌ره‌کیتکدا بوون و مالمیان له‌یه‌که‌وه‌ زۆر نزیک بوو. خۆبشم که له‌ سالی ۱۹۲۷دا به‌تایبه‌تی وینه‌گرێکم کړی، هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی وینه‌ی بوێژان و وینه‌وانان و رۆشنییرانی کوردی پتیک بگرم و بینیرم بۆ حوزنی موکریانی، به‌ناوی ریزگرتن و خۆشه‌ویستی پیشاندانه‌وه.

یه‌که‌م جار چوومه‌ سه‌را، وینه‌ی (شیخ نوری شیخ سالم) و (میرزا مارف) م‌گرت. ساختمانی سه‌را که شوتییکی میژوویی بوو، له‌ سه‌رده‌می تورکه‌کاندا به‌پیتاکی دانیشتوانی شاری سلیمانی دروست کرابوو، بۆ ئه‌مه‌ی بیکه‌ن به‌خۆتێندنگاه.

له‌ سه‌رده‌می ئینگلیزه‌کاندا کرا به‌سه‌را و ئه‌وساکه‌ هه‌روا ما‌بووه‌وه. له‌ سالی (۱۹۴۴) دا چهند مانگیک من و (شیخ نوری) له‌ ناوچه‌ی رانیسه‌دا پتیکه‌وه‌ فه‌رمانبه‌ر بووین. ئه‌و کارگییری لادتی (ناوده‌شت) بوو، منیش جێ‌نوشین (قائم‌مقام) ی ناوچه‌ی (رانییه) بووم.

گه‌لێک جار له‌ مالمی یه‌کتێریدا خه‌ریکی گه‌توگۆی وینه‌ی ده‌بووین. ئه‌مه‌ بیست لیبی هیچ جار پتیک بلتی گۆرانی (انتباه) هی (بێخود) ه.

بیتجگه‌ له‌وه (مه‌لا مه‌حمودی بێخود) یش، دوور بوو له‌وه‌وه‌ که بتوانی هۆنراوه‌ی وا به‌جۆش و خۆش و، شوێرگیترانه‌ و بیروباوه‌ری فه‌ره‌نسه‌بیانه، به‌ده‌میدا یاخود به‌پیتنووسیدا. (شیخ نوری) یش گه‌لێک له‌وه‌ بلتدتر بوو، که به‌ره‌می بوێرگی وه‌ک (بێخود) بکات به‌هی خۆی، به‌تایبه‌تی ئه‌و جۆره‌ وینه‌یه‌ که هه‌ر له‌ خۆی ده‌وه‌شایه‌وه‌ و له‌ (بێخود) نه‌ده‌وه‌شایه‌وه‌. ئیتر نازانم ئه‌م ئا‌ژاوه‌یه‌ بۆ چ ئایه‌وه، که چل سال پتر ئه‌م گۆرانی (انتباه) ه، به‌ناوی (شیخ نوری) یه‌وه‌ ناویانگی ده‌کردبوو، نه‌ (بێخود) نه‌ که‌سیکی تر، قسه‌ی نه‌کردبوو و، به‌ره‌په‌چی نه‌دا‌بووه‌وه‌ که‌چی له‌ سالی ۱۹۷۰دا (کاکه‌ حه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریم) کردی به‌هی بێخود؟!...^(۱) من ئه‌م گۆرانییه‌م زۆر به‌دلدا چووبوو.

هه‌رچه‌نده‌ مافی ئه‌وه‌یشم نه‌بوو، ناوه‌که‌ی بگۆرم، به‌لام گه‌لێک جار له‌ دلێ خۆمدا ده‌مگوت: کاشکی (مه‌حمود جه‌وده‌ت) و (شیخ نوری) ناویان بنایه‌ (پرشنگی نازادی). چونکه‌ له‌ راستیدا هه‌ر که‌سێ گویی له‌و گۆرانییه‌ بیت و، ناوه‌رۆکه‌که‌ی تیبگات، (نازادی) پرشنگ ده‌دات به‌ناو هه‌موو دل و ده‌روون و له‌ش و هۆشیدا و، ئاراسته‌یشی ده‌کات بۆ خه‌بات کردن له‌پیتناو ده‌ستخستنی نازادی گشتیدا. گۆرانییه‌که‌ یه‌کیتی نه‌توه‌ پیشان ده‌دات به‌هه‌موو چین و ده‌سته‌ و کۆمه‌لێکیه‌وه، به‌هه‌موو خه‌باتکیه‌وه‌ ده‌ژی زۆرداری و سه‌مه‌کاری ده‌هه‌ستت و بۆ ده‌سته‌که‌وتنه‌وه‌ی ماف و ئاسایش و نازادی گشتیی هانه‌ ده‌دات.

ئه‌م گۆرانییه‌ و (۱۹) گۆرانییه‌که‌ی تریش که له‌ناو نووسراوه‌ خنجیلانه‌که‌دا، له‌لایهن شاره‌وانی سلیمانیه‌وه‌ چاپ کرابوون، به‌تاسوقه‌وه‌ له‌ناو خۆتێندنگاکی کوردستانی عیراقدا، له‌لایهن شاگرده‌کانه‌وه‌ ده‌گوتران. له‌ ناوه‌ند ساله‌کانی (۱۹۲۰) و (۱۹۳۰) دا، که‌س شاگرده‌کانی به‌ره‌ست نه‌ده‌کرد، له‌ خۆتێندنه‌ویان. به‌لام کاره‌ساتی شوێرشی (۶) ی مشتاخان (ئه‌یلوول) ی سالی ۱۹۳۰، بوو به‌هۆی به‌ره‌ستکردن له‌ خۆتێندنه‌ویان له‌ هه‌موو خۆتێندنگا کوردییه‌کانی کوردستانی عیراقدا.

(۱) هه‌ر له‌م روه‌وه‌ ماموستا هه‌ردی ده‌لی: ئاشکرایه‌ شیعری دلاوه‌ران - ماموستا شاکر هه‌ر به‌انتباه ناوی ده‌با. ا. ب- یه‌که‌م جار له‌ سالی ۱۹۲۵دا له‌ چاپخانه‌ی به‌له‌دیه‌ی سلیمانی له‌ نامیلکه‌یه‌کدا له‌ چاپ دراوه‌ ناوی شیخ نوری له‌سه‌ر نووسراوه. له‌ ۱۹۲۸دا که‌ریم به‌گی سه‌عید به‌گ بۆ جاری دووم به‌ناوی شیخ نورییه‌وه‌ بلاویکردۆته‌وه‌ له‌گه‌ل چهند گۆرانییه‌کی تر، بۆ جاری سێیه‌م - کوردی و مه‌ریوانی - له‌ ۱۹۳۲دا به‌ناو شیخ نورییه‌وه‌ له‌گه‌ل چهند سه‌روود و گۆرانییه‌کی که‌دا ناوی - گۆرانی کوردی-یان لێ ناوه‌. بلاویکردوه‌، له‌ - دیاری لاوان-دا له‌ ۱۹۳۴ سه‌ره‌له‌نوێ به‌ناوی شیخ نورییه‌وه‌ بلاوکراوه‌ته‌وه‌، ئه‌مه‌ ئه‌کاته‌ چوار جار، جگه‌ له‌وه‌ی له‌ ۱۹۵۳دا گۆرانی شاعیر باسی کردوه‌ له‌ پیتشه‌کی شیعری - داستانی هه‌یاسی و کاکه‌ عابیدین- دا... ئه‌لێم بۆچی که‌سیک نه‌بوو له‌ پیش ئه‌م چل و هه‌شت ساله‌دا ئه‌و پیتنج سه‌رچاوه‌یه‌ راست بکاته‌وه‌ و بلتی ئه‌و شیعری له‌و پیتنج سه‌رچاوه‌یه‌دا به‌هی شیخ نوری دانراوه‌، هی ئه‌و نییه‌ و هی (بێخود) ه، بۆچی بێخود خۆی هه‌تا له‌ ژبانه‌دا بوو - له‌ ۱۹۵۵ کۆچی دوابی کردوه‌. ا. ب- ئه‌و پیتنج سه‌رچاوه‌یه‌ی راست نه‌کرده‌وه‌؟ پروانه: (هاوکاری - رۆژنامه: ۱۹۹۳ ی ۱۹۸۸/۷/۲۱ به‌غدا. ئه‌حمده‌ هه‌ردی- شیعری دلاوه‌ران هی شیخ نورییه‌. ل. ۸).

ئینگلیزەکان کە لەم بەرەبەرەدا لە ژێر دەستیان هەبوو، گرتییەکی کۆتیریان خستە ناو دلتی نەتەو کە مانەو، کە بەهۆی ئەو دەوێتوانییان ناکۆکییەکی بەخەنە نیتوان (کوردەواری) و (فەرمانەرایی عیراق) ی ئەو سەر دەمەو. (۱)

لە سالی ۱۹۵۴دا کە لە شەقلاو دەدا جێ نوێن بووم، لەسەر دەستی (دەستە ی لاسایی کردنەو و ساز و ئاوازی یانە شەقلاو) دا، گۆرانیی (انتباه) م زیندوو کردەو و، لەگەڵ چیرۆکیکی تردا کە ناوی:

(دادگاہی سەرچنار) بوو و خۆم دامناوو، لەسەر شانۆی یانە کە، بەناھەنگ و بەزمتیکی پڕشنگدارەو، لە بەردەم دانیشتووانی شاری شەقلاو دە لاسایی کرایەو. گۆرانییە کە و لاسایی کردنەو کە یایەخی زۆر پێ درابوو، تەماشاکەرانی ئەو شەو زۆر پیتی گەشکە داربوون.

لە سالی ۱۹۷۱دا لە سلیمانی ئەم گۆرانیی (انتباه) ه و (۱۶) گۆرانی ترم لە نووسراوە بچکۆلە کە، خستە سەر کە لافە یەکی تۆمارکار، بەدەنگی خۆم، لەگەڵ وتاریکدا کە لە بابەت میژووی ئەم گۆرانییەو تۆمار کردبوو، لە بەردەم کۆرپیکی گەورە ی نووسەرانی کورد و هونەر مەندان ی ساز و ئاواز و گۆرانی و لاسایی کردنەو و، پۆشنییران خۆیندەو و، تکام لێ کردن کە بەهەموویان هەوڵ بەن ئەم گۆرانییە نیشتمانییە نازدار و بەکەلکانە بۆ سوودی شاگردە کافان زیندوو بکەنەو.

لە سالی ۱۹۷۴دا لە بەردەم کۆرپیکی وێژەیی جیهانییدا، کە پۆشنییرانی کوردی خۆشمان تێیدا بەشداریبوون، لە شاری (بەرۆت) دا، لە ناھەنگی دوا کۆبوونەو وماندا، لەسەر تۆمارکاریک، ئەو وتارەم و ئەو (۱۷) گۆرانییەم کە بەدەنگی خۆم تۆمارکرایوو، دا بەگوتییاندا، لەگەڵ هەندیک قەسە ی پۆشنکردنەو کە لەو بابەتەو بەزمانی ئینگلیزی کردم. گوئی گەرەکان کە زۆر بەیان بێگانە ییش بوون، بە کوردەکانی عیراق و تورکیا و ئێرانەو، زۆر بەیان پەسەندیان کرد. (۲)

(۱) ڕەنگە خۆینەر لێرەدا وا تێ بگات کە ئەو فەرمانەراییی عیراق گەلێ نیازپاک و دلسۆزی کورد بوو، بەلام ئینگلیز ناکۆکی خستە نیتوانیانەو. ئەو ی نایێ لیتی بەگومانین کە ئینگلیز وەک داگیرکەری عیراق و باشووری کوردستان پێکەو، بۆ زیاتر کۆنترۆلکردن و جێ قایکردن هەمیشە تۆوی دووبەرەکی نەک لە نیتوان نەتەو جیا جیاکاندا بەلکو لە ناو ڕۆلەکانی یەک نەتەو شەدا دەچاند و هەر بۆی بکرایە بەگژێ کیدا دەدان... بەلام خۆ و نەبێ حوکمەکی بەغداش لەو باشترووی ئە مامەلە کردنییدا لەگەڵ کورد، ئە ی ئەو دروستکاری ئینگلیز نەبوو؟ جا بۆیە ناکۆکییە کە خۆی هەر هەبوو، بەلام بەداخەو لەو حەلەدا زۆر کەس بەتایبەت ڕووناکییر و خۆینەوارەکان بەهەلە لە هەلۆتستەکانی بەغدا دەگە یشتن. وەک هەموو سەر دەم، کۆمەلێ لەوانە، دەبوونە نامرازی جیتی جیتی کردنی نیاز و مەبەستە پیسەکانی ئەو حوکمەتە و ئەوانی دی کە بەویدا دەهاتن.

(۲) مامۆستا مەبەستی لە (کۆنگرە ی پەرچە کردن) یە کە لە ۱۹۷۴/۳ دا لە بیروت گیراوە، بە نامادە بوونی هەندێ ڕووناکییری کورد و جیهان وە لە لایەن (جمعیة الکتاب المقدس و کۆری زانیاری ئەلمانیای پۆژناو) ی تیکخراوو... بۆ زیاتر ڕوانە: یادداشتەکانی شاکیر فەتاح - کتیبی یەکەم - هەر لەم پڕۆژە ی دەزگە ی ناراس. ئاوتیە ی ژینم ل ۶۰۱-۶۰۲.

لە ۲۰/۳/۱۹۷۷دا نامە یەکی دوور و درێژم نووسی بەزمانی عەرەبی بۆ کارگیتی (رادییۆ کوردی) لە بەغدا. لەگەڵ کە لافە یەک کە ئەو وتارە ی خۆم و هەر (۱۷) گۆرانییەکی تێیدا تۆمار کرایوو، بەدەنگی خۆم. بۆ ئەمە ی بەسایە ی دەستە ی ساز و ئاواز و گۆرانی و لاسایی کردنەو و، سەرلەنوێ زیندووی بکاتەو و بەلۆیسی بکاتەو. هەر بەو چەشنە لە ۲۷/۱/۱۹۸۰ ییشدا نامە یەکم نارد بۆ (ئەمیسنداری گشتیی پۆشنییری و لاوان) لە شاری (هولیر) بەزمانی عەرەبی، لەگەڵ کە لافە یەک کە ئەو وتارە ی خۆم و هەر (۱۷) گۆرانییەکی تێیدا تۆمار کرایوو، بەدەنگی خۆم، بۆ ئەمە ی بەسایە ی دەستە ی ساز و ئاواز و گۆرانی و لاسایی کردنەو و (ئیسستگە ی رادیۆی هەولیر) دا سەرلەنوێ زیندووی بکەنەو و بەلۆی بکەنەو. جا هەر وەک لەسەرەو پێشانم داوە، لە هەموو دەر فە تیکدا، خەباتم کردووە گۆرانی (انتباه) کە ی (شیخ نوری) و گۆرانییە نیشتمانییەکانی تریشمان، لە لایەن تیبەکانی ساز و ئاواز و گۆرانی و، لاسایی کردنەو، زیندوو بکرتنەو، تا بەرچا و دلتی هەمووان بکەوێ ئاوانی کورد پەر و رانییش هەر ئەمە تا کە پۆژتیک لە پۆژان لە لایەن ئەو دەسگایانەو و، ئەو تیبەکانە کە لەمە و پێش نام بردن، ئەم گۆرانییە سەرلەنوێ زیندوو بکرتنەو و بەلۆی بکرتنەو و، لە ناو رادیۆ و لەسەر پەردە ی تەلە فزیۆندا پێشانی گوێگران و تەماشاکەرانی کوردەواری بدرین. پێش ئەمە ی وتارە کەم تەواو بکەم، حەز دەکەم سوپاس و ستایش و پۆزی خۆم پێشکەشی ئەو سێ نووسەرە بکەم، کە نووسراویان لەسەر (شیخ نوری شیخ صالح) داناو. لە راستیدا هەرسێکیان شایستە ی ئافە رین و پەسندکاری و سوپاسی هەموو کورد پەر و ریکن، چونکە بە نووسراوەکانیان سەری کوردیان بەرز کردۆتەو.

ئەو نەدە ی پە یو ندی ی بە نووسراوەکانی (دکتۆر کامل حەسەن عەزیز بەسیری) و (مامۆستا موسلح مستەفا جەلالی) یەو هە یە، سوپاس بۆ خودا لە کاتی چاپ کردنیاندا تووشی تەنگوچە لەمە و گیروگرفت و کە ندو کۆسپ نەبوو بوون. چونکە دەسگاکانی (کۆری زانیاری عیراق / دەستە ی کوردی) و، (پۆشنییری و بەلۆ کردنەو ی کوردی) لەسەر ئەرکی خۆیان بۆیان چاپ کردبوون.

بەلام نووسراوەکی کاک (نازا عەبدولوا حید)، چونکە زۆر گەورە تر بوو لەه ی ئەوان و، لەسەر ئەرکی خۆی چاپکراوە و، یارمە تیبی (دەسگای پۆشنییری و لاوان) ییش ئەو نەدە نەبوو کە بەشی بکات بۆ چاپ کردن، تووشی گەلێک تەنگوچە لەمە و، گیروگرفت و، کە ندو کۆسپ و، دەردی سەری و، ناخەزی و، وام (قرض) وەرگرتن بوو. تەنانەت هەندیک لە دل رەشانیش بەدزییەو هەولیان داوە تەگەرە لە خەباتی بەن و نەهیلن چاپکردنی نووسراوەکی سەر بگرێ، یاخود هاش و هووشیان کردووە لە ژێرەو کە نەفرۆشری و هانە ی وامدارەکانیشیان داوە کە زوو پارەکانی لێ بسیتنەو و، لە بەلێنەکانی خۆشیشان پەشیمان ببینەو! لە سەر و ئەمانە شەو، کزی بازاری نووسراو. جا دەبینن،... لەگەڵ ئەم هەموو بارە ناھەموارانەدا، ئافە رین بۆ (نازاد) کە کۆلی نەدا و، وری بەرنەدا و، تا نەگە یشت بە کامی خۆی و نووسراوە نایابەکی خۆی بەتەواوی لە چاپخانە چاپ نەکرد، وازی نەهینا...

(نازاد) هەرچەندە ئەرک و ئازاری زۆر چیتشت، بەلام بەهۆی نارام و بەرگە گرتنەکییەو توانی بەسەر هەموو گیروگرفت و تەنگوچە لەمەکانیدا زال ببێ... نووسراویکی نایاب و ناوازه و، لیکۆلێنەو دە یەکی

گهوره و فراوانی له سهه (شیخ نوری شیخ صالح) و بهرهمه کانی پیشکەش به خوینده وارانێ کورد کردوه، سههه نه ته وه که ی خویشی یی بهرزکردۆته وه... ئەمه ییش کاریکی په سهنده که پیتیسته هه موومان پیروزیایی لی بکهین.^(۱)

هۆنراوه که ی (شیخ نوری)

(إتباہ)

(له سهه وه زنی: دیشب که مه را وضع...)

أولادی وطن ئیمه کهوا میلله تی کوردین
بۆ غایه ی ئاسایشی میلله ت هه موو گوردین
شیرانه ئه واه معرکه ئارای و غا بووین
بۆ رشتنی خویناوی عد و حاضری راه بووین
له پیشمانه وه هه روا، به یداخی ظفر ده روا
پیشه ی عد و باده رتین، حق به دهستی خومان بستین
بۆ نه مانی مظالم سوارانی جه نگی
ته پلای بازیبان لییدا به شوخ و شه نگی

باوک:

لهم وضعه گه نه ی دوشمنی کورد ئیوه ده پرسن
ئهم هه مه مه یه میلله ته هه لساوه بترسن
کفن بۆ خوتان بیرن. هه ره له ئیستاهه بمرن
لازمه له بهر غه م و حسرت، بن نه شکرپیژی مذلت
ئهی دلاوه رانی وطن وه رنه إمداد
باوک به په ره ووش لیستان ته کا استمداد

***

(۱) کاک نازاد له چوارشه مه ی ۲۸/۸/۲۰۰۲ له هه ولێتر، به درپێژی باسی ئه و ناسته نگ و ته گه رانه ی بۆ کردم که که سانیکێ ناچه ز و خوویست له بهرده م چاپکردن و په خشی ئه و دوو بهرگه ی دیوانه که بیان داده نا و به زۆر شتیه ی دوور له هه لسه که وتی ئه دیب و روناکیه ره وه به به ره کانیان کردوه... مه سه له که ش له وه زیاتر نه بووه که وه ک له مه وه بهر باسمان کرد ویستراوه ئه و دیوانه ی به ناوی خوالپه خو شتیه و (موسلح جه لالی) په وه ناماده کراوه پیشکەوی و زووتر به خریتته بازاره وه!! خۆ که دوو بهرگه که ش چاپ کرا، پر بوو له هه له ی چاپ و ناپیکێ له رووی هونه ریه وه، هه ره چهنده له کاتی خۆیدا لیستیکی دوور و درپێژی ئه و که موکوری و هه له ی چاپانه له (هاوکاری) دا خرایه بهرچاو خوینهران، به لام ئه مه ئه و ناله باری و ئه قلله منالانه و ناکاملانه ی هه ندی له وانه پیشیان ده دات که داسه پاون به سهه نیوهنده ئه ده بی و رۆشنی به ره که ماندا.

کوردانی غظنفر شکه نی معرکه ئاغوش
نابن بکه ن ئه م باوکی خوتانه فه راموش
زیرا که دوو چاوی آبدیی ئیمه له گۆرا
چاوی له ظفرتانه له حرب و شه ره و شوّرا
باوک به قورباتان یی. رۆحه که ی فداتان یی
وقتی فرصت و إتفاقه. رۆژی لابرده نی نفاقه
ناره زوو ته که م ئیوه وقتی إتضاار
به شان و ظفره وه بمبه ن بۆ مه زار.

داپک:

بۆ دفعی مظالم له موانع مه که په ره ییز
ساده س بده ره شیر و تفه نگ، خه نجه ری خوونپیز
بۆ ئیوه که وا غیره ته به کده فعه ره گ و ئیسک
حاشاکه به حزنیکی ذلیلان وه فرمیسک
له چاوم بیستو بتکی، دلّم به کده ره بشکی
چونکو ئیوه جسور ئه بینم، نامینی ئازاری برینم
شیره که م حاللتان یی، رۆژی هیممه ته
رۆحه که م فداتان یی، وقتی غیره ته.

منالّه کان:

نجمه ی املی ئیمه هه موو به م ده س و برده
خه لقینه له بۆ مسعدتی میلله تی کورده
مه وتی که حیاتی وطنیکێ له دوابی
سه د ژینی ذلیلانیه ی یارب به فدایی
ئه و که سانه ی جبانن، معنای ژبان نازان
مردنی له ریگای میلله تا، چاکتره له ژین له ذلتا
هه ره که س خۆی بکا به قوریانی میلله ت
له قبرا هه تا محشر ناکیشی ذلت.

ئافره ت به منداله وه:

یاران و ره فیقان و دلیر و په لی کوردان
شه ره جه ژنی هه موومانه برۆین بۆ صفی مه یدان
وقتی که به توفیق و ظفر دینه وه لامان
ئه وسا گولّ ته که بین ئیمه به شابه یی قدمتان

گەر له ئیوه چەند کەس شهید بێ، لازمه عزای ئیمه عید بێ
ئهم پلنگ به چانهی و انتقام سیین
گه وره یان ده کهین ئیمه، حقتان ئه سین.

کچه کان:

ئیمه که نه مانکردوه بۆنی چه مهنی شوو
مجھولی نظرمانه گول و نه سته رینی شوو
ئهم تازه جه وانانه له بهر سیرتی ئیمه
گهر بیتو بکه ن ئاره زووی شرکتی ئیمه
لازمه که عودت به رمون، بینهوه به رووبه کی گولگون
یعنی چی هره رهنگین بن، به شان و ظفر
خوینی دوشمن بریتن به نووکی خه نجه ر.

چه ک به ده سته کان:

ئیمه که مسلح له دهر و دهشت و له شارین
سویند خووری حضوری حق و باب و کەس و کارین
بۆ مسعدتی ئهم وطن و میلله تی کورده
پیشه و رهگی ظالم بپرین به م دەس و برده
تا که ی له زه حمتابین، له ناو مڈلتا بین
لازمه به که یف و مسرت، رۆح بکهین به قوریانی میلله ت
ذاته ن ئیمه خولقاوین بۆ خدمت کردن
بۆ ئه وه ی فیداکار بین تا رۆژی مردن.^(*)

م. نوری

ئاھهنگی رۆشنبیران

له م نووسراوه دا (۳۰) وتوێژ له بابەت (کۆمەلایه تی) و (میتروو) و (ئایین) وه پیشکەش کراوه،
به هیوای ئاراسته کردنی کورده واری بۆ ژانیکی پاکتر و چاکتر و بلندتر

پیشه کی

چوار دۆستی خوداناسی رۆشنبیر و یستیان له مانگی رۆژوودا وه ک باو و باپیره کانی خۆیان فه رمانی
خودایی به جی به یتن.

واتا رۆژوو بگرن له مانگی رۆژوویشدا چاکه بکه ن له گه ل خیزان و دۆست و خزم و دراوسی هه ژار و
لی قه وماو و دامادا بیتجگه له وه خۆشیا ن له هه موو کورده و به کی خراب و نه نگ و نا په سه ند درۆ و
چه واشه کاری و، به دگویی و هانه دانی کهسانی تر بۆ خراپه کردن. هه روه ها له سه ر ئه وه یش بریاریان دا که
هه ر شه وه له مائی یه کتیکیان کۆبینه وه، بیه کنه به ناهه نگ؛ له بابەت (خوداناسی) و (میترووی
گه وره بیوان) و (چاکه ی گشتی) یه وه وتوویژ بکه ن. گورانیی خۆش بلین و، گه مه و گه مه و گه پ بکه ن.

شه وچه ری خۆشیش بخۆن. بریاری هه ندی یارمه تی و باربووی چاکیش بۆ که لکی گشتی بده ن.
ئهمه یش بۆ ئه وه ی که له پورویکی کۆمەلایه تی کورده واریمان زیندوو بکه نه وه، که هه تا نزیکه ی په نجا
سالیکیش له مه و پیش ئهم ره وشت و نه ریته له مانگی رۆژوودا له هه ندی جیگه ی کورده ستاندا باوبوو.
منیش لیته دا هه ر (۳۰) وتوویژ که ی ئه و چوار رۆشنبیره که له مانگی رۆژوودا کورده ویا نه شه و به شه و
ده گێرمه وه. هیوادارم خوینده واره خوشه و یسته کانه مان خۆشی و که لکیان لی وه ر بگرن.

خۆشه و یستی

(شیرکۆ) گوتی: - براینه! ئیمشه و که یه که م شه وی مانگی رۆژووه بام له خۆشه و یستی پیغه مبه ره
گه وره کان بدوین.

گوتیان: - باشه.

گوتی: - که واته ریم بده ن بام له مننه وه ده ست پێ بکات، من باسی ژیا ن و خه باتی (محهمه د)
پیغه مبه رتان بۆ ده که م.

گوتیان: - فه رموو بیه که.

(شیرکۆ) گوتی: - محهمه د پیغه مبه ر، (خودای لیتی خوشبخت)، خودای خۆشه و یست. ده ستووری
خوداییشی خۆش ده و یست. ده یویست ژیا نیکی پاک و چاک و دروست بۆ گه له که ی خۆی - که هه موو
موسولمانانی دانیشتوانی جیهان بوو - دا بمه زرتینی. به رهنگاریی زۆرداری و نه خوینده واری و نه خۆشی و
هه ژاری کرد له ناو گه لی عه ره ب و گه له کانی دراوسییدا. که چی خاوه ن ده سه لات و خاوه ن سامان و قه شه
و حاخامه کان و پێژگا وه کان و کردار خراپه کان، هه موویان بوون به دوژمنی!... گه لیک سزا و نازاریان دا،
گه لیک چا و وراویان لی کرد به لام محهمه د: نه ترس، نه پاره، نه پایه، نه به زم و په زم که عه ره به

(*) ئهم گۆرانییه مان له نووسراوی (گۆرانی کوردی) وه درگرتوه، که له سالی ۱۹۲۵، له سلیمانیدا، له لایه ن
شاره وانی سلیمانیه وه له چاپخانه ی شاره وانییدا چاپ کراوه. (ش. ف)

خودانه ناسه کانی ئەو سەردەمە دەیانویست بیدەنی و کاری تی بکەن... هیچ شتیک لەوانە محەممەدیان لە خۆشەویستی خودا و لە خۆشەویستی مرۆڤایەتی لانهدا... چوووە جەنگیانەو. وازی نەهینا: تا بەزاندنی!... بەلام کە بەزاندنی، چەکیکی تری لەگەڵ بەکارهینان ئەویش خۆشەویستی بوو. دلی خۆی کردووە بۆ دۆستییی و بۆ دۆستییی. دۆستەکانی خۆی زۆرتر نووساند بەخۆیەو، دۆستەکانییی کرد بەدۆست، لە جیهاندا ئەم جارەیش خۆشەویستی سەرکەوتەو بەسەر دۆستمانیەتیدا. مێژووی ژیاڤیش، بەئای زەرکەفت سەرکەوتنی خۆشەویستی (ئیسلامەتی و محەممەدی)، لە لاپەرەکانی خۆیدا نووسییهو.

(شاهۆ) ییش گوتی: - منیش باسی ژبان و خەباتی (عیسا) پیغەمبەریان بۆ دەکەم.

(گوتیان): - فەرموو.

(شاهۆ) گوتی: - (عیسا) هەرەک لە سەر و چاوی و بەژن و بالادا جوان و شەنگۆشۆخ بوو، لە دلی پاک و کردووی چاک و نامانجی پیرۆزیشدا هەر جوان و شەنگۆشۆخ بوو. (عیسا) ییش بەرەنگاریی زۆرداری و هەژای و نەخۆشی و نەخۆتێندەواری کرد لەناو گەلەکەیی خۆیدا. کاربەدەستان و دەولەمەندان و «خاخامەکان» و بەدکردارەکانی گەلی جوولەکەیش بەرەنگارییان زۆر کرد!... عیسا خۆدای خۆش دەویست. دەستووری خۆدایییی خۆش دەویست. تێدەکووشا بەدڵ بۆ ژینییکی گشتییی بێ ئازار و بێ ھاوار و، پر لە کامەران و، دوور لە خۆیەستی و دۆستمانیەتی، لەناو نەتووەکەیی خۆیدا. هەرچەندە دۆستەکانی ئازاریان دا، بەلام عیسا تا گیانی پاکیشی بەخاک سپارد، بەرامبەر دۆستەکانی خۆی و خودا، دلی گەردی نەگرت. هەموو دەم: داوای ئاشتی و خۆشەویستی دەکرد لەناو گەلدا هەموو دەم ئامۆزگاریی گەلەکەیی خۆی دەکرد، دەبگوت: «لەگەڵ دۆستماناندا دۆستایەتی بکەن. دۆستەکانتان خۆش بوئ!» مێژوونووسان گوتیان: «عیسا، لە تەمەنی سی سالییدا بەداردا کرا.»

بەلام لە راستیدا عیسا بەداردا نەکرا. دۆستەکانی عیسا. سەریان لێ تێکچوو. لە بریتییی عیسا، شاگردییکی عیسایان گرت و کردیان بەداردا؛ وایانزانی عیسایە. کەچی عیسا خۆی دەرباز کردبوو!... ئەو شاگردی عیسای بۆ دۆزیوونەو بیگرن، لە بریتییی عیسا، هەر ئەو شاگردە خۆی بەهەلە لەلایەن سەریازەکانەووە گیرابوو و بەداردا کرابوو!... عیسا هەلات و خۆی نەدابەدەستەو. بەلام دۆستەکانی هەموو کەس وایان زانی کە عیسا بوو بەداردا کراو!... بەلام کە جیهان چاوی کردووە و لە راستی تی گەیش، جیگای هەر بەرز و پیرۆزی لە دلی خۆیدا بۆ عیسا پیغەمبەر کردووە.

عیسا تا ما نمونەیکەیی خۆدایەستی و خۆشەویستی و کرداری چاک و بلند بوو. عیسا هەرچەندە لە ژینیدا بەسەر دۆستەکانیدا سەرنەکەت: تا ژمارەیی عیسایییەکانی گەیانە نزیکی شەش سەد ملیۆن!.

بەلێ، بەم پەنگە، جاریکێ تریش، دەسلاتی خۆشەویستی لە مێژوودا دەرکەوتەو!

(فەرهاد) ییش گوتی: - براکان، بام ئیمشەو ئەمەندە بەس بێ. وا شەوچەرەکەمان هات. فەرموون بام شەوچەرەکەمان بخۆین.

گەورە کێبە؟!

(فەرهاد) گوتی: - براکان ئیمرۆ لەناو فەرموودەکانی (محەممەد) پیغەمبەردا فەرموودەبەکم دی، زۆر بەدڵم بوو.

فەرموودەکە ئەمەتا: «سید القوم خادمهم». واتا: «ئەو کەسە دەبیتە گەورەیی نەتووە کە بەکاریان دیت و فرمانیان بۆ دەکات و کاروباریان هەلەسووڕیتیت». لەم بابەتەو چی دەفەرموون؟

(هۆشەنگ) ییش وەرانی دایەووە گوتی: - «پیغەمبەر» راستی فەرموو. لە راستیدا (گەورە) ئەو کەسە یە فرمائی خۆی بەتەواوەتی بەجێ بهیئتی: بەرامبەر خۆی، بەرامبەر گەلەکەیی، بەرامبەر مرۆڤایەتی. ئەم فرمائیەش بەیئتی توانا، بەیئتی جیگا و سەردەم دەگۆڕین. کەواتە لەسەر گەورە پیوستە، بێ کەموکورتی فرمائی خۆی و گشتی بەجێ بهیئتی.

(فەرهاد) ییش گوتی: - لەمەیشەو تێدەگەین: ئەوی زۆر لەم و لەو بکات، یاخود سایە و پەنجی خۆی لە شتی پڕوویوچدا بەفیرۆ بدات، بەگەرە نازمیریت. هەرەها گەورە، هەر لە چینی دەولەمەندان دەسلەتداراندا هەلناکەون. لە چینی کز و بێدەسلەت و هەژارانیشدا هەلەکەون. چونکە گەورە ئەو کەسە یە: پەوشت و خوی بلند بێ، کردووی پەسەند بێ، دلی پڕ بێ لە خۆشەویستی، بۆ کەلکی گشت لایێ. ئەگینا گەورەیی پەيوەندی بەهەژاری و دەولەمەندییەو نییە. هەرەها پەيوەندی بەدەسلەتداری و بێ دەسلەتی و هێز و کزیبەو نییە.

(هۆشەنگ) ییش گوتی: - کەچی داخەکەم، کۆمەلایەتیبەکەمان، گەورەیی بەستووە بەسایە و مایە و هێزەو!... نەیبەستووە بەکردهوی جوان و پەوشت و خوی بەرزەو!...

(فەرهاد) ییش گوتی: - لەبەرئەو، ئیئەم لەم کاتی راپەرین و، وریابوونەو بەماندا، پیوستە ئەوئەندە ئازا و بەجەرگ بێن، کە هەر تەنیا، نازی ئەوانە بکیشین، کە کردوویان شیرینە و بەکەلکی کۆمەلایەتیمان دین و، خۆیان دوور دەخەنەو لە ئازاردان و زیان بەخشین بەم و بەو!...

(هۆشەنگ) ییش گوتی: - بێجگە لەو، پیوستە سەربەستانە و بێساکانە چەندوچوون لەگەڵ ئەو دەسلەتانه بشدا بکەین، کە ئارەزووی خۆیان دەپەرستن و، بۆ کەلکی ناپوختەیی خۆیان گەلەکەیان دەروو تیننەو، و دەچەوسیننەو بەزۆرداری! ئەمەیش بۆ ئەوئەو: کە بەسەر و گیان لە ژیاندا سەربکەوین.

ئەمەندە و لەم کاتدا چایان هینا بیخۆنەو، بۆ ئەم شەویش بەمەندە وازیان هینا. دوایی دەستیان کرد بەگالتەوگەوپ و گۆرانی گوتن.

چاک بهم چاکه بکه!

شەوی سېهەم لە مالى (فەرھاد) کۆیونەوه.

(شېرکۆ) گوتی: - خودا لە قورئانی پیرۆزدا فەوموویەتی: «من عمل صالحا فلنفسه، ومن آساء فعلیها». واتا: «هەر کەسێ کردووی چاک بنوێتی، خۆی کەلکی لێ دەبینێ. هەر کەسێ کیش کردووی خراپ بنوێتی، زبان بەخۆی دەگات». بڕاکان لەم ڕوووە ئێوە چی دەفەرموون؟

(شاهۆ) یش گوتی: - لە چاکە کردن مەترسە. بیکە لە گەل هەموو کەس. لە گەل کەس و ناکەس

* پێشینان گوتویانە: «چاکە بکه و بیده بە دەم ئاوووه.

* کە چاکەت کرد، چاوت لەو نەبێ، کە چاکە لە گەلکراو چاکەت بداتەوه.

* چونکە تۆ کە چاکەت کرد، بۆ خودای دەکەیت لە بەرئەوه دلنایابە کە خودا بەچەندان چاکەت دەداتەوه.

(شېرکۆ) یش گوتی: - لە راستیدا چاکە کردن، کورتترین ڕێگایە کە بتگەییێتی بەخوشەوستیی خودا و خۆت و نەتەوه. راستترین ڕێگایە کە بتگەییێتی بەگەورەیی.

* جا بۆ ئەمەى سەر بکهویت بەرامبەرى چاکە بکه بەچاکە.

بەرامبەری خراپەیش هەر بکه بەچاکە! بەلام لە پاش پاراستنی سەر و گیان و سامانت، خۆت بدەرە دەست خودا!...

* ئەگەر هات و چاکە لەگەلکراو، پاداشی بەخراپە دايتەوه، دلتنەنگ مەبە. ئەوه خودا تاقیت دەکاتەوه!...

* ئەوى خودای ناسی: خودای خۆش دەوێ. ئەوى خودایشى خۆش بوێ: چاکە دەکات. ئەوى چاکەیش بکات: کامەران و مەزن و خورت و سەربلند دەبێ. بەلکو تەندروستیش دەبێ!... ئینجا (شاهۆ) دەستی بەقسەکردن کردووه گوتی:

* چاکە و خوداناسی، پێکەوه، دەتکەن: بەهاوڕپتی خودا، بەسەرداری خۆت، بەخۆشەوستی هەموو کەس!...
* چاکە لە کەسێک دەوێشیتەوه کە کردووه پەسەند و مەرد و سەربلند بێ.

* چاکە کردن چەکیکە: هەموو گیروگرفتییکی ژینی پێ لەناو دەبرێ!...

* چاکە: بەرد نەرم دەکات. گەردن بەم و بەو کەچ دەکات. دل کیش دەکات. ژین ئاسان و پر فەر دەکات. دۆست پەیدا دەکات. دوزمن سەرەونگون دەکات!...

ئینجا شێرکۆیش گوتی:

* چاکە، تەنیا شتییکە: کە پیاوی چاک و خراپ لەسەری ڕێک دەکەون. داواى دەکەن. هۆگری دەبن. پێ لە گەورەیشی دەنێن!...

* سەر ئەوێهە پیاو لە هەموو شتییک تیر دەخوات. بەلام لە چاکە تیر ناخوات.

* ئەوهی لە جیهاندا بۆ پیاو دەمیتیتەوه: هەر ناوی چاکە!... لەم کاتەدا شەوچەرەیان هینا. دەستیان کرد بەخواردنی و ازبان هینا لە وتوێژ تا سبەى شەو.

جوانی بەخشینیکی خوداییه

شەوی چوارەم کە کۆیونەوه، فەرھاد، کۆرەکەى گێرا، گوتی:

«جوانی: دیارییەکی خوداییه، خودا دەیدا بە پیاو، بۆ ئەمەى پێی بسووزیتەوه، رەوشت و خووی پاکژیتەوه، بەشکەوێتە گەر بۆ چاکەکردن.

جوانی: هێزێکی بەتینە، دلێ ئەم و ئەو کیش دەکات بۆ بەکتر. لەناوەندیاندا تاسەى خۆشەویستی و دلئەسۆزی و یاریدەدان و تێ گەیشتن لەیەکترى و بەکیتى دروست دەکات».

(هۆشەنگیش گوتی): «خودای مەزن کەسى لە جوانی پێ بەش نەکردووه. ئەگەر جوانی لەشى پێ نەبەخشیبی، جوانی چالاکى و کارگوزاری پێ بەخشبووه. یاخود جوانی زیرەکی و فەرپەخشى و ڕووخشى و هێز و توانایی و بزوتن و بەکارهاتنى پێ بەخشبووه. هەرۆک لە مندالدا:

جوانی ڕووخشى و ئیسک سووکى و ساویلکەبى و بزىوى دەبینن، لە پیاویشدا جوانی پێ گەیشتووبى و توانایی و مەردایەتى و پیاوێتى، دەبینن. لە نافەرەتیشدا: جوانی ڕێکوپێکی و شەنگ و شۆخى و دل نەرمى و جگەرسۆزى و نازکى دەبینن. لە لاوانیشدا: جوانی هەرپەت و هێز و، گیانی پێشکەوتن و باوداھێنان و سەرکەوتن و بەرکەوتن دەبینن. لە ریش سبیبەکانیشدا: جوانی تێگەیشتن و تێبینى زرنگی و ژیری و مەندى و پارێزگارى دەبینن».

ئینجا فەرھاد پرسى: «ئەى لە سروشتدا چی دەبینن؟».

هەر خۆی وەرەمى خۆی داہووه گوتی: «جوانیمان: گەورە و بەهێز و بەرجەستە دیتە پێش چاو. (رۆژ): جوانە بەرووناکی بەهێز و گەرم و بەکەلکێهوه: بۆ گەشەکردن و پەرەسەندنى گیانلەبەرەن و گزۆگیا و جیبەجى کردنى کار و فەرمانمان. شەویش: جوانە، بەمەندى و بى دەنگى و سەرەوت و بەزم و رەزمیبەوه. چەند جوانە (زەوى) لە کەشى بەھاردا: کە گول و پێحانە و سەوزەگیا و دارودرەخت سڤگى دەپرازیننەوه! چەند جوانیشە (زەوى) لە کەشى ھاویندا: کە میوه و سەوزە و دەغڵودان پێ دەگەن! ماوهى مرۆقیش ھەبە، کە بەئارەزوى خۆى تى بکۆشى و بىت و بچى خۆشى لە زبان بچىژى! ئەى چەند جوانە لە پاییزدا: کە ژین دەکەوێتە کۆیونەوه و خۆشراپوواردن و مەندى و سەرەوتەوه! ھەرۆھا، چەند جوانیشە (زەوى) لە زستاندا: کە هێزى بەرەنگارى کردن و کرد و کۆشى و پەنجدان بۆ دوارۆژ بەگور و تەووژمەوه خۆى دەردەخات!...».

ئینجا (هۆشەنگ) دەستی کردووه بەقسەکردن، گوتی: لە کاتیکیدا کە گول بەجوانی و بۆن خۆشیى خۆى فێرى دلتنەرى و دلپاکى و بى دەبیمان دەکات... درەختیش بەجوانی و بەروبووم و سبیبەرى خۆى، فێرى بەکەلک ھاتنمان دەکات بۆ ھەمووان. ئەى لەمەدا جوانی نایین: کە گیانلەبەر و پەرنەدە و جروجانەوهر و گزۆگیا، کەلک و فەرمان پێ دەبەخشن، بى ئەوهى چاویان لە پاداشتیکیان سوپاسیکی ئیمەوه بێ؟!...

من هیچ باسى چاوانەندازە جوانەکانى دەمى رۆژتاوا و رۆژھەلات ناکەم. ھەرۆھا باسى ھەلھاتنى

مانگ و دهرکهوتنی ئەستیرانیش ناکەم، لەناو جەرگی شینی ئاسماندا. ئەمانە و چاوەندازەکانی شاخ و کێو بەلندەکان و، زری فراوانە شەپۆل ھاویژەکان و، تافگە خاوەن ھارەھارەکان و، رووبارە گەورەکان، کە بەتەوژم یاخود بەمەندییەو دەکشێن بەناو زویدا... ئەمانە ھەموو خاوەن جوانییەکن، چاوەبەستمان دەکەن و، دلکێشمان دەکەن. بەلام لەم جوانییانە گەورەتر ئەوێه: کە لەو ڕۆژەو (خودا) ئیمە هیئاو تە بوون: ئەمانە ھەموو دەم بۆ دلخۆشی ئیمە، بۆ کەلکی ئیمە، بۆ ئاسانکردنی ژینی ئیمە، (خودا) بەکاربان دەھێنێ تا ئیمەرۆ.»

دوای ئەویش (فەرھاد) ھاتەوہ قسەکردن گوتی:

«سەرنجێک بەدەن لە جیھان و ئاسمان، لە گیانلەبەران، لە درندە و پەڕندە، لەو یێ ڕەویانە ئێمانە لەسەری دەڕۆن، لەو دەستورائە ئێمانە کە فەرمانێرەوان بەسەر پەییەندی گیانلەبەر و دارو بەردەو، لە ڕەوشتی ژین و بزوتن. لەم ئافەریدە کراوانە ئاسمان و زەویەدا چی دەبینن؟...» ھەر خۆی وەرانی دایەوہ گوتی:

«جوانی ڕێکۆپێکی و، جوانی یەکسانی و ئارام گرتن و، جوانی بزوتن و گۆران، جوانی دروستکردن و لەناو چوون دەبینن.»

ئینجا (ھۆشەنگ) یش گوتی:

«لەم زەمین و ئاسمانانەدا، ھەموو شتێک جوان و ڕەنگینە. (خودا) یش کە زەمین و ئاسمانانی لەژێر چنگدایە، دیسانەوہ جوان و ڕەندینە، و، ھەز لە جوانیش دەکات. چونکە خۆی ھونەرمانەندی مەزنە و، ئەم ھەموو شتە جوانانە یش ئەو دروستی کردوون. بەلام لە ھەموو شتێک جوانتر کە (خودا) ی پاک و یێ ھاوتا بە ئیمە بەخشیبوہ (ھۆش) و (بیرکردنەوہ) یە، ئەو ھێزە کە لە ھەموو ھێزێکی جیھانی گەورەترە؛ کە بەھۆی ئەوہ دەتوانین بە (خودا) بگەین و، لە ڕێگای ئامۆژگاری ئێویشەوہ، ھەموو ئاواتێکی ژیمان پێک بەیتین. کەواتە بام ئەم (ھێزی بیرکردنەوہ) یەمان لە شتی بەکەلک و پەسندا بەکاربھیتین، بۆ خۆمان و بۆ ھەمووان؛ تا بتوانین خۆشی ئەم ژینە جوانە ناوازیە بچێژین.

ئەم ژینە، (خودا) بۆیەکی دروست کردوہ، کە ئیمە خۆشی لێ وەرگیرین. پاشان بەھۆی ئەو خۆشییەوہ بگەین بەپایە ی پیاوہتی. بەلام ئیمە کاتێک دەگەین بەو کامەرانییە، کە ژیا ئامان تەرخان بەکەین بۆ (بەکەلک ھاتنی گشت لای) یە (بەلێ ئەو کاتە، کە (خودا) و (گشت لا) دلخۆش بەکەین.»

***

بەم ڕەنگە ئەمشەویش و تووژەکە دوایی ھات. لەم کاتەدا شەوچەرەیان ھیتا و دەستە ی ساز و ئاوازیش دەستیان کرد بەگۆرانی گوتن و ساز و ئاوازیان.

تا شەوێکی تر بەخوداتان دەسپێرم.

پیاوی پیاو بن قومار ناکات

(شێرکۆ) گوتی: ئەوی قومار دەکات، دوور دەبی لە دۆستایەتی و خزمایەتی و نیشتمانپەروری و مرۆقاڵیەتیەوہ. چونکە لەجیاتی خۆشەویستی پوولپەرستی لەناو دلیدا دادەمەزێ. ئەوی قومار دەکات، ھەرچەندێک پارە بباتوہ، دەیدۆرێتیتەوہ. بێجگە لەوہ ھی خۆشی دەخاتە سەر و دەیدۆرێت. ئەمە لەلایەکەوہ. لەلایەکی تریشەوہ گەنجینە یەکی لە دەست دەچی کە ھەرگیز نرخی تەواو نایێ. ئەویش (خۆشەویستی) یە.

خۆشەویستیش، ئەو کەرەستە یە کە ھەموو کردوہ یەکی پاک و پیرۆز و بەرز یێ دروست دەکری. کەواتە ئەوی قومار دەکات: ئەک ھەر دوژمنی خاوەن خۆیان خۆبەتی، دوژمنی خۆبەتی. بەلکو دوژمنی نەتوہ و نیشتمان و مرۆقاڵیەتیە. قوماچی دلرەق و تاوانکار نەبوا، ھاوڕێ و کەسوکار و ھاو نیشتمانی خۆی نەدەرپووتاندەوہ و، زیانیشی بەخۆیان خۆی نەدەگەیاندا. خۆشی تووشی ریسوایی و نابووتی و سەرگەردانی نەدەکرد.

(شاھۆ یش گوتی: ئەم دەردی قوماکردنە، بەدەردێکی کۆمەلایەتی دادەنری. ئەوانە ی تووشی دەبن، لەو کەسانە کە دەیانەوێ لە رووی ژبانی خۆیان ھەرا بەکەن. زۆریەیان لەو کەسانە کە تەمەل و ناتەوانان و، ڕەوشت و کردوہ یان خواروخیچە و، بەرگە ی راستی و دروستی ژبان ناگرن، ھەرا دەکەن لە دەست ژبانی راستەقینە ی خۆیان. چونکە لەناو ئەو ژبانەدا گۆزەران ناکەن. دەچن سەری خۆیان بە (قوما) ھوہ خەریک دەکەن، بۆ ئەمە ی جیھان و رووداوی ژبانی خۆیان لەبیر بچیتەوہ. بەلام ئەو رووداوی لەبیرچوونەوہ ھەر تاویک دەخاڵیت. ئەویش ئەو تاوہ یە کە قوماچییە کە قوماکە ی تیدا دەکات. کە لە قوماکە بووہو، سەرلەنوێ ئەو رووداوی ناخۆشە ی ژبانی خۆی دیتەوہ پێش چا و، پێوہی ھەراسان دەبیتەوہ.

ئینجا (شێرکۆ) گوتی: تەنانەت قوماچی خۆشی سووک دیتە بەرچا و ھەر لەبەر ئەویشە کە لەگەل ھەموو کەسێکی سووک و کردوہ نەنگیشدا پێی شەرم نبیە دا بنیشی و قوما بەکات.

قوماچی نە لە ھەلسان و دانیشتندا بە ئەندازە و ڕێکۆپێکە و، نە لە خواردن و نوستنیدا و، نە لە بیروباوەریشدا. درۆکردن و چەواشەکاری و سپلەیی و زۆرداری و ھەموو کردوہ یەکی تری نەنگی لێ دەوہشیتەوہ. نە ھۆشی لە جیبی خۆی دەمیتێ و، نە دلێ و نە دەروونی تەندروستیشی بەرە بەرە پێوہ دەمیتێ. بێجگە لەوہ خۆی تووشی مە ی خواردنەوہ ی زۆر و کار و فەرمانی سووک و نەنگیش دەکات، وەک دوو زمانی و داوینپرسی و دوورپوویی و بەرتیل وەرگرتن بۆ خۆی و بۆ کەسانی تر و دزی... خۆ لەگەل خێزان و کەسوکار و ھاوڕێی خۆشیدا، ھەموو دەم لە چەقەچەق و شاتەشات و جەنگ و ناکۆکی دایە.

(شاھۆ یش گوتی: ئافەرین بۆ فەرمانرەوایی عێراق کە خەریکە قوما لە ھەموو یانەکان و شوپنە گشتییەکاندا بەرہەست دەکات. لە راستیدا ئەمە یە کە مچار نبیە قوما لە عێراقدا دەست بە بەرہەستکردنی کرابێ گەلێک جاری تریش لە ھەموو خاکی عێراق، یاخود لە ھەندێ شوپنی عێراقدا

خوازەلۆكەكان دەینوێتن لەناو بازار و شەقام و كۆڵانەكاندا بەچاوی خۆمان نەییسنینەوه. هەرۆهە خوازەلۆكە درۆزنەكانیش كە بەدرۆ خۆیان كردهوه بە (پەككەوتە)، كۆ بكرێنەوه بەردەم دادگا، تا سزای خۆیان بدەن و، لەمە بەولایشەوه لەبەر چاوبرسیتی و تەمەلی و نامەردی خۆیان بەخوازەلۆکی پاره لە ساویلکە و دلپاکەکان، بەخۆرای نەچرن و، دەستی كۆمەلایەتییه كە ییشمان نەبرن.

دادپەرۆهەری

(فەرهاد) گوتی: ئیمشەومان داناو بو ئهوهی له (دادپەرۆهەری) بدوین. کامتان له پیش هەمووماندا دەست پێ دەکات؟

(هۆشەنگ: من. پێشیمان گوتویانە: «فەرمانرەوایی لەسەر بنچینەیی دادپەرۆهەری دادەمەزێ». واتا هەر فەرمانرەواییەك بە پێی دەستورەکانی (دادپەرۆهەری) نەجووتیتەوه، دەرووخی و لەناو دەچێ. هەر فەرماندارییەكیش بە پێی. دەستوری (دادپەرۆهەری) بجوموتیتەوه، پایەدار دەبێ و بەشەنگ و شۆخیبەوه دەژێ.

(فەرهاد)یش گوتی: راست دەکەیت. (سەلاحەدینی ئەیبوی) كە توانی ئەو فەرمانرەوایییە گەورە و فراوانە بیات بەرپێوه، لەشكری بیست و دوو دەولەتی ئهروپایی بشکێنی، و، سەر بەهەموو شاهێکی ناپاکی رۆژەلاتی دابنەوێنی، و، ئەو هەموو ناویانگە چاک و پاک و پیرۆزە دەست بکەوێ، هۆبەكە ی ئەوهیوو: لە كردهوه و رەفتارەكانیدا دادپەرۆهەر بوو. هەندێ جاریش له (دادپەرۆهەری) ی دەترازاند و (چاکەخوازی) ی بەکارهێنا، كە له (دادپەرۆهەری) بەنرختر بوو.

(شێرکۆ)یش گوتی: بەلێ وایە. (عومەری خەتاب)یش كە پێشەواپەکی ئایینی و دەولەتی ئیسلام بوو، بۆبەكە فەرماندارییەكە بەهێز و هەردە و شكۆهدار بوو، تێكرا هەموو كردهوه و رەفتاریکی دادپەرۆهەرانه بوو.

ئینجا (شاهۆ) دەستی پێ كرد گوتی: بەلام دادپەرۆهەری، كە دەرمانی دەردی نەتەوهیەکی زۆرلیتکراو و بێچارەیه، هەر ئەو نیبە كە له كۆری دەولەتیدا بەکارهێنێ. هەرۆهە دەبێ له كۆری (ژبانی رۆژانه) ی تاییبەتیشدا بەکارهێنێ. وەك ئەوهی گەورە خیزان لەگەڵ هەموو ئەندامەکانی خیزانەكە ی خۆیدا دادپەرۆهەرانه بجوموتیتەوه. چ مافێکیان لای هەیه، بیانناتن. چ مافێکیشی هەیه لایان، لێیان بسێنیت. هەرۆهە دەبێ دادپەرۆهەری له بازاری کرین و فرۆشتنیدا بەکارهێنێ. لەگەڵ دۆست و یار و دراوسێ و خزمیشدا، لەگەڵ بێگانە و خۆشیدا بەکارهێنێ.

دوای ئەو (هۆشەنگ) هاتەوه قسەکردن، گوتی: (خودای گەورە)، له قورئانی پیرۆزدا باهەخێکی زۆری بە (دادپەرۆهەری) داوه. دەفەرموێ: «ان الله يأمر بالعدل والاحسان». واتا:

«خودا فەرمان دەدا، له ژبانی رۆژانهدا، دادپەرۆهەری و چاکەخوازی بەکارهێنێت». هەرۆهە خودا دەفەرموێ: «واذا حکمتکم، فاحکموا بالعدل». واتا: «ئەگەر فەرمانداریشتان کرد، لەسەر بنچینەیی دادپەرۆهەری بجوموتیتەوه». له جێگایەکی تری قورئانیشدا دەفەرموێ: «واذا قلتکم، فاعدلوا». واتا:

«ئەگەر قسەیشتان کرد، دادپەرۆهەرانه قسە بکەن».

(فەرهاد)یش گوتی: بەکورتی هەرچی شەر و ئاژاوایەك له جیهاندا روو دەدات، هەمووی لەوهوهیه كە زۆرداری دەکریت، واتا: دادپەرۆهەری بەکارناهیتریت. هەموو چاکەیهك له دادپەرۆهەری دەوهشیتەوه، وەك: راستگۆیی، سەرراستی، راستی، دروستی، دۆستایەتی، نەتەوهپەرۆهەری، نیشتمانیپەرۆهەری، جیهاندۆستی، چاکەدانهوه، داوێنپاکی، دەروون نازادی، سەرپهستی. هەموو خراپەیهكیش له زۆرداری دەوهشیتەوه، وەك: دزی، قسە هێتان و بردن، گزی کردن، سپڵەیی، سەرشۆری، دەستدریزی، ئینجا (هۆشەنگ) دوایی بهوتووێژ كە هینا، گوتی:

جا ئەوانە ی دەیانەوێ له ژبانیاندا سەرکەوتووبن، پێویستە دادپەرۆهەری. خۆ ئەگەر چاکەخوایش بن، كە پلەیهك له دادپەرۆهەری گەورەتره، ئەوه زۆرتر سەردهکەون و بەردهکەون، و، پیش دەکەون. هەرچی گیروگرفتییکی ناو تاک و تەرایان هەیه و، ناو نەتەوهکان و، ناو دەولەتەکان هەیه، لەسەر دەستی (دادپەرۆهەری) دا چارەسەر دەکرێ و دەپێنێتەوه. ئەگەر (دەولەتەکان) و (نەتەوهکان) و (تاک) و تەراکان)یش، (دادپەرۆهەری)یان بپاراستایه، نە شەرۆشۆر رووی دەدا، و، نە شۆرش و نە ئاژاوه!...

بیروباوهری دیهوکراتی

(شێرکۆ) گوتی: ئیمشەو لیدوانەکەمان له بابەت دیوکراتییەوهیه. (دیوکرات) وشەیهکی یۆنانییە؛ واتاکە ی ئەوه دەرگرتەوه: كە نەتەوه خۆی فەرمانداری بەسەر خۆیدا بکات. واتا خۆی فەرماندار بو خۆی هەلبێتێرێ تا ئەو فەرمانداره کاروباری دەولەت بەرپێوهبیات. جا ئەگەر ئەو فەرمانداره له ریی راست لای دا، و، دەستی کرد بەزۆرداری، نەتەوه مافی هەبێ، لێی راست بپێتەوه و لای بیات، یهکیکی تر بکات بەفەرمانداری خۆی: كە زرنگ و كردهوه پەسەند و کارامه و دادپەرۆهەر و کارگوزاری.

(شاهۆ): تکیا به لهم رووهوه چەند نمونەیهکمان بۆ بهێنەرەوه.

(شێرکۆ) به پێی سەرگوروشتنە ی (نەورۆز) كە له ناو (کوردستان) دا باوه، (کاوه) ی ئاسنگەر بۆبەکا شۆرشەكە ی بەریاکرد، خونکاری ئەو سەردهمه زۆرستەمی له كوردهكان دکرد. (بیوراسپ) ی خونکاری لهسەر تەخت لا برد و كوشتی و، (فەرەیدوون) ی لهجی دانا، بههیبوای ئەوهی (دادپەرۆهەرانه) و (دیوکراتییانە) فەرمانداری بەسەر کوردستاندا بکات. ئەو رۆژە ی ئەو شۆرشە سەری گرت، بەرپێکەوت بەر یهكەم رۆژی بهار كەوت، بۆبەکا ناویاننا: (نەورۆز).

جا ئەم بزوتنەوهیه بەبزوتنەوهیهکی دیوکراتییانە دادەنرێ، چونکە نەتەوه فەرمانداری خراپی لا برد و، فەرمانداری چاکی لهجی دانا.

هەرۆهە (۳۰۰) سالتیک پتیش لەمەوپییش (چارلسی یهكەم) زۆر و ستەمییکی زۆری له ئینگلیزهکانی نەتەوهی خۆی کرد. هەموو مافەکانی ئەوانی خستبووه ژێر پێیهوه. بەلام (کرومویل) بەناوی نەتەوهی ئینگلیزهوه لێی راست بووهوه لهشکرەكە ی شکاند و، خۆشی كوشت. نەتەوهی ئینگلیزیش له پاداشی ئەوهدا ئەوی کرد بە (سەرەك كۆمار) ی خۆی تا فەرمانداری بەسەردا بکات.

کۆمەلە (پەتە) چەند دەزگایەکیان داھینا، بۆ ئەمەى چارەسەرى دەردى داماو و پەككەوتە و لى قەوماوەکانیان پى بکەن و، ئەو جۆرە مەرقە درۆزە خۆرپىيانەيش که خوازەلۆکىيەكى نارهوا دەکەن لە خوازەلۆكى بەرەست بکەن. (دەزگای پەككەوتەخانە) و (دەزگای ھەتپوان) و (کۆمەلى نەھىشتنى نەخۆشپىيەکانى سنگ) و (خۆپىندنگای کۆپران) لەو جۆرە دەزگایانەن.

(شپىرکۆ) یش گوتى: خۆش بەختانە ھەندىک لەم دەزگایانە لە شارە گەورەکانى کوردستانىشدا کراونەتەو، وەك (خۆپىندنگای ھەتپوان) و (پەككەوتەخانە) و (کۆمەلى نەھىشتنى نەخۆشپىيەکانى سنگ). بەرامبەر ئەوانەيش کاربەدەستانى کوردستان نىازيان وایە، ھەرچى خوازەلۆكى دەکات کۆيان بکەنەو و بىيانخەنە دەزگای (پەككەوتەخانە) کەنەو. تا لەو پىدا جىگە و خۆرشتىيان بدرىتى و تەندروستىيان بپارىزى. ھەرەھا سىلدارەکانىش تىژ دەکەنە سەر ئەوئى خۆيان بگەپىننە (خەستەخانەى سىل) و (کۆمەلى نەھىشتنى سىل)، تا نەخۆشپىيەکانیان چاک بکرىنەو، و باربووى خىزانەکانىشيان بکرى تا چاک دەبنەو. دەبى باوک و داىکەکانىش تىژ دەکەنە سەر ئەوئى بچنە (خۆپىندنگای ھەتپوان)، تا لەو پىدا خواردن و نوستن و جلۆبەرگ و خۆپىندنگای بۆ پىک بەپىنرى.

(ھۆشەنگ) یش گوتى: لە راستىدا ئەم کارانەى (فەرماندارى خۆبى کوردستان)ە، ھەمويان پەسەند و بەچىن. ماوەتەو سەر ئىمەيش که گەلى کوردىن و حەز بەچاکەخاوى دەکەين، ھەر پارەبەك لە ئاھەنگى (ژنھىتان) و (پرسەگرتن) و ئەو جۆرە بابەتانەدا نىازمان ھەبە، بەفپىرۆ بەختى بکەين: بەختى نەکەين. بىدەين بەو دەزگایانە تا ئەوان بۆ پەككەوتە و داماو و لى قەوماو و نەخۆش و ھەتپوانى گەلەکەمانى بەخت بکەن. چونکە پارەکانمان لەم جۆرە دەزگایانەدا جىبى خۆيان دەگرن و، (خودا) بۆمانى دەنوسى. بەلام لەو جۆرە ئاھەنگانەدا جىبى خۆيان ناگرن و (خودا) یش بۆمانى نانوسى. چونکە ئەو جۆرە ئاھەنگانە بابەتى خۆنۆاندن و کەش و فشن، ھەر پارەبەكيان تىندا بەخت بکەين بەفپىرۆ دەروا.

خۆشەويستى، ئەك پوولپەرستى

(شپىرکۆ) گوتى: ئەوانەى بەتەنگ دلى خەلکەوئەن راي بگرن... ئەوانەى حەز بەبەرھەمھىيانى خۆشەويستى دەکەن لە نىوان خۆيان و کەسانى تردا... ئەوانەى دەست دەدەنە خوداناسى و، مەرقەدۆستى و، نىشتمانپەرەوى و، گەلپەرەوى... ئەوانەى دلدارى و دۆستايەتى دەکەن لەگەل کەسانى تردا... ئەوانە، ھەمويان، لە (کۆرى مەرقەبەتپىدا پاپەيان لە ھەموو کەس بلتدترە. چونکە ھۆگرى خۆشەويستىن، نەك پوولپەرستى. خۆشەويستى بەلای ئەو جۆرە کەسانەو بەنرخترە لە ساپە و پاپە و سامانى جىهان. چونکە ھەرچىبەكيان ھەبە لە سامان و تىکۆشان، بەختى دەکەن لە پىناو پاراستنى خۆشەويستىيەکەياندا.

(شاھۆ) پرسى: دەتوانىت کاک فەرھاد، چەند وپنەبەکمان لەم جۆرە خۆشەويستىيە بۆ بەپىنەتەو؟

(فەرھاد) یش گوتى: بەلەى دەتوانم، (سوکرات) بەرامبەر گوتنى (راستى)، گەيشتە ئەندازەبەك، گىيانى پاکى خۆى لە پىناویدا بەخت کرد بۆ ئەمەى نرخ بدات بەقسەکانى خۆى، ھەرچەندە ھەلپىشى بۆ ھەلکەوتبوو لە بەندىخانە ھەر بکات، زەھرى بەندىخانەکەى نۆشى و لە بەندىخانەکە ھەر پاي نەکرد، نەوەك ياسا بشکىننى.

خۆشەويستى (سەلاحەدنى ئەبوى) بەرامبەر نەتەوەکانى ژپى دەستى خۆى، گەيشتە ئەندازەبەك، ھەموو ھىز و ھەرەتپىک و ھەموو لەش و ھۆشپىک و، ھەموو چست و چالاکىيەكى خۆى لە پىناو پاراستنى خاکی ئىسلامدا بەخت کرد. تەنانەت بەدەم نەخۆشى و، بەربنەکانى لەشپىيەو، بەرامبەر دۆزمنانى سەرەستى و نازادى و ئىسلامەتى لە کۆرى شەردا دەجەنگا دەبگوت:

«کە لە پىناو ئەم بىروباوەرەدا، کە ھەمە، دەجەنگىم، ئىش و نازارى نەخۆشپىيەکەم لەبىر دەچىتەو!...».

(ھۆشەنگ) یش بۆى تەواو کرد، گوتى: «مادام کورى) یش لە پىناوى خۆشەويستىيەکەيدا بەرامبەر (زانست) و (کەلکى مەرقەبەتى)، وازى لە سامان و تەندروستى ناوبانگى خۆى ھىنا و، لە کۆل تاقى کردنەوکانى خۆى نەبوو، تا (رادىۆم)ى دۆزىبەو. مەرقەبەتى کەلکىيە بى ئەندازەى لە دۆزىبەوئەکەى ئەو وەرگرت. بەلام ئەم کەلکى خۆى خستە لاو، خۆى لە پىناو کەلکى گشتىدا بەکوشت دا. (پىشەوا عوسمانى کورى عەففان) یش، نرخى مەرقەبەتپىيەکەى لەوئەدا بوو کە بوو بەئىسلام، لەسەر دەستى پىغەمبەردا، ھەرچى سامانىيەكى ھەبوو لە پىناوى بلاروونەو و پاراستنى (ئايىنى ئىسلام)دا بەختى کرد.

(شپىرکۆ) یش گوتى: ئەى باسى (مەم و زىن) بۆ نەکەين؟ کە ھەردووکیان لە پىناو (ئەفەن)ەکەى خۆياندا خۆيان بەکوشت دا. خۆيان مراند، بەلام سەرى نەتەوئى کوردیان بەرز کردەو.

ئەقىنەکەيان چىرۆكى مەم و زىنى گەياندە پۆپەى ھەرە بەرزى وپژەى (کوردى) و (جىھانى).

ھەرچى ئەرک و نازارىک ھەبە، بەسەر پىغەمبەرەکاندا ھات. کەچى چونکە (خۆشەويستى)یەکەيان بەرامبەر (خودا) و بەرامبەر (ئايىن)ەکانیان بەھىز بوو، وازيان لە پاپە و ساپە و ماپە ھىنا و خۆيان لە پىناو راکرتنى دللى (خودا) و (ئايىن)ەکانى خۆياندا بەخت کرد.

(زەردەشت) لە پىناوى ئايىنەکەيدا خۆى بەکوشت دا. (موسا) لە پىناوى ئايىنەکەيدا بەسەدان دەرد و نازارى چىشت و سزا درا.

(عيسا) و (محەمەد) یش خۆشەويستىيەکەيان بەرامبەر (خودا) و ئايىنەکەيان، ئەمەندە بەھىز بوو، ھىچ ساپە و پاپە و ماپەبەكى جىھانىيان نەھاتە بەرچاو. خۆيان لە پىناو دل راکرتنى (خودا)دا بەخت کرد بەرگەى ھەموو دەرد و نازارىکيان گرت. تا بىروباوەرەکەيان سەرى نەگرت و وازيان نەھىنا.

ئىنجى (شاھۆ) دوایى بەتووپژەکە ھىنا، گوتى: (خۆشەويستى) ھەر لەدەست (مەرد) دى. بەلام (پوولپەرستى) لە دەست ھەموو (نامەرد) پىک دى. لە (خۆشەويستى)یەو: ھەموو کردەوئەبەكى چاک و، ھەموو رەوشتپىكى جوان و، ھەموو خووبەكى بلتد دەوئەشپتەو. لە (پوولپەرستى)یەو: ھەموو رەوشت و خووبەكى نەنگ و ناپەسەند و، ھەموو کردەوئەبەكى ناشىرىن دەوئەشپتەو.

جا ئىمەيش کە (فەرماندارى خۆبى کوردستان)مان خۆشدەوئى، بام لە پىناوى پاراستنى ئەو و، پىن گەيشت و گەشەکردنى ئەو، بەرگەى ھەموو ئەرک و نازارىک و، ھەموو توانج و پلارىک بگرن. واز نەھىن و کۆل نەدەين و، ورە بەرندەين تا بەئامانجى بەرز و پىرۆزى (کورد) و (کوردستان) دەکەين.

ئەم سامانەت لەکوئ بوو؟!...

(شیرکۆ) پرسى: ئەنجامى پەرورەدەکردنى منداڵ بەنازدارىبەوە چىبە؟

(شاهۆ) یش گوتى: ئەوانەى لە منداڵیدا دایک و باوکیان روویان زۆر داوونى و، نازداریان فێرکردوون، زۆربەیان گروژ و لاسار دەردەچن. کە گەورە بوون، دەبنە خۆپەرستىکى وەها، هەموو جوژە کەتن و تاوانىکيان لى دەوەشىتەو. دایک و باوکە ناشى و نەزانەکانىشیان بەلای خۆیانەو، ایه، بەرامبەر منداڵەکانیان خۆشەووستیان نواندو. لە راستیدا هەر دایک و باوکى منداڵى خۆى وەها فێر بکا و رابەيتى، نەک هەر دوژمنایەتى لەگەڵ منداڵەکەدا دەکات، لەگەڵ (کوردهواری) بەکەيشماندا دەکات. هەر وەها لەگەڵ خۆشياندا دەیکەن. چونکە منداڵەکە کە گەورە بوو، هەر پوژە پەلپىکيان پى دەگرى. هەر پوژە زيانىکيان لى دەدات. ئەمە بىجگە لەوێ لەگەڵ کەسوکار و دراوسىيشدا بەسەدان گەر و گىچەل و گىروگرفت و تەنگ و چەلەمەيان بۆ دروست دەکات. ئەم جوژە منداڵانە دوور نىبە بى بەدز. دوور نىبە بى بەپىاوکوژ. ياخود بەچەواشەکار و ناژاوەگى.

(شیرکۆ) پرسى: ئەم منداڵانە بۆ چ وایان لى دى؟

(فەرهاد) گوتى: چونکە باوک و دایکيان فێرى فەرمانى سەرشانى خۆيان نەکردوون: نە بەرامبەر باوک و دایکان، نە بەرامبەر کەسوکاريان، نە بەرامبەر دۆست و یاریان، نە بەرامبەر نەتەو و نىشتمان و مرۆفایەتییان، و اتا هەر بەدەمیانەو هاتوون و مافیان داوون. هیچ فەرمانىکيان لى داوا نەکردوون بیکەن. کەچی فەرمانى سەرشانى هەموو باوک و دایکىک ئەوێ: لە پىش هەموو شتىکدا، منداڵەکەى خۆى وەها فێر بکات، وەها رابەيتى، کە بەرامبەر هەموو مافىکە دەستى دەکەوێت، فەرمانىک جىبەجى بکات. کە بەرامبەر هەموو سەرىسەتییەک کە دەستى دەکەوێت، لى پرسراویبەک بگرێتە ئەستوى خۆى: چ بەرامبەر باوک و دایکى خۆى، چ بەرامبەر کۆمەلایەتى و فەرمانرەوایى.

(شیرکۆ) پرسى: ئەى ئەگەر منداڵەکە ئەو فەرمانەى بەجى نەهینا چى بکەین؟

(هۆشەنگ) یش گوتى: ئەوساکە بەپى ئەوئەندەى هەلبگرى و، بۆ ئاراستەکردنى بەکەلک بى و، بتوانى بەرگەى بگرى، سزایەکى بەجى بەدرى. پىشيان گوتوویانە: «دار لە بەهەشتەو هاتو»^(۱). و اتا: «هەر سزادانىک لە جى خۆیدا بى و، رەوایى و، مرۆف ئاراستە بکات بۆ چاکى، مرۆف لە گونا بەشیمان دەکاتەو و، دەبىخاتەو سەر پى چاکە کردن. کە مرۆفەکەيش دەستى کردو بەچاکە کردن، خودا لە پاداشى ئەوئەدا (بەهەشت) لى پى دەبەخشى».

هەر وەها باووباپىرمان گوتوویانە: «کوئەک دەزاتى قوناخ لە کوئە!». و اتا «ئەگەر هیچ وتوویژىک و، هیچ رۆژ و ئامۆزگارىبەک، کارى لە منداڵەکە نەکرد، لە کردەوێ ناپەسەندى خۆى وازنەهینى، زەبروزەنگى لەگەڵدا بنوێتە، تا سەرى دادەنەوینى و، مل دەدا بۆ رىگای راست و دروست».

ئىنجا (شیرکۆ) گوتى: منیش ئەم پىشەکیبەم بۆیەکا دامەزاند سەرنجى کاربەدەسته بەرێزەکانى

(۱) راستتر: (تێلالە...).

کوردستان رابکیشم بۆ ئەوێ خەبات بەفرموون (ياسا) یەک دابترى بۆ ئەو کەسانەى (سامانى نارەوا) پىکەو دەنن: چەند و چوونبان لەگەڵدا بگرى، تا بزاترى ئەو سامانە نارەواىبەیان لە کوئە دەست کەوتووە؟! ئەگەر بۆیان دەرکەوت بەدزى و گزى و فزىبەو پىکیانەو، ئەو (دادگا) پىکى سەرپاست و کاردروست و بەهێزەو پىراریان بەسەردا بەدرى و، ئەو سامانە نارەواىبەیان لى داگیر بگرى و بخرىتە سەر گەنجىبە (فەرماندارى خۆبى کوردستان)، تا پوژەى بەکەلکى بۆ (کوردهواری) پى رابەرێت. بىجگە لەو ئەو تاوانبارانە هەر یەکەیان بەپى کەتەکەى خۆى سزای ياسا بىش بەدرى، تا لە تاوانى خۆى پەشیمان دەبیتەو و، مل دەداتە چاکى.

(فەرهاد) یش گوتى: نزیکەى (۱۴۰۰) سال لەمەوپىش، پىشەوا (عومەرى خەتاب)، ياسا یەکى وەهاى دامەزاند، کە ناوئەو: (ياسا ئەم سامانەت لەکوئ بوو؟)^(۱) عومەرى دادپەرور و خوداناس و پاە بلند ئەم ياسا یەکى لە بەرامبەر هەموو خاوەن سامانىکى نارەوا بەکار دەهینا. چ لە فەرمانبەران و، چ لە کەسانى تر، هەستى بەهەر کەسىک بەکراى (سامانى نارەوا) کۆ کردۆتەو، ئەم (ياسا) بەنرخەى لەگەڵدا بەکار دەهینا و رابىچى بەردەم (دادگا) گرنگەکەى خۆى دەکرد. هەر کەسىک لەوانە تاوانەکەى لەسەر بچەسپا، بەپى تاوانەکەى سزای دەدا و، سامانەکەيش لى داگیر دەکرد^(۲) بۆ (سامانخانەى گشتى)^(۳)، تا کارى چاکى پى هەلسوورپى بۆ کەلکى موستمانەکان.

(هۆشەنگ) یش قەسەکانى ئەوى تەواو کرد، گوتى: «لە راستیدا ئەم جوژە بەرێزەبەرایەتییەى (عومەرى پىشەوا) بەکارى دەهینا، کارىکى گەورەى کردبوو کەدەو و رەوشتى فەرمانبەران و هاوئىشتمانەکانى ناو دەوئەتە گەورەکەى.

(ياسا ئەم سامانەت لە کوئ بوو؟)، هەرچەندە نزیکەى (۱۴۰۰) سالى بەسەردا تىپەرپو، بەلام هیشتا (خاکى کوردستان)، بەلکو هەموو خاکىکى تری جیهان پىوستى پى هەیه. چونکە ئەگەر (کوئەک) نەوئەشترى، زۆر کەس هەن نازانن (قوناخ) لە کوئە!؟

پارە بەفیرۆ بەخت مەکەن

(شیرکۆ) پرسى: پارە بۆچى دروست کراو؟ نرخی پارە چىبە؟

(شاهۆ) یش وەرمانى دایەو گوتى: ئەوانەى نرخی پارە نازانن، بەرەوا و نارەوا خۆى بۆ دەکوئن و، پەیدای دەکەن و، کوئ دەکەنەو. هەر وەها بەرەوا و بەنارەوايش بەختى دەکەن. ياخود هەر کوئ دەکەنەو و، لە بابەتى رەوا و نارەوايشدا بەختى ناکەن!...

ياساى سوروشتىش وەها یە، هەر کەس نرخی پارە نەزانى، هەر بەپارەکەى خۆى، تووشى دەردیسەرى

(۱) و اتا: «من أين لك هذا؟».

(۲) راستتر: لى دەسەندەو.

(۳) یان (بيت المال المسلمین).

و گيروگرت و تەنگانە و تەنگوچە لە مەسە دەکات!... چونکە پارە بۆ ئەو دەروست کراوە: کاری چاکی پێ بکری. پرۆژە بە کەلکی پێ هەلبسوسووتی. دەستی هەزار و داماو و لێ قەوماوی پێ بگيری. لە پێتیاو سەرکەوتن و پێشکەوتن و بەرکەوتنی: نەتەو و مرۆفایەتیدا بەخت بکری.

(شیرکۆ) پرسى: ئەى ئيمه بهرامبهر پارە چۆن دەجووتیینهوه؟

(فەرهاد) یش گوتی: لەگەڵ ئەمەیشدا کە فەرمانیەوایی عیراق و (فەرمانداری کۆبی کوردستان) هەمان سۆسیالیسییان کردوو بە نامانجی هەرە گەورە بۆ خۆیان، کەچی ئیمە هیشتا زۆریەمان، بەدوای خۆنوواندن و کەش و فش و لەخۆباییبووندا دەگەڕێین. تی دەکۆشین خانووەکەمان زۆر گەورە بێ. زۆر شەنگ و شوخ بێ. نەک بۆ ئەمەى خۆمان و خێزانیان تێیدا بەسەستینەوه کامەران ببین. بەلام بۆ ئەمەى خۆمانی پێو هەلبکێشین لە بەردەم کەسوکەر و، نەیار و دوژمنماندا. هەرەها بەو مەبەسەى لە دراوسێکامان کەمتر نەبین.

جا ئیستا کە کارەکە و مفردی دەست ناکەون، ئەم جۆرە خێزانانە کالەک بە ئەژنۆی خۆیان دەشکێن. چونکە هەر چەندێ دەکەن، لە بەرگەورەیی، خانووەکەیان بۆ پاک ناکرێتەوه، بۆ رانگیرى، بۆ نازاریتەوه. لە سەرێکەوه پەشیمان لەوێ خانووی وا گەورەیان دروست کردوو. لە سەرێکی تریشەوه بەتەنگ ئەووەن: لووتبەرزى و خۆنوواندن و خۆهەلبکێشان و کەش و فشەکەى خۆیان بپارێزن. جا لە ناوەند ئەم دوو (هێز) هێزە پێچەوانە بەدا: واتا (هێزى هۆش) و (هێزى خۆشى دڵ)، ژااکاو و داماو و پەشوکاویان لێ هاتوو، هەموو دەم لە خەم و خەفەت و سەرلێشواویدا دەتلینەوه.

(هۆشەنگ) یش گوتی: ئەى کيشه ئۆتۆمبيل بۆ باس ناکەیت؟

(شیرکۆش) یش گوتی: راست دەکەیت: هەر بەم جۆرە دەکەونە گێژاوی ئۆتۆمبيل دەست کەوتنیشەوه. کە ئۆتۆمبيلجییه کانی کەوتنە داواکردنی مانگانەى لە ئەندازە بەدەرەوه، ناچارمان، خاوەن ئۆتۆمبيلەکان، خۆیان، ئۆتۆمبيلەکانى خۆیان لێ بخورن. ئۆتۆمبيل لێ خورنیش هێز و توانایی و هونەرى دەو، بۆ هەموو کەسێک نالوێ. لە بەر ئەو هاکا دەزانین مەرگەساتی سامناک لە ئۆتۆمبيلی لێ خورینی خاوەن ئۆتۆمبيلەکانیان دەکەوێ. ئەمانیش لە مێشکی خۆیاندا تی دەگەن بەهەلە داچوون و، ئۆتۆمبيل کرینی پێ نەدەوێست. بەلام فیز و کەش و فش و بەخۆنازینەکەیان، ناھێلێ واز لە ئۆتۆمبيلداری بەیتن. لە بەر ئەو دەکەونە گێژاوی داماو و خەم و خەفەت و پاراییبەوه. هەرچەند دەکەن نازان چۆن سەرى لێ دەریکەن!...

(هۆشەنگ) یش گوتی: بەلێ وایە: بەم رەنگە سروشت تۆلە لەوانە دەکاتەوه کە یاساکانی دەشکێن. ئەوانەى پارەى نارەوا دەپچرن و، پارەیش بەفیرۆ بەخت دەکەن، وەک یەک، تووشی ژانەسەر و گلارای و سەرلێشوان و دلتهنگییان دەکات.

تۆ پارەت هەر ئەوێندە پێویستە کە خۆت و خێزانت پێی بژین و، بەخۆشییەوه گوزەران بکەن. واتا: بخۆن و بیۆشن و لە خانوویەکی بەجیدا بژین. ئیتر پێویست بەو ناکات، پارەى نارەوا دەست خۆت بخەیت. ئەگینا بەفیرۆ بەختی دەکەیت. کە بەفیرۆیش بەخت کرد، تووشی گەر و گێچەل و سەرگەردانی

و تەنگانە و خەم و خەفەت دێیت. کەواتە کاری پەسەند هەر ئەوێتە تانە «لە رێگای پاکەوه پارە کۆ بکەیتەوه و، لە رێگای چاکیشەوه بەختی بکەیت».

لە قورئانی پیرۆزیشدا هەرەها یە: ئەوانەى پارەى نارەوا کۆدەکەنەوه و ئەوانەى پارە بەفیرۆ بەخت دەکەن، هەردوولایان، لەلایەن خودای گەورەوه، لە رۆژی زیندووبوونەوهدا، سزا دەدرێن و دەخەنە دۆزەخەوه.

خەلکت خۆش بوی، خەلک خۆشی دەوێ

(شیرکۆ) پرسى: کامتان دەتوانن لە خۆشەویستی (خودا) بدوین؟

(شاهۆ) گوتی: من. خودای پاکى بى هاوتا، مرۆفای خۆش دەوێ. ئەگینا ئەم هەموو جیەهانەى نەدەخستە بەردەمی، بەروبوومی بخوات و تێیدا کامەران ببێ. (خودا) تەنانەت، دوژمنەکانى خۆشی خۆش دەوێ. ئەگینا بەرى رۆژی لێ دەگرتن و، باى لێ بەرەست دەکردن و، ناوی لێ دەبرین، تا لە ناوی دەبردن. لە راستیدا (خودا) سەرچاوەى هەموو خۆشەویستییهکە. تەنانەت هەندێ لە زاناکان (خودا) بە (خۆشەویستی) دادەنێن. (خودا) کە بەهەشت دەبەخشى بە چاکانمان، لە خۆشەویستییه تی. تا ئاراستەمان بکات بۆ چاکی. (خودا) کە خراپەکانیشمان دەخاتە دۆزەخەوه، هەر لە بەر خۆشەویستییه تی. تا پاکمان بکاتەوه لە گونا و، ئاراستەیشمان بکات بۆ چاکی.

(شیرکۆ) پرسى: ئەى مرۆف کيتن؟

(فەرهاد) گوتی: مرۆف هەموویان لەو (ئادەم و حەوا) لەدایک بوون کە باپیرۆنەنکمان. کەواتە بۆ چ بەرا و خوشکی خۆمانیان دانەنێن؟ بۆ چ لەگەڵیاندا باش نەبین؟ بۆ چ یارمەتییان نەدەین؟ لە راستیدا ئیمە ئەگەر خەلکمان خۆش بوی، کەلکی بۆ خۆمان تێدا یە. چونکە ئەوانیش ئیمەیان خۆش دەوێ. کە خۆشیشیان ویستین، هەموو چاکە یەکمان لەگەڵدا دەکەن. (خودا) ئایینی بۆیە داھێناوه، ئەگەر پێرەویان کرد، بییتە هۆی خۆشەویستیمان لەگەڵ یەکترا. بۆ وینە ئەگەر لە بازگانیدا، سەر راست و خاوەن دەروون و دادپەرۆر و، دەسیاک بووین: هەموو کرپار و فرۆشیارێک کە دینە لامان خۆشیان دەوێن. ئیمەیش ئەوانمان خۆش دەوێ.

(هۆشەنگ) یش گوتی: بەلێ وایە. (خودا) چونکە خۆشی دەوێن، فیری مرۆفدۆستی و، نیشتمانی پەرۆری و، گەلپەرستی کردوین. چونکە هەرکامێکیان ئەو بیروباوەرێ بە کاربەیتن و، پەپرەویی دەستورەکانیان بکات، خۆی لای هەمووان خۆشەویست دەکات. کە خۆشی لای هەمووان خۆشەویست کرد، هەست بەسەر بەرزى و کامەرانى و سەرکەوتن دەکات لە ژياندا. بەواتایەکی تر، (جیهان) بۆ خۆی دەکاتە (بەهەشت) یەک.

ئارامی گیان و، ئاسوودیی دڵ و سووکبونی سەر و، خۆشی لەش و، دامرکانی دەروون... هەموویان لە خۆشەویستییهوه دەستت کەوتوون.

کەواتە: «خەلکت خۆش بوی، تا خەلکیش تۆی خۆش بوی».

له چیرۆکی ئادهم و حهوا چی تێ دهگهین؟

(شێرکۆ) پرسى: کامتان دهتوانن چیرۆکی ئادهم و حهوا بگێرێنهوه؟

(شاهۆ) گوتى: من دهتوانم. به پیتی فەرموودهکانی خودا که له قورتانی پیرۆزدا نووسران: خودا ئادهمی له قور دروست کردووه. حهوايشی له پهراسهویهکی ئهو دروست کردووه. نیاز و جیازیکی زۆریشی به ههردووکیان بهخشبووه. له زۆریه ئافهريدهکراوهکانی خۆشی زۆتر بهخشندهی له گهڵدا کردوون. بۆ وینه: به ههشتی پێ بهخشیون که ژيانیکی پر خۆشی و کامهراڤی تیدا رابووترن. نه تیبیدا برسی بن و، نه تیبیدا تینو بن و، نه تیبیدا رووت و قووت میننهوه و، نه تیبیدا ماندوو بن و، نه تیبیدا پر نهجینن. به مه رجییک هه رچی خودای گه وره پیتی گوتوون وا بکن. له فەرموودهکانی ئهو نه چنه ده ره وه. که چی له گه ل ئه وه يشدا که خودا زۆر شتی فێری ئادهم کرد و، له سه ر فەرمووده ی ئهو، شه يتان نه بێ، هه موو فریشته کان کړنووشی نه وازشيان بۆ کیشا، هه ره وه ها خودا کردی به جینشینی خۆی له سه ر (زهوی) دا نا فه رمانداریی به سه ردا بکات و ئاوه دانی بکاته وه و، به خۆی و نه وه کانیه وه فه رمووده کانێ خودا به چی به یتن له ژياندا. که چی ئادهم و حهوا هه ردووکیان فه رمووده ی خودایان شکاند و، چوونه سه ر قسه ی شه يتان، له به ری ئهو دره خسته یان خوارد که خودا فه رمووبوی لێی نه خۆن. پاشان ئادهم و حهوا هه ردووکیان په شیمان بو نه وه له کرده ی خۆیان و پارانه وه له خودا که بیانه خشییت. لای خودایش پارانه وه که یان گیرابوو. به لām له (به هه شت) ده ری کردن و بریاری دا به سه رياندا تا ده میتن به ره نجی شانی خۆیان و ده ست و بازووی خۆیان بژین. خودا پیتیشی گوتن: شه يتان دوژمنه تان. وریان جاریکی تر له خسته تان نه باته وه. ئیه وه تا په پره وه یی ده ستوره کانێ تاینه که ی من بکن، له ژياناندا سه رده که وتن. هه رچه ند له ده ستوره کانێ تاینه که ی منیش لابه دن ژیر ده که ون. له بیرتان نه چی: په پره وی کردنی ده ستووری خوداییه که سه ره گردان تان ده کات». هه رچی (شه يتان) يش بوو چونکه قسه ی خودای شکاند و کړنووشی نه وازشی نه کیشا بۆ ئادهم و، چووش ئادهم و حهوا ی چه واشه کرد و هانه ی دان فه رمووده ی خودا بشکیتن خودا که نه فستی کرد و بریاری دا تا جیابن مینن له ناوی نه بات، به لām له رۆژی زیندوو بو نه وه دا، بیخاته ناگری دۆزه خه وه له گه ل هه قāl و ژیره ده سه ته کانیدا بیانسووتینن.

(شێرکۆ) پرسى: باشه. ئه ی ئیه له م چیرۆکی ئادهم و حهوا یه چی تێ ده گن؟

(هۆشه نگ) يش گوتى: ئه م چیرۆکه ئه وه مان بۆ ده رده خات که ره گه زی مرۆف، له به ره ئه وه ی خودا هۆشی داوه تن، هیتز و ده سه لاتیکێ زۆری پێ به خشیوه، که به هۆی ئه وه وه ده توانن پروی سه ره زه وی ئاوه دان کرده وه و، به رووبومی هه موو ره نگه ی بخوات و به کامه رانیسه وه به ی. به لām به مه رجی په پره ویی (یاسای خودایی) بکات که له نووسراوه کانێ خودادا پیتشان دراوه، که بۆ پیغه مبه ره کانێ نارده ته خواره وه. جا ئه گه ر هات و ره گه زی مرۆف به فه رمووده کانێ خودا جوولایه وه، ئه واته ندروست و کامه ران و سه ره به ست و ئازاد و خۆشگوزه ران ده ئی خۆ ئه گه ر پیچه وانیه ئه وه فه رموودانه يش جوولایه وه ئه واه سه ره گردان و نابووت و مالتویران ده ئی واته ئه گه ر به پیتی (یاسای خودایی) جوولایه وه (سه ر زه وی) ی بۆ ده بیته (به هه شت) ئه گه ر به پیتی (یاسای خودایی) يش نه جوولایه وه، (سه ر زه وی) ی لێ ده بیته (دۆزه خ).

له چیرۆکی قابیل و هابیل چی تێ دهگهین؟

(شێرکۆ) پرسى: کامتان چیرۆکی قابیل و هابیلمان بۆ دهگێریتهوه؟

(هۆشه نگ) گوتى: من ده بگێریمه وه. له باوه ئادهم و دایکه حهوا گه لیک مندا ل که وتنه وه، هه رچه ند دایه حهوا مندا لێ ببوا یه کور و کچیکی پیکه وه ده بوو که (قابیل) يش له دایک بوو کچیکی ناشیرینی له گه لدا بوو که ئه و چواره پیکه يشت خودا فه رمووی به ئادهم خوشکی قابیل له (هابیل) ماره بکات قابیل هه رچه نده له هابیل گه وره تر بوو، به لām لاوکی خۆیه رست بوو به ره رچی قسه ی خودای دایه وه.

گوتى: من خوشکی خۆم جوانه نایده م به هابیل له خۆم ماره ی ده که م ئه مه يش به پیتی (ده ستووری خودایی) ی ئه و سه رده مه ره واه بوو به کرده وه یه کی گونا هه دادنه را دوایی ئادهم گوتى: «بام شتیکی تر بکه ین تۆش و هابیلیش هه ر یه که تان دیاریه ک پیتشه کی خودا بکات خودا له کامتانی وەرگرت، کچه جوانه که بۆ ئه وتان بێ». (قابیل) چوو له به ره مه ی دانه و پیکه ی خۆی کامی چروک و قریوک بوو ئه وه ی پیتشه کی خودا کرد (هابیل) يش چوو چاکترین به رخی قه له وی خۆی پیتشه کی خودا کرد له گه ل هه ندیک ماست و که ره و رۆندا که ئادهم له خودا پارایه وه یه کیکیان په سه ند بکات، ناگرتیک هاته خواره وه، له هه ردوو دیاریه که نزیک بووه وه، له پاشدا دیاریه که ی (هابیل) ی په سه ند کرد و خواردی زوو به زوو ناگره که له که لی شاخه که وه هه لکشایه وه بۆ ئاسمان باوه ئادهم و دایه حهوا و هه موو کور و کچه کانیا ن چاویان له مه بوو پیرو زبایان له (هابیل) کرد گوتیان: «کچه جوانه که بۆ تۆ مایه وه» (قابیل) که خۆی له خۆدا لاوکی خودانه ناس و به دخوود ل ره ق بوو، ئه مه نده ی تر له خراپه کاریدا گری سه ند بریاریدا (هابیل) ی برای بکوژیت، نه هیلتی خوشکه جوانه که ی ماره بکات، تا بۆ خۆی مینیته وه، وه ک نووسراوه تاینیه کانێ کۆن ده لێن (شه يتان) له بن کیتشه ی (قابیل) دا بوو.

هه ر رۆژه به جۆرتیک له خسته ی ده برد و پتی پیتشانده دا: که (هابیل) نوست له سه ر که له به ردیک، له هه لیکدا به ردیکی زل مالتی به سه ریدا و بیکوژت.

واتا: چۆن رۆژه که چۆله که یه کی په سه وزی نایه سه ر به ردیک و به ردیکی به ته پلێ سه ریدا دا و کوشتی، له ده رفه تیکدا (هابیل) ی برایشی وه ها بکوژیت زۆری پێ نه چوو، (قابیل)، ئه وه ی بۆ هه لکه وت و (هابیل) ی به سه زمانی به و جۆره کوشت به لām خودا تۆله ی ئه و کوره چاکه خوداناسه ی له (قابیل) کرده وه (قابیل) به جۆرتیک و زا ره تره ک بوو و ترسی خودا و دایک و باوک و برا و خوشکه کانێ چوه ده وه، ئۆقره ی به خۆی نه ده گرت ده میتک له که ژ و کیتودا سه ری پتیه دنا، ده میتکیش له چۆله وانێ و ده شت و بیاباندا هه رای ده کرد هه موو ده م شتیه ی (هابیل) ی بێ گونا هه ی برای ده هاته وه به رچاو دوایی وه ک شیتی لێ هات دایه باریکی و پنیسی نه خه وی ما نه خۆراک خۆی بێ که س و بێ دۆست و بێ یار ده هاته پیتش چاو له پر له سه ر که لی شاخیک له شتیه ی هابیلی برای داچله کی و هاته پاشه وه، پتی ترازا و که وته خواره وه ناو دۆلێکی به رده لانه وه، که له لی پزا و هه پروون بوو.

ئینجا (شێرکۆ) يش پرسیبه وه: باشه له م چیرۆکه چی تێ ده گهین؟

(فهراډ) یش وهرامی دایه وه گوتی: ئه وه تیده گه یین: که خودای دادپه روهر باکی ئه وه ی نییه که سیک بیپه رستی یان نه بیپه رستی نایه وی به زوریش که س بکات به خوداناس به لام ئه وه که ئه م تایینه جوانه ی بۆ ئیمه ی مرۆف داناوه، مه به سی که لک و چاکه ی ئیمه یه نه ک خۆی. (هابیل) لاویکی خوداناسی دلته رمی کرده وه چاک و ده ست ره نگین بوو هه رچه ندی کرد (قابیل) له گه لیدا نه سازا چونکه ئه وه خۆشه ویستی خودا و هه مووان بوو، قابیل چاوی بی هه لده هیتنا رقی لئی ده بووه وه دوا یی کوشتی. خودایش که ئه وه ندی گه ردیک (زۆرداری) بۆ که س په سه ند ناکات، تۆله ی (هابیل) ی جوانه مه رگی به و جزره کرده وه له (قابیل) که دیمان.

له چیرۆکی نووح چۆ تیده گه یین؟

(شیرکۆ) پرسی: کامتان چیرۆکی نووحمان بۆ ده گرتیته وه؟

(فهراډ) یش گوتی: من ده یگرتیمه وه نووح پیغه مبه رتکی گه ووه و مامۆستایه کی مه ند و زرنگ و له سه رخۆ بوو (۹۵۰) ساڵ مایه وه له ناو گه له کی خۆیدا پیغه مبه رتیی کرد که چی له وه هه موو سالانه دا هه ر ئه وه ندی بۆ ها ته سه ر پۆ که له گه ل خۆیدا بردنیه ناو که شتیبه که یه وه، که ژماره یان له (۷۰) که س تییه ری نه ده کرد سه بر ئه وه بوو نه ژنه که ی خۆی باوه ری پته هیتنا، نه کو ره که ی گه له که یی هه رچی تیز و فیز و توانج و پلاریک هه یه تیبیان گرت و له بتپه رستی خۆیان وازیان نه هیتنا دوا یی ریسوایشیان کرد و هه ره شه یشان لێ کرد: ئه گه ر وازیان لێ نه هیتنی به ردبارانی بکه تا ده مرئ ئینجا که نووح به ته واوه تی خۆی ره نجه رۆ ها ته پیش چا و، له خودا پارایه وه له وه خودانه ناسانه هه یچیان نه هیلایته وه هه موویان له ناو بیات خودایش نزاکه ی گیرا کرد.

فیریشی کرد که شتیبه که ی چۆن دروست بکات که دروستی کرد پتی گوت:

«لافاویک هه لده ستی هه موو جیهان ده گرتیه وه ئه م خودانه ناسانه یی پتی نووقوم ده که م له به ره وه خۆت و ژن و مالت و ئه وه که سانه ی باوه ریان پتی هیتنا ویت بچنه ناویه وه هه روه ها هه موودرینده و په رنده و جروجانه وهر و درهخت و سه وزه و گژوگیایه ک، نپرومیته یه ک یاخود تۆویک بخه ره ناو که شتیبه که ته وه سه رله نوئی له پاش نیشتنه وه ی لافاوه که ژبان ده ست پتی بکاته وه جا که کاتی خۆی ها ت، لافاوه که هه لسا و خودانه ناسه کانی نووقوم کرد به خۆیان و خانوویه ره و شار و دیهاتیان هه وه، ته نانه ت کو ره که و ژنه خودانه ناسه که ی نوحیشی به رکه وت به لام نووح و په ی ره وه کانی که له ناو که شتیبه که دا بوون بیته ی له سه ر شاخی (جوودی) که له کوردستانی تورکیا دایه نیشتنه وه.

(شیرکۆ) پرسی: باشه ئیوه له م چیرۆکی نووحه چی تی ده گه ن؟

(هۆشه نگ) یش وهرامی دایه وه گوتی: هه ر کاتی شوپنیک له جیهاندا خودای له ببه ر چوه وه و ده ستی دایه خۆپه رستی، که تن و، گونا و داوین پیسی و زۆرداری و دزی و درۆزی و ناپاکی و پوولپه رستی و دوورویی و چه و اشه کاری و هه لپه رستی و هه موو کرده وه یه کی گه نگ و له ناویاندا روو ده دن خودایش بۆ ئه مه ی دانیشتونانی ئه و شوپنه ی جیهانه رزگار بکات له سزای خۆی، له پیتشدا پیغه مبه رتکیان بۆ

ده نپیری، په شیمانان بکاته وه له گونا ه و تاوانباری خۆیان و، بیانخاته وه سه ر پتی خودا ناسی، و اتا کرده وه و په وشتی پاک و چاک و بلتد که زانی ئه وانه گوئی ناده نه فه رمووده کانی خودا و ئامۆزگاریبه کانی پیغه مبه ره که یان، له هه ر شپۆبه که دا بێ له ناویان ده بات، وه ک نه ته وه ی نووحی به و لافاوه له ناویردا!...

(شیرکۆ) پرسی: ئاخۆ نووح خه لکی کوئی بوو بێ؟

(شاهۆ) یش گوتی: به پیتی ئه و سه رگوروشته یه ی پساوه تایینبیه کانی (به زیدی) ده یگرتنه وه، له دانیشتونانی (عه یین سفنی) بووه، که بنکه ی ناوچه ی (شێخان) ه نووح که شتیبه که ی خۆی له ویدا دروست کرده وه لافاوه که ییش له و کانیبه وه هه لقاوه که له و شاره دایه که ئیستا پتی ده لێن (عه یین سفنی) وشه ی (عه یین سفنی) یش و اتا که ی (کانی که شتیبه که) ده گرتیه وه له به ره وه (به زیدیبه کان) خۆیان به با پیره گه و ره ی مرۆف داده نین ئه وه ند هه یه تا ئیستا له هه یچ نووسراویکی تایینیدا پال پشتیتیکم بۆ ئه م سه رگوروشته یه به رچا و نه که وتوه.

(هۆشه نگ) یش گوتی: به لام ئه وه ئاشکرایه که شاخی (جوودی) له کوردستانی تورکیا دایه هۆزی (گه و دان) یش که له بناری ئه و شاخه دان به کوردی قسه ده که ن هه ندی تیره ی ئه و (گه و دان) یش ئیستا که له ناوچه ی شێخان دان بیجگه له وه (به زیدیبه کان) له ناوچه ی (ده وک) و (زاخۆ) یشدا هه ن له گوندی (سه نات) یشدا که له سنووری (زاخۆ) و (کوردستانی تورکیا) دایه گه لیک شوپنه وار هه یه کورده واریبه که ده لێن (جی نزرگه ری نووح) بووه له خوار شاخی (جوودی) یشه وه دوو شاری کورد هه ن پیتان ده لێن (شیر ناخ = شاخی نووح) و (دوورناخ = شاری نووح).

فهراډیش گوتی: که (نووح) په ی ره وه کانی له شاخی جوودی ها تنه خواره وه، ده ستیان کرد به ئاوه دان کردنه وه ی زه وی وه ک نووسراوه تایینبیه کانی کۆن ده لێن: هه موو جیهان سه رله نوئی له م سێ کوره ی نووح که وتونه ته وه: (سام) و (حام) و (یافیس) هه رچی برا عه ره به کامنان له (سام) که وتونه ته وه.

هه رچی ئه فریکاییه کانن له (حام) که وتونه ته وه نه ته وه ی کوردی خۆشمان له (یافیس) که وتونه ته وه.

شیرکۆ پرسی: که واته ئه گه ر مرۆفی سه رزه مین بیه وی له سه رگه ردانی و مالتویرانی و شه ره وشۆری و نه خۆشی و هه ژاری و زۆرداری و خوتنده واری رزگاری ببی، ده بی واز له (خۆپه رستی) ی خۆی به یینی و خوو بداته (خوداپه رستی)؟!.

هه موویان گوتیان: به لێ وایه ئه گه ر مرۆف بیه وی هه تا سه ر به کامه رانی و ئازادی و سه ره رزی و خۆش گۆزه رانیبه وه ژبان به سه ر بیات، پتو یسته، له ژبانیدا له سه ر (یاسای خودایی) پروات به رتیه، که ئه و یش هه موو تایینیکی ئاسمانی ده گرتیه وه، که پوخته ی هه موویان له تایینی ئیسلامدایه.

له چیرۆکی ئیبراهیم چی تێدهگهین؟

(شیرکۆ) پرسى: کامتان چیرۆکی ئیبراهیم مان بۆ دهگيریتتهوه؟ له چیرۆکی ئیبراهیمیش چی تێدهگهین؟

(هۆشهنگ) گوتى: من دهگيريمهوه ئیبراهیم پيغه مبهريکی شۆرشگير بوو بهقسهى ههنديک له شاری (ئوور)دا له دايک بووه، که ئهوه دهسه له سنووری خاکی کلدانییهکاندا بووه، لهسهردهمی شاهیتیبی (نهرود)دا بهم پييه بهلاویکی عیراقی دادهنری، (ئیبراهیم) زۆر ئازا و سهريهست بووه له بلاوکردنهوهی ئایینهکهیدا که ناوی ناوه (ئایینی ئیسلام) له پاش ئهمه ههموو ههول و تهقه لایه کیدا له گهڵ باوکی خۆیدا که واز له بنپه رستی بهینتی و ببيت به ئیسلام، (ئازهر)ی باوکی نهک ههر بهقسهى نه کرد، که نهفتیشی کرد و دهريشی کرد ئهويش که زانی باوکی هیتشتا ههر دوزمنی خودایه، بهتهواوتهی لیبی جیابوووه.

ههرچه ند له گهڵ گهله کهی خۆشیدا خهريک بوو، واز له بنپه رستی بهین، که لکی نهگرت ته نانهت له گهڵ (نهرود)ی خونکاریشدا له سهه ئایینه کهی کهوته دهسه قالییهوه نهرودى ده مکوت کرد بهلام ئه نجامه کهی به خراب ده رچوو چونکه رۆژیکيان ئیبراهیم چوه په رستگای شاره کهوه، بته گهوره کهيان نهی، ههموو بنه کانی شکاند و پارچه پارچهی کردن که دانیشتوانی شاره که به مەیان زانی دۆزیانهوه و دهستیان کرد به چهند و چوون کردن له گه لیدا گوتى: «ئه گه ر بته کانتان راسته خودان و بته گهوره که یشتان خودای ههره گه وره تانه، چۆن لاویکی بچ دهسه لاتی وهک من توانی ههموویان بشکینتی و له تویه تیان بکات؟ ئاخۆ له بته گه وره که تان نا پرسن ئهمه چۆن روويداوه؟!».

به (نهرود)یشی گوت: «ئه گه ر راست ده کهیت تۆ خودایت، ده به پيچه وانهی (خودا) وه رۆژ والی بکه له جیاتی رۆژه لات له رۆژتاواوه هه لیت!» . خودانه ناسه کان له زيره کی و بليسه تی و نازایه تیبی ئیبراهیم، سه رسام مابوون هه ژاره کان هه نديکیان باوه ريان پچ هینا به لام به شی هه ره زۆريان به تايبه تی ده وله مهنده کان و خاوه ن ده سه لاته کان باوه ريان پچ نه هینا دوايی له سه ر شکاندنی بته کانیان رقیان زۆر لیبی هه لسا بریاریان دا (ئیبراهیم) بخه نه سه ر ئاگرکی نیله نیل و بیسووتین به پتی قسه ی خودا که له قورئانی پیرۆزدايه، (خودا) فریای ئیبراهیم کهوت و ئاگره کهی بۆ کرد به فینکابی و خوشانی، (خودا) یش که بۆی ده رکهوت ئیبراهیم ئه وه نده ئایینه کهی خۆی خوش ده وئ و خۆی له پیناوی خوشه و بیستی خودا و ئایینی خودادا به و جۆره به خت ده کات، ئیبراهیمی زۆر به دلدا چوو: کردی به هاوړی و دۆستی خۆی، تاما پشتی گرت و پاراستی له دوزمنه کانی.

پيغه مبه ریتیبی به خشی به نه وه کانی سامانیکی زۆر و به ختباریبه کی زۆریشی پچ به خش له ژبانی خیزانییدا له گه ل هیز و ده سه لات و سه رکه وتندا ئیبراهیم بۆ بلاوکردنه وهی (ئایینی ئیسلام چوه خاکی (شام) و (میسر) و (حیجاز) له ههموو خاکیکیاندا مه ردا نه خه باتی کرد (که عبه) که به یه که م مزگه وتی ئیسلامه تی داده نری ئه وه له گه ل (ئیسماعیل)ی کوریدا له شوینی ئیستای شاری (مه که که)دا دروستی کرد چ له سه رده می خۆیدا و، چ له پاش خۆی له نه ته وه کانی ئه وه گه لیک پيغه مبه ریه گه وره گه وره ها تنه

جیها نه وه و ئه و «ئایینی ئیسلام»ه یان بلاوکرده وه گرنگه کانیان ئه مانه ن: (یوسف. موسا. عیسا. محمد). له چیرۆکی ئیبراهیمیش ئه وه تێده گه یه هه رکه سه له پینا و بیروباوه ر و ئایینی خۆیدا، زانیانه و شۆرشگيرانه و خودا ناسانه خه باتی مه ردا نه بکات، خودا سه ری ده خات.

(شیرکۆ) پرسى: ئایا ئیبراهیم له چ نه ته وه یه ک بووه؟
(فه رهاد) یش گوتى: هه نديک ده لێن، خه لکی (ئورفه) بووه که شارێکه له شاره کانی کوردستانی تورکیا هه نديکیش ده لێن (ئیبراهیم) و (زه رده شت) یه کن.
جوله که کان ده لێن: جوو بووه مه سیحیه کانی ده لێن له ئیمه بووه ئه مانه هيجيان به ته واوتهی نه چه سپاوه.

له بابته ئایینه که یه وه خودا له قورئانی پیرۆزدا ده فه رموئ: (ماکان ابراهیم یهودیا ولا نصرانیا ولکن کان حنیفا مسلما) واتا: ئیبراهیم نه جوو بووه و نه نه سرائی (مه سیحی)، موسولمانیکی پاک و ته واو بووه» ئه وه نده هه به عیراقی بووه و له سه رده می (نهرود)یشدا پيغه مبه ریه کردووه پيغه مبه رانیس، راستیبه کهی، بۆ ههموو نه ته وه یه ک، وهک یه ک ئایینه کانی خۆیان را گه یاندووه.

چونکه نامانجی خودا هه مووده م ئه وه بووه مرۆف بگه ییتینته پۆیهی مرۆفایه تیبی خۆی که ئه ویش خودا ناسینه و پیره ویکردنی ئایینی خودایه.

(شیرکۆ) پرسى: ئایا ئیبراهیم له ژبانی خیزانیدا چۆن ژباوه؟
(هۆشهنگ) یش گوتى: (سارا)ی ژنی خه لکی فه له ستین بووه یه جگار جوان بووه که ته واو پیریوون، خودا دلئ ئه و ئیبراهیمی خوش کرد کورپکی پچ به خشین ناویان نا (ئیسحاق).

له (هاجر)ی ژنیشی که که نیه کینکی میسری بوو، (فیرعه ونی میسر) پتی به خشی، یه که م کوری بوو ناوی نا: (ئیسماعیل).

(ئیسماعیل)ی برد سه ری بپری و پيشکه شی خودای بکات خودا به زه یی پيداها ته وه نه یه هیتشت سه ری بپری ئیسماعیل له ناو عه ره بدا گه وره بوو، ژنی له وان هینا نه وه کانی بوون به عه ره ب چونکه له عه ره بستاندا گه وره بوون.

له چیرۆکی یوسف چی تێدهگهین؟

(شیرکۆ) پرسى: کاک شاهۆ ده توانیت چیرۆکی یوسف مان بۆ بگيریتته وه؟
(شاهۆ) یش گوتى: به لئ، (یوسف) و (بنیامین) له دایکینک بوون ده برا که ی تری یوسفیش له دایکینکی تر بوون.

ئه مانه ههموویان کوری (یه عقووب) پيغه مبه ر بوون، که پييشیان ده گوت: (ئیسرائیل) جا (ئیسرائیل زاده کان)، واتا (به نی ئیسرائیل) که بریتی بوون له دوانزه تیره له م دوانزه برایه که وتوونه ته وه (یه عقووب)ی باوکیشیان کوری (ئیسحاق) پيغه مبه ریه کوری (ئیبراهیم) پيغه مبه ر بوو یه عقووب و کوره کانی له ناچه ی که نعاندا داده نیشتن که که وتبووه خاکی (شام)ه وه، که ئه و سا که به هه موو خا که کانی

(سوریه) و (ئوردن) و (لبنان) و (فلهستین) پیکهوه دهگوترا: «خاکی شام».

(یوسف) لاوتیکی جوانی کردهوه شیرین و رووخوش بوو نهرم و نیان و مهندبوو زرنگ و لهسهرخو بوو لهبهرئهوه باوکی خوشی دهویست بنیامین برای لهو بچووکتتر بوو بهلام براكانی تری همموویان لهو گهورهتربوون شهوپکیان (یوسف) خهویکی دی، له خهویدا مانگ و رۆژ و یانزه ئهستتیره کړنوشی نهوازشیان بۆ کیتشا که خهوهکهی بۆ باوکی گیتراپهوه، باوکی پتی گوت: کورم ئهه خهوهت بۆ براكانت مهگیترهوه نهوهک چاوت پین ههلبهیتن و داویکت بۆ بنیتنهوه، توشی سهگرهدانیهکت بکهن ههروهها خهوهکهت بۆ کهس مهگیترهوه خهوهکهت و دهگه بیینیت که تو پایهت زۆر بلند دهبیتهوه له ژیانندا، تهناهت باوکت و دایکت و ههر یانزه براهیشت ناچار دهن ریتزت لی بگرن و کړنوشی نهوازشت بۆ بکیتشن... بهلام تازه کار له کار ترازابوو، که ده براهی (یوسف) دهپاندی باوکیان یوسف زۆر دهلاوتیتتهوه و روو بهوان نادات، چاویان پین ههلهپنا له ناو خویناندا گهله کومهکتیان له یوسف کرد و، لهگهله خویناندا بردیان بۆ دهشت، بۆ ئههمی لهوئ سهروهونگونوی بکهن، تا باوکیان روویش بهوان بدات و ئهوانیش بلاوتیتتهوه دواپی لهسهه بهرپهچدانهوه و ئاموژگاریی براههورهکیان، وازبان له کوشتنی یوسف هیناوه بهلام تیروپه لیبیان دا و تیپیان ههلهدا و جنتویان پیدا و، بهتویی کراسیکهوه فریبیان دایه بیریکی تاریک و نووتهکهوه که رۆیشتنهوه مالهوه، بهدرۆ بهباوکیان گوت گورگ خواردویتی، ئهوهبیش کراسه خویناوییهکههتی.

ههر مهپرسه که یهعهقووبی باوکی چهند بهوه دلشکاو و رههجهرۆ بوو بهلام خودا ناگای له یوسف بوو، چاودیریی دهکرد.

چونکه دایناوو بیکات بهپیغهمهبریکی ههلهکهتووی، زۆری پین نهچوو کاروانیکی بۆر خساند که ئاویان له بیرهکه ههله هینجا، یوسف بهسهتهلهکهوه هاته دهروه بهوه زۆر دلخوش بوون.

بردیان لهگهله خویناندا بۆ (میسر) لهوئ بهنرخیکی ههرزان فرۆشتیان بهسهروکی کاربهدهستانی (میسر) ئهویش کردی بهکوری خوئی و لهگهله ژنهکهیدا پهروهدهی کرد و پتی گهپاند.

تا دههات (یوسف) کارگوزاری و دلسوژی و چاکیی زۆرتتر دردهکهوت سهروکه کهیش تا دههات زۆرتتر کارفرمانی خوئی و مالهکهی دهخسته ژیر دهستییهوه بهلام ژنی سهروکهکه گرفتاری ئهقینی یوسف بوو بوو له یوسفی داواکرد لنگ بازیی لهگهلهدا بکات یوسف له ترسی خودا خوئی له دهست راپسکاند ژنهکه بهدگویی بۆ کرد لای میتردهکهی دواپی میتردهکهی وای بهچاک زانی بیخاته زیندانهوه یوسف ههوت سال له زیندانا مایهوه ئنجا لهبهر لیکندانهوهی خهویک که (خونکاری میسر) دیسوی له زیندان هیتراهه دهروه که یوسف کهینهوهینهی خوئی بۆ خونکار گیتراپهوه و، ئهویش پرسین و لیکنلینهوهی تیدا کرد و، پاکی و چاکی و نهژادی و بچ گوناھی یوسف بۆ درکههوت، یوسفی کرد بهکاربهدهستی دارابی خوئی و همموه گهنجینهکانی خاکی میسریشی خسته ژیر دهستییهوه یوسفیش بهو راپوژه و رهنگریتیهی بۆ خونکاری میسری کرد، همموه دانیشترانی میسر و خاکه دراوسیکانیشی له دهست گرانی و نهبوونی و برسیتی زرگار کرد لیرهدا پیغهمهبریتیهکهی یوسف بهتهواوهتی درکههوت بهرپیکهوت ههر ده براهی

یوسف له تاو برسیتی و گرانی و نهبوونی هاتنه میسر بۆ گهنم کړین یوسف ئهوانی ناسییهوه بهلام ئهوان ئهویان نهناسییهوه له دواپی پرسینیکی زۆر پهلیپیکی لی گرتن: تا بنیامینی برایان نههینن لهگهله خویناندا جاریکی تر گهمنیان پین نهفرۆشی که بنیامینیشیان هینا فیتلیکی لی کردن، بههۆی ئهوه فیلهوه بنیامینی لای خوئی گلدایهوه ئنجا که خوئی لی ناشرکا کردن، همموه ترس و لهرزبان لی نیست: (یوسف) توئی خوئی لی نهکردنهوه، بهشهکر دوژمنهکانی خوئی شکاند: ریتزیشی لی گرتن و نان و چیتشتی دهخوارد دان و دیاریشی پیتشکهش کردن و له گوناھیشیان چاوی پۆشی و له خودایش پاراپهوه که له گوناھهکهپان بیان بهخشیت ئهوانه که چونهوه کراسهکهی یوسفیان خسته سهراچوی (یهعقوب)ی باوکیان، چاوی چاک بووهوه پاشهجار یوسف همموه براكانی و دایک و باوک و خیزانهکانیانی بهریتز و خوشهویستییهوه، له ناوچهی (کهنعان)هوه گواستهوه بۆ خاکی میسر و همموویانی له چاکترین زهویدا دامهزاند که باوک و دایکی و ههر یانزه براهی گهیشتنه بهر تهختی یوسف کړنوشی نهوازشیان بۆ کیتشا یوسفیش بهو پهپی ریتز و خوشهویستییهوه پیتشوازیی کردن یوسف سوپاسیکی پین پایانی خودای کرد و بهباوکی گوت: «بابه گیان ئهمه خهوهکهمه هاتهدی. خودای گهوره قسهی خوئی بردهسهه له زیندان هینامیه دهروه ئیوهیشی گهپاننده لام براكانیشمی پیتوه نووساندمهوه.

خودای من کردهوهی جوانی ههیه لهگهله بندهی خویدا ههر خویهتی زانا و ههر خویشییهتی ژیر و تیتگهیشتوو».

ئینجا کړنوشی نهوازشی بۆ خودا کیتشا و رووی تیکرد گوتی: «خودای گهوره، زهوی و سامانت پین بهخشیم، فیبری لیکندانهوهی خهوه و قسهت کردم، ههر توئی دروستکاری زهوی و ئاسمانان. له جیهان و پاش جیهانیشدا ههر توئی دۆست و کاربهدهست و پشتیوانم. تووی خوئی بهموسولمانییهوه برینه لهوانه یشم بژمیره که پیاوچاکن».

(شیرکز) پرسی: باشه لهم چیرۆکی یوسفه چی تیدهگهین؟

(هۆشهنگ)یش گوتی: ههر کهسن زانین و کردهوه و رهوشتی چاک و دهسهلات له ژیانیدا بهکاربهیتن، وهک (یوسف) سههبرزی و دهسهلات و خویشگوزهرانی و کامهرانی دهست دهکهوئیت.

(یوسف) پیغهمهبریکی بلیمهت و ههلهکهوتوو بوو ئهوپهپی دلچاکی و داوین پاکی و دلسوژی و کارامهیی و پیاوهتی و دادپهروهی و خوداناسی نوواند لهبهرئهوه ههر له خونکاری میسروه ههتا دهگاته دانیشترانی خاکی میسر و برا دوژمنهکانی له ئههجامدا ریتز و خوشهویستیییان بهرامبههیری نیشانداندا ئههمیش پاداشتی خودا بوو بۆ ئهوه که ههتا مابوو، هۆی شانازی بوو بۆ خوئی و خیزانهکهی.

له چیرۆکی موسا چی تیدهگهین؟

(شیرکز) پرسی: کاک هۆشهنگ دهتوانیت چیرۆکی موسامان بۆ بگیتیهتهوه؟

(هۆشهنگ)یش گوتی: موسا پیغهمهبریکی گهورهبووه.

گهلهپهروهه و نیشتمانیپهروهه و خوداناس و مرۆقدۆست بووه ئهوه ههرچهنده له مالی فیرعهونی میسردا

گهوره بوو بوو، به لّام که زانی فیرعونه کانی میسر نزیکهی (۰۰۴) سال نه ته وه که ی ئهویان، له ژیر زوروسته می خویندا چهوسانوته وه، پیغهمبه ریتیه که ی خوی له رزگارکردنی جووله که کانی نه ته وه ی خویدا بهخت کرد له پاش رهنج و تهقه لایه کی زور، که له ژیر سه ره رشتی خودادا دای، توانی جووه کانی له دهره تیکدا دهر باز بکات و له زرتی سووره وه به پرتیه وه ئه و بهر بۆ نیوه دوورگی سینا ههرچی فیرعون و له شکره که ی بوو که دوایان که وتن له ناو ئوی زرتیکدا خنکان، نه بان توانی بگه نه جووه کان کوشتاریان لی بکه ن.

(شیرکۆ) پرسى: فیرعون و موسا له بهرچی رتیک نه ده که وتن؟

(هۆشه نگ) یش گوتی: ههرچی موسا بوو له سه ره فرموددی خودا له گه لّ (هاروون) ی برابدا چوونه لای (فیرعون)، به شیرینی تکایان لیکرد جووه کان رت بدات له گه لیدا برۆنه وه بۆ خاکی که نعان که به نیشتمانی باووباپیری خوین دادنا (فیرعون) یش که خوی به خودا دادنا توانج و پلاری ده گرته موسا و خودای موسا موسا، گه لیک شاکاری خودایی پيشانی فیرعوندا وهک: داردهسته که ی، که بوو به ئه ژدیه او ماره دهسته کرده کانی جادو و گهره کانی فیرعون قوت دا وهک دهستی که دهیخسته بن باخه لّی و ده ری دهینیه دهره وه سپی و رووناکى لی دههات وهک ئه وهی که له خودا پارایه وه گه لیک سه ره گردانی به سه ره میسره کاندای هینا بۆ وینه: ناوی نیلی کرد به خوین، له شکرى بۆق و کپچ و کولله ی بهک له دوا ی بهک تی بهردان هه موو جاریکیش رزگاری دهکردن له دهست ئه وه سه ره گردانییه، به مهرجی به لّین بدن، جووه کان به رله لّا بکه ن برۆنه وه بۆ نیشتمانی خوین که چی پیچه وانیه به لّینه کانی خوین رهفتاریان ده کرد ئیتر که موسا زانی به هیج کلۆجیک ناتوانی له گه لّ فیرعوندا رتیک بکه وئ و، فیرعونیش وازی له خویره رستی خوی نه هینا و نه هاته سه ر ئایینی موسا، ناچارما به ئامۆژگاری خودا جووه کانی له شه ویتکدا له ناو دهر باز کرد، وهک له سه ره وه پيشانمان دا.

(شیرکۆ) پرسى: ئایا ده توانیت به کورتی ئایینه که ی موسامان پيشان بدهیت؟

(هۆشه نگ) گوتی: ئایینی موسا بریتیه له خودا به رستی و فه رمانه کانی خودا و ئامۆژگاریه کانی، که ئه مانه هه موویان له نووسراویدکدا نووسراونه ته وه ناویان ناوه (تهورات) چیرۆکی پیغهمبه ره کانی پیشوویشی تیدایه به گشتی رتگای ژینیکی پاک و چاک و پیروژ پيشانی مرۆف دهدهن (تهورات) به کیکه له سه رچاوه گرنگه کانی میژوو و ئایین ئه ویش پشتی ئایینه ئاسمانیه کانی پیش خوی ده گرتی به کورتی خودا له (تهورات) دا فه رمان ده دات به چاکه کردن و، به خراپه نه کردن بۆ وینه: (مه کوژه). داوین پیسی مه که. دزی مه که. درۆ مه که نازاری کهس مه ده. نوێژ بکه. رۆژوو بگه. یارمه تیی هه ژار و داماو و لی قه و ماو بده. ریتز له باوک و دایکت بگه راستگۆیه.)، ئه مانه له ته وراتدا هه ن.

(شیرکۆ) پرسى: جووه کان بۆج خودا له بیابانی سینادا چل سال هیشتنیه وه؟

(هۆشه نگ) یش گوتی: جووه کان نه ته وه به کی گپۆز و سه رکیش و ناهه موار و ئاژاوه گپۆ و خویره رست بوون موسا به وه هه موو چاکه یه وه که له گه لیدا کردن، به قسه یان نه ده کرد به سه دان پرته و بۆله و قسه ی ناشیرین و توانج و پلار و سه رکیشییان له روویدا کرد پیتی گوتن: خودا فه رموویه تی بچینه خاکی پیروژ

تا له ژیر دهستی خودانه ناسه کانی دهر بهینین). به قسه یان نه کرد و دلّیان شکاند ئه ویش له خودا پارایه وه: «خوی و هاروونی برای له دهست ئه وه نه ته وه گونا هکاره رزگار بکات». خودایش نزا که ی گیرا کرد چل سالی خشت جووله که کانی له بیابانی سینادا هیشته وه نه یان ده زانی چۆن بگه نه ئامانجی خوین موسای به سه زمانیش به رله بچرۆیی و دلشکاوییه وه گیانی پاکی به خاک سپارد.

له چیرۆکی قاروون چی تیداهه گه یین؟

(شیرکۆ) پرسى: کامتان چیرۆکی قاروونمان بۆ ده گپرتیه وه؟ له ئه نجامه که یشی چی تیداهه گه یین؟

(فه رهاد) گوتی: من. قاروون خزمی موسا پیغهمبه ره بوو. به لّام ته و او پیچه وانیه موسا بوو ههرچی موسا بوو هه ر به تنگ که لّک و چاکه ی نه ته وه ی ئیسرا ئیلیه وه بوو ههرچی قاروون بوو هه ر به تنگ که لّک و چاکه ی خویه وه بوو موسا به رله نگاری زوروسته می فیرعون میسری ده کرد خه ریک بوو ئیسرا ئیلیه کان بکات به بهک و هه موویان پیکه وه رزگار بکات له دهست زوروسته می فیرعون بریاری دا بوو هه موویان بیاته وه بۆ خاکی باوو باپیریان ههرچی قاروون بوو، هزی ده کرد خوی و ئیسرا ئیلیه کان هه ر له میسردا بمیننه وه بۆ ئه مه ی سایه و پایه و مایه ی خوی بیارتیت و زورتریش په ره ی پیتیدات قاروون پیاویتی زه لّام و سه روچاو جوان و زه ردهک و کارامه و چالاک بوو توانی له کشتوکالّ و بازرگانیه که پدا زور سه ره بکه وئ توانی لای فیرعون و دهس و پتیه ونده کانی فیرعونیش خوی ته و او نزیک بخاته وه کارتیکی وای کرد فیرعون کردی به فه رمانداریکی خوی و هاو ده م و پشتیوانتیکی خوی له مه وه سامانیکی به جگار زوری پیکه وه نا، هه ره وها پشتیوانتیکی زور و دهس و پتیه ونديکی زوریشی بۆ خوی له ناو ئیسرا ئیلیه کاندای پیدای کرد هه موو ده م ئامۆژگاری ئیسرا ئیلیه کانی ده کرد له گه لّ فیرعوندا هه لّبه کون و له میسرىشدا بمیننه وه، سه ره له خوین تیک نه ده ن، وانا به قسه ی موسا نه که ن به تاییه تی ئه وه سه رده مه ی موسا له ترسی کوشتن له میسر دوور که وتبووه وه و، چووبوه (مه دیه ن)، له به ره ئه وه پیاو قیبتیه ی که کوشتبوی، هپز و دهسه لات و سامانی قاروون به جگار گه شه ی کردبوو به لّام که موسا هاته وه و، به ناوی خوداوه خه باتی کرد ئیسرا ئیلیه کان له دهست فیرعون رزگار بکات و بیانباته وه بۆ خاکی که نعان، قاروون ته و او ته نگه تاو بوو ده ترسا له وه ی ئه گه ر ئیسرا ئیلیه کان له میسر دهریجن، سامان و هپز و دهسه لات که ی له دهست بچت موسایش که داوای لی کرد (زهکات) بدات بۆ ئه مه ی به پارده که ی ئه وه و به پارهی ده و له مه نده کانی تری ئیسرا ئیل بتوانی یارمه تیی هه ژار و دامای لی قه و ماوه کانی نه ته وه ی ئیسرا ئیل بدات، قاروون ته و او تیک چو له سه رتیکه وه فیرعون لی هان ده دا، له سه رتی تریشه وه ده و له مه نده کانی ئیسرا ئیلی لی هانده دا، بۆ ئه مه ی ئه وه (زهکات) ه نه درئ و خه باتی موسا سه رنه گرتی و که سی له ده ورو پشت کۆنه بیته وه بیجگه له وه هه و لی دا گه لیک قسه ی گه نگ و نه نگ و ناوونان تۆردی خراپ دوا ی موسا بخرئ، بۆ ئه مه ی ئیسرا ئیلیه هه ژاره کان لیتی بته کینه وه به کیک له و گه له کۆمه کتیانه ئه وه بوو: پاره و جلوه رگی جوان و خشلی به نرخیاندا به ئافره تیکی سۆزانی بۆ ئه مه ی بیت له به رده می موسا و ئیسرا ئیلیه کاندای بلّی: «موسا دهستی بۆ بردوم داوین پیسیم له گه لّدا بکات!...». که ئه وه بۆ قاروون چووه سه ره، موسا هیچی بۆ نه مایه وه ئه وه نه بی له خودا پارایه وه بکه وینه فریای و راستی بۆ

همموان دهربخات، تا رپوروشی بۆ قاروون و هه‌قاله‌کانی بمینیتته‌وه کاتیکیان زانی خودا کاری کرده دهررونی ئافره‌ته‌که و په‌شیمانی کرده‌وه له‌گناهه‌کانی خۆ و به‌زمانی خۆی به‌ناشکرا گوتی: «ئهی گهل، ئاگاتان لی بی من هه‌رچیبه‌کم په‌ پیغه‌مبه‌ری خودا موسا گوت هه‌لبه‌ست بو، قاروون به‌زه‌بری به‌رتیل پیی کردم و له‌ کرده‌وی خۆم په‌شیمان بوومه‌وه ئه‌م به‌رگانه‌ی له‌به‌رمدایه‌ ده‌یسووتیتیم هه‌رچی به‌کیشم له‌ قاروون و ده‌رگرتوه‌ ده‌یدم به‌موسا چیی لی ده‌کات بیکات.

وا له‌سه‌ر ده‌ستی خودادا بریارم دا له‌ کرده‌وه‌کانی پییشوم واز به‌ینم و دوا‌ی موسا بکه‌وم و یارمه‌تیی بده‌م به‌لکو ئه‌مه‌ خودایه‌ لای خودا کرده‌وم په‌سه‌ند بی». قاروون و دس و پیوه‌نده‌کانی به‌قسه‌ی ئافره‌ته‌که شه‌رمه‌زار بوون قاروون له‌ هۆش خۆی چوو دس و پیوه‌نده‌کانی هه‌لیان گرت و بردیانه‌ ماله‌وه‌ خه‌لکه‌که‌یش های و هوویان لی‌کردن ئینجا چون به‌لای موساوه‌ پیروزیاییان لی کرد ئه‌مه‌ بو به‌هۆی ئه‌وه‌ که موسا سه‌ری به‌رز بووه‌وه.

قاروونیش پیی شکا و سه‌رشۆری بۆ مایه‌وه‌ ئینجا موسا له‌ خودا پارایه‌وه: قاروون و خانوه‌که‌ی و هه‌رچی سامانیکی هه‌بوو نیشته‌ ناو زه‌وییه‌وه و نوقووم بو، له‌م چیرۆکه‌به‌شه‌وه ئه‌وه‌ تیده‌گه‌بین که سه‌رکه‌وتن هه‌ر بۆ ئه‌وانه‌یه‌ که خودا دناسن و کرده‌وه و ره‌ووشی چاک و پاک به‌کارده‌هین.

له‌ چیرۆکی داوود چی تیده‌گه‌ین؟

(شیرکۆ) گوتی: جووه‌کان، وه‌ک له‌مه‌وپیش گوتان، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی خودایان شکاند و نه‌چونه‌ خاکی فه‌له‌ستینه‌وه، خودا (٤٠) سال به‌سه‌ر لی شیواوی و مالۆترانی و سه‌رگه‌ردانییه‌وه، له‌ چۆل و بیابانی سینادا رپیی لی ون کردن موسای پیغه‌مبه‌ری خودا به‌داخی ئه‌وانه‌وه سه‌رینایه‌وه خودا پیغه‌مبه‌ریکی تری بۆ ناردن جووه‌کان له‌ سزاکه‌ی خودا چاویان شکابوو ئه‌مجاره‌ به‌قسه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی خۆیان کرد و چونه‌ خاکی فه‌له‌ستینه‌وه.

دانیشتوانی ئه‌وی که هه‌موویان خودانه‌ناس بوون له‌ شه‌ردا شکان و جووه‌کان ئه‌و خاکه‌یان داگیرکرد به‌لام جووه‌کان به‌ده‌ردی خۆیانوه‌ دانه‌مرکانه‌وه، سه‌رله‌نووی ده‌ستیان کرده‌وه به‌شکاندن قسه‌ی خودا خودایش له‌ تۆله‌ی ئه‌وه‌دا له‌سه‌ر ده‌ستی فه‌له‌ستینییه‌کاندا شکاندن و ده‌ری په‌راندن و رپسوا‌ی کردن.

پیاوه‌کانی به‌کوشت دان و کوره‌کانی به‌گرتن تهنانه‌ت (تابوت) و اتا سنووقه‌ ئایینییه‌که‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیلیشی ده‌ست خست، که (ته‌ورات) ده‌که‌ی موسا و دارده‌سته‌که‌ی و که‌میتک گه‌زۆ و هه‌ندیک که‌لوپه‌لی هاروونی تیدابوو ئیسرائیلییه‌کان به‌و شه‌رانه‌ په‌رت و بلا‌بوونه‌وه و ناواره‌ بوون و کز و بی ده‌سه‌لات مانه‌وه.

پاشان له‌سه‌ر خواستی خۆیان و پارانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان خودا (تالووت)ی کرد به‌خونکاریان، تا له‌ پیناوی خودادا خونکارییان به‌سه‌ره‌وه‌ بکات و شه‌ریان پین بکات بۆ ئه‌مه‌ی باوه‌ر به‌قسه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان بکه‌ن، خودا به‌فریشته‌کانی خۆیدا سنووقه‌ ئایینییه‌که‌یانی خسته‌ به‌رده‌م (تالووت)ی خونکاریان جووه‌کان به‌مه‌ زۆر دل‌خۆش بوون، هه‌رچه‌نده‌ (تالووت) هه‌ژار و ده‌ست کورت بو، به‌لام له‌سه‌ر قسه‌ی خودا کردیان به‌خونکاری خۆیان.

(شاهۆ)یش گوتی: - تالووت جووه‌کانی ئاماده‌کرد بۆ شه‌ر.

داوود لاو بو له‌ هه‌موو براکانی پچووکتتر بوو (تالووت) جووه‌کانی تاقی کرده‌وه گوتی: «هه‌رچی له‌ ئاوی ئه‌م رپوباره‌ بخواته‌وه، نابێ له‌گه‌ل مندا بیته‌ شه‌ره‌وه». زۆریه‌ی جووه‌کان له‌ ئاوه‌که‌یان خواره‌وه (تالووت) ته‌نیا ئه‌و سه‌ربازانه‌ی هیشته‌وه که له‌ ئاوه‌که‌یان نه‌خواره‌وه که چوه‌ به‌رامبه‌ر له‌شکری (جالووت)ی خونکاری فه‌له‌ستینییه‌کان جووه‌کان له‌ هیز و هه‌رته‌ی (جالووت) گه‌وره‌یی له‌شکره‌که‌ی زنده‌قیان چوو.

گوتیان: «ئیمه‌ ده‌ره‌قه‌تی له‌شکری جالووت نایه‌ین». به‌لام خوداناسه‌کانیان گوتیان: «که‌ خودامان له‌گه‌لدایی و، ئیمه‌یش باوه‌رمان به‌و هه‌بێ، ئیتر بۆچی له‌ زۆری دوژمنی خودانه‌ناس بترسین؟ هه‌رچه‌نده‌ ئیمه‌ که‌مین خودا یاریی ده‌ره‌قه‌تیان دین». که‌ (جالووت) به‌به‌رگی جه‌نگه‌وه‌ هاته‌ پیشه‌وه که‌س نه‌بوو بیته‌ پیشه‌وه‌ به‌هه‌نگاری بکات، (داوود) نه‌بێ (داوود)یش ئه‌مه‌نده‌ بچوک بو، جالووت به‌زه‌یی پیداهاته‌وه، گوتی: «ئهی لاو بگه‌رپه‌ر پاشه‌وه، با نه‌تکوژم!». به‌لام داوود له‌ زه‌لامی و که‌ش و فشی (جالووت) نه‌سه‌لمییه‌وه. گوتی: «من ده‌مه‌وی بتکوژم!». ئه‌وه‌ی گوت و به‌قۆچانییه‌که‌ی به‌ردیکی گرت ته‌ ناچاوانی (جالووت) پینکای. جالووت له‌په‌وروو که‌وته سه‌ر زه‌وی. (داوود) زوو گه‌یشته‌ سه‌ری و سه‌ری بری. که‌ له‌شکره‌که‌ی جالووت، خونکاره‌که‌ی خۆیان دی کوژرا، ترسان شکان و هه‌لاتن. به‌م ره‌نگه‌ به‌سایه‌ی نازایه‌تیی (داوود)ه‌وه‌ ئیسرائیلییه‌کان به‌سه‌ر دوژمنه‌ خودانه‌ناسه‌کانیاندا سه‌رکه‌وتن.

(فه‌ره‌اد)یش گوتی: له‌م چیرۆکی (داوود)ه‌وه‌ ئه‌وه‌ تێ ده‌گه‌بین که‌ خوداناسی و بیروباوه‌ری پۆلایی و خۆیه‌کوشندان له‌ پیناوی ئایینی خودادا هه‌موو سه‌رکه‌وتنیک ده‌ست مرۆف ده‌خات. دوژمنی خودانه‌ناس هه‌رچه‌ندێ به‌هیز و گه‌وره‌بێ. به‌رگه‌ی له‌شکری خوداناس و خاوه‌ن بیروباوه‌ری پاک ناگرێ، بام بچووکیش بێ.

(هۆشه‌نگ)یش گوتی: ماوه‌ته‌وه‌ بلێین (داوود) پیغه‌مبه‌ریکی ده‌نگ خۆش بو که به‌ئاوازه‌ ناوازه‌که‌ی سه‌رووی ئایینی ده‌گوت کاری ده‌کرده‌ دلێ گوتیگران. خوداپه‌رستییه‌کی ته‌واوی ده‌کرد. خودا کردی به‌خونکاری ئیسرائیلییه‌کان بۆ ئه‌مه‌ی دادپه‌روه‌رانه‌ له‌ جیی ئه‌و فه‌رمانداری به‌سه‌ریاندا بکات. زۆر شتیسی فیر کرد. داوود له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا که بوو به‌خونکار، به‌ده‌ستی خۆی ئاسنگه‌ری ده‌کرد زریی دروست ده‌کرد و گه‌لیک شتی تر. (داوود) ژماره‌ی ژنه‌کانی گه‌یشته (٩٩) ژن. خودا (سلیمان)ی پین به‌خشی. به‌جوانی په‌روه‌ردی کرد و پینی گه‌یاند. که‌ پیر بوو ئه‌وی کرد به‌خونکاری نه‌وه‌ی ئیسرائیل. چونکه‌ هیز و هه‌ره‌ت و ژیری تیدا دی.

سوله‌یمان و به‌لقیس

شیرکۆ گوتی: (سوله‌یمان) پیغه‌مبه‌ریکی گه‌وره‌ و به‌ده‌سه‌لات بووه. چونکه‌ خاوه‌نی به‌زه‌یی بووه و ژیر و دادپه‌روه‌ر بووه، ئه‌و په‌ریانانی داوونی دروست و په‌سه‌ندیون. نامۆژگاری و به‌نده‌کانی (سوله‌یمانی ژیر) ئیستا که‌یش باون و کاریان پین ده‌کرێ. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خودا خۆشی ویستوه، هه‌رچیبه‌کی لی داواکرده‌وه،

داویه تی: چاوی له گوناهاه کانی پویشیوه، بای خستوته ژیر چنگیهوه، جنوکه کانی کردووه به دهس و پیوهندی، زمانی په له وهر و گیانله به ریشی فیر کردووه. سوله یمانیش سویاسی خودای گه وهری کردووه و، زۆرتتر له جارن په پرهوی فهرمووده کانی کردووه و په رستوویه تی، تا هتا سهر نه و نیاز و جیازه گه ورنه ی بۆ بپارێژی.

(شاهۆ) یش گوتی: رۆژتیکان (سوله یمان) به خۆی و له شکره گه وهره که یهوه چووه دهره وه. په له وهره کانیش به ئاسمانه وه به سه سه ریه وه ده رۆیشتن سینه ریان بۆ ده کرد. که گه یشته (دۆله میرووله = وادی النحل)، میرووله یه که به هاوړیکانی خۆی گوت: «بچه وه ناو کونه کانی خۆتان. نه وه که سوله یمان و له شکره که ی چاویان لیتان نه بچ بنانپلشیتینه وه». سوله یمان، که قسه کانی میرووله که ی گوتی لئ بوو پیکه نی و گوتی: «خودایه! پیم بده سوپاسی نه و نیاز و جیازانه ت بکه م که به خۆم و باوک و دایکمت به خشین. ههروه ها یارمه تیشم بده نه و کرده وه چاکانه بنویم که دلئ تو پیتیان خۆش ده بیت. له رووی دلنه رمیی خۆشته وه وه که به نده یه کی کرده وه چاکي خۆتم دابنئ».

(فهرهاد) یش گوتی: ههر له و کاته دا که له شکره که ی خۆی ده پشکنئ، ته ماشای کرد (په پوسلیمانکه) دیار نیسه، تووره بووه زۆری پین نه چوو، په پوسلیمانکه که په پیدای بوو. موژده ی دایه: که له خاکی (سه به) دا شائتیکي جوانی دهوله مهندي دیوه، فه زماندارییان به سه سه وه دهکات، ته ختیکي شاهانه ی به جگار گه وه و به نرخي هه یه. که چی رۆژ ده په رستن». سوله یمانیش نامه یه کی پیا نارد بۆ نه و شائنه. په پوسلیمانکه که له کونی په نجه ره وه چووه ناو ژووری نوستنی به لقیسه وه. نامه که ی فری دایه سه سه ر سنجی. خه به ری کرده وه. به لقیسه له م کاره سه سه ری سورما. پاشه جار راوێژی به کاربه دهستان سه ره له شکره کانی خۆی کرد. گوتی: خۆتان چی به باش ده زانن پیم بلین. سوله یمانی خونکاری ئیسرائیلییه کان و پیغه مبه ری خودا، به ناوی خودای به خشنده و میهره بانه وه داوای لئ کردوین واز له ئایینی (رۆژیه رستی) بهینین و دهست بکه ین به (خودا په رستی) که ئایینی نه وه». نه و انیش گوتیان: «ئیمه به چنگین. له شکر ی زۆریشمان هه یه. ده توانین به رگری له شکره که ی نه و بکه ین. له گه له نه مە ی شدا فه زمانی خۆته». شائتیش گوتی: «نه گهر هاتوو نه و سه سه رکه وت به سه سه زماندا، خاکمان به تووره که ده بیتئ و مالمان کاول دهکات. له بهر نه وه شه ناکه ین، چهند پیاویکی کاربه دهست به دیارییه کی زۆره وه دنیرمه لای. بزانه چیم وهرام ده داته وه.

(هۆشه نگ) یش گوتی: په پوسلیمانکه که گه رابه وه لای سوله یمان گوتی به لقیسه شائن دیارییه کی زۆری بۆ ره وانه کردوویت. که پیاوه کانی به لقیسه هاتن و دیارییه کانیا ن پشکه شی سوله یمان کرد لئی وهرنه گرتن، گوتی: «من پتووستم به دیاری نیسه، ههروه که خۆتان چاوتان پین ده که وئ خودا سه ره سامانیکي زۆر و خاکیکي شوخ و شه نگ و ده سه لاتیکي زۆری داومه تی. نه و ی من ده مه وئ نه وه یه ئیوه واز له رۆژه رستن بهیتن و نه و خودایه په رستن که خۆتانی دروست کردووه و، نه م هه موو به خشنده ییبه ی له گه لدا کردوون. ههر ئیستا برۆنه وه لای شائنتان پیتی بلین و به خۆم و له شکریکي واره دیمه سه ریان که نه توان به رگه ی بگرن. بیتجه له وه ی خاکه که یان داگیر ده کم و دهریان ده په رینم،

ده یشیا ن شکینم». له پاش نه مه ی کاربه ده ستانی (سه به) گه رانه وه لای به لقیسه و هه موو شتیکیان تی گه یاند، به لقیسه پر یاری دا خۆی بچی سوله یمان ببینئ. به لقیسه له پشدا ته خته که ی خۆی له ژووریکي کلیل و کلۆم کراودا شارده وه و یاساولئ له م دیو دهرگاوه دانا ببپارێژن. ئینجا به خۆی و کاربه ده ست و که له پیاوه کانی خاکی سه به نه وه رووی کرده خاکی سوله یمان. به لام هه تا نه و گه یشت سوله یمان به هۆی خودا ناسیکي پر باوه ره وه (ته خته که ی به لقیسه) له چاوترووکانیکدا گه یانده کۆشکی خۆی. له راستیدا ته خته که ی به لقیسه زۆر جوان و به نرخ بوو. له زیر و یاقووتی سوور دروست کرابوو. سوله یمان هه ندئ شتی لئ گۆری و خستیه ناو کۆشکیکي گه وهره که له بلوور بۆیان دروست کردبوو. نه و ی بیدیا یه وای ده زانی ته خته که له ناو ئاودا دانراوه. که به لقیسه هات، سوله یمان تیی گه یاند، پتووست ناکات داوینئ کراسه که ی هه لدا ته وه، چونکه کۆشکه که له بلوور دروست کراوه. ته خته که یش به چاوترووکاندینک له سایه ی خودا وه گه بیتراوه ته ئیره. که به لقیسه له سه ره ته خته که دانیش گوتی: «راست ده که یته نه مه ته خته که ی من، ههر به مه ی شدا ده زانم که رۆژم ده په رست. ئیستاکه و باوه ریم به و خودا گه وهره یه هینا که تو ده ته وئ بیه رستم». ئینجا رووی کرده خودا و گوتی: «خودایه په شیمان له وه ی که زۆرداریم له خۆم کرد و رۆژم په رست. وا له گه له سوله یماندا خۆم دایه ده ست تو که خودای په روره دگاریت و بووم به ئیسلام».

شاکارێک له شاکاره کانی عیسا

(شیرکۆ) پرسى: کامتان ده توانن شاکارێک له شاکاره کانی عیسا بگێرێنه وه؟

(هۆشه نگ) گوتی: من ده توانم. عیسا به هۆی شاکاره نایابه کانیه وه که له به رده می جووه کاندایه دینواند، که سانیکي زۆری نووساندبوو به خۆبه وه. خودای گه وهره ده سه لاتئ دابوویه: کویر و شهل و گروپتی چاک ده کرده وه. ههر نه خۆشیکیان بیره دایه لای به ده ست پیا هیتانیکي نه و به سه سه ر جئ نه خۆشیه که یدا چاک ده بووه وه. گه لیک مردووی زیندوو کرده وه. ئاره زووی بکر دایه به چهند کولیره و چهند ماسیبه که هه زاران که سی تیر ده کرد.

جاریکیان شاگرده کانی داویان لئ کرد له ناسمانه وه نان و چیشتیان بۆ بهیتنه خواره وه، بۆی هینان. به رامبه ر نه م هه موو یارمه تییانه یش که ده یدا به و هه ژار و داماو و لئ قه و ماوانه، یاخود به و ده سه لاتدار و ده وله مهنده انه هچ شتیکي وهرنه ده گرت، به خۆرایي بۆی ده کردن، له پتی خودادا ده یکرد، تا جووه کان باوه به پیغه مبه ریتییسه که ی بکه ن و، په پره ویی بکه ن له ئایینه تاز که یدا. له به ره نه وه ده چووه ههر جیگه یه که به هه زاران لئی کۆ ده بوونه وه. به هه زارانیش ده هاتنه سه ره ئایینی مه سیحی. پیاوه ئایینیبه کانی جووه کان و، ده وله مهنده کان و ده سه لاتداره کانیا ن خاوه ن زه وییه کانیا ن، له عیسا ترسیان لئ نیشته. ده ترسان له وه ی به هۆی نامۆژکاریه کانی نه وه وه سامان و ده سه لاته کانیا ن کز بن یاخود له ده ست بچن. له بهر نه وه هه موویان له ژیره وه گه له کۆمه کتیا ن له عیسا ده کرد، داوی بۆ بنینه وه تیی بکه وئ. به لکو به هۆی فه زمانداره رۆماییه کانی نه وساره، که فه له ستین له ژیر چنگیا ندا بوو به کوشتنی بدن؛ بئ نه مه ی له و کوشتنه، په پره وه بئ شوماره کانی عیسا، بووروژین و تۆله یان لئ بکه نه وه.

پروژیکیان عیسا له په یکه رگه (هیكل) هکمی شاری قودسدا خه ریک بوو په ند و ناموژگار بیه کانی
ثایینی مه سیحی فیری ئو که سانه ده کرد که له ویدا کو بوو بونه وه. له پر چند که سیچ هاتنه به رده می
نافره تیکیان راپیچ کردبوو له گه ل خو باندا.

پیتیان گوت: «که هاتین به سره ئو نه دا: داوین پیسی ده کرد. ثایینی موساییش ده لئ: به ردارانی
بکه. ئی تو چی ده فرمویت؟!». فروفیلبازه کانی جووه کان ئم داویدان بو عیسا نابووه، تووشی
کوشتنی بکه. چونکه به پیتی تهوراتی موسا ئه گه ر عیسا بیگوتایه: به ردارانی مه کهن، ده بوو خو
بکوژایه! چونکه پیچه وانهی تهورات ده جو لایه وه!... عیساییش که چاویکی به و چند که سدا خشانده که
نافره ته که یان راپیچ کردبوو، دانه وییوه به سر زهوی و به په نجه دهستی کرد به نووسین له سره خو له که. ئینجا
پیتی گوتن: «هر کامیکتان گوناهی نه کرده وه، بام به ردیکی تی بگری!». پاشان دانه وییوه دهستی
کرده وه به نووسین له سره گله که!... هر کامیکیان ده هاته پیشه وه و خوئی ناماده ده کرد فرمانده که
تهورات جیبه جی بکات، سهیری ئه وهی ده کرد که مه سیح له سره زهوی به که بوئی نووسیوه، که دهیده
گوناهه کانی خوئی له سره خو له که نووسراوه و دهیخوتنده وه، ده گه رایه پاشه وه و، سهری داده خست و له به رده
بارانکردن وازی ده پیتا! به م رنجه هر که سی له ویدا بوو به پیس و جوانه وه به که له داویبه که کشانه
دواوه. بی ئه مه یه کیکیان بتوانی به ردیکی له و نافره ته بگری. ئینجا که مه سیح له ژماردنی
گوناهه کانی ئو که سانه بووه، سهری هله پری، که ته ماشای کرد که س له وئی نه ماوه ته وه، نافره ته داوین
پیسه که نه بی!... ئه ویش به چاویکی ریز و خو شه ویستی و به زهوی پیدا هاتنه وه به بریکی نافره ته که ی کرد
و به روویوه پیکه نی، لپی پرسی: «کوان ئه وانهی دهیانویست به ردارانت بکه؟ ناخو که سیان به ردیان
پیدا مالیت؟».

نافره ته که ییش گوتی: «نه ه گوره م که س به ردی پیدانه مالیم!».

مه سیحیش گوتی: «ده برؤ منیش به ردت پیدانا مالیم. به لام نه که بیت جاریکی تر گوناهی و
بکه یته وه!». نافره ته که ییش له خو شیدا گه شکه دار بوو بوو. گه رایه وه مالی خوئی. قسه جوانه کانی مه سیح
و کرده وه شیرینه کانی کاربان له دلی کردبوو. وازی له داوین پیسی هیتا.

شاکاریکی محمه د (د.خ)

(فرهاد) گوتی: (ئبو سوفیان) که سه رؤکی (قوره ییش) بوو له (مه که که) دا، دوژمنی هره گه وره
(محمه د) ی پیغه مبه ر بوو. هیچ فروفیلتیک و هیچ خراپه به که نه ما لپی نه کات. ته نانه ت داوی بو
نایه وه بیکوژی. تا ناچار بوو به خوئی و موسولمانه کانی هاو ئایینییه وه کوچ بکات بو شاری (مه دینه).
ته نانه ت که له ویتیشدا بوو، (ئبو سوفیان) وازی لی نه هیتا، گه لیک ناژاوهی بو (محمه د) نایه وه.
گه لیک جاریش که و ته جه نکه وه له گه ل محمه د و موسولمانه کاندان. به لام خودا پیغه مبه ری خوئی خوئی
ده ویست: له زوری جه نکه کاندان ری پیتسانی محمه د دا و، به هوئی فریشته کانی خوئی به یارمه تی دا،
تا هیتری دوژمنی ئیسلامه تی که و ته کری و دواچار (محمه د) گه رایه وه شاره که ی خوئی و (مه که که) ی

گرت. جا له پیش ئه مه ی بگاته (مه که که)، (ئبو سوفیان) ی دوژمنه گه وری پیغه مبه ر ترسیکی ته وای
لی نیشتیوو، له سه رکه و تنه کانی محمه د. ده ترسا له وهی هیتر و ده سه لات و سامانی ناره وای له ده ست
بچی. له وه ییشدا مافی هه بوو بترسی، چونکه ئیسلامه تی دژی زور داری و به ذکر داری و چه وساندنه وهی
هه ژاران و بی ده سه لاتان بوو، که ئه وه ده یکرد. هه روه ها دژی ئه وسامانه بوو که به نارپه وایی کوئی
ده کرده وه. له به رنه وه به جگار شپزه بوو بوو، به کجار دامابوو. نه یده زانی چون له و تنگ و چه له مه یه سه ر
ده ریکات.

(هوشه نگ) ییش گوتی: له و کاته دا (ئبو سوفیان) له نزیکوونه وهی له شکر ی ئیسلام دا به شاری
(مه که که)، گه ییشته به (ئه لعه باس) ی مامی پیغه مبه ر، لپی پاراپه وه داللائی بدات. ئه ویش به لینی دایه
پشتی بگری و بیپاریزی. به کسه ر له گه ل خویدا بر دیه لای (محمه د) پیغه مبه ر. هر ئه وده (عومه ری
خه تتاب) چاوی به (ئبو سوفیان) که و، راپه ری و به محمه دی گوت: «ئهی پیغه مبه ری خودا. ئه مه
ئبو سوفیانه. بی ئه مه ی له گه لیدا ری که که و تب و گفت و په یمانی بدهینی خوئی بدات به ده سه ته وه، خودا
خستوتیبه ژیر چنگمان. ریم بده بام ئم دوژمنی خودایه که لله ی بیه ریم!».

(ئه لعه باس) ییش گوتی: «ئهی راسپیتر راوی خودا، من په نام داوه!...». پیغه مبه ریش فرموسی
بی هیلته وه بو به یانی. ئه وه پیغه مبه ر پیتی گوت: «ئیسلا م به». (ئبو سوفیان) ییش گوتی: «له جیبی
دایک و باوکم! تو زور ره وشت شیرین و دلنه رمیت. من ئه وه باش ده زانم که خودا له هه مسو که س
گه وره تر و له ویش به ولاره که سی تر له ئارادا نییه.

(محمه د) ییش گوتی: «خودا نه تگری ئبو سوفیان. هیتسا نه گه یشتوویته ئه وهی که بزانیته منیش
راسپیتر راوی خودا؟!».

(ئبو سوفیان) ییش گوتی: ئهی له جیبی دایک و باوکم چند دل فراوانیت، چند میه ره بانیت، چند
خرم دؤستیت. به لام به خودا سوئندت بو ده خوم هیتسا لپی دلنیا نیم!... که چی (محمه د) ی زرنگ و
دل چاک و ره وشت بلند له م وهرامه تووره نه بوو!.

(شاهو) ییش گوتی: به لام (ئه لعه باس) وازی له ئبو سوفیان نه هیتا تا ئیسلام بوو. له به رامبه ر ئه ودا
(ئبو سوفیان) وای پی خوش بوو، پیغه مبه ریش چا و له که سوکاره کانی ئه و بیوشی، بو ئه مه ی له به رده م
قوره ییشدا به و چاویوشینه وه بنازی. (محمه د) ییش مه ردانه و زرنگانه هاته ده ست، له گه ل ئه وه ییشدا که
له شه رکه انیدان سه رکه و تبوو و، ده یوانی هه مسو شتیکیان لی بکات، ئه وپه ری پیاده تی له گه لدا کردن.
گوتی: «بام له دانیشتوانی شاری مه که که و ئاشکرا بیته، که خوئیان له قوره ییشن: هر که سی چوه مالی
(ئبو سوفیان) وه دهستی لی ناوه شینری. هر که سی درگای مالی خوئی داخست هیچی لی ناکری. هر
که سی کیش چوه ناو مرگه وتی که عبه وه که س دهستی بو نابات!». که (محمه د) چوه ناو
(که عبه) ییشه وه دانیشتوانی شاری مه که که ی کو کرده و و پیتی گوتن: «گه لی قوره ییش! به لای ئیوه وه وایه،
چیتان لی ده کم؟!». گوتیان: «چاکه. تو برابره کی ره وشت بلندیت و کوری برابره کی ره وشت
به رزیشیت!». (محمه د) ییش گوتی: «که واته برؤ نه وه مالی خوئیان، هیچتان لی ناکه م»...

(شیرکو)یش گوتی: ناوا ده بی پیاوی مهرد. قوره ییش ئەم هه موو خراپانه یان له گه ل کردبوو. که چی (محه مهده) چاوی لی پۆشین! له راستیدا ئەم رهوشته دادپهروه رانه و چاکه خوازی (محه مهده) نوواندی بوو به هۆی ئەوهی پۆل پۆل قوره ییشیبه کان هاتن و له سهه دهستی ئەودا بوون به (ئیسلام).

لاپه ره یه کی پرشنگدار له میژووی سه لاهه دیندا

(شیرکو) گوتی: (سه لاهه دینی ئەهوی)، له ژیر ئالای ئیسلامه تیدا هه موو ئیسلامه کانی یه کخستبوو، سنووری شاهیتیییه که ی هه ر له رووباری (دجله) وه ده یگرته وه تا (ته رابلوسی رۆژئاوا)، هه ر له کوردستانی گه و ره یشه وه هه تا خاکی (نۆیه). (لیبیا، میسر، سو دان، یه مه ن، حیجاز، ئەردن، فه له ستین، لوینان، سو ریه، به شیکێ ژۆر له عیراق، به شی هه ره ژۆری کوردستانی گه و ره...» که وتبووه ژیر چنگیه وه. هه ر ته نیا شاری (قودس) ی مابوو بیگرئ، له شکری بۆ ئەو ییش برد. هه رچه نده خه ریک بوو له گه ل مه سیحیه خاچه کاند، بی شه ر بیگرئ. که مه سیحیه کان زانیان ئالاکانی سه لاهه دین به سه ر شوو ره ی قه لکه یانه وه ده شه کتته وه، ناچار بوون، شاره که یان له سه ر چه ند مه رچیک دابه ده سه ته وه. مه رجه کانی سه لاهه دین پیاوانه و خوداناسانه بوون. شپوه ی کوردیکی مه رد و ئیسلامیکی نه به ردی پتوه بوو. که مه رجه کان چتبه جئ کران. مه سیحیه هه ژار و داماو و لی قه و ماوه کانی کرده سو یاسگوزاری خۆی. نه ک هه ر ئەوان مه سیحیه کانی تریش و ئیسلامه کانی هتیا به سه رسوپمان. (سه لاهه دینی ئەهوی) به م کرده و یه لاپه ره یه کی شه نگ و شوخ و پرشنگداری بۆ خۆی و نه ته وه که ی و ئیسلامه تی له میژووی جیهاندا نووسیه وه.

(هۆشه نگ) یش گوتی:

مه رجه کانی (سه لاهه دین) ئەمانه بوون:

۱- له ماوه ی چل رۆژدا هه ر مه سیحیه کی خاچ باجیدا ده توانیت له شاری قودس بچیتته ده ره وه. ئەگه ر نه یه توانی بچیتته ده ره وه ده کرت به (به نده).

۲- باجی گه ردن نازادی له پیاو (۱۰) دینار، له ژن (۵) دینار، له مندال (۲) دینار ده ستیترت.

۳- له م باجه دا ده له مه ند و هه ژار وه ک یه ک لیتی ده ستیترت. گا و ره کان بیانکه ن به دیل و بیانفرۆشن و ریسوایان بکه ن. چونکه خۆیان ده ترسان سه ربازه ئیسلامه کان بیانکوژن و بیانبرن و تالانیا ن بکه ن و ایان کرد بوو له سالی (۱۰۹۹) دا، له مو سلمانه کان، که شاری (قودس) یان لی داگیر کردبوون. به لی گا و ره کان ترس و له رز و خه م و خه فه ت دلی داگیر کردبوون، له تاواندا ده گریان. ئەو کاته ی خۆیان و شاره که یان دابه ده سه ته وه سالی (۱۱۸۷) بوو. (سه لاهه دین) کاریکی وای کرد، هه یچ مو سلمانیک نه یه توانی نازاری گا و ریک بدات، یا خود زبانی پی بگه یینیت له شاری قودسدا. (سه لاهه دین) له ژیر خپوته که یدا دانیشتبوو سه یری کۆچ کردنی گا و ره کانی ده کرد. که دی هه ندیک له فه رنه گه کان باوک و دایکه په ککه و ته کانی خۆیان به کۆل هه لگرتوه، یان خزه مه خۆشه کانیان به سه ر شانه وه یه، به زه بی پیاواندا هاته وه. فه رمووی: پارهبان ده نی. بارگیریشیان به سه ردا دابه ش کردن، بۆ

ئه مه ی باره کانیان بۆ به نه ئەو جیگایانه ی که ده یانه وی بۆیان بچن. له پاش ته و او بوونی چل رۆژه که به هه زاران هه زار مابوونه وه، نه (په تریارکی گه و ره) به هه موو گه نجینه کانی کلنسا و که لوپه له زترینه کانیه وه، نه هاو نیشتمانه گا و ره ده له مه نده کان، هه یچیان به زه بییان پیاواندا نه هاته بووه وه باجیان بۆ بدن و نازادیا ن بکه ن له به نده یی، هه روا هیشتوویانه وه.

(فه رهاد) یش گوتی: (ئه لعادیل) ی برای سه لاهه دین، تکای له کاکێ کرد هه زار که سی له و هه ژارانه له باج دان به خشی. له به ر دلی (په تریارک) و (بالیان) ی سه رکرده ی گا و ره کانی هه زار که سی تری لی به خشین. خۆشی فه رمانی دا هه ر پیریک مابووه وه و نه یه توانیبوو باج بدات له باجدان چاویان لی پۆشرا و نازاد کران. ژمه ره یه کی ژۆر له و نافرته تانه ی باجیان دابوو و، چو بوونه ده ره وه، هاتنه وه سه ر (سه لاهه دین)، لیتی پارانه وه، گوتیان: «ئیمه یان ژن یان دایکین یان کچین. هه ئه وانه ین که به دیل گیراون، یا خود له شه ردا کوژراون. ئیستاکه ییش نه ده ره تاغان هه یه، نه باوان، نه که س، روویان تی بکه ین». ئینجا ده ستیان کرد به گریان. (سه لاهه دین) یش که چاوی به وانه که وت ده گرین، دلی پتیا ن سووتا، خۆی پی نه گیرا، خۆشی گریا. فه رمانی دا پیاوه کانیان له به ندیخانه ده ره ییان، به ره لالی کردن، به خشینی به و نافرته تانه. به لآم ئەوانه ی که سیان نه مابوو، پارهیکی ژۆری پی به خشین و تۆله ی بۆ کردنه وه. ئەوانیش بۆ هه ر کوپیه ک ده چوون پیاوته ی و کرده وه بئندی (سه لاهه دین) یان ده گتیا به وه!... بیجگه له وه: سه لاهه دین ژنی شاهیکی روومی له شاری قودسدا دلتیا کرد که ده توانی به خۆی و ده س و پتوه ند و سامانیه وه مپیتته وه له شاری قودسدا خوداپه رستی خۆی بکات. هه ره ها ژنی خونکاری قودسی به ره لاکرد به خۆی و ده س و پتوه ند و هاوده مه کانیه وه بچیتته لای مپه رده که ی، (جۆی)، که له که لاتی (نابلس) دا، له به ندیخانه دا بوو. دوا ی ئەوه خونکار (جۆی) مپه ردیشی به ره لالا کرد. ته نانه ت (ریجنالد) یش که سه رکرده یه کی خراپی گا و ره کان بوو و، سه لاهه دین له سه رکه و ته کانی و کرده وه ژۆرداران هه کانی به ده ستی خۆی کوشتبووی له شه ری (حه تتین) دا، ژنه که ی به ره لالا کرد و سامانه کانی بۆ پاراست. ئەمه له لایه که وه و که چی له لایه کی تریشه وه: گا و ره کانی (ئه نتاکیه) نه یان هیشتبوو گا و ره هه ژاره کان که سه لاهه دین به ره لالی کردبوون، بیته شاره که یانه وه. گا و ره کانی (ته رابلوس) یش هه ر به ده رکردنی ئەو گا و رانه وازبان نه هتیا بوو: رووتیشیان کردبوونه وه!...

لاپه ره یه کی پرشنگدار له میژووی که ریم خانی زه نددا

(شیرکو) گوتی: که ریم خانی زه ند له سالی ۱۷۷۹ دا گیانی پاکی به خاک سپارد. به لآم (۲۸) سالی خشت فه رمانداریکی سه ره به خۆ بوو به سه ر هه موو خاکی ئیران و به شیکێ گه و ره ی کوردستانی گه و ره و به شیکێ عیراقه وه. وه ک میژوو ده یگیتته وه له هه موو خاکی ئیراندا دوانی وه ک (که ریم خانی زه ند) ی تیدا نبیه و دادپه روه ر و خوداناس و نیشتمانپه روه ر و گه لپه روه ر بوو... که (که ریم خانی زه ند) مرد هه موو ئەو که سانه ی له ژیر چنگیدا بوون خه فه تیان بۆ خوار، بۆی گریان، چونکه وایان زانی باوکیکی به خشنده و میه ره بان و خۆشه ویستیان له ده ست چوو.

(فهراد) یش گوتی: له سه‌رده‌می (که‌ریم خانی زهند) دا نه‌ته‌وه‌کانی ئی‌ران به‌کورد و عه‌رب و فارس و تورک و بلوچ و تازه‌ریه‌کانه‌وه، له‌وپه‌ری شادمانی و خوشگوزهرانی‌دا رایان ده‌بوارد. چونکه (که‌ریم خانی زهند) ماوه‌ی به‌کس نه‌ده‌دا زۆرداری له‌کس بکات. ئاسایش و ئارامبشی به‌رهم هینابوو. باجی سه‌ر جووتیاره‌کانی ته‌واو سووک کردبوو. پێگای بۆ هاتوچۆ و گه‌شتوگوزار و بازرگانی ته‌خت و ئاسان کردبوو. گه‌شه‌ی به‌خوینده‌واری و کشتوکال و ئاوه‌دانی و ده‌ستکرد و پێشه‌سازیدا بوو. بایه‌خیکی زۆریشی به‌دادپه‌روه‌ری و چاکه‌خوازی ده‌دا. ده‌ستی هه‌ژار و داماو و لێ قه‌وماوانی ده‌گرت. به‌کورتی سه‌ری (نه‌ته‌وه‌ی کورد) و ئیسلامه‌تی بلند کردبووه‌وه.

(هۆشه‌نگ) یش گوتی: (که‌ریم خانی زهند) به‌وه‌موو ئازایه‌تی و کرده‌وه‌ جووانانه‌وه که‌هه‌یبوو، بریتی بووه له‌ کوره‌ کوێخایه‌کی نه‌خوینده‌وار، که‌ باوکی هه‌موو دهم له‌ یاخی بووندا بووه. که‌چی ته‌وه‌وا ده‌رچوو. خۆی له‌ کورده‌ (زهند) هه‌کان بوو که‌ تیره‌به‌کن له‌ هۆزی (له‌ک). (له‌ک) یش ده‌چنه‌وه سه‌ر هۆزه‌ گه‌وره‌که‌ی (به‌ختیاری).

(شێرکۆ) پرسى: باشه چۆن (که‌ریم خانی زهند) گه‌یشته‌ ته‌ختی شاهه‌نشاهی؟

(شاهۆ) یش گوتی: (نادر شاه‌ی هه‌وشار) شاه‌یکی به‌جگار زۆردار و خوێنپێژ و خۆپه‌رست بوو. نه‌ته‌وه‌کانی ناو خاکی ئی‌ران له‌ سه‌رده‌می ته‌ودا ژيان‌یکی پێ‌ناواز و هاواربان به‌سه‌ر ده‌برد. دوا‌یی له‌ لایان یاسا‌وه‌کانی خۆبه‌وه که‌ (کورد) بیون به‌هاندانی سه‌ره‌ک هۆزه‌که‌یان (نادر شاه) له‌ ناو خپه‌ته‌که‌ی خۆیدا به‌خه‌نجهر له‌توپه‌ت کرا. دوا‌ی مردنی ته‌وه‌ خاکی ئی‌ران که‌وته‌ ئاژاوه‌ و شه‌ر و شوێن‌یکی به‌جگار ناخۆشه‌وه. نه‌ ئاسایش ما، نه‌ ئارام، تا ده‌هات نه‌ته‌وه سه‌رگه‌ردانتر و مالتوێراتر ده‌بوو. هه‌ر سه‌رکرده‌ له‌شکرێک، یاخود هه‌ر سه‌ره‌ک هۆزێک لایه‌کی ئی‌رانی داگیر کردبوو، بۆ که‌لکی ناپه‌خته‌ی خۆی شه‌ری ده‌کرد و ئاژاوه‌ی دنایه‌وه و، نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی ده‌چه‌وسانده‌وه. (که‌ریم خانی زهند) یش که‌ ته‌وساکه‌ له‌ هه‌رته‌ی تێگه‌یشتوویی و پێگه‌یشتوویی و نیشتمانپه‌روه‌ری و خوداناسیدا بوو، نازار به‌دلی گه‌یشتبوو که‌ نه‌ته‌وه‌کانی ئی‌رانی به‌وه‌ جوژه سه‌رگه‌ردان ده‌هاته‌ پێش‌چاو، به‌ده‌ست ته‌وه‌ زۆردار و ناپاکانه‌وه. یه‌ک له‌دوا‌ی یه‌ک هه‌لمه‌ته‌ی برده سه‌ریان. هه‌شت سالی خشت که‌وته‌ جه‌نگیان تا خاکی کوردستانی گه‌وره‌ و ئی‌رانی لێ پاک‌کردنه‌وه. ئینجا فه‌رمانپه‌رواییه‌کی هۆشمه‌ندی پێ‌خوداناسی و دادپه‌روه‌ری و مرۆقدۆستی و پێشکه‌وتن خوازی تێدا دامه‌زراند، که‌ نه‌ک هه‌ر نه‌ته‌وه‌کانی ئی‌ران به‌لکو نه‌ته‌وه‌ بێگانه‌کانیش خۆشیان ده‌ویست و پێزیان لێ ده‌گرت.

(شێرکۆ) پرسى: کامتان سه‌رگوزه‌شته‌یه‌کی (که‌ریم خانی زهند) مان بۆ ده‌گێته‌وه‌؟

(هۆشه‌نگ) یش گوتی: من. (که‌ریم خانی زهند) په‌وشتی وا بوو هه‌ر پۆژه‌ چهند کاتیکی ته‌رخان ده‌کرد بۆ په‌رسینی سکالای گه‌ل و چاره‌کردن‌یان. رۆژیکیان به‌ماندووتییبه‌وه له‌ (ده‌زگای دادپه‌روه‌ری) ده‌گه‌ریته‌وه‌ ماله‌وه. له‌و کاته‌دا کابرایه‌کی په‌نگ زه‌رد و په‌شو‌کاو هاواری بۆ ده‌هینتی، ده‌لێ: «شاهم دادا!». من بازرگان‌یکم هه‌ژار و بێ ده‌سه‌لات، هه‌رچیبه‌کم هه‌بوو دز بردی. (که‌ریم خان) ده‌لێ: «بۆ چ نوستیت، هیشته‌ت بیدزن؟». گوتی: «وام زانی تۆ هۆشیاریت!». که‌ریم خان نه‌ک هه‌ر به‌وه‌رامی کابرا

تووړه نه‌بوو، فه‌رمانیشتی دا هه‌رچیبه‌کی لێ دزرا‌بوو بیده‌نه‌وه. هه‌ولیش به‌دن ته‌وه‌ی لیتی دزراوه‌ بۆی بدۆزنه‌وه! به‌کورتی ژبانی (که‌ریم خانی زهند) لاپه‌ره‌یه‌کی پێشنگ‌داره له‌ میژووی کورد و ئیسلامه‌تیدا.

یه‌که‌م مامۆستامان خودایه

(شێرکۆ) گوتی: ئیمه که (قورئانی پیرۆز) ده‌خوینینه‌وه، تی ده‌گه‌ین، (خودای مه‌زن) هه‌ر له سه‌ره‌تای په‌یدابوونی مرۆقه‌وه، که (ئاده‌م) ی باپیره‌ گه‌وره‌مانی دروست کردووه، تا ده‌گاته (محمه‌د) ی پێغه‌مبه‌ر، ورده‌ ورده هه‌موو زانیاریه‌ک و، هه‌موو ده‌ستووریکی ژبان و، هه‌موو بیروباوه‌ریکی فی‌ری مرۆف کردووه. هه‌روه‌ها به‌و شێوه سه‌رسوڤه‌ینه‌رانه‌ی که هه‌ر خۆی زانیویه‌تی، مرۆقی په‌روه‌رده کردووه. تا ته‌م (ئایینی ئیسلام) ی له سه‌رده‌می (محمه‌د) پێغه‌مبه‌ردا ته‌واو کردووه؛ که ده‌توانین بلتین بۆ کامه‌رانی و سه‌به‌رزی و خوشگوزهرانی مرۆف هیچی نه‌هیشته‌ته‌وه لیتی نه‌دوابی.

خودا له قورئانی (پیرۆز) دا ده‌فه‌رمووی: «وعلمنا آدم الاسماء». وانا «ئاده‌مان فی‌ری ناوه‌کان کرد». ته‌م فه‌رمووده‌یه‌یش وا ده‌گریته‌وه که خودا هێزی تی گه‌یشتنی به‌مرۆف به‌خشیوه تا له‌ یازه‌کانی سروشت و کاره‌کانی تری خودا تی بگات، بۆ ته‌مه‌ی به‌هۆی ته‌وه‌ زانیاریه‌نه‌وه که ده‌ستی ده‌کون، بتوانی ژینی خۆی به‌رته‌پێکی و ئاسانیه‌وه به‌رته‌ببات و، گه‌شه‌یش به‌و ژینه‌ی بدات.

(هۆشه‌نگ) یش گوتی: راست ده‌فه‌رموویت وایه. بۆ وێنه (خودا) ویستوویه‌تی فی‌ری (گه‌ل) په‌روه‌رمان بکات. ته‌ماشای ده‌که‌یت به‌هه‌موو پێغه‌مبه‌ریکی گوتووه بچۆوه کن گه‌له‌که‌ت پێیان بلتی وایه‌کن و، بۆ ته‌مه‌ی بێنه سه‌ر پێگای خوداناسی و ژبان‌یکی خوداناسانه به‌سه‌ر بیه‌ن، تا سه‌رکه‌وتن و به‌رکه‌ون و پێشکه‌ون له‌ ژبان‌یاندا. یاخود فی‌ری خه‌باتمان ده‌کات له‌ پێناوی دادپه‌روه‌ریدا. خودا به‌مووسا ده‌فه‌رمووی «اذهب الی فرعون انه طغی». وانا: «بچۆره لای فی‌رعون له‌ خودا هه‌لگه‌راوه‌ته‌وه و زۆرداری ده‌کات»، ته‌ویش بۆ ته‌مه‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیل به‌ره‌للا بکات و بچنه‌وه ناو نیشتمانی خۆیان و، له‌ زۆروسته‌می فی‌رعونه‌یش پزگاریان بێ.

یان فی‌ری خزمایه‌تی و، دۆستایه‌تی و، کرده‌وه‌ی جوانان ده‌کات له‌گه‌ل کربار و فرۆشباردا له‌گه‌ل دراوسێ و بێگانه‌دا، له‌گه‌ل خێزاند، له‌گه‌ل گه‌وره و سه‌رۆک و ژێرده‌ستاندا.

(فهراد) یش گوتی: بێجگه له‌وه هه‌رچی خودا داوامان لێ ده‌کات بیکه‌ین یان نه‌یکه‌ین، ته‌گه‌ر به‌قه‌سه‌ی بکه‌ین بۆ خۆمان باشه، هه‌رگیز زیانمان پێ ناگات. بۆ وێنه: فه‌رمان ده‌دات: دزی و درۆزنی و کوشتن و برین و چه‌واشه‌کاری و ناپاکی و خوێنپێتی نه‌که‌ین. راستگۆیین و دلسۆزین و کاردروست و دادپه‌روه‌ر و نیشتمانپه‌روه‌ر و مرۆقدۆست بێن. جا ته‌گه‌ر فه‌رموده‌کانی ته‌وه‌ به‌جێ به‌هینن جیهانمان لێ ده‌بیت به‌به‌هشت. ته‌گه‌ر فه‌رموده‌کانی ته‌ویش به‌جێ نه‌هینن ژبانمان لێ ده‌بیته‌ دۆزه‌خ.

(شێرکۆ) گوتی: ئیمه که دیننه سه‌ر (مافی ئافه‌رت). خودا بایه‌خیکی زۆری پێ داوه. تێکرا، له یه‌ک دوو جێگادا نه‌ی، که ته‌ویش که‌لکی ئافه‌رت، خۆی، تێدایه، ئیتر له هه‌موو شتی‌کدا خودا ئافه‌رتی وه‌ک پیاو (ماف) داوه‌تی. بێجگه له‌وه ئافه‌رت له پێش (محمه‌د) پێغه‌مبه‌ردا، پایه‌ی زۆری نزم بووبوه‌وه

له‌ناو کۆمه‌لایه‌تیدا، به‌هۆی (ئایینی ئیسلام) هوه پله‌ی کۆمه‌لایه‌تییه‌ی وه‌ک پیاوی لێ هات زۆر به‌رزبووه‌وه. (محهمهد) که‌خودا سه‌ره‌پرشتییه‌ی ده‌کرد، رێژیکێ زۆری له‌ ئافره‌ت ده‌گرت، ده‌پاراستن له‌ زۆرداران، یارمه‌تییه‌ی ده‌دان له‌ کاتی ته‌نگانه‌یاندا. ته‌نانه‌ت له‌ پاش مردنی (خه‌دیجه‌) ی ژنیشی به‌سالان، هه‌ر چاکه‌ی ئه‌وی ده‌گێڕایه‌وه، و ستایشی ده‌کرد، له‌ خودایش ده‌پارایه‌وه که‌ بیه‌خاته به‌هه‌شته‌وه.

(فه‌ره‌اد) یش گو‌تی: له‌ قورئاندا خودا بایه‌خیکێ زۆری داوه‌ به‌هه‌زاران و لێ قه‌وماوان و داماون، به‌نه‌خۆشان و، به‌پیران و، به‌مندالان و، به‌نده‌ و دیل و سه‌رگه‌ردانان. هانه‌ی مو‌سلما‌نه‌کان ده‌دات خه‌میان بخۆن، یارمه‌تییه‌ی بده‌ن، ده‌ستگه‌ڕۆییان بکه‌ن، تا ده‌می ئازار و هاوار نه‌می‌نێ له‌ناو کۆمه‌لایه‌تییه‌یاندا. به‌م ره‌نگه‌ (ئایینی پاکێ ئیسلام) له‌ هه‌موو په‌یوه‌ندییه‌کی ناوه‌ند مرۆف خۆی و، ناوه‌ند مرۆف و گیانه‌به‌ران و رووه‌ک و هه‌موو شتیکی تری کۆلیوه‌ته‌وه و چاره‌ی بۆ دۆزیوه‌ته‌وه، و رێژی پێشان داوین چۆن به‌خۆشی و سه‌ره‌رزیه‌یه‌وه بژین.

ئیسلامه‌تی هه‌ر به‌قسه‌ بێک نایه‌ت، نیازی پاک و کرده‌وه‌ی بلندیشی ده‌وێت

(شیرکۆ) گو‌تی: ئایینی ئیسلام هه‌ر به‌وه‌ وازناه‌ینیت که‌ تۆ ب‌ل‌تی ئیسلام. ده‌بێ به‌دل‌یش خۆت به‌ئیسلام بزانیته‌ و، باوه‌رته‌ به‌خودا و به‌په‌یغه‌مه‌به‌رانی خودا و، به‌فریشته‌کانی خودا و، به‌نووسراوانی خودا و، به‌رۆژی زیندووکرده‌وه‌ی مرۆف و چه‌ندوچوون کردنی خودا له‌گه‌لیاندا هه‌بێ. ده‌بێ باوه‌رته‌ به‌هه‌موو فه‌رمووده‌ و فه‌رمان و ده‌ستور و ئامۆزگارییه‌کی خودا هه‌بێ. ده‌بێ هه‌ر به‌پاریتیکیش خودا بیداته‌ به‌چاکێ بزانیته‌ و ملی بۆ که‌چ بکه‌یت. ده‌بێ هه‌رچی خودا فه‌رموویه‌تی بکه‌یت، وه‌ک: نوێژ و، رۆژوو و، (زه‌کات) وانا سامان پاککرده‌وه‌ و، راستی و دادپه‌روه‌ری، بکه‌یت. ده‌بێ هه‌رچییش خودا فه‌رموویه‌تی نه‌بکه‌یت، وه‌ک: به‌دگۆیی و، دوورویی و، دزی و درۆزی و گزی و فزی و داوین پیسی و کوشتن، نه‌بکه‌یت. به‌کورتی ده‌بێ مو‌سلمانان له‌ ده‌ست و زمانته‌ بێ وه‌ی بن و، به‌که‌لک و چاکه‌بشت شادمان بن. به‌کورتی تر: مو‌سلمانی راسته‌قینه‌ له‌ کرده‌وه‌ و په‌فتاردا وه‌ک فریشته‌ی لێ دێ. وانا ده‌بیته‌ مرۆفی راسته‌قینه‌. وه‌ک پیغه‌مه‌به‌ریکی لێ دێ: خۆی ده‌داته‌ ده‌ست خودا. خودا هه‌رچییه‌کی لێ بکات پیتی خۆشه‌.

(هۆشه‌نگ) یش گو‌تی: پیاویکی ده‌وله‌مه‌ندی بازرگان له‌ شاری سلیمانی دا ناوی (که‌رمی ئه‌له‌که‌) ده‌بێ. رۆژیک ئیواره‌ دیته‌وه‌ ماله‌وه‌، که‌ ته‌ماشای ده‌کات ناوی پلاو له‌ ماله‌که‌یانوه‌ به‌جۆگه‌له‌یه‌که‌دا هاتۆته‌ ناو کۆلانه‌وه‌. هه‌ندیک هه‌زار و لێ قه‌وماو له‌ ئاوه‌ ده‌خۆنه‌وه‌ تا ئاهێ سکیان پیتی بشکن. ئه‌مه‌ له‌ گرانییه‌که‌ی ساڵی ۱۹۱۴ د رووده‌دات، که‌ سوله‌یمانیش نه‌بوونی خۆرشت و گرانی له‌ سه‌ره‌تای جه‌نگی جیهانییدا شه‌رزه‌ی کردبوو. (که‌رمی ئه‌له‌که‌) سویند ده‌خوات هه‌تا گرانییه‌که‌ ده‌بیته‌وه‌ ئه‌ویش وه‌کو هه‌زار بخوات. به‌خه‌یانه‌که‌ی ده‌ل‌یت: «پیسوسته‌ له‌مه‌ولا هه‌موو رۆژیک له‌ مه‌نجه‌لیکی گه‌وره‌ی ساوه‌ر لێ ناندای شۆریا لێ بنین بۆ هه‌زاران و له‌گه‌ل کولتیره‌دا به‌سه‌ریاندا بیانبه‌شنه‌وه‌». وه‌ک ده‌گێڕنه‌وه‌ (که‌رمی ئه‌له‌که‌) ی خوداناس و گه‌له‌په‌روه‌ر و نیشتمانیه‌په‌روه‌ر قسه‌که‌ی خۆی برده‌ سه‌ر. نه‌ک هه‌ر هه‌زاره‌

گاوه‌کانی گه‌ره‌کی خۆیان زۆری هه‌زاره‌ ئیسلامه‌کانیش له‌ خوداناسیه‌ی ئه‌و که‌لکیان وه‌رگرت. (که‌رمی ئه‌له‌که‌) خۆی مه‌سیحی بوو، به‌م کرده‌وه‌ نه‌ژاده‌ی ئه‌وه‌ی چه‌سپانده‌ د‌لی هه‌مووانه‌وه‌ که‌ (مه‌سیحیته‌) و (ئیسلامه‌تی) هه‌ردووکیان به‌ک ئامانجیان هه‌یه‌ ئه‌ویش دل‌خۆش کردن و په‌رستنی خودایه‌. (که‌رمی ئه‌له‌که‌) به‌م کرده‌وه‌ بلندی سه‌ری کورده‌واری بلندی کرده‌وه‌. خودا له‌ تۆله‌ی ئه‌وه‌دا له‌ سه‌رده‌می فه‌رمانداری (شیخ مه‌حمودی گه‌وره‌) دا کردی به‌کاربه‌ده‌ستیکی گه‌وره‌، کاروباری داریی کورده‌ستانیان دا‌بووه‌ ده‌ست. نه‌ته‌وه‌ی کورد هه‌تا ئیستاکه‌یش به‌چاکیه‌یه‌وه‌ ناوی ده‌به‌ن. ته‌نانه‌ت به‌ئیسلامیه‌شی داده‌ن‌ین.

(فه‌ره‌اد) یش گو‌تی: وه‌ک بۆیان گێڕاوه‌ته‌وه‌ (سه‌ید محهمه‌دی جه‌باری) یش هه‌ر له‌و گرانییه‌دا، چاره‌سه‌ری هه‌زارایی ناو چل گوندی هۆزه‌که‌ی خۆی که‌ (جه‌باری) بوو له‌ ناوچه‌ی (قادرکه‌رم) دا کرد. ئه‌ویش سه‌ری نه‌ته‌وه‌ی کوردی به‌رز کرده‌وه‌ و ئیسلامه‌تییه‌ی خۆی نوواند.

(سه‌ید ئه‌حمه‌دی خانه‌قا) یش که‌ له‌ شاری (که‌رکووک) دا داده‌ن‌یشت ده‌رگای خانه‌قاکه‌ی خۆیانی کردبووه‌وه‌ بۆ هه‌زاران و رێسواران هه‌موو رۆژیک نانی ده‌دان. هه‌ر که‌سه‌ییکیش کاریکی بکه‌وتایه‌ میرییه‌وه‌ بۆی راهی ده‌کرد، بێ ئه‌مه‌ی مز یاخود دیاری له‌ که‌سێکیان وه‌رگرت. ئه‌ویش نمونه‌ی کوردی راسته‌قینه‌ و مو‌سلمانی راسته‌قینه‌ بوو.

(حه‌مه‌ ئاغای کۆیه‌) یش هه‌ر به‌و چه‌شنه‌ له‌ گرانییه‌که‌دا ده‌ستگه‌ڕۆیی هه‌زاران و لێ قه‌وماوانی ده‌کرد. سه‌ری نه‌ته‌وه‌ی کورد و مو‌سلمانانی به‌رز کرده‌وه‌.

(حه‌پسه‌خانی نه‌قیب‌ب‌ش) خۆی کردبووه‌ پشتیوانی هه‌زاران و داماون و لێ قه‌وماوان، هه‌موو سامانه‌که‌ی خۆی له‌پێناو چاکه‌ و خوداناسی و نیشتمانیه‌په‌روه‌ری و کوردپه‌روه‌ریدا به‌خت ده‌کرد. به‌کوردایه‌تی و مو‌سلمانیته‌یه‌که‌ی سه‌ری هه‌موومانی به‌رز کرده‌وه‌. خودا له‌ هه‌موویان خۆش بێ و به‌هه‌شت گیانیان شاد بکات.

میژووی کۆمه‌لی زانستی کوردان

سەرئێچیک:

ئەم نامیلکەیه که بابەتی ئەو کۆرە بوو یەکیتی نووسەرانی کورد لقی سلیمانی بەبۆنە دوو سەد سالی شاری سلیمانییەوه پێکی خستبوو، مامۆستاش بەم باسە بەشداری تێدا کرد و لە پاییزی سالی ۱۹۸۵ لە هۆلی کرێکاران خۆیندویەتیەوه.

دوایی دراوه بەرەقابهی چاپەمنی لە بەغدا بەمەبەستی پێگەدانی بۆ چاپکردن، رەقابهش بەمۆلەتی ژمارە ۱۷۸ لە ۱۹۸۵/۹/۲۱ پاری لەسەر دراوه... بەلام هەر بەدەسنووسی لە لای ماوەتەوه.

ئەوێ دەبوو بوتراپە لە پێشەکی ئەم باسەدا ئەو بارودۆخە دیوای شۆرشەکی شیخ مەحمود بوو که بەسەر دەقەری سلیمانی بەتایبەتی و کوردستانی خواروو بەگشتیدا هات.

ئەو شۆرشە ۱۹۱۸ - ۱۹۲۷ ببوو جێگای هیوا و ئەمەلی کوردی باشوور لە پێکەینانی قەبارەیهکی کوردی سەرەخۆ و دەستخستنی مافە رەواکانی نەتەوهی کورد. بەلام که ئینگلیزی داگیرکەر لە عێراقدا حوکمەتەکی بەغدا پێکەینا و فەیسەلی یەکه می هینا و کردیە مەلیکی عێراق، ئیتر بەتەواوی کۆششی بۆ ئەوه دەدا که باشووری کوردستانیش بەرەپەرەوهی بەغداوه بیهستی.

لەم پێناوهدا هەموو تواناکانی خۆی و کاربەدەستانی بەغدا کەوتنە گەڕ، بۆ ئەنجامدانی ئەو مەبەستە، هەتا لە ۱۹۲۷دا شیخی نەمر ناچار کرا چەک دانی و لە (ۆلەژیری) ئێران دانیشی.

پۆژنامە (ژێمانەوه)^(۱) بوو ئۆرگانی ئەو تەقەللا دوو قۆلییە ئینگلیزەکان و حوکمی بەغدا لە پێناوی ناشرینکردنی روخساری شیخ و جوولانەوهکی و لە بارچاوخستنی لای خەلکی، ئەمەش بەهۆی کۆمەڵی لەو نووسەرانی که لە سەر دەمی شیخدا زەرەرمەندبوون یا (بەهەر هۆبەکهوه بێ) حەزبان لە شیخ و شیخان نەدەکرد.

لەپەرەکانی ئەو پۆژنامەیه پەن لە نمونە ئێو هێرش بردنانه و بلاوکردنەوهی دیکۆمینی ئێهەکانی سەر دەمی حوکمی شیخ و کردنیان بەدیوچامە بۆ راوکردنی خەلکی بەدەوری ئاراستەکردنەکی ئینگلیز و حوکمەتی بەغدادا.

هەر بۆ ئەوهی خەلکی سادە و ساکاری ئەو رۆژگارە بەهەلەدا بەرن (ژێمانەوه) کەوتبوو بەیەخدان بەدەنگویاس و بەرچاوخستنی رووداوهکانی شۆرشی کوردی کوردستانی باکور (کوردی شیمال) و پیا هەلداکان.

ئەمە هەرچەند کارێکی چاک بوو لەو رۆژەدا بەلام پۆژنامەکه دەبوست ئەو بۆشایی و دەلاقە گەورەیهی بێ پرکاتەوه که لەبن دەستیدا دروستی کرد بوو، که شیخ و شۆرشەکی بەخراب بداتە قەلەم خۆ ناکی

(۱) ژێمانەوه: پۆژنامە ۱۸ ئاغستۆسی ۱۹۲۴ - ۱۴ کانوونی دوو ۱۹۲۶، سلیمانی.

داوای (بەدیل)یک بکا لەناو باشووردا تا جیتی ئەو بگرتتەوه لە بەگژاچوونەوهی داگیرکەرانی و حوکمی عەرەبی بەغدا!!!... جا باشتر ئەوه بوو لاپەرەکانی لە باس و بابەتی کورد و کوردایەتی خالی نەبن!، شۆرشەکی شیخ سەعیدی پیران و رووداوهکانی باشترین کەرەسەیهک بوون. بەمانایەکی دی، عەرەب و تەنی: «کلمە حق آریدبها، الباطل».

خۆ پاساودانەوهکی میژوونووسی هێژا د. کەمال مەزھەر بۆ دەستە و دایەرە (ژێمانەوه) لە جیتی خۆیدا، بەلام لە لای منەوه ئەوانە زانیبیتیان یان نا بەو کار و هەلوێستەیان لە خزمەتی ئینگلیز و حوکمە دروستکراوهکییدا بوون لە بەغدا و زۆر بەداخهوه که منەوهران و رووناکییرانی کورد ئاوا لە قۆناغه جیاجیاکانی میژووی ئەم نەتەوهییدا پێنووسەکانیان دەوری خزمەتی بەرژەودندی دۆژمن دەبینی.

بەلام کاتی راستی و چەوتی دەرەکهوێ که فایدهیهکی ئەوتۆی نامینی: (... زۆری نەبرد کاتیک ئەوانە لە - ژێمانەوه - دا دەیانووسی لەوه گەشتن که سیاسەتی ئینگلیز لە چوارچێوهی بەرژەوندییە سەرەکییەکانی بەریتانیا دەرناچیت و شتیکی ئەوتۆی بۆ کورد لێ چاوه‌روان ناکی، بۆیه بەشیکیان دەستیان لە نووسین هەلگرت و لە کاری سیاسی دوورکەوتنەوه و بەشیکیشیان دایانەوه پال شیخ مەحمود.)^(۱) لەم بارودۆخە ئێمە و ئێوەرکردنی فیکری و هەلوێست وەرگرتنە خەلکی (بەتایبەت چینی خۆینەوارەکه) و هەر وا که حوکمی بەغداش لە دەقەرەکه‌دا بوو واقیعی، ئیتر منەوه‌ران و رووناکییران هاتنە سەر ئەو راستییەکی که پێوستە شتواری خەبات و هەلداکان بۆ بەدەستەینانی (ئێوهی دیتە دەست) بگۆڕی، لە پتی موسایەرە و موهاڤەنه لەگەڵ کاربەدەستانی بەغداوه بەشکو‌بتوانی جۆره مافیتی رۆشنییری و ئیداری و خۆ بەرپەرەردن بەدەست بێ، ئەمەش لە پتی هوشیارکردنەوه و تێگەیانندی خەلکه‌ دواکەوتوو نەخۆیندەوارەکه‌وه، بۆ ئەمە هەلکردنی چرای خۆیندەواری و زانستی لەناو میلیله‌دا باشترین شتواری بوو.

ئێوه‌بوو لە بەغدا (یانە سەرکەوتنی کوردان) ۳۰ مایسی ۱۹۳۰ لە لایەن رووناکییرانی کوردی ئەویوه کرایه‌وه، (کۆمەڵە لایان) لە بەغدا کاری لە سنووری تەسکی خۆیدا دەکرد.

لە سلیمانییە رووناکییران ئەم شتواریان گرتە بەر، پروانه (ئەحمەدی عەزیز ئاغا) لە (ژێمان)ی ژمارە (۲)ی سالی (۱)، ۱۹۲۶/۱/۲۸ لەژێر سەردێری (ئیتر نۆرە ئێمەیه‌)دا چی دەلی:

(... بەسورەتیکی ئاشکرا دەمەوێ عەرزتان بکەم که میلیله‌تی ئێمە ئەمۆر لە هەموو شتیکی زیاتر محتاجی تشکیلکردنی جەمعیەتی، یەعنی لازمه‌ جەمعیەتیکی که عیبارەت بێ لە ئەشراف و موتەمەیزان و مۆنەوه‌ران لە داخلی پرۆگرامیتیکی باش و پێکوپێکدا وه لە جێگایەکی معلوما تەشەکول و تەجموع بکات و ئەو جەمعیەتە داتیما لە جێگایەکی تاییەتی کۆینەوه و هەر کەس بەقەدەر حیسیبایەتی

(۱) عەبدوڵلا زەنگەنه: ژێمانەوه و شۆینی لە پۆژنامە‌نووسی کوردیدا - پێشەکی د. کەمال مەزھەر، چاپخانە‌ی وەزارەتی پەرۆدە، دەرگە‌ی موکریانی - هەولێر ۲۰۰۰، ل ۱۶ - ۱۶.

(۲) هەمان سەرچاوه... ل: ۱۶.

خۆی دەردی میللهت بهیان بکات، وه ناته‌واوی میللهت له جیهه‌تی معارف، تجارت، صنایع، دەردی ئەخلاق و اقتصاد وه هه‌موو شتیکی تروه بخاته به‌رچاو، وه هه‌موو به‌جهمعی لیتی وردبینه‌وه وه دە‌رمانی بۆ بدۆزینه‌وه، هه‌ر که‌س به‌قه‌ده‌ر حال و وه‌صفی خۆی بۆ پوونا‌ککردن و پراخستنی ئەو جی‌گایه‌ معاونه‌ت بکات.

هه‌رچه‌نده‌ د. که‌مال مه‌زه‌هر ئەم دیارده‌ی دروستبوونی کۆمه‌له‌ و یانه‌ رۆشن‌بیر‌یانه‌ به‌چا‌ولێ‌که‌ری‌به‌کی ئە‌وانه‌ی ئە‌وروپا ده‌داته‌ قه‌له‌م که‌ عه‌ره‌به‌کان له‌ به‌غدا ده‌ستیان پێ کرد وه‌ک: (جماعة الأهلالي، نادي القلم، نادي المثني) بۆ چالاکی نوواندنی رۆشن‌بیری و وه‌رزشی و کولتوری وه‌ چاپ و په‌خشی بلا‌فۆک و نامیلکه‌ی هوشیارکردنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمانی و ده‌رکردنی رۆژنامه‌ و گو‌ف‌ار... ئە‌م دیارده‌یه‌ له‌ وانیشه‌وه‌ روونا‌کبیرانی کورد لێ‌یه‌وه‌ فێ‌ربوون. ئە‌وه‌ بوو کۆمه‌له‌ی ته‌قه‌للایه‌کی سه‌نه‌که‌وتوویاندا بۆ دامه‌زراندنی (یانه‌ی سمکۆی شوکا‌ک ۱۹۳۵/۳/۴).^(۱)

جا به‌لای منه‌وه‌ کارکردن و دامه‌زراندنی (کۆمه‌له‌ی زانستی کوردان) هه‌ر له‌و بازنه‌یه‌دا به‌هه‌ر له‌ چا‌ولێ‌که‌ردنیش پێ‌ کارێکی باش بووه‌.

(مژده‌یه‌کی گه‌وره‌ بۆ هه‌موو کوردان)

مه‌علوم خۆینده‌واران گه‌ر ئە‌مه‌ که‌ تا‌کو ئە‌م‌رۆ هه‌موو ئاره‌زوو و ئە‌مه‌لمان هه‌سر کردۆ‌ته‌ سه‌ر بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی عیلمومه‌عاریف، ئە‌وا ئە‌م‌رۆ شو‌کره‌ن لیا‌له‌ به‌که‌مالتی ئیفتیخار به‌ری ئە‌م سه‌عه‌یه‌ ئە‌خه‌ینه‌ به‌رچا‌وی میلله‌ت، بنا له‌سه‌ر ته‌شه‌بوساتی چه‌ند که‌سانێکی میلله‌تیه‌روه‌ر و ته‌صدیقی وه‌زاره‌تی داخلیه‌ وه‌ معاونه‌تی گه‌وره‌ی جه‌نابی موته‌سه‌ریف وه‌ موفه‌تیشی ئی‌داری پ‌رۆ‌گرامی و نظامنامه‌ی جمعیه‌تی زانستی کوردان نشر و اعلان ده‌که‌ین...

به‌نه‌شر و ته‌قدیم کردنی ئە‌م موژده‌ خۆشه‌، ئە‌م خه‌به‌ره‌ به‌قیسه‌ته‌ - ژبان - جی‌ده‌ن مه‌سرور و موفته‌خیره‌.^(۲)

ئا به‌م شێ‌ویه‌ و له‌و په‌وشه‌دا بوو که‌ (جمعیه‌تی زانستی کوردان) له‌ سلێ‌مانی دامه‌زرێ‌نرا.

تێ‌بینی: له‌ پێ‌شکه‌شکردنی ئە‌م نامیلکه‌یه‌دا نووسه‌ر خۆی هه‌ندێ‌ په‌راوێ‌زی ئی‌شاره‌ کردوه‌ که‌ له‌ کوتایی باسه‌که‌دا نووسراون، ئە‌وانی دی په‌یوه‌ندیان به‌وه‌وه‌ نبییه‌.

«ئهممه‌د»

پیشه‌کی:

ئە‌م نووسراوه‌:

(کۆمه‌له‌ی زانستی کوردان) که‌ له‌ سالی ۱۹۲۶دا له‌ شاری سلێ‌مانیدا دامه‌زرا، (نه‌ته‌وه‌ی نه‌ژادی کورد)^(۱) به‌هیا و ئا‌واتیکی زۆ‌روه‌ و، یارمه‌تییه‌کی مه‌ردانه‌وه‌ پێ‌شوازیان کرد. ئە‌مه‌یش سه‌بارته‌ به‌وه‌ بوو که‌ ئە‌ندامه‌کانی کارگێ‌ری کۆمه‌له‌که‌، له‌ پیا‌وانی که‌له‌ی رۆشن‌بیران و نیشتمانی‌به‌روه‌رانی کوردی ئە‌و سه‌رده‌مه‌ ده‌ژمێ‌ران. له‌ راستی‌یشدا وا ده‌رچوون. چونکه‌ له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مه‌دا زۆ‌ریه‌ی ئامانجه‌کانی کۆمه‌له‌که‌یان هێ‌نایه‌ دی، وه‌ک (به‌ره‌نگاری‌کردنی نه‌خۆینده‌واری) و (فێ‌رکردنی زمانانی کوردی و عه‌ره‌بی و ئینگلیزی به‌خۆینده‌واران) و (کردنه‌وه‌ی نووسرا‌وخانه‌یه‌کی نا‌وازه‌) و (ده‌ستگێ‌ری‌کردنی ئە‌و شاگرده‌ هه‌ژارانه‌ی ده‌یانخۆیند له‌ خۆیندنگا‌کانی کوردستان و ده‌ره‌وه‌ی عیرا‌قدا) و (پرا‌هینانی شاگرده‌کانی به‌وتاردان و، وتار نووسین به‌سه‌ره‌ستییه‌وه‌) و (کردنه‌وه‌ی پێ‌شانگا بۆ ده‌ستکردی تازه‌ بابه‌ت و دا‌هینرا‌وی شاگرده‌کان) و (بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی گیانی کوردا‌یه‌تی و مرۆ‌ق‌ایه‌تی به‌هۆی وتاردانی هه‌فته‌یی‌یه‌وه‌ به‌نا‌و جه‌ما‌وه‌رانی کوردا) و (به‌شداری له‌ ئاهه‌نگه‌کانی لاسایی‌کردنه‌وه‌دا بۆ که‌لکی شاگرده‌ هه‌ژاره‌کانی خۆیندنگا سه‌ره‌تاییه‌کانی کوران و کچان) و گه‌لێ‌ک شتی تر... به‌لام جی‌ی داخه‌ که‌ (کۆمه‌له‌ی زانستی کوردان) له‌ ته‌مه‌نیکی نزیکه‌ی (۱۹) سالییدا، هه‌ر یه‌ک دوو سالی‌یک به‌ش‌خوشه‌نگی و هێ‌ز و هه‌ره‌تیه‌وه‌ ژیا. ئی‌ستر له‌وه‌دوا به‌کزی و لا‌وازیییه‌وه‌ کاروباری خۆی به‌رپۆ‌هه‌ ده‌برد. ئە‌گه‌ر یارمه‌تی دانیش‌توانی شاری سلێ‌مانی و لا‌وه‌کانی له‌ ئارادا نه‌بوایه‌ زۆ‌ر زو‌وتریش له‌نا‌و ده‌چو! دوایی له‌ سالی (۱۹۴۴ - ۱۹۴۵)دا، کۆمه‌له‌که‌ داخرا و خۆیندنگایه‌ک له‌ جی‌ی خۆیندنگا‌که‌ی ئە‌و دامه‌زرێ‌نرا ناوی نرا: (قوتابخانه‌ی زانستی ئی‌واران)، که‌ له‌ لایه‌ن میریبه‌وه‌ به‌رپۆ‌هه‌ ده‌برا!...

(کۆمه‌له‌ی زانستی کوردان)، له‌به‌ر دوو هۆ‌ای به‌سه‌ر هات: (یه‌که‌م) له‌به‌ر کاره‌ساتی ناهه‌مواری رۆژگار. (دووه‌م) له‌به‌ر هه‌ندیک هه‌له‌ی خۆمان، که‌ له‌نا‌کۆکی ئە‌ندامه‌ گه‌وره‌کانی کۆمه‌له‌که‌وه‌ روویان دا.

له‌گه‌ل ئە‌مه‌یشدا (نه‌ته‌وه‌ی کورد)، چا‌وی نه‌ترسا و نه‌به‌زی. له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ (رۆشن‌بیرانی کورد) چاکی مه‌ردایه‌تیان لێ‌ کرد به‌لادا و، وا‌زیان نه‌هینا، تا زۆ‌ریه‌ی ئامانجه‌ پیرۆ‌ز و به‌ره‌زگانی (کۆمه‌له‌ی زانستی کوردان)یان هێ‌نایه‌ دی، که‌ تا ئی‌ستاکه‌یش خه‌باته‌کانیان هه‌ر له‌ په‌ره‌سندن و گه‌شه‌کردندان و به‌ره‌مه‌کانیشیان هه‌ر رووه‌و چاکی و ش‌خوشه‌نگی ده‌چن.^(۲)

ئە‌م نووسراوه‌یش که‌ ناوم ناوه‌: (مێ‌ژووی کۆمه‌له‌ی زانستی کوردان)، ئامانج و ئا‌واتی کۆمه‌له‌که‌ و،

(۱) دیاره‌ مامۆستا مه‌به‌ستی دلسۆزان و روونا‌کبیرانی کوردی سلێ‌مانییه‌، چونکه‌ دامه‌زراندن و مه‌ودای چالاکیه‌کانی‌شی هه‌ر له‌و سنوره‌دا بووه‌.

(۲) لێ‌ره‌دا نا‌زانم مه‌به‌ستی مامۆستا چیبیه‌، به‌تایبه‌ت که‌ ده‌لێ‌: تا ئی‌ستاکه‌یش، چونکه‌ سالی ۱۹۸۵ که‌ ئە‌م پێ‌شه‌کییه‌ی نووسیه‌وه‌، له‌مێ‌ژ بووه‌ که‌ بوون و چالاکی ئە‌و کۆمه‌له‌یه‌ نه‌ما بوو!؟.

(۱) د. که‌مال مه‌زه‌هر: چه‌ند لا‌په‌رده‌یه‌ک له‌ مێ‌ژووی گه‌لی کورد - ئاماده‌کردنی: عه‌بدوللا‌ زه‌نگه‌نه‌ - چاپ و په‌خشی ده‌زگه‌ی موکریانی - هه‌ولێ‌ر ۲۰۰۱ (به‌رگی دوو): ل ۳۳۱ - ۳۴۴.

(۲) ژبان: رۆژنامه - ژماره‌ (۱۱) سالی (۱) ۱۹۲۶/۴/۱ سلێ‌مانی.

پێڕه‌وییه‌که‌ی و، خه‌باته‌کانی و، به‌ره‌مه‌کانی پێشان ده‌دات له‌ ماوه‌ی ژبانییدا. هیوادارم خۆتێنده‌واره‌ به‌پێڕه‌کامان که‌لک و خۆشییی لێ وه‌ریگرن. (*).

شاکر فتاح

(خاوه‌نی پڕۆژه‌ی خۆتێنده‌واری کورد)

(سلێمانی): (۱۷ - ۷ - ۱۹۸۵)

پێڕه‌وییه‌ کۆمه‌له‌ی زانستی کوردان

(ناوی کۆمه‌له‌که‌ و بنکه‌که‌ی)

۱- ناوی کۆمه‌له‌که‌ (کۆمه‌له‌ی زانستی کوردان). ه. بنکه‌که‌یشی له‌ شاری (سلێمانی) دایه.

(مه‌به‌سی کۆمه‌له‌که‌)

۲- مه‌به‌سی کۆمه‌له‌که‌: بلاوکرده‌وه‌ی زانین و زانستییبه‌ له‌ کوردستاندا ئه‌وه‌یش به‌م شێوه‌یه‌یه:

ا- به‌بلاوکرده‌وه‌ی پڕۆژنامه و نووسراوانی سه‌رپێیی.

ب- به‌په‌رچقه‌کردنی نووسراو و، دانانی نووسراوه‌کانی خۆتێندنگاکان و باه‌تانی تریش.

ج- به‌کردنه‌وه‌ی خۆتێندنگا و وانه‌گوتنه‌وه‌ به‌پڕۆژ و به‌شه‌و.

ح- به‌وتار خۆتێندنه‌وه‌ بۆ پڕۆشکرده‌وه‌ی میتشکی هاوئیشتمان‌کان.

د- به‌کردنه‌وه‌ی نووسراو‌خانه.

ه- به‌شاگرد ناردن بۆ خاکه‌ پێشکه‌وتوه‌وه‌کانی جیهان بۆ ئه‌مه‌ی بخوێن و بن به‌په‌سپۆر.

۳- کۆمه‌له‌که‌، له‌ شێوه‌یه‌کی تایبه‌تیدا، له‌ پرووی مێژوو و زه‌ویناسی و کۆمه‌له‌یه‌تیه‌یه‌وه، له‌ باره‌ی

(کوردیه‌واری) و (کوردستان)ه‌وه‌ لیکۆلینه‌وه‌ ده‌کات و، هه‌رچیه‌کی ده‌ست که‌وت بلاوی ده‌کاته‌وه.

۴- کۆمه‌له‌که‌ بۆ پیکه‌یتانی خۆشه‌ویسته‌یی و کۆکی له‌ نیوان (کوردیه‌واری) و (فه‌رمانه‌وایی)دا،

هه‌روه‌ها بۆ پته‌وکردنی گیانی په‌یره‌ویکردنی یاسا‌کانی فه‌رمانه‌وایی و فه‌رمانه‌وایی خۆی، به‌هۆی

ئامۆژگاری کارانه‌وه‌ که‌ به‌تایبه‌تی ده‌یاننێرتیت بۆ ناو کوردیه‌واری، شپه‌رت و ئامۆژگاری بلاو ده‌کاته‌وه.

۵- کۆمه‌له‌که‌ به‌هیچ شێوه‌یه‌ک ده‌ست له‌ زرنه‌گاری نادات.

مه‌عرووف به‌گ زاده	پاریزه‌ر	حاجی فه‌تاح زاده
فاتیق	ره‌فیع	ره‌مزى

پێڕه‌وییه‌ ناوخۆ

شێوه‌ی ناوئوسین و ئه‌ندام وه‌رگرتن و ئه‌ندام ده‌رکردن:

۱- بێ جیاوازیی ره‌گه‌ز و ئایین هه‌موو که‌سه‌تیک به‌پێی ئه‌و مه‌رجانه‌ی له‌ خواره‌وه‌ نووسراون، ده‌توانی

به‌پێی بریاری ده‌سته‌ی کارگێری بێته‌ ناو کۆمه‌له‌که‌وه:

ا- ته‌مه‌نی له‌ بیست ساڵ که‌مه‌تر نه‌بێ.

ب- به‌ش براو نه‌کرا بێ له‌ مافی شارستانیتی و، خاوه‌نی په‌وه‌شت و خوی جوانیش بێ.

۲- هه‌چ که‌سه‌تیک پێچه‌وانه‌ی مه‌به‌سه‌کانی کۆمه‌له‌که‌ بجوولێته‌وه، یاخود مانگانه‌ و پاره‌ی هاتنه‌ ناو

کۆمه‌له‌که‌ نه‌دات، یان به‌جۆرتیکی وه‌ها بجوولێته‌وه‌ که‌ له‌ناو هاوئیشتمان‌کاندا به‌بێ ئابرووی

دابێرێ، به‌بریاریکی ده‌سته‌ی به‌رپه‌وه‌به‌ران له‌ کۆمه‌له‌که‌ ده‌رده‌کریت.

شێوه‌ی دوروستکردنی^(۱) ده‌سته‌ی به‌رپه‌وه‌به‌ران و فرمانه‌کانیان

۳- کۆمه‌له‌که‌ به‌سایه‌ی (ده‌سته‌ی به‌رپه‌وه‌به‌ران)ه‌وه‌ که‌ له‌ سێ که‌س که‌مه‌تر نابێ و له‌ هه‌وت که‌س زۆتر

نابێ کاروباره‌کانی به‌رپه‌وه‌ ده‌بێرن.

۴- (ده‌سته‌ی به‌رپه‌وه‌به‌ران)، له‌ لایه‌ن زۆریه‌ی کۆیوه‌کانه‌وه‌ له‌ گشت ئه‌ندامه‌کان هه‌لده‌بێرتێرن.

۵- سه‌رۆک و نووسیاری و ژمێریاری کۆمه‌له‌که‌ و فه‌رمانه‌به‌ران له‌ (ده‌سته‌ی به‌رپه‌وه‌به‌ران) یاخود له‌

ئه‌ندامانی کۆمه‌له‌که‌ داده‌مه‌زینێرن و هه‌لده‌بێرتێرن. به‌لام پێویسته‌ سه‌رۆک له‌ ده‌سته‌ی

به‌رپه‌وه‌به‌ران بێ.

۶- (ده‌سته‌ی به‌رپه‌وه‌به‌ران) بۆ به‌جیه‌یتانی مه‌به‌سه‌کانی کۆمه‌له‌که‌ هه‌رچی پێویست بێ ده‌یکات.

(ده‌رامه‌ت) و (به‌ختکردن)ی^(۲) کۆمه‌له‌که‌ دیاردی ده‌کات. ته‌رازووکاری (بودجه‌)ی ساڵی داها‌توو

ئاماده‌ ده‌کات و ده‌یخاته‌ به‌رده‌م گشت ئه‌ندامانی کۆمه‌له‌. هه‌موو سالیکیش هه‌رچی کردوو و،

هه‌رچی پێویسته‌ بکری بۆ به‌جیه‌یتانی مه‌به‌سه‌کانی کۆمه‌له‌که‌، له‌ نامه‌یه‌کی دووردریژدا پێشانی

گشت ئه‌ندامانی کۆمه‌له‌که‌ ده‌دات.

۷- (ده‌سته‌ی به‌رپه‌وه‌به‌ران)، فرمانه‌کانی فه‌رمانه‌به‌ران و نووسیاریه‌کان دیاردی ده‌کهن و به‌سه‌ریشیان‌وه‌

ده‌گه‌رێن تا بزائن چۆن فرمانه‌کانی خۆیان ده‌بینن.

ده‌رامه‌تی کۆمه‌له‌که‌ و به‌ختکردنه‌کانی

۸- ده‌رامه‌تی کۆمه‌له‌که‌ بریتیه‌یه‌ له‌و پارانه‌ی که‌ وه‌رده‌گیرێن ئه‌ندامانی کۆمه‌له‌که‌ له‌ کاتی بوون

(۱) راستتر: شێوه‌ی پیکه‌هاتی.

(۲) به‌ختکردن: واته‌ خه‌رجکردن -صرف-.

(*) : ئهم وتاره له پاییزی ساڵی ۱۹۸۵ له هۆلی کرێکارانی سلێمانیدا خۆتێندرایه‌وه. کۆره‌که‌یش (یه‌کیتتی نووسه‌رانی کورد) بۆی ئاماده‌ کردبووم، که‌ به‌بۆنه‌ی تێپه‌رپوونی دوو سه‌د ساڵه‌وه‌ به‌سه‌ر دامه‌زراندنی شاری (سلێمانی)دا، گیرا بوو. (ش. ف)

به‌ئەندامیاندا و، مانگانەى ئەندامەکان و، پیتاک و بەخشینی چاکەخوێزەکان.

۹- ھەموو ئەندامێک لە کاتی ھاتنە ناو کۆمەڵەکەدا، دەبێ بەپیتی توانای خۆی، ھەندیک پارە بەناوی ھاتنە ناو کۆمەڵەکەو بەدات. ئەم پارە ھەرە کەمى روپییەپەکە. ھەرۆھا دەبێ بەپیتی توانای خۆی مانگی شتییک بەکۆمەڵەکە بەدات.

۱۰- ھەرمامەتی کۆمەڵەکە تەنبا پۆ بەجێھێنانی مەبەسەکانی کۆمەڵەکە بەخت دەکری. ھەر پارەبەکیش بەخت کرا بەفەرمان و پەسەندکردنی (دەستەى بەرپۆبەھەران) پیتک دیت.

۱۱- (دەستەى بەرپۆبەھەران) دەبێ ئەو پەرپوانەى کە (یاسای کۆمەڵان) فەرمانیان پێ دەدات بیانگرتیت. ئەگەر لەوانە زۆرتیش پیتوست بوو، پەرپو (دەفتەر) بگرتیت.

دەستەى گشتیی

۱۲- (دەستەى گشتیی) ھەموو سالتیک لە بەکەم رۆژی مانگی پەلە (تشرینی ئەوەن)دا کۆدەبیتەوھ. فرمانەکانی ئەمەتان:

ا- ھەرمامەت و بەختکردنی کۆمەڵەکە بنج بەست دەکات.

ب- بەپیتی پیتوست پتەرپووبی کۆمەڵەکە دەگۆری.

ج- سەرلەنوێ (دەستەى بەرپۆبەھەران) ھەلدەبژێرتەوھ.

د- بۆ سالی داھاتوو کاروباری کۆمەڵەکە پیتک دەخات.

۱۳- سەرۆکی (دەستەى بەرپۆبەھەران) دەبیتە سەرۆکی (دەستەى گشتیی)یش.

۱۴- سەرۆکی (دەستەى بەرپۆبەھەران)، یاخود جیگرتیک کە کۆمەڵەکە دايدەنێ، لە دادگاھەکان و دەسگاکانی میریدا کۆمەڵەکە دەنوینێ و لە جیى کۆمەڵەکە دادەنری.

۱۵- چ لەناو (دەستەى بەرپۆبەھەران)دا بێ، و چ لەناو (دەستەى گشتیی)دا بێ و توووتۆکردن و برپاردان، لە لایەن زۆریەى ئەو کەسانەو دەدریت کە کۆبوونەتەوھ.

۱۶- کە پیتوست بەو بەکات (دەستەى گشتیی)، لەسەر بانگکردنی (دەستەى بەرپۆبەھەران)، بێجگە لە کۆبوونەوھى ئاسایی سالانە، ھەموودەمیتک دەتوانی کۆبیتەوھ و، بەپیتی ئەم پتەرپووبیە فرمانەکانی خۆی بەجی بەیتنی.

۲۷ى مانگی چلە (کانوونی ثانی) ۱۹۲۶

مەعرووف بەگ زادە	پارێزەر	حاجی فەتاح زادە
فائیق	رەفیق	رەمزى

(دەقەکە چەشنی خۆیەتی: ۲۱ - ۲۶۳)

رێدان بەکۆمەڵەکە داھەزرتیت

بەپیتی فەرمانی کاربەدەستیی کاروباری ناوخوا (وزارە الداخلیە) ژمارە (۲۵۷۱)ى رۆژی ۲۴ - ۲ - ۱۹۲۶ کە بۆ پارێزگای سلیمانی نیررا بوو، رێ درا بە (کۆمەڵی زانستیی کوردان) بەپیتی (یاسای کۆمەڵان) و ئەو (پتەرپووبی)یەى بەپتەرپووبی نیررا بوو، و لە سەرەوھ پێشان درا، دەست بەکات بەفرمانکردن و بجووتیتەوھ. مۆتەسەرپفی سلیمانییش کە (ئەحمەد بەگی توفیق بەگ) بوو، ویتەى ئەو نامەى بە ھەرسى خاوەن سکالاکان (رەمزی حاجی فەتاح) و (رەفیقی پارێزەر) و (فایەقى مارف بەگ) راگەیاندا، بۆ ئەمەى دەست بەکارکردن و جموجوول، بەپیتی (پتەرپووبی)یەکەیان و (یاسای کۆمەڵان). (۱)

ئاهەنگی کردنەوھى کۆمەڵی زانستیی کوردان

لە شەوی ۳/۴/۱۹۲۶دا ئاهەنگیکى گەورە، لە ساختمانی شارەوانیی سلیمانیدا، بەبۆنەى کردنەوھى (کۆمەڵی زانستیی کوردان)ەو گێپرا. جیگاگە لە شتوبەپەکی جوان و رەنگاوپەنگ و پەسەنددا پارێزرا بووھ. سێ سەد کەسێک لە فەرمانبەران و ئەفسەرانى گەورە و بچووک و پیاوی گەورە و ناسراو و بازرگان و زانایان و رۆشنیرانی شاری سلیمانی لەویدا کۆبوونەوھ. پتەرپووبی ئاهەنگەکە کە بەزمانانی (کوردی) و (ئینگلیزی) چاپ کرابوو، لە بەردەم میوانەکاندا دانرا. ئنجا دەست کرا بە ئاهەنگەکە. (رەفیقی پارێزەر) و (ئەحمەد بەگی توفیق بەگ) و (حاجی توفیقی پیرەمێرد) و (جەمال بەگی بابان) و (شیخ مستەفای دادگەر) ھەریەکەیان و تارتیکی پیتسکەشى دانیشستوان کرد. وتارەکەى پیرەمێرد بەھۆنراوھ بوو. (۱)

پوختەى وتارەکانیان ئەوھ بوو پیرۆزبایییان لە نەتەوھى کورد کرد کە (کۆمەڵی زانستیی کوردان)ى بۆ دامەزرتراوھ بۆ ئەمەى بەسایەى بلاوکردنەوھى زانست و ھونەر و ویتز و پیتسەسازیبەوھ لەناویدا پیتس

(۱) بەپیتی ئەو رییۆرتاژەى (ژیان) لە ژمارە (۱۲، ۱۳)ى ۱۲، ۲۲/۴/۱۹۲۶ دەربارەى ئاهەنگەکەى نووسیوھ، دوا بەدوای وتارەکەى ئەحمەد بەگی مۆتەسەرپف (لە تەرپف جەنابى حاجی توفیق بەگەوھ شیعرتیک خوتراپەوھ) کە تبایدا دەلتی:

ئیمشەو گولئى ئومیدى وطنمان ئەپشکوی
میللەت ئومیدەوارە بە (زانستی) سەرکەوئ
زانستییە سوپەى میللەت بلند ئەکا
زانستییە کە ئیمە بناسێ بەئەوروپا
زانستی زۆر بەقیمەتە ئومیدى ئاتیبە
ئەم إحتفاله فەئله، وەطەن روو لە ھاتیبە
(توفیق)ى حەق بیتە رەفیقمان لەم ئیشەدا
وا دەست لە دەستە، ئەلبەتە خوا قوھتیش ئەدا

بکهوئ و بگاته ریزی نه ته وه پیشکته و تووه کانی سه رزمین و ، ههست به مرۆفایه تی خۆی بکات. ههروهها داوایان له نه ته وه که مان کرد که هۆگری خوینداره واری بی و یارمه تی (کۆمهالی زانستی کوردان) یش بدات به سه ر و به پاره له پینا و پیشکته و تنی خۆیدا.

وتاره کانی ئه وه ئه ندامانه هه موویان دلگیر و په سه ندبوون و کاریان کرده سه ر دل و ده روون و میتشکی دانیشته وه کان. (ئه حمده به گی توفیق به گ) که موته سه ریفی سلیمانی بوو ، قسه کانی پر بوون له ههستی کوردا به تیبیه کی بهرز و پیروز به رامبه ر کۆمه له که و کورده واری. پر به دلش به لینی دانی که هه رچیبه کی له دهست بیته بیکات بۆ سه رگرته کاروباری کۆمه له که و گه شه کردنی خوینده واری له ناو نه ته وه که ی خۆیدا. هه ر ئه وه شه وه ده ستکرا به هه لئێاردنی ده سته ی به رپه وه بردن: (۱)

موتسه سه ریفی سلیمانی ئه حمده به گی توفیق به گ: سه روک

دادگه ری ته نیا جه مال به گ بابان: جیگری سه روک

شیخ مسته فای قه رده اخی (دادگه ر): ئه ندام

موحه مه د ئاغای عه بدوره حمان ئاغا: ئه ندام

عیززه ت به گی وه سمان پاشا: ئه ندام

غه فوور ئاغای حاجی عه بدوللای گه وره: ئه ندام

ره مزی فه تاح: ئه ندام

فایه ق به گی مارف به گ: ژمیریار

پاریزه ر په فیق ئه فه ندی توفیق: باوه رپیتکراو

هه ر ئه وه شه وه ، پاش هه لئێاردن ، ده ستکرا به کۆکردنه وه ی پیتاک، (۲) (ئه حمده به گی توفیق به گ) ، له هه موو که سیکی زۆر تر به خشی به کۆمه له که . (۲۰۵) روپیبه ی پیشکته ش کرد. به راستی ئه وه شه وه ،

(۱) به پیتی رپیتورتازی کردنه وه ی ئاهه نگی زانستی (که ئیشاره مان پیتا) له شه وی ۲/۳ - ۴ - ۱۹۲۶ ئاهه نگی کردنه وه ی جه معیه ته که گیراوه ، له (ژیان) ی ژماره (۱۳) له ۱۹۲۶/۴/۲۲ دا هاتوه که: شه وی ۱۳ نیسان ۱۹۲۶ له دا ئه ی به له ده با ئیجتماعی کرا بالاتفاق زه واتنی موخته ره مه ی ژیره وه بۆ هیه ته تی ئیاده ی جمعیه تی زانستی هه لئێترارون. که واته (هه ر ئه وه شه وه) هه لئێاردنه که نه کراوه .

به لام به پیتی ژماره (۱۳) ی رۆژنامه ی (ژیان). لاپه ره (۳) سالی ۱۹۲۶ ، له شه وی ۱۳/۴/۱۹۲۶ دا له شاره وانی سلیمانیدا کپوونه وه که کرا... لام وایه ئه م مپژوه که بۆ (هه لئێاردنی ئه ندامانی کۆمهالی زانستی کوردان) دانراوه ، ده یی ۱۹۲۶/۴/۳ بی ، چونکه ئاهه نگی گه وره که بۆ کردنه وه ی کۆمه له ، هه ر له وه شه وشدا هه لئێاردن و پیتاک کۆکردنه وه کرا.

(۲) دیسانه وه (هه ر ئه وه شه وه) پیتاک کۆنه کراوه ته وه ، به پیتی رپیتورتازه که ی (ژیان) له شه وی ئاهه نگی کردنه وه ی جه معیه ته دا دوا و تاره کان و چا خوارده وه ده ستکرا به پیتاک کۆکردنه وه . ئه وه کاره هه تا ماوه یه کی زۆر هه ر به رده وام بوو .

هه موو دانیشته وه کان به چا و تیریه که وه پیتاکیان پیشکته ش کرد. به هی ئه وه شه وه وه و به هی ئه وانه ی شه وه که له وه پاش له ناوچه کانی خاکی سلیمانی و هه ولیر و جیگایانی تره وه کۆکرانه وه ، پاره یه کی گه وره کۆکرایه وه بۆ کۆمه له که . که له (۶۱۵۷) روپیبه تیبه ری کردبوو . ئه وه شه وه هه ستیکی گه رموگوری پاکی (کوردا به تی) به دللی هه موو دانیشته وانی ئاهه نگی که دا ده هات. هیوا و ئاواتی خۆش ده هات به دللی هه موو لایه کیاندا . دلخۆشی و کامه رانی هه موویانی مه ست کردبوو . ئیتر ئه مه نده و له ماوه ی ئاهه نگی که دا جگه ره و قاوه و چا درا به میوانه کان و ، گۆرانی به خۆشیش درا به گۆتیاندا و ، هه موو لایه ک به دللیکی خۆش و پر هیواوه به (داوژۆی کورد): بلاوه یان لی کرد.

کاره کانی کۆمهالی زانستی

(کۆمهالی زانستی کوردان) له کاتی که و تنه ئیشیه وه گه لی کار و چالاکي رۆشنیرانه ی نوواندوه ، گرنه گه کانیان بریتی بووه له : (به ره نگاری کردنی نه خوینده واری له سلیمانیدا) ، به لام له سه ر چه ند بنجینه یه کی زانستی و په روه رده یی راست و دوروست . ئه وه یش به راستی دیه نیتیکی جوان بوو ، که پیاو ده بیینی ، ژماره یه کی زۆر له خاوه ن کار و پیشه ی جویی جویی له ته مه ندا ، به هه له داوان خۆیان ده گه یانده ژوره کانی خویندنای ئه وه کۆمه له که بۆ به ره نگاری کردنی نه خوینده واری ، له وه سه رده مه دا کردبوو نیه وه . هه روه ها ئه وه ژماره زۆره یش که له خانه دانه کان و پیاوه ناسراوه کان و ده ولته مه نده کان و رۆشنیره کانی شاری سلیمانییش بوو بوونه ئه ندامی ئه وه کۆمه له ، خۆشی و کامه رانی خه ستبووه ناو دللی نیشتمان په روه رانی کورده وه . له سالی ۱۹۳۳ دا کار و کرده وه ی ئه وه خویندنای به ره نگاری کردنی نه خوینده واری به تا ئه ندازه یه کی گه وره گه شه ی کرد . چونکه بایه ختیکی زۆری دا به راپه یان و مه شق پیتکردنی شاگرده کانی له سه ر (گۆرانی خویندنایانه) و (وه رزش) و (وتاردان) و (ده ستکردی تازه باهت) له گه لیک جۆره پیشه سازیدا که ئه وساکه له سلیمانیدا باو بوون . ته نانه ت خویندنای کۆمه له که پیتانگایه کی بۆ ده ستکرده تازه باه ته کانی شاگرده کانی کورده وه ، که هه ر که سه یان له کار و پیشه که ی خۆیدا باه تیکی تازه دا هیتا بوو . ئیستا که یش دپته وه بیرم که یه کتیک له و شاگردانه له ته خته و ته نه که (فرۆکه) یه کی دروست کردبوو ، تا ماوه یه کی بیست سی گه زی ، به هۆی هیزی زه مبه له که وه ده رۆشت به رپیتادا . شاگردیکی تریشیان که لاشتیکی جوان و رازاوه ی تازه باه تی دا هیتا بوو و ، دروست کردبوو ، که هه ر شایسته ی ئه وه بوو له گه ل جلویه رگی کوردی و فه ره نگیدا له پین بکری . شاگردیکی تریش (رۆژژمیر) یکی له زه رد و ئاسن دروست کردبوو ، رۆژ و حه فته و مانگ و سالی به (زمانی کوردی) له شپه یه کی رازاوه و جواندا پیتشان ده دا . خویندنگا که هه ر له وه پیشه وه له پیشکته شکردنی لاساییکردنه وه (تمشیل) دا ، هاوه شی ده کرد له گه ل خویندنای سه ره تایی کورانی سلیمانیدا . بیرمه له سالی ۱۹۲۷ دا شانۆگه ری (نیرونی زۆردار) ی پیشکته ش به جه ماوه رانی سلیمانی کرد . هه روه ها له سالی ۱۹۲۸ یشدا شانۆگه ری (شۆرش) گه وره ی فه رهنسه ی پیشکته شکردن . هه رودو شانۆگه ریبه که له سه ر شانۆی خویندنای کۆمهالی زانستی کورداندا کرا . که چی که لکی شانۆگه ریبه کان به ره و رووی

(خویندنگای سه‌ره‌تایی یه‌که‌می کورانی سلیمانی) کرابووه‌هه، له‌گه‌ل (خویندنگای سه‌ره‌تایی کچانی سلیمانی) دا.

له‌سالی ۱۹۳۳ دا ئه‌هه‌نگه‌کانی (وتاردان) و (تووژی زانستی و وێژیی)، هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک، له‌شێوه‌یه‌کی ڕێکوپێکدا ده‌کران. ئه‌وه‌یش بۆ ئه‌مه‌ بوو: که‌ شاگردده‌کان و ڕیا بکریته‌وه‌هه، و، شاره‌زا بکریته‌ له‌ وێژه و مێژوو و زانستی گشت لاییدا، فیری ئه‌وه‌یش بکریته‌، که‌ له‌ به‌رده‌م هه‌موو که‌سه‌یکدا بتوانن به‌سه‌ره‌ستییه‌وه‌ قسه‌ی خوێان بکه‌ن و مافی خوێان و نه‌ته‌وه‌که‌یان بپاریزن.

پێویسته‌ ئه‌وه‌یش بلێم، که‌ زۆر له‌ ماموستا‌کانی خویندنگا‌که‌ به‌خوێایی وانه‌یان ده‌گوتیه‌وه‌. نه‌پانده‌ویست له‌ کۆمه‌له‌که‌ مانگانه‌ وهریگرن. تا له‌ ڕووی ئابورییه‌وه‌ یارمه‌تی بدن. (لاوانی کورد) له‌م ڕووه‌وه‌، یارمه‌تییه‌کی باشی خویندنگا‌که‌یان ده‌دا. له‌سالی ۱۹۳۳ دا ژماره‌ی شاگردانی خویندنگا‌که‌ گه‌یشته‌ (۲۴۰) شاگرد، خویندنگا‌که‌ ده‌سته‌یه‌کی تایبه‌تی بۆ (گۆزانی گوتن) دانا بوو. ئه‌و ده‌سته‌یه‌، هه‌موو شه‌ویک (گۆزانی زانستی) ی بۆ شاگردده‌کان ده‌گوت، که‌ به‌تایبه‌تی بۆ (خویندنگای زانستی کوردان) دانا بوو.

(کۆمه‌لی زانستی کوردان)، له‌ به‌ره‌نگاریکردنی نه‌خویندنه‌واری و، زیندووکردنه‌وه‌ی گیانی (نیشتمانپه‌روه‌ری) و (کوردایه‌تی) دا مه‌ر‌دا‌یه‌تییه‌کی زۆری ده‌نوواند. بیرمه‌ له‌سالی ۱۹۲۶ دا، له‌سه‌ر ئه‌رکی خوێ، یه‌کێک له‌ شاگردده‌کانی نارد بۆ (له‌نده‌ن)، بۆ ئه‌مه‌ی له‌ زانستگایه‌کی ئه‌ویدا بخوینتی و بێتیه‌ پسه‌پۆر له‌ (زانستی ئه‌ندازه‌) دا. شاگردده‌که‌ ناوی (ئه‌نوه‌ر صائب) بوو. به‌پۆته‌ی په‌وانه‌کردنیه‌وه‌ بۆ شاری (له‌نده‌ن) ئه‌هه‌نگیکی گه‌وره‌ کرا.^(۱)

هه‌روه‌ها کۆمه‌له‌که‌ ژووڕیکی دانا بوو، بۆ خویندنه‌وه‌ی نووسراو و گۆفار و ڕۆژنامه‌. نووسراوانیکی

(۱) له‌ راستیدا وه‌ک ده‌رده‌که‌وتی ئه‌و قوتابیه‌ له‌ لایه‌ن حوکومه‌ته‌وه‌ به‌ (بعثة) نێراره‌. (ره‌سمی ویداخ): ڕۆژی چوارشه‌مه‌ ۱۹۲۶/۸/۱۸ له‌ طرف طلبه‌کانی مکتبی سلیمانییه‌وه‌ وه‌ طلبه‌کانی مکتبی به‌غداد که‌ به‌مناسبتی ته‌عطیله‌وه‌ لێره‌ن. له‌ جمعیته‌ی زانستیدا هه‌قله‌یه‌کی وداخ بۆ جه‌نابی -انور صائب- افندی کرا که‌ حوکومه‌ت بوو إکمالی تحصیل بۆ ئه‌وروپای ئه‌نێرێ. له‌م هه‌قله‌یه‌دا له‌ طرف قوتابیه‌کانه‌وه‌ دائر به‌منافعی به‌عاتی عیلمیه‌وه‌ وه‌ حاله‌تی زانستی جمعیته‌ی علمیه‌وه‌ فواید و خدمه‌تی، نطق خوینتراهیه‌وه‌. له‌ طرف جنابی -انور صائب- وه‌ به‌نطقیکی مقابل به‌یانی ته‌شه‌کورات کرا، به‌نه‌شیدیکی وطنی طلبه‌کانی مکتب ختام به‌هه‌قله‌که‌ هات). ژبان: ژماره‌ (۳۰)، ۱۹۲۶/۸/۲۶، به‌لام جه‌معیته‌ وه‌ک لایه‌نیکێ ڕووناکییری ئه‌و رێپه‌رسه‌می بۆ سازاندوه‌وه‌.

العدد: ۷۴۷۶

الحكومة العراقية / وزارة الداخلية

بغداد في: ۳ حزيران ۱۹۲۶

حضرة رمزي أفندي بن حاجي فتاح - محلة گوتیه رقم ۳۳/۷۱ في السليمانية

الموضوع/ مجلة - زانست-

بعد التحية: اجابة الى طلبكم نأذن لكم باصدار مجلة علمية نصف شهرية باسم (زانست) تصدر في =

گه‌وره‌یشی تیدا دانا بوو که‌ پێ بوو له‌و نووسراوانه‌ی به‌که‌لکی (خویندنه‌واری کورد) و (خویندنه‌واری کوردی) دین، چ به‌زمانی کوردی و چ به‌زمانی تر. له‌سالی ۱۹۳۳ دا کۆمه‌له‌که‌ هه‌ولیدا (گۆفاری زانستی کوردان) ده‌ره‌په‌نتی به‌لام داخه‌که‌م پێ نه‌درا ده‌ره‌په‌نتی.^(۲)

به‌لام ده‌سگای خویندنگای به‌ره‌نگاریکردنی نه‌خویندنه‌واری کۆمه‌لی زانستی کوردان، توانی ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ هۆی روونکردنه‌وه‌ (وسائل الايضاح) که‌ بۆ گه‌ستوگۆ له‌سه‌رکردنی شاگردان ئاماده‌ کرابوون، وینه‌یان لێ ده‌ره‌په‌نتی. له‌ زمانی فه‌ره‌نسییه‌وه‌ بیانکات به‌کوردی. وینه‌کان په‌نگاوه‌نگ و جوان ده‌رچووون. دلێ شاگردده‌کانمانی کیش ده‌کرد، به‌تایبه‌تی هه‌ر له‌به‌ره‌وه‌ی که‌ له‌ژبانیاندا به‌زمانی کوردی نووسرابوون. ئه‌م کاره‌یش هه‌مووی له‌ ماوه‌ی دوو هه‌فته‌دا له‌ شێوه‌ی هه‌ره‌وه‌زدا ته‌واو کرا. له‌مه‌دا لاره‌ کورده‌کان یارمه‌تییان زۆر داين.

پروانامه‌یه‌کی هونه‌رمه‌ندانه‌ی جوانیش که‌ له‌ لایه‌ن خودا لیخۆشبوو (سه‌ید حسه‌ین حوزنی موکریانی) یه‌وه‌ به‌کلێشه‌ هه‌لکه‌ندرا بوو و بۆمان چاپ کرابوو ڕووه‌کانی به‌زه‌رکه‌فت نووسرابوون، دلێ پیاویان کیش ده‌کرد.

به‌تایبه‌تی هه‌ر له‌به‌ره‌وه‌ی که‌ به‌زمانی کوردی له‌ شێوه‌یه‌کی هونه‌رمه‌ندانه‌ی رازوه‌ و جواندا سین وشه‌ی به‌رز و پیرۆزیان له‌سه‌ر نووسرا بوو که‌ ئه‌مانه‌ن: (بیری چاک)، (وته‌ی چاک)، (کرده‌وه‌ی چاک). ئه‌م پروانامه‌یه‌یش تايبه‌تی بوو بۆ ئه‌و شاگردانه‌ی له‌ تاقیکردنه‌وه‌کانی دوا سالدا ده‌رده‌چوون. ئاما‌نجی‌شمان ئه‌وه‌ بوو که‌ شاگردده‌کان هه‌تا ده‌مێن په‌فتار به‌وه‌ سین وشه‌ پیرۆزه‌ بکه‌ن، تا له‌ ژبانیاندا هه‌موو ده‌م سه‌رکه‌وتوو بن. له‌سالی ۱۹۳۳ دا که‌ گه‌لێک شاگرد له‌ تاقیکردنه‌وه‌ی دوا سالیاندا ده‌رچوون

=السليمانية باللغة الكردية على ان لا تتطرق في أبحاثها الى المواضيع الآتية:

۱- السياسة وما تعلق بها.

۲- المباحث التي توجد المتفرقة الدينية أو القومية.

۳- الشخصيات وما يسمى بالأداب العامة.

ويجب ان تراعى في اصدارها احكام قانون المطبوعات وتبعثوا بنسختين من كل عدد يصدر منها الى هذه المديرية حسب الأصول. ولكم الأحرار

مدير المطبوعات

هه‌رواله‌ ۱۹۲۷ دا ئیجازه‌ی ده‌رکردنی (جموعه‌ی زانستی) درا. ئه‌وه‌یش هه‌ر نه‌توانرا جیبه‌جی بکری. پروانه‌ (ژبان) ژ (۵۷) ۱۰/۳/۱۹۲۷: (له‌ مدیره‌تی مطبوعات‌ه‌وه‌ ئه‌م‌جاره‌ ئیجازه‌ی ده‌ره‌یتانی جموعه‌ی زانستی به‌سکرتیری جمعیته‌ی زانستی گه‌یشته‌. وه‌کو خیالی لێکراوه‌ له‌ جمعی (۱۶) یا (۲۴) په‌رده‌ا بێ، هه‌ر پانه‌ ڕۆژ جارێ، به‌هیواین که‌ به‌م نزیکانه‌ به‌مقالاتی مفیده‌ی زانستی و ئه‌خلاقی بخه‌رتیه‌ پێش چاوی خوێشه‌ویستانی زانست و ئه‌ده‌ب).

(۲) به‌لکو حوکومه‌ت ڕێگای ده‌رکردنی گۆفاریکیدا به‌ناوی (زانست) هه‌وه‌، به‌لام له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک بێ ئه‌و گۆفاره‌ نه‌توانرا ده‌رکری.

له ناو ټو پرواناماندا پهلې زانياربيلمان له وانه كاندا تۆمار ده كرد. ټنجامه كاني كار و كرده وى (خویندنگای نه هیتشتنی نه خوینده واری) سهر به (كۆمهالی زانستی كوردان) له سلیمانیدا، زۆر گه وړه و گرنګ دەرچوون. چونكه له كۆزده كانی (نه ته و هې) و (نیشتمانی) و (مروّفایه تی) دا وریابوونه و هېه كی وهای خسته ناو دل و د وروون و میتشكى شاگرده كانیوه، كه پالی پتوه نان ههر كه سه یان له مهیدانی كار و پیشه ی خویدا پهره به به ره می خوئی بدات و گه شه یشى پین بكات. و اتا له (چاولیکه ری) یه وه باز بدات بۆ (داهیتان). بیجگه له وه هموو شاگرده كانیشى وه ها لی كرد كه هه ست به بوونی خویمان بگهن و، بهرگی كه سایه تیبی راسته قینه ی خویمان بیوشن.

ټمه یش به خویش ده زانم كه بیگتپه وه: شاگرده تیکى مندال هاته لای كارگیتیری خویندنگا كه مان، سكالای كرد گوتی: (له كاتی پشوو دا پینووسیتك و لاستیکیتك و توره كه یهك و ده فلسیان لی دزبوم. هاتومه لات له دزه كه م بۆ بستینیته وه). كارگیتیری خویندنگای زانستی كوردانیش ده موده ست شاگرده كانی پۆلی شاگرده منداله كه ی كۆكرده وه. هه ره شه ی لیكردن گوتی: (یان ټه و تا هه ریه كه تان چه شنی ټو شتانه ی دزاون بیانه تینی بۆ ده سگای خویندنگا كه مان، یان ټه و تا دزه كه ټو شتانه ی دزاون ده موده ست بیانه تینی و بیاندانه دست كارگیتیری خویندنگا كه، یان ټه و تا بین دزه كه مان بۆ تاشكرا بگهن. خو ټه گه ر بیتو دزه كه ټه منده نازا و سه ره ست بې، بیته لامان، پین بینی له تاوانی خوئی و، ټو شتانه ی دزاون بیداته وه ده ستمان. بام هېچ نه ترسی، ټیمه چاو له گوناھی ده پۆشین، ههر له بهر ټه وه ی كه تیژی بگه ینه سهر (په شیمانبوونه وه) له گونا و پالیشى پتوه بئین بۆ كرده وه ی مهردانه و نازایه تی).

سه بر ټه وه بو هه مووی ساتیتكی پین نه چوو، شته دزراوه كان هیترا نه وه و، درانه ده ست كارگیتیری خویندنگای زانستی كوردان، ټه ویش دایه وه ده ست شاگرده منداله كه ی سكالای هینا بووه بهرده م. به م په نكه ټم گيرو گرفته زوو به زوو چاره سهر كرا و، له شیتوه یه كی سه بر و سه رسوره ی نه ریشدا برپا یه وه.

ټمه یش پینووسته بلتیم: كه زۆر كه س له شاگردانی ټم خویندنگایه له پاش دەرچوونیان له خویندنگا كه، وازیان له خویندن نه هیتنا، به وه تیر نه بوون كه سه ره تای (خویندنه وه) و (نوسین) و (ژمیتیر) فیتروون، چونه ناو خویندنگا شه و یه كانی میریبه وه و، درتیز یان به خویندنه كانیان دا تا پروانامه ی هه ره بلندیان وه رگرت و چونه ریزی ټو كه سانه وه كه له كار و پیشه ی خویماندا هه مووده م سهرده كه ون.^(٤)

خویندنگای كۆمهالی زانستی

(خویندنگا كه ی كۆمهالی زانستی كوردان) ههر له سه ره تاره دوو جۆره شاگردی تیدا كۆبوو بووه وه: هه ندیکیان هېچیان نه خویند بوو، كه ټه مانه به شی زۆری شاگرده كان بوون. هه ندیکیشیان خویندبوویان به لام بۆ زمان فیتروون هاتبوونه ناوی. له بهر ټه وه سی پۆل كرابوه وه، یه كیتکیان بۆ زمانی كوردی، یه كیتکیان بۆ زمانی عه ره بی یه كیتکیشیان بۆ زمانی ټینگلیزی. كه پرسیم له م و له و: ټه وساكه خویندنگا كه چه ند شاگردی تیدا چی بوو بووه وه؟. گوتیان: ژماره ی شاگرده كان له ناوه ند (١٥٠) كه س و (٢٠٠) كه سدا بوو.

كه واته ههر هېچ نه بې ده بې شاگرده كان به لای كه مه وه پینچ شه ش ژوو ریتکیان داگیر كرد بې. جا له بهر ټه وه ی ههر ژوو ره بیش پینووسیتبی به مامۆستایه ك بووه كه وانه ی تیدا بلتیته وه، كه واته ده بې خویندنگا كه، بیجگه له كارگیتیر، پینچ شه ش مامۆستای هه بوو بې كه وانه ی تیدا بلتیته وه. له گه ل ټه ویشدا كه پرسیم زۆر كرد، ته نیا ناوی چوار كه سم بۆ دهر كه وت كه له سالی ١٩٢٦ دا وانه یان له خویندنگا كه دا گوتۆته وه. ناوی ټه وانه یش ټه مانه یه: مامۆستا (فواد ره شید)، ټه لفبای عه ره بیی گوتۆته وه. مامۆستا (ټه حمده ی عه زیز ناغا)، ټه لفبای كوردی و ژمیتیری گوتۆته وه. مامۆستا (سه عید قه زاز) یش ټه لفبای ټینگلیزی گوتۆته وه، به لام پارهی له خویندنگا كه وه رنه گرتوه، پیشكه ش به خوئی كردۆته وه.^(١)

وادپاره له پاش چه ند مانگیتك هه ندی كۆسپ هاتۆته بهرده می خویندنگا كه^(٢)، بۆیه كا رۆژنامه ی (ژیان)، سالی (١)، ژماره ی (٣١)، رۆژی ١٩٢٦/٩/٢، له لاپه ره ی سیته مه میدا ټم هه واله بلاو ده كاته وه؛ ده لی:

(خه بهریتکی خویش)^(٥)

(جه معیبه تی زانستی كه شوعله ی ټومیدمانه، غوباریتکی زۆر جوزئبی لی عاریز بوو بوو. جه نابی موته سه رپی (مه به سی ټه حمده بگی توفیق به گه)، مه عاریفه ره وه ره ټمینی ره فعی ټه وه ی كرد و، (خویشی ته ئمیناتی سه حیحی دا زیاتر ده وام بكا و، تیتیکۆشی و به و سووره ته، به هه وه سیتکی باشتر له پیشتر، جه معیبه ت ده وامی فه عالییه ت ده كا، له ئیعتیباری رۆژی جومعه وه، هه موو رۆژ و شه وی جومعه و سیتشه مو یه ك، ئیجتیماعاتی عومومی ئیجرا و (دومبه له) یش كه ما فیسابیق ده وام ده كات. ته دریسات ئایا بۆ ئومی و ئایا بۆ خوینده واره كان ټه خریته شكلیتکی مونته زه مته وه و حالی حازر جه نابی (جه لال صائب ټه فه ندی) و (ټه حمده حه مدی ټه فه ندی)، هه ریه كه ده رسی ټینگلیزی و ده رسی ئومیی سونفیتکیان ده رعه ده كروه. بۆ سونفه كانی تریش قه ربیه ن مامۆستای ټه هل هه لده بئیرری و ته عیین ټه كری. بینانه عه له یه رجمان له هه موو مه عاریفه ره وه ران و تالیبانی عیلم و مه عاریف ټه مه یه كه ئایا بۆ ده رس و ئایا بۆ ئیشتیراك له گه ل جه معیبه تدا، مونته زه من ده وام بقره موون).

له پاش یهك دوو سالی ژبانی سه ركه وتووانه، داخه كه م كۆمه له كه و خویندنگای زانستییه كه كه وتنه

(١) ته عینی مامۆستا: بۆ ته درسی لوغه ی ټینگلیزی چه ند موعه لمیتکی به معاش گرت، به لام سعید ادیب قزاز مه عاشه كه ی ره فظ كرد وه به ته به روه كردی بۆ جه معیبه ت. هه بیته له ١٩٢٦/٥/١٤ به ته حریری سوپاسیان كرد. ژبان: ژ (١٧١) له ١٩٢٦/٥/٢٠ سلیمانی.

(٢) ههر دوی دوو مانگ (ژیان) ټم هه واله بلاو ده كاته وه: (ټه عضا بۆ جمعیته... غفور ناغا، عضویه تی قبول نه كرد له بهر ټه سبابی زاتی خوئی. جمال بهگ بابان وه شیخ مصطفی استعفا یان كرد. باقی ټه ندانه كانی تر به ریتكویتکی اجتماعیان ټه نه كرد، له بهر ټه وه مصالحی جه معیبه ت سكتنه دار بوو). ژبان: ژ (٣٠) سالی (١) ١٩٢٦/٨/٢٦ سلیمانی.

کزیبهوه. چونکه دوو ئەندامی کارامه و کارگوزار و رۆشنبیر و نیشتمانپەرورەریان لێ جیابوووه. بەکەمیان: (ئەحمەد بەگی تۆفیق بەگ) بوو کە سەرۆکی کۆمەڵەکە بوو. دووهمیشیان: (جەمال بەگی بابان) بوو کە جیگری سەرۆکی کۆمەڵەکە بوو.

جێی داخە کە ئەم دوو پیاووە گەرەبە، لەپاش ماوێهەکی تەواو هاریکاری و هاوکاری لەگەڵ بەکتردا بۆ کەلکی (کوردەواری) و (کوردستان)، ناوەندیان تینکچوو و، بەدگۆیان و هەلپەرستانیش ناگرەکیان خۆش کرد، تا کە پێنەو پێنەو بەیەکەیان گەیشته ئەندازەبەکی وەها کە هەردووکیان بەناچاری لە سلیمانی جیابووونەوه. ئیتر بەم کارەساتە جەرگبەر، کۆمەڵەکە و خۆپێندنگاکە ی بێ باوک مانەوه. ئەگەر خۆشەویستی دانیشتووانی شاری سلیمانی بەرامبەر (کۆمەڵەکە) و (خۆپێندنگاکە) ی بەهێز و هەرت نەبوایە، دەمێک بوو لەناو دەچوو. لەبەرئەوه زۆر کەس لە خۆپێندەواران، بەتایبەتی لە لاوەکانمان، سنگیان هێنایە پێشەوه بۆ فرمانکردن لە خۆپێندنگاکەدا بێ ئەمە ی داوای مانگانە بکەن. لەگەڵ ئەمەیشدا کە کۆمەڵەکە دەستی کورت بوو، بەلام ئەوەندە هەر پێ دەکرا کە خۆی بپارێژی لەسەر ئەنگرییون. دەیشیتوانی تا ئەندازەبەک پارە پەیدا بکات و بەخت بکات بۆ کاروبارە هەرە پێویستەکانی. ئەمەیش بوو بەباو لە هاوناندا گەلیک لە لاوه بەنرخەکان کە دەهاتنەوه بۆ پشوووان بۆ سلیمانی یارمەتی خۆیان پێشکەشی (خۆپێندنگای زانستی) دەکرد، بێ ئەمە ی پوول و پارەبەک وەرگیران.

کە سالی ۱۹۳۰ هات، (خۆپێندنگای زانستی کوردان) تێکەڵ بەشۆرشەکی ۱۹۳۰/۹/۶ بوو، کە داوای (مافی کورد) ی دەکرد لە فەرمانرەوایی ئەوسای عیراق. خۆپێندنگا کە داخرا، گەلیک لە مامۆستاکان و شاگردەکانی گیران و خراوە بەندیخانەوه و نازار دران.^(۱)

بەلام لە ۱۹۳۱/۲/۲۵ بەسایە ی هەول و تەقەلای (کەریم سەعید) و چەند پیاویکی ترهوه، کە لای مۆتەسەریفی سلیمانی تکایان کرد، پێ درایهوه بە (کۆمەڵی زانستی کوردان) سەرلەنوێ دەست

(۱) سەبارەت بە بەشداریکردنی جەمعیەتی زانستی لە (پارێنەکە ی بەردەرکی سەرای سلیمانی ۱۹۳۰/۹/۶، جیگای گومان نییە؛ چونکە ئەگەر راستەوخۆ نەبوو بێ ئەوا لە رووی وشیارکردنەوه ی سیاسی نەتەویدییهوه زۆر کاریگەرایی بووه، بەلام وەک نووسراویکی مامۆستا (مستەفا سەعید) باسی دەکا و خۆی لە دەمی زۆر لەوانە ی بیستوهه کە پارێراوەتی پارێنەکە یان کردوه (رمزی فتاح افندی) وه یا هاوژەمانی بوون (مامۆستا ئەخۆلی شاعیر، مەلا محمەدی کوردی و عمر عبدالرحیم) کە لەسەر ئەوه یەکیبون گوایه: (رۆژی ۱۹۳۰/۹/۴ فایق بێکەس قوتابییەکانی زانستی لە سابونکەرانی هێنایە خواروه. بەدەوری سەرادا دانیشتن، نەشیدیان دەوت یا هیتافیان دەکیشا و قره قریان دەکرد. لەپێ سیارەکە ی مفتشی ئیداری دەرکەوت، دایانە بەر هێلکە و تەماتە! لە ۱۹۳۰/۹/۶ کە شەمە بوو، فایق بێکەس شتیکی چرپاند بەگوتی تۆفیق قەزادا، پاش تۆزێک ورتە ورت لەگەڵ بەکتر، قوتابییەکانی زانستی و فایق بێکەس لە بازار کەوتنە دوکان داخستن بەخەلق. بەشی زۆری خەلق دوکانیان داخست و چوونە بەردەرکی سەرا). مامۆستا مستەفا کە خۆی ئیستا لە کالیفۆرنیای ولاتە یەکگرتووه کانه، ئەمە یم بەنووسراوی لای خۆم هەلگر توهه.

بکاتەوه بە کارگوزاریبەکانی خۆی. خۆپێندنگای زانستی کوردان ۱۹۳۱/۲/۲۵ دا کرایهوه. لە لایەن شارەوانیی سلیمانییهوه دەست کرایهوه بە یاریدەدانی. لەپاش کردنەوه ی خۆپێندنگا کە بەدوو شوو (۱۱۰) شاگرد کۆبوونەوه و هاتنەوه بەرخویندن. سێ مامۆستا ییش خۆیان پێشکەشی بە (کۆمەڵی زانستی کوردان) کرد، کە بەخۆزایی بهو شاگردانە بخوینن. مامۆستاکان ئەمانە بوون:

(کەریم سەعید)، (فایق بێکەس)، (ئەولا سامی)، کە بەراستی شایانی ئافەرین و سوپاسن. خۆپێندەوارانیش بۆ خۆپێندەوه ی رۆژنامە و گۆنار و نووسراوانی هەمەرەنگه، بەپۆل و بەتاکه تاکه روویان کردوه ناو ژووری خۆپێندەوه و نووسراوانە ی کۆمەڵەکە.^(۱)

لە سالی ۱۹۳۳ دا کە خودا لێخۆشبوو (پیرەمێرد) لێپرسراوی کۆمەڵەکە بوو، بەرپۆرەبردنی خۆپێندنگاکە یان دایە دەست من. مانگانە یان بۆ پریمهوه، بەلام من پێشکەشی کۆمەڵەکە م کردوه و لێم وەرنگرتن. چەند مامۆستایه کیشم لەگەڵدا بوو مانگانە یەکی کە میان وەردهگرت. یەکیکیان ناوی (عەبدوڕەحمان مفتی) بوو، ئەوی تریشیان (ئەبویەکر هەوری)، لەگەڵ ئەوانه و چەند کەسیکی تردا راوێژم کرد، داوایی پریارمان دا و وامان بەچاک زانی کە خۆپێندنگاکە هەر بۆ بەرەنگاریکردنی نەخۆپێندەواری بهێلینەوه. چونکە شاگردەکان دەیانلاند لە دەست زۆری وانهکانیان و سەختیان کە هەرەک پێرەویی خۆپێندنگاکانی میرییان لێ کردبوو. بێجگه لەوه هەموودەمیکیش مامۆستای لێها توو و شارەزایان دەست نەکووتبوو کە بتوانن ئەو وانانە بلینەوه. لەبەرئەوه وانهکانمان وا لێ کرد کە تەنیا بریتی بن لە سێ بابەت: (خۆپێندەوه و نووسین) و (ژمێر) و (زانستی گشت لایی). من شەش مانگ لەم خۆپێندنگایەدا مامهوه. ئیتر چوومەوه بۆ خویندن بۆ بەغداد.

ئەوه ی لەو شەش مانگەدا بەخۆم و هاوڕێکانم کرا لە لاپەرەکانی سەرەتای ئەم وتارەدا نووسیومن، پێویست نابینم دووبارە یان بکەمەوه. بەلام ئەوەندە دەلێم کە بێجگه لە سالی ۱۹۳۳ لە زۆری سالی کانی تریشدا بهاویان وانهم بەشاگردەکان دەگوتەوه داخەکەم لە سالی ۱۹۳۷ دا هەمیسان خۆپێندنگای کۆمەڵەکە داخرايهوه. بەلام لە سالی ۱۹۴۲ دا، لە سەردهمی مۆتەسەریف (بەهائەدین نوری) دا، پێ درایهوه بەکردنەوه ی. ئەوانە ی بوونە هۆی کردنەوه ی خۆپێندنگاکە ئەم مامۆستا و لاوه بەرپۆرەبوون کە هەولیاندا بوو، خۆپێندنگاکە سەرلەنوێ بکریتهوه:

مامۆستا (کەریم زەند، ئەبویەکر هەوری، نوری شاوہیس، موحەررەم موحەمەد ئەمین، موحەمەد شیخ مستەفا، موحەمەد تۆفیق عەزیز، نوری موحەمەد ئەمین، فایق هوشیار، هادی موحەمەد خۆتفرۆش، قادر عەبدوڕەزاق). لەمانەدا هی وایان تیندا بوو هەموودەمی وانە ی دەگوتەوه. هی وایشیان تیندا بوو هاوینان لە بەغداد دەهاتەوه و وانە ی دەگوتەوه. مامۆستا (کەریم زەند) و (ئەبویەکر هەوری) و (موحەمەد تۆفیق عەزیز) و (موحەررەم موحەمەد ئەمین) لەو مامۆستایانە ی بوون کە هەموودەمی بوون. ئەو دە لاوه لەناو خۆیاندا (مامۆستا کەریم زەند) یان هەلێژارد بەکارگیری خۆپێندنگاکە هەر دەیشیان بەرامبەر مۆتەسەریفی سلیمانی لێپرسراو بوون. لەم خۆپێندنگایه ییشدا هەر شەش پۆلەکە ی خۆپێندنگای سەرەتایی هەبوون. بەلام چونکە زۆریه ی شاگردەکان نەخۆپێندەواربوون، زۆرتر بایه خیابان بەنەهیشتنی نەخۆپێندەواری دەدا. هەموو

مامۆستاکانییش به خۆپرای وانهیان دهگوتوه. هەر کامیکیشیان بچووایهوه به عداد بۆ خۆتندن، لاوان هه بوون جیگیان پر دهکردنهوه.

له سالی ۱۹۴۴ - ۱۹۴۵ (خۆتندنگای کۆمهالی زانستی کوردان)، به پاریتیکی تایبه تیبی میری، کرا به خۆتندنگایهکی شهوی سه ره تایبی کوران، ناوی نرا (قوتابخانهی زانستی ئیواران). ئیتر له وساکه وه خۆتندنگاکه له لایه ن میریبه وه کاروباری ده بریت به پتوه و پاره ی تیدا به خت ده کریت. ئه مه ییش له سه ره دهستی خودا لیخۆشبوو (مارف به گ جیاووک) دا جیبه جی بوو که ئه وده مه موته سه رپی سلیمانی بوو. (۷)

گۆرانی زانستی

(۱)

وا وهرن، وا وهرن، کۆمهالی لاوان
یه کگرین، پیش بخه یین زانستیمان
زانستی جیگای عیلم و عیرفانه
شوینی پووناکی و ژینی کوردانه
وا وهرن لاوه کان یه کگرین، یه کگرین
زانستی راگرین

(۲)

یاریده ی لاو نه بی، کۆششی لاو نه بی
هه ول و کۆشمان شه و له گه ل پۆژ نه بی
بۆ بلن دکردنه وه ی زانستی کوردان
ناگرین جیگه مان، ون ده که یین نیشتمان
وا وهرن لاوه کان، یه کگرین، یه کگرین
زانستی راگرین

(۳)

ئیمپۆ لاوی هه موو میلله تی سه رزه مین
هه ول ئه دن بۆ بلاو کوردنه وه ی زانین
بۆیه وا به رزن و گه وه ره و دوورین
ئیمه پاشکه وتووی دهستی نه زانین
وا وهرن لاوه کان، یه کگرین، یه کگرین
زانستی راگرین

له سالی ۱۹۳۳ دا به ده نگیتی خۆش و ناوازیکی پر سۆزه وه هه موو شه ویتک له (خۆتندنگای زانستی کوردان) دا لاوه کاغمان به ده نگیتی خۆشه وه ده بانگوت ئنجا ده چوونه ژوو ره کانه وه بۆ خۆتندن. (۱)

جیگای کۆمهالی زانستی کوردان له دلێ نه ته وه ی کورددا

(کۆمهالی زانستی کوردان)، له دلێ نه ته وه ی کورددا، جیگایه کی به رز و پیرۆزی بۆ خۆی داگیر کردبوو. چونکه له ماوه یه کی که مدا توانی که لکیکی زۆر گه وه و گرنگ بگه ییتیت به نه ته وه ی نه ژادی کورد. (خۆتندنگای زانستی) ی کرده وه بۆ به ره نگاریکردنی نه خۆتنده واری، بۆ فیکرکردنی زمانانی (کوردی) و (عه ره بی) و (ئینگلیزی) به خۆتنده واران. هه موو هه فته یه ک وتاری پۆشنییری ده دا به گوئی جه ماوه رانی کورددا. (۱) (نووسراوخانه ی زانستی) ی کرده وه بۆ خۆتنده واران و پری کرد له پۆژنامه و

(۱) ئه م هۆنراوه یه شاکر فه تاح خۆی دایناوه، له (پرشنگ) دا ناوی ناوه (بانگی زانستی) که له ۱۹۴۷ دا له به غدا چاپکراوه، هه رچه نه ئه م پارچه شیعه ری مامۆستا بووه سه روودی مارش ئامیژی جه معیه ته که و ناویشی ده رکرد، به لام پیره میردی شاعیریش له لای خۆیه وه (نه شیدی زانستی) دانا و له (ژبان) دا به م شیوه یه بلاوی کرده وه: (نه شیدی زانستی - له سه ره وه زنی که کۆ ده لێن ده شت و کۆ شینه -)

نیشتمانمان که دایکی دل سۆزه
سه ری ریکخست به له ع و پیرۆزه
نه وه هار هاتوو جـه ژنی نه ورۆزه
سه یری سه حرا که رۆژی به هرۆزه
خـوایه ناوا بی ئه م به رو و هۆزه
تینگه یشتووین به فه یضی زانستی
پینگه یشتووین به مایه ی ههستی
شه رته هه رچی که دایکمان ویستی
ده سته به ر بێن و تیا نه که یین سستی
تا به خۆتندن ده گه یینه سه ره به سستی
نه و جه وانانی کوردی پر جه وه هر
ده وری ده وران بووه به ده وری هونه ر =
= نه ورپا ری فی فنونی گـرته به ر
ئیسوه کازی که بیگرن نه یسه نه سه ر
حه یفه ناوتان نه نین وه ته نه په ره ر

(ژبان: ژ (۴۷۲) له (۱۹۳۶/۳/۲۱).

(۱) ئه وه ی پتیوسته لیره دا بوتری، ئه وه یه که ئه و ده وری جه معیه تی زانستی له و سه رده مه دا بینی، پاشتر و له داها توودا هه یج کۆمه له و ریکخراویکی رووناکییری و ئه ده بی له شاره که دا نه یوانی جیگای بگریته وه: چ له رووی وشیار کرده وه و نه هیشتنی نه خۆتنده واری و پتیمانیکردنی خه لکه وه له بواره کۆمه لایه تی و =

گۆقار و نووسراوانی هه موو جۆره زمانیک که په یوه ندیبان به کورده وه هه یه. شاگردێکی کوردی له سه ره ئه رکی خۆی ناره ئه وروپا بۆ وه گرنتی خۆینده واری به هه ره بالا تا کوردستانی پین ئاوا بکاته وه. بۆ گه لیک شاگردی کوردی هه ژار و داماو مانگانه ی پرپیه وه بۆ ئه مه ی بتوانن بینه خۆیندنگا کانی میری، له سلیمانی و جیگایانی تر دا بخوین. گالی دا بۆ پاک کرده وه ی (نوسینی کوردی) له وشه ی بێگانه. هه ولێ دا (به ره مه ی) زانا و بویتۆ و نووسه ر و هه نه ره منده کافمان کۆبکاته وه، تا له شپۆه یه کی زانستیانه دا چاپیان بکات. یارمه تی (خۆیندنگای سه ره تایی کورانی سلیمانی) ی دا له (لا سایی کرده وه) دا بۆ ئه مه ی به ده سه که وتی ئاهه نگه کان ئه و خۆیندنگایه و (خۆیندنگای کچانی سلیمانی) بۆ که لک و پیشکه وتنی خۆیان به ختی بکه ن. (پاداش) ده دا به و شاگردانه ی له (خۆیندنگای زانستی کوردان) دا به باشی له تاقیکرده وه کاند ده رده چوون. شاگرده کانی خۆیندنگای زانستی کوردانی راده یینا به نووسینی وتاره وه، به وتاردانی سه ره به ستانه وه، به گۆزانی گوته وه، به وه ره زشه وه، به به ره هم داهینانه وه، به گیانی کوردا یه تی و نیشتمانی و مرۆفایه تیه وه، به پیشکه وتنی راسته قینه وه له کار و پیشه و بیکرده وه و ره وشت و کرداری مه ردا نه دا.

ئه مه مه و (کۆمه لێ زانستی کوردان) گه لیک کار و کرده وه ی به رز و پیرۆزی تری کردبوو به ئامانج بۆ خۆی، به ته که نه وه هه ولێ ده دا جیه به جیه بکات، وه ک ده ره یینانی رۆژنامه و گۆقار و نووسراوانی پێویست به زمانی کوردی بۆ که لکی کورده واری. به لام داخه که م نه گه یشته ئه و ئامانجانه ی.

هه روه ها وه ک هه ولدان بۆ نزیک خسته وه ی نه ته وه ی کورد و فه رمانه وایی عیراق له یه کتری، تا نه ته وه ی کورد به ئامانج به رز و پیرۆزه کانی خۆی زووتر بگات.

جا له به ر ئه م کرده وه بلندانه ی (کۆمه لێ زانستی کوردان) ه بوو، که نه ته وه ی کورد به گه وه و به چو وکیسه وه، به ده وه له مه ند و هه ژاریبه وه، به خۆینده واره و نه خۆینده واریبه وه، به ها واریبه وه ده هات و، یارمه تی ده دا و، باربووی ده کرد، چ له کاتی شه نگوشۆخی و ده سه لاتیدا، چ له کاتی ته نگانه و کزی و لاوازی و گیروگرته کانیدا، هه ر بۆ ئه مه ی بێنێ و له ناو نه چن و، (کورده واری) ییش به ئامانج کانی خۆی بگه یینێ.

=ته ندروستی و ئابووری ... هتد.

رۆژنامه ی (ژیان) به رده وام چالاکیه کانی ئه و جه معیه ته ی بلاو ده کرده وه، بۆ نمونه له سه ن ژماره ی دا باس له هه ندێ له و چالاکیانه ی ده کات:

۱- هه فته ی دوو جار کۆفرانس ئه درێ (ناوی وه قت و ناوی محاضره له پێشا به جیا اعلان ئه کری). (ژیان: ژ ۱۵ - ۱۹۲۶/۵/۶).

۲- به قصدی تنویرکردنی خه لکی، دکتۆر حمیدی محاضره یه کی له سه ر (صحه) دا له ئیواره ی جمعه ۱۹۲۶/۵/۲۸. (ژیان: ژ ۱۸ - ۱۹۲۶/۵/۲۷).

۳- محاضره یه کی جمال به گ بابان له سه ر ته شکیلانی محاکم له عیراقدا وه روونکردنه وه یه ک له سه ر ته شکیلاتی محکه مه کانی سلیمانی. له بنای زانستی له ۱۹۲۶/۶/۴. (ژیان: ژ ۳۹ - ۱۹۲۶/۷/۱۵).

(کۆمه لێ زانستی کوردان) نزیکه ی (۱۹) سال له ناوه ند هیزداری و ده سه لاتداری و، کزی و لاوازیدا، ئه م دیو و ئه و دیوی ده کرد. رۆژگاری ئه و سه رده مه و هه له کانی خۆمان نه یانه یشت بێنێ. به لام ئه و گیانه پاک و نه ژاده ی (کۆمه لێ زانستی کوردان) به خشبی به (کورده واری)، هه رگیز له ناو ناچن و، تا ده مێنێن، هه موومان، بۆ ئه و ئامانج به رز و پیرۆزانه تیده کۆشین و خه بات ده که یین که ئه و بۆی داناوین.

ئیه تر ریز و سوپاس بۆ گیانی پاکی ئه و پیاوه گه ورا نه مان که (کۆمه لێ زانستی کوردان) یان دامه زران د و به پێیانه وه برد و، یاریده یان دا. ئه مه بوو به پوخته یی میژووی (کۆمه لێ زانستی کوردان) که هه تا ده مێنێن به تاسوقه وه یادی خۆی و کرده وه و کاره کانی ده که یین.

(شاکر فتاح احمد)

(خاوه نی پڕۆزه ی خۆینده واری کورد)

سلیمانی: (۱۷ - ۷ - ۱۹۸۵)

په راویزه کان: (۱)

(۱): پروانه: (پروگرامی جه معیه تی زانستی کوردان)، له رۆژنامه ی (ژیان) دا، ژماره (۱۱)، سالی ۱۹۲۶، ل (۱ و ۲ و ۳).

(۲): پروانه: (کرده وه ی جه معیه تی زانستی کوردان)، له رۆژنامه ی (ژیان) دا، ژماره (۱۲)، سالی ۱۹۲۶، ل (۱ و ۲ و ۳ و ۴).

(۳): پروانه: (هه یئه تی ئیاده ی جه معیه تی زانستی کوردان)، له رۆژنامه ی (ژیان) دا، ژماره (۱۳)، سالی ۱۹۲۶، لاپه ره (۳).

(۴): پروانه: (صفحات مشرقه من تاریخ مکافحه الامیه فی کردستان) له گۆقاری (ئۆتۆنۆمی) دا، ژماره (۵)، سالی ۱۹۷۸، لاپه ره: (۳).

(۵): پروانه: (خه به رتیکه خۆش)، له رۆژنامه ی (ژیان) دا، ژماره (۳۱)، سالی ۱۹۲۶، ل: (۳).

(۶): پروانه: نووسراوی (خه باتی رۆشنییران)، لاپه ره (۹) و (۱۰)، له نووسینی (شاکر فتاح).

(۷): زانیاری له بابته کرده وه ی خۆیندنگا که وه له سالی ۱۹۴۲ دا له مامۆستا (که ریم زه ند) وه رگه یراوه. سوپاسی ده که م.

(۱) ئه م په راویزانه نووسینی مامۆستا خۆیه تی که وه ک ده ستیشان کردنی سه رچاوه کانی باسه که ی دا یناون.

نهم نووسراوه:

بۆیهکا نهم نووسراوه نام ناوه (پیشگی نازادی) که ههروهک له ناوه رۆکی وتاره کاغدا دهرده کهوئ: گهلیک جار (رۆژی نازادی) پیشگی په خشان کردوه به سهه کورد و کوردستاندا و رووناکي و کامه رانی و سهه ره زوی و خۆشگوزهرانی پێ به خشیوون.

بهلام چونکه نه مانزانیوه چۆن نهو (نازادی) په بپارێزین، دیسانه وه که وتووینه تهوه شهوه زهنگی زۆرداری و همزاری و نه خۆشی و نه خۆبندهاراییه وه.

هه مو نه تهوه یهک له توانایدا ههیه (نازادی) دهست بکهوئ، پیشگی نهو نازادییه ش پیشکه وتن و کامه رانی و سهه ره زوی و خۆشگوزهرانی پێ به خشی و نازادیه که یهشی بپارێزیت، بهلام به مه رجی پێهوی (یاسای خودایی) بکات و لهو رێگایه لانه دات، که هه ره نهو رێگایه ههیه بۆ (پیشکه وتن) ی راسته قینه مان بیات، نه مه یهش به (خۆبندهارایی) نه بێ سهه ناگری.

خۆبندهارایش ههه بریتی نییه له زانیی؛ کردهوه و پهوشتی پاک و چاک و جوانیشی دهوئ.

ئیمه یهش که کوردهوارین - نه تهوه ی کوردین. ا. ب- بۆ نه مه ی بگه یه به ئامانجی پیروژ و بههه زمان، پیوسته ههه رچیهک ده که یه له سههه بنجینه ی زانست و، کردهوه و کاری چاک و پاک و بلند و، دادپهروه ری بیکه یه. (خوداپه رستی) یهش ههه و امان پێ ده لێ که (مه رۆقایه تی) یهش ده گرتنه وه له گه ل (کورده په روه ری) و (نیشتمان په روه ری) دا. جا نه م باهه تانه که به ته و اوه تی له وتاره کاغدا رۆشن کراونه ته وه، هیوادارم خۆبندهاره به رێزه کان که لک و خۆشبیان لێ وهه رگرن.

ئیهتر نه مه نده و سوپاسی کاربه ده ستانی نهو ده سگایانه ده که م که نهو کۆرانه یان بۆ نامه ده کردم و، توانیم تیرۆر په روه ری خۆمیان تیدا دهه بریم بۆ که لکی گشتیی.

شاکر فتاح

(خاوه نی پرۆژه ی خۆبندهارایی کورد)

(سلیمانی): ۸ - ۹ - ۱۹۸۵

(۱) نه م نامیلکه یه کاتی خۆی دراوه به (په قابه) ی چاپه مهنی له به غدا؛ له ۱۹۸۵/۹/۲۱ رێگای پیدراوه، به لام هه ندێ رسته و په ره رگرافیا لێ قرتاندوه و نیشانه یان کردوه به (یحذف)... دیاره ئیمه لیه ردها وه ک خۆیان دامانناونه ته وه. کاتی خۆی هه رسێ باهه ته که له کۆری جیاوازا پیشکه ش کراوه:

۱- رێگایه ک بۆ پیشکه وتن: له زستانی ۱۹۸۳ له هۆلی کرێکارانی سلیمان.

۲- نه ورۆز: له به هاری ۱۹۸۵ له هۆلی به رپه ربه رایه تی چاودێر کردنی نهوجه وانانی کوران و کچان له سلیمان.

۳- یادداشتنه کانی په فیه ق حیلمی: له هاینی ۱۹۸۵ له هۆلی کرێکارانی سلیمان، ده زگی رۆشنییری و بلاو کردنه وه ی کوردی بۆ مامۆستا و چه ند که سێکی تری له نووسه ران رێکخستبوو.

رێگایه ک بۆ پیشکه وتن

(خودا په رست بین چاکه ره یان خۆ په رست؟)

ئیمه ی (کورده واری) که وا ده زانین نه ته وه ی کورد له هه مو نه ته وه کانی تر ئیسه لمانه به هه له دا ده چین. چونکه نه گه ره وا بوایه، ده بوو ئیمه یهش له نه ته وه موسلمانه کانی تر که مه تر نه بوو یانیه!... له راستیدا (ئیسلا مه تی روه له تی) جوتیه، (ئیسلا مه تی راسته قینه) یهش جوتیه. هه مو کهس ده توانی به درۆ نوێژ بکات و، حه ج بکات و، رۆژوو بگریه. هه مو کهس ده توانی به درۆ مه یزه ری سه پی له سهه بکات و، که شه ده ی زه رد به سه ستیه پشته ی، شالی سه وه زیش له بهر بکات. هه مو کهس ده توانی، به درۆ، په رچ و ریش و سه مێلی ده روه شانه به یه لیه وه و، رسته (ته زیه ج) ی ده نک زل به ده سه ته وه بگریه و، به ته پل و ده فیه شه وه گۆرانی تاییه یه بلێ. به لێ، هه مو کهس ده توانی لای که سانی ناشیی و نه زان، تا ما وه یه ک به هۆی نه م جۆره کرده وان هه وه، خۆی وا پیشان بدات که ییاویکی موسولمانه، یاخود ئافه رته یکی خوداناسه. به لام ناتوانی هه تا سه ره نه م درۆ زنییه ی خۆی و، نه م هه لک چه واشه کردنه ی خۆی، به شاریته وه. چونکه کاتیک به خۆی ده زانیه، که سانی شه ره زا و جیهان دیو و، وت و ورپای تووش ده بیه، که ده که ویته کرده وه و کار و گه شه توگوزاره وه له گه ل یاندا، له په ر درۆ زنی و چه واشه کردنه که ی ده رده که وئ و ئابرووی ده چی. نه وساکه کهس به ئیسلا مه تیه که ی به روا ناکات...

خودا هه ره داوای کرده وه ی چاکمان لێ ناکات. نیازی پاکیشی لیمان دهوئ. باوه رکردنیشی لیمان دهوئ: به خودا و، به پێغه مبه رانی خودا و، به نووسراوانی خودا و، به فریشتانی خودا و، به چه ندو چوونکردنی خودا له گه ل مه رۆقدا، له پاش زیندوو کردنه وه یان له لایه ن خودا خۆیه وه. هه روه ها نه وه یهشی لیمان دهوئ: که هه ره چاکه یه ک ده که یه، به نیازی دلخۆشیکردنی خودا وه بیکه یه و، له هه ره خراپه یه کیش خۆمان لاده ده یه، له پیناوی دلراگرتنی خودا و له ترسی خودا و، له په ر دلخۆشیکردنی خودا خۆمانی لێ لابه ده یه. به کورتی خودا چاکه بۆ ییاوی دوورو و ناپاک و خودانه ناس په سه ند ناکات. له به ره وه ده بی: (دل) و (ده م) و (ده ست) مان له خوداناسیدا یه ک بێ، ئنجا خودا کرده وه چاکه کاغمان بۆ په سه ند ده کات.

ئیمه ی کورده واریش، هه ره چه نده گه لیک که سانی و امان تیدا هه لکه وتوه، که له هه مو سه رده مه کدا، به خوداناسی ته واو و ئیسلا می ته واو داده نرین. به لام داخه که م زۆریه مان، به تاییه تی زۆریه ی ده سه لاتداره کاغمان، هه ره له گه ل (خۆپه رستی) ی خۆیاندا خه ریکبون و، به روه وه له ت نه بوو بێ، (خوداپه رستی) یان نه کردوه!... کامیان ده سه لاتی هه بووه، یاخود بۆی لوه وه، ناپاکي له گه ل نه ته وه که ی خۆیدا کردوه. نه ته وه ی چه وساندۆته وه و رووتاندۆته وه و، زۆر و سه م ی لێ کردوون و، دزی لێ کردوون و، گزی لێ کردوون و، نازاری داو، که نه م جۆره کرده وان هه یهش له (خۆپه رست) نه بێ ناوه شه ینه وه. له به ره وه ده توانم بلێم: هۆی هه ره گه وره ی (پاشکه وتن) مان هیه چ نییه نه وه نه بێ که زۆریه مان (خۆپه رستی) به کار ده یه نین، نه ک (خوداپه رستی).

خۆپهرستی و خوداپهرستی له يەك جياوازن:

له راستیدا (خوداپهرستی) و (خۆپهرستی) ته‌واو پێچه‌وانه‌ی يەكترين.

له (خوداپهرستی) يه‌وه: نيشتمانپه‌روه‌ری و، گه‌لپه‌روه‌ری و، مرۆڤ دۆستی و هه‌موو چاكه‌خوازيه‌ك و، هه‌موو كرده‌به‌يه‌كی پاك و پيرۆز و، هه‌موو ره‌وشتيكی جوان و ره‌نگين ده‌هوشيته‌وه، له‌گه‌ل گيانی (دادپه‌روه‌ری) دا.

له (خۆپهرستی) يه‌وه: هه‌موو كرده‌به‌يه‌كی گه‌نگ و نه‌نگ و ناپه‌سه‌ند ده‌هوشيته‌وه، له‌گه‌ل (زۆرداری) دا.

(خوداپهرستی): بۆ پيشكه‌وتنمان ده‌بات.

(خۆپهرستی): بۆ پاشكه‌وتنمان ده‌بات.

(خوداپهرستی): سه‌ربه‌رز و كامه‌رانمان ده‌كات.

(خۆپهرستی): سه‌رشۆڤ و سه‌رگه‌ردانمان ده‌كات.

منداله‌كانتان له خۆپهرستی دوور بخه‌نه‌وه

له‌به‌رته‌وه تكا له باوك و دايك و مامۆستا به‌رپه‌رته‌كانمان ده‌كه‌م: چه‌نديان له ده‌ست ديت و اتای (زۆرداری) و (داگيركه‌ری) و (كوته‌په‌رستی) و (ره‌گه‌زه‌په‌رستی) و (هاوبه‌شی = الاشتراكيه) و (به‌شداري = الشيوعيه) و (خوداناسي) و (خوداپه‌رستی) و (پيشكه‌وتنخوازي) و (مرۆڤ دۆستی) بۆ منداله‌كانمان روون بكه‌نه‌وه و، وینه‌يان له‌سه‌ر ته‌وه كرده‌وه و كارانه و، ته‌وه بپه‌رواوه‌رانه و، ته‌وه ياسايانه، بۆ به‌پینه‌وه، تا منداله‌كانمان هه‌ر له ئيستاهه‌ چاك و خراب له يه‌كتر جوئ بكه‌نه‌وه و، دۆست و دوژمنی نه‌ته‌وه‌كه‌ی خۆيان بناسن و، فرمانی سه‌رشانی خۆيان به‌رامبه‌ر هه‌ريه‌كه‌يان بزنان و جيبه‌جی بکه‌ن.

هه‌روه‌ها بايه‌خيش بده‌ن به‌وه‌ی (گيانی خۆپه‌رستی) له دڤ و ده‌روون و ميشكى منداله‌كانمان له په‌گ و ريشه‌وه به‌پینه‌وه ده‌روه. چونكه له راستیدا دوژمنی راسته‌قینه‌ی نه‌ته‌وه‌كه‌مان له‌ناو دڤ و ده‌روون و ميشكى خۆماندايه. ته‌گه‌ر بمانتوانيايه به‌ته‌واوه‌تی هۆگری (خوداپه‌رستی) بپين و، خۆشمان له (خۆپه‌رستی) دوور بخه‌ينه‌وه، هه‌تا سه‌ر به‌ئازادی و سه‌ربه‌رزی و خۆشگوزه‌رانی و كامه‌رانيه‌وه ده‌ژايين. نه‌جه‌نگمان تووش ده‌بوو و، نه‌ سه‌رشۆڤي. نه‌ سه‌رگه‌ردانمان تووش ده‌بوو و، نه‌ مالتۆيرانی.

كه‌واته ته‌گه‌ر بمانه‌وئ نه‌ته‌وه‌كه‌مان (پيش بکه‌وئ)، پيش هه‌موو شتيك پيوسسته‌ رتيگه‌ی (خوداپه‌رستی) بگريين و، له (خۆپه‌رستی) ييش، خۆمان دوور بخه‌ينه‌وه. چونكه هه‌روه‌ك له سه‌ره‌تاوه پيشانمان دا، (خوداپه‌رست) بين چاكرته له‌وه‌ی كه (خۆپه‌رست) بين.

(خوداپه‌رستی) و (خۆپه‌رستی) له ميژوودا

(فيعه‌ون) خۆپه‌رست بوو. نه‌ته‌وه‌كه‌ی خۆی ئازار ده‌دا و زيانی پين ده‌گه‌ياند و، ده‌په‌چه‌وسانده‌وه و، ده‌په‌رووتانده‌وه، بۆ كه‌لكی ناپه‌خته‌ی خۆی. (مووسا) خوداپه‌رست بوو. وازی له سايه و پايه و مايه هينا

و، هه‌موو هيتز و تواناييه‌كی خۆی به‌خت كرد، بۆ رزگاركردي نه‌ته‌وه‌كه‌ی خۆی له ده‌ست زۆرداری فيعه‌ون و ده‌س و پيوتنده‌كاني، كه يه‌كيتك له‌وانه (قاروون)ی خزمی مووسا خۆی بوو!... له‌سه‌ر ته‌وه فيعه‌ون بوو به‌دوژمنی مووسا و نه‌ته‌وه‌كه‌ی مووسا. به‌لام مووسا چونكه خودای له‌گه‌ل بوو و، پتي پيشان ده‌دا، توانی بگاته ئامانجی خۆی: شه‌ويك له ناكاو نه‌ته‌وه‌كه‌ی خۆی رزگار كرد و له سنووری ميسيريش ده‌ريازی كرد. به‌لام فيعه‌ون كه به‌خۆی و هه‌موو له‌شكره‌كه‌يه‌وه دوايان كه‌وت تا رتيان پي بگريت و له‌ناويان ببات نه‌يتوانی بگاته ئامانجی خۆی، به‌خۆی و له‌شكره‌كه‌يه‌وه له زه‌ريای سووردا نوقوم بوون و خنكان.

(جه‌نگيزخان) و (ته‌يمووری له‌نگ) و (هۆلاكۆ) ييش كه هه‌موويان ديلي ده‌ستی (خۆپه‌رستی)ی خۆيان بوون، دوايي خۆيان و فه‌رمانه‌وايييه زۆرداره‌كانيان به‌رپه‌روايی ناو ميژووه‌وه له‌ناوچوون.

(ناپليۆن) ييش كه خۆپه‌رستيبه بين ته‌ندازه‌كه‌ی پالي پيوه نا، ته‌وه هه‌موو خاكه گه‌وره‌ی دراوستيكانی فه‌ره‌نسه بگريت، دوايي له خاكی رووسيدا تيشكا و خۆی و له‌شكره بين شوماره‌كه‌يشی به‌نابووتيبه‌وه گه‌رانه‌وه بۆ فه‌ره‌نسه، كه زۆری پين نه‌چوو، له رتيگادا دوژمنه‌كاني كه بريتي بوون له له‌شكرانی خاكه داگيركراوه‌كان و نه‌ته‌وه زۆر ليكراره‌كان ته‌نگيان پي هه‌لچنی و شكانديان و، به‌سه‌رگه‌ردانيه‌كی ته‌واوه‌وه به‌ديلي دوور خرايه‌وه بۆ دوورگه‌ی (سه‌نت هيتلانه).

(هيتلهر) ييش كه ته‌وه هه‌موو خاكانه‌ی ته‌وروپای به‌زۆر داگير كرد، له ته‌نجامدا خۆی و نيشتمانكه‌ی له ناپليۆن و فه‌ره‌نسه‌يان خراپتر به‌سه‌ره‌ات!...

(سه‌لاحه‌دينی ته‌يبووبی)، كه شاهيتکی كورد بوو، له سايه‌ی خوداناسيبه‌كه‌يه‌وه بوو كه توانی بچيته جه‌نگی (۲۲) ده‌وله‌ته‌وه و، به‌رگه‌يشيان بگريت و، به‌سه‌ریشياندا زال ببیت. ته‌وه به‌وه رۆژه‌لاتی ئيسلامی تا چه‌ند سه‌د سالتیک له ده‌ست داگيركه‌رانی خۆپه‌رستانی ته‌روپا رزگار كرد و دوور خسته‌وه.

(كه‌ريم خانی زه‌ند) ييش كه شاهيتکی كورد بوو، هه‌روه‌ها له سايه‌ی خوداناسيبه‌كه‌يه‌وه بوو، كه توانی هه‌شت سالی خشت بچيته جه‌نگی ته‌وه هه‌موو سه‌رداره خۆپه‌رسته زۆرداره‌نه‌ی ئيرانه‌وه و، زالیش بين به‌سه‌رياندا و، نه‌ته‌وه‌كاني ئيران له ده‌ست چه‌وسانده‌وه و، رووتانده‌وه و، ئازاردان و، زيان ليدان رزگار بکات و، ژيانتيکی پي دادپه‌روه‌ری و خۆشگوزه‌رانی و كامه‌رانيان بۆ ماوه‌ی (۲۸) سال پي به‌خشی.

(فيعه‌ون) و (قاروون) و (جه‌نگيزخان) و (ته‌يمووری له‌نگ) و (هۆلاكۆ) و (ناپليۆن) و (هيتلهر)، خۆپه‌رستيبه‌كه‌يان بوو، تووشی جاريسكردي هه‌موو جيهانی كردن و، له ميژوودا ناويان به‌خراپه‌كار ده‌برئ.

به‌لام (مووسا) و (سه‌لاحه‌دينی ته‌يبووبی) و (كه‌ريم خانی زه‌ند)، ته‌وه‌تی جيهان تيبان گه‌بشتوه، ناويان به‌چاكه‌كار ده‌برئ و جيتگايان له دلی هه‌موو ده‌روون ئازادتيکی جيهاندا كرده‌وته‌وه بۆ خۆيان و، ميژووی ئاده‌میزاديش شانازيبان پيوه ده‌كات.

هه‌روه‌ها له ميژووی ئيراندا (كيسرا نه‌وشيره‌وان)، كه شاهيتکی كورد بووه، ناوی به‌دادپه‌روه‌ری و چاكه‌خوازيه‌وه ده‌برئ. بين گومان ته‌ويش دادپه‌روه‌ری و چاكه‌خوازيه‌كه‌ی له سه‌رچاوه‌ی

خوداناسییه که یهوه هه لفقولاوه. ئه گینا پیایوی خۆپهرست دادپهروهی و چاکه خوازی لی ناوه شیتتهوه (شیتی سهدی) که پیایویکی زرنگی زانا و تیگه یشتوی کورد بو، به هۆنراوه له نووسراوه نایابه که یدا که ناوی ناوه (گولستان) ستایشی (نهوشیره وان) دهکات و ناویشی به چاک دهبات. به لام ناوی (قاروون) به خراب دههینتی.

دوو خاوهن شکۆی تریشمان ماوه لهم کۆزه دا ناویان بهینین. به کیکیان ناوی (عومهری خه تتاب) ه. به کیکیشیان ناوی (عومهری عه بدولعه زیزه). ئهم دوو موسولمانه ییش میژوی ئیسلمیان به خوداناسی و دادپهروهییه که یان رازاندۆتتهوه. داخه که م ههردووکیان به دهستی ناحه زانی (خۆپهرست) کوزراون، که میژوو هه تا دهیمینین ئهو پیایو کۆژانه له مرۆقاییه تی که نهفت دهکات.

هۆی خۆپهرستی

جا ئهم (خۆپهرستی) یه داخه که م هه له سه ره تای په یدا بوونی مرۆقهوه، تا ئیستا هه له ئارادایه. بووه ته هۆی به ریابوونی (ناکۆکی) و (دووبه رککی) و (دوژمنایه تی) و (شهروشۆر). بووه ته هۆی سه رگهردان بوون و، مالتویرانی و، ریسوایی ئاده میزاد. له ناو هه موو نه ته وه به کیشدا هه یه. له هه موو شویتیکی جیهانی شدا هه یه. دیاره ئیمه ییش که (کورد) یه به شی خۆمان له و خۆپهرستییه پی پراوه. هه ره هۆی ئه وه ییشه که وه ها پاشکه وتوو و مالت کاولین. له بهر ئه وه به پیو بیستی ده زانم ئه وه نده ی پیتم زانیوه، له هۆی ئهم (خۆپهرستی) یه مان لیکۆلینه وه ی خۆمتان بخمه به رده م. هه ره نه ته وه به ک دوور که وتیبته وه له خۆپهنده واری، واتا له (زانین) و (په وشت و خووی چاک) و (کرده وه ی په سه ند)، بی گومان تووشی ئهم ده ردی (خۆپهرستی) یه دیت.

دایک و باوکی ناشی، له بهر نه زانی خۆیان و کۆله وارییان له هونه ری په روه ده کردندا، نازانن تا چ ئه ندازه یه ک نازی منداله کانیان بکیشن. تا پیتیان ده کړئ نازیان ده کیشن و، خۆشه ویستی له ئه ندازه به ده ر به رامبه ریان ده نوین؛ هه ره بۆ ئه مه ی له گریان ژیریان بکه نه وه، یاخود له گرۆزی دووریان بخه نه وه. له جیاتی ئه مه ی فیتری پیزگرتنیان بکه ن به رامبه ر مافی که سانی تر و، به رامبه ر مافی گشتی و، به رامبه ر یاسا و ده ستووری خودایی، ده چن له هه موو کار و کرده وه و په وشت و خوویه کی خراپیان چاو ده پۆشن و، بی دنگ ده بن، هیچ سزایه کیان ناده ن، هیچ سه رزه نشتیکیان ناکه ن، هیچ چاره سه رتیکی هه له کانیان ناکه ن. بیجگه له وه له ناو خیزان و له ناو کۆمه لایه تییه که ییشماندا ئه وه نده پیایوی خوداناس و کار دروست و، دادپه روه ر و خاوه ن به زه یی نایینن که چاویان لئ بکه ن. جا که گه وره ده بن، به (خۆپهرستی) یه وه گه وره ده بن، که هه رچی زۆرداری و کرده وه به کی نه نگ و نا په سه ند هه یه، لیبی ده وه شیتته وه.

چاره کردنی خۆپهرستی

ئهم ده رده ییش به دوو شت چاره ده کړت:

۱- به په روه ده کردنی منداله کافان له سه ره دهستی پسپویرانی دلسوژ و شاره زادا. ئه مه ییش کاریکی گه وره و گرنگه، له سه ره دهستی فه رمان په واییدا نه بی پیک نایه ت. پاره به کی زۆر و ره نجیکی زۆر و

پشوویه کی دریتیسی دهویت، که هیوادارم رۆژتیک له رۆژان بۆ نه ته وه که مان پینک بیت.

۲- پیاو و ئافره ته کانیشمان، که له ته مه نی مندالی تیپه ریون، به تاییه تی ئه وانه یان که به خۆپهنده وار و کورد په روه ر داده نرین، برپاریکی مه ردا نه ده ریکه ن بۆ خۆیان، که سه ره له نویتوه په روه رده ی دل و ده روون و هۆشی خۆیان بکه نه وه. به لام ئه مجاره له سه ره بنچینه یه کی (خوداناسی) بی، که پیاو دوور ده خاته وه له هه موو خراپه کارییه ک و، پیاو ده خاته سه ره هه موو چاکه خوازییه ک. هه موو که س ده زانی (چاکه) جیبه و، (خراپه) جیبه!... ده با برپار بده ی هه رچی (چاکه) یه بیکه ین و، هه رچی (خراپه) یه نه یکه ین. بام هه موو شه ویک جاریک له ژیر پیخه فه کافاندا چهن و چون له گه ل خۆماندا بکه ین. له شه و رۆژی پیشو ماندا چی چاکمان کردوه و چی خراپمان کردوه بیهینینه به رچاومان ئه گه ر کرده وه ی چاکمان کردبوو: ئافه رینی خۆمان بکه ین. ئه گه ر کرده وه ی خراپیشمان کردبوو: سه رزه نشتی خۆمان بکه ین، یاخود سزای خۆمان بده ین. ئهم برپار و کرده وه جوانه که زۆر دووباره کرانه وه، کار ده کنه دل و ده روون و هۆشمان. کار ده کنه ره وشت و کرده وه و خومان. رۆژتیک دیت به ته واهه تی له ده ست (خۆپهرستی) رزگارمان ده بیت و (خوداپهرستی) له ناو دل و ده روون و هۆشماندا جیگیر ده بی و بنج داده به ستی. ئیتر ئه وساکه به جاریک ژیا مان ده گۆریت و، کۆکی و دۆستاییه تی و براییه تی له ناوماندا سه رده گرن.

که ئه وانه ییش پیکه اتن ژینمان لئ ده بیت به شایی. چونکه نه شه رو شوپ و ئاژاوه به ریا ده بن له ناوماندا و، نه تووشی سه ره گردانی و مالتویرانی ده بین. ژیا مان پر ده بی له سه ره کوه تن و ته ندوروستی و خۆشگوزهرانی و کامه رانی.

چه ند نه موونه یه کی خۆپهرستی مان

زۆربه ی منداله کافان خۆشی له وه ده بینن که به دارلاستییک چۆله که بکوژن. که گلۆپه کانی شاره وانی بشکینن. که هه لگه رپین به سه ر دیواری مالا ئندا، بۆ ئه مه ی به دزییه وه میوه له دره خته کانیان بکه نه وه. که گلۆپ و شووشه ی خانووه کانیان بدزن و بشکینن. که تۆپ تۆپینه له ناوه راستی شه قامه گشتیه کاندا بکه ن. که رووی دیواری خانووه کانییش به نووسی نی ناره وا و ناشیرین ره ش بکه نه وه.

زۆربه ی دوکانداره کافان و ئه وانه ی له دانگی ئه واندان خۆشی له وه ده بینن که به نرخیکی یه جگار گران شت به کپیاره کانیان بفروشن، یاخود کاریان بۆ بکه ن. که پیچه وانه ی نرخی میری شت بفروشن. که خوارده مه نی و که لوپه لی پیویست ده رباز بکه ن بۆ ده ره وه ی نیشتمان ه که یان، تا به گرانتر بیانفروشن. یان ده ستریتی بکه ن بۆ سه ر سامانی گشتی و ئاسایشی گشتی و مافی گشتی.

ئهمانه و گه لیکه له مانه خراپتربش روویان داوه و روو ده دهن له ناوماندا، وه ک به رتیل وهرگرتن و، قۆپه کردنی هه ندئ شاگردان و، یاخی بوونیان له مامۆستا کانیان و، بایه خ نه دانی هه ندئ له فه رمانبه ران به فه رمانه کانیان و، سه ندنی سه رقفلا نه و، فره شتنی کړتی دوکانه به کړی گیراوه کان به دزی خوا وه نه کانیانه وه، به پاره یه کی یه جگار زۆر... وه ک پوول په رستی هه ندتیک له نه وت و گاز و چه نتۆفروشه کان و، رازدی (جاسووسی) ی هه ندتیکمان بۆ بیگانه و، نوکه ریبان بۆ دوژمنانی نه ته وه و

نیشتمانه که مان و، زۆرداری برا گه وره له خوشک و براکانی و دایکی و، یاخیبونی کور و کچه کان له دایک و باوکیان، یاخود که متهرخه میبیا به رامبه ریان. جا ئەمانه پیش، هه موویان له یه ک سه رچاوه وه هه لده قولین، که ئەو ویش ئەو ویه خوومان گرتوه به (خۆپهرستی) یه وه. که ی توانیمان، هه موومان خۆمان له م ده رده کوشنده یه مان لابده یین، که ی توانیمان خۆمان بکه یینه (خوداپهرست) که سه رچاوه ی هه موو کرده وه و کاریکی مه ردا نه یه، ئەو کاته روو ده که یینه (پیشکه وتنی راسته قینه). به لئ وایه. (خوداپهرستی) ته نیا ریگایه که، که ده مانگه بیینی به (پیشکه وتنی راسته قینه).

ئەنجام

له ئەنجامی وتاره که مدا تکاتان لئ ده که م، قسه کانم بام توندوتیژیش بوو بن، دلتنان نه ره نچئ. چونکه قسه ی راست و ره وان که بۆ که لکی گشتی بیت، خودا فه رموویه تی بیکه یین... ئەم قسانه ی منیش له رووی دل سۆزیمه وه یه ده یکه م... خودای مه زن له قورتانی پیروژدا فه رموویه تی: (قولوا الحق ولو علی انفسکم). و اتا: (بام قسه که تان زیانی بۆ خۆیشتان تیدا هه بی هه ر راست بۆن). هه روه ها تکایشتان لئ ده که م پیشنیاز ه که م په سه ند بکه ن که ده لئیم: (بام واز له خۆپهرستی خۆمان به یین و، مل بده یه خوداپهرستی) و کاریشی پئ بکه یین. چونکه من خۆشی ئیوه م ده وئ و نازادی و کامه رانی و خۆشگوزه رانیان، که ئەگه ر به قسه م بکه ن، پیتی ده گه ن.

ئیتتر خۆشی ئیوه و نازادیتان بۆ داوا ده که م له خودا، براکانم.

نه ورۆز

نه ورۆز جه ژنی راسته قینه ی کورده

نه ورۆز جه ژنی راسته قینه ی کورده. جه ژنیکی پیروۆز و به رزیه تی. چونکه به ر یه که م روۆزی به هار و سه ری سال ده که ویت. له م روۆزه دا هه موو سالتیک (کوردهستان) له زه بروزه نگی زستان رزگاری ده بیت و، ده که ویته ناو به هه شتی به هاره وه، که ژیا نی گیانله به ر و گژوگیا و دره خت و گوڵ سه رله نو ی تازه ده بیته وه و، کاروباری کشتوکال و، ده رامه تی تر ده ست پئ ده کاته وه.

شه وی ئەم جه ژنه له هه موو لایه کی کوردهستاندا ناگری نیته نیل ده که ریته وه. پیاو و ژن، کور و کچ و مندال به ده وریدا گرد ده بنه وه. به گزرا نی و هه لپه رکیوه راده بو تین. به یانی له هه موو لایه که وه به زموره زم و ئاهه نگ و زه ماوه ند ده ست پئ ده کریت دووکان و بازار هه لده گیریت. هه موو کار و فرمانیک ده وه ستیتریت. کوردهکان به رگی جوان ده پۆشن و خۆیان ده رازیننه وه. خواری مه نه ی خۆش دروست ده که ن و، ده سه ته ده سه ته روو ده که نه ده رو ده شت. به سه بیران و گه شت و گه رانه وه روۆ ئاوا ده که نه وه. مندالانی خۆیندنگا کۆنه کانیش به خۆشی ئەم جه ژنه وه، هه ریه که له لایه ن مامۆستای خۆیه وه، (نه ورۆز نامه) یه کی بۆ ده نوو سه ریته وه، که له به ری بکات و، له به رده م دایک و باوکی خۆیدا بیخوینیته وه. ئەوانیش شاباشیک به خۆیان و پاداشیک به مامۆستاکانیان ده دن، به لام شاگردانی خۆیندنگا تازه کان له هه موو لایه کی (کوردهستان) و ئەو شوینانه دا که کوردیان تیدا کۆتۆته وه، ئاهه نگ و زه ماوه ندی گه وره و ناوازه و نایاب، به بۆنه ی (جه ژنی نه ورۆز) وه ده گیتین.

له ویدا هه رچی گه وره پیاو و خۆینده وار هه یه له (کورده) و له بیگانه بانگ ده که ن. ئەو روۆزه به گوتنی وتار و گۆرانی و لیدانی ساز و ئاواز و، هه لپه رکی و ره شه له کی کورده وه، خواری خۆرشتی نایابه وه و، گه مه وگه پ و یارییه وه، کاتی خۆیان به سه ر ده بن. گیانی نیشتمانپه روه ری و براهه تی و سه ره به ستی و خۆشگوزه رانی زیندو ده که نه وه. بۆ پیشخه ستنی (کورده) و (کوردهستان) ییش ده ماری مه ردا یه تی نیشتمانپه روه ران ده برویننه وه.

سه رگوزو شته ی جه ژنی نه ورۆز

جه ژنی (نه ته وه ی کورده) یاخود (نه ورۆز)، سه رگوزو شته یه کی خۆشی هه یه. سا سه رگوزو شته که له بنجونا و اندا راست بیت، یان درۆ، مه به ست نیسه. به لام هه رچی چۆنیک بیت، ئەوه ده گه بیینیت، که (نه ته وه ی کورده)، له هه موو ده میتکدا (مه رد) و (نازا) و (نازادیه روه ر) بووه. ئەم شوێنانه ییش که له ته مه نه ی درێژی خۆیدا به ده یان جار هه لگیه رساندوون دژی (زۆرداری) و، بۆ دامه زاندنی (دادپه روه ری)، نیشانه ی راستی قسه که من.

ئوه ونده هه یه، جاریکیان ناوی پیشه وای شوێشه که (کاوه) بووه، جاریکیشیان ناوی (که ی ئاخسار) بووه، جاریکیشیان ناوی (که ریم خانی زه ند) بووه، جاریکیشیان ناوی (سمکۆی شوکا ک) بووه،

جارتیکیشیان ناوی (قازی محهمده) بووه، ئەم جارەیش ناوی (حیزی دیموکراتی کوردستانی ئێران) ه که دژی زۆر و ستمی فه‌رمانه‌وایی وه‌ستاوه. (۱)

وا ده‌گێرته‌وه که چەند هه‌زار سالتیک له‌مه‌وپیش له‌ کوردستانی ئێراندا، شاهێکی بیگانه‌ی زۆردار، هه‌لکه‌وتوه؛ ناوی (ببیراسپ) یاخود (ئه‌ده‌ه‌اک = ضحاک) بووه.

گه‌لێک زۆر و ستمی له‌ کورده‌کان کردوه. دوو ماری گه‌ره‌ی بووه، په‌رستوونی. هه‌ر پۆژه‌ی دوو که‌سی بۆ سه‌ر بربون و میتشکیانی ده‌رخوارد داون. (کورده‌کان) له‌مه‌ گه‌لێک بیتاز ده‌بن و له‌وه‌ به‌ولاوه ناتوانن به‌رگه‌ی ئەو به‌دکارییه‌ی بگرن. له‌ناویاندا: ئاسنگه‌رتیکی ئازا و مه‌رد و ژیر په‌یدا ده‌بن، ناوی (کاوه) ده‌بن. به‌زه‌ی به‌هاوخوتنه‌کانی خۆیدا دپته‌وه. ده‌چیت هانه‌ی هاونیشتمانه‌کانی خۆی ده‌دات. پیستسه‌که‌ی به‌رۆکی که‌ له‌ ئاسنگه‌ریدا به‌کاری ده‌هینا ده‌کات به‌ (ئالا). به‌خۆی و ئالاگه‌یه‌وه پیشیان ده‌که‌وت و، ده‌دات به‌سه‌ر سه‌رای (شا) دا. شا ده‌گریت و ده‌یخاته‌ زیندانه‌وه. له‌ جیتی ئەو شازاده‌یه‌کی کوردی سه‌رراست و نیشتمانیه‌رست و دادپه‌روه‌ر که‌ ناوی (فه‌ره‌یدوون) ده‌بیت، له‌سه‌ر ته‌خت داده‌نیت و ده‌یکات به‌ (شا). به‌م په‌نگه‌ (کورده‌کان) ئەو پۆژه‌ ده‌که‌ن به‌ (جه‌ژنیتیکی گه‌وره) و به‌رز و پیرۆز، ناوی ده‌نێن (نه‌ورۆز). جا به‌رپێکه‌وت ئەو پۆژه‌ به‌ر سه‌ری سال ده‌که‌وت (۲۱) ی مانگی ئاودار (نازار) ده‌گریته‌وه.

فرمانی سه‌رشانمان له‌ جه‌ژنی نه‌ورۆزدا

له‌ (جه‌ژنی نه‌ورۆز) دا پیتیسته‌ پیاو هه‌تا پیتی ده‌کرێ خۆش رابووێت. خۆشی بدات به‌دلی خۆی و، خۆشیش بدات به‌دلی که‌سانی تر. چونکه‌ (نه‌ورۆز) جه‌ژنیتیکی پیرۆزی کورده. (کورد) له‌م پۆژه‌دا بووه که‌ هۆشی هاتوته‌وه به‌ر خۆی و، پۆژی ره‌ش و تاریکی، له‌ پۆژی رووناک جیا کردوته‌وه... له‌ پۆژیکی وه‌ک ئیمپروادا بووه که‌ (نه‌ته‌وه‌ی کورد) خۆی له‌ ده‌ست دوزمنیتیکی زۆرداری سته‌مکار رزگار کردوه و، که‌وتوته‌وه پۆژی ئازادی و سه‌ره‌ستی و کامه‌رانی پینشووی خۆیه‌وه. واتا ئیتر خۆی به‌رپه‌وه بردوه و، ئەو فه‌رمانه‌وایییه‌ گه‌ره‌یه‌ی بۆ خۆی دامه‌زراندوه و، ژیانیتیکی پاکتر و چاکتر و بلندتری بۆ خۆی به‌ره‌م هێناوه.

ئێمه‌ نا‌ین ئەوه‌یشمان له‌بیر بجێ که‌ (پۆژی نه‌ورۆز) ده‌کامان به‌هه‌ل بزانی بۆ ئاشته‌کردنه‌وه‌ی ئەو که‌سانه‌ی دل‌مان شکاندوون، یاخود دل‌ی یه‌کتربیانی شکاندوه‌وه. هه‌ره‌ها له‌به‌ر پیرۆزی (جه‌ژنی نه‌ورۆز) ده‌ستی (یارمه‌تی) و (باربوو) و (پیتاک) بۆ دامه‌وان و لێ قه‌وماوان و هه‌ژاران و سه‌رگه‌ردانانی نه‌ته‌وه‌که‌مان بکێشین. بی‌جگه‌ له‌وه‌ هه‌ول بده‌ین بۆ به‌ره‌م هینانی پۆژه‌یه‌کی وه‌ها که‌ به‌ (گه‌له)، کۆمه‌کیی بکه‌ین و که‌لکی گشتیی کورده‌واری تێدا به‌ئه‌نجام بگه‌ین.

(۱) ده‌بێ خوتنه‌ر سه‌رنجی ئەوه‌ بدات که‌ باسه‌که‌ له‌ سالی ۱۹۸۵دا نووسراوه‌ته‌وه و نامه‌ده‌ کراوه. باری سیاسیی و ره‌وشی ئەو کاته‌ی کوردستانی ئێران په‌چاو کراوه.

ئایینی ئیسلام دژی نه‌ورۆز نییه‌:

هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌ (جه‌ژنی نه‌ورۆز) په‌یوه‌ندی به‌ (بزوتنه‌وه‌ی ئازادیخوازانه‌ی کورد) هه‌ه‌یه، کاربه‌ده‌ستانی فه‌رمانه‌وایییه‌ داگیرکه‌ره‌کانی کوردستان به‌پێچه‌وه‌انی ئایینی پاکیی ئیسلام، هه‌ندیک له‌ (مه‌لا خۆفرۆشه‌کان) یان هانه‌ هانه‌ ده‌دا، که‌ به‌چاو و راو و چه‌واشه‌کاری (نه‌ته‌وه‌ی کورد) وا تێبگه‌یتن، که‌ (جه‌ژنی نه‌ورۆز) جه‌ژنیتیکی سه‌رده‌می ئاگیره‌رستانه‌ و، دژی ئیسلامه‌تییه‌. له‌به‌رئه‌وه‌ نا‌ین (جه‌ژنی نه‌ورۆز) بکری. که‌چی له‌ زاناکانی خۆمانم بیستوهه‌ که‌ له‌ کۆری خوداناسی و ئایینی ئیسلامدا جیتی باوه‌رن، نه‌ (محهمده‌ پیغه‌مه‌ر)، خودالییخۆش بێ جه‌ژنی نه‌ورۆزی قه‌ده‌غه‌ کردوه، نه‌ (خه‌لیفه‌) کانی پاش خۆی. ته‌نیا (عومه‌ری عه‌بدولعه‌زیز) ی (ئه‌مه‌وی) بۆ دوو سێ سالتیک قه‌ده‌غه‌ی کرد. (خه‌لیفه‌) ی عه‌باسییش (موته‌وه‌کیل) ماوه‌یه‌ک قه‌ده‌غه‌ی کرد. به‌لام له‌ پاشان قه‌ده‌غه‌کی هه‌لگرت. (۱)

مه‌لایه‌کی زانا و خوداناسی وه‌ک (ئه‌حمه‌دی خانی)، سێ سه‌د سالتیک پتر له‌مه‌وپیش له‌ چیرۆکه‌ ناوازه‌که‌یدا که‌ ناوی ناوه‌ (مه‌م و زین)، له‌ شپه‌یه‌کی شاکارانه‌ و ناوازه‌دا، جه‌ژنی نه‌ورۆزی سه‌رده‌می (مه‌م) و (زین) مان پێشان ده‌دات. ئه‌گه‌ر (جه‌ژنی نه‌ورۆز) نا‌ره‌وا بووایه‌ و دژی ئایینی پاکیی ئیسلام بووایه‌، چۆن ئەو ده‌یتوانی به‌و پز و خۆشه‌ویستییه‌وه‌ له‌ جه‌ژنی نه‌ورۆز بدوێ؟!...

تا ئەم سه‌رده‌مه‌یش له‌ جه‌ژنی نه‌ورۆزدا (نه‌ورۆز نامه‌) به‌پیتووسی مه‌لا خوداناسه‌ کامان ده‌نووسرایه‌وه و، ده‌درایه‌ ده‌ست شاگرده‌کانیان تا له‌ به‌رده‌می باوک و دایکیاندا بیخوتنه‌وه. ئه‌گه‌ر (جه‌ژنی نه‌ورۆز) نا‌ره‌وا بووایه‌ و، دژی ئایینی ئیسلام بوه‌ستایه‌، چۆن ئەم مه‌لایانه‌ ده‌یانوێرا ئەو تاوانه‌ بخه‌نه‌ ئه‌ستۆی خۆیان؟!...

خودا لێخۆش بوو، بوژی به‌ناوبانگ، (پیره‌مێرد)، که‌ پیاویکی خوداناس و حاجیش بوو، بیرمه‌ له‌ شه‌وی ۳/۲۲/۱۹۳۱دا له‌ سلیمانیدا، لای (باخی پوره‌ به‌گی) یه‌وه، به‌یادی (جه‌ژنی نه‌ورۆز) هه‌ ئاهه‌نگی گێرا. له‌ هه‌موو پیاوه‌ گه‌وره‌کانی شاری سلیمانی بانگ کردبووه‌ ئه‌و. به‌ئاهه‌نگ و زه‌ماوه‌نده‌وه‌ تا ده‌میتیکی درێژ رایانبوو و له‌ لایه‌ن دوو سێ که‌سه‌وه‌ وتار خوتندرا بووه‌وه. به‌گۆرانییه‌کی جوانیشه‌وه‌ که‌ (پیره‌مێرد)، خۆی، هۆنراوه‌کانی بۆ هه‌له‌سه‌تیبون، شاگرده‌کان شادمانییان خستبووه‌ دل‌ی هه‌موو ئەو که‌سانه‌وه‌ که‌ له‌وێدا بووبون به‌لام له‌به‌ر ره‌شه‌با نه‌یانته‌وانی بوو (ئاگری نه‌ورۆز) بکه‌نه‌وه. جا له‌به‌رئه‌وه‌ی هۆنراوه‌که‌ی (حاجی توفیقی پیره‌مێرد) نرخیکی میتوویی و وێه‌یی هه‌یه، هه‌ز ده‌که‌م بۆتانی بخوتنه‌وه، فه‌رموون گوێی لێ بگرن:

گۆرانیی نه‌ورۆز:

مۆژده‌ بێ سال گه‌رایه‌وه

ئاگری (نه‌ورۆز) کرایه‌وه

(۱) گۆفاری کاروان، ژماره‌ (۶)، ل (۴۰)، کورته‌ باسێک له‌سه‌ر نه‌ورۆز - حوسین ره‌شوانی.

به فیری زستان تووایه وه
 گژوگیا و گول ژیاپه وه
 (نوخشه بی له کوردی ههژار)
 گول له باغدا خوی دهنوتینی
 بولبول بهروویدا دهخوتینی
 هه ور مـــــرواری دهپرژتینی
 شه مـــــال زینده گانی دینی
 (نیرگس مهسته و چاو بهخومار)
 و افه رشی چیمه ن راخرا
 گولاله بوو به شه وچرا
 گول دهسته یان به ست وهک برا
 نه سرین و لاولاو تیکخزا
 (هاتنه له نجسه سهروو چنار)
 بولبول شه و به ناواته وه
 بادهی شه ونم دهخواته وه
 ده لـــــی: و (نه ورژ) هاته وه
 یه زدان دهروو بکاته وه
 (تیمه ییش پیتی بکه وینه به هار)

ئاگری نه ورژ موزدهی دادپهروهی ده دات

جهژنی نه ورژ، جهژنیکی نه ته وه بی کورده. فیری به سه ره هیچ نایینیکه وه نیبه. هه رچی ئاگره که بیهیتی، که ناشیبه کان و ده زان، که له پوری ئاگر په رستانه، پیه وه نووساوه، له راستیدا بو ئه وه داهاتوه که نه وانهی ئاهنگ و به زمه که له شه وی نه ورژدا ده گپرن، ئه گه ره شه وه که ی سارد بوو، خو یانی پی گه رم بکه نه وه، ئه گه ره شه وه که تاریکی بوو، ئه و ناوهی ئاهنگه که ی تیدا ده کنه رووناکی بکه نه وه. ئاگریش که له سه ره لووتکه ی شاخه کان ده که نه وه، بو ئه وه یه که هه موو که س تیه گه یینن که سه یینی جهژنی نه ورژه، تا هه ره که سه فرمانی خو ی بزانی و به جیتی به یینی.

ههروه ها ئاگره کان نه وه ییش ده خه نه وه یادی کورده واری، که باو و باپیریان توانیویانه له و رژه دا خو یان له تاریکی ناشیته و زۆرداری کاربه ده ستانی خراب رزگار بکه ن و، خو یان به خه نه رووناکی تیه گه یشتووی و، دادپهروهی کاربه ده ستانی چاکه وه.

له بیرمه له سالی ۱۹۵۴دا (سه عید قه زاز) کاربه ده ستیکی کاروباری ناوخوی چاک و دادپهروهه بوو، کوردیکی دلسۆز بوو هاته کایه وه، به نده له و کاته دا جی نشینی موته سه ریفی هه ولیر بووم، هه رچه نده

نه ریتی کاربه ده ستی ناوخوی پینش خودا لیخوشبوو سه عید قه زاز و بوو که مه یدان نه دات له هیچ شار و باژیر و گوندیکی کوردستاندا ئاهنگ بو جهژنی نه ورژ بکری. به لام ئه و به ئاسانی پی داین ئاهنگمان بو جهژنی نه ورژ له شاری هه ولیر و بنکه کانی ناوچه کانی هه ولیردا به شوخوشه نگیه وه گپرا، ته نانه ت توانیمان له هه ندی جیگایشدا وهک شاری (شه قلاوه) ئافره تیش له ئاهنگه کماندا به شدار بکه یین، که ئه و سالانه ئافره ت تیکه ل به ئاهنگی پیاوان نه ده بوون، خودا و راستان ماموستا (عه ونی یوسف) له هه ولیردا ئاهنگه که ی به جوانی برده سه ر، هیچ گیروگرفتیکمان له هیچ لایه کدا نه هاته به ر. له فه رمانه واییشه وه هیچ گله ییه ک له ئاهنگه کمان نه کرا.

یاداشته کانی ماموستا ره فیق حیلمی

یاداشته کانی ماموستا (ره فیق حیلمی)، ئه وه نده ی ده ستم که وتوون بریتین له شه ش به رگ، که کۆمه له ی لایه ره کانیان ده گاته (۶۳۷) لایه ره. له سه ره قاقه زی رۆژنامه چاپ کراون، که له به ژن و بالادا به ناوونجی داده نرتین. له به غداد، له چاپخانه ی (مه عاریف) دا چاپ کراون له ۱۹۵۶/۷/۲۵ ده ست به چاپکردنیان کراوه، له ۱۹۵۸/۴/۱۵ له چاپکردنیان بو ته وه. چاپکردنه کانیان جوانه، نووسراوه کانیان پرن له وینه ی ئه و که سانه و ئه و شویتانه ی په یوه ندییان به شویره کانی (شیخ مه محمود) ی گه وه وه هه یه. ماموستا ره فیق حیلمی ره نجیکی زۆری له دارشتنی ئه م یاداشته ییدا داوه. هه ولتیک زۆری داوه که نووسراوه کانی به کوردیه کی په تی بنووسرتین و، له شیوه به کی وایشدا بنووسرتین، که سووک و ئاسان و ره وان بن بو خوتینده وه و، هه موو خوتنه رتیکیش خو شی له خوتینده وه یان به جیژی و، که لک و سوودیکی ته وایش له بابه ت میژوو و به سه ره هاتی (کورد) و (کوردستان) و (جیهان) ده ی ده ست بکه وی. له راستیدا یاداشته کانی ماموستا ره فیق حیلمی به سه رچاوه یه کی گرنگ و به نرخ و ناوازه و نایاب داده نرتین، بو میژووی (کورد) و (کوردستان) و به تایبه تی بو میژووی شویره کانی (شیخ مه محمودی گه وه) چونکه خودا لیخوشبوو، هه موو که ل و قوژبیتیکی ئه و شویره کانی ئه و کاره ساتانه ییش که په یوه ندییان به و شویره کانه وه هه یه و قه ومان له جیهاندا، به ته وای ره شنیان ده کاته وه. له به ره ئه وه پیاو که یاداشته کانی ماموستای به رتیز، (ره فیق حیلمی)، ده خوتینته وه، هه ست به زاخاویکی میشک و ئارامیکی دل و ئاسایشیکی ده روون ده کات، نایه وی وازیان لی به یینی تا ته وایان ده کات. هوی ئه مه ییش ئه وه یه که ماموستا ره فیق حیلمی خه باتی کردوه و چۆته بنج و بناوانی هه موو شتیکه وه که په یوه ندییان به شویره کانه وه هه یه، تا راستییه یی بو درنه که وتیج وازی نه ییتاوه. ئه و راستییه یانه ییش که ده سستی که وتوون، له شیوه یه کی ته ر و تازه و ناوازه دا، به سه ره سستیبه کی بی ئه ندازه وه ده ریربوون، که دلای راستییه رستان خو ش ده کن و سه ریشیان ده یینه سه رسوپمان. ماموستا ره فیق زۆر هه ولتی داوه که بی لایه ن کاره ساته کان پیشان بدات، که سایه تیه کان ده ربخات. ته نانه ت له گه لی جیگادا پی له هه لکه کانی خویشی ده نی و، سه ره زه نشتی خویشی ده کات و، په شیمانی له کرده وه کانی خویشی ئاشکرا ده کات. ئه مه ییش سه به ره ت به وه یه که ماموستا ره فیق حیلمی هه ره وک زانا بوو، دانایش بوو، بوژ و ویزه وان و راستییه روهه ر بوو. هه زی ده کرد به م یاداشته یی راستی شویره کانی

کوردەوارى و، بەجۆرىكى تايبەتى شۆرشەکانى شىخ مەحمودى گەورە لە کوردستانى عىراقدا پيشانى رۆشنيرانى کورد و هەموو جيهان بدات. تا لەمەندە زۆرتر درۆ و چاو و راوى دۆزمنانى (کورد) و (کوردستان) کە لە بابەت شۆرشەکانى کوردەوارى کردووانە، راستى لە کاربەدەستان و رۆشنيرانى جيهان نەشارنەوه. مامۆستا رەفيق حيلمى لە ياداشتەکانيدا ناپاريزۆي لە کەس، لە ههچ فەرمانرەوايى و نەتەوه و کاربەدەستىکيش سل ناکات، قسەى راستى خۆى هەر دەکات. لە جىگای خۆيدا چاک بى دەيلتى، خراپيش بى هەر دەيلتى. تەنانەت بەرامبەر خۆشى و دۆزمنەکانيشى چى چاک هەبى و چى خراپ هەبى، بى پەروا بەسەرەستىيەكى بى ئەندازەوه دەيلتى. تەنانەت ئەگەر يەکتىک هەلەيهكى ئەوى دەرختبى، بىجگە لەوى هەلەكهى خۆى راست دەکاتەوه، سوپاسى ئەو کەسەيش دەکات و، هەلەكهى خۆيشى بۆ هەمووان ئاشکرا دەکات. لە راستيشدا مامۆستا لە رووى هەندىک رووداويشەوه، لە چەند جىگايەكى بىگانانەوه، هەر وهەلا لە رووى (پىنوس)يشەوه، لە رووى هەندىک رووداويشەوه، لە چەند جىگايەكى کەمدا بەهەلەدا چووه. بەلام ئەو خۆى تکا لە خوينەرەن دەکات کە لە هەلەكهى ناگادارى بکەن تا هەلەكهى خۆى راست بکاتەوه. بەلام ئەو هەلانەى کە مامۆستا کردوونى ئەوەندە کەمن، لە نرخى ياداشتەکانى کەم ناکەنەوه. چونکە ياداشتەکانى پرن لە راستى و، راستىيش دلئى هەموو تىگەيشتوويهک و پىگەيشتوويهک کيش دەکات.

لەسەر شۆرشەکانى کورد دەکاتەوه

(ناحەزان) و (دۆزمنانى کورد) و (فەرمانرەوايىيە داگيرکەرەکان) وای بۆ دەست دەدات کە هەموو شۆرشەکانى کورد بەدناو بکەن بەهەوه کە بەفیتى دەولەتە بىگانەکان هەلگيرسىتارون. کە پيشەواکانى شۆرشگيرەکانيشمان چاوپرسىتى و سايه و پايه و مايه کيشى کردوون بۆ هەلگيرساندنى ئەو شۆرشانەمان، نەک دلسووزى بۆ (کورد) و (کوردستان).

بەلام مامۆستا (رەفيق حيلمى) لەسەر شۆرشەکانى کورد دەکاتەوه. لە شتوويهكى راست و پەوان و ئاشکرا، بەبەلگە و بڕوانامەى مێژوويىيەوه، دەریدەخات، کە شۆرشەکانى کورد هەموويان لەبەر زۆر و ستەمى فەرمانرەوايىيە داگيرکەرەکانى (تيران) و (تورکەکانى عوسمانى) و (ئىنگليزەکان) بەرپابوون. هەر وهەلا شۆرشگيرانى کورديش نوپنەرى هەموو (نەتەوهى کورد) بوون بۆ ئەوه شۆرشەکانيان بەرپا کردووه، کە لە زۆر و ستەمى ئەو داگيرکەرەنە کورد و کوردستان پرگار بکەن. بۆ نمونە: شۆرشەکانى (شىخ مەحمودى مەزن) چ بەرامبەر بەتورکەکانى عوسمانى چ بەرامبەر بەئىنگليزەکان، بەفیتى کەس و ههچ دەولەتتىک هەلەگيرساون تەنيا بۆ دەستکەوتنى سەرەخۆيى بۆ کوردستان و پرگارکردنى کوردەوارى لە دەست زۆردارى و هەژارى و نەخۆشى و نەخۆپنەندەوارى بەرپابوون. ئەمە راستە (شىخ مەحمودى گەورە) خۆى نزيک خستۆتەوه لە کاربەدەستانى عوسمانى و ئىنگليزەکان، بەلام بۆ ئەوه خۆى لى نزيک خستۆتەوه تا لە رىگايەكى کورت و راست و نزيکەوه و لە شتوويهكى شيرين و بى وەيدا ناواتەکانى کوردەوارى بەهيتتە دى. بەلام کە (شىخ) ئەوى بۆ دەرکەوتووه، کاربەدەستانى ئەو دەولەتانه، پەيمانى خۆيان راناکرن و (مافى کورد) دەخەنە لاوه و پى شىلى دەکەن، لىيان راست بۆتەوه و چووه بەگزياندا تا

ناچاربان بکات دان بەمافى نەتەوايه تىي کورد و کوردستاندا بنين. شىخ مەحمود پياويكى لىهاتوو و ئازا و بەجەرگ بووه، لە کانگای دلبيیهوه حەزى بەسەر بەرزى کورد و ئاوهدانى کوردستان کردووه، بىجگە لەوه هەموو گيان و سامانى خۆى لە پیناوى ئازادى و سەرەخۆيى کورد و کوردستاندا بەخت کردووه. ئنجا مامۆستا رەفيق حيلمى، بۆ بەلگە قسەکانى شىخ مەحمود دەگيرتتەوه، کە بەوپەرى سەرەستى و ئازايىيەوه، لە بەردەم دادگای سەريازى ئىنگليزەکاندا لە بەغداددا کردوويتى و، هوروزمى بردۆتە سەر خۆيان و دەولەتەکەيان کە ناهيلتن مافى کورد، بەپىي ئامۆژگارىيەکانى (ودرۆ ويلسن) و (۱۴) بەندەکەى و، پەيمانامەى (سىقەر) سەر بگري. هەر وهەلا ئەو قسانەى (شىخى مەزن) بەبەلگە دەهيتتەوه کە لەپاش گەرانهوى لە هيندستان لە بەردەم خونکارى عىراق (فەيسەلى يەکەم) و (بالتويزى بەريتانى)دا، بەهەموو سەرەستىيەكى خۆيهوه لە بەغداددا کردوويتى، لە بابەت سەرەخۆيى کوردستانەوه. شىخ مەحموديش ئەو شىخ مەحمودە بوو، کە لەپاش هاتنەوى بۆ سليمانى و کردنى بەفەرماندارى سليمانى لە لاين فەرمانرەوايى بەريتانى و فەرمانرەوايى عىراقەوه، کە زانى نە لە لاين تورکە کەمالىيەکان و نە لە لاين فەرمانرەوايى بەريتانى و نە لە لاين فەرمانرەوايى عىراقەوه ههچى راستەقىنە بۆ (کورد) و (کوردستان) ناکەن و، دەيانەوى بۆ کەلکى ناپوختەى خۆيان خۆى و نەتەوهکەى بچەوسيننەوه، بى ئەمەى پرسىتک بەههچ لایەکیان بکات و، نرخىتک بەچاو و راوهکانيان و درۆ و فيشالەکانيان بدات (خونکارىيى)ى خۆى ئاشکرا کرد و ناوى خۆى نا (خونکارى کوردستان). شىخ مەحمود بەو بەش نەوهستا، بىجگە لەوى فرۆپىلتى هەموويانى ئاشکرا کرد بۆ هەمووان، داواى هەموو ناوچە و شارەکانى کوردستانى عىراقىشى لىکردن کە بيانخەنە سەر ناوچەى سليمانى. هەر وهەلا لە برپارانامەيه کدا کە هەموو سەرەک هۆزە گەورەکانى کوردستانى عىراق و بەشکيش لە کوردستانى تيران مۆريان کردبوو، ئەوهى لە هەموو لایەک گەياندا، کە مافى کورد هەر تەنيا شىخ مەحمود داواى ناکات، هەموو کوردەوارى داواى دەکات.

بىجگە لەوانە ئالای کوردستانىشى هەلکرد و، پولىشى بەناوى فەرمانرەوايى کوردستانى باشوورەوه چاپ کرد.

ئا بەم رەنگە مامۆستا رەفيق حيلمى راستىيى شۆرشەکانى کورد و شۆرشەکانى شىخ مەحمود و کەسايەتییى شىخ مەحمود دەردەخات بەلام مامۆستا رەفيق حيلمى کەموکوروى فەرمانرەوايىيەکەى شىخ مەحمود و هەلەكهى شىخ مەحموديش ناساريتتەوه. بەئاشکرا دەرپانەدەخات. بەکورتى واپيشان دەدات: کە شىخ مەحمود لەسەر بنچينه يەكى زانست فەرمانرەوايىيەکەى خۆى نەبردووه بەپرتو. گەلنىک کاروبارى گرنگى بەپياوى زانا و کارامە و کارگوزار نەسپاردووه. جله ویشى بەرداوه بۆ کەسوکار و دەس و پىوهندى نەزان و تپنەگەيشتوو و هەلپەرسى و لە خۆبايى بوو. لە راستيشدا شىخ مەحمود لە کاروبارى زرنگارىدا شارەزا نەبوو. لەناو ئەو هەموو گەر و گىچەل و تەنگوچەلەمە و گيروگرفتەيشدا کە داگيرکەرانى کوردستان و دۆزمنانى کورد بەرپايان کردبوو، شلەژا بوو، سەرى سوپا بوو نەبەدەزانی چى بکات.

له بهرتهوه ئه و كه موكوورپى و هه لانه بوو بونه شتتيكى سروشتى، هه ده بوو روو بدن. ئه مه له لايه كه وه و له لايه كى تریشه وه چاوبرسيته دهوله ته سوپندخواره كان كه برىتى بوون له (بهريتانيا) و (فه رهنسه) و (ئيتاليا)، كه چاويان بريووه خاكى عوسمانى، ههروه ها هه له ي (يه كپتتى سؤقيته) كه ده ربارى كوردى، ئه مانه هه موويان بوون به هوى ئه وهى مافى نه ته واپه تى كورد بخريته ژير پيه، په پانامه ي (سيشهر) هه لبوه شپنريته وه و گوئ نه دريته بنده كانى (ويلسن) ي سه ره ك كۆمارى ئه مه ريكاى يه كگرتوو.

له جياتى په پانامه ي (لوزان) گرى درا، له ئه نجامدا نه ته وهى كورد په نجه رۆ و سه رگه ردان و مالتويران ما يه وه!...

ياداشته كانى پرن له زاستى گشت لايى

به بۆنه ي شوژشه كانى شپخ مه حمودى مه زنه وه، مامۆستا ره فبيق حيلمى گه ليك ره وش و خوى بلدى كورده واريان پيشان ده دات... بۆ وپنه:

ئه وه پيشان ده دات كه كورده كان به ده وله مه ند و هه ژاره وه، به گه وه و به چووكه وه، به ده سه لاندان و بى ده سه لاته وه، به خوئينده وار و نه خوئينده واره وه چۆن له رۆژى ۱۹۲۲/۹/۳۰ چوون به پير شپخ مه حموده وه، خۆش هاتن و پيرۆزيا بيان لى كردوه.

ههروه ها چۆن هه موو ده م لاوه خوئينده واره كان و رۆشن بیره كانى ئه و سه رده مه كه خۆشى يه كيك بووه له وان، له شپوه ي پيكه وه نانى كۆمه لانى نه ينى و ئاشكرادا ره نجيان داوه و تيكۆشاوان له پيناو ده سته وتنى مافه نه ته وه بيهه كانى كورد و سه ربه خۆى كورده ستاندا. به م بۆنه يه وه مامۆستا ره فبيق حيلمى ناوى يه ك دوويه ك له و كۆمه لانه مان بۆ ده هينى، وه ك (جه معيه تى كورده ستان) و (كۆمه له ي سه ربه خۆى كورده ستان) كه خۆشى ئه ندامتيكى كارگوزار بووه له ناوياندا.

ههروه ها ناوى رۆژنامه كانى ئه و سه رده مه يشمان بۆ ده هينى كه خۆى به هۆنراوه و وتار به زمانانى كوردى و توركى و فارسى يارمه تى داون وه ك (بانگى كورده ستان) و (رۆژى كورده ستان) كه له شارى سليمانيدا ده رده چوون بۆ كه لكى كيشه ي كورد و كورده ستان. له بابته ره وش و خو و نه ريتى كورده وارييه وه، چ هى چاكان، چ هى خراپمان، مامۆستا ره فبيق حيلمى به جوانى و به شينه ي پيشانيان ده دات. له بابته كه سايه تيبه گه وه ره كانى كوردى ئه و سه رده مه يشه وه كه خه ريكي كيشه ي كورد و كورده ستان بوون ناوى گه ليك كه سه ده هينى وه ك: (حه مدى به گى بابان) و (شه ريف پاشا) و (سه يد ته هاه شه مدنيان) و (ئيسماعيل تاغاي شكاك) و (كامه ران به درخان) و (جه لاده ت به درخان). ههروه ها ناوى كۆمه له زرنه گه ره كانى كورده ستان ده هينى كه له ئه سته موول كورده كان دا يانمه زرانده بوون بۆ ئانجه پيرۆز و به رزه كانى نه ته وه كه مان له پيش شه رى گه وه ي يه كه مى جيه انيدا وه ك (جه معيه تى ته عالى و ته ره ققى) و (جه معيه تى هيقى).

مامۆستا ره فبيق حيلمى به وه يش ناوه ستن مپژووى شه رى (چالديران) ده گپريته وه كه به سايه ي

له شكه ره كانى ميرنشينيهه كانى كورده ستانه وه، توره كه كانى عوسمانى له شه ره كه دا له شكرى (ئيسماعيل شاي سه فه وى) ي ئيرانيان شكانده وه. كه چى له پاش ئه وه خونكاره كانى عوسمانى، له باتى چاكه دانه وى ميره كه كانى كورده ستان، چاويان بريووه ته ميرنشينيهه كانيان و پيلانيان داناوه بۆ تيكدانيان، تا به ره به ره و يه كه يه كه له ناويان بر دوون و داگيربان كردوون.

به كورتى ياداشته كانى مامۆستا ره فبيق حيلمى له سه ريكه وه دۆستايه تى و مه ردايه تى و ئازايه تى كورده واريان پيشان ده دن كه چۆن به راستى و دروستيبه وه په پمانى خۆيان له گه ل بيه گانه كاندا راگرتوه، له سه ريكي تریشه وه سه لته يى و ناپاكي و نامه ردى هه ندى له و بيه گانه مان پيشان ده دن كه (دلپاكي) و (خۆش باوه رى) ي نه ته وه ي كورديان بۆ كه لكى ناپوخته ي خۆيان به كار هيناوه كه چى له پاشدا له باتى چاكه، خراپه يان له گه ل كردوون. ئه و په نده يش كه كورد داويتى به و كار به ده سته زۆرداران ه ئه وه بووه كه له به رامبه رياندا وه ستاوه و شوژشى هه لگيرسانده وه و تۆله ي خۆشى لى كردوونه ته وه.

ببجه گه له مانه ياداشته كان له شوژشه كانى عه ره به كان ده دوى چ له عيراق و چ له جيه گانانى تر دا به تاييه تى له سالى ۱۹۲۰دا كه كورده كان و عه ره به كان له عيراقدا پيكه وه تيايدا به شداربوون.

ئه وه نده ي په يوه ندييشى به كيشه ي كورده وه هه يه له كه سايه تيبه گه وه ره كانى جيه ان ده دوى وه ك (لينين) و (لويد جوړج) و (مسته فا كه مال) و (عيسمه ت ئينونو) و (چه رچل) و (ميس بيل) و (مارك سايكس) و (ودرو ويلسن) و (كلبمه نسو) و (وه نزيلوس)...

هه رچى فه رمانداره كانى ئينگليز بوون له كورده ستاندا مامۆستا ره فبيق ناوى هه موويان به خراپه ده هينى له هه لسووراندنى كاروبارى كورده ستاندا، وه ك (ميتجه رسۆن) و (كاپتان بۆند) و (كاپتان بيل) و ئه و فه رماندارانه ي له چه مچه مال و ئاكرى و زيبار و نامتيديدا كوژراون، له ئه نجامى كورده وه و ره وشته خراپه كانياندا ته نيا له ره وش و كردارى (ميتجه ر نوئيل) و نيازى دلئى به رامبه ر به كورد و كورده ستان دلنياه و به چاكيه وه ناوى ده بات.

ياداشته كانى مامۆستا ره فبيق حيلمى گه ليك به كه لى بۆ ئيمه ي كورده وارى. چونكه ببجه گه له وه ي دۆست و دوژمنيان بۆ له يه ك جيا كورده وينه ته وه، ئه و په نده يشمان ده دنى كه ده بى هه رچيبه ك ده كه ين له پيناوى سه ربه رزى كورد و كورده ستاندا بى.

پیکه نین پرشنگ ددهات له ژین

له دوو توپى ئەم بەرگه دا هه لێژارده یهک له پیکه نینى
 (کورد هوارى) و (جیهانى) ت پشکەش ده کړئ
 به هبواى ئه وهى خوښى و شادمانى به ژینت بیه خشرئ

یهک دوو سهرنج لهم بهرهمه

(پیکه نین پرشنگ ددهات له ژین) یه کیکه له بهرهمه ناوازه کانی ماموستا، که ده توانین لیتوه
 پروانینه دنیای نوکته و قسه ی نهستهق و پرمانای دهگمهن له دنیای رۆشنییری و نه ده بیدا، (نواد و
 نکات) به شیکن له هونهری ئه ده بی و له ناو ههر نه ته وه به کدا جیتی خویان گرتوه.

ماموستا، چونکه مه بهستی سه ره کی له نووسیندا خزمهت گه یاندنه به خوینه ری کورد، بۆیه ده بی نیین
 ههر له نیوان ئەم بابه ته وه کۆمه لێ له ژیان نامه و رووداوی دهگمهن و پر له پندی کۆمه لێ گه وره پیاو و
 سه ره کردی به ناویانگی گه لانیسی تیهه لکیش کردوو... به لای منه وه ئەمه به ده ره له و مه راهمی که
 ویستیتی قه باره ی کتیبه که ی پێ زلتر بکات به لام من له خویندنه وه و سه ره نجدانی وردمدا بۆ بابه ته کان،
 گه لێ باس و بابه تی (ناو خوی) وام تیدا که وته بهرچاو، که ماموستا له وه بهر له یادنامه و بهرهمی
 تریدا نووسیوونی و خستو نیه ته روو، ئەمهش ده بیته هۆی کات به فیرو دانیکی خوینه ر و جیگا گرتیش
 له م کتیبی دوو مه دا، بۆیه ئەوانه ههر له جیتی خویاندا (له پهراوێزدا) ئیشاره مان پێ داو و بواردومان،
 ته نیا ناو نیسانی بابه ته که مان هیش ته وه... خوینه ری وریا و زرنگ خوی ههست به م دیارده یه ده کات و
 له مه و پشیش هه روا باسی وا ها ته وه پیش که له جیتی تر دا خرا وه ته توپى باسه کان: نه رۆز، که ریم خانی
 زه ند، سه لاه دینی ئه یوی، ئە دیسن.

وه نه بێ ماموستا خویسی ئەمه ی به سه ردا تیهه ری بی، له کۆتاییدا و له ریزی ئه و سه ره چاوانه ی که بۆ ئەم
 بهرهمه که لکی لێ دیون، ده سنیشانی ئه و سه ره چاوانه ی کردوو، به تاییه تی:

رۆژنامه کانی: خورمال، باسه ره، چه مچه مال، ئاکرئ، بی ره وه ره کانی.

بی ری خستو نیه ته وه، به لام ئیمه له م کاره ی ئیستاماندا ئه وه به باش ده زانین که دوو باره یان نه که ی نه وه.
 ههر پهراوێزیکیش که ماموستا خوی دا یابئ ئه وا به (ش. ف) نیشانه مان کردوو، وهک له
 بهرهمه کانی تریدا په ی ره و کراوه.

جا بۆیه ئەنجام ده بی نین قه باره ی بهرهمه که له ئەسله که ی بچو کتر بۆ ته وه.

هه زمان کرد خوینه ری هیژا ئاگاداری ئەمه بی و سوپاس.

ئه حمه د

پیشه کی

(١)

(گالته وگه پ) و (قسه ی نهستهق) و (ناسکه قسه) و (وتاری خوښ) و (دهنگ و باسی گه وره
 پیاوان و رۆشنییران) و (مه ته ل) و (هۆنراوه ی به جۆش) و (په ندی پشیشیان) له بار یاندا هه یه مرۆف
 دلخۆش بکه ن و بی شه ی نه نه پیکه نین پیکه نیش له باریدا هه یه پرشنگ بدات له ژین و، له ش و هۆش و
 دل و ده روون و گیان ببوو ژین ته وه و، هیز و تینیان پیدات و، ئاراسته ی شیان بکات بۆ ژیانیکه ی چاکتر و
 پاکتر و بلندتر.

که واته (پیکه نین) پیوستی به کی (ژین) ه چونکه بهختیاری ده خاته ناو ماله وه زینده گانی ده خاته ناو
 فرمانه وه ئازار و هاواری ژین له کۆل پیاو ده کاته وه له مان دوو بوون پرگاران ده کات له دوژمنایه تی
 دوورمان ده خاته وه ترس و له رز له دل مان ده کاته ده ره وه له سه دان ته نگ و چه له مه یهش ده ریا زمان ده کات.

که واته ئەگه ر ژینیکه ی پر ته ندروستی و سه ره که وتن و بهختیاریان ده وئ: «بام پیکه نین»!

(٢)

مندالی ساوای بی گونا، پیده که نن...

لاوی به گورو هه رهت، پیده که نن...

پیاوی نه ژاد و سه ره ره و کارگوزار، مرۆفی سه ره که وتوو و سه ره فراز ههر پیده که نن...

گولیش به ده م کزه با فیتکه که ی به یانیا نه وه ههر پیده که نن...

یاری شه نگ و شوخیش به ده م میردی پاشه رۆژی وه، ههر پیده که نن... دۆستی راسته قینه یهش بۆ دۆستی
 خوی، باوک و دایکیش بۆ جگه رگۆشه ی خویان، ماموستا یانیش بۆ شاگرده زیرهک و نازاکیان ههر
 پیده که نن...

که واته (پیکه نین): هیزیکه...

پیاویش هان ده داته سه ره کار و فرمان و، خوښی ژیان و، پیکه وه نانی ده سه لانداری و سه ره که وتن...

سه ره چاوه یه کی خوداییه: له ش و دل و ده روون و گیان ده بوو ژین ته وه.

پیاویش هان ده داته سه ره کار و فرمان و، خوښی ژیان و، پیکه وه نانی ده سه ته برا و دولبه ران...

که واته بام پیکه نین!...

(٣)

پیکه نه!...

تا ده توانیت: پیکه نه!...

قا قا: پیکه نه!...

تا ده که ویت به سه ر گازی پشتندا: ههر پیکه نه!.

تا له پیکه نیندا پرستت ده برئ: ههر پیکه نه!...

چونکه خەم و خەفەت چارەى گىروگرفت و تەنگ و چەلەمە و ئەرك و نازارەكانتى پى ناكړئ!...
كەواتە پىبكه نه!... بام پەشيمان نه بىته وه له وهى تەمەنت بەدلته ننگى و خەم و خەفەتە وه رابووردووه!...
پىبكه نه: له خوښيتدا!...
پىبكه نه: له ناخوښيتدا!...
پىبكه نه: بە دەم سەرکەوتن و پەككەوتنتە وه!...
پىبكه نه: له جوانى و پىريتدا!...
پىبكه نه: له دەولەمەندى و هەژاريتدا!...
پىبكه نه: له تەندروستى و نه خوښيتدا!...
پىبكه نه: له ژين و دەمە و مردنتدا!...
كەواتە: هەر پىبكه نه!...

(٤)

پىبكه نه: بام سوپاي خەفەت و نازار بشكىتى...
بام دوزمنى بەدكار بمرىتى...
بام بەسەر گىروگرفتى ژىنتدا زال بى...
بام هەموو دەم بە دەستە برا و هەڤال بى...
بام له كارو فرمانتدا بەكار بى...
بۆ هەموو كەس بە فەق و بى نازار بى...

پىبكه نه: بام لەش و هۆش و دلەت، خوښ و بههيز بن... تا بتوانيت بەرەنگارى (زۆردارى) و
(هەژارى) و (نەخویندەوارى) و (نەخوښى) بکەيت لە ناو گەلەكە تدا...
تا بتوانيت بگەيت بە ئامانجى بەرزى خوڤت و نەتە وه و نىشتمانت...
تایبوانىت بە (نازادى) و (شادمانى) پە وه بژىت...

(٥)

ئەو كەسە هەلە دەكات كە بە دەم گىروگرفت و دەرد و نازارە وه پىناكە نى؟!... چونكە (پىبكه نى) هپتەكە
چارەسەرى هەموو گىروگرفت و تەنگ و چەلەمە يەك دەكات!...

ئەو (ژين)ەى هەمانە زۆرتر بەنرخ دەبى، ئەگەر بە دەم (پىبكه نى) هە بەكارو فرمان و تىكۆشانى
مەردانە وه بەسەرى بىهين، بۆ (كەلكى گشت لاى)... نەك بەشین و شە پۆر و گريان و كردە وهى خو
پەرستانە وه... لە بەرئە وه پىويستە: له هەموو بارىكدا، له هەموو جارىكدا، (كۆششى مەردان) و
دەموچاوى (گول خەندەرانه) مان بى...

واتا: هەر بەكەلك بىن و پىبكه نى تا ژينى وا خوښ و نايانمان دەست بکە وئ!

***

397

منيش ئەى خویندەوارى خوښە ويست! بەم نيازە وه ئەم نووسراوەم پىشكەش کرد و بىت له خودام دە وئ:
پىشنگ بدات له ژينت و، خوښى و شادمانىت پىبگە يىنى هەروها ئاراستە يشت بکات بۆ ئە وهى
(كەلك) و (شادمانى) بە نەتە وه كەى خوڤت بگە يىنىت.

سليمانى: ١٩٦٧

شاکر فتاح

(خاوەنى پرۆژەى خویندەوارى كورد)

***

پىبكه نى كوردە وارى

(گالته وگەپ)، (قسەى نەستەق)، (ناسكە قسە)، (وتارى خوښ)،
(دەنگ و باسى گەوره پىوان و رۆشنىيران)، (هۆنراوهى بەجۆش)،
(پەندى پىشيانان)، (مەتەل)

سەلاحە دىن

(١)

كە (سەلاحە دىنى ئەبوى)، كورە گەوره كەى خوڤى (زاهىراى) كرد بە خونكار ئەم ئامۆڤگار بىهى كرد،
فەرموى:

«خوداناس بە چونكە خوداناسى سەرچاوهى هەموو چاكە يەكە.

ئە وهى خودا فەرمانى داوه بكړئ، منيش فەرمانت پى دە دەم بىكە يت.

چونكە ئە وه يە كە دەبى بە هۆى رزگار بوونت خوڤت له خوڤن رشتن بىاريزه چونكە خوڤن نانوى دلئى
(گەل) هكەت رابگره و، ئاگات لى بى و، چاودىرى بکە چونكە تۆ له جىى من و له جىى خودا
بەسەريانە وه دانراويت دلئى ميره كان و كار بە دەستانى فەرمانرە و اىبەكەت رابگره.

چونكە سەرکەوتنى من له ساىهى دل راکرتنى خەلكە وه يە چا و بەكەس هەل مەهپنە چونكە كەس له
دەست مردن رزگارى نابى زۆر بە وورد بىه وه كاروبارى خەلك هەل بسوورپنە چونكە ئەگەر ئەوان دل خوښ
نەبن، خودا چا و له گوناھت ناپۆشئ بەلام ئە وهى له ناوەند (خوڤت) و (خودا) دا روودات، بە پەشيمان بوو
نە وه يەك له گوناھەكانت خوښ دەبى چونكە خودا گەوره و لى بوردە يە»^(١).

(٢)

(سەلاحە دىنى ئەبوى)، له شەرىكدا كە دژى خاچەكانى ئە وروپا دەجەنگا، بەرامبەر له شكرى ئىنگلىز،

(١) خولاسە يەكى تەئرىخى كورد و كوردستان- بەرگى دووهم- محەمەد ئەمىن زەكى، ١٧٩١- چاپى بەغداد-

که سه‌رۆکه‌که‌یانی ناوی (ریچارد) بو، یاخود (شیردل)، له تیره‌بارانی دوژمنه‌کانی نه‌ترسا، به‌سواری هه‌لیکوتایه‌ مه‌یدانی جه‌نگه‌وه و، نه‌راندی به‌سه‌ریاندا، فه‌رمووی:

«بۆ خۆتان وا چاکتره‌ که له جیگای خۆتاندا بوه‌ستن چونکه‌ دلێ شیری ئیسه‌ له دلێ شیری ئیسه‌ که‌ لێک به‌هێزتره‌!».

(۳)

(سه‌لاحه‌دین) به‌شهر دوژمنه‌کانی خۆی ده‌شکاند.

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا که (ریچارد) شاه‌ی ئینگلیز دوژمنیکی خۆپنێژ و درنده‌ی بوو، له‌ کاتی جه‌نگدا، که‌ دژی سه‌لاحه‌دین خۆی ده‌یکرد، ئه‌سه‌په‌که‌ی کوژرا و که‌وته‌ خواره‌وه‌ به‌ناچار به‌پێوه‌ شه‌ری ده‌کرد.

(سه‌لاحه‌دین) چاوی لێی بوو ده‌موه‌ده‌ست ئه‌سه‌پتیکی ره‌سه‌نی چاکی خۆی بۆ نارد به‌دیاری، تا به‌سوارییه‌وه‌ به‌جنگی به‌رامبه‌ری رایشی سپارد پیتی بلێن: «سه‌لاحه‌دین چه‌ی لێ هات ئازایه‌کی سوار چاکی وه‌ک تۆ به‌پێوه‌ شه‌ر بکات چه‌زی کرد ئه‌م ئه‌سه‌پت به‌دیاری بۆ بنێرێ، تا به‌سوارییه‌وه‌ به‌رامبه‌ری به‌جنگییت!».

(۴)

که (ریچارد) شاه‌ی ئینگلیز نه‌خۆش که‌وت، (سه‌لاحه‌دین) زانی که‌ داماو له‌سه‌ر به‌فر و میوه‌ ئیتر هه‌موو رۆژیک به‌فر و میوه‌ی هه‌موو ره‌نگه‌ی ته‌روتا‌زی بۆ ده‌نارد به‌دیاری تا چاک بووه‌وه‌!

(۵)

که (ریچارد) شاه‌ی ئینگلیز نه‌خۆش که‌وت و، (سه‌لاحه‌دین) زانی که‌ داماو له‌سه‌ر پزیشکیی شاره‌زا و پسپۆر بۆ ئه‌مه‌ی چاکی بکاته‌وه‌، خۆی له‌گه‌ڵ پزیشکیی تایبه‌تیدا خسته‌ شیبه‌ی پزیشکه‌وه‌ و، چووه‌ باره‌گای (ریچارد)، گوتی: «سوڵتان سه‌لاحه‌دین ئه‌یوی پیتی ناخۆش بوو، تۆ له‌م نه‌خۆشییه‌ گرنکه‌دا بمینته‌وه‌ له‌به‌رئه‌وه‌ هه‌ردووکه‌مانی ناردوو بۆ لات ده‌رمانی نه‌خۆشییه‌که‌ت بکه‌ین، به‌لکه‌ ئه‌مه‌ خودایه‌ زوو چاک ببینته‌وه‌!»...

که (ریچارد) له‌ نه‌خۆشییه‌که‌ی چاک بووه‌وه‌، ئه‌و ساکه‌ زانی که‌ ئه‌و دوو پزیشکه‌ یه‌کیکیان (سه‌لاحه‌دین) ئه‌یوی خۆی بووه‌وه‌!...

(۶)

(سوڵتان سه‌لاحه‌دین) ئه‌یوی زۆر به‌ته‌نگ پاراستنی (گیان) و (سامان) و (ناپروو)ی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆیه‌وه‌ بوو هه‌ر که‌سه‌ی زۆر و سته‌می لێ بکردنا به‌ جه‌زه‌به‌ی پێ ده‌گه‌یانند جارێکیان، له‌ پاش شکاندن له‌شکرێکی گه‌وره‌ی خاچه‌کانی ئه‌وروپا و به‌دیل گرتنیان، (سه‌لاحه‌دین)، خێوه‌تییکیان بۆ هه‌ڵدا و، له‌گه‌ڵ هه‌ندیک سه‌ره‌له‌شکر و گه‌وره‌ پیاوانی ئه‌و ناوه‌دا له‌ ناویدا دانیشته‌ ئینجا فه‌رمانی دا دیله‌کانیان هێنایه‌ به‌رده‌می.

له‌ناو دیله‌کاندا (رینۆلد) سه‌رداری که‌لاتی (که‌ره‌گ) و، گه‌لیک خونکار و، سه‌رکرده‌ و، سه‌رداری

فه‌ره‌نگه‌کان گیرابوون، له‌گه‌ڵ چه‌ند گه‌له‌یه‌ک سه‌ربازیاندا خونکار (جۆی) له‌ به‌فراوه‌که‌ی خواره‌وه‌، کاسه‌که‌ی دایه‌ ده‌ست (رینۆلد) سه‌رداری (که‌ره‌گ)، تا ئه‌ویش تۆزێکی لێ بخواته‌وه‌ به‌لام سه‌لاحه‌دین ده‌موه‌ده‌ست به‌ره‌سته‌ی کرد، فه‌رمووی: «ئیمه‌ ئاومان نه‌داوه‌ به‌و بیخواته‌وه‌، تا له‌ ده‌ستمان رزگار ببین!...».

دوای ئه‌وه‌ گورج (سه‌لاحه‌دین) هه‌سته‌یه‌سه‌ر پێ و، ده‌ستی کرد به‌گێڕانه‌وه‌ی کرده‌وه‌ گه‌نگ و نه‌نگه‌کانی سه‌ردار (رینۆلد) و، په‌یمان شکاندنه‌کانی، بۆ هه‌مووان: که‌ گه‌لیک جار ده‌رباره‌ی کاروانه‌ بێ تاوانه‌کانی موسوڵمانه‌کان و حاجی به‌ موسوڵمانه‌کانی کردبوو، له‌ کاتی هاتوچۆیاندا، وه‌ک رووت کردنه‌وه‌ی پیاوان و ئافره‌تانیان و، به‌دیل گرتنیان و، ریسواکردن و، زۆروسته‌م لێ کردنیان ئه‌مه‌ بێجگه‌ له‌مه‌ی که‌ جینیوی پیسیشی دابوو به‌ئایین و پیاوه‌ گه‌وره‌کانی ئیسلام! دوای ئه‌وه‌ (سه‌لاحه‌دین) فه‌رمووی: (جا من، له‌سه‌ر ئه‌و که‌تنانه‌ که‌ گه‌لیک جار په‌مانی شکاندوو و، دووباره‌ی کردوو نه‌ته‌وه‌، سوپندم خواره‌وه‌ ئه‌م سه‌رداره‌ سته‌مکاره‌ (رینۆلد) به‌ده‌ستی خۆم بکوژم له‌به‌رئه‌وه‌ سوپنده‌که‌ی خۆم ناشکینم و هه‌ر ده‌بێ بیکوژم!». (سه‌لاحه‌دین) ئه‌وه‌ی گوت و (رینۆلد) ی هه‌ستانه‌ سه‌ر پێ و شیره‌که‌ی هه‌لکیشا و به‌وه‌شاندنیک که‌له‌ی رینۆلدی په‌راند خونکار و سه‌رکرده‌ و سه‌رداره‌کانی خاچه‌کان، له‌وه‌ زنده‌قیان چوو بوو به‌لام (سه‌لاحه‌دین) که‌ زانی ترس نیشته‌وته‌ دلپانه‌وه‌، به‌چه‌ند قسه‌یه‌کی شیرین و نه‌رم و نیازی خۆی، دلێ دانه‌وه‌ و، ترسی له‌ دل کردنه‌ده‌ره‌وه‌ و به‌رپزێکی زۆریشه‌وه‌ په‌وانه‌ی کردن بۆ (شام) تا له‌پاشا به‌شینه‌یی کاروباریان بپزێننه‌وه‌.

به‌لێ، (سه‌لاحه‌دین) وابوو، ئه‌م (شاهه‌نشاهه‌ کورده‌)، به‌خوداناسییه‌که‌ی و، به‌کرده‌وه‌ چاک و پاک و بلنده‌کانی، سه‌ری (ته‌ته‌وه‌ی کورد) و (ئیسلامه‌تی) ی بلند کرده‌وه‌ ته‌نانه‌ت نه‌ک هه‌ر دۆسته‌کانی و ژیر ده‌سته‌کانی دوژمنه‌کانی خۆشیان ده‌ویست و پزیزان لێ ده‌گرت.

که‌ریم خانی زهند^(۱)

مه‌حموود پاشای جاف

(مه‌حموود پاشای جاف) سه‌ره‌ک هۆزێکی مه‌ند و زرنگ ده‌بێ.

هه‌موو جارێک ئامۆژگاری جافه‌کانی هۆزی خۆی ده‌کات منداله‌کانیان بنێرنه‌ به‌ر خۆپندن، بۆ ئه‌مه‌ی ژبانێکی پاک و چاک و بلند بژین، رۆژتیکیان ئه‌فسه‌رێکی تورکی عوسمانی دیته‌ دیده‌نیی له‌پاش ماوه‌یه‌ک هه‌لده‌سه‌ی و له‌ نزیک خێوه‌ته‌که‌ی مه‌حموود پاشاوه‌، له‌به‌ر چاوی ئه‌و هه‌موو خه‌لکه‌ به‌پێوه‌ میز ده‌کات!... له‌پاش ئه‌وه‌ی ئه‌فسه‌ره‌که‌ ده‌رواته‌وه‌ جافه‌کان به‌ (مه‌حموود پاشا) ده‌لێن:

(۱) ئه‌م باسه‌ له‌ کۆمه‌له‌ چیرۆکی (خودای هه‌ژاران) دا ده‌قاده‌ق دووباره‌ بۆته‌وه‌: ل ۸۵-۹۱، بۆیه‌ به‌چاکمان نه‌زانی دووباره‌ بپسته‌وه‌. بروه‌نه‌: شاکر فه‌تاح- چیرۆک بۆ منالان- خودای هه‌ژاران ۱۹۷۹ چاپخانه‌ی شاره‌وانی هه‌ولێر.

«پاشا! خۆ تۆ به ئیمه ده فەرموویت بە مندالە کانتان بخوینن، تا فێری کردووه و ڕهوشتی جوان و مهردانه بین که چی ئهم ئه فەسهره خوینده واره ئه مه نده به دخوو بوو، له نزیک ئیمه وه و به بهرچاوی ئهم هه موو که سه وه، به پیتوه میزی کرد! ئه ی که واته ئهم هه موو خویندنه ی به که لکی چی هات؟!».

(مهحمود پاشا) یش که گه وره پیاو و هونه رمه ند و جوامبیر ده بی، به م جوۆره وه رامی جافه کان ده داته وه:

«براگه ل! ئه مه تاوانی خویندن نییه که ئهم ئه فەسهره وه های کرد.

هه ر خۆی له خۆیدا به دخوو و ناپیاوه خراپیش په روهرده کراوه به لام ئه گه ر نه یخویندایه میزه که ی ده کرد به سنگمدا!...».

وهسمان پاشای جاف

(وهسمان پاشای جاف) یش سه ره کی هۆزی جاف ده بی پیاویکی هۆشمه ند و زیره ک و به چنگ ده بی زۆر هه زیش له گالته وگه پ ده کات.

رۆژتیکیان هه ست ده کات پیاویکی دزیی لێ ده کات پیاوه که ده نیریتته ژووری خۆرشت رۆن ده ره به یینی خۆیشی لێ ده گری بزانی دزیبه که ی چۆن ده کات کابرا هه ندیک رۆن ده خاته سه ر ته پلای سه ری و ته پله که ی خۆی ده کاته وه سه ری له پر وهسمان پاشا ده کات به ژووردا کابرا داده چله کێ پاشا پیتی ده لێ:

«برا سه رمامه تا زوه له سوپایه دا ئاگریکی نیله نیلم بۆ بکه ره وه!...».

- میرم به م قرچه ی گه رمایه ئهم سوپایه ت بۆ چییه ؟ ریم بده بچم نوینت بۆ به یینم بیده م به سه رتدا تا گه رم ت بپته وه.

- نه ء نوینم ناوی هه ر سوپاکه م بۆ داگیرسینه و له لامه وه بوهسته تا گه رمم ده بیته وه.

- میرم وا ده چم داردینم سوپاکه ت بۆ داده گیرسینم.

- نه ء نابێ بچینه ده ره وه به کیک له و پپچکه ته ختانه بشکینه و بیکه ره وه به ئاگر!...

کابرایش که تی ده گات (وهسمان پاشا) میچی گرتوه له سه ر ئه وه ی که به و جوۆره ئاگری بۆ بکاته وه، ناچار ده بی فه رمانه که ی به جی ده یینی کاتییک ده زانی ئه و ئه و رۆنه ی دزیبه تی و، ناویه ته سه ر سه ری، ده تویتته وه و به دهم و چاویدا دپته خواره وه!...

(وهسمان پاشا) یش تیروپر پیتی پیتی ده که نی و، پیتی ده لێ:

«ئاوا ده تگرم له دزیبه کانتدا ده پرۆره وه مالی خۆت پیاوی وه ک تۆم ناوی!...».

نالی

(۱)

(نالی) بووتیکی گه وره و زانا و به ره داری کورد بووه له سه رده می بابانه کاندایاوه که له (قه ره داخ) ده بی، دلی به کچینکدا ده چی، ناوی (حه بیبه) ده بی دواي ئه مه نده گرفتاری دلداری ئه و کچه ده بی ماره ی ده کات به لام ئهم و ئه و له کۆلی نابنه وه پیتی ده لێن: «وه ک زانیومه انه یاره که ت چاوه کانی خیل و قیچن بیجگه له وه شه رانییشه!»...

ئه ویش وه رامیان ده داته وه ده لێ: «یاره که م چاوه کانی خیل و قیچ نین به لام وه ک دوو تای ته رازوو وانه، له پرووی نازه وه نه ختی سه ر ده که ن!».

(۲)

هه ندی که س توانج و پلاری تی ده گرن که به زمانی کوردی هۆنراوه ده هۆنیتته وه ئه ویش به م جوۆره وه رامیان ده داته وه، ده لێ:

که س به ئه لفازم نه لێ خۆ (کوردی) یه، (خۆکردی) یه

هه ر که سی نادان نه بی خۆی تابییعی (مه عنا) ده کا

(۳)

له جیگایه کی تریشدا (نالی) ده لێ:

(فارس) و (کورد) و (عه ره ب)، هه رسیم به ده فته ر گرتوه

(نالی) ئه مرۆ حاکمی سی مولکه (دیوان) ی هه یه

(۴)

(نالی) که سه ربازه کانی تابیه تی (ئه حمه د پاشای بابان) ده بینی به م جوۆره له شپوه به کی ته ر و ناسکدا پیتاشمانی ده دات:

ئه و تاقمه مومتازه که وا خاسه ی شاهن

ئاشوویی دلی مه مله که ت و قه لبی سوپاهن

سه ف سه ف که ده وه ستن به نه زه ر خه تتی شو عاعن

حه لقه که ده به ستن وه کو خه زمانه ی ماهن

نیترگس نیگه هو ساق سه مه ن کورته وه نه وه شه ن

موو سونبول و روومه ت گول و هه م لاله کولاهن

گولزاری ده رو ده شتن و غیلمانی به هه شتن

ئاهوو سه ف و ئاته ش به که ف و تیز نیگاهن

سه حرا به ته جه للا ده که نه وادیی ئه یه ن

قامه ت شه جه ر و مه زه ری ئه لتافی ئیلاهن

گهه تاووس و گهه که بکن و گهه بوو قهله موونن
گهه شوعله و گهه تاتهش و گهه دوودی سیاهن
لایق به بدهن ته تلهسی ته خزه که ده پوژن
نهو رسته گوول و بهسته له گهل دهسته گیاهن
«بو سهیری خه رامیدنی نهو سهروو قه دانه
(سوئی) له ته له بدان و هه مروو سالیکی راهن»

(۵)

جارتیکیان هاوړتیکانی (نالی) دهچن بو جینگایه که دهیانه وی ته ویش له گهل خویندا بهرن بو ته وی
دهلین: «نه سپیکیش بو (نالی) پهیدا بکن، تا سواری بیج و، بتوانی له گهل ماندا بی» نالییش له
وهرامدا دهلی: «من نه سپیم پییه»!... ته وانیش دهلین: «کوا نه سپه کهت؟» نالییش دهلی: «نهی ته وه نییه
نه سپه کهم؟...» ته وه دهلیت و دهست ده بات بو «پنج» ی خوئی... دهلی: «نهی بهم پییانه ی خویم نارووم؟!».

(۶)

(نالی) پیایوکی زور دلته ده بی سهیری! جوانی نه گریجه یاره که یمان چون هونه رهنه ندانه و وه ستایانه
پیشان ددهات، دهلی:

لاولاه که له لاه به نه لاه کشاوه
یا یاسه مهنی خاوه له رووی روژه روواوه!

مهولهوی

(۱)

(مهولهوی) بوژتیکي هونه رهنه ندی گه وری (کوردا) بووه روژتیکیان له شاری (سنه) له کوژتیکدا ده بی،
لیتی ده پرسن، دهلین: «تو هه دهلیتیت هوزه کهم خویشیان دهویم و به گه ورمه ده زانن به چیتدا پیشانی
دهدهیت که راست ده که یه؟».

(مهولهوی) یش له وهرامدا دهلی: «خو ته گهر هیچ نه گیترمه وه، نه وه بو من بهسه، که هه ورامیبه که
بارتیکي گران له که ره که ی دهنی و، رتی ده که ویتنه (ملهی نه وی ههنگ) و، ده به وی به ویدا که ره که ی سه ر
بخات، که که ره که ی ناروات، پیی دهلی:

«هه چه دهی!... به خودا ته گهر وه که مهوله وییش بیت، هه سه رت ده خه م!».

(۲)

که (مهولهوی) دهچن بو حه ج، له ریگادا، له به غداد، له ته کیه ی شیخ (عبدولقادی گه یلانی)،
پشو به که ددهات به لام نه خوشیبه کی سه ره مه رگ ده گری پیواوه که یشی نه مه به ههل ده زانی هه ر پاره به کی له
باخه لدا ده بی دهیدزی و له به غداد ده وه ده گه ریتنه وه گونده که ی خوئی که ناوی «سه رشاته» یه له وی دهست
دهکات به یا و که روئی درو!... به خیزانی مهولهوی دهلی: «باوه مهولهویم له به غداد نه خوش کهت و مرد

منیش له وی ناشتم و پاره ی حه ج که یشیم بو به شیبیه وه به سه ر هه ژاران و دامواندا». خیزانی مهولهوی
به سه زمانیش ده که ونه شین و شه پور و گریان و پرسه گرتنه وه که چی له پاش دوو مانگ مهولهوی له وی
چاک ده بیته وه له به رنه وه ی نابوت ده میتینته وه حه ج که ی بو ناکری به ناچار ی ده گه ریتنه وه گونده که ی خوئی
که مهولهوی ده گاته ماله وه پیواوه ناپاکه که ی له ترسدا هه لیت به لام کوړه کانی مهولهوی دوا ی ده که ون،
ناهیلن له ده ستیان ده ریچیت، ده یگر ن ئینجا ده یسه نه به رده م باوکیان، خه ریک ده بن بیکوژن به لام
مهولهوی دهلی: مه یکوژن وازی لی به یتن.

هه رچی رووی داوه رووی داوه و پراوه ته وه، بهس نییه خویم هاتومه ته وه؟!».

ئینجا مهولهوی رووده کاته پیواوه که ی و پیی دهلی:

«برا!... خودا رووی مردن رهش بکات که توئی لای من و ا شه رمه زار کرد ته گهر من بمردمایه تو بچ نه م
شه رمه زاریهت به سه ر دههات؟».

دوا ی نه وه پیواوه ناپاکه که ده رده که ن.

(۳)

روژتیک (مهولهوی) رتی ده که ویتنه (پاوه)، له ناوچه ی هه وراماندا، ده بیته میوانی مه لایه کی پاوه بی
(مهولهوی) سن روژ لای مه لاکه ی خانه خوئی ده میتینته وه، که چی خاوه ن ماله که هه ر (توو) و (دوای
ده رخواورد دهات!... ته ویش خوئی تاماده ده کات بگه ریتنه وه مه لاکه پیی دهلی: «ماموستا! زوو تو غرت کرد
مه رتیکم دانابوو بو ت سه ر بیرم».

مهوله ویش ناکاته نامهردی، دهلی: «که واته سویندم وای بی، تا لیتی نه خویم ناروومه وه!...».

که (مهولهوی) نه وه ددها به گوئی خانه خوئی که یدا، خانه خوئی به تاسه وه ده چی!...

عه بدولای حه سن

(عه بدولای حه سن) باخه وانیکي هه ژاری، نه خوینده واری ده شتی شاره زوور بووه له تیره ی
(نه ورولایی جاف) دا له گهل نه وه یشدا به ره ه می (هونراوه) و (راستی په رستی) ی ناوازه و نایابی
پیشکه شی نه ته وه که مان کردوه دوستی (مهولهوی) بووه مهولهوی زوری خوش ویستوه.

نه مه نمونه یه که له هونراوه کانی که به ناشکرا راستی په رستی تییدا دیاره لیتره دا (عه بدولای حه سن)
سکالاکه ی و گله بیبه که ی به رامه ر خودایه: -

نه وه نان نه بوو تو دات وه به نه
وه هه ولی قسول و، وه زوری چه نه
چه ند سال له سه ر یه که رهمه زانم گرت
وه نان و وه ناو پارشیوم ده کرد
وه گه لی ددهی ماینی محه ننه که
وه منت نه دا که لاشیکی چه که!...

ژیرم خاک دهکە، سەرم سەنگ دەکە
ئەمن دەنگ ناکەم، ئەتۆ دەنگ دەکە؟!

مەحووی

(١)

(مەحووی) بووژتیکى گەورە و زانایەکی خاوەن پایە و راستی پەرستیکى خوداناسى چاکەخواز بوو
پایە (مەحووی) لە پایە (شیخی سەعدى) کەمتر نەیبە، لە بەرھەمی ناوازه و نایاب و بەکەلکدا ئەمە
چەند نمونەپەکی هۆنراوە و بیروباوەرەکانیتى کە لە بارە (کوردهوارى) یەو دەیاناون:

«شیخی هەمەوێندیکى ئەدا وەعزە و نەسیحەت
ئەو قورپەسەردى داپووە بەر فەخش و فەزیحەت
خۆش ھاتە جەواب و، وتى: «تۆ حەقتە فەقەت من،
قوتتاعى تەریقەم، نەکو قوتتاعى تەریقەت!»»

(٢)

«زەمانەى پى تەعەب دەتکاتە تیسرۆک
لە تى نانت دەداتى: دووبەشى نۆک»

(٣)

«دنیا (تیتىرۆ) یە مەوہستە تەنیا برۆ
کى ماوہ تىیا نەبووئ تىیا (تیرۆ)؟!»

(٤)

«نامەرد ئەوہندە موعتەبەرن لەم زەمانەدا
مەرد ئىعتىبارى کەم بوو، (مەردى خودا) خوسوس!

(٥)

«لە ھەموو جى لە چ کەس بىنى مرووہت نایە!...
(کەرم) و (سیدق) و (وفا) ئىستە لە عالەم بووہ قات!»

ئەحمەدى خانى

(ئەحمەدى خانى)، لە بەرھەمە ناوازه و نایابەکەیدا، کە ناوى ناوہ (مەم و زین)، لە مەیدانى (وێژە)
و (ھونەرمانەندى) و (مرۆڤپەرورەرى) و (کوردايەتى) دا سەرى (نەتەوہى کورد) ی بەرز کردۆتەوہ ئەمە بۆ
ئىمەى کوردهوارى شایانى شانازىبە، کە (مەم و زین) ە کەى (ئەحمەدى خانى) لە دەمىکەوہ لە جىھانى
پىشکەوتوودا بايەخ و نرخى پىدراوہ و، بەگەلێک زمانى زىندووى پىشکەوتوويش پەرچشە کراوہ
تەنانەت زۆر کەس لە پىسپۆرانى وێژەى جىھانى، (مەم و زین) ە کەى (ئەحمەدى خانى)، لە (ئەلبادە) و

(ئۆدیسە) کەى (ھۆمىرۆس) ی یۆنانى و، (شاهنامە) کەى (فیردەوسى) ی ئىرانى، بلتدتر و بەنرختر
دادەنیت.

سەبى پىشەکیبە کەى (مەم و زین) ە کەى (ئەحمەدى خانى) بکە، کە لە (٣٠٠) سال پتر لەمەو
پىشەوہ نووسىوہتى، چۆن شارەزایى و پىسپۆرى و کوردايەتى خۆى نوواندووە بەرامبەر چارەسەرکردنى
کىشەکانى نەتەوہکەى خۆى ئەمە بەشیکە لەو پىشەکیبەى کە ئەو پەرى لیکۆلینەوہى زانایانەى تىدا
نوواندووە:—

«جوامبىرى و ھىمەت و سەخاوەت
مىرىنى و غىرەت و جەلادەت
ئەو خەتە ژ بۆ قەبىلى (ئەکراد)،
وان دانە بەشپىر ھىمەت و داد.
ھەندى ژ شەجاعەتتى غەبوورن
ئەو چەند ژ میننەتتى نەبوورن
ئەف غىرەت و ئەف عولوى ھىمەت
بوو مانىعى حەملى بارى میننەت
لۆ پىکفە ھەمىشە بى تفاقین
دائىم بەتەمەپرود و شىقاقن!...
گەردى ھەبووا مە ئىتتىفاقەک
ڤىکرا بکرا مە ئىنقىادەک
(پۆم) و (عەرەب) و (عەجەم) تەمامى
ھەمىيان ژ مەرا دکر غولامى!...
تەکمىل دکر مە (دین) و (دەولەت)
تەحسىل دکر مە (عیلم) و (حىکمەت)
تەمىیز دەبوون ژ ھەف مەقالات
مومتاز دەبوون خودان کەمالات».

حاجی قادری کۆبی (۱)

شیخ پرهزای تاله‌بانی

(۱)

«له فکرم دئ (سوله‌یمانی) که دارولمولکی (بابان) بوو نه مه‌حکوومی (عه‌جه‌م)، نه سوخه‌کیشی (ئالی عوسمان) بوو له‌بهر قاپیی سهره سه‌فیان ده‌به‌ست شیخ و مه‌لا و زاهید مه‌تافی (که‌عبه) بوّ ئه‌ریابی حاجه‌ت گردی سه‌یوان بوو له‌بهر تابووری عه‌سکه‌ر ریّ نه‌بوو بوّ مه‌جلیسی (پاشا) سه‌دای مۆزبیکه و نه‌ققاره تا ئه‌یوانی که‌یوان بوو دریغ بوّ ئه‌و زه‌مانه، ئه‌و ده‌مه، ئه‌و عه‌سره، ئه‌و رۆژه که‌ مه‌یدانی جری‌دبازی له‌ ده‌شتی (کانی ئاسکان) بوو «به‌زه‌یه‌و حه‌مله‌تی (به‌غداد)ی ته‌سخیر کرد و تیی هه‌لدا (سوله‌یمان)ی زه‌مان راستت ده‌وی باوکی (سوله‌یمان) بوو (عه‌ره‌ب) ئینکاری فه‌زلی ئیوه ناکه‌م ئه‌فه‌زه‌لن ئه‌ما (سه‌لاح‌دین) که‌ دنیای گرت له‌ زومره‌ی (کوردی بابان) بوو قوبووری پر له‌ نووری ئالی (بابان) پر له‌ په‌حمه‌ت بی که‌ بارانی که‌فی ئیحسانیان وه‌ک هه‌وری نیسان بوو که‌ (عه‌بدو‌للا پاشا) له‌شکری والیی (سنه‌ی)ی شپ‌کرد (په‌زا) ئه‌و وه‌خته‌ عومری پینج و شه‌ش تیغلی ده‌بستان بوو

(۲)

«قه‌ومه‌کان به‌و خواجه و حوکی له‌ سه‌ر به‌حر و به‌ره‌ به‌رخه‌نیرئ گه‌ر نه‌نیرئ هه‌ر که‌سئ ساحیب مه‌ره‌ دیم به‌گژیا ده‌یدرم گه‌ر فیله‌ سه‌ل شیری نه‌ره‌ با نه‌قه‌ومیت و نه‌زانن ئه‌م هه‌موو شوپ و شه‌ره‌ گشت له‌سه‌ر بزنی شه‌ل و کاوری گه‌ر و به‌رخه‌ له‌ره‌!»

(۳)

«که‌له‌شیرئ به‌ (په‌زا) لازمه‌ کرم‌اشانی زیره‌ک و چاپوک و دم‌گه‌رم و در و شه‌ررانی

(۱) ئه‌م باب‌ه‌ته‌ له‌ نامیلکه‌ی (حاجی قادری کۆبی) دا دووباره‌ بو‌ته‌وه‌، باشته‌ که‌ دیسان دانه‌نریته‌وه‌.

پروانه: شاکر فه‌تاح، حاجی قادری کۆبی - چاپخانه‌ی شاره‌وانی هه‌ولێر ۱۹۷۸

«که‌له‌شیرئ که‌ قه‌پی گرت له‌ بنا گوئی که‌له‌شیر پر به‌ده‌م بی‌چچرئ وه‌ک سه‌گی هه‌ورامانی که‌له‌شیرئ که‌ ئه‌گه‌ر شیرئ نه‌ری بیه‌ته‌ مه‌ساف رای‌فرینئ به‌شه‌قی میسلی که‌ری تالانی به‌دریژی وه‌کو مه‌ولان به‌گه‌که‌ی میری به‌یات به‌جه‌سامه‌ت وه‌کو کوپخا زله‌که‌ی بیبانی ئه‌ی (نه‌قیب زاده) بنیره‌ که‌له‌شیرئکی وه‌ها بوّ (په‌زا) که‌ی سه‌گه‌که‌ی قاپیه‌که‌ی (گه‌یلانی)!»

(۴)

«میر به‌سه‌د مینه‌ته‌ هه‌ناردی ئیسترتیکی رووت و قووت ده‌ست و پاسست و سه‌قه‌ت ئه‌ندامی هه‌روه‌ک عه‌نکه‌بووت خاوه‌نی ئالیکی ئالیم پیتی نه‌داوه‌ موتله‌قا داویتی ئه‌ما وه‌کو بیستوومه‌ قووتی لایه‌مووت!... پشتی ریش و شانی زامدار و جه‌دوو بوو ناعیلاج چه‌ند قه‌رشیکم هه‌بوو بو‌م دا به‌نه‌وت و عه‌نزه‌رووت سه‌ی فه‌تاهی مه‌یته‌رم رۆژی به‌حوججه‌ت لیتی نه‌وی کلکی ده‌ره‌ینا له‌ بن، ئنجا به‌عاسته‌م گوئی بزوت!» «گه‌رچی ناتوانئ ببزوی هیند له‌رو که‌م قووه‌ته‌، ده‌نکه‌ جوئیکی نیشان ده‌ی تا قیامه‌ت دئ له‌ دووت پووش له‌ لای هه‌لوایه‌ حه‌تتا گه‌ر پلئوشه‌ی ده‌س که‌وی بای ده‌داو لوولی ده‌داو قووتی ده‌دا وه‌ک نیره‌ حووت گه‌ر قه‌له‌و بی ئه‌م ئه‌جنه‌ی نیره‌ چار ناکرئ مه‌گه‌ر (شیخ روفاعی) بی عیلاجی کا به‌ئه‌سمای (جه‌له‌لووت) مه‌سه‌له‌حه‌ت وایه‌ هه‌تا نه‌یخواردووم بینیره‌مه‌وه‌ زۆر ده‌ترسم ده‌عه‌یه‌ک قووتم بدا بکا به‌قووت!»

(۵)

«مایه‌کویت جارن که‌ ده‌تگوت ره‌وتی ره‌وتی ئاهووه‌ ئیسته‌ هه‌ستانی له‌سه‌ر ئاخوور به‌یاهوو یاوه‌وه‌ قه‌ت له‌ یه‌ک قسناخ که‌می جوّ ناده‌مئ و هیشتا له‌ره‌ سالّ دوانزه‌ی مانگ سواری نابم و هه‌ر ماندوووه‌

گەر بەئاوژەنگی پەراسووی ئەم سەر ئەوسەر هەلدێری
 هێندە نابزۆی بزانی ماوہ یاخوود مردووہ!...
 «خاوەنی پێشوویشی نازانی کە تەئریخ و سنە
 چەندە، ئەمما من لە پیرانی قەدیم بیستووہ:
 وەختی (نادر شاھ) هجوومی کردە سەر ئیقلمی (پۆم)
 تازە گواہی ئەو لە زگ دایکی خرووجی کردووہ!».

(ژیوەر^(۱))

قانیع

(۱)

جارتیکیان مامۆستا (قانیع)، بوژی بەناوبانگ، لەسەر فرمان دادەمیستی روودەکاتە (دەربەندیخان) بۆ
 فرمان دەست کەوتن کە دەگاتە ئەوی نامەیک دەنووسن بۆ مامۆستا (کەریم زەند) ی دۆستی کە بریتی
 دەبێ لە تاکە یەک دێری بچووک: «یا کەریمی کارساز مەدەدێ!»
 مامۆستا کەریمیش بەهەلەداوان خۆی دەگەییشتە کن کاربەدەستانی دەربەند، تا (قانیع) دانامەزینی
 لەسەر فرمانیکی باش وازناھیتنی!...

(۲)

ئەوی (فلس) وەللا لە داک و باب و باپیر چاتری
 تۆ لە دووسەد خزم و خویش و شیخ و دەسگیر چاتری
 هەوی بەقوریانی زەرەت بێ، رۆژی سەودا و مامەلە
 تۆ لە شیر و خەنجەر و برنەو گەلی نازاتری
 وایزانم بێ ئەدەب نابم ئەگەر ئەمەری بلیتم
 تۆ لە لوقمان و ئەرەستوو، عالم و داناتری
 من بەچاوی خۆم دەبینم کەمتیارت کرد بەشیر
 بەینی بینەللا لە خواجه و فەیلەسووف و ریاتری
 چەند زەبەللاح و قورمساخ و تەراحت کرد بەپیاو
 جا کەوابوو تۆ لە خۆتندن چاتر و بالاتری
 کلکی کەر بەرز کەیتەوہ، ئەیکە بەپیشەنگی قەتار
 ئافەرین بۆ تۆ (فلس)، بیشتک لە من داناتری

(۱) ئەم باسە و نمونە شیعریەکانیش، دیسان وان لە نامیلکە (ژیوەر) دا، بۆیە باشتروایە ببیوتین.
 پروانە: شاکر فتاح- زیوەر- چاپخانە کامەرانی- سلیمانی ۱۹۷۴

(۳)

(قانیع!) گشت کەس ئەزانن تۆ کزۆلە و سەرکزی
 تۆ لە گشت کەس بێ (فلووس) و بێ دەس و پيسواتری
 کاکە (ئانە) و مامە (دەرهم) کۆمەکم بن بيممەلات
 تۆ لە جەم جەمتر، لە دارا بێ خەم و دارا تری
 ئیستە کانن، چۆن جەنابی (من) لە تۆ دوورم تەواو
 تۆ لە رێوی، گەر خراپتر، لات و بێ عەنواتری
 خوانەخواستە دەفەعی بێ نەقشم ببینی تۆ بەخەو
 جا ئەزانم چۆن لە گشت کەس، هار و بێ مەعناتری!.

(۴)

برابن غایەتان یەک بێ، برایی غایە یەکبەسەونە
 ئەوہی کۆمەک بەفیکرت بێ، لە هەر لا بێ براتانە

(۵)

با سێ قات نەبێ خانوو و سەراکەت
 پارە قاتیکیان بدە بەبراکەت
 دەولەمەند مەلێ هەولێ بۆ خۆیە!...
 نەبوونی هەزار، نەبوونی تۆیە

(۶)

پرچ و بەرمال و سیواک ریش و کەشکۆل و عەبا
 بۆ (سوالتان)، کە ئەمە ئەسبابی ژین و حورمەتە؟!...

(۷)

دەستی (مەردی) توند لە ئەلقەوی (کاسیی) مەحکەم بکە
 پۆلی ناکا هیممەتی (پیر شالیا و) (کۆنەپۆش)!...

(۸)

کاکێ (مالیک)! پیت بلی بۆچی ئەمە ئایینتە؟
 خۆین مژینی ژێردەسە بێ دەستەلاتان دینتە!...
 یەک قەرۆشت دا بە (رەبعی تورک) و (تاپۆت) گرتە دەست
 تا قیامەت ئەو قەرۆشە مایەکاری ژینتە؟!...

(۹)

گوئی گره (قانونی سوشیالیستی) دهنگی دایه وه: رۆژی مه رگت زۆر نزیکه ئه وه دهنگه (یاسین) ته! نۆکه ر و پیتش خزمهت و کاره که ر و دایه نه که ت: که وه ته رۆژی خۆی بزانه (دوژمن) ی خۆینینته! باخنی هینده قایم و مه حکم نه بووی من نه تگه من (دهستی ئیستعمار) هیز و کۆمه ک و په رزینته!

(۱۰)

له تۆزی ئاشدا غه ر قم، له ته وقی سه ر هه تا ئه ژنۆم به لām چه ند خۆشه ئه و تۆزه، که هه ر خۆم ئامیرم بۆ خۆم نه ترسی ئه مری مافه وق و نه مه حکوومی به راتی تۆم له سایه ی زه حمه تی قاچ و سه رو ده س و ئه ستۆم له بۆ که س چا و له به ر نیم و، خه بائی پتی ریا ناکه م!...*)

میرزای خورمالی^(۱)

مچه ی حاجی برابم ئاغا

(۱)

ئۆتۆمۆبیلچی، له پاش ئه مه ی ئۆتۆمۆبیله که ی خۆی له دامینی باخه کانی به ر گوندی (عه بابه یلین) دا وه ستاند، رووی کرده ئۆتۆمۆبیل سواریه کان و گوئی: - ئۆتۆمۆبیله که م مه کینه که ی کزبووه له مه به ولاره به سه ر به ره و ژوو رکه دا بر ناکات تکا ده که م دابه زن، به پین برۆنه سه رشاخه که! ... (مچه ی حاجی برابم ئاغا) یش که یه کینک بوو له گه شت که ره کان تووره بوو به ده نگیکی به رزه وه گوئی:

- باوکم ئیوه ئه مه نانا سن... جاریکی تریش هه ر وای له ئیبه کرد... ئۆتۆمۆبیله که ی خۆی تۆقاندووه، هه ر نه ختی به رزایی ببینن، وا ده زانی کتیه و، پیتیدا سه رناکه وئ!...

(۲)

به ریکه وت سه رۆکی شاره وانی هه لّه بجه و باوک و براکانی، هه موویان چاویان کزبووه (مچه ی حاجی

(*) (قانیع) به ئاگری (زۆرداری) و (ده ربه ده ری) و (نه خۆشی) و (بچ که سی) و (نه خۆینده واری) تووایه وه، به لām کانه یه کی پاکي بچ گه ردی ره سه نی پرشنگداری لی په یدا بوو، که به پرنشنگی هه ست و بیروباوه ری خۆی میشکی (کورده واری) رووناک کرده وه (ش.ف)

(۱) ئه م بابه ته و (حلمی) ئه مه کۆسته، شیخ تۆفیقی گولپ، مه لا عارف) له کتییی به که م (یادداشته کان...)) رۆژنامه ی خورمالدا بلاوکراره ته وه، بۆیه لاما ن بر د. پروانه (ئاوینیه ژینم) ل: ۲۴۸-۳۲۶.

برابم ئاغا) یش، سالی ۱۹۴۰، له هه لّه بجه فه رمانبه ر بوو (مچه) پیاویکی قسه خۆش بوو هاوړیکانی، به تابه تی تووره یان ده کرد، هه ر بۆ ئه مه ی قسه ی خۆشی پین بکه ن.

رۆژیکیان له بابه ت چاوکزی و چاویه هیزی ئه و پیاوانه وه، فه رمانبه ره کانی هه لّه بجه له گه ل (مچه) دا کردیا نه ده مه قالی، دواپی (مچه) به سوئیدیک ده مه قالییه که ی خۆی و ئه وانی بریبه وه گوئی: -

«سا ژنه که ی خۆم سێ به سی به ر لالا کردین، تا پینجه م شه و و شه شه م شه وی مانگیش، مانگ له لایه ن مالی سه رۆکی شاره وانی هه لّه بجه وه نایینن!...».

کفر ئه حمه د

(۱)

جاریک (کفر ئه حمه د) ده چیته گه راو (حه مام) یک له سلیمان.

پاره ی له باخه لدا نابی ده ترسێ له وه ی خاوه ن گه رماوه که بچن به گژیدا و ته ریقی بکاته وه ده س هه لّه بریته ئاسمان و ده لئ: «خودایه! یان چه ند پوولیک بخه یته باخه لمه وه، بیده م به م خاوه ن گه رماوه یاخود گه رماوه که پرووختینی، به لکو ده ربازیبم و له م شه ره زاریبه رزگارم بی!...» زۆری پین ناچن گه رماوه که بن میچه که ی قرچه ده کات و ده ست ده کات به رووخان هه ر که سه به لایه کدا ده رباز ده بی (کفر ئه حمه د) یش بۆی تی ده قاچینن و، له ده ست کارای خاوه ن گه رماو پرگاری ده بی!.

(کفر ئه حمه د) له رینگادا چاوی به هه ژاریک ده که وئ له خودا ده پاریته وه، ده لئ: «خودایه، به گه وریه یی خۆت یه کتیکم بۆ بره خسیتیت چه ند پوولیکم بداتن». (کفر ئه حمه د) یش ده م و ده ست پیتی ده لئ: «مردووت نه مری!... شیت بووی داوای پاره له خودا ده که بت؟! هه ر ئیسته بۆ چه ند پوولیک که لیم داوا کرد، گه رماویکی رووخاند!...».

(۲)

(کفر ئه حمه د) مانگایه ک و که ریکی ده بی رۆژیک له رۆژان مانگایه که ی نه خۆش ده که وی دلئ پیتی ته نگ ده بی ده ست ده کات به پارانه وه له خودا ده لئ: - «خودایه! که ر و مانگاکه م مه کۆزه ئه گه ر هه ر ده بشکوژیت^(۱) که ره که م بکوژه!...».

که چی که به یانی له خه و هه لّه ده ستیت، ته ماشا ده کات مانگایه که ی ته تۆبیه! ئه ویش ناکاته نامه ردی، ده چیته بازار، کوپتیک ده وۆزیته وه و، ده بیاته ماله وه ئنجا ده ستی کوپره که ده خاته سه ر مانگاکه و لیتی ده پرسن: «مه لا ئه مه چییه؟».

کوپره که ده لئ: «ئه مه مانگایه!...». ئنجا (کفر ئه حمه د) ده ستی کوپره که ده خاته سه ر که ره که و، لیتی ده پرسن: «ئه ی ئه مه چییه?...». کوپره که ده لئ: «ئه مه که ره».

(۱) راستتر: ده یشیان کوژیت.

(کفر ئەحمەد) پش که ئەو له کوێرەکه دەبینی، دەست دەدات بەتەپلی سەری خۆیدا و، روودەکاته ئاسمان، دەلێ: «خودایه! ئەم کوێرە بەکوێری خۆیهوه زانی کامیان (کەرە) و کامیان (مانگا) یه ئەی تو بۆچی بهو هه موو چاوانهوه که هه ته، له جیاتی کەرەکه، مانگاگهت کوشتم؟!».

مهلا سهعید

(١)

له سلێمانیدا (مهلا سهعید) ناویک په یاددهی پیاویکی راستگۆ و خوداناس دهی حهز له پیاوی درۆزن و دوو روو ناکات له بهرتهوه بهدل قین له سۆفییە مل قهوییه پش پانه دوورووه که می مزگهوتی گهوه هه لدهگرئ ئەم سۆفییە بۆ ئەمهی خه لکه که پیتی بلتین پیاوی چاک و خودا ناسه، دپنێ له رۆژانی هه یینیدا هه ر له بهر ده رگای مزگهوتی گه وره وه، به رده ورده ده خاته ناو قور و چلپاوه که وه، هه تا به هه یوانی مزگهوته که گوايه مه به سی ئەوه بی، که موسولمانان به سه ر ئەو رپچکه یه دا برۆن، تا پیتلاوه کانیا ن قوراوی نه بن، تا ئەویش به و کاره ی، خودا له گوناھی خۆش بییت که کاتی نوێژی رۆژی هه یینی دیت، خه لکه که، هه موو به سه ر ئەو به رده وردانه دا ده رۆن که چی (مهلا سهعید) پیتلاوه کانی خۆی داده که نێ و به ناو ئەو قور و چلپاوه دا ده روا ت، تا ده گاته سه ر ئەستێرکی مزگهوته که که لێی ده پرسن:

«مهلا سهعید! بۆچ وا ده که یه ت؟!» مهلا سهعید کوت و پر ده لێ:

«بۆ ئەمهی به شی من خودا له گوناھی سۆفی خۆش نه بییت!».

(٢)

ده گێر نه وه: (مهلا سهعید) به ده ست یه کێک له شیخه کانی سلێمانیه وه ئازار و زبانی پی ده گات ئەویش روو ده کاته شاره وانی سلێمانی (عه بادیا) ناویک که ئەندامی کۆری شاره وانی ده بن، له وئ ده یینی کاتی که ده یین ئەوا (مهلا سهعید) ده چی ده ستی (عه بادیا) ی مه سیحی ماچ ده کات! خه لکه که ده ست ده که ن به پیکه نه بن ده لێن: «مهلا سهعید ئەوه چۆن ده ستی (عه بادیا) ت ماچ کرد؟!...». مهلا سهعیدیش ده لێ: «پتیبسته گا وره کانی سلێمانی، هه موو رۆژیک سوپاسی خودا بکه ن، که پتیه مبه ره که یان (مه سیح)، ژنی نه هینا وه، مندالی بیی ئەگینا ئەوانیش وه ک موسولمانه کانی ئیمه به ده ست نه وه کانی پتیه مبه ره که یانه وه گیریا ن ده خوار د و تووشی ئازار و هاوار ده بوون!... منیش له خۆشی ئەوه ی که (عیسا) پتیه مبه ر ژنی نه هینا وه و مندالی نه بووه، ده ستی (خواجه عه بادیا) م ماچ کرد!... دیا ره ئەگه ر (عیسا) پتیه مبه رم بدیا یه لێ ره ده ستی ئەوم ماچ ده کرد!».

ئهمینه شیتا

(١)

ماینه بۆره

ئەو دەمه لاو بووم، تازه پی ده گه یه شتم رۆژیکیا ن ماینیکم له ها ورپیه کم خوا ست و چوم بۆ سه یران بۆ گوندی (زێ گوێز)، له گه ل چه ند ها ورپیه کمدا بۆ ئیوا ره ها تینه وه ما لئ به لام ئەمه نده له رتگا دا غار مان کردبوو، خۆشمان و ماین و ئەسپه کانیشمان له په لویۆ که وتیووین له راستیدا من خۆم حه زم له و هه موو غار کردنه نه ده کرد.

به لام چونکه ئەوان به غار ده ریشتن، ئەگه ر به غار دوا یان نه که وتما یه، دوا ده که وتم ئەو رتگا درێژه یه شم درهنگ بۆ ده بره هه ر دوو ر نه بوو رتگا یه شم لئ ون بیی به کورتی: ها ورپیکانم جه ره به زه بوون، بلیمه تبوون، چاویان له ماندوو بوون نه ده ترسا که ها تمه وه ما لئ، گورج ماینه که م نه برده وه بۆ خا وه نی ئەمه یه له سه ر ئامۆژگاری باوکم بوو هه روه ها، تا ته وا و نه حه سایه وه و، کا و جۆ و ئاویشم نه دا یه، نه م برده وه بۆ خا وه نی کاتی ماینه که م برده وه بۆ خا وه نی، ئامۆژگاری به که ی باوکم بۆ گێر ایه وه و پیم گوت: «باوکم ده لێ: تا دوو سی رۆژیک تر سواری ماینه که نه بی ئەگینا ئەمه نده ماندوو بووه له وانه یه بتوی به لام ها ورپیکه م به گوێی ئامۆژگاری به که ی باوکمی نه کرد ئەمه نده سواری ماینه بوو بوو، سی رۆژی تری پی نه چوو تو پی!... ها ورپیکانی سه یرانه که بۆ ئەمه ی پی بکه نن، خا وه نی ماینه که یان ها نه ده دا له من به دن او یا ن ده کردم به کوشتنی ماینه که وه ئەویش خۆش با وه ی بوو، دلئ شکا!... به لام من ها ورپیکه م زۆر خۆش ده ویست نه م ده ویست دلئ لیم بشکی زۆری له گه لدا خه ریک بووم دلئ چاک بکه مه وه^(١)، به لام هه رچه ند م کرد که لکی نه بوو!... دوا یی خۆم و چه ند ها ورپیه کی تر ئەمه مان به هه ل زانی: بریارمان دا به زمیکێ لێ وه به رپا بکه ی ن به لکو به سایه ی ئەم به زمه وه، رتگا یه ک بدۆزمه وه بۆ ناشت بوو نه وه مان.

بی ئەمه ی به یلێن خا وه ن ماینی ها ورپیمان به م که ی نه وه یه نه یه بزانی، بیست و پینج نامه مان نووسی و به ناوی ئاههنگی مردنی ماینه بو ره وه، دا به شمان کرد به سه ر ها ورئ و ئاشنا و ناسیا وه کا ئماندا خا وه ن ماین کاتی زانی، هه موویان له کاتی هه شته می به یانیدا، له ناو دالانه که ی ما لئ ئەواندا کۆبو یه نه وه

(١) ئەم بابته له رۆژنامه ی خورمالدا - له یاداشته کان - کتییی یه کم، بلا و کرا وه ته وه هه روا با به ته کانی دوا ی ئەمه یه ش: کابراه کی شاره زووری، شه کر فرۆش، ره شید ئاغا، کوری مه لا سالح، مه لای دئی به رام به گ، ره نجبه ر و ئاغا، شه ره دم، مه لایه ک و ده وله مه ندیک، سه بیلیکشان، که س به دۆی خۆی ئالئ ترشه، مه لا و حاجی، پشوی ها وینه، جووت ژمێر کردن، ئەمانه وان له رۆژنامه ی با سه رده ا با شتر وایه دوویات نه یه وه.

(١) له ده سنووسی (خۆشخوانی) دا شیعه رتکی تیدا به به ناوی (ماینه بو ره) وه که مامۆستا به م بۆ نه یه وه هه لئ به ستوه، له م کتییی دو وه دا له به شی (شا کر فه تاح و شیعه ر) دا ده بیینی.

به سه زمانه، سه ری سورما بوو، واقی ورمابوو، نه دیده زانی له بهرچی له ویدا کویونه ته وه روویشی نه ده هات لیمان بیرسی: «بوچی هاتوینه ته میوانی؟». به لّام زوری پی نه چوو، رازی هاتنه کهمانی لّی ناشکرا کرا و، گوتمان: «بو پرسه ی ماینه بو ره هاتوین، نه لفاتیحه» ئیتر ده ستیمان کرد به (فاتیحه) خویندن و پیکه نین و سه رخوشی کردن له هاورپیکه مان!... دوی ئه وه و تاربیژان و بوژان ده ستیمان کرد به و تاردان و هوتراره خویندنه وه، که هه موویان ستایش بوون بۆ (ماینه بو ره) و، بۆ پرسه کردن له (خاوه نی به رپیزی ماینه بو ره)!!!

خاوه ن ماینیش که ئاهه نگه که ته و او بوو، تیروپر قسه ی پی گوتین و، توانج و پلاریشی تی گرتین ئیمه ییش وهرامه که مان ئه وه بوو: هه موومان ده ستیمان کرد به پیکه نین به لّام له و کاته دا که خه ربک بووین بلاوه ی لّی بکه یین، شتتیکم بیرکه وه ته وه حه یفم لّی هات ئه وه هله ده ست بده م ده موده ست چووم بۆ ته ویله که ی مالی هاورپیکه مان و، زین و ره شمه و له غاوی ماینه که و، تووره که ی کاو جوکه یم دا به کۆلدا و هینامه به رده م ئاهه نگ گپه ره کان وگوتم: «ئه مه ییش که له پووری خودالی خویش بوو، (ماینه بو ره)، (نه لفاتیحه)!... دانیشتوانی هه موویان ده ستیمان کرد به (فاتیحه) خویندن و پیکه نین.

ئیسر له ناوه ند تووره یی خاوه ن ماین و، تریق و هوور و پی که نینی بانگ کراوه کاندان بلاوه مان لّی کرد!...

ئه م هه موو که تنه و که چی، له پاش چه ند رۆژتیک من و هاورپیکه م به ئاسانی ناشتمان بووه وه!...

(۲)

به زمییک له سه ر کۆنه په رستی!

لاویک له ئه مه ربکا هاته وه خویندنیکی باشی خویندبوو به لّام له خوئی زۆر بایی بوو بوو گالته ی به هه موو شپوه یه کی ژبانی (کوره واری) مان ده کرد، تیزی ده کرد به (ترخینه) و (نیرگه له)!.

توانج و پلاری ده گرت له (که شیده) و (میزه ر)!... خو (کووپه ی شین) و (سوینه ی جل شتن) و (مه سینه) و (له گه ن) و (گلینه) و (مه رکانه) ی هه ر به جاریک دا بووه به ر کلکان!... که (مزگه وت) یکی ده بیینی رووی ده کرد به و لاوه! که (که شیشیتیک) ی ده دی، ده ستی ده کرد به پیکه نین!... هه رچی (ریشو) و (سمیل) و (پاوانه) و (خرخال) و (خه ته نه سووران) و (خه نه به ندان) و (پاش تیلانه) ییش هه بوون، ئه وه هه ر به جارئ هوروژی ده ربه سه رمان!... که ناوی (مه لا کویره کان) ی مزگه وتی گه وره و (ته زبیج) و (سیواک) ی ده رویشه کان به اتایه دلّی تیکه لّ ده هات!... که ناوی (پرسه کردن) و (سئ رۆژگانه) و (کولیره ی ئیمام عه باس) و (شه وی شه وی به راتئ) یشت لا به یینایه، ئه وه هه ر شیت ده بوو!...

که دایکی مرد، ناشتی به لّام ته له فۆنی بۆ خالی کرد، گوتی:

«من ئاره زووی (پرسه کردن) ناکه م تو له وی پرسه ی بۆ بگره!»... به کورتی هاورپیکه مان وای لّی هاتبوو، که ده ستیمان ده گوشتی، ده ستی ده شت!... که ماچیان ده کرد، ده موچاوی خوئی گلاو ده کرد!... که ده رگایه کیشی ده کرده وه به چمکی چاکه ته که ی ده یکرده وه، نه وه ک ده ستی پیس بیئ!...»

هه رچی (کاربه ده ستان) و (ده و له مه ندان) و (خاوه ن سایه و پایه) ییش بوون، ئه وه هه ر به شووره یی

داده نا که پیاو تیکه لّییان بکات!...

به کورتی هاورپیکه مان ئه مه ند له وزه ده رچوو بوو، هاورئ و ناسیاو و ناشناکانیشی، که ئه مه یان لّی ده بیست و لّی ده دی، زۆرتر سه ربان ده کرده سه ری به تاییه تی هه رچی پیچه وانه ی دلّی ئه و بووا به ئه وه یان ده کرد، بۆ ئه مه ی تووره ی بکه ن و پیی پیکه ن!؟.

له گه لّ ئه مه انه یشدا هه مووی لاوه که کورپکی چاکه خواز و دلته ر و ده ست بلاو و دلپاک و به رتیزمان ده هاته پیش چاو هه ندیک له قسه کانیشی له راستی به ده رنه بوون هه ندیک له کرده و کانیشی ناپه سه ند نه بوون.

له به ره وه من و چه ند که سیکی تر بوو بووین به هاورپی به لّام له ده ست توانج و پلار و هوروژی ئه و رزگارمان نه ده بوو ئیمه ییش له تووره کردنی ئه و و، پیکه نینی خۆمان درتغیمان نه ده کرد!...

رۆژتیکان به نه یینی پیمان زانی: که چه ند که سیکی له خاوه ن (پایه) و (مایه) و سایه، بانگ کردبوو بۆ نان خواردن، که یه کیکان له کاربه ده سه ته گه وره کان بوو به لّام له هاورپیکانی خوئی که ئیمه بووین که سمانی بانگ نه کردبوو! ئیمه ییش ئه مه مان به هه ل زانی که به زمیکی لّیوه په یدا بکه یین!... لیژنه یه کمان بۆ دوروست کرد به نه یینی بریاری چه ند شتتیکمان دا بیکه یین تا که له وه لی ئه و به زمه مان په یدا کرد شه و و رۆژتیک پیوه خه ربک بووین ده نگمان نه کرد تا له نان خواردن بوونه وه کاتیکان به خوئیان زانی سه رمان کرد به ژووردا یه کیکمان نیرگه له ی هینابوو له گه لّ خویدا ده یکیش!... یه کیکمان بوخووری ده سووتاند له به رده می خویدا!... یه کیکمان له ناو ده سکه وانیکی زلدا قاوه ی بۆ ده کوتا!... یه کیکمان نوشته یه کی سئ سووچی له قه نه وزی سه وز گیراوی به پشتی چاکه ته که ی هاورپیکه مانه وه قايم ده کرد!...

یه کیکمان کووژه که یه کی شینی به پیشی سیداره که به وه به ند ده کرد!.

یه کیکمان به سیواک ده می خوئی پاک ده کرده وه! یه کیکمان رسته (ته زبیج) یه کی به ده سه ته وه گرتبوو، ناوی خودا و پیغه مبه ری ده هینا!... یه کیکمان زه رگیتی ده رویشانه ی به ده سه ته وه گرتبوو هه لی ده سووران!.

یه کیکیشمان له پارچه ته خته یه کی درتژ کۆله دا چه ند فه رمووده یه کی خودایی نووسی بووه وه بۆ چاوه زار، به پیش ده رگای خانووی هاورپیکه مانه وه دایده کوتا!...

که بانگ کراوه کان ئه مه یان چاو پیکه وت، تیکه یشتن نیازی چیمان هه به، هه موویان ده ستیمان کرد به پیکه نین!... به لّام هاورپیکه مان لچی هه لده قورتاند و، رووی گرژ ده کرد و، لیمان تووره ده بوو.

جار به جار تیکیش قسه ی پیده گوتین و هه ره شه ی لّی ده کردین!... به لّام ئیمه تا ئه و وای ده کرد زۆرتر پیده که نین!...

دوایی پیمان گوت: «بوچ تووره ده بیت؟... نان و خوانی گه وره پیاوان ئاهه نگی وای ده وی!... بوچ خراپمان کرده وه دلّی میوانه کانتان خویش کرده وه؟ ئه ویش پیی گوتین:

«رۆژتیک ما بۆ ئیوه ده میتیم!...».

ئەمەندە و ، كەچى زۆرى پىنەنچوو ، (مىر) لەگەلماندا ئاشت بووئەو ، نان و خواتىكى جوانىشى بۆ رازاندىنەو؟! .

(۳)

پەنجەرۆ دەلتى: «ئەوئى من دەيچىنم ، دەيچىن . ئەوئى من دەيچىنم ، دەيچىن . ئەوئى منىش دەيچىنم ، دەيچىن!» .

(۴)

دوورپو ، بەسەرزارى: زارىتە ، لە پاش ملە: تلى لىلى!...

(۵)

لېرە تېر برسى ترە لە برسى ، خويئندەوار بەھاوارترە لە نەخويئندەوار .

(۶)

«لە ئاستى راستدا بەد ھەر دەنەوئى ، خودا راستە و پىاوى راستى خۆش دەوئى» .

(۷)

دلخۆشى ھېزە ، دلئەنگى گوناھە ، تۆيش خۆت مەكە بەگوناھبار .

(۹)

ھەر بۆژيانى جىھانى خەبات مەكە ، ھەر بۆژيانى پاش مردنىش خەبات مەكە ، بۆ ھەردو ژيانەكە خەبات بکە ، پىغەمبەرىش ھەرواى فەرموئە .

(۱۰)

تۆ چۆن بىر لە داروژۆ خۆت بکەيتەو ھەھات لى دېت ، لەبەرئەو ھەر لە ئىستاو ھەر لە سەرکەوتن بکەرەو ، تا لە ژيانئەدا سەرکەوتووبىت (زانستى خۇناسىن) ىش ھەروا ئامۆزگاريت دەكات .

قسەى نەستەق پەندى پىشيانان

ناسكە قسە

۱- لە عىساياندا ، مووسا بەتاسەوئەچوو .

۲- سەگى كۆنەماسىيە و پاسى جرتاوا دەكات .

۳- كەر لە كوئى كەوتوئە و كوندە لە كوئى دراوئە .

۴- دار ھەلپرىت سەگى دز ديارە .

۵- ئەوئى بەتەماى كاسەى دراوسى بىن ، بىن شىو سەردەنئەتەو .

۶- كە پشیلە لە مال نەبىن ، مشكان تىللىيانە .

۷- كە شىر لە بېشەدا نەما ، چەقەل و رىوى دەكەونە سەما .

۸- لە جىبى سندان قوززەر قورئە .

۹- نە داربىن و نە پەردوو ، لەعنەت بىن لە ھەردوو .

۱۰- كوتەك دەزانى قۇناخ لە كوئىيە .

۱۱- تۆيەى گورگ مەرگە .

۱۲- سابوون مەدە لە ژىر پىتم .

۱۳- تا مال خۆ دزى گرت ، دز مال خۆى گرت .

۱۴- كەر بکەويتە مالى ددانى دەشكى .

۱۵- زستانان پىنە و پەرۆ ، ھاوینان وردە وردە بۆ .

۱۶- ئەمە ئىشە بەلمە رىشە؟! ئەمە كارە مام تەپالە؟! ئەمە دىنە مام پەلپەينە؟!...

۱۷- كەمتىار پىاوى چاكە ، قولەپىتى بسمى دەنگ ناك .

۱۸- بزن بۆ شەوتىكىش بىن ، جىبى خۆى خۆش دەكا .

۱۹- برامان براىى ، كىسەمان جىياىى .

۲۰- لە بىن خەبەران كەشكەك سەلەوات .

۲۱- مەنىشە بەلایى نوشتەى مەلاو ، بنىشە بەلایى كەرەمى خوداوە .

۲۲- ئەوئەندە توورپە ، شەر لەگەل كلكى خۆيدا دەكات .

۲۳- مەبە بەناردى ناو دركان .

۲۴- قسە كە كەوتە زارى ، كەوتە شارى .

۲۵- رتوى دەمى نەدەگەيشتە تری كە ، دەيگوت ترشە ناىخۆم!...

۲۶- ھەرچى رىشى سوور بىن ، ھەمزە تاغا نبىيە .

۲۷- ھەر لە ھەرش ھەتا قورپش ، كەس بەدۆى خۆى نالىن ترش .

۲۸- ھەك كەرى دىز واىە ، تۆپىنى خۆى و زىانى خاوەنى دەوئى .

۲۹- ماست نبىيە بەسمىلتەوئە ديار بىن .

۳۰- لە پاش باران ، كەپەنەك .

۳۱- نە پىلاوى تەنگ ، نەخانەى بەجەنگ .

۳۲- كاسەى پر ئاشتى ماله .

۳۳- بچۆرە شارى كە كەس نەتناسىن ، خۆت ھەلپكىشە پر بەكراسىن .

۳۴- كالابە پىبى بالايە .

۳۵- ئەوئەندەى بەرەى خۆت پىت رابكىشە .

۳۶- مېشولە نەچى چاكە بەگژ قوللەى قافدا .

۳۷- درۆزن ھەر جارىن ئاشتا دەكا .

- ۳۸- کيچ له باخه ليدا سهوزه له گيانم ده لئى .
- ۳۹- وهكو نيسك وايه بهروپشتى بۆ نيبه .
- ۴۰- ههزار نهفسون و جادوى پيوه تاويزانه هم ريشه .
- ۴۱- بهرپش نيه بهئيشه .
- ۴۲- نهونده دزه كل له چاو دهفرينئى .
- ۴۳- له هوويهك موويهك دهكاتوه .
- ۴۴- موويهك له بهراز ببيتتهوه چاكرته .
- ۴۵- سهگى ههلهوه، دز دههينئيه سهر خاوهن مال .
- ۴۶- رتيوى تا قهوالهئى خوئندهوه پيستيان كه ند .
- ۴۷- له رتيويان پرسى: «كى شاهيدته؟» . گوتى: «كلكم!» .
- ۴۸- لهكن خوى چوو بۆ ريش، كهچى سميلئيشى نايه بانى!...
- ۴۹- نه سهگى درو، نه زمانى شپ .
- ۵۰- گول بۆ درك نابئى .
- ۵۱- دار پوازي له خوى نه بئى نابريتتهوه .
- ۵۲- تاو بپري له روخانه، ههر خو چاكرته له بيگانه .
- ۵۳- ژنيش ههيه و ژانئيش ههيه .
- ۵۴- من بويه بيت ده لئيم «مامه»، كه چوله كه م بۆ بگريت .
- ۵۵- نه و نانه نانه ئيمپو له خوانه .
- ۵۶- بهحوشترين گوت: «كوپت بو» . گوتى: «بهمن چى»!...
- ۵۷- پادار بگره، بئى پا مالى خو مانه .
- ۵۸- دؤست و دوژمن له رؤزى تهنگانهدا دهرده كه ون .
- ۵۹- دؤست نه وه تا ده تگرينئى، دوژمن نه وه تا بيت پئنده كه نئى .
- ۶۰- له ئيستريان پرسى: «باوكت كيبه؟» . گوتى: «خالم نه سپه!»
- ۶۱- پوور نه گهر نير بوايه، مام دهرده چوو!...
- ۶۲- برا له پشت برا بئى، مهرگ مه گهر له لاي خودا بئى .
- ۶۳- چاكه بكه و بيده به دم تاوه وه .
- ۶۴- چاكه بۆ خوئيش، نهك بۆ دهر وئيش .
- ۶۵- ديواريش گوتى ههيه .
- ۶۶- سوار تا نه گلئى نابئى به سوار .
- ۶۷- پرسابه و زانا به .

- ۶۸- كابه بروخينه و دلئى مه رنجينه .
- ۶۹- دهرزى به خوئندا بكه، ئنجا شووژن به خه لكدئا بكه .
- ۷۰- دل تاوئنهئى دلّه .
- ۷۱- نه و جيبه خوئشه كه دل تيا خوئشه .
- ۷۲- دهنگى دههؤل له دوور خوئشه .
- ۷۳- كه دادپهروهري له نارادا بو، گورگ و مهر پئيكه وه تاو دهخوئنه وه .
- ۷۴- سهر بۆ سهر برين، نهك بۆ سهرزه نشت .
- ۷۵- دوو شووتى به دهستى هه لئاگيرئى .
- ۷۶- دهستى دؤست بييرئى خوئنى نايه .
- ۷۷- دهستى نه توانيت بييرت، ماچى بكه .
- ۷۸- ناچارى سهر به مالى دوژمندا دهكا .
- ۷۹- گوندوره به رنگ نيه .
- ۸۰- ياخوا دهستى چه پيشت داماوى دهستى راستت نه بئى .

مه نه ل

ئهمه چيبه؟ هه لئى بهئينه:

- ۱- بنى تهسكه و ده مى بلاوه؟
- ۲- ده مه و خوارى كهى: پره، ده مه و ژوورى كهى: به تاله؟
- ۳- سه رى يه كه و بنى دوو، به ريشى باو و با پيرتا هه لچوو؟
- ۴- پيئته وه ده نين، لئيت نابيئته وه؟
- ۵- ههر ئه رؤيت و لئيت به رده پيئته وه؟
- ۶- ته رى ئه كهى، به لئى ئه كهى، به خوئتيا ئه كهى؟
- ۷- سوارى نه زئى بووم دام له نه وه ر چووم بۆ نه كيئل .
- ۸- چه ند ده وران ده ورئى، دوو تاو له جامئى، هه ربهك له ته ورئى .
- ۹- له دوور هات، له نوور هات، دوو كه لافهئى زهرد و سوور هات .
- ۱۰- كه لافهئى چين چين، مورغى بئى زبان، هه رچى هه لئى بهئينى نه حمه د پاله وان .
- ۱۱- قسه يه كم هه يه يه جگار باربكه: شه وى رؤشن له رؤزى تاريكا .
- ۱۲- هه شت پاسه ل حورتنى، دوو پا مانووتى دوو پا مالووتى: حا دهكا، هه شت پاسه ل حورتنى را ئه كا .
- ۱۳- (يهك)ى من و (دوو)ى خه رات خه ر خه رتئى: له (پيش) و له (دوا)ت له (تو)ى دهرئه كه م، ئه يخه مه (برا)ت .

۱۴- هەلمەت دەبا بۆ پېشىن، ددانى نىيە بىكىشى.

۱۵- زەل زەيستان، قالايى كوردستان، ھەرچى ھەلى بەيتى ئىستىرى بستان.

۱۶- قەلاى گەچىن، رى نىە تىي چىن.

۱۷- قەلاى گۆشتىن، بى پىلكەى ئاسنىن.

۱۸- ھەر دەرۆيت و نايگەيتى؟

۱۹- بەسى برا كلاويكىان ھەيە؟

۲۰- ئەم لا پەرژىن، ئەولا پەرژىن، تىدايە كۆتريكى نەخشىن؟

۲۱- يەكىك بوو لە دىيى (خورمال) دا دەژيا: پاسەوان بوو، بەلام تەنگى نەبوو چىرۆك خان بوو، بەلام نووسراوى بەدەستەو نەبوو كەباچى بوو، كەچى شىشى كەباب برژاندنى نەبوو.

ئيشكىرى دوكانەكانى خورمال بوو، كەچى دەنوست كە دەيشنوست لەسەر ھەشت كورسى دەنوست بەكورتى ھەشت جۆر كار و فرمانى ھەبوو، كەچى نانى شەوى نەبوو گريانىشى نەدەھات، كەچى دەگريا!...

وھرامەكان ئەمەتان:

۱- كلاوھ. ۲- كلاوھ. ۳- دەرپىيە. ۴- ناوھ. ۵- شوپىن پىيە. ۶- كەوچكە. ۷- واتا: سوارى ئىستىر بوو دام لە ئا و چووم بۆ خوئ. ۸- ھىلكەيە. ۹- زەردەوالەيە. ۱۰- مارە. ۱۱- چاوھ. ۱۲- جووتى گايە. ۱۳- خەرەكە. ۱۴- مەشكەيە. ۱۵- ھەسپىرە. ۱۶- ھىلكەيە. ۱۷- ماينە. ۱۸- سىپىرە. ۱۹- سىپىپايە. ۲۰- چاوھ. ۲۱- ئەمە كەس نىيە (مىرزاي غەفوورى خورمالى) نەبى!... (ش.ف)

پىگەنىنى جىھانى

(ناسكە قسە)، (وتارى خوئش)، (قسەى نەستەق)، (ھۆنراوھى بەجوئش)،

(دەنگوياسى گەورە پىاوان و رۆشنىيران)، (پەندى پىشىنان)، (گالتەوگەپ)

مجمەد پىغەمبەر (د.خ)

(۱)

«وا تىبىكۆشە بۆ جىھانەكەت، ھەرودەك تا سەر دەمىنىت و نامرىت».

«وايش تىبىكۆشە بۆ پاش مردنت، ھەرودەك سبەينى بىرىت».

(۲)

«چىت پىنخۆشە بۆ خوئى بىكەيت، ئەوھىش بۆ براكەت بىكە».

(۳)

«ھەر لە بىشكەكەو ھەتا گۆرەكەت ھۆگرى زانست بە».

(۴)

«ھۆگرى زانست بە، تەنانەت ئەگەر لە چىنىشدا دەستت بىكەوئ، ھۆگرى بە».

عوھەرى خەتتاب

«ھەر كەسىك لە كاربەدەستەكانم زۆرى لە يەكىك كىرىت و پىم زانىبى و ئەو زۆردارىم لەسەر ئەو زۆر لىكراوھ لانەبىرىت، لە راستىدا زۆردارىيەكە خۆم لىم كىردوھ!...»

زوھەيرى ئەبوو سەلما

(۱)

«سەربەرزى، ھەتا لەم لاو لەولايەو ھەوئىن نەپىتئى، رىزگارى ناكرى».

(۲)

«ئەو كەسەى دەستى بىروا و درىغى بىكات لە نەتەوھى خوئى، ئەفەرۆز و بەدناو دەكرى».

ئەبول عولا ئول مەعەرى

(۱)

«لە ئاودا سەرتان لە مەلەوان شىواند

لە ئاسمانىشدا پەلەوھەرتان داچلەكاند

ئەمە ئىپوھ لە ناودەچىن و ئەمە دەكەن:

ھەى بىن ئاپرووئىنە، ئەگەر نەمردنايە چىتان دەكرى؟!».

نه چاکه خوازيان و، نه خودا ناسيان:

که سټيکيان تيدا نابينيت، بۆ خوداي بکات، هەر کهسه يان بۆ که لکی خوی ده بکات له راستيدا که له بهر دیک له هه ره چا که که يان چاکتره چونکه نه زۆرسته م له کهس ده کات و نه درویش ده کات.

له (ئه بول عولا) يان پرسى «بۆچ ژن ناهينيت مندالت بيب؟» .

گوتى: «باوکم که منى هينايه جيها نه وه، که تنى کرد به لام من نامه وئ که تن بهرامبه رى هيچ که سټيک بکه م!» .

جه ماله دينى نه فغانى

(جه ماله دينى نه فغانى)، پياويكى زانا و ويژه وان و زرننگار و خوداناس و نازادى په روه ر بووه که رټى ده که ويته (ئه سته موول)، (سولتان عه بدولحه مييد) زۆر رټى لى ده گرى رۆژيکيان له بهرده م (سولتان عه بدولحه مييد) دا رسته (ته زيبخ) ده کهى خوى ده ده هينى و خوى پيوه خه ريك ده کات که له (سولتان) جيا ده بټيه وه، کاربه ده سته کانى کوشک به شيرينييه که وه نامۆزگارى (جه ماله دينى نه فغانى) ده که ن که جارټيکى تر له بهرده م (سولتان عه بدولحه مييد) دا رسته کهى به کار نه هينى .

(جه ماله دين) يش ده موده ست ده لى: - «به راستى ئه مه شتټيکى سه رسوره ينه ره (سولتان عه بدولحه مييد) که يارى به کارويارى ئه م هه موو نه ته وان هى ژير ده سته خوى ده کات، کرده وه کهى په سه ند بى، که چى ئه گه ر من يارى به رسته کهى خۆم بکه م، کرده وه که م، په سه ند نه بى؟!» .

شيخ محمهد عه بده

(شيخ محمهد) پياويكى زاناي خوداناسى شو ريشگټيرى خه باتکار بووه له ميسردا له بنچينه دا کورد بووه ئه مه به کټيکه له هۆنراوه کانى: - «من ويستم و خه باتم کرد (ئاينى ئيسلام) به راستى و دروستييه کهى خۆيه وه، جارټيکى تر به ټينمه وه کايه وه و کارى بى بکرى. چونکه له وه ده ترسام هه نديک له خاوه ن ميژه ره کان له ناوى ببه ن» .

شيخى سه عدى

(شيخى سه عدى) هه رچه نده به ويژه وان و بوټز و زانايه کى تټيگه يشتووى (فارس) داده نرى، به لام له راستيدا (کورد) ه. ئه مه، په رچه هى هه نديک له هۆنراوه نايابه کانيى، که هه تا مرۆف ده ميئن، که لکيان لى وه رده گرى: -

نه وهى ئاده م هه موويان وه ک په لويۆى به کتر وانه

چونکه له بنچينه دا هه موويان له به ک گه وه هر که وتوونه ته وه

ئه گه ر په لويۆيه ک، له لايه ن رۆژگار وه ده ردى تووش بى

هه موو په لويۆيه کانى تريس له تاو ئه و نازاره نارام به خويان ناگر ن.

ئه گه ر تۆ له چاره سه رکردنى سه رگه ردانى که سانى تر دا که م ته رخه مى بنويئى هه لئاگرټ ناوت بنرى (مرۆف)!...»

ئهى ئه و که سه ي پابه ندى (خيزان) خراوه ته پټت

ئيتر جارټيکى تر به بټيردا نه بټيه وه که نازاديت!

ناشى که س خه مى که لک و چا که و پټشکه وتنى مرۆف له م جيها نه دا نه خوات.

هه ر که سى ئه و خه مى نه خوارد، به نه وهى ئاده م دانانرټ.

غاندى

(غاندى) له تواناييدا هه بوو، جيگاي هه ره باش و هه ره گران، له کاروانه ئاسنينه (شه مه نده فه ر) دا سوارټى که چى هه ر سوارى ژوورى پله ي سټيه م ده بوو!... مه به سيشى له وه ئه وه بوو که هه موو ده م له ناو جه رگى به شى زۆرى نه ته وهى هټندا بى، که زۆريه يان له هه ژار و ناوه راست بوون جارټيکيان لټيان پرسى: «بۆچ تۆ، هه موو جارټى هه ر سوارى ژوورى سى هه م بابه ت ده بټت؟!...» .

ئو يش له وه رامدا گوتى: «چونکه چواره م بابه تم ده ست ناکه ويت؟!...» .

جارټيکيان (غاندى) ده چټته (له نده ن) دواى به ئه نجام گه ياندى کاروبارى (سه ره خويى هيندستان) ده که وئ خونكارى (به ريتانيا) يش به و بۆنه يه وه ئاهه نگيکى ناخواردنى بۆ ده گټيرئ به لام (غاندى) له سه ر دوو مه رج ئه و ئاهه نگه په سه ند ده کات:

۱- که هاته ئاهه نگه که بزه کهى خوى له گه ل خۆيدا ببات تا له وئ شيره کهى بۆ بدوشرى و بټخواته وه!...

۲- به جلويه رگه ساکاره (هيندى) به کهى خويشپيه وه، له ناو ئاهه نگه که دا دانبشنى!...

سه ير ئه وه يه شاهه نشاهى ئينگليز هه ر دوو مه رجه کهى غاندى په سه ند کرد بوو!...

له (غاندى) يان پرسى: «ئينگليز چۆن ده ناسيت؟» .

ئو يش گوتى: ئه گه ر له ناو ده ريدا دوو ماسى شه ر بکه ن، په نجه ي ئينگليزى تټيدا يه؟!...» .

ئەدېسن

(۱)

که (ئەدېسن) گەيشته تەمەنى ھەشتا سالى، لە ئەوروپا و لە ئەمەرىكاوھ سەد زانا و داھینەر لە مائەكەى ئەودا كۆبوونوھ، ئاھەنگ و زەماوەندى جەژنى لەدايكبوونى خۆى بۆ بکەن كەچى كە (ئەدېسن) تىگەيشت بۆچى ھاتون، وەك مندالىكى ساوا دەستى كرد بەپىكەنين بەجىتى ھىشتن و پايكردهوھ ناو (كارگە)كەى خۆى!

زاناکان و داھینەرەكان ھەرچەندە ئەمەيان لەو رانەدەپەرموو كە وا بکات، بەلام لە ترسى ئەودى سەرى لى بشىوتىن، وازيان لى ھىنا ئەو چوو خەرىكى (داھىتان)ى خۆى بى و ئەمانىش چوون ئاھەنگ و زەماوەندى بۆ بگىرن!؟

(۲)

جارتىكيان (ئەدېسن) بەگەرمىيەكەوھ لە فەرمانبەرىكى تەلگرافخانەى كۆنى پەرسى كە تەلگرافى تىبگەيىنى چىيە؟. كابرانىش پىتى گوت: «تا سەگىك نەھىنیتە پىش چاوت، ئەمەندە درتیز بىت: كلكى لە شارى (ئەدېنسورگ) و سەلكى لە شارى (لەندەن) بى ئەنجا ھەتا لە (ئەدېنسورگ) بەكلكىدا نەنوسىت ئەو لە (لەندەن) نەلوورتى، تۆ لە تەلگراف تى ناگەيت!...»

بەلئى كە (ئەدېسن) ھەرزەكار بوو، كابرانى تەلگرافخانە وای پى گوت (ئەدېسن)يش ئەو (ئەدېسن)ھ بوو، كاتى كە مرد، داھىنراوھكانى لە دوو ھەزار داھىنراو تىپەريان كەردبوو!...

بەرناردشۆ

(۱)

(بەرناردشۆ) نووسەرىكى گەورەى ئىرلاندىيى بوو بەلام لە بەرىتانىادا دەژيا خوى وا گرتبوو: بەناو خانووەكەى خۆيدا دەگەرا و قسەى لەگەل خۆيدا دەكرد جارتىكيان ھاوپىيەكى لىي پەرسى: «بۆچ ئەمەندە لەگەل خۆتدا قسەدەكەيت!...»

(بەرناردشۆ)يش وەرەمى داپەوھ گوتى:

«بۆ ئەم كەردەوھەم دوو ھۆ ھەيە: يەكەمىيان ئەوھەيە ھەزەدەكەم لەگەل پىياوئىكى زىرەكدا قسە بکەم دووھمىشيان ئەوھەيە كە ھەزەدەكەم گوتى لە مرۆفئىكى زىرەك بگرم!...»

(۲)

(بەرناردشۆ) كە پىربوو، پىشئىكى سىپى تۆپ و سەرىكى رووتى بى تووكى ھەبوو... جارتىكيان لىيان پەرسى: «جىھانت چۆن دىتە پىش چاو؟». (بەرناردشۆ)يش دەستى برد بۆ سەرورپىشى خۆى، گوتى: «بارى جىھان وەك بارى ناوھەند سەرو پىشم وایە: بەرھەمى يەجگار زۆرە بەلام شىئەى دابەشكردنى ئەو بەرھەمەى يەجگار خراپە!...»

(۳)

جارتىكيان (بەرناردشۆ) لە ئاھەنگىكدا تووشى (مىستەر چەرچل) دى، كە ئەوساكە سەرەكى كارەدەستانى بەرىتانىا و سەرەكى دەستەى كۆنە پارىز (محافظىن)بوو... (چەرچل) پىتى دەلئى: «ھەرچەند تۆ دەبىنم نەبوونى و برسئىتى و گرانىم بىر دەكەوتتەوھ!...»

(بەرناردشۆ)يش ناكاتە نامەردى، دەموودەست وەرەمى دەداتەوھ، دەلئى: «منىش ھەرچەند تۆ دەبىنم ھۆى نەبوونى و برسئىتى و گرانىم بىر دەكەوتتەوھ!؟»

(۴)

جارتىكيان كچئىكى جوان بە (بەرناردشۆ) دەلئى:

«خۆزگە من ژنى تۆ بوومايە ئەوساكە مندالەكەمان، زىرەكى تۆ و جوانى منى دەبوو!...»

(بەرناردشۆ)يش وەرەمى دەداتەوھ دەلئى: منىش لەوھ دەترسم زىرەكى تۆ و جوانى منى بىوايە!...»

تەيموور لەنگ

(۱)

جارتىكيان (مەلای مەزبوورە) و (تەيموور لەنگ) لەناو سەرشۆركىكدا خۆيان دەشت (تەيموور) لە (مەلای پەرسى): «ئەگەر مەنە بازار، بفرۆشن، چەند دەكەم؟...»

(مەلای)يش وەرەمى داپەوھ گوتى: «ھەزار لىرە!...»

(تەيموور)يش گوتى: «خودا نەتگريئ خۆ ھەر كەولەكەى لەبەرمدايە باى ھەزار لىرەيە!...»

(مەلای)يش گوتى: «دەمن بەوھىشەوھ ئەو نرەم بۆ دانائىت!؟»

(۲)

جارتىكيان دانىشتووانى ناوايى تەكايان لە (مەلای مەزبوورە) كرد، بۆيان بىپارئىتەوھ لە (تەيموور لەنگ)ى دۆستى، بەلكو فەرمان بەدات نىرەفيلەكەى بگرنەوھ، تا ئەوھەندە بەناوئاخ و شىنايىيەكانىاندا ھاتوچۆ نەكات و نەيان پلىشئىتتەوھ و زىانبايان لى نەدات.

(مەلای)يش پىتى گوتن: «باشە دەچم پىتى دەلئىم بەلام بەو مەرەجەى ئىوھىش ھەمووتان لەگەلئىدا بىن، تا ئىوھەنتان راسپاردووھ بۆ ئەم كارە دوايى خۆى و دانىشتووانى ناوايىيەكە، ھەموويان، بە گەلە، چوون بۆ بارەگای (تەيموور) لە دوور خىئەتەكەيەوھ وەستان.

(مەلای)يش چووھ پىشەوھ بۆ لای (تەيموور) كاتى كە (تەيموور) پىتى گوترا: «كۆمەلئىكى وا گەورە ھاتون». بەشتئىكى خراپى زانى لە پىر ھاتە بەرخىئەتەكەى خۆى كە دانىشتووانى ناوايىيەكە (تەيموور لەنگ)يان چاوپىكەوت بەو جۆرە ھاتە دەرەوھ، وایانزانى لىيان توورە بووھ، لە ترسدا رايانكرد و مەلایان بەتەنيا ھىشتتەوھ!...

(تەيموور)يش رووى كەردە مەلا و گوتى: «ئەمانە بۆچى ھاتبوون و، بۆچى رايانكرد!؟» (مەلای)يش

گوتی: «گورهه ئه مانه منیان ناردۆته لای ئیوه که تکاتان لێ بکهه فیله مێچکه یهک بۆ نیره فیله که تان بهین، تا فیله که تان بێ ئارام نه مینیتته وه بۆیه که ههراشیان کرد وایانزانی تۆ له پێشینیاز که بان دلت شکاوه، بۆیه که هاتووینته دهره وه بۆ بهر خهتیه ته کهت».

(ته میور) یش تکاکه ی (مه لای) ی پێ خۆش بوو ئه وه نده ی پێ نه چوو، (فیلێکی مێچکه) یشی هینایه ئه وئ!...

ئنجای که لادیتیه کان رووبه رووی (مه لای مه زبوره) بوونه وه، گوتیان: «ئیمه به فیلێک دارزابوین، که چی تۆ بۆت کردین به دوو فیل؟!».

(مه لای مه زبوره) یش گوتی: «ئه گهر ئیوه مهرد بوونایه و پستی منتان بهردایه، من ده ستوانی له و فیله رزگارتان بکهه، به لām که ئیوه هه راتان کرد، ناچار بووم، بۆتان پینه بکهه و، وای پێ بلێم که پیم گوتوه ئه گینا ئه گهر وه هام پێ نه گوتایه، له وانه بوو، نه ک ئیوه، خۆشیم له ناو بیات!».

(۳)

(ته میور له نگ) له گه ل (بایه زید خانی عوسمانی) دا له خاکی (تورکیا) دا جهنگێکی خۆینی دی کرد... ههردوولا جهنگاوه و خۆینیژ و دینده، ههردوولا به چنگ و به زبرو زهنگ بوون... خا که کانی رۆژ هه لات و رۆژ ئا وایان پر کردبوو له کوشتار و ئازار و هاوار... دوایی (ته میور له نگ)، شه ره که ی برده وه و، خونکاری عوسمانی (بایه زیدخان) ی گرت به دیل!...

دوای ئه وه بر دیه ناو خهتیه ته که ی خۆیه وه به لām (ته میور له نگ)، هه رجه نده ریزی له (بایه زید خان) گرت، خۆی پێ نه گبیرا، دایه قاقای پێکه نین!... (بایه زید خان) گوتی: «جوان نییه بۆ شاهێکی وه ک تۆ، به دیلیکی وه ک من پێکه نی!».

(ته میور له نگ) یش گوتی: - «خودا ئاگاداره من به تۆ پێ ناکه نم».

به لām به وه پێ ده که نم که ئه م (جیهان) ه گرفتاری دهستی (کویر) یکی وه ک تۆ و، (شه ل) یکی وه ک من بووه!...».

پێکه نینی ناو ژن و میرد و ژن هینهران

(۱)

پیاویک ژنیکی بێوه ئنی ماره کرد کاتێ لای دانیشست و دهستی کرد به دوواندن، چهند پێجامه یه کی رهنگا ورهنگ و گه و ره و بچوکی چا و پێکه وت، که به دیواره که وه هه لئواسرا بون لیتی پرسی: «ئه م پێجامه شینه هی کتیه؟...» ژنه که گوتی: «ئه مه پێجامه ی خودا لێخۆش بوو، میردی یه که مه دهستی شکاوم بۆ ئه و له و کاته دا که پلێته ی گازه که ی داده گیرساند، گازه که گری گرت و کلپه ی کرد و، گری له ویش بهردا و سووتاندى...».

ئنجای میرده که ی پرسى: «ئه ی ئه م پێجامه سه وزه هی کتیه؟».

ژنه که یش گوتی: «ئه میش پێجامه ی میردی دووه مه خودا بیبه خشی بۆ خۆی، هه تا بلیتی خراپ له

427

ناوچوو... له کاتیکدا که به ناو شه قامیکدا دهریشت ئوتۆمۆبیلێکی لێ که وت و کوشتی!...».

که ژنه که ئه وه ی گوت، میرده که رهنگی زهرد هه لگه را... ئنجای پرسى: ئه ی تۆ خودا ئه م پێجامه سووره یان هی کتیه؟».

ژنه که یش گوتی: «ئه میش پێجامه ی میردی سی هه مه خودا لیتی خۆش بێ، له سه ریان که وته خواره وه و ملی شکا و ده موده ست مر د!...».

که ژنه که ئه مه ی گوت، میرده که، که هیشتا نه بشبوو بوو به زاوا، ده موده ست پێجامه که ی به ری خۆی دا که ند و، تووپی هه لدا بۆ ژنه که ی.

ئنجای به هه له داوان خۆی لێ دوورخسته وه و پیتی گوت: «ها بگره، ئه وه پێجامه ی میرده که ی چواره میش، که به رووت و قووتیه وه، خۆی له ده ستت رزگار کرد!».

(۲)

یه کیک له ناو داره کان که ژنیکی خیزانی ناخۆشی را ده بوارد، لیتی پرسرا: «ئه گهر به ده ست تۆ بوایه کارێکی وا بکه یه ت چاکه ی هه موو جیهانی تیدابن و، هه موو جیهان بخاته سه ر پتی چاک، چ ئاواتیکت ده خواست بۆت بهینیتته دی؟» گوتی: «ئه وه م ده خواست که بابه ئاده م مر د هه یچ په راسوویه ک له له شی جیهانه بووایه ته وه!».

(۳)

نافره تیکی شاره زا له گفتوگۆ کردندا له گه ل گیانی مر دووان، دانیشست و دهستی کرد به بانگ کردنی گیانی میرده که ی خۆی تا ئاماده بێ له به رده میدا دوای ئه مه ی له کاری خۆی بووه وه، گیانی میرده که ی هاته لای ژنه که یش پیتی گوت:

«ئاخۆ گوتیت له قسه کا مه، گیانی میرده خۆشه و یسته که م؟».

(گیانی میرده که): به لێ گوتیم لیتته...

(بێوه ژنه که): ئاخۆ له م جیهانه تازه یه تدا شادمانیت؟

(گیانی میرده که): به لێ... یه جگار شادمانم...

(بێوه ژنه که): ئه ی خه می ئه وه ناخۆیت که ئه م جیهانه ی ئیمه یه ت به جی هیشته وه؟

(گیانی میرده که): نه. نا یخۆم!...

(بێوه ژنه که): بۆج تۆ ئیستا که له کوئی یه ت؟!...

(گیانی میرده که): له دۆزه خدام!...».

(۴)

یه کیک له و پێژه وانه کان ژنیکی بێ ئا پرووی به دخووی خراپی هه بوو، ژینی لێ تال کردبوو به سه زمانه

428

هیچی بۆ نە مابوووە ئەو نە بێج کە بە شەو و بەرۆژ بە خۆتێندنەوەی نووسراوانەوه خۆی خەریک بکات کە ژنە کە هەستی پێ کرد مێردەکە ی رووی خۆی لێ وەردەگێڕێ و، خووی داوێتە نووسراو خۆتێندنەوه، رۆژتیک لە رۆژان هاتە لای بۆ ئەمە ی دلی بداتەوه رووی کردە مێردەکە ی و پیتی گوت: «خۆزگە منیش نووسراویک بووما یە لەو نووسراوانە...» مێردەکە ییشی گوتی: «بۆج؟». ژنە کە ییش گوتی:

«چونکە تۆ هەموو دەم لە گەل ئەودایت!...».

ئەویش پیتی گوت: «بەلام من وام پێ خۆشە کە تۆ رۆژنامە بوویتایە...».

گوتی: «بۆج؟». مێردەکە ییشی گوتی: «چونکە دەمتوانی هەموو سالیک بتگۆرم!...».

(۵)

پیاویک خواستی خۆی لە ناو رۆژناماندا بلاوکردەوه، کە دەیهوێ ژن بهیئینی پاش هەفتە یەک هاورتیهکی خۆی تووش هات پیتی گوت: «من لە رۆژنامەکاندا جارێکە تۆم خۆتێندنەوه کە دەتەوێ ژن بهیئیت. ئاخۆ کەس وەرانی دايتەوه؟...».

ئەویش گوتی: «بەهه زاران وەرانی وەرگرتۆتەوه!».

گوتی: «چی یان لەناودا نووسرابوو؟...».

گوتی: «هەموویان نووسیویان کە ئامادەن لەبەر دلی من، واز لە ژنەکانی خۆیان بهیئین و بەرەللابان بکەن!...».

پیکەنین لە ناو نەخۆش و پزیشکاندا

(۱)

پزیشکیک لە ناو کۆمەڵیک کەساندا دەستی کرد بە پێشاندانی کەلکی ئەو دهنکە دەرمانانە ی کە دایهینان گوتی: «ئەمە بیست و پینج سالە ئەم دەرمانانەم داهیناوه کەچی لە هیچ نەخۆشیکهوه بۆلەبۆلەم نەبیستوو ئەمە ییش نیشانە ی ئەو یە کە...».

لە پر یهکیک لە چوختیبهکان قسهکە ی پێ بری و لە خۆیهوه قسهکە ی بۆ تهواو کرد، گوتی: «کە مردوان ورتە ناکەن!...».

(۲)

یهکیک لە دانیشتوانی شارێکی پرسى:

«ئێوه دلین ئەم شارە پزیشکی تیدا نییه کەواتە ئەگەر یهکیک لە ئێوه نەخۆشیهکە ی تاوی سەند، چی دەکەن؟».

هەموویان گوتیان: «وازی لێ دەهینین تا بۆ خۆی دەمرێ!...».

(۳)

کە پزیشکە کە چوو لە نەخۆشە کە ی خۆی، پیتی گوت: نابێ ویسکی بخۆیتەوه ئەگەر هەر ناچار

بوویت بیخۆیتەوه ئەوا هەندێ ئاوی گەرمی بکە بەسەردا». نەخۆشە کە ییش گوتی: «ئاوی گەرم لە کوێ بهیئیم؟ هەرچەند ژنە کەم بزانی بۆ ویسکی خواردنەوه یە ئاوی گەرم بۆ ناهیئین!».

«دەتوانی پیتی بلستی ئاوی گەرم بۆ پریش تاشین دەوێ». رۆژی دوایی پزیشکە کە هاتەوه لای نەخۆشە کە ی.

ژنی نەخۆشە کە دەرگای لێ کردەوه ئەویش لیتی پرسى: «مێردەکە ت نەخۆشیهکە ی چۆنە؟». ژنە کە ییش گوتی: «نازانم چیی بەسەر هاتوو!... وەک هۆشی بەخۆی نە مابێ و شیت بووبێ وایه!...». پزیشکە کە ییش گوتی: «بۆچی چیی کردوو؟!...». ژنە کە ییش گوتی: «دوینی پانزە جار زۆر تر پریشی تاشبووه!».

(۴)

پزیشکیک گۆر هەلکە نێکی تووش هات لیتی پرسى: «کاروباری ئیستات چۆنە؟» گۆر هەلکە نە کە ییش پیتی گوت: «تا بلتی خراپه...».

دوای ئەوه تاویک بێ دنگ بوو ئنجای رووی کردەوه پزیشکە کە و پیتی گوت: «وا دیاره، کاکێ پزیشک، لەم رۆژانەدا کار ناکەیت!...».

(۵)

پیاویک چوو کە پزیشکیک پیتی گوت: «لە ریتی خودادا چاره یە کەم بکە... تووشی بێ خهوییهکی بێ ئەندازە بووم... وەک کەسانی تر خەوم لێ ناکهوێ... دەرمانیکت لا نییه مدهیتی پیتی چاک بیم؟».

پزیشکە کە ییش لیتی پرسى: کە ی دەنوویت؟
نەخۆشە کە: لە کاتی هەشتە مدا.
پزیشکە کە: کە ی هەلدهستیت لە خه و؟
نەخۆشە کە: لە کاتی نۆه مدا.
پزیشکە کە: لە شه ودا چەند جار لە خه و راده پریت؟
نەخۆشە کە: هەرگیز خه بمرم نابیتەوه.
پزیشکە کە: کەواته خه و لێ نەکەوتنە کە ت لە کەیدا روودەدات؟
نەخۆشە کە: پزیشکی بهرێز لە رۆژدا هەمووی!..؟.

پیکەنین لە ناو دادگه ران و پارێزەراندا

(۱)

تاوانبارێک لەبەر دەم دادگەر (قاضی) دا وەستا ئەمیش به پیتی رهووشتی دادگا لە بابەت ناو و پیشه و تەمەن و بابەتانی تره وه پرسباری لێ کرد، کە بەم جۆرە ی خواره وه بوو:

دادگەر: ناوت چیهی؟

تاوانبار: ناوی من؟

دادگەر: بەلێ... ناوی تۆ...

تاوانبار: بایز.

دادگەر: تەمەنت چەندە؟

تاوانبار: تەمەنی من؟

دادگەر: بەلێ تەمەنی تۆ...

تاوانبار: تەمەنم چل و پینج سالە...

دادگەر: ژنت هەیه یان بێ ژنیت؟

تاوانبار: لەگەڵ منته گورەم؟

دادگەر: بەلێ لەگەڵ تۆمە...

تاوانبار: ژنم هەیه...

دادگەر: ئەو پېشەت چیبە؟

تاوانبار: لەگەڵ منته گورەم؟

دادگەر (بەوەرەس بوونیکەوه): - نه... من؟!.

تاوانبار: دادگەر، گورەم!.

(٤)

دادگەر- سکالای چیبە بەرامبەر سکالای لێ کراو؟

سکالانوس- ئەو پیتی گوتووم کە من گەوج و کەرم منیش کەسانی وام لا هەن، کە ئاگیان لەم کەینەوبەینەیه بوو، ئەم قسانەت بەتەواوەتی بۆ دەردەخەن!.

(٥)

پاریزەرێک لەناو دادگادا وەستا بوو لەسەر خاوەن کیشەکە ی خۆی دەکرده وە وایشی بەباش زانی، کە بۆ رزگارکردنی خاوەن کیشەکە ی خۆی، لە دەست سزادانی دادگا، (شیتتی) بداتە پالێ لەبەرئەوه رووی کردە دادگەرەکە و پیتی گوت: «دادگەری بەرپێز و چاکەخاوا! ئەو کەسە ی منی کردۆتە جیگرێ خۆی شیتت بوو بەلگە ی شیتتیە کەیشی ئەمەیه: هەر کەسێ دەبینی، خۆی لێ دوور دەخاتەوه. وا دەزانی پەلاماری دەدات، و، رووتی دەکاتەوه تەنانەت خۆیشم کە پاریزەری ئەوم، خۆیم لێ دوور دەخاتەوه و، لە نزیک بوونەوه دەترسێ!...». کە پاریزەرەکە ئەوه ی گوت، دادگەرەکە زەرەخەنەیه کی کرد و گوتی: «بەلام بەم بەلگەیه دا وا دەردەکەوی کە خاوەن کیشەکە ی لە مەر تۆ شیت نییه!؟».

بیبیکەنن لەناو مندالان و شاگرداندا

(١)

مامۆستا کە مندالەکانی تاقی دەکردهوه، لە ئایینی مەسیحیدا. دەبوست بزانی ئەو شاگردە بچکۆلانە لە بابەت (ئەبیشالۆم) هوه چی دەزانن، کە لە کەسانی تری جیا دەکاتەوه... شاگردەکان تاوێک ببێدەنگ مانهوه نەیان دەزانی وەرانی مامۆستا کە یان چۆن بدەنەوه.

چونکە ئەوه یان لەبیر چوو بوو هوه کە (ئەبیشالۆم) قزێ سەری تووکن و درپێز بوو... مامۆستا کەیش ویستی وەرماندەوه کە یان بۆ ئاسان بکات.

دەستی خستەسەر، سەری خۆی، کە بێ تووک بوو ئینجا پیتی گوتن: «ئیسستە باش بیری کە نهوه (ئەبیشالۆم) وەک من نەبوو زۆر شتی وا بەسەر یهوه بوو کە بەسەری منەوه نییه... دەبزانی دەزانن شتە کە چیبە؟». مندالەکانیش هەموو بەیهک دەنگ گوتیان: «مامۆستا: هۆشە!؟».

(٢)

دایکە کە لەگەڵ دەستەخوشکێکیدا هاتەوه مالهوه کە تەماشای کرد کچە بچکۆلە کە ی چەند پیالە چایەکی لەسەر خوانە کە داناوه.

هەر وهه چایە کەیش پالێوه راوه لێی پرسی: «بۆچ تۆ چا پالێوه کەت دۆزیوه تەوه؟». کچە بچکۆلە کەیش گوتی: «دایه گیان، نەم دۆزیوه تەوه... بەلام نەوت پالێوه کەم بەکارهیناوه!..».

دایکە کە ئەوه نەدی نەما بوو لە داخاند لە هۆش خۆی بچی؛ ئەوه نەدی وەرانی کچە کە ی پێ ناخۆش بوو بەلام کچە بچکۆل ویستی دلێ دایکی بداتەوه، پیتی گوت:

(٢)

یەکی کە لە ئەندامانی دادگا، لە کاتی کۆبوونەوه دا لە کۆری دادگەریدا نوست، پاریزەرە کەیش رووی کردە سەرۆکی دادگا و پیتی گوت: «سەرۆکی بەرپێز! چاوهروانی ئەندامی بەرپێز له خه و خه بهری بیتهوه، تا منیش فرمانی پاریزەر بییه کە ی خۆم تەواو بکەم».

سەرۆکی دادگایش وەرانی دایهوه گوتی: «مامۆستا! تۆ چوزانی ئەویش چاوهروانی تۆ ناکات لە پاریزەر بییه کە ی خۆت ببیتەوه، تا خۆیشی له خه و پرگاری بێ؟!..».

(٣)

وتاریتێز له وتاردانە کە یدا تینی سەندبوو، بەجۆریکی وهه کە ئاوێرەگ (ئارەق) ی دەردەدا لەبەرئەوه ناچار بوو فەرەنجی (پالنتۆ) یه کە ی خۆی داکنند و له لایه کەوه داینا کارگێری ناهەنگە کەیش کە ئەوه ی لێ دی، بیزی لێ کردەوه و، رووی لێ گرژ کرد چونکە داکنندی فەرەنجییه کە ی بەکارێکی ناپهسەند دانا، کە لەبەر دەم پاریزەرە کە ی هاواریتێدا کە لەناو بانگ کراوه کاندای بوو، شەرمەزاری کرد دەترسا له وهیش کە پاریزەرە کە ی خۆی و ناهەنگە کە ی، بەهۆی ئەو کارە ی ئەوهوه، بداتە بەر کلکان لەبەرئەوه کە وتاریتێزە کە له وتارە کە ی خۆی بوو هوه، لیبی نزیک بوو هوه و پیتی گوت: «تۆ چۆن دەتوانیت بهو جۆره فەرەنجییه کە ی خۆت دایکە نیت؟! بۆ تۆ نەتدەزانی کە پاریزەر تیکمان له ناودایه؟ وتاریتێزە کە ییش وەرانی دایهوه گوتی: «بەلێ ئەوهم دەزانی بەلام هەموو دەم چاوم بریبوووه فەرەنجییه کەم، ئەوهک ببیات!..».

«دایه! دلّت نه شکی له وهرامه کهم خو من نهوت پالئیوه تازه کهم به کارنه هیناوه... نهوت پالئیوه کونه کهم به کارهیناوه!...»

(۳)

شیرۆ له خوتیندنگا هاتهوه، دهگريا دایکه کهی لیتی پرسى:

«کوپه ئه وه چینه؟ بۆ چ دهگريت؟...»

- ماموستا لیتی دام...

- بۆچ چیت کردبوو؟

- چه کۆم دی دهرزى چه قاندبوو بهرووى تهختى دانیشتنى ماموستا که ماندا منیش وام به باشرزانی، که تهخته که له ژیر ماموستا که هه لگرم، نه وهک دهرزیه کان به سمتیدا بچه قین.

ماموستا کهیش که دانه و بیه وه دابینش، تهختى دانیشتنه کهی له جیتی خوی نه مابوو، هه لگيرابوو له بهرته وه به پشتدا کهوت به زه ویدا... ئه ویش هه لسا به سهرپ و دهستی کرد به لیدانم.

- پاش ئه وه چیی تر روویدا؟

- دواى ئه ویش چه کۆ هه لیکوتایه سهرم ئه ویش لیتی دام چونکه نه م هیشته بوو ماموستا که له سهر تهخته که دابینش و دهرزیه کان به بن له شیدا بچن!

(۴)

ماموستایه کی نافرته هه ستایه سهرپ و دهستی کرد به وتاردان له بابهت دزیه وه ئنجا گوتی: «ئه گهر هات و من دهستم برد بۆ گيرفانی پیاویک و هه رچی پاره بهک له گيرفانیدا بوو دهرم هینا، من دهبم به چی؟»

کچۆله به کیش هه ستایه سهرپ و پیتی گوت: «ده بیت به ژنی ئه و پیاوه!»

(۵)

دواى ئه مه ی ماموستا که راستیی په رستی (فه لسه فه) ی (ئه بولعولاى مه عه رری) ی بۆ شاگرد دهکانی خۆی روون کرده وه، پیتی گوتن که (ئه بولعولا) کوپریوه ئنجا له دوایدا لیتی پرسین: «ئیسستا که پیم بلین: کهم و کووریبه کهی (ئه بولعولا) چی بووه؟»

شاگردیکیش هه ستایه سهرپ و گوتی: «کهم و کووریبه کهی (ئه بولعولا) ئه وه بووه که (راستی په رست) بووه!...»

بیکه نینی ناو کپاریان و فرۆشیاران

(۱)

کپاریک چوه دووکانی چاویلکه (عه بنهک) (فرۆشیکه وه، گوتی: «چاویلکه به کم بدهری بۆ چاوم» ئه ویش گوتی: «من چاویلکه ی وام هه به که هه رگیز له وانه چاکتر دهست ناکه وئ هه تا بلتی نایابن...»

کپاره کهیش چاویلکه به کی لی سهند و چاوی خۆی تاقی بکاته وه دواى ئه وه سه یرتکی چاویلکه فرۆشه که ی کرد و پیتی گوت:

«به راستی ئه م چاویلکه شت باش پیتشان ده دن من ئیسستا که پیاویکم ئه وه نده ی که رتیک دیتته پیتش چاوا!...». که ئه وه ی گوت چاویلکه فرۆشه کهیش چاویلکه که ی له هاوړیکه مان سهند و کردیه چاوی خۆی ئه ویش سه یرتکی کپاره که ی کرد و پیتی گوت: «راست ده که یته... قسه کهت ته واوه!...»

(۲)

بازرگانیکى دلچاک، رۆژتیکیان، هاوړیبه کی خۆی هاته لای لیتی پارایه وه که ده لیبره ی به ده ستیاو (قهرز) بداتی بازرگانه کهیش هه ستایه سهرپ و ده لیبره ی له سنووه که ی خۆی دهرهینا و، به پروویه کی خۆشه وه خسته به مستیه وه هه یچ سه یره ره یه کی وه رگرتن (مقبوض) یشی لی نه سهند که ئه و پاره به ی لی وه رگرتوه، له ده مه و ئیواره دا بازرگانه که ئه مه ی بۆ دۆستیکى خۆی گتیرایه وه و تیشی گه یاند که به رامبه ر ئه و پاره به هه یچ سه یره ره یه کی وه رگرتنی له هاوړیکه ی خۆی وه رنه رتوه.

دۆسته که یشی که ئه وه لی بیست، په راو (دهفته ر) یکى له باخه لی خۆی دهرهینا و، خۆی وا نوواند که هه ندیک شتی تیدا نووسی و، په راوه بچکۆله که ی خسته وه ناو باخه لی، بازرگانه کهیش لیتی پرسى:

«ئه وه چیت له په راوه که تدا نووسی؟». کابرا گوتی:

«ئه م په راوه م بۆ ئه وه داناوه که ناوی شیتته کانی تیدا تۆمار بکه م.

منیش که گویم گرت له چیرۆکه که ی تۆ و، بۆم دهرکهوت که پارهت داوه به ده ستیاو، بی ئه مه ی نامه به کی وه رگرتنی پاره که له ده ستیاو پیدراوه که وه رگريت، ناوه که ی تۆیش له ناو په راوه که مدا نووسی!...»

بازرگانه کهیش پیتی گوت: «باشه... ئه ی ئه گهر هاوړیکه م پاره که می هینایه وه ده لیتی چی؟». ئه ویش گوتی:

«ئه و ده مه ناوه که ی تۆ ده کوژتیمه وه له جیاتنی ناوه که ی تۆ، ناوه که ی ئه و له په راوه که مدا تۆمار ده که م!...»

(۳)

به کتیک له بازرگانه کان نابوت بوو دادگهر فه رمانی دا له سه ر ئیسترتیک سواریان کرد و، به ناو کۆلان و شه قامه کانی ناو شاردا گتیرایان، تا هه صوو که س بیناسن و، که سیان پاره ی نه دهنی ئه م په ووشته له و سه رده مه دا باو بوو له گه ل هه موو نابوو تیکدا ده کرا.

هه تا ئیواره کابرای بازرگانیان به ناو شاره که دا سووړانده وه پاشان بردیانه وه ماله که ی خۆی کاتخ له ئیستره که دابه زی خاوه ن ئیستره که داواى مزى سواریوونی ئیستره که ی لی کرد... بازرگانه نابوته که یش دهستی کرد به پیکه نین، گوتی: «خودا له ناوی ده مت بدات ئه ی له به یانیبه وه هه تا ئیسستا چی بوین؟!»

(۴)

بازرگاننیک کومپاله یه کی هاته سهر پاره ییشی پت نه مابوو، بیداته وه.

خاوه ن دهستیا وه که ییش هم موو رۆژتیک پیا وه که ی خۆی ده ناردده سهری، داوای پاره که ی لئ ده کرده وه که چی ئه ویش هم موو رۆژتیک فریبوی دده، ده یگوت به یانی ده بدهم!.

جاریکیان وا ریکه وت له ناو یانه یه کی خیزانیدا دانیشتبوو، خهریکی وئیسکی خوار دنه وه بوو، له پیر پیاوئیکی خاوه ن کومپاله که هاته ژوو ره وه، داوای دانه وه ی پاره که ی لئ کرد ئه ویش لئیی تووره بوو، قیزانیدی به سه ریدا پئیی گوت: «کنی رئیی دایت بیئته ژوو ره وه؟... بۆچ تۆ نازانیت که س نابی بیئته ئه م یانه یه وه، ئه ندامه کانی نه بی؟... که واته پیاوی چاک به، ئه گهر شتیتک ده وئ له من بۆت بکه م، بچۆره ده ره وه، له وئیه نامه یه کم بۆ بنیره، داوای چاوپیکه وتنم لئ بکه کابرایش به شه رمیکه وه سه ری داخست و له یانه که چوو ده ره وه به لام له پاش تاوئیک نامه یه کی به شاگردئیکی یانه که دا ناردده ژوو ره وه داوای چاوپیکه وتنی لئ کرد بازرگانه نابووته که ییش که نامه که ی له شاگردی یانه که وهرگرت و خوتندیه وه، پئیی گوت «بچۆ پئیی بلئ: لئره نیبه!».

(۵)

جاریکیان رۆژنامه یه ک ئه م جار دی بلاو کردبو وه وه:

«دوئینی چوار سه نگ شه کرم کری نیو سه نگ لمی تیکه ل کرابوو.

جا ئه گهر ئه و خاوه ن دوو کانه ی چه واشی کردووم نیو سه نگ شه که که م بۆ نه نیرتته وه له م رۆژنامه یه دا ئابرووی ده به م!».

ههر ئه وه ندده چند ساتیک به سه ر بلاو کردنه وه ی رۆژنامه که دا تئیه ری، له نۆ دوو کانه وه، نۆ تووره گه ی نیوسه نگی له شه کر، به خاوه ن جار که گه یشت!...

پیکه نینی دهس و پئوه ندان

(۱)

مفردی (خزمه تکار) یه ک هاته لای پیاوئیکی ده وئله مه ندی دهس قووچاو، داوای لئ کرد: له سه ر فرمانتیک دایمه زئینئ پیا وه که پئیی گوت: «لای پیا وه که ی پئیش من به چند فرمانت ده کرد؟»... مفردی به که ییش پئیی گوت: «گه وه ی خۆم! ههر به نانه سکی بوو.»... کابرای ده وئله مه ندیش تاوئیک که وته بیرکردنه وه و پاشان پئیی گوت: «ئهی له به ر دلئ من چند له و مزه دئیتته خواره وه؟!».

(۲)

کارگئیری کارگه که پرووی کرده کریکاره که ی و پئیی گوت: «گوئت لئ بی مچۆل!... ده مه وئ سبه یینی به یانی له ساتی شه ش دا لئره بیت.

جا بۆ ئه مه ی بتوانیت له ساتی پئینج دا خه به ر بیئته وه له خه و، ئه م کاتژمئیره به له گه ل خۆتدا و له ژوو ر

سه رتیه وه دابنئ لای نوئینه که ته وه و، بیخه ره سه ر ساتی پئینج ههر کاتئ لئیدا خه به رت ده بیئته وه».

که چی رۆژی دوا یی، کریکاره که له ساتی نۆه مه دا گه یشته کارگه که، نه ک له ساتی شه شه مدا!...

کارگئیری کارگه که، تووره یی گرتی و قیزانیدی به سه ریدا گوتی: «بۆچ دوو کاهه وئیت؟ وا دیاره کاتژمئیره که کاری خۆی نه کردوه؟!».

کریکاره که ییش پئیی گوت: «گه وه ی خۆم کاتژمئیره که کاری کردبوو به لام ئه و کاته ی لئیدا بوو من نوستبووم و، گوئیم لئیی نه بوو بو!»...

(۳)

یه کییک له هاو به شی (شرکه) یه گه وه کان ئاهه نگیکی ره ش به لئک و هه لپه رینی ئاماده کرد ههرچی کریکار و دهس و پئوه ندئیک هه بوو له ناو هاو به شیبه که دا هاتبوونه ئه و ئاهه نگه له کاتی ئاهه نگه که دا یه کییک له فه رمانبه رانی هاو به شیبه که ئافره تئیکی جوانی له ناو ئافره ته کاندا هه لئبژارد تا له گه لئیدا هه لپه رکی و سه ما بکات له کاتی سه ما کردنه که دا دهستی کرد به گفغو گوکردن له گه ل ئنه که و پئیی گوت: «خۆش به ختانه ئیمشه و کارگئیری هاو به شیبه که لئره نیبه له به رئه وه ئاهه نگه که مان خۆشتر بووه!... کارگئیره که مان پیاوئیکی گه وچ و ئئیسک قورسه!. هاته ههر شوئیتیک پری ده کات له دلته نگی و مه ترسی؟!»... ئافره ته جوانه که ییش وازی له سه ما کردن هئتا و، وهستا به تووره ییه که وه پئیی گوت:

- کوره تۆ نازانیت من کئیم؟

- نه... نازانم!...

- من ژنی کارگئیری هاو به شیبه که م!.

ئنجا فه رمانبه رکه ییش له پر وهستا و، به تووره ییه که وه پئیی گوت:

- ئهی ئئیه نازانن من کئیم؟...

- نه... نازانم...

کابرا گوتی: «سو یاس بۆ خودا!...».

ئه وه ی گوت و ده موده ست به هه لئه داوان له هۆلی کۆبوونه وه که خۆی ده ربا زکرد!...

(۴)

کاره که ره که به خانمه که ی خۆی گوت:

- پئییان گو تووم که من هه زار جار له تۆ جوانترم...

- کنی وای پئیی گو تیت؟

- ئاغام!...

- هه روه ها پئییان گو تووم که من هه زار جار له تۆ زیره کترم...

- کنی وای پئیی گو تیت؟...

- ئاغام!...

- ههروهه پېيان گوتوم كه ماچېكى من له ماچېكى تو ههزار نه و نده خوشتره.

- كى وای بى گوتیت؟... ديسانه وه ئاغات؟!...

- نه... ئوتوم بيلچيبه كه مان!...

(۵)

فرمانبهرتېك نيو سات له كاتى فرمان كردن دواكهوت سهروكه كهى پېي زانى لېي پرسى: « بۆچ دوا كه وتووت؟»... فرمانبهرده كيش بيانورى وا بۆ هيتاياه وه، گوتى: «درهنگ خه بهرم بووه وه له خه وه له تاو په له پهلېي خوېشم، به چاره كه ساتېك بهرگه كانى خوم پوښى...»...

سهروكه كه كيش پېي گوت: «راست ده فرموويت وا به لام من ده موچاويشم ده شوم!».

پېكه نېن بهرژدى

(۱)

پېاويكى رژد (دهست قووجا و)، نه مه نده دهست قووجا و بو، ته نانه ت له گه ل منداله كانى خوېشيدا رژدى دنه نواند هه موو بانگى شيوانېك پېي ده گوتن: «هه كه سى واز له شيوخواردن به پېنى پېنج په نجايى ده ده مى». منداله كانىش هه موويان وازبان له شيوخواردن ده هيتا و، دنه نواند به سكى برسېيه وه، تا به يانى... كه به يانېش ده هات و به و برسېتېيه وه خه بهريان ده بووه وه، باوكيان پېي ده گوتن: «هه كه سى به وى ناشتا بكات ده بى پېنج په نجاييم بداتى؟!».

(۲)

پېاويكى رژد له بانگى شيواندا هاته ماله وه، به گه شى و خو شېيه وه ژنه كه بشى لېي پرسى: «بۆچ ئيمرؤ نه و نده دل خوشيت؟!».

نه وېش پېي گوت:

«ئيمرؤ له و پارهبه يى بوم ده گه رايه وه، بووه به دوو نه و نده.

جا له بهر نه وه به كه دلخ خوش بووه و ههست به كامه رانى ده كه م.».

نه وېش گوتى: «بۆچ چى روويدا وه؟». نه وېش گوتى: «ئيمرؤ نرخی رژد نامه له ده فلسه وه گه يشته بېست فلس منېش كه هه موو رژدېك لای سه رتاشه كه ده مخوتېنده وه ده فلسم بؤ ده گه رايه وه به لام ئيمرؤ كه ده بخوتېنه وه، هه ر رژده بېست فلسم بؤ ده گه رېته وه؟!».

(۳)

(سكوتلاندى يه كه له شارى (لېشه رپول) وه سواری كاروانه ئاسنېنه (شه مه نده فر) بو، ده چو بؤ شارى (له نده) كه سوآره كانى كاروانه ئاسنېنه كه سه رنجيان دا: كابر له هه موو ئېستگه به كدا داده بى زى و ده گه رايه وه ناو ژووره كهى به لام له شېويه كى هه ناسه بر كېيدا جا كه ته ماشايان كرد: هه موو جارئ وای

به سه ر ده هات، لېيان پرسى: «بۆچ وا ده كه يت؟». گوتى «من ئېستگه به ئېستگه سه ربه ره ي سوآرېون ده بېرم...».

- ده ته وى بؤ كوئى بچيت؟

- بؤ له ندهن.

- نه ي بۆچ يه كسه ر بؤ (له ندهن) سه ربه ربه يه ك ناپريت؟

گوتى: «چونكه پزېشكه كان له شمېان پشكنېوه و پېيان گوتوم: نه خو شېي دلته هه به له هه ر كاتېكدا بى ده تكوژئ!».

(۴)

لاويك به مانگانه يه كى چوارسه د كرؤش (قرؤش) ي له سه ر فرمانېك دامه زرا له مانگى به كه مدا ۳۹۹ كرؤشى خسته ده ستى باوكيه وه بؤ كرؤشه كه ي تريف بيانورى بؤ هيتاياه وه، كه داويتى به جامېك خو شواي لېمو، كه له كاتى فرمانه سه خته كه يدا خواردويتېيه وه باوكيشى له سه ر نه و ده ست بلاوييه كه كردبووى سه رزه نشتى كرد!...

له مانگى دووه مېشدا ۳۹۸ كرؤشى دا به ده ست باوكى نه م جارهبش بؤ نه و دوو كرؤشه ي كه به ختى كردبوون، بيانوه كه ي نه وه بوو كه دابوونى به كرتې سوآرېونى (ترام) تا له كاتى فرمان كردنه كه ي خزى دوانه كه وى چونكه درهنگ رى كه وتبوو... له سه ر نه وه باوكيشى سه رزه نشتېكى توندى كرد و تا چه ند رؤژدېكيش ئاش و ماشى له گه ل كرد و نه يدوواند!... نه و دوو كرؤشه ي به زورزانى بؤ كوربه كه ي به ختېان بكات له خؤيدا!.. له مانگى سه هه مدا ۳۹۷ كرؤشى دا به باوكى.

باوكه يش ده مو ده ست په لى كوربه كه ي گرت و برديه ژوورېكه وه، به نه نيابى ئنجا پېي گوت: «منېش و توېش، هه ردوو كمان پېاوين وه ك يه كتر... تو هېچ له من مه شاره وه... راستم بى بلئى: تو گرفتارى نه فېنى كچېك نه بوويت؟!».

(۵)

ده گېتر نه وه: كابر ايه كى فه رهنسه يى نه خو ش ده كه وى.

پزېشكه كان ده لېن: «نه خو شى خوتن كه ميت توش بووه پېتوبسته له له شى پېاويكى به هېتره وه خوتن بگوتېنه وه بؤ ناو له شت.» نه وېش دراوسېيه كى (سكوتلاندى) هه بوو، وه ك هه موو سكوتلاندييه كانى تر، له ده ست قووجاويدا ناوى دره كردبوو... كه سكوتلاندييه كه نه وه ي بېست گوتى: «من تاما دم له خوتندا يارمه تېت بدم.» پاشان ده ست كرا به خوتن گواستنه وه له له شى سكوتلاندييه كه وه بؤ ناو له شى فه رهنسه ييه كه كه نه و كاره ته واوبوو، فه رهنسه ييه كه هه زار (فرهنگ) ي دا به سكوتلاندييه كه، له پاداشى نه و چا كه يه دا كه له گه لى كردبوو... كابر ايه فه رهنسه يى جارېكى تريف پېتوبسته به خوتن وه رگرتن بووه وه ديسانه وه نه و كابر ايه سكوتلاندييه يان بؤ هيتاياه وه نه م جارهبش خوتېيان له و بؤ وه رگرت كه نه م كارهبش ته واو بوو، كابر ايه فه رهنسه ييه كه ده ستى برد پېنج سه د فه رنكى دا به.

له جاري سيتهه ميشدا فهره نسه ييه كه خوتني له سكو تالاندييه كه وهرگرتوه به لام نم جاره سه د فريه نكي دايه . به لام له جاري چواره مدا خوتنيان له سكو تالاندييه كه وهرگرت و خستيانه له شي فهره نسه ييه كه وه ، فهره نسه ييه كه هيچ پاره يه كي پي نه به خشي! پزيشكه كانيش له وه وه زانبيان و برپاريان دا: «كه تازه خوتني سكو تالاندييه كه به ناو له شي فهره نسه ييه كه دا گه پراوه!» ...

پينگه نين به بهنگ كيش و سه رخوشه كان

(۱)

پياويكي ثابيني چاوي به بهنگ كيشيكي كه وت دهستي كرد به ناموزگاري كردني پتي گوت: «كابرا خوتن بپاريزه له دل شكاندني خودا... چونكه رويي دوامين له پيشه وه يه... نو وساكه كرده وه كانت ده كيشن نه گهر كرده وه خراپه كانت له كرده وه چاكه كانت گرانت رين ده تخه نه دوزه خه وه...» .

بهنگ كيشه كه ييش گوتي: كي فريم ده داته دوزه خه وه؟» .

پياوه ثابيني كه ييش گوتي: «خوداي هه موومان» .

(بهنگ كيشه كه): كي كرده وه چاكه كانمان ده كيشي؟

(پياوه ثابيني كه): خوداي هه موومان...

(بهنگ كيشه كه): ته رازو وه كه هي كييه؟

(پياوه ثابيني كه): هي خوداي هه موومانه...

جا ليته دا بهنگ كيشه كه پينگه نني و گوتي: «نه»، خوداناسي خوم، لاي خودا كرده وه كانمان ناكيشين له دهره وه ده يانكيشين!...» .

(۲)

شواني رانه مه پيك هه بوو خوي دابوه بهنگ كيشان جا هه رچه ند نوپزيكي ده كرد، يه كيتك له مه ريكاني ده مرد دوايي هه موو مه ريكاني مردن، مه ريكيان نه بي رويكي له رويان نه وه مه ريكاني برد بو له وه راندن به لام مه ريكه راي كرد له دهستي و، لتي دوور كه وته وه .

نوويش لتي پراوه ستا و له دووره تبي خوري، گوتي: «راده وه ستيت باشه نه گينا دوو تاكه نوپزي ثيواريت تي ده گرم!» .

(۳)

بهنگ كيشيكي گيتز بوو بوو چوه لاي سه روكي كومه له بالبازيك له بالباخانه كه يدا و پتي گوت: «گهره م هاتوم سكالاه ده كم له دهست (هورمزاي بالبازي دوييني يه جگار دلره قي له گه لمدا نوواند...»

- بوچ چي كرده وه لبت؟

- كه مني ديوو له سه ر ريباز كه نوستبووم، له جياتي نه مه ي بمبات بو بالباخانه، بر دووميه وه بو مالي خومان بو كن زنه كم!...»

(۴)

بهنگ كيشيكي له به رده م بالبازيكي رتبيشان ده ردا وه ستا و پتي گوت: «ده زانيت مالي خوله ي گاليسكه وان له كوتدايه؟» .

بالبازيكه ييش لتي ورد بووه گوتي: «نه ي تو، خوت، خوله ي گاليسكه وان نيت؟!». نوويش گوتي: «به لتي من نه وم... به لام من له كوي داده نيشم!» .

(۵)

بهنگ كيشيكي گاليسكه يه كي پينگه ييش خيرا ده رويشت.

گاليسكه وان كه ي بانگ كرد وه ستا پتي گوت: «گاليسكه كه ت كه سي تيدا نييه؟» .

گاليسكه وان كه ييش گوتي: «كه سي تيدا نييه فهرموو سواريه.» .

ننجا بهنگ كيشه كه پتي گوت:

«هه تا كويم ده به يت و؟ ... به چه نديشم ده به يت؟!...» .

پينگه نين به گه و جان

(۱)

پياويكي له به رده لانتيكدا فرماني ده كرد، به رديك به ربووه وه به سه ريدا، كوشتي خاوه ن به رده لانه كه ييش پياويكي نارده كن زني پياوه كوژراوه كه و پتي گوت: «له شيويه كي شيرين و نهرمونياندا نم مهرگه ساته ي تي بگه ييني...» . پياوه كه ييش له ده رگاي ماله كه ي دا و، زني پياوه كه هات به ده ميه وه ننجا به زنه كه ي گوت: «ناخو بيته ون پيروز ليره يه؟» زنه كه ييش پتي گوت: «منم پيروز به لام من بيته ون نم!» . پياوه كه ييش پتي گوت: «من گره وت له گه ل ده كم كه تو بوويت به بيته ون... نه ي تو ييش گره وم له گه ل ناكه يت؟!...» .

(۲)

نافره تيكي جوان له ناو دارستانتيكدا گه راني ده كرد كه ته ماشاي كرد گوميكي تيدا يه ، ناوه كه ي روونه ثاره زوي كرد مه له ي تيدا بكات.

كه ته ماشاي كرد شويته كه چوله و كه سي لي نييه سه يري بكات، دهستي كرد به خو رووت كرده وه ننجا چوه پيشه وه بو سه ر ناوه كه بچيته ناويه وه و مه له بكات... له پر كابر ايه كي پاسه واني لي پيدا بوو، كه له پشت دره خته كانه وه خوي شار دبووه وه پتي گوت:

«خامه كم تو م دي خوت رووت ده كرده وه و، ده تو يست بچيته ناو گومه كه وه مه له بكه يت منيش پيم ناخوشه كه پيت ده ليم: مه له كردن له م گومه دا به ربه ست كراوه...» .

نافره ته جوانه كه ييش رهنگي تيك چو پتي گوت: «كه تو منت دي خوم رووت ده كه مه وه، بوچ نه وه ت پي نه گوت؟!...» .

نوويش گوتي: «خامه كم! ليته دا خو رووت كرده وه به ربه ست نه كراوه؟!...» .

(۳)

کورپیک سواری که ره‌که‌ی خوئی بوو بوو به‌ناو باخیکدا رابورد، سه‌یری کرد چلی دره‌خته‌کانی شوږ بوونه‌ته خواره‌وه، میوه‌یان پیټویه.

ټویش هه‌ستایه سه‌ریږ، له‌سه‌ر پشتی که‌ره‌که‌ی وه‌ستا و، ده‌ستی کرد به‌میوه‌پرن به‌لام زوری پی نه‌چوو، که‌ره‌که رای کرد و، کوره‌که‌یش به‌ه‌لو‌اسراوی مایه‌وه به‌لقیک له‌لقه‌کانی دره‌خته‌که‌وه له‌و کاته‌دا نافرته‌تیک هات، که خاوه‌نی باخه‌که بوو قیژاندی به‌سه‌ر کوره‌که‌دا و پیی گوت: «کوره تو چی ده‌که‌یت له ناو ټم باخه‌دا؟» ټویش پیی گوت: «هیچ ناکه‌م به‌لام له‌سه‌ر پشتی که‌ره‌که، که‌وتومه‌ته خواره‌وه!».

(۴)

خه‌سره و چوو بووه ناو کینلکه‌ی خوټیه بو ټمه‌ی جه‌ژن له‌ویدا رابویږی هاورپیبه‌کی هاته لای و پیی گوت: «خه‌سره‌و! زانیوته چی رووی داوه؟».

- هیچ هه‌یه؟

- ژنه‌که‌ی مامت مرد...

- به‌سه‌زمانه... به‌سه‌زمانه ژنه‌که‌ی مام...

- هه‌روه‌ها مامیشت مرد!...

که خه‌سره و ټه‌وه‌ی لی بیست، هه‌ناسه‌یه‌ک ماتوو پاشان سه‌ری هه‌لپری و گوتی: - «به‌سه‌زمانه... هه‌ردوکیان بوون به‌(بیټه ژن) و (بیټه پیاو)!».

(۵)

بارام به‌وه‌ی زانی که یه‌کینک له‌دانیشتوانی گوند ده‌یه‌وئ که‌ریک بکړی... ټویش که‌ریکی هه‌بوو ده‌یویست بیفروشی له‌به‌رټه‌وه چوو بو لای کړپاری که‌ره‌که و پیی گوت: «وه‌ک بیستومه‌ده‌ته‌وئ که‌ریک بکړیت جا تکات لی ده‌که‌م منت له‌بیر نه‌چی!».

پیکه‌نینی ناو سه‌رناشه‌کان

(۱)

هر ټه‌وه‌نده سه‌رناشه‌که ده‌ستی دایه تاشینی چه‌ناگه‌ی کړپاره‌که‌ی ده‌موده‌ست چه‌ناگه‌ی پری برینه‌که زور گه‌وره بوو خویتی زور لی ده‌هاته خواره‌وه ده‌موچاوی کابرا تیک چوو، و زهر هه‌لگه‌را.

به‌لام سه‌رناشه‌که ویستی دل‌ی بداته‌وه پیی گوت: «گه‌وره‌م، خه‌م مه‌خو، برینه‌که‌ت زوو چاک ده‌که‌مه‌وه ده‌رمانیکی وه‌هام لایه، هر به‌ته‌نیا دل‌تویکی برینه‌که‌ت ساړیږ ده‌بی و، هیچ ټیشیکیش نامینئ!».

دوای ټه‌وه ده‌ستی کرد به‌پشکنینی دوو‌کانه‌که‌ی بو دوزینه‌وه‌ی شووشه ده‌رمانه‌که به‌لام بوئ نه‌دوژرایه‌وه پرسی کرد له‌به‌رده‌سته‌که‌ی، گوتی: «شووشه ده‌رمانه‌که‌ت له‌کوئ داناوه?».

ټویش وهرامی دایه‌وه، گوتی: «وه‌ستام ټیمرو هه‌موویم کارکرد!».

441

(۲)

لاسایی که‌ره‌وه‌یه‌کی قژ دریژ رووی کرده دووکانی سه‌رتاشیک.

له‌سه‌ر ته‌ختی سه‌رتاشینه‌که دانیشت ټنجا به‌سه‌رتاشه‌که‌ی گوت: «ده‌مه‌وئ سه‌رم بتاشم به‌لام پیم بلئ، جاری دواپی، تو ټه‌بوویت سه‌رت تاشیم؟ سه‌رتاشه‌که‌یش له‌شپوه‌یه‌کی ټاساییدا پیی گوت: نه‌ه گه‌وره‌ی خوټم، من نه‌بووم... چونکه من هه‌ر دووساله‌که له‌م دوو‌کانه‌دام!».

(۳)

پیاویکی پاک و خاویږ و رازاوه هاته لای سه‌رتاشیک، که به‌پیسوی و پوختلی ناوی ده‌رکردبوو سه‌رتاشه‌که‌یش پیاوه‌که‌ی له‌سه‌ر ته‌ختی سه‌رتاشینه‌که دانا به‌روانکه‌یه‌کی ده‌ره‌ینا و کردیه ملی پیاوه‌که پاش ټه‌وه ده‌ستی کرد، به‌خوټ‌اماده‌کردن، که سه‌ری بتاشی پیاوه‌که پیی گوت: «ټم به‌روانکه‌یه‌م بو بگور ه چونکه خاویږ نیبه».

سه‌رتاشه‌که‌یش، بی ټمه‌ی له‌قسه‌که‌ی ټه‌و بسله‌میته‌وه، به‌له‌سه‌رخوټیه‌کی ته‌واوه‌وه وهرامی دایه‌وه، گوتی: «ټمه زور سه‌یره پیس تو بو پانزه کړپاری ترم به‌کاره‌یناوه، که‌سیان به‌منیان نه‌گوتوه به‌روانکه‌که‌ت پیسه... که‌چی تو ده‌لپی پیسه!».

(۴)

پیاویکی سه‌ررووتاو هاته ناو دووکانی سه‌رتاشیکه‌وه، پیی گوت: تووکی سه‌ری بتاشی... پاش ټمه‌ی سه‌رتاشه‌که سه‌ری تاشی، کابرا پیی گوت: «پیاوی چاک به، قژکه‌م به‌لای چه‌پدا بشکینه‌ره‌وه.».

سه‌رتاشه‌که‌یش وهرامی دایه‌وه گوتی: «ده‌ته‌وئ به‌پینوسی مز (قورقوشم)، وینه‌ی قژ له‌سه‌ر سه‌رت بکیشم، یاخود به‌پینوسی کوپیه!».

(۵)

پیاویک هاته‌ناو دووکانی سه‌رتاشیکه‌وه دانیشت تا نوره‌ی سه‌رتاشینی هات ټنجا چوو سه‌ر ته‌ختی سه‌رتاشینه‌که دانیشت.

سه‌رتاشه‌که رووی تی کرد و گوتی: - «ده‌ته‌وئ قژت چون بتاشم؟».

ټویش گوتی: «به‌شپوه‌یه‌کی وا سه‌رم بتاشه که هه‌رگیز له‌بابه‌ت هه‌ل‌بژاردنه‌کانه‌وه و، باری زرن‌گاری (سیاسه‌ت)ی ټه‌ورویا و، په‌یمانامه‌وه قسه نه‌که‌یت!».

پیکه‌نینی ږاوکه‌ره‌کان

(۱)

(بایز) و (بارام) و (بله)، هه‌رسیکیان دانیشتبوون هه‌ر که‌سه‌یان سه‌گی خوئی پی بوو له‌بابه‌ت ږاوه نیچیر و زیره‌کی سه‌گانی ږاوه‌وه ده‌مه‌ته‌قیبان ده‌کرد هه‌ر که‌سه‌یشیان به‌سه‌گه‌که‌ی خویدا هه‌ل ددا و، ده‌بگوت: «سه‌گی من له‌زیره‌کیدا هاوتای له‌جیهاندا نیبه!».

442

(بله) یش ههستایه سه‌ریی و گوتی: «من پروا ناکه‌م سه‌گی هیچ که‌سیک له سه‌گی من چاکتر بێ (بۆره) هه‌تا بلتییت زوو بۆن ده‌کات هیچ شتییک له ژیر ده‌ستی ده‌رناچیت» (بارام) یش پیتی گوت: «من ده‌ست کیشه‌کانی خۆم له‌بیرچوو... له‌سه‌ر ته‌ختی نان خواردنه‌که‌مانم داناوه جا ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌یت، سه‌گه‌که‌ت زیره‌که‌ و بۆنیش زوو ده‌کات، بیه‌نیره بام به‌چی بۆ ماله‌وه و ده‌ست کیشه‌کانی من به‌یه‌نی. ئه‌وساکه‌ منیش پله‌ی زیره‌کیه‌که‌ی هه‌لده‌سه‌نگینم!». (بله) یش هه‌ستایه سه‌ریی و بانگی کرده سه‌گه‌که‌ی خۆی، تا بۆنی ده‌سته‌کانی (بارام) بکات و، بیه‌نیریت بۆ ماله‌وه، تا ده‌ست‌کیشه‌کانی بۆ به‌یه‌نی... (سه‌گه‌بۆره) یش هات و ده‌ستی کرد به‌بۆنکردنی به‌ری ده‌ست و په‌نجه‌کانی (بارام) و لستیه‌وه دوا‌ی ئه‌وه راپیکرد بۆ مالی (بارام) سێ هاورپکه‌یش دانیشتن، چاوه‌روانی هاته‌وه‌ی (سه‌گه‌بۆر) بوون، بۆ ئه‌مه‌ی له‌وه دلنیا‌بن که ئاخۆ قسه‌کانی خاوه‌ن سه‌گه‌که‌ راستن یان نا... له‌پاش تاو‌تیک «سه‌گه‌بۆر» به‌پرتا هاته‌وه... ئاخۆ، ئه‌ی خو‌تنده‌وار ده‌زانیت، چی له‌گه‌ل خۆیدا هینابوو؟!...

- ده‌ریی کاره‌که‌ره‌که‌یانی له‌گه‌ل خۆیدا هینابوو!...

(۲)

(ئه‌کۆ) و (چه‌کۆ) له‌ بیه‌سه‌لستانیکدا راپیان ده‌کرد فه‌رمانبه‌ریکی راپوشیان هات که (چه‌کۆ) چاوی به‌فه‌رمانبه‌ره‌که‌ که‌وت، رای کرد، خۆی له‌ ده‌ستی رزگار بکات که فه‌رمانبه‌ره‌که‌یش (چه‌کۆ)‌ی دی هه‌لات، ئه‌ویش به‌راکردن دوا‌ی که‌وت له‌پاش راکردنیک سێ هه‌زار گه‌زی، گه‌یشه‌ (چه‌کۆ) و گرتی دوا‌یی پیتی گوت: «سه‌ره‌به‌ری راره‌که‌ت کوا؟!».

ئه‌ویش گوتی: «ئه‌مه‌تا سه‌ره‌به‌ری راره‌که‌م وه‌ری بگه‌وه ببیه‌نه!».

فه‌رمانبه‌ره‌که‌ی سه‌ره‌به‌ره‌که‌ی لێ وه‌رگرت و، ده‌ستی کرد به‌لێ وردبوونه‌وه‌ی که ته‌ماشای کرد: دروسته، پیتی گوت: «که تۆ سه‌ره‌به‌ری راپوت پێ هیه‌یه و، ریت پێ دراوه راپه‌که‌یت، ئیستر بۆچ هه‌را ده‌که‌یت له ده‌ستم؟!». ئه‌ویش گوتی: «من هه‌رام نه‌کردوه له ده‌ست تۆ به‌لام پزیشک ئامۆژگاری کردووم له پاش هه‌موو ژه‌مه نان خواردنیک چاره‌که ساتیک راپه‌که‌م». فه‌رمانبه‌ره‌که‌یش گوتی: «به‌لام که منت دی راده‌که‌م به‌دواتا، پتوبست بوو راپه‌سه‌تیت»... (چه‌کۆ) که ئه‌وه‌ی لێ بیست ده‌ستی برد بۆ سه‌ری خۆی، خوراندی ئنجا پیتی گوت: «من وام زانی تۆیش پزیشک ئامۆژگاری کردوویت، که له دوا‌ی نان خواردن راپه‌که‌یت!». به‌م رهنه‌که فه‌رمانبه‌ره‌که (چه‌کۆ)‌ی به‌ره‌للاکرد و، رۆشیت به‌پیتی خۆیه‌وه... به‌لام به‌هۆی ئه‌م فیله‌وه، (ئه‌کۆ)‌ی هاورپتی که سه‌ره‌به‌ری راپوت پێ نه‌بوو، له‌ده‌ست فه‌رمانبه‌ره‌که‌ رزگاری بوو!...

(۳)

راوه‌ریکی تازه ده‌ست پێ کردوو، ده‌ستی کرد به‌راوه‌که و، له‌ناو شاخیکدا که پرپوو له که‌وه هه‌رچه‌ند که‌ویکی ده‌دی چه‌ند تفه‌نگیک تینه‌گرت به‌لام هیچ جاریک که‌وه‌که‌ی نه‌ده‌پینکا به‌لام له کاتی رۆشیتدا به‌که‌ویکی گه‌وره گه‌یشته دووجار تفه‌نگی تێ گرت.

پاشان رای کرد، به‌دوا‌یدا تا بزانی: پینکاویتی یان نا...

لیته‌دا پیاویکی لێ په‌یدا‌بوو، که له پشت که‌له‌به‌ردیکه‌وه دانیشتبوو، ته‌ماشای بزوتنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی ده‌کرد راکه‌ره‌که، له پیاوه‌که نزیک بووه‌وه ئنجا لیتی پرسی: «تو خودا پیتیم بلتی: که تفه‌نگه‌م گرت که‌وه‌که هیچ په‌ریکیکت دی بفریت به‌ئاسماندا؟!...».

کابرایش پیکه‌نی و پیتی گوت: «به‌لێ په‌رم دی به‌ئاسمانه‌وه!... به‌لام که‌ویکی به‌خۆیه‌وه هه‌لگرتبوو؟!...».

(۴)

(خه‌سه‌ره‌)‌ی راکه‌ر چوووه چایخانه‌یه‌ک و دانیشته ده‌ستی کرد به‌گیترا‌نه‌وه‌ی کاره‌ساتی ناوازه و بێ هاوتا له راکردنه‌کانیدا، گوتی: «من خۆم به‌ته‌نیا بووم به‌ناو جه‌نگه‌لیکدا ده‌رۆشتم، که به‌جگار چرپوو له‌په‌ر شیریکی سامناک له‌به‌رده‌مدا په‌یدا‌بوو منیش نه‌مکرده نامه‌ردی، ده‌موده‌ست، ده‌ستم لێدا‌یه تفه‌نگ و تفه‌نگیکم تێ گرت. شیره‌که ده‌ست به‌جی که‌وت ومرد...».

له‌پاش نزیکه‌ی سه‌د گه‌زیک شیریکی ترم لێ ده‌رکه‌وت، که له هی پیشوو گه‌وره‌تر بوو... هه‌روه‌ها درتیش بوو به‌لام کۆت و پر ده‌ستم لێدا‌یه تفه‌نگ و له ماوه‌ی پینج وردیله‌دا گینگه‌له‌ی دا و که‌وت به‌سه‌ر زه‌ویدا و، گیانی له له‌شی ده‌رچوو...

هه‌تا له‌م تنگ و چه‌له‌مه‌یه‌یش بوومه‌وه، شیریکی ترم لێ هاته پیشه‌وه له شیشه‌یه‌کی زۆر سامناکدا ده‌ینه‌راند به‌سه‌رمدا منیش ده‌موده‌ست نامه‌وه به‌نیشانی تفه‌نگه‌که‌م...

پیاویکیش له‌نزیک (خه‌سه‌ره‌)‌وه له چایخانه‌که‌دا دانیشتبوو.

گوتی له‌م هه‌موو درۆ و فیشالانه‌ بوو له‌تاو خۆه‌لکیشانه‌کانی (خه‌سه‌ره‌)، له گیانی خۆی وه‌رس بووبوو به‌دلێکی سووتاوه‌وه‌ی روه‌ی کرده پیاویک که له ته‌نشیه‌وه دانیشتبوو ئنجا به‌ده‌نگیکه‌ به‌رزوه‌ پیتی گوت، مه‌به‌سی ئه‌وه‌ بوو (خه‌سه‌ره‌) گوتی لیتی بێ: - «به‌سه‌ری خودای گه‌وره سوپند ده‌خۆم: ئه‌گه‌ر بێتو ئه‌م شیره‌ بکوژی، لیتی راده‌په‌رم و، ده‌یده‌مه به‌رشه‌ق، تا له ته‌ختی دانیشتنه‌که‌ی فری ده‌ده‌مه خواره‌وه...».

(خه‌سه‌ره‌)‌یش که گوتی له قسه‌ی دراوسی‌ که‌ی بوو، بێ گیره و کیشه قسه‌که‌ی خۆی به‌م جۆره ته‌واو کرد: گوتی:-

«به‌لێ تفه‌نگه‌که‌م تێ گرت و، گولله‌یش له تفه‌نگه‌که‌مه‌وه ده‌رچوو.

به‌لام ئه‌م جاربه‌یان نه‌م پینکا!...».

پیکه‌نینی ناو لاسایی که‌روه‌کان و گۆرانی بیژه‌کان

(۱)

ده‌سته‌یه‌ک له لاسایی که‌روه‌کان هاتنه‌ شاریک بۆ ئه‌مه‌ی یه‌کیک له چیرۆکه‌کانی خۆیان لاسایی بکه‌نه‌وه‌ و ده‌رکه‌وت ئه‌وه‌نده ته‌ماشاکه‌ران نه‌هاتیبونه سه‌بیری چیرۆکه‌که‌یان ته‌نانه‌ت هۆلی ته‌ماشاکا (مسرح)‌ه که چۆل بوو چونکه چه‌ند که‌سیک نه‌بێ، نه‌هاتیبونه سه‌بیر ته‌نانه‌ت ئه‌و چه‌ند که‌سه‌نه‌یش

بیتازی خوځان له لاسایی کردنه و په پېشان دا کاتیکیان زانی، په کتیک له لاسایی کړه و هکان، به خوځی و جله بریسکه داره کانیسه و، هاته سهر ته ختی به زمگاهه که و، رووی کرده سه برکه رکان، که له ویدا کویو بوونه وه.

ننجا پیتی گوتی: «نه گهر بی دهنک نه بن ورگتان ددربین نيمه دهسته ی لاسایی کړه و هکان بن ژماره مان له ژماره ی نيوه زورتره!». .

(۲)

لاسایی کړه و هیه کی فهره نسزی که ناوی (لوجیه) بو، په کتیک بو له لاسایی کړه و هکانی دهسته ی (بالینه ریال) فرمانی ئو له و چیرؤ که دا ئو بو، که له په کتیک له و چیرؤ که دا که دهسته که له شاری (پاریس) دا، لاسایی ده کرده وه، بیته راهر، نامه به نیت و ببات بو په کتیک له لاسایی کړه و هکان ئو فرمانه کی خوځی به جت هیتا.

لا په ریه کی سپی دایه دهست لاسایی کړه و هکه هره وک نامه یه کی بو هینا ب ای پیشان دا وایش ری کوه و تبو، که لاسایی کړه و ه که ناوهرؤ کی نامه کی له به رنه کړدبو له پیشه وه دهستی کرد به زمان تیکچوون دوا ی پینه ی که م و کورپیه کی خوځی کرد، گوتی: «چا ویکه که م نه هینا وه له گه ل خوم... کوری خوم ئم نامه یه م بو خوتنه روه...». که لاسایی کړه و هکه ئو هی گوت، و ایزانی خوځی بو له و تنگ و چله م یه رزگار کرد و هورپیکه کی خوځی تووش کرد به لام (لوجیه) ی هورپیمانی نه یکرده نامه ری، به هم سو نازگرتنیکه وه، وهرامی گوره ی خوځی دایه وه، گوتی: «تکام له گوره ی خوم وایه که بیانوه که م په سندن بکات من ئم نامه یه م پت ناخوتن د ریته وه چونکه باوک و دایکم هر چه نده له پیاوه خاوه ریزه کان بوون، به لام له بهر دهست کورتي خوځان نه یانستوانی بمخه نه بهر خوتن دن له بهر ئو وه له بی به ختی خوم فیتری خوتن د نه وه نه بووم...».

که لاسایی کړه و هکه ئو هی له (لوجیه) بیست یه جگار شله ژا گویرگه رکان دهستیان کرد به پیکه نین و گالته پت کردنی.

هاورپیکانی خوځی که لاسایی کړه و هکان بوون، زور به وه پیکه نین.

هموویان چون به پیر (لوجیه) وه، دهستیان کرد به پیرؤ زبایی لی کردنی!...

(۳)

له ناهه نگیدا (نوم کلسوم) دهر کهوت نوقولتیک له ناو ده میدا بوو ده بوست، له پیش ته و ابوونی سازه کانا، که سازلیدر هکان لیان ددا له پیش گوزانیسه که دا نوقوله کی ناو ده می بتونیته وه.

به لام سازه که ته و او بوو، که چی نوقوله نه گریسه که هه ته و او نه بوو، چند جار پیک سازلیدر هکان سازه کیان دوویاره کرده وه نوقوله که له دم (نوم کلسوم) دا هه نه تووایه وه تا که یه و به یه که گه یشته راده یه کی وها که هه ندیک له په یه ل کړه رکان وهرس بوون و خوځان پت نه گیرا، په کتیکیان به دهنه گتیک به رزه وه قیژاندی، گوتی: «ده درهنگه، خانم! گورانی بلتی، تا که ی بوه ستین؟!...» (نوم کلسوم) یش

زدرده خه نه یه کی کرد و به په نجی نیشانه ی ده می خوځی کرد و، گوتی: «گوره ی به رتیز، خوت بگره تا ده توتیه وه!؟» .

(۴)

نوسه ری به ناویانگی نینگلیز، (به ردا نشؤ) یان بانگ کړدبو، بو ناهه نگتیک نایاب و ناوازه، که له و ناههنگه دا سازلی دهرتیک تازه قه لای تیدابوو، که وانچه (که مانجه) ی لیده دا له دوا ی ناخوردن خانی خاوه ن ناههنگ هات به لای (به ردا نشؤ) وه، پیتی گوت: «له بابه ت ئم سازلیدر ه تازه یه وه چی ده لیتت؟!». (به ردا نشؤ) یش وهرامی خانمه کی دایه وه گوتی: «به لتی، وهک (بادرؤفسکی) که وانچه لی دده دات؟!» .

خانمه کی یش گوتی: «به لام (بادرؤفسکی) نازانی که وانچه لی بدات!...» .

(به ردا نشؤ) یش گوتی: «ده له بهر ئو هیه که منیش ده لیم وهک ئو که وانچه لی دده دات؟!» .

پیکه نینی خاوه ن روظنامه و نوسه رکان

خانمیک هاته ناو دهسگای روظنامه یه که وه له کارگتیری روظنامه کی پرسی: مزی جاردانی مردنیک چند ده ستین؟! . کارگتیره کی یش گوتی: «له هه سانتیمه تره یه ک په نجا یه ک ده ستین» .

خانمه که سهری سوپرا له قسه ی کارگتیره که به دلشکا و بیه که وه پیتی گوت: «په وای خودا نیسه نيوه ئه مهنده به گران جار بلا وده که نه وه... مزه که تان یه جگار گرانه!». کارگتیره کی یش پیتی گوت: «نازانم بؤچ به م جوړه مزه دلتنان شکا؟!». خانمه کی یش گوتی: «چونکه میترده که م، درتیزی مه تره یه ک و حه فتا سانتیمه تره یه، کلاو و بیتلا وده که یشیم نه خستوته سهر!». .

(۲)

پیاویکی خو هه لکتیش به ویتوه وانیسه وه له خاوه ن روظنامه یه کی دا واکرد که بیکات به سهره ک نوسه ری روظنامه کی جا چونکه خاوه ن روظنامه که دامابو له سهر سهره ک نوسه رتیک، ناچار بوو خواسته کی هینا یه دی پتیشی گوت: «سهر وتاری ژماره ی داهاتو ئو بینوس» .

رؤزی دوا یی خاوه ن روظنامه که هات ته ماشای کرد پیت ریزه رکان چا وهروانی وتاره کی سهره ک نوسه رن که چی ئو هیشتا هیچی بو نه نووسیون!... ئو یش چو به لایه وه، لیتی پرسی: «کوانی وتاره که ت؟ بؤچ تا ئیستا نه نووسیوه؟!...» . ئه میش پیتی گوت: «تا جگه ره نه خوم ناتوانم بنوسم...» . خاوه ن روظنامه کی یش پیتی گوت: «که واته جگه ره بؤچ ناخوتت؟!... که س جگه ره کیشانی له تو به ربه ست کردوه؟!»

ئو یش گوتی: «نه... به لام من خوم حه ز له جگه ره کیشان ناکم؟!» .

(۳)

راسپیراوی روظنامه یه ک چوه کن ده وله مه ندیک، ویستی چند قسه یه کی لی وهرگری، تا له ناو روظنامه که یدا بینوس لی پرسی:

«ئاخۇ ھەندىك لى ئاۋاتەكانى مندالىت ھاتۆتەدى؟» .

دولەتمەندەكەيش وەرەمى دايەو، گوتى: «بەللى ھاتۆتەدى... كاتى كە دايكم قى بەشەنە دادەھىنا، لى دلى خۆمدا ئاۋاتم دەخواست: تووك بەسەرەمە نەمىتى؟!...» .

(۴)

خونكارى پرومانيا، (فەردىناند) بەسەردان چووبوۋە شارى (پارىس) رۆژنامەيەكى فەرەنسزى لىم سەرلىدانەى ئەو بەم جۆرە دوۋابوۋ:

«لەپاش ئەمەى خاۋەن شكو مېوانەكانى خۆى لەناۋ كۆشكدا بەرى كىرگەشتە لى ھاۋدەمەكانى خۆى لەگەل ئەمەيشدا كە دەس و پېتەندەكان ويستيان نەچى، گوتى نەدايە قسەى ئەوان دوايى ھەر چوۋە ناۋ تەۋىلەكەۋە لەگەل سى مانگادا ئەۋىش سوۋتا ھەرچى لەۋى دابوۋن تىكۆشان پزگارىيان بىكەن لە دەست سوۋتاندىن، بەلام بۆيان نەچوۋە سەر!...» . لە دواى ئەو ھەۋالە سەرسورھىنەرە، رۆژنامەكە ئەمەيشى نووسىبوۋ: «ئاگر بەربوۋە لەناۋ كىلگەى ژن و مېرد (جاريو)دا لە شارى (بۆنس دى لاس)دا ئەسپىكىش لى بەردەم خانوۋەكەدا بەستراۋوۋە ئەسپەكە سەلمىيەۋە داچلەكى.

ھەسارەكەى خۆى پىچرى پاشان لەناۋ چەپلەرتىزنى نەتەۋەدا، گەرپاۋە كۆشكەكەى خۆى؟!...» .

لە نووسىنى ئەم دوۋ ھەۋالەۋە كە بەم جۆرە رۆژنامەكە نووسىۋىنەۋە خوتىندەۋار بۆى دەردەكەۋى، كە كرىكارى چاپخانەكە، ھەۋالەكەى تىكەل و پىكەل كىرۋە كە لە ئەنجامدا ئەم دوۋەۋالە پىكەنەن ھىنەرەى لى پەيداۋوۋە.

جارتىكىشان خونكارى (پورتوگال) سەرىكى لە شارى (پارىس)دا.

ھەر ئەم رۆژنامەيە ھەۋالى گەيشتەكەى ئەۋى بەم جۆرە نووسىۋو:

«خاۋەن شكو لە ساتى يانزەھەمدا لە كۆشكى (ئەلىزە) دەرچوۋ خۆى و كۆمەلەكەى بەناۋ شەقامى (فۆبۆرسانتۆنورىيە)دا تىپەرى كىر نەتەۋەيش دواى ئەو گىيانلەبەرە كەۋت كە لە ناۋ دوۋكانى سەۋزە فرۆشكىدا خۆى شارەبوۋە لەناۋ ئەو شەقامەدا، كە لە وپدا يەككىك لە سەربازەكان دايە بەر شىر و كوشتى؟!...» .

(۵)

نوسەرى تازە تارىكى نووسى لە ژىر ناۋى (نىۋەى ئەندامانى كۆمەلەكە دىز)!... سەرەك نوسەرىش لى توۋرە بو، گوتى: «ئەمە چىبە نووسىۋتە؟! تۆ دەتەۋى ئەۋانە لەبەردەم دادگادا سكالامان لە دەست بىكەن؟!...» . نووسەرەكەيش پىنۋوسەكەى خۆى گرت بەدەستەۋە و ، بەم جۆرە سەرناۋى وتارەكەى گۆرى:

(نىۋەى ئەندامانى كۆمەلەكە دىزىن)!...؟.

بىكەنىنى وتارىيەكان و ئامۆزگارەكان

(۱)

كەشيشىك لە گوندىكى بەندەكانى ئەمەرىكادا دەستى كىر بەئامۆزگارى كىر دىنانشىتۋانى گوندىكە بابەتى ئامۆزگارى كىرەكەى (دىزىتى) بو: كە دەبى ھەموۋىيان ۋاز لەم كىرەۋە نەنگە بەپىن، بۆ ۋىنە ئەو دىزىتىيانەى ناۋبىر كە لە ناۋ گوندىكە خۆيدا كرابوۋن ئىجا گوتى: «ژمارەى دەگاتە نىكەى سەد كەس داخەكەم لە ناۋتاندا پەنجا دى ھەيە؟!...» .

گوتى گرەكانىش قسەكەيان پى بى و ، دەستيان كىر بەھەرەشەلى كىر دىن پىيان گوت: «لە قسەكانى خۆى پاشگەز بىپىتەۋە، ئەگىنا شلكوتى مەرگى دەكەن!...» . كەشيشەكەيش قسەكانى خۆى كىشايەۋە بەلام گوتى: «ئىۋە ئىستاكە سەد كەس... منىش ئەۋەم زۆر پىن خۆشە كە لە ناۋتاندا، پەنجا كەسى ۋا ھەن كە زۆر دەس پاك و كىرەۋە بلىدىن، نە كەس روۋت دەكەنەۋە، نە لە كەسپىش دىزى دەكەن!...» .

(۲)

جارتىكىيان ئەندامىكى كۆرى نەتەۋەى ئىنگلىز لەناۋ كۆرەكەدا وتارى دەدا بەلام وتارەكەى زۆر دوۋر و دىزىۋو پىۋا لى وەرپس دەبوۋ جا پىش ئەمەى وتارەكەى خۆى تەۋاۋ بىكات، دەستى كىرەۋە بەقسەكەردن گوتى: «گەرەكانم! من وتار بۆ بەرى ھاتوۋ دەدەم...» .

يەككىش لە ئەندامەكانى كۆرى نەتەۋە قسەكەى پى بى و گوتى: «كەۋاتە لە رى خۇدادا، زوۋ، وتارەكەت تەۋاۋ بىكە... ئەگىنا پىش ئەمەى وتارەكەت تەۋاۋ بىكەيت بەرى پاشەرۆزىش دەگەنەجى؟!...» .

(۳)

مامۆستايەكى وتارىيە چوۋە سەر تەختى وتاردان، ۋەستا. ئىجا دەستى كىر بەقسەكەردن گوتى: «پوختەى ئەو وتارەى دەمۇدەست بىدەم بەگوتىئاندا ئەۋە بوو: «كە مەرۆف سەربەست و نازادە ھەموۋ شتىك بەئارەزۋوى خۆپەتى دەتوانى، ھەر دەمى بىەۋى، چى دەلى و چى دەكات، بەلام لىم بىورن، كە ئىمشەۋ پىم ناكىرئ وتارەكەمستان بۆ بخوتىنمەۋە چونكە ناچارم لەگەل ئەكەمدا بۆم بۆ ناھەنگىكى ھەلپەرىن!» .

(۴)

كەشيشىك ھەستايە سەرىپ لە بابەت پاش مردنەۋە لەۋە جىھاندا ئامۆزگارىيان بىكات لە بەھەشت و دۆزەخىش دوا دواى ئەمەى لە ئامۆزگارىيەكانى خۆى بوۋەۋە، يەككىك لە گوتىرەكان داۋاى لى كىر، رى بدات، قسە بىكات گوتى: «باۋكى ھەموۋمان! پىسىكم ھەيە دىكەم... ئايا ئەۋ قولەرىشانەى پىۋا دەخۆن لە دواى مردىيان دەچنە ئاسمان؟!...» .

كەشيشىش گوتى: «نەء كورم ناچنە ئاسمان...» ئەۋىش پىسى: «ئەى كەشيشەكان و پىغەمبەرەكان دەچنە ئاسمان؟!...» . كەشيشەكە گوتى: «بى گومان دەچنە ئاسمان...» .

ئىتير كابرا تۆزىك بىرى كرده و گوتمى: «ئەي ئەگەر هاتو قولە رەشىك كە شىشىكى خواردا، ئەنجامى بەچى دەگات؟!».»

(۵)

وتارىيىتىك لە يانە يەكدا وەستاو وتارى دا بابەتى وتارەكەي بۆ بەزم و رەزم و پىكەنەن بوو جا لەو كاتەدا كە وتارىيىتەكە وتارى دەدا، لەژىر پەنجەرەي يانەكەدا كەرىك دەستى كە بەزەرىن...
وتارىيىتەكە تا ماوە يەكەي درىژ، ناچار بوو، بى دەنگ بى... يەكەي كە لە دانىشتوان پىي گوت: «
وتارەكەت تەواو بەكە!...».

وتارىيىتەكە يىش پىي گوت: «تا يەكەي كەمان بى دەنگ دەبى؟!...».

گوپگرەكان كە ئەو يەن بىست دەستيان كە بە پىكەنەن... لەناو خۆياندا لە يەكەترييان دەپرسى:

«ئاخۆ وتارىيىتەكە لە وشەي (يەكەي كەمان) مەبەسى كى بووبى؟!...».

(وتارىيىتەكە) ياخود ئەو (گوپگرەي كە هەلى داپە)، ياخود (گوپگرەكە)؟!...».

سەرچاوەي نووسراو

- ۱- خلاصە يەكەي تارىخى كورد و كوردستان - ب- ۲ - محمد أمين زكى.
- ۲- مېژووي ئەدەبى كوردى - علاءالدين سجادى.
- ۳- كريم خانى زەند - حسن فهمى جاف.
- ۴- نوادر جحا الكبرى.
- ۵- كىشكول المضحك المبكى -
- ۶- رۆژنامەي خورمال - شاکر فتاح
- ۷- رۆژنامەي باسەرە - شاکر فتاح
- ۸- رۆژنامەي چەمچەمال - شاکر فتاح
- ۹- رۆژنامەي ئاكرى - شاکر فتاح
- ۱۰- بېرە وەرىي - شاکر فتاح
- ۱۱- دىوانى قانع - برهان قانع.

مجموعة مقالات

الأستاذ الشهيد شاعر فتاح

باللغة العربية

صفحات مشرقة من تاريخ

مكافحة الأمية في كردستان

جمعية المعارف الكردية في السليمانية

تأسست جمعية المعارف الكردية (كومهلئى زانستى كوردان) في السليمانية في سنة ١٩٢٦، وقامت بعدة نشاطات ثقافية أهمها: (مكافحة الأمية في مدينة السليمانية)، على أسس علمية وتربوية سليمة. وكان منظرها جميلاً أن يرى المرء في ذلك العهد عدداً كبيراً من أصحاب الحرف والمهن من مختلف الأعمار يتهافتون على التعليم في الصفوف التي فتحتها تلك الجمعية لمكافحة الأمية. كما أن إنخراط عدد كبير من الأشراف والوجوه والأغنياء والمثقفين في عضوية تلك الجمعية كان يدخل السرور والسعادة إلى قلوب الوطنيين الأكراد. وأضافت الجمعية إلى أعمالها البارة أن فتحت أبوابها للألقاء والمحاضرات وقبول المناقشات في مختلف ميادين العلم والمعرفة بين المثقفين الأكراد والجماهير الكردية. وقد تطورت أعمال مدرسة مكافحة الأمية في سنة ١٩٣٣ إلى درجة كبيرة من الرقي، إذ أهتمت بتدريب الطلاب على الأناشيد المدرسية والرياضة البدنية والخطابة والأعمال المبتكرة من مختلف الصناعات اليدوية. بل قد فتحت المدرسة معرضاً لمصنوعات تلاميذها المبتكرة كل حسب مهنته التي يزاولها. ولا زلت أذكر أن أحداً من التلاميذ قد صنع طائرة من الأخشاب والصفائح كان تسيير إلى مسافة عشرات من الامتار بقوة الزنبركات. وآخر صنع حذاءً مبتكراً يصلح ارتدائه مع الملابس الكردية. وأبتكر تلميذ آخر تقويماً للأيام والشهور والأسابيع باللغة الكردية. وقد ساهمت المدرسة في تقديم مسرحيات باللغة الكردية، أذكر منها (الثورة الفرنسية) و(حياة نيرون الطاغية). وكانت الاحتفالات الخطابية والمناقشات العلمية والأدبية تجري بانتظام في كل أسبوع. ومن الجدير بالذكر أن كثيراً من المعلمين كانوا يقومون بواجب مكافحة الأمية مجاناً. وكان للشباب الأكراد المثقفين دوراً بارزاً في خدمة مكافحة الأمية. وصل عدد التلاميذ في سنة ١٩٣٣ إلى (٢٤٠) تلميذاً. وكانت للمدرسة فرقة نشيد خاصة ولها نشيد خاص ينشد ليلاً.

لقد كان دور جمعية المعارف الكردية في مكافحة الأمية وفي بعث التوعية للروح الوطنية والقومية بارزاً جداً. وأرسلت الجمعية أحد الطلاب الأكراد إلى لندن للتخصص في علم الهندسة على حسابها. وفتحت الجمعية مكتبة عامرة بالكتب المتعلقة بالمعارف الكردية في مختلف اللغات.

كما أنها حاولت إصدار مجلة باسم (كۆقارى زانستى كوردان) أي مجلة المعارف الكردية. لكنها لم

تتوفق. أما إدارة مدرسة مكافحة الأمية فقد أستنسخت عدداً كبيراً من وسائل الايضاح المتعلقة (بالمحادثات) من اللغة الافرنسية الى اللغة الكردية في مدة أسبوعين. وطبعت شهادة تخرج للتلاميذ خاصة بها كتب في زاوية منها بالأحرف الذهبية كلمات ثلاث باللغة الكردية، لا تزال ترن في أذني وهي: (الأفكار الطيبة) و(الأقوال الطيبة) و(الأعمال الطيبة). أما نتائج أعمال المدرسة المذكورة فكانت عظيمة جداً. إذ خلقت لدى التلاميذ وعياً قومياً ووطنياً وانسانياً دفعهم الى المزيد من الانتاج كل في حقل مهنته وصنعتهم وجسدت فيهم شخصياتهم الحقيقية.

ومن الطريف أن أذكر أن أحد التلاميذ وهو صبي قد أشتكى لدى مدير المدرسة بأنه سرق منه أثناء فترة الراحة قلماً ومحاية وكيساً مع عشرة فلوس. فجمع المدير تلاميذ الصف وأبلغهم بأنهم أما أن يقدموا إلى إدارة المدرسة -كل منهم- مثل الأشياء المسروقة، وأما أن يعيدوا الأشياء المسروقة حالاً إلى إدارة المدرسة، وأما أن يشهدوا على السارق، وإذا تجرأ السارق على الاعتراف بجريمته وأعاد الأموال المسروقة كاملة، فلا خوف عليه تشجيعاً له على شجاعته الأدبية وعلى ندمه.

ومن الطريف أن الأشياء المسروقة قد أعيدت إلى إدارة المدرسة في غضون ساعة من الإنذار. فأعدت الإدارة تلك الأشياء إلى المسروق منه. وهكذا حلت المشكلة بأسرع وقت وأطرف سبيل.

وختاماً يجب ان أشير أن كثيراً من تلاميذ تلك المدرسة لم يكتفوا بما تعلموه من مبادئ القراءة والكتابة والحساب، بل راجعوا المدارس الليلية الحكومية بعدئذ وواصلوا الدراسة حتى ظفروا بالشهادات العليا وأصبحوا من الأشخاص الناجحين في مهنتهم.

مكافحة الأمية في خورمال

لم تفتح الحكومة أية مدرسة في مركز ناحية خورمال رغم الجهود المبذولة من قبل مدير الناحية فما كان منه إلا أن قام مع بعض المواطنين الخبيرين على فتح مدرسة ليلية لمكافحة الأمية. وكان ذلك في أوائل سنة ١٩٤٠. وكان عدد تلاميذها عشرون شخصاً، معظمهم من أصحاب الدكاكين في قرية خورمال. وكان الشيخ الجليل حسام الدين من أعظم أعوان المدرسة. إذ قدم لها غرفة في الخانقاه مع اخشاب لصنع الرحلات والكراسي والسيورة ومبلغ قدره ديناراً واحداً ونصف دينار. ولم تمضي سوى مدة شهر واحد حتى تهيأ كل شيء. فباشر المدير مع صاحبه بالتدريس. وكان وضع التلاميذ مريحاً ساراً يبشر بالخير للجميع. إلا ان ظروفهم حالت دون استمرار معظم التلاميذ. فلم يبق منهم بالأخير سوى ستة أشخاص أكملوا دراستهم في المدرسة المذكورة ونجح منهم أربعة تلاميذ. ويظهر مما تقدم أن العمل في المدرسة هذه كان شعبياً خارجاً عن إرادة السلطة المركزية، تبرع بخدمة مكافحة الأمية أناس من الموظفين والأهليين بمجرد رغبتهم وإرادتهم. وإذا كان تناقص عدد التلاميذ لدى أعضاء هيئة التدريس مؤلماً فقد عوضت الهيئة عن ذلك بطرق أخرى لتثقيف الجماهير الكردية في قرية خورمال البالغ عدد بيوتها آنذاك مائة دار فقط. إذ بعد أن توفي المرحوم الشيخ حسام الدين، حل محله ابنه المرحوم الشيخ محمد فأبدى الشيخ الجديد مساعدات سخية كريمة من أجل إنشاء حديقة

لقرية (قلا مكايل) فكانت تقام في ساحة عامة قرب المدرسة. صدر (٢٤) عدداً من جريدة (باسره) خلال سنة ١٩٤٢. وأنتهت المكافحات وأعمال الجريدة والحديقة بنقل المدير مع الأسف الشديد. إلا أن تأثير أعمال الهيئتين التدريستين في نفوس سكان ناحية قادركرم لا يزال حياً، إذ كانت المنطقة تتغذى ذهنياً وفكرياً وروحياً من ثمرات عقول هؤلاء الشباب وخدماتهم المخلصة والمجردة عن المنفعة الذاتية. ومن الطريف أن أذكر أن تلاميذ مدرسة قادركرم لمكافحة الأمية، لم يغب منهم أحد طيلة مدة بقائها، ذلك لأن مدير الناحية الذي كان يسيطر على توزيع السكر والشاي في ذلك الوقت، كان يعطي لكل من لا يغيب من التلاميذ ضعف حصة القرويين الذين هم خارج مكافحة الأمية.

حقائق يجب تسجيلها

لقد مر على كردستان عهد من الزمن كانت في كل قرية تقريباً مدرسة دينية يرأسها إمام المسجد في القرية يقوم بمكافحة الأمية ونشر الوعي الديني والقومي والوطني في حدود الشرع الاسلامي الحنيف وكان الأمراء الأكراد هم أنفسهم (غالبيتهم) من العلماء والأدباء والمثقفين. وهم يدروهم يهتمون بإنشاء المساجد وتكريم رجال الدين من العلماء الأكراد لغرض مكافحة الأمية بين المواطنين الأكراد بأوسع معانيها. بل كان منهم من يكرم رجال الدين من المسيحيين وغيرهم من أصحاب الأديان الأخرى في كردستان ويرعى معابدهم لنفس الغرض. ومن العلماء الأكراد من كان لا يكتفي بمدرسته، بل يختلط بالجماهير الكردية يومياً سواء كان في المسجد بعد الصلوات أو في المجالس فيقوم بمكافحة الأمية بين الحاضرين سواء كانوا متعلمين أو غير متعلمين، يوضح لهم واجباتهم الدينية والقومية والوطنية والانسانية ويوجههم نحو الخير العام، نذكر على سبيل المثال (احمد خاني) الذي عاش في الفترة الكائنة بين (١٦٥٠ و١٧٠٦) و(الحاج قادر كوي) الذي عاش في القرن التاسع عشر و(ملا كاكه حهه) الذي عاش في القرنين التاسع عشر والعشرين. إن هذا الرجل الفذ قام بمكافحة الأمية نحو (٣٦) سنة في منطقة كردية تمتد من اواسط لواء ديالى حتى حدود (ساقز) الايرانية وترك تجارته وعائلته ومدينته ووظيفته الرسمية وقام بمكافحة الأمية وعاش من أجل أن يرى شعبه الكردي يوماً من الأيام محرراً من الجهل والتخلف والحرفات والمظالم، وقد نال حقوقه القومية المشروعة ليشعر بانسانيته ومركزه اللائق بين الشعوب المتقدمة. ويجب أن لا يفوتنا ذكر العلامة (الملا محمد كوي) الذي قام بمكافحة الأمية والمظالم بيده ولسانه وقلمه، وساعد على تحرير المرأة الكردية، وناضل من أجل حقوق أمته المشروعة، وهو واحد ممن ترجم القرآن الكريم وفسره في هذا العصر علاوة على ديوان أشعاره الموجهة للشعب الكردي الى الرقي والتقدم. إنما قام هؤلاء العلماء الاقذاذ بواجباتهم الدينية والوطنية والقومية والانسانية دون ان تكلفهم السلطات الحكومية بذلك. بل بمحض رغبتهم وإرادتهم. أما الشعب الكردي فقد كان دوره تقديم الاحترام اللائق لهم ومساعدتهم مادياً وأدبياً كمكافأة رمزية مقابل خدماتهم البارة النيرة التي لا يمكن تقديرها بثمان.

عامية للمواطنين في خورمال. فتبرع بقطعة أرض وعدد كبير من الأخشاب مع الماء لإنشاء حديقة مساحتها نحو ألف متر مربع. فسيجت الحديقة بسياج خشبي بديع وأنشئ فيها عريش كبير. وزينت باجمل الزهور والورد والرياحين على شكل ترتيب هندسي رائع، أستعمل في ممراتها وزواياها الاحجار الملونة جلبت من الانهار القريبة. فكانت الهيئة التدريسية تجمع أسبوعياً القرويين من سكان قرية خورمال في تلك الحديقة الجميلة، وبعد ان تقدم لهم السكاير والشاي وتسمعهم الاغاني والموسيقى بواسطة آلة الراديو التي كانت تعتبر من الاشياء النادرة إذ ذاك، تقرأ عليهم محتويات جريدة توجيهية باللغة الكردية اسمها (جريدة خورمال = رۆژنامهى خورمال). وهي تحثهم على التعلم والتهديب والنظافة والصحة والانتاج والاهتمام بشؤون الحياة. كما وتثقفهم باخبار عن الناحية وأخبار ومعلومات عن خارج الناحية والعالم. كما أنها كانت تحجيب على أسألتهم وإستفساراتهم بقدر ما يتعلق بمصلحتهم والمصلحة العامة. وقد صدر (٢٤) عدداً من جريدة خورمال خلال سنة ١٩٤٠. وكانت الجريدة تصدر مرتين في الأسبوع. وهي تهتم بسير التدريس في مدرسة مكافحة الأمية في خورمال وتنشر أخبار امتحانات التلاميذ وتطورهم. وكانت تعلق على لوحة خشبية داخل (حديقة خورمال العامة) لتتيسر قراءتها من قبل التلاميذ والجماهير الكردية. لقد كان تأثير مكافحة الأمية في خورمال بهذه الوسائل الثلاثة: (المدرسة) و(جريدة خورمال) و(حديقة خورمال العامة) عظيماً على نفوس القرويين في مركز الناحية والقرى التابعة لها، الأمر الذي أدى بكثير من أصحاب المرؤة والشهامة الى مساعدة هيئة التدريس والتبرع لمشاريعها العمرانية والثقافية بالأموال والعينات. أنتهت أعمال مدرسة مكافحة الأمية في خورمال بعد نقل مدير الناحية. ولكن لم تمض على مجهودات المدير حول فتح مدرسة حكومية في خورمال سوى سنة واحدة حتى فتحت وزارة المعارف مدرسة رسمية هناك. فتهافت أولاد المواطنين على التعلم من سكان قرية خورمال وما جاورها من القرى وبذلك تحققت رغبات الأهليين في قرية خورمال بفضل الله.

مكافحة الأمية في قرى ناحية قادركرم

أما قرية قادركرم فقد أسس فيها مدير الناحية مع عدد من الشباب النابهين من أهالي المنطقة مدرسة لمكافحة الأمية بلغ عدد تلاميذها من الفلاحين أكثر من عشرين تلميذاً ثم بوشر بفتح مدرسة أخرى لمكافحة الأمية في قرية (قلا مكايل) وقرر تأسيس ثلاثة مدارس أخرى لمكافحة الأمية في القرى (قره جيوار) و(وهستا خدر) و(قشقة). وكان ذلك في سنة ١٩٤٢. وأسست الهيئة التدريسية حديقة عامة مساحتها (٩٠٠) يارداً مربعاً على نفس الأسس السابقة في خورمال. سميت (باخي كشتى قادركرم) أي (حديقة قادركرم العامة). كما وأصدرت جريدة أسمها (باسره) بأسم النهر المار من قادركرم مركز الناحية بنفس الأهداف والأسس المبنية أعلاه. وكانت الجريدة تعتنى بشؤون التلاميذ والقرويين مثل جريدة خورمال تماماً. وتصدر بنسختين لكي ترسل نسخة الى كل مدرسة من المدرستين المذكورتين. وكانت الحفلات الأسبوعية تقام بانتظام في الحديقة بالنسبة لأهالي قادركرم. أما بالنسبة

* مكافحة الأمية في جمجمال^(١)

في أواسط سنة ١٩٤٦، ظهرت حركة قوية وموسعة في جمجمال في كافة نواحي العلمية والثقافية والأدبية والفنية، هدفها القضاء على الأمية في جمجمال في كافة أشكالها. ففتح صف لمكافحة الأمية، يعلم فيها مبادئ القراءة والكتابة والحساب من قبل لفيف من الشبان الوطنيين، لا يريدون جزاءً ولا شكوراً، يخدمون شعبهم الكردي من تلقاء أنفسهم، تؤيد تلك الحركة المباركة جريدة خطية بنسخة واحدة تصدر في كل أسبوع إسمها (جمجمال) باللغة الكردية تلقى محتوياتها على مسامح الجماهير الكردية في قسبة جمجمال، بجانب المحاضرات والمسرحيات وحفلات الأغاني الكردية والمسابقات الفنية وذلك لتوجيه الشعب في القضاء نحو الخير العام. وكان ذلك يجري في كل أسبوع لمدة أشهر عدة.

اقتراح مكافحة الأمية

وما يجدر ذكره - حسب اعتقادي - أن الأمية تعني عدم الوعي، وعدم تطبيق العلم في الحياة اليومية وعدم استثمار العلم من أجل التنمية الاقتصادية وسد الحاجيات البشرية المشروعة. وحيث أن هناك عدداً هائلاً من الناس رغم علمهم وخبرتهم لا يطبقون العلم في حياتهم اليومية في الحقل العام وفي الحقل الخاص فيجب أن يعتبر هؤلاء أميون. أما الذين لا يعرفون القراءة والكتابة والحساب، لكنهم يطبقون العلم في حياتهم الخاصة والعامة ويستثمرونه بالطرق المشروعة فيجب أن لا يعتبرون أميين وإن كان من الأفضل أن يتعلموا القراءة والكتابة والحساب أيضاً. ويعتبر النبي محمد (ص) رجلاً من هذا القبيل. إذ رغم أنه لم يكن يعرف القراءة والكتابة والحساب لكنه طبق ما تعلمه من العلم والأدب وفرائض الدين على يدي الله العليّ القدير في حياته العامة والخاصة فكان خير قائد وخير إداري وخير زعيم سياسي. قاد الناس إلى الحياة الحرة السعيدة الخيرة. فالعبرة في مكافحة الأمية إذن هي خلق مجتمع فاضل يقوم أفراده بواجبهم الديني والوطني والقومي والانساني بما يعود على الجميع بالخير العميم^(٢).

المؤتمر المكتبي الرابع

جمعية اتحاد المكتبيين العراقيين - جامعة السليمانية ٢٣-٢٧ / ١٠ / ١٩٧٧

المشاكل التي تواجه الثقافة الكردية وطرق معالجتها

بقلم شاکر فتاح

١٩٧٧

المشاكل التي تواجه الثقافة الكردية وطرق معالجتها

كتبه: شاکر فتاح احمد

١- ماهية الفكرة القومية التقدمية

قبل أن أبدأ بالبحث حول (دور المكتبة في منطقة الحكم الذاتي في الفكر القومي التقدمي) وتطويره أرى من الضروري ان أبين ماهية الفكرة القومية التقدمية وتحديد معالمها.

فكرة القومية التقدمية تعني: القومية التي تتحرر من مظالم الإستعمار والإستعباد والقومية التي تنظر إلى القوميات الأخرى نظرة الأخاء والمساواة في الحقوق والواجبات، لا نظرة التعالي والاحتقار. وهي تعني إرتقاء القوم إلى حياة أفضل باستمرار. كما وتعني أيضاً زوال المرض والفقر والجهل بين ذلك القوم.

ومثل هذه القومية التقدمية تتجه نحو الانسانية المتسامية والبعيدة عن الحقد والبغضاء بين أبنائها، وتعتنق مبدأ المحبة البشرية والأخاء والحرية والمساواة بين جميع الناس. ومن مميزات احترام الحريات والحقوق للأفراد داخل القوم، واحترام الحريات والحقوق للأقوام الأخرى. فالقومية التقدمية اذا تعني بخلق مجتمع اشتراكي^(١) تسوده العدالة والرحمة والمحبة، ويتصف بالضمان الاجتماعي، ويخلو من الاضطهاد والتعذيب، ويتميز بالرفاه والسعادة والنجاح.

ومثل هذه القومية التقدمية -على ما أعتقد- نابعة من الأديان السماوية التي تأمر بالمعروف وتنهي عن المنكر. إذ أن الله، جل جلاله، يأمر بالعدل والإحسان، وينهى عن الظلم والفحشاء، كما أنه يسعى لجعل الإنسان باراً تقياً، يرتقى من المرتبة الحيوانية إلى مرتبة الملائكة الأبرار. وقد كان الأنبياء والرسل قادة الأقوام، والأمم عبر التاريخ نحو القومية التقدمية. وحيث قد أنتهى دور الأنبياء والرسل فقد ورثهم العلماء والأدباء^(٢).

(١) المجتمع الاشتراكي: فقد أشار إليه الكاتب وحدده في نهاية بحثه هذا، ويقصد به، الاشتراكية التي لا تتجاوز حدود الدين الاسلامي الحنيف.

(٢) أو بالاحرى، كان الأصح ان يعبر عن ذلك كالاتي، مثلاً: (وحيث قد إنتهت حياة الأنبياء والرسل، فانتقل دور الأيضاح والبيان في التبليغ إلى العلماء، كل في عصره، فانهم ورثة الأنبياء .)

١- وجدنا هذا الجزء من المادة مكتوباً بخط كاتبها أسفل الصفحة الخامسة (أي في نهايتها) مذيلاً بملاحظة: (يضاف الى البحث مايلي:....) وتوقيع. فأرتأينا إضافته هنا.

(٢) نشرت المادة في مجلة (الحكم الذاتي) عدد (٥) للسنة الثالثة ١٩٧٨ من ص (٣) الى ص (٥).

٢- آثار العلماء والأدباء الأكراد

وإن نظرنا الى آثار العلماء والأدباء الأكراد الموجودة بين أيدينا، لظهر لنا أن معظمها -إن لم نقل كلها- تسيير على خطوط الفكرة القومية. التقدمية فأشعار (بابا طاهر الهمداني) التي تعود الى ألف سنة تقريباً قبل الآن، تعتنى بالانسانية المعذبة كالفقراء والكادحين من العمال والفلاحين، وتدافع عن حقوقهم وحررياتهم، ضد الطغاة.

وأشعار (احمد خاني) التي يعود عهدها الى أكثر من ثلاثمائة سنة، تعتنى بالنظرة الإنسانية نحو الكادحين والفقراء .

أما أشعار (الحاج قادر كويي) التي تعود الى القرن التاسع عشر فكأنها مدرسة تعتنى بتوعية الجماهير الكردية الكادحة وتوجيهها الى حياة فاضلة، لينعم فيها الشعب الكردي بالحرية والسعادة والرفاه، حيث لا جهل ولا مرض ولا فقر ولا إستعباد ولا إستعمار. ومن الطريف أن يصور لنا الحاج قادر كويي، استغلال السلطات العثمانية في عهده: بأن الشعب الكردي يشبه دودة القز التي تنتج الحرير، وكذلك يشبه النحل الذي ينتج العسل ولكن لا دودة القز تستفيد من الحرير الذي تنتجه، ولا النحل تستفيد من العسل الذي ينتجه.

ولكل من شعراء العهد الباباني: (الشيخ رضا الطالباني) و(نالي) و(سالم) قصيدة رنانة، تفضح مظالم العثمانيين. بل تمهد الطريق لاقتلاع جذور نظامهم من أساسه.

أما الأديب (عارف صائب) فهو يصف ويلات الحرب العالمية الأولى التي أصابت الشعب الكردي في كردستان، ويظهر أسباب تلك الويلات كظلم الحكام العثمانيين وجهلهم ومخازي جنودهم وخيانتهم للشعب التي يحكمونها. وهو يثير بقصيدته العصماء النزعة الانسانية من اعماق القلوب.

أما الأديب (جميل صائب) فهو يصف في قصته (له خهوما) أي (في حلمي) رزايا الحكم الا ستبدادى.

أما الأدباء والشعراء الآخرون الذين عاشوا في القرون الثلاثة الأخيرة:

أمثال (علي بگي) و(كردي) و(محوي) و(احمد مختار الجاف) و(زيور) و(بيكس) و(عهدهي شهمو) و(قهناتي كوردو) و(آية الله) و(وشيد ياسمي) و(نوري) و(محمده ثمين زكي) و(محمد علي عوني) و(توفيق وهبي) و(جلادت بدرخان) و(كامهران بدرخان) و(داماوي موكرياني) و(مهلا كاكه حهमे) و(مهلا محمه دى كويي) و(الشيخ محمد الخال) و(عبدالرحمن قاسملي) و(رحيمي قاضي) و(احمد بك صاحبقران) وغيرهم ممن يصعب أحصائهم.

ففي آثارهم الأدبية والعلمية ما يدل على أنهم قد أغتتموا بالفكرة القومية التقدمية. بل انهم لم يطلبوا الحرية والأخاء والمساواة والعدل والإحسان للشعب الكردي فقط. بل طلبوها الأبناء الانسانية أيضاً. ويدلنا على ذلك أن بعضهم قد ألّفوا كتبهم بلغات غير اللغة الكردية، فلبعضهم المؤلفات الكثيرة باللغات العربية والفارسية والتركية علاوة على اللغة الكردية. ولبعضهم الآخر مؤلفات

باللغات الروسية والانكليزية والفرنسية والألمانية والچيكية. فأضافوا بنتائجهم شيئاً كثيراً الى الحضارة الانسانية.

أما كتاب الجيل الجديد وشعرانهم فتتقطر أفكار القومية التقدمية والاشتراكية والانسانية من آثارهم العلمية والادبية والفنية. نذكر منهم على سبيل المثال حسين الرشواني وكريم زهد وكامل ژير وعبدالرقيب وزيمان سعيد وعبدالستار كاظم الذين ضحوا بكثير من أموالهم وجهودهم في سبيل إعلاء كلمة الحق.

٣- المكتبة في منطقة الحكم الذاتي

توجد مكتبات تغلب عليها المطبوعات باللغة الكردية في مراكز المحافظات والاقضية في منطقة الحكم الذاتي، وفي المدارس الحكومية وجامعة السليمانية وفي بعض النوادي الثقافية. أما في (بغداد) فتوجد مثل هذه المكتبات في (مديرية الدراسة الكردية) وفي (القسم الكردي من جامعة بغداد) وفي (مديرية الثقافة الكردية العامة). أما المكتبات الشخصية للأكراد فكثيرة لا يمكن حصرها.

إلا أن أعداد الكتب الكردية ذات الأفكار القومية التقدمية قليلة مع الأسف الشديد، وبجانب الكتب الكردية هذه، توجد في بعض المكتبات كتباً تخص الشعب الكردي لكنها مكتوبة بلغات أجنبية. كما أنها تحتوي على كتب عالمية بلغات كردية وأجنبية أيضاً. وتحتوي المكتبات الشخصية والعامّة عند الأكراد على مخطوطات كثيرة ونادرة كتبت باللغات الكردية والعربية والفارسية، ألفها أو ترجمها الكُتّاب والعلماء الأكراد من مئات السنين الى الآن. وبهذه المناسبة أشير الى المكتبات الموجودة في بعض الجوامع والمساجد في كردستان أيضاً. فهي ذات أهمية كبيرة لأنها تحتوي على مخططات نادرة كتبها العلماء والأدباء الأكراد.

ومن الطريف أن نذكر أن كثيراً من المطبوعات والمخطوطات الكردية النادرة توجد في المكتبات العالمية الكبرى في كل من لندن وبرلين وباريس وموسكو ولينينغراد واستانبول وانقره وغيرها.

٤- محنة الكُتّاب الكرد وعلمائهم

وإذا وجدنا الكتب الكردية، بين أيدينا قليلة في الوقت الحاضر. فلذلك اسباب عديدة أهمها:

١- إضطهاد الأدباء الأكراد وعلمائهم من قبل السلطات في العهود المباداة ومنعهم من الإنتاج الأدبي والعلمي والفني المتعلق بالشعب الكردي وباللغة الكردية.

٢- إتلاف الكتب الكردية من قبل السلطات العثمانية والرجعية على مر الدهور.

٣- صعوبة الحصول على إجازة للطبع والنشر لبُعد العاصمة عن المدن الكردية علاوة على تكاليف المراجعات للغرض المذكور.

٤- فقر أدباء الأكراد، وضعف إمكانياتهم المادية للطبع والنشر.

٥- كساد سوق الكتب الكردية بسبب عدم تشجيع التعليم والثقافة في العهود المبادة وعدم صدور كتب كردية الموافقة لاذواق اكثرية الشعب الكردي من النواحي السياسية والاجتماعية والفنية التي يهتم بقضايا الساعة.

٦- تفشي الأمية عند الشعب الكردي مما أدى الى إهمال الأدباء والعلماء الأكراد، وعدم تقدير نتاجاتهم العلمية والأدبية والفنية حق التقدير.

٧- عدم تجاوب معظم القراء الأكراد وكثير من المؤسسات الثقافية الكردية والمطابع الكردية مع حاجة المؤلفين والمترجمين الأكراد الى طبع ونشر وشراء نتاجاتهم العلمية والأدبية.

٨- غلاء أسعار الطبع، ومشاكل الطبع وقلة المطابع... قد حالت دون تشجيع المؤلفين في القطر عموماً على وجه الخصوص على طبع نتاجاتهم العلمية والفنية والأدبية.

ورغم كل ذلك فإن كثيراً من المؤلفين والمترجمين الأكراد قد قترروا على أنفسهم وعيالهم، ووفروا المبالغ اللازمة لطبع كتبهم. فطبعوها ولكن لو عرفنا أن ألف نسخة من معظم تلك الكتب لا تباع إلا في غضون سنوات عديدة، قد تتجاوز العشرة سنوات احيانا. وأن بعض باعة الكتب وأمثالهم يخونون الأمانة فيهضمون حقوق المؤلفين والمترجمين كما وأن الكتب المذكورة - تكون عرضة للفقدان والتلف والسرقة في كثير من الأحيان. لعلنا درجة محنة الكتاب الكرد وشعرائهم وعلمائهم في ميدان التأليف والترجمة والطبع والنشر.

٥- وما الأمل إلا بالعهد الجديد

ليس هناك وطني مخلص ينكر دور حكومة الثورة الحالية الموقرة في تشجيع الأدباء والعلماء والفنانين الأكراد على الإنتاج القومي.

ففي السنوات العشرة الأخيرة تقدمت الثقافة الكردية كماً ونوعاً، خطوات واسعة الى الأمام. فظهرت مئات الكتب وعشرات المجلات والصحف الكردية الى حيز الوجود، وهي مملوءة بالأفكار القومية التقدمية. فجميع الكتب اللازمة للدراسات الإبتدائية والاعدادية ألفت أو ترجمت باللغة الكردية وطبعت ونشرت من قبل مديرية الدراسة الكردية العامة. وكثيراً من الكتب والصحف والمجلات العلمية والأدبية والثقافية أصدرها المجمع العلمي الكردي ومديرية الثقافة الكردية العامة، وجمعية الثقافة الكردية، وإتحاد الأدباء الأكراد، ومكتبة جريدة النأخي العائدة للحزب الديمقراطي الكردستاني، وجامعة السليمانية، ومنظمات الحكم الذاتي.

فعليه نأمل أن يخلق مؤسسات جديدة لغرض طبع آثار المؤلفين والمترجمين الأكراد، سواء كانوا أحياء أم أمواتاً. وأن يشجع العلماء والأدباء الأكراد على الانتاج العلمي والأدبي والفني لخدمة الثقافة الكردية التقدمية ومصلحة وحدة العراق الوطنية.

١- مقترحات لاثراء المكتبة الكردية التقدمية وتطويرها وازدهارها

وبهذه المناسبة نقترح مايلي، تكملة للفائدة، وخدمة للمكتبة الكردية التقدمية ودورها في خدمة الفكرة القومية التقدمية:

١- فتح المكتبات العامة في كافة مراكز الأفضية والنواحي في منطقة الحكم الذاتي وتزويدها بالكتب الكردية التي تخدم فكرة القومية التقدمية. وكذلك بالكتب المدونة باللغات الاجنبية التي تخدم الثقافة الكردية التقدمية.

٢- إحياء التراث القومي الكردي التقدمي، وذلك بإعادة طبع الكتب الكردية المفيدة والمهمة، وطبع المخطوطات الكردية التي خَلَفها الأدباء والعلماء الأكراد دون طبعها بسبب فقرهم أو إضطهادهم أو سوء ظروفهم.

٣- نقل المؤسسات والدائر المتعلقة بالثقافة الكردية الى منطقة الحكم الذاتي عموماً وأربيل خاصة، حتى تنمو وتتطور في بيئتها الطبيعية الملائمة لها... وأقصد بذلك نقل المجمع العلمي الكردي ومديرية الدراسة الكردية العامة، وجمعية الثقافة الكردية، ومديرية الثقافة الكردية العامة، وإدارات الجرائد والمجلات الكردية، وإتحاد الأدباء الأكراد، وما شابه ذلك. إذ بها تتزين المنطقة.

٤- إعطاء إجازات طبع الكتب في مراكز المحافظات الكردية من قبل سلطة المحافظة، نيابة عن مديرية الرقابة على المطبوعات الكردية في وزارة الاعلام. لأن مراجعات المؤلفين الأكراد ومترجمهم لدائرة الرقابة في بغداد تكلفهم أوقاتاً وأموالاً كثيرة وأتعبا لا قبل لهم بها.

٥- الدقة في تعيين الخبراء من ذوي الاختصاص من أصحاب الثقافة الواسعة عند النظر في المؤلفات والمترجمات الكردية المقدمة الى مؤسسة التأليف والترجمة والنشر (المطلوب تأسيسها) للرقابة على المطبوعات الكردية لأن الحوادث دلت على أن بعض الخبراء يسيؤون إستعمال سلطاتهم.

فيحيدون عن جادة الحق والصواب عند إبداء آرائهم حول الكتب المحالة اليهم.. الأمر الذي دفع كثيراً من الأدباء والعلماء الأكراد الى اليأس والقنوط في أمر طبع آثارهم العلمية والأدبية والفنية. وكذلك أدى الى الأساءة بسمعة الدوائر المختصة.

٦- تكليف المؤلفين الأكراد من ذوي الكفاءة والإخلاص، للقيام بالتأليف والترجمة في الموضوعات المتعلقة بالشعب الكردي باللغة الكردية، وذلك وفق خطة مدروسة معينة، بحيث تسد حاجيات الثقافة الكردية وتغذيتها من كافة وجوها، وتقدم الحاجيات الفكرية والروحية والقلبية اللازمة لكافة جماهير الشعب الكردي، من أطفال وشباب ورجال وشيوخ ونساء من مختلف المهن والأعمال.

٧- ومن الواجب أن أشير الى ضرورة إصلاح المنهج التعليمي في كافة المدارس الإبتدائية والثانوية والجامعات في العراق، وذلك بقدر تعلقه بتاريخ الشعب الكردي، وجغرافية كردستان، والأدب الكردي مشاكل الشعب الكردي السياسية والاجتماعية والإقتصادية، بحيث يشعر التلميذ أو

نبذة تأريخيه عن أحمددي خاني

وتحفته الخالدة - مم وزين

ولد (أحمددي خاني) في مدينة (بايهزيد) الكائنة في كردستان تركيا سنة (١٦٥٠) وتوفي سنة (١٧٠٦) وكان والده (الشيخ ألياس) من عائلة عريقة تنتمي إلى عشيرة (خانيان) القريبة من مدينة (بايهزيد).

درس علوم الدين واللغات الكردية والعربية والفارسية والتركية وآدابها في المدارس الدينية الموجودة في مدن (أورفة) و(اخلات) و(بتليس)، وسافر الى (سورية) و(مصر) و(اسطنبول) أيضاً. ودرس مؤلفات (نظامي) و(جامي) و(مهلاي باتي) و(مهلاي جريبي) و(علي جريبي) و(فهقي تهيران) وأفاد منها. وقد عين أخيراً مدرساً في (جامع مرادية) الكائن في مدينته (بايهزيد) وعلى مرور الزمن أصبح عالماً وأديباً وشاعراً وفيلسوفاً ومتصوفاً كبيراً، وله آثار باللغة الكردية والعربية والفارسية والتركية.

أشتهرت منها باللغة الكردية ثلاثة هي: ١- قاموس باللغتين العربية والكردية بالشعر. أسمه (نهوبههار) أكمله في سنة ١٦٨٣. ٢- كتاب (عقيد أيماني) وهو عبارة عن (٧١) شعراً. ٣- تحفته الخالدة (قصة مم وزين) التي أكملها سنة ١٦٩٤. وقد ترجمت قصته هذه إلى عدد كبير من اللغات الحية كالروسية والألمانية والفرنسية والتركية الفارسية والأرمنية والعربية واللهجات الكردية المختلفة. وطبعت أكثر من عشرين مرة كلها أو قسم منها. ومن الجدير بالذكر أن (قصة مم وزين) الفولكلورية قد وجدت قبل (أحمددي خاني) بقرون. إذ قيل أن حواث القصة قد وقعت سنة ١٣٩٣ ميلادية لكن (أحمددي خاني) قد سكبها من جديد وطهرها من الخرافات والأباطيل وقد أفرغ فيها علمه وذوقه وتجربته الفنية، وجعلها قصة خالدة نابغة من صميم حياة الجماهير الكردية، بحيث يتقبلها الذوق السليم والعقل الحكيم. وتتألف القصة من (٢٦٧٣) بيتاً شعرياً قسمت على (٩٥) بنداً. يتكلم في بنودها الاربعة الأولى حول تمجيد الله وإحترام النبي والدعاء. ويتكلم في البندين التاليين حول عادات وأخلاق وسلوك الشعب الكردي وتقاليده، ووضعه السياسي والاجتماعي ويوضح فيهما أسباب شقائه وتخلفه وعوامل تغلبه على مشكلاته وتقدمه، موجهاً آياه الى امانيه العليا حيث يتنعم فيها بالحرية والسيادة والسعادة والصحة والنجاح والكمال الثقافي والاجتماعي. أما البنود الباقية فتتكلم حول القصة ذاتها. وفي الختام يوجه أبطاله الى اللجؤ الى الله حيث بواسطة تطبيق تعاليمه الكريمة يستطيع الشعب الكردي أن يبلغ أهدافه ويحقق أمانيه. ومن الجدير بالذكر أنه يعرفنا بحضارة وثقافة كرديتين أصيلتين في ثنايا قصته.

القصة مختصر

قصة (مم وزين) هي قصة حب طاهر نقي لم يتنافس، يرتفع إلى أعلى درجات الإخلاص والتفاني المتبادل بين العاشقين، أحدهما أسمه (مم) وهو كاتم السر لأمير جزيرة بوتان (الأمير زين الدين)،

الطالب الكردي بأنه متساو تماماً في الحقوق الثقافية وواجباتها بالطالب العربي. وكذلك في حرية الفكر والضمير، إذ أن هذا النوع من الإصلاح سيؤدي حتماً الى ثمرات يانعة في عقل الأخوة العربية الكردية، والوحدة الوطنية في العراق.

وهي ثمار تستهدفها القومية التقدمية، والاشتركية، وكل نزعة انسانية متقدمة.

٨- الختام

هذا وفي الختام أقول: إن الحرية لا تأتي إلا بعد إزالة المظالم الاجتماعية كالفقر والجهل والمرض. والوحدة لا تتأتي إلا بعد تذوق الحرية من قبل الشعب العراقي عموماً في العراق على حد سواء ولا تزول المظالم الاجتماعية من فقر و جهل ومرض إلا بعد تطبيق الإشتراكية التي لا تتجاوز حدود الدين الإسلامي الحنيف.

وهذا ما تأمله من المسؤولين المخلصين. وهذا هو ما يريده كتاب الكرد وشعرائهم وعلمائهم منذ أقدم العصور التاريخية حتى اليوم.

- والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته -

(شاكر فتاح احمد)

«خاوهني پرۆژهي خویندهواری کورد»

١٩٧٧-٨-١٩

ملاحظة/

عند طبعتها حذف منها بعض الجمل، كما وعملوا فيها أقلامهم.

الكاتب ٢٣ / ١٠ / ١٩٧٧

١- سجلت هذه الملاحظة باللغة الكردية على ظهر الصفحة الأخيرة من البحث ويخط كاتبه مع التوقيع.

٢- نشرت الترجمة الكردية لهذا البحث في مجلة (الحكم الذاتي) العدد (٥) السنة الثالثة ١٩٧٨ ص ٢٩

مقارنة أدبية بين قصتي (مم وزين) و(الليباذة) شاكر فتاح

نيسان ١٩٨٥

أعد للحلقة الدراسية للأدب المقارن التي تقيمها كلية الآداب - جامعة صلاح الدين بالتعاون مع رابطة نقاد الأدب في العراق

١٣ - ١٦ / ٤ / ١٩٨٥

عصر (أحمدى خاني) كانت قوى الإستعمارين العثماني والفارسي، واستبداد الامراء المحليين قد أفقدته الحياة الرغيدة السعيدة الحرة الكريمة.

إن الفقر والجهل والمرض اللآتي أصيب بهم الشعب الكردي آنذاك، كان (خاني) قد أدرك أنها أما كانت من نتاج ظلم المستعمرين وأستبداد الامراء المحليين. ولذلك يظهر خاني تلك المظالم في قصة (مم وزين) بصورة واضحة ومكشوفة. إنه يظهر ظلم (الأمير زين الدين) وقسوة قلبه وعدم تفهمه وأنانيته ومخاوفه في صورة إيذاء (زين) و(مم) وكسر قلبيهما بوضوح. وكذلك يضهر نضال الأبطال والمقاتلين: (تاج الدين) و(عارف) و(چهكو) أولاد (أسكندر)، وأصدقائهم الحميمين: (مم) و(زين) و(ستي) و(ههيزه بوون) و(گورگين) ابن الأمير زين الدين وحماتهم من مخلصي الجماهير الكردية، الذين عزموا على الاتحاد والتعاون والمحبة، ضد مظالم الأمير زين الدين بما فيهم من قوة وامتانة ومنعة.

إن الأمير زين الدين الذي لم يعط أذنا صاغية لنصائح بطله المغوار الشهم والشجاع والحكيم، ذي القوة والمنعة، (تاج الدين)، الذي كان زوج أخته (ستي)، كان يستمع الى أقوال (بهكر مهركهوه) ذي القلب الحفود واللسان البذئ، وهو الأتاني الخائن، الذي لم يكن يرتاح إلا بايذاء الناس الايرباء مثل (مم) و(زين) و(تاج الدين)، وإشعال نار الفتن والحروب بين الناس بافترااته وتحريضاته. إن الأمير (زين الدين) الذي كان قاسي القلب وبعيدا عن الله والعدل والسلوك العلمي، لم يقبل بأن يستشير أو يسأل أحداً حول المشكلة التي حدثت بينه وبين (مم) و(زين)، أو بينه وبين (تاج الدين)، ولم يهتم بأي تحقيق أو محاسبة حولهما، قد حمله الطيش والغرور على إرسال (مم) المنكوب الى أعماق السجن وعزل أخته المسكينة (زين) في غرفتها لمدة سنة كاملة، قد أدت تصرفاته النكراء هذه الى بؤس هذين المسكينين وشقائهما حتى أشرفا على الموت دون الحصول على تزوجهما ووصالهما. نعم أن ذلك الأمير زين الدين، نفسه يضطر، تحت ضغط الثورة الشعبية العارمة تحت قيادة البطل (تاج الدين) التي قامت ضده، يضطر الى الخضوع الى الحق والعدل والنظام، يضطر الى اعادة الحرية الى العاشقين (مم) و(زين). ويضطر أيضاً أن يعترف بذنوبه ومظالمه تجاه أخته (زين) وكاتم سره (مم)، يسألهم الغفران. كما ويضطر أن يغسل ذنوبه بأيديه أيضاً. فيسمح بتزويج أخته البريئة (زين) من كاتم سره المخلص والبرئ (مم). ثم يقوم بتنفيذ جميع وصايا أخته (زين) بعد وفاة العاشقين. فيحمل بيده جثة (زين) ويضعها بجانب جثة (مم) في قبر واحد. ثم يقيم حفلات فاخرة بمناسبة زواج هذين العاشقين بعد وفاتهما تدوم أسبوعاً كاملاً. كما ويقوم بأعمال الخير لمدة سنة كاملة مع الفقراء والمحرومين والمنكوبين والشكالي والايتم والأسرى والمساجين. وذلك طبعاً لرغبة أخته الراحلة (زين) ولأن كان (الأمير زين الدين) في ميبدأ الأمر رجلاً عظيماً، حكيماً، شجاعاً سخياً، كريماً، نظيف القلب واللسان، لكنه بسبب عدم تفهمه للأشياء، وضعف أعصابه، وأنانيته، كان يخطأ أحياناً، فيعين الموظفين من الرجال الفاسدين. وكان (بهكر مهركهوه) أحدهم يقوم بوظيفة الحاجب في ديوانه. وكان الأمير يتعلل في ذلك بأن تسيير أمور الأمانة أحياناً يتطلب تعيين مثل هؤلاء الرجال الفاسدين؟ إن (أمير جزيروبتان) الذي كان قد عين (بهكر مهركهوه) ليقوم بوظيفة (الحجابة) في ديوان إمارته، قد

والآخر أسمها (زين) وهي أخت (الأمير زين الدين). وكان في نية (الأمير زين الدين) تزويج أخته بكاتم سره، بسبب صداقته الحميمة مع (تاج الدين) الذي هو صهره، ومن أعز أبطال أمارته، لكن شخصية قذرة حاقدة على (تاج الدين) وهو حاجب للأمير (زين الدين)، أسمه (بهكر مهركهوه)، يتدخل في الأمر، فيؤثر في قلب الأمير سلبياً في إحدى حالاته النفسية، فينقلب الامير على (مم وزين)، ويقرر عدم تزويجهما وأيداع (مم) في السجن، وعزل (زين) في غرفتها الى سنة كاملة. وعندما يعود الأمير زين الدين الى رشده، أثر ثورة عارمة يشعلها صديق (مم) الحميم (تاج الدين) مع جمع كبير من إخوانه وأقاربه وأعوانه، ضد الامير زين الدين بسبب ظلمه على (مم وزين).

يوافق الأمير على تزويج أخته من (مم). وأخراج (مم) من السجن واجراء حفلة كبيرة أرضاء لهما. ولكن ذلك حدث بعد فوات الأوان. إذ لم يبق من حياة العاشقين سوى يوم أو يومين حتى يتوفيان تحت تأثير الضعف والهزال والأمراض والهجوم والأحزان. ولكن (زين) طلبت من أخيه الأمير زين الدين اجراء الحفلة بعد وفاتهما لمدة أسبوع كامل، والقيام بأعمال الخير في سبيلهما لمدة سنة كاملة، يترحم فيها الأمير على الناس والفقراء والمحتاجين والبؤساء والمنكوبين، وقد أعترف الأمير زين الدين بذنوبه ومظالمه ساكبا دموعه الحزينة على نهاية العاشقين وقام بجميع ما طلبته أخته (زين). أما الشقي (بهكر مهركهوه) فقد لاقى حتفه على يد البطل (تاج الدين) صديق مم. وتنتهي القصة يتوجه أبطال القصة الى الله.

إلقاء الضوء على قصة مم وزين

إن قصة (مم وزين) التي ألفتها خاني قصة كردية خالصة ذلك لأن (أحمدى خاني) قد دفعه إيمانه بالله وتمسكه بشريعة الله، أن يحب قومه، الشعب الكردي، ووطنه كردستان، والإنسانية جمعاء فقام بإبراز مشاكل الشعب الكردي الإجتماعية والسياسية وآمال قومنا وآلامه في صورة (قصة مم وزين) التي أبدع في اخراجها ببراعة خارقة.

وعلاوة على ذلك فقد عرض علينا خاني جمال الطبيعة في كردستان، وجمال فتيات وفتيان الشعب الكردي، وحياة الطبقة الفقيرة المملوءة بالكدح والآلام، مع أخلاقنا وعاداتنا وتقاليدينا الثرية المملوءة بالخير والبر والكرامة، وأخلاقنا وعاداتنا وتقاليدينا المملوءة بالتقصير والنقصان. وكذلك يبين لنا ثقافتنا وحضارتنا الكرديتين، في ذلك الوقت وأن كلاً من (مم) و(زين) الذين هما عبارة عن فتى وفتاة جميلي الخلقة والخلق وهما من أصحاب النفسية الحرة والافكار المتحررة، إنما يمثلان الشعب الكردي العريق في الجمال والشجاعة والمروءة، وفي الحب والصداقة الخاصة، وفي الوفاء بالعهد، وفي مقابلة الطبيعة بالطيبة، وفي التضحية بالمال والنفس في سبيل المبادئ السامية وكذلك في الآمال والنضال في سبيل الحرية والكرامة. وكما ان كلاً من (مم) و(زين) أصيبا بالمرض والنكبة والدمار بسبب ظلم (أمير جزيرة بوتان)، (الأمير زين الدين)، الذي منعهما من التمتع بحريتهما في الزواج، والذي أفقدتهما الهموم والآلام والحسرات حياتهما في نهاية الأمر فإن الشعب الكردي كذلك، في

ذاق وبال هذا الخطأ الفادح. وبعبارة أخرى حصد الأمير ما زرعه عيناً... وكانت النتيجة المؤلمة أنه فقد أخته الجميلة اللامعة النادرة المثال (زين)، وفقد كاتم سره البار الأمين، (مم).

كما وفقد محبة وإحترام قائده (تاج الدين) وماله اخوان وأصدقاء وأعداء وأبناء الشعب أيضاً... بل أنه حتى يعد أن عاد إليه عقله ووعيه، لم يخلص من الطعن والإهانة الذين وجهوا إليه من قبل (مم) و(تاج الدين) و(زين) و(ستي) أخته... أما (بهكر مهركهوه) فكانت نتيجته أن قتل على يد (تاج الدين) أثناء ثورة نفسية عابرة بعد أن سمع بموت صديقه الحميم (مم)... وكادت ثورة الجماهير الكردية تؤدي بحياة الأمير زين الدين نفسه وبإمارته لولا تداركه الأمر بسرعة وخزمٍ وحكمة.

ومن ثم فإن هذه المؤشرات من قبل (أحمدى خاني) في قصته (مم و زين) تعطينا آمالاً قومية ووطنية وإنسانية لا تقدر بثمن. إذ أن الشعب الذي يسعى لتحقيق أهدافه القومية والوطنية والانسانية، بروح البطولة والتضحية والرجولة الحققة، لا يد أن ينال مثله العليا في العزة والكرامة. أما ندم (الأمير زين الدين) على أعماله وتصرفاته السيئة تجاه (مم) و(زين)، وتحرك ترجمته نحوهما، وقيامه بتنفيذ مطالب هذين المنكوبين فيما يدل على أن الشعب الذي يناضل في سبيل أهدافه النبيلة في حدود الحكمة والدين والرجولة الحققة والشرف، فإن طبيعة الرؤساء والزعماء والامراء، سوف تضطر الى الخضوع الى الحق والعدل، وتتطور حسب إرادة الشعب واحتياجاته المشروعة، وتميل الى البر والطيبة والأحسان.

وهكذا تظهر لنا قيمة (قصة مم و زين) لأحمدى خاني، وأهميتها وفوائدها، سواء كان ذلك في حقل السياسة، أو الثقافة، أو الاجتماع أو غيرها.

إنها قصة، تريح عيوننا، كالورود المعطرة، بجمالها الاخاذ، وتنعش قلوبنا بمعانيها الثرية الزاخرة، وبأماكننا الاستفادة منها عبر العصور والدهور. لانهما تعلمنا معاني الخلق الرفيع، والأعمال الحسنة والسلوك اللائق، وتدرنا على الروح الوطنية وتطبيق القوانين الإلهية والمعاملات الإنسانية.

«بذرة تاريخية عن (اللياذة)»^(١) وصاحبها هوميروس

في القرن الخامس قبل الميلاد، أمر (بيرقراطوس)، حاكم (أثينا) بتشكيل لجنة ثقافية، مؤلفة من بعض الأدباء والشعراء، لتسجيل قصتي (ألياذة) و(ئوديسسه) آخذين إياهما من أفواه الرواة. وبهذه العملية دخلت القصتان المذكورتان تاريخ الادب. وسمعت قصتي (ألياذة) و(ئوديسسه) عن لسان (هوميروس) الذي كان قصاصاً وراوياً وذا صوت شجي^(٢)، يتجول بين المدن اليونانية وقراها، ويغني هاتين القصتين بين الجماهير مستعملاً معهما كما تحته ويدخل السرور الى قلوب المستمعين، وكان يقرأ القصتين شعراً. ولا زالت هاتان القصتان تؤثران في قلوبنا بصورة ساحرة، لأن الطفولة البشرية متجسدة فيهما من حيث جمالهما وبلاغتهما وفصاحتهما وبساطتهما. أنهما قصتان قوميتان، يعتبران من أشهر القصص اليونانية والعالمية. ويعتبران أيضاً ينبوعاً للأدب والقصص التمثيلية والفنون العالمية.

أما (هوميروس) فكان رجلاً أعمى. يعتبره البعض مؤلفاً للقصتين المذكورتين واضعاً إياهما شعراً في سنة ٩٠٠ ق.م. ويناقد الآخرون بعضهم بعضاً حول وجوده، وعدم وجوده، وتاريخ وضع القصتين، ومكان وضعهما، إلا أن هذا الجدال لا ينقص من قيمة القصتين. إذ على الرغم من مرور نحو (٣٠٠٠) ثلاثة آلاف من الأعوام على القصتين المذكورتين، فأنهما ماتزالان تحافظان على حيويتهما وأهميتهما وقيمتيهما بين الأدياء ومحبي الادب ومعارفيه حتى الآن. أما (حرب طروادة) التي وضعت القصتان بسببها، ويسبب ما خرجت منها من النتائج، فإنها ترجع الى السنين الواقعة ما بين القرن الحادي عشر والقرن العاشر قبل الميلاد، حيث كانت حضارة الانسان في مستقبل عمرها.

خلاصة قصة ألياذة

إن قصة (ألياذة) مليئة بحوادث الحب والمجازفات، والمعارك والحروب، والخلافات والشقاق بين والمنافسات، بين أبطال (طروادة) و(اليونان)، وألهمتتهما، وأتباعهما. ومليئة أيضاً بالحوادث الصعبة الخطرة والمحيرة،

١- إلياذة هوميروس Iliade: ملحمة يونانية في ٢٤ نشيداً، تروي اخبار حرب طروادة بين الأغرقي والطروديين، من روع الشعر الملحمي العالمي، عربيها شعراً (سليمان البيستاني) ونشرها دار الهلال بمصر عام ١٩٠٤ مصدراً بمقدمة في هوميروس وشعراء اليونان.

٢- هوميروس Homeros (القرن ٩ ق.م): ولد في آسيا الصغرى، شاعر ملحمي يوناني. قيل أنه كان أعمى، نسب إليه المؤلفون اليونان أشعار (الألياذة) و(الأوديسيه) و(الأغاني الهوميرية) التي أثرت تأثيراً عميقاً على مستقبل الشعر اليوناني.

مع حياة متنوعة الجوانب، ومبادئ تشير العجب، لاتقبل عقولنا كثيراً منها. وأشتهرت هذه القصة بصورة واسعة، حتى أنها ترجمت الى معظم اللغات الحية في العالم ومنها اللغة الكردية والعربية. انها قصة تتيح للقارئ الاطلاع على طرز الحياة والمعيشة والمبادئ ونوع الحكم السائد في بلاد (اليونان) و(طروادة).

دامت الحرب بين اليونان وطروادة نحو عشر سنين بسبب تصرفات أمير مملكة طروادة المدعو (باريس) أبن الملك (پريام)، الطائشة، المنحطة، الخالية من الذوق والكياسة والعدلة والوفاء وإحترام الناس. كان (الأمير باريس) قد قام بجولة خاطفة مع أتباعه على ظهر سفينة في بحر اليونان فصادفته في البحر زويعة هائلة صرعت السفينة الى أن وجد نفسه عارياً على شواطئ بحر اليونان ملقاة جثته على الارض، ليس فيها أحد، ودون أتباع. وكان من حسن حظه أن مرت به نساء من بيت ملك (أسبارطة) ساعدته على تجهيزه بالملابس اللازمة، ليسقته الى دار الملك (مينيلاوس).

وكان الملك الأسبارطي قد تقبله برحابة صدر وأكرم وفادته وأحترمه إحتراماً يليق بملك نحو أمير مملكة مينيلاوس. إذ أستطاع أن يغري (هيلين) زوجة الملك على الفرار معه الى بلاده (طروادة) الكائنة في (آسيا الصغرى). فأثبت (باريس) بذلك، عدم وفائه، وانحطاط أخلاقه وسفالته التي لا

تغتفر. وكانت (هيلين) ملكة اسبارطة جميلة فاتنة تأسر القلوب. وكانت عزيزة لدى الملك الأسبارطي (مينيلاوس). ولذلك كانت حادثه الخطف هذه الممزوجة بالخيانة الزوجية، من أجل حب ساقط رخيص، قد حركت عواطف الملوك والأمراء والجماهير اليونانية رغم إختلافاتها وإنقساماتها، نحو الملك (مينيلاوس) المسكين، فشكلت قوة عسكرية هائلة وشملت ألف سفينة، وأتجهت إلى (بلاد طروادة) لمحاربتها ومعاقبتها واسترداد (الملكة هيلين) منها. وبعد حروب دامت نحو عشر سنين انتهت (بحرب طروادة) الشهيرة، سقطت طروادة بيد اليونانيين، واسترجعت منها الملكة (هيلين)، بعد ان قضى على حياة عشرات الألوف من الطرفين، ودمرت مدينة طروادة والمدن والمقرى المجاورة لها وعبث بالسكان الموجودين فيها، علاوة على السلب والنهب وسبي النساء في جميع أنحاء تلك المملكة.

إلقاء ضوء على قصة ألياذة

رغم أن وجود الأديان السماوية وظهور الأنبياء، سبق وقوع حوادث قصة ألياذة بكثير من القرون، فكما يظهر من محتويات تلك القصة كان بلاد اليونان خالياً عن أية فكرة حول وحدانية الله وإذن فليس غريباً أن نجد آلهة متعددة وآلهة متعددت في ثانيا قصة الياذة، أمثال (زيفس) كبير الآلهة. و(أثينا) الهة الحكمة. و(أفروديت) آلهة الجمال. و(ابو آلهة الشعر. و(هيرا) زوجة (زيفس). و(فولكان) ابن (زيفس) و(تيسس) ملكة البحر وأم أحد أبطال القصة وأحد الملوك اليونانيين (أشميل). و(أرس) آلهة الحرب.. وكان اليونانيون يعتقدون أن الآلهة يتصفون بنفس الصفات التي يتصف بها البشر ما عدا أنهم خالدون لا يموتون، لكنهم لهم القوة والسلطة أكثر من البشر. وهذا يعني أنهم قد يعملون أعمالاً حسنة وأعمالاً سيئة لاتليق بهم. وكثيراً ما يرتكبون المخاصمات والتدخلات أثناء سير الحروب في قصة ألياذة هذه ومنهم من يقوم بشر الأعمال وأقذرها مثل (أرس) إلهة الحرب. ولكن رغمًا عن أن هؤلاء الآلهة وتلك الآلهات كانوا مزيفون لا أساس لهم من الصحة، فإن حوادث حرب طروادة ليست بعيدة ان تكون واقعة تماماً.

رغم ان خطف زوجة ملك أسبارطة (هيلين) من قبل الأمير المستهتر (باريس) جريمة كبيرة لا تمس كرامة الملك (مينيلاوس) وحده، بل تمس كرامة اليونانيين عموماً، فأنني أميل الى الاعتقاد بأنه كان بإمكان الملك (مينيلاوس) الإنتقام من الأمير السافل (باريس) والمخطوفة الخائنة (هيلين) وحدهما، دون اللجوء الى تلك الحروب التي دامت زهاء عشر سنين، والتي راحت ضحيتها عشرات الألوف من الناس، بالإضافة الى تدمير المدن والقرى وسبي النساء والسلب والنهب والمظالم الأخرى داخل المملكةين المجاورتين.

كما أن الملك (پريام) كان بإمكانه معاقبة ابنه الشرس (باريس) وإعادة المخطوفة (هيلين) الى زوجها الملك (مينيلاوس) مع تقديم الاعتذار وتقديم الهدايا اللاتقة تعويضاً للملك المذكور، حقنا للدما والدمار الذي لحق بالطرفين وبلادهما.

اما أنهما لم يقوموا بذلك، فانهما مسؤولان عن جميع مالحق بالبلدين من سفك الدماء والحاق

الأضرار الفادحة. إذ يعتبران ملكين أنانيين فضلاً مصلحتهما الشخصية وعظمتها الفارغة على مصالح قوميهما. أولم يكن بالإمكان معالجة تلك المشكلة بالطرق السلمية ووساطة ملوك محايدين محترمين؟...

إن محور القصة هذه هو الحب الذي نشأ بين ناكر الجميل الأمير المستهتر (باريس) وبين الزوجة الخائنة (هيلين). ولكن أي حب هذا الذي أدى الى الزنا والفعل الحرام؟ وكيف قبلت نفس الملك (مينيلاوس) أن يستعيدها من الطرواديين؟... والقصة ساكتة عن مصير (هيلين) الخائنة بعد تسليمها الى زوجها الملك (مينيلاوس). فيا للغرابة؟... كما أنها ساكتة عن مصير الأمير المستهتر (باريس). لكن الروايات الشعبية دلت على أن (باريس) قد قتل، بعد أن قتل هو البطل اليوناني (أثيل) خلصة.

مقارنة أدبية بين قصتي (مم وزين) وألياذة

١- محور القصتين هو الحب. ولكن (الحب) الموجود في قصة (مم وزين) هو حب ظاهر نقي غير مدنس. أما (الحب) الموجود في قصة (ألياذة) فحب ساقط مردول. لأنه مقرون بالخطف والخيانة الزوجية والزنا. الحب في قصة (مم وزين) أدى الى حفظ السلام ورفع الجاه ومنفعة الفقراء والمنكوبين والعاجزين والأسرى والمسجونين، من جميع الطبقات؟ أما الحب في قصة (ألياذة) فقد أدى الى الهروب وسوء السمعة وقتل عشرات الألوف من الناس من الطرفين وتدمير بيوتهم وخراب ديارهم.

٢- نجد في قصة (مم وزين) إلهاً واحداً قهاراً أزلياً وزدياً هو الله تعالى عزوجل، آله الخير والبركة فيقيم العدل ويرحم الضعفاء ويقاوم الظلم والفساد. أما في قصة (ألياذة) فنجد آلهة والآلهات متعددة، وكلها خرافية لها صفات حسنة ولها صفات سيئة كالبشر سواء بسواء وليس لها صفات الله القادر على كل شيء، أو التنزه عن الأعمال والأخلاق المنكرة. كان لهؤلاء الآلهة والآلهات ضلع كبير في عوامل الهدم والتخريب في طروادة ومآسيها.

٣- أن كلا من القصتين كتبت بلغة أدبية راقية وشيقة تبعث على الشروق الى قرائتها. أما قصة (مم وزين) فهي عبارة عن (٢٦٧٣) بيتاً من الشعر، قُسمت بين (٩٥) بنداً. ألفها (احمدي خاني) في مدينة (بايزيد) الكائنة في كردستان تركيا في سنة (١٦٩٤) على أساس من العلم والمنطق والعقل والواقع، بعيدة عن الخرافات والاباطيل، تنتهي بتمجيد الله الذي خلص أبطال القصة المؤمنين به من الحزن والألم وسفك الدماء والحزني والعار، الأمر الذي أفاد الجماهير الكردية في أمارة (جزيرة بوتان) أعظم فائدة، وهي قصة كردية تنبع من قلوب الجماهير الكردية ومصالحها المشتركة، وقعت حوادثها في سنة (١٣٩٣) ميلادية.

أما قصة (ألياذة) فهي قصة يونانية وقعت حوادثها بين القرنين الحادى عشر العاشر قبل الميلاد، إلا أنها سجلت ودخلت التأريخ في القرن الخامس قبل الميلاد، ويقال أنها وضعت من قبل مغني أسمى اسمه (هوميروس)، وهناك إختلافات بين الكتاب والأدباء حول وجود شخصية هوميروس والزمن الذي

من الناحية الروحية والأدبية والعلمية والثقافية. لأنها تُعلِّمنا الصدق والوفاء والتضحية في سبيل
الواجب والتمسك بأهداف جميع الفضائل الأخلاقية والدين الإسلامي الخفيف، ومحافظة المصلحة
العامة. بينما لا نجد مثل هذه المزايا الحميدة في قصة (ألياذة).
وأقول في الحتام: حبذا لو أُتَعَطَّ (خميني) بالقصتين المذكورتين أعلاه، ورضخ لحكم الصلح والسلام
العادل، الذي هو لب الإسلام، وذلك لكي يرتاح المسلمون في كل من العراق وإيران الجارتين من ويلات
الحرب التي يخلقها أعداء السلام والأسلام.

شاكر فتاح احمد

السليمانية - محلة شورش.. رقم الدار
٢٦٥/٢٠٠ (متقاعد مدني)
٧-٣-١٩٨٥

مراجع البحث

١. (چيرۆكى مهم و زين له تهراروودا)، شاكر فتاح.
٢. (ئه لياده و ئۆديسه)، هوميروس، ترجمة شاكر فتاح، من مجلة كتابي، القاهرة، مصر.
٣. (مم وزين)، احمد خاني، ترجمة محمد سعيد رمضان السبوتي نثراً باللغة العربية سنة ١٩٥٧،
مطبعة الترقى، دمشق.
٤. (ميژوى ئه دى كوردى). علاء الدين سجادي. مطبعة المعارف، بغداد، سنة ١٩٥٢م.
٥. الألياذة - هوميروس - ترجمة عنبرة سلام الخالدي نثراً. الى العربية الطبعة الخامسة، بيروت، دار
العلم للملايين، ١٩٨٢م.

ملاحظات على هذه الدراسة

مع تقديرنا العالي لجهود الأستاذ ومحاولاته الدؤبة للتعريف بجميع الجوانب المتعلقة بالحياة لدى
الکرد وبسطها أمام أنظار الآخرين، وذلك كجزء هام من مجمل الحركة الكفاحية في سبيل إبراز
القضية العادلة لشعبه ورفع شأنه بين الأمم الأخرى... فإن سمة الضعف الأنشائي من ركافة التعابير
وهزالة التسلسل المنطقي للمباحث قد طغت على الدراسة هذه، بالإضافة إلى عدم وجود الربط
الموضوعي للفصول والمباحث فيها.

حيث نرى أن القفزات من موضوع إلى آخر بدون وجود رابطة تربطهم ببعض، واضحة جداً...
والسبب كما هو واضح هو أن الأستاذ كان يرغب بتقديم مادة عن (الکرد) في تلك الندوة أو الحلقة
الدراسة، لذا فأغلب الظن إنه إستقى موادها من كتبه المطبوعة، وبالأخص كتابه الموسوم بـ(نافره تى
كورد) ومقالاته المنشورة، ليكون منهم هذه المادة (عن المرأة الكردية). ولكن مع الأسف فإن طابع
الضعف الموضوعي والأنشائي قد طغى فيها كما أسلفنا.

ألف فيه القصة ومن هو مؤلف القصة؟. وهي تتألف من (١٦٠٠٠) بيت من الشعر قسمت الى
(٢٤) فصلاً، كتبت باللغة اليونانية. وحوادث القصة وقعت في كل من بلاد اليونان وبلاد مدينة
(اليون) الكائنة في الارض المسماة طروادة. والقصة تحتوي على كثير من الخرافات والأوهام
والأباطيل، وهي تنتهي بالخراب والدمار والحزى والعار وسفك الدماء الهائلة في كل من البلدين، كما
تحتوي على إختلافات هائلة ومشاكل مثيرة بين أبطال القصة والآلهة والآلهات المتعددة. ويتبين من
محتويات قصة (ألياذة) أن الجماهير (اليونانية) والجماهير (الاليونانية) لم تستفد منها شيئاً، بل
كسب الآلام والنكبات وسفك الدماء والعار وكل الانتهاكات على العرض والمال والديار نتيجة
أنايات الأمير باريس وملكي أسبارطة وطروادة.

٤- نجد في قصة (مم وزين) أن الأمير زين الدين يقوم بعملين، أحدهما سلبى لحبسه (مم) وعزله
(زين) لتلك المدة الطويلة، وثانيها إيجابى خضع لدافع الحق والعدل والرحمة كما اقتضت بذلك
الشريعة الإسلامية وصلة الرحم والمصلحة العامة. فكانت النتائج سارة مبهجة وناقعة لكل من
(مم) و(زين) والجماهير الكردية.

أما مواقف الملك الأسبارطي (مينيلاس)، والملك الطروادي (پريام) والأمير لطرودي (باريس)
والملكة المخطوفة (هيلين) فكانت سلبية، ولذلك كانت النتائج موملة وضارة جداً بمصلحة الجماهير
(اليونانية) والجماهير (الاليونانية).

٥- ظهر تحيل فنية الطيفة في كل من قصتي مم وزين وألياذة. ففي قصة (مم وزين)، بدل كل من
(مم) و(تاج الدين) ملابسهما بملابس النساء، حين خرج الناس للإحتفال بعيد نوروز. وكذلك بدلت
كل من (زين) وأختها (ستي) ملابسها بملابس الرجال في نفس اليوم. كما أن (حيزبون) مربية
(زين) و(ستي) قد بدلت ملابسها بملابس الطبيب الرجل، وكانت النتائج سارة بهيجة وناقحة.

اذ أدت الحيل الفنية المذكورة الى تعارف الشابين مع الشابتين وتزويجهما وحفظ المملكة من الدمار
ومنع سفك الدماء ورفع الشعب والإمارة. أما في قصة ألياذة، فإن الحصان الكبير الخشبي الذي
صنعه اليونانيون وأخفوا أبطالهم فيه وتركوه للطروديين يدخلونه الى داخل مدينتهم اليون قد سبب
سقوط طروادة وتدمير المدينة وسفك الدماء ونجاح اليونانيين في استرداد الملكة العاهرة (هيلين).

٦- ان ابطال قصة (مم وزين) بأستثناء حاجب الأمير (باكرمه رگه وهر) لكل منهم شخصية قوية نهيلة
تثير اعجاب القراء، فيستحقون الأحترام والتوفير لحسن أخلاقهم وسلوكهم ورفعته نفوسهم، وروح
الأيثار الموجود فيهم. ويستحقون أيضاً الإقتداء بهم من قبل من يقرأ قصتهم (مم وزين).

أما أبطال قصة (ألياذة) فيسبب سلبياتهم وأنانيتهم ومظالمهم فإنهم لايشيرون إعجاب القاري، لأن
أعمالهم الإجرامية قد حطمت مملكتين عظيمتين في الحضارة والرقى في ذلك الوقت. ولذلك فلا
يستحقون الإقتداء بهم من قبل قراء قصتهم (الياذة).

٧- ونظراً لما سبق بيانه، فإنني أعتقد أن (قصة مم وزين) أعلى مستوى وأثقل وزناً من (قصة الياذة)

والقارئ اللبيب سيدرك بكياسته، ومن سياق قراءته لها؛ مواقع الضعف تلك ومدى التسرع الذي أدهاه في اعداد الدراسية بحيث جعلها أبعد ما يكون من دراسة أكاديمية مُعدّة لخلقة دراسية بالمستوى الجامعي.

مع كل ذلك فثمة جانب آخر مشرق بادٍ فيها، ألا وهو شعوره الصادق ودافعه المخلص تجاه قضية شعبه في كتابته للبحث؛ وبالأخص في تلك الحقبة الزمنية من تأريخنا القريب... وكذلك عدم خلوها من الفائدة بالنسبة للقارئ؛ أو للباحث العربي الذي يريد معرفة شيء عن المرأة الكردية وما يكتنفها من الأجواء والأطراف الحياتية المتباينة وكذلك المشاكل التي تعترض مسيرة حياتها (كجنس آخر في المجتمع أو كجزء هام لشعبها).

بقي أن نقول بأن هذه الدراسة قد نشرها الكاتب في مجلة (الحكم الذاتي) من العدد (٤-١٩٧٨) تبعاً وعلى حلقات.

جمال المرأة الكردية

أكثر الفتيات الكرديات جميلات. وهن متناسقات الأعضاء؛ رشيقات القوام، ذات هندام مقبول أما لون بشرتهن فهو إما أبيض مُشربّ بالحمرة؛ وإما أسمر جذاب. أما عيونهن فهي إما سوداء أو عسلية. وهن ذات شعر أسود وتبدو في ملامحهن علامات الجمال والبساطة والحبور وتصادف أحيانا فتيات ذات بشرة بيضاء مائلة الى الحمرة؛ وذات عيين زرقاء؛ أو عسلية؛ أو فيروزية وذات شعر ذهبي أشقر فيخيل إليك أنك امام أجمل الفتيات الغربيات وأرشقهن قواماً. ولا يحب الكردي المرأة السمينة، ولا تسمح الحياة الطبيعية في جبال كردستان، والأعمال الكثيرة التي تقوم بها المرأة الكردية في حياتها العائلية بالسمنة المفرطة ولذلك فالفتيات الكرديات أكثرهن معتدلات القامة؛ وشيقات؛ قويات البنية؛ صححات الأجسام ولا ترى بينهن من هي مفرطة السمنة إلا عدداً قليلاً وترى ذلك العدد القليل بين بيوت الأغنياء والمتنفذين على الأكثر؛ بسبب قلة أعمالهن؛ وقلة حركاتهن؛ وإنهماكهن في الأكل والراحة والزينة. وجمال المرأة الكردية؛ جمال طبيعي فيه بساطة وصحة ونشاط. إذ لا يستعملن الاصبغ ولا الوشوم. أي لا تهتم أكثريتهن بالتزيين الاصطناعي وإنما ينبع جمالهن من أسلوب أعمالهن وطريقة حياتهن التي فيها كثير من الرياضة البدنية والعادات الصحية والنفسية المشبعة بحب الخير والانسانية. يتسلفن الجبال ويركبن الخيول؛ ويتنزهن ويتقن بأعمالهن اليومية بين الحقول والأدغال والبساتين والمروج حيث يستنشقن الهواء النقي العليل؛ ويستمتعن بأشعة الشمس الذهبية؛ ويستحمن بالماء البارد. أما غذائهن فطبيعي صحي لذيذ: كالحليب والجبن واللبن والبيض والزبد والعسل والخبز الطازج والفواكه والخضراوات ويقمن بالنوم في فراشهن بقلب مطمئن ووجدان نزيه؛ مكافاة من الطبيعة لهن؛ على قيامهن بواجباتهن العائلية والإجتماعية بكل جد وتضحية وإخلاص. وعندما يأتي الصباح تنهض المرأة الكردية مبكراً وأول ما تعمله هو استقبال الله جل وعلا وتأدية الصلاة. ثم تباشر بأعمالها اليومية من جديد. وهنا السر في جاذبية المرأة الكردية وجمالها : أي جمال الجسم وجمال الخلق.

ويجب أن لا نفهم من هذا الكلام بأن المرأة الكردية تهمل تزين نفسها لأنها تعتني كثيراً بالملابس الملونة الجميلة ذات الأقسام والألوان المنسقة. وكذلك تعتني - بالمخشلات الممتازة والروائح العطرية الطيبة؛ وبالتزيين الطبيعي ولكنها حتى في ذلك إنما تهدف إلى البساطة والصدق، وتبتعد عن الغش والخداع. على أنه لا يدوم ذلك الجمال كثيراً مع الأسف الشديد. إذ سرعان ما تفقد المرأة الكردية جمالها وفتنتها بعد أن تقضى بضعة سنوات في حياتها الزوجة؛ وتصطدم بواقعها الإجتماعي المرهق وعلى الأخص بعد عدوها اللدود: «الفقر»؛...

وما ذكرناه أعلاه يتعلق بالنساء الكرديات المتوسطات الحال؛ اللاتي لسن فقيرات؛ ولا غنيات بسبب عدم إهتمامهم بصحتهن في أمور التغذية والرياضة والأعمال؛ يتمرضن سريعاً؛ فيفقدن جمالهن وكذلك الفقيرات بسبب حرمانهن من كثير من المواد الغذائية والكساء والسكن المريح؛ ولضعف مركزهن الإجتماعي؛ ومرارة الحياة يشوبهن فقر الدم وسائر الأمراض.

ملابس المرأة الكردية وزينتها

ان الملابس التي تلبسها النساء الكرديات؛ تتميز بقسط وافر من الجمال والنتاسق والهيبة من حيث التفصيل والألوان والتطريز؛ وهي تجسد أنوثة المرأة الكردية وجمالها إلى اقصى الحد، وتعطيها كذلك الحشمة والوقار وهي لذلك تحمل المرأ على تقديم المحبة والأحترام لكل امرأة كردية يصادفها. وبسبب ذلك فإن ملابس المرأة الكردية تليق أن تلبس في الحفلات والأعياد، لأنها تشع الجمال والأناقة والذوق السليم والعفة والظهر إلى قلوب الحاضرين ولكن وبالأسف لا تستطيع اكثرية المرأة الكردية الحصول على مثل هذه الملابس بسبب تكاليفها. إذ لا تستطيع الحصول عليها إلا الغنيات، لأن الأقمشة التي يصنع منها تلك الملابس غالية الثمن، لأنها تتضمن الحرير والدمقس؛ كما أن المخشلات تصنع من الذهب والياقوت والعقيق والفيروزة وسائر اللآلئ والأحجار الكريمة. إنها كثيرة العدد وثقيلة الوزن؛ وغالية بحيث تفوق طاقة الطبقات المتوسطة والفقرة على شرائها ولهذا السبب فإن نساء الطبقات الفقيرة والمتوسطة مضطرة على التخلي من معظم القطع سواء في الملابس أو في المخشلات، وفي كل ما هو غالي الثمن كذلك. على أن النساء الكرديات من الطبقتين المذكورتين قد عوضن على أنفسهن بقسط كبير من الجمال الطبيعي والصحة والعافية؛ مقابل ذلك الحرمان. لان ملابس الكرديات الغنيات ومخشلاتهن ليست شبيهة بملابس الكرديات الفقيرات لتسمح براحة الجسم، وتنفس الهواء الطلق؛ والاستفادة من أشعة الشمس والتمتع بحرية الحركة وسهولتها. ولذلك نجد فرقاً كبيراً بين ملابس المرأة الغنية ومخشلاتها وبين المرأة الفقيرة ومخشلاتها لدى الأكراد. إن ملابس المرأة الكردية الغنية ومخشلاتها تقصم ظهر موارد العائلة واقتصادياتها. أما الملابس والمخشلات التي تلبسها المرأة الكردية الفقيرة فهي تساعد المعيشة العائلية وتفيدها.

الملابس والمخشلات العائدة الى الكرديات الغنيات غير صحيّة. بينما التي تعود للكرديات الفقيرات الصحية. تذكر على سبيل المثال الملابس والمخشلات التي تلبسها النساء الغنيات الكرديات فهي:

الشمّن. وتتراي لي منذ الآن؛ أن يوما سيأتي؛ تتبع أخوتنا الكرديات الأخريات خطوات فتياتنا الكرديات المتعلمات في هذا التطور وفي التقدم المنشودين؛ ويخلص أنفسهن نهائياً من جميع الملابس والمخشلات العائقة للتقدم والازدهار. وذلك لكي تتطور حياتنا العائلية ومعيشتنا العامة الى ما يلائم أهدافنا الوطنية العظمى.

الأسرة الكردية

تعزز المرأة الكردية وتسعد بزوجها وأطفالها وبيتها. ولذلك فهي مهتمة بمشاركة زوجها في الأفراح والأتراح على السواء؛ هي تشارك زوجها في المعمل والمزرعة والأحتطاب وفي البيع والشراء؛ تعاونه وتساعده في السراء والضراء. وتقوم المرأة الكردية بهذه الأعمال رغم صعوباتها بوجه باش وصدر رجب. وعلاوة على ذلك فهي تقوم بأدارة البيت وخدمة الأسرة وتربية الاطفال واعداد الطعام وخدمة الضيوف ومعاونة الجيران. وهناك نساء كرديات لا تكتفين بتلك الخدمات، بل تقوم أيضاً بصناعة الأبسطة والسجاجيد والحقائب والأوعية؛ أو بصنع اللبن والحائر والجبن والدهن وسائر المشتقات من المنتوجات الحيوانية لفائدة العائلة وتأمين إحتياجاتها. وهناك كرديات يقمن بالحراسات المسلحة لمحافظة البيت وحيواناته من السراق والغاصبين؛.

فبهذه الخدمات الممتازة تحمل ربة البيت الكردية زوجها على إحترامها وحبها. والحق أن ربة البيت الكردية تستحق أن تسيطر على البيت وأن تتمتع بكامل حريتها في التصرف بأمر البيت كزوجها على السواء. فعلى الطبقة المثقفة الكردية؛ إذن أن تحترم نساها وأن تعاملوها معاملة حسنة؛ مكافأة لهن على خدماتهن النافعة؛ أما الزوج فهو ينادي زوجته بأسم ابنه الأكبر؛ أو أبنته الكبرى وكذلك تنادي الزوجة زوجها. الزوجة الكردية وزوجها الكردي؛ كلاهما يحبان الأولاد حتى أنهما يحبان بقاء الأولاد معهما في البيت الى مابعد زواجهم أيضاً ولعل الغرض من ذلك المحافظة على وحدة العائلة وقوتها وإشتراك أفرادها في الكسب الشريف والعيش الرغيد.

على أن رئيس العائلة هو الزوج. وتعاونه زوجته وأولاده في إدارة أمور البيت وخدمة العائلة وتقدم له المشورة اللازمة. لكن الزوج المهمل لواجباته البيتية والعائلية لا يطاع ولا يساعد لا من قبل زوجته ولا من قبل أولاده.

ومن المؤسف أن كثرة عدد أفراد العائلة الكردية؛ تسبب أحيانا ضيقاً وشجاراً وإنشاقاقاً مؤلماً داخل العائلة. وإذا كان في البيت أب الزوج وأمه أو أخته؛ وبالعكس؛ فإن التوافق – والإنسجام بين أفراد العائلة يصح في حكم المستحيل؛ وقد قال الأقدمون: «لا الحذاء الضيق: ولا الدار المملوءة بالشجار» ولذلك انصح فتياتنا وفتياننا الاغراء أن يسكنوا بعد الزواج في بيوت مستقلة. إذ أن إحترام والدى الزوج أو الزوجة أو أقاربهما وإن كان واجباً وضرورياً؛ ولكن لا حاجة لأن يضحي الزوج والزوجة الجديدين بحياتهما ومعيشتهم ويستطيع الزوجان الجديان؛ ان يعيشا في دار مستقلة؛ ويحافظان في نفس الوقت على علاقتهما الطيبة ومعاملتهما الحسنة مع أقارب بعضهما البعض وأن يعيشا معهم بسلام.

(قطعتين تحت الثوب؛ السروال؛ نوع من الصدرية تسمى (السوخمة)؛ القباء قطعة من الشال تلقي على الأكتاف تسمى (دهسمال)؛ ظهرية الخمار؛ لفة حول الرأس تسمى (جهفته و مشكى). كافية مرصعة بالقطع الذهبية؛ قطنية أو ما يسمى به (السلتة). حذاء نسائي كردي يسمى (بانى بهرز). جوارب؛ غطاء الوجه؛ عباءة؛ محجل؛ خلخال؛ سوار؛ حلقات ذهبية، خاتم، قطع ذهبية عديدة ترصع بها لفة الرأس؛ وتزين بها الصدر والجيد تسمى باللغة الكردية (قه تاره؛ لاغيره؛ حيل وميخك؛ كهماره و لوليه يشته سهر؛ بهرجهم؛ كهردانه). حزام ذهبين؛ منقش؛ وأحياناً مرصع بالأحجار الكريمة).

على أن هذه الطبقة من النساء الكرديات مع الطبقة المتوسطة لا تتجاوز من حيث العدد أكثر من خمس عدد النساء عند الأكراد. أي أن أربعة أخماس النساء الكرديات يعتبرن فقيرات وهذه ملابس عادة: (ثوب، ما تحت الثوب أي السروال؛ طاقية؛ ظهرية؛ حزام؛ حذاء نسائي كردي من نوع «الكوش» أو «الپانيبيرز» ولون هذه الملابس إما أسود أو أزرق (مائل الى السواد). على أن هذه الملابس تصبح واسعة جداً في بعض المناطق؛ ويبدو فيها الإسراف والتبذير؛ بحث أن ما يستعمل من الأقمشة؛ تكفي لصنع ملابس عديدة للنساء الافرنجيات. ويجب أن نعترف بأن هذه الملابس والمخشلات ليست موحدة في جميع أنحاء كردستان إذ هي تختلف قليلاً في الشكل واللون والسلك والمتانة كما هو الحال في الاختلاف الموجود بين قميص المرأة الكردية في عشيرة (بلباس) وقميص المرأة الكردية في العشائر البادينانية أو الاختلاف الموجود بين لفة الرأس لدى المرأة الكردية في عشيرة الجاف والمرأة الكردية في عشيرة البيزيدية^(١). على أن حياة المرأة الكردية اليوم وأعمالها تتطلبان تطوير وتبديل ملابسها ومخشلاتها. إذ هي بحاجة الى ملابس ومخشلات أخف وزناً وأقل ثمناً وأكثر صلاحاً للحركة والنشاط والصحة. ذلك لكي تستطيع المرأة الكردية القيام بأعمالها اليومية بسهولة أكبر وبنشاط أكثر بحيث تصبح أعظم^(٢) حرية من قبل وتنتج لنفسها ولعائلتها ووطنها انتاجاً أوفر. ومن الضروري أن تتخلى المرأة الكردية عن مخشلاتها تماماً. ولتشتري بأثمانها حاجيات بيتها وعاليها. وأرى أن الملابس الأوروبية صالحة للتقدم المنشود أكثر من الملابس الكردية وإن أجريت الاصلاحات اللازمة على الملابس النسوية الكردية؛ فأنها ستصبح أرخص ثمناً وأعظم فائدة وأكثر صلاحاً للأعمال النشطة والملائمة لهذا العصر، ويسرنا أن نعلم لأن اخواتنا الكرديات المثقفات قد إتجهن الى إستعمال الملابس الأوروبية؛

التي هي ملابس النضال والتقدم والحرية. كما انهن قد قمن بأصلاحات كثيرة وكبيرة في الملابس النسوية الكردية والمخشلات ولهن الفضل الكبير في جعل النساء العربيات وغيرهن يرتدين بأعتزاز وتذوق محسوس؛ الملابس النسوية الكردية في كثير من الإحتفالات والمناسبات والأعياد؛ تشبهاً بالفتيات الكرديات. إنهن يحملن راية الحرية والتقدم للتخلص من المخشلات والملابس الزائدة؛ ولاسيما ملابس الرأس والعباءة وغطاء الوجه وكل ما هو ثقيل في الوزن؛ وعائق للعمل وغال في

(١) أو بمعنى آخر: لدى البيزيدين

(٢) أو أكثر حرية

ما أقل الأزواج الذين لا يتزوجون بعد وفاة أزواجهم، وما أكثر الزوجات اللاتي لا يتزوجن بعد وفاة أزواجهن. فالمرأة الكردية إذن أكثر تضحية من زوجها. إنها تحافظ على عفتها وشرفها من جهة وتكدر بهمة ونشاط من جهة أخرى لتكسب ما يؤدي إلى عيشة كريمة لأولادها بحيث يكونون أحسن حالاً من ذي قبل .

المرأة الكردية في الحب والزواج

إن الطبيعة الساحرة في كردستان. والمناخ المعتدل والحياة البسيطة الحرة النقية لدى الشعب الكردي؛ توحى الى الفتاة الكردية بفكرة سعيدة عن مستقبلها حيث تتمتع بحياتها العائلية من زوج وبيت وأطفال وانها تتخيل عن زواجها السعيد من شاب وسيم يتسم بالمرؤة والنجدة ينسجم معها في الفكر والروح والخلق الرفيع. السفور والاختلاط الحريين الجنسين في أيام الاسوق وفي الحفلات والزعباء القومية والدينية من شأنها أن يهييء الفتى والفتاة الكرديين الى التعارف والصدقة وخطبة الزواج. ولا تلبث الفتاة الكردية أن يتعلق قلبها بقلب فتى كردي ثم تصبح صديقة له. وتتطور صداقتها الى محبة متبادلة ذات طهر وعفاف ثم يطلب الفتى من ذويه عقد الزواج مع حبسبته حسب العادة المتعارفة. عندئذ يخطف الفتاة ويزوج منه. وهكذا يتم الزواج بين الحبيبين لدى الأكثرية الساحقة من الشعب الكردي؛ على أساس الحب التبادل بين الفتى والفتاة وفي جو من الحرية المحترمة. يستثنى من ذلك طبقة الأغنياء والمتنفذين. وهذا هو السر في أن معظم العوائل الكردية تعيش حياة عائلية هادئة مقبولة وسعيدة. الزوج والزوجة يعيشان معاً في جو من المحبة والألغى؛ ويستقبلان حياتهما ببشاشة وصدر رحب ويحفظان السعادة العائلية لأنفسهما وأولادهما. يتم في الغالب الأعم بين الأقارب ويقصد بذلك المحافظة على وحدة القرابة والعشيرة. وكذلك المحافظة على الميراث الذي يتخلف من أحد الزوجين عند الوفاة داخل العشيرة. مخافة حدوث النزاع على الميراث.

والزواج عند الأكراد يتم مبكراً. وكثير من الزيجات تقع في سن الرابعة عشرة أو الخامسة عشرة وفي هذا نوع من الحكمة لمنع الزنا وتكثير الأولاد على أنه لا يتم كذلك في الطبقتين الغنية والمتنفذة. وكذلك تقع حوادث الفجور بين سكان المدن بين حين وآخر ورغم اعتقادي فإن الزواج الصالح يجب أن يتم في سن الخامسة والعشرين؛ حيث يكمل الفتى والفتاة دراستهما ويطلعان على حقائق الحياة الأساسية؛ ولكنني مضطر لأن أقول بأن الزواج المبكر على القرويين والطبقة الفقيرة خير لمحافظة الطهر والعفة ومنع حوادث الفجور داخل مجتمعنا؛ شريطة أن يمنع الزوجان ولادة الأطفال لمن تخرجهما من المدارس والكليات واكتسابهما الأيراد اللائق بحياتهما العائلية المقبلة.

الزواج عند الطبقات الفقيرة قليلة التكاليف. الزواج عند الطبقات الغنية المنتفذة ذات تكاليف باهضة؛ لأن هاتين الطبقتين إنما تهتمان بالثروة والسلطة والجاه ولا تهتمان بالمحبة الطاهرة الصادقة بين الجنسين... ولذلك تنتقم منها الطبيعة، فتثور المنازعات بين الزوجين بعد حين؛ وتنقسم عرى المحبة بينهما. ولا تلبث أن تنتقل الخصومة والعداء الى ذوي الزوجين. ولا تكون النتيجة إلا وبالاً على الطرفين؛ فأما تنتهي بحوادث القتل وإما تنهي بالكوارث مع الأسف الشديد،...

ويحدث أحياناً أن تطير شرارة الفتنة إلى داخل القرية والعشيرة والقبيلة. فيصبح الأخ عدواً لأخيه؛ وتصبح الأخت عدوة لأختها. وتستمر نار العداوة والنكبات إلى ما لا نهاية لها..

نعم هذا هو قانون الحياة: ان من لا يحترم الحب المتبادل بين الجنسين يعرض نفسه لسخط الطبيعة ونقمتها. الحب: إلهي مقدس وله نفع عظيم، وله سلطة لا تقاوم، وله إرادة واجبة التنفيذ.

على إنه لحسن الحظ تحترم الأكثرية الساحقة من الأكراد دستور الحب ولذلك فإن أكثرية العوائل الكردية متمسكة بالأعضاء، متحدة الإرادة وهذا هو السر في أن أحدثاً جساماً وقعت على الشعب الكردي منذ أقدم الأزمان،.. لكنها لم تستطع أن تؤثر على وجوده وكيانه، عاداته وتقاليده... إلا قليلاً.

الخصف والهروب والتعقيب

ويل للعوائل التي تكسر قلوب المحبين وتضع العراقييل أمام المتزوجين؛ إذ سرعان ما يشور الفتى والفتاة بوجه ابنيهما؛ ويشقان عصا الطاعة ازئهما إنهما يكسران قيود الظلم ويتوجهان نحو طريق الله. حيث يفرض قيام الزواج بين الفتى والفتاة على أساس الحب المتبادل بين الجنسين انهما ليفران الى جهة معينة. ويلتجان إلى رجل متنفذ ذي مرؤة وبحضوره يعقدان الزواج على يد أحد رجال الدين. ثم يعلنان زواجهما للناس أجمعين. وقد ينتهي أمر زواجهما بهدوء وسلام. وقد ينتهي بالعراك والخصام بين عائلتي الطرفين. والحق أن خطف الفتيات وهروبهن وتعقبهن لمحبين - إن كان يحدث بعد محبة شريفة خالصة بين الفتيان والفتيات ولغرض الزواج المشروع؛ فيجب إعتبره ثورة ضد سلطة الآباء والأمهات الغاشمة الذين يعارضون سنة الله وقوانينه الطبيعية. وإن كنا مخلصين صادقين للحق والحقيقة والعدل؛ لأعتبرنا مثل هذه الحوادث البعيدة عن الظلم والفجور والتي تنتهي بالزواج المشروع؛ عملاً انسانياً شريعياً مقبولاً - وكان علينا ان نعاقب مسيئي حوادث الخطف والهروب والتعقيب؛ لا الخاطفين ولا الهاربين والهاريين ولا المتعقبين والمتعقبين، إذ أن المجرم الحقيقي هو رئيس العائلة الذي بسبب من أنانيته؛ يبدل الفتاة؛ بالفتاة؛ أو يبيع الفتاة من أجل المال؛ أو السلطة أو الجاه. المجرم هو أب الفتاة الذي لا يراعي شعور خطيبها وهو الذي يخالف سنة الله وقانون الطبيعة؛ أعني سنة الحب أو قانون الحب؛ فالعقاب اذن يجب ان يناله والد البنت الذي سبب هرب ابنته أو خطفها أو مراودتها لخطيبها.

إننا بحاجة إلى قانون يمنع مثل هذه التعدييات من جانب ولي البنت. ويخفض تكاليف الزواج إلى أقل الدرجات. ويمنع اولياء الفتى والفتاة من التدخل في أمر زواجها وبأمر بعقد الزواج على يد القاضي فقط^(١).

ومتى ما أزيل الفقر بحانب ما اقتراحنا أعلاه - فان حوادث الخطف والهروب والتعقيب لا تقع أبداً لا بين طبقة الميسرين؛ ولا بين طبقة الفقراء ولا بين العشائر القرى ولا في المدن والقصبات. وكذلك لا

(١) أي في المحاكم الشرعية والحكومية

تقع حوادث الزنا والفجور. إن كلامنا هذا لا يشمل الفتيات وحدهن. وإنما يشمل كذلك النساء اللاتي لهن أزواج حيث تصبحن هاريات من بيوت أزواجهن. ذلك لأن تلك النسوة قد أكرهن على الزواج من أشخاص لا يحبهن... فأذقن مرارة الذل والحرمان. فتبعن عشاقهن بدافع رفع الظلم والانتقام!

جريمة الزنا

ومن النادر أن يُخطف فتاة أو امرأة بدون رضاها. فإن فعلت الفتاة أو المرأة ذلك فإن عقابيهما هو الموت. إذ أن أقارب الفتاة أو المرأة يعقوبنها لغرض اعدامها غسلًا للعار. إما المجتمع فهو يساعدهم في ذلك وكذلك إن كان هروب الفتى والفتاة؛ أو تعقيب المرأة المتزوجة للفتى لغرض الزنا؛ ووقعت حادثة الزنا؛ أو وقعت حادثة الزنا وبدون الخطف والهروب والتعقيب فإن أقارب الفتى أو المرأة الذين يؤيدهم أفراد المجتمع بأسره لا ينفكون عنها حتى... يجردوها ويقتلونها؛ ولذلك يمكن القول بأن الزاني والزانية لا يستطيعان البقاء في كردستان، إما يُقتلان وإما يُطردان من أرض كردستان. وقدما إذا وقعت حادثة الزنا بين فتى وفتاة في إحدى المحلات؛ فإن سكان المحلة يأتمرون عليهما؛ ويسكونهما؛ ثم يصبون سائلًا على رأسيهما (مكون من خليط من التراب والشنينة) ويركيونهما حماراً ويمرونهما في طرقات المدينة وأزقتها إعلاماً للجميع وإرهايباً لهم. ثم يزوجونها واخيراً ينفونهما من المدينة.

وقد فتحت سلطات الإحتلال البريطانية المبعي العام في معظم المدن العراقية وبضمنها بعض المدن في كردستان. إلا أن الشعب الكردي استنكر ذلك بشدة. ولم تمض على ذلك سنة أو سنتان حتى اضطرت الحكومة على إلغائها.

ولا حاجة لأن أمدح الشعب الكردي بلساني في هذا الموضوع، فأقوال المستشرقين تؤكد لنا بأن الشعب الكردي يأتي في أوئل الشعوب التي تهتم بمحافظه عفاف نساها ومن هؤلاء المستشرقين أذكر اثنين: أحدهما (سون) والآخر (ريبج) وكلاهما من الأنكليز. ورغم ذلك فمن الواجب العلمي أن نعترف بأن مجتمعتنا الحاضر يسمح بوقوع حوادث الفجور إذ هو لا يشذ عن باقي المجتمعات في العالم والسبب في ذلك هو أسلوب معيشتنا المبنية على حياتنا الاجتماعية والسياسية والاقتصادية والثقافية والصحية. فمتى ما تخلص مجتمعتنا من الجهل والفقر والمرض؛ ومتى ما وصل العدل الاجتماعي الى كافة مرافقنا الحيوية؛ فإن حوادث الفجور سوف تزول.

أستاذ المرأة الكردية

أن أكثرية النساء الكرديات غير متعلمات وغير خبيرات بأمور الحياة ولا يعلمن ما يجري في العالم من الاحداث؛ بل عن وطنه أيضاً. لا يعرفن شيئاً من ذلك ولا يعلمن....

أسباب حدوث تلك الوقائع والأمور ويجلهن تماماً أسباب تخلفهن أو العوامل المؤثرة في تقدمهن... وهذا هو السر في أنهن يقين طيلة الأجيال فريسة المظالم والمخاوف والويلات. ولذلك فيجب أن لا نكتفى بفتح المدارس والمعاهد لتعليمهن وتربيتهن.

يجب ان نجعل أنفسنا أستاذة لهن كما ويجب أن نجعلهن أستاذة لأنفسهن أيضاً، لتتعقد من اجلهن ندوات واجتماعات أدبية وعلمية وفنية واجتماعية، لكي نفتح أعينهن ونشقف أفكارهن؛ لكي يتعرفن على أنفسهن وعلى الحياة على السواء ولنحاول إختلاطهن بالجنس الآخر على خطوات هادئة متزنة: أولاً مع الأقارب؛ ثانياً مع الأصدقاء المخلصين؛ ثالثاً مع الناس الآخرين ممن هم من ذوي الأخلاق الحسنة والسمعة الطيبة. ومن هذه الاجتماعات المختلطة بين الجنسين؛ يتعلم نساتنا شيئاً كثيراً من بعضهن البعض؛ ومن الرجال المثقفون مما يعود عليهن بالنفع الجزيل تنفتح عيونهن ويوقظ، عيهن؛ وينضج ادراكهن، ويستعدن حريتهن. فيشعرن بمتع الحياة أكثر من ذي قبل. لأنهن يصبحن قادرات على محافظة حقوقهن. على أن الأهم من كل ذلك أن تطور طريقة حياتنا الاقتصادية والاجتماعية بما يلائم نهضتنا الحاضرة. فالمرأة الكردية يجب أن تقوم بالأعمال المناسبة لها كالرجال على السواء ذلك، لكي تتحرر من الفقر والقيود الاقتصادية التي أذلتها طوال الأجيال والقرون، ثم يصرفن ما يكسبنه بكدهن وأتعايبن. مع ما يكسبه ازواجهن على بيوتهن واولادهن. وعلينا أن نحاول تقليل خدمات نساتنا المنزلية إلى أقصى حد ممكن. وذلك لكي نوفر لهن أوقاتا كافية يومياً؛ ليصرفنها في النهضة والاختلاط مع الأقارب والأصدقاء، وكذلك في التثقيف والتعلم في مختلف العلوم والفنون والصناعات. والقصد من ذلك إنهاض أفكارهن وارواحهن وتمتعهن بالحرية المحترمة؛ لصالح الجماهير الكردية.

وبمتاسبة ذكر كلمة الحرية والتحرر؛ أريد أن أبحث قليلا عن السفور والحجاب. إن الخمار والعباءة لم يكونا موجودين أصلاً في الأوساط الكردية. ولكن أحد السلاطين العثمانيين قبل بضعة مئات من السنين قد فرض على نساء الأكراد لبس الخمار والعباءة. لقد نُفد أمره في المدن الكردية وفي بعض البيوتات الأرستقراطية والرجعية داخل قرى كردستان، لكن ذلك لم يستمر، فعادت معظم النساء الكرديات الى السفور من جديد.

ومن واجبا ان لا نسمح بخروج نساتنا من إطار الدار وقيودها. ذلك لكي نُطلع نساتنا على حقيقة الحياة ونورها، وتتمتع بحريتها اللاتقة بين جنسه لتخرج معنا نساتنا الى الإجتماعات العامة والخصوصية؛ والتجول معهن في الأسواق والمنتزهات والأماكن العامة الممتازة كالمتاحف والمعارض والمعامل والمكتبات العامة. ذلك لكي تزيد من وعيهن وإدراكهن لحقائق الحياة تهيؤاً لتقدمهن وتطورهن الذين يعتبران ضروريان لتقدم الشعب الكردي وتطوره أيضاً...

يجب ان يتم الزواج على أساس المحبة المتبادلة والإعجاب الجنسي المتبادل بين الجنسين على أن المحبة المتبادلة هي التي لها قيمة حقيقية في حياة الزوجين.

اذ لا قيمة لجمال الجسم أو الجاه أو السلطة أو الثروة وحدها، لأنها زائلة بعد حين، فعليه يجب أن لا يؤسس الزواج على إعتبرات مادية صرفة وحدها دون أن يرافقها الحب المتبادل بين الجنسين لان الحب منبع إلهي؛ ينبع فقط من قلوب هؤلاء الذين يريدون الخير ويعيشون العيشة الطاهرة الرفيعة؛ ولذلك يجب ان نعتبره شيئاً نظيفاً مقدساً رفيعاً لا يقدر قيمته بثمن. يجب علينا احترامه بل اعتزازه؛

وبعبارة أخرى عندما نحس بوجود محبة صادقة بين فتى وفتاة بقصد الزواج المشروع، يجب أن نؤيدها ولا نقضي عليها.

والحق أن المحبة تختلف عن الشهوة كثيراً. أما المحبة فهي تنبع من ملاحظة والتفكير والفهم والأدراك.

إذ عند اتحاد القلبين والعقلين والوجدانين بين الشاب والشابة ينبع الحب المتبادل بينهما.

إن هذا النوع من الحب لا يفنى بل يبقى ويستمر. بل يتطور على مر الزمن إلى ما هو أوسع وأقوى. ويؤدي في نهاية الأمر إلى نجاح العائلة وصحتها وسعادتها ورفعتهما فالحب المتبادل إذن بين الزوجين؛ هو ثمرة الاتحاد بين قلوبهما وعقليهما وروحيهما، لكن الشهوة هي الرغبة الجسيمة لكل منهما. أنها تشبه النار التي تنهوج من حرق الحب تنبعث في القلب فجأة لكن لهيبها لا يلبث أن ينطفئ سريعاً وكثير من الناس يستهويهم جمال الجسم وحسن الوجه وسرعان ما يحب الفتى والفتاة لبعضهما البعض بسبب الجمال إن كلا من الطرفين يرغب في الإستلاء على جسم الآخر على أنه كما يحدث في بعض الأحيان؛ فيبعد أن يقضيا وطرفهما ويتنعم كل منهما بجسم الآخر. ويحصل الأرتواء؛ فإن حرارة المحبة التي تكونت بينهما قبل الجماع لا تثبت أن تخدم تدريجياً ثم تزول. والسبب - في حدوث هذه النتيجة هو أن زواج الفتى والفتاة كان نتاجاً من شهوتيها الجنسية فقط وليس من محبتيها الحقيقية الروحية. فالمحبة هي مصدر الخير والصداقة والتعاون والإتحاد وتنبع عنها السعادة. أما الشهوة الجنسية فلا يصدر عنها سوى الاستيلاء والإعتداء والعداء والكراهية والأنفصال.

المحبة مملوءة بالشرف والشهامة والمرؤة؛ أما الشهوة الجنسية فهي مملوءة بالأعمال الحيوانية الشرسة. ولذلك فإن الزواج المؤسس على أساس جمال الجسم وكسب المال والسلطة والجاه فإنه معرض للانهيار بل قد يؤدي إلى نكبة العائلة وشقاقها وبؤسها. أما الزواج المبني على المحبة المتبادلة بين الفتى والفتاة فإن نتيجتها هي (السعادة العائلية) التي هي أفضل من كل حياة أخرى.

اتقوا الله يا أولياء البنات! . .

سيدي ولي البنات؛ سيدتي ولية البنات؛ إن الشاب الذي يريد الاقتران ببناتكم ويتزوجها إنما يصبح ابناً لكم. فلماذا إذن تثقلان كواهلهم؟ ولماذا تضطرنه إلى الأستقراض والأفلاس؟ ولماذا تسببان خجله أمام الناس؟...

ولا يسمح أي دين؛ ولا أي دستور؛ أن تغتصبا أموال صهركما؛.. وتحملانه على التبذير والأسراف. وتحطمان حياته الاقتصادية وتدفعانه إلى البؤس والشقاء. إنه إنكما؛ ويريد أن يكون له بيتاً محترماً وعائلة محترمة يتزينان بأطفال سيكوتون احفادكما. فبدلاً من أن تحملان الخطيب المسكين على صرف أمواله التي كسبها بالكد وعرق الجبين على ملابس - ومخشلات واثاثات تافهة وضخمة تتفح فيهما روح الكبرياء والمنافسة وحب الظهور؛ وعلى الحفلات الزائفة المملوءة بالعظمة الفارغة وحب المظاهر الخادعة؛ وأوليس من الأفضل أن تشتريا بأموال خطيبكما وأموالكما قطعة أرض منبته أو محل عمل

نافع؛ أو دار صغيرة مناسبة لهما تفيدهما في مستقبلهما؟

واقصد بالملابس والمخشلات والأثاثات التافهة؛ تلك المخشلات الفضية والذهبية التي لا محل لها من الاعراب إلا في البلدان المتأخرة. وأقصد تلك الطقوم السبعة من الأقمشة المزركشه البراقة التي تتعد عن لبسها المرأة المثقفة. وأقصد تلك الطقوم السبعة من الأقمشة المزركشه البراقة التي تتعد عن لبسها المرأة المثقفة وأقصد تلك الطقوم الضخمة من الكراسي والمناضد والكنتورات والبوفيات الزائدة عن الحاجة والتي لا يشتريها إلا الأغنياء المتبخترين والمتنفذين لغرض الظهور اللائق؛ حبا بالعظمة الفارغة؛ التي بإمكانها السيطرة على عقول الفقراء الساذجين والجهلة من الناس. وهي اثاثات ينفر منها الحكماء والعلماء والظرفاء لعدم الحاجة إليها...

وأقصد بالحفلات الزائفة: تلك الأعداد الهائلة من السيارات التي ترسل إلى العروسة لنقلها إلى بيت العريس. وتلك الطبول والمزمارات التي تشتغل سبعة أيام بلياليها دون مراعاة راحة الجيران وحريرتهم.

والتي يستغل بها جيوب الحاضرين. وكذلك تلك الأطعمة الكثيرة التي تعطى إلى ذلك العدد العظيم من الناس؛ لغرض التباهي بينهم دون نتيجة سوى كسب المعاتبة والنقد اللاذع والخصومات من الضيوف ومن غيرهم؛...

فيا سيدي ولي البنات؛ وباسيدي ولية البنات؛ راجعا عقليكما وقلبيكما ووجدانيكما؛ فبدلاً من أن تتبعان خطوات الشيطان؛ إتبعنا خطوات الرحمان. أي استهدفا فقط الأشياء والأغراض الحقيقية والمشروعة والمفيدة لكما ولبناتكما ولصهركما. لا تبيعا ببناتكما بسعر الشهرة الكاذبة والعظمة الفارغة أو الثروة الفانية. إن محباً فقيراً ذي عقل سديد وأخلاق كريمة وذوق سليم؛ خير لأبناتكما ألف مرة من شاب غني متنفذ جاهل ذي أخلاق سافلة وذوق سقيم..

سيدتي كوني امرأة طيبة

سيدتي العزيزة...

أتحبين أن يعود زوجك كل يوم إلى البيت في وقت معلوم؟

أتحبين أن لا يأكل زوجك الطعام إلا معك ومع أطفالك كل يوم؟

أتحبين أن يعود زوجك كل ليلة إلى البيت مبكراً؟ ولا يأكل الطعام والفواكه ولا يشرب الشاي ولا يقضي أوقات الفراغ السعيدة إلا معك ومع أطفالك؟

أتحبين أن يبتعد زوجك عن الفحشاء والمنكر والبغى كالزنا والقمار والمسكرات؟

أتحبين أن لا يقضي زوجك أوقاته في الحانات والملاهي ودور المويقات؟

أتحبين أن يبتعد زوجك عن أصدقاء السوء؛ وأن يتعرض إلى التحرش والشجار وسائر المشاكل؟

أتحبين أن يبدو زوجك نظيفاً جميلاً مرتباً رائعاً؟ ويقوم بواجباته اليومية بهمة ونشاط، ويكسب النجاح؟

نعم ياسيدتي... إن كنت تحبين أن يكون زوجك من هذا النوع من الرجال فأنتظري الى نفسك جيداً؛ ولا حظي خلقك وسلوكك وذوقك وطبيعتك. ثم حاسبي نفسك حساباً عسيراً بكل صدق وإخلاص. فإذا وجدت في نفسك نقصاً لاسمح الله؛ فأصلحي نفسك بكل دقة وعناية حتى تستطيعين الانسجام التام مع زوجك. اذ بإمكانك لو أردت ان تجعلي من زوجك صديقاً عظوفاً؛ وأبا حنوناً؛ وأخاً كريماً؛ ليزود عنك بكل شهامة ومرؤة مع الحب والسعادة والصفاء. وتعيشين معه حياة ملؤها الهدوء والسرور والحبور والهناء.

فيا سيدتي؛.. أرجو أن تعلمي أن زوجك عندما يعود من عمله الى بيته يرجع متعباً مثقلاً بالهموم والأحزان.

وقد يكون في أشد حالات التلاش والانهيار. أتعرفين ماذا يحتاج زوجك وهو في تلك الحالة وبماذا يرغب؟ وماذا يرجو؟ انه في حاجة: الى وجهك الباش وصدرك الرحب واستقبالك اللطيف. أنه في حاجة الى عطفك وشفقتك وحنوك، لكي يرتاح من أتعابه وهمومه بوجودك.

وهو يأمل ويرجو: حنانك وتسمعه أرق الكلمات وأحلى الألفاظ وأجمل العبارات ذلك لكي ينتعش جسمه ويفرح قلبه فينسى همومه وأتعابه.

وبالاختصار ياسيدتي ينتظر منك زوجك أن تعوض له في التفاني والإخلاص فقدان أمه وأخته... وأن تحلي في الترحيب والبشاشة محل صديقتيه وعشيقته، وهو يرغب في أعماق قلبه: أن يجد بيتك مريحاً منظماً جميلاً حتى ينسى محلات اللهو والقمار والمسكرات،..

سيدتي العزيزة:.. إنك إن سعيت لأدخال السرور الى قلب زوجك واسعاده، فأنت إنما تدخلين السرور والسعادة الى قلبك وقبلة إن تلك الدار التي تعيشان فيها معاً الآن، والتي أمتلأت بالأحقاد والشجار والشرور؛ ستصبح اذ ذاك جنة الأرض التي تعيشان فيها بهدوء وسعادة ونجاح.

وقد تسأليني الآن: وهل يجب ان أكون طيبة وحدي؟

وأنا أقول لك في الجواب: كلا يجب ان تكونا كلاهما طيبين، وقد قلت لك هذه النصيحة المخلصة؛ لكي يسمعها زوجك أيضا وليعمل بها.

مكانة الخادمة الكردية

عندما يهاجم ظلم الأسرة ومرارة الفقر على نساءنا؛ يضطرن الى الألتجاء الى إحدى البيوت الكبيرة والغنية؛ لأتخاذن خادماً لديهم ليشتغلن في المنزل وأولئك النسوة؛ الى ما قبل بضع سنين.

كانت معظمهن يشتغلن في تلك البيوت بأجر زهيد يكاد لا يتعدى غذاءً بسيطاً وألبسة رثة تخلت من ربة البيت أو إحدى بناتها. وكانت الخادما المسكينات يتقبلن أنواع الكلام القارص والغضب الشديد والتذمر اللاذع؛ في جو من الذل والمسكنة من أسيادهم أصحاب البيت الكبير؛ في سبيل الأحتفاظ بأجورهن الزهيدة والمعيشة الضنكة المستعصية. وعلاوة على ذلك فقد كن عرضة؛ في بعض الأحيان لتحرشات رجل البيت وفتيانته. ويسبب جهلهم بالأمر؛ أو نكباتهم أو بؤسهن وشقائهم؛ كن

يسكتن على مفض عن تلك التحرشات الماسة بعفافهن وكرامتهن... فكان لا يمضي وقت طويل؛ حتى تظهر حادثة مروعة لهن يخجل لها جبين الأنسان.. وكان صاحب البيت الكبير على نقيض واجباته الإنسانية لا يعرى شعور الخادمة المسكينة أو احساسها وكرامتها وحقوقها. فبدلاً من أن يحافظ على سرها ويدافع عن حقوقها وينتقم من المعتدي على عفافها؛ أو على الأقل معالجة الفضيحة بتزويجها من خدش كرامتها؛ وهي تعامل بمثل تلك المعاملة القاسية من قبل مجتمعها تضرر الحقد والكرهية ضد بني البشر؛ وتقرر الأنتقام سرا من ذلك المجتمع الظالم وتشق لنفسها طريق حياة جديدة... فكن ليهجرن ديارهن ويذهبن الى المدن المجاورة؛ ليعملن ويحصلن على معيشة أفضل. ولكنهن؛ ويا للأسف سرعان ما كن يتعرضن مرة أخرى للأغراء الجنسي والفحش؛ فكن ينزلن الى المعيشة القذرة في حياة البغاء الكريهة، وهل من حاجة أن نذكر أن سبب تلك المأساة كان ظلم المجتمع الكردي آنذاك؟.

لقد كان مجتمعنا مجتمعاً اقطاعياً ورأسمالياً ورجعياً؛ يستغل فيه القوي الضعيف بأبشع - أساليب الأستغلال. ولذلك كانت المرأة الكردية المنكوبة المسكينة عرضة للتعدي والأهانة والموت. ولو كانت لدينا ذرة من الأناصاف أو قسطاً من التقوي؛ أو الخوف من الله؛ لنظرنا الى تلك الخادما اللبائسات كما ننظر الى أخواتنا أو أمهاتنا أو بناتنا. بل كنا نفضلهن على أولئك مراعاة لأوامر الله. وكنا نعتني بحياتهن ومعيشتهن وتقدمهن وتطورهن ونجاحهن وسعادتهن وكنا نقوم بتعليمهن وتهذيبهن وتدريبهن على حرفة تؤهلهن الى معيشة حرة كريمة. حتى إذا جاء وقت فراقهن إما بسبب الزواج أو بسبب آخر لن يكن في حاجة الى المعيشة المقيدة المضطرة في بيوت الأغنياء. بل يستطيع العيش الحر الرغيد كالرجال سواء بسواء.

فمن هي الخادمة ياترى؟

إنها امرأة مثل أمهاتنا وأخواتنا وبناتنا. نعتني بتنظيم بيوتنا وإظهارها بالمظهر اللائق وهي تدير معنا أمور بيوتنا بسخاء في الجهد والعمل. انها تضحي براحتها وسعادتها في سبيل راحتنا وسعادتنا. وتعمل دوماً من أجل رضانا. إنها تتعب من الأعمال الشاقة المختلفة لكنها لا تجاهر بتعبها ولا تنذمر، انها تتألم منا؛ لكنها لا تعبر عن آلامها. إننا نستمتع بالحياة الى أقصى حدود الأستمتاع أمام عينها؛ ونهملها ونحرمها منها؛ لكنها تتحمل كل ذلك منا بهدوء وصبر عجيبين فلا تحتج علينا؛ ولا تعاتبنا؛ ولا تشور بوجهنا ولا تعصى أوامرنا؛... بينما نحن القسات لا نخشى الله فنرجمها بل نقابل لينها بخشونة وشدة ونعاملها بأستخفاف ورعونة عظيمين؛.. ولو كانت لنا الكفاية من الأناصاف لأعتبرنا خادمانا من أصحاب الحقوق الشرعية في أموالنا وثوراتنا وفي ميراثنا؛ مثل أفراد عائلتنا على السواء. ولأهتمنا بسرورها وسعادتها كفر من عائلتنا.

ومن المؤسف أنه سوف يأتي يوماً نفتقد فيه هذه الخادما كليباً. لأن المرأة الفقيرة أصبحت واعية؛ تدرك حقوقها وواجباتها. وقد أعطتها الثورات العراقية الأخيرة مكانة مرموقة وحقوقاً محترمة وحرية لاثقة ورعايات كريمة. ولذلك فهي لاتقبل بالبقاء في ذل - الخدمات الخاصة لبيوت الأغنياء

والمتنفذين. بل تفضل الخدمات العامة؛ أو الحرة لأجل الحصول على المعيشة الكريمة، ونلاحظ تقلص عدد الخدمات الخاصة الى درجة الانعدام تقريبا. إنهن يشعرن بأنهن إنما بشر مثلنا، لهن نفس السواعد والقوة والتفكير. بل من الجائز أن يكون وجدانهن وأعمالهن وأخلاقهن أحسن مما هو لدينا؛ أو مثلها على الأقل فلماذا إذاً تقبل بذل الخدمات الخاصة لدينا؟ ولماذا لا يتمتعن مثلنا بالحياة الحرة الكريمة؟ أولم يهتدين الى طرق التحرر: أي الثقافة؛ والصنعة أو المهنة؛ والجد في الحياة؟ أو ليست كل طريق من هذه الطرق الثلاثة؛ أسهل وأفضل وأقدس من ذل الخدمة الخاصة وعبوديتها؟

ولتلتفت ربات بيوتنا المحترمات؛ إلى هذه النقطة المهمة. وليفكرن منذ الآن كيف يدبرن أمور بيوتهن في المستقبل القريب؛ عندما يفقدن الخدمات الخاصة لمساعدتهن؛ أو كيف ينسقن علاقاتهن مع الخدمات الخاصات الموجودات لديهن الآن؛ كس يستطعن الاحتفاظ بهن في جو من المحبة والألفة والوثام؟

أنا لا أقول بأن كل صاحب عائلة مفسد شرير. ولا أقول كذلك أن كل خادمة مواطنة صالحة، والحق أن الصالح والشرير موجودان في كلا الطائفتين كما أن الخدمة الخاصة شيء غير صالح وغير طبيعي. إنها إنما ظهرت الى الوجود بسبب ظلم العائلة وظلم المجتمع وجهل المرأة وخوفها وكسلها وانكسار شخصيتها في بيت ابياها أو بيت زوجها؛ حيث تزعزت منزلتها فأضطرت الى الهجرة أو الفرار...

ولهذه الأسباب جميعها فمن النادر أن نجد خادمة مكتملة الخلق والخلقة من كل الوجوه، لأنها لو كانت المرأة كاملة التكوين عقلياً ونفسياً لجلت أن ترضى بالخدمة الخاصة في بيوت الغير؛ بل أنها كانت لا تقبل بتلك الخدمة مطلقاً.

ومع ذلك فأنني أعتقد أننا لو عاملنا الخادمة كأحد أفراد عائلتنا؛ لأصبحت الخادمة فرداً حقيقياً من أفراد عائلتنا.

وحبذا لو كانت الخدمات منتسبات إلى مؤسسة منظمة مخصصة لهن يكون بأستطاعها الحفاض على حقوقهن وكرامتهن وشرهن من الأعتدآت التي قد تصدر من أصحاب البيوتات الكبيرة وغيرها. وذلك أسوة بما يجري في بعض المدن التقدمية في العالم. وحبذا لو أصبحت الخدمات أعضاء حقيقيات في العائلات التي يخدمتها وكُنَّ شريكات لتلك العائلات في الأعمال والثروات والكبح والمسرات ونتاج المستقبل والميراث..

مشاكل المرأة الكردية وأسباب تخلفها

المرأة: تلك المنحة الربانية الممتازة، وذلك المنبع العظيم لحياة الهدوء والراحة والاستقرار، وذلك الدفاع الذي يدفع الرجل الى الافكار النيرة والأخلاق الفاضلة، وتلك المخلصة المبدعة التي تنظم بيوتنا وتزينها وتربي أطفالنا، وتلك الكادحة المتفننة التي تبيّضُ وجوهنا أمام ضيوفنا، وتلك الصديقة المشاركة الفعالة لنا في المزرعة والعمل وفي المصنع والمتجر... تلك المرأة - المقدسة اللامعة. ينظر اليها كثير منا ويا للأسف يعين الأحتقار والأستخفاف؟..

اذ بدلاً من أن نسعى الى تطوير حياتها وتقدمها وإزهار أفكارها ورفعها جاهها؛ نقوم بما يحطم حياتها وصحتها ونجاحها. حتى أن المرأة في بعض القرى وعند بعض عشائرها يستخف بها الى درجة ينظر إليها كمجرد سلعة تباع وتشرى.

أما الدلائل على هذا الأستخفاف بحقوق المرأة لدى بعضنا فهي كما يأتي:

إنها لا يُسألُ رأيها عند الزواج، أو يؤخذ مقابلها ثمن الإرضاع من زوجها؛ أو يبادل المرأة بالمرأة عند الزواج؛ أو يطلب من الخاطب ما لا طاقة له بدفعه من المال لغرض الصرف على اثاثات الزواج وحفلاته، أو يحرم الزوجة من ميراث زوجها عند وفاته مثل الأرض والأموال...

ولولا إستخفافنا بحقوق المرأة؛ لما سمحنا لأنفسنا يظلمها وغدرها.. ومن الغريب أن يخجل بعضنا عند ذكر المرأة؛؟..

وقد لاحظتُ المرأة في القرى فوجدتها تشتغل أكثر بكثير من الرجال اذ في الوقت الذي وجدّتُ الرجال جالسين في مضائفهم المريحة يأكلون الطعام ويشربون الشاي مع ضيوفهم؛..

يتحدثون ويتندرون ويمرحون؛ وجدت النساء المسكينات يشتغلن الى منتصف الليل؛ يعدن الطعام ويغسلن المواعين ويهيئن الأفرشة للنوم وينظمن ما في البيوت من اثاث وأدوات وآلات ثم يمنن نصف يَقطُرُ حتى الصباح وهن مشغولات بأطفالهن الصغار في المهود لتأمين.

حاجياتهم ويرعون ما في البيت من الايقار والاغنام وسائر الحيوانات. وعندما يأتي الصباح تنهضن مبكراً من النوم؛ دون أن يشيعن من راحتهن فيقمن بجلب الأغنام وتنظيف البيوت وإعداد الطعام وقطع الأحطاب وجمع الحشائش؛ وجنى الأثمار والحاصلات وسقي المزروعات؛ وخدمة الضيوف وحصد المنتجات وتذرية المحصودات والحرسه والزراعة إلى أن تغيب الشمس؛ ولذلك فإن نساتنا المسكينات؛ ينهكهن الكدح والتعب والآلام سريعاً؛ فيتشبخن قبل الأوان؛ ويتعرضن للأمراض والأسقام. وبعبارة أخرى إن النعم التي أنعمها الله عليهن من الجمال والصحة والروعة والنشاط؛ يفقدنهن وهن في مقبيل العمر؛.

ومن المؤسف حقا ان نجد كثيرا من رجالنا قساة الى درجة لا يخافون الله. فيستخفون لنساتهم ويهضمون حقوقهن بينما هن على ما رأينا من أصحاب الأعمال البارة القيمة والخدمات الممتازة والأتعاب المرهقة؛ يبذلنها بسخاء في سبيل راحة أزواجهن وأطفالهن ومن في بيوتهن - أن هؤلاء الأزواج بمواقفهم الظالمة هذه يضيفون إلى شقائهن شقاءً والى تعاستهن تعاسة- ويبدو أن تخلف نساتنا وضعفهن وشقائهن وجهلهن؛ سببه هذه المظالم التي يقترفها أزواجهن بحقوقهن وما تخلفنا نحن كشعب إلا نتاجا من مواقفنا المحرمة هذه تجاه نساتنا. وإذا كانت هنالك بعض النسوة قد ثارت على المجتمع وهتكت حجاب الحياة وفرت الى المدن الكبرى لتعيش من المهن غير المشروعة والمحرمة؛ فما سببها إلا تلك المظالم. والشعب الكردي الذي يقصم التخلف والشقاء ظهره الى الآن؛ فما سبب ذلك إلا أنه ظلم نساته.

وللشعب الكردي كما هو الحال للشعوب الأخرى جناحان: أحدهما النساء والآخر الرجال. أما الجناح النسوي فمكسور. فهل يستطيع شعبنا وهو بهذه الحالة؛ أن يطير إلى سماء الرفعة والجاء الجليل؟..

الزواج من الأجنيبات

على الرغم من أن معظم عائلتنا في السنين الأخيرة تتأسس على أساس الحب المتبادل بين الجنسين، فإن عوائل كبيرة تعترضنا من الوجهة الاقتصادية، ويرجع السبب في هذه الأحوال إلى الجهل والمرض الإجتماعي في مجتمعنا. وليس قصدي من الجهل إننا لا نعرف أن نكتب أو أن نقرأ، بل هو إننا لا نطبق ما تعلمناه. فهناك كثير من المثقفين الذين تخرجوا من المعاهد العالية ولكنهم بسبب عدم تطبيقهم لثقافتهم في ميدان الزواج فإن الأعمال التي تصدر حتى منهم لا تليق أن تصدر حتى من الجاهلين، ولذلك فإن حوادث الطلاق كثيرة في هذه السنين. وكذلك تقع حوادث النزاع والخصومات والافتراق بين الزوجين بكثرة محسوسة، بل أن حوادث الغضب والكلام القارص المهين والأضرار والأعتداء تقع بين الأزواج - المتعلمين أكثر من الجاهلين. أما التكاليف الباهضة من أمور الزواج فهي أكثر شيوعاً بين المتعلمات من غير المتعلمات. ويسبب عدم تطبيقنا العلم في حياتنا فان الأمراض الاجتماعية لا تزال بيننا فعالة ومؤثرة. والدليل على ذلك هو أن عوامل حب الظهور؛ والعظمة الفارغة؛ والتبجح والفخر والمباهاة؛ تدفع نساتنا المثقفات وغير المثقفات إلى طلب الدار الجديدة والسيارة الأنيقة؛ والأثاث الفاخرة من أزواجهن على السواء. أما تكليف مهر الزواج فقد أصبحت فوق طاقة معظم الأزواج. أما حفلات الزواج وتأشير الزوجين^(١)؛ وما بعدها؛ فهي تقصم ظهر الاقتصاد العائلي إلى حد بعيد. وحيث أن هذه التكاليف الباهضة إنما تصدر من عائلات الفتيات المخطوبات وأصبحت من العادات والتقاليد المرعية لسنين الأخيرة فان أبنائنا يضطرون إلى التزوج من الفتيات الأجنيبات خارج الوطن.

ورغم أن الزواج من الاجنيبات لا يتطلب كثيراً من المال وتكاليفه جداً قليلة فإن ما نلاحظه بأعيننا هو أن تكاليف الزوجات الأجنيبات؛ بعد عودة أبائنا إلى كردستان؛ ستصبح أكثر بكثير من الزوجات الكرديات كما أن مشاكلها تكون أكثر. ومن هذه الحوادث - نستنتج أن أبائنا يقفزون من غلطة كبيرة إلى غلطة أكبر. لأن نتيجة معظم الزيجات بالأجنيبات تكون إما إفتراق الزوجين وأما الطلاق؛ وأما صرف مبالغ كبيرة على أسفار الزوجة الأجنبية إلى بيت أبيها الموجود خارج العراق، وعلاوة على ذلك فان الزوجات الأجنيبات من النادر أن يعطفن على أوطان أزواجهن أو شعوبهم أو يسعين إلى تقدمها.

ولاشك أن الأطفال الذين ينشؤون من زيجات كهذه سيكونون باردي العواطف تجاه أوطان آباءهم أو شعوبهم. كما أن الزوجات الأجنيبات لن يكن على الأكثر من ذلك النوع الذي يدفعن أزواجهن إلى الرقي والتقدم أو إلى النضال في سبيل تقدم الشعب الكردي وتطوير كردستان. إنهن يشغلن أزواجهن

(١) ويقصد: حفلة الخطوبة.

على الأكثر - بأمور تتعلق بأنانيتهم؛ أو بالتذمر من أحوالنا الاجتماعية والعمرانية والثقافية ولهذه الأسباب جميعاً فإن تطبيق النظام الأستراكي في الزواج من الأمور الضرورية لمصلحة وطننا وأمتنا؛ وبعبارة واضحة يجب أن يتم الزواج تحت إشراف الدولة ورعايتها، كي تبعد الدولة كلا الزوجين من رواسب الأنظمة الأقطاعية والرأسمالية والرجعية التي مرت على أمتنا في العهود السابقة، أي لا تدع الدولة أي من الزوجين أن يستغل الآخر في ميدان الزواج. ذلك لكي تتأسس عوائلنا الجديدة على أسس نظيفة مُحكمة من قواعد العلم والفن والأنسانية. حتى تتطور الحياة العائلية في كردستان بحيث نواكب أهدافنا الثورية ونحافظ على القومية الكردية وتنتج ما يحتاجه المجتمع الكردي من أسباب الرقي والرفاه والسعادة والأمال المنشودة. وهذه أمنية عزيزة ومسؤولية خطيرة تقع على عاتق الدولة والحكم الذاتي في كردستان ونأمل أن يتم ذلك على أيديهما ان شاء الله^(٢).

الطفل الكردي ملك غير متوّم

الطفل هو وردة العائلة فلذة كبد أبيه وأمه وهو نور عينيها كما هو أمل مستقبلها.

الأطفال ورود جميلة متحركة يكونون جنة لأبائهم وأمهاتهم بوجوههم الهاشة الباشة الضاحكة وبحركاتهم وبألعابهم الرائعة وبأسألتهم وشكاويهم المتعددة الفاتحة؛ ويعيشهم وضحكاتهم وبكاتهم وبغضبهم ومصالحاتهم الرائقة. أنهم من تلك القلوب النظيفة التي تشبه قلوب الملائكة يشون لأبائهم وأمهاتهم شعاع المحبة الصادقة؛ فيدخلون إلى قلوبهم السرور والسعادة والإنشراح في النعمة الأطفال من قدسية وعظمة وفوح وحبور.

ولهذا فعلى الآباء والأمهات أن يعتنوا بأطفالهم وأن يربوهم ويعلموهم في غاية الاهتمام فإن استطاعوا أن يعتمدوا على فهمهم وإدراكهم وعلى علمهم وخبرتهم بفن تربية الأطفال فليقوموا بتربيتهم وتعليمهم بأنفسهم ولكن إذا علموا أنهم لا علم لهم بتربيتهم وتعليمهم ولا طاقة لهم بهما فمن الواجب أن يجدا لهم مربين متنازين من حيث العلم والمعرفة والأخلاق، ليقوموا بتعليمهم وتربيتهم بأسلوب مقبول. وإن أخلص الأبوان لأطفالهما فعليهما معاملة أطفالهما معاملة الصديق للصديق، لا معاملة الرئيس المستبد لرعيته والتربية المدللة؛ من جانب آخر فعندما يكبر الطفل المدلل فإما يصبح سارقاً أو معتدياً أو كليهما... ولا يجوز أن يربي الأطفال في جو من المعاناة المستمرة أو التذمر أو التكبر لأنه يشعر في قرارة نفسه يآته مكروه ومذنب. فإن كبر فأما يجعل نفسه ذليلاً؛ وما يجعل الناس أذلاء. وأما أن يصيح شاباً مستهتراً مهتكتاً مخرباً ذو شذوذ؛ مجمل القول: يجب أن لا تدع طفلك يصبح سيدك. وان لا تدع نفسك تصبح سيدياً مستبداً له، بل يجب ان تجعل من نفسك صديقاً له، حتى يتربى صديقاً شهماً حراً يحب خدمة الناس ومساعدتهم.

أين ذلك اليوم الذي أجد فيه: في كل مدينة وفي كل قسبة وقرية في كردستان تلك المؤسسات الرائعة النافعة العظيمة التي تعتنى بتربية وتعليم الأطفال على آخر الأساليب: (دار للحضانة) و

(٢) نشرت الترجمة الكردية لهذا الموضوع في مجلة (الحكم الذاتي) عدد (٦) السنة الرابعة ١٩٧٩

(فردوس الأطفال) و (حديقة الأطفال) و (نادي ومكتبة الأطفال) و (جريدة الأطفال) و (مجلة الأطفال) و (موسوعة الأطفال) و (مطعم الأطفال) و (سوق الأطفال)، فتحت أبوابها للأطفال الأكثرية سواء كان ذلك من قبل الدولة أم من قبل الأفراد من الناس؟ حتى يؤخذ فلذات أكبادنا من آبائهم وأمهاتهم منذ ولادتهم، ويوضعون في (دور الحضانه) ثم يوضعون في (فردوس الأطفال) بعد أن يكملون السنة الثالثة من أعمارهم. لكن يربون على أساس علمي وفني وأدبي حتى يبلغون السن الخامسة أو السادسة من أعمارهم. لأن الطفل يتكون خلقه في هذه السنوات الخمسة أو السنة الأولى من مبدأ حياته. فإن أخطئ في تربيته في السنة المذكورة وظهر اعوجاجا في خلقه، فإن علاجه وإصلاحه في كبره يصيح أمراً عسيراً بل أحيانا مستحيلا، ثم أن تلك المؤسسات التي ذكرناها أعلاه تتعاون مع المدارس الابتدائية والمتوسطة والثانوية أو الأعدادية في تربية الطفل وتعليمه حسب المرام، شريطة أن يكون اساتذتهم أكفاء مخلصين وذوي علم وخبرة وتجربة وأخلاق فاضلة. بهذا الأسلوب فقط نأمن من تربية أطفالنا ونأمل لهم مستقبلا رائعا يصبحون فيه لوطنهم ابطلاً. أي يصبحون من ذوي القلوب المملوءة بالمحبة؛ ومن ذوي الأيدي الفعالة المنتجة؛ حتى يصبحوا لوطننا وأمتنا مواطنين صالحين. أما نساتنا العزيزات فلأنهن أكثر مسؤولية من الرجل عن تربية الأطفال؛ فليسمحن لي أن أوجه انظارهن إلى هذه النقطة المهمة والخطيرة وأرجو منهن الاهتمام بها. وقيل أن أتم كلامي حول الموضوع؛ أود ان أشير الى إهتمام العهد الجديد بالأطفال وبتربيتهم تعليمهم؛ وتأسيس المؤسسات التربوية اللازمة لهم الأمر الذي يبشر بالخير العميم لنا ولأطفالنا الأغرأ؛ فنعم العمل؛ ومن الضروري أن نساعد سلطات الحكم الذاتي لمنطقة كردستان في هذا الميدان. لأن في ذلك مصلحة أطفالنا الذين هم ملوك غير متوجين(١).

الأخ الأكبر لص العائلة

وفي كثير من العائلات الكردية يقوم رئيس العائلة بالظلم والتحكم والاستبداد على أفراد عائلته فيجب أن تكون كلمته نافذة؛ لا يعارض كما أنه لا يتراجع عن قراره مهما كان خطاه، فيجب أن تكون كلمته مسموعة من قبل زوجته وأولاده وإخوانه وأخواته مهما كانت سقيمة ظالمة مضرة... فإن لم يخضع أفراد عائلته لأوامره فنصيبهم الزجر والتوبيخ والضرب والطرء، إن هذا النوع من الضغط والمظالم من شأنه أن يجعل أفراد تلك العائلة المسكينة محرومين من الإستمتاع بالحرية والحياة؛ مادام رئيسهم في قيد الحياة... أنهم مضطرون على الخضوع والتعود على الحياة اليائسة المملوءة بالذل والمكسنة. أو مدفوعون على كسر القيود والثورة والإنتقام. ومن ثم مخالفة كل الدساتير الدينية والحكومية والخلقية ولذلك تربيينا بين الإفراط والتفريط؛ فأما أن نخضع لكل متجبر متسلط متعال. وأما أن نعصى ونشور ضد كل قانون وسلطة ونظام؛... وينتج من هذه الحالة: أننا لا نستطيع حكم أنفسنا بأنفسنا. إن هذا النوع من الخلق؛ هو أشد ضراوة من أية مصيبة خطيرة حدثت لنا على مر

(١) نشرت الترجمة الكردية لهذا الموضوع في مجلة (الحكم الذاتي) عدد (٤) السنة الثالثة ١٩٧٨ ص ٣٧.

الأجيال والدهور؟! وعندما يتوفى الأب؛ تنتقل رئاسة العائلة الى الأبن الأكبر. ولكونه قد ربي وعوّد على الذلّ والعبودية منذ صغره؛ فإنه يعتدي على أمه وإخوانه وأخواته أكثر من أبيه. وقد تصل مظالمه الى أقصى حدودها؛ إن كان ربي مثل معظم الأطفال الأكراد تربية مدللة ذلك لأن الطفل المدلل لا يحاسب على أعماله داخل العائلة أحد فمهما فعل من الأخطاء والإجرام سكت عنه. وينفذ رغباته كلها حيثما أراد. إن فعل خيراً أو شراً فلم يسأل عنه أحد ولم يعاقب على الشر؛ بل لم يزر. ولذلك فقد يعتز بنفسه. فيحسب جميع ما يعمله صائباً. إن هذا الأخ الأكبر يمد يده الى ثروة أبيه فيبذرهما على هفواته دون أن يراعى حقوق أمه أو أخته أو أخيه. إنه يصرفها يمنه ويسرة دون ان يحسب لأحد حساباً ويستولى على حصص أمه وأخواته وإخوانه من الأرض والعقارات.

ويسرق حصصهم من الثروات والتمرات. ويمد يده الغاصبة إلى مخشلات أمه. ويصرفها على ملذاته المنكرة كما يشاء. وسرعان ما يظهر له: إفلاسه وتشرده ومهانتة وضياح مركزه بين الجميع؛ هي نتائج جرائمه النكراء بحق أمه وأخواته وإخوانه الذين أصبحوا عرضة للجرع والنكبة والحرمان؛..

ومن المؤسف أن هذه الحوادث كثيرة الوقوع في كثير من عوائلنا وقد تظهر في أشكال مختلفة لكنها ترجع في أسبابها الى المظالم التي ارتكبت من قبل أفرادها؛...

ان جميع الحوادث المؤسفة هذه إنما تقع لسبب واحد وهو أن العائلة لم تتأسس على أساس الحب المتبادل بين الجنسين. أي أن الأب والأم أجبرا على الزواج كل من الآخر.

ويظهر أن الرجال الذي أجبر على الزواج يعتدي على زوجته وأولاده مدى الحياة. أما المرأة المسكينة فإنها تصيبها من تلك المظالم أكبر الحصص ويبدو لي أن تربيتها المدللة لأطفالها نابعة من أنها لم تدلل في طفولتها وغدرت عند شبابها؛ فتريد التعويض لنفسها بطريقة غير مباشرة؛ أي تدلل أطفالها لتشعر هي بالراحة والأطمئنان؛... إن عقدة عدم التدلل لها في طفولتها نعالجها بتدليل أطفالها الذين هم أكثر ضعفاً وأقل سلطة منها؛ وعلاوة على ذلك فقد يكون جهل الأبوين وعدم خبرتهما بأصول التربية باعثاً لهما على تربية اطفالهما تربية مدللة. وعلى كل حال فيجب أن لا نكرر مثل هذه الغلطة العظيمة - أي التدليل مرة أخرى. وإلا تبقى عائلاتنا منكوبة يائسة كما هي في الوقت الحاضر...

إن أمتنا الكردية إنما متكونة من مثل هذه العوائل المنكوبة لأن النكبات التي حلت بها منذ الأجيال والتي سببت لها التخلف والانحطاط إنما هي نتجة من وجود مثل هذه العائلات. أفيجب أن تبقى الظلم والمظالم العائلية بيننا أكثر ما هي عليه الآن؟!..

الحركة النسوية الكردية

أظهرت المرأة الكردية في أكثر الأحيان بأنها لم تكن أقل قدرة من الرجال في المهمة والنشاط والحكمة والإدارة والسياسة والدين والخلق القويم والوطنية والقومية والأنسانية والثقافة والذوق السليم. كانت (قدم خير) و (قره فاطم) أميرتان شجاعتان أشتهرتا بالإدارة الحازمة والسياسة الحكيمة في كردستان الجنوبي وكردستان الشمالي. وكانت (خانم عثمان باشا الجاف) حاکمة قضاء حلبجة قد أستطاعت أن تدخل الحضارة والعمران والتقدم السريع في ربوع منطقتها؛ وكانت مثلاً رائعاً للتنظيم والتنسيق وحل المشاكل الصعبة بما لها من دهاء ولطف وسخاء. أما (حفصة خان النقيب) فكانت زعيمة النساء في مدينة السليمانية تهتم بأعمال البرّ والإحسان والقضايا الوطنية والقومية. كانت تُستشار في القضايا الهامة من قبل الأمراء والرؤساء الأكراد.

وفي سنة ١٩٣٠ أسست جمعية للنساء في السليمانية وقادت كثيراً من الجنس اللطيف الى الثقافة العامة ودراسة القضايا الكردية وأبرقت مع لفييف من الوطنيين الأكراد الى (مجلس عصبة الأمم) تطالب بالحقوق القومية الكردية، وكانت تقود نساء السليمانية إلى أعمال عظيمة تعود بالخير العميم للشعب الكردي؛ كإغاثة المنكوبين ومساعدة الفقراء وإحترام العلماء والمثقفين. وقد أعطت حفصة خان للأجانب الذين كانوا يزورون مدينتها السليمانية إنطباعاً جليلاً رائعاً عن المرأة الكردية؛ لأنها كانت تكرم وفائهم وتحترمهم وتهتم بمراعاة شعورهم. أما الأميرة (روشن بدرخان) فهي المثل الأعلى للمرأة الكردية الوطنية المثقفة في كردستان الغربي. ساعدت زوجها (جلادت بك بدرخان) في القضايا القومية والوطنية ولا تزال تسيّر وفق خطة زوجها بعد وفاته.

وعلاوة على تلك فأمامنا من الأدبيات والشاعرات والعالمات السياسيات والطبيبات والمعلمات والمدرسات اللاتي أشتغلن في القضايا القومية والوطنية عدد لا يحصى. تذكر على سبيل المثال: (ماه شرف خانم الأردلانية؛ وبهية فرج الله الكردي؛ وسانحة أمين زكي؛ وناهدة سلام؛ ومنيره قفطان وأختر، وباكيزة رفيق حلمي؛ ونسرین وناهدة ملا كريم ونوخته بابان وساجدة العمادي).

وفي سنتي ١٩٤٧ و ١٩٤٨ وما بعدها كانت الحركة الكردية تتغذى من وجود عدد كبير من نساتنا السياسات، انخرطن في مختلف الأحزاب القومية والوطنية وأبدین تضحية ومهارة وشجاعة لا تنسى. وعندما أندلعت الثورات العراقية في مختلف أجزائها كانت حقوق المرأة العراقية على افواه الثوار. ولما أستقرت الأحوال خطت المرأة الكردية، أسوة بسائر المرأة العراقية خطوات واسعة إلى الأمام، اذ فتحت الدوائر الحكومية في كردستان والعراق أبوابها لتوظيف المتعلمات كالمعلمين سواء بسواء.

وكذلك فعلت المعامل والمصانع والمصالح الحكومية الأخرى. ويسرنا أن نقول أن شخصية المرأة الكردية في الوقت الحاضر بارزة في جميع الميادين العلمية والثقافية والصحية والأقتصادية والاجتماعية والسياسية والفنية، ولهن مؤسسة خاصة تحت أسم (اتحاد نساء كردستان). ورغم أن إهتمام الدولة بالنساء الكرديات يستحق الشكر والإعجاب، فإن حاجة الشعب الكردي إلى الوظائف

في مختلف المهن والصنائع لا زالت شديدة. إذ أن تطبيق التعليم الألزامي وفتح المستشفيات والمعامل والمصانع في المستقبل القريب؛ يتطلب عدداً هائلاً من المتعلمات الكرديات في منطقة الحكم الذاتي وعلى الأخص الأختصاصيات في مختلف العلوم والفنون. كما أن النساء الكرديات بحاجة إلى نوادي خاصة لهن، لأجل تثقيفهن وقيادتهن إلى التطور اللاتق بمسيرة الشعب الكردي. وتحتاج النساء الكرديات أيضاً إلى مجلة خاصة بهن وإلى دائرة معارف من الكتب الكردية الخاصة بالنساء، لغرض تثقيفهن وتوجيههن إلى الخير العام إذ لا زالت نساتنا الكرديات تحت تأثير التقاليد الرجعية والأقطاعية والرأسمالية التي مضى عهدها. وإذا كانت أسباب تأخر المرأة الكردية هي إهمال آباتنا وأجدادنا إياهن وظلمهم تجاههن، فبإمكاننا نحن الرجال أن نعوض لأخواتنا ما فاتهن من التقدم بسبب جرائم آباتنا وأجدادنا ضدنهن لنعقد معهن الندوات والاجتماعات والمؤتمرات؛ ونساعدنهن على إظهار أسباب تأخرهن وطرق معالجة ذلك التأخر. ولنعتني بهن أكثر مما نعتني بأنفسنا، لأنهن بحاجة إلى عوننا ومساعدتنا في هذه الفرصة السانحة أكثر من أي وقت آخر؛ أن هناك عادات عنعنات وتقاليد قديمة بالية؛ لكنها راسخة تعوق تقدمهن؛ ولنعمل مع نساتنا المثقفات على إزالتها عن طريقهن فلنشجعهن على إقتحام الميادين التي لم يقتحمها بعد كميدان النيابة السياسية والوزارات والسفارات والصحافة؛ والمديريات العامة في ميدان التعليم والتربية والصحة؛ وإدارة الفنادق؛ والمصائف؛ والمطاعم والسينمايات والمسارح والموسيقا؛ وسائر الفنون الجميلة؛ والمحلات التجارية لكي نفتح عيونهن الى حقيقة أوضاعهن وحقيقة الحياة الاجتماعية في وطننا العزيز ونحملهن على الإنتاج الكبير لمصلحة أمتنا.

إن أكثرية الشعب الكردي كأي شعب في العالم هي من النساء وعلاوة على ذلك فإن هناك جيشاً عرمرماً من الأطفال هم جزء لا يتجزأ من النساء.

فمن واجبنا نحن الرجال أن نقر بحقوق النساء ونحافظ على تلك الحقوق؛ بل نحرص أن تكون حقوقهن أكثر من حقوقنا. لأن الشعب الكردي كأي شعب آخر في الوجود؛ يتوق إلى الرقي والتقدم؛ ويرغب في الطيران الى ما فوق سحب الجهل والمظالم. فكيف يطير إذا كان جناحه النسوي عاجزاً!..

شخصيات بارزة من نساء الأكراد

وفيها يلي نذكر عدداً من الشخصيات الكردية المرموقة والنموذجية في المدن والعشائر والقرى الكردية. لنلقي ضوءاً على حقيقة الحياة الاجتماعية والسياسية والإدارية والاقتصادية والثقافية والصحية لدى النساء الكرديات ومكانتهن وقدرتهن وقابليتهن وأخلاقهن، وطبائعهن، وسلوكهن.

حفصة خان النقيب

في سنة ١٩٤٨ في وسط الصيف وفي وقت الظهر حيث يشتد الحر قيل لـ (حفصة خان النقيب) السيدة المشهورة بالبر والإحسان في السليمانية أن خمسة أشخاص غرباء من أهل البصرة، قد وصلوا الى سجن السليمانية.. وكان يبدو أن هؤلاء من الشباب الذين تعرضوا لسياسة القمع الجارية في تلك السنة والتي شملت كافة المدن العراقية.. وأشك أنهم كانوا يشعرون بالحرية والبؤس الشديد؛ لأنهم لم يكونوا يعرفون أحد يمد لهم يد المساعدة في محتنتهم... ولم يبق لهم ملجأ يلتجئون اليه سوى الله.. وكانت (حفصة خان النقيب) التي قد صرفت جل عمرها في نصرة المنكوبين ومساعدة العاجزين واغاثة الضعفاء والتي رفعت رأسها ورأس الشعب الكردي بأعمالها البطولية عالياً؛ قد وصلت شهرتها الى أعماق سجن السليمانية. فكان من الطبيعي أن يستغيث هؤلاء الشباب المساكين بحفصة خان؛ لتمد لهم يد المساعدة بقدر الأمكان ورغم ذلك فحفصة خان كانت في ذلك الوقت موالياً للحكومة العراقية ولا تريد إزعاج الحكومة بأية صورة كانت؛ فإنها أطاعت ضميرها الأنساني فقط؛ ولم تبال بالنتائج التي قد تتمخض عن مساعدتها لهؤلاء المساجين في المستقبل ولم تخشى تقارير الجواسيس والحاquدين والحاسدين... فبادرت إلى مساعدتهم رغم عدم معرفتها لهم وإختلافها معهم في العرق واللسان والوطن والدين. اظهرت لهم حفصة خان - ودها واحترامها ومساعدتها كما لو كانت أمهم الخنونة. أرسلت إليهم فوراً رسالة مع بعض الأطعمة والفواكه والسكر والشاي والسجائر والتلج والنقود؛ قالت فيها:

« ما دمتم في سجن السليمانية؛ أعتبروا انفسكم ضيوف عمتمكم الأعزاء. وما أرسلته إليكم الآن هو شيء وقتي فوري أرجو عفوي عن التقصير.. ولكن في المستقبل اعتبروني أمكم المخلصة المتفانية في سبيل إسعادكم.. اطلبوا ما شئتم؛ فأني مستعدة لمساعدتكم وحلوني محل أمكم حتى يفتح الله عليكم باب الرحمة وتخرجون من السجن للقاء أمهاتكم في البصرة...»

(٢)

صانعة السجاجيد

كانت سنة ١٩٥١.. وكان يوماً رائعاً في وسط الربيع؛ فذهبت مع بعض اصدقائي للنزهة الى قرية قريبة.. كان السماء جميلاً جذاباً إذ في فضائه اللأزوردي كانت السحب المزينة بالوان الزاهية الحمراء والذهبية تتحرك ببطء وهدهد وكان النسيم يداعب أوراق الأشجار وورودها البنفسجية والصفراء

والبيضاء والحمراء ويدفعها إلى حركات رشيقة متناسقة. أما حقول القمح والشعير النامية بسخاء فإنها كانت مع جاراتها الأعشاب الهندسية وأزاهير الربيع المختلفة الألوان تتحرك يمنة ويسرة بزهو وخيلاء وهي في إستقبال نسيم الصبح المعطر وكانت الأزاهير تتأبط لبعضها لبعض أحياناً؛ وكأنها تغازل غزل الجيب للجيبية أو تعاني معانقة الصديقة للصديقة أو وتحاول إظهار الود والفرح. وسرعان ما قطعت سيارتنا طبات الأرض ولغات الجبال ووصلت مكاناً قريباً من قرية سورجية في قضاء عقرة. وفي خيمة نظيفة أنيقة؛ قابلنا مضيفنا ببشاشة وحبور؛ وقدم لنا ضيافة كردية كريمة؛ شربنا الشاي وقدم لنا السجائر وشربنا اللبن المحضر على الطريقة الكردية فَعَمْنَا السرور وشعرنا بسعادة الحياة في تلك اللحظات ومن بعيد رأينا امرأة سورجية تصنع السجاد؛ وبحضور رب البيت ورئيس القرية وأشرفهما. سمحت لنا المرأة بالدخول إلى خيمتها. فدخلنا الخيمة في استحياء.. وتقربنا من المرأة المنتجة صانعة السجاجيد - الفنانة في وجل ملحوظ... كنا نتخيل أنها تحسبنا قليلي الحياء؛ وكنا نظن أن التقاليد الرجعية المرعية في بعض البيوتات الأرستقراطية في المدن والأرياف حول الحجاب سائدة هناك أيضاً، وما كنا نعرف أن المعيشة في الأرياف تعلم المرأة الكردية قسماً وافراً من الحرية والخلق الكريم. وكانت المرأة الفنانة المنتجة؛ صانعة السجاجيد على درجة كبيرة من الجمال والبهاء فكانت تصنع السجاد بأناملها الفنية البضة الرقيقة.

وكانت القطعة التي تنسجها جميلة جذابة فاخرة؛ تناسب ذوق الأكراد العشائر الذين يحبون الألوان البراقة الصارخة... أما المرأة فلم تستحي منا؛ ولا اضطربت بمقدمنا فحيناها؛ وردت هي لنا التحية... لكنها ظلت مستمرة في عملها ولم تتركه.. وكان يبدو عليها الهدوء والإتزان والشجاعة والرغبة العارمة في صنع السجاد وقد فهمنا من احاديثنا معها؛ أنها إنما تصنع ذلك السجاد لعائلتها لتزين بها بيتها وتؤمن بها راحة أطفالها وزوجها ونفسها. وكانت الغزول الصوفية التي تصنع منها السجاد هي من أصواف حيوانات عائلتها. وتصنع الأبسطة والسجاجيد أحياناً للبيع ايضاً. حتى تصرف ريعها على أفراد العائلة وخدمة الضيوف.

وعندما عدنا من سفرتنا حمدتُ الله: على أن أخوتنا السورجيات؛ رغم حرمانهن من التعليم والثقافة؛ فهن كسائر الأخوات الكرديات المتوطنات من العشائر؛ ماهرات في صنع الأبسطة والسجاجيد الجميلة الفاخرة التي تدر على شعبنا وعلى عائلاتهن الخير العميم وهذا هو السر في حريتهن وفي أخلاقهن الكريمة. ففي كلِّ منتجةٍ شريفة...

(٣)

(روشن بدرخان)

في شتاء ١٩٥٣... كنت في «شقلاوا» تلك البلدة الجميلة المشهورة بمناظرها الطبيعية الخلابة ومياهها الباردة وهوائها العليل. والتي تعتبر من أشهر محلات الاصطياف في كردستان العزيزة... فجاءت عندي امرأة معتدلة القوام؛ جميلة الوجه، منتظمة الهندام؛ ذات لون أبيض ضارب على

آراء حول المرأة الكردية

تقول دائرة المعارف الأنجليزية الكبرى في مجلدها الحادي والعشرين مايلي:

« إن أوضاع البيت الكردي والعائلة الكردية راقية جدا. فالكردي (سواء كان رجلاً أو امرأة بشوش الوجه؛ صافي القلب، ذو عفة وشرف يعتز بخدمة الضيوف.

والمرأة الكردية أكثر تمتعا بالحرية (البريئة) من المرأة التركية أو الفارسية (معظمها سافرة وبعضها متجهة الى السفور). وفيما عدا الأغنياء فلا يرغب أحد من الأكراد الإكثار من الزوجات وهو (كالمرأة) يحب الموسيقى والرقص...»

(خلاصة تأريخ الكرد وكردستان: المجلد الأول، الجزء الثاني. الصحيفة ٢٦٧ - مؤلفها محمد أمين زكي - باللغة الكردية) كما ويقول في الصفحة ٢٦٦ من الكتاب المذكور: «ويبحث كتاب الشرفنامه عن بعض النساء الكرديات اللاتي اشتهرن بالأعمال العظيمة. وعلى الأخص في عشيرة (الكلهر) حيث كانت بعضهن رئيسات يقدن تلك العشيرة الى المجد. وهناك (حليمه خان) الحكارية؛ و(عائلة خان) في حلبجة ممن اكتسبن الشهرة بين الأكراد. أما (كوخ نيرگس) المنتمبة إلى عشيرة (الشوان) فيجب أن لا تنسى أيضاً» (*).

تقييم الدكتور طه حسين لمقال لي عن المرأة الكردية

فيما يلي نص التقييم الذي تفضل به المرحوم الدكتور (طه حسين) الكاتب المصري المعروف، في مجلته (الكاتب المصري). العدد (١٤) نوفمبر سنة ١٩٤٦ حول مقال لي عن المرأة الكردية المنشور في مجلة (الثقافة الحديثة)؛ في الكاظمية في العراق؛ في نفس السنة:

(المرأة الكردية)

أما مجلة «الثقافة الحديثة» التي تصدر عن الكاظمية؛ وهو مجلة أدب وعلم وفن وإجتماع كما نصف نفسها، فإن لها ثأراً - كما يبدو - عند أكثر من مجلة من مجلات العراق:

فهي تخصص بضع صفحات من العدد الثالث للنيل من بعض زميلاتنا ثمة؛ وإن لم تخل إلى جانب ذلك من مقالات تستحق أن تقرأ. فهذا مقال للمقائم مقام محمد شاعر فتاح عن المرأة الكردية، يتحدث فيه عن شيء من خصائصها في البيت؛ وفي ميدان العمل فهي تحب زوجها وأولادها وبيتها، وتشعر بما عليها للأسرة من تبعات فتشارك زوجها في المعمل والمزرع، وفي الاحتطاب والنقل، وفي البيع والشراء. وقد تقوم بأعمال لا يقوى على مثلها الرجال.

وبعد ان يورد أسماء طائفة من الكرديات المعاصرات اللاتي اشتهرن في ميادين الأدب والفن

(*) : الشرفنامه ومؤلفها الأمير شرفخان البدليسي الكردي. تأريخ الأكراد مدون باللغة الفارسية وترجمت إلى أكثر اللغات الحية في العالم ومنها اللغة الفرنسية والروسية والتركية والعربية والكردية. يعود تأريخ تأليفها الى سنة ١٠٠٥ هجرية (ش. ف)

الحمرة. ويبدو على محياها الهدوء والإتزان والرفقة والخلق الكريم. كانت أميرة كردية اشتهرت بالوطنية والثقافة والأدب؛ فتعرفت بها؛ وتشرفت بصداقتها العزيزة وكان في المجلس أشخاص آخرين أيضاً؛ وقد قضيت في مجلسها ثلاثة ساعات؛ حسبتها لحظات سعيدة في حياتي. لأنه كلما مر الزمن تناحرت لدى الأدلة بأن المرأة ذات نبل وخلق كريم وأهداف وطنية وثقافة عالية. (روشن بدرخان) بعد وفاة زوجها «جلادت بدرخان» الذي لا تزال تحبه وتعيد ذكرى ميلاده في كل سنة في «الشام» تحملت مسؤولية تنفيذ خطة زوجها المتوفي: تربي أطفالها الثلاث؛ وتسعى لترقية الشعب الكردي ونشر الوعي القومي بينهم. كما أنها تقوم بعملها الخاص وهو إدارة مدرسة ابتدائية في دمشق الشام. وكان سبب مجيئها إلى العراق في ذلك الفصل البارد؛ هو زيارة كردستان العراق والأطلاع على أحوال بني قومها والتعرف الى الشخصيات الكردية البارزة والعوائل الشهيرة في ذلك الوقت.

وعندما عادت (روشن بدرخان) الى الشام؛ وعدتني بان تتعلم اللهجة الكردية الدارجة في السليمانية؛ لكي تستمتع بقراءة مؤلفاتنا الكردية بتلك اللهجة، وترجم بعضا منها الى اللغة العربية؛ أو الأفرنسية من جهة أخرى...

وبعد ان عادت (روشن بدرخان) الى الشام؛ طبعت كتاباً لها باللغة العربية ترجمت فيه نصوصاً أدبية لعدد من أدبائنا الأكراد^(١). ولا زالت (روشن بدرخان) تحاول ان تحل محل زوجها المرحوم (جلادت بدرخان) في الخدمات القومية والوطنية لترفع رأس الشعب الكردي الذي يحترمها.

ملحوظة/

عشرت على نسخة من الكتاب الأتف الذكر في خزانة المرحوم (عبدالله جوهر) المهدات إلى المكتبة العامة في السليمانية. في ٢٠٠٢/٨/١٠

(١) يلمح الأستاذ بهذا إلى كتاب (صفحات من الأدب الكردي) المطبوع في (مطبعة سميا) عام ١٩٥٤ ببيروت، وباللغة العربية، مبتدأة بمقدمة ثم نبذة عن ٢٠ من أشهر شعراء الكرد مع نماذج من أشعارهم، تبدأ بـ(باباطاهر الهمداني) وتنتهي بـ(جگنر خوين وصالح بدرخان)... وكذلك (خاتمه) للكتاب، حيث تقول فيها:

(وإذا ما ألقىت نظرك ايها القاري العزيز على الكتب التي دونها الغريبيون عن الأكراد ، يقع تظهرك دوماً على الكلمات التالية: شعب عريق، سخي، كريم، محب للحرية، ينصاع للحق ولا يخشى به لومة لائم ولا حاجة بك الرجوع الى عهد رستم وكبخسرو وصلاح الدين، للتحقق من ذلك، بل يكفي أن تعود للحركات الأخيرة لتتقف على أعمال البطولة والتضحية في سبيل حرية كردستان. وأن الثورات التي كانت أبطالها الشيخ محمود، سمو، الشيخ سعيد، إحسان نوري، والشيخ أحمد البارزاني وغيرهم من الأبطال ليست سوى عينات ونماذج للجرأة النادرة والشجاعة الفذة في الذود عن حياض الوطن وكشف القناع لجميع الشعوب بأن الأكراد جديرون بالاستقلال والحرية. تعطي درساً قاسياً لمن تسول له نفسه أن يحوهم من مسرح الوجود، وليس للأكراد أي مطمع بشير واحد من أرض غيرهم، لكنهم سيذودون عن حقوقهم حتى الرمق الأخير) (ص: ٦٩).

والثقافة وأعمال البطولة، يقول: إن المرأة الكردية تعتمد على نفسها لتحصيل قوتها اليومي أو إدارة إقتصاد العائلة عندما تتزوج. لذا لا تجد المرأة الكردية كبير مشقة في تجهيز الاسرة بما قسم الله من الرزق عند فقدانها زوجها أو عائلها. فكم شاهدت من أرملة كردية قد حرمت على نفسها الزواج بعد زوجها الاول، وكرست حياتها لخدمة أولادها بالكسب الشريف وعرق الجبين. بل شاهدت عدة أرامل وقد أصابهن العمى. ورغم ذلك فقد أُبينَ سؤال الناس أو مد الأكف، بل قمن ببعض المهن الشاقة وآثرن شَطْفَ العيش والحرمان على النعم المتأتية من الذل والخنوع في خدمة الأثرياء..»

(تقييم الدكتور كامل البصير لكتابي - المرأة الكردية)

وفيما يلي نص التقييم الذي تفضل بنشره الدكتور كامل البصير، الكاتب الكردي المشهور حول كتابي (المرأة الكردية) الذي طبع في سنة ١٩٥٨ في بغداد، وذلك في جريدة (التأخي) التي صدرت في بغداد في ١٠/١٠/١٩٦٧:-
المكتبة الكردية

كتاب المرأة الكردية للأستاذ شاکر فتاح

إن كتاب المرأة الكردية بحث تاريخي إجتماعي بأسلوب أدبي فني. وقد أصدره مؤلفه باللغة الكردية سنة ١٩٥٨م، بمطبعة المعارف في بغداد. وهو وإن كان كتبها في حجمه - إذ تقع في سبعة وسبعين صفحة من القطع المتوسط - إلا أنه ذو قيمة كبرى في مجال دراسته، لأسباب أهمها أن مؤلفه الأستاذ شاکر فتاح رجل مفكر، يجمع إلى ثقافته الكردية الأصيلة ثقافة أوروبية استنبطها من منبعها الرئيسي في المؤلفات الانكليزية. ثم أنه بحكم وظيفته السابقة كرجل إداري - جاب مدن كردستان وقراها، وعمل في شتى المناطق (مدير ناحية وقائمقام ورئيس بلدية ومفتش إداري... الخ). وقف عن كتب على عادات وتقاليد القبائل الكردية؛ فسير أغوارها ثم حللها بحسه المرهف وعقله المثقف، فكان ثمرة ذلك كتابة هذا الذي سد ثغرة كبيرة وخطيرة في المكتبة الكردية.

ان الأستاذ شاکر فتاح قد درس بين دفتي كتابه هذا مختلف الأمور المتعلقة بالمرأة الكردية خُلُقاً وخُلُقاً وتقاليداً ومنزلة وتاريخاً. وقد بين خلال ذلك كله رأيه الخاص منتقداً هذه الحالة وتلك، ومستحسناً هذا الوضع أو ذاك.

والملاحظة أن ما بحثه الاستاذ شاکر فتاح في كتابه كان هادفاً. فهو لا يكاد يطرق جانباً من جوانب بحثه إلا ليستخلص منه نصيحة وتوجيها. فقد تحدث عن جمال المرأة الكردية وزيتها ليرسم ملامحها المميزة لها؛ وتكلم على مسألة الحب بين القبائل الكردية ليثبت أن التعاطف بين الرجل والمرأة أساس العائلة الكردية وشم عرج على الأدواء الخلقية الشائعة بشكل مستفحل في المجتمعات غير الكردية، كالبعاء وهرب المرأة وخطفها؛ لينتقد ما يلاحظه من تعصب مقيت في بعض القبائل الكردية الخارجة على إجماع الأمة الكردية في أعطاء المرأة حقها في الحياة الحرة الخالية من القيود التي تذللها وتلغي شخصيتها.

ولعل ما ينبغي التنبيه عليه هنا أن الاستاذ شاکر فتاح نصير لحقوق المرأة فهو لذلك يعقد فصولاً موجزة كماً، عميقة نوعاً، ليتحدث عن مقومات تحرر المرأة الكردية من مهارتها في الصناعات اليدوية كنسج السجاجيد الفاخرة ويعرض لحياة شخصيات نسائية كردية مثل (حيسه خان النقيب) والأستاذة الأدبية (روشن بدرخان) فيضع بذلك الاسس الاقتصادية والطبيعية والعملية لحق المرأة الكردية في التحرر من القيود التي تحاول شدها الى البيت.

ثم أن الأستاذ شاکر فتاح طموح في فتح الآفاق أمام المرأة الكردية؛ فهو لا يعزبها بالتقدم في مجالات الحياة اليومية العادية؛ بل يدعوها إلى تبوؤ مكانتها في الحياة السياسية العامة. ومن نراه يتحدث عن الحركة النسائية الكردية. فيؤرخ لنساء كرويات حاكمات مثل (قدم خير) حاكمة لورستان الشهيرة و (قره فاطم) الأميرة المنتفذة في الكردستان الشمالية؛ والسيدة (خانم عثمان باشا الجاف) حاكمة حلبجة... الخ. والطريف في هذا الكتاب أن مؤلفه قد قدم في النهاية صوراً أدبية بالشعر والنثر؛ ضمنها خلاصة آرائه وتوجيهاته. وكأنه أراد بذلك أن يسكب ما يريد من آراء إجتماعية في رؤوس الناس عن طريق قلوبهم.

أبو لورستان
كامل حسن البصير

(مصادر البحث)

- ١) كتاب قضاء عقرة المخطوط؛ أُلّف في سنة ١٩٥١ - مؤلفه شاکر فتاح
- ٢) مقالة نشرت في مجلة الثقافة الحديثة، الكاظمية - العراق، في ١٩٤٦ - مؤلفه شاکر فتاح
- ٣) كتاب (المرأة الكردية) باللغة الكردية؛ طبع في بغداد في سنة ١٩٥٨ مؤلفه شاکر فتاح
- ٤) مُدْكَرَات شخصية مخطوطة وملاحظات، في أوقات مختلفة حول المرأة الكردية.

شاکر فه تاح نه حمده
خاوهنى پرژدهى خوتنده وارى كوردى
٢٢ - ١٢ - ١٩٧٧

چەپكەت نامە

شاكر فەتاح كەسايەتتە گۆشەگىر و داخراو نەبوو، ھەر لە منالەيەو پەيوەندى توندوتۆلى لەگەل دۆست و ھاوئەلانيدا بوو و بەتەنبايى ھەرگىز ھەلى نەكردوو - پروانە يادنامەكانى - . ھەزى بەتتەكە لاوى و برادەرايەتى كەردوو، بەتايبەت لە خوتىندەواران و ئەوانەى وەك خۆى خولياى نووسىن و خوتىندەويەيان بوو. لە يادنامەى ۱۹۳۳دا دەلى:

«سەردەفتەرى ئەو ھاوئى خۆشەويستەنە مامۆستايەكى زىرەك و زىرنگ و كەردەو پەنگىنە. كەمال ھەسسون، ئەم لاو بەنرخە كەركووكىيە.

لە سەلتەمانى يەكە خىزانى كە خۆشەويستى خۆيان بەرنەدەبى خىزانى - صائب-ن، لەمانە ئىستا حاجى تۆفلىق بەگ، بوئى ناودار، جەمىل ئەفەندى جەلال ئەفەندى، مستەفا صائب... ھەستا ەبدوئەللاى بەرگەردوو، ئەخۆلى پىت رىكخەرى چاپخانەى ژيان بوون بەدۆستىكى گىيانى بەگىانم. بەسايەى رەشىد نەجىب-و ھە تۆفلىق ھەبى بەگ، ولات پەرسىتى ناودارم ناسى، ئىستەكەى من بەيەكەكى ھەرە خۆشەويستى خۆى ئەژمىرى... بەسايەى سەيد حەسەن موكرىاننەيەو - مەجەر ئەدموندس-م ناسى. ئەم پىاو ئەوئەتى ئىنگلىز پىتى ناوئەتە ئەم خاكەو - سەياسەت بازى - يەكى گەورە ئەكات، بەلام من لەوئەدا دۆستى نىم، بۆيەكا ھەزم بەدۆستايەتى كرد، يەجگار خەرىكى بۆارى زمانەكەمانە.

جگە لەمانە: ئەحمەد بەگى و ھەسمان پاشا، ھەمە سەعەيد بەگى دەرەشىش، شەيخ مەمە ھىسامەدىن، شەيخ ھىسامەدىن، كورانى شەيخ ئەلانەدىن، لەو كەسانەن كە سەردەتاي دۆستايەتتەن لەگەل گرتووم».^(۱)

ھەروا ناوى كۆمەلەكە لە دۆستەنە خۆشەويستى تىرى دىنەى و باسىان دەكات وەك: شەيخ قادىرى بىر شەيخى گەورە، شەيخ رەئوف، شەيخ بابە ئەلى كورانى شەيخ مەحمود، ئىسماعىل شاوھىس، مەحمود جەودەت، رەشىد عارف.

دیارە تا زەمان و رۆژگار بەرەو پىشەو دەچوو ژمارەى دۆست و ناسىوانى زىاتر دەبوون، بازەنى پەيوەندىيە كۆمەلەيەتتەنەكانى بەرە بەرە فراوانتر دەبوو.

لەناو كەتتەخانە و دەسنوسەكانى مامۆستادا، داخە ناچى، كە تەنبا ژمارەيەكى كەم لەو نامانە بەردەست كەوت كە بۆى ھاتبوون، وا ديارە مامۆستا گەنگىيەكى ئەوتۆى بەو نامانە كە بۆى ھاتوو، نەداو - كە من خۆم پروام بەمە نىيە، ھەيان دەستىكىان گەشتتۆتى و ھەوتانويانە... ھەرچۆنى بى ئەوئە ماوئەتەو لىرەدا دەيانخەبنە بەرچاو، چۆنكە لە رووى مەترووبى و رۆشنىيەو بەيەخى تايبەتى خۆيان ھەيە.

لەكاتتەكدا كە جەنجالى كارى بەرئۆبەردن و ھەزىفەى ھەكوومەت بوو، مامۆستاي زانا و نووسەرى

گەورە ئەلادىن سەجەدى لە بەغدا - بەھوكمى دۆستايەتى بەھىزبان - لەخۆبوردوانە سەرپەرشتى چاپكەردن و پەخشى بەرھەمەكانى مامۆستايى كەردوو. پروانە لە (گەلاوئەت)دا ئەم سوپاس نامەيەى:

«سوپاسىكى بەدلى

ئەمە دوو سالى مامۆستا علاءالدىن سەجەدى لە چاپكەردن و پىكەتتەننى نووسراوئەكانان: (پەرسنگ، شەبەنگەبەرۆژ، گەورەپىوان، ھاوئى منالى) رەنج ئەدا و پەل ئەكوتى، بى ئەمەى لەمەوئە شەتتەكى دەست كەوتى، برايانە و دلسۆزانە ھەرچواربانى بەجوانى و رىكۆپىكەيەكى تەواوئە بۆ پىكە ھىناوم.

جا چۆنكە ئەم كەردەو پەنگىن و پەندىنەى مامۆستا علاءالدىن سەجەدى لە گىيانىكى پىاوئەتى و نىشتەماننەپەرەيەو ھاتتە بوون؛ بەپىوستەم زانى خوتىندەوارانى نزار، گەلاوئەت ھەموو مەردىك ئاگاداركەم و لەبەردەمياندا فەرمانى سوپاسگوزارى خۆمى بۆ بەجى بەيتم. خوا وئەنى كاك علاءالدىن مان بۆ زۆر كات بۆ كەلكى گشت لايى، بەراستى راست و خۆش خەمخۆرى خوتىندەوارمان ئەكات.

ھەر پىننى بەخۆشى و سەربەرزىيەو.

شاكر فەتاح»^(۱)

جگە لەمە نامە پەرسۆز و جوانەكەيشى كە بۆ زانا و مامۆستا شەيخ مەمەدى خالى نووسىوئە لە (مەزورى) يەو سالى ۱۹۳۷، خوتنەر لە جىيەكى تىرى ئەم كەتتەدا دەقەكەى دەيىنى:

ئەمانە و دەيانى تر گەواھى ئەو پەيوەندىيە كۆمەلەيەتتەنە بەھىزبە كە لەگەل زۆرىەى زانا و رۆشنىبىران و كەسايەتتەنەكانى ناو كۆمەلەى كوردەوارى بوويەتى.

(۱) گەلاوئەت - گ: ژ (۱) س (۱۰) كانوونى دوو ۱۹۴۹، ل ۳۲.

(۱) شاكر فەتاح: يادنامەى ۳۳ - ژمارە (۴)، دەسنوس.

برای زور به نرخ و سهر به رزم
ماموستا شاکر

هموو کاتیکت باش، هموو ساتیکت پر سهر که وتن.

هموو رۆژیکت پر به هرهی نوی به ته مه نیککی دریتی پر له باشی و به خسته وهری و شانازی پر له و ناواتانهی که مه به ستان، زور زوری به گهرمه وه جوانترین سلاو و ریزت پیشکش ته کهم، له دلوه له بهزدان داواکاری ته ندوروستی و باشیتم ناواته خوازم ناواته کانت مه به سته کانت بگه نه جیتی خویان.

به راستی ماموستا، زور بیرت ته کهم، زور به تاسه ته وهم، خۆزگه وادورنه بو بیتایه و بم توانیایه ههر هفتهی جاریک به خزمه تی برای گهردهم شادیم و هموو ته شکه نجه یهک فراموش کهم به له بیر چوونی ههر ته شکه نجه یهک ههنگاو یک به ره و پیشتر بۆ ژیان بنیم، ژیانیک که دژی ته شکه نجه یهک به خسته وهری بینیته دی. به خسته وهری بۆ ژیان بۆ تاده میزاد سهر که وتن بۆ رۆژان. ته گهر ته سفه رموی له حالی نیستهی نیسه کهم، سوپاس بۆ بهزدان وه له سایه ی سهری به ریزتانه وه زور باشم و گیروگرفتم نیبیه، پشت به خوا که هاتم بچم بۆ مؤقری سن له مانگی (۸) دا ته گهم به خزمه تتان.

ماموستا نازانم بۆچی ههر سهریککی هه له بجهت نه دا، نیتر زور زور سلاو و ریزم بۆ ماله وه هه یه وه له بهزدان باشی و به خسته وه ریتان داواکارم و ههر بژین به شاد و خوا ناگادارتان بیت وه هیواداریشم پیش هاتم به هوالی خوشتان شادیم.

خوشکی تا هه تا دلسۆزتان

خورشیده بابان

۱۹۷۸/۷/۲۹

هه له بجه

برای زور به نرخ و سهر به رزم
ماموستا شاکر

هموو کاتیکت باش، هموو ساتیکت پر سهر که وتن
هموو رۆژیکت پر به هرهی نوی به ته مه نیککی دریتی پر له باشی و به خسته وهری و شانازی پر له و ناواتانهی که مه به ستان، زور زوری به گهرمه وه جوانترین سلاو و ریزت پیشکش ته کهم، له دلوه له بهزدان داواکاری ته ندوروستی و باشیتم ناواته خوازم ناواته کانت مه به سته کانت بگه نه جیتی خویان.
به راستی ماموستا، زور بیرت ته کهم، زور به تاسه ته وهم، خۆزگه وادورنه بو بیتایه و بم توانیایه ههر هفتهی جاریک به خزمه تی برای گهردهم شادیم و هموو ته شکه نجه یهک فراموش کهم به له بیر چوونی ههر ته شکه نجه یهک ههنگاو یک به ره و پیشتر بۆ ژیان بنیم، ژیانیک که دژی ته شکه نجه یهک به خسته وهری بینیته دی. به خسته وهری بۆ ژیان بۆ تاده میزاد سهر که وتن بۆ رۆژان. ته گهر ته سفه رموی له حالی نیستهی نیسه کهم، سوپاس بۆ بهزدان وه له سایه ی سهری به ریزتانه وه زور باشم و گیروگرفتم نیبیه، پشت به خوا که هاتم بچم بۆ مؤقری سن له مانگی (۸) دا ته گهم به خزمه تتان.
ماموستا نازانم بۆچی ههر سهریککی هه له بجهت نه دا، نیتر زور زور سلاو و ریزم بۆ ماله وه هه یه وه له بهزدان باشی و به خسته وه ریتان داواکارم و ههر بژین به شاد و خوا ناگادارتان بیت وه هیواداریشم پیش هاتم به هوالی خوشتان شادیم.

Seminar für Orientkunde
der Johannes Gutenberg-Universität

The Director

65 Mainz, den 22. January 1975
Saarstraße 21
Postfach 3940
Telefon 191
bei Durchwahl 20 } 2779
2780

Mr. Shākir Pattaḥ Akmad,
Shōrish 200/265,
Suleymany/Irak.

Dear Sir,

You have anew had the great generosity of sending us a series of 1973/1974 publications of yours. On behalf of "The Seminar für Orientkunde" I thank you very much for this very esteemed addition to our library, and beg to remain, dear Sir,

Yours very truly

Johannes Benzling
(Professor Dr. Johannes Benzling)

✓
ده لایحه
۱۱۷۰/۱۴۱
۰ ۰

سیمیناری ئۆریهنت کۆنده

زانکۆی گۆته نبرگ ۱۹۷۵/۱/۲۲

به پێوه بهر

به پێیز / شاکیر فهتتاه ئه حمه د

گه ره کی شۆرش ۲۶۵/۲۰۰

سلیمانی / عیراق

زۆر سوپاس بۆ ناردنی نووسراوه کانتان (۱۹۷۴/۱۹۷۳)،

به ناوی سیمیناره که وه. کتیبخانه که مان زۆر ده لوه مه ند ئه کات.

هیوادارم په یوه ندیمان هه ر بمیتیته وه.

زۆر دلسۆزتازان

پ. د. یۆهانس بێتزینگ

Seminar für Orientkunde
der Johannes Gutenberg-Universität

Johannes Benzing

65 Mainz, den 5th June 1975
Sankstraße 21
Postfach 1980
Telefon 191 } 2779
bei Durchwahl 99 } 2760

Mr. Shākir Fattāh Aḥmad
Shūrish 200/265,
Suleymany/Irak

Dear Sir,

With many thanks for your kind letter of 3rd of March, 1975, and the copy of the "Sherefname", I apologize for not having written immediately after receipt of this useful book. I was awaiting invoice and indications as to how the amount has to be settled up,; please inform me of this subject.

In the meantime the Kurdish lessons at our University continue. Under separate cover I send a copy of the Kurdish text we are reading this summer term. You will see that I chose a rather simple text, but it offers enough difficulties for beginners (among whom myself) such as "Piggariṭ kārdim 'you liberated me'.

You may write me in Kurdish, I hope to be able to understand, and in any case my colleague Dr. Mahdi can help me to read your letters.

Yours very truly

Johannes Benzing

دەتوانیت یارمەتیی خۆتان
خۆشەویستێم لێتۆه کردی.

٤٥

١٩٧٥/٦/٥

سیمیناری ئۆریهنت کۆنده

زانکۆی گۆته نبرگ ١٩٧٥/٦/٥

یۆهانس بیتزینگ

به پێڕێز / شاکیر فهتتاه ئهحمه د

گهڕهکی شوێش ٢٦٥/٢٠٠

سلیمانی / عیراق

زۆر سوپاس بۆ نامه که تان له ١٩٧٥/٣/٣ بۆ ناردنی دانهیهک له (شهرفنامه). بیوورن که درهنگ
وهلامتان دهدهمهوه، تکایه نرخه که یم بۆ بنوسه چهنده.

ئێستئا وانهکانی کوردی له زانکۆکه ماساندا دهوتریتهوه، ئهم هاوینه لهژێر بهرگهتکی تر دا کۆرسی
(تیکست بوک) ی کوردی دهخوینین، دانهیهک لهو تیکست بوکه م بۆ ناردن.

وهک دهبینن من (تیکست) یکی ئاسانم ههلبێژاردوه، بهلام زۆر زهحمه تبوو بۆ ئهوانه که لهسهره تادان
(وهکو من) بهتایبهت، پزگارت کردم.

دهتوانن به کوردی نامه بۆ بنوسن، هیوادارم تێی بگه م، هاوکارم (د. مهدی) دهتوانیت یارمه تیم
بدات، بۆ ئهوهی نامه کان بخوینمهوه.

زۆر دڵسۆزتان

پ. د. یۆهانس بیتزینگ

Seminar für Orientkunde
der Johannes Gutenberg - Universität

65 Mainz, den 18.4.1974

Mainz

The Director

Mr. Shakir Fattah Ahmed,

Shorish 200/265
Suleyman / Irak

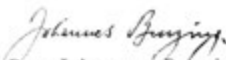
Dear Sir,

On behalf of the "Seminar für Orientkunde" of the Mainz University I have the honour to thank you very much for the generous donation of 17 publications of your publishing - house. These publications, translated works as well as the most valuable original contributions written by your own pen, are an appreciated enlargement of the Kurdish section of the library of our "Seminar". They will not only be at the disposal of our students, but extracts from them will also be prepared and used for reading exercises in a similar way as the sample of a text which we are mailing under separate cover.

We do hope that your work and publications will successfully continue.

With our best wishes I beg to remain, dear Sir,

yours very truly

(Prof. Dr. Johannes Behzing)

سىمىنارى ئۆريەنت كۆندە
زانكۆى گۆتەنبرگ ۱۸/۴/۱۹۷۴
بەريۆەبەر

بەريۆىز. شاكىر فەتتەح
گەرەكى شۆرش ۲۰۰ / ۲۶۵
سلىمانى - عىراق

بەريۆىزى خۆشەويست

بەناوى سىمىنارەكەو زۆر سوپاستان دەكەم يۆناردنى (۱۷) نووسراوى خۆتان. ئەم نووسراوانە كە
تەرجمە كراون بەقەلەمى خۆتان، زۆر سوودمان لى وەرگرتن يۆ سىمىنارەكە.
هەر وها سووديشى هەيە يۆ خويىندكارانمان و دەكرىت بە (تېكىست بوك). هيوادارىن لە كارەكانتاندا
بەردەوامىن و سەرگەوتووين

زۆر دلسۆزتان

پ. د. يۆهانس بىتزينگ

استاذنا الكبير فلاح سائر الموتر
تحية اعجاب وتقدير وود

بسم محمدنا بيد الشرف والامانة مؤلفاتك المهداة
ايضا - واضافه الى مكتبتي ليستفيد منها اهل العلم والمعرفة وعاشه
الهدى والامانة - نرجو ونأمل انه لا تبخل علينا في المستقبل
بالتماجد الذي القيم .
لعله نرصد عنك تزويدنا بقره عمه الكتابات التي نشرت
بجمعها قاموس الاستاذ توفير وهي بالغة الكريمة في العزلة . فانا
انوى القيام بتباج بحت عمه هذا القاموس تيربأ
اننا سكونه متمنا جدا لو تفضل بياتهم باعطائي دليل
البيد ونصائحك القيمة بهذا المصدر وتفرغنا بكتابة
المستوره عمه القاموس بالغة الكريمة او ايصال هذه الكتابات لي
اذا كانه صحتا .

مع التقدير والاعجاب والتحيات الصادقة

بالصحة والعزم المديد

المخلص
دكتور مهدي بي بابي

له ١٧٧٤/١٧٧٤
دعواتكم د. بابي

حامي زانا وحمو شويت وصدقه ما عوتنا سائر فلاح في دتيرت كوست

تقديرا باخش

ماواضوئكم لهدوم لا خوتنا بختي داب ...

نوو سوراوي ، دهاوي مورياني كه لدفورسني شيوي به تيره
چند روزي كه صوبه رايه دور داني به داري بفره وانه كردم ...
گرمي نفور سوراوي ... ده بريني رستي ... لاندر به هشتي عالم ... نوونكره زوي
بيوگرانياني عالم به وانا بسره هاي به هيتا زوي به گدو به رجايد كه زانستي
هانا به دم كه دلاوه به ربارو سوراوي سيشكوش شيوي صدقه و
به تيرت كوست .

شوي شياني باسه . هر صدق و بيمه ي به هشتي عالم بود
صاني دلم رجايد به واد كوني خوتونم كه ذريبي بگه به و ... كه صحت به اهدا كوني
بكوند ووه كه واهاناسه ي به و دلم به شكم به م ربه به بتوانم نه خشي خوتوني
خنده گيانيوه . كه دم باوه به دلم شيته ش لبر باي نا همداري كورد
له ربه نه سوره .

تيرت كوست به و خنده س كه كوني كوني كورد داري دوكه و فواصم
هسوا دلم زونگار كه كوني ناياريت .

بجوونكنا

كوردستاني مورياني / موقو سوراوي / ١٧٧٤/١٧٧٤

СССР Москва В 218 гд. Кримуна матового

g/18 k/67

Купуемат ачыкпунахи

لہ ناخی دلہوہ گہر متترین سہلاوت لی دکہم... ہیوادارم لہو پیری خوشی و کامہرانیدا بیت... لہش ساغ و دم بہ خندہ... دور لہ ٹہشکہ نجہ و گبرو گرفت.

ہو والی خیزانت دہ پرسم و دہستہ کانی ماچ دکہم...

ماموستا گیان کہ ٹہمرو پڑی شہمہ و ۱/۵/۱۹۷۳ یہ بہتہ نہا لہ ژورہ دکہم دہرسمان نیسہ دانیشتم خہیالی فراوانم مہیل و نارہ زوی بینینت وای لی کردم کہ پہلاماری کہلہ مہکمہ دا و داخی دوری و ناخوشیم بڑت باس کہ مہوہ. بہیادی جارن... ٹہمرو پڑتیک زور تہم و ناخوشہ... ناسمان شہر دہ فروشی پروی موسکو تہواو تاریک و تہماوی و گرژ بوہ... منیش جار جارہ لہ پہنجرہی ژورہ کہ مہوہ سہیری سروشت دکہم کہ ہر جارہ جوڑیک خوی دہ گوری، رادیوی ژورہ کہ یشم موسیقایہ کی غہری و دکو گرامہ کی تو کہ پڑتہ کہ ہاتم بہسہرا ٹہوہیہ... زیاتر دلہم کرایہوہ... چیت بڑت باسکہم لہ موسکو کہ زور دلہم ناکریتہوہ زمانہ کہ زور قورسہ... ژبانی کومہ لاپہ تی باشہ... بہلام ناتوانم بہرونی باسی دوو جنس بکہم کہ قسہ کانت ہاتہ دی... ٹاژہ لن... زورہی زوریان... شتیکیان زور جوان و سہرنج پاکیشہ ٹہویش دیمہنی و ہستانی دوو ٹہفسر لہ نزدیک گوری لینین کہ نزدیک سہعائیک ناپی بہ ہیچ جوڑیک بچولین و دکو صنم دوی گوریان بہ شتیوہیک کہ موچرک بہ گیانی ٹینسانا دیت ہیندہ جوان دہ گورین... ٹہوہ زور خوشہ. دیمہنی موسکوش زور خوشہ، ٹیستا چیمہ نہکان سہوز بوہ... بہرگی درہ ختان قاوہی و زہرد و سہوز ہیندہی کہ دیمہنیان جوان کردون...

ماموستا گیان: ٹیستا لہ گل خوشکہ کوردستان بہیہ کہوہین وہ دہرچوٹمان بڑ بازار و مطعم و جیگای پیوستی بیہ کتری دہرناچین، بہراستی کیٹیک لی ہاتو و ہوش بہرہ کہ زورم بہ دلہ و خوا خوشی ویستم کہ ٹہو گہوہرہم دہست کہوت.

کہ گہیشتہ موسکو بہدریژی وتی ٹہوہ واقعہ... دنیا یہ وایہ... وہ منیش وتم یہک شت لیترہ دا ہہیہ باوہرمان بہہمسو زہرہ خہ نہیہ کی دروست کراو نہ بیت... بہ نزدیک بوونہوی ٹہو ٹاقرہ تانہی کہ چاویان پیمان دکہوئی و ماچمان دکات بڑتیک بوونہومان لیجان باوہرمان پیمان نیسہ... جا رہنگہ نزدیک بوویستہوہ لہ مہبہستم کہ بیرمانہ.

چاوہ دکہم زور حہز دکہم کہ جار جار کاغہزم بڑ بنوسی و باسی شاہ کہمان کہ ہر پڑتہ جوہر ٹہدہ بیتکہ لہ میژووی کوردا بڑم باس کہیت... وہ زیاتر پہوہندیان بہتوند بیت.

دلسوڑ و مہرہ بانم
باوکی بہر پتیم و ہاوری تیکہ یشتو و دکہم
لہ ناخی دلہوہ گہر متترین سہلاوت لی دکہم... ہیوادارم لہو پیری خوشی و کامہرانیدا بیت... لہش ساغ و دم بہ خندہ... دور لہ ٹہشکہ نجہ و گبرو گرفت.
ہو والی خیزانت دہ پرسم و دہستہ کانی ماچ دکہم...
ماموستا گیان کہ ٹہمرو پڑی شہمہ و ۱-۵-۱۹۷۳ یہ بہتہ نہا لہ ژورہ دکہم کہ دہرسمان نیسہ دانیشتم خہیالی فراوانم مہیل و نارہ زوی بینینت وای لی کردم کہ پہلاماری کہلہ مہکمہ دا و داخی دوری و ناخوشیم بڑت باس کہ مہوہ. بہیادی جارن... ٹہمرو پڑتیک زور تہم و ناخوشہ... ناسمان شہر دہ فروشی پروی موسکو تہواو تاریک و تہماوی و گرژ بوہ... منیش جار جارہ لہ پہنجرہی ژورہ کہ مہوہ سہیری سروشت دکہم کہ ہر جارہ جوڑیک خوی دہ گوری، رادیوی ژورہ کہ یشم موسیقایہ کی غہری و دکو گرامہ کی تو کہ پڑتہ کہ ہاتم بہسہرا ٹہوہیہ... زیاتر دلہم کرایہوہ... چیت بڑت باسکہم لہ موسکو کہ زور دلہم ناکریتہوہ زمانہ کہ زور قورسہ... ژبانی کومہ لاپہ تی باشہ... بہلام ناتوانم بہرونی باسی دوو جنس بکہم کہ قسہ کانت ہاتہ دی... ٹاژہ لن... زورہی زوریان... شتیکیان زور جوان و سہرنج پاکیشہ ٹہویش دیمہنی و ہستانی دوو ٹہفسر لہ نزدیک گوری لینین کہ نزدیک سہعائیک ناپی بہ ہیچ جوڑیک بچولین و دکو صنم دوی گوریان بہ شتیوہیک کہ موچرک بہ گیانی ٹینسانا دیت ہیندہ جوان دہ گورین... ٹہوہ زور خوشہ. دیمہنی موسکوش زور خوشہ، ٹیستا چیمہ نہکان سہوز بوہ... بہرگی درہ ختان قاوہی و زہرد و سہوز ہیندہی کہ دیمہنیان جوان کردون...
ماموستا گیان: ٹیستا لہ گل خوشکہ کوردستان بہیہ کہوہین وہ دہرچوٹمان بڑ بازار و مطعم و جیگای پیوستی بیہ کتری دہرناچین، بہراستی کیٹیک لی ہاتو و ہوش بہرہ کہ زورم بہ دلہ و خوا خوشی ویستم کہ ٹہو گہوہرہم دہست کہوت.
کہ گہیشتہ موسکو بہدریژی وتی ٹہوہ واقعہ... دنیا یہ وایہ... وہ منیش وتم یہک شت لیترہ دا ہہیہ باوہرمان بہہمسو زہرہ خہ نہیہ کی دروست کراو نہ بیت... بہ نزدیک بوونہوی ٹہو ٹاقرہ تانہی کہ چاویان پیمان دکہوئی و ماچمان دکات بڑتیک بوونہومان لیجان باوہرمان پیمان نیسہ... جا رہنگہ نزدیک بوویستہوہ لہ مہبہستم کہ بیرمانہ.
چاوہ دکہم زور حہز دکہم کہ جار جار کاغہزم بڑ بنوسی و باسی شاہ کہمان کہ ہر پڑتہ جوہر ٹہدہ بیتکہ لہ میژووی کوردا بڑم باس کہیت... وہ زیاتر پہوہندیان بہتوند بیت.

حفله‌ی نه‌ورۆز کرا زۆر خوش بوو وه به‌جلی کوردییه‌کی زۆر جوانی سلیمانیه‌یانه چووم که جینگای سه‌رسورمانی دانیشتون بوو... شاییه‌کی جوانی کوردیم کرد له‌گه‌ل براده‌ران... به‌ویه‌ری سه‌ره‌رزیه‌وه... وه باوه‌ر کردن به‌خۆم و به‌کیژی وه‌کو خۆم و کیژی کورده‌وه که شاییه‌که‌ی ئیمه‌ گرتنی په‌نجه‌ به‌ویه‌ری پاک‌ی و دل‌سافی و جوانه‌وه‌یه... من و کوردستان بانگ‌کراین بۆ حفله‌ی (...؟) نه‌چووین. له‌گه‌ل براده‌ران چووین بۆ مطعم و به‌قسه‌ی خۆش ریمان بوارد... کورده‌کامان زۆر باشن زۆر ریمان لێ ده‌گرن... جیتی شانازین.

مامۆستا: زمانی رووسی زۆر قورسه (ئۆچن ترونده) پیتویستی به‌هیلاکی زۆر هه‌یه وه منیش ته‌نها رۆژی شمه و یه‌ک شمه‌م هه‌یه که پشویه‌ک بده‌ین و لێ پرسینه‌وه‌ی ده‌رس نه‌وه‌ش هه‌ر کاریکی گرانه، به‌لام مامۆستا‌کامان زۆر باش و رووخۆشن... ده‌رسه‌که‌یان لا سووک کردووین... مامۆستا‌کامان زۆریان خوش ده‌ویم زۆر پتیم ده‌گرن ده‌لێن تۆ زوو تێ ده‌گه‌یت و سه‌عی ده‌که‌یت... وه ئیستا زۆرتین کات گۆی له‌ رادیۆ و شه‌و سه‌یری تلفزیون و گفتوگۆ له‌گه‌ل کچانی داخلیه‌که‌م وه سه‌عی خۆشم هه‌موویم دا به‌ش کردوه مامۆستا گیان... له‌ داخلیه‌که‌م که هه‌موومان کچین... پیاومان له‌گه‌ل نییه‌ وه‌کی داخلیه‌کانی ترو هه‌ر له‌عه‌ینی بنایه‌ ده‌رسمان هه‌یه زۆر خۆشه... که‌ی بی بیستم که دیت بۆ مۆسکۆ و ده‌عه‌تی ماله‌که‌مت به‌که‌م و قوبلی سوورت بۆ لینیتم... خۆزگه‌م ده‌هاتی...

زۆر زۆر پتیز و حورمه‌تم بۆ خیزانت...

خوشکه‌ کوردستان سه‌لامت لێ ده‌کات.

دلسۆزت

شکریه‌ ره‌سول

۱۹۷۳/۵/۱

ده‌س کردی بۆ گه‌یه‌ته‌ هه‌سکه‌ به‌درتێرێ ورتی که‌وه واقعه‌.. دنیا به‌ وایه... وه منیش ده‌ویم به‌ت گه‌لێ دا هه‌ر باوه‌رمان به‌م هه‌و نه‌وه‌خۆشێ که دروسته‌ کرا و نه‌بێته... به‌زێک بوونه‌وه‌ی که‌وه ناخه‌ره‌تان به‌ که‌هوانێن پێکه‌ ده‌که‌ و رینه‌ ما‌جه‌ان ده‌کات بۆ زێک بوونه‌وه‌مان لێمان باوه‌رمان پێمان نیه... چاره‌ته‌ زێک بووبه‌وه‌ی له‌م هه‌سکه‌ که‌ به‌رمانه... چاره‌ته‌م نقره‌ زێک که‌ جار چاره‌ گه‌مێرێ بۆ سۆسی و پێس کاره‌که‌ ماخ که‌م رۆژێ خۆبه‌ که‌ ده‌ پێکه‌ له‌ هه‌ر وێر کوردا بێم پێس که‌ بیه... وه زیاتر به‌ یوه‌ نه‌یه‌ به‌ نه‌بێته...
حفله‌ ته‌ ورتێر کرا زۆر خوش بوو وه به‌ جلی کوردییێ زۆر جوانی سلیمانیه‌یانه چووم که جینگای سه‌رسورمانی دانیشتون بوو... شاییه‌کی جوانی کوردیم کرد له‌گه‌ل براده‌ران... به‌ویه‌ری سه‌ره‌رزیه‌ وه... وه باوه‌ر کردن به‌خۆم و به‌کیژی وه‌کو خۆم و کیژی کورده‌وه که شاییه‌که‌ی ئیمه‌ گرتنی په‌نجه‌ به‌ویه‌ری پاک‌ی و دل‌سافی و جوانه‌وه‌یه... من و کوردستان بانگ‌کراین بۆ حفله‌ی (...؟) نه‌چووین. له‌گه‌ل براده‌ران چووین بۆ مطعم و به‌قسه‌ی خۆش ریمان بوارد... کورده‌کامان زۆر باشن زۆر ریمان لێ ده‌گرن... جیتی شانازین...
مامۆستا‌نمان ده‌سه‌ر زۆر قورسه (ئۆچن ترونده) پیتویستی به‌هیلاکی زۆر هه‌یه وه منیش ته‌نها رۆژی شمه و یه‌ک شمه‌م هه‌یه که پشویه‌ک بده‌ین و لێ پرسینه‌وه‌ی ده‌رس نه‌وه‌ش هه‌ر کاریکی گرانه... به‌لام مامۆستا‌کامان زۆر باش و رووخۆشن... ده‌رسه‌که‌یان لا سووک کردووین... مامۆستا‌کامان زۆریان خوش ده‌ویم زۆر پتیم ده‌گرن ده‌لێن تۆ زوو تێ ده‌گه‌یت و سه‌عی ده‌که‌یت... وه ئیستا زۆرتین کات گۆی له‌ رادیۆ و شه‌و سه‌یری تلفزیون و گفتوگۆ له‌گه‌ل کچانی داخلیه‌که‌م وه سه‌عی خۆشم هه‌موویم دا به‌ش کردوه مامۆستا گیان... له‌ داخلیه‌که‌م که هه‌موومان کچین... پیاومان له‌گه‌ل نییه‌ وه‌کی داخلیه‌کانی ترو هه‌ر له‌عه‌ینی بنایه‌ ده‌رسمان هه‌یه زۆر خۆشه... که‌ی بی بیستم که دیت بۆ مۆسکۆ و ده‌عه‌تی ماله‌که‌مت به‌که‌م و قوبلی سوورت بۆ لینیتم... خۆزگه‌م ده‌هاتی...

دلسۆزت

شکریه‌ ره‌سول

۱-۵-۱۹۷۳

وهرام دریا

برای زانا و گه‌وره و پایه‌به‌رز و دل‌سۆز مامۆستا شاکر فه‌تاحی به‌رێز و خۆشه‌ویست.

پۆژتانی باش و هه‌موو رۆژتیکتان هه‌ر جه‌ژنه و پیر خۆشی و شادمانی و کامرانی بیت. به‌گه‌یشتنی بیست ژماره له به‌سه‌ر هاته‌که‌ی به‌هه‌شتی کاکم سه‌ربلند و سوپاسگوزار بووم. ژماره‌یه‌یکم برده ژووهره‌که‌ی خۆم دووجارم هه‌رسی لاپه‌ره‌کانی خووینده‌وه، دیاره هه‌تا ناگر خۆشتر و به‌تین ترین: - سه‌ماوه‌ر باشت‌ر ده‌کوێن، به‌نده‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ی که هه‌تا لاپه‌ره‌یه‌یکم ده‌خوینده‌وه به‌قه‌د چه‌ندین لاپه‌ره‌ی نه‌نوسراوم وه‌بیرده‌هاته‌وه، به‌ده‌ست خۆم نه‌بوو دل ده‌کووی به‌لان چاوه‌کانیشم به‌فرمیتسک هه‌له‌وه‌راندن ساردی ده‌کرده‌وه و دایده‌مراکانده‌وه. ئێوه به‌م شاکاره‌ ته‌نها سه‌ری بنه‌ماله‌ی ئێمه‌تان بلند نه‌کرد و به‌س به‌لکو په‌وانی پاک‌ی زرده‌شتی موکریانی و قاضی محمدی نهمر و هه‌موو کوردیه‌کی یه‌که‌رنگ و کوردستان په‌رستان شاد و خه‌رۆ کردووه و به‌پاستی به‌پیتی توانا و تا ئه‌ندازه‌یه‌یکه‌ی که شاره‌زاییه‌تان له‌ ده‌ست دا بووه مافی ویتان پارازتووه. به‌لێ بیباوه‌تی و مرۆفایه‌تی و یه‌که‌رنگی و ئه‌مه‌گداری هه‌ر له‌ ئێوه‌ی خاوه‌ند بیروباوه‌ری پاک و یه‌که‌رنگ ده‌وه‌شیته‌وه و به‌س کاتیکی که ئێمه له‌ سووبه‌ ده‌ریه‌ده‌ر بووین و له‌ په‌واندزی دا خۆمان گرتووه و خه‌ریکی په‌خشی گوێقاری زاری کرمانجی بووین له‌ رووی ئه‌وه‌وه که زۆرترین خوینده‌واره‌کانی سلیمانی کۆنه موچه‌خۆری عثمانيين بوون و به‌ناوی به‌ندیواری و ناسیاری و ئایینه‌وه زۆر تورکچیتیبیان ده‌کرد و ریشیان له‌ ئێمه بوو چونکو مسته‌فا که‌مال و داروده‌سته‌ی وی دژی ئێمه بوون. زۆریاش له‌ بیرمه یه‌که‌مین که‌سیکی له‌ سلیمانی به‌ندیواریتی له‌گه‌ل ئێمه کرد و یارمه‌تی ده‌داین ئێوه بوون وه له‌ که‌رکووکیش مامه‌ندی که‌رکووکی و ئه‌شیری و له‌ هه‌ولێریش قه‌هرنی نافع ئاغا بوون، که‌وايه شاره‌زایی و دۆستایه‌تی و بریایه‌تی ئێوه خۆی له (۵۰) سال ده‌دات و ئیستاش به‌م شاکاره به‌لینی بریایه‌تی و دل‌سۆزیتی خۆتان تازه‌تر کرده‌وه.

جا نازانم به‌چه زاراوه و یراوییه‌کی ناسک و شیوا سوپاسیه‌کی که شایانی شان و پایه‌ی ئێوه بێ پیشکesh بکه‌م له یه‌زدانی پاک ئاواته‌ خوازم که ته‌مه‌نتان درێژکات و هه‌میشه به‌خۆشی و ته‌ندروستی و به‌ری رابوێرن.

به‌نده له‌ بابه‌ت به‌سه‌ر هاته‌که‌وه چه‌ن پێشینیازیکم هه‌یه:

- ۱- ده‌بوو له‌ جیاتی چیرۆک به‌سه‌رهات بنوسرایه چونکو به‌سه‌رهات چتیکی راسته‌قینه‌یه و چیرۆک ئه‌فسانه‌یه.
  - ۲- ده‌بوو به‌سه‌رهات‌که‌ له (۵۰) لاپه‌ره که‌متر نه‌بوایه، که‌لێک چتی گرنگی لێ فری دراوه و کورت‌کراوه‌ته‌وه.
  - ۳- گوومان له‌ ده‌رمانداری دا نییه‌ فاته‌هی خیزانی به‌هۆی دوکتۆر رۆسووه‌ی هیندی که‌ پزیشکی تایبه‌تی بالیۆزخانه‌بوو کردی که به‌دیدارتان شادبووم به‌دووردریژی ئاگادارتان ده‌کهم.
- ئێتر له‌ سوپاس و پێزانین و کۆرنووشی پێویست چیترم له‌ده‌ست نایه‌ت خودای تاک و ته‌نیا تا دێر نه‌مانی ئێوه‌مان لێ نه‌ستینی و هه‌میشه به‌خۆشی و سه‌ره‌رزیتی رابوێرن.

برای گچکه‌تان
گیو موکریانی

به‌نای خۆم و خانه‌واده‌که‌مان و هه‌موو

کوردیه‌کی موکری و کورد و کوردستان په‌رسته‌وه سوپاسی خۆم دووپات ده‌کهمه‌وه.

KURDISTAN PRESS
&
IMPRIMERI KURDISTAN
FONDÉE EN 1915
Proprietair
GŪW MUKRIYANŪ
Arbil — Iraq
Phone : 191

مطبعة كردستان
تاسست
في كانون الثاني
١٩١٥
اربيل - عراق

چاپخانه‌ی کوردستان
(ه له رێبه‌ندان ١٩١٥ دامه‌زراوه ه)
خاوه‌ندی
گیو موکریانی
شعانی مظهر - هه‌ولێز - عراق
تله‌فون : ١٩١

به‌رواری ١٨/١/١٩٧٣

همای نانا و گه‌وره و پایه‌به‌رز و دل‌سۆز مامۆستا شاکر فه‌تاحی به‌رێز و خۆشه‌ویست
مۆژتانی باش و هه‌موو رۆژتیکتان هه‌ر جه‌ژنه و پیر خۆشی و شادمانی و کامرانی بیت
به‌گه‌یشتنی بیست ژماره له به‌سه‌ر هاته‌که‌ی به‌هه‌شتی کاکم سه‌ربلند و سوپاسگوزار بووم. ژماره‌یه‌یکم برده ژووهره‌که‌ی خۆم دووجارم هه‌رسی لاپه‌ره‌کانی خووینده‌وه، دیاره هه‌تا ناگر خۆشتر و به‌تین ترین: - سه‌ماوه‌ر باشت‌ر ده‌کوێن، به‌نده‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ی که هه‌تا لاپه‌ره‌یه‌یکم ده‌خوینده‌وه به‌قه‌د چه‌ندین لاپه‌ره‌ی نه‌نوسراوم وه‌بیرده‌هاته‌وه، به‌ده‌ست خۆم نه‌بوو دل ده‌کووی به‌لان چاوه‌کانیشم به‌فرمیتسک هه‌له‌وه‌راندن ساردی ده‌کرده‌وه و دایده‌مراکانده‌وه. ئێوه به‌م شاکاره‌ ته‌نها سه‌ری بنه‌ماله‌ی ئێمه‌تان بلند نه‌کرد و به‌س به‌لکو په‌وانی پاک‌ی زرده‌شتی موکریانی و قاضی محمدی نهمر و هه‌موو کوردیه‌کی یه‌که‌رنگ و کوردستان په‌رستان شاد و خه‌رۆ کردووه و به‌پاستی به‌پیتی توانا و تا ئه‌ندازه‌یه‌یکه‌ی که شاره‌زاییه‌تان له‌ ده‌ست دا بووه مافی ویتان پارازتووه. به‌لێ بیباوه‌تی و مرۆفایه‌تی و یه‌که‌رنگی و ئه‌مه‌گداری هه‌ر له‌ ئێوه‌ی خاوه‌ند بیروباوه‌ری پاک و یه‌که‌رنگ ده‌وه‌شیته‌وه و به‌س کاتیکی که ئێمه له‌ سووبه‌ ده‌ریه‌ده‌ر بووین و له‌ په‌واندزی دا خۆمان گرتووه و خه‌ریکی په‌خشی گوێقاری زاری کرمانجی بووین له‌ رووی ئه‌وه‌وه که زۆرترین خوینده‌واره‌کانی سلیمانی کۆنه موچه‌خۆری عثمانيين بوون و به‌ناوی به‌ندیواری و ناسیاری و ئایینه‌وه زۆر تورکچیتیبیان ده‌کرد و ریشیان له‌ ئێمه بوو چونکو مسته‌فا که‌مال و داروده‌سته‌ی وی دژی ئێمه بوون. زۆریاش له‌ بیرمه یه‌که‌مین که‌سیکی له‌ سلیمانی به‌ندیواریتی له‌گه‌ل ئێمه کرد و یارمه‌تی ده‌داین ئێوه بوون وه له‌ که‌رکووکیش مامه‌ندی که‌رکووکی و ئه‌شیری و له‌ هه‌ولێریش قه‌هرنی نافع ئاغا بوون، که‌وايه شاره‌زایی و دۆستایه‌تی و بریایه‌تی ئێوه خۆی له (۵۰) سال ده‌دات و ئیستاش به‌م شاکاره به‌لینی بریایه‌تی و دل‌سۆزیتی خۆتان تازه‌تر کرده‌وه.

ئێوه به‌م شاکاره ته‌نها سه‌ری بنه‌ماله‌ی ئێمه‌تان بلند نه‌کرد و به‌س به‌لکو په‌وانی پاک‌ی زرده‌شتی موکریانی و قاضی محمدی نهمر و هه‌موو کوردیه‌کی یه‌که‌رنگ و کوردستان په‌رستان شاد و خه‌رۆ کردووه و به‌پاستی به‌پیتی توانا و تا ئه‌ندازه‌یه‌یکه‌ی که شاره‌زاییه‌تان له‌ ده‌ست دا بووه مافی ویتان پارازتووه. به‌لێ بیباوه‌تی و مرۆفایه‌تی و یه‌که‌رنگی و ئه‌مه‌گداری هه‌ر له‌ ئێوه‌ی خاوه‌ند بیروباوه‌ری پاک و یه‌که‌رنگ ده‌وه‌شیته‌وه و به‌س کاتیکی که ئێمه له‌ سووبه‌ ده‌ریه‌ده‌ر بووین و له‌ په‌واندزی دا خۆمان گرتووه و خه‌ریکی په‌خشی گوێقاری زاری کرمانجی بووین له‌ رووی ئه‌وه‌وه که زۆرترین خوینده‌واره‌کانی سلیمانی کۆنه موچه‌خۆری عثمانيين بوون و به‌ناوی به‌ندیواری و ناسیاری و ئایینه‌وه زۆر تورکچیتیبیان ده‌کرد و ریشیان له‌ ئێمه بوو چونکو مسته‌فا که‌مال و داروده‌سته‌ی وی دژی ئێمه بوون. زۆریاش له‌ بیرمه یه‌که‌مین که‌سیکی له‌ سلیمانی به‌ندیواریتی له‌گه‌ل ئێمه کرد و یارمه‌تی ده‌داین ئێوه بوون وه له‌ که‌رکووکیش مامه‌ندی که‌رکووکی و ئه‌شیری و له‌ هه‌ولێریش قه‌هرنی نافع ئاغا بوون، که‌وايه شاره‌زایی و دۆستایه‌تی و بریایه‌تی ئێوه خۆی له (۵۰) سال ده‌دات و ئیستاش به‌م شاکاره به‌لینی بریایه‌تی و دل‌سۆزیتی خۆتان تازه‌تر کرده‌وه.

- ۱- ده‌بوو له‌ جیاتی چیرۆک به‌سه‌رهات بنوسرایه چونکو به‌سه‌رهات چتیکی راسته‌قینه‌یه و چیرۆک ئه‌فسانه‌یه.
  - ۲- ده‌بوو به‌سه‌رهات‌که‌ له (۵۰) لاپه‌ره که‌متر نه‌بوایه، که‌لێک چتی گرنگی لێ فری دراوه و کورت‌کراوه‌ته‌وه.
  - ۳- گوومان له‌ ده‌رمانداری دا نییه‌ فاته‌هی خیزانی به‌هۆی دوکتۆر رۆسووه‌ی هیندی که‌ پزیشکی تایبه‌تی بالیۆزخانه‌بوو کردی که به‌دیدارتان شادبووم به‌دووردریژی ئاگادارتان ده‌کهم.
- ئێتر له‌ سوپاس و پێزانین و کۆرنووشی پێویست چیترم له‌ده‌ست نایه‌ت خودای تاک و ته‌نیا تا دێر نه‌مانی ئێوه‌مان لێ نه‌ستینی و هه‌میشه به‌خۆشی و سه‌ره‌رزیتی رابوێرن.

بۆ گه‌وه‌ری ئێوه به‌م شاکاره به‌لینی بریایه‌تی و دل‌سۆزیتی خۆتان تازه‌تر کرده‌وه.

کۆری زانیاری کورد

الوزیرییه - بغداد

زۆر به پێژ مامۆستا شاکر

سلاوتیک له دلهوه له گهڵ سۆز و ئیبحترام

چهند رۆژێک له مه و پێش میهن نامه کهت میشک و دلمی روون کردهوه، چه ندر جار به قهه درێژی و زهحمه تی نووسینه کهت سوپاسگوزاری کردم. ده بوا له هه مان کاتی گه یشتنی ههر نه بێ به وه جهی وه فاکاری جوابه کهی بنووسمه وه به لام بروات بێ به جۆرتیک مه شغه له ت و سه غله تی په نگا و په نگ و سه د ئاههنگ پایه ندی کهم توانایی کردووم و فرسه تی لێ سه ندوم به حال ده په رژی مه سه نه نجامی کردنی پێویستی موجهامه له، بۆ ميسال ده لێم نامه ی ئه وتۆ هه ن له دوو مانگ زیاتره به دیار هه لیککی له بار، جارێ وا له و دیو په رده ی عه ده من، جورته ت ناکه م ده ست بۆ قه له م و کاغه ز به رم چونکه ده زانم به پیتی شیان نووسینم بۆ ناکرێ: که وا بۆ جه نابت هانم دا به رخۆم و ئه و چه ند دێره شرۆپه نووسی، پشت ئه ستوور بووم به وه چاوی لطفت عه یب پۆشه و له تیلایی جوانکاریتانه وه ئارایشته تیکیش ده به خشن به نامه رووت و قوته کهم.

ئه وه ی نووسی بووتان، هینده سوود به خشن بوو زهحمه تیککی تیبیدا به خه رجتان بر دیو وه ک دانه و ئێله ی تو ده ر بوو به خه رمان و تیشووم لێ پرکرد. ده مینیتته وه ماده ی (اویس القرني) وادیاره چار نییه ده بی وه ک هه له راست بکریتته وه چونکه هه مسو سه رچاوه کانی که مه علومات لێ وه رگرتوون لینی لاده دن بۆ په چه له کیتکی دیکه به نیسه بت کتیبه که ی لای منیش، روون کردنه وه ی دره ختی خانواده ی نووسه ره که ی که له په رتیککی فراوان پر ده کاته وه، له م رووه وه و له رووی لطف و هیمه تیشه وه ئه وه ندی بلێ مه منونتم یاخوا هه ر بیتی بۆ سوودی گشتی و شه خسی و وه ک نمونه ی بیتی هیمه تی به رز و گیانی زانسته په روهری ئه مه و ئه و په ری خوشبوستن و پێژ و ئاره زووی

برای خۆت
مسعود محمد

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

کۆری زانیاری کورد

المجمع العلمي الکوردی

الوزیرییه - بغداد

زۆر به پێژ مامۆستا شاکر

سلاوتیک له دلهوه له گهڵ سۆز و ئیبحترام

چهند رۆژێک له مه و پێش میهن نامه کهت میشک و دلمی روون کردهوه، چه ندر جار به قهه درێژی و زهحمه تی نووسینه کهت سوپاسگوزاری کردم. ده بوا له هه مان کاتی گه یشتنی ههر نه بێ به وه جهی وه فاکاری جوابه کهی بنووسمه وه به لام بروات بێ به جۆرتیک مه شغه له ت و سه غله تی په نگا و په نگ و سه د ئاههنگ پایه ندی کهم توانایی کردووم و فرسه تی لێ سه ندوم به حال ده په رژی مه سه نه نجامی کردنی پێویستی موجهامه له، بۆ ميسال ده لێم نامه ی ئه وتۆ هه ن له دوو مانگ زیاتره به دیار هه لیککی له بار، جارێ وا له و دیو په رده ی عه ده من، جورته ت ناکه م ده ست بۆ قه له م و کاغه ز به رم چونکه ده زانم به پیتی شیان نووسینم بۆ ناکرێ: که وا بۆ جه نابت هانم دا به رخۆم و ئه و چه ند دێره شرۆپه نووسی، پشت ئه ستوور بووم به وه چاوی لطفت عه یب پۆشه و له تیلایی جوانکاریتانه وه ئارایشته تیکیش ده به خشن به نامه رووت و قوته کهم.

برای خۆت
مسعود محمد

تاوود بۆنان رهوانه بۆه بن .
سبب خوشبیت به خوایم

دکتور بۆنان
قهزانی نوادوو
۱۹۷۱/۴/۲۸

دکتور پرستنه
ناوونیشاغ
دکتور بۆنان
شەتاس ناوونیشاغ
کابینه ی کوردی
کوردی
СССР. Ленинград D-41
Дворцовая наб. 18
Институт Востоковедения
Курдский каб.
Курдоев К.К.

به دێر ماووستا شاکو فزاح پێشه شه !
له کاتشای دلهوه سلادوت لی نه له م ، ههوی خوشی و
به هختیاربیت نه له م .

له رهگیای ماووستا ئیووئوریا بینه وه کتیبه به زهههت له
بارهی یهزیدیهکان وه به دهستم نه بێت . به راستی رام زور هه به
له سهه نه و کتیبهت و زور به دله . هه له بهر نهوهی ناوونیشانت
نازانم ههه له رهگیای ماووستا ئیووئوریا بینه وه زور له بێزه نامیه کهم بو
رهوانه کوردیت ، به لایم تاوود ئینا وه لایم پێ نه له بێشوه . هه
به یارم دا له نامیه کی کهت بو بنووکم .

له بهر نهوهی من له سهه یهزیدیهکان نه نووکم نه بهوی
چهنه پرسیار بێت لی کهم : له هه کتیبهی عه ره بیه وه نه با سهت
وه ره بیه نه سهه کوردی ؟ هه به عه ره بی تهها نه و کتیبه هه به
له و باره بیه وه که تو وه رهت بیه وه نه سهه کوردی ، یا خودد وه ره بیه
که ی عه ره بیه عه ره بی هه به ؟ نه و سهه چاره عه ره بیه که تو
به کات هه نه وه له هه سهه چاره بیه کوردی یهزیدیه وه ره بیه وه
نه سهه عه ره بی ؟ قه ی به دوور و درێژی وه لای نه پرسیار نه
به ره وه ، هه نه زورم پیه بینه . هه ره هه هه نه و کتیبانه
هه نه و له توانا هه به نه بو بۆم رهوانه که بیهت . هه ره نهوهشی
پیه بیه تیانه به هه هه نوو سهه او بیه هه به بۆمان بنووکن

UNION OF THE KURDISH WRITERS

Baghdad - Sadoun 502-1
Tel. 63897

No. :

Date :

اتحاد الأدباء الأكراد

بغداد - السعدون 502-1

ت. ٦٣٨٩٧

العدد :

التاريخ : ١٤٧٤ / ١٢ / ١١

مانۆستای خۆسەرۆک

باش هه‌وای بر سه‌نگی گه‌م و ئه‌واتر ته‌ندرو سه‌نگیات ،
 جۆگومان له‌مه‌زانی چه‌رۆك نو سه‌نگه‌ به‌ ئه‌نگی له‌ ئه‌سه‌ره‌وان ، ئه‌یه‌ش بۆ گه‌وه‌ی
 بێزوی دا هه‌تای گه‌وه‌ی چه‌رۆکی گوردیان بۆ روون به‌ته‌وه‌وه‌ بۆ گه‌وه‌ی ئه‌نگه‌ڵه‌سه‌وه‌ی
 گه‌وه‌ی ده‌سه‌نگه‌ گه‌وه‌ی لاهه‌سه‌نگه‌ ، دامان سه‌چاگه‌ زانی چه‌مه‌ پرسیار نه‌تای چه‌مه‌
 به‌ ده‌م گه‌وه‌ی دا هه‌تای گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی
 دا هه‌تای گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی
 ١- ئه‌نگه‌ گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی
 بای بێ گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی
 ٢- ده‌ به‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی
 گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی
 ٣- ئه‌نگه‌ چه‌رۆك نو سه‌نگه‌ لای ئه‌وه‌ی به‌ ئه‌نگه‌ گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی
 به‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی
 گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی
 ٤- به‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی
 چه‌رۆك نو سه‌نگه‌ دا - له‌ گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی
 گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی
 ٥- به‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی
 گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی
 گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی
 گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی

قی بێتی : مانۆستای گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی
 بای ئه‌نگه‌ گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی
 ده‌ گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی

له‌ چه‌په‌ی ده‌سه‌نگه‌ی نو سه‌نگه‌ی
 گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی (نو سه‌نگه‌ی گورد)
 د. سو زان
 عه‌به‌رزاده‌ به‌مه‌

دو به‌ ئه‌نگه‌ گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی
 گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی گه‌وه‌ی
 ١٤٧٤/١٢/١١

بۆ ویتژه‌ری هه‌لکه‌وتوی کورد مامۆستا شاكر فه‌تاح - به‌پێز

كاتی خۆپێنده‌نه‌وه‌ی نامه‌ت وه‌ گشت كاتیکی ژینت شادبیت.

پێشه‌کی زۆر به‌په‌رووشه‌وه‌ نامه‌ به‌نرخه‌که‌تم به‌ده‌ست گه‌یشت، زۆر دلشاد بووم به‌وه‌ی که‌ نامه‌م له‌لای تۆی به‌پێز بۆ بێت.

وه‌ هیوادارم که‌ هه‌میشه‌ وشه‌ جوانه‌کانت له‌ ناسمانی کورده‌واریدا گه‌شه‌دارین بۆ رووناک کردنه‌وه‌ی بیروباوه‌ری گشت کوردیک.

مامۆستا به‌پێز:

ئه‌وه‌ی که‌ من نوسبووم ده‌رباره‌ی په‌رتوکه‌ به‌نرخه‌که‌تان (ئافره‌تای کورد) دلۆپه‌یه‌ک بۆ ده‌رحه‌قی ئێوه‌ی به‌پێز، که‌ به‌راستی پایه‌به‌رزن که‌ له‌ ویتژه‌ی کورد به‌گشتی و له‌ په‌خشانی کۆمه‌لایه‌تی به‌تایبه‌تی.

مامۆستای به‌پێز:

راسته‌ که‌ ئه‌مه‌وێ باسی په‌رتوکه‌که‌ی تۆ بکه‌م له‌ ئێستگه‌ی بێ ته‌لی به‌غاوه‌. په‌نگه‌ چوارشه‌مه‌ی ئاینده‌ سه‌عات ۸ شه‌و بتوانم باستان بکه‌ن، هیوادارم که‌ ئه‌و گۆشه‌یه‌ به‌گشتی جیگای په‌زنامه‌ندی ئێوه‌ و ویژارانی کورد بێت.

ئێتر له‌ کۆتایی نامه‌که‌مدا ئه‌حوالی گشت ماله‌وه‌ ئه‌پرسم تکایه‌ سلامیکی تاییه‌تیم بگه‌ینه‌ مامۆستای به‌پێز (شیخ محمد خاڵ).

ئێتر هه‌ر بژیت.

کامل بصیر

بلا ویتژه‌ری هه‌لکه‌وتوی کورد مامۆستا شاكر فه‌تاح به‌پێز

حاله‌ فریبه‌ نه‌وه‌ی نامه‌ت وه‌ گشته‌ کاتیکه‌ ژینت شاد بێت.

پێشه‌کی زۆر به‌په‌رووشه‌وه‌ نامه‌ به‌نرخه‌که‌تم به‌ده‌ست گه‌یشت، زۆر دلشاد بووم به‌وه‌ی که‌ نامه‌م له‌لای تۆی به‌پێز بۆ بێت.

وه‌ هیوادارم که‌ هه‌میشه‌ وشه‌ جوانه‌کانت له‌ ناسمانی کورده‌واریدا گه‌شه‌دارین بۆ رووناک کردنه‌وه‌ی بیروباوه‌ری گشت کوردیک.

مامۆستا به‌پێز:

ئه‌وه‌ی که‌ من نوسبووم ده‌رباره‌ی په‌رتوکه‌ به‌نرخه‌که‌تان (ئافره‌تای کورد) دلۆپه‌یه‌ک بۆ ده‌رحه‌قی ئێوه‌ی به‌پێز، که‌ به‌راستی پایه‌به‌رزن که‌ له‌ ویتژه‌ی کورد به‌گشتی و له‌ په‌خشانی کۆمه‌لایه‌تی به‌تایبه‌تی.

مامۆستای به‌پێز:

راسته‌ که‌ ئه‌مه‌وێ باسی په‌رتوکه‌که‌ی تۆ بکه‌م له‌ ئێستگه‌ی بێ ته‌لی به‌غاوه‌. په‌نگه‌ چوارشه‌مه‌ی ئاینده‌ سه‌عات ۸ شه‌و بتوانم باستان بکه‌ن، هیوادارم که‌ ئه‌و گۆشه‌یه‌ به‌گشتی جیگای په‌زنامه‌ندی ئێوه‌ و ویژارانی کورد بێت.

ئێتر له‌ کۆتایی نامه‌که‌مدا ئه‌حوالی گشت ماله‌وه‌ ئه‌پرسم تکایه‌ سلامیکی تاییه‌تیم بگه‌ینه‌ مامۆستای به‌پێز (شیخ محمد خاڵ).

ئێتر هه‌ر بژیت.

کامل بصیر

برای زور خوشه ویست و به ریز جهان کاک شاکر
 نه م کاتنه تان باش و له به زانی یا کرگ و له هه موکینکات به یه مه لای
 ایه هه - باشوب . دیا به به نرفه که تاخ به دو کوشی شانازیه وه ده رگرت
 به - به به به لوفغرتی یا یانی برابانه ی جه نایات که گه لیک های دیکس
 لیانت رون کردونه وه نه زمان دنه قه له تم ته دانای نه وه ی نه
 که سو یا سیک نه ک نه داو به کوه به یوه بیستان بو به جه بره یی . له وه
 زیاتر که له هه مو هه که دیکه گوتوه وه - نه به لیم کاشک نه تم که له مال
 دیران ولی قه وه و مان هیه ن نه ندمایه دو کو ماموستا شاکر فیه تاخ
 است و یا کو دلسوزی هه بو به هه یی دیکه تاخ نه به لیم
 کاکه به زور هیروکی مه موزیف هه زجه نه له آسانی نه ده لی کوردا یا
 به یکه نه به زو تا به یی هه به به لام نه تم لیکولینه وه به نرفه
 جه نایات به نه واناییک زور به نه نه و هراسیک زور به نه شکر دلسوزانه
 نه به ی یا به که ی نه وه نه ی دیکه بلند و مافه که ی گه لیک زیاتر نرفه
 روی کردونه وه یا خرا تا دیر نه مان و تا گه لیک مافی دانان لی وه نه رگرت
 هه - ریت به نه ن درکوشی و دل سادک بومان .
 به بو نه ی نه و لیکولینه وه به نرفه به دل آسه نه کم کرد که نه بجاوش هیروکه که به
 سینه یی بخونه وه که صر رافه که م هه جه ن له ناد کینجانه نه تم که نام نه وه
 بیه مردم هه بو نه مدونه یه وه وله هه مو کینجانه که کان هه ویش نه مابو . نه نا
 نه دی ماموستا گوه به که به رسی باشی تا گدم . نه بجا تاخ نه آباله سبانه نه
 نوسنه که ی ماموستا هه نا - که به لاله وه به نرینه یانه یا هه بره مردم نه روت
 یا نا! ماموستا نه شوانی نه - سه لام و هورمه تی هه به آبه هه برین کاد خوم
 برای دلسوزان هه لاله
 عبدالقادر قه رگه یی

برای زور خوشه ویست و به ریز جهان کاک شاکر

نه م کاتنه تان باش و له یه زدانی پاکم گه ره که هه موو کاتیکتان به پیتی مه رامی نیمه هه باشی بین ،
 دیارییه به نرفه که تان به دوو دهستی شانازیه وه و هرگرت به رامبه ر به لوفغرتی بین پایانی برابانه ی جه نایتان که
 گه لیک جاری دیکه ش لیمانت روون کردونه وه نه زمان و نه قه له مم ته وانای نه وه ی نه که سو یا سیک
 نه ک ته و او به لکو به نیوه بیستان بو به جه به یی . له وه زیاتر که له هه موو هه لکه و تیکا گوتومه و هه ر
 نه یلیم (کاشکی نه م گه له مالتویران و لی قه و ما و ه مان چه ن نه ندمایکی وه کو ماموستا شاکر فیه تاحی
 راست و پاکو دلسوزی هه بو به هه یی دیکه نازانم بیلیم .

کاکه به ریز چیروکی مه م و زین هه رچه نده له ناسمانی نه ده بی کوردا پایه ییکی زور به رز و تاییه تی
 هه یه به لام نه م لیکولینه وه به نرفه ی جه نایتان به ته واناییک زور به تین و چراییک زور به نیشقی
 دلسوزانه ی نه ده بی پایه که ی نه وه نده ی دیکه بلند و مافه که ی گه لیک زیاتر روون کردونه وه . یا خوا تا
 دیرنه مان و تا گه لیک مافی واتان لی و هه رته گیرئ هه ر بژین به ته ندروستی و دل شادی بومان .

به بونه ی نه و لیکولینه وه به نرفه به دل ناره زوم کرد که نه مجاره ش چیروکه که به شینه یی بخوتیمه وه
 که چی داخه که م هه رچه ن له نا و کتیبخانه که م گه رام نه وی پیره میتردم هه بو نه مدوزیه وه و له هه موو
 کتیبخانه کانی هه ولیریش نه مابوو . ته نها نه وی ماموستا گوه هه یه که به راستی باش تیی ناگه م . نه مجا
 نازانم تا یا له سلیمانی له نوسخه که ی ماموستا هه زار که به لاله وه به شترینه یانه یا هه پیره میترد مست
 نه که وی یا نا ، ماموستا ره شوانی زور سه لام و حورمه تی هه یه .

بیتر هه ر بژین کاکه خوم

برای دلسوزان
عبدالقادر قه رگه یی

دیداری دووهمی چیرۆکی کوردی
شاگرد فەتاح لە ریزی پیشه‌وه له ناوه‌راستدا، ژماره‌یه‌کی زۆر له شاعیران و
ئه‌دیبانێ تر له وێنه‌که‌دا ده‌رکه‌وتوون

بۆ ماموستای زۆر به‌ریزی خۆم
پیشه‌که‌شه .

پیشه‌کی به‌گه‌رمیه‌که‌وه زۆر له‌سه‌وایی نهند و ستان به‌بهرم و سه‌وایم
که‌سه‌پیشه‌له‌دو‌په‌ری خۆشی و گامه‌راشیا جی . زۆر سه‌راوله‌دایین گامه‌
بهرگه‌که‌م .

ماموستا . ئه‌ی بۆم بوری که‌تاینا نهم توانیوه‌به‌خزمه‌تت بگه‌م
چونکه‌من له‌سه‌رگه‌ڵ ته‌وین بوم به‌ماموستای سه‌ره‌تای له‌ناهیته‌که‌
شوان و نه‌و گمانه‌که‌هاتوبه‌ته‌وه‌بو سه‌لیایه‌ی ماره‌یه‌کی زۆر کورت
بوو .

به‌لایم من تو به‌گه‌وره‌ی خۆم دانه‌نیم و سه‌لیایه‌ی چاکه‌ی جه‌ناته‌ی له‌بهرم
ناجێ .

جا زۆر به‌به‌تو شه‌وه‌چاره‌روای به‌سه‌ره‌یه‌به‌خزمه‌تت ته‌که‌م
ده‌سه‌سه‌له‌یا زوان ته‌پا ریمه‌ده‌که‌روینه‌ت زۆر جی . !!
ماموستا .

خۆشکه‌آسنه‌ی من الله‌جان و خۆشکه‌پاکیزه‌صروف بیله‌وه‌له‌شوانی
ئه‌دانه‌ی زۆر سه‌راوله‌ی ته‌که‌ن و زۆر به‌ری ته‌و روژانه‌ته‌که‌سه‌ی
که‌له‌بولدا بیله‌وه‌دانه‌نیه‌سه‌ی و گویان له‌ته‌به‌خزمه‌تت ماموستا
ئه‌بو . و له‌پیشه‌به‌سه‌ره‌یه‌ری به‌ری و نه‌توان ته‌سه‌ن .
درا و دهم ته‌وه‌یه‌که‌سه‌رکه‌و تو جی له‌تاینا .
و خۆشکه‌یه‌به‌سه‌مانه‌

مۆباڵه‌ی چوون
سه‌له‌سه‌ر
1377/2/20

بو / شاکر فتحاح

فخرمه فی نه دهب و ر ز شنبیری کردی نه زنتربین سیدالیای هه ره به رزی شرافت سپهرزی
 کردی ده لار بهمانه په کیتی نه دویب و نوره سه لانی کردی به بزونی سینه م سپهر جانی شپیری کردی په ده
 نه در زانی و سینه گرتنی نیتو به نه کی سه ر شانی ختری ده زانی مهرنگه نیتو به مرانگی و در زانی
 بهرون له م رنگه سپهرزه لاکه فخرمه فی جاکلی گهل و نه به بی کردی در بیان کردی ...

سینه سه به رزی و نه مه ن ر سینه بیان بزده فخرمه نین .

په کیتی نه دویب و نوره سه لانی کردی
 ۱۹۷۶ - ۹ - ۱۰

نور سردخانه ی
 [پروژه ی خونبده واری کورد]
 سلیمانی - گه به کی شویش - پنج
 ۱۹۷۶ / ۸ / ۱۵

لر به ریز به ر لوه به ری نور سردخانه ی شستی مه صلاح الین
 بابت - پیشکشی کردی دیاری بو نور سردخانه کوران
 له دوی ریز گرتن و ساندک شوشر لیتی [نور سردخانه ی پروژه ی
 خونبده واری کورد] فی خنوسه که نه م بست نور سوده ی به ده می
 خون بیان پیشکشی بجات ، بو که لاک و هاکدی خونبده واری نور سردخانه کوران
 لکانه که نیتویان نبون و نا کارمان به مودن .
 نیر سوپاس .

شاکر فتحاح
 [خانه ی نور سردخانه ی پروژه ی خونبده واری کورد]

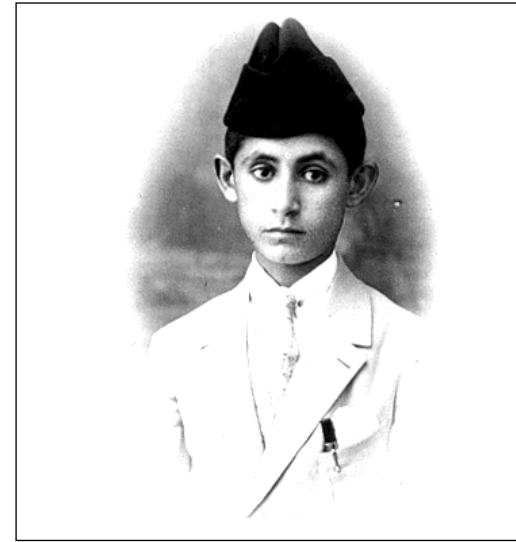
ناوی نور سوده کان :

(۱) - نه دده کت	(۱۱) - سوپان نه نون
(۲) - کزات	(۱۲) - سو لیر
(۳) - کار بادی	(۱۳) - عمر فنام
(۴) - دینا لیر	(۱۴) - لاکاکه هه مه
(۵) - لوین باستر	(۱۵) - دامای موکریانی
(۶) - مادام کوری	(۱۶) - گه شتی شار با ریز
(۷) - هرزک م و زین له ته رزه ورا	(۱۷) - سه و هک
(۸) - کورماری نه فالون	(۱۸) - پیشجویین
(۹) - یه رزی به کان و کابینی به رزی	(۱۹) - هله بجه هه درمان
(۱۰) - هارکی به کم له به مودم ددقاهه	(۲۰) - ز لوه ر

شاكر فەتاح لە لوینان - بەیروت، سالی ۱۹۳۲

شاكر فەتاح لە تافی مندالی

۱۹۳۲/۱/۴

عین عەرعار
۱۹۳۲/۱/۴

جهتگاه پیروزنی

مالی، جزیته روزی دلخوشی * بوتوچاره بهرگی روش پوشی
گهرت کوی هیچ راهوستی * هه نانه بیفی جزینی به راستی

جیژی کوردیت پیروزنی

جیژی نوروژی هه موسالی به پیروزنی
هه مفصلی به فرح موسی نوروژی بی
تانهک کوی که آرای سبایی له شوا
طالعت مهربی در خسانی شب و روزت بی

کوردیت

نه واجیزون هات به به زمو خوشی
عالم شسرای سروری نوشی
کوردی دل سوتا ولهم روزه یادی
شعیدی کرد و ماته می پوشی

کوردیت

له باغی قوتابخانهی فلهلوجه

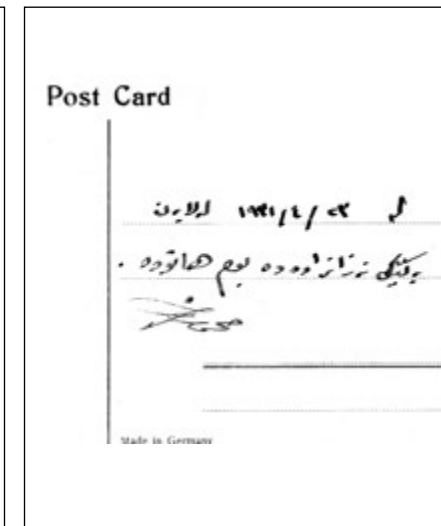
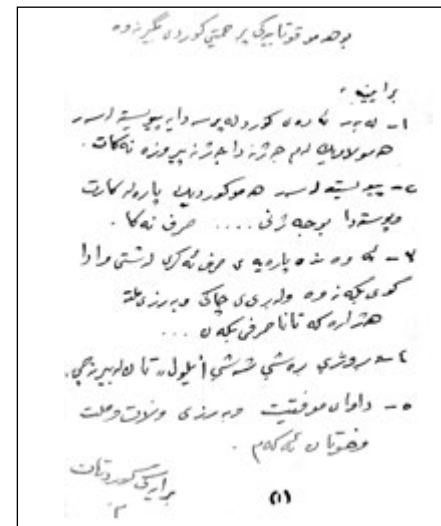
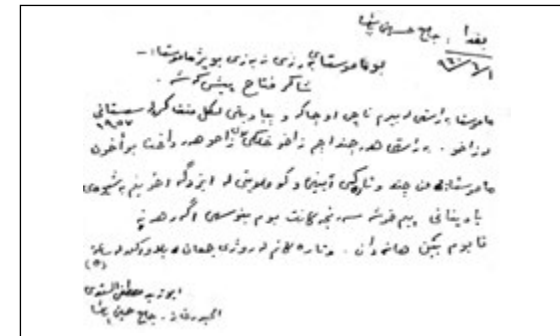
شاکر فه تاح و شیکرکوی کوری له رانیبه
۱۹۴۴

۱۹۵۱/۱۰/۲۵

پیر است

- 5 ..... نا کرئ
- 8 ..... میژووی ناوچهی نا کرئ
- 17 ..... زه ویناسی ناوچهی نا کرئ
- 30 ..... له هاوینه هه واره کانی نا کریدا
- 38 ..... کۆمه لایه تی ناوچهی نا کرئ
- 46 ..... په وشت و خو و نه ریت له ناوچهی نا کریدا
- 59 ..... خوشرابواردن له ناوچهی نا کریدا
- 67 ..... رۆشنییری ناوچهی نا کرئ
- 71 ..... هۆی دواکه و تنی ناوچهی نا کرئ و چاره سه رکردنی
- 78 ..... پرسه
- 84 ..... چۆن رابو تیرین
- 87 ..... یه زیدییه کان و ئایینی یه زیدی
- 87 ..... پی شه کی
- 118 ..... په وشت و خووی یه زیدییه کان
- 131 ..... چینه ئایینییه کان
- 176 ..... چیرۆکی مه م و زین له ته رازوودا
- 197 ..... داماوای موکریانی
- 211 ..... مه لا کاکه حه مه
- 227 ..... زیوهر
- 243 ..... بیتکه س
- 261 ..... کاکه حه مه ی مه لا که ریم هاتوته وه مه میدان
- 268 ..... سینه ما کافانان
- 273 ..... چاوی تیکه و تنیک
- 276 ..... حاجی قادری کۆبی
- 301 ..... میژووی گۆزانی ئینتیبا ه

491	شخصيات بارزة من نساء الأكراد .....
497	آراء حول المرأة الكردية .....
494	(تقييم الدكتور طه حسين لمقال لي عن المرأة الكردية) .....
495	(تقييم الدكتور كامل البصير لكتابي - المرأة الكردية) .....
497	چهپكيتك نامه .....

307	ميژووي گۆرانبي (انتباه) .....
318	ناههنگي رۆشنبييران .....
359	ميژووي كۆمهلي زانستبي كوردان .....
379	پرشنگي ئازادي .....
380	پتيگايهك بۆ پيشكهوتن .....
386	نه وروژ .....
396	پتيكه نين پرشنگ ده دات له ژين .....
398	پتيكه نيني كورد ه واري .....
422	پتيكه نيني جيهاني .....
451	مجموعه مقالات الأستاذ الشهيد شاکر فتاح باللغة العربية .....
451	صفحات مشرقة من تأريخ مكافحة الأمية في كردستان جمعية المعارف الكردية في السليمانية ...
456	المؤتمر المكتبي الرابع .....
456	المشاكل التي تواجه الثقافة الكردية وطرق معالجتها .....
462	نبذة تأريخيه عن أحمددي خاني وتحفته الخالدة - مم وزين .....
465	«بذة تأريخية عن (الليادة) وصاحبها هوميروس .....
468	مقارنة أدبية بين قصتي (مم وزين وأليادة) .....
471	جمال المرأة الكردية .....
472	ملابس المرأة الكردية وزينتها .....
474	الأسرة الكردية .....
475	المرأة الكردية في الحب والزواج .....
476	الخطف والهرب والتعقيب .....
477	جريمة الزنا .....
477	أستاذ المرأة الكردية .....
479	اتقوا الله يا أولياء البنات!؟ .....
480	سيدتي كوني امرأة طيبة .....
481	مكانة الخادمة الكردية .....
483	مشاكل المرأة الكردية وأسباب تخلفها .....
485	الزواج من الأجنيبات .....
486	الطفل الكردي ملك غير متوج .....
487	الأخ الأكبر لص العائلة .....